

Giới thiệu Dư Tổng Convert

Đây là một bộ mỹ đến thể uyển họa quyền, đây là một cái thời đại làm người ta vô cùng đau đớn..

Tuyên Hoà Nguyên Niên, ta lặng lẽ đến.

Ta nguyện lưng đeo toàn bộ tiếng xấu thể gian, thời điểm lưu lại cái này đẹp nhất.

Ta gọi là Cao Dư, một cái tại bên trong dòng sông thời gian tiểu ngư lọt lưới, ta mang tới khuấy động Phong Vân, chơi đùa đi ra một cái ngày mai sáng chói.

Đúng tất cả mọi người gọi ta làm 'Tiểu Cao Nha Nội' .

+++++

Một mực ở thử một phần mới viết pháp, luôn luôn ham muốn viết ra không giống với tác phẩm.

Ừ, ta sẽ tận cố gắng lớn nhất, viết ra để cho mọi người hài lòng tình tiết

Truyện Mới~~~~~ ngày 2 chương

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thiên kim mới được Thiên mở mắt

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: 0

Vật phẩm: Không

Kỹ năng: Hóa Dược Chuyên Tinh (Sơ Cấp), Long Hồ Sơn bên trong Thiên Cương Quyết Pháp (Sơ Cấp), nhìn mặt mà nói chuyện (Trung Cấp)

(thiên kim mới được Thiên mở mắt, kim tiền là làm Quang Âm Thiên mở mắt nhân tố trọng yếu, tài sản càng nhiều, Quang Âm Thiên thì sẽ càng vui thích, kinh hi cũng liên càng lớn. Cho nên, mời nỗ lực kiếm tiền đi)

+++++

Bên trong Hư Không Vô Tận, lẳng lặng bò lổm ngổm một cái Thiên trùng.

Nó thân hình to lớn, cơ hồ chiếm đoạt toàn bộ hư không: toàn thân nó như ngọc, bên ngoài cơ thể hiện ra Ngọc Sắc vàng sáng, lúc sáng lúc tối.

Nó đôi mắt nhắm chặt, không nhúc nhích, tựa hồ đang ngủ say.

Cao Tiểu Dư lắc đầu một cái, phát ra cười khò một tiếng.

Mà sau một khắc, hắn trở về lại kia đồ nát trong Thành Hoàng Miếu, bên tai vang trở lại liên tiếp tiếng ngáy, không khỏi tâm phiền ý loạn.

Chậm rãi đứng dậy, hắn rón rén đi tới cửa, mở cửa đi ra Thành Hoàng Miếu.

Trời, còn không có sáng lên.

Thành Hoàng Miếu bên ngoài, sương mù mù mịt.

Đã tiến vào thời tiết rét đậm, mặc dù không nói là nước đóng thành băng, cũng là rét lạnh phi thường.

Nơi này là Tu thành Huyện, Kinh Đông tây đường Đông Bình Phủ nha phủ chỗ, tiếp giáp tám trăm dặm Thủy Bạc Lương Sơn, vị trí địa lý cực kỳ trọng yếu.

Cao Tiểu Dư thật chặt trên người món đồ đã bắn không nhìn ra màu sắc đạo bào, chậm rãi đi xuống bậc thang.

Đến Tu thành đã gần một tháng, thân thể mặc dù từ từ khàng phục, ngon miệng túi trống trơn, nghèo rớt mồng tơi, chỉ có thể ở đây trong Thành Hoàng Miếu cùng ăn mày làm bạn.

Thăng mẹ tặc, quân trời đánh Lương Sơn cường đạo!

Cao Tiểu Dư không nhịn được thấp giọng nguyên rủa chửi một câu, sắc mặt tái nhợt bởi vì phần nộ mà dâng lên một vết bệnh hoạn đỏ bừng.

Năm đó mới mười sáu, là một cái cô khổ lĩnh đình Tiểu Đạo Sĩ, từ nhỏ theo sư phụ lưu lạc tứ xứ.

Ước chừng tại hai tháng trước, hần và sư phụ tại bên ngoài thành Hàng Châu gặp phải một nhóm cường đạo vây công. Sư phụ vì bảo vệ hần, người bị thương nặng. Trước khi lâm chung, sư phụ đem một quả Thiên Hình Ngọc Phù giao cho hần, cũng đề cho hần ra bắc đi tới Biện Lương yên lặng đau nhức. Am tìm một cái tên là Trương Kế tiền nhân. Sư phụ nói, chỉ cần hần đem Ngọc Phù giao cho người kia, phía bên kia nhất định sẽ đem hần an bài thỏa đáng.

Cao Tiểu Dư tuy nói tuổi không lớn lắm, nhưng từ khi bắt đầu biết chuyện, theo sư phụ vào nam ra bắc.

Hàng Châu đến Biện Lương, có ngàn dặm xa. Nhưng đối với hần mà nói, đây không đáng gì, xa hơn địa phương hần không thể không đi qua.

Nhưng mà, họa thì nhiều mà phúc chả có bao nhiêu.

Ngay tại Cao Tiểu Dư ra bắc, sau khi đi qua Tu Thành, gặp phải hai cái cường đạo.

Nhắc tới, cũng là Cao Tiểu Dư bản thân lười biếng. Sư phụ hần võ nghệ cao cường, còn tinh thông một phần Kỳ Môn Đạo Thuật. Nhưng hần lại không thích, cũng hoặc có lẽ là, không muốn chịu khổ. Sư phụ kia một thân bán lãnh, Cao Tiểu Dư chỉ học sẽ nhất môn bên trong Thiên Cương Quyết Pháp. Mà bên trong Thiên Cương Quyết Pháp nhưng thật ra là nhất môn Nội Tráng thuật, trừ ở ngoài cường thân kiện thể, dường như không có chỗ gì dùng.

Kết quả là hần liền thảm!

Hai cái cường đạo kia cướp đi hần toàn bộ tài vật, lúc gần đi trả lại cho hần một đao, suýt chút nữa thì tính mạng hần.

Nếu không phải là có người hảo tâm đi ngang qua, cứu tính mạng hần, nói không chừng vào giờ phút này, hần đã biến thành trong hoang dã một bộ xương khô.

Nghĩ tới những thứ này, Cao Tiểu Dư liền không nhịn được cắn răng nghiêng lợi.

"Giải Trăn, Giải Bào, Lão Tử nhớ kỹ các ngươi "

Vốn là, Cao Tiểu Dư lấy là sư phụ cho hần kia quả ngọc phù, cũng bị cường đạo cướp đi.

Ai ngờ nghĩ có một ngày, hần tại Thành Hoàng Miếu bên ngoài bên giếng nước thượng khi tắm, ngoài ý muốn phát giác trên người cuối cùng xuất hiện một cái hình xăm.

Đó là một cái Thiên hình hình xăm, cơ hồ chiếm cứ hần nửa người.

Hình xăm vô cùng sự tinh mỹ, rất sống động. Nếu như không là Cao Tiểu Dư biết hần chưa bao giờ hình xăm mà nói, nói không chừng sẽ cao hứng vô cùng.

Hình xăm, vốn không phải cái gì tốt đồ vật.

Lúc ban đầu nó là vì khác nhau từ phạm cùng phòng ngừa trong quân sĩ tốt chạy trốn xuất hiện, một lần bị cho rằng là một loại thân phận sản phẩm dễ tiện.

Nhưng mà theo thời đại đổi thay, cho tới bây giờ hình xăm lại mơ hồ biến thành một loại thời thượng. Rất nhiều bay bổng lãng tử, con nhà giàu lấy hình xăm là đẹp. Đặc biệt là tại một phần đại thành thị, tỷ như Biện Lương, tỷ như Lạc Dương, càng hiện ra một cái mới tinh nghệ, đó chính là Xăm Sư.

Hàng Châu coi như một trong phương nam phồn hoa nhất thành phố, tự nhiên cũng nhận được loại này trào lưu ảnh hưởng đến.

Cao Tiểu Dư từng nghĩ qua hình xăm, lại bị sư phụ cự tuyệt.

Đây một lần trở thành hần một cái tiếc nuối, có thể ai ngờ được sẽ dưới tình huống này lấy được thỏa mãn. Người ta nhà hình xăm, hoặc long hoặc hổ, dấu gì cũng là một đóa hoa. Mà hần hình xăm chính là một cái Thiên trùng, tuy nói là trông rất sống động, có thể không khỏi quá quý dị cùng xấu hổ.

Cao Tiểu Dư bị đột nhiên này xuất hiện Thiên hình hình xăm dọa sợ!

Đêm đó, hần làm một giấc mộng, cuối cùng là mình bạch lai lịch hình xăm đây.

Trên người hần hình xăm, chính là xuất xứ từ với sư phụ giao cho cái kia viên Thiên Hình Ngọc Phù. Ngọc phù này, được đặt tên là Xuân Thu Phù, Thiên tên Quang Âm Thiên, vốn là Long Hồ Sơn Thiên Sư Đạo trấn sơn bảo vật. Tương truyền, Xuân Thu Phù lúc ban đầu có ba cái đồ án, một con rồng, một

hồ, một Thiên.

Lúc ban đầu, lấy được Xuân Thu Phù tên người kêu Trương Lương.

Không sai, chính là cái đó phụ tá Hán Cao Tổ Lưu Bang thành lập Hán Thất giang sơn Lưu Hầu Trương Lương. Trương Lương chịu Hồ Phù truyền thừa, được binh thư 3 quyển, cũng chính là sau đó ba thao lược hơi; Lưu Hầu sau khi chết, Xuân Thu Phù coi như lưu Hầu thế gia truyền gia bảo, rơi vào Lưu Hầu cháu tám đời Trương Đạo Lăng trong tay. Trương Đạo Lăng vì vậy được Long Phù truyền thừa, sáng lập Thiên Sư Đạo, cũng chính là mà nay Long Hồ Sơn người sáng lập.

Xuân Thu ba Phù, Long Hồ được truyền thừa, liền từ thế biến mất, chỉ còn lại như vậy Quang Âm Thiên.

Từ Trương Đạo Lăng tới nay, Thiên Sư Đạo đến bây giờ đã có 30 thay mặt, nhưng thủy chung không người có thể biết rõ đây Xuân Thu Phù bí mật.

Cao Tiểu Dư không biết đây Xuân Thu Phù là như thế nào rơi vào trong tay sư phụ.

Nhưng hắn lại biết, hắn phiền toái lớn.

Phải biết, Long Hồ Sơn Thiên Sư Đạo là Đạo Môn Chính Tông, càng chịu triều đình cung phụng, thực lực cường đại. Nếu như hắn đem đây Xuân Thu Phù trả lại cho Long Hồ Sơn, nói không chừng còn có thể được chỗ tốt hơn. Nhưng bây giờ, Xuân Thu Phù không có, biến thành trên người hắn hình xăm chuyện này nếu như truyền đi, phỏng chừng không cần Long Hồ Sơn người động thủ, quan phủ đầu tiên là sẽ không bỏ qua hắn.

Mà để cho Cao Tiểu Dư nhức đầu, còn chưa phải là những thứ này.

Trương Lương được Hồ Phù, sáng lập Đại Hán cơ nghiệp; Trương Đạo Lăng được Long Phù, thành lập Thiên Sư Đạo thống.

Cao Tiểu Dư không biết hắn hai người là làm thế nào chiếm được truyền thừa, lại rõ ràng nhà mình trên người cái này Quang Âm Thiên, tuyệt đối là một ngai bàn yêu nhà giàu hóa. Từ hắn phát giác Quang Âm Thiên tồn tại đến bây giờ, đã có hơn nửa tháng đây Quang Âm Thiên một mực ở ngủ, không nhúc nhích, chớ đừng nói chi là mở mắt! Thiên kim mới được Thiên mở mắt, đó không phải là thấy tiền sáng mắt?

Về phần những kỹ năng kia, cùng Quang Âm Thiên không có bất cứ quan hệ nào.

Hỏa Dược Chuyên Tinh, là Cao Tiểu Dư sau khi theo sư phụ lưu lãng tứ xứ, từ một ít nói trải qua bên trong Luyện Đan Thuật học được; bên trong Thiên Cương Quyết Pháp, là sư phụ truyền thừa. Lúc trước hắn không biết trong lúc này Thiên Cương Quyết Pháp lai lịch, bất quá bây giờ đã minh bạch, đó là Long Hồ Sơn tu luyện pháp môn đây cũng chính là nói, sư phụ cùng kia Long Hồ Sơn Trương Thiên Sư nhất mạch, nhất định có quan hệ mật thiết.

Về phần nhìn mặt mà nói chuyện, là hắn đi theo sư phụ lưu lãng tứ xứ học được nhất môn bản lĩnh, cũng là trước mắt hắn nắm giữ cấp bậc cao nhất kỹ năng.

Nếu như đối người bình thường, có lẽ sẽ bị hôm nay hàng phúc duyên cao hứng không thôi.

Có thể Cao Tiểu Dư biết, hắn bây giờ là không ăn được thịt dê phản rước lấy một thân tao! Làm không cẩn thận, còn sẽ có họa sát thân.

Nên làm cái gì?

Cao Tiểu Dư cũng là dị thường nhức đầu.

Hắn bị kia Giải gia huynh đệ hai người trọng thương, suýt nữa mất mạng.

Bây giờ tuy nói đã không còn đáng ngại, nhưng thân thể suy yếu, muốn đi chế tác kiếm tiền, lại không có khí lực gì. Mà hắn tại Tu thành, lại là chưa quen cuộc sống nơi đây, hai mắt tối tối. Thành Hoàng Miếu nghỉ ngơi gần một tháng, nhận biết tất cả đều là nhiều chút ăn mày.

Lừa gạt?

Hắn không làm được, hoặc có lẽ là khinh thường ở lại làm.

Học sư phụ như vậy làm người xem tướng Đoán Mệnh? Hắn ngược lại là có thể bằng vào Trung Cấp nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh, nhưng người nào lại sẽ tin tưởng hắn?

Sư phụ nói qua: Xem tướng Đoán Mệnh, là người nhìn người ta, người ta cũng ở đây xem người!

Phải biết, thầy tướng cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng. Nhất đẳng thầy tướng xuất nhập Triều Đình, có thể chỉ điểm giang sơn; nhị đẳng thầy tướng đi cao môn, vì thế nhân kính trọng; tam lưu thầy tướng tồn thân phổ xá, bài ưu giải nạn. Cũng mặc kệ là loại nào thầy tướng, đầu tiên phải có thầy tướng khí phách. Khí phách này không chỉ là chân tài thực học, còn phải xem cá nhân dáng vẻ. Tỷ như kia đi khắp hang cùng ngõ hẻm thầy tướng, dầu gì cũng phải ăn mặc chỉnh tề, dáng vẻ phi phàm, giờ tay nhắc chân phải có tiên gia khí phách, để cho người không hiểu rõ nghiêm ngặt.

Tựa như Cao Tiểu Dư mà nay tình trạng, quần áo lam lũ, nhìn qua thể thảm phi thường.

Vốn lại tuổi không lớn lắm, đi ở trên đường ai lại sẽ tin tưởng hắn có bản lĩnh thật sự? Không coi hắn là thành tên lường gạt đánh một trận coi như tốt.

Không sử dụng ra được khí lực, lại không thể đi giả thần giả quỷ

Còn lại nhất môn Sơ Cấp Hỏa Địch Chuyên Tinh kỹ năng, cũng không biết có ích lợi gì đường.

Học những tên khất cái kia ăn xin dọc đường sao?

Cao Tiểu Dur không làm được!

Nếu như sư phụ dưới cửa tuyên biết hán Cao Tiểu Dur chạy đi làm ăn mày, nói không chừng sẽ giận đến từ mộ phần trong đồng bỏ ra ngoài tìm hán tính sổ.

Chớ đừng nói chi là, hán Cao Tiểu Dur cũng kéo không xuống cái mặt này đến.

Cái này cũng không được, vậy cũng không được người không có đồng nào, lại hết lần này tới lần khác mang theo một cái thấy tiền sáng mắt Quang Âm Thiên.

Nên làm thế nào cho phải thì sao?

Cao Tiểu Dur cũng là phi thường mê mang!

+++++

Trời, dần dần sáng lên.

Sương mù, lại càng ngày càng nặng.

Trong Thành Hoàng Miếu truyền tới tiếng ho khan, tiếng nhỏ đờm, cùng với tiếng nói chuyện đứt quãng.

Cao Tiểu Dur từ ướt sũng trên thềm đá đứng lên, xoay người chuẩn bị đi trở về. Cửa Thành Hoàng Miếu, lại vào lúc này một tiếng cọt kẹt mở ra, từ bên trong đi ra mấy tên ăn mỳ đến, tiến lên ngăn lại Cao Tiểu Dur.

"Tiểu Cao, chúng ta có chuyện muốn nói với ngươi."

Nói chuyện ăn mỳ, cao to lực lưỡng, dáng khôi ngô.

Hán gọi Vương đại lang, người đưa tước hiệu Thiết Tí La Hán, là đây Tu thành Huyện ăn mỳ thuộc dạng đầu.

Cao Tiểu Dur liền vội vàng dừng bước lại nói: "Đại Lang có gì phân phó?"

"Tiểu Cao a, ngươi ở nơi này chúng ta, cũng có hơn hai mươi ngày."

Từ trước ngươi có bị thương, thân thể yếu đuối, cần nghỉ ngơi, ta cũng không nói gì. Mọi người đều là kiếm sống, ai còn có thể không có tai bệnh? Nhưng bây giờ, thân thể ngươi từ đã tốt, nhưng ngay cả đến mấy ngày tay không trở về, tiếp tục như vậy cũng không phải là cái lâu dài."

Vương đại lang vừa nói chuyện, tăng háng một cái, nhỏ đầm, thiếu chút nữa rơi vào Cao Tiểu Dur trên chân.

Hán trầm giọng nói: "Tiểu Cao, chỗ này của ta cũng không nuôi phế vật."

Ngươi đã nhiều ngày tình huống, ta đều nghe người ta nói, ngươi ở bên ngoài một không tìm người ăn xin, nhị không muốn làm sống, trong ngày chơi bởi lêu lổng ban đầu, là Mã Đại ngốc cho ngươi cầu tha thứ, ta mới thu nhận ngươi. Thế nhưng ngươi không thể không làm việc, đúng hay không? Ngươi ngày ngày ăn uống chùa ở chùa, không khỏi không nói được ha ha, ngươi nói có đúng hay không đạo lý này?"

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Xua đuổi

Khất cái Thành Hoàng Miếu, nói toạc ra tặc là một đám du côn vô lại.

Bọn họ đồng thời tụ tập, trong ngày tại huyện thành du thủ du thực, lừa gạt, trộm cắp, đánh nhau đánh lộn là bình thường như cơm bữa.

Thân thể suy yếu lâu năm đi ăn xin dọc đường, chiếm được tiền của người khác quay về bị Vương Đại Lang chờ người phân chia, lấy tên đẹp là phí bảo vệ; mà thân thể khoẻ mạnh tắc đi theo Vương Đại Lang khắp nơi du đảng, đại ác không làm, sai lầm nhỏ không ngừng, cho dù là quan địa phương cũng là bó tay toàn tập.

Trên thực tế, loại tình huống này không chỉ là Tu Thành, cho dù là Biện Lương, Hàng Châu nơi cấp độ phồn hoa kia, cũng tương tự có loại thế lực ác tồn tại này.

Mà Vương Đại Lang trong miệng Mã Đại Ngốc, vốn tên là Mã Đại Tráng, là sinh trưởng ở địa phương Tu Thành người, càng là Cao Tiểu Dư ân nhân cứu mạng.

Mã Đại Tráng là cô nhi, từ nhỏ bị Thành Hoàng Miếu một cái Lão Khất Cái thu dưỡng.

Nhắc tới cũng kỳ quái, thu dưỡng Mã Đại Tráng Lão Khất Cái tuy là ăn mày, lại sống chết không chịu để cho Mã Đại Tráng đi làm ăn mày. Lão Khất Cái sau khi chết, Mã Đại Tráng như cũ lưu lại nơi này Thành Hoàng Miếu. Hắn tính tình hiền lành, biết điều trung hậu, vì vậy bị gọi là 'Mã Đại Ngốc'.

Đây Mã Đại Tráng dài cao to lực lưỡng, so với Vương Đại Lang còn cường tráng hơn.

Vương Đại Lang từng muốn muốn thu Mã Đại Tráng lấy ra hạ, lại bị Mã Đại Tráng cự tuyệt. Thêm nữa đây Mã Đại Tráng đầu mặc dù không linh quang, lại có một cánh tay khí lực. Trong ngày thường biết điều bốn phận, nhưng nếu như chọc giận hắn, coi như là Vương Đại Lang cũng biết sợ.

Bởi vì Lão Khất Cái tự chôn ở Thành Hoàng Miếu, cho nên Mã Đại Tráng cũng không hề rời đi.

Hắn ban ngày tại huyện thành làm lao động, buổi tối tắc trở về Thành Hoàng Miếu nghỉ ngơi, cũng coi như phải là đây ăn mày trong ổ một cái dị loại.

Cao Tiểu Dư chân mày súc động, ánh mắt vượt qua Vương Đại Lang, lạc sau lưng hắn một cái nhìn hắn trên người.

Đây nhân hán tên là Đỗ Thiệu Tam, là thủ hạ Vương Đại Lang.

Hai ngày trước, Đỗ Thiệu Tam tại huyện thành tiểu tây trên cầu treu dừa bán bánh hấp Chu quả phụ, ngẫu nhiên bị Mã Đại Tráng gặp phải. Đừng xem Mã Đại Tráng thật thà, đúng là là vô cùng chính nghĩa cảm giác đại cá tử. Huống chi, kia Chu quả phụ đối với hắn cực tốt, trong ngày thường ở trên đường gặp phải, tổng hội kín đáo đưa cho Mã Đại Tráng hai cái bánh hấp để cho hắn ăn no bụng dưới tình huống này, Mã Đại Tráng sao khả năng ngồi yên không lý đến.

Hắn đem Đỗ Thiệu Tam đánh bể đầu chảy máu, suốt đánh đuổi hai con đường, suýt nữa đem Đỗ Thiệu Tam đánh chết.

Sau đó, hay lại là quân cửa hàng trong sai người ra mặt ngăn cản, cuối cùng là cứu Đỗ Thiệu Tam, còn đem Mã Đại Tráng vào đại lao.

Mã Đại Tráng tại Tu Thành nhân duyên rất tốt.

Nếu như hay không là mắc phải đại án, bất kể là nhà công trong áp ti, hay lại là đầu đường sai dịch, cũng sẽ không làm khó hắn, nhiều nhất đóng lại hai ngày cũng liền thả hắn ra. Chẳng qua là lần này, Mã Đại Tráng nhưng có chút xui xẻo, gặp phải một cái đại phiền toái.

Hắn đánh đuổi Đỗ Thiệu Tam sau khi, vừa lúc bị mới đến đảm nhiệm Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám nhìn vừa vặn!

Vì vậy, Mã Đại Tráng tự thăm

Đây vị Cao Đô Giám nghe nói lai lịch không nhỏ, buổi tối hôm đó cùng Đông Bình Phủ Tri Phủ thương nghị sự tình thì, đem chuyện này hỏi hột nói đôi câu. Có thể Cao Đô Giám chẳng qua là thuận miệng vừa nói như vậy, nhưng Đông Bình Phủ Tri Phủ lại để ở trong lòng.

Tu Thành, tự tọa lạc với tám trăm dặm Lương Sơn Bạc bên bờ.

Nơi đó thủy đạo giăng khắp nơi, dễ thủ khó công. Hai năm trước, Lương Sơn Bạc đến một đám cường đạo, tự chúng là giặc. Bất quá, những thứ kia cường đạo ngược lại cũng cẩn thận, tận lực không cùng quan địa phương là địch, cho nên mọi người còn có thể bình an vô sự. Thế nhưng từ năm trước bắt đầu, trước có vận Thành Tây suất Thôn Báo Chính Triều Cái chờ tám người đánh cướp sinh nhật cương, gia nhập Lương Sơn cường đạo hàng ngũ.

Sau đó, lại có vận thành Huyện áp ti Tống Giang cùng người tranh đoạt tình nhân, sau giết người dẫn chín hảo hán lên núi vào nhóm.

Kia Tống Giang tước hiệu Hô Bảo Nghĩa, tại Kinh Đông Tây Lộ khá có danh tiếng; mà kia Triều Cái càng tước hiệu Thiết Thiên Vương, có Vạn Phu Bất

Đáng Chi Dững, làm người hào sảng, kết giao rất rộng. Những người này sau đó gia nhập Lương Sơn, cùng trước đây chiếm cứ Lương Sơn mười hai danh tiếng dẫn hội họp, cộng hai mươi chín tên cường đạo, tụ chúng mấy ngàn người, tại Lương Sơn Bạc gọi lên Thế Thiên Hành Đạo cờ hiệu, thanh thế càng ngày càng lớn.

Dưới tình huống này, quan địa phương tự nhiên không thể bỏ mặc.

Vì vậy trước sau phái ra quân lính vây quét,

Có thể kết quả đúng là đại bại mà quay về.

Không chỉ như thế, phái đi vây quét Lương Sơn hai cái tướng lĩnh, một tên Tác Siêu, một tên Đồng Bình, cũng đều rớt rít đầu hàng Lương Sơn.

Mà trong đó Đồng Bình, chính là tiền nhiệm Đồng Bình Phủ Bình Mã Đô Giam.

Lương Sơn tặc nhân thanh thế càng ngày càng lớn, tiếp giáp Lương Sơn Bạc Đồng Bình Phủ Tri Phủ, lại làm sao có thể không lo lắng.

Tuy nói có Tổng đến nay, Quan Gia đối với Vũ Quan có nhiều áp chế, tạo thành Văn Quan địa vị cao quý cục diện. Thế nhưng đối mặt Lương Sơn cường đạo áp lực, Đồng Bình Phủ Tri Phủ đối với đây vị mới tới bình Mã Đô Giam, tự nhiên phi thường nể trọng, càng không muốn đắc tội.

Chớ đừng nói chi là, từ tháng chín bắt đầu, Quan Gia hạ chỉ, đối với Lương Sơn Bá vườn không nhà trống.

Đồng thời, liên tục không ngừng quân nhu quân dụng lương thảo vận tới Tu Thành, chuẩn bị tại đầu mùa xuân về sau, đối với Lương Sơn phát động công kích cuối cùng.

Cao Đô Giam, chính là lần này vây quét Lương Sơn chủ soái!

Thì ra Cao Đô Giam mở miệng, lại không thể không coi trọng. Huống chi, chẳng qua chỉ là một cái Khất nhi nhân hán, Đồng Bình Phủ Tri Phủ lại càng không nguyện bởi vì chút chuyện nhỏ này đi đắc tội kia Cao Đô Giam. Dù sao, Cao Đô Giam phía sau có người, tuyệt không phải hán có thể được tội.

Tại Tri Phủ lão gia tự mình hỏi tới hạ, vốn là chỉ cần nhốt hai ngày Mã Đại Tráng, lần này cần bị giam ba tháng.

Đỗ Thiếu Tam biết được tin tức sau, tự nhiên mừng rỡ khôn kể xiết.

Chẳng qua là, hán không làm gì được Mã Đại Tráng, cũng chỉ có đem khẩu khí này xuất hiện ở Cao Tiểu Dư trên người.

Ai bảo Cao Tiểu Dư là Mã Đại Tráng cứu trở về người đâu?

Cho nên, hán tìm tới Vương Đại Lang quạt gió thổi lửa. Mà kia Vương Đại Lang đây, vốn là đối với Cao Tiểu Dư bất mãn người này rõ ràng đã gặp rủi ro, còn làm ra một bộ thanh cao bộ dáng, để cho hán rất là không vui. Thêm nữa Mã Đại Tráng bị giam vào đại lao, ba tháng khỏi nghĩ ra được. Như vậy thứ nhất, Vương Đại Lang cũng liền càng không băn khoăn, chuẩn bị xong tốt thu thập một chút Cao Tiểu Dư.

"Tiểu Cao, không phải là ta bất thông tình lý, thật sự là không có quy củ sao thành được vương trôn.

Trước đây Mã Đại ngọc nguyện ý thay người đóng tiền lương, ta cũng sẽ không nói cái gì. Nhưng bây giờ, Mã Đại ngọc bị bắt, nhìn dáng dấp trong chốc lát là sẽ không ra được. Hán không ra được, sẽ không có người thay người đóng tiền lương. Người nếu muốn tiếp tục ở nơi này, thì nhất định phải đem nên đóng tiền lương lấy ra dĩ nhiên, nếu như người nguyện ý gia nhập chúng ta, tự nhiên thì dễ nói chuyện."

Gia nhập?

Không phải là để cho ta đi trộm cắp, cũng hoặc là đi làm ăn mày ăn xin dọc đường?

Cao Tiểu Dư nhìn một chút Vương Đại Lang, lại liếc mắt nhìn Đỗ Thiếu Tam.

Hán hít sâu một hơi nói: "Vương Đại Lang nói rất chính xác, không có quy củ sao thành được vương trôn.

Đã như vậy, ta cũng không muốn tại làm phiền ca ca, ta bây giờ liền đi, tuyệt không để cho ca ca khó làm người, như thế như vậy được chưa?"

"Ha ha, thì ra tiểu Cao người coi thường chúng ta, ta đây tự không miễn cưỡng. ."

Vương Đại Lang vừa nói, lông mày nhướn lên, nhìn Cao Tiểu Dư nói: "Nếu như tiểu Cao hồi tâm chuyển ý, tùy thời có thể quay về."

"Kia, đa tạ!"

Cao Tiểu Dư hướng Vương Đại Lang chấp tay một cái, liền xoay người ly khai.

Đây Thành Hoàng Miếu với hán mà nói, không có đáng giá gì lưu luyến Mã Đại Tráng là hán ân nhân cứu mạng, nhưng bây giờ ân nhân cứu mạng bị giam vào đại lao. Mà hán hành lý, sớm bị Lương Sơn cường đạo cướp đi, bây giờ trừ đây một thân đạo bào, lại không cạnh vật.

Lưu lại, chỉ có thể là bị người làm nhục.

Hắn Cao Tiểu Dư mặc dù không có bản lĩnh gì, có thể xương cứng còn có một căn.

Nơi đây không để lại gia, tự có lưu gia nơi hắn bây giờ phải làm, là nghĩ biện pháp kiếm tiền, để cho cái kia đáng chết Quang Âm Thiên mở mắt; đồng thời, đi thăm Mã Đại Trắng, nhìn một chút có biện pháp nào hay không, để cho Mã Đại Trắng sớm một chút thoát thân nhà tù.

Sư phụ nói qua: Tích thủy chi ân, khi Dũng Tuyền tương báo.

Mã Đại Trắng đối với hắn có ân cứu mạng, hắn Cao Tiểu Dư lại làm sao có thể vừa đi cái đó? Lại nói, hắn vừa có thể đi đi nơi nào thì sao?

+++++

Nhìn Cao Tiểu Dư rời đi bóng lưng, Vương Đại Lang khước miệng phẩy một cái, lộ ra vẻ khinh thường.

"Đến chết vẫn sĩ diện chim tư, gia gia thu thập không thể Mã Đại ngốc, liền thu thập không thể người con chim này tư sao?"

Vừa nói, hắn nghiêng đầu đối với Đỗ Thiệu Tam nói: "Tìm người nhìn chăm chú đến con chim này tư! Nghỉ tại Tu Thành kiếm sống, ta Vương Đại Lang không đồng ý, xem ai dám thu nhận.

Tam lang, ít cơ hội cực kỳ làm nhục người này chúng ta không động được Mã Đại ngốc, cũng phải để cho hắn mất mặt.

Một chuyện khác, nói cho các huynh đệ, gần đây mấy ngày nay thu liễm một chút. Gần đây nha môn động tĩnh không nhỏ, đoán chừng là muốn có động tác. Quan địa phương cùng Lương Sơn thủ đoạn, không có quan hệ gì với chúng ta, để cho mọi người chiều từ cũng sáng lên một chút, không nên gây chuyện."

Đỗ Thiệu Tam sau khi nghe xong, nhất thời cười.

~~~~~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Chu quả phụ

Trời, đã sáng choang.

Thời tiết rét đậm Tu Thành, lại hết sức huyền ảo.

Trên đường, vẫn là sương mù mù mịt, lại không có ảnh hưởng đến thương hội môn khai trương nhiệt tình.

Tiểu tây đầu cầu Quách gia điểm, trước cửa gian hàng trên để mới ra lò dê tạp. Đã qua người đi đường, có thể mua trên ba năm đồng tiền dê tạp, làm một chén nóng hôi dê tạp canh, hợp với hai cái Vương A Bà nhà bánh nướng, định có thể ăn hải lòng.

Từ nhỏ tây trên cầu đi quá, đi tới Tu Thành đông đường phố.

Đây là Tu Thành phồn hoa nhất phố buôn bán thành phố, mới vừa đi vào, chỉ nghe tiếng rao hàng liên tiếp, nói liền không dứt.

Cao Tiểu Dư không nhúc nhích!

Thân thể và gân cốt Thái Hư, cộng thêm bụng đói ục ục, mới đi một hồi, tựa hai chân như nhũn ra, cả người vô lực.

Trời tuy nói đã Lượng, vẫn như cũ rét lạnh.

Thế nhưng Cao Tiểu Dư chính là đầu đầy đồ mồ hôi, ngồi ở một nhà chân điểm khúc quanh, thờ hào hển, mặc cho mồ hôi ướt đầm áo quần.

Cũng còn khá, hôm nay không có gió.

Nếu không bị kia tiểu gió thổi một cái, mùi vị sẽ canh bất hảo thụ.

Đây Tu Thành Huyện, lạ nước lạ cái.

Duy nhất một nhận biết, quen thuộc Mã Đại Tráng, cũng bị vồ vào Tu Thành đại lao.

Cao Tiểu Dư không khỏi liên tục cười khổ nghĩ lúc đó hần theo sư phụ tại Hàng Châu, xuất nhập chức sắc hào thương gia trạch, cũng coi là phong quang vô hạn. Nhưng bây giờ, sư phụ qua đời, hần thậm chí ngay cả cái đất nương thân cũng không có, suy nghĩ tỉ mỉ đứng lên hơi có chút thương cảm.

Bất quá, này cũng không trọng yếu!

Trọng yếu là, nghĩ biện pháp kiếm tiền ăn no bụng, sau đó nghĩ cách cứu ra Mã Đại Tráng.

Mã Đại Tráng là hần ân nhân cứu mạng, chẳng lẽ trơ mắt nhìn hần ngồi ba tháng đại lao? Cao Tiểu Dư từ không thể thờ ơ không động lòng.

Còn nữa, cái đó đáng chết Quang Âm Thiên

Nghĩ tới đây, Cao Tiểu Dư cảm giác mình thật giống như lại có mục tiêu.

+++++

Nhưng mà, cốt cảm thực tế, lại để cho Cao Tiểu Dư thất vọng.

Tu Thành phồn hoa nhất, náo nhiệt nhất địa phương chính là đông đường phố. Nơi này cửa tiệm mọc như rừng, lái buôn đông đảo, còn có tiểu tây cạnh cầu tiểu tây cầu bến tàu, lui tới thuyền bè tới lui, trên bến tàu hàng hóa càng chất đống như núi. Mã Đại Tráng nói qua, hần thường thường sẽ ở trên bến cảng làm công ngăn hạn, vận khí tốt sau khi, một ngày có thể kiếm lời mấy chục văn. Hơn nữa, nơi này thường thường sẽ thuê làm công nhật.

Nhưng là, lại không người muốn ý thuê Cao Tiểu Dư.

Kia trên bến tàu công đầu nói, Cao Tiểu Dư thân thể gầy yếu, nhìn một cái chính là kia không được lực người, càng không làm được khổ lực.

Khổ lực không làm được không liên quan, đông đường phố nhiều như vậy cửa hàng, cũng có thể tìm một số chuyện làm đi.

Nhưng Cao Tiểu Dư phát hiện, toàn bộ đông đường phố, cũng không người nào nguyện ý dùng hần

Khi dễ người xứ khác sao?

Bôn ba cho tới trưa, Cao Tiểu Dư cũng coi là nhìn ra đầu mối.

Hay không là những người đó không muốn dùng hần, chỉ sợ là có người đã cảnh cáo bọn họ, cho nên không dám dùng hần.

Ai tại tìm hần để gây sự?

Cao Tiểu Dư sắc mặt có chút khó coi.

Hần ngồi ở tiểu tây đầu cầu trụ cầu trên, đắm chìm trong tươi đẹp trong ánh mặt trời, lại cảm giác từng trận mê muội, có chút người không thăng bằng.

Vương Đại Lang!

Tuyệt đối là Vương Đại Lang những người đó, không muốn để cho hần tốt hơn.

Đây đông đường phố lái buôn cửa tiệm, thậm chí còn trên bến tàu khổ lực môn, nói toạc ra phần lớn biết điều bổn phận, sao lại dám va chạm Vương Đại Lang những du côn đó? Quả thực không được, xế chiều đi nam đường phố nhìn một chút. Tuy nói bên kia lạnh tanh, xa không giống đông đường phố như vậy phồn hoa, nhưng đúng là quan địa phương nha môn ở chỗ đó. Đông Bình Phủ Nha, Đông Bình Phủ Tuần Sứ ty nha môn, toàn bộ đều bắt đầu ở bên kia.

Vương Đại Lang mấy cái này du côn vô lại có thể uy hiếp đông đường phố lái buôn, cũng không dám tại nam đường phố phách lối.

Có thể ở nam đường phố đặt chân người, Đại đều có chút năng lực. Mà có năng lực người, tuyệt sẽ không sợ hãi Vương Đại Lang những người này.

Chỉ bất quá, thật là đối a!

Ngay tại Cao Tiểu Dư chuẩn bị đứng lên, đem thất lưng buộc đai thật chặt một chút thời gian, trước mắt đột nhiên tối sầm lại.

Không chờ hần kịp phản ứng,

Liền thấy hai cái nóng hổi, mùi thơm nức mũi bánh hấp xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Tiểu Cao, đói bụng đi."

Một cái ôn nhuận êm tai thanh âm vang lên, Cao Tiểu Dư ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở trước mặt hắn, đứng một cái tuổi xuân mỹ phụ.

Nàng đồ hộp nhìn lên, không thi phần trang điểm.

Một thân giản dị áo váy, bên hông còn buộc lên một khối trắng xanh đan xen khóa vòng eo váy.

Mỹ phụ nhẹ giọng nói: "Tiểu Cao để cho Nô để tìm nếu không phải hỏi Vương A Bà, còn tưởng rằng ngươi đi địa phương khác. Xem ngươi bộ dáng chắc là đói. Ăn trước hai cái bánh hấp lót bụng, có chuyện gì, chúng ta một hồi nữa lại nói."

"Ngươi là "

Cao Tiểu Dư nhìn một chút kia thơm ngát bánh hấp, ánh mắt chợt rơi vào mỹ phụ kia trên mặt.

Hắn có thể dùng cái kia chết đi sự phụ bảo đảm, cô gái trước mắt hắn cũng không nhận biết.

Mỹ phụ khẽ mỉm cười, nói: "Lại quên giới thiệu, ta họ Chu, ngụ ở tây nhai xe ngựa đường hầm. Nô là Đại Tráng A Tỷ, mới vừa đi trong tù nhìn Đại Tráng. Đại Tráng rất tốt, không có chịu ủy khuất gì. Hắn chỉ nói cho Nô, muốn Nô chiếu cố một chút tiểu Cao ngươi. Mới vừa Nô đi Thành Hoàng Miếu, lại không gặp người sau đó nghe tiền Tiểu Lục nói, ngươi bị đuổi ra ngoài."

"Ngươi là chu "

Nghe mỹ phụ giải thích, Cao Tiểu Dư bừng tỉnh đại ngộ.

Hắn biết nữ nhân này là ai.

Chu quả phụ! Cái đó để cho Mã Đại Tráng vì nàng, đánh đuổi Đỗ Thiệu Tam hai con đường Chu quả phụ, Tu Thành người số hiệu 'Bánh hấp Tây Thi'.

Mã Đại Tráng đã từng cùng Cao Tiểu Dư nhắc qua nàng, cho nên Cao Tiểu Dư cũng không xa lạ gì.

Hắn biết, Chu quả phụ đối với Mã Đại Tráng cực tốt, có nhiều chiếu cố; mà Mã Đại Tráng đây, đừng xem đàn độn, thật thà biết điều, lại trong tối yêu thích Chu quả phụ. Hắn từng không chỉ một lần nói với Cao Tiểu Dư lên, Chu quả phụ có bao nhiêu tốt bao nhiêu nhìn.

Bây giờ xem ra, ngược lại cũng không hư, đúng là một cái mỹ nhân.

Cao Tiểu Dư tâm lý phi thường làm rung động, hướng Chu quả phụ cười cười, nói một câu: "Đa tạ chị dâu."

Hắn cũng không khách khí, cầm lấy bánh hấp, tưng hung ác cắn một cái. Thật là thơm a! Cao Tiểu Dư thậm chí cảm thấy, đây là hắn đời này ăn đến ăn ngon nhất bánh hấp.

Chu quả phụ nhìn Cao Tiểu Dư cất hương ngọt, cũng lộ ra nụ cười vui vẻ.

Nàng đảo không vội đi, ngược lại ở một bên trụ cầu ngồi xuống, đem để bánh hấp cái làn thả ở bên cạnh, rồi sau đó lại lấy ra một cái túi nước, đưa cho Cao Tiểu Dư.

"Đa tạ chị dâu."

Cao Tiểu Dư nhận lấy túi nước, uống một hớp nước, vội vàng hướng Chu quả phụ nói cảm ơn.

"Tạ cái gì, Đại Tráng là bởi vì Nô bị giam vào đại lao, Nô đây tâm lý thật là bất an.

Hắn muốn Nô chiếu cố tiểu Cao huynh đệ, chính là Nô bồn phận. Nô nghe nói, ngươi bị Vương Đại Lang bọn họ đuổi ra Thành Hoàng Miếu?"

Một cái bánh hấp vào bụng, cả người cũng tốt hơn rất nhiều.

Cao Tiểu Dư nói: "Lại để cho chị dâu chê cười."

"Ai, ly khai bên kia cũng tốt thật ra thì Nô đã sớm khuyên qua Đại Tráng, để cho hắn dọn ra Thành Hoàng Miếu. Nhưng hắn lại không chịu, bảo là muốn vì hắn kia a gia phòng thủ tới ba năm. Những người đó tiểu Cao ngươi ly khai, cũng là chuyện tốt, càng không cần phải lo lắng.

Đúng ngươi ly khai nơi đó, há chẳng phải là không có nơi ở?"

"Đâu chỉ, liền muốn tìm chút công việc cũng khó.

Mới vừa ta tại đây trên đường đi một lần, cuối cùng không người nào nguyện ý dùng ta. Nghĩ đến, là chịu kia Vương Đại Lang một nhóm người uy hiếp. Nếu không phải chị dâu, ta liền muốn đối chết ở chỗ này buổi chiều, ta nghĩ rằng đi nam đường phố bên kia, tại thử một lần."

Chu quả phụ gật đầu nói: "Người biết là tốt rồi!"

Nàng suy nghĩ một chút, lại nói: "Tiểu Cao nếu là không có chỗ ở, đi liền ta bên trong đi."

"À?"

Cao Tiểu Dư sững sờ, nghi ngờ nhìn Chu quả phụ.

Lại thấy Chu quả phụ vội vàng giải thích: "Ta bên trong còn có một giữa phòng chứa củi, tuy nói đơn sơ nhiều chút, lại có thể miễn cưỡng người ở. Từ trước Nô cùng Đại Tráng nói qua, chờ hấn thủ xong ba năm, liền dời qua bên kia. Tiểu Cao huynh đệ, người có thể chờ nên hiểu lầm."

Cao Tiểu Dư có chút thẹn, liền vội vàng cúi đầu xuống, cắn một cái bánh hấp.

Hắn nói: "Chị dâu ý tốt, tiểu Cao vô cùng cảm kích."

Như vậy đi, ta xé chiều đi nam đường phố vòng vo một chút, nhìn có thể hay không tìm một sinh kế. Thuận tiện, ta còn muốn hỏi thăm một chút, nhìn có thể hay không để cho Đại Tráng sớm đi đi ra. Hắn là cái người đang hoang, bị giam tại trong lao, dù là chỉ ba tháng, cũng không là một chuyện tốt."

"Sợ là không dễ dàng Nô cũng hỏi thăm, Đại Tráng lần này cũng là vận khí không tốt bị mới tới Cao Đồ Giam chỉ đích danh, cho nên mới bị xử giam giữ ba tháng lâu dài. Nếu muốn phải cứu hấn, sợ là muốn Cao Đồ Giam mở miệng, nếu không rất là phiền toái."

"Bất kể như thế nào, chung quy phải thử một chút không phải sao?"

Chu quả phụ nghe, không khỏi cười.

Nàng nụ cười này, tựa như cùng tại trời đông giá rét nở rộ hoa mai giống như kiều diễm.

"Đại Tráng có người đây huynh đệ, thật là tốt vận khí."

Vừa nói chuyện, nàng từ dụng bạc trong lấy ra một mạch tiền, không nói hai lời tự nhét vào Cao Tiểu Dư trong tay.

"Nô một vị phụ nhân, cũng không biết làm sao đi cửa sau, bất quá nghĩ đến dù sao phải tiêu tiền mới được."

Nô mang tiền không nhiều, tiểu Cao người trước cầm đi dùng. Nếu thật có phương pháp, cần dùng lại tiền mà nói, liền cùng Nô nói, Nô sẽ tự nghĩ biện pháp xoay tiền."

"Chị dâu, điều này khiến cho?"

Cao Tiểu Dư dọa cho giật mình, bận rộn muốn đem tiền trả lại cho Chu quả phụ.

Nhưng vào lúc này, hấn thân thể đột nhiên cứng đờ, trên mặt chợt lộ ra vẻ vui mừng

~~~~~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đồng Tỳ Bà

Tại Cao Tiểu Dư bên tai, vang lên một tiếng tiếng ve kêu.

Thanh âm vang dội, tựa như có vô tận vui mừng, khiến cho Cao Tiểu Dư linh hồn đều giống như tại chấn động cũng như, thật lâu không ngừng.

Thời gian, phảng phất trong phút chốc ngừng!

Cao Tiểu Dư ở chỗ này tiến vào kia hư không vô tận bên trong, lại phát hiện đây hư không dường như cũng phát sinh biến hóa. Vốn là, kia hư không vô tận son đen một mảnh, không có nửa điểm màu sắc, yên tĩnh không tiếng động, phảng phất nghĩa địa cũng như. Nhưng là bây giờ, lại xuất hiện lăm lăm quang cầu, tại lúc trong hư không nổi lơ lửng, nhìn một cái, vô biên vô hạn, căn bản là không có cách cân nhắc rõ ràng.

Bất quá, biến hóa lớn nhất, hay lại là cái kia vốn là bờ lởm ngổm tại hư không vô tận bên trong Thiên trùng.

Toàn thân nó hiện lên một tầng Ngọc Sắc, vốn là bao phủ cách người mình vàng sáng đã biến mất, khiến cho thân thể kia nhìn qua phá lệ thông suốt.

Từng đạo Lưu Quang tại nó bên ngoài thân lưu động, cặp kia đóng chặt hai tròng mắt đã mở ra.

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: Tinh mạch khi trăm, bảy mươi bảy văn

Vật phẩm: Đồng Tỳ Bà

Kỹ năng: Hóa Dược Chuyên Tinh (Sơ Cấp), Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (Sơ Cấp), đoán ý qua lời nói và sắc mặt (Trung Cấp)

Cao Tiểu Dư nhớ rất rõ ràng, lúc rạng sáng, vật kia phẩm một cột còn biểu hiện là 'Không' dòng chữ, nhưng là bây giờ, lại biến thành Đồng Tỳ Bà.

Tình huống gì?

Ngay tại hắn cảm thấy nghi hoặc đang lúc, lại nghe được Thiên trùng lại mình.

Lơ lửng tại trong hư không quang cầu đột nhiên đại phóng ánh sáng, liên tiếp, giống như kia trong bầu trời đêm Tinh Thần giống như vậy, hội tụ thành một vùng biển sao.

Cao Tiểu Dư ngốc lẳng chốc lát, trong lúc bất chợt cười.

Đây thấy tiền sáng mắt Quang Âm Thiên a, thì ra là như vậy

Chu quả phụ đem kia một mạch tiền giao cho hắn, cũng nói mặc cho hắn chi phối. Từ trình độ nào đó mà nói, đây một mạch tiền là thuộc về hắn Cao Tiểu Dư toàn bộ. Tiền tới tay, Quang Âm Thiên mở mắt, vì vậy thì có một bộ Đồng Tỳ Bà? Ừ, hắn là như vậy.

Bất quá, ta đây Đồng Tỳ Bà ở nơi nào?

Cao Tiểu Dư cao hứng rất nhiều, lại không nhịn được tức miệng mắng to.

"Ta cũng sẽ không đàn Tỳ Bà, người người này cho ta một bộ Tỳ Bà làm chi?"

Hắn cao hứng, là bởi vì đối với Quang Âm Thiên nhiều hơn một chút giải; có thể đúng như hắn từng nói, hắn cũng không phải là nhạc sĩ, cũng không những lời ấy sách nghệ sĩ, muốn đây Đồng Tỳ Bà có ích lợi gì? Chẳng người lại cho ta nhiều chút vòng vo, để cho ta xong đi trong đại lao thu xếp

Cao Tiểu Dư lời còn chưa dứt, Thiên trùng lại dừng lại kêu to, một đôi Ngọc Sắc con người, cũng chậm rãi khép lại.

Lơ lửng tại trong hư không quang cầu tắc bắt đầu Huyền Diệt, từng bước từng bước, từng loạt từng loạt biến mất không thấy gì nữa, khiến cho kia hư không vô tận, một lần nữa trở nên đen nhánh mà u tĩnh.

"Uy uy uy, người trước không muốn ngủ!"

Ta thật vất vả được một mạch tiền, cho người mở mắt, người lại tặng ta một bộ Đồng Tỳ Bà? Quang Âm Thiên, người đừng vội nhắm mắt a."

Cao Tiểu Dư lớn tiếng kêu la, nhưng không cách nào ngăn cản Quang Âm Thiên ngủ say.

Khi Quang Âm Thiên hai tròng mắt lần nữa đóng chặt sau đó, hắn lúc này mới phát hiện, trong hư không còn nổi lơ lửng mấy chục quang cầu. Quả cầu ánh sáng kia có lớn có nhỏ, độ sáng cũng có bất đồng riêng. Bọn họ lơ lửng tại trong hư không, từ từ hướng về Cao Tiểu Dư bay tới, càng ngày càng gần.

Một quả to lớn quang cầu lóe lên, hô hóa thành một vệt ánh sáng mũi tên bay tới.

Cao Tiểu Dư dọa cho giật mình, nghĩ muốn né tránh, lại phát hiện thân thể phảng phất không bị khống chế, cương tại chỗ.

"A!"

Hắn không nhịn được quát to một tiếng, nhắm hai mắt lại, quang tiền từ hắn nơi mi tâm đi vào.

Theo sát, trong đầu phảng phất xuất hiện nhiều vô kể kỳ quái tin tức

Nhạc khí sở trường (tông sư cấp)!

Cao Tiểu Dư phảng phất tiến vào một cái kỳ diệu thế giới, trong cái thế giới kia, hắn vượt qua ngàn năm, đi theo nhiều vô kể nhạc khí đại sư học tập. Từ cổ xưa chuông hòa âm nhã vui, đến trong thế tục Hồ Cẩm Liểu Dịch, hắn cơ hồ học một lần.

Mở mắt ra, Cao Tiểu Dư chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Hắn lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, liền gặp mặt trước còn nổi lờ lững một cái trung đẳng Đại tiểu quang cầu, cùng với mấy chục chi lớn chừng quả đu đủ quang cầu.

Kia trung đẳng Đại tiểu quang cầu trong,

Là một bộ Đồng Tỳ Bà.

Quang cầu mặt ngoài lưu chuyển từng cái văn tự, tựa hồ là này tám Đồng Tỳ Bà nói rõ.

"Đồng Pha tại Ngọc Đường Nhật, có màn sĩ hữu nghị bài hát.

Bởi vì hỏi: Ta từ thế nào Liễu Thất?

Đối với viết: Liễu Lang Trung Tử, chỉ hợp mười bảy mười tám cô gái, nắm đồ răng bản, bài hát 'Đương Liễu Ngạn Hiểu Phong Tàn Nguyệt' ; Học Sĩ Từ, Tu Quan Tây Đại Hán, Đồng Tỳ Bà, Thiết Xước Bản, hát 'Đại Giang Đông Khứ' .

Đồng Pha thử nghiệm cái đó, lấy Đồng Tỳ Bà tốp tấu mà bài hát 'Lão phu trò chuyện phát thiếu niên cuồng' ". Nói đùa 'Đây là Tô Tỳ Bà' . Sau lưu đây Lôi Châu trên đường gặp tặc mà mất."

Cao Tiểu Dư xem xong, có chút ngốc.

Đồng Pha, tất nhiên kia Tô Tiên Tô Học Sĩ, Tô Thúc Tô Đồng Pha.

Sư phụ khi còn sống, thích nhất Học Sĩ Từ, nói Tô Học Sĩ Từ hào phóng, đương thời không người nào có thể so với. Chỉ tiếc, hắn cả đời thác lạc, cuối cùng vẫn không trốn thoát kia triều đình đầu đá

Thế nhưng đây 'Tô Tỳ Bà' điển cố, Cao Tiểu Dư xác thực là lần đầu tiên nghe nói.

Như vậy một bộ có cổ sự Tỳ Bà, chẳng lẽ có hàm nghĩa gì?

Cao Tiểu Dư bản muốn lập tức lấy tới, có thể đảo tròn mắt một vòng, nhớ tới hắn giờ khắc này thân ở phố xá sầm uất bên trong. Nếu như trong tay đột nhiên nhiều hơn một cái 'Tô Tỳ Bà' ". Trời biết có thể gây ra loạn gì. Còn nữa, hắn tiến vào đây hư không đã lâu, cũng không biết tình huống bên ngoài làm sao. Phải biết, trước hắn còn đang ở đó cùng Chu quả phụ nói chuyện, tri hoãn quá lâu, chỉ sợ là có chút không đẹp.

Nghĩ tới đây, Cao Tiểu Dư cũng sẽ không nóng lòng cầm 'Tô Tỳ Bà' ". Kiểm tra kia mấy chục quang cầu.

Tâm thần hắn chuyển một cái, cảnh vật trước mắt chợt biến ảo.

"Tiểu Cao, sao nhắm dài dòng, ngươi một oai hùng nam nhi, làm sao có thể người không có đồng nào?"

Chu quả phụ mặt đầy mắt hứng, đem Cao Tiểu Dư trong tay tiền đẩy trở về, "Câu thường nói: Một đồng tiền làm khó anh hùng hán. Ngươi đi tìm phương pháp, từ không thể thiếu tiền. Kia trong nhà môn, từ trên xuống dưới đều phải tiêu tiền, chính là cứu không thể Đại Tráng, cũng có thể chuẩn bị một chút, để cho hắn khá hơn một chút được chứ, sò đây nữa thoát, chỉ để ý cảm đi chính là, Nô đi trước."

Vừa nói chuyện, Chu quả phụ lại đem hai cái bánh hấp, nhét vào Cao Tiểu Dư trong tay, liền treo giò rời đi.

Cao Tiểu Dư lắc lư đầu, cuối cùng là tỉnh táo lại.

Hắn nhìn Chu quả phụ rồi đi bóng lưng, một lát sau lại đột nhiên cười.

Quang Âm Thiền, Quang Âm Thiền nguyên lai đó là một mực có thể không chế Quang Âm Thiền trùng

Nghĩ tới đây, hắn đem kia đồng tiền canh kỹ, ngồi ở trụ cầu trên, đem kia hai cái bánh hấp ăn, lúc này mới đứng dậy đi lên tiểu tây cầu.

+++++

"Tiên Tỳ!"

Từ Quách gia điểm góc phòng sau, một người đi ra.

Người kia đầu không cao, sống một bộ mắt tam giác, tướng mạo thô bỉ, chính là kia Đỗ Thiếu Tam.

Sau lưng hắn, còn đi theo hai cái nhàn hán.

Một người trong đó nhàn hán đi lên trước, nhẹ giọng nói: "Tam ca, làm sao bây giờ? Ước chừng phải đi dạy dỗ một chút con chim này tư?"

Đỗ Thiếu Tam suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Ca ca phân phó qua, muốn mọi người biết điều một chút, chó có trêu chọc thị phi. Bất quá, cũng không thể tiện nghi người này. Ca ca phân phó qua, muốn cho hắn tại Tu Thành không có đất đặt chân, xác thực phải cực kỳ so đo mới được."

Nói xong, Đỗ Thiếu Tam trong mắt lóe lên vẻ hung quang.

"Hai người các ngươi đi qua theo dõi hắn, nhưng chó có đánh rắn động cỏ."

Hai cái nhàn hán nghe, lập tức gật đầu đáp ứng, đi theo Cao Tiểu Dư liền trên tiểu tây cầu.

Mà Đỗ Thiếu Tam tắc xoay người hướng Chu quả phụ phương hướng rồi đi nhìn, khóe miệng có chút phẩy một cái, phát ra liên tiếp trầm thấp tiếng cười

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Học Sĩ Từ

Đây là một cái nhìn qua rất phổ thông Tỳ Bà, cũng không chỗ đặc thù.

Sở dĩ xưng là Đồng Tỳ Bà, là bởi vì nó bôi bản làm bằng đồng mà có tên, vào tay rất là nặng nề.

Đường Tống thời kỳ, văn sĩ là theo đuổi âm sắc hùng hậu, đau buồn, vì vậy tiến hành cải biên. Nhưng bởi vì các loại nguyên nhân, loại biến hóa này cũng không phạm vi lớn phổ biến rộng rãi.

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: Tinh mạch khi trăm, bảy mươi bảy văn

Vật phẩm: Đồng Tỳ Bà (lại tên Tô Tỳ Bà)

Kỹ năng: Hóa Dược Chuyên Tinh (Trung Cấp); Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (Sơ Cấp); đoán ý qua lời nói và sắc mặt (Trung Cấp); nhạc khí sở trường (tông sư cấp)

Tại Cao Tiểu Dư trong khung kỹ năng, gia tăng một cái tông sư cấp nhạc khí sở trường kỹ năng.

Trừ lần đó ra, Hóa Dược Chuyên Tinh cũng tăng lên tới Trung Cấp.

Loại sửa đổi này, xuất xứ từ với những thứ kia quả đấm lớn nhỏ quang cầu, tổng cộng mười hai viên quang cầu, tất cả đều là Hóa Dược sách kỹ năng. Cao Tiểu Dư thu Tỳ Bà sau khi, thuận tay đem kia mười hai viên Hóa Dược sách kỹ năng thu, khiến cho Hóa Dược Chuyên Tinh thoát cái tầng lên tới Trung Cấp, quả thực để cho hắn giật mình không nhỏ.

Hắn có chút minh bạch, thật sự là Thiên mò mắt kinh hi, chỉ sợ sẽ là chỉ những kỹ năng này.

Thú vị, phi thường thú vị!

Cao Tiểu Dư không biết năm đó Trương Lương cùng Trương Đạo Lăng lấy được Long Phù, Hồ Phù thi tình huống, nhưng hắn vẫn phải thừa nhận, này

cái Ngọc Thiên Xuân Thu Phù, rất có ý tứ. Chẳng qua là, nhạc khí sở trường kỹ năng có ích lợi gì? Chẳng lẽ để cho hấn đi đi khắp hang cùng ngõ hẻm hát rong?

Suy nghĩ một chút, thật giống như cũng không phải là không thể.

Mặc dù hát rong loại chuyện này nói ra cũng thật mất mặt, có thể ít nhất so với ăn xin dọc đường, thân thủ đòi tiền ăn mày cường gấp trăm lần.

Nghĩ tới đây, Cao Tiểu Dư cũng theo đó thư thái.

Lấy hấn bây giờ tình trạng, hát rong cũng vẫn có thể xem là là một cái kỹ năng sinh tồn!

Cao Tiểu Dư thu Quang Âm Thiên quả tặng sau đó, liền công lên cầm túi, từ ngõ nhỏ bên trong đi ra đến.

Cầm túi, là Quang Âm Thiên phụ lễ vật vật, bên trong chứa Đồng Tỳ Bà. Hấn đi ra hẻm nhỏ, hướng về hai bên phải trái nhìn hai mắt, chắc chắn không người sau đó, liền chạy thẳng tới nam đường phố mà đến.

Hai cái nhàn hấn từ một cái sau đại thụ chuyển đi ra, nhìn nhau, với nhau trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Người kia đi vào sau khi, trên người tốt giống như không có gì cả đi."

"Đúng a!"

"Thế nhưng "

"Đừng nói, con chim này tư thật giống như có chút cổ quái, chúng ta theo dõi hấn, nói không chừng sẽ có một vài chỗ tốt."

Vừa nói chuyện, hai cái nhàn hấn bèn nhìn nhau cười, liền vội vàng cùng đi.

+++++

Cao Tiểu Dư cũng không biết, hấn bị người để mắt tới.

Bất quá, theo sư phụ lưu lạc tứ phương, để cho hấn có lấy bạn cùng lứa tuổi không cách nào so sánh cảnh giác.

Có chút không đúng lắm, thật giống như có người theo dõi? Hấn đi một trận, đột nhiên dừng bước, xoay người lại hướng về nhìn bốn phía.

Không có phát hiện gì!

Hấn đứng tại chỗ, do dự một chút sau, lại đi về phía trước.

Đột nhiên, dưới chân hấn tăng thêm tốc độ, đi đi, liền chạy.

Tuy nói thân thể và gân cốt có chút suy nhược, thế nhưng bốn cái bánh hấp quả thực để cho tinh thần hấn không ít. Hấn tốc độ chạy trốn rất nhanh, cũng khiến cho kia hai cái nhàn hấn không thể không tăng thêm tốc độ. Cao Tiểu Dư chạy ở phía trước, hai cái nhàn hấn ở phía sau đuôi theo, chạy ra hai con đường sau đó, hai cái nhàn hấn liền thấy Cao Tiểu Dư chui vào một cái ngõ hẻm. Hai người cũng không do dự, lập tức truy vào đi. Thế nhưng theo kia hẻm nhỏ đi tới đầu, lại phát hiện không thấy Cao Tiểu Dư bóng dáng, cũng để cho hai cái nhàn hấn trương.

"Làm sao bây giờ?"

Hai người ngơ ngác xem ta, ta xem ngơ ngác, trong lúc nhất thời hoảng tay chân.

Một người trong đó nhàn hấn đảo tròn mắt một vòng, nói: "Đừng nóng, Tam ca chỉ nói để cho chúng ta đi theo hấn, cũng không có phân phó gì khác.

Người này cùng Mã Đại ngọc quan hệ không tệ, nghĩ đến nhất định sẽ đi thăm.

Không bằng như vậy, chúng ta phải đi đại lao bên kia ngồi, chờ hấn lại lúc xuất hiện, chúng ta có thể nếu thật được chỗ tốt, ngơ ngác và ta chia đều là được.

"

"Như thế, tốt lắm!"

Hai cái nhàn hấn nói xong, liền đi ra hẻm nhỏ, tiến vào bắc nhai.

Hai người sau khi rời đi không lâu, từ ngõ nhỏ một nhóm cùi đồng phía sau, đi ra Cao Tiểu Dư.

Hấn xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, chân mày khấn túc.

Hai cái này nhàn hấn hấn lập tức ý thức được, hấn sợ là lộ ra sơ hở. Hấn cẩn thận hồi tưởng một chút, trên nguyên tắc tự đoán ra vấn đề chỗ ở. Trên

người cái này cầm túi! Nhất định là vậy nguyên nhân. Trước hán trên người rỗng tuếch, có thể một cái chớp mắt, lại nhiều cầm túi đi ra. Đổi thành bất luận kẻ nào, sợ cũng sẽ được, mà sinh ra một phần hoài nghi.

Khinh thường!

Cao Tiểu Dư hít sâu một hơi, xoay người dọc theo hẻm nhỏ đường cũ trở về.

Hán bây giờ cũng không năng lực tự vệ, phải phải cẩn thận một chút. Một khi Quang Âm Thiên bí mật bại lộ, hán phải sẽ chết không có chỗ chôn lần này, còn tốt lừa bịp được. Kia hai cái nhân hán, nói thật Cao Tiểu Dư cũng không có coi ra gì.

Có thể đổi một người mà nói

Nghĩ tới đây, Cao Tiểu Dư không khỏi rung mình một cái, trong lòng cũng có chút sợ.

Về sau, hay lại là nhiều hơn một chút cẩn thận mới phải!

+++++

Tu Thành nam đường phố, cùng đông đường phố kia phồn hoa huyền ảo có bất đồng lớn.

Đông đường phố cửa tiệm mọc như rừng, mà nam đường phố tắc nhiều quan địa phương nha môn, ngã tư đường chính tề, lại lạnh tanh không ít.

Bất quá, nam đường phố cửa tiệm cũng không hề ít, cùng đông đường phố những thứ kia chân điểm so sánh, nơi này phần lớn là nguy nga lộng lẫy từ lâu chính điểm.

Mà cắt bước tại nam trên đường người đi đường, cũng nhiều thư sinh văn sĩ, cùng kia người buôn bán nhỏ không quá giống nhau.

Cao Tiểu Dư đi tại trên đường chính, có chút không quá nhân nhả.

Đồng thời, hán cũng không biết nên làm những gì? Cho nên chỉ có thể công lấy sau lưng cầm túi, chẳng có mục đích dọc theo nam đường phố một đường đi.

Hát rong?

Nếu nói, có thể ở kia từ lâu chính trong tiệm hát rong tốt nhất.

Có thể ở từ lâu chính trong tiệm hát rong, lại phần lớn đều là một phần trừu danh nhạc sĩ. Tựa như hán bộ trang phục này, chớ nói đi vào hát rong, chỉ sợ còn không chờ hán đi vào trong tiệm, liền bị người đuổi đi. Cao Tiểu Dư cũng không phải là cái loại này tự đòi kỳ nhục người. Hán biết, muốn ở chỗ này kiếm sống, không thể gấp, muốn tìm cơ hội mới được, nhất định phải có đầy đủ kiên nhẫn.

Hán cũng chưa từng nghĩ thoáng cái là có thể tại nam đường phố đặt chân, càng nhiều là muốn quan sát tình huống.

Dù sao, có Chu quả phụ hỗ trợ, hán mà nay nhiệm vụ thiết yếu đã không phải là kiếm sống, mà là phải nghĩ biện pháp cứu Mã Đại Tráng đi ra.

Ừ, đây xuất nhập từ lâu người, hay không hiện lên chức sắc nhân vật nổi tiếng, coi như là một cái đột phá khẩu.

Chậm, phía trước là

Cao Tiểu Dư đi đi, đột nhiên dừng bước.

Tại nam đường phố cuối cùng, là một tòa ngồi đông hướng tây Quan Nha.

Quan Nha cửa đóng chặt, ngoài cửa có quân lính lính gác, nhìn qua cực kỳ sâm nghiêm.

Khi Cao Tiểu Dư đến gần đại môn sau khi, ngoài cửa vệ binh lập tức lộ ra vẻ cảnh giác, vốn là thẳng tắp nắm trong tay trường thương, đột nhiên về phía trước nghiêng về, nhắm vào Cao Tiểu Dư, tựa hồ là đang cảnh cáo Cao Tiểu Dư, không muốn lại xít tới gần.

Cao Tiểu Dư bận rộn lui về phía sau mấy bước, không có càng đi về phía trước.

Nhưng vào lúc này, Quan Nha bên cạnh gác cửa mở ra, một người trung niên lão đảo từ cửa hông bên trong đi ra đến, ồm ồm té ngã trên đất.

"Ngay cả Học Sĩ Từ cũng hát không thể, cũng dám nói cái gì Tu Thành đệ nhất cầm sư?"

Một người thanh niên từ cửa hông bên trong đi ra đến, chỉ trung niên nhân kia mắng: "Cảnh cáo ngươi, như còn dám đối với Học Sĩ Từ miệng ra bất kính chi ngữ, liền nghỉ tại đây Tu Thành kiếm sống. Hát cái gì Liễu từ, nhà ta Đô Giám ghét nhất, chính là kia Liễu từ."

~~~~~ Cẩn KIM ĐẬU ~ Cẩn KIM ĐẬU ~ Cẩn KIM ĐẬU ~ Cẩn KIM ĐẬU ~ Cẩn KIM ĐẬU ~

~~~~~NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Niệm Nô Kiêu

'Oành' !

Cửa hông khép lại.

Người trung niên từ dưới đất bò dậy, nét mặt đầy vẻ giận dữ.

Thế nhưng, hắn lại cảm thấy bất đắc dĩ, hung ác hướng kia Quan Nha tường cao trùng hai mắt sau đó, từ dưới đất nhật lên cầm túi, xoay người chuẩn bị ly khai.

"Vô lượng Thái Ất cứu nạn Thiên Tôn!"

Cao Tiểu Dư tiến lên, ngăn lại người kia đường đi.

Hắn tuy nói quần áo lam lũ, nhưng lễ này cân nhắc lại làm một cái mười phần.

Người trung niên sững sờ, trong mắt lộ ra chệch vè. Bất quá ở ngoài mặt, hắn vẫn chấp tay cho Cao Tiểu Dư đáp lễ.

"Vị đạo trưởng này, có gì chỉ giáo?"

"Quan Nhân nghi khách sáo, tiểu đạo chẳng qua là một cái gặp rủi ro người xuất gia, đảm đương không nổi 'Đạo trưởng' gọi.

Mới vừa, tiểu đạo nghe có người nói về Liễu từ cùng Học Sĩ Từ, cho nên có chút hiếu kỳ, mạo muội ngăn lại Quan Nhân, xin thứ tội."

Cao Tiểu Dư đi theo sự phụ vào nam ra bắc, gặp người nào nói chuyện gì, tài ăn nói không kém.

Hắn lời nói khách sáo, để cho trung niên nhân kia cũng không phát ra được hỏa đến.

Hơn nữa hắn đạo sĩ kia trang trí, người trung niên nghĩ đến cũng đúng cái sùng đạo nhân, cho nên nghe Cao Tiểu Dư nói xong, phát ra thờ dài một tiếng.

"Nghe giọng nói, Tiểu Đạo Trưởng hay không là người bản xứ."

"Tiểu đạo có Giang Nam đến nay, không nghĩ trên đường gặp phải tặc nhân, cho nên mới lưu lạc Bảo Địa."

"Thì ra là như vậy." Người trung niên quay đầu liếc mắt nhìn kia Quan Nha ngoài cửa lớn vệ binh, tỏ ý Cao Tiểu Dư đuổi theo. Hai người đi tới bên cạnh, hắn mới nói: "Tiểu Đạo Trưởng thì ra hay không là người bản xứ, vậy nhất định cũng không biết, kia nha môn sâu cạn.

Đây là cùng cùng Tuần Sứ ty, cũng là Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám nha môn.

Mới tới kia Cao Đô Giám tốt Học Sĩ Từ có thể Quan Gia từng có chỉ ý, nghiêm cấm dân gian truyền bá Tô Hoàng tử. Tuy nói sau đó phóng khoáng, nhưng là, chúng ta tiểu dân sao lại dám tùy tiện truyền bá? Ta kêu Nhạc Thanh bình, tại đây nam đường phố Hạc vườn làm nhạc sĩ.

Kia Hạc vườn vốn là pháo hoa cái đó thật sự, các cô nương thật là 'Duong liễu bờ Hiếu Phong Tàn Nguyệt '. Các khách nhân vui là Phong Hoa Tuyết Nguyệt, cho nên hát Liễu Từ Nhân nhiều, tốt Học Sĩ Từ ít người. Ta chẳng qua chỉ là Hạc vườn một phổ thông nhạc sĩ, là là nuôi gia đình sống qua ngày. Ai có thể dự đoán cái nào quân trời đánh nói ta là Tu Thành đệ nhất nhạc sĩ, được mời tới là Cao Đô Giám trình diễn miễn phí nghệ.

Có thể kết quả này Tu Thành cuối cùng hay không là Biện Lương cấp độ kia chỗ đi, có thể hát Học Sĩ Từ người sẽ không quá nhiều."

Đây Nhạc Thanh bình nói xong, liền lắc đầu thờ dài rời đi.

Cao Tiểu Dư cũng không có lại ngăn trở, mà là như có điều suy nghĩ nhìn kia Quan Nha tường cao, trong lòng càng nghĩ ngợi đứng lên.

Mã Đại Tráng lần này mặc dù bị xử trọng tội, càng nhiều là bởi vì này Quan Nha trong Cao Đô Giam.

Có câu nói là, còi chuông phải do người buộc chuông.

Nếu muốn Mã Đại Tráng trước thời hạn ra tù, biện pháp tốt nhất là tìm đây vị Cao Đô Giam nhà. Từ trước Cao Tiểu Dư không có nghĩ tới chỗ này, là bởi vì hắn đối với đây Cao Đô Giam không có chút nào giải, càng không có môn lộ. Trên thực tế, không chỉ là Cao Đô Giam, toàn bộ Tu Thành nha môn, hắn đều chưa quen. Chu quả phụ sinh trưởng ở địa phương Tu Thành người, cũng nguyện ý tiêu tiền, cũng cứu không thể Mã Đại Tráng, nói rõ vấn đề gì? Nàng tối đa cũng nhận biết nhiều chút phổ thông sai dịch, nhưng không cách nào cùng Tu Thành cao tăng đáp lời đến.

Thì ra phổ thông sai dịch không có dùng, nghĩ muốn giải cứu Mã Đại Tráng, còn cần từ cao tăng bắt tay.

Đây Cao Đô Giam, không thể nghi ngờ là tốt nhất đột phá khẩu

Cao Tiểu Dư tâm lý đã có số đo, vì vậy tự vây quanh kia Quan Nha chu chuyển.

Ồ?

Cao Tiểu Dư đi một vòng sau đó, đi tới nơi này Quan Nha cửa sau. Xa xa, hắn thấy hai người tại đường phố ngõ dáo dác hướng bên này nhìn, tâm lý không khỏi động một cái. Mặc dù cách một khoảng cách, có thể Cao Tiểu Dư vẫn có thể nhận ra, hai người kia chính là trước kia theo dõi hắn hai cái nhân hán hai người này thật đúng là bám dai như đĩa, thật sự là để cho người phiền lòng.

Mà lúc này, từ kia tường cao sau, truyền tới tiếng hát.

"Mười năm sống chết cách xa nhau. Hay không suy nghĩ, từ khó quên. Ngàn dặm mộ hoang, không chỗ mà nói thê lương.

Dù cho gặp nhau nên phải không biết, Trần mặt đầy, tấn như sương "

Tiếng hát hát,

Chính là Tô Học Sĩ tuổi già sở tác 《 Giang Thành tử. Điệp Luyến Hoa 》.

Nhìn, đây Cao Đô Giam thật đúng là yêu sát Tô Học Sĩ thi từ. Theo đạo lý nói, triều đình mặc dù cấm chỉ truyền bá Tô Hoàng thi từ, thế nhưng lấy Tô Học Sĩ danh tiếng, dân gian hát Tô Hoàng Từ Nhân cũng không tính quá ít. Ban đầu Cao Tiểu Dư tại Hàng Châu thì, chỉ nghe rất nhiều người hát quá Tô từ, cũng chưa thấy có quan địa phương ra mặt tra hỏi. Vì cái gì đây Tu Thành, tự hát không thể Tô từ thì sao?

"Nay hạ Tô từ, chung quy không phải thật mùi vị."

Đây là ban đầu Cao Tiểu Dư sư phụ, tại ăn say rượu sau đó, nói câu nào.

Cao Tiểu Dư giật mình, đột nhiên nghĩ tới Quang Âm Thiền tặng cho hắn Tô Tỷ Bà thì giới thiệu.

'Liễu Lang Trung Từ, chỉ hợp mười bảy mười tám cô gái, nắm đồ răng bản, bài hát 'Dương liễu bờ Hiếu Phong Tàn Nguyệt' ; Học Sĩ Từ, Tu Quan Tây Đại Hán, Đồng Tỷ Bà, Thiết Xước Bản, hát 'Đại Giang Đông Khứ' .

Là nguyên nhân này sao?

Cao Tiểu Dư cũng không là đặc biệt rõ ràng.

Quang Âm Thiền lời muốn nói cái điển cố này, hắn chưa bao giờ nghe người ta nói qua, ngay cả sư phụ cũng không biết.

Phải biết, sư phụ cũng yêu Học Sĩ Từ, lại chỉ có thể nói 'Không phải thật mùi vị' lời nói, nhưng đến tột cùng là nơi nào vấn đề, cũng không nói rõ ràng.

Cao Tiểu Dư do dự một chút, vẫn là quyết định thử một lần.

Hắn hướng về khắp nơi nhìn hai mắt, đi tới khoảng cách tường cao cách đó không xa dưới một cây đại thụ.

Nắm giữ tông sư cấp nhạc khí sở trường kỹ năng, từ trình độ nào đó, cũng cường hóa hắn thánh lực. Từ tường cao bên trong truyền tới tiếng hát có thể đoán được, đối phương đại thể vị trí chỗ ở. Cao Tiểu Dư dưới tàng cây ngồi xong, liền lấy ra Tô Tỷ Bà.

Hắn định xong Cầm Huyền, đem Tỷ Bà ôm vào trong ngực, rồi sau đó hít sâu một hơi.

Tay phải ngón tay nài đánh Cầm Huyền, Đồng Tỷ Bà phát ra một cái hư thanh âm, tay trái chọt dồn dập kích thích Cầm Huyền.

"Người này đang làm gì?"

Xa xa giám thị Cao Tiểu Dư hai cái nhân hán, nhất thời mòng.

Hắn hai người ngơ ngác xem ta, ta xem người, không nghĩ ra Cao Tiểu Dư hảo đoạn đoạn, vì cái gì đột nhiên bắn lên Tỳ Bà đến?

Ngay tại hắn hai người cảm thấy nghi hoặc sau khi, Cao Tiểu Dư lại đột nhiên hát lên tiếng.

"Nhét trên Trường Phong, tiếng địch trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đại Mạc tà dương, Tàn Nguyệt nhô lên cao.

Ngày đêm nghe lục lạc, theo Mộng Nhập què cù.

Trong tay Tam Xích Thanh Phong, bên gối lục Phong già sách.

Định trăm Địch Tướng thủ cấp, xem xong lệ nước mắt điều linh.

Báo cáo triều đình! Người nào nghe?"

Tiếng hát thê lương mệnh mệnh, nhưng lại lộ ra một cổ Không Linh Chi Khí, khiến cho người phảng phất đưa thân vào vô biên vô hạn Đại Mạc bên trong.

Cao Tiểu Dư từng theo sư phụ tại Quan Tây lưu lạc số tái, càng đi qua Tây Hạ, đi sâu vào Mạc Bắc vắng lặng cái đó thật sự.

Hắn có thể nói một cái lưu loát Quan Tây phương ngôn, cho dù là dân bản xứ, cũng chưa chắc có thể phân biệt rõ ràng. Mà trong tay hắn cái thanh này Tô Tỳ Bà, càng áp dụng là 'Năm dây Tỳ Bà'. Cùng lập tức thường thấy nhất 'Tứ huyền Tỳ Bà' hơi không giống.

Đây năm dây Tỳ Bà, xuất xứ từ Tây Vực, tại Thịnh Đường thời kỳ là lưu hành nhất.

Nhưng mà vào Tống về sau, năm dây Tỳ Bà dần dần bị truyền thống tứ huyền Tỳ Bà thay thế, có thể làm cho năm dây Tỳ Bà người, cũng trở nên càng ngày càng ít. Bài hát này, Cao Tiểu Dư lấy là 《Tướng Quân Lệnh》giai điệu, đã từng là Đường Vương hướng hoàng gia nhạc khúc, truyền lưu đến bây giờ, có nhiều loại Khúc Phổ cùng trình diễn phương pháp, mà năm dây Tỳ Bà khúc chính là Đồi Đường Tây Bắc địa khu lưu hành nhất một loại Khúc Phổ.

Tông sư cấp nhạc khí sở trường kỹ năng, khiến cho Cao Tiểu Dư cùng trong tay Tỳ Bà sinh ra một loại kỳ diệu linh hồn cộng minh.

Cái thanh này Tô Tỳ Bà trong tay hắn, dường như lại có sinh mệnh, sung sướng đầm đìa cao ca.

Đi ngang qua giống như đánh trống giống như tán bản phần dẫn sau đó, Cao Tiểu Dư đột nhiên biến điệu là gấp bản, là lại Dior nhịp điệu nhất thời thành bội co rút nhanh, liên tục không ngừng mười sáu phút âm phù tiết tấu, khiến cho nhịp điệu không dừng lại tiến hành, khí thế kịch liệt mà cấp bách, khiến cho người không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Tường cao sau, là Đô Giám Phủ hậu hoa viên.

Tại một tòa ẩm áp trong đình, ngồi ngay thẳng một người đàn ông trung niên.

Hắn vóc người cao gầy, tướng mạo tuấn tú.

Có lẽ là ăn say rượu, hắn nửa tựa vào một tấm mềm mại trên giường, híp mắt, phảng phất ngủ tựa như.

Mà ở ẩm áp bên ngoài đình, nhạc sĩ cùng ca cơ chính hát một khúc Liễu từ. Kia tiếng hát dịu dàng, rất là động lòng người, khiến cho ẩm áp Đình mềm mại sập cạnh Thanh trẻ măng gât đầu, mặt lộ vẻ vẻ tán thưởng. Nhưng vào lúc này, một cái kịch cộm liệu lượng tiếng hát truyền tới.

Dịu dàng tiếng hát, nhất thời bị kia kịch cộm tiếng hát lôi xé tan tành, tiếng đàn càng hơi ngừng.

"Ai đang quấy rối?"

Thanh niên đầu tiên là ngẩn ra, chợt giận tím mặt.

Hắn đang muốn để cho người đi kiểm tra, nhưng không nghĩ kia tựa vào mềm mại trên giường giả vờ ngủ người trung niên, lại đột nhiên giữa mở mắt ra, ngồi thẳng người.

"Nhị Lang, người có từng nghe?"

"Đô Giám nói thế nhưng kia oa tảo tiếng sao? Ty chức cái này thì phải người đi kiểm tra."

"Chậm đã, người nghe "

Người trung niên lại ngăn lại thanh niên, đứng dậy đi ra ẩm áp Đình, nghiêng tai lắng nghe.

Tại một hồi gấp bản đi qua, Tướng Quân Lệnh điệu khúc đột nhiên chuyển một cái, đổi thành 《Niệm Nô Kiều》tên làn điệu. Hai cái hoàn toàn bất đồng

điệu khúc chuyển đổi, hồn nhọc thiên thành, không có chút nào không ổn, thậm chí là hỗ trợ lẫn nhau, khiến cho người hai mắt tỏa sáng

Cho dù là từ trước chính trình diễn nhạc sĩ cùng ca cơ, vốn là có chút bất mãn, thế nhưng đang nghe được kia biến điệu sau, cũng không nhịn được phát ra một tiếng khen.

Không vì cái gì khác, chỉ vì kia tên làn điệu giữa chuyển đổi!

"Đại Giang Đông Khứ, lãng đào tận, thiên cổ nhân vật phong lưu "

Bài hát tiếng vang lên, hát chính là Tô Học Sĩ 《Niệm Nô Kiều. Xích Bích Hoài Cô 》.

Tiếng hát phóng khoáng, chí khí kịch liệt, chỉ làm cho người phảng phất đặt mình trong tại Xích Bích bờ sông, mắt thấy kia nước sông cuộn cuộn, đánh ra bờ sông cuộn lên ngàn chất tuyết.

Người trung niên thân thể, run lấy bấy, trên mặt càng lộ ra như ăn cam di như vậy hạnh phúc nụ cười.

" giang sơn như tranh vẽ, nhất thời bao nhiêu hào kiệt.

Nghĩ lại Công Cẩn năm đó, Tiểu Kiều ban đầu gả, oai hùng anh phát.

Tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, đàm tiếu tà tà tường mái chèo tan tành mây khói "

Tường kia bên ngoài tiếng hát hết sức thê lương, khiến cho người trung niên trong mắt, lóe lên lệ quang.

Thế nhưng trên mặt hắn, vẫn như cũ là nụ cười Xán Lạn, tùy ý lệ kia nước chảy xuống, thế nhưng tâm lý lại phá lệ hạnh phúc

Nhớ năm đó, hắn gia cảnh bần hàn.

Huynh trưởng bắt buộc dĩ bán mình làm nô, biến thành người khác gia thư đồng.

Người kia tốt lắm, chẳng những Giáo sư huynh trưởng học chữ, còn là huynh trưởng an bài một cái cầm tù tiền đồ. Có thể nói, huynh trưởng bây giờ có thể vị cực nhân thân, liền được ích lợi năm đó. Hắn nhớ có một lần, huynh trưởng mang theo hắn lên lên đi chủ nhà chơi đùa. Lúc ấy cũng là cái này khí trời, người kia giống như hắn như bây giờ vậy, ngồi ở âm áp trong đình, trình diễn Tỳ Bà, cao ca 《Niệm Nô Kiều 》.

Sau đó, hắn bị đối phương phát hiện, nguyên tưởng rằng phải bị trừng phạt.

Có thể người kia lại không có trách tội hắn, ngược lại ôn hòa hỏi hắn, có thể có đi học, nhận biết chữ?

Hắn lúc ấy vác một bài trong phường thị truyền lưu rộng nhất 《Hạc trùng thiên 》, bị người kia mắng một phen, nói Liễu Thất chỉ có thể cặn ngậm khế hát, đàm đương không nổi đồng lương. Sau đó, người kia còn đưa hắn rất nhiều sách vở, cũng khích lệ hắn cực kỳ đi học, đem tới đáp đền quốc gia.

Người kia, chính là Tô Học Sĩ.

Đó chính là từ ngày đó trở đi, hắn độc yêu Học Sĩ Từ.

Đáng tiếc, Học Sĩ cả đời lận đận, sau đó càng ly khai Biện Lương, hắn cũng liền lại chưa từng nghe qua vậy để cho hắn nhiệt huyết sôi trào Học Sĩ Từ.

Về sau nữa, huynh trưởng cao quý trước điện cũng Thái Úy, xem như Vô thần cực hạn.

Lại thì như thế nào thì sao? Học Sĩ đã sớm cố khứ, trong phường thị truyền bá Học Sĩ Từ, chung quy lại không phải học sĩ bên kia thật mùi vị.

Nguyên tưởng rằng lại cũng không nghe được như vậy mùi vị, nhưng không nghĩ tại đây Tu Thành lại được ôn lại.

Tường cao bên ngoài, tiếng hát biến mất.

Người trung niên đột nhiên tỉnh ngộ lại, vội vàng xoay người đối với sau lưng thanh niên nói: "Nhị Lang, mau đi xem một cái, mới vừa rồi là người phương nào đang hát Học Sĩ Từ? Ta muốn dẫn hắn đi Biện Lương, Nhị ca như nghe đây Học Sĩ Từ, nghĩ đến nhất định sẽ phi thường vui vẻ."

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Trả thù

Thằng mẹ tặc, tại sao không có động tĩnh?

Một khúc 《Niệm Nô Kiều》 hát thôi, Quan Nha cửa sau như cũ đóng chặt, Cao Tiểu Dư có chút thất vọng.

Chẳng lẽ nói ta nghĩ rằng sai sao?

Cũng hoặc có lẽ là, ta hát có vấn đề, không hợp ý?

Hắn thấp thòm trong lòng, từ từ Tỳ Bà thu vào cầm nang, đứng dậy. Nếu quả thật không có chỗ hữu dụng, vậy thì phiền toái! Nghĩ cứu Mã Đại Tráng đi ra, hoặc là tìm người, hoặc là tiêu tiền. Nếu như không tìm được người thích hợp, cũng chỉ còn lại có tiêu tiền đây một cái biện pháp. Nhưng vậy tất nhiên là một số tiền lớn! Cao Tiểu Dư cũng không bởi vì, Chu quả phụ dựa vào bán bánh hấp có thể để dành được bao nhiêu tiền đến.

Nhìn đáng đáp, là thất bại!

Trời, đã gần đen, mấy đám mây đen xuất hiện ở chân trời.

Cao Tiểu Dư vác đàn rất hay túi đang chuẩn bị rời đi, chợt nghe loảng xoảng một thanh âm vang lên, Quan Nha sau cửa mở ra.

Một người thanh niên, tựa là trước kia xua đuổi Nhạc Thanh bình người thanh niên kia, mang theo mấy cái thổ bình từ Quan Nha bên trong đi ra đến, nhìn bốn phía.

"Ngột tiểu tử kia, đứng lại!"

Thanh niên nhìn trái phải, liền thấy Cao Tiểu Dư chuẩn bị rời đi, liền vội vàng cao giọng kêu uống.

Mấy cái thổ bình liền vội vàng chạy lên trước, đem Cao Tiểu Dư ngăn lại.

Có chỗ dừng?

Cao Tiểu Dư thấy vậy, trong lòng nhất thời vui mừng.

Hắn chấp tay hành lễ nói: "Vô lượng Thái Ất cứu nạn Thiên Tôn, không biết Đại Quan Nhân ngăn trở tiểu đạo, là dụng ý gì?"

Là người đạo sĩ?

Thanh niên đi lên trước, quan sát tỉ mỉ Cao Tiểu Dư hai mắt.

Cao Tiểu Dư hình tượng, cùng hắn tượng tượng bên trong nhạc sĩ toàn bộ không nửa điểm liên quan, để cho hắn không khỏi nhăn đầu lông mày.

"Dám hỏi Tiểu Đạo Trường, mới vừa rồi có nhìn thấy được có người ở nơi này cất cao giọng hát?"

Quả nhiên hữu dụng!

Nghe được thanh niên những lời này, Cao Tiểu Dư tâm lý lại là vui mừng, bất quá trên mặt lại không có bất kỳ biểu lộ, mặt đầy bình tĩnh.

"Vô lượng Thái Ất cứu nạn Thiên Tôn, mới vừa nơi này cũng không người khác, chỉ có tiểu đạo nhất thời buồn chán, cho nên hát đôi câu như quấy rối Đại Quan Nhân, xin thứ tội phép tắc."

"Mới vừa rồi là người đang cất cao giọng hát?"

Thanh niên sững sờ, lần nữa quan sát Cao Tiểu Dư, ánh mắt chợt rơi vào Cao Tiểu Dư trên lưng cầm nang.

"Chính là tiểu đạo."

"Ha ha, Tiểu Đạo Trường người cũng không nên gạt ta. Phải biết tìm người người cũng hay không là ta, mà là Đô Giám nhà ta. Nếu là bị ta biết người lừa dối ta, hậu quả thật là "

"Đại Quan Nhân, người xuất gia không nói dối."

Thật ra thì, thanh niên đã tin tưởng Cao Tiểu Dư mà nói.

Bởi vì này trong ngõ hẻm, trừ Cao Tiểu Dư ở ngoài, cũng không thấy những người khác.

Chỉ bất quá Cao Tiểu Dư hình tượng, cùng hán tướng tượng bên trong, vị kia cất cao giọng hát 'Cao nhân' có chút bất đồng, chênh lệch quả thực quá lớn.

Nhưng thấy Cao Tiểu Dư thừa nhận, thanh niên cũng không dài dòng nữa.

"Nếu là Tiểu Đạo Trưởng cất cao giọng hát, có thể hay không làm phiền Tiểu Đạo Trưởng theo ta đi một lần?"

Đô Giam nhà ta quá mức yêu Học Sĩ Từ, mới vừa Tiểu Đạo Trưởng hát tên lần điệu của từ, khiến cho Đô Giam nhà ta vô cùng hài lòng, cho nên phải ta tới tương thỉnh."

Chờ, chính là người những lời này.

Một lòng, theo thanh niên mà nói, liền thả lại trong bụng.

Cao Tiểu Dư biết, hán mới vừa rồi đánh cuộc! Quang Âm Thiền cho hán tin tức không sai, Học Sĩ Từ chính là hán mới vừa rồi kiểu hát mới đúng.

"Đô Giam tương yêu, tiểu đạo sao dám cự tuyệt?"

Cao Tiểu Dư vừa nói chuyện, chấp tay thi lễ, liền theo thanh niên hướng Quan Nha đi tới.

Bất quá, ngay tại hán phải đi vào Quan Nha sau khi, trong lúc vô tình thấy kia hai cái nhân hán từ đầu hẻm lú đầu đi ra.

Giật mình, Cao Tiểu Dư đối với thanh niên nói: "Tiểu đạo còn có một việc, nghĩ muốn làm phiền Đại Quan Nhân, không biết có nên nói hay không."

Thanh niên nói: "Đạo trưởng cứ nói đừng ngại."

"Tiểu đạo cũng không phải là Tu Thành người địa phương, chỉ vì gia sư quá cố, chuẩn bị đi trước đầu thân. Không nghĩ đi qua Tu Thành thì, bị cường đạo cướp bóc, suýt nữa bỏ mạng, không thể làm gì khác hơn là lưu lạc Tu Thành. Nhưng không nghĩ, đắc tội Tu Thành du côn, khiến cho tiểu đạo tuyệt lộ.

Đầu hẻm hai người kia, chính là tôi tìm tiểu đạo phiền toái.

Tiểu đạo kính xin Đại Quan Nhân tương trợ,

Đem hai người kia đuổi đi, nếu không tiểu đạo liền hay không được an sinh."

Cao Tiểu Dư nói tình chân ý thiết, thêm nữa hán sắc mặt trắng bệch, đạo bào bản không còn hình dáng, nhìn một cái cũng biết quá không rõ lắm như ý.

Thanh niên khoe mắt hướng đầu hẻm phiết một chút, vẫy tay tỏ ý thả bình tới, thấp giọng dặn dò đôi câu.

Chợt, hán đối với Cao Tiểu Dư nói: "Tiểu Đạo Trưởng cứ yên tâm, đây Tu Thành thủy chung là triều đình sở trị. Mà nay Quan Gia phụng đạo sùng đạo, kính trọng nhất chính là Tiểu Đạo Trưởng hạng nhân vật này, như thế nào những du côn đó vô lại hán có thể va chạm. Chút du côn, tại hạ sẽ tự tìm người thu thập. Ngược lại là chờ lát nữa nhìn thấy Đô Giam nhà ta, xin Tiểu Đạo Trưởng nhiều hơn phí tâm.

Đô Giam nhà ta thích nhất Học Sĩ Từ, đáng tiếc từ Biện Lương đến Tu Thành, mấy năm nay chỉ Tiểu Đạo Trưởng hát để cho hán như ý.

Chỉ cần Đô Giam nhà ta hài lòng, đang Tu Thành Huyện, thậm chí còn toàn bộ Đông Bình Phủ, không người nào dám va chạm đạo trưởng, cho nên không cần phải lo lắng."

"Như vậy, đa tạ!"

Cao Tiểu Dư lần nữa chấp tay, sẽ tùy thanh niên đi vào Quan Nha.

4 5 cái thả bình cũng không đi theo, mà là chạy thẳng tới đầu hẻm.

Kia hai cái núp ở đầu hẻm bên ngoài, giám thị Cao Tiểu Dư nhân hán thấy như vậy một màn, có chút hồ đồ.

Mới vừa rồi Cao Tiểu Dư dưới tàng cây cất cao giọng hát thì, hán hai người cũng nghe được chân thiết, cảm giác thật lọt vào tai. Hai người lúc không có ai còn tính toán, có phải hay không tìm cơ hội thu thập Cao Tiểu Dư một hồi, sau đó để cho hán đọc phổ hát rong, kiếm tiền hán hai người chia đều.

Ai có thể dự đoán một cái nhảy mắt, Cao Tiểu Dư tụt vào Đô Giam Phủ.

Đây vậy là cái gì tình huống?

"Làm sao bây giờ, người này vào Đô Giam Phủ, chúng ta làm sao đi theo?"

"Mười sáu a, có chút không đúng lắm không bằng, chúng ta trở về đem chuyện này nói cho Tam ca, nhìn Tam ca nói thế nào."

Cao Tiểu Dư vì cái gì vào Đô Giam Phủ?

Hai cái này nhân hán cũng không biết, chỉ cảm thấy có chút không quá bình thường.

"Cửu ca nói quá mức có đạo lý, Tam ca thông minh, chính là đầu lĩnh cũng thường hỏi ý hân cách nhìn, không bằng đi về trước hỏi một chút chủ ý."

Hai người vừa nói, xoay người muốn đi.

Nhưng vào lúc này, sau lưng lại truyền tới tiếng gọi âm ỉ.

"Ngột kia hai cái chim tư, đứng lại cho ta."

Hai cái nhân hán nghiêng đầu, chỉ thấy 4 5 cái thổ binh đi ra ngõ hẻm đến, đem hân hai người vây quanh.

Thổ binh, cũng chính là địa phương dân trắng.

Vô luận trong quân đội hay lại là địa phương, địa vị cũng không tính là cao, càng thuộc về không thể quân chính quy hàng ngũ. Nhưng những này cái thổ binh, lại đến từ Đô Giam Phủ. Có thể đang trong nhà môn không coi là cái gì, địa vị thậm chí thấp hơn sai dịch. Nhưng đối với những du côn đó nhân hán mà nói, vẫn là không dám va chạm đối tượng. Những người này, đồng dạng là địa đầu xà, hơn nữa còn là có quan địa phương bối cảnh địa đầu xà.

"Nguyên lai là Tiểu Át Ca, không biết kêu tiểu đấy chuyện gì?"

Nhân hán ngược lại là nhận ra cảm đầu thổ binh, bện rộn hạ thất lưng đến, mặt đầy du cười.

Tiểu Át Ca cũng là nở nụ cười, chỉ hai cái nhân hán nói: "Ly chín, lương mười sáu gia gia nhìn chăm chú đến các ngươi hồi lâu. Hai người các ngươi chim tư, vây quanh nhà môn lớn vòn, đến tột cùng là có ý gì? Chẳng lẽ, hai người các ngươi là Lương Sơn phái tới Mật Thám?"

Nhân hán nghe, nhất thời sắc mặt thay đổi.

"Ca ca đừng oan uổng người, ta hai người như thế nào là Lương Sơn tặc nhân Mật Thám?"

"Hắc hắc, là cùng hay không là, tốt hơn theo chúng ta đi một lần đi!" Kia Tiểu Át Ca đang khi nói chuyện tự khoát tay chặn lại, hai bên thổ binh lập tức nhào lên, như sói như hổ như vậy đem nhân hán bắt được.

Nhân hán sao lại dám phản kháng, luôn miệng nói: "Tiểu Át Ca, oan uổng người nhận ra tiểu đấy, sao khả năng làm mật thám kia?"

"Ngươi con chim này tư chiều từ không đủ sáng, đặc tội không nên đặc tội với người."

Lục Ngu Hầu mới vừa phân phó chúng ta, phải thật tốt chiêu đãi các ngươi hai cái Lục Ngu Hầu phân phó, chúng ta sao lại dám cãi lại? Cho nên, không thể làm gì khác hơn là ủy khuất hai người các ngươi khổ cực khổ cực. Đừng cùng hân hai người nói nhảm, nhanh lên thu thập, xong trở về uống rượu."

Trong phút chốc, hai cái nhân hán sắc mặt, nhất thời trở nên trắng bệch

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cảm giác kỳ quái

Hai cái nhân hán sống chết, Cao Tiểu Dư không có để ở trong lòng.

Sư phụ khi còn sống từng nói với hần: Hành tẩu giang hồ, không thể lòng dạ đàn bà.

Mặc dù kia hai cái nhân hần là bị người sai sử ừ, đoán chừng là chịu Vương Đại Lang đám người kia sai sử, mà dù sao chọc tới trên đầu của hần đến, lại làm sao có thể tâm từ thủ nhẫn? Huống chi, Cao Tiểu Dư cũng muốn mượn cơ hội này, dò xét một chút vị kia Cao Đô Giám thái độ.

Ừ, nhìn hần hát Học Sĩ Từ, hợp Cao Đô Giám tâm tư.

Như vậy thứ nhất, Cao Tiểu Dư cũng yên lòng

+++++

Cao Đô Giám là một ngoài bốn mươi người trung niên, vóc người hơi mập, cũng rất to con.

Cũng khó trách, đây Đông Bình Phủ Bình ngửa chỉ huy đầu gi, cũng là một Chính Thất Phẩm Vũ Quan, dù sao phải có vài phần quan uy đáng vẻ.

"Tiểu đạo, bái kiến Đô Giám."

Cao Tiểu Dư đi lên trước, chấp tay thi lễ.

Cao Đô Giám lúc này cũng bình tĩnh lại, nhìn từ trên xuống dưới Cao Tiểu Dư.

Cao Tiểu Dư còn trẻ, ra ngoài Cao Đô Giám dự liệu. Khi hần nghĩ đến, hát được một tay tốt Học Sĩ Từ người, tại sao cũng nên tuổi đã hơn ba mươi tuổi mới được. Đặc biệt là Cao Tiểu Dư mới vừa hát từ sau khi, tiếng hát lộ ra hào tráng, quả thực không giống trước mắt đơn này mỏng thiếu niên gầy yếu có thể hát ra. Có thể trên thực tế, kia Học Sĩ Từ chính là Cao Tiểu Dư hát, cũng để cho Cao Đô Giám có chút kinh ngạc.

"Tiểu Đạo Trưởng không cần đa lễ."

Cao Đô Giám ngược lại cũng khách khí, tỏ ý Cao Tiểu Dư ngồi xuống.

Hần cũng không có bởi vì Cao Tiểu Dư kia quần áo lam lũ mà xem thường, trong lời nói rất là khách khí.

"Mới nghe Nhị Lang nói, Tiểu Đạo Trưởng có thể hát Học Sĩ Từ, cũng không biết từ đâu học được?"

"Trở về Đô Giám mà nói, tiểu đạo thừa nhỏ theo sư phụ lưu lạc, đã từng đi qua Quan Trung, cho nên học được Quan Tây giọng điệu. Gia sư khi còn sống, cũng tốt Học Sĩ Từ, từng nói đương kim trên đời, ít có người có thể hát được Học Sĩ Từ thật mùi vị. Gia sư nói, hần trước kia từng nghe người ta nói qua, Học Sĩ Từ Tu Quan Tây Đại Hần, Đồng Tỳ Bà, Thiết Xước Bản, mới có thể hát được kia 'Đại Giang Đông Khứ' .

Cho nên, tiểu đạo nhớ kỹ trong lòng."

Cao Đô Giám đây là đang đường quanh co, Cao Tiểu Dư cũng không hốt hoảng.

Hần thẳng thắn nói , khiến cho Cao Đô Giám rất là hài lòng.

Đây Tiểu Đạo Sĩ tuy nói nhìn qua chặt vật, nhưng này nói năng xác thực bắt phàm, tựa hồ có hơi con đường.

Cao Đô Giám trên mặt tươi cười, giọng càng thêm ôn hòa nói: "Mới vừa nghe Tiểu Đạo Trưởng nói 'Khi còn sống' . Chẳng lẽ lão tiên trưởng "

" Ừ, gia sư đang thẳng trước, bởi vì Cừu gia gây hần, cho nên

Gia sư trước khi lâm chung, mang theo tiểu đạo chạy ra khỏi cừu nhân đuổi giết sau đó, liền Vũ Hóa mà đến."

Thời đại này, giang hồ Phong Ba Ác, tựa như Cao Tiểu Dư lời muốn nói Cừu gia đuổi giết, ngược lại cũng phổ thông, cho nên Cao Đô Giám cũng không có hoài nghi.

"Cũng không biết lão tiên trưởng Đạo Hào xưng hô như thế nào?"

"Gia sư Đạo Hào nghi ngờ thật, thế ba năm trước, một mực mượn cư Hàng Châu Ngọc Hoàng xem."

"Kia Tiểu Đạo Trưởng có biết, lão tiên trưởng Cừu gia là ai?"

"Tiểu đạo cũng không biết gia sư trước khi lâm chung nói, cừu nhân thế lớn, nhỏ hơn nói hay không muốn báo thù, yên ổn sống qua ngày liền có thể.

Tiểu đạo chỉ nhớ rõ, kia người cầm đầu cũng là đạo sĩ, gia sư gọi hần là 'Thù đạo nhân' .

Trừ lần đó ra, tiểu đạo cũng không rõ ràng."

Hàng Châu, Ngọc Hoàng xem, nghi ngờ thật, thù đạo nhân

Cao Tiểu Dư nói phi thường mình bạch, còn có căn cứ có thể tra, điều này cũng làm cho Cao Đô Giam lại thờ phào.

Hắn Nhị ca ngồi ở vị trí cao, chính là Quan Gia tâm phúc. Như hắn tùy tiện mang đi một người bụng dạ khó lường, vậy đối với Cao gia mà nói, có thể là tai họa ngập đầu. Cao Đô Giam tốt Học Sĩ Từ, càng thích Cao Tiểu Dư hát được Học Sĩ Từ, cũng không phải hạng người lỗ mãng.

Hắn hướng bên người thanh niên liếc mắt nhìn, chỉ thấy thanh niên kia gật đầu một cái, biểu thị đã nhớ kỹ.

"Tiểu Đạo Trường, không nói gạt ngươi, bản quan lúc còn tám bé, từng lắng nghe Học Sĩ hát từ.

Song Học Sĩ về cõi tiên sau đó, nhiều năm như vậy đến, lại cũng chưa từng nghe thấy tốt như vậy hát. Gia huynh, đồng dạng tốt Học Sĩ Từ, lại chịu được Học Sĩ diu dặt ân.

Bản quan muốn đem ngươi mang về Biện Lương, đến lúc đó sau nếu ngươi hát được gia huynh hài lòng, cũng có thể có một cái tiền đồ.

Về phần ngươi mới vừa nói sư môn ân oán ha ha, quả thật chuyện nhỏ.

Nếu ngươi có thể được gia huynh xem trọng, đem tới có một quan nửa chức, nghĩ đến là lão tiên trưởng báo thù, cũng sẽ làm ít công to. Không biết, ngươi có thể nguyện theo bản quan đi tới Biện Lương thì sao?"

Cao Tiểu Dư nghe ngẩn ra, có chút chần chờ.

Hắn đến tìm Cao Đô Giam, ngược lại không phải vì nhà mình tiền đồ, thật sự là hy vọng thông qua Cao Đô Giam, cứu ra Mã Đại Tráng đến.

Không ao ước, Cao Đô Giam lại muốn dẫn hắn trở về Biện Lương?

Điều này cũng làm cho Cao Tiểu Dư trong lúc nhất thời không quyết định chắc chắn được, lộ ra vẻ do dự.

Sư phụ từng nói qua, để cho hắn đi Biện Lương tìm Trương Kế trước. Nhưng hôm nay, Ngọc Thiên Xuân Thu Phù đã bị hắn lấy được, hắn đi tìm Trương Kế trước, tiền đồ cũng không rõ ràng. Nhưng nếu là không đi Biện Lương sư phụ từng nói qua, hắn rất có thể là Biện Lương người, cha mẹ của hắn, cũng có thể là Biện Lương người. Trong nội tâm, Cao Tiểu Dư còn là hy vọng, có thể tìm được hắn cha mẹ ruột.

Theo Cao Đô Giam trở về Biện Lương, nghe vào là một cái lựa chọn tốt.

Chẳng qua là, có chút nguy hiểm a!

Cao Đô Giam dường như nhìn ra Cao Tiểu Dư do dự, lập tức khẽ mỉm cười.

"Tiểu Đạo Trường cũng không nhất định nóng lòng câu trả lời, bản quan đang Tu Thành còn phải dừng lại một thời gian, Tiểu Đạo Trường có thể từ từ cân nhắc.

Đúng bản quan mới vừa nghe Nhị Lang nói, ngươi bây giờ lưu lạc Tu Thành, vô thân vô cố?"

"A, chính ừ."

"Vậy không bằng trước lưu ở chỗ này của ta, cũng có thể từ từ cân nhắc."

Cao Đô Giam mặc dù là một bộ hời giọng, nhưng trong lời nói, lại toát ra không cho cự tuyệt ý.

Ngược lại đang Tu Thành, cũng không có đặt chân nơi.

Mặc dù Chu quả phụ nói, hắn có thể dời qua ở, nhưng cô nam quả nữ Cao Tiểu Dư đảo không lo lắng xa cách Chu quả phụ dù sao cũng là một nữ nhân. Nếu như hắn thật ở qua bên kia mà nói, sợ là không thể thiếu có lưu ngôn phi ngữ, thậm chí khả năng cho Chu quả phụ rước lấy phiền toái. Cùng cái này dạng, chẳng ở tại Đô Giam trong phủ, Thuyết Bất Đắc còn có thể chiếu cố Chu quả phụ.

Nghĩ tới đây, Cao Tiểu Dư trong lòng liền có quyết định.

"Đô Giam ý tốt, tiểu đạo tự mình tuân theo."

Vừa nói, hắn hướng về Cao Đô Giam khom mình hành lễ, ngó ý cảm ơn.

Cao Đô Giam cười nói: "Tiểu Đạo Trường đừng khách khí, cũng là Tiểu Đạo Trường có bản lĩnh thật sự Nhị Lang, ngươi mang Tiểu Đạo Trường đi an bài một chút, vì hắn đổi thân ăn mặc. Tiểu Đạo Trường, chỗ này của ta cũng không đạo trang, cho nên phải trước ủy khuất Tiểu Đạo Trường một, hai."

"Người xuất gia, chỉ cầu ba bữa cơm ấm no, nào có kia rất nhiều yêu cầu?"

"Tiểu Đạo Trường, mời."

Bị gọi là 'Nhị Lang' thanh niên, mang theo Cao Tiểu Dư đi xuống.

Mặc dù, Cao Tiểu Dư không có cơ hội hướng về Cao Đồ Giam nói tới Mã Đại Tráng sự tình, lại cũng không có gấp. Hắn đã có một cái tốt bắt đầu, tin tưởng cứu ra Mã Đại Tráng hay không là việc khó. Huống chi, loại sự tình này cũng không thể gấp, nếu không sẽ để cho Cao Đồ Giam sinh ra một loại hấn có dụng ý khác ý nghĩ, ngược lại hoàn toàn ngược lại. Không bằng chờ hấn cùng Cao Đồ Giam quen đi nữa tất một phần, tìm một cái cơ hội tốt, nói lên Mã Đại Tráng sự tình ừ, tin tưởng khi đó, Cao Đồ Giam cũng sẽ không để ý.

Đưa mắt nhìn Cao Tiểu Dư rời đi, Cao Đồ Giam lại nhấn đầu lông mày.

Hắn ngồi ở âm áp trong đình, tỏ ý nhạc sĩ cùng ca cơ tất cả lui ra, lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình.

Một hồi nữa, thanh niên kia quay về.

"Đồ Giam, đã an bài thỏa đáng."

"Nhị Lang, ngươi có không có cảm thấy, kia Tiểu Đạo Trường có chút cổ quái?"

"Cổ quái?"

"Thật ra thì, cũng không thể nói là cổ quái" Cao Đồ Giam đứng lên, đang âm áp trong đình quanh quần hai vòng mấy lúc sau, đột nhiên dừng bước, đối với thanh niên nói: "Thật ra thì, là ta cảm thấy đây Tiểu Đạo Trường có chút quen mắt, thật giống như trước đây gặp qua hấn tựa như."

~~~~~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Gió tương khởi

Trời đã đen, ngoài nhà bông tuyết bay lác.

Chạng vạng, Tu Thành hạ lên Tiểu Tuyết, phiêu bay là tà, có khác ý nhị.

Đương nhiên, đây ý nhị là đối với những phú quý đó người ta mà nói, nhưng là đối với người bình thường lại nói, trận này Tiểu Tuyết sợ hay không là một chuyện tốt.

Tuyết rơi, con đường tự sẽ trở nên trơn trượt, đi đường người tự nhiên không thể thiếu chịu khổ.

Ở vào Tu Thành lấy nam, chính là Yên Ba mệnh mông tám trăm dặm Lương Sơn Bạc.

Bóng đêm tối mờ, một chiếc thuyền nhỏ từ mặt hồ lái tới, đang bãi sậy trong cặp bờ sau đó, từ trên thuyền nhảy xuống mười mấy người.

"Lưu Đường ca ca, tiểu đệ sẽ đưa các ngài tới đây."

Một người vóc dáng khôi ngô thuyền phu, đứng ở đầu thuyền, hướng về trên bờ người chấp tay hành lễ.

"Thất lang xin trở về đi, xin chuyển cáo trời Vương ca ca, thì nói ta chờ sau khi trời sáng, sẽ nghĩ cách hỗn vào trong thành."

Mời trời Vương ca ca chuẩn bị sẵn sàng, tối mai như thấy thành bên trong bốc cháy, liền có thể hạ lệnh công thành, ta sẽ chờ ở trong thành tiếp ứng."

Thuyền phu nghe, phát ra tiếng cười cười mờ.

"Ca ca làm việc, Tiểu Thất nhất là yên tâm."

Bất quá Tu Thành lính gác sâm nghiêm, chư vị ca ca còn phải cẩn thận một chút. Ta có một cái huynh đệ, tên là Vương Anh, biệt hiệu Thiết Tỉ La Hán,

đang Tu Thành cũng có chút phương pháp. Như ca ca cần giúp đỡ, đi liền tìm hần, hần nhất định sẽ không cự tuyệt "

"Đa tạ thất lang!"

Tráng hần kia hướng thuyền phu chấp tay, liền dẫn mười mấy tráng hần ly khai, chạy thẳng tới Tu Thành phương hướng.

Thấy mọi người biến mất trong bóng đêm, thuyền phu khe khẽ thở dài, sau đó lắc đầu một cái, liền lắc thuyền nhỏ trở lại, biến mất ở trong màn đêm.

+++++

Trong khách phòng, hơi nước tràn ngập.

Rào, nước tiếng vang lên, Cao Tiểu Dư từ cao hơn bốn thước trong thùng nước nhô đầu ra.

Ô tóc đen dài xõa, ướt sũng bốc hơi nóng. Hần hai tay khoác lên thùng nước bên bờ, phát ra cảm giác thoải mái thán.

Quan này Phủ người ta, bắt đầu biết hưởng thụ.

Đã có bao lâu chưa giặt quá tắm nước nóng?

Cao Tiểu Dư mình cũng không nhớ quá rõ lần trước giặt rửa tắm nước nóng, hay là ở Hàng Châu Ngọc Hoàng xem

Sự phụ sau khi chết, hần là né tránh đuôi giết, cả đêm thoát đi Hàng Châu, từ Giang Nam đến Giang Bắc. Sau đó hần đang Tu Thành bên ngoài thành gặp phải Lương Sơn cường đạo, càng đang Tu Thành kia trong Thành Hoàng Miếu nằm hồi lâu. Tuy nói dùng nước lạnh đã lau thân thể, lại giặt rửa cũng không cảm giác. Thử nghĩ, đây mùa đông khắc nghiệt, cho dù nước giếng hằng ôn, Cao Tiểu Dư cũng không chịu nổi đây cực lạnh khí trời.

Đây một cái tắm nước nóng, giặt rửa vô cùng thoải mái.

Khi Cao Tiểu Dư từ trong thùng tắm đi ra thì, cũng rất khuya.

Cao Đô Giam cũng không tại trong phủ, nói là Đông Bình Phủ Trình tri phủ xin hần uống rượu đi.

Bất quá, Cao Đô Giam mặc dù đi, nhưng lưu lại kia 'Nhị Lang' ở trong phủ, nói là chiếu cố Cao Tiểu Dư, thật ra thì cũng có ý giám thị.

"Tiểu Đạo Trường ngược lại cũng tuân thủ lịch sự."

Nhìn Cao Tiểu Dư thay quần áo đi ra, 'Nhị Lang' không nhịn được cười trêu ghẹo.

Cao Tiểu Dư cũng không khách khí, chấp tay nói: "Đa tạ nhị ca chiếu cố."

"Muốn cảm ơn, tự tạ Đô Giam nhà ta, ta cũng vậy nghe lệnh mà đi."

Nhị Lang vừa nói, khoát tay tỏ ý thô bình bụng tới cơm tối, đặt ở Cao Tiểu Dư trước mặt.

Đây suốt một ngày, Cao Tiểu Dư chỉ ăn bốn cái bánh hấp. Chu quả phụ bánh hấp đầu không nhỏ, quả thật có thể để cho người ăn no bụng. Có thể kia bánh hấp ăn no nhanh, đói cũng mau. Đặc biệt là một cái tắm nước nóng sau khi tắm, Cao Tiểu Dư quả thực đói.

"Kia, tiểu đạo tự không khách khí!"

Cao Tiểu Dư đang bên cạnh bàn ngồi xuống, lang thôn hồ yết.

Cơm tối thật ra thì rất đơn giản, một khay đan bánh mì, một chậu canh thịt, còn có một bàn phản Phì Gậy xen nhau thịt trắng, hợp với một đĩa tỏi giã, khiến cho người không khỏi thèm ăn nhỏ dãi. Cao Tiểu Dư cũng quả thật đói, nhặt lên thịt trắng, chấm tỏi giã, miệng to nhai.

Đây cũng là hần hơn một tháng qua, lần đầu tiên làm càn như vậy ăn thịt.

Thanh niên tắc ngồi ở một bên, cười nhìn đến hần,

Không nói một lời.

"Nhị ca, tiểu đạo ăn no, có lời gì, người cứ hỏi đi."

Cao Tiểu Dư dánh thon gầy, lại có thể căng thẳng. Một đại bàn thịt trắng, sáu cái bánh mì, cộng thêm một chén canh thịt, ăn hần Đại mở hơi nhỏ giọt. Sau khi ăn no, hần buông xuống chén canh, dùng vải khăn lau khô trên tay dầu mỡ, đối với thanh niên nói.

Thanh niên tên là Lục Kỳ, là Cao Đô Giam tâm phúc, quan bá Ngu Hầu chức vụ.

Nghe Cao Tiểu Dư mở miệng, Lục Kỳ kinh dị nói: "Tiểu Đạo Trường làm sao biết, ta có lời muốn hỏi?"

"Chuyện này có khó khăn gì, tuy nói Đô Giam thu dụng tiểu đạo, cũng không khả năng thật sự chẳng quan tâm tiểu đạo lai lịch.

Chắc hẳn Nhị ca cũng nghe qua, tiểu đạo đang Tu Thành tình huống, cho nên mới đưa tới đây thịt trắng bánh mì. Như tiểu đạo thật là không rõ lai lịch, chỉ sợ Nhị ca đã sớm động thủ, thậm chí sẽ không để cho tiểu đạo làm Bảo Từ Quý. Bây giờ, tiểu đạo đã ăn no bụng, Nhị ca nếu có cái gì nghi ngờ, cứ hỏi chính là mới vừa Nhị ca ngồi ở một bên, nghĩ đến có chút không nhịn được."

Lục Kỳ nghe Cao Tiểu Dư mà nói, ánh mắt ngưng tụ, chợt vừa cười.

"Tiểu Đạo Trường, ngược lại là một người thông minh."

"Không dối gạt Nhị ca, tiểu đạo theo sư phụ phiêu bạc tứ phương, tuy nói sư phụ bản lĩnh không có học được một thành, nhưng là có thể nghe lời đoán ý."

Từ trước Cao Đô Giam nhìn tiểu đạo ánh mắt, tuy có thương thức, nhưng lại có chút cổ quái.

Sau đó Nhị ca ngồi ở một bên, chỉ nhìn chằm chằm tiểu đạo quan sát bất quá tiểu đạo lại có thể nhìn ra được, Nhị ca đối với tiểu đạo cũng không ác ý."

"Ha ha ha, người đạo sĩ kia, bắt đầu thú vị."

Lục Kỳ nghe xong Cao Tiểu Dư mà nói, cười lớn.

"Không sai, tuy nói người có thể hát Học Sĩ Từ, cũng khiến cho một tay tốt Ty Bà, Đô Giam đối với người phi thường thương thức, nhưng ta không thể không phòng."

Người đang Tu Thành lai lịch, ta đã nghe được, cũng không cái gì quái dị.

Mà trước người cùng Đô Giam nói những thứ kia, ta cũng sẽ phái người tìm tòi nghiên cứu, cho nên cũng đừng lo cái gì. Bất quá, ta có hai chuyện muốn hỏi người, người còn cần thành thật trả lời. Như có một chút nói sáo, bị ta biết được, nhất định sẽ không bỏ qua cho người."

"Nhị ca cứ hỏi là được."

"Một trong số đó, người chạy tới Đô Giam bên ngoài phủ cất cao giọng hát, ra sao mục đích?"

Cao Tiểu Dư ngược lại cũng thần nhiên, nói: "Nhị ca thì ra rõ ràng tiểu đạo đang Tu Thành tình huống, chắc hẳn cũng biết, tiểu đạo có thể sống đến bây giờ, nhờ có một cái tên là Mã Đại Trắng ca ca. Thật là, ta vậy ca ca bây giờ lại bị nhốt ở Tu Thành trong đại lao, phải bị giam giữ ba tháng. Mà nguyên nhân cuối cùng, chính là hấn cùng với người đánh nhau thì, vừa lúc bị Đô Giam nhìn cái chân thiết."

Ta vậy ca ca là một người thành thật, biết điều đơn thuần.

Sở dĩ đánh nhau, cũng là bởi vì kia du côn làm quá mức, chọc giận hấn gây nên, người khác thật ra thì không xấu.

Ta là tình cờ bên trong biết Đô Giam tốt Học Sĩ Từ, cho nên mới cả gan tới, cầu là có thể để cho Đô Giam mở một mặt lưới "

"Người đây Tiểu Đạo Sĩ, cũng coi là có chút tình nghĩa."

Lục Kỳ gật đầu nói: "Chuyện này, thật ra thì cũng không coi quá khó khăn, dùng không đến độ giam ra mặt."

Bất quá, người vậy ca ca dù sao cũng là Đô Giam mở miệng, mới đi vào tự phóng ra đến, Đô Giam còn gì là mặt mũi? Sở Tri Phủ bên kia, cũng khó mà nói. Như vậy đi, ta hai ngày này sẽ tìm một lý do, cho hấn cái vô tích sự, để cho hấn từ trong tù đi ra.

Tội danh là không thể miễn đi, nhưng có thể để cho hấn không cần nhốt ở trong tù, cũng coi là toàn bộ người tình nghĩa huynh đệ."

Cao Tiểu Dư liền vội vàng đứng lên, vái chào đến đất.

"Đa tạ nhị ca tương trợ."

Lục Kỳ khoát tay nói: "Đây là chuyện nhỏ, không coi là cái gì. Cũng là người vận khí tốt, sẽ Học Sĩ Từ, đến độ giam xem trọng nếu không, ta cũng sẽ không giúp người. Ừ, bất quá chuyện thứ hai này ta hỏi người, người có từng đi qua Biện Lương?"

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Người Cao Đô Giam

"Biện Lương?"

Cao Tiểu Dư ngăn người một chút, nghi ngờ nhìn Lục Kỳ.

Một lát sau, hắn trả lời: "Gia sư lúc còn sống, tiểu đạo từng theo hắn đi qua Biện Lương, bắt quả chỉ dừng lại mấy ngày liền rồi đi đó là không sai biệt lắm tám năm trước sự tình. Từ đó về sau, tiểu đạo tự lại cũng không có đi qua Biện Lương thành."

Thật ra thì, ta khả năng chính là một cái Biện Lương người!

Cao Tiểu Dư trong lòng lăm lăm, lại không có nói ra đến.

Dù sao, sự phụ khi còn sống chỉ nói hắn có thể là Biện Lương người, cũng không có nói hắn chính là Biện Lương người.

Hắn không biết đây Lục Kỳ câu hỏi nguyên nhân, cũng tự không khả năng đem toàn bộ mà nói nói hết ra, có một số việc còn chưa phải nói là tốt.

Có câu nói là, nhưng nên có tâm phòng bị người mà!

Lục Kỳ lộ ra song vẻ, không có tiếp tục hỏi.

Đội Cao Tiểu Dư com nước xong, hắn để cho người đem chén đĩa thu thập.

"Tiểu Đạo Trưởng, chúng ta ăn cũng ăn, mà nói cũng nói, ngại tới mục đích, ta đã rõ ràng.

Người muốn cứu bằng hữu, ta từ không phản đối, thậm chí có nhiều chút kính nể. Bất quá, này cũng giam Phủ không thể so với địa phương khác, Đô Giam nhà ta, cũng không so với người bên cạnh. Tiểu Đạo Trưởng muốn lưu lại, có chút lời cảnh cáo còn phải trước nói rõ, tránh cho đem tới có hiểu lầm."

Cao Tiểu Dư bận rộn ngồi thẳng người nói: "Mời Ngu Hầu chỉ điểm."

Đối với Cao Tiểu Dư thái độ, Lục Kỳ rất hài lòng.

Hắn nhìn ra được, trước mắt người tiểu đạo sĩ này, là một thức thời vụ, biết nặng nhẹ người thông minh.

Người thông minh thì dễ làm! Có thể miễn đi không ít phiền toái

"Đô Giam nhà ta, đến từ Biện Lương, trước đây liên quan báii Kinh Đông Tây Lộ cũng giống như Tuần Sứ.

Lần này tới Tu Thành, nhưng thật ra là là vây quét Lương Sơn tặc nhân đến nay Tiểu Đạo Trưởng đang Tu Thành cũng có chút thời gian, mong rằng đối với kia Lương Sơn tặc nhân cũng có nghe thấy. Những tặc nhân kia, đều là hạng người cùng hung cực ác, chiếm cứ kia tám trăm dặm Lương Sơn Bạc, đối địch với triều đình, coi quan địa phương không có gì, quả thật tội ác tày trời. Trước đây, triều đình cũng có hai lần vây quét, đáng tiếc bởi vì chưa quen thuộc kia Lương Sơn Bạc tình huống, thêm nữa Đồng Bình, Tác Siêu chỉ lưu cùng tặc nhân cấu kết, mới có sau đó thảm bại.

Từ trong năm bắt đầu, Quan Gia liền hạ chỉ, đối với tám trăm dặm Lương Sơn Bạc vườn không nhà trống.

Mà nay vào rét đậm, Lương Sơn Bạc thời gian không dễ chịu, sợ là kiên trì không quá lâu. Đô Giam đã quyết ý, chuẩn bị binh phát Lương Sơn Bạc, vây quét những thứ kia cường đạo. Cho nên gần đây một đoạn thời gian, Đô Giam còn bận bịu hơn quân vụ đội binh định Lương Sơn tặc nhân, Đô Giam nghĩ muốn mời Tiểu Đạo Trưởng đi Biện Lương đi một lần. Mà trước đó, rồi mời Tiểu Đạo Trưởng ở tạm Đô Giam Phủ."

Cũng giống như Tuần Sứ?

Công thự tên Tuần Kiểm Tì, quan hàm Tuần Kiểm Sứ.

Bắt đầu tại Đế ngũ thời kỳ Hậu Đường trang Tông, có Tống đến nay, triều đình đang kinh sư Phủ giới đồ vật hai đường các đưa cũng giống như Tuần Sứ hai người.

Mà Kinh Đông Tây Lộ cũng giống như Tuần Sứ, vốn là tri cho Tu Thành Huyện.

Không trách kia Nhạc Thanh bình nói, này cũng giam Phủ là cái gì cũng giống như Tuần Kiểm Ti ở chỗ đó

Cao Tiểu Dư đối với trong quan trường sự tình cũng không phải rất rõ, cho nên cũng không biết, này cũng giống như Tuần Sứ đến tột cùng là bao lớn quan chức.

"Ngu Hâu yên tâm, tiểu đạo nhất định sẽ tuân thủ bên trong phủ quy củ."

"Thật ra thì, này cũng giam Phủ cũng không có quy củ gì, Đô Giam nhà ta một mình tới, nữ quyền cũng còn ở lại Biện Lương. Tiểu Đạo Trường chỉ cần nhớ kỹ, đây hậu trạch trừ tận cùng bên trong kia trạch viện không được đến gần ở ngoài, những địa phương khác có thể tùy ý đi đi lại lại.

Tiểu Đạo Trường, Đô Giam nhà ta Đại Huynh, là Tiến sĩ xuất thân, quan bá diên khang điện Học Sĩ, Đô Giam Nhị Huynh, chính là bây giờ trước điện cũng Thái Úy Cao Cầu Cao Thái Úy. Lần này Đô Giam đến đây, chính là phụng Thái Úy sai khiến, tuyệt không cho phép có một chút bất trắc.

Đô Giam cực kỳ thương thức Tiểu Đạo Trường, nhưng nếu là trở nãi đại sự, Đô Giam cũng sẽ không khinh xuất tha thứ, hiểu chưa?"

Từ trước, hay lại là nhẹ nhàng, trong nháy mắt chính là Bạo Vũ Cuồng Phong Lục Kỳ thanh sắc câu lệ, trong lời nói càng lộ ra sát khí.

Bất quá, Cao Tiểu Dư cũng không quá mức để ý, khẽ khom người nói: "Tiểu đạo tránh khỏi, Ngu Hâu không cần phải lo lắng.

Như Ngu Hâu sợ hãi tiểu đạo chuyện xấu, thật ra thì cũng không phải là không có biện pháp, chỉ cần thả Mã Đại Tráng,

Tiểu đạo có thể lập tức rời đi."

Ngươi cũng không thể ly khai!

Lục Kỳ dọa cho giật mình, lộ ra vẻ lúng túng.

Hắn mới vừa rồi đúng là nghĩ muốn đe dọa Cao Tiểu Dư, nhưng khi nhìn Cao Tiểu Dư đáng vẻ, hiện ra nhưng đã nhìn thấu tâm tư khác.

"Ngu Hâu, tiểu đạo tìm đến Đô Giam Phủ, chỉ vì báo ân, không có ý khác.

Về phần tiểu đạo lai lịch, chắc hẳn cũng không khó nghe được. Ngu Hâu nếu không phải hỏi rõ, sợ tiểu đạo bây giờ, đã vào đại lao, cùng ta người huynh trưởng kia làm bạn. Cho nên, mời Ngu Hâu yên tâm chính là, tiểu đạo mặc dù tuổi nhỏ, nhưng là cũng biết muốn tuân theo quy củ."

Cao Tiểu Dư lời nói rất là hòa hợt, không chút nào mang hỏa khí.

Lại đem Lục Kỳ ghen được có chút khó chịu, hắn nhìn Cao Tiểu Dư hai mắt, trong lúc bất chợt cười.

"Đã như vậy, kia Tiểu Đạo Trường sớm nghỉ ngơi một chút về phần Mã Đại Tráng sự tình, ta sẽ mau sớm an bài cho hắn sai khiến."

"Như vậy, đa tạ Ngu Hâu!"

"Kia, ta sẽ không quấy rầy Tiểu Đạo Trường."

Lục Kỳ đứng dậy cáo từ rời đi, Cao Tiểu Dư đóng cửa phòng.

Thở ra một hơi dài, hắn đi tới mép giường, đặt mông ngồi xuống, cảm giác dễ dàng rất nhiều.

Bất kể như thế nào, khoảng cách cứ ra Mã Đại Tráng lại gần một bước mặc dù không biết là lúc nào, nhưng tin tưởng sẽ không quá lâu.

+++++

Từ Cao Tiểu Dư trong căn phòng đi ra, Lục Kỳ chạy thẳng tới hậu trạch thư phòng.

Lúc này, tuyết trở nên lớn, bay bông.

Hậu trạch bên trong lính gác phi thường nghiêm mật, dọc đường có thể thấy tuần tra thô bình, khiến cho này cũng giam trong phủ, lộ ra khí xơ xác tiêu điều.

Lục Kỳ đi tới ngoài thư phòng, đẩy cửa ra.

Cao Đô Giam chính ngồi ở bên trong, trên người còn mang theo mùi rượu, cầm trong tay một phần công văn đọc.

"Nhị Lang, an bài xong?"

"Trở về Đô Giam, an bài thỏa đáng, cũng thăm tra một ít chuyện.

Kia Tiểu Đạo Sĩ cũng không nói láo, đúng là một tháng trước đến Tu Thành. Kia hai cái theo dõi hán nhân hán nói, hán là bị một cái tên là Mã Đại ngọc người cứu trở về, lúc ấy thương thế rất nặng. Bất quá nhắc tới cũng kỳ, người này năng lực khôi phục rất mạnh, chỉ nửa tháng tự cơ bản kháng phục một tháng qua này, hán trên căn bản là dựa vào cái đó Mã Đại ngọc cứu tế, mới tính sống sót.

Bất quá, hai ngày trước, Mã Đại ngọc bởi vì ngoài đường phổ đánh lộn, bị xử ba tháng giam giữ.

Đây Tiểu Đạo Sĩ cũng là hôm nay bị đuổi ra Thành Hoàng Miếu, hơn nữa còn đắc tội những du côn đó nhân hán. Hán sợ dĩ tìm tới cửa, là muốn cứu Mã Đại ngọc. Đô Giám còn nhớ, hai ngày trước đang đông đường phố thấy có một tráng hán ở trên đường đánh đuổi?"

Cao Đô Giám ngẩn ra, suy nghĩ một chút, không nhịn được cười.

"Chẳng lẽ, hán là vì người kia đến nay?"

"Đúng vậy!" Lục Kỳ nói: "Ty chức mới vừa bàn hán nói, đúng là một người thông minh.

Chẳng qua là, ty chức cho là, kia Mã Đại ngọc cũng không nhất định vội vã thả ra, nếu không Đô Giám đang Trình tri phủ bên kia cũng không tiện nói không bằng tìm cái sai khiến, để cho hán đi ra làm việc. Như vậy thứ nhất, Đô Giám gần sẽ không làm khó, cũng có thể trấn an kia Tiểu Đạo Trường."

"Chuyện này, tự giao cho người tới xử lý đi."

Vừa nói chuyện, hán liền đứng dậy, trong phòng bước đi thông thả hai cái qua lại, lại dừng lại.

"Nhị Lang, người có không có cảm thấy, đây Cao Tiểu Dư dài có chút quen mắt thì sao?"

"Ty chức ngược lại là hỏi, hán cũng không phải là Biện Lương người, bất quá đang tám năm trước, từng đi qua Biện Lương thành."

"Tám năm trước?"

Cao Đô Giám suy nghĩ một chút, chợt lắc đầu liên tục nói: "Không đúng, không đúng ta ý là, người có không có cảm thấy, hán dài cùng ta kia Nhị ca có chút giống nhau thì sao?"

~~~~~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~ CẦN KIM ĐẬU ~

~~~~~NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Rất giống!

Lục Kỳ nghe Cao Đô Giám mà nói, dọa cho giật mình.

Trong đầu, không khỏi hiện ra một người vóc dáng hơi lộ ra sung vũ mập mạp, tướng mạo càn lệ vẻ trang trọng nghiêm khắc nam nhân bộ dáng.

Lục Kỳ, coi như là cao gia gia thần.

Phụ thân hán Lục bình vốn chỉ là thị vệ thân quân Bộ Quân ty một tên Đô Đầu, sau đó còn đắc tội cấp trên, bị đày đi Tây Bắc.

Lộng lẩy trong thời kỳ, Quan Gia là cất nhắc Cao Cầu, mệnh hán trước đi tây bắc, phối hợp Lưu Trọng Vô cùng Tây Hạ tác chiến. Lục bình bởi vì xuất thân Bộ Quân ty, cho nên bị điều phái đến Cao Cầu bên người. Đang cùng Tây Hạ lúc tác chiến sau, Lục bình lâm trận chém tướng đoạt cờ, lập được đại công, càng vì vậy được Cao Cầu xem trọng. Không lâu sau, Cao Cầu trở lại Biện Lương, đem Lục bình cũng mang về.

Lục bình ngay từ đầu, cũng chỉ là muốn trở về cùng người nhà đoàn tụ, nhưng nhưng không nghĩ Cao Cầu hồi kinh sau đó, bởi vì Tây Bắc đại thắng được đến Quan Gia cất nhắc, từ nay một đường phù điều mà lên, cuối cùng ngồi lên trước điện cũng Thái Úy vị từ, có thể nói là vị Cực Vũ thần.

Trước điện ty, là Cẩm Quân ba ty đứng đầu.

Cao Cầu cứ mặc cho sau, tự lập tức đem Lục bình khai ra, hơn nữa tiến hành cắt nhấc, bây giờ quan bái trước điện ty phó Đô Chi Huy Sứ chức vụ.

Có thể nói, Lục gia cùng Cao gia đã sớm liên hệ với nhau.

Lục Kỳ từ mười tuổi lên, liền theo cha thân xuất nhập Cao phủ, cho nên đối với Cao Cầu cũng không xa lạ gì.

Thật là, Cao Đô Giam nói kia Cao Tiểu Dư dài thật giống như Cao Cầu? Lục Kỳ thật sự là không nhìn ra chỗ nào giống nhau.

Cao Đô Giam, tên là Cao Kiệt, là Cao Cầu đệ đệ.

Thấy Lục Kỳ bộ dáng, chỗ nào không đoán ra hần ý nghĩ trong lòng, liền cười nói: "Nhị Lang nghĩ nhìn Thái Úy bây giờ Uy Nghiêm, lúc còn trẻ xác thực sống bộ dáng tuần tú. Nhớ năm đó Tô Học Sĩ lưu Thái Úy ở bên người, liền là bởi vì hần dài đẹp mắt, làm người cơ trí.

Chỉ sau đó, hần đi Tây Bắc, nghe nói từng mấy lần thân lâm chiến trường xem cuộc chiến.

Lại ngồi Thái Úy vị tử, cũng trở nên càng phát ra Uy Nghiêm. Nếu người nhìn hần bây giờ bộ dáng, tuyệt không nghĩ ra hần khi còn trẻ một đường thời mạo."

Lục Kỳ nghe, nhất thời lộ ra vẻ bình tĩnh.

Ngẫm nghĩ, dường như cũng rất có đạo lý.

Như Cao Cầu lúc còn trẻ là bây giờ bộ dáng, lại sao có thể được lúc ấy hay lại là Đoan vương Quan Gia thưởng thức? Phải biết, Quan Gia nhưng là một cái phi thường chú trọng đáng ngoài người. Nếu như Cao Cầu sống không đủ tuần mý, nghĩ đến Quan Gia cũng sẽ không như vậy xem trọng.

Đáng tiếc, Lục Kỳ nhận biết Cao Cầu sau khi, Cao Cầu đã ngoài bốn mươi, càng trở thành đường đường trước điện cũng Thái Úy.

"Đô Giam chẳng lẽ là cho là "

"Chuyện này ta còn không thể chắc chắn, chỉ tâm lý có chút hoài nghi a.

Hơn nữa, hiện đang đại chiến bùng nổ, ta cũng phải cẩn thận nhiều hơn. Như vậy, ngày mai bắt đầu, người liền mang theo kia Cao Tiểu Dư đi chung quanh một chút, lưu ý hần biểu hiện tuy nói hần lại lịch đã rõ ràng, nhưng sự quan trọng đại, hay lại là phải cẩn thận nhiều hơn."

"Ty chức, minh bạch!"

Lục Kỳ đi theo Cao Kiệt nhiều năm, làm sao có thể không biết Cao Kiệt tâm tư?

"Ngoài ra, ta mới vừa rồi đang Trình tri phủ nơi đó được tin tức, dương cốc Huyện huyện lệnh Lý cảnh Đường cầm trúc miệng Trại hổ thành, cũng trình báo nói hổ thành tư thông Lương Sơn tặc nhân. Người ta ta hay không là quá giải, có thể hổ thành chính là ta một tay nhắc rút ra. Nói hần cấu kết Lương Sơn tặc nhân, ta có chút không quá tin tưởng. Nhưng lúc này có dương cốc Huyện Lý anh làm chứng, người chính là phải người đi tới một lần."

Lục Kỳ mi tâm cạn sức, suy nghĩ một chút liền khom người nói: "Ty chức sáng sớm ngày mai, tự phái người tới kiểm chứng."

"Ừ, vậy cứ như vậy đi, ta cũng có chút thiếu, người lui xuống trước đi."

"Tuân lệnh."

Lục Kỳ cúi người hành lễ, rồi khỏi thư phòng.

Mà Cao Kiệt tắc hỏi phục lại đang sau án thư ngồi xuống, lật xem hai phần độc văn, liền thả ở bên cạnh.

Trong đầu, hỏi phục lại hiện ra Cao Tiểu Dư bộ dáng.

Hần trầm tư không nói, sau một lúc lâu thăm thẳm một tiếng thở dài, phảng phất tự nhủ: "Đây thoáng một cái, đã mười sáu năm, coi như bốn Lang như còn sống, bây giờ tuổi tác vừa vận "

+++++

Sáng sớm,

Tuyết đã dừng lại.

Quá nửa đêm tuyết, đem cái Tu Thành nhuộm trắng.

Nắng sớm mặc dù tươi đẹp, lại không có chút ấm áp nào. Trên đường, tuyết đọng rất dày, lúc đi lại càng khiến người ta cảm thấy có chút có hết sức.

Cao Tiểu Dư một đêm ngủ ngon, sau khi tỉnh lại cảm giác tinh thần rất tốt.

So với kia Thành Hoàng Miếu ô trọc không khí, Đô Giám Phủ hoàn cảnh không thể nghỉ ngơi muốn tốt rất nhiều, cũng để cho hần ngủ phá lệ thoải mái.

"Tiểu Đạo Trưởng, ngày hôm qua nghỉ ngơi làm sao?"

Điểm tâm là một chén cháo, còn có một khay đĩa bánh hấp, cộng thêm một mâm Phì Gầy xen nhau nước sốt thịt.

Quan này Phủ người ta ăn quả thật là phong phú, sáng sớm thì có thịt, hơn nữa còn là thịt bò kho. Thịt trâu nước sốt rất nhập vị, nhìn ra được tay nghề không tầm thường. Chẳng qua là, có lẽ là tối hôm qua ăn quá tốt, cho tới Cao Tiểu Dư điểm tâm thì, khẩu vị cũng không là quá tốt.

Mới ăn xong điểm tâm, Lục Kỳ sẽ tới.

Hần mang theo mặt đầy nụ cười ấm áp đi vào phòng bên trong, cười khanh khách cùng Cao Tiểu Dư hàn huyên.

Có thể không biết tại sao, Cao Tiểu Dư cảm thấy Lục Kỳ trong ánh mắt, dường như thật nhiều kỳ quái nội dung, giọng dường như cũng trở nên khách khí không ít.

"Làm phiền Ngu Hầu nhớ mong, tiểu đạo đêm qua ngủ rất say ngọt."

"Ha ha, vậy thì tốt!" Lục Kỳ dường như cũng cảm giác được, thái độ mình không được tự nhiên, vì vậy lại bật thốt lên: "Nghỉ ngơi tốt, mới hát thật tốt Học Sĩ Từ Tiểu Đạo Trưởng dường như hào tình thần, chớ có đến lúc đó sau đi giọng điệu mới được."

Ngươi có biết hay không, lời này của ngươi đầu chuyển rất cứng rắn?

Cao Tiểu Dư không nhận được đang nói thâm trong lòng, nhưng trên mặt lại không có biểu lộ ra.

Chẳng qua là nhìn Lục Kỳ trong ánh mắt, dường như thật nhiều cổ quái, cũng khiến cho Lục Kỳ cảm thấy rất không được tự nhiên.

Thằng mẹ tặc, đây Tiểu Đạo Sĩ dường như có chút không dễ đối phó!

Lục Kỳ nói thâm trong lòng một câu, chợt lại tràn đầy nhiệt tình nói: "Tiểu Đạo Trưởng, ngươi đạo kia bảo thật sự là quá bản phá. Vốn nên cho ngươi thay một cái, có thể cái này đạo bảo, lại không dễ tìm cho lắm, cần tạm thời đặt làm mới được, xin thông cảm."

"A, đây không liên quan, tiểu đạo mặc dù là người xuất gia, lại cũng không muốn Ngu Hầu quá phiền toái.

Quần áo thông thường là tốt rồi, về phần ta đạo kia bảo, có thể tắm một giặt rửa, khâu vá sửa lại một chút chính là, không cần lại đi đặc biệt đặt làm."

"Kia tại sao có thể, đạo trưởng là Đô Giám khách nhân, lại sao có thể lơ là?"

Bất quá đang bộ đồ mới làm xong từ trước, rồi mời Tiểu Đạo Trưởng trước ừy khuất xuống. Ta chuẩn bị hai bộ áo quần, như Tiểu Đạo Trưởng cảm thấy không thích hợp, chúng ta đổi lại là được."

Vừa nói, Lục Kỳ sai người đem chuẩn bị xong quần áo đem ra.

Cao Tiểu Dư cũng không từ chối, liền tiến lên mặc vào.

Đó là một cái màu trắng bạc cây bông gòn áo lót, áo khoác một cái màu đen nẹp áo, hạ xứng một cái màu đen lụa nước 裪, chân đạp một đôi ấm áp gầy. Cao Tiểu Dư mặc thỏa đáng sau đó, theo số đông đầu tư cổ phiếu trong khăn, chọn một cái lụa đen chín khăn chít đầu hệ trên đầu. Đây lụa đen chín khăn chít đầu, nhưng thật ra là người xuất gia, cũng chính là đạo sĩ thường nhất sử dụng khăn trùm đầu. Mặc dù hần bây giờ xuyên hay không là đạo bào, nhưng bên trong trong lòng vẫn là đối với chín khăn chít đầu càng cảm thấy thân thiết hơn, đồng thời lại có thể ở một trình độ nào đó, tỏ rõ thân phận.

Khi hần cầm lên cái điều chín khăn chít đầu sau khi, Lục Kỳ không khỏi âm thầm gật đầu.

Đây cũng là hần một loại dò xét, nếu như Cao Tiểu Dư thật vẫn luôn là đạo sĩ, như vậy thì nhất định sẽ lựa chọn chín khăn chít đầu!

Nhìn, hần thuở nhỏ xuất gia thuyết pháp, ngược lại là thật.

"Thật ra thì, không cần có ý tứ như vậy."

Cao Tiểu Dư mặc thỏa đáng, nhưng có chút không quá nhàn nhã.

Thói quen đạo sĩ ăn mặc, lần này biến thành người bình thường trang phục, trong lòng khó tránh khỏi có chút không có thói quen.

Lục Kỳ nói: "Không nghĩ Tiểu Đạo Trưởng, bắt đầu tuần tú lịch sự."

Hôm nay Đô Giám có chuyện, muốn ta theo Tiểu Đạo Trưởng đi ra ngoài một chút Tiểu Đạo Trưởng cũng có thể thuận tiện, đi thăm ngươi một chút bằng hữu kia. Tiểu Đạo Trưởng dù sao cũng là Đô Giám nhà ta khách nhân, như xuyên không tốt truyền đi Đô Giám nhà ta cũng trên mặt không ánh sáng."

"Có thể đi thăm Đại Tráng?"

Cao Tiểu Dư vốn là cũng không có hứng thú gì ra ngoài, có thể nghe Lục Kỳ lời này, nhất thời đến tinh thần.

Mã Đại Tráng bị giam vào đại lao sau, hắn cũng chưa có đi thăm quá. Thăm tù cũng phải cần tiền, trước hắn thật là người không có đồng nào.

"Như vậy, có thể hay không hôm nay tự thả hắn ra?"

"Cái này, muốn đi kiểm tra xuống. Kia đại lao cuối cùng là Tu Thành nha môn trị hạ, cùng Đô Giám Phủ cũng không bắt hòa. Muốn thả Mã Đại Tráng, cần cùng kia đặt tù tiết cấp thông báo một chút, mới tốt tìm một cơ hội để cho Mã Đại Tráng đi ra. Tiểu Đạo Trưởng không cần quá nóng lòng, ta đã cùng Đô Giám nói qua chuyện này, Đô Giám cũng đáp ứng hỗ trợ, tối đa cũng chính là để cho hắn lại ủy khuất hai ngày."

Cao Tiểu Dư cũng biết, bản thân nóng lòng!

Lục Kỳ đem mà nói nói đến chỗ này phân thượng, như lại đi thúc giục, cũng có chút không biết phải trái.

Nghĩ tới đây, hắn liền vội vàng hành lễ nói xin lỗi: "Tiểu đạo chỉ là không muốn ta bằng hữu kia chịu khổ, có chút nóng nảy, xin Ngụ Hầu thứ tội phép tắc."

"Ha ha, Tiểu Đạo Trưởng quá khách khí, vậy chúng ta bây giờ tự ra phát?"

"Ngụ Hầu mời."

"Tiểu Đạo Trưởng mời."

Hai người lẫn nhau khách khí đôi câu sau đó, Cao Tiểu Dư liền xông lên cầm nang, cùng Lục Kỳ đi ra ngoài.

Cũng không biết, khi hắn ra ngoài một sát na, Cao Kiệt liền đứng ở một bên trong buồng, nhìn hắn bóng lưng ngắn người hồi lâu.

"Giống như, thật sự là rất giống!"

Cao Kiệt không nhận được tự lăm lăm, trên mặt càng toát ra một vết nhớ lại vẻ.

~~~~~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~ Cần KIM ĐẬU ~

~~~~~ NẾU BẠN YÊU THÍCH TRUYỆN NÀY HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA. ?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Mặt chó mà

Trời đã sáng choang, nắng sớm tươi đẹp.

Chu quả phụ nhà phòng bếp táo hỏa đã tắt, kèm theo Chu quả phụ vạch trần nồi hấp đắp lên tử, toàn bộ trong phòng bếp nhất thời tràn ngập hơi nước, càng kèm theo nồng nặc bánh hấp mùi thơm. Chu quả phụ mặt tươi cười đỏ bừng, trên trán bài trí mồ hôi lấm tấm. Nàng đem nóng hổi bánh hấp lấy ra, chu đao đặt ở trong vòng rổ, sau đó đổ lên một tầng miến bó.

Nặng lại đem lồng hấp đổ lên, nàng xách khung giỏ bóng rổ đi ra phòng bếp.

Trong tiểu viện tuyết đọng bị quét dọn sạch sẽ, nhìn ra được, là Chu quả phụ dậy thật sớm làm xong.

Ánh mắt, tại lúc cửa phòng cúi xuống đình lưu một chút, Chu quả phụ tốt lắm nhìn Nga Mi cận súc, lộ ra lo âu biểu tình.

Cao Tiểu Dư tối hôm qua chưa có tới, càng không có nửa điểm tin tức.

Điều này cũng làm cho Chu quả phụ, cảm thấy bất an.

Chu quả phụ tên là Chu Tứ Nương, chỉ vì trượng phu chết sớm, cho nên mới bị người gọi là Chu quả phụ.

Nàng sống đáng yêu động lòng người, tự nhiên không thể thiếu có đây vô lại hán quấy rầy. Cũng may Chu Tứ Nương mặc dù nhìn quyền rũ, đúng là cái vô cùng trinh liệt nữ tử. Trượng phu sau khi chết, nàng cũng chưa có về nhà, mà là vì trượng phu thù hiểu, dựa vào bán bánh hấp kiếm sống.

Thời đại này, một người đàn bà nghĩ muốn sinh tồn, cũng không phải là chuyện dễ.

Ngay từ đầu sau khi, Chu quả phụ cũng là rất chật vật. Nhưng chính là vào lúc này sau, nàng nhận biết Mã Đại Tráng. Mã Đại Tráng giúp nàng rất nhiều, nhưng lại chưa bao giờ mưu đồ qua nàng cái gì. Tuy nói hắn cũng nhất cùng nhị bạch, lại bằng khí lực ăn cơm, chưa bao giờ khi dễ người khác.

Lâu ngày, cũng để cho Chu quả phụ đối với hắn sinh ra hảo cảm.

Mã Đại Tráng dặn dò nàng, phải nhốt chiếu theo Cao Tiểu Dư.

Mặc dù nói cô nam quả nữ, truyền đi cùng nàng danh tiết bị hư hỏng, nhưng Chu quả phụ lại không thêm để ý, không nói hai lời liền đáp ứng.

Vốn nói tốt để cho Cao Tiểu Dư ở tại phòng chứa củi, không nghĩ hắn một đêm không về.

Chu quả phụ cùng Cao Tiểu Dư vô thân vô cớ, nếu không phải Mã Đại Tráng phó thác, nàng mới lười để ý Cao Tiểu Dư sống chết.

Thời đại này, người đáng thương đi nhiều không phải mỗi một người đều giống như Mã Đại Tráng như vậy hiền lành. Bất quá, không chính là bởi vì nguyên nhân này, Chu quả phụ mới thích Mã Đại Tráng sao? Như Cao Tiểu Dư xảy ra chuyện, nàng làm sao hướng về Mã Đại Tráng giao phó?

Nghĩ đến những thứ này, Chu Tứ Nương tâm tình trở nên phá lệ tệ hại.

Nàng khoác khung giỏ bóng rổ đi tới cửa viện, suy nghĩ một chút lại trở về phòng, từ trong ngăn kéo lấy hai chuỗi đồng tiền, bỏ vào bên hông đựng bạc trong.

Đựng bạc, là thời đại này, mọi người thường dùng một loại túi.

Có thể quán ở bên hông, cũng có thể treo nghiêng trên người, phi thường thuận lợi.

Chu Tứ Nương lấy tiền, lúc này mới khoác khung giỏ bóng rổ đi ra sân nhỏ, đóng cửa lại.

"Tứ Nương, lại đi bán bánh hấp sao?"

Hàng xóm láng giềng nhìn nàng bước chân vội vã, liền cười nói: "Hôm qua tuyết rơi, nghĩ đến lúc này đông trên đường sẽ không có quá nhiều người."

"Nó tránh khỏi, chẳng qua chỉ là nhớ tới một chuyện, cho nên mới lúc này ra ngoài."

"Đường kia trên cần thận."

Hàng xóm Lý bà tử cười ha hả nói, đưa mắt nhìn Chu quả phụ bóng lưng biến mất ở đầu hẻm, nàng mới đối với người bên cạnh nói: "Đây chính là cái hảo nhân gia nữ nhi, người xem đây cái mông bao lớn, tuyệt đối là có thể sinh đường, chỉ tiếc Trương Cửu ca không có được phúc phước."

Trương Cửu ca, chính là Chu quả phụ đây chết đi trượng phu.

Hàng xóm láng giềng nói chuyện với nhau, Chu Tứ Nương cũng không biết.

Nàng ra đầu hẻm, cũng không hướng đông đường phố đi, mà là chạy thẳng tới bắc nhai phương hướng.

Tu Thành đại lao, liền tọa lạc ở bắc nhai ngục Thần Miếu bên cạnh. Trên đường tuyết đọng còn chưa bị dọn dẹp, Chu Tứ Nương thất thủ liền tới đến bắc nhai. Đây Tu Thành Bắc Đại đường phố, lại tên tro bụi thạch đường phố, bởi vì ngã tư đường mặt ngoài phát tro bụi được tên này.

Tuyết đọng, bao trùm tro bụi thạch đường phố, dưới ánh mặt trời, có chút lầy lội.

Trước mặt chính là Tu Thành đại lao, thấy đây đại lao ra tòa kia uy vũ Giải Trĩ tượng đá, Chu Tứ Nương tâm tình nhất thời dễ dàng không ít.

Nàng đang muốn bước nhanh hơn, nhưng không nghĩ từ phía trước trong ngõ hẻm, đi ra vài người, đem nàng ngăn lại.

"U, đây không phải là Chu gia nương tử sao?"

Người cầm đầu,

Đúng là Đỗ Thiếu Tam

Chỉ thấy đầu hấn Đái nhất thời đỉnh tam sơn ám áp mũ, người mặc một bộ màu xanh đậm vải thô áo bông, hạ thân một cái màu đen miên bố dài khó, chân đạp một đôi ám áp giày. Hai cái tay đá vào trong tay áo, Đỗ Thiếu Tam cột nhà nhìn Chu Tứ Nương. Sau lưng hấn, vẫn chưa đi theo bốn cái nhân hấn, từng cái tất cả đều là vô lại tử bộ dáng.

Chu Tứ Nương thấy vậy trong lòng cả kinh, nhất thời tay đè chặt khung giỏ bóng rổ trên miên bố, theo bản năng sau lùi một bước, sắc mặt trắng bệch.

Tu Thành người đều biết, đây Đỗ Thiếu Tam người đưa tước hiệu 'Mặt chó mả'.

Người này chính là một tấm mặt chó, bắt nạt kẻ yếu.

Thấy nhân vật lợi hại, liền khom lưng khụy gối; như thấy người đăng hoàng, chính là tùy ý khi dễ.

Tu Thành người đối với hấn chán ghét cực kỳ, nhưng không thể làm gì. Sau lưng của hấn còn có một Thiết Tỉ La Hán Vương Anh Vương Đại Lang, đứng là cái nhân vật hung ác. Đắc tội Đỗ Thiếu Tam không liên quan, như vì vậy chọc giận Vương Đại Lang, nhưng chính là một cái lão đại phiền toái.

Chu Tứ Nương đối với lần này càng thấu hiểu rất rõ, đây Đỗ Thiếu Tam mấy ngày trước đây vẫn chưa trêu đùa nàng, thua thiệt Mã Đại Tráng bảo vệ.

Bây giờ, Mã Đại Tráng bị giam vào đại lao, Chu Tứ Nương cũng không muốn cùng Đỗ Thiếu Tam mâu thuẫn.

Nghĩ tới đây, nàng cúi đầu, nghĩ muốn vòng qua Đỗ Thiếu Tam chờ người.

Có thể đây Đỗ Thiếu Tam hiển nhiên là ở chỗ này đặc biệt ngăn nàng, lập tức mang người hoành đi vào trong, lần nữa ngăn lại Chu Tứ Nương.

"Tứ Nương, thấy Tam ca cũng không chiêu hô, có thể là có chút không nên a."

Chu Tứ Nương thấy vậy, biết phiền toái.

Nàng hướng hai bên nhìn, chỉ thấy tuy có người đi đường, nhưng là lại làm như không thấy, thậm chí khi đi ngang qua sau khi, vẫn chưa cố ý bước nhanh hơn.

Cũng khó trách, đây Đỗ Thiếu Tam tiếng xấu rõ ràng, Tu Thành Huyện người cái nào không biết?

Mặc dù có lòng giúp Chu Tứ Nương giải vây, nhưng là phải gánh vác tâm đắc tội Đỗ Thiếu Tam, sau đó sẽ có phiền toái trên người.

Chu Tứ Nương nói: "Đỗ Thiếu Tam, ngươi muốn làm gì?"

"Tứ Nương lời này sao nói, Tam ca thích ngươi còn đến không kịp, vừa có thể đối với ngươi làm chi thì sao?"

Bất quá có ít ngày không ăn đến Tứ Nương làm bánh hấp, cho nên muốn muốn nếm thử một chút Tứ Nương bánh hấp, bắt đầu là ngọt ngào hương vị ngon miệng, Tam ca ăn qua một lần sẽ thấy cũng không thể quên được, ăn người ta nhà bánh hấp, tại sao đều ăn không ra Tứ Nương vị đạo."

Đây Đỗ Thiếu Tam vừa nói chuyện, một đôi mắt tam giác tự nhiên chăm chú đến Chu Tứ Nương cổ nang nang ngực.

Đây nói hàm nghĩa trong lời nói, để cho Chu Tứ Nương mặt tươi cười đỏ bừng.

Nàng lui về phía sau một bước nói: "Đỗ Thiếu Tam, nó không có bánh hấp bán, phiền ngươi nhường đường."

"Nhường đường? Tứ Nương phải đi nơi đó? Chẳng lẽ muốn đi thăm đây Mã Đại gốc hay sao?"

Đỗ Thiếu Tam cười ha ha, hướng Chu Tứ Nương ép tới gần hai bước, càng vươn tay ra, mò về Chu Tứ Nương ngực. Chu Tứ Nương nhất thời thẹn thùng gấp, đem khung giỏ bóng rổ đưa ngang trước người, "Đỗ Thiếu Tam, ngươi đừng càn rỡ, nếu không ta tự cùng ngươi gặp quan."

"Gặp quan?"

Đỗ Thiếu Tam cười to nói: "Gặp quan lại tại sao, ta chẳng qua chỉ là muốn mua bánh hấp, chính là Tri Phủ lão gia vừa có thể làm khó dễ được ta thì sao?"

"U, Tứ Nương ngươi làm sao có thể nói láo?"

Ngươi trong giỏ xách, không phải là ngươi bánh hấp sao? Tam ca cách khăn vải cũng có thể văn đạo, còn không mau lấy ra đến, để cho Tam ca nếm thử một chút?"

"Đỗ Thiếu Tam, ngươi đừng khinh người quá đáng."

"Tứ Nương lời nói này, ta nơi nào có khi dễ ngươi, thương ngươi còn không kịp đây."

Đỗ Thiếu Tam càng nói càng càn rỡ, sau lưng đây bốn cái du côn, cũng đi theo lên, đem Chu Tứ Nương thoáng cái vây ở chính giữa

~~~~~Convert bởi Hao19~~~~~ HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vương pháp

Chu Tứ Nương có chút hoảng!

Bị năm cái du côn cuốn lấy, tuyệt không phải chuyện gì tốt.

Coi như là bầm báo trong quan phủ, quan địa phương cũng cảm không cho bọn họ xử nặng. Nhưng đối với nàng một cái phụ đạo người ta mà nói, đây đúng là một cái thiên đại chuyện xấu. Tuy nói nàng cũng không sợ đây nói bóng nói gió, nhưng miệng nhiều người xói chảy vàng, truyền đi cuối cùng là khó nghe.

"Đỗ Thiếu Tam, các người đi ra."

"Tứ Nương, Tam ca ta chẳng qua là muốn mua cái bánh hấp, đến, để cho ta nhìn người bánh hấp ăn có ngon hay không?"

Mọi người vây xem hèn yếu, tiến hơn một bước kích thích Đỗ Thiếu Tam phách lối.

Hắn lời nói càng phát ra can rở, tay chân cũng càng phát ra không sạch sẽ.

Chu Tứ Nương trong tay khung giỏ bóng rỏ bị kéo rơi vào mà, bên trong bánh hấp rơi xuống đi ra, rơi trên mặt đất trở nên bẩn thỉu, tràn đầy bùn lầy.

Đỗ Thiếu Tam cười hắc hắc, đưa tay tựa hướng Chu Tứ Nương ngực tìm kiếm.

Cũng ngay vào lúc này, một đạo nhân ảnh xông lại. Mắt thấy cự ly này Đỗ Thiếu Tam còn có hai, ba bước xa, liền lẳng không nhảy lên, nhấc chân hung hăng đá vào Đỗ Thiếu Tam eo mà trên. Một cước này, đập đột nhiên, khiến cho Đỗ Thiếu Tam vội vàng không kịp chuẩn bị.

Hắn kêu thảm một tiếng, liền té xuống đất, nửa ngày cũng không bò dậy nổi.

Mà cái kia bốn cái người hầu thấy vậy, cùng kêu lên kêu gào, liền tiến lên đỡ Đỗ Thiếu Tam.

"Tẩu tẩu, người không sao chứ?"

Người vừa tới không có để ý Đỗ Thiếu Tam chờ người, chạy tới nâng lên Chu Tứ Nương.

Chu Tứ Nương ổn định thần, nghiêng đầu nhìn, chính là sừng sốt một chút.

"Người là, tiểu Cao?"

Người đến kia, đúng là Cao Tiểu Dư.

Chỉ bất quá cùng ngày hôm qua so sánh, Cao Tiểu Dư phảng phất biến thành người khác cũng như, không chỉ là áo quần chỉnh tề, cả người nhìn qua cũng tinh thần rất nhiều, lộ ra càng phát ra tuấn tú.

Chu Tứ Nương có chút giật mình, tại sao một ngày này không thấy, tiểu Cao dường như biến hóa cá nhân tựa như?

"Tẩu tẩu, đều là huynh đệ tới chậm, để cho tẩu tẩu bị dọa dẫm phát sợ."

"Ta không việc gì, tiểu Cao, người đây là "

Chu Tứ Nương lời còn chưa dứt, bên kia Đỗ Thiếu Tam đã bị người đỡ.

Hắn đỡ eo, chỉ Cao Tiểu Dư mắng: "Nguyên lai là người đây quân trời đánh tặc hán, chính nói muốn tìm người, người lại tự đưa tới cửa.

Ta hỏi người, Lý chín cùng lương mười sáu hiện ở nơi nào?"

Cao Tiểu Dư đem Chu Tứ Nương hộ ở sau lưng, cười lạnh nói: "Ai bình tĩnh để ý tới đây hai cái du côn, ta làm sao biết bọn họ đi nơi nào?"

"Người đây tắc tị, lại là muốn chết."

Ta hôm qua để cho Lý chín cùng lương mười sáu theo dõi người, tuy nhiên lại một đi không trở lại, nhất định là người đây tắc tị phá hư tánh mạng bọn họ người không xuất hiện, gia gia cũng không làm gì được người. Người thì ra tự mình tới chịu chết, vậy thì thật là tốt đem người bắt lại, đưa đi quan địa phương."

Chu Tứ Nương nghe, sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Tiểu Cao, chạy mau bọn họ tại trong quan phủ mặt người thực, người nếu là bị bọn họ bắt đi, nhất định sẽ chịu tội."

"Tẩu tẩu chớ sợ, ta cũng không tin, đây Tu Thành là triều đình trị hạ, tự có vương pháp công đạo, sao cho phép bực này du côn liều lĩnh."

Đỗ Thiếu Tam cắn răng nghiêng lợi, bước muốn lên trước.

Nhưng hán đây vừa nhắc chân, nhất thời khê động eo ếch thương thế.

Cao Tiểu Dư mặc dù không có học được sư phụ hán đây một thân công phu, có thể Nội Thiên Cương Quyết Pháp đúng là Long Hồ Sơn Bất Truyền Chi Bí, có tráng kiện gân cốt hiệu quả. Chờ nhìn hán nhìn qua thân thể đơn bạc thon gầy, nhưng từ nhỏ nghỉ ngơi Quyết pháp, tố chất thân thể so sánh với người thường không biết được cường tráng bao nhiêu. Đây cũng là ban đầu Giải gia huynh đệ suất nữa giết hán, hán lại có thể khỏi tử hồi sinh duyên cớ.

Mới vừa rồi một cước kia, Cao Tiểu Dư dùng toàn lực, đập Đỗ Thiếu Tam eo ếch thương thế không nhẹ.

Hán nhúc nhích, nhất thời thương yêu mắng nhiếc, sắc mặt trắng bệch.

"Người đây tắc tị, hôm nay nếu không gọi người chờ coi, nhà người Đỗ gia gia liền đổi thành họ của người cho ta đem hán bắt tới."

Bốn cái nhàn hán nghe, cùng kêu lên kêu gào, liền muốn tiến lên.

Chu Tứ Nương thấy vậy, liền vội vàng đẩy Cao Tiểu Dư nói: "Tiểu Cao, đi mau."

"Tẩu tẩu sờ kinh hoảng hơn, tiểu đạo ngược lại là muốn nhìn một chút, đây Tu Thành rốt cuộc có còn vương pháp hay không."

"

"Vương pháp?"

Đỗ Thiếu Tam mắng: "Tại Tu Thành, gia gia chính là vương pháp."

Bắc nhai trên, lúc này đã tụ không ít người, hướng về phía Cao Tiểu Dư cùng Đỗ Thiếu Tam chờ người chỉ chỉ trò trò.

Bất quá, có lẽ là sợ hãi Đỗ Thiếu Tam Dâm Uy, tuy nói vậy xem không ít người, nhưng không ai dám đứng ra ngăn cản Đỗ Thiếu Tam.

Bốn cái nhàn hán nhào lên, liền vây quanh Cao Tiểu Dư.

Đang lúc bọn hán chuẩn bị động thủ một sát na, chỉ nghe phía ngoài đoàn người truyền tới một tiếng giầy cung chiến vang, nhất thời mũi tên nhọn bay tới, bá liền đi vào Đỗ Thiếu Tam trước người trong tuyệt.

"Người thường nói, Đông Bình Phủ dân tình chất phác nhanh nhẹn dũng mãnh, không ngờ chẳng qua chỉ là một đám bất nạt kẻ yếu mặt hàng."

Đây Lương Sơn tắc nhân chiếm cứ Lương Sơn Bạc, không người dám đứng ra nói chuyện. Ngược lại là khi dễ lên người đảng hoàng, từng cái anh dũng tranh tiên. Đây Tu Thành, là triều đình Tu Thành, một cái du côn vô lại cũng dám tự xưng vương pháp? Đơn giản là sai lầm nghiêm trọng."

Lời còn chưa dứt, Đột một thổ binh liền từ phía ngoài đoàn người xông vào.

Những thứ này thổ binh cũng không la toa, xông lên trước liền đem đây bốn cái du côn ép đến tại trên mặt tuyết, một trận đấm đá.

Một người thanh niên, chậm rãi đi vào trong đám người, chỉ Cao Tiểu Dư nói: "Tiểu Đạo Trưởng, chính là một cái du côn, làm sao cần người tới ra tay?"

Chu Tứ Nương có chút ngốc, ngây ngốc nhìn người vừa tới.

Bốn cái nhàn hán bị đánh kêu thảm thiết không thôi, nhưng là người vừa tới lại thờ ơ không động lòng.

"Đánh cho ta, lúc nào Tiểu Đạo Trưởng hết giận, lúc nào dừng tay. Tiểu Đạo Trưởng không mở miệng, liền đánh chết không sao."

Mấy cái này nhàn hán, khi dễ một người đảng hoàng cái muốn gì được nấy.

Nhưng trên thực tế, tại khác trong mắt một số người, nhưng ngay cả con gián xú trùng cũng không bằng.

Thanh niên hiện ra lại chính là trong những người kia một thành viên. Đừng nói là bốn cái du côn, coi như là Vương Đại Lang ngay mặt, hấn chiếu theo đánh không lầm.

"Tiểu Cao, người "

"Tàu tàu chó sợ, đây vị Lục Ngụ Hầu, bây giờ tại Đô Giám Phủ thủ đoạn, là bằng hữu ta."

Cao Tiểu Dư nhẹ giọng trấn an , khiến cho Chu Tứ Nương như trút được gánh nặng.

Bất quá, nàng chợt hiếu kỳ nhìn Cao Tiểu Dư, sao cũng không nghĩ ra, hôm qua còn phải dựa vào nàng tiếp tế Tiểu Đạo Sĩ, chỉ chớp mắt thì có một cái Đô Giám Phủ Ngụ Hầu bằng hữu? Đây Cao Đô Giám, nghe nói là ngay cả Tri Phủ đều phải khách khí nhân vật. Mà ở các nàng những thứ này dân chúng bình thường trong mắt, Tri Phủ lão gia chính là trời, càng là đây Đông Bình nha phủ hạ, quyền thế đứng đầu đại nhân vật.

Tiểu Cao, đây là phát đạt sao?

Trong nội tâm nàng không có từ đầu tới, một hồi kinh hi

"Người mới vừa nói, người là Tu Thành vương pháp?"

Lục Kỳ đi tới Đỗ Thiệu Tam trước người, cười hí hóp mắt nhìn Đỗ Thiệu Tam hỏi.

Thanh âm hần nghe vào, rất nhu hòa, càng mặt tươi cười. Thật là Đỗ Thiệu Tam lại kích linh linh rung mình một cái, khắp cả người phát rét.

"Tiểu Đễ, bái kiến Đại Quan Nhân."

Quan Nhân, là thời đại này trong, rất thường gặp một loại gọi.

Lúc mới đầu sau, cái danh từ này chẳng qua là nhằm vào có quan chức thân phận người; bất quá càng về sau, Quan Nhân đại biểu hàm nghĩa càng ngày càng rộng. Người có tiền có thể được gọi là Quan Nhân, chức sắc danh sĩ, có thể được gọi là Quan Nhân. Cho dù là thê tử đối mặt trượng phu, cũng có thể gọi là Quan Nhân. Nhưng bất kể là cái gì hàm nghĩa, Quan Nhân ở thời đại này, liền là một loại tôn xưng.

Mà Tiểu Đễ, cũng là thân phận thấp kém người, đang đối mặt mà vị cao nhân lúc một loại nhún nhường tự xưng.

Lục Kỳ cười hắc hắc, trong tay trúc tương phi tự cốt phiến 'Ba' khép lại, vỗ nhẹ đánh Đỗ Thiệu Tam gương mặt nói: "Người nhận ra ta?"

~~~~~Convert bởi Hao19~~~~~ HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Có thể động thủ tự đừng nói nhảm

"Tàu tàu, người không sao chứ."

Đây là Cao Tiểu Dư lần thứ hai hỏi Chu Tứ Nương.

Lần đầu tiên hỏi lúc, Chu Tứ Nương kinh hồn ổn định. Mà bây giờ, nhìn thế cục đã bị khống chế được, Chu Tứ Nương không bao giờ nữa sợ.

"Tiểu Cao, ta không đáng ngại hôm qua không thấy người quay về, nô lo lắng chết, cho nên muốn sớm đi nói cho Đại Tráng. Thật không nghĩ đến lại gặp phải những người này. Phá hư, nô bánh hấp! Những thứ này quân trời đánh bắt ý lại hàng, nô bánh hấp toàn bộ không có."

Chu Tứ Nương kinh hô một tiếng, ngồi chồm hồm dưới đất, từ trong tuyết nhật lên bánh hấp.

Cao Tiểu Dư thấy vậy, chân mày không khỏi nhíu một cái.

Hắn từ dưới đất nhật lên một cái bánh hấp, chỉ thấy phía trên dính đầy bùn lầy, hiển nhiên là không thể ăn.

Ngày hôm qua, nếu không phải Chu Tứ Nương bánh hấp, hắn sợ là phải chết đói tại đầu đường.

Hắn đột nhiên bước đi tới Lục Kỳ bên người, chỉ nghe đây Đỗ Thiếu Tam nói: "Tiểu Đễ từng gặp Ngu Hâu, cho nên nhận ra."

Lục Kỳ đang muốn mở miệng, chợt thấy Cao Tiểu Dư xông lại, không nói hai lời, một quyền tự khoác lên Đỗ Thiếu Tam trên mặt.

Đỗ Thiếu Tam không có bất kỳ phòng bị, bị Cao Tiểu Dư một quyền này đầu đánh quả thực.

Liền nghe hắn kêu thảm một tiếng, bụm mặt gục tại trong tuyết. Máu tươi theo kẽ ngón tay chảy ra, nhìn qua cực kỳ thảm thiết.

"Người đây du côn hàng, có bản lĩnh hướng ta đến chính là, làm khó một nữ nhân, coi anh hùng gì?"

Cao Tiểu Dư một quyền đem Đỗ Thiếu Tam đánh ngã, cũng không bỏ qua, xông lên cười ở Đỗ Thiếu Tam trên người, quả đấm như mưa rơi hạ xuống.

Hắn không biết quyền cước, nhưng dù sao vào nam ra bắc, kiến thức phi phạm.

Mà sư phụ hắn, càng là tông sư võ học cấp bậc nhân vật, phải đánh thế nào người, Cao Tiểu Dư tự nhiên tâm lý rõ ràng.

Quyền kia đầu hung hăng nện ở Đỗ Thiếu Tam trên mặt, trên người, đánh Đỗ Thiếu Tam kêu thảm thiết không ngừng.

Lục Kỳ không có tiến lên ngăn trở, phản mà lùi về sau hai bước, nhìn Cao Tiểu Dư đánh Đỗ Thiếu Tam, khẽ gật gật đầu.

Từ trước Cao Tiểu Dư không động tới tay, mặc dù hắn nói không biết quyền cước, có thể Lục Kỳ chung quy là có chút hoài nghi.

Bây giờ mà

Có hay không luyện qua quyền cước, Lục Kỳ là hành gia, liếc mắt có thể nhìn ra đầu mối.

Cao Tiểu Dư thon gầy, thật là quả đấm cũng rất nặng trừ lần đó ra, hắn không nhìn ra Cao Tiểu Dư trên người một chút người có luyện võ vết tích.

"Đại Quan Nhân, phiền người ngăn lại tiểu Cao đi, chớ để cho hắn đánh người xấu."

Chu Tứ Nương thấy Đỗ Thiếu Tam gọi thăm, trong lòng cũng có chút bối rối.

Lục Kỳ liếc nhìn nàng một cái, thầm nghĩ: Thật đúng là một mỹ nhân bại hoại!

"Nương tử không cần phải lo lắng, đánh không chết người."

"Thật là "

Thấy Chu Tứ Nương mặt đầy vẻ lo âu, Lục Kỳ cũng có chút không đành lòng, vì vậy cười đi lên trước, đem Cao Tiểu Dư ôm lấy.

"Tiểu Đạo Trường, không nghĩ tới người chính là cái dữ dần tính tình."

"Ta đáng giận nhất khi dễ nữ nhân, đáng giận nhất lãng phí lương thực đây loại du côn mặt hàng, có thể động thủ cũng đừng cùng hắn nói nhảm."

"Thật tốt, nhà người đây tẩu tẩu lại lo lắng chặt, sờ đánh lại."

Cao Tiểu Dư thở hồng hộc, trên trán phủ đầy mồ hôi.

Hắn đem quần áo sửa sang một chút, chỉ Đỗ Thiếu Tam nói: "Ngu Hâu, người bậc này giữ lại họa hại, cắt không thể bỏ qua cho hắn."

"Đây là tự nhiên, bất quá người muốn sao sinh thu thập?"

"Nhà ta tẩu tẩu dựa vào mua bánh hấp mà sống, mỗi ngày cũng chỉ những thứ này thu nhập."

Bây giờ, bánh hấp cũng không bán được, hắn Đỗ Thiếu Tam đến lượt toàn bộ bồi thường."

Lục Kỳ gật đầu, đối với một bên vẫn quyền đấm cước đá thô bình khoát khoát tay, thô bình lập tức thối lui đến bên cạnh, chỉ còn lại nằm ở trong tuyết, bị đánh bể đầu chảy máu, sưng mặt sưng mũi nhân hắn không ngừng gào thét bị thương.

"Đỗ Thiếu Tam!"

Lục Kỳ nói: "Hiện nay có hai con đường cho người chọn."

Một con đường, người phá hư đây vị nương tử mua bán, hẳn là xin lỗi, không đi cùng được bao nhiêu; một con đường khác, chính là đưa bọn người đi quan địa phương.

Nghĩ đến người cũng biết, Đồ Giem nhà ta ghét nhất chính là người người bậc này.

Như vào nha môn "

Lục Kỳ đang khi nói chuyện,

Cười lạnh hai tiếng

Đỗ Thiếu Tam vậy còn có thể không biết, vội vàng nói: "Đại Quan Nhân, ta nguyện bồi tiền, Tiểu Đễ bồi tiền."

"Ta nhìn nhất thời giò bánh hấp, tại sao cũng có ba chục năm chục cái. Đẹp mắt như vậy bánh hấp, như đặt ở Hạc trong vườn bán, tại sao một cái bánh hấp cũng phải mười đồng tiền. Coi như người năm mươi bánh hấp, liền 500 đồng tiền; còn nữa, các người mới mới kinh hãi nương tử, tại sao cũng nên bồi chút tiền mới được. Như vậy đi, ta cho người tập hợp cái số chẵn, chân mạch nhất quán, người có bằng lòng hay không?"

Cao Tiểu Dư phát hiện, hẳn xem thường Lục Kỳ.

Người này mới là thật chính lưu manh, bắt chẹt đứng lên, càng thêm ác độc, nhưng lại nói rõ ràng mạch lạc, không tìm được sơ hở gì.

"Trước sau như một?"

Đỗ Thiếu Tam ngược lại hít một hơi khí lạnh, trừng đại tam giác mắt.

Hắn một cái du côn, trên người mang một bách thập văn liền không nổi, lấy ở đâu nhất quán tiền?

Cao Tiểu Dư nghe hắn nói, cũng không la toa, hướng bốn phía liếc mắt nhìn, thấy ven đường có nhất thời cây gậy gỗ, liền tiến lên nhặt lên đến, vọt tới Đỗ Thiếu Tam bên cạnh, không nói hai lời, đồ ập xuống tựa đánh tới, đánh Đỗ Thiếu Tam ôm đầu, cuộn thành một đoàn.

"Tiểu Cao ca ca ngừng đánh, ta cho, ta cho!"

Cao Tiểu Dư nghe, lúc này mới thu tay lại, tay cầm gậy gỗ nhìn Đỗ Thiếu Tam, mặt đầy sát khí.

Lúc trước tại sao không nhìn ra, người này còn là một nhân vật hung ác?

Đỗ Thiếu Tam bắt đầu cảm thấy hối hận hắn phát hiện, đây có chỗ dựa sau đó Cao Tiểu Dư, làm việc so với hắn vẫn chưa tứ vô kỵ đạn, so với hắn càng giống như đây lẫn lộn giang hồ người. Hơn nữa nhìn tình hình, hắn núi dựa không nhỏ, ngay cả Lục Kỳ cũng đồng ý giúp đỡ.

"Tiểu Cao, dùng không thể đây rất nhiều tiền."

"Tẩu tẩu chuyện này, Ngu Hâu là từ Biện Lương đến, hẳn nói nhất quán tiền, đó chính là nhất quán tiền!"

Tẩu tẩu người nên minh bạch, Biện Lương là Quan Gia chỗ ở mới. Nơi đó quy củ, mới phải người trong thiên hạ nên thủ quy củ."

"Là như vậy a!"

Vốn cảm thấy được Đỗ Thiếu Tam đáng thương Chu Tứ Nương, nghe Cao Tiểu Dư nói, lập tức thư thái.

Đỗ Thiếu Tam liền lần một vòng đi tới bốn cái nhân hán bên người, năm người đem trên người móc một lần, cũng chỉ kiếm ra không đến ba trăm văn.

"Năm vị hảo hán đây nhất thân hành đầu, cầm đi cầm, là có thể đổi mấy trăm văn đi."

Cao Tiểu Dư thấy vậy, mở miệng nói.

Hắn hình như là tại hồi, có thể nghe vào Đỗ Thiếu Tam chờ trong tai người, lại biến vị nói.

"Ca ca không được, không được."

Lục Kỳ cũng không nhịn được nghiêng đầu nhìn về phía Cao Tiểu Dư, tựa hồ đang hỏi: Nếu thực như thế?

Cao Tiểu Dư nói: "Là Ngu Hâu định giả tiền, như thỉnh cầu không đến, truyền đi Ngu Hâu cũng không có mặt mũi."

"Tiểu Đạo Trường, người tay này đánh cao chi bắt đầu đẹp đẽ."

Cái gọi là đánh cao chi, chính là dựa thế làm ý tứ.

Lục Kỳ hướng Cao Tiểu Dư đưa ra ngón tay cái, rồi sau đó hướng thổ bình khoát tay chặn lại nói: "Có nghe hay không, nói nhất quán, liền không thể

thiếu một đồng tiền."

+++++

Cao Tiểu Dư dẫn Chu Tứ Nương đi, chỉ để lại năm cái bị lấy hết quần áo du côn, thê thảm co rúc ở góc tường hạ.

"Nhìn cái gì vậy?"

Đỗ Thiệu Tam công đến cả người run run, lại cố gắng tàn bạo thái độ, nghiêm nghị quát mắng.

Nếu như là tại nửa canh giờ trước, mọi người có thể còn có thể sợ hãi. Nhưng là bây giờ, nhìn hán mấy người kia bộ dáng thê thảm, cái nào lại biết sợ? Hán hung ác tư thái chẳng những không có hù được người đi đường, ngược lại rước lấy người vây xem một hồi cười ầm lên.

"Ca ca, chúng ta vẫn là mượn hai bộ quần áo về sớm một chút đi thẳng mẹ tặc, ném người chết."

Nhìn Đỗ Thiệu Tam sưng mặt sưng mũi, máu me đầy mặt gương nhai múa vuốt, bên người du côn nhàn hán cũng không nhìn nổi.

Đỗ Thiệu Tam nói: "Ta liền không biết rõ thỉnh cầu quần áo sao? Nhưng bây giờ, ai sẽ cho chúng ta?"

"Tam ca, lời này của ngươi thì không đúng. Các huynh đệ là nghe ngươi nói, đến tìm Tứ Nương phiền toái, mới có cái nhục ngày hôm nay."

Mới vừa ngươi đáp ứng tiền, thật là nhất thời vẫn chưa cho, huynh đệ của ta vẫn chưa lấy lại không ít.

Trong ngày thường huynh đệ ta kính ngươi lớn tuổi, gọi ngươi một tiếng Tam ca. Bây giờ mức này, ngươi có phải hay không nên cho các huynh đệ một câu trả lời?"

Đây du côn, từng cái cũng không phải là hạng người thiện lương.

Mắt thấy rơi vào kết quả này, đã là không rất cao hứng. Thật là Đỗ Thiệu Tam vẫn chưa quơ tay múa chân, chỉ huy bọn họ làm việc, đây tâm lý không thoải mái hơn. Một cái du côn tìm đến một cái bao bố bọc thân thể, đối với Đỗ Thiệu Tam bất mãn oán trách.

"Dương mặt rõ, ngươi đây là đang trách ta sao?"

Từ trước ta nói tìm Chu quả phụ phiền toái sau khi, ngươi thật là gào thét vang dội nhất.

Bây giờ, ngươi hỏi hận hay sao?"

Dương mặt rõ bọc bao bố, nghe Đỗ Thiệu Tam lời này, nhất thời sắc mặt thay đổi.

Đây Chu Tứ Nương mắt thấy là có chỗ dựa, hơn nữa còn là Đô Giám Phủ núi dựa nếu là bị Chu quả phụ nghe được tin tức, nhất định sẽ tìm bọn họ để gây sự. Đây Đỗ Thiệu Tam đơn giản là Tang Môn ngôi sao, nếu không vạch rõ giới hạn, ngày sau nhất định sẽ xui xẻo.

Bốn người bọn họ, còn nghĩ lấy sau kế tục tại Tu Thành kiếm sống đây!

Nghĩ tới đây, Dương mặt rõ hướng ba người khác dùng mắt ra hiệu.

"Đỗ Thiệu Tam ngươi đây du côn lạn hóa, chớ có hồ ngôn loạn ngữ."

Chúng ta mặc dù không là người tốt, nhưng cũng sẽ không làm đây khi dễ phụ nữ và trẻ con sự tình. Nếu không phải ngươi người này khích bác, huynh đệ chúng ta như thế nào lại mắc lừa? Bây giờ, ngươi còn dám oan uổng chúng ta, không thể tha cho ngươi các huynh đệ, cho ta hung hăng giáo huấn người này."

Bốn cái nhàn hán không nói hai lời, xông lên đem Đỗ Thiệu Tam đè xuống đất, lại là một hồi bị đánh một trận.

~~~~~Convert bởi Hao19~~~~~ HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Mã Đại Trắng

Quạt xếp, tên ban đầu thất lung phiến.

Hậu thế một phần trong điển tịch, không biết tại sao cho rằng quạt xếp là dạy và học từ Nhật Bản. Mà trên thực tế, tại Đông Hán năm cuối, quạt xếp chính là rất nhiều vương công đại nhân sùng vật. Tới triều Tần, thất lung phiến đổi tên là giấy gấp phiến, lưu hành vu thượng tầng xã hội.

《 Tư Trì Thông Giám thanh âm chú 》 trong có như vậy ghi lại: Nam Tề Cao Đế lúc, thất lung phiến bội với eo, nay vị chi xếp phiến.

Hơn nữa căn cứ 《 Nam Tề sách 》 liên quan ghi lại, có thể kết luận quạt xếp tại Nam Triều là đã tồn tại.

《 Nhạc Phủ thi tập 》 bên trong, từng có hạ bài hát 20 thủ bên trong thứ năm thủ đáng khen viết: Giấy gấp phiến thả trên giường, mong đợi nghỉ xa gió đến từ đầu đến cuối giấy gấp phiến, chính là quạt xếp tại triều Tần danh xưng. Tới Tống đại, quạt xếp còn có tụ cốt phiến, tụ đầu phiến chờ đủ loại xưng vị.

Mà cái gọi là 'Quạt xếp xuất từ Nhật Bản' thuyết pháp, mới thấy ở 《 Tổng sử 》， nói bùng cùng Nguyên Niên ngày mừng 8 tháng 2, có Uy Quốc tăng lữ gia bởi vì tại Biện Lương gặp mặt Thái Tông, trình diễn miễn phí Cối phiến hai mươi hai thanh coi như lễ vật. Nhưng trên thực tế, đây 'Cối phiến' thật ra thì chỉ là quạt tròn, mà không phải là quạt xếp.

"Tiểu Đạo Trưởng, yêu thích ta đây tụ cốt phiến?"

Trước khi đến Tu Thành đại lao trên đường, Lục Kỳ cười hỏi Cao Tiểu Dư.

Cao Tiểu Dư nói: "Thuyết Bất Đắc yêu thích, chỉ bất quá nhớ tới một phần chuyện cũ.

Gia sư khi còn sống tốt nhất đây tụ cốt phiến, tại Ngọc Hoàng xem ba năm, càng cất giữ hơn trăm đêm tụ cốt phiến, thường xuyên ở trong tay vuốt vuốt. Đáng tiếc sau đó, gia sư gặp phải phục kích, trong lúc vội vàng mang theo tiểu đạo phá vòng vây, cho tới đây chút ít cất giữ cũng không mang đi.

Thấy Ngu Hầu vuốt vuốt, cho nên không nhịn được thương cảm, xin Ngu Hầu thứ lỗi."

"Tiểu Đạo Trưởng, ngược lại là một trọng tình cảm!"

Lục Kỳ cười nói, nhìn Cao Tiểu Dư ánh mắt, lại có chút bất đồng.

Đến lúc này, hắn đã không tin Cao Tiểu Dư sẽ là đây bụng dạ khó lường đồ. Thậm chí từ trình độ nào đó, hắn yêu thích Cao Tiểu Dư, đây là một cực kỳ trọng tình người.

Mà Cao Tiểu Dư tắc nhân cơ hội hướng sau lưng liếc mắt nhìn, thấy Chu Tứ Nương cùng bọn họ có chút khoảng cách, liền hạ thấp giọng.

"Ngu Hầu, có chuyện, muốn mời Ngu Hầu hỗ trợ."

"Tiểu Đạo Trưởng cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta có thể giúp được."

"Hôm nay, làm nhục Đỗ Thiệu Tam, lại không phải là một chuyện tốt.

Người này mi tâm quá mức hẹp, nhìn một cái chính là đây lòng dạ eo hẹp người. Ta đến không lo lắng xa cách chỉ sợ hắn quay đầu sẽ làm khó Tứ Nương. Cho nên ta nghĩ rằng thỉnh Ngu Hầu giúp một chuyện, có thể hay không phải người bảo vệ Tứ Nương, cũng hoặc là "

Cao Tiểu Dư vừa nói chuyện, đột nhiên khoa tay múa chân nhất thời thủ thế.

Tay kia thế, Lục Kỳ dĩ nhiên nhận ra, là giết người thủ thế.

"Đã như vậy, vì sao còn phải nhục hắn?"

Cao Tiểu Dư nói: "Còn trẻ khí thịnh, quả thực giận người này, cho nên mới có lỗ mãng cử động.

Chẳng qua là hết giận, liền cảm giác có chút không ổn. Gia sư lúc còn sống, bèn đã dạy tiểu đạo, không muốn cùng người kết thù. Nhưng nếu như kết thù, vậy cũng không nên có lòng dạ đàn bà. Chẳng qua là ta đây tẩu tẩu là một người thành thật, ta không dễ làm nằng nặt lại nói."

"Tiểu Đạo Trưởng, nhìn sự phụ người nghi ngờ trình đạo trưởng, đúng là cái nhân vật lợi hại."

Lục Kỳ trên mặt, lộ ra kinh ngạc biểu tình, nhìn Cao Tiểu Dư, một hồi lâu sau hắn nói: "Chuyện này, ta sẽ nghĩ biện pháp, bất quá hôm nay sự tình huyền ảo hơi lớn, không thể động tay. Như vậy đi, ta trước phái người bảo vệ đây Chu Tứ Nương, về phần Đỗ Thiệu Tam, cần tìm một thích hợp cơ hội, thần không biết quỷ không hay Tiểu Đạo Trưởng yên tâm, ta sẽ tự làm xong chuyện này."

"Như vậy, đa tạ Ngu Hầu!"

Hai người nói chuyện với nhau giữa, liền tới đến Tu Thành đại lao trước cửa.

Sớm có đặt tù tiết cấp nghe được tin tức, tại đại lao ngoài cửa cung nghênh Lục Kỳ.

"Phong phạm tiết cấp, ta có một số việc muốn nói với ngươi, chúng ta đây vừa nói chuyện."

Vào đại lao, Lục Kỳ liền ngăn lại đặt tù tiết cấp, đem hấn kéo đến vừa nói chuyện.

Mà Cao Tiểu Dur tắc đi theo Chu Tứ Nương men theo mờ mịt hành lang đi, rất nhanh thì đi tới một gian tù bên ngoài phòng, dừng bước lại.

"Đại Tráng!"

Chu Tứ Nương thấy đây tù trong phòng người, liền không nhìn được nhào tới trước, cách vòng rào kêu.

Cao Tiểu Dur cũng không đi qua, mà là đứng ở chỗ khúc quanh, hướng về tù phòng nhìn.

Đây tù trong phòng nhốt người, đúng là Mã Đại Tráng.

Mã Đại Tráng người cũng như tên, là một cực kỳ to con tiểu người khổng lồ. Niên kỷ của hấn so với Cao Tiểu Dur Đại hai tuổi, tuổi mới mười tám, lại sống sáu thước 4 tấc thân cao, báng khoát yêu viên. Chỉ là một cái người, cơ hồ tựa chiếm cứ đây hẹp trắc phòng giam một phần tư.

Hấn tóc dài xoa, chính dựa vào tường mà ngồi, trong miệng không biết rõ đang nói thầm cái gì đó.

Nghe được Chu Tứ Nương tiếng kêu, hấn nghiêng đầu nhìn, chợt nhếch môi, đứng dậy đi tới cửa phòng giam miệng.

"Tứ Nương, ngươi tới."

"Đại Tráng, ngươi ở nơi này đã hoàn hảo sao?"

"Tứ Nương yên tâm, Đại Tráng tốt rất chính là ăn không đủ no bụng, đến vào nửa đêm, sẽ đói khó chịu."

Suy nghĩ một chút dường như cũng bình thường, một cái như vậy Đại tiểu tử, lượng cơm khẳng định kinh người. Như biến thành người khác, có Chu Tứ Nương tiêu tiền chiều cô, tại sao cũng có thể ăn no bụng. Nhưng nếu là Mã Đại Tráng, bình thường người trưởng thành lượng cơm, thật đúng là không nhất định có thể ăn no.

Hấn tuổi này, cũng chính là có thể ăn thời điểm tốt.

Mã Đại Tráng cái này nhìn như một câu ủy khuất nói, Chu Tứ Nương ánh mắt lại đỏ.

"Đại Tráng sờ lo lắng, nó chờ lát nữa dừng lại chút tiền. Phong phạm tiết cấp là một dễ nói chuyện người, định sẽ không để cho Đại Tráng đói bụng."

Mã Đại Tráng nghe, nhất thời lộ ra nụ cười rục rịch.

Cao Tiểu Dur dừng lại tại khúc quanh, không đi qua.

Mà Chu Tứ Nương thật giống như cũng quên hấn tồn tại cũng như, kéo Mã Đại Tráng tay, không ngừng lái nhai.

"Làm sao, đại nương này tử không là người người sao?"

Lục Kỳ cùng phong phạm tiết cấp nói xong, đi tới thấy như vậy một màn, nhất thời sững sờ.

Hấn hôm nay thấy Cao Tiểu Dur che chở Chu Tứ Nương, còn tưởng rằng là hấn vừa ý Chu Tứ Nương. Có thể bây giờ nhìn lại, dường như tính sai?

Cao Tiểu Dur cười nói: "Ngu Hân nghĩ chỗ nào đi, ta cùng với tẩu tẩu, nhắc tới cũng là hôm qua mới thấy được."

Nàng và Đại Tráng ca ca quan hệ rất tốt, trước đây Đại Tráng ca ca tại đầu đường đánh người, cũng là bởi vì nàng tiến tới. Hôm qua nếu không phải tẩu tẩu tiếp tế, tiểu đạo suýt nữa tựa chết đói tại đầu đường, càng không thể nào chạy đi Đô Giám bên ngoài phủ, trình diện đây Đồng Tỳ Bà đến độ giam xem trọng."

"Ngược lại là một có tình nghĩa nam nữ."

Lục Kỳ không nhìn được khen ngợi một tiếng, rồi sau đó thoại phong nhất chuyển nói: "Mới vừa ta cùng với phong phạm tiết cấp nói tốt, chờ ngày mai hấn sẽ cho Mã Đại Tráng an bài một cái sai khiến, để cho hấn đi rom cô trằng thủ đoạn. Đã nhiều ngày sẽ có nhóm lớn quân nhu quân dụng lương thảo vận đến Tu Thành, rom cô trằng bên kia chỉ là một cái Lão Quân trông coi, sợ là có chút bận rộn. Tựa để hấn tới, đến lúc đó sau liền ở ở bên kia."

Trông chừng rom cô trằng sao?

Cao Tiểu Dur nghe, không khỏi có chút cao hứng.

Đây đúng là một cái dễ dàng công việc, rom cỏ tràng tuy nói sẽ tương đối khổ cực, nhưng nếu so sánh lại, vẫn tốt hơn nhốt ở trong tù.

Mà lúc này, Chu Tứ Nương cùng Mã Đại Tráng cũng nói xong.

Nàng dường như nhớ tới Cao Tiểu Dư, bận rộn xoay người lại liếc mắt nhìn, nhất thời khuôn mặt tươi cười nhất thời mắc cỡ đỏ bừng.

"Đại Tráng, tiểu Cao tới thăm ngươi!"

"À?"

"Nô nói cho ngươi biết a, tiểu Cao bây giờ cũng không, tại Đô Giám Phủ tìm vô tích sự.

Hắn hôm nay tới, là đến giúp ngươi, khả năng dùng không quá lâu, ngươi cũng không cần đợi nữa tại trong tù, nô cũng có thể thường đi xem ngươi."

Nghe được Chu Tứ Nương nói tới bản thân, Cao Tiểu Dư cũng không tiện lại tiếp tục ần núp.

Hắn từ khúc quanh sau đi ra, tại cửa tù ra hướng Mã Đại Tráng chấp tay cười nói: "Đại Tráng ca ca, Tiểu Đạo Sĩ tới thăm ngươi!"

~~~~~Convert bởi Hao19~~~~~ HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Lý Đại Quan Nhân

"Tiểu Ngư Nhi, ngươi thật tốt sao?"

Cao Tiểu Dư đi ra sau, Chu Tứ Nương liền thối lui đến bên cạnh.

Đây là một vô cùng có ánh mắt nữ nhân, biết lúc nào đóng vai cái gì nhân vật.

Mà Mã Đại Tráng mở miệng cười to, mặt đầy vẻ ân cần hỏi.

Tiểu Ngư Nhi, là Mã Đại Tráng đối với Cao Tiểu Dư gọi. Cao Tiểu Dư tên trong có một cái 'Dư' chữ, mà Mã Đại Tráng vẫn cho là là 'Ngư '. Cho nên liền có cái này cách gọi. Biến thành người khác, Cao Tiểu Dư là sẽ không đáp ứng. Nhưng Mã Đại Tráng là hân ân nhân cứu mạng, hơn nữa hắn cũng biết Mã Đại Tráng là một người đơn giản, càng lười lại đi sửa chữa đây sai lầm.

Tiểu Ngư Nhi tự Tiểu Ngư Nhi đi, nghe vào cũng không tệ.

Cao Tiểu Dư chấp tay nói: "Làm phiền ca ca phí tâm, Tiểu Đạo Sĩ đã khỏi bệnh."

"Ta liền nói, ngươi có thần tiên phù hộ, không có chuyện gì."

Mã Đại Tráng sờ dĩ nói như vậy, cũng sự tình ra có nguyên nhân. Hắn lần đầu tiên nhìn thấy Cao Tiểu Dư sau khi, đứng Cao Tiểu Dư hấp hối đang lúc. Chờ hắn đem Cao Tiểu Dư cứu về Thành Hoàng Miếu sau đó, ai thấy đều nói Cao Tiểu Dư chắc phải chết, hết lần này tới lần khác Cao Tiểu Dư lại sống lại, hơn nữa kháng phục rất nhanh. Điều này cũng làm cho Mã Đại Tráng cho rằng, Cao Tiểu Dư có thần tiên phù hộ.

Cao Tiểu Dư cho rằng, thần tiên phù hộ chưa chắc, hắn mặc dù có thể sống lại, sợ là đây Quang Âm Thiên duyên có.

Nhưng hắn cũng không có giải thích, mà là đi tới cửa tù ra, liếc mắt nhìn đây trắc tiểu phòng giam, nhẹ giọng nói: "Ca ca đúng là chịu khổ."

"Hắc hắc, bị khổ gì, vẫn tốt hơn đây trong Thành Hoàng Miếu ô yên chương khí."

Ở chỗ này có ăn có uống, còn không dùng làm lụng, ta đều mập rất nhiều. Ngược lại là huynh đệ một mình ngươi ở bên ngoài, định chịu không ít ủy khuất. Vương Đại Lang những người đó, nhất định sẽ làm khó dễ ngươi, để cho ta có chút bận tâm. Bất quá Tứ Nương mới vừa nói ngươi tại Đô Giám Phủ tìm vô tích sự, ta cũng yên lòng đừng lo lắng ta, qua không thể hồi lâu, chúng ta có thể gặp nhau."

"Không cần hỏi lâu."

"À?"

Cao Tiểu Dư thấp giọng nói: "Mới vừa Lục Ngưu Hầu đã cùng phong phạm tiết cấp nói tốt, từ ngày mai bắt đầu, người liền bị phải đi rom cỏ trảng thủ đoạn. Sau đó, người tự có thể ở tại rom cỏ trong trảng, không cần ở chỗ này nữa phòng giam, hơn nữa không có ai ràng buộc."

Cái gọi là rom cỏ trảng thủ đoạn, kỳ thật sẽ chờ cho là thả Mã Đại Tráng.

Dựa theo Lục Kỳ thuyết pháp, đây rom cỏ trong trảng chỉ có một xem nhẹ Lão Quân, Mã Đại Tráng đến bên kia sau đó, tự nhiên cũng liền tự do chặt.

"Thật sao?"

Mã Đại Tráng không hiểu Cao Tiểu Dư mà nói, có thể Chu Tứ Nương lại nghe rõ, không nhịn được kinh hãi nói: "Tiểu Cao, Đại Tráng hẳn ngày mai, liền có thể đi ra ngoài?"

"Phải!"

Cao Tiểu Dư cười nói: "Chẳng qua là muốn ca lại ủy khuất một đêm."

Nghe được bản thân rất nhanh có thể đi ra ngoài, Mã Đại Tráng cao hứng không được.

Chu Tứ Nương cũng bắt đầu tính toán, Mã Đại Tráng đi rom cỏ trảng sau đó, cần cái nào vật phẩm.

Hắn tại trong Thành Hoàng Miếu gia sản, có thể không muốn cũng không cần. Như vậy nhất thời tính được, thật đúng là cần mua không ít thứ, tốn không ít tiền.

Cũng may, đây Đỗ Thiệu Tam mới vừa rồi ủng hộ mấy trăm văn, có thể hóa giải một phần áp lực.

Cao Tiểu Dư cho rằng, mình có thể xong việc thối lui.

Tiếp tục lưu lại nơi này, nhìn Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương tình chàng ý thiếp tính sổ, quả thực có chút không quá thoải mái.

"Ca ca cùng tẩu tẩu từ từ nói, ta cáo lui trước.

Còn phải cùng Lục Ngưu Hầu đi bên ngoài tuần tra, liền không quấy rầy các người. Đúng tẩu tẩu tối về, phải cẩn thận một chút. Đây Đỗ Thiệu Tam chịu làm nhục, định sẽ không từ bỏ ý đồ. Như có thể, tẩu tẩu tốt nhất tối nay không phải về nhà, miễn cho bị đây Đỗ Thiệu Tam trả thù. Đợi ngày mai ca ca đi rom cỏ trảng, cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau, đến lúc đó sau trở về nữa cũng không muộn."

"Đỗ Thiệu Tam, hẳn lại khi dễ Tứ Nương?"

Mã Đại Tráng giận không kềm được, nói: "Chờ ta sau khi đi ra ngoài, nhất định phải lại đi giáo huấn hắn."

Mà Chu Tứ Nương chính là mặt đầy mác cỡ đó bùng, Cao Tiểu Dư câu kia 'Ca ca tẩu tẩu ". Nghe vào có chút quái dị, có thể không biết tại sao,

Chu Tứ Nương này trong lòng, chính là mỹ tư tư. Đôi mắt đẹp phiết Mã Đại Tráng liếc mắt, nàng khom người nói: "Làm phiền thúc thúc phí tâm, nô sẽ tự tránh khỏi. Tối nay, nô đi liền Lý A Bà trong nhà tá túc, nghĩ đến đây Đỗ Thiệu Tam cũng sẽ không nghĩ tới."

"Thúc thúc ". Cũng không phải là trường bối ý tứ.

Ở thời đại này, 'Thúc thúc' phần lớn đều là đối với bản thân trọng phụ huynh đệ gọi.

Cao Tiểu Dư trong lòng không khỏi cười to ba tiếng: Xung hô này cũng biến hóa sao?

Trước đây, Chu Tứ Nương kêu hắn tiểu Cao, nhưng bây giờ biến hóa Thành thúc thúc, nhìn dáng dấp Chu Tứ Nương đối với Mã Đại Tráng, đúng là

Bất quá cũng tốt, hẳn hai người nếu có thể chung một chỗ, cũng là một đoạn tốt nhân duyên.

Cao Tiểu Dư biết, bản thân đợi tiếp nữa sẽ tương đối cản trở, cho nên lần nữa chấp tay cáo từ, liền xoay người rời đi.

+++++

Cùng Lục Kỳ hội họp, lại cùng phong phạm tiết cấp chào hỏi, Cao Tiểu Dư liền đi theo Lục Kỳ đi ra đại lao.

"Chúng ta tiếp theo đi nơi nào?"

Ra đại lao sau đó, Cao Tiểu Dư mở miệng hỏi.

Mã Đại Tráng sự tình được giải quyết, để cho hần cuối cùng là tháo xuống ngực một tảng đá lớn, cả người cũng trở nên dễ dàng rất nhiều.

Lục Kỳ mắt long lánh, nói: "Lập tức sẽ vây quét Lương Sơn cường đạo, gần đây hai ngày, bận rộn quân vụ.

Như Tiểu Đạo Trường vô sự, có thể theo ta đi một chút nói không chừng Tiểu Đạo Trường sẽ thấy một phần có hứng thú sự vật đây."

Cao Tiểu Dư bữu mỗi một cái, "Tiểu đạo đối với quân vụ, xưa nay không có hứng thú."

Lục Kỳ cười ha ha, bước đi trước.

Cao Tiểu Dư tắc vói sau lưng hần, chỉ huy Đội một thổ binh, dọc theo bắc nhai mà đi.

Bọn họ đi trước cửa bắc Giáo Trường, kiểm tra trú đóng trong giáo trường quân Tốt. Lục Kỳ len lén quan sát Cao Tiểu Dư, lại thấy hần đối với đây trong giáo trường sự vật hoàn toàn không có hứng thú, vì vậy lại yên tâm không ít. Trải qua gần đây một ngày kề nhau, hần đã chắc chắn, Cao Tiểu Dư không phải Lương Sơn tặc nhân Mật Thám. Như vậy rất tốt, cũng không uổng phí Đô Giám đối với hần như vậy coi trọng.

Buổi trưa, mọi người đang Quách gia điểm ăn một chén dê tạp canh.

Đây rét lạnh mùa trong, một chén dê tạp canh để cho toàn thân người phát ấm áp, thoải mái vô cùng.

Sau khi com nước xong, Lục Kỳ lại mang Cao Tiểu Dư đến Tây Thành. Nơi này là Tu Thành Chủ Thành môn, ra vào rất nhiều người. Khi hai người tới Tây Môn sau khi, đứng dịp thấy một cái đoàn xe chuẩn bị vào thành, cùng cửa thành binh lính nói chuyện.

Cái xe này đội, có ước chừng mười chiếc xe lớn, nhìn qua rất là đồ sộ.

Mà áp tải xe lớn trong đội ngũ, không hiện lên tay kia cầm Phác Dao trường thương khỏe mạnh trẻ trung, cũng khiến cho Lục Kỳ dừng bước lại kiểm tra.

"Tình huống gì? Những người này, từ đâu tới đây? Làm sao cầm đao thương?"

Lục Kỳ đi lên trước, gọi tới ở cửa thành trị thủ Đô Đầu.

"Trò về Ngụ Hầu mà nói, đây là Dương Cốc Huyện Lý gia trang đoàn xe, những ngừng người kia Lý gia trang Hương Dừng."

"Lý gia trang? Chẳng lẽ là đây Phác Thiên Điều Lý Anh người?"

"Chính vâng."

Phác Thiên Điều Lý Anh, là Dương Cốc Huyện quan chức, tại toàn bộ Đông Bình Phủ cũng rất có danh tiếng.

Lục Kỳ tự nhiên biết đây Lý Anh là người ra sao vậy, vì vậy gật đầu gật đầu, liền dẫn người đi tới cửa tây thành ra kiểm tra.

"Đều là cái gì hàng hóa?"

Hần chỉ đoàn xe lĩnh đội, trầm giọng hỏi.

Đây lĩnh đội hiển nhiên cũng phải nhắc nhở, biết Lục Kỳ thân phận, vì vậy liền vội vàng hành lễ nói: "Hồi bẩm Ngụ Hầu, trên xe là Dương Cốc Huyện đưa tới lương thảo cùng quân nhu quân dụng."

"Nếu là Dương Cốc Huyện lương thảo quân nhu quân dụng, vì cái gì do các người áp tải?"

"Ngụ Hầu, bởi vì đây trúc miện Trại biết Trại hồ thành cùng Lương Sơn tặc nhân cấu kết, lúc huyện lệnh có chút không quá yên tâm, vì vậy liền ủy thác lão gia nhà ta, áp tải lương thảo quân nhu quân dụng tới."

Lục Kỳ gật đầu một cái, không nói gì thêm.

Đây lĩnh đội nói sự tình, hần đêm qua liền nghe Cao Kiệt nói qua.

Đây trúc miện Trại biết Trại hồ thành, là Cao Kiệt thủ hạ, làm lấy kiêu dũng cơ trí mà xưng, rất được Cao Kiệt thưởng thức.

Nhưng ngay khi hôm qua, Cao Kiệt nhận được tin tức, hồ thành cùng Lương Sơn cấu kết, bị dương Cốc huyện lệnh văn bát cổ bản nhốt vào đại lao. Trúc miện Trại, toàn danh hần là trúc miện trấn Tuần Kiểm Tì, một phần của Kinh Đông Tây Lộ Tuần Kiểm Tì nha môn sở trị. Nó ở vào Dương Cốc Huyện Tây Bắc, là Đông Bình Phủ cùng Đại Danh Phủ phải qua mà. Trước đây, Dương Cốc Huyện lương thảo quân nhu quân dụng, đều là do trúc miện Trại phái ra binh mã áp tải. Nhưng bây giờ hồ thành bị bắt, đây trúc miện Trại binh mã tự nhiên cũng sẽ phải chịu một phần ảnh hưởng đến.

Dương Cốc Huyện bản thân lại không có gì binh mã, văn bát cổ bản ủy thác đây Lý Anh áp tải, cũng hợp tình hợp lý

Lục Kỳ vây quanh đoàn xe đi một vòng, không có phát hiện vấn đề gì, vì vậy phát tay một cái, tỏ ý đây Đô Đầu cho đi.

"Tiểu Đạo Trường, chúng ta đi thôi."

Hắn nặng lại trở về thành, đối với Cao Tiểu Dư vẫy tay tỏ ý.

Thế nhưng, Cao Tiểu Dư lại đứng ở cửa thành bên lên xe ngựa dịch lều hạ, nhìn đây Lý Anh đoàn xe ngăn người.

"Tiểu Đạo Trường, nơi này không việc gì, chúng ta đi thôi."

Lục Kỳ có chút kỳ quái, vì vậy đi tới lều hạ, vỗ vỗ Cao Tiểu Dư bả vai.

Nào biết, Cao Tiểu Dư lại đột nhiên xoay người, hạ thấp giọng tại Lục Kỳ bên tai nói: "Ngu Hâu, đội xe này có gì đó quái lạ."

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: 2 Đầu Xà

"Cổ quái?"

Lục Kỳ nghe, trên mặt lộ ra vẻ không hài lòng.

Hắn mới vừa rồi đã kiểm tra một lần, cũng không phát hiện có gì đó cổ quái. Cao Tiểu Dư nói như vậy, há chẳng phải là nói trong mắt của hắn hay sao?

"Tiểu Đạo Trường nhìn ra cổ quái gì?"

Lục Kỳ nỗ lực giữ vững bình tĩnh cho mình, có thể trong giọng nói lại vẫn mang theo một tia giấu cợt.

Ngươi một cái giang hồ Tiểu Đạo Sĩ, bất quá có thể hát thật tốt Học Sĩ Từ, đạn một tay tốt Tỳ Bà, được Cao Đô Giám thưởng thức mà thôi.

Trừ lần đó ra, vừa có thể có bản lĩnh gì?

Cao Tiểu Dư liếc hắn một cái, phảng phất không có nghe được Lục Kỳ trong giọng nói ý giấu cợt.

"Ngu Hâu, mới vừa rồi tiểu đạo thật giống như thấy nhất thời người quen."

"Người quen?"

"Chính là hôm đó đánh cướp tiểu đạo, suýt nữa nhỏ hơn Đạo Tính mệnh cường đạo."

"Ở nơi nào?"

Lục Kỳ tâm lý phát run nhẹ, ánh mắt lập tức hướng về đoàn xe nhìn.

Cao Tiểu Dư những lời này, vô thanh vô tức xóa sạch tiêu tan Lục Kỳ khó chịu trong lòng. Cũng không phải Cao Tiểu Dư nhãn lực tốt hơn Lục Kỳ, mà là hắn thấy người quen biết, cho nên nhận thấy được cổ quái! Cao Tiểu Dư trước đây từng nói qua, hắn đi ngang qua Tu Thành sau khi, bị người cướp đi tài vật, thậm chí còn thiếu một chút mất mạng. Mà cướp đi hắn tài vật người, liền tới tự Lương Sơn.

"Tiểu Đạo Trường thấy rõ ràng?"

"Ngu Hâu, hôm đó cướp đi ta tài vật người, suýt chút nữa thì tiểu đạo tánh mạng, lại sao khả năng nhận sai?"

Là Giải Trần Ngu Hâu nhìn, chính là đây thứ ba chiếc xe lớn phu xe. Tiểu đạo này đôi chiều từ không coi là tốt, nhưng nếu là ngay cả thiếu chút nữa giết tiểu đạo hung thủ cũng không nhận ra, như vậy đôi chiều từ không muốn cũng được. Giải Trần, tiểu đạo sẽ không nhìn lầm."

Cao Tiểu Dư nhìn dần dần đi xa đoàn xe, cắn răng nghiêng lợi nói.

Lục Kỳ sắc mặt, cũng ngưng trọng.

Hắn đột nhiên ngoắc tay, gọi tới một cái thổ binh, "Mang theo một đội nhân mã, nhìn chăm chú đến Lý gia trang đoàn xe, xem bọn hắn ở nơi nào đặt chân.

Chú ý, không thể đánh rần động cỏ, kinh động đối phương!"

"Ngu Hâu, không bằng để cho tiểu đạo đi qua nhìn chăm chú đến đi."

Cao Tiểu Dư đột nhiên ngăn lại Lục Kỳ, nhẹ giọng nói: "Đây tặc nhân đây cái thời điểm tiến vào Tu Thành, nhất định có mưu đồ.

Lại đây Lương Sơn tặc nhân nhiều hạng người gian hoạt, các anh trang phục quá mức đẹp mắt, hơn nữa số người quá nhiều, dễ dàng đánh rần động cỏ. Tiểu đạo một người, tặc thuận lợi không ít, sẽ không khiến cho bọn họ hoài nghi. Ngu Hâu, chuyện này tốt nhất là thông báo Đô Giám."

Lục Kỳ suy nghĩ một chút, gật đầu đáp ứng.

"Đã như vậy, Tiểu Đạo Trưởng nhiều cẩn thận."

Đây chính là một đại sự, Lục Kỳ cũng không dám khinh thường.

Hắn dặn dò Cao Tiểu Dư đôi câu, lại để cho đi theo thổ binh thủ ở cửa thành, sau đó liền chạy thẳng tới Đô Giám Phủ.

Cao Tiểu Dư tắc hít sâu một hơi, sửa sang một chút áo quần, bước hướng xe kia đội phương hướng rồi đi đi tới hắn đi không thích, nhìn qua hình như là đi lang thang khắp nơi, thậm chí còn tại giao lộ dừng lại, mua hai cái mới ra lò bánh nướng kẹp thịt, vừa ăn vừa đi, thư giãn thích ý.

Đã là sau giờ Ngọ, sắc trời trở nên có chút âm trầm.

Nhìn dáng dấp, một trận phong tuyết sẽ tới rất nhanh, cũng khiến cho đường phố trên chợ, trở nên càng thêm hỗn loạn.

Xe kia đội chạy thẳng tới cửa bắc Giáo Trường, rồi sau đó bắt đầu tháo dỡ hàng hóa.

Cao Tiểu Dư thì tại ven đường một nhà trà Tứ trong ngồi xuống, hướng về người hầu trà muốn một ly trà, một bên thưởng thức trà vừa quan sát xe kia đội động tĩnh.

Một ly trà đi qua, Cao Tiểu Dư thấy Giải Trần mang theo mười mấy người từ trong đội xe đi ra.

Bọn họ trước khi đi vội vã, chạy thẳng tới tây nhai hướng đến.

Cao Tiểu Dư mâu quang ngưng tụ, lập tức đứng dậy, từ dụng bạc trong lấy ra hai đồng tiền, đặt ở trên bàn trà, đi ra trà Tứ.

Đoàn xe không ít người, nhưng là theo Cao Tiểu Dư, chỉ cần nhìn chăm chú Giải Trần đủ rồi.

Hắn mấy ngày nay tại Tu Thành, nghe không ít người nhắc tới Lương Sơn sự tình, cho nên đối với Lương Sơn những đầu lĩnh đó cũng lớn đều có giải.

Lúc ban đầu, Lương Sơn chỉ có mười hai danh tiếng dẫn, hơn nữa đều là triều đình quan chức.

Đây mười hai người là Dương Chí, Lý vào Nghĩa, Dương Hùng, Hoa Vinh, Sài Tiến, Trương Thanh, Từ Ninh, mục hoành, Quan Thắng, Tôn Lập, Hồ Duyên xước cùng Tác Siêu.

Nghe nói đây mười hai người từng kết nghĩa Kim Lan, sau bởi vì Dương Chí phạm tội, mọi người khác liền liên thủ cứu ra Dương Chí, trên Thủy Bạc Lương Sơn.

Tháng năm, vận Thành Tây suối Thôn Bảo Chính Triều Cái cướp đi sinh nhật cương, cùng tây suối Thôn Ngô Học Cứu, Lưu Đường, viện vào, nguyên thông, Nguyễn Tiểu Thất, Yên Thanh, Thạch Tử một nhóm tám người lên Lương sơn, cùng Dương Chí chờ mười hai người hội hợp một nơi. Cái đó không lâu sau, lại có vận thành Huyện áp ti Tổng Giang mang theo Chu Đồng, Đái Tông, Lý Quý, Sử Tiến, Trương Thuận, Lý Tuấn giải hòa gia huynh Đệ một nhóm chín người vào nhóm, khiến cho Lương Sơn thế lực lớn tăng, uy danh đại chấn. Sau đó, bọn họ lại liên tiếp đại bại triều đình binh mã, chiêu hàng Đồng Bình, Tần Minh hai người. Cho nên, mà nay đây Lương Sơn Bạc trong, coi là Tổng Giang tổng cộng ba mươi một vị đầu lĩnh.

Giải gia huynh đệ, là Tổng Giang thủ hạ.

Đây Giải Trần tước hiệu Lưỡng Đầu Xà, hung danh hiển hách.

Cao Tiểu Dư trong lòng biết, đám này Lương Sơn tặc nhân không có một là hảo tương dữ. Mà Giải Trần càng là xảo trá tàn bạo, cho nên càng phải cẩn thận một chút.

Chẳng qua là, Giải Trân vào thành, lại là có gì?

Cao Tiểu Dư không dám khinh thường, cho nên chỉ xa xa treo ở những người đó sau lưng, nhận xét trần chờ người vào một cái khách sạn sau đó, mới thờ phào.

+++++

Cùng lúc đó, Lục Kỳ cũng trở lại Đô Giam Phủ, nhìn thấy Cao Kiệt.

"Lời này là thật?"

Cao Kiệt nghe nói có Lương Sơn tặc nhân lẫn vào Tu Thành, nhất thời cả kinh thất sắc.

Lục Kỳ nói: "Tiểu Đạo Trường nhận ra rõ ràng, đây trong đội xe, có Lương Sơn tặc nhân Lương Đầu Xà Giải Trân trà trộn trong đó. Ty chức nhiều lần hướng về Tiểu Đạo Trường xác nhận, Tiểu Đạo Trường trả lời phi thường khẳng định. Đây Giải Trân, trước đây còn thiếu một chút giết Tiểu Đạo Trường."

"Như vậy, đây Tiểu Đạo Trường thì sẽ không nhận sai."

Cao Kiệt trong phòng đi qua đi lại, lộ ra trầm tư thái độ.

Chốc lát, hần đột nhiên gọi sai dịch, "Lập tức đi trước Đông Bình Phủ Nha môn, thỉnh Trình tri phủ đến đây, thì nói ta có chuyện quan trọng thương nghị, cấp bách."

Hần sau khi phân phó xong, liền trở lại bên trong nhà.

Lục Kỳ nói: "Đô Giam, có thể hay không tập trung binh mã, đem đây Giải Trân bắt?"

"Chậm đã!"

Cao Kiệt ngăn lại Lục Kỳ, nói: "Nhị Lang còn nhớ, hồ được việc tình?"

"À?"

"Người mới vừa nói, đây Giải Trân là mang theo Dương Cốc Huyện Lý gia trang trước đoàn xe đến; mà trước đây dương Cốc huyện lệnh văn bát cổ bản cũng nói, hồ thành cầu kết Lương Sơn tặc nhân, đây Lý gia trang Lý Anh có thể làm chứng. Hai chuyện này liên hệ tới, người chẳng lẽ không nghĩ tới cái gì sao?"

Lục Kỳ trước sững sờ, chợt kịp phản ứng, sắc mặt đại biến.

"Đô Giam là ý nói "

"Vốn là, Lý Anh ra mặt làm chứng, hồ thành hiềm nghi quả thật không nhỏ.

Dù sao đây Phác Thiên Điều Lý Anh tại Dương Cốc, tại Đông Bình Phủ khá nói danh vọng; nhưng bây giờ, chính là Lý Anh thủ hạ cùng Lương Sơn tặc nhân có cầu kết, đây hồ thành rất có thể là bị oan uổng.

Nếu như thế, vấn đề sẽ tới Lý Anh vì sao phải oan uổng hồ thành?

Hồ cách nói sẵn có xuyên, cũng bất quá là một cái nho nhỏ biết Trại, hần oan uổng hồ thành lại là ý gì?"

Cao Kiệt nhìn chăm chăm Lục Kỳ, ánh mắt lấp lánh.

Mà Lục Kỳ sắc mặt tắc âm tình bất định, một hồi lâu sau nhẹ giọng nói: "Trúc miện Trại là trấn giữ đi thông Đại Danh Phủ phải qua mà. Mà Dương Cốc trong huyện, có thật nhiều lương thảo quân nhu quân dụng Đô Giam, nhìn như vậy, sợ là những Lương Sơn đó tặc nhân nghĩ muốn phá vòng vây.

Hồ thành bây giờ bị giam tại trong tù, trúc miện Trại như rắn không đầu.

Văn bát cổ bản nhất giới thư sinh, mặc dù thanh minh, lại không chịu nổi nhiệm vụ lớn tuyệt không phải Lý Anh đối thủ!

Đô Giam, những Lương Sơn đó tặc nhân nghĩ muốn phá vòng vây, bọn họ hướng về lý khai Lương Sơn Bạc, đi tới Đại Danh Phủ, ty chức nói có đúng không?"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tam Nương (1)

Bình mã chỉ huy, từ phẩm cấp mà nói, cũng không phải đặc biệt cao.

Nhưng là tụt nhất thời Phù mà nói, đây bình mã chỉ huy quả thật quân sự chủ quan. Cao Kiệt có thể làm được vị trí này, trừ có hãn huynh trưởng trợ giúp ở ngoài, càng nhiều là dựa vào năng lực chính mình. Cao Cầu có thể vì hãn loại bỏ bên ngoài quá nhiều, nhưng nếu như hãn tự thân không có năng lực mà nói, Cao Cầu cũng sẽ không phải hãn đến đây Đông Bình Phù, dù sao đây chính là thân ở trừ phiền loạn tuyến đầu.

Cao Kiệt lộ ra vẻ vui mừng, nhìn Lục Kỳ cười.

"Nhị Lang quả nhiên có tiến bộ, càng nhìn ra đây ảo diệu trong đó.

Ta mấy ngày nay, cũng một mực ở nghiên cứu Lương Sơn tặc nhân. Đây trên lương sơn, chân chính chấp chương quyền binh người trên thực tế là Tống Giang, Triều Cái hai người. Hai người này mặc dù một là áp ti tiểu lại, một là Bảo Chính xuất thân, nhưng thật có chút bản lĩnh.

Một điểm này, từ bọn họ sau khi lên núi, liền chấp chương quyền binh, sau đó càng thuyết hàng Tần Minh cùng Đồng Bình nhìn ra đầu mối.

Tám trăm dặm Lương Sơn Bạc, thủy đạo tung hoành, dễ thủ khó công. Nhưng nếu như nói muốn chống cự triều đình vây quét, lại không phải chuyện dễ. Triều đình phải đối phó bọn họ, thật ra thì rất đơn giản. Chỉ cần ở lúc này tám trăm dặm Lương Sơn Bạc vườn không nhà trống, liền đủ để cho bọn họ lâm vào khốn cảnh. Lương Sơn sườn núi trong tuy có phong phú vật liệu, nhưng nghĩ phải nuôi gần mười ngàn tặc nhân, lại không có dễ dàng như vậy "

Lục Kỳ thâm đi vì nhiên nói: "Đúng vậy, giống như lần này, nửa năm vườn không nhà trống, cũng đủ để cho bọn họ khó chịu."

"Nào chỉ là khó chịu a!"

Cao Kiệt đi tới cửa, nhìn bên ngoài âm u bầu trời, khoe miệng có chút phẩy một cái, lộ ra một vệt nụ cười cổ quái đến.

"Bọn họ, sắp không chịu được nữa đi."

Nói xong, hãn xoay người, đưa mắt nhìn Lục Kỳ.

"Nhị Lang, ta muốn ngươi lập tức lên đường, đi tới Dương Cốc Huyện, đem hồ thành thả ra, sau đó để cho hãn trở lại trúc miệng Trại chinh đồn binh mã. Như ngươi nói, văn bát cổ bản người này mặc dù có năng lực, nhưng dù sao nhất giới thư sinh, chỉ sợ là không đấu lại Lý Anh."

"Ty chức tuân lệnh."

Lục Kỳ lập tức khom người lĩnh mệnh, xoay người rời đi.

Thế nhưng đi hai bước, hãn lại dừng lại nói: "Đô Giám, ty chức đi, Tiểu Đạo Trưởng bên kia "

Cao Kiệt sững sờ, chợt chân mày nhăn tít.

Cao Tiểu Dư thân phận, Đô Giám Phù cũng không có bao nhiêu biết đến, vẫn luôn là do Lục Kỳ đi cùng. Mà Lục Kỳ đi lần này, ai đi tiếp ứng Cao Tiểu Dư? Cái này coi như có chút phiền phức. Thế nhưng, Dương Cốc Huyện bên kia sự tình cũng rất trọng yếu, như Lục Kỳ không ra mặt, văn bát cổ bản cũng tốt, hồ thành cũng thôi, sợ là khó mà hợp tác. Dù sao, hai người từ trước mới có hiểu lầm.

Hay lại là thời gian quá ngắn!

Như Cao Kiệt tại Tu Thành nhiều hơn một chút thời gian, cũng liền có thể đào tạo được càng nhiều người giúp.

Nhưng bây giờ, hãn duy nhất có thể tin nhiệm, chính là Lục Kỳ

"Đúng, Cao Tiểu Dư người bạn kia sự tình, xử lý làm sao?"

"Hồi bẩm Đô Giám, người kia sự tình cũng không tính Đại, ty chức đã an bài, để cho hãn ngày mai đi rom cỏ tràng thủ đoạn."

"Lập tức thả hãn ra, để cho hãn đi trước bảo vệ Cao Tiểu Dư. Ta bên này cùng Trình tri phủ sau khi thương nghị, liền phái người trước đi tiếp ứng "

Suy nghĩ một chút đây Mã Đại Tráng khổ người, Lục Kỳ cũng yên lòng.

Quan trọng hơn là, Mã Đại Tráng là sinh trưởng ở địa phương Tu Thành người, cùng Cao Tiểu Dư phối hợp lại, sẽ càng thêm thuận lợi, thậm chí hơn xa cho hắn.

"Thì ra Đô Giam đã có phúc án, ty chức cái này thì đi đại lao, thả ra đây Mã Đại Tráng, rồi sau đó lại đi Dương Cốc."

Lúc này, có người làm đến bẩm báo, nói là Trình tri phủ đến.

Cao Kiệt cũng không có dài dòng nữa, trực tiếp khoát khoát tay tỏ ý Lục Kỳ ly khai, rồi sau đó liền chạy thẳng tới phòng khách đi tới

+++++

Bông tuyết, rất nhỏ.

Lung lay sái sái từ bầu trời hạ xuống, rơi vào trên mặt Cao Tiểu Dư.

Cao Tiểu Dư dậm chân một cái, hướng trên tay dùng sức a một cái hơi nóng, sau đó chà xát động hai tay.

Hắn dừng lại tại đầu hẻm khúc quanh, nhìn cách đó không xa đây một tú lâu. Đã sắp giờ Dậu, sắc trời mờ mịt. Nhiệt độ hạ xuống rất nhiều,

Cóng đến Cao Tiểu Dư tại chỗ không ngừng chân. Muốn tuyết rơi, tại sao không thấy Lục Kỳ có động tác đâu?

Cao Tiểu Dư rất muốn nghênh ngang vào trong tú lâu giám thị, nhưng nhưng lại không dám.

Dù sao, hắn hòa giải trần có tiếp xúc qua.

Mặc dù nói lúc ấy là buổi tối, có thể ai có thể bảo đảm, Giải Trần không có nhớ kỹ hắn tướng mạo? Nếu như là Giải Trần không nhớ hắn cũng liền thôi, có thể ngộ nhớ nhớ Cao Tiểu Dư, coi như thất bại trong gang tấc, rất có thể đưa tới đây Giải Trần cảnh giác cùng đề phòng.

Nhìn thêm một chút!

Cao Tiểu Dư tin tưởng, Giải Trần tuyệt sẽ không là vì một bữa rượu thức ăn, vào lúc này tiến vào Tu Thành.

Hắn càng tin tưởng, Giải Trần nhất định sẽ có động tác, mà không phải đang hoảng sợ ở đó trong tú lâu chỉ bắt quá, phải đợi tới khi nào?

"Tiểu Ngư Nhi!"

Ngay tại Cao Tiểu Dư cảm thấy đói khổ lạnh lẽo thời điểm, một tiếng kêu lên ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy Mã Đại Tráng từ tây nhai một đầu khác đi tới, vừa đi vừa hướng hắn vẫy tay.

Cao Tiểu Dư thấy vậy sững sờ, bận rộn tiến ra đón.

"Ca ca, người đây là "

"Mới vừa Đô Giam Phủ Lục Ngụ Hầu đến trong tù, đem hắn trước thời hạn thả ra, để cho ta tới cùng người."

Vừa nói, Mã Đại Tráng đem trong tay giỏ đưa cho Cao Tiểu Dư, "Tứ Nương sợ bụng của người đói, cho nên để cho ta mang chút ít ăn rồi đến. Dạ, bên kia trong làn tránh gió, chúng ta đi qua trước ăn đồ ăn, muốn ta làm gì, người chỉ cần phân phó."

Cao Tiểu Dư nhận lấy giỏ, quan sát Mã Đại Tráng liếc mắt.

Rất hiển nhiên, Mã Đại Tráng ra tù sau khi, là trải qua một phen đào sức.

Tóc vẫn còn có chút bẩn, lại chải vuốt một phen, hơn nữa mang nhất phuong hôi sắc mồm heo khăn trùm đầu; mặt cũng thanh tẩy qua đến, chẳng qua là râu không có sửa sang lại, hơi lộ ra xóc xếch. Người mặc một bộ màu đen nạp áo, hạ xuyên một cái Đại khó, chân đạp ẩm áp giày, một bộ thị tình tiểu dân ăn mặc. Cao Tiểu Dư không nhìn được cười, Mã Đại Tráng bộ dáng kia, nhất định là Chu Tứ Nương chủ ý.

Không nghĩ tới, đây Chu quả phụ ngược lại là thận trọng người.

"Tiểu Ngư Nhi, chúng ta ở chỗ này làm chi?"

"Ca ca, ta muốn tìm người, hiện sẽ ở đó trong tú lâu."

Ta phải ở chỗ này nhìn chăm chú đến, đề ngừa hắn đi mất."

"Là người nào a, cho người đừng tâm như vậy?"

Cao Tiểu Dư trong lòng biết, Mã Đại Tráng xuất hiện ở nơi này, nhất định là Cao Kiệt cùng Lục Kỳ số lượng.

Hắn cũng không có hỏi Cao Kiệt cùng Lục Kỳ kế hoạch bước kế tiếp, bởi vì hắn biết, hỏi cũng không hề có tác dụng, Mã Đại Tráng không thể nào biết.

"Có thể nhớ, ban đầu ta thiếu chút nữa bỏ mạng sự tình sao?"

"Dĩ nhiên nhớ, người lúc đó còn nói, là bị đây Lương Sơn cường "

Mã Đại Tráng lại nói một nửa, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn Cao Tiểu Dư.

Cao Tiểu Dư gật đầu một cái, ngón tay từ lâu phương hướng nói: "Ngày đó phá hư tính mạng của ta người, sẽ ở đó trong từ lâu.

Ta không biết rõ bọn họ lúc này vào thành mục đích ở chỗ nào, nhưng ta biết, bọn họ nhất định là có mưu đồ cho nên ta phải ở chỗ này nhìn chăm chú đến, xem bọn hắn đến tốt cùng là muốn làm gì? Nếu có thể nhân cơ hội trả thù tuyệt hận, ngược lại cũng thừa dịp ta tâm ý."

Lương Sơn Bạc trong kia chút ít cường đạo, tại tám trăm dặm Lương Sơn Bạc quanh mình, danh tiếng cũng không phải rất kém cỏi.

Bất kể là sớm nhất vào rừng làm cướp đây mười hai tên sĩ quan, hay lại là sau đó vào nhóm Triều Cái, Tống Giang chờ người, cũng không có làm chi chuyện ác.

Thậm chí đây Tống Giang có Hồ Bảo Nghĩa chi danh, làm người sáng sủa phóng khoáng, biết lôi kéo người tâm, khá nói danh vọng.

Tại không ít người tâm lý, Lương Sơn Bạc trong, đều là hảo hán.

Nhưng là tại dân chúng bình thường trong mắt, bất kể những người này như thế nào, thủy chung là cướp bóc cường đạo.

Mã Đại Tráng chính là dân chúng bình thường, mặc dù đây trong Thành Hoàng Miếu không ít người sùng bái Lương Sơn hảo hán, thế nhưng hắn cũng không quá đồng ý.

Mà Cao Tiểu Dư vốn là đối với Lương Sơn Bạc cũng không quá mức ác cảm, thậm chí còn có chút ít sùng bái.

Thế nhưng, chờ đến đây Giải gia huynh đệ đánh cướp hắn, suýt chút nữa thì tính mạng hắn sau đó, để cho hắn đối với Lương Sơn Bạc cải biến cái nhìn.

Nói một ngàn nói mười ngàn, cái gì Thế Thiên Hành Đạo, còn chưa phải là cướp bóc cường đạo?

Hắn chẳng qua chỉ là một cái đạo sĩ tha phương, các người nếu là hảo hán, vì sao phải cướp ta tài vật, còn phải phá hư tính mạng của ta

Rất nhiều lúc, không có đau đớn người, tự nhiên có thể tùy ý phê bình.

Nhưng khi sự tình rơi vào trên người mình sau đó, đây giác quan cùng thái độ, cũng sẽ có bất đồng rất lớn.

"Ca ca, người xem!"

Ngay tại Cao Tiểu Dư ăn một cái kẹp thịt bánh hấp sau đó, thấy Giải Trần cùng một người từ trong từ lâu đi ra.

Cao Tiểu Dư liền vội vàng đem bánh hấp bỏ vào trong giỏ xách, chợt đứng lên.

"Là cái đó Đại người cao sao?"

Mã Đại Tráng theo Cao Tiểu Dư ngón tay phương hướng nhìn, không nhìn được mở miệng hỏi.

Cũng ngay vào lúc này, Giải Trần hai người dường như cảm thấy được cái gì, hô xoay người lại, hướng lều hạ xem.

Trong lán, treo một chiếc tức chết phong đăng, cho nên nhìn đến vô cùng rõ ràng. Mã Đại Tráng đây to lớn thân hình đón vào Giải Trần hai trong mắt người, hai người ngẩn người một chút. Mã Đại Tráng dáng khôi ngô mà to con, từ xa nhìn lại, rất là hùng tráng.

Chẳng qua là đây thật thà bộ dáng, cùng với đây một thân ăn mặc

Giải Trần thở phào, đối với người bên cạnh cười nói: "Đây Đại cái nhìn qua, ngược lại là hùng tráng."

Hắn cũng không có đem Mã Đại Tráng để ở trong lòng, mà là trêu ghẹo đôi câu sau đó, liền bước nhanh mà rời đi.

Lúc này, bông tuyết bay lạc càng ngày càng mật, một trận tuyết lớn cũng gần sắp đến

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tam Nương (2)

Giải Trân, đã đi xa.

Cao Tiểu Dư từ Mã Đại Tráng sau lưng thò đầu ra, hướng về Giải Trân phương hướng rồi đi nhìn.

"Tiểu Ngư Nhi, chúng ta nhanh lên đuổi theo."

"Đừng!"

Cao Tiểu Dư lại một cái ngăn lại Mã Đại Tráng, nhẹ giọng nói: "Hắn mới vừa rồi đã nhìn thấy ngươi, ngươi nếu như là cùng đi, nhất định sẽ đưa tới hấn hoài nghi. Những thứ này tặc nhân, đều là hạng người gian hoạt, người người tàn bạo, chúng ta nhất định phải cẩn thận chút."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Ta đi đi theo hấn!"

Cao Tiểu Dư suy nghĩ một chút, nghiêm mặt nói: "Mới vừa rồi ta tránh sau lưng ngươi, hấn cũng không phát hiện ta."

Ta đi theo hấn, coi như bị hấn thấy, đây sắc trời đã tối, ánh sáng mờ mịt, hấn chưa chắc có thể nhận ra ta tới. Ngươi bây giờ lập tức đi Đô Giám Phủ tìm Cao Đô Giám, để cho hấn phải người nâng cốc lâu bao vậy lại. Đây Giải Trân đồng bọn, cũng ở tù lâu trong."

"Vậy ngươi "

Mới vừa rồi Cao Tiểu Dư tránh sau lưng Mã Đại Tráng.

Mã Đại Tráng dáng rộng lớn, mà thân thể của hấn thon gầy, cho nên giấu cái hảo hữu.

Thế nhưng Mã Đại Tráng có chút bận tâm, bởi vì hấn biết, Cao Tiểu Dư không biết quyền cước, nếu không cũng sẽ không lúc trước thiếu chút nữa bỏ mạng.

Cao Tiểu Dư cười nói: "Ca ca yên tâm, ta hiểu được nặng nhẹ."

Ta chỉ phải cẩn thận một chút, hấn tuyệt sẽ không phát hiện ta bất quá, tại ta chưa có trở về từ trước, các ngươi ngàn vạn lần chớ động thủ, tránh cho đánh rần động cỏ."

Nói xong, hấn không đợi Mã Đại Tráng kịp phản ứng, tự thoát ra lều, chạy thẳng tới Giải Trân hai người phương hướng rồi đi.

+++++

Giải Trân lẫn vào Tu Thành, nhất định có mưu đồ.

Theo Cao Tiểu Dư, hấn đây cái thời điểm ra ngoài, định có vấn đề.

Đây Lương Sơn Bạc thanh thế thật lớn, khó bảo toàn đây Tu Thành cũng có bọn họ tai mắt. Nói không chừng Giải Trân vào thành, là vì cùng bọn họ Mật Thám gặp mặt, rồi sau đó có động tác nữa.

Ừ, nhất định là như vậy!

Cao Tiểu Dư không dám với thật chặt, lo lắng bị Giải Trân phát hiện.

Tuyệt, trở nên càng ngày càng lớn.

Giải Trần hai người đi ở phía trước, tại thập tự nhai nơi miệng đi hướng đông, qua tiểu tây cầu, lại đi vào trong một cái hẻm nhỏ.

Ngay từ đầu, Cao Tiểu Dư vẫn chưa rất cẩn thận.

Có thể đi đến đi, hẳn liền phát hiện đến có cái gì không đúng.

Tu Thành mặc dù không lớn, nhưng trừ bốn con phố chính ở ngoài, còn có mấy cái Phụ đường.

Giải Trần bọn họ đi ở phía trước một trận, quẹo vào nhất thời con phố nhỏ bên trong. Mà Cao Tiểu Dư tắc xa xa dừng bước lại, lộ ra cười khổ đến.

Cái phố nhỏ này, tên là thịt heo đường hầm, tại Tu Thành khá có danh tiếng.

Từ trước Mã Đại Tráng không có ở tù sau khi, từng mang theo Cao Tiểu Dư từ nơi này đi ngang qua, cho nên Cao Tiểu Dư cũng biết cái phố nhỏ này.

Thịt heo đường hầm, chợt nghe danh tự này, sẽ cho là một cái bán thịt heo ngã tư đường.

Nhưng trên thực tế, nơi này chính là Tu Thành nổi danh nhất giới - tháng phố nhỏ, ở bên trong nhà ở, cơ hồ đều là lấy da - thịt mà sống, tục xưng thâm - chan G.

Ở thời đại này, nữ chi nữ thật ra thì chia làm hai loại.

Một loại là Câu Lan miếng ngói bỏ gái lầu xanh, loại cô gái này phần lớn đều là được quan địa phương công nhận, hoặc là biểu diễn ca múa, hoặc là hiện ra tài nghệ, bằng vào tự thân sở học đến rao bán bản thân. Mà loại cô gái này khách nhân, phần lớn có nhất định thân phận và địa vị. Ở trong xã hội, có sức ảnh hưởng nhất định cùng sức ảnh hưởng, kỳ tài năng xuất chúng càng được gọi là 'Hoa khôi' hoặc là 'Đi thử'.

Mà một loại khác, chính là chuyên làm da thịt sinh ý thâm chan G.

Các nàng muốn giá rất thấp, khách nhân cũng phần lớn đều là người buôn bán nhỏ, địa vị xã hội cũng rất thấp.

Thịt heo trong ngõ, chính là lấy đây loại thâm chan G làm chủ

Cao Tiểu Dư ở cách thịt heo đường hầm ước chừng nhị chừng mười bước địa phương dừng lại, nhìn đây đen nhánh đầu hẻm, khẽ gật đầu một cái.

Còn tưởng rằng đây Giải Trần ra ngoài là có âm mưu gì, không nghĩ tới cư nhiên

Hắn hướng về hai bên phải trái liếc mắt nhìn, phát hiện tại thịt heo đường hầm xéo đối diện một cái trong ngõ hẻm, có một cái chân điểm,

Nhìn qua cũng không quá mức thu hút.

Lúc này, người đi đường đã kinh biến đến mức thừa thốt, Cao Tiểu Dư nếu như đứng tại chỗ chờ đợi, lại không nói trời đông giá rét, cũng phi thường nổi bật. Cho nên, hắn do dự một chút, liền chạy thẳng tới chân điểm hướng đến, chuẩn bị ở nơi này chờ đợi Giải Trần hai người đi ra.

Đây tắc người hay là cái cấp sắc, sau khi vào thành không nghĩ ả núp hành tích, lại chạy tới

Cao Tiểu Dư trong lòng mỉm cười, liền tới đến chân cửa tiệm

Chân này điểm vị trí không tốt lắm, sinh ý cũng rất vắng vẻ. Nếu không phải cửa treo một cái vải hoàng, Cao Tiểu Dư thậm chí cũng sẽ không phát hiện quán cóc này tồn tại.

Cửa tiệm diện tích không lớn, bên trong bất quá bốn, năm tám bàn, lại quét dọn rất sạch sẽ.

Chân trong tiệm có một vị tuổi chừng ba mươi tuổi tuần cái máng phụ nhân, vẫn nguyên kể, eo buộc Thanh Hoa vải khăn tay, chính đang thu thập cửa hàng mặt tiền. Nhìn bộ dáng kia, hình như là chuẩn bị đẹp quày quan môn. Bất quá nhìn đến Cao Tiểu Dư sau khi đi vào, tuần cái máng phụ người hay là tiến lên đón, nụ cười chân thành nói: "Khách nhân, ước chừng phải dùng cơm? Bất quá sắc trời đã tối, trong tiệm thức ăn đã không nhiều."

"Có cái thức ăn?"

"Há, còn có chút nước sốt tốt thịt thái, có thể làm nước hồngбет mặt."

Nước hồngбет mặt là Tu Thành đặc sắc, mì sợi nhỏ dài, cửa vào kinh đạo. Nước vào sau khi nấu chín, gia nhập dùng dê cốt cùng tiểu tạp ngư chế biến canh, lại hợp với ngon miệng thịt thái, ở lúc này hàn trong đêm đông ăn một chén, tuyệt đối là một đại hưởng thụ.

Cao Tiểu Dư nghe Mã Đại Tráng nói qua nước này hồngбет mặt, lại chưa từng ăn qua.

Vì vậy hắn ngồi xuống, "Đã như vậy, làm phiền tuần cái máng tẩu tẩu đến một chén nước hồngбет mặt, nhiều hơn chút ít tạp toái, ta tốt nhất cái này."

"Được rồi, khách nhân chờ một chút."

Đây tuần cái máng phụ nhân liền vào bếp sau bận rộn, Cao Tiểu Dư tắc ngồi ở cửa, quan sát xéo đối diện thịt heo đường hầm.

Đây thịt heo ngõ hẻm trong đen thùi, loáng thoáng có thể nhìn thấy từng hàng đèn lồng màu đỏ, tại gió trong đêm tuyết chập chờn

Nước hồngбет mặt rất nhanh thì hạ tốt, tuần cái máng phụ nhân bùng lên, bày ra tại Cao Tiểu Dư trước mặt.

Nói thật, mới vừa rồi ăn hai cái kẹp thịt bánh hấp, Cao Tiểu Dư thật ra thì cũng không quá đói. Thế nhưng nước kia hồngбет mặt mùi thơm nức mũi, khiến cho hắn không khỏi thèm ăn nhỏ dãi, nhất thời đến thèm ăn. Nhặt lên đĩa, hắn đang chuẩn bị ném một chút chén này có râu thành lần đầu tiên mỹ dự nước hồngбет mặt lúc, lại thấy cặp chân kia ngoài tiệm bóng người chột lóc, từ bên ngoài đi tới một nữ nhân.

Nói là nữ nhân, chẳng dùng thiếu nữ hình dung càng thỏa thích.

Một cái vớ vải bông khăn trùm đầu bao lấy tóc đen, người mặc một bộ xanh đen sắc thù áo, bên ngoài vẫn chưa phi nhất thời bộ màu trắng cái áo, làm nổi bật lên a na vóc người. Hướng trên mặt nhìn, trứng ngỗng mặt, chân mày lá liễu, một đôi mắt phượng lấp lánh, mũi quỳnh hơi thở mùi đàn hương từ miệng, bắt đầu là mỹ nhân bại hoại.

Cao Tiểu Dư cũng không phải là cái loại này không có từng va chạm xã hội nhà quê.

Nhớ năm đó hắn đi theo sư phụ lưu lãng tứ xứ, cũng đã gặp các nơi mỹ nữ.

Xa không nói, chính là chỗ này Tu Thành bên trong huyện thành Chu quả phụ, tuyệt đối là một người đẹp. Nhưng là cùng thiếu nữ trước mắt so sánh, lại tựa hồ như ít hai phần sắc đẹp.

Cô gái kia đi vào trong tiệm, nhìn Cao Tiểu Dư liếc mắt sau đó, liền tìm một gần cửa sổ bàn ngồi xuống.

Tuần cái máng phụ nhân vội vàng đi tới, cười hỏi: "Cô nương, nhưng là phải dùng cơm sao? Tiệm nhỏ đây cái thời điểm, chỉ có nước hồngбет mặt."

"Vậy thì đến một chén nước hồngбет mặt đi."

Giọng cô gái, hơi có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng lại rất là êm tai.

Cao Tiểu Dư không nhịn được liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt chột rơi vào bàn kia trên nhỏ dài bọc trên.

Bọc che phủ rất kín, không thấy rõ bên trong là vật phẩm gì. Nhưng là Cao Tiểu Dư mâu quang vẫn không khỏi được ngưng tụ, lại nhìn về phía thiếu nữ ánh mắt, cũng trở nên có chút bất đồng.

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tam Nương (3)

Rét đậm, đêm tuyết.

Một cái sâu thăm miệng hẻm nhỏ, một nhà hẻo lánh chân trong điểm.

Tuần cái máng phụ nhân ngồi ở sau quây, làm thù thừa, có thể khoe mắt liếc qua, cũng không ngừng giữa quét về phía trong nhà trọ hai người.

Trẻ như vậy, tuyết lại xuống lớn như vậy, không có khả năng lắm lại có khách.

Bất quá bởi vì thịt heo đường hầm, hết thấy tựa hồ cũng trở nên lại có bất đồng. Trong ngày thường, chân này điểm cũng lớn để phải đến nửa đêm mới có thể quan môn. Cho nên tuần cái máng phụ nhân dạo cũng không gấp đuổi người, chẳng qua là cảm thấy một nam một nữ này nhìn qua, rất là thú vị.

Cao Tiểu Dư cũng không cảm thấy được thú vị, cúi đầu ăn mì.

Đối diện thiếu nữ, tuyệt không phải đi đường đối cho nên mới đi vào chân điểm, nàng hiển nhiên có... khác mục đích.

Nàng khẩu âm, là Đông Bình Phủ khẩu âm, nhưng cùng Tu Thành khẩu âm lại có bất đồng rất nhỏ. Như vậy có thể suy đoán, thiếu nữ cũng không phải là Tu Thành người. Mặc dù áo nàng chỉnh tề, thể nhưng từ chân cỡi giày bên trên, lại nhìn ra được, nhất định đi không ít đường.

Nước hồngбет mặt mùi vị không tệ, mùi thơm nức mũi.

Bên trong thịt thái cũng nước sốt hòa hầu mười phần, đừng nói là đối với đối bụng người, coi như là người bình thường, cũng sẽ câu khởi thèm ăn.

Nhưng là, này nước hồngбет mặt tại bụng sau khi đi lên, thiếu nữ liền không thể nào động đũa.

Trừ ngay từ đầu chọn hai cây mặt, liền không có lại liếc mắt nhìn. Tốt như vậy thịt thái, nếu như đối thành người bình thường, tuyệt đối không nhận được. Thế nhưng tại thiếu nữ chọn mặt từ trước, lại đem thịt thái vệt ra, tựa hồ đối với này béo mập chán thịt thái rất là chán ghét.

Nàng mặc đến rất phổ thông, nhưng xuất thân sợ là không kém.

Nếu không nói

Và lại, thiếu nữ từ vào tiệm ngồi xuống bắt đầu, cho tới bây giờ, tổng cộng hướng về ngoài tiệm nhìn 27 lần.

Nàng sự chú ý, dường như cũng đặt ở này thịt heo đường hầm. Bởi vì từ nàng ngồi địa phương, xuyên thấu qua cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn, chỉ có thể nhìn được thịt heo đường hầm.

Cao Tiểu Dư càng phát giác, thiếu nữ này có vấn đề.

Chớ đừng nói chi là, hần mới vừa rồi ánh mắt rơi vào thiếu nữ bọc bên trên lúc, mặc dù cách vài, không thấy được bên trong vật phẩm, thế nhưng hần lại có thể mơ hồ đoán được, trong cái bọc kia hần là một thanh kiếm báu, cũng hoặc là một cái đao hần là đao đi! Bởi vì từ chiều dài nhìn lên, không giống như là bảo kiếm. Dĩ nhiên, cũng có thể là một cái đoản kiếm? Nói không chừng!

Đừng xem Cao Tiểu Dư không biết quyền cước, có thể sư phụ hần, đúng là chính gốc tông sư cấp nhân vật.

Cái kia đôi chiều tử, vượt qua xa người không phận sự có thể so với.

Thiếu nữ vào tiệm, đến nàng ngồi xuống, cùng với giữ tư thế ngồi có thể khẳng định, thiếu nữ này tuyệt không phải nhìn bề ngoài đi chỗ đó như vậy nhu nhược.

Bắt quá, là một đứa con nít!

Cao Tiểu Dư đem mình nước hồngбет mặt ăn xong, sau đó bưng lên chén ngáy khò khò nói nhiều đem canh uống sạch sẽ.

"Tẩu tẩu làm mì ngon."

Hần hướng về phía phía sau quầy tuần cái máng phụ người lớn tiếng nói: "Đây trong đại tuyệt thiên, đi vào trong nhà trọ ăn một chén như vậy mỹ vị nước hồngбет mặt, bắt đầu nhân sinh một vui thú lớn. Đến đến, sẽ cùng ta một tô mì đến, xác thực ăn có chút ghiền "

Tuần cái máng phụ nhân cười nói: "Khách nhân tốt ăn mạnh, đến nô trong tiệm này khách nhân, không có không thích đây nước hồngбет mặt.

Khách nhân chờ một chút, nô cái này thì tại đi làm một chén đến."

Hai người nói chuyện với nhau tiếng, kinh động bên cửa sổ thiếu nữ.

Nàng ngẩn người một chút, cúi đầu nhìn một chút trước mặt nước hồngбет mặt, lại hướng Cao Tiểu Dư nhìn.

Cao Tiểu Dư không có nhìn hần, chỉ nhìn chăm chăm bếp sau.

Thiếu nữ giật mình, nhặt lên đũa, rất nghiêm túc ăn mì.

Tiểu nương tử này, ngược lại là một người thông minh, có thể nghe khuyên không tệ, có tiền đồ.

Cao Tiểu Dư không biết rõ thiếu nữ rốt cuộc là tại mưu đồ cái gì, thế nhưng khi hần dò xét sau đó, phát hiện thiếu nữ bắt đầu ăn mì, liền chắc chắn nàng đúng là có mưu đồ.

Không mất một lúc, tuần cái máng phụ nhân lại bưng một tô mì đến, vẫn chưa đưa một chén nước sốt.

"Đây là nô chính mình điều chế nước sốt, phối hợp mặt càng thêm ngon miệng."

"Đa tạ tẩu tẩu."

Cao Tiểu Dư cũng không biết mình là làm sao, khẩu vị cực kỳ tốt.

Trên thực tế,

Từ thân thể của hắn kang phục sau đó, liền một mực như vậy. Lúc trước hắn ăn mạnh cũng không là rất lớn, thế nhưng đây bị thương một lần sau, dường như trở nên có chút kinh người. Nếu không nói, ăn bánh hấp đủ rồi, cần gì trở lại đây hai chén nước hồng bết mặt đây?

Cũng ngay vào lúc này, ngồi ở cửa sổ thiếu nữ đột nhiên có động tĩnh.

Nàng hô đứng lên, móc ra mười lăm đồng tiền bỏ trên bàn, rồi sau đó đem trên bàn bọc xốc lên, vẽ một nửa vòng tròn liền cống lên người, đồng thời túi kia khóa một đầu cũng mở miệng, lộ ra bọc ở đầu mặt, một đôi Cương Dao cán đao đi ra.

Thật là đao, hơn nữa còn là Liễu Diệp Song Dao!

Cao Tiểu Dư tròn mắt hơi híp, liền để đũa xuống.

Lúc này, thiếu nữ đã đi ra chân điếm, hướng trên đường chính bước đi.

Cùng lúc đó, tại đối diện thịt heo đường hầm nơi đầu hẻm, cũng xuất hiện hai cái hùng tráng thân ảnh đến, bất ngờ chính là Giải Trần hai người.

"Tẩu tẩu, chờ lát nữa bất kể xảy ra chuyện gì, không nên hoảng loạn, cũng không nên ra ngoài."

Cao Tiểu Dư vừa nói, liền tới đến chân cửa tiệm, hướng ra phía ngoài ngấm nhìn.

Hắn có một loại dự cảm, cô gái kia mục tiêu, rất có thể giống như hắn, cũng là Giải Trần hai người kia

+++++

Tuần cái máng phụ nhân dọa cho giật mình, liền vội vàng chạy vào sau quầy.

"Khách nhân, xảy ra chuyện gì?"

"Ta không biết, bất quá tẩu tẩu cũng không cần lo lắng."

Hắn cũng không quay đầu lại nói, lời còn chưa dứt, cô gái kia đã từ ngõ hẻm trong xông ra. Nàng bước chân nhẹ nhàng, phảng phất một cái linh xảo Yến Tử tại Bạo Phong Tuyết bên trong tạt qua, hướng về Giải Trần hai người liền nhào tới.

"Lương Sơn Tặc Tử, để mạng lại!"

Kèm theo một tiếng kêu sát, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo cướp động.

Này Giải Trần đang cùng đồng bạn nói đùa, thương thức mới vừa rồi này thịt heo trong ngõ phụ nhân mùi vị.

Tại nghe kêu sát tiếng truyền tới, khúc mắt liếc qua còn có hàn quang chớp động, khiến cho hắn bỗng dưng sinh ra một loại lông uy nghiêm sợ hãi.

Cơ hồ không chút nghĩ ngợi, dưới chân hắn bước xéo về phía sau vừa lui, đồng thời đưa tay một cái tát liền vỗ vào đồng bạn sau lưng.

Đồng bạn chính nói đùa, kia ngờ tới Giải Trần biết làm cử động như vậy? Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, hắn lão đảo nhào về phía trước, vừa vặn ngăn ở trước mặt thiếu nữ. Cô gái kia không chút do dự, Liễu Diệp Song Dao bá kéo ra đao hoa đến, liền hướng người kia vỗ tới.

Giải Trần đây đồng bạn, mặc dù không phải trên lương sơn đầu lĩnh, nhưng cũng không phải bình thường tới tở.

Có thể cùng Giải Trần chơi đùa đến đồng thời, tất nhiên là có một ít bản lĩnh. Cho nên, mắt thấy hàn quang bay tới, hắn hét lớn một tiếng, hai chân mượn dưới chân tuyết động hoạt động, tránh thoát thiếu nữ công kích sau đó, hai tay liền giống như đôi Cự Phù như vậy bỏ ra.

Cặp kia tay, hiện lên một tầng đen nhánh sáng bóng, hiển nhiên là xương khô công phu.

Một chương này bỏ ra, mơ hồ có gió tiếng sấm vang, càng kéo theo không trung bông tuyết bay lượn thiếu nữ lại không hoảng hốt chút nào, tay trái đao bá nghiêng liêu tiến tới. Ngay tại đao bàn tay sắp đụng chạm một sát na, Đao Thế đột nhiên biến hóa, thay đổi liêu làm xóa sạch, nhanh như thiểm điện.

Một đao này, bay về phía người kia cổ.

Người kia cả kinh, bận rộn né người né tránh, nhưng không nghĩ thiếu nữ Tả Thủ Đao đột nhiên lộ ra, phốc một tiếng liền đi vào bộ ngực hắn

Giải Trần tại đem đồng bạn lui sau khi đi ra ngoài, liền hướng hai bên nhìn.

Hắn hữu nghị khiến cho một cán hai đuôi xiên, có thể bởi vì tối nay đi ra ngoài là làm mưa xuân, cho nên cũng không có mang theo người.

Bất quá, Giải Trân có thể trở thành này Lương Sơn Bạc ba mươi mốt danh tiếng dẫn một trong, dựa vào là bản lĩnh thật sự. Hắn thấy bên đường có một cây khô chết cây nhỏ, ước chừng to chừng miệng chén, vì vậy tiến lên gơ tay lên oanh một quyền đánh vào trên thân cây, lập tức đem cây kia làm đánh cho thành hai khúc. Giải Trân đưa tay, nhặt lên Tiểu thụ thụ làm, liền xoay người lại hướng cô gái kia nhìn sang.

Mà thiếu nữ cũng đã rút ra Liễu Diệp Dao, Song Dao nhắm vào Giải Trân, nghiêm nghị mắng: "Lương Sơn Tặc Tử, hôm nay ta Hồ Tam Nương nhất định phải lấy ngươi đầu chó!"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyencv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Giang hồ thủ đoạn

Hồ Tam Nương?

Giải Trân ngẩn người một chút, chợt liền lộ ra song vẻ.

Hắn toét miệng cười nói: "Nói là lai lịch gì, nguyên lai là Hồ Thành muội muội người người huynh trưởng kia, mà nay đã biến thành chó quan tù nhân, đợi Lão Tử giết trở về Dương Cốc Huyện, nhất định sẽ đem hắn tâm can moi ra đồ nhắm. Ngươi đây tiểu nương nếu đưa tới cửa, nhà ngươi Giải Trân gia gia liền cho ngươi như nguyện, trước đưa ngươi bên trên Hoàng Tuyền Lộ chờ ca ca ngươi, đến lúc đó sau kết bạn mà đi."

Này cỡ khoảng cái chén ăn cơm thân cây, ước chừng dài sáu thước ngắn, trong tay hắn chuyển một vòng, tròn như là bánh.

Đây Giải Trân vốn là Đãng Châu thợ săn, khí lực kinh người.

Mặc dù thân cây cũng không tiện tay, nhưng là Giải Trân lại cũng không thèm để ý. Hắn thấy, này Hồ Tam Nương căn bản không đủ để cho hắn sợ hãi.

Hồ Tam Nương cũng không nói chuyện, cắn chặt hàm răng, liền đánh về phía Giải Trân.

Chỉ thấy Giải Trân cười ha ha, trong tay thân cây hô xoay tròn đứng lên, cuối cùng kéo theo này mẫn thiên phi vũ bông tuyết bay động, hung hăng đập về phía Hồ Tam Nương.

Có câu nói là hành gia đưa tay, liền biết có hay không.

Hồ Tam Nương Dao Pháp tinh diệu, thân hình linh xảo, là trải qua cao nhân chỉ điểm.

Đáng tiếc nàng cũng không quá nhiều kinh nghiệm thực chiến, giải hòa trên đây loại quanh năm tại trong rừng sâu núi thẳm cùng mãnh thú đánh giết cao thủ so sánh, liền có chút ít cổ hết sức.

Cây kia làm vù vù kêu vang, khuấy động bông tuyết bay lượn.

Giữa bầu trời kia, trên mặt đất bông tuyết hỗn chung một chỗ, đem Hồ Tam Nương bao phủ trong đó.

Hồ Tam Nương dần dần có chút không chống đỡ được, nhưng là lại không muốn thoái lui coi rút đây Giải Trân, tại Dương Cốc Huyện cùng Lý Anh liên thủ, đánh lên nàng huynh trưởng, khiến cho nàng huynh trưởng bị thương, bị giam vào đại lao. Nếu không phải huynh trưởng tâm phúc liều chết đem về trúc miệng Trại báo cáo, Hồ Tam Nương nói không chừng cũng sẽ trở thành tù nhân. Nàng chạy ra khỏi trúc miệng Trại sau, cũng không nguyện rời khỏi, mà là ẩn thân tại Lý gia trang bên trong, giám thị Lý Anh nhất cử nhất động, mà gót đến đoàn xe, đi tới nơi này Tu Thành trong huyện.

Nàng mục đích rất đơn giản, chính là giết chết Giải Trân.

Thật không nghĩ đến, đây Giải Trân thật không ngờ tàn bạo, khiến cho Hồ Tam Nương cảm thấy cổ hết sức.

"Tiểu nương từ, như ngươi bây giờ đầu hàng, tốt để phục vụ nhà ngươi gia gia, nói không chừng tha cho tính mạng ngươi."

Mắt thấy Hồ Tam Nương bại tướng đã lộ, Giải Trần càng đắc ý đứng lên.

Nhưng vào lúc này, Hồ Tam Nương đột nhiên Dao Thế căng thẳng, cho thấy liều mạng thái độ.

Giải Trần nắm chắc phần thắng, dĩ nhiên sẽ không liều mạng, vì vậy về phía sau vừa lui. Hồ Tam Nương nhân cơ hội xoay người rồi đi, tựa như muốn trốn khỏi. Khả giải trần lại sao khả năng thả nòng đi, hét lớn một tiếng, liền bước nghĩ muốn theo đuổi đuổi. Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Hồ Tam Nương đột nhiên xoay người, trong miệng kiêu sắt, một đạo hàn quang bắn ra.

Giải Trần nghĩ muốn né tránh, lại không kịp.

Hàn quang kia như tia chớp, phốc một tiếng liền đi vào Giải Trần bả vai.

Một cái ước chừng dài bằng bàn tay phi đao xuất hiện ở Giải Trần đầu vai, này phi đao vào cơ thể một nửa, cán đao lộ ở bên ngoài, nhẹ nhàng run rẩy.

Thương yêu Giải Trần quát to một tiếng, dưới chân không khỏi một hồi.

Cũng ngay vào lúc này, hần đột nhiên nghe được sau ót có một hồi Quái Phong đánh tới, vì vậy một chiêu Tô Tần đeo kiếm, thân cây đề ngang trên lưng.

Chỉ nghe ba một tiếng, nhất thời cổ cự lực đánh tới.

Giải Trần chân xuống lao đao một cái, lại cũng cảm không vững cây kia làm, thân hình lao đao hai bước sau đó đứng vững, "Ai dám đánh lên gia gia!"

Hần xoay người, còn không chờ thấy rõ ràng đối thủ bộ dáng, chỉ thấy trước mắt một đoàn Bạch Vụ vọt tới.

"A!"

Này Bạch Vụ hần che kín mặt, càng mê ánh mắt hần.

Giải Trần không khỏi quát to một tiếng, đưa tay liền muốn nhào nặn mắt. Thế nhưng, đối thủ lại không chịu bỏ qua, tiến lên một bước, trong tay xách nửa đoạn băng dài, liền hung hăng đập về phía Giải Trần.

Nếu là ở bình thường, Giải Trần có thể Mắt nhìn xung quanh, tai nghe bát phương, người bình thường gần không thể thân.

Nhưng là bây giờ, hần đầu tiên là tại thịt heo đường hầm khoái hoạt một cái, đây Lục Thức vốn liền có chút chậm lụt. Thêm nữa tiếng gió rít gào, lại có Hồ Tam Nương hấp dẫn hần sự chú ý, hần căn bản cũng không có lưu ý đến Cao Tiểu Dư xách nhất thời cái băng dài từ ngõ hẻm trong chạy ra ngoài, ản thân sau lưng hần.

Hồ Tam Nương này khẩu phi đao,

Khiến Giải Trần hoàn toàn mất đi cảnh giác.

Cao Tiểu Dư cũng là nhân cơ hội này xông tới, băng ngồi luân tròn, mới xem như thuận lợi.

Bất quá, Cao Tiểu Dư đối với chính mình nhận biết vô cùng rõ ràng, hần không biết quyền cước, không thể nào là Giải Trần đối thủ. Nhưng là, đi theo sự phụ lưu lãng tử xứ, hần mặc dù không có luyện giới quyền cước, thế nhưng này giang hồ thủ đoạn, đúng là học cái mười phần.

Ngay từ lúc hần theo dõi Giải Trần chờ người đi tẩu lâu trên đường, hần liền mua một bọc Vôi bột.

Món đồ này, có chút thấp hèn, sự phụ lúc còn sống, đối với lần này vô cùng khinh thường. Thế nhưng lại không khỏi không thừa nhận, đây thấp hèn chiêu số lại phi thường thực dụng

Đừng xem Cao Tiểu Dư đáng gây yếu, thế nhưng khí lực lại không nhỏ.

Được rồi, trước đó, hần khí lực thật ra thì không là rất lớn, nhưng từ này Quang Âm Thiền bảm thân sau đó, hần ăn mạnh bắt đầu già tăng, khí lực cũng trở nên càng ngày càng lớn. Dĩ nhiên, khí lực này đại yếu nhìn và người nào tương đối. Cùng người bình thường so sánh, Cao Tiểu Dư khí lực xác thực rất lớn. Nhưng nếu như là cùng Giải Trần bậc này người có luyện võ, cũng hoặc là Mã Đại Trắng cái loại này Thiên Sinh Thần Lực so sánh, cũng liền không coi là xuất chúng.

May là như vậy, Cao Tiểu Dư này nghiêm đáng vỗ vào Giải Trần trên đầu, đập Giải Trần máu me đầy mặt.

Đầu vù vù một thanh âm vang lên, Giải Trần chỉ cảm thấy hai mắt biến thành màu đen, quay cuồng trời đất, thân thể càng lao đao liên tiếp lui về phía sau, đặt mông liền ngồi dưới đất.

"Cô nương, dưới đao lưu người!"

Cao Tiểu Dư hai đánh đi qua, cũng hao hết khí lực, cảm giác tay chân như nhũn ra.

Hần lấy hơi, đang muốn tiến lên đem đã mất đi sức đề kháng Giải Trần đồng phục, chỉ thấy Hồ Tam Nương đã phi thân nhào tới, trong tay Liễu Diệp Dao

chuyển một cái, chém liên hướng về Giải Trân.

Giải Trân lúc này mắt không thể thấy, bị Cao Tiểu Dư này hao hết lực khí toàn thân tiêu hồn nghiêm đắng đập trúng sau đó, bể đầu chảy máu, ù tai không ngừng, căn bản là không có cách né tránh. Cao Tiểu Dư thanh âm vừa ra khỏi miệng, chỉ nghe hết thảy một tiếng truyền tới, huyết quang băng hiện.

Hồ Tam Nương Liễu Diệp Dao đã hung hăng đi vào Giải Trân thân thể, nàng chọt lui về phía sau, rút ra đến.

Một đạo máu tươi phun ra, nhuộm đỏ mặt đất.

Cao Tiểu Dư trợn mắt hốc mồm nhìn chậm rãi ngã xuống Giải Trân thi thể, một hồi lâu sau hướng về Hồ Tam Nương nhìn, lộ ra nụ cười khô sở.

"Cô nương, người giết thể nào hấn?"

Hồ Tam Nương thở hào hển, trong tay vẫn nắm chặt Song Dao.

"Làm sao, giết không được sao? Người này, là Lương Sơn tặc nhân "

"Ta biết."

Cao Tiểu Dư cười khỏ nói: "Ta biết hấn là Lương Sơn tặc nhân, hơn nữa biết rõ hấn gọi Giải Trân, giang hồ biệt hiệu Lưỡng Đầu Xà từ nơi này tự vào thành, ta liền theo dõi hấn, vốn định muốn lưu hấn người sống, hỏi dò một phần tin tức, nhưng không nghĩ bị cô nương giết."

"À?"

Hồ Tam Nương sững sờ, lộ ra thẹn về.

"Người là sai người?"

"Hình dáng này của ta sai người, làm sao có thể hù dọa những người xấu kia?"

Cao Tiểu Dư nói: "Ta là phụng Cao Đô Giám cái đó mệnh giám thị lão này, là muốn từ trên người hấn biết rõ, này Lương Sơn tặc nhân hướng đi."

"Người là Cao Đô Giám người?"

Hồ Tam Nương lại sững sờ, chọt lộ ra vẻ vui mừng.

Nàng vừa muốn mở miệng, lại thấy cặp chân kia điểm tuấn cái máng phụ nhân sỉ sỉ sách sách từ ngõ hẻm bên trong đi ra đến, thấy bên trên hai cỗ thi thể sau đó, phát ra một tiếng tê liệt chân trời tiếng thét chói tai.

"Giết người!"

"Cô nương, người đi nhanh trấn an vị kia tẩu tẩu, ta tới kiểm tra thi thể."

Cao Tiểu Dư nói xong, liền đi nhanh đến Giải Trân trước thi thể, ngồi xổm xuống.

Mà Hồ Tam Nương không dám thờ ơ, bận rộn chạy đến này tuấn cái máng phụ nhân trước mặt, ôn nhu nói: "Tẩu tẩu hết sức phải sợ, vị kia lang quân là quan địa phương sai người, này hai cái là Lương Sơn tặc nhân, chúng ta giết, cũng là người xấu!"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyen cv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Giết người phóng hỏa

Tuyệt, càng rơi xuống càng lớn.

Rất nhanh thì đem mà bên trên vết máu che giấu

Mới vừa đánh giết, cũng kinh động thịt heo trong ngõ các chị em, còn có này chút ít trộm thay đổi mua xuân khách nhân.

Lục tục từ trong nhà đi ra, liền thấy này hai cô té xuống đất thi thể. Cao Tiểu Dư chính đứng ở bên cạnh thi thể kiểm tra, mà bên kia chân cửa tiệm, Hồ Tam Nương chính đỡ vị kia tuần cái máng phụ nhân, thấp giọng trấn an không ngừng.

"Người đang làm gì?"

Hồ Tam Nương nhìn Cao Tiểu Dư mảy mò thi thể, không nhận được hỏi.

Cao Tiểu Dư tức giận nói: "Đều nói để cho người hạ thủ lưu tình, người trả thể nào ác như vậy đây? Có biết hay không, ta làm theo dõi người này, thù hơn nửa ngày. Mắt thấy liền muốn thành công, lại bị người một đao đoạn, đầu mối cũng không có."

Hồ Tam Nương nhất thời, lộ ra thẹn về.

Cao Tiểu Dư không có lại để ý tới Hồ Tam Nương, nghiêm túc kiểm tra thi thể.

Hắn cũng không có đem trọng điểm đặt ở Giải Trân trên người đồng bạn, mà là đem Giải Trân từ trên xuống dưới cũng mảy mò một bên, cuối cùng từ bên hông hắn tìm tới một cái dụng bạc.

"Ồ?"

Cao Tiểu Dư mở ra dụng bạc kiểm tra, con mắt không khỏi sáng lên.

Thật nhiều tiền a!

Không nghĩ tới đây Giải Trân vẫn có người có tiền, dụng bạc trong trù có hai xâu đồng tiền ra, vẫn chưa cất giữ có số lớn tiền giấy

Tiền giấy, lại tên tiền dẫn, do giao tử biến chuyển mà đến, từ sùng ninh bốn năm bắt đầu phát hành.

Ở niên đại này, đồng tiền là Ngoại tệ mạnh.

Nhưng có Tổng đến nay, triều đình trên thực tế vẫn luôn nằm ở tiền Hoang trạng thái.

Hàng hóa lưu thông càng ngày càng nhiều, giao dịch số tiền cũng càng ngày càng lớn. Hở một tí đã đồng tiền giao dịch, cũng không phải là một cái chuyện dễ. Vì vậy ngay từ lúc Chân Tông thời kỳ, Tứ Xuyên đăng địa thương nhà phát minh giao tử, cũng trở thành làm Trung Quốc trong lịch sử sớm nhất tiền giấy.

Tới Tống Huy Tông chấp chính sau đó, còn đem giao tử biến thành tiền dẫn, bắt đầu đại lực phổ biến rộng rãi.

Chẳng qua là, bởi vì triều đình đối với tiền dẫn quản không bắt lực, hơn nữa tùy ý phát hành, đưa đến tiền dẫn không ngừng mất giá.

Tỷ như, trước sau như một tiền dẫn, thực tế sức mua chỉ có mười tám đồng tiền. Nhưng dù cho như thế, tiền dẫn xuất hiện cũng quả thật ở một mức độ nào đó hóa giải tiền Hoang, thay thế đồng tiền. Đặc biệt là đại tông giao dịch, dính dấp số tiền hở một tí Bách xâu, ngàn quán. Nếu như hoàn toàn lấy đồng tiền tiến hành giao dịch nói, một quả sùng ninh Trọng Bảo mười gram, trước sau như một tiền cũng chính là 20 cân trên dưới, Bách xâu chính là hai ngàn cân, không sai biệt lắm nặng sáu tấn đo như vậy số tiền, lại sao khả năng mang theo người đây?

Cho nên, tiền dẫn mặc dù mất giá, nhưng dù sao cũng là tiền.

Giải Trân dụng bạc trong, có thật dày nhất thời chổng tiền dẫn, chợt nhìn lại, nói ít có bách thập tờ giấy sao, cụ thể số tiền còn không rõ ràng lắm.

Tiền dẫn đứng đầu tiểu diện gạch là trước sau như một.

Nói cách khác, trong này nói ít cũng có Bách xâu tiền dẫn, như đổi thành đồng tiền nói, không sai biệt lắm chính là sắp tới hai xâu

Một cái tặc nhân đầu lĩnh, liền người mang bốn xâu số tiền lớn?

Cao Tiểu Dư không nhận được trong lòng than thở, thể đạo này quả nhiên là, sửa cầu lót đường không có hải cốt, giết người phóng hỏa Đại lung vàng a! Hắn có thể sẽ không tin tưởng, số tiền này là Giải Trân dựa vào sấn thú có thể kiếm được đây rất nhiều tiền, không biết được là hắn giết bao nhiêu người chiếm được.

Nghĩ đến những thứ này, Cao Tiểu Dư tâm lý càng không nửa điểm áy náy, đem này dụng bạc liền quán ở chỗ hông.

Huynh đệ người từ trước cướp ta tiền, vừa vận trả nợ. Về phần nhiều hơn đến, tạm thời là lợi tức đi

Hơn nữa Cao Tiểu Dư bây giờ cũng cần tiền, cần phải rất nhiều rất nhiều tiền!

Hắn kiểm tra xong Giải Trăn thi thể, liền chuẩn bị đi kiểm tra Giải Trăn thi thể đồng bạn.

Mà lúc này, từ trường nhai cuối cùng chạy tới một đám sai dịch, xa xa liền cao giọng hô: "Tránh ra tránh ra, quan địa phương làm việc."

Hai cái cũng đầu đội một thổ binh đi tới thịt heo đầu hẻm, liếc mắt liền thấy này hai cổ thi thể.

Tu Thành coi như Đông Bình Phủ nha phủ, trị an vẫn không tệ mặc dù cũng có tựa như Vương Đại Lang như vậy hội đoàn tổ chức, nhưng lại tại khả không phạm vi. Tựa như đây loại ngoài đường phố án giết người không nhiều, chớ đừng nói chỉ là lần này vẫn chưa giết hai cái người.

Ngược lại tại Tu Thành gần mười năm trong, tuyệt đối là nhất đẳng đại án.

Đương nhiên, những Lương Sơn Bạc đó trong cường đạo mắc phải vụ án muốn bài trừ bên ngoài.

"Hai vị Đô Đầu, tiểu đạo chấp tay."

Cao Tiểu Dư vội vàng xoay người đi tới Đô Đầu trước người, chấp tay hành lễ.

"Ngươi là "

Một cái Đô Đầu chỉ Cao Tiểu Dư, đột nhiên nói: "Ngươi có phải hay không ban ngày theo Lục Ngu Hầu đồng thời người kia?"

"Đô Đầu nhận ra tiểu đạo?"

"Há, ban ngày Lục Ngu Hầu dò xét Tây Môn, chính là ta trị thủ chắc hẳn ngươi cũng là Đô Giám Phủ người, nơi này là tình huống gì?"

"Hai người này, là Lương Sơn tặc nhân."

"À?"

Hai cái Đô Đầu dọa cho giật mình, ánh mắt chợt liền rơi vào trên thi thể kia.

Lương Sơn tặc nhân lẫn vào trong thành sao?

"Người này, chính là Lương Sơn tặc nhân đầu lĩnh một trong Giải Trăn, tước hiệu Lưỡng Đầu Xà."

Như Đô Đầu có biển bắt lấy văn thư, nghĩ đến có thể nhận. Tiểu đạo là phụng Đô Giám cái đó mệnh theo dõi bọn họ, lại không muốn bại lộ hành tung, cho tới mới có tròng chém giết này. Đô Đầu như nếu không tin, có thể lập tức đi tới Đô Giám Phủ, bẩm báo Cao Đô Giám."

Cao Tiểu Dư cũng không muốn chịu tội, đã có người nhận ra hắn, này dứt khoát sẽ dùng Đô Giám Phủ danh tiếng.

Hắn có thể không muốn bởi vì chút chuyện này, lại bị vồ vào đại lao

Hai cái Đô Giám nhìn nhau, đều lộ ra ngưng trọng biểu tình.

Đông Bình Phủ đối với Lương Sơn Bạc đánh dẹp sắp bắt đầu, đây cái thời điểm Lương Sơn tặc nhân lẫn vào trong thành, tuyệt đối là 1 cọc đại sự.

"Ngươi ở nơi này nhìn chăm chú đến, ta đi bẩm báo huyện tôn."

Này cũng đầu, là Tu Thành huyện nha Đô Đầu.

Vụ án phát sinh ở Tu Thành, này Tu Thành tri huyện khẳng định trước tiên phải biết được.

Bất quá, hắn có thể hay không chủ trì đại cuộc, lại không nhất định. Dù sao đây Tu Thành trong huyện còn có Đông Bình Phủ Nha môn cùng với binh mã chỉ huy Phủ. Chuyện liên quan đến Lương Sơn tặc nhân, Tu Thành Huyện sợ là không có năng lực chủ trì, có khả năng nhất là hướng lên Nhất cấp thông báo.

Này nhận ra Cao Tiểu Dư Đô Đầu, gật đầu biểu thị đồng ý.

"Tiểu Lang quân, mọi người đều là ăn công môn com, án này cùng ngươi có dính dấp, cho nên làm phiền ngươi trước ủy khuất xuống.

Đội Đô Giám Phủ bên kia đến tin tức, sẽ tự cùng Tiểu Lang quân thuận lợi. Nhưng trước đó, nơi này sự tình liền giao cho chúng ta tới phụ trách, làm sao?"

"Từ nên như vậy."

Cao Tiểu Dư nói xong, con ngươi chuyển một cái, cùng này Đô Đầu thấp giọng nói: "Bất quá còn có một việc, làm phiền Đô Đầu phái người lập tức đi tới Đô Giám Phủ, tìm Cao Đô Giám bẩm rõ chuyện này. Đây Giải Trăn còn có đồng đảng trong thành, như quá lâu không xuất hiện, chỉ sợ sẽ đưa tới hoài

nghe. Người chỉ để ý nói với Cao Đô Giám mình chuyện này, hẳn sẽ tự định đoạt. Nói không chừng, còn có Đô Đầu chỗ tốt."

Này Đô Đầu nghe, con mắt nhất thời sáng lên.

Người thường đi chỗ cao, nước hướng chỗ thấp dòng nước.

Ai lại muốn cả đời làm sai dịch, cũng là hy vọng có càng tốt hơn tiền đồ.

Không sai, có Tổng đến nay trọng văn khinh võ, lại thì thế nào? Đó là các đại nhân vật sự tình, đối với đây Tu Thành Đô Đầu mà nói, nếu có thể vào Đô Giám Phủ thủ đoạn, so với lưu lại nơi này huyện nha bên trong mạnh hơn gấp trăm lần. Phải biết, này cũng đầu chức, vốn là trong quân quan chức. Sau đó trong nha môn bắt đầu sử dụng, xác thực không so được trong quân quyền lợi. Trong nha môn Đô Đầu, nói toạc ra chính là sai dịch, thậm chí không coi là quan lại nhỏ. Này cũng đầu cũng là một tâm tư linh hoạt người, sao có thể không biết như thế nào lựa chọn.

"Đa tạ Tiểu Lang quân chỉ điểm."

Này Đô Đầu lộ ra nụ cười, nói tiếng cảm ơn, liền kêu qua một cái thổ binh đến, ghé vào lỗ tai hắn phân phó đôi câu.

Thổ binh lập tức xoay người rời đi, mà Cao Tiểu Dư thì lùi đến chân bên ngoài cửa điếm, liếc mắt nhìn Hồ Tam Nương, lại nhìn một chút này vẫn sắc mặt tái nhợt tuần cái máng phụ nhân, liền mở miệng nói: "Tuần cái máng tàu tàu, ta có chút đói, có thể hay không thêm một chén nữa nước hồng bát mặt đây?"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyencv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Kỹ năng, ném!

Đô Đầu họ Thường, đại danh thường sách hân, tên tất thường Tiểu Lục, giang hồ biệt hiệu Nhất Chi Hoa.

Sở dĩ có một cái như vậy biệt hiệu, là bởi vì hắn trên người một đóa hoa mẫu đơn hình xăm, cũng không biết có ý nghĩa gì.

Ngược lại, hắn tiếp lấy thịt heo đường hầm hiện trường.

"Đô Đầu, người này thật đúng là Giải Trân!"

Một cái thổ binh nghiệm chứng thân phận, không nhận được thấp giọng nói: "Ta nghe nói, đây Giải Trân tước hiệu Lương Đầu Xà, thế nhưng Lương Sơn hung ác loại người."

"Vậy thì như thế nào, còn chưa phải là biến thành người chết?"

Thường Tiểu Lục mặt coi thường, sai người đem Giải Trân thi thể thu hồi.

Vụ án này thật ra thì cũng không khó lắm, Giải Trân là Lương Sơn tặc nhân, đáng đời bị giết.

Nếu như Cao Tiểu Dư không phải Đô Giám Phủ người, thường Tiểu Lục thậm chí có tâm đem công lao này đoạt lại.

Dù sao, biến bắt lấy văn thư bên trên thế nhưng viết rõ ràng, bắt hoặc giết chết Giải Trân, tiền thưởng mười lăm xâu! Đây, thế nhưng một số tiền lớn đây

Nhưng Cao Tiểu Dư đến từ Đô Giám Phủ, không cho phép thường Tiểu Lục tùy ý làm bậy.

Bây giờ, liền muốn nhìn Đô Giám Phủ bên kia, sẽ là dạng gì một cái thái độ.

+++++

"Này, người đang làm gì?"

Ngồi ở chân trong tiệm, tuần cái máng phụ nhân ẩm áp một bầu rượu, bung tới một mâm Phi Gà xen nhau nước sốt thịt.

Nước sốt thịt làm rất thơm, nhưng nói thật, Cao Tiểu Dư cũng chẳng có bao nhiêu khẩu vị. Hắn quan tâm, là dụng bạc trong có bao nhiêu tiền.

Đây Giải Trân, thật đúng là một kẻ có tiền người.

Cao Tiểu Dư tại kiểm điểm dụng bạc trong tiền dẫn sau đó, chừng 1300 xâu nhiều.

Nếu như đổi thành thật đồng tiền, không sai biệt lắm chính là hơn hai mươi xâu!

Theo đạo lý nói, thoáng cái được nhiều tiền như vậy, này Quang Âm Thiền theo lý phi thường vui vẻ mới đúng. Phải biết, từ trước bất quá nhất thời mạch đồng tiền, sẽ để cho Quang Âm Thiền mình. Bây giờ hơn hai mươi xâu tiền, phỏng chừng này Quang Âm Thiền nhất định sẽ vui điên mất!

Thế nhưng, ra ngoài Cao Tiểu Dư ngoài ý liệu, Quang Âm Thiền dường như không quá hưng phấn.

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: Hai xâu lại mười ba văn, tiền dẫn 1300 xâu

Vật phẩm: Đồng Tỳ Bà (lại tên Tô Tỳ Bà), da hổ Bách nạp túi

Kỹ năng: Hóa Dược Chuyên Tinh (Trung Cấp); Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (Sơ Cấp); nghe lời đoán ý (Trung Cấp); nhạc khí sở trường (tổng sư cấp); ném (Trung Cấp)

Chậm chậm, làm sao nhiều hơn một cái ném kỹ năng?

Cao Tiểu Dư có chút ngần ra, đồng thời càng cảm thấy được, Quang Âm Thiền dường như cũng không là vô cùng hưng phấn, trừ cái đó không giải thích được ném kỹ năng ra, chính là hơn một trăm cái sách kỹ năng. Trong đó, Hóa Dược Chuyên Tinh sách kỹ năng bảy mươi tám cái, nghe lời đoán ý sách kỹ năng bốn mươi, cùng với hai mươi ném sách kỹ năng.

Cao Tiểu Dư đem sách kỹ năng tiếp nhận sau đó, cảm giác có chút nghi hoặc.

Đây là Quang Âm Thiền lần thứ hai kỹ năng quà tặng, theo đạo lý nói nhiều tiền như vậy, nó theo lý quà tặng càng nhiều kinh hi mới phải, vì cái gì chỉ có những vật này? Phải biết, lần trước bất quá nhất thời mạch đồng tiền, thế nhưng tặng cho hắn một cái tổng sư cấp kỹ năng sở trường.

Đúng này da hổ Bách nạp túi ở nơi nào?

Cao Tiểu Dư có ý hỏi, thế nhưng Quang Âm Thiền ngay cả con mắt cũng không có mở ra, tỏ rõ không nghĩ để ý đến hắn.

Điều này cũng làm cho Cao Tiểu Dư cảm thấy bất đắc dĩ, ánh mắt chợt rơi vào trước mặt trên bàn dụng bạc.

Đây dụng bạc, tựa hồ là da thú đặc chế mà thành, chế tác phi thường tinh mỹ chậm chậm, da hổ Bách nạp túi, nói không phải là đây da thú dụng bạc đi.

Cao Tiểu Dư có một loại nghĩ muốn máng người xung động!

Bất quá hắn cũng biết, lấy hắn đối với Quang Âm Thiền này cũng không tính quá nhiều biết, coi như là hắn máng, Quang Âm Thiền cũng sẽ không quản lý tài sản.

Người kia, trừ tiền ra, dường như rất khó có khiến nó cảm thấy hứng thú, mở mắt sự tình.

Chẳng qua là

Thật không cam lòng a!

Cao Tiểu Dư bung một chén rượu, thần du Cửu Tiêu.

Mà ngồi ở trước mặt hắn Hồ Tam Nương, lại sinh ra hiếu kỳ.

Người này,

Lá gan thật là lớn rõ ràng sẽ không quyền cước, lại dám chạy đi đánh lén Giải Trân. Phải biết, này Giải Trân tước hiệu Lưỡng Đầu Xà, lấy tàn bạo mà xưng. Từ trước tại Dương Cốc Huyện, đúng là hắn cùng Lý Anh liên thủ, trọng thương năng huynh trưởng.

Một cái như vậy hung ác loại người, quay đầu lại lại chết ở Cao Tiểu Dư tay.

Được rồi, này một đao cuối cùng là nàng Hồ Tam Nương thật sự làm, nhưng nếu như không có Cao Tiểu Dư từ trước thấp hèn thủ đoạn, Hồ Tam Nương muốn giết chết Giải Trân, cũng không phải là chuyện dễ. Mà Cao Tiểu Dư trở về đến chân điểm sau đó, vẫn thần bất thủ xả ngồi ở chỗ đó, hắn chẳng lẽ liền không sợ sao?

Nghe được Hồ Tam Nương tiếng gọi ầm ỉ, Cao Tiểu Dư cuối cùng là Nguyên Thần trở về vị trí cũ.

Hắn ngăn người một chút, nói: "Tiểu đạo tên là Cao Tiểu Dư, không gọi uy."

"Người, là đạo sĩ?"

"Đúng vậy, chẳng lẽ người không nhìn ra được sao?"

"Thế nhưng đạo sĩ không biết dùng Vôi bột đánh lên đi."

Trong lúc bất chợt không muốn cùng cô nương này nói chuyện, cũng nghĩ muốn ném nàng nhất thời cái cầu đầu.

Cao Tiểu Dư liếc một cái, không trả lời.

Hồ Tam Nương lại do dự một chút, thấp giọng nói: "Tiểu Đạo Sĩ, có thể hay không làm phiền người, bang ta giới thiệu gặp mặt một chút Cao Đô Giam?"

"Người phải gặp Cao Đô Giam sao?"

"Ừ, huynh trưởng ta là bị người oan uổng."

"Người huynh trưởng lại là cái nào?"

"Huynh trưởng ta, chính là trúc miệng Trại biết Trại, Hồ Thành."

Cao Tiểu Dư lắc đầu một cái, biểu thị chưa có nghe nói qua danh tự này.

Trên thực tế, hắn Liên Trúc Khẩu Trại ở nơi nào cũng không biết, lại sao có thể có thể biết Hồ Thành là ai ?

"Chẳng lẽ, ngay cả Đô Giam cũng không tin huynh trưởng ta sao?"

Hồ Tam Nương nhất thời lộ ra vẻ tuyệt vọng, trong mắt lệ quang chớp động.

Dưới cái nhìn của nàng, Cao Tiểu Dư nếu là Đô Giam Phủ người, hơn nữa bị Cao Kiệt phái ra theo dõi Giải Trân, nhất định là Cao Kiệt tâm phúc.

Như Cao Kiệt biết rõ Hồ Thành là bị oan uổng, nhất định sẽ và Cao Tiểu Dư nói về.

Nhưng bây giờ, Cao Tiểu Dư ngay cả nghe cũng chưa có nghe nói qua nhà mình huynh trưởng tên, há chẳng phải là nói Cao Kiệt đối với Hồ Thành đồng dạng hoài nghi?

Nghĩ đến những thứ này, Hồ Tam Nương không cầm tiết nhìn.

Cao Tiểu Dư thấy vậy, cũng biết Hồ Tam Nương sợ là hiểu lầm.

Hắn vội vàng nói: "Tiểu nương tử hết sức khẩn trương, người hiểu lầm tiểu đạo ý tứ."

Tiểu đạo chẳng qua là ở tại Đô Giam trong phủ, nhưng cũng không có tại Đô Giam trong phủ thủ đoạn hôm nay tiểu đạo theo dõi Giải Trân, là bởi vì hắn cùng tiểu đạo có thù oán. Từ trước hắn và hắn vậy huynh đệ thiếu chút nữa phá hư tiểu đạo tánh mạng, cho nên khi hắn lúc vào thành, tiểu đạo nhận ra người này, cho nên mới theo dõi hắn. Về phần người huynh trưởng, nếu thật chịu oan uổng, Đô Giam nhất định sẽ tra rõ."

Vừa nói chuyện, Cao Tiểu Dư từ trong ngực lấy ra nhất phương khăn tay, đưa cho Hồ Tam Nương.

"Người người này, tại sao không đem lời nói rõ ràng ra đây?"

Hồ Tam Nương tiếp tục qua khăn tay, lau đi khóe mắt nước mắt, giận trách nói.

Tiểu nương tử này, trường chân mỹ!

Cao Tiểu Dư bị Hồ Tam Nương này giận trách đáng yêu bộ dáng hấp dẫn bất quá, hắn chợt phục hồi tinh thần lại, ở trong lòng âm thầm thì thầm Vô lượng Thái Ất cứu nạn Thiên Tôn.

+++++

"Tiểu Cao lang quân, Đô Giam phái người tới, xin người lập tức trở về Đô Giam Phủ."

Thường cũng đầu đội một đội người, đi tới chân ngoài tiệm.

Người cầm đầu, Cao Tiểu Dư ngược lại là nhận ra, là Đô Giam Phủ một người Ngu Hào.

"Hồ cô nương, người dường như thấy Đô Giam, không bằng đi theo ta đi. Đến lúc đó sau người có oan khuất gì, có thể nói với Đô Giam mình."

Cao Tiểu Dư đứng dậy, chú ý Hồ Tam Nương.

Hồ Tam Nương cũng không khách khí, từ dừng bạc trong lấy ra nhất thời mạch đồng tiền đặt lên bàn, nhặt lên Song Dao liền đi theo Cao Tiểu Dư đi ra chân điểm.

"Đô Giam phân phó, hần lập tức sẽ có hành động."

Tiểu Lang quân đã lập đại công, không cần lại đi bốn ba. Người vậy huynh đệ, đã cùng Đô Giam hội họp, người cũng không cần phải lo lắng."

Này Ngu Hâu hiển nhiên là biết rõ Cao Kiệt đối với Cao Tiểu Dư coi trọng, cho nên trong lời nói phi thường khách khí.

Muốn hành động sao?

Cao Tiểu Dư cuối cùng là thở phào, hần đang muốn mở miệng khách sáo, lại nghe được từ Tây Môn hướng truyền tới Thiên Bãng Địa Liệt như vậy vang lớn

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyen cv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hỏa Dược Chuyên Tinh

Từ lâu nhất thời cái tiểu viện, đã biến thành phế tích.

Đổ nát thê lương bên trong, phủ đầy huân đen vè, trong không khí tràn ngập một cỗ gay mũi mùi thuốc súng nói.

"Bản quan cũng không nghĩ tới, những thứ này tặc nhân cuối cùng mang theo có số lớn Phích Lịch Hỏa cầu, hơn nữa tàn bạo cực kỳ. Thấy tình huống không ổn, bọn họ cuối cùng nổ những Phích Lịch Hỏa đó cầu, tất cả mọi người bị tặc chết không nói, vẫn chưa ngồi mười mấy sai dịch."

Cao Tiểu Dư mang theo Hồ Tam Nương, theo Ngu Hâu vội vã chạy tới hiện trường nổ, nhìn thấy Cao Kiệt.

Bất quá, đối với Cao Tiểu Dư mà nói, chết bao nhiêu sai dịch không có vấn đề, mấu chốt là Mã Đại Tráng có hay không bị liên lụy đây?

"Tiểu Đạo Trưởng không cần phải lo lắng, người bằng hữu kia cũng không đáng ngại."

Nổ tung lúc, hần theo bản quan ở vòng ngoài, cũng không tham chiến. Vào lúc này hần hần là theo những người khác tại kiểm điểm thương vong, ta đã sai người đem hần tìm đến."

Cao Kiệt bức nào người, sao khả năng không nhìn ra Cao Tiểu Dư tâm tư?

Đương nhiên, đây cũng chính là Cao Tiểu Dư, như một người thay đổi nói, Cao Kiệt sợ là ngay cả cũng không quan tâm.

Nghe Mã Đại Tráng không có chuyện gì, Cao Tiểu Dư cuối cùng là thở phào.

Hần nhìn này một vùng phế tích, một hồi lâu sau nói: "Này Lương Sơn tặc nhân, làm sao sẽ có đây rất nhiều Phích Lịch Hỏa cầu? Còn nữa, bọn họ mang nhiều như vậy Phích Lịch Hỏa cầu vào thành, vậy là cái gì nguyên do? Đô Giam, tiểu đạo cho rằng, chuyện này e rằng có kỳ hoặc."

Cao Kiệt cẩn thận nghiêng lợi nói: "Đồng Bình Phủ hỏa khí, phần lớn là do Dương Cốc Huyện cũng làm viện chế tác, trong ngày thường nhiều tích trữ với Dương Cốc Huyện. Lần này làm vây quét Lương Sơn tặc nhân, bản quan hạ lệnh từ Dương Cốc Huyện tập trung hỏa khí, chuẩn bị dùng cho đánh dẹp."

Vấn bát cổ bản "

Hắn đột nhiên buột miệng mắng: "Ta cũng biết người này là không đắc dụng, cứ nhiên nắm lửa khí quân nhu quân dụng giao cho một cái Phản Tặc áp vận."

"Đô Giam nói là, này Phác Thiên Điều Lý Anh sao?"

"Không phải hắn, còn có thể là ai hắn thiết kế hãm hại trúc miệng Trại biết Trại Hồ Thành, sau đó mới khả năng lấy được nhiều như vậy hỏa khí. Sau đó còn nói phục văn bát cổ bản, mượn áp tải quân nhu quân dụng làm tên, khiến cho những Lương Sơn đó tặc nhân lẫn vào Tu trong thành."

Tiểu Đạo Trưởng, nếu không phải người nhận ra Giải Trân, Thuyết Bất Đắc những người này biết sử dụng những thứ này hỏa khí nổ hư cửa thành, dẫn Lương Sơn tặc nhân vào thành."

Cao Kiệt vừa nói chuyện, lại lại lộ ra một tia vẻ may mắn.

Không sai, hắn xác thực là có thể vui mừng.

Nếu không phải Cao Tiểu Dư nhận ra Giải Trân, một khi những người đó nổ hư cửa thành, dẫn Lương Sơn tặc nhân vào thành nói, toàn bộ Tu Thành sẽ phải sau đó mất vào tay giặc.

Bên ngoài tuyên dương nói, này Lương Sơn tặc nhân làm sao nhân nghĩa.

Nhưng Cao Kiệt rất rõ, những người đó một khi làm tặc, nào có cái gì nhân nghĩa có thể giảng?

Trước đây bọn họ tại vận thành cứu viện Tống Giang, giết vận thành Huyện mầu chảy thành sông, trong đó đại đa số người, đều là dân chúng vô tội

Tu Thành bên này mặc dù đã có chuẩn bị, thế nhưng binh lực cũng không phải rất mạnh.

Làm vậy quét Lương Sơn, kỳ đại đội nhân mã đã sớm tản ra đi, đối với Lương Sơn tiến hành vây khốn. Cho nên, Tu Thành trong huyện quân chính quy bất quá một doanh, còn lại phần lớn là thổ binh, ngăn cản phổ thông đạo tặc cũng còn khá, nhưng muốn cùng Lương Sơn những người đó binh sát, lại khó có phần thắng chớ quên, này Lương Sơn Bạc trong thế nhưng còn có Dương Chí những người đó đã từng triều đình tướng lĩnh.

Có những người đó tại, liền có thể từ trình độ nào đó đền bù Lương Sơn tặc nhân không thông binh sự thiếu sót.

"Đã như vậy, đó chính là nói, trúc miệng Trại Hồ Thành hồ biết Trại cũng không cấu kết tặc nhân?"

Cao Kiệt ngăn người một chút, nghi ngờ nhìn Cao Tiểu Dư.

"Tiểu Đạo Trưởng, chẳng lẽ nhận ra Hồ Thành?"

Bất quá người yên tâm, từ vừa mới bắt đầu ta cũng không tin Hồ Thành sẽ cùng Lương Sơn cấu kết. Hôm nay người nhận ra Giải Trân sau đó, ta chỉ muốn minh bạch nguyên do trong đó, cho nên chụp Lục Kỳ suất bộ chạy tới Dương Cốc. Lúc này, hắn đã đến Dương Cốc."

Cao Tiểu Dư nghe xong Cao Kiệt giải thích, liền cười.

Hắn nghiêng đầu hướng về sau lưng thần sắc kích động Hồ Tam Nương nói: "Tiểu nương tử, người có thể nghe được? Đô Giam đã phái người đi cứu người huynh trưởng."

Nói xong, hắn mới đối với Cao Kiệt nói: "Trở về Đô Giam nói,

Tiểu đạo chẳng qua chỉ là đi qua Đông Bình Phủ, đây cả nhà trên dưới, trừ ta Đại Tráng ca ca cùng Tứ Nương ra, chỉ nhận đến độ giam cùng Lục Ngưu Hầu hai người. Vị này là Hồ Thành hồ biết Trại mọii mọii, đúng là Căn Quốc Anh Hùng. Nàng từ trúc miệng Trại chạy ra khỏi, theo dõi Giải Trân một đường đến Tu Thành, mới vừa thua thiệt hơn cho nàng, mới khoảnh khắc cái Lưỡng Đầu Xà."

"Người là, Tam Nương?"

Cao Kiệt lúc này mới lưu ý đến, cân sau lưng Cao Tiểu Dư Hồ Tam Nương.

Này Hồ Thành, là hắn tâm phúc, từng mang theo Hồ Tam Nương bái phỏng qua hắn, cho nên Cao Kiệt đối với Hồ Tam Nương ngược lại cũng có chút ấn tượng.

"Tam Nương bái kiến Đô Giam!"

Lúc này, Hồ Tam Nương thoáng bình tĩnh lại, trong mắt chứa đựng lệ quang.

Nàng hướng Cao Kiệt một bộ, nói: "Nếu không phải vị tiểu đạo trưởng này, nô cũng không nhìn được Đô Giam."

"Người đứa nhỏ này, làm sao lỗ mãng như thế?"

Xây ra chuyện, người liền tới tìm ta, tội gì muốn đi mạo hiểm đây?"

"Huynh trưởng bị tặc nhân oan uổng, này đương Cốc tri huyện càng là một người hồ đồ, nó thật không biết nên chứng minh như thế nào.

Cho nên nó liền muốn, nếu có thể giết một cái tặc nhân, cũng hoặc là được tặc nhân chứng cứ, nói không chừng có thể chứng minh huynh trưởng thuần khiết."

"Người a "

Cao Kiệt điểm chỉ Hồ Tam Nương, trong lòng cảm khái.

Hồ Tam Nương ngược lại là nói không có sai, từ trước tại không biết được Giải Trần lúc xuất hiện, Cao Kiệt thật ra thì cũng không thể chắc chắn Hồ Thành có hay không cùng Lương Sơn có cấu kết. Khi đó sau, Hồ Tam Nương coi như tìm tới hần, đang không có chứng cứ dưới tình huống, Cao Kiệt đồng dạng không có năng lực làm.

Không sai, Trình tri phù đối với hần rất là khách khí.

Chú ý, là khách khí, mà không phải kính trọng khách này khí xuất xứ từ với nạn thổ phi, xuất xứ từ với đại chiến buông xuống, lại không phải là đối với Cao Kiệt kính trọng. Suy nghĩ tỉ mỉ, Trình tri phù đầu gì là xuất thân tiến sĩ, lại sao khả năng đối với Cao Kiệt kính trọng? Nhất thời chờ Lương Sơn bình định, Cao Kiệt chỉ cần có một chút sai lầm, này Trình tri phù cũng sẽ không lại khách khí với hần. Dù là, hần có một trước điện cũng Thái Ủy Nhị ca cũng không được.

Đây là cái thời đại này đặc chất, Vũ Quan địa vị, lại sao có thể cùng Văn Quan đánh đồng với nhau?

"Ồ, Tiểu Dư đây?"

Ngay tại Cao Kiệt cùng Hồ Tam Nương hàn huyên đi qua, đột nhiên phát hiện Cao Tiểu Dư không thấy tăm hơi?

Cũng may, bên cạnh Ngu Hầu trả lời: "Đô Giam, tiểu Cao lang quân vừa mới nhìn thấy bạn hần, cho nên liền đi qua."

Theo Ngu Hầu ngón tay hướng, Cao Kiệt thấy Cao Tiểu Dư thân ảnh.

Hần tại trong phế tích, đang cùng Mã Đại Tráng nói chuyện với nhau.

Trong lúc bất chợt, hần ngồi xổm người xuống, vẫy tay tỏ ý Mã Đại Tráng hỗ trợ vén lên một cây Viên Mộc, từ phía dưới lấy ra một cái màu đen hình cầu vật thể, ở trong tay đem chơi.

Cao Kiệt thấy rõ ràng trong tay hần đồ vật sau đó, nhất thời hù dọa đến sắc mặt trắng bệch.

"Tiểu Dư, mau đem vật kia buông xuống, đó là Phích Lịch Hỏa cầu."

Hần một tiếng gầm này, cũng sợ đến Cao Tiểu Dư người chung quanh, lập tức lui về phía sau.

Cao Tiểu Dư lại không để ý, cười đối với Cao Kiệt nói: "Đô Giam chớ hoảng sợ, đồ chơi này nó không thể tiểu đạo chính là muốn nhìn một chút "

Nói tới chỗ này, Cao Tiểu Dư đột nhiên ngậm miệng, nhìn lấy trong tay Phích Lịch Hỏa cầu sừng sờ.

Trong đầu, hiện ra vô số loại Hỏa Dược cách điều chế và phương pháp luyện chế, trong đó cũng có đây Phích Lịch Hỏa cầu công nghệ. Nhưng là tại trong đầu hần rất nhiều cách điều chế trong, Phích Lịch Hỏa cầu chỉ có thể bị bầu thành cấp độ nhập môn công nghệ, thậm chí không tính là Sơ Cấp.

Này Hỏa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, thoáng cái trở nên vô cùng rõ ràng.

Vốn là Cao Tiểu Dư còn không biết nên sử dụng như thế nào này Hỏa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, nhưng là bây giờ, hần dường như rõ ràng

"Đô Giam, tiểu đạo có nhất thời nổi nghi hoặc."

Cao Tiểu Dư bụng này Phích Lịch Hỏa cầu đi tới, bị dọa sợ đến Cao Kiệt liền tiếp lui về phía sau.

Bất đắc dĩ, hần không thể làm gì khác hơn là đem Phích Lịch Hỏa cầu giao cho Mã Đại Tráng, rồi sau đó nghiêm mặt nói: "Đô Giam ý muốn vây quét Lương Sơn, nghĩ đến này Lương Sơn Bạc tặc nhân cũng đã phát giác.

Cho nên, bọn họ nghĩ muốn phá vòng vây, vì vậy liền mệnh lệnh Giải Trần chờ người mang theo số lớn hỏa khí lẫn vào Tu Thành, kỳ mục đích chính là phải tiếp ứng những tặc nhân kia. Bây giờ, Giải Trần chết trong thành, tiếp đó, những tặc nhân kia có hay không sẽ còn tiếp tục công thành đây?"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyencv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Thước 8 chân

Lương Sơn Bạc các hảo hán, tiếp đó sẽ như thế nào lựa chọn?

Cao Tiểu Dư không biết, cũng lười biết rồi!

Bất quá, lấy hán đối với người giang hồ biết đến xem, Lương Sơn Bạc những người đó, sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nếu như đối phương là bộ đội chính quy, có thể sẽ đi vòng. Dù sao, Tu Thành là Đông Bình nha phủ thật sự chỗ này. Nơi này không coi là cái gì kiên thành, nhưng là tuyệt đối được gọi là thành tường cao dày. Như đối thành người bình thường, chưa chắc sẽ nguyện ý tiếp tục tấn công. Nhưng nếu là Lương Sơn Bạc các hảo hán Cao Tiểu Dư có chút hoài nghi! Không sai, đây là một đám bởi vì lợi ích mà tiến tới với nhau thứ liều mạng, nhưng là đang không có đặt tới bọn họ mục đích từ trước, bọn họ sẽ tuân thủ nghiêm ngặt đến nghĩa khí nguyên tắc.

Giải Trần chết ở Tu Thành!

Này chút ít các hảo hán, thật có thể dừng tay sao?

Cao Tiểu Dư đem hán lo lắng nói cho Cao Kiệt, nhưng Cao Kiệt cũng không thêm đề ý.

Đã như vậy, hán cũng không có dài dòng nữa cái gì. Nơi này là Cao Kiệt địa bàn, không tới phiên hán một người xuất gia quơ tay múa chân.

Nhắc nhở đến, liền đủ rồi.

+++++

Tu Thành, Thành Hoàng Miếu thiên điện.

Ngày trước đây cái thời điểm, trong Thiên Điện hội tụ tập không ít người suôi ẩm.

Nhưng là hôm nay, lại có vẻ hơi lạnh tanh.

Vương Đại Lang đi vào thiên điện, liền tỏ ý tâm phúc thủ ở bên ngoài, rồi sau đó chạy thẳng tới trong Thiên điện giữa đồng kia đồng lửa đi tới.

Đồng lửa bốn phía, ngồi vây quanh mười mấy tráng hán.

Một người cầm đầu khí lực hùng tráng, bên người để một cái sáng loáng đại đao.

"Đại Lang, bên ngoài tình huống gì? Mới vừa rồi này một thanh âm vang lên, là chuyện gì xảy ra?"

Tráng hán thấy Vương Đại Lang đi tới, cũng không khách sáo, để cho người bên cạnh dời đi vị tử, lấy một chén rượu, đưa cho Vương Đại Lang.

"Luu Đường ca ca, trên núi trừ người vào thành ra, vẫn chưa có người khác sao?"

Vương Đại Lang ngồi xuống, nhận lấy rượu uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó trầm giọng hỏi.

Tráng hán ngăn ra, lắc đầu nói: "Cũng không có người nào khác vào thành, Vương Anh huynh đệ vì cái gì có thể nghi vấn?"

"Mới vừa rồi ta nhận được tin tức, còn có núi bên trên ca ca vào thành, nhưng là lại lòi đuôi, cho nên nổ Phích Lịch Hỏa cầu."

"Ai vào thành?"

"Là Lưỡng Đầu Xà Giải Trần ca ca."

Vương Đại Lang dứt lời, cười khổ nói: "Nói đến Giải Trần ca ca cũng là không nhỏ tâm, sau khi vào thành chạy đi thịt heo đường hầm mưa xuân, đến mức bị người phát hiện hành tung. Sau đó cầu quan lại phái người bắt hán đồng bạn cũng là trên núi hảo hán ngoan độc, nổ Phích Lịch Hỏa cầu, vẫn chưa nổ chết mấy chục sai dịch. Bây giờ, Tu Thành đã khắp thành giới nghiêm, có chút phiền phức."

"Này Giải Trân đây?"

"Nghe nói bị người cho giết chết."

"Giải Trân chết?"

Tráng hán nghe, cả kinh.

Vương Đại Lang nghiêm mặt nói: "Lư Đường ca ca, đây rốt cuộc là chuyện gì? Nếu trên núi cho người đến đây, vì cái gì Giải Trân ca ca cũng xuất hiện ở trong thành? Hơn nữa còn mệnh tang đầu đường vua ta anh kính trọng nhất trên núi các anh, như có sai khiến, chết vạn lần không chối từ. Thế nhưng chúng ta bây giờ làm là lỗi chuyện lớn, ít nhất ca ca muốn cho ta rõ ràng trong này vấn đề a."

Tráng hán, tên là Lư Đường, tước hiệu thước bát chân.

Nếu như là dùng khi ngôn ngữ địa phương kêu hán biệt hiệu, rất dễ dàng sẽ bị nghe thành 'Xích Phát Quỷ'.

Nghe Vương Đại Lang nói, Lư Đường trên mặt lộ ra vẻ do dự, hướng bên người thanh niên nhìn.

Bên cạnh hán thanh niên, tướng mạo anh tuấn. Vóc người mặc dù không giống Lư Đường như vậy khô ngô, nhưng cũng lộ ra mấy phần cường tráng khí tức.

"Tam lang, cũng là người để giải thích đi."

Vương Đại Lang ánh mắt, chợt liền rơi vào thanh niên trên người.

Thanh niên này tên là Thạch Tú, giang hồ biệt hiệu Liễu Mạn Tam Lang. Cùng Lư Đường cũng như, là theo theo Thiết Thiên Vương Triều Cái tại đất vàng cương Kiếp sinh nhật cương sau đó, nhờ cậy Lương Sơn, bây giờ cũng là Lương Sơn Bạc ba mươi một vị đầu lĩnh một trong, làm người phi thường tinh tế.

Thạch Tú cười khổ lắc đầu một cái, nhìn Vương Đại Lang nói: "Vương Anh huynh đệ, chuyện này nói đến là việc xấu trong nhà,

Vốn không muốn cùng người biết được.

Nhưng là bây giờ

Người cũng biết, Lương Sơn Bạc bên trong dẫn rất nhiều, cho nên trong lúc đó cũng có một chút ngăn cách.

Dương Chí ca ca bọn họ lên núi sớm nhất, lại trước đây từng là triều đình tướng lĩnh, lên núi vốn là vì nghĩa khí, cho nên không thái quá hỏi chuyện trong chốn giang hồ tình. Ta cùng với Lư Đường ca ca, là mang theo Triều Cái ca ca lên núi, tổng cộng có tám người; sau đó Tống Giang ca ca xảy ra chuyện, lên núi xin vào chạy. Triều Cái ca ca cùng hán giao tình thâm hậu, cho nên không chút do dự liền tiếp nạp.

Tống Giang ca ca là một cái hảo hán, thế nhưng bên cạnh hán người

Tỷ như này Thần Hành Thái Bảo Đái Tông và Hắc Toàn Phong Lý Quỷ, chính là không an phận người, chỉ Tống Giang ca ca như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, liền miễn không cùng chúng ta sinh ra mâu thuẫn. Vốn là, hai vị ca ca coi như hòa thuận, tất cả mọi người có thể khác tuân theo quy củ. Thế nhưng sau đó, Tàn Minh cùng Đồng Bình hai vị ca ca lên núi, quy thuận Tống Giang ca ca, liền khiến cho được cục diện này thoáng cái trở nên loạn "

Lư Đường hơi không kiên nhẫn nói: "Vương Anh huynh đệ, chúng ta nói tóm tắt tốt.

Liền là trước kia Triều Cái ca ca cùng Tống Giang ca ca có chút không vui, nhưng mọi người thế lực tương đối, lại có mười hai vị đầu lĩnh ở giữa điều giải, cho nên mọi người bình an vô sự. Bây giờ, Tống Giang ca ca bên kia được Đồng Bình và Tàn Minh hai vị ca ca, thế lực lớn tăng, khiến cho này mười hai vị đầu lĩnh liền có chút ít băn khoăn, bắt đầu thiên vị bọn họ vì vậy, Triều Cái ca ca không rất cao hứng."

Vương Anh sau khi nghe xong, có chút ngăn ra.

Mọi người đều là vào rừng làm cướp là giặc, làm sao trở nên phức tạp như vậy?

Nhưng hán cũng nghe hiểu, Lương Sơn Bạc mà nay, chính diện gần một trận tranh quyền lực.

"Bây giờ, quan địa phương vây khốn Lương Sơn cực kỳ tàn bạo, trên núi dân số càng ngày càng nhiều, lại không tiền thu, có chút không nhịn được.

Triều Cái ca ca liền đề nghị phá vòng vây, hơn nữa nói lên muốn đoạt lấy Tu Thành, nói người nào Tu Thành, liền có thể làm Đại Đầu Lĩnh.

Thật ra thì, Triều Cái ca ca tâm tư ta minh bạch, hán cũng không thêm đề ý này đồ bỏ Đại Đầu Lĩnh, chỉ là muốn cạnh tranh một hơi thờ hán phái ta cùng với tam lang vào thành, là vì cướp lấy Tu Thành làm chuẩn bị. Thật không nghĩ đến, Tống Giang ca ca cũng phái người đến."

Thạch Tú nói: "Giải thích như vậy, Vương Anh huynh đệ có thể hiểu chưa?"

Đang khi nói chuyện, Thạch Tú tay, liền lạng lẽ chảy xuống đến bên người một cái thép trên đao.

Vương Anh dùng sức xoa bóp gương mặt, trong lòng âm thầm kêu khổ.

Vốn chỉ muốn có thể cùng Lương Sơn các hảo hán kết giao một chút, ngày sau có thể tăng thêm một phần lẫn lộn giang hồ vốn liếng. Thật không nghĩ đến, đây không cẩn thận liền cuốn vào Lương Sơn hệ phái tranh, thật đúng là 1 cộc làm người ta cảm giác phiền toái sự tình a

"Hai vị ca ca, trên núi tình huống gì Vương Anh không muốn biết.

Các người là chịu Thất Ca đề cử đến tìm đến ta, Thất Ca cùng ta, càng là có ân cứu mạng, Vương Anh tại sao cũng sẽ hỗ trợ. Bây giờ, Vương Anh liền câu có nói nghi hoặc các người: Đây Tu Thành, các người có còn muốn hay không muốn? Lại dự định tại sao phải?"

Vương Anh trong miệng Thất Ca, tên là Nguyễn Tiểu Thất, Hoạt Diêm La Nguyễn Tiểu Thất, cũng là đi theo Triều Cái lên núi hảo hán.

Lưu Đường và Thạch Tú nhìn nhau, chợt thờ phào.

Giải Trân chết, quả thật có chút đáng tiếc!

Nhưng hán là Tống Giang người, nói toạc ra cùng bọn họ cũng không quá lớn giao tình, hán hai người cũng không phải quá để ở trong lòng.

Mấu chốt, là muốn nhìn Vương Anh thái độ. Nếu Vương Anh như cũ nguyên ý phối hợp, vậy hán hai người cũng liền có thể thờ phào một cái.

"Muốn, vì cái gì không muốn?"

Lưu Đường mâu quang hung ác, trầm giọng nói: "Cầu quan hại Giải Trân huynh đệ, nếu không được báo thù, chúng ta vẫn chưa làm sao đặt chân giang hồ?"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~ĐÓN CHƯƠNG MỚI NHẤT TẠI~~~~~<http://truyencv.com>

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Sóng gió không bình

Trời, đã phát sáng.

Tuyết rơi nhiều tại sau nửa đêm lúc cũng đã dừng lại, nhưng gió vẫn như cũ rất lớn.

Cuồng gió lay động hai bên đường phố cây dương chạc cây đung đưa, cũng thỉnh thoảng sẽ cuốn lên tuyết động tung bay, nhìn từ xa đi một mảnh sương mù.

Ánh mặt trời rất sáng lạn, nhưng là lại không thể cho người chút nào ấm áp cảm thụ, phản khiến người ta càng phát ra rét lạnh.

Đồng trên đường lái buôn so với trước kia giảm rất nhiều, cửa tiệm cũng đóng hơn nửa. Tiểu tây đầu cầu Quách gia điểm ngược lại là mở cửa, bất quá khách nhân so với trước kia, thiếu còn hơn một nửa, vắng ngắt, nhìn qua có chút tiêu điều khí tức

"Quách lão hán, hôm nay đây là thế nào?"

Khi Đội một lính tuần từ nhỏ tây trên cầu đi qua sau khi, Quách gia cửa tiệm trước Vương bà không nhin được hỏi.

Nàng tuổi lớn, ngủ sớm, cũng không biết đêm qua chuyện phát sinh. Ngược lại sáng sớm tỉnh lại, đã cảm thấy không khí ngột ngạt, sinh ý cũng so với bình thường kém rất nhiều. Phải biết, dựa vào Quách gia điểm, ngày thường đây cái thời điểm nàng ít nhất có thể bán mấy chục bánh nướng. Nhưng là hôm nay, chỉ bán mười mấy, hơn nữa trên đường này lính tuần, dường như cũng gia tăng rất nhiều.

Có Tống đến nay, phát triển kinh tế phi thường nhanh chóng.

Hán Đường thời kỳ Phùng Thị chế độ dần dần tan vỡ, trong thành phố tự do mức độ, cũng rộng thùng thình rất nhiều.

Như tại Hán Đường, mỗi ngày đều sẽ có đêm Cấm. Mà vào Tống sau khi, đêm này cấm chế độ y nguyên tồn tại, chính là hữu danh vô thực.

Quách lão hán là Quách gia điểm nấu ăn, cũng là chương quy.

Hán hôm nay cũng thanh nhàn rất, đem sinh ý giao cho mấy cái tiểu hòa kè, liền ngồi ở sau cửa co ro, nhìn ra phía ngoài.

"Vương bà tử, người chẳng lẽ không biết sao? Lương Sơn Bạc tặc nhân muốn tới!"

"À?"

"Nghe nói hôm qua thì có một đám người lẫn vào trong thành, thua thiệt Cao Đô Giám bọn họ cảnh tỉnh, phát hiện những người đó, vì vậy tại nửa đêm vây quét. Chỉ không nghĩ những tặc nhân kia, cư nhiên dùng Phích Lịch Hỏa cầu người biết cái gì là Phích Lịch Hỏa cầu sao?"

"Ta nào biết?"

"Này ta và người nói một chút."

Trong điểm, ngồi mấy người khách nhân, chính uống dê tạp canh.

Một người trong đó bàn, vây ba người ngồi. Thanh niên cầm đầu, nghe được này Quách lão hán cùng Vương bà tử đối thoại, không khỏi mày kiếm khẩn tức.

"Ca ca, nhìn dáng dấp trong huyện Tu Thành đây, chân chính người chủ sự, là này họ Cao cầu quan."

Hắn hạ thấp giọng đối với bên người tráng hán nói: "Cái này Cao Kiệt lại cảnh tỉnh rất, chúng ta muốn động thủ, sợ là phiền toái."

Tráng hán đầu đội Phạm Dương mũ, trên người mặc nạp áo, mặt thang đen bóng.

"Tam Lang nói không tệ, nguyên tưởng rằng con chó kia quan dựa lưng vào Cao Cầu, là một bất học vô thuật người."

Nhưng bây giờ nhìn lại, sợ là chúng ta tin tức có sai lầm, người này ngược lại có chút bản lĩnh. Bất quá, chúng ta đã cùng Triều Cái ca ca ước định, tối nay mở thành tiếp ứng. Sở dĩ, nhất định phải nghĩ biện pháp mới phải, nếu không ca ca nhất định sẽ không nể mặt."

"Giết kia cầu quan làm sao?"

Thanh niên trong mắt, thoáng qua vẻ sát cơ.

Tráng hán buông xuống chén canh, nghiêng đầu nhìn một chút thanh niên, lộ ra như có vẻ suy nghĩ.

"Ca ca, xà vô đầu bất hành, Bình vô chủ tự loạn."

Ta xem ra, này đồ bỏ Trình tri phủ cũng xem nhẹ, đây Tu Thành chân chính làm chủ nhân, hẳn là Cao Kiệt. Chỉ cần giết Cao Kiệt, Tu Thành tự loạn. Đến lúc đó sau để cho Vương Đại Lang bên kia động thủ, ca ca dẫn người mở cửa thành ra, liền có thể dễ như trở bàn tay."

"Đây "

Tráng hán lộ ra vẻ do dự, dường như không quyết định chắc chắn được.

"Tam Lang cần phải minh bạch, ra tối hôm qua sự tình, cầu quan tất nhiên cảnh giác, lính gác cũng sẽ trở nên phá lệ nghiêm mật."

Muốn động tay, sợ là khó khăn."

Thanh niên cười nói: "Ca ca tại sao lá gan càng ngày càng nhỏ, cầu quan thủ hạ có thể có quá mức nhân vật? Giải Trần là một không có suy nghĩ, cho nên mới bị người nhìn thấu hành tàng. Không bằng như vậy, liền do tiểu đệ xuất thủ, giết kia cầu quan giúp ca ca giúp một tay."

"Tam Lang, quá nguy hiểm."

"Ca ca, ta hồi nào không rõ nguy hiểm, thật là

Trên núi thế cục,

Càng ngày càng phức tạp, tiếp tục nữa, không cần quan địa phương động thủ, nói không chừng chúng ta chính mình liền muốn trước đầu. Trời Vương ca ca leng keng thiết cốt, chính là nhất đẳng nhân nghĩa hán tử. Nhưng so với lên này Tống Công Minh, nhưng có chút quá nhân từ. Ban đầu Tống Công Minh lên núi, trực tiếp đem thủ hạ của hắn sách phân chính là, lại lấy ở đầu hôm nay phiền toái.

Tổng Công Minh người ta gọi là Hồ Bảo Nghĩa, danh tiếng so với trời Vương ca ca vang dội, thủ đoạn cũng cao minh hơn.

Này Đái Tông, Lý Quỷ còn có Giải gia huynh đệ nhiều lần khiêu khích, khó bảo toàn không có hấn ở sau lưng thêm dầu vào lửa. Bọn họ không có lên núi lúc trước, Dương Chí ca ca cùng chúng ta bực nào thân thiết. Thật là từ Tổng Giang lên núi sau, bọn họ lại cùng bọn ta dần dần xa lánh lẫn này trời Vương ca ca muốn đoạt lấy Tu Thành, Tổng Giang lại phái người tới, hiển nhiên là có dụng ý khác. Còn có này học cứu ca ca, mặc dù là cùng chúng ta một nhóm, nhưng người không cảm thấy đây hai tháng đến, hấn cũng ở đây nghiêng về này Tổng Công Minh sao?"

Thanh niên nói xong lời nói này, thở ra một hơi dài.

"Nếu như lần này trời Vương ca ca thất bại, sợ là lại cũng khó đặt chân."

Tráng hán nhắm mắt, trầm ngâm chốc lát sau, cắn răng làm ra quyết định, "Đã như vậy, vậy thì do người đi đối phó cầu quan.

Đến lúc đó sau Vương Đại Lang sẽ hành động, người thấy tín hiệu liền động thủ, ta bên này cũng sẽ cướp lấy cửa thành."

"Ca ca sáng khoái, ta nhất định không để cho này Cao Kiệt phá hư trời Vương ca ca chuyện tốt!"

Thanh niên nói xong, liền đứng lên, đi ra ngoài.

Mà tráng hán tắc không có lập tức rời khỏi, mà là vẫy tay hô: "Chủ quán, thêm một chén nữa dê tạp canh, dê tạp phải nhiều thả chút ít, thuận tiện lại này mười bánh nướng tới."

Quách lão hán đang cùng Vương bà nói văng nước miếng, nghe được tiếng gào, liền vội vàng ngừng câu chuyện.

"Vương bà tử, này mười bánh tử đến, khách nhân chờ một chút, lập tức tới ngay!"

+++++

Phích Lịch Hỏa cầu, dùng dài hai tam tiết, to một tắc bán không có nứt ra làm trúc một cây chế thành. Tiết cùng tiết trong lúc đó, cũng không có tạc thông, dùng Tiểu Bình tiền lớn nhỏ mỏng sứ 30 phiến, Hỏa Dược tam cân rưỡi điều hòa tốt, đem cây trúc đoàn đoàn bao lấy, kỳ trạng thái như cầu, hai đầu các chừa lại cây trúc tắc hơn, cầu bên ngoài thêm che một phần Hỏa Dược, coi như là cơ bản hoàn thành, khả dùng ở phạm vi nhỏ nổ tung.

Kỳ nổ tung uy lực không lớn, sẽ sinh ra khói dày đặc.

Bất quá, thanh âm rất vang dội, giống như phích lịch, cho nên xưng là Phích Lịch Hỏa cầu.

Đô Giám Phủ trong khách phòng trên bàn, một cái hoàn chỉnh Phích Lịch Hỏa cầu đã bị sách phân thất linh bát lạc.

Bực này cấp độ nhập môn hỏa khí, thật sự là quá đơn giản Phích Lịch Hỏa cầu? Nghe vào rất lợi hại, thật ra thì cũng bình thường.

Đêm qua sở dĩ sẽ sinh ra lớn như vậy nổ tung, cũng không phải Phích Lịch Hỏa cầu uy lực mạnh mẽ, mà là này Hỏa Dược quá nhiều dựa theo đêm qua hiện trường nổ tới phân tích, Lương Sơn trong tay tặc nhân, ít nhất có năm mươi viên Phích Lịch Hỏa cầu, hoặc là càng nhiều.

Nhiều như vậy Phích Lịch Hỏa cầu, muốn nổ tung Tu Thành cửa thành, đảo cũng không phải là không thể!

Cao Tiểu Dư đem Phích Lịch Hỏa cầu phát hỏa dược nghiền nát, tử quan sát kỹ, đồng thời trên giấy nhanh chóng viết, một lát sau đem lửa này dược phối bí, trên nguyên tắc liền nhìn rõ ràng. Hỏa Dược, lúc ban đầu chính là tu đạo sĩ Luyện Đan một loại sản vật, ngay từ lúc Tây Hán trong thời kỳ, thì có Phương Sĩ làm ra Hỏa Dược Đan Phương. Sau đó trải qua Tùy Đường, Đan Phương lưu truyền đến dân gian, tại Văn Đường thời kỳ, mới chính thức được mọi người công nhận, hơn nữa bắt đầu dùng cho quân sự. Dĩ nhiên, càng nhiều lúc, Hỏa Dược hay là dùng với dân gian.

Cao Tiểu Dư trong đầu, tồn có vô số Đan Phương.

Cái kia Hỏa Dược Chuyên Tinh kỹ năng mặc dù chỉ có Trung Cấp, thật là tại dược này rất nhiều sách kỹ năng sau khi, Đan Phương không thấp hơn trăm loại. Bất kể một cái kia Đan Phương, luận uy lực đều mạnh hơn xem qua trước đây Phích Lịch Hỏa cầu Phối Dược toa thuốc. Chỉ bất quá

Thật ra thì có Tổng đến nay, triều đình đối với hỏa khí rất coi trọng, thậm chí có đặc biệt đều làm viện chế tạo hỏa khí.

Cao Tiểu Dư suy nghĩ một chút, đem vốn có Phối Dược toa thuốc xé nát, lại viết một cái toa thuốc, đi ra khỏi phòng.

Một cổ gió rét, thổi vào mặt.

Cao Tiểu Dư đánh cái rùng mình, gọi tới Đô Giám Phủ người làm.

Tối hôm qua, hấn trở lại Đô Giám Phủ sau khi, liền thật sớm ngủ.

Một cảm giác ngủ tới hùng sáng, sau khi tỉnh lại hấn mới biết, Mã Đại Tráng đã đi rom cò trận báo danh.

Vốn là, Mã Đại Tráng đã không cần đi tới rom cò trận. Tối hôm qua hấn đi theo Cao Tiểu Dư giám thị Lương Sơn tặc nhân, coi như là lập được đại

công, có thể lấy. Nhưng bởi vì tối hôm qua tình huống tương đối loạn, Cao Kiệt cũng không có nói về đối với Mã Đại Tráng an bài. Cái này ngay thẳng gia hỏa liền sáng sớm thức dậy, đi rom cỏ trận đang làm nhiệm vụ mà Cao Tiểu Dư lúc ấy, cũng trong giấc mộng.

Vào khoảng rom cỏ trận cũng không nguy hiểm gì, Mã Đại Tráng đi vậy phải đi.

Cao Tiểu Dư chuẩn bị chậm một chút tìm Cao Kiệt thỉnh cầu một cái ân huệ, đem Mã Đại Tráng thả ra, cũng không tính là hoàn toàn tự do.

Thật là sau khi tỉnh lại, hần liền ôm lấy này Phích Lịch Hỏa cầu nghiên cứu.

Đây nghiên cứu một chút, chính là gần phân nửa xế trưa.

"Tiểu đạo cần có những vật phẩm này, làm phiền Cư Sĩ khổ cực một lần.

Bất quá, bên trong có một ít tài liệu tương đối đặc thù, sợ là cần có Đô Giám gật đầu đồng ý, sở dĩ thỉnh Cư Sĩ hướng về Đô Giám thông báo một tiếng."

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bảo tiêu

Suốt đêm, Cao Kiệt cũng không có chợp mắt.

Phát sinh chuyện lớn như vậy tình, thân là Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám, hần lại sao khả năng dễ dàng?

Giải Trần mặc dù đền tội, hần đồng đảng cũng toàn bộ Từ Vong, liên đới Lý gia trang những xe kia phu trang đình, toàn bộ sa lưới, không một người chạy thoát.

Thật là, ai có thể bảo đảm, trong thành này không có còn lại Mật Thám?

Được rồi, coi như không có Mật Thám, Giải Trần chờ người lẫn vào trong thành, rất rõ ràng là vì Lương Sơn công thành làm chuẩn bị. Ngược lại, Cao Kiệt là tuyệt sẽ không tin tưởng, này Lương Đầu Xà chỉ là là đi thịt heo đường hầm mưa xuân Tầm Hoan, liền dẫn người lẫn vào Tu Thành.

Dường như, có chút áp lực!

Bây giờ triệu hồi các nơi binh mã?

Trên thời gian nhất định là không kịp, huống chi đây đại chiến buông xuống, binh mã cũng không có thể khê động, nếu không sẽ khiến cho toàn bộ cục diện lâm vào hỗn loạn.

Bất quá, ngược lại cũng không phải không có cách nào, có thể lúc này là tiêu diệt hết Lương Sơn cơ hội tốt.

Nhưng vấn đề là, Lương Sơn tặc nhân khi nào động thủ, lại thì như thế nào động thủ? Hần cũng không biết. Huống chi nếu muốn áp dụng hần kế hoạch, nhất định phải có Đông Bình Phủ Tri Phủ phối hợp mới có thể, nếu không cho dù hần là Bình Mã Đô Giám, cũng khó tạm thời cải biên kế hoạch. Trọng yếu nhất là, kế hoạch này khá có nguy hiểm, Cao Kiệt cũng không biết, Trình tri phủ có hay không có can đảm này.

Vì thế, hần cả đêm tại Trình tri phủ trong nhà, cùng Trình tri phủ thương nghị hần kế hoạch.

Này Trình tri phủ đừng xem là một văn nhân, nhưng là lại có chút quyết đoán, nghe xong Cao Kiệt kế hoạch sau, nguyện ý toàn lực cầm cự.

Dù sao, nếu thật tiêu diệt hết Lương Sơn tặc nhân, không chỉ có riêng là Cao Kiệt công lao.

Lương Sơn tặc người đã kinh động Quan Gia, trước đây còn có Đãng Châu Tri Phủ hầu đáp lên sớ, hy vọng triều đình có thể chiêu an những người này. Từ trình độ nào đó mà nói, Lương Sơn Bạc tặc người đã ra hồn, nếu có thể tiêu diệt hết, hần cái này Tri Phủ công lao cũng sẽ không nhỏ! Trình tri phủ không phải Vũ Quan, là đứng đắn xuất thân tiến sĩ, tự có hần lên chức đường tắt. Nhưng nếu như có thể có vài phần chiến công trong người, hiệu quả sẽ

tốt hơn. Phải biết có Tổng đến nay, võ tướng mặc dù không đặc ý, nhưng Nho Tướng cũng rất cật hươg.

Làm một không tốt đem tới còn có thể vào Xu Mật Viện, mới là thật chính chấp chương đại quyền.

Cao Kiệt cùng Trình tri phủ thương nghị cả đêm, đem cụ thể chương trình đều thiết kế xong, lúc này mới trở lại Đô Giám Phủ.

Bất quá, hần cũng không thời gian nghỉ ngơi, vội vã ăn xong điểm tâm, tìm tới Hồ Tam Nương, hỏi này Dương Cốc tình huống.

Giải Trần lần này động tĩnh không nhỏ, cũng không biết này Dương Cốc Huyện tình trạng làm sao.

Cao Kiệt tin nhiệm Lục Kỳ, nhưng vấn đề là Dương Cốc trong huyện, mà nay là văn bát cổ bản không chịu nổi trọng dụng, Hồ Thành người bị thương nặng. Lục Kỳ mặc dù có năng lực, nhưng có thể hay không đối phó được này Phác Thiên Điều Lý Anh còn đang ở đó cái nào cũng được, cũng cũng không do Cao Kiệt không là thể lo lắng.

"Tiêu, mười cân; lưu, một cân; hồ nhục hồi, tám lượng.

Làm ống trúc năm mươi; Hòa Dược giấy dẫn, thạch tín, dài hai tấc đinh sắt năm cân "

Ngay sau đó người đem Cao Tiểu Dư viết xong danh sách giao cho Cao Kiệt sau khi, Cao Kiệt cũng là sững sờ.

"Cao đạo trưởng có thể hay không nói rõ, muốn những thứ này làm chi?"

"Đạo trưởng ngược lại là không có nói, chỉ nói là có vài thứ, cần có lang quân đồng ý mới có thể đoạt được, cho nên ra lệnh cho tiểu nhân đưa tới."

Cao Kiệt gãi gãi đầu, đem danh sách đặt ở trên bàn.

"Cái này "

Cao Kiệt do dự một chút, có ý cự tuyệt, thật là Cao Tiểu Dư ngày hôm qua cứng rắn lập công, để cho hần cũng không tiện nói thêm cái gì. Nay Giải Trần là Cao Tiểu Dư phát hiện, mặc dù là chết ở Hồ Tam Nương tay, nhưng căn cứ Hồ Tam Nương thuyết pháp, nếu như không có Cao Tiểu Dư, nàng cũng không khả năng giết chết Giải Trần. Bây giờ, hần chẳng qua chỉ là muốn chút ít vật vĩnh vật phẩm, nếu không cho không khỏi lộ ra hẹp hòi.

Tuy nói những thứ này, quan địa phương không chế rất nghiêm, nhưng nói toạc ra, thật không giá trị cái gì.

"Như vậy đi, vật phẩm giảm phân nửa, cho hần đưa đi. Liền nói bây giờ vật liệu thiếu thốn, sở dĩ chỉ có thể tìm đến những thứ này."

"Tiểu nhân minh bạch!"

Này người làm đi ra ngoài, Cao Kiệt thở phào, hướng về Hồ Tam Nương nhìn.

"Tam Nương, ngươi huynh trưởng sự tình, không cần lo lắng.

Lục Kỳ bây giờ khả năng đã tới,

Nói không chừng ngươi huynh trưởng cũng đã đến trú miện Trại. Ngươi liền ở lại chỗ này, các thứ chuyện sau khi kết thúc trở về nữa. Vào khoảng ngươi bây giờ đi về, cũng không có tác dụng gì, chẳng lưu lại, bang ta làm việc "

"Đô Giám, nô một người đàn bà, có thể làm gì?"

Cao Kiệt suy nghĩ một chút, cười nói: "Như vậy đi, ngươi giúp bảo vệ ta tốt Cao đạo trưởng."

"Cái đó Tiểu Đạo Trưởng? Hần làm sao?"

"Cao đạo trưởng ngươi đừng hỏi, chuyện này ta từ có đạo lý.

Mà nay đại chiến bùng nổ, ta lo lắng hần sẽ gặp nguy hiểm, ngươi quyền cước cao minh, lưu ở bên cạnh hần chiếu cố, ta cũng có thể yên tâm."

"Đô Giám, những tặc nhân kia, thực có can đảm công thành sao?"

Hồ Tam Nương do dự một chút, không có đáp ứng, cũng không có cự tuyệt, ngược lại đem đề tài dời ra chỗ khác.

Cao Kiệt sững sờ, toàn tức nói: "Tam Nương vì cái gì cảm thấy, bọn họ không dám công thành?"

"Huynh trưởng từng nói, này Lương Sơn Bạc trong không ít người từng là triều đình hiệu lực, chỉ vì nghĩa khí, cho nên mới kết bạn vào rừng làm cướp mà Triều Cái Tổng Giang những người đó, tất cả đều là khá có danh tiếng hảo hán. Nếu như là công thành, vậy coi như giống như là tạo phản."

"Đây là Hồ Thành nói?"

"Ừ!"

Cao Kiệt nghe những lời này, liền minh bạch Hồ Thành vì cái gì bị oan uổng.

Nói toạc ra, người này miệng không có đem cửa có mấy lời, có một số việc, trong lòng người rõ ràng là tốt rồi, sao nhưng có thể nói ra tới đây? Chớ đừng nói chi là, đương Cốc huyện lệnh văn bát cổ bản là một phi thường nhạy cảm người, hẳn lại làm sao có thể bắt sinh cổ kị?

Hãy nói đi, văn bát cổ bản coi như lại hoành, cũng không phải lỗ mắng như thế.

Này Hồ Thành dù sao cũng là hấn Cao Kiệt thủ hạ

"Vào rừng làm cướp, chính là Phi.

Triều đình có ý hướng Đường quy củ, giang hồ có nghĩa khí giang hồ. Chỉ khi nào bọn họ thành Phi, này đã là tạo phản, lại có cái không dám đây? Tam Nương, sau đó người muốn xem người người huynh trưởng kia, để cho hấn thiếu ở bên ngoài nói bậy nói bạ, tránh cho gây họa."

"Tam Nương, tránh khỏi."

+++++

Cao Kiệt sự tình rất nhiều, Hồ Tam Nương lại nói với hấn đôi câu, liền cáo lui rồi khỏi.

Gió, đã nhỏ rất nhiều.

Nhìn sắc trời, đang lúc buổi trưa.

Hồ Tam Nương khi đi ngang qua Cao Tiểu Dư chỗ ở lúc, đột nhiên nghĩ tới Cao Kiệt phân phó, vì vậy liền đi tới, nghĩ muốn thăm xuống.

Bất kể như thế nào, Cao Tiểu Dư tới hôm qua coi như là giúp nàng bận rộn, nàng còn không có hướng về Cao Tiểu Dư nói cảm ơn.

Đi tới Cao Tiểu Dư cửa, liền bị một gã sai vặt ngăn lại.

"Tam Nương tử, xin dừng bước."

"Nô là tới thăm một chút Cao đạo trưởng, có thể hay không thông báo một chút?"

Gã sai vặt nghe, lại lắc đầu liên tục nói: "Tam Nương tử, không phải là tiểu nhân không thông bẩm, mà là Cao đạo trưởng phân phó, bất luận kẻ nào tới cũng không muốn trải qua nhiều hấn, nếu không sẽ vô cùng nguy hiểm. Trừ phi là chính bản thân hấn đi ra, ai tới đều không cho quấy rầy."

Hồ Tam Nương nghe nhất thời sững sờ, kinh ngạc nói: "Cao đạo trưởng đang làm gì?"

"Không biết, mới vừa rồi quản gia đưa rất nhiều thứ tới, đạo trưởng Thu chi sau liền tự giam mình ở bên trong phòng, còn cảnh cáo ta nói, như quấy rầy hấn, có thể sẽ phát sinh tai họa. Tam Nương tử hết sức muốn làm khó tiểu nhân, phá hư đạo trưởng đại sự."

Gã sai vặt nói thành khẩn, Hồ Tam Nương cũng không tiện nói gì nữa.

Chỉ là, tâm lý chu đáo hơn tràn đầy hiếu kỳ, muốn biết Cao Tiểu Dư đến tột cùng ở đó trong phòng, lại làm những gì thủ đoạn đây?

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Tam Lang liều mạng

Hồ Tam Nương ngủ ở Cao Tiểu Dư cách vách, khoảng cách rất gần.

Thấy Cao Tiểu Dư bận bịu, nàng cũng không nói gì nữa, tự ý trở lại trong nhà.

Thật ra thì, nàng đêm qua cũng ngủ không được ngon giấc. Hoặc có lẽ là, từ Hồ Thành xảy ra chuyện sau đó, nàng một mực không có thể nghỉ ngơi cho khỏe qua.

Là giám thị Lý Anh, Hồ Tam Nương suốt hai ngày không có nghỉ ngơi.

Sau đó lại theo dõi Giải Trân đoàn người đến Tu Thành, trong lúc chỉ ăn nửa bát Thủy hồng bết mặt. Tối hôm qua đến Đô Giám Phủ, nàng lại là hưng phấn một đêm không ngủ. Nếu như thể tính được, nàng đã bốn ngày không có chớp mắt. Nếu không phải nàng quyền cước hơn người, thân thể tráng kiện, đã sớm không canh chừng được. Sờ đi ở trở về phòng sau đó, thật sự là không chịu nổi, liền ngã xuống giường, để nguyên quần áo mà nằm.

Đây một cảm giác, ngủ cũng không nữa.

Hồ Tam Nương nằm mơ thấy Lý Anh, nằm mơ thấy Giải Trân.

Đặc biệt là Giải Trân trước khi chết trọn to hai mắt, một bộ dữ tợn bộ dáng, quả thực làm người ta kinh khủng.

Hồ Tam Nương tuy nói quyền cước không tệ, nhưng phải nói giết người, ngày hôm qua vẫn là lần đầu tiên. Lúc ấy nàng không có cảm giác gì, có thể sau chuyện này hồi tưởng lại, lại không từ đâu tới sợ. Nếu như ngày hôm qua không phải Cao Tiểu Dư, nàng khả năng thật sự nguy hiểm!

"Tiểu nương tử nhảm yêu khoe tài, sau đó phải cẩn thận một chút mới được."

Nàng lại nằm mơ thấy Cao Tiểu Dư, cột nhà xuất hiện ở trước mặt nàng.

Trong lúc bắt chợt, Cao Tiểu Dư hét thảm một tiếng, đây Trương Tuấn Tú mặt, đột nhiên máu tươi chảy đầm đìa.

Sau lưng hần, lại xuất hiện Giải Trân đây máu me đầy mặt dữ tợn bộ dáng, cắn răng nghiêng lợi gặm hết lên: "Ta muốn giết các ngươi!"

"A!"

Hồ Tam Nương kinh hô một tiếng, hô liền ngồi dậy.

Trên trán, chẳng biết lúc nào đã phủ đầy mịn mồ hôi lạnh, nàng ngồi ở trên giường, thở gấp không ngừng, tim càng nhảy lên kịch liệt.

Thật lâu, nàng tài tỉnh lại, thở ra một hơi dài.

Ngoài cửa sổ, đã đen xuống, chỉ là gió rét gào thét.

Không biết lúc nào, gió kia thế lại nổi lên đến, lay động trong đình viện cây cối chặc cây chập chòn, kéo kệt kéo kệt vang lên không ngừng.

Hồ Tam Nương cảm thấy trong phòng có chút bức mình, vì vậy liền xuống giường, đi tới trước cửa sổ, đẩy ra cửa sổ.

Rét lạnh gió, cuốn vào trong nhà, khiến cho ánh nến lúc sáng lúc tối.

Nàng ở cửa sổ đứng một lúc, cuối cùng là làm cho mình hoàn toàn bình tĩnh lại, vì vậy liền chuẩn bị đóng lại cửa sổ, ra ngoài nhét đầy cái bao tử. Ban ngày, nàng ăn cũng không nhiều lắm, đây tỉnh dậy sau, liền cảm giác bụng đói ục ục, có chút khó chịu.

Nhưng vào lúc này, một đạo nhân ảnh từ tường cao bên ngoài trở mình đi vào, nháy mắt mất không thấy.

Hồ Tam Nương ngay từ đầu cho là mình bị hoa mắt, vì vậy dùng sức xoa xoa con mắt

Tình huống gì?

Trong đầu, ở trong điện quang hỏa thạch thoáng qua một cái ý niệm, nàng nằm rạp người thổi tắt ánh nến, hướng về cửa sổ nhìn ra ngoài.

Rất im lặng, cũng không có cái gì tình trạng. Ngay tại Hồ Tam Nương cảm thấy nghi ngờ sau khi, từ góc tường một nơi trong bụi cỏ thoát ra một cái Hắc Ảnh, ở trong đình viện hai ba lần đánh nhảy khiêu thiểm, liền biến mất ở trong một mảng bóng tối.

Hồ Tam Nương kích linh linh rung mình một cái, trong đầu nhất thời thoáng qua hai chữ: Thích khách!

Nàng cũng không do dự, gờ tay lên từ trên bàn nhặt lên Liễu Diệp Song Dao, liền vọt người từ cửa sổ nhảy ra, xông vào hành lang dài bên trong.

Hồ Tam Nương thân hình nhẹ nhàng, bước chân Nhược Linh mèo hành tẩu, chút nào không một tiếng động.

Nàng ẩn thân ở trong bóng tối, dọc theo hành lang dài mà đi, rất nhanh thì đi tới Cao Tiểu Dư chỗ ở.

Hắc Ảnh, xuất hiện lần nữa.

"Người nào?"

Từ Cao Tiểu Dư nơi ở ngoài cửa, truyền tới gã sai vật thanh âm.

Gió thật to, ánh trăng trong sáng.

Hồ Tam Nương thấy rõ, gã sai vật kia đi đến sân vườn trong, hướng về lẩm lét nhìn trái phải.

Chỉ là không chờ hắn lại nói ra câu thứ hai, một đạo hàn quang thoáng qua. Một khẩu phi đao nhanh như thiểm điện, chính giữa gã sai vật kia cổ họng.

Gã sai vật ồm ồm té ở trên mặt tuyết, máu tươi trong nháy mắt, sau đó tuyết đọng.

Hắc Ảnh, chợt ở trong đình viện xuất hiện

Đây căn phòng khách, vốn là Đô Giám phủ chủ nằm.

Nhưng bởi vì Cao Kiệt phần lớn thời gian đều là ở thư phòng đợi, sở dĩ chủ này nằm cũng liền Không đi xuống, biến thành phòng khách. Bất quá bóng đen kia hiển nhiên không biết tình huống này, liền chạy thẳng tới phòng khách mà đến.

Hồ Tam Nương thấy vậy, cũng không dám lại chân chờ.

Cao Tiểu Dư đã từng nói: Bất luận kẻ nào không nên quấy rầy hắn

Mặc dù không biết Cao Tiểu Dư đang làm gì, nhưng ban ngày Cao Kiệt từng nói qua, hắn khả năng ở xử giục hỏa khí loại đồ vật.

Hồ Tam Nương đối với hỏa khí không có chút nào nhận biết, càng không có hứng thú.

Nhưng nàng từng hộ tống thành đi qua Dương Cốc Huyện đều làm viện, gặp qua nơi đó công tượng làm việc.

Lúc đó, những công tượng đó đều vô cùng cẩn thận Hồ Thành nói: Hỏa khí chế tạo hung hiểm vô cùng, phải toàn bộ hành trình đánh trúng tinh thần, nếu không thì khả năng xảy ra chuyện.

Ngộ nhờ Cao Tiểu Dư bây giờ

"Có thích khách!"

Hồ Tam Nương cao giọng kêu uống, vọt người nhảy ra.

Liễu Diệp Song Đao đã ra khỏi vỏ, hóa thành hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, bỏ về phía Hắc Ảnh.

Thích khách kia lại không thấy chút nào hốt hoảng, cười lạnh một tiếng, trở tay từ sau vác rút ra hai cây Thiết Bồng, rồi sau đó ba hợp lại cùng nhau, thì trở thành một cán hợp đồng dài hạn sáu thước ba tấc thiết thương, không nói hai lời, một chiêu thiết tác hoành giang keng một tiếng liền sụp đổ Hồ Tam Nương Song Đao.

Hồ Tam Nương mặt liền biến sắc, lập tức dậm chân lui về phía sau.

Thiết thương bên trên, truyền tới một cỗ cự lực.

Nàng trước đây giải hòa trần đã giao thủ, cảm giác đây Giải Trần đã là đủ dũng mãnh.

Thật là cùng người trước mắt tương đối, Giải Trần coi như yếu không chỉ một bậc. Thích khách này sừng trăm tinh lực Đại, Sát Pháp cũng càng thêm lão đạo.

Thấy Hồ Tam Nương lui về phía sau, hắn cũng không nói nhảm, dậm chân tiến lên, trong tay thiết thương phân tâm liền gai.

Thông thường mà nói, khiến cho thiết thương, phần lớn là lấy lực thủ thắng, chiêu số không có ở đây tinh diệu, Mà tại cùng khí thế, tốc độ sẽ không quá mau. Thật là thích khách này đâm ra một thương sau đó, liền mỗi một thương liên kết, nhanh như thiểm điện. Phát súng kia liền với một phát súng, giống như nước sông cuộn cuộn, khí thế càng ngày càng mạnh, đồng thời trong miệng phát ra từng tiếng như sấm rống to, càng làm kỳ Sát Pháp như trận bão.

Hồ Tam Nương ngăn cản lực súng, cũng đã bị bức phải lui lên bậc cấp, hai tay nứt gan bàn tay, máu tươi chảy đầm đìa.

May vào lúc này sau, Đô Giám bên trong phủ hộ vệ cũng nghe đến động tĩnh, rồi rít chạy tới, đem thích khách kia bao bọc vây quanh. Trong lúc nhất thời, trong đình viện đèn đuốc sáng choang, loạn thành nhất đoàn.

Hồ Tam Nương cũng loạn phần tấc, hướng về sau lưng trong căn phòng nhìn.

Có thể động tĩnh lớn như vậy, trong phòng kia lại không có phản ứng chút nào.

Nếu không phải trong nhà đèn sáng, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng người đứng đưa. Hồ Tam Nương thậm chí sẽ cho là, đó là một gian Không phòng.

"Hùng đồ phương nào, dám đến Đồ Giam Phủ nháo sự?"

Một người Ngu Hâu nghiêm nghị kêu uống, rút đao nhắm vào thích khách.

Lại thấy thích khách kia đem thân bên trên màu đen phi y rút lui hết, lộ ra một tấm anh vũ gương mặt.

Hắn hoành thương trước ngực, lạnh lùng nói: "Mổ gia Tam Lang liễu mạng Thạch Tú, hôm nay liền muốn cầu quan tánh mạng cái nào cản ta, không chút lưu tình.

Người cản ta, chết!"

Hắn vừa nói chuyện, bạo hồng một tiếng, liền muốn đánh về phía căn phòng.

Tối nay, hắn chính là muốn tới ám sát Cao Kiệt.

Mắt thấy chủ này phòng ngủ giữa lính gác nghiêm mật như vậy, Thạch Tú càng khẳng định, đây trong nhà người, nhất định chính là Đông Bình Phủ Bình Mã Đồ Giam Cao Kiệt.

Chỉ cần giết Cao Kiệt, Tu Thành phòng vệ không đánh tự thua

Hai cái thổ binh giờ súng chào đón, lại thấy đây Thạch Tú như mãnh hổ xuống núi, trong chớp mắt liền đem đây thổ binh đâm trở mình trên đất.

Ngu Hâu thấy vậy, cũng sắc mặt thay đổi, mang người chen nhau lên. Thật là, Thạch Tú lại không có vẻ sợ hãi chút nào, trong tay thiết thương càng hung mãnh hơn, một phát súng hơn một phát súng, mỗi một thương liên hoàn, thế không thể đỡ, chỉ giết Đồ Giam Phủ vệ binh liên tiếp lui về phía sau

Tam Lang liễu mạng, người cũng như tên, quả nhiên là liễu mạng hảo hán.

Trong đình viện, vệ binh có mười mấy người, nhưng lại bị Thạch Tú một người giết chặt vật không chịu nổi.

Hồ Tam Nương thấy vậy, cũng sắc mặt không khỏi biến hóa. Nàng cắn răng một cái, dậm chân liền muốn xông lên, gia nhập chiến đoàn bên trong

Nhưng vào lúc này, sau lưng cửa phòng, lại một tiếng cọt kẹt, mở!

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Oanh Thiên Lô

"Tất cả mọi người, mau tránh ra!"

Cao Tiểu Dư từ trong nhà lao ra, cao giọng kêu uống.

Hắn một tay cầm một chi cây nến, một tay lại nắm một cái dài ngắn ước chừng ở dài bốn tấc ngắn đồng trạng vật phẩm. Một bên kêu, hắn vừa dùng ánh nến đốt tung bay ở ống trúc bên ngoài giây dẫn. Đây giây dẫn không phải rất dài, nhưng thiêu đốt lại cực kỳ nhanh chóng, tia lửa văng khắp nơi.

Hồ Tam Nương thấy vậy cũng sờ, nhất thời minh bạch Cao Tiểu Dư ý tứ, liền vội vàng trốn Trụ Từ phía sau.

"Mọi người tất cả đều mau tránh ra."

Cao Tiểu Dư một tiếng kêu, hơn nữa Hồ Tam Nương tiếng gọi ầm ỉ.

Thương tích khắp người Ngu Hào mặc dù không rõ ràng trạng huống gì, nhưng cũng theo sát hô: "Tất cả đều mau tránh ra."

Vừa nói chuyện, hắn dẫn đầu liền chạy tới một bên.

Lúc này, trong đình viện chỉ còn lại năm sáu cái thổ binh, người còn lại đều chết ở Thạch Tú dưới súng.

Ngu Hào chạy, thổ binh từ Vô Tâm ham chiến, nhất thời đi tứ tán. Cũng ngay trong sát na này quang cảnh, Cao Tiểu Dư đã đem trong tay ống trúc thấp ném ra, lạc ở cách Thạch Tú ước chừng chừng một thước trên mặt đất, theo sát liền liền lần một vòng chạy vào phòng trong, oanh một chút đóng cửa lại.

Trong đình viện, chỉ còn lại Thạch Tú một người

Thạch Tú có chút mộng!

Bất quá, mặc dù không biết đây ống trúc rút cuộc là cái gì, theo bản năng phản ứng, hắn vẫn vọt người về phía sau nhanh chóng thối lui.

Thật là, Thạch Tú phản ứng mặc dù nhanh, có thể cuối cùng không nhanh bằng giây dẫn thiêu đốt tốc độ. Chỉ nghe oanh một tiếng vang thật lớn, một ánh lửa xuất hiện.

Hồ Tam Nương đứng ở Trụ Từ phía sau, lại bị đây kịch liệt tiếng nổ, chấn ụ tai không thôi.

Một cỗ mạnh mẽ tuyệt đối khí lưu cuộn cuộn mà đến, bị dọa sợ đến nàng ném Liễu Diệp Song Dao, ôm đầu

Tiếng nổ dừng, trong không khí tràn ngập khói lửa.

Trong đình viện, cũng giống như lâm vào giống như chết yên tĩnh.

Đây Ngu Hào mặt, bị hun biến thành màu đen, từ từ thò đầu ra, liền thấy trong sân nhà ở giữa mặt, biến thành nám đen một mảnh.

Ở cách trong lúc nổ tung ước chừng năm thước ra, Thạch Tú ngã xuống đất không tốt, thương tích khắp người.

Hắn chậm rãi đứng dậy, hoảng sợ nhìn đến cảnh tượng trước mắt.

Ngu Hào không phải là không có gặp qua hỏa khí nổ tung, trước đây từng có Phích Lịch Pháo vận đến, Cao Kiệt từng sai người thử phát Phích Lịch Pháo, tiếng như phích lịch, uy thế kinh người.

Có thể đây Phích Lịch Pháo, lại là bậc nào lớn nhỏ?

Lúc này, cửa phòng lần nữa mở ra.

Cao Tiểu Dư ngó dáo dác đi ra, thấy trước mắt một màn này, cũng là ngẩn ra.

Oanh Thiên Lôi, không hổ là Trung Cấp Hóa Dược chế tác Oanh Thiên Lôi!

Tiêu bốn lượng, lưu bát tiền, Hồ nhục tro bụi một phần, có thể chế thành đặc biệt dùng cho nổ tung Hóa Dược, uy lực hơn xa với bây giờ đều làm trong viện sử dụng nổ tung Hóa Dược. Ở gia nhập tỷ sương, đinh sắt, áp dụng trúc da khinh bạc ống trúc viết trang

Hắn dùng cả ngày thời gian, chỉ làm ra sáu miếng Oanh Thiên Lôi.

Bất quá nhìn hiệu quả này, dường như không tệ.

"Tam Nương, không việc gì!"

Cao Tiểu Dư nhìn Hồ Tam Nương đứng ở Trụ Từ sau, liền đi lên trước đưa tay ra nói: "Cái gì Tam Lang liều mạng, cũng không chống nổi tiểu đạo Ngũ Lôi Chính Pháp."

Hồ Tam Nương chậm rãi đứng dậy, vẫn cảm giác được có chút mê muội.

Nàng đột nhiên đưa tay, ba một cái tát liền đánh vào trên mặt Cao Tiểu Dư.

"Ngươi làm gì?"

Cao Tiểu Dư bị đánh có chút mộng, không khỏi giận dữ.

Hồ Tam Nương lại cá giận nói: "Nếu biết có thích khách đến, tại sao một chút phản ứng cũng không có? Ngươi có biết hay không, mới vừa rồi nguy hiểm cỡ nào."

"Đây không phải là có các ngươi bảo vệ, ta cũng phải tìm được cơ hội mới phải xuất thủ a."

"Đã có sức tự vệ, vì cái gì không còn sớm xuất thủ, đây rất nhiều người uống công mất mạng, người có biết hay không, bọn họ đều là vì bảo vệ người an toàn. Cái gì Ngũ Lôi Chính Pháp, như vậy hóa khí người là sao không nói sớm một câu, thiếu chút nữa hại chết mọi người."

"Ta "

Cao Tiểu Dư nghĩ phải phản bác, có thể không biết tại sao, bị Hồ Tam Nương một hồi Gàoo sau đó, lại không có sức.

Ngẩng đầu, nhìn trong đình viện những thi thể này, hắn đột nhiên có chút hồi hận.

Hồ Tam Nương lúc này cũng tỉnh táo lại, nhặt lên Liễu Diệp Song Dao, liền sải bước hướng về Thạch Tú đi tới.

Mới vừa rồi Thạch Tú, dừng không mà khi.

Nhưng bây giờ Thạch Tú

Mới vừa rồi nổ tung, nổ hấn máu thịt be bét. Mặc dù hấn từng thử nỗ lực né tránh, có thể đây Oanh Thiên Lôi uy lực quả thực vô cùng kinh người. Trong ống trúc dính sắt, đem hấn đánh máu thịt be bét, nửa người càng bị nổ nám đen một mảnh.

Chỉ nhìn hấn bây giờ bộ dáng, cũng biết là chắc chắn phải chết.

Thấy Hồ Tam Nương đi tới, Thạch Tú con mắt đột nhiên tròn tròn, đưa ra một cái tay, nghĩ muốn bắt đứng dậy bên thiết thương.

Chẳng qua là khi hấn tay nắm chặt thiết thương sau, thân thể nhưng lại phát run nhẹ, thò ra một hơi, liền lại không động tĩnh.

Tam Lang liều mạng, thật là danh bất hư truyền, trước khi chết còn nghĩ liều mạng

Hồ Tam Nương chậm rãi thu hồi Song Dao, trên mặt lại toát ra vẻ mặt phức tạp.

Đá này Tú Nhược là lên được chiến trường, tuyệt đối là một cái dũng quán tam quân mãnh tướng. Thật là ai có thể nghĩ đến, như vậy dũng mãnh người, lại chết ở nàng nghiêng đầu hướng Cao Tiểu Dư nhìn sang. Không sai, chính là chết ở người tiểu đạo sĩ kia trong tay.

Chắc hấn, hấn rất không cam tâm đi!

Mà Cao Tiểu Dư lại không có Hồ Tam Nương đây bị thương xuân bị thương Thu hoài cảm, hấn đi tới Thạch Tú bên cạnh thi thể, trong mắt lại lóe lên vẻ kinh dị.

Nếu như, nếu như ban đầu ở Hàng Châu lúc, hấn có Quang Âm Thiên tương trợ, làm ra đây Oanh Thiên Lôi mà nói

Cũng Hứa sư phụ sẽ không phải chết!

Hắn cũng sẽ không ngần ngại chạy trốn, thật giống như vô chủ Cô Hồn một dạng.

Thù đạo nhân

Lúc trước, Cao Tiểu Dư không có năng lực báo thù, sở dĩ cũng không dám nghĩ tới.

Ngay cả sư phụ lợi hại như vậy nhân vật, đều không phải là thù đạo nhân đối thủ hấn một cái cũng không biết quyền cước Tiểu Đạo Sĩ, vừa có thể làm gì? Sở dĩ khi đó sau, hấn nghĩ là nghe theo sư phụ an bài, thật tốt sống qua ngày, bình an cả đời.

Nhưng bây giờ, hấn thật giống như có báo thù vốn liếng.

+++++

"Ồ?"

Cao Tiểu Dư cùng Hồ Tam Nương Các Hoài Tâm Tư, đều yên lặng không nói.

Đang lúc này, chợt nghe Ngu Hầu cao giọng hô: "Mau nhìn, vậy có phải hay không đi lấy nước?"

Hai người đều thu hồi tâm thần, theo Ngu Hầu ngón tay hướng nhìn, chỉ thấy thành bắc rom cỏ trận hướng, ánh lửa ngút trời.

Đây thế lửa rất lớn, chiếu sáng nửa bên bầu trời đêm.

Hồ Tam Nương sắc mặt không khỏi biến đổi, kinh ngạc nói: "Không tốt trong thành này nhất định còn có Lương Sơn tặc nhân Gian Tế."

Ngu Hầu cùng thổ binh, đồng loạt hướng về Cao Tiểu Dư nhìn tới.

Cao Kiệt vào lúc này không có ở đây Đô Giám Phủ, mà Nguyên vốn có thể chủ sự Lục Kỳ, xa hơn ở Dương Cốc Huyện.

Lúc trước, đây Ngụ Hầu còn có thể làm chủ.

Nhưng bây giờ

Cao Tiểu Dư cùng Hồ Tam Nương nhìn nhau, từ vói nhau trong mắt đều nhìn ra chút lo lắng.

"Ngụ Hầu, lập tức đốt lên người trong phủ ngựa, nhanh đi rom cỏ trận cứu hỏa."

Cao Tiểu Dư vừa nói chuyện, liền xoay người chạy như bay trở về nhà.

Một lát sau, hần từ trong nhà đi ra, thân bên trên lại nhiều một cái da hổ trăm nạp túi tới. Mà Hồ Tam Nương tắc thu hồi Song Dao, tiến lên đón Cao Tiểu Dư. Hai người nhìn nhau gật đầu, liền vội vã đi ra ngoài. Cùng lúc đó, Đô Giám Phủ càng là đèn đuốc sáng choang, sôi trào.

Cửa phủ bên ngoài, có mấy con chiến mã.

Hồ Tam Nương chọn một, dòi yên nhận đăng, dạng chân trên lưng ngựa.

"Tiểu Đạo Sĩ, ngươi biết cưỡi ngựa sao?"

"Dĩ nhiên, năm đó ta cùng sư phụ ở Tác Bắc du lịch sau khi, đặc biệt học qua."

"Vậy ngươi chăm sóc kỹ bản thân ngươi."

Hồ Tam Nương vừa nói, liền chú ý ở cửa phủ bên ngoài tụ họp lại hơn trăm gia đình, chuẩn bị xuất phát.

Nhưng vào lúc này, Cao Tiểu Dư lại trong đầu linh quang chợt lóe, cũng không nói chuyện, liền quay đầu ngựa hướng Thành Tây hướng đi.

"Tiểu Đạo Trưởng, hướng sai !"

Ngụ Hầu bận rộn cao giọng hô.

"Không có sai, các ngươi hướng bắc, ta đi tây, hai chúng ta mặt giáp công, không nên để cho chạy tặc nhân!"

Cao Tiểu Dư không kịp giải thích, chỉ phóng ngựa chạy như điên, vừa chạy một bên cũng không quay đầu lại trả lời , khiến cho đây Ngụ Hầu tròn mắt hốt hoảng.

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Sáp Sí Hồ

"Hần đang nói gì?"

Ngụ Hầu liếc mắt nhìn rom cỏ trận hướng, lại hướng Cao Tiểu Dư phương hướng rồi đi nhìn ra xa, trong đầu đã biến thành hỗn loạn.

Ta hướng bắc, ngươi đi tây, thẳng mẹ tặc còn phải hai mặt giáp công?

Hần nghiêng đầu hướng về Hồ Tam Nương nhìn, lại thấy Hồ Tam Nương cũng là mặt đầy mờ mịt.

Tiểu Đạo Trưởng đây là vầng đầu sao?

"Hỗ nương tử "

Hỗ Tam Nương dùng sức vẩy vẩy đầu, "Không cần lo hấn, trong ngày thần thần đạo nói cũng không biết đang suy nghĩ gì, chúng ta đi cứu hỏa."

Nói xong, Hỗ Tam Nương giục ngựa liền hướng rom cỏ trện hướng chạy tới.

Theo nam đường phố tiếp tục con đường đó, đi một nửa sau đó, Hỗ Tam Nương đột nhiên ghì chặt ngựa, nhưng lại lộ ra sở tư biểu tình.

"Hỗ nương tử, vì cái gì không đi?"

Hỗ Tam Nương sắc mặt lại biến hóa, trong lúc bất chợt quay đầu ngựa, đối với này Ngụ Hầu nói: "Ngươi dẫn người tốc độ hướng rom cỏ trện tiếp viện, ta đi trợ giúp Tiểu Đạo Trưởng."

Nói xong, nàng liền giục ngựa rời khỏi.

Sợ đầu đều hư mắt hay sao?

Ngụ Hầu nhìn Hỗ Tam Nương phương hướng rời đi, trong lúc nhất thời càng hồ đồ!

+++++

Tu Thành, ánh lửa ngút trời.

Cao Kiệt tại Tây Môn trong thành lâu trị thủ, mắt thấy rom cỏ trện hướng ánh lửa càng ngày sáng, trong lòng cũng không khỏi trở nên trầm trọng.

Tình huống này, vừa vừa thật không ổn a!

Nguyên tưởng rằng Giải Trân cùng hấn đồng bọn đều chết, trong thành mới có thể thanh tịnh một phần.

Có thể bây giờ nhìn lại, này Lương Sơn Bạc dường như không chỉ phái một lớp Mật Thám vào thành, còn dư đáng không có thanh trừ sạch.

"Đô Giám ngươi xem, Thành Đông hướng thật giống như cũng bốc cháy."

Có thổ binh đột nhiên cao giọng kêu uống, Cao Kiệt vội vàng tiến lên hai bước, tay dựng mái che nắng nhìn ra xa.

Xác thực, Thành Đông hướng, cũng có ánh lửa ẩn hiện, thế nhưng cùng rom cỏ trện hướng thể lửa so sánh, dường như không phải quá lớn.

"Nghĩ sự tình thật đi lấy nước?"

Cao Kiệt sắc mặt âm trầm, lập tức khai ra hai cái Đô Đầu.

"Thường Tiểu Lục, mang theo ngươi người, chạy tới Thành Đông, nhìn một chút là tình huống gì."

Thành Đông, phần lớn đều là dân cư cửa hàng.

Bên kia có 4 5 cái quân cửa hàng, ngừng tay sai dịch cũng không thiếu. Sở dĩ Cao Kiệt tại quan sát một hồi từ thể lửa sau đó, liền trên căn bản có thể chắc chắn, Đông Thành khả năng thật là đi lấy nước

Thật là đây thường xuyên qua lại, Cao Kiệt phát hiện, Tây Thành thủ quân coi như giảm bớt hơn nửa.

Tây Thành binh mã, bất quá năm trăm người, mới vừa rồi rom cỏ trện bốc cháy, Cao Kiệt phái ra hai trăm người; lúc trước Đông Thành bốc cháy, hấn lại phái thường Tiểu Lục mang 100 người đi qua. Kết quả là, đây Tây Thành cửa thành binh mã, chỉ còn lại hơn hai trăm người.

Không được, nhu cầu điều đi một số nhân mã tới!

Nếu nói, hai trăm binh mã thủ thành, lấy Tu Thành phòng thủ thành mà nói, chỉ cần đối phương không có đại hình khí giới công thành liền không đáng để lo. Thật là, Cao Kiệt tính tình cẩn thận. Hai trăm người hấn thấy, tựa hồ có hơi thiếu, nhu cầu tăng thêm nữa một phần.

"Lôi Hoành!"

"Có Ti chức."

"Lập tức đi tìm Trình tri phủ, xin hấn lại sai một đều binh mã."

"Tuân lệnh."

Lôi Hoành, là Đông Bình phủ đô đầu.

Chú ý, là Đông Bình Phủ, mà không phải là Tu Thành.

Nói cách khác, đây Lôi Hoành cái này Đô Đầu là đứng dẫn quân chức, mà phi thường Tiểu Lục cái loại này trên danh nghĩa Đô Đầu có thể đánh đồng với nhau.

Lôi Hoành lĩnh mệnh mà đến, Cao Kiệt tắc đi tới tường chắn mái sau khi, hướng về bên ngoài thành nhìn ra xa.

Rất im lặng!

Tu Thành bên ngoài thành, địa hình cũng không phức tạp, vùng đồng bằng, tầm mắt rất mở rộng.

Bởi vì lên gió lớn, sở dĩ bầu trời đêm vạn dặm không mây, tháng này quang trong sáng, có thể đem bên ngoài thành nhìn vô cùng rõ ràng. Mặc dù rất im lặng, có thể không biết tại sao, Cao Kiệt lại cảm thấy một tia sợ hãi. Hắn cau mày hướng ra phía ngoài, một hồi lâu sau lắc đầu một cái, liền xoay người đi tới thành tường bên kia, hướng về thành bên trong nhìn.

Đông Thành ánh lửa, càng ngày càng yếu, chắc là đã bị khống chế lại.

Nhưng trong lòng cảm giác bất an thấy, lại càng ngày càng mãnh liệt, Cao Kiệt không nhịn được truyền lệnh nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, để cho tất cả mọi người cảnh tỉnh một phần."

Nói xong, hắn một tay cầm đầu, dọc theo thành tường chậm rãi dò xét.

Củ tỏi, là một loại tương tự với thủ trượng nên vào hình vũ khí. Thường ước chừng ba thước, một đầu là sinh thiết đục thành đầu búa, có to bằng nắm đấm trẻ con. Bởi vì hình dáng cùng tỏi mũi giống nhau, cho nên cũng xưng là củ tỏi, mang theo người cũng rất thuận lợi.

Đang lúc này, tây nhai trên có ánh lửa chớp động.

Một đội nhân mã từ tây nhai hướng đi tới, tốc độ rất nhanh.

"Hỏi một chút, là người nào."

Cao Kiệt sững sờ, lập tức truyền lệnh xuống.

Theo sát, dưới thành quan quân liền cao giọng hô: "Trước mặt binh mã dừng bước, thông báo tên họ."

"Ta là Đô Đầu Lôi Hoành, phụng mệnh dẫn binh mã đến đây."

Là Lôi Hoành!

Cao Kiệt thờ phào, khoát tay tỏ ý để cho đối phương đến gần.

Nhưng đột nhiên giữa, sau lưng truyền tới thét một tiếng kinh hãi: "Đô Giám mau nhìn, bên ngoài thành thật giống như có tình trạng."

Cao Kiệt nghe, liền vội vàng xoay người đi tới tường chắn mái sau khi, đưa mắt nhìn ra xa.

Ánh trăng trong sáng, chỉ thấy xa xa trên bình nguyên, hình bóng lác lác, dường như có binh mã tại hướng về Tu Thành hướng cửa thành ép tới gần

"Truyền mệnh lệnh của ta, tam quân phòng bị!"

Cao Kiệt lập tức lớn tiếng kêu lên, trở tay rút ra một cái sừng bàn tay.

Chỉ là, hắn mới kêu kêu ra miệng, không đợi thanh âm hạ xuống, liền nghe được thành bên trong truyền tới hét thảm một tiếng.

Cao Kiệt trong lòng nhất thời cả kinh, vội vàng xoay người trở lại Nội Thành, hướng về dưới thành nhìn. Chỉ thấy Lôi Hoành mang đến đội ngũ, ước chừng có hơn ba mươi người. Trước đây, bọn họ một người tay cầm hai cái cây đuốc, sở dĩ từ xa nhìn lại, thật giống như có hơn trăm người, cho nên Cao Kiệt cũng không có hoài nghi. Không chỉ là Cao Kiệt không có hoài nghi, ngay cả trong thành thủ quân, cũng cũng không có lưu ý.

Này Lôi Hoành, tước hiệu Sáp Sí Hồ, là Tu Thành một viên mãnh tướng, thiện chiến cho Phác Dao, có Vạn Phu Bất Đắc Chi Dũng.

Trước đây, hắn một mực đi theo Trình tri phủ, rất được Trình tri phủ thật sự yêu.

Đông Bình đầu hàng sau đó, Trình tri phủ vốn muốn cho Lôi Hoành cướp lấy, ai có thể dự đoán triều đình lại phái Cao Kiệt tới. Bất quá Trình tri phủ cũng nói, Cao Kiệt ở bên này không sẽ lâu dài, chờ tiêu diệt Lương Sơn cường đạo liền sẽ rời đi. Đến lúc đó, đây Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám chức, vẫn là phải do Lôi Hoành đảm đương. Hơn nữa dặn dò Lôi Hoành, để cho hắn nhiều hơn phối hợp Cao Kiệt.

Cao Kiệt đi tới Tu Thành sau đó, Lôi Hoành cũng biểu hiện rất phối hợp, bang giúp Cao Kiệt giải quyết không ít phiền toái.

Ai có thể nghĩ đến

Cao Kiệt thấy vậy, không khỏi ghen ngào hô: "Lôi Đô Đầu, ngươi làm gì?"

Lôi Hoành cũng không trả lời, tiến lên một đao liền đem dưới thành dẫn đầu Ngu Hâu đánh bay trên đất. Mà theo sau lưng hắn tên kia trắng hán, càng là tàn bạo cực kỳ, tay cầm một cây đại đao, liền vọt vào trong đám người. Trắng hán kia thân hình cao lớn, lại tay chân linh hoạt. Một cây đại đao trong tay hắn, khiến cho nước tất không lọt, ánh đao thời gian lập lòe, chỉ thấy huyết quang băng hiện, tiếng kêu thảm thiết không dứt.

"Ngột con chó quan kia, gia gia ở lúc này Đông Bình Phủ làm 10 năm Đô Đầu, mắt thấy liền muốn trở thành Bình Mã Đô Giám, lại bị ngươi người này cướp đi.

Gia gia mười năm này, trăm giết bao nhiêu cường đạo, lập được chiến công hiển hách.

Ngươi một cái mặt trắng nhỏ, bắt quả dựa vào có một huynh trưởng giúp đỡ, liền được gia gia vị tử.

Quan Gia vô thức nhóm người mình, gia gia không phục vụ! Nếu triều đình coi thường ta đây Lôi Lão Hồ, này ta đây Lôi Hoành phản là được."

Lôi Hoành bước đi như bay, liền xông lên con đường.

Con đường Thượng Quan Bình tiến lên ngăn trở, lại thấy hắn giơ tay chém xuống, đem hai cái quân lính chém nhào trên đất, rồi sau đó chỉ Cao Kiệt tức giận nằng nặc to.

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thiên Vương đánh tới

Cao Kiệt sắc mặt, âm trầm như nước.

Hắn có chút không thể lý giải Lôi Hoành ý nghĩ, càng tức giận hắn đại nghịch bất đạo lời nói.

Từ nhỏ tại Biện Lương lớn lên Cao Kiệt, mặc dù cũng là từ trong phố xá đi ra, nhưng nhập sĩ đến nay, bởi vì có huynh trưởng chiếu cố, có thể nói là thuận buồm xuôi gió. Hắn thấy, hắn đây Đông Bình Phủ Đô Giám địa vị chỉ là tạm thời. Nói toạc ra, là bởi vì Đông Bình đầu hàng, mới tạo thành triều đình một vốn một lời mà quan chức không tín nhiệm, rồi sau đó bỏ nhiệm Cao Kiệt đến đây.

Đội tiêu diệt Lương Sơn tặc nhân sau đó, hắn liền sẽ rời đi, đến lúc đó sau đây Bình Mã Đô Giám trống rỗng, Trình tri phủ sẽ tự tiến cử Lôi Hoành.

Hắn không hiểu, chỉ vì nguyên nhân này, Lôi Hoành liền muốn tạo phản?

Có thể trên thực tế, theo Lôi Hoành, Cao Kiệt xuất hiện coi như là lấp kín hắn con đường tấn thăng.

Một người bình thường, nghĩ muốn lên chức, phải có người đề bạt, càng phải có cơ hội. Nếu như Cao Kiệt chưa có tới, hắn tiếp chương Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám chức vụ, sau đó dựa vào tiêu diệt Lương Sơn công lao, liền có chiến công, ngày sau tiền đồ càng thêm quang minh.

Trong quan trường, nếu như đi ngược dòng nước.

Cơ hội bỏ qua, còn muốn lên chức cũng rất chật vật, chớ đừng nói chi là hắn một cái cơ tằng Vũ Quan.

Có thể nói, Cao Kiệt xuất hiện, đem Lôi Hoành tiền đồ hủy, cái này làm cho hắn đối với Cao Kiệt, lại sao khả năng không bằng oán hận sao

Đương nhiên, trong này có thể còn có những nguyên nhân khác, nhưng nhìn không tới tiền đồ, sợ là chiếm cứ rất đại thành phần.

Lôi Hoành giống như đầu phong hồ, nghĩ chỗ xung yếu lên đầu thành.

Hắn thân thủ quả thật không yếu, ước chừng phải nghĩ một người xông lên con đường, nhưng cũng khó khăn.

Cao Kiệt tập trung năm mươi tên Cung Tiễn Thủ, tại con đường trên bắn cung bắn tên. Tuy nói Đông Bình Phủ cung tên là một thạch vào khoảng chế thức cung cứng, xạ trình không xa, lực đạo cũng không mạnh, có thể là muốn ngăn cản Lôi Hoành, lại dư dả, hai đợt mưa tên liền bức lui Lôi Hoành.

Thế nhưng, Lôi Hoành mặc dù bị bức lui, dưới thành thế cục cũng đã trở nên tràn ngập nguy cơ.

Đi theo Lôi Hoành đến đây, chính là này thước bát chân Lưu Đường.

Hắn mang theo ba mươi mấy người, chỉ trong nháy mắt liền giết tán dưới thành quan quân, mang người chạy thẳng tới cửa thành mà đến.

"Ngăn lại hắn!"

Cao Kiệt thấy vậy, cả kinh thất sắc.

Mà lúc này, bên ngoài thành người cũng đã ép tới gần dưới thành, hơn nữa càng ngày càng gần

Hắn cũng minh bạch ý đồ đối phương, Lôi Hoành rõ ràng là nghĩ muốn mở cửa thành thả tặc nhân vào thành. Mặc dù còn không phải rất rõ bên ngoài thành nhân mã tới trái qua, thế nhưng dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ ra được, những người đó ngựa, nhất định là đến từ Lương Sơn tặc nhân.

Đây Lương Sơn Bạc trong, thật có người tài giỏi a!

"Theo ta xuống thành, ngăn cản bọn họ mở cửa thành ra, những người còn lại tại trên đầu tường bắn cung bắn tên."

Cao Kiệt cũng không nghĩ ngợi nhiều được, mang theo một đội người liền muốn lao xuống Thành Lâu.

Hắn biết rõ, một khi Lương Sơn tặc nhân vào thành, Tu Thành sợ sẽ muốn xong đời hắn cũng không bởi vì chính mình, có thể ngăn trở này như sói như hổ cường đạo. Nửa năm qua, triều đình vườn không nhà trống, Lương Sơn tặc nhân bị vây ở tám trăm dặm Lương Sơn Bạc trong, sợ là được không ít khổ. Nếu dám người này vào Tu Thành, tuyệt sẽ không có một chút chiều cố đến, Tu Thành bách tính cũng phải gặp nạn.

Mà hắn cái này Bình Mã Đô Giám

Cao Kiệt biết rõ, Tu Thành cửa thành tuyệt không có thể bị mở ra, vì vậy anh đứng trước.

Hắn tại Biện Lương Thời đã học qua quyền cước, người không phận sự năm ba cái không phải đối thủ của hắn. Chỉ thấy hắn quơ múa cù tòi, một cái tay khác cầm sống bàn tay, chỉ huy bên cạnh sĩ tốt công kích. Thế nhưng, này con đường cửa ra, lại bị Lôi Hoành mang người ngăn đến sít sao.

Các binh lính mặc dù dũng mãnh, lại không người là Lôi Hoành đối thủ.

Chỉ phiên khắc thời gian, liền có năm sáu tên lính ngã vào trong vũng máu.

"Công hạ Tu Thành, thả Bình một ngày!"

Ngoài cửa thành, truyền tới một tiếng bạo hồng.

Theo sát liền nghe loảng xoảng một tiếng, Tu Thành cửa thành mở ra, Đội một Lương Sơn sĩ tốt, liền chiếm lĩnh Tu Thành cửa thành.

Cầm đầu một người trắng hán, thân cao gần bảy thước, đầu báo hoàn nhãn, dưới hàm râu dài, nếu một người như tháp sắt.

Tay hắn bung một cái hộp đồng dài hạn có khoảng năm thước Đặc Chế Kim Bối Đại Khảm Dao,

Sải bước liền vọt vào Tu Thành trong cửa thành

"Cung nghênh thiên Vương ca ca!"

Lưu Đường tiến lên, khom người vái chào.

Lại thấy đại hán kia thân thủ một cái liền nâng lên Lưu Đường, lớn tiếng nói: "Lưu Đường huynh đệ khổ cực, hôm nay cướp lấy Tu Thành, huynh đệ chính là công đầu."

"Thiên Vương ca ca, tam lang đi Đô Giám Phủ ám sát cầu quan, có thể cầu quan bây giờ đầu tường, Thuyết Bất Đắc tam lang muốn uống công vô ích này Đô Giám Phủ khu vực, cũng không thiếu quân lính, ta lo lắng tam lang sẽ gặp nguy hiểm, thỉnh ca ca tốc độ dẫn người trước đi cứu viện."

Này đen như tháp sắt hán tử, chính là Lương Sơn đầu lĩnh một trong, Thiết Thiên Vương Triều Cái.

Hắn vốn là Tây suối Thôn Bảo Chính, trong nhà cũng rất là giàu có và sung túc. Thế nhưng, Triều Cái thuở nhỏ liền có chí lớn hướng về, hy vọng có thể làm ra một phen sự nghiệp. Cũng chính là nguyên nhân này, Triều Cái to gan lớn mật. Thêm nữa hắn tính cách hào sảng, trong nhà cũng giàu có, kết giao không ít hảo hán, cho nên tại vận thành Huyện khu vực danh tiếng vang dội, cùng Hồ Bảo Nghĩa Tổng Giang cùng xưng làm 'Vận thành song kiệt'.

Triều Cái nặng nhất huỳnh đệ nghĩa, nghe nói Thạch Tú nguy hiểm, không nói hai lời, liền muốn dẫn người đi trước cứu viện.

Chỉ là không chờ hấn mở miệng, lại nghe sau lưng truyền tới một tiếng bạo hồng: "Ngừng lao Triều Cái ca ca động thủ, ta đây Lý Quỷ nguyện đi tiếp ứng tam lang."

Sau lưng Triều Cái, còn đi theo một cái than đen đầu như vậy trắng hán.

Hắn đầu tại lục Tổng thước chềch lên, rét lạnh như thể khí trời, lại phanh nghi ngờ, lộ ra nòng đậm lông ngực, tay cầm một đôi nặng chịch lưỡi búa to.

Hắn tung người ra, liền giết vào trong thành.

Này một cặp búa trên dưới vũ động, đem đến đây ngăn trở quan quân giết huyết nhục văng tung tóe.

"Ca ca, tại sao đây than đen đầu cũng tới?"

Triều Cái nghe, cười mở cười nói: "Đều là một nhà huỳnh đệ, Lý Quỷ đến, làm gì có kỳ quái?"

Huỳnh đệ, ta biết người đối với hấn bất mãn, www.uukanshu.net nhưng bây giờ thời khắc, chúng ta nên phải đồng tâm hiệp lực mới phải Tổng Giang huỳnh đệ phải hấn đến, cũng là có hảo ý."

Hảo ý sao?

Lưu Đường cũng không cho là như vậy.

Hắn cảm thấy, Tổng Giang cái người này không lạnh lẽ, tâm tư quá nặng.

Chỉ là Triều Cái nếu nói như vậy, hấn cũng không tiện nói gì nữa, vì vậy liền ngón tay con đường cao hơn kiệt nói: "Triều Cái ca ca, người kia chính là Cao Kiệt."

Triều Cái ánh mắt sáng lên, cười to nói: "Đây Tu Thành trong huyện, cũng liền giả cao kiệt có chút bản lĩnh. Chỉ cần giết người này, này đồ bỏ Trình lão chó liền không đáng để lo Lưu Đường huỳnh đệ, người hai ngày này cũng khổ cực, lại ở chỗ này trông coi, chờ đợi đại quân đến."

Vừa nói chuyện, hấn đã sai bước đi hướng về con đường.

Còn có vài chục bước khoảng cách, hấn liền cao giọng hô: "Lôi Hoành huỳnh đệ mau tránh ra, để cho ta đây tới lãnh giáo một chút, chó này quan thủ đoạn."

Vừa nói chuyện, Triều Cái cũng đã đến con đường cửa vào.

Hắn dáng người to lớn, có thể được động cũng rất linh hoạt, không thấy chút nào một chút chậm chạp.

Lôi Hoành cùng Triều Cái tựa hồ rất quen thuộc, mặc dù không có quay đầu, thế nhưng nghe thanh âm, liền nghe ra Triều Cái thân phận đến

"Thiên Vương ca ca nếu muốn động thủ, tiểu đệ làm sao dám không tuân lời?"

Cao Kiệt nghe hai người này gọi, tâm lý tựa hồ thoáng cái thanh sáng hơn nhiều.

Một cái bộ binh Đồ Đầu cùng một tên sơn tặc thủ lĩnh xưng huỳnh gọi đệ, trong này vấn đề, chỉ sợ không phải là đơn giản như vậy.

Bất quá, khi hấn chứng kiến Triều Cái bộ dáng sau đó, lại trong lòng không khỏi phát run nhẹ.

Bởi vì Triều Cái khối kia đầu, thật sự là quá kinh người mặc dù còn không thấy hấn tự tay, lại đủ để cho Cao Kiệt mang đến áp lực thật lớn.

Đối phó người bình thường, Cao Kiệt không sợ.

Thế nhưng

Nghĩ tới đây, Cao Kiệt liền theo bản năng lui về phía sau hai bước, nghiêm nghị quát lên: "Cho ta ngăn lại đây tặc đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Âm âm, âm âm!

Triều Cái nếu được xưng là "Thiết Thiên Vương ". Truyệt không phải là hư danh.

Xuất thân gia đình giàu có, từ nhỏ yêu thích quyền cước, còn đi theo Minh Sư tập võ, dùng hơn hai mươi năm thời gian chịu đựng tự thân võ nghệ.

Không bằng chân tài thực học, chỉ dựa vào đến có tiền hào sảng, lại sao khả năng để cho Lưu Đường, Thạch Tú những người này chịu phục?

Kim Bối khảm đao, trọng hơn bốn mươi cân, tại Triều Cái trong tay, lại giống như bấc.

Chỉ thấy hần xông lên con đường, đại đao trong tay chuyển một cái, bá một đao bỏ ra, cuối cùng mơ hồ có gió tiếng sấm vang lên. Mặt một người đứng đầu Đô Đầu cử đao chào đón, lại nghe được rắc rắc một thanh âm vang lên, Đô Đầu trong tay Phác Đao cuối cùng bể nát, chọt được chém thành hai khúc.

Ánh lửa, chiếu theo ánh cửa thành.

Triều Cái máu me khắp người, giống như Tôn Nộ Mục Kim Cương.

"Cầu quan, chạy đi đâu?"

Hần hét lớn một tiếng, dậm chân về phía trước.

Thanh thế kia, làm cho người ta run sợ trong lòng. Vốn là có cố gắng hết sức quyền cước, đối mặt với Thiết Thiên Vương như vậy, sợ cũng chỉ có thể sử dụng ra sáu bảy phần. Có này nhất gan binh lính thấy vậy, quát to một tiếng nghiêng đầu mà chạy, nơi nào còn cố được Cao Kiệt mệnh lệnh.

Cao Kiệt là sợ hết hồn hết vía, trong tay củ tỏi chùy cơ hồ không cầm nổi.

Hai chân như nhũn ra, hần mắt thấy Triều Cái hướng về hần nhào tới, nhưng thật giống như cứng đờ một dạng, cuối cùng không thể động đậy.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Triều Cái đã mở một đường máu, mắt thấy liền vọt tới Cao Kiệt trước mặt. Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một tiếng âm vang vang lớn. Tây nhai đường phố, một ánh lửa xuất hiện. Nổ lớn tiếng, khiến cho nhân đồn thì trở nên hoảng hốt. Trong ánh lửa, chỉ thấy mấy cái xông lên phía trước nhất Lương Sơn tặc nhân, bị tạc được máu thịt be bét.

Một con khoái mã, chạy như bay tới.

Cao Tiểu Dư dán vào trên lưng ngựa, một tay cầm hộp quẹt, một tay từ da hồ trăm nấp trong túi lấy ra một quả Oanh Thiên Lôi, đốt giấy dẫn.

"Lương Sơn cầu tặc, nhìn Bản Đạo Oanh Thiên Lôi."

Vừa nói chuyện, Cao Tiểu Dư đột nhiên đứng lên, vung cánh tay đem trong tay Oanh Thiên Lôi ném ra.

Chợt, hần quay đầu ngựa, liền nhanh chóng rời đi.

Âm âm!

Lại là một tiếng nổ, to lớn sóng trùng kích, đem này Lý Quỷ thoảng cái liền hất tung ở mặt đất, lăn xuống vào ven đường trong cống ngầm.

Cũng may hần ngã vào cống ngầm, nếu không một quả này Oanh Thiên Lôi, liền đủ để muốn tính mạng hần.

Tại trước người hần ba cái Lương Sơn hần phi trực tiếp bị tạc bay lên, hung hăng rơi đập tại ngoài hai trượng trên mặt đất, đã không còn hình người. Oanh Thiên Lôi trong đình sắt, trực tiếp đem hần phi nổ thành cái rở. Ba cái hần phi ngã vào trong vũng máu, thi thể vẫn co quắp không ngừng.

"Bản Đạo là Hàng Châu Ngọc Hoàng xem một Thanh Đạo Nhân, hôm nay thuận tiện lấy đây Ngũ Lôi Chính Pháp thuật, lấy bọn ngươi mạng chó."

Cao Tiểu Dư cao giọng kêu lên, lần nữa phóng ngựa xông lại.

Con đường trên, Triều Cái nguyên bản muốn đuổi theo Cao Kiệt, thế nhưng thấy một màn này, nhất thời sắc mặt đại biến.

Mặc dù chỉ hai lần nổ tung, lại để cho này chút ít hần phi sinh thấy sợ hãi.

Nếu không thể nhất cổ tác khí chiếm lĩnh cửa thành, đợi trong thành quân lính kịp phản ứng, vậy thì thật sự là nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, Triều Cái cũng không để ý giết Cao Kiệt, bởi vì hần thấy, chính hướng về cửa thành xông lại Cao Tiểu Dư, uy hiếp tổn cao hơn nhiều Cao

Kiệt. Người này mở miệng một tiếng Bàn Đạo, há mồm ngậm miệng Ngũ Lôi Chính Pháp, đủ để cho hân phi tâm sinh kính sợ.

Phải biết, từ Tống Đế sau khi lên ngôi, hết sức sùng bái Đạo Giáo.

Trước đây càng mang ra Lâm Linh Tổ, khiến cho Đạo Giáo địa vị nhanh chóng đề cao. Cũng chính bởi vì triều đình đối với Đạo Giáo sùng bái, tại dân gian, đạo sĩ có lấy phi phạm địa vị. Hân phi môn không sợ quan quân, thế nhưng đối với này thần tiên quý quái nhưng lại là kính sợ phi thường.

"Chân chủ Yêu đạo này, chớ có càn rỡ."

Triều Cái tung người từ con đường trên nhảy xuống, hướng Cao Tiểu Dư liền chào đón.

Cao Tiểu Dư lại đột một quả Oanh Thiên Lôi, thấy Triều Cái hướng hân nhào tới, tâm lý cũng không khỏi căng thẳng, ở trên ngựa đứng lên, trong tay Oanh Thiên Lôi liền ném ra ngoài. Oanh Thiên Lôi xuất thủ chớp mắt, Cao Tiểu Dư rung cổ tay, ngón tay ba động ổng trục.

Phóng kỹ năng, chợt kích động.

Này Oanh Thiên Lôi ở giữa không trung vạch ra một cái quỹ dị đường vòng cung,

Bay về phía Triều Cái.

Mà Triều Cái tại tốc độ cao chạy như bay bên trong, cũng không ngừng, trong tay Kim Bối khảm đao vẫn một cái đao hoa, bá liền bỏ về phía Oanh Thiên Lôi.

Một đao này, nếu tại bình thường, tuyệt đối là một đao một cái chuẩn.

Triều Cái Đao Pháp, thế nhưng trải qua Thiên Chuy Bách Luyện, toàn bộ Lương Sơn Bạc trong, nếu như là xem Đao Pháp luận, có thể vượt qua hân cũng không có nhiều người.

Thế nhưng nói đến kỳ quái, đây trong ngày thường Bách Phát Bách Trúng một đao, hôm nay lại xảy ra vấn đề.

Dựa theo Oanh Thiên Lôi tốc độ phi hành cùng độ cong, Triều Cái tuyệt đối có thể bỏ trúng. Nhưng ngay khi Kim Bối khảm đao liền muốn bỏ trúng Oanh Thiên Lôi sau khi, này Oanh Thiên Lôi trong lúc bất chợt cấp tốc rơi xuống, cùng Kim Bối khảm đao thác thân mà qua, ba liền rớt xuống đất.

Mà Triều Cái thì tại quán tính thúc đẩy xuống, từ Oanh Thiên Lôi trên vượt qua, tiếp tục hướng Cao Tiểu Dư nhào tới.

Cao Tiểu Dư ném ra Oanh Thiên Lôi sau khi, thúc ngựa liền đi.

Mà Triều Cái tại vượt qua Oanh Thiên Lôi một sát na, liền phát hiện đến nguy hiểm, đột nhiên phóng người lên, nghĩ muốn nhảy lên né tránh. Cũng ngay vào lúc này, ầm ầm tiếng nổ lớn truyền tới, ánh lửa bùng hiện. Một đoàn Liệt Diễm chợt xuất hiện, trong ánh lửa, này đỉnh sắt bắn ra bốn phía, nhanh như thiểm điện. Triều Cái thân thể, tại trong điện quang hỏa thạch, được mười mấy tấm đỉnh sắt đánh trúng, kêu thảm thiết rơi xuống đất.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, hết thấy các thứ này phát sinh cực lớn đột nhiên, sắp đến Lưu Đường Lôi Hoành hai người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Chỉ thời gian nháy con mắt, Triều Cái liền ngã trong vũng máu?

"Thiên Vương ca ca!"

"Triều Cái ca ca "

Hai người đồng thời kêu lên, liền chạy như bay hướng về Triều Cái.

Trên đầu tường, Cao Kiệt áp lực nhất thời giảm nhỏ rất nhiều.

Hắn đây lúc sau đã xoay người lại, www. uukanshu. ne T thấy Lương Sơn tặc nhân trận cuộc đại loạn, trong lòng cũng không khỏi mừng rỡ.

"Cung Tiễn Thủ, bắn tên."

Hắn lập tức triệu tập trên đầu tường Cung Tiễn Thủ, hướng về dưới thành Lương Sơn tặc nhân bắn tên.

Cùng lúc đó, xa xa tây nhai một đầu khác, tiếng vó ngựa từng trận, quan quân đã cảm thấy được tình trạng, chính nhanh chóng chạy tới.

"Yêu Đạo, ta đây Thiết Ngưu giết ngươi!"

Cao Tiểu Dư đang nỏ đi qua, tại tây nhai đường phố ghìm ngựa kiểm tra.

Vốn là, đường phố đã bị Lương Sơn tặc nhân khống chế được thế cục, thế nhưng khi hắn ba viên Oanh Thiên Lôi xuống, đã hoàn toàn hỗn loạn.

Trong lòng không khỏi một hồi vui vẻ: Gì đó chó má Lương Sơn hảo hán, cũng không phải ta Oanh Thiên Lôi đối thủ.

Nhưng ngay khi hấn đắc ý chớp mắt, bên tai truyền tới quát to một tiếng.

Lý Quỷ từ trong công ngầm bò ra ngoài, cả người trên dưới được Ô Thủy thấm thấu. Và những người khác bất đồng, Lý Quỷ luôn luôn là to gan lớn mật, cỏi đời này trừ cái kia Tổng Giang ca ra, liền là quỷ thần ngay mặt, hấn cũng sẽ không sợ. Thấy Cao Tiểu Dư ghim ngựa đứng ở đường phố, trong lòng của hấn nhất thời sát ý. Hai cây lưỡi búa to, mới vừa rồi nổ tung sau khi, đã không biết ném tới nơi nào.

Hấn đưa tay từ bên hông rút ra một cái giải oản đao nhọn, ba chân bốn cẳng liền nhào tới, thoáng cái đem Cao Tiểu Dư từ trên ngựa ngã nhào xuống đất.

Cao Tiểu Dư nơi đó nghĩ đến, đây trong công ngầm cư nhiên còn có một cái hấn phí?

Này Lý Quỷ vốn là lực lớn vô cùng, hung mãnh cực kỳ người, càng không phải là Cao Tiểu Dư cái này không thương thức quyền cước người có thể ngăn cản.

Oành một tiếng, Cao Tiểu Dư liền ngã xuống đất.

Không chờ hấn kịp phản ứng, trực giác trên bụng chột lạnh.

Cảm giác này, tại sao quen thuộc như vậy? Lúc trước được Giải gia huynh đệ đánh cướp thì, thật giống như đã từng xuất hiện.

Cao Tiểu Dư không khỏi con mắt tròn to, nhìn Lý Quỷ tấm kia dữ tợn khuôn mặt, thầm nghĩ một câu: Thật là xui xẻo, chẳng lẽ muốn chết sao?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Câu thương

Đây không phải là Cao Tiểu Dư lần đầu tiên đối mặt Từ Vong.

Hàng Châu một lần, còn có lần trước bị Giải Trân giết chết, hấn đều chân thực cảm nhận được Từ Vong mùi vị.

Thế nhưng, lại không có một lần so với lần này đến càng thêm chân thực, càng thêm không cam lòng. Cao Tiểu Dư tròn to hai mắt, nhìn Lý Quỷ tấm mặt đen tuyền kia, trong lúc bất chợt quát to một tiếng, hai tay thoáng cái ôm lấy Lý Quỷ thân thể. Hấn đâu không bằng Lý Quỷ khỏe mạnh cùng cao lớn, thế nhưng cánh tay rất dài, liền đem Lý Quỷ ôm lấy, cuối cùng khiến cho Lý Quỷ trong lúc nhất thời không thể động đậy.

"Người đây chim tư, buông ta ra."

Lý Quỷ xuống một đao sau khi, vốn định rút đao lại đâm, nhưng không nghĩ tới bị Cao Tiểu Dư ôm chết.

Hấn lớn tiếng kêu to, dùng sức nghĩ muốn vùng vẫy.

Cao Tiểu Dư lại nhếch môi, đột nhiên một cái đầu Trùy, hung hăng nện ở Lý Quỷ mặt trên.

Không sai, Cao Tiểu Dư không biết quyền cước, có thể đi theo sư phụ vào nam ra bắc, đây nhân hấn đánh nhau đánh lộn thủ đoạn, lại học cái mười phần.

Thêm thời gian Thiên phụ thể, tại vẫn hồi tính mạng hấn đồng thời, cũng ở một mức độ nào đó cường hóa thân thể của hấn.

Hoặc là, cùng Lý Quỷ Triều Cái đây loại năng người so sánh không coi là gì đó, nhưng so với bình thường người trưởng thành, mạnh hơn hai ba tiền đặt cược.

Lý Quỷ bị Cao Tiểu Dư ôm lấy sau đó, Hung Tính đại phát.

Nhưng gặp phải đây một cái đầu Trùy sau khi, nhất thời mòng.

Hai người tại đường phố lẫn lộn, một cái liều mạng muốn tránh thoát, một cái khác chết chết ôm lấy.

Ước chừng mười hơi thở công phu, Cao Tiểu Dư có chút không chịu nổi đây Lý Quỷ có thể ngồi Lương Sơn Bạc ba mươi sáu con dấn một trong, không

chỉ là dựa vào Tổng Giang ủng hộ, cũng có bản lĩnh thật sự trong người. Cái kia một thân khí lực, tại Lương Sơn Bạc trong đứng sau Triều Cái chờ hai, ba người, có thể cũng coi là nhất đẳng hảo hán, lại sao khả năng bị Cao Tiểu Dư thật ôm chết không thể động đây?

Đem Cao Tiểu Dư áp dưới thân thể, cảm nhận được hán khí lực càng ngày càng nhỏ, Lý Quỷ hét lớn một tiếng, hai bàn dùng sức rung lên, sụp đổ Cao Tiểu Dư cánh tay. Hán bò dậy, liền muốn từ trên người Cao Tiểu Dư rút ra giải oản đao nhọn. Lúc này, Lư Đường cùng Lôi Hoành đã kiểm tra Triều Cái thương thế, hai người không hẹn mà cùng lộ ra vẻ hoảng sợ, sắc mặt phá lệ khó coi.

Triều Cái thương thế, rất nặng!

Oanh Thiên Lôi nổ tung trong nháy mắt, Triều Cái cũng cảm giác được nguy hiểm, vì vậy trên không trung bản năng làm một cái bảo hộ động tác.

Nhưng dù cho như thế, Oanh Thiên Lôi uy lực vẫn đủ để khiến hán người bị thương nặng.

Sau khi rơi xuống đất, Triều Cái liền đã hôn mê.

Lư Đường cùng Lôi Hoành thấy vậy tình trạng, nhất thời biết rõ sự tình không ổn.

Lương Sơn Bạc đây chút ít hán phi, mặc dù dùng mãnh, nhưng cuối cùng là ô hợp chi chúng.

Trước đây có thể nhiều lần chiến thắng quan quân, càng nhiều là bởi vì quan quân thân mình vô năng, thêm nữa Lương Sơn Bạc đầu lĩnh bên trong, không được hiện lên trí mưu thuộc về sĩ.

Tỷ như cái đó có 'Trí Đa Tinh' chi danh Ngô Học Cứu, thông hiểu binh pháp, trí mưu hơn người.

Mà ban đầu lên núi thập nhị danh tiếng dẫn, trước đây cũng đều trong quân đội nhậm chức, vô luận cảm quân đánh giặc hoặc là Hành Quân Bố Trận, cũng đều không phải là người không phận sự có thể so với.

Vốn là, Triều Cái dẫn quân, đủ để khiến quân tâm ổn định.

Nhưng là bây giờ

Hán phi môn hiển nhiên bị đây Oanh Thiên Lôi kinh hãi bề mặt, đã Vô Tâm tiếp tục tác chiến.

"Thiết Ngưu, mau đến giúp đỡ, bảo hộ Thiên Vương ca ca rút lui."

Lư Đường hét to , khiến cho Lý Quỷ tạm thời bỏ đi tìm Cao Tiểu Dư phiền toái.

Mà bên kia, Tu Thành quân lính đã vọt vào tây nhai, mắt thấy thì sẽ đến cửa thành. Có thể Lương Sơn Bạc viện binh, mới mới xuất hiện tại bình nguyên cuối cùng. Mấy phe Vô Tâm ham chiến, quan quân số người rất nhiều, mà viện quân không cách nào kịp thời đến tới.

Lư Đường thấy vậy tình trạng, cũng biết chuyện không thể làm.

Nếu như tiếp tục giao chiến lời nói, rất có thể sẽ toàn quân bị diệt chứ đừng nói chi là, Triều Cái lúc này hoàn sinh chết biết trước. Mặc dù ràng buộc Thạch Tú, thế nhưng theo Lư Đường, đây Thạch Tú cơ trí, nếu thấy thế cục không ổn, nhất định sẽ ẩn núp.

Nghĩ tới đây, Lư Đường không do dự nữa, một bên để cho Lôi Hoành chỉ huy rút lui, một bên công lên Triều Cái.

Mới vừa rồi, còn chiếm cư tuyệt đối thượng phong.

Làm sao đây một cái chớp mắt Lý Quỷ có chút ngẩn ra,

Thế nhưng lại xuất phát thì, Tổng Giang từng lập đi lập lại dặn dò, để cho hán bảo vệ tốt Triều Cái.

Bây giờ, Triều Cái tựa hồ nguy hiểm đến tánh mạng.

Lý Quỷ coi thường Triều Cái chờ người, nhưng là lại cực kỳ tôn trọng Tổng Giang.

Hán liền vội vàng chạy tới, chuẩn bị hỗ trợ nhưng vào lúc này, sau lưng truyền tới một tiếng tiếng gầm gừ tức giận: "Đen tư chạy đâu, còn huynh đệ của ta mệnh đến."

Một cái thô tráng đại hán chạy như bay đến.

Đại hán kia máu me khắp người, phảng phất Huyết Nhân một dạng, tại trong ánh lửa lộ ra dữ tợn đáng sợ.

Thân thể của hán to dài to con, lại đi đứng linh hoạt, thật giống như một luồng như gió lốc liền xông lại, mắt thấy Lý Quỷ phải đi, hán nổi giận gầm lên một tiếng, phóng người lên, trên không trung làm Ngạ Hổ vô mỗi thái độ, ồm thoảng cái liền đem Lý Quỷ ngã nhào xuống đất.

Tráng hán này, bắt ngờ chính là Mã Đại Tráng.

Hắn theo quan quân trước tới cứu viện, sắp đến đường phố sau khi, lại phát hiện Cao Tiểu Dư nằm trong vũng máu không nhúc nhích.

Lý Quỷ từ trên người Cao Tiểu Dư bò dậy, máu me khắp người.

Dưới tình huống này, Mã Đại Tráng nơi nào còn có thể không biết hung thủ người nào?

Cùng Cao Tiểu Dư sống chung hơn tháng, đào tạo được thâm hậu tình nghĩa. Chớ đừng nói chi là, Cao Tiểu Dư trước đây còn nghĩ cách để cho hắn được từ do.

Bây giờ thấy Cao Tiểu Dư bộ dáng, Mã Đại Tráng giận dữ.

Hắn thật nhanh chạy tới, dừng ngã Lý Quỷ sau đó, hai người ngay tại đường phố lẫn lộn.

Lý Quỷ cảm thấy, hôm nay xui xẻo vô cùng!

Đầu tiên là bị Cao Tiểu Dư dùng Oanh Thiên Lôi nổ đến trong cổng ngầm, bây giờ lại bị người dừng ngã. Đây là hắn cả đời đều chưa bao giờ gặp áp bức và lắng nhục sự tình, trong lúc nhất thời cuối cùng quên Triều Cái sự tình, cùng Mã Đại Tráng lẫn lộn, xoay đánh nhau. Chỉ là, Mã Đại Tráng cũng không phải là Cao Tiểu Dư, hắn khổ người so với Lý Quỷ lớn, khí lực cũng không thua gì với Lý Quỷ, càng thêm trong lòng giận dữ.

Hai người tất cả đều là cái loại này hung mãnh đấu pháp, người một quyền ta một cước, ai cũng không chịu nhượng bộ.

Mà lúc này, quan quân cũng đã đến đường phố.

Lưu Đường thấy vậy, cũng không dám lại dừng lại, bận rộn chú ý Lôi Hoành một tiếng nói: "Lôi Đô Đầu, chớ có ham chiến, chúng ta rút lui."

Hắn cũng lấy sau lưng Triều Cái nhanh chân chạy, mà Lôi Hoành cũng không có lòng ham chiến, bảo vệ Lưu Đường lui ra khỏi cửa thành.

Cùng lúc đó, Cao Kiệt tại trên đầu tường cũng phát hiện chiến cơ.

Mặc dù xa xa có binh mã ép tới gần dấu hiệu, thế nhưng hắn lại rõ ràng, đây Tặc Binh khoảng cách còn xa, trong lúc nhất thời không cách nào đến. Sở dĩ, tại những Tặc Binh đó đến trước, nhất định phải ôn định thế cục, đoạt lại cửa thành quyền khống chế, nếu không mới thật nguy hiểm.

"Lao xuống cho ta, đoạt lại cửa thành!"

Trên đầu tường quan quân thấy viện binh đến, cũng từng cái tinh thần phấn chấn, quơ múa đao thương liền lao xuống đầu tường.

Đây chút ít hắn phi thấy đầu lĩnh đều đi, vậy còn có ý ham chiến.

Thông minh, đi theo Lưu Đường chờ người rời khỏi; đây phản ứng chậm, gặp quan Binh đã đến, không ngừng bận rộn ném binh khí, hai tay ôm đầu quỳ dưới đất. Những thứ này Lương Sơn tặc nhân, khi đến đẳng đẳng sát khí giống như hung thần ác sát, lúc rời đi lại hoang mang như tang gia chi khuyến.

Cao Kiệt cơ hồ không phí nhiều sức, liền lần nữa khống chế được cửa thành.

"Giặc cùng đường chớ đuổi, đóng cửa thành tất cả mọi người, leo thành chuẩn bị chiến đấu, phòng bị tặc nhân công thành."

Cao Kiệt nghiêm nghị kêu uống, chạy tới quân lính cũng không dồng dài, đóng cửa thành đóng cửa thành, lên sàn chuẩn bị chiến đấu leo thành chuẩn bị chiến đấu.

Thấy thế cục đã bị khống chế, Cao Kiệt lúc này mới thở phào một cái, vội vội vàng vàng hướng về Cao Tiểu Dư đi tới

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Binh lâm thành hạ

Lý Quỷ cả đời này, sợ là chưa bao giờ giống như bây giờ vậy uất ức quá.

Hắn bị Mã Đại Tráng cuốn lấy, chợt bị quan quân bao vây. Mặc dù hán hung mãnh hơn người, lại song quyền nan địch tứ thủ. Một cái Mã Đại Tráng sẽ để cho đầu hán đau vô cùng, hơn nữa đây chút ít tay cầm đao thương quan quân, thời gian không tới chớp mắt, liền bị dây thừng trói chặt.

Mã Đại Tráng sung mặt sung mũi ôm lấy Cao Tiểu Dư, khóc lớn tiếng kêu.

"Tiểu Ngư Nhi, Tiểu Ngư Nhi người tỉnh lại."

Có thể lúc này Cao Tiểu Dư, đã hoàn toàn lâm vào hôn mê, mặc cho Mã Đại Tráng kêu lên, lại không có trả lời.

"Tiểu Ngư Nhi, người không thể chết được người đã nói, chờ người khỏe, phải dẫn ta cùng Tử Nương đi Biện Lương, đi Hàng Châu, đi Tô Châu, đi CD chơi đùa. Người đã nói, muốn dẫn chúng ta ăn ngon nhất thức ăn, nhìn đẹp mắt nhất phong cảnh

Tiểu Ngư Nhi, người tại sao có thể nói chuyện không tính toán gì hết a."

Một bên quan quân thấy tình huống như vậy, không khỏi lộ vẻ xúc động.

Bọn họ gặp qua Mã Đại Tráng tại rom cỏ trắng hung mãnh. Lão kia quân bị hại, ba chục năm chục cái du côn nhàn hán trong thành cái đó Thiết Tí La Hán Vương Anh dưới sự chỉ huy, vây công Mã Đại Tráng, lại chết thảm trọng. Đây Mã Đại Tráng, người cũng như tên, hùng tráng như mạnh mẽ gan bàn tay một cán nặng sáu mươi ba cân Thiết Côn trong tay hắn, giống như bắc một dạng, đánh đây chút ít nhàn hán chạy trốn chết.

Ngay cả đây Vương Anh, mặc dù chém Mã Đại Tráng hai đao, lại bị Mã Đại Tráng dùng Thiết Côn bót hai chân, bây giờ trở thành tù nhân.

Bị chặt hai đao, cũng chưa thấy Mã Đại Tráng rơi lệ.

Có thể lúc này

Có quan quân cũng hỏi rõ Cao Tiểu Dư thân phận, càng hiểu được mới vừa chuyện phát sinh.

Nhìn Mã Đại Tráng ôm lấy Cao Tiểu Dư khóc rống nghẹn ngào, xung quanh quân lính cũng không chịu nổi. Muốn lên trước khuyên giải an ủi, nhưng lại không biết nên khuyên nhủ thế nào, trong lúc nhất thời cuối cùng bó tay toàn tập. Cao Kiệt lúc này đi tới, chứng kiến Mã Đại Tráng trong ngực Cao Tiểu Dư, sắc mặt cũng theo đó đại biến.

"Đi nhanh tìm lang trung, tìm trong thành lang trung tốt nhất."

Cao Kiệt mới vừa tại trên đầu tường nhìn chân thiết, nếu như không phải Cao Tiểu Dư đến, Tu Thành chỉ sợ là khó mà bảo toàn.

Lại không nói Cao Tiểu Dư lập được công lao, chính là Cao Tiểu Dư thân phận mặc dù đây chẳng qua là Cao Kiệt suy đoán, cũng đủ để cho Cao Kiệt đối với Cao Tiểu Dư có lấy vượt qua thường nhân ân cần. Hắn một bên gào thét, một bên đẩy ra trước người quân lính, đi tới Mã Đại Tráng bên cạnh.

Mã Đại Tráng lúc này, khóc nước mũi một cái lệ một cái, mắt rung rung nước mắt ngẩng đầu nhìn Cao Kiệt.

"Đại Quan Nhân, Tiểu Ngư Nhi chết!"

Hắn lời kéo nước nỏ, buồn bã nói.

Cao Kiệt căng thẳng trong lòng, vội vàng tiến lên hai bước, ngồi xổm xuống.

"Tiểu Đạo Trưởng, Tiểu Đạo Trưởng "

Hắn khề hô Cao Tiểu Dư, ánh mắt chợt rơi vào Cao Tiểu Dư trên bụng chiếc kia giải oản đao nhọn trên.

"Đại Quan Nhân, Tiểu Ngư Nhi hắn không có sao chứ."

"Cái này "

"Hắn nhất định không có việc gì!" Mã Đại Tráng khóc lóc nói: "Lần trước hắn cũng bị người thương, lại chính mình tốt hơn đến, hắn sẽ không chết."

Một hồi nói Cao Tiểu Dư chết, một hồi còn nói Cao Tiểu Dư sẽ không chết.

Biến thành người khác, Cao Kiệt có thể sẽ đỡ khóc đỡ cười. Thế nhưng lúc này hắn nhẹ giọng nói: "Đại Tráng, bản quan đã tìm lang trung tới, Tiểu Đạo Trưởng không có việc gì, người cứ yên tâm."

"Thế nhưng, hắn tại sao không để ý tới ta?"

"Hắn mệt mỏi!"

Nếu như không phải Mã Đại Tráng, Cao Kiệt tuyệt sẽ không như vậy về mặt ôn hòa.

Có thể chính là bởi vì là Mã Đại Tráng, hắn biết rõ Mã Đại Tráng đã cứu Cao Tiểu Dư, cũng bị đây tình khiết thiện thẳng bé lớn làm rung động. Sở dĩ, Cao Kiệt ôn ngôn an ủi, đồng thời đưa tay ra, khoác lên Cao Tiểu Dư trên mạch môn thân thể khẽ run lên, Cao Kiệt trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ vui mừng. Vốn là, hắn nghe được Mã Đại Tráng nói Cao Tiểu Dư 'Chết' sau khi, tâm lý lạnh cả người. Nhưng mới rồi hắn lại phát hiện, Cao Tiểu Dư mạch còn đang nhảy nhót, mặc dù rất yếu ớt, lại thật thật tại tại khiêu động lên.

Điều này cũng làm cho nói rõ, Cao Tiểu Dư không có chết!

"Lang trung sao lang trung tại sao còn chưa tới?"

Cao Kiệt cao giọng kêu uống,

Cái loại này anh tuần trên mặt, lộ ra vẻ dữ tợn.

"Thằng nương tặc, nếu như Tiểu Đạo Trường chết, bản quan liền giết cả nhà hắn."

"Đô Giam, lang trung đã tại lại lịch trên bất quá bên này cực lớn huyền não, chính là đến cũng không tiện chữa trị, hà không được chuyển sang nơi khác?"

"Đừng, chuyển sang nơi khác!"

Cao Kiệt tỉnh ngộ lại, vội vàng hướng Mã Đại Tráng nói: "Đại Tráng, Tiểu Đạo Trường còn chưa có chết, cho hắn đổi một chỗ an tĩnh, đợi lang trung đến, cũng tốt vì hắn chữa trị nhanh, đưa hắn trở về Đô Giam Phủ, lại phái người đi thông báo lang trung, để cho hắn trực tiếp đi Đô Giam Phủ cứu người."

Ngay vào lúc này, thành ngoài truyền tới người hô ngựa hí thanh âm.

Có Quân Tốt chạy tới bẩm báo: "Đô Giam, Lương Sơn tặc nhân đến!"

Cao Kiệt, vốn định đưa Cao Tiểu Dư trở về Đô Giam Phủ, có thể nghe được bẩm báo sau đó, cũng biết hắn không đi được.

Từ tây nhai một đầu khác, đi tới một đội nhân mã.

Cầm đầu nữ tướng, chính là Hồ Tam Nương.

Mà tại bên người nàng, lại đi theo một nữ nhân, đợi đến gần, Mã Đại Tráng liếc mắt nhận ra, cô gái kia chính là Chu Tứ Nương.

"Tứ Nương, ngươi làm sao tới?"

Chu Tứ Nương một bộ chưa tỉnh hồn bộ dáng, chứng kiến Mã Đại Tráng, oa một tiếng khóc, "Đại Tráng, nhà chúng ta, không có!"

Mã Đại Tráng ôm lấy Cao Tiểu Dư, nhảy không ra tay đến.

Nghe được Chu Tứ Nương lời nói, hắn sững sốt.

Lúc này, Hồ Tam Nương đã đến bên cạnh, chứng kiến Mã Đại Tráng trong ngực Cao Tiểu Dư, cũng là sững sờ, lộ ra hốt hoảng biểu tình.

"Đô Giam, Tiểu Đạo Trường hắn "

"Tam Nương ngươi tới vừa vặn, ngươi trước mang Tiểu Đạo Trường trở về, ta đã an bài lang trung đi trước chữa trị."

Bên ngoài thành, người hô ngựa hí tiếng càng ngày càng lớn.

Cao Kiệt rất muốn tự mình đưa Cao Tiểu Dư trở về, nhưng hắn thân là Binh Mã Đô Giam, giống như là đây Tu Thành cao nhất quân sự sếp.

Đồng Bình Phủ Tri Phủ trình Lâm Trình Văn chiều đem binh mã đại quyền giao cho Cao Kiệt, hắn lúc này, tuyệt đối không thể đi ra.

Cũng may, bên trong thành đã ổn định lại, hắn cũng không nhất định quá lo lắng.

Hơn nữa có Hồ Tam Nương cùng Mã Đại Tráng tại, cho dù có Lương Sơn dư nghiệt tập kích, cũng sẽ không có quá nhiều ngại.

Hồ Tam Nương dù sao không giống với Chu Tứ Nương, phân ra nặng nhẹ đến.

Nàng biết rõ, lúc này không phải giải thích nguyên do sau khi, vì vậy khom người nói: "Đô Giam yên tâm, nô cái này bảo hộ Tiểu Đạo Trường trở về."

Nói xong, nàng xoay người đến Chu Tứ Nương bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Tứ Nương, tại đây quá loạn Tiểu Đạo Trường sinh từ biết trước, cần phải chữa

trị. Chúng ta về trước Đô Giám Phủ, sau đó sẽ nói đi. Vào khoảng, đây Đỗ Thiệu Tam chạy không được ra Tu Thành. Thường Đô Đầu đã dẫn người đi tìm, chờ bắt người này, định sẽ không khinh xuất tha thứ. Về phần nhà ở, đừng lo lắng, đều có giam làm chủ."

Nhìn thấy Mã Đại Tráng, Chu Tứ Nương phảng phất là tìm đến chủ định, cũng sẽ không lại khóc khóc.

Ngay sau đó, Hồ Tam Nương dẫn đường, Mã Đại Tráng ôm lấy Cao Tiểu Dư, mà Chu Tứ Nương tắc theo sát tại Mã Đại Tráng bên cạnh, một tắc cũng không rời, tại Đội một quân lính dưới sự hộ vệ, chạy thẳng tới Đô Giám Phủ mà đến.

Cao Kiệt đưa mắt nhìn bọn họ rời khỏi, lúc này mới thở phào.

Bất quá, hấn chợt lại khẩn trương, nắm chặt củ tỏi chùy, xoay người sải bước hướng về Thành Lâu đi tới.

Triều Cái Lưu Đường chờ người rút đi, thế nhưng đây Lương Sơn Bạc đại quân cũng đã bình lâm thành hạ, 1 trận đại chiến gần sắp đến.

Đối với Cao Kiệt mà nói, chân chính khảo nghiệm, mới vừa mới bắt đầu!

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Sơn Đông Cập Thời Vũ

Tu Thành ra, người hô ngựa hý, Lượm tử cây đuốc chiếu sáng thông suốt.

Đã là quá nửa đêm, càng ngày càng lạnh, nhưng ở Tu Thành trong ngoài, lại phảng phất sôi sùng sục một dạng làm người ta cảm thấy xao động.

Từng đông đông lửa đốt, Liệt Diễm Trùng Thiên.

Lương Sơn binh mã bày trận bên ngoài thành, liên hiện ra hỗn loạn.

Hai cây Đại Kỳ ở trong gió rét vù vù, thượng thư: Sơn Đông Cập Thời Vũ, vận thành Hô Bảo Nghĩa.

Ngay chính giữa, một cái lớn chừng cái đầu 'Tông' chữ, tại ánh lửa chiếu xuống lộ ra phá lệ dễ thấy. Cửa kia dưới cờ, một người cao sáu thước, người mặc hắc bào Sơn Đông Đại Hán dạng chân 1 con ngựa trắng trên, sắc mặt âm trầm như nước, đưa mắt nhìn Tu Thành đầu tường.

Triều Cái, đã bị đưa đi hậu quân cứu chữa.

Lưu Đường đứng ở đó đội ngũ trước, giảng thuật nguyên do chuyện.

Mà tại bên cạnh người kia, còn đi theo một người mặc áo trắng thư sinh, nhìn tuổi chừng có bốn mươi, đầu đội khăn chít đầu, dưới hàm râu phiêu động, một đôi mắt, mắt long lánh, lộ ra cơ trí khí.

Người cưỡi ngựa trắng, chính là Lương Sơn Bạc Đại Đầu Lĩnh Tổng Giang, mà theo sau lưng hấn người, chính là có 'Trí Đa Tinh' danh xưng là Ngô Học Cứu. Hai người này, xem như Lương Sơn Bạc trên trọng yếu nhất nhân vật. Trừ lần đó ra, còn có hơn mười tên đầu lĩnh bày trận ở phía sau.

"Trời không được Hữu Thiên Vương ca Ca, lần hành động này, ta đã lập kế chu toàn, nhưng chưa từng nghĩ liên tiếp xuất hiện sơ suất.

Tổng Giang ca ca, bây giờ Thiên Vương ca ca hôn mê bất tỉnh, chỉ có thỉnh ca ca làm chủ, chúng ta nguyện ý nghe từ Tổng Giang ca ca phân phó."

Nghe xong Lưu Đường giảng thuật sau khi, Ngô Học Cứu liền mở miệng nói.

Hấn liếc mắt nhìn Lưu Đường, ánh mắt chợt rơi vào Tổng Giang thân trên, nói: "Lần này đánh lên Tu Thành, chẳng những Thiên Vương ca ca trọng thương, càng gây Giải Trần huynh đệ, Thiết Ngưu huynh đệ cùng Thạch Tú huynh đệ. Tiếp theo nên làm như thế nào, xin ca ca quyết định."

Tổng Giang mâu quang thâm thúy, ngẩng đầu đưa mắt nhìn Tu Thành Thành Lâu.

Trong lòng của hắn, cũng âm thầm kêu khổ, cục thế trước mắt xác thực là có chút ra ngoài ý hắn đoán.

Tổng Giang hy vọng chấp chương Lương Sơn, nhưng là cùng Triều Cái bất đồng là, hắn cũng không muốn tạo phản. Theo như theo hắn nghĩ pháp, chỉ cần Lương Sơn thực lực tới trình độ nhất định, có thể nghĩ cách tìm kiếm triều đình tha thứ, rồi sau đó mưu cầu chiêu an, là triều đình hiệu lực.

Mưu cầu giang sơn, giết quan tạo phản?

Tổng Giang chưa bao giờ từng nghĩ.

Có Tổng đến nay, Hoàng quyền cùng Sĩ Đại Phu cộng trị thiên hạ, giàu có Sĩ Đại Phu giai cấp không thượng không gian.

Đây Sĩ Đại Phu giai cấp, cũng không đơn thuần là chỉ người có học, còn bao gồm từ Ngũ Đại Thập Quốc đến nay, địa phương tông tộc lực lượng. Hơn nữa, triều đình đối với Sĩ Đại Phu giai cấp cực kỳ đãi ngộ, là tự thân lợi ích, những người này sẽ hết sức bảo vệ Hoàng quyền.

Dù sao, cũng không ai biết cái triều hoán đại sau đó triều đình, còn có thể hay không cấp cho Sĩ Đại Phu cũng đủ lợi ích.

Lương Sơn Bạc, bình cường mã tráng không tệ.

Ước chừng phải nghĩ lay động toàn bộ Sĩ Đại Phu giai cấp, liền giống như châu châu đá xe.

Quan lại nhỏ xuất thân Tổng Giang, đối với lần này vô cùng rõ ràng. Sở dĩ, cho dù là vào rừng làm cướp là giặc, Tổng Giang cũng ở đây tích cực là ngày sau mưu đồ. Thế nhưng Triều Cái cùng hắn không giống nhau, tuy là vừa đắc lợi ích giả, nhưng lại đã tâm bưng bưng, nghĩ phải đi cái triều hoán đại.

Một điểm này, từ hai người tước hiệu liền có thể nhìn ra đầu mối.

Tổng Giang người tụng Cập Thời Vũ, Hô Bảo Nghĩa; mà Triều Cái tắc tự xưng 'Thiết Thiên Vương'.

Như vậy thứ nhất, hai người dĩ nhiên là có sự bất đồng, thêm nữa có thể lực, liền trong lúc vô tình, tạo thành hệ phái.

Thế nhưng, Tổng Giang cũng không muốn thật cùng Triều Cái bất hòa.

Hai người cùng là vận thành người, không chỉ là hương thân, càng là bạn tốt, là huynh đệ.

Một là áp ti, chấp chương vận thành người phụ trách văn thư; một là Bảo Chính, trong nhà giàu có và sung túc, còn có võ lực. Một văn một võ, hai người ngoài mặt tựa hồ không có có liên quan gì, nhưng trên thực tế liên thủ lại, thậm chí có thể giả không vận thành nha môn.

Mà trên thực tế, hai người cũng đúng là như vậy.

Tổng Giang không muốn cùng Triều Cái bất hòa, đồng dạng Triều Cái cũng không nguyện ý cùng Tổng Giang kết thù.

Cho dù hai người thù hạ mình tranh ám đấu, có thể hai người nhưng lại từ đầu tới cuối duy trì đến hữu nghị.

Chỉ là có lúc, tình thế không do người, không phải hắn hai người nói không được đấu liền có thể không được đấu. Người phía dưới, đều hy vọng nhà mình đại ca có thể chấp chương đại quyền, bản thân cũng có thể nước lên thì thuyền lên. Thêm nữa theo Đồng Bình cùng Tần Minh vào nhóm, thực lực này thiên bình từ từ hướng về Tổng Giang nghiêng về. Tổng Giang tại cực kỳ gắng sức kiềm chế, nhưng Triều Cái đây tâm lý, cũng không quá thoải mái, cũng vì vậy sinh ra tranh đấu chỉ tâm.

Suy nghĩ một chút cũng phải, hai người vốn là ngồi ngang hàng, mà nay lại có chia cao thấp.

Quan trọng hơn là, theo Tổng Giang thực lực tăng cường, cùng với danh vọng tăng lên, đối với Dương Chí chờ mười hai người sức ảnh hưởng cũng càng ngày càng lớn Dương Chí chờ người từ thành một hệ, Bản không tham dự tranh đấu. Có thể sau đó, bọn họ nhưng dần dần nghiêng về Tổng Giang.

Cảm giác nguy cơ!

Chính là cảm giác nguy cơ này, khiến cho Triều Cái lòng tự ái bắt đầu quấy phá.

Tổng Giang từ vừa mới bắt đầu liền không tán thành tấn công Tu Thành, bởi vì hắn thấy, Tu Thành là Đồng Bình nha phủ thật sự, ý nghĩa không giống bình thường. Trước đây, bọn họ tập kích thôn trấn, giết chết quan chức, vấn đề cũng không lớn. Thậm chí, bọn họ chiếm lĩnh Dương Cốc Huyện, cũng tốt hơn tấn công Tu Thành Huyện. Thế nhưng, Triều Cái lại hy vọng nhờ vào đó tăng lên chính mình uy vọng, dốc hết sức yêu cầu tấn công Tu Thành.

Từ lúc ban đầu phản đối, càng về sau thỏa hiệp.

Tổng Giang cuối cùng đồng ý Triều Cái chủ ý, thậm chí còn phái ra Giải Trân, nghĩ muốn âm thầm dư để giúp.

Cũng chưa từng nghĩ

Tổng Giang gần nổi nóng, lại vui mừng.

Hắn nổi nóng trọng thương Triều Cái người, cũng vui mừng Triều Cái trọng thương, hắn được chủ trì đại cuộc, thậm chí còn có một chút vui vẻ.

Chỉ có điều Tống Giang sẽ không biểu lộ ra chính mình tâm tư, nghe Ngô Học Cứu lời nói sau đó, chậm rãi gật đầu.

"Tu Thành, thành tường cao dày, dễ thủ khó công."

Hắn đầu tiên là để cho Lưu Đường hạ xuống đi nghỉ ngơi, rồi sau đó đối với Ngô Học Cứu nói: "Sáng thêm, người khi rõ ràng, ta cũng không đồng ý tấn công Tu Thành vốn là theo ý ta nghĩ, chúng ta lên bờ sau đó, đường vòng Tu Thành, lao thẳng tới Dương Cốc Huyện, đủ để được bổ sung, rồi sau đó mượn đường trúc khẩu Trại ra bắc, tiến vào Đại Danh Phủ như vậy, chúng ta vào có thể hoành hành Hà Bắc, lui có thể vào Thái Hành, liên tục chiến đấu ở các chiến trường Kinh Đông Đông Lộ. Thiên Vương ca ca khư khư cô chấp, muốn tấn công Tu Thành, kì thực đối với chúng ta cũng không chỗ tốt.

Người là người thông minh, khi biết ý ta, tuyệt không nửa điểm tư tâm."

Ngô Học Cứu, vốn tên là Ngô sáng thêm. Chỉ là mọi người gọi hắn học cứu lâu ngày, cho tới rất nhiều người cơ hồ quên hắn vốn tên là.

Ngô Học Cứu nói: "Ca ca tâm tư, sáng thêm tự nhiên tránh khỏi."

"Nay chúng ta đánh lên thất bại, nghĩ muốn cường công, sợ là muốn hao binh tổn tướng.

Và lại chúng ta hành tàng bại lộ, các lộ quan quân rất nhanh sẽ biết biết được, rồi sau đó gấp rút tiếp viện Tu Thành, khi đó sau chúng ta coi như nguy hiểm"

"Vậy ca ca ý là "

"Bỏ đi cường công, cùng bọn chúng đàm phán.

Chỉ cần bọn họ chịu thả ra Thiết Ngưu cùng Thạch Tú huynh đệ, giao ra Giải Trần huynh đệ thi thề, chúng ta liền Triệt Bình nghĩ đến Lý Anh huynh đệ bên kia đã hành động, chúng ta rút lui Tu Thành sau đó, nhanh chóng đi tới Dương Cốc hội hợp, thừa dịp quan quân chưa đến, liền ra bắc Đại Danh Phủ chỉ cần đến Đại Danh Phủ bên kia, chúng ta có thể Biển rộng mặc Cá nhảy, trời cao mặc chim bay."

"Đây Thiên Vương ca ca "

Tống Giang mâu quang chột lóe, nhìn Ngô Học Cứu liếc mắt.

Ngô Học Cứu tâm lý, nhất thời không tên phát run nhẹ! Hắn biết rõ, bất kể Triều Cái có thể sống sót hay không, đây Lương Sơn từ nay về sau, sợ là muốn đổi họ "Tống" .

Nghĩ tới đây, hắn khom người nói: "Tiểu đệ minh bạch ca Ca, tâm ý về phần Nguyễn thị huynh đệ bên kia, ta sẽ đi khuyên, xin cứ ca ca nghĩ cách, cứ ra tam lang cùng Thiết Ngưu. Chỉ cần các huynh đệ có thể bình an quay về, chúng ta liền theo ca ca đi tới Dương Cốc."

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thanh sang Phùng Hợp Thuật

Tu Thành, Đô Giám bên trong phủ.

Hồ Tam Nương tại trong khách phòng, phụng bồi Chu Tứ Nương nói chuyện.

Tối hôm qua, nàng vốn định đuổi theo Cao Tiểu Dư, không nghĩ tới ở nửa đường, gặp phải mấy cái lén lút lút, hình tích khả nghi gia hỏa.

Ngay từ đầu, Hồ Tam Nương cho là Lương Sơn Mật Thám, vì vậy liền xuống ngựa theo dõi, muốn nhìn một chút ý đồ đối phương.

Chỉ là, mấy người kia tựa hồ đối với con đường rất quen thuộc.

Đặc biệt là tiến vào Đông Thành sau khi, mấy người kia giống như mà con chuột một dạng chui vào đường hầm mạch bên trong. Đông Thành, nhiều bình dân, phòng xá rắc rối, đường hầm mạch liên kết. Nếu không phải quanh năm ở tại Đông Thành người, đường đột tiến vào đường hầm mạch, thì có thể mất phương hướng.

Hỗ Tam Nương một cái người ngoại địa, làm sao biết hiểu tại đây tình trạng.

Nàng đi theo mấy người kia tiến vào đường hầm mạch không lâu sau, liền phát hiện căn đầu người.

Bất quá, Hỗ Tam Nương cũng không có vì vậy mà thất vọng, ngược lại tại đường hầm mạch bên trong kiên nhẫn tìm.

Chỉ là đây đường hầm mạch, phẳng phát mê cung. Nàng càng đi liền càng mơ hồ, đến cuối cùng cơ hồ muốn bỏ đi tìm.

Ngay tại nàng chuẩn bị bỏ đi sau khi, một cái đường hầm mạch trong đột nhiên bốc cháy Hỗ Tam Nương thấy vậy, lập tức chạy tới đám cháy.

Nguyên lai, là mấy cái nhân hán du côn, đối với một cái quả phụ mưu đồ bất chính.

Chỉ là đây quả phụ tính tình liệt, lớn tiếng kêu lên, sợ quá chạy mất du côn. Nhưng mấy cái du côn lúc sắp đi, lại lại không quá cam tâm, dứt khoát một cây đuốc điểm đây quả phụ nhà phòng chứa củi, còn đe dọa xung quanh hàng xóm, không cho bọn họ đi cứu hỏa.

Hỗ Tam Nương lại làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn, vì vậy tiến lên đánh liền thương hai cái du côn, đem đây quả phụ cứu ra.

Còn lại hai người, tắc thương hoảng chạy trốn

Hỗ Tam Nương cứu ra quả phụ sau khi, hỏi một chút mới biết, đây quả phụ lại còn nhận ra Mã Đại Tráng.

Quả phụ, chính là Chu Tứ Nương.

Mà mưu đồ bất chính mấy cái du côn, chính là Đổ Thiệu Tam mấy người.

Hôm qua, Cao Tiểu Dư giáo huấn Đổ Thiệu Tam chờ người hơi dừng sau, Đổ Thiệu Tam trở lại Thành Hoàng Miếu, càng nghĩ thì càng không cam lòng.

Đêm đó Đổ Thiệu Tam liền muốn báo thù Chu quả phụ, có thể Chu quả phụ không có ở nhà, hán chỉ đành phải bỏ qua.

Sau đó, hán trở lại Thành Hoàng Miếu, tình cờ tách ra nghe được Lưu Đường cùng Vương Anh nội dung nói chuyện. Nói thật, ngay từ đầu Đổ Thiệu Tam rất là kinh hoàng, một lần nghĩ phải báo quan. Thế nhưng sau đó hán lại nghĩ một chút, nếu như Lương Sơn các hảo hán thật sự công phá Tu Thành lời nói, hán kết quả nhất định sẽ rất thê lương. Nghe nói, trên lương sơn những cái này hảo hán, cái đỉnh cái hung thần ác sát.

Nghĩ tới nghĩ lui sau đó, Đổ Thiệu Tam quyết định không quan tâm.

Nhưng hán sau đó lại nghĩ đến, nếu như Lương Sơn công phá Tu Thành, trong huyện thành tình huống nhất định sẽ phi thường hỗn loạn.

Hôm qua, đây Cao Tiểu Dư cùng Chu Tứ Nương ngay trước mọi người nhục nhã hán, để cho hán mất hết mặt mũi. Mặc dù Vương Anh không có nói gì, nhưng hán biết rõ, đây Thành Hoàng Miếu du côn môn, đều có chút xem thường hán. Điều này cũng làm cho trong lòng của hán, càng phát ra phần nộ.

Có thể Cao Tiểu Dư đều có giam Phủ chỗ dựa, hán không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng Chu Tứ Nương mà

Sở dĩ, Đổ Thiệu Tam tại Vương Anh mang người rời khỏi Thành Hoàng Miếu sau đó, liền mang theo vài người, cũng len lén chạy ra ngoài.

Đội rom cô tròng giận lên, mấy người bọn hán liền chạy thẳng tới Chu Tứ Nương chỗ ở.

Ngay từ đầu, Đổ Thiệu Tam là muốn đến thu thập Chu Tứ Nương sau khi, lại cuốn đi Chu Tứ Nương tích góp, rồi sau đó thoát đi Tu Thành. Hán biết rõ, Chu Tứ Nương nhìn thật giống như không quá giàu có, nhưng lúc không có ai lại có không ít tích góp. Đổ Thiệu Tam cái người này, bản khác sự tình không bằng, tính kế cũng rất thâm. Hán cẩn thận coi một cái Chu Tứ Nương thu nhập, liền đại khái đoán ra nàng tích góp có bao nhiêu.

Đừng xem Chu Tứ Nương đi khắp hang cùng ngõ hẻm bán bánh hấp, có thể một ngày có thể bán ra không sai biệt lắm một trăm bánh hấp.

Nàng trưởng nữ, đây đông đường phố lái buôn tới tứ cũng nguyên ý chấp nhận nợ nần. Trừ bánh hấp, Chu Tứ Nương còn làm một tay thật trả Ngự, thịt tằm bột, còn có nàng làm nước sốt thịt, cũng coi như phải là tuyệt nhất, tại đông đường phố bia không kém, mỗi ngày đều có thể bán ra không ít.

Mà Chu Tứ Nương sinh hoạt rất giản dị, cũng không quá vui vẻ xa hoa.

Như vậy tính được, nàng tích góp

Tu Thành gần sẽ trở thành đất thị phi,

Đỗ Thiệu Tam cũng không muốn tích góp ở lại chỗ này.

Hắn mưu tính rất rõ, lại không có nghĩ đến, Chu Tứ Nương bởi vì nghe nói Giải Trân sự tình sau đó, buổi tối ngủ rất cảnh tỉnh, cho tới Đỗ Thiệu Tam mới chịu cạy cửa, liền bị Chu Tứ Nương liền nghe được động tĩnh, lập tức hét to lên, khiến cho Đỗ Thiệu Tam kẻ sách tan biến. Đỗ Thiệu Tam cũng là thẹn quá thành giận, thấy tiền găm vốc vô vọng, vì vậy liền động Sát Tâm

Nếu không phải Hồ Tam Nương cảm thấy, Chu Tứ Nương nhất định sẽ bị Đỗ Thiệu Tam đốt chết tươi.

Mã Đại Tráng nghe Chu Tứ Nương nói xong, không khỏi kêu la như sấm.

Nếu không phải Cao Tiểu Dư sinh từ biết trước, Thuyết Bất Đắc hẳn đã chạy đi ra ngoài, tìm đây Đỗ Thiệu Tam báo thù.

"Đại Tráng huynh đệ không cần phải gấp gáp, Đỗ Thiệu Tam chạy không được."

Hồ Tam Nương nhẹ giọng nói: "Người tại rom cỏ tràng giết Lương Sơn tặc nhân, còn nắm bắt được Vương Anh, coi là là lập được đại công. Ly biệt không nói, Cao Đô Giám nhất định sẽ không đứng nhìn bên cạnh xem, để mặc cho đây Đỗ Thiệu Tam chạy trốn. Mà nay, Tu Thành Tứ Môn giới nghiêm, hẳn không trốn thoát được. Thường Đô Đầu cũng là lão giang hồ, coi như Đỗ Thiệu Tam có bản lĩnh đi nữa, cũng không trốn thoát hần lục soát."

"Đội bắt hần, ta đây nhất định phải hần mạng chó!"

Mã Đại Tráng hung ác nói xong, thoại phong nhất chuyển, không khỏi lo lắng nói: "Hộ gia nương tử, người nói Tiểu Ngư Nhi hẳn, sẽ không xảy ra chuyện đi."

Một đao kia, thế nhưng ngoan độc!

Mã Đại Tráng không hiểu lắm, có thể Hồ Tam Nương lại thấy rõ.

Mới vừa rồi lang trung khi đi tới, nàng len lén liếc mắt nhìn Cao Tiểu Dư vết thương, điển hình giang hồ thủ đoạn.

Giải oản đao nhọn vào cơ thể sau đó, Lý Quỷ khuấy xuống. Nếu chỉ là bình thường vết đao, hiểu đao vào, đồ đao ra, Cao Tiểu Dư chưa chắc sẽ gặp nguy hiểm. Có thể nẫu chót sẽ ở đó xoắn một cái, làm một không tốt Cao Tiểu Dư nội tạng cũng sẽ bị tổn thương

Vết thương, nhìn thấy giết mình.

Hồ Tam Nương cũng không dám khẳng định, Cao Tiểu Dư có thể bình yên đọc qua nguy hiểm.

Bây giờ, tự hồ chỉ có chờ đợi!

+++++

Trời, dần dần sáng lên.

Ngay tại Hồ Tam Nương mấy người chờ hơi không kiên nhẫn thì, ngoài nhà tiếng bước chân vang lên.

Cao Kiệt mặt đầy vẻ mệt mỏi, từ bên ngoài đi tới.

"Tiểu Đạo Trưởng tình huống làm sao?"

Hắn đi vào phòng khách, cũng không có nói những chuyện khác, trực tiếp hỏi Cao Tiểu Dư tình huống.

Hồ Tam Nương nói: "Đô Giám, lang trung còn đang là Tiểu Đạo Trưởng chữa trị, đã một cái nửa canh giờ, nhưng còn chưa ra."

Nhìn, thương thế có chút nghiêm trọng a.

Cao Kiệt căng thẳng trong lòng, liền chuẩn bị quá đi kiểm tra.

Cũng vừa lúc đó, lang trung cũng là thần sắc mệt mỏi đi vào phòng khách.

"Thôi lang trung, tình huống làm sao?"

"Đô Giám không cần phải lo lắng, tiểu nhân đã dùng thanh sang Phùng Hợp Thuật, là người bị thương vá lại vết thương.

Chỉ là, thương thế có chút trọng, trước mắt vẫn còn đang hôn mê. Chờ hẳn sau khi tỉnh lại, sợ là sẽ phải cảm thấy chỗ đau, đến lúc đó sau xin nhiều cố lưu ý. Hơn nữa, đoạn thời gian gần nhất, tốt nhất không nên đụng chạm vết thương, để tránh vết thương băng liệt, sẽ càng thêm phiền toái."

"Đa tạ Thôi lang trung."

Lang trung nói như vậy, cũng liền tỏ rõ, Cao Tiểu Dư không có nguy hiểm đến tánh mạng.

Cái này làm cho Cao Kiệt như trút được gánh nặng như vậy thở ra một hơi dài, nói cảm ơn liên tục, cũng lấy ra năm mươi xâu tiền dẫn làm tiền xem bệnh, sai người đưa Thôi lang trung về nhà.

"Chúng ta đi trước thăm Tiểu Đạo Trưởng tình huống, có chuyện gì, chờ một hồi rồi nói."

Cao Kiệt nói xong, liền chạy thẳng tới nằm phòng mà đến.

Nằm ở phòng ngủ, có Quân Tốt thủ hộ, chứng kiến Cao Kiệt chờ người tới, vội vàng khom người thi lễ.

Cao Kiệt khoát khoát tay, tỏ ý Quân Tốt tránh ra, rồi sau đó liền đi vào trong phòng ngủ

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Hải Đường Hoa Lạc

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: Hai xâu vừa mười ba văn, tiền dẫn 1300 xâu

Vật phẩm: Đồng Tỳ Bà (vừa tên Tô Tỳ Bà); da hổ trăm nạp túi

Kỹ năng: Hỏa Dược Chuyên Tinh (Trung Cấp); Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (Sơ Cấp); nghe lời đoán ý (Trung Cấp); nhạc khí sở trường (tông sư cấp); quăng ném (Trung Cấp); thanh sang Phùng Hợp Thuật (cao cấp)

+++++

Bên trong hư không vô tận, Quang Âm Thiền đôi mắt nhắm chặt, giống như đang say ngủ bên trong.

Cao Tiểu Dư nhưng nghi ngờ nhìn mình trạng thái, bởi vì hắn phát hiện tại trong khung kỹ năng, lại thêm ra một cái tình chế Phùng Hợp Thuật kỹ năng.

Hắn tài sản, tựa hồ không bằng gia tăng đi!

Này mới xuất hiện kỹ năng, vừa là chuyện gì xảy ra?

Thanh sang Phùng Hợp Thuật, bắt nguồn từ « chư nguyên nhân sau luận » một thư ghi lại.

Trên thực tế ngay từ lúc Đông Hán năm cuối, thần y Hoa Đà khai sáng ngoại khoa giải phẫu đến nay, tuy là nó trọng yếu nhất y học trứ tác « Thanh Nang Thư » chưa toàn bộ truyền lưu, nhưng một phần trong đó nội dung, vẫn phải là lấy truyền thừa. Sau đó, trải qua nhiều năm, các đời Y Gia tổng kết, phát minh, sáng tạo, dần dần liên diễn sinh ra đến một bộ hoàn chỉnh ngoại khoa y thuật.

Thôi lang trung là Cao Tiểu Dư làm "Thanh sang Phùng Hợp Thuật ". Chính là một loại trong đó.

Bất quá, rất hiển nhiên, Quang Âm Thiền giao cho Cao Tiểu Dư bộ này thanh sang Phùng Hợp Thuật tựa hồ cao cấp hơn, cũng càng thêm toàn diện.

Quang Âm Thiền truyền thừa lại thanh sang Phùng Hợp Thuật, cũng không phải là đơn giản vá lại vết thương.

Trong đó còn bao gồm dưới tình huống khẩn cấp làm sao cấp cứu, như thế nào hoàn cảnh phức tạp bên trong, tìm thích hợp dược liệu tự cứu, thậm chí còn có một chút cấp cứu dược phẩm toa, tạo thành một bộ hoàn chỉnh thể hệ.

"Người có ý gì?"

Cao Tiểu Dư tại tiếp thu kỹ năng lúc sau, nghi ngờ nhìn đến Quang Âm Thiền hỏi.

Chỉ thấy đây Quang Âm Thiền chậm rãi, đem hai mắt mở ra một kẽ hở, nhìn Cao Tiểu Dư liếc mắt lúc sau, chợt vừa nhắm mắt.

Hắn, tại khinh bỉ ta sao?

Cao Tiểu Dư thấy rõ, tại Quang Âm Thiền mở mắt một sát na, trong mắt thật sự toát ra khinh thường cùng vẻ khinh bỉ

Thẳng nung tặc, hắn chính là tại khinh bỉ ta!

Suy nghĩ một chút, Cao Tiểu Dư cũng cảm thấy thật mất mặt.

Trương Lương được Hồ Phù, trở thành Hán Sơ tam kiệt, giúp giúp Lưu Bang sáng lập bốn trăm năm Hán Thất giang sơn.

Trương Đạo Lăng được Long Phù, sáng lập Thiên Sư Đạo, kéo dài gần ngàn năm

Chỉ có mình, tựa hồ rất không có dùng.

Được cùng đây Long Hồ Phù đánh đồng với nhau Quang Âm Thiền lúc sau, nhưng suýt nữa mất mạng, cũng không trách được Quang Âm Thiền khinh bỉ.

Có thể ngươi truyền cho ta thanh sang Phùng Hợp Thuật vừa tính là gì?

Theo đạo lý nói, ngươi không phải hắn là truyền thụ cho ta cao thâm quyền cước, sau đó hoành hành giang hồ, đã biến thiên hạ vô địch thủ mới đúng hả?

"Thiên Ca,!"

Cao Tiểu Dư lộ ra a dua nụ cười nói: "Ngươi xem, giang hồ hung hiểm, có phải hay không nên cho ta cái quyền cước tinh thông kỹ năng đây?"

Thiên hạ này tách ra, cao thủ rất nhiều.

Ta cuối cùng phải có những sức tự vệ mới phải, chung quy hay sao mỗi lần bị người đuổi giết chặt vật mà chạy, truyền đi cũng ném Thiên Ca, ngươi mặt mũi phải không?"

Quang Âm Thiền, đóng chặt hai tròng mắt, phảng phất trải qua sau đó ngủ say

+++++

Cao Tiểu Dư nằm ở trên giường, đôi mắt nhắm chặt, sắc mặt trắng bệch.

Trong căn phòng sinh hỏa, rất ấm áp.

Hắn ở trần, nằm ở nơi đó không nhúc nhích.

Cao Kiệt hít sâu một hơi, đi lên trước vén chăn lên, liền thấy hắn bụng quấn một cái hiểu miên bố chế thành băng vải, nơi vết thương mơ hồ hiện ra Huyết Sắc. Thấy như vậy một màn, Cao Kiệt tâm lý một hồi đau lòng, không nhịn được phát ra một tiếng thở dài.

Ồ?

Ánh mắt của hắn chợt rơi vào Cao Tiểu Dư trên thân xăm hình xăm.

Cao Kiệt không nhịn được cười thời đại này, hình xăm rất nhiều người. Có là mãnh thú, có văn Phi Cầm, còn có người văn mẫu đơn, văn thực vật, nhưng chưa từng thấy qua có người ở trên người xăm một con Thiên,

Hơn nữa còn văn lớn như vậy, từ cánh tay một mực kéo dài đến ngực.

Tiểu Đạo Trường, thật đúng là thưởng thức đặc biệt a!

Nghĩ tới đây, Cao Kiệt lắc đầu một cái, liền chuẩn bị đắp chăn.

Nhưng ngay khi một sát na kia tách ra, Cao Kiệt ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, tay sau đó phát run nhẹ, chân chợt rời tay rơi xuống

"Đồ Giâm, ngươi không sao chứ."

Đi theo sau lưng Cao Kiệt Hồ Tam Nương, vội vàng tiến lên hỏi.

Cao Kiệt lấy lại tinh thần, khoát khoát tay, đưa tay lần nữa vén lên chăn.

"Này Tiểu Đạo Trưởng sao còn xấu? Bất quá, cái này Thiên nhưng vẫn giống như thật, thật giống như sống một dạng, không biết là người nào sở tác."

Hỗ Tam Nương chứng kiến Cao Tiểu Dư cường tráng thân thể, mặt nhất thời một đỏ.

Bất quá, nàng chợt bị đây xấu hình xấu hấp dẫn, không nhịn được mở miệng nói.

Chỉ là Cao Kiệt nhưng giống như chưa tỉnh, con mắt trực câu câu nhìn chăm chú đến Cao Tiểu Dư hóm vai phải, tay càng run rẩy không ngừng, xin lộ ra đặc biệt kích động.

"Đồ Giem, ngươi làm sao?"

"Hải Đường Hoa Lạc, Hải Đường Hoa Lạc "

Cao Kiệt tay chỉ Cao Tiểu Dư trên hóm vai một chỗ thật giống như đóa hoa tựa như đóng dấu, nước mắt tràn mi xuất ra.

"Hắn là tiểu Tứ, hắn thật sự là tiểu Tứ!"

Nhìn đến Cao Kiệt đây kích động bộ dáng, Hỗ Tam Nương hồ đồ.

"Đồ Giem!"

"Ta không sao, ta không sao, ta chỉ là, chỉ là thật cao hứng người vừa tới, người vừa tới, người đâu!" Cao Kiệt là Cao Tiểu Dư đắp kín mền, xoay người đi ra ngoài, vừa đi, còn một bên hét to nói: "Mau chạy tới người, người đâu!"

Ngoài cửa, một đám người nhà chật vật chạy tới.

Cao Kiệt ánh mắt tại trên mặt mọi người đảo qua, đột nhiên chỉ một người trong đó nhân đạo: "Cao bình an, cao bình an ngươi qua đây."

"Đại Quan Nhân, kêu tiểu nhân dẫn dò gì?"

Giá cao bình an, là Cao Kiệt từ Biện Lương mang đến tùy tùng.

Cao Kiệt bắt hắn lại cổ áo, lớn tiếng nói: "Ngươi lập tức chuẩn bị một chút, đợi Tặc Bình lui sau khi đi, liền ra khỏi thành chạy về Biện Lương.

Nói cho ta biết Nhị ca, thì nói ta tìm tới tiểu Tứ!"

"À?"

Cao bình an mặt đầy mê man, không quá rõ Cao Kiệt lời nói.

Cao Kiệt nhưng lại không giải thích, nói: "Chớ có hỏi nhiều, ngươi chỉ để ý đem ta nguyên vẹn chuyển cáo Nhị ca, Nhị ca hắn từ có thể minh bạch."

"Tiểu nhân, minh bạch bất quá Đại Quan Nhân, đây bên ngoài thành Tặc Bình "

"Yên tâm, chậm nhất là giữa trưa, bọn họ nhất định sẽ rút đi, ngươi trước đi chuẩn bị, sau đó đến Tây Môn hậu. Tặc Bình rút lui lúc sau, ngươi liền giữ ta lệnh bài, ra khỏi thành trở lại Biện Lương."

"Tuân lệnh!"

Đây cao bình an xoay người rời đi.

Cao Kiệt tắt vẫy tay, tỏ ý những hạ nhân kia môn rời khỏi.

Hắn đứng tại bậc cửa bên trên, trên mặt lộ ra nụ cười rực rỡ, rồi sau đó thở ra một hơi dài, tự nhủ: "Ông trời phù hộ, để cho ta cuối cùng đem tiểu Tứ tìm tới."

Hắn nỗ lực để cho tâm tình mình bình tĩnh lại, sau đó trở lại trong nhà.

Chỉ thấy Hỗ Tam Nương, Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương ba người vây quanh Cao Tiểu Dư, thấy hắn đi vào, Lục đạo ánh mắt đồng loạt ở trên người hắn hội tụ.

Cao Kiệt, nhưng không thêm để ý chút nào.

Hắn đi tới giường nhỏ bên cạnh, chầm chậm ngồi xuống đến, nắm chặt Cao Tiểu Dư bàn tay, trong mắt tràn đầy cung chiều sắc.

Đã lâu, hắn nhìn đến Hỗ Tam Nương ba người nói: "Các ngươi chính là đang kỳ quái, ta mới vừa rời tại sao kích động?"

Hồ Tam Nương ba người, lắc đầu một cái.

"Học Sĩ khi còn sống, yêu sát hải đường.

Ta nhớ được có một năm, Học Sĩ say rượu lúc sau làm 'Đông phong niều niều phiếm sùng quang, hương vụ không mông nguyệt chuyển lang. Chích khùng dạ thâm hoa thủy khứ, cổ thiêu cao chúc chiếu hồng trang' thơ, lấy ca ngợi hải đường sắc sỡ. Sau đó, hắn đem bài thơ này đưa cho ta Nhị huynh."

Liên quan tới Cao gia cùng Tô Học Sĩ trong lúc đó quan hệ, Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương khẳng định không rõ.

Nhưng Hồ Tam Nương nhưng bởi vì Hồ Thành nguyên do, loáng thoáng biết rõ một chút nội mạc.

Chẳng lẽ nói

Liên tưởng đến mới vừa Cao Kiệt phản ứng, Hồ Tam Nương tâm lý không tên động một cái, ánh mắt rơi vào Cao Tiểu Dur trên thân, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cao Kiệt chuyện cũ

Cao Cầu, một cái cũng không coi là bao nhiêu hào quang tên.

Tại trong mắt rất nhiều người, danh tự này đại biểu Lộng Thần, đại biểu bất học vô thuật.

Cao Cầu, Biện Lương người, là Tô Thức 'Tiểu lịch sử '. Cũng chính là tương tự với bí thư quèn một loại nhân vật.

Nguyên hữu tám năm, Tô Thức đem hắn đề cử cho Tiểu Vương cũng Thái Úy Vương Sân, cũng chính là trong lịch sử lừng lẫy nổi danh Vương Tấn Khanh.

Cao Cầu có thể viết một tay đẹp đề bút lông chữ, cũng có nhất định Thi Từ Ca Phú năng lực, hơn nữa sẽ Thập Cường làm tốt, công phu quyền cước thượng khả, cho nên cũng liền được Vương Sân yêu thích. Vương Sân, là Thần Tông Hoàng Đế em rể, cũng chính là hiện nay Quan Gia cô phụ. Tại một lần tình cờ cơ hội, Cao Cầu được Quan Gia yêu thích, vì vậy liền trở thành lúc ấy hay là Đoan vương Quan Gia tùy tùng.

Có thể ai có thể nghĩ đến, Đoan vương sau đó nhưng thành Quan Gia.

Kết quả là, đi theo Quan Gia Cao Cầu cũng liền nước lên thì thuyền lên, có Tòng Long Chi Công.

Quan Gia đối với Cao Cầu, quả thật rất thương thức.

Chỉ tiếc Cao Cầu xuất thân không tốt cũng không có cái gì công danh, chớ đừng nói chi là tại Triều Đình bên trên, không có chút nào căn cơ.

Bất đắc dĩ, cũng cũng chỉ phải đi Vũ Quan con đường, một bước lên mây, thành mà nay trước điện cũng Thái Úy.

Cao Cầu làm người khiêm tốn, trừ có chút tham tiền, thật ra thì cũng chưa từng làm việc ác gì.

Có thể vấn đề chính là ở chỗ hắn không có căn cơ, lại là một Vũ Quan, dĩ nhiên là nhận được gạt bỏ, trở thành khác dân cư bên trong Lộng Thần.

+++++

Cao Kiệt nói: "Gia huynh năm đó rất được Học Sĩ yêu thích, còn phải Học Sĩ tự tay bức họa 'Hải đường xuân ngái ngủ' .

Từ đó về sau, gia huynh cũng yêu sát hải đường, càng ở trong nhà trồng cả vườn hải đường, thậm chí còn đem này hoa hải đường làm Cao gia ký hiệu.

Tam Nương có thể có thể biết, gia huynh tổng cộng có con thứ tư tam nữ "

Cao Kiệt lời còn chưa dứt, Hồ Tam Nương liền ngắt lời nói: "Đô Giam, nô sao nghe nói, Thái Úy dưới gối là con trai thứ ba tam nữ?"

"Ha, bây giờ là con trai thứ ba tam nữ, có thể trước, chính là con thứ tư tam nữ.

Sùng thà ba năm, gia huynh vui đệ tứ một dạng, gọi là Cao Dư (râu tóc xu thanh âm), ngụ ý là hy vọng hấn cả đời có thể vững vàng vàng, bình an. Khi đó sau, gia huynh mới Quan Gia đề bạt, Đốc Quân Lưu Trọng Võ cùng Tây Hạ chiến sự.

Này biến cố, cũng chính là vào lúc này sau phát hiện "

Cao Kiệt trong mắt, lộ ra vẻ tường nhớ, càng mang theo từng tia áy náy.

"Gia huynh sau khi đi, bởi vì Đại huynh đang bề bộn ở tại khoa cử, sợ dĩ không thường ở nhà.

Tẩu tẩu thể nhược, vì vậy sẽ để cho ta đi chiêu cố. Nhưng lúc đó, ta chính tuổi trẻ khinh cuồng, trong ngày cùng Biện Lương thành di động lắng các đệ tử xen lẫn trong một chỗ, kia có tâm tư ở nhà? Kết quả, trong nhà người làm, rốt cuộc nhân cơ hội này, lấy trộm trong nhà tài vật. Sự tình bại lộ sau khi, ta dưới con nóng giận trách phạt bọn họ, thật không nghĩ đến hai người kia, cư nhiên ghi hận trong lòng.

Ngày ấy, ta nhớ rất rõ ràng "

Cao Kiệt ánh mắt có chút ly khai, vẻ mặt hốt hoảng, phảng phất trở lại mười mấy năm trước.

Hắn tự lẩm bẩm: "Một ngày này, ta đi ra ngoài chơi đùa bốn, cùng mấy người bằng hữu tại Phan lâu uống rượu, ăn say túy lúy, thẳng đến chạng vạng tối mới trở về nhà. Có thể về đến nhà ta mới biết, đây hai cái đồ vô lại bát mới rút cuộc thừa dịp ta không ở nhà, đem còn ở trong tã lót tiểu Tứ ôm đi tẩu tẩu nghe tin sau khi, liền bất tỉnh. Mà ta cũng giải rượu, vội vàng phái người đi tìm."

Vừa nói, Cao Kiệt lộ ra hối hận biểu tình.

Hắn lần nữa hướng về Cao Tiểu Dư nhìn, sau một lúc lâu thờ dài một tiếng.

"Đây lúc ấy, ta căn bản không biết, nên đi nơi nào tìm."

"À?"

Hồ Tam Nương nghe trọn mắt hốc mồm, một hồi lâu sau, nàng lần nữa đưa ánh mắt rơi vào Cao Tiểu Dư trên thân, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đô Giam nói là "

Cao Kiệt gật đầu một cái, chậm rãi vén chăn lên.

Hắn chỉ Cao Tiểu Dư hôm vai chỗ kia hình hoa đóng dấu, nói: "Gia huynh có một quả Đặc Chế hoa hải đường tiền, trong ngày thường yêu thích ở trong tay vuốt vuốt.

Có một ngày, ta đem đây hoa hải đường tiền trộm ra, đặt ở trong lửa nung đỏ, không cẩn thận rút tại tiểu Tứ hôm vai nơi không sai, chính là chỗ này! Gia huynh cái viên này hoa hải đường tiền bên trên, có 'Sùng thà 'Hai chữ.

Ngươi xem, nơi này có giống hay không?"

Chuyện này cực lớn ly kỳ, cho tới Hồ Tam Nương, Chu Tứ Nương cùng Mã Đại Tráng, cũng không nhận được lòng hiếu kỳ, thò đầu kiểm tra.

Đây lạc vết, có chút mờ hồ, nhưng loáng thoáng có thể chứng kiến hai cái văn tự, chỉ là không rõ ràng lắm.

"Này hoa hải đường tiền, trên đời này chỉ có một quả, ta tuyệt sẽ không nhận sai."

Cao Kiệt là Cao Tiểu Dư đắp kín mền, đưa tay ra khi hấn gò má khe khẽ vuốt ve hai cái, rồi sau đó liền đứng dậy

"Thật ra thì, ta đầu tiên nhìn thấy hấn sau khi, đã cảm thấy hấn có chút quen mắt.

Các người chưa từng thấy qua ta Nhị huynh, tiểu Tứ bây giờ bộ dáng, cùng ta Nhị huynh năm đó đi theo Học Sĩ thì, cơ hồ giống nhau như đúc.

Dưới gầm trời này trường giống như nhiều, chính là tuổi tác tương phản, trên hôm vai còn có đồng dạng lạc tổn thương người, lại cũng không có thể có cái thứ 2. Gia huynh sau khi trở về, không có trách tội ta, chính là lòng ta đây trong, nhưng vẫn tồn áy náy, thậm chí không dám thấy Nhị ca cùng tẩu tẩu thiên thấy đáng thương, tiểu Tứ còn sống, hơn nữa đi tới theo ta trước, ta vừa làm sao có thể không thích?"

Nói xong, Cao Kiệt vừa không nhận được bật cười.

Bất quá hấn chợt ý thức được, Cao Tiểu Dư vẫn ở trong hôn mê, bận rộn che miệng.

"Tam Nương, liền làm phiền người khổ cực một chút, chăm sóc kỹ tiểu Tứ."

Mà nay đây Lương Sơn tặc nhân mặc dù đáp ứng lui binh, nhưng ta lại không thể không đề phòng những tặc nhân kia, xảo trá thành tánh, không được xem thường."

"Đô Giám, đây Lương Sơn tặc nhân làm sao sẽ tùy tiện lui binh?"

Hỗ Tam Nương cảm thấy kỳ quái, không nhịn được hỏi một câu.

Cao Kiệt cứng rắn phải trả lời, lại đột nhiên ngẩn ra, chợt nhớ tới một chuyện, trên mặt chợt hiện ra vẻ tức giận.

"Đáng chết!"

Hắn khe khẽ cho mình một cái bạt tai, nhắc chân liền đi.

Hỗ Tam Nương thấy vậy, không ngừng bận rộn nói: "Đại Tráng, người Kinh Đô phụ giam đi một lần, nhất định phải bảo vệ hãn chu toàn."

Mã Đại Tráng do dự một chút, thấy Chu Tứ Nương hướng hắn gật đầu, mới liền vội vàng cùng đi ra ngoài.

"Tứ Nương, người cũng một đêm không bằng nghỉ ngơi, nghĩ đến cũng thiếu."

Đi nghỉ trước đi, nơi này nô sẽ chăm sóc "

Chu Tứ Nương rất muốn nói 'Không mệt '. Nhưng là khi nàng ánh mắt từ trên người Hỗ Tam Nương chuyển tới Cao Tiểu Dư trên thân sau khi, thật giống như minh bạch cái gì, liền khe khẽ mỉm cười nói: "Đây khổ cực Tam Nương nô cũng không phiền hà, thì giúp một tay đi làm một chút thức ăn đi."

Tiểu Quan Nhân tỉnh lúc sau, khó bảo toàn sẽ trong bụng đói bụng."

Nàng trước đây một mực gọi 'Tiểu Cao '. Mà nay cũng đã biến thành 'Tiểu Quan Nhân' .

Nếu như Cao Tiểu Dư thanh tỉnh, nói không chừng sẽ than thở địa vị này biến hóa.

Trong phòng ngủ, im lặng rất nhiều.

Cao Tiểu Dư vẫn không nhúc nhích, không biết được phải hôn mê tới khi nào. Bất quá để cho Hỗ Tam Nương cảm thấy kinh ngạc là, nàng có thể thấy rõ, Cao Tiểu Dư sắc mặt biến hóa. Ngay từ đầu, trắng bệch không có nửa điểm Huyết Sắc, cho tới bây giờ, tựa hồ có một ít màu sắc.

Hỗ Tam Nương không khỏi hiếu kỳ, đi lên trước, đưa tay ra, khẽ vuốt Cao Tiểu Dư khuôn mặt.

Thật ra thì, hãn khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, nhìn đến rất đẹp hơn nữa, đây góc cạnh cũng bất sinh cứng rắn, đường cong rất nhu hòa, vừa bằng thêm thanh tú sắc.

"Không nghĩ tới người người tiểu đạo sĩ này, lại còn là Thái Úy con."

Hừ, liền thích khoe tài, biết rất rõ ràng chính mình sẽ không quyền cước, còn phải hướng về trong nguy hiểm xông, thật không biết người là thông minh, còn là người ngu."

Hỗ Tam Nương mặt, có chút nóng lên.

"Hi hi, bất quá người trưởng hay là rất tuần tú, nếu để cho người mặc bên trên nữ trang lời nói, đó nhất định là cái mỹ nhân bại hoại."

Trong đầu, không tự chủ được hiện ra Cao Tiểu Dư thân mặc đồ con gái bộ dáng.

Hỗ Tam Nương không nhịn được, phốc bật cười.

Nàng và Cao Tiểu Dư nhận biết không tính là lâu, cộng lại cũng bất quá một ngày hai đêm thôi.

Có thể chẳng biết tại sao, lại có một loại thật giống như nhận biết rất lâu cảm giác. Mặc dù Hỗ Tam Nương không phải quá để mắt Cao Tiểu Dư, cảm thấy Cao Tiểu Dư không biết quyền cước, hơn nữa sử dụng thấp hèn thủ đoạn, không coi là hảo hán. Thế nhưng, hãn lại có thể làm cho người ta một loại cảm giác an toàn. Đêm hôm đó, hãn cẩn thận nghiêng lợi, nếu hung thần ác sát một dạng dùng băng ngồi đập về phía Giải Trần một màn, thường xuyên sẽ hiện lên trong đầu, thật lâu không đi ai vừa nghĩ đến, hãn bây giờ lắc mình một cái, thành Thái Úy con.

"Người đang làm gì?"

Ngay tại Hỗ Tam Nương mơ tưởng viễn vông sau khi, bên tai truyền tới một âm thanh yếu ớt.

Hỗ Tam Nương ngẩn ra, lập tức phục hồi tinh thần lại.

Đối diện, liền thấy Cao Tiểu Dur tròn to hai mắt, chính vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn đến nàng. Mà tay nàng, nhưng đặt ở Cao Tiểu Dur trên gương mặt, đầu ngón tay còn nghịch ngợm vuốt Cao Tiểu Dur mũi Hồ Tam Nương nhất thời trong đầu trống rỗng.

Đây khuôn mặt tươi cười, đỏ thật giống như muốn hòa tịa như.

Tay nàng vẫn đặt ở trên mặt Cao Tiểu Dur, tròn vẹn qua ba năm hơi thở công phu, nàng mới thanh tỉnh lại, phát ra một tiếng thét chói tai.

"A — "

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Lão mưu thâm toán

Cao Kiệt hấp tấp, chạy tới Tây Thành cửa thành.

"Trình công, đây tặc nhân có từng đề cho chạy?"

Vừa lên cửa lầu, hần liền lập tức tìm tới chủ trì đại cuộc Đông Bình Phủ Tri Phủ trình Lân.

Đây Lý Quý là trọng thương Cao Tiểu Dur hung thủ từ trước Giải Trần huynh đệ trọng thương Cao Tiểu Dur, hần không có gặp phải, sở dĩ có thể không đề ý tới. Nhưng bây giờ, đây Lý Quý cơ hồ là ngay trước hần mặt trọng thương Cao Tiểu Dur, Cao Kiệt vừa sao có thể từ bỏ ý đồ?

Không rõ Cao Tiểu Dur thân phận cũng liền thôi, mà nay hần cơ hồ có chín mười phần trăm chắc chắn có thể xác định, Cao Tiểu Dur chính là tiểu Tứ. Như vậy thứ nhất, Cao Kiệt đối với Lý Quý hận ý cũng liền nhiều mấy phần! Nếu như Nhị ca biết rõ, chính mình đem trọng thương tiểu Tứ hung thủ hoàn hảo không chút tổn hại để cho chạy lời nói, sẽ ra sao? Coi như không nói cái gì, trong lòng cũng sẽ không quá thoải mái.

Sở dĩ, vô luận như thế nào, hần đều không thể để cho chạy Lý Quý!

Trình Lân tuổi chừng bốn mươi, cùng Cao Kiệt tương phản.

Nhưng cùng Cao Kiệt bất đồng là, hần là đứng đắn xuất thân tiến sĩ, sau đó lại được quý nhân chỉ điểm, mới có thành tựu ngày hôm nay.

Có Tổng đến nay, trọng văn khinh võ làn gió càng ngày càng nghiêm trọng.

Rất nhiều Văn Quan đối với Vũ Quan, phần lớn đều là chẳng thềm ngó tới, thậm chí sẽ cho chèn ép.

Cũng tỷ như trước đây Đại tướng Dịch Thanh, uy chấn Tây Bắc, chiến công hiển hách, sau đó còn vào Xu Mật Viện. Có thể kết quả thì thế nào? Đây Xu Mật Viện cũng không phải là một cái Vũ Quan có thể tiến vào địa phương người ở phía trước mặt quyết đấu sinh tử, ta không sẽ đề ý; Quan Gia cho người phong thưởng, ta cũng không đề ở trong lòng. Người trong quân đội, có thể hoành hành ngang ngược, không có ai sẽ đi đề ý tới.

Chính là, người tiến vào Xu Mật Viện, đó chính là xâm phạm Văn Quan lợi ích.

Sở dĩ Dịch Thanh kết quả

Trình Lân mặc dù là xuất thân quan văn, bất quá lại có bất đồng.

Hần tuy nói coi thường Vũ Quan, nhưng cũng biết, thống trị địa phương, bảo đảm nhất phương bình an, chỉ dựa vào giáo hóa đúng là không có khả năng lắm.

Trình Lân không thông binh sự, nhưng coi trọng binh sự.

Cũng chính là nguyên nhân này, hần cứ mặc cho về sau, cũng nguyện ý giao ra binh quyền, thả ra một bộ phận quyền lợi.

Đồng Bình xảy ra chuyện lúc sau, trình Lâm từng có tự tình. Nhưng hắn cũng không cho rằng chính mình phóng túng Vũ Quan có lỗi, chỉ có thể nói không bằng người quen thuộc về mình. Vì vậy tại Cao Kiệt đến nơi sau khi, trình Lâm không nói hai lời, liền đem binh quyền giao ra. Đối với Lương Sơn vườn không nhà trống, hắn càng từ không hỏi tới. Thậm chí khi gặp phải vấn đề sau khi, trình Lâm còn có thể không giữ lại chút nào ủng hộ Cao Kiệt.

Một mặt, Cao Kiệt là triều đình ủy phái.

Hắn đem quyền lực giao ra, một khi Chiến xảy ra chuyện tình trạng, có thể đem trách nhiệm giao cho Cao Kiệt.

Mà một phương diện khác, Cao Kiệt đại ca cao duỗi, là Duyên Khang Điện Học Sĩ, cùng trình Lâm cùng tuổi Tiến sĩ, có bạn cùng trường chỉ nghị; mà Cao Kiệt Nhị ca Cao Cầu, rất được Quan Gia yêu thích, quan bài trước điện cũng Thái Uy, địa vị cũng không thấp, hắn cũng không muốn đắc tội.

Bất quá, Tổng Giang phái người đàm phán, nguyện ý bỏ đi tấn công Tu Thành.

Cái này coi như không phải Cao Kiệt có thể làm chủ sự tình, nhất định phải trình Lâm gật đầu đồng ý mới có thể.

Cũng chính là nguyên nhân này, Cao Kiệt mới vừa rồi mới có thể trở lại Đô Giám Phủ, chính là hắn đem đây quyền lực, cũng giao trả lại cho trình Lâm.

+++++

Trình Lâm lộ ra vẻ nghi hoặc, cười nói: "Tam lang không cần phải lo lắng, hết thảy đều tại nắm trong bàn tay.

Lý Quý ta đã để cho chạy, Tổng Giang cũng nguyện ý lui binh lần này Tặc Bình đánh lên, ý lại tam lang bày mưu lập kế, phương bảo vệ Tu Thành bình an. Đội Tặc Bình lui sau khi đi, ta nhất định khi hướng về triều đình bề ngoài tấu, tam lang chính là công đầu, thỉnh không cần lo ngại."

Lương Sơn cường đạo nhiều lần bắt cóc thành trấn, càng hai lần đại bại quân lính, triều đình tức giận.

Lần này có thể ngăn trở Tặc Bình xâm phạm biên giới, cũng coi là 1 cộc công lao dĩ nhiên, hoa kiệu hoa người nhắc người, trình Lâm sẽ hết sức phóng đại chiến quả, chỉ có như vậy, hắn có thể đủ đem lợi ích tối đại hóa. Như vậy đồng dạng, Cao Kiệt liền không thể bỏ qua công lao.

Trình Lâm vốn tưởng rằng, Cao Kiệt là vì chuyện này mà tới.

Nào biết, nghe trình Lâm nói xong, Cao Kiệt lại gấp mắt, hung hăng đánh một cái thành tường, xoay người liền hướng bên ngoài thành nhìn ra xa đi.

Lần này Tổng Giang đánh tới,

Tổng cộng có Tam Thiên binh mã.

Tại cứu ra Lý Quý lúc sau, nghe Thạch Tú bị giết, Tổng Giang cũng không thêm đề ý.

Lý Quý, là hắn tâm phúc, chỉ nghe lệnh Tổng Giang, sở dĩ phải cứu viện; mà Thạch Tú người số hiệu Liễu Mạng Tam Lang, bướng bỉnh nan tuần, chỉ nghe từ Triều Cái phân phó, không phục dạy dỗ. Cho dù là quay về, hắn cũng sẽ không nghe theo ở tại Tổng Giang điều khiển.

Sở dĩ theo Tổng Giang, đây Thạch Tú chính là cái mìn định giờ, không nghe dạy bảo.

Một kẻ như vậy vật, Triều Cái còn sống nói không chừng có bao nhiêu áp chế. Nhưng hôm nay hắn trải qua sau đó sai người kiểm tra Triều Cái thương thế, vô cùng nghiêm trọng. Cũng không biết quan quân lấy cái gì hòa khí, trực tiếp nổ bay Triều Cái nửa cái mạng. Mà đây những đinh sắt bên trên, còn có tỳ sương Kịch Độc. Tổng Giang dưới tay có thể không ít người, nhưng không có thể khởi từ hồi sinh Hạnh Lâm Quốc Thủ. Tổng Giang cũng biết, Triều Cái chết chắc trong lòng của hắn rất khó chịu, dù sao bạn tốt nhiều năm. Nhưng đồng thời, vừa có mặt danh vui về.

Triều Cái vừa chết, Lương Sơn sẽ bị hắn chường không, hắn liền có thể căn cứ ý nghĩ của mình, đến cho mọi người an bài ngày sau tiền đồ.

Lưu Đường, đảo là hy vọng có thể là Triều Cái báo thù.

Thế nhưng thám mã truyền tới tin tức, đóng quân ở tại bên trong cũng, Thọ Trương hai quan huyện quân trải qua sau đó cảm thấy được bọn họ hướng đi.

Hai quan huyện quân, đang ở hòa tốc hướng về Tu Thành ép tới gần, tiền phong đội ngũ chậm nhất là sẽ ở Lăng Thần đến đây chính là thập kinh doanh binh mã, trong đó còn có Tứ Doanh Mã Quân, cộng lại hơn bốn ngàn người. Nếu tại ngày thường, Tổng Giang có thể dựa vào Lương Sơn địa thế cản thận độ sức. Nhưng này Tu Thành Huyện ra vùng đồng bằng, Lương Sơn Bạc mặc dù số người rất nhiều, nhưng chưa chắc có thể ngăn cản quan quân công kích.

Sở dĩ, đang khuyên nói lúc sau, Lưu Đường cũng chỉ có thể bỏ qua.

Về phần Nguyễn thị huynh đệ, Tổng Giang ngược lại không quá mức đề ý.

Hắn và Nguyễn thị huynh đệ đồng dạng có giao tình, Triều Cái chết, mà Triều Cái nhất phương có vấn Ngô Học Cứu cũng đã nhượng bộ, tin tưởng bọn họ cũng nào không ra cái gì yêu nga tử. Sở dĩ, tại cứu về Lý Quý lúc sau, Tổng Giang tự hạ lệnh, hòa tốc rút lui Tu Thành.

Cao Kiệt tại đầu tường nhìn ra xa, thấy Lương Sơn Tặc Bình đã bắt đầu rút lui, trong lòng rất có không cam lòng.

Chính là, Tu Thành binh lực bắt quá hai kinh doanh, cộng lại 800 người, coi là thổ binh, cũng bắt quá khoảng một ngàn ba trăm người.

Y thành mà Chiến, còn có dư lực.

Nhưng muốn nói truy kích, cùng Lương Sơn binh mã ở ngoài thành giao phong, Cao Kiệt cũng không nắm chắc.

Không nói xa cách Lương Sơn đây mười hai chỉ huy, đều không phải là hạng người bình thường. Hơn nữa Tân Minh, Đồng Bình đều có vạn phu mặc địch Chi Dũng, dường như đã chiến, thua không nghi ngờ. Cao Kiệt cố nhiên hy vọng là Cao Tiểu Dư báo thù, nhưng hắn cũng không phải cái loại này lỗ mãng người.

Mắt thấy Lương Sơn binh mã rút đi, hắn cắn răng nghiêng lợi, trong lòng mắng.

"Tam lang, đây là tại sao?"

Trình Lâm thấy vậy, vậy còn có thể không nhìn ra vấn đề, vì vậy tiến lên hỏi thăm.

"Ta "

Cao Kiệt lời đến khoe miệng, nhưng không biết nên giải thích thế nào.

Dù sao, Cao Tiểu Dư sự tình, là Cao gia chuyện nhà, tại không có được Nhị ca Cao Cầu đồng ý từ trước, hắn cũng không tiện cùng ngoại nhân nói nói.

Về phần Hồ Tam Nương chờ người, hắn thấy, cũng không trọng yếu.

Trình Lâm hiểu lầm Cao Kiệt ý tứ, cười nói: "Tam lang chính là lo lắng triều đình vấn trách sao?"

"À?"

"Thật ra thì, người không cần phải lo lắng, những thứ này tặc nhân tại Lương Sơn Bạc, Bản Phủ có thể khó đối phó. Nhưng bọn hắn ra Lương Sơn Bạc, cũng liền mất đi lớn nhất ý tượng hắc hắc, dùng không được bao lâu, Bản Phủ liền muốn đề cho bọn họ toàn quân bị diệt "

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cát Tường Nhi

"Thật ra thì, trong khoảng thời gian này đến nay, Bản Phủ cũng một mực ở lưu ý này người Lương Sơn tặc.

Bản Phủ không thông binh sự, nhưng lại phát hiện, này người Lương Sơn tặc mặc dù có thể nhiều lần chiến thắng, cũng không phải là bọn họ biết bao thiện chiến, mà là dựa vào tám trăm dặm Lương Sơn Bạc địa lợi chi tiện. Này Lương Sơn Bạc giong sông giảng khắp nơi, nếu như không có người hướng dẫn, rất dễ dàng ở chính giữa mặt bị lạc. Trước đây, Tân Minh cùng Đồng Bình hai người, đều dùng mảnh thuộc về sĩ, lại tinh thông binh sự, lại gây ở chính giữa mặt.

Nói toạc ra, chính là bọn hắn quá lơ là, quá khinh địch!

Bỏ nhà mình am hiểu nhất thủ đoạn, cùng tặc nhân giao thủ, nào có không thất bại ư? Mà Tam Lang cứ mặc cho sau khi, không lập tức phát động thế công, mà là vườn không nhà trống, rất hợp ý ta. Đây cũng là Bản Phủ nguyên ý đem binh mã đại quyền giao cho người nguyên nhân."

Trình Lâm tay vuốt cằm râu, mặt lộ vẻ ôn hòa nụ cười.

Chính là Cao Kiệt lại phi thường khiếp sợ, nhìn đến trình Lâm thật lâu không nói.

Vốn cho là đây trình Lân là một cái không thông binh sự con một sách, cũng không có nghĩ đến hấn buổi nói chuyện, chính nói đến điểm chủ yếu.

"Hôm đó lúc Văn Bản trình báo, nói Hồ Thành cầu kết người Lương Sơn tặc, sau khi bị Tam Lang nhìn thấu.

Bản Phủ liền đoán được, Tống Giang một nhóm người sắp không nhận được, sớm muộn nhất định sẽ đi ra Lương Sơn Bạc. Cho nên, ngày hôm trước, người phái Lục Kỳ đi tới Dương Cốc sau khi, Bản Phủ cũng bí mật phái người đi trước, cũng cho hay lúc Văn Bản, cần phải phối hợp Lục Kỳ hành động.

"Nghĩ đến bọn họ bây giờ đã lần nữa không chế thế cục."

Cao Kiệt ngược lại hít một hơi khí lạnh, chấp tay nói: "Trình công quả nhiên cơ trí."

"Cơ trí thôi, đảo không thể nói.

Chỉ có điều so với những tặc nhân kia, Bản Phủ dầu gì cũng là xuất thân tiến sĩ, như bị mấy cái bắt nhập lưu nhà nhỏ nghèo tính kế, há chẳng phải là thẹn với Quan Gia kỳ vọng rất lớn? Bản Phủ phỏng chừng, Tống Giang một nhóm người ra Lương Sơn Bạc, nhất định sẽ nóng lòng bổ sung quân nhu quân dụng lương thảo. Bọn họ đánh lên Tu Thành, nghĩ đến cũng chính là cái này dụng ý mà nay, Tu Thành đã có phòng bị, bọn họ sẽ dòi đi mục tiêu. Dương Cốc Huyện, cũng trở thành bọn họ tiếp theo mục tiêu, Bản Phủ tin tưởng, bọn họ nhất định sẽ đi tới.

Nhưng bây giờ, Dương Cốc đã về lại triều đình không chế, bọn họ muốn muốn công phá Dương Cốc, chỉ sợ khó mà như nguyện.

Dương Cốc không phá, bọn họ không đầy đủ quân nhu quân dụng bổ sung, ắt phải quân tâm đại loạn tiếp theo, Bản Phủ còn phái người đi Đại Danh Phủ, thỉnh lương đi công cán Bình, phong tỏa Triều Ca. Tống Giang muốn đi Hà Bắc, tuyệt đối không thể, đến lúc đó sau liền một con đường chết."

Cao Kiệt không khỏi khom người vái chào, "Phủ Quân cao minh."

"Ha ha, ta với người Đại huynh là cùng kỳ xuất thân tiến sĩ, nhắc tới chúng ta cũng coi là người một nhà.

Mặc dù người và ta Văn Võ thù địch, nhưng người Tam Lang, lần này nếu tiêu diệt hết cường đạo, lao khổ công cao, Quan Gia nhất định sẽ không mặc kệ.

Đề cho người Nhị huynh lại đi nói tốt vài câu, dùng không được bao lâu, Đô Giám nhất phương cũng không phải việc khó, Bản Phủ trước chúc mừng người."

Đô Giám một từ, mới thấy ở Ngũ Đại Thập Quốc.

Tống So, sắp đặt hành dinh Bình Mã Đô Giám, vì vì hành quân xuất chinh một trong quân hoặc là phương diện Phó Soái.

Bắc Tống khai quốc Đại tướng Tào Bản, liền từng đảm nhiệm qua nghề này kinh doanh Bình Mã Đô Giám chức. Tới Chân Tông Cảnh Đức hai năm, Quan Gia đi 'Hành dinh' hai chữ, thiết lập chư Châu Bình Mã Đô Giám, coi như là trấn thủ nhất phương quân sự chủ quan.

Trình Lân nói 'Đô Giám'. Chính là chức vụ này.

Mà Cao Kiệt hiện ở nơi này 'Bình Mã Đô Giám'. Thật ra thì chỉ có thể coi là làm là Châu Phủ phó thủ, nó phẩm cấp bên trên cũng có khác biệt lớn.

Cao Kiệt nghe trình Lân mà nói, có chút không biết làm sao.

Bất quá, trình Lân đem mà nói nói đến chỗ này trình độ, hấn cũng không tiện lại tiếp tục dây dưa.

Đúng như trình Lân nói, đề cho Tống Giang rút đi, bảo đảm Tu Thành bình an mới là đúng lý. Đây, chuyện liên quan đến trình Lân trên đầu mũi cánh chuồn (quan tước) đừng xem trình Lân nói cái gì cũng cao duỗi có bạn cùng trường chi nghi, nhưng nếu là uy hiếp được hấn tiền đồ, tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

"Đa tạ trình công!"

+++++

Lý Quỷ đã để cho chạy, Cao Kiệt cũng là không thể làm gì.

Trở lại Đô Giám Phủ, hấn vẫn tâm tồn áy náy, có chút thật không dám đi đối mặt Cao Tiểu Dư.

Chỉ là, có một số việc hấn nhất định phải cùng Cao Tiểu Dư nói rõ ràng, để tránh tương lai hấn chú cháu hai người vì chuyện này mà biến hóa sinh phân.

"Đô Giám, người là nói, ta là cháu người?"

Mặc dù Cao Tiểu Dư đã từ Hồ Tam Nương nơi đó nghe nói, nhưng khi hấn nghe được Cao Kiệt ngay mặt thừa nhận sau khi, vẫn có chút khó tin.

"Bất quá, người đây Cao Tiểu Dư danh tự, vừa đến từ đâu?"

"Sư phụ nói, hấn cứu ta sau khi, ta bị băng bó bọc ở trong áo ngủ bằng gấm.

Này trên mặt áo ngủ bằng gấm có thêu 'Cao môn được cát tường, Dư Dư có bình an '. Cho nên liền lên cho ta Cao Tiểu Dư danh tự này "

Cao Tiểu Dư cảm giác, chính mình thật giống như thân ở trong mộng, tựa hồ có hơi không quá chân thực.

"Sư phụ còn nói, cũng không biết là ai thêu hai hàng chữ, Dư Dư có bình an mưu tính có ý gì, tựa hồ không quá thông thuận."

Cao Kiệt con mắt, càng phát sáng rõ.

Đặc biệt là nghe Cao Tiểu Dư nói câu kia 'Cao môn được cát tường' sau đó, không nhịn được cười ha ha.

Nguyên bản, hấn là có chín mươi phần trăm chắc chắn, bây giờ, đã biến thành mười phần.

Không sai, Cao Tiểu Dư nhất định chính là tiểu Tứ, bởi vì này trên mặt áo ngủ bằng gấm mười chữ không thể tầm thường so sánh, chính là xuất từ Quan Gia mệnh. Quan Gia đối với Cao Cầu, này là chân ái! Cho nên khi tiểu Tứ sau khi sinh, Quan Gia chuyên môn tứ danh tự này, quyền tác chúc mừng.

Mà mười chữ, trừ Cao Cầu huynh đệ, còn có Cao Tiểu Dư mẹ ruột ở ngoài, chỉ có Quan Gia cùng lúc ấy phụ trách đưa tin Nội thị biết rõ.

Cái đó Nội thị, tên là Đồng Quán.

"Không phải Dư Dư (âm yu), là Dư Dư (âm xu).

Đây mười chữ, chính là Quan Gia ban tặng, là ý nói, muốn người vững vững vàng vàng, bình an cả đời ý tứ. Nhị ca được Quan Gia tứ chữ sau khi, cao hứng vô cùng, cho nên liền lấy cho người tên Cao Dư, mà nữ danh, chính là 'Cát tường' ."

Cao Tiểu Dư, hoàn toàn ngu dốt vòng!

Cho tới nay, hấn cũng cảm giác mình danh tự khó nghe.

Nhưng bây giờ hấn hiểu được, không phải tên hấn khó nghe, là lão đạo sĩ sư phụ học thức quá kém, ngay cả lời đọc sai.

Không phải Dư (dục), là Dư (xu).

Cao Dư (xu), danh tự này đọc lên đến, cứ như vậy rất cao thượng , khiến cho người cảm giác phấn chấn.

Thăng nương tặc, đây là Quan Gia ngự tứ danh tự, có lợi hại hay không?

"Nói như vậy, ta thật là người chất tử?"

"Nếu như người không gạt ta mà nói, đó cũng không có sai, ta Cát Tường Nhi."

"Ta là cháu người? Cha ta là Cao Cầu ta không phải cô nhi, nguyên lai ta không phải cô nhi, không phải cha mẹ không quan tâm ta, đúng hay không?"

Cao Tiểu Dư có chút kích động, trong mắt chớp động lệ quang.

Từ nhỏ đến lớn, sư phụ rất thương hấn chính là, hấn vẫn cảm thấy tiếc nuối! Đặc biệt là theo sư phụ vào nam ra bắc, nhìn tới nhà người khác hài tử đều có phụ mẫu thương yêu, hấn mặc dù ngoài miệng không nói cái gì, nhưng trong lòng, lại phi thường khó chịu.

Nguyên tưởng rằng, là cha mẹ vứt bỏ hấn!

Nhưng bây giờ hấn biết rõ, nguyên lai cũng không phải như vậy

"Ta có cha mẹ, ta không phải cô nhi!"

Một bên Cao Kiệt thấy như vậy một màn, mũi đau xót, nước mắt cũng chảy ra.

Hấn tự tay, vuốt ve Cao Tiểu Dư gương mặt, nhẹ giọng nói: "Cát Tường Nhi, cha mẹ người rất yêu người, như thế nào lại không được người? Đều là ta sai, năm đó nếu không phải ta sơ sót, người cũng sẽ không lưu lảng tứ xứ, thiếu chút nữa đưa tánh mạng.

Đều là thúc phụ sai lầm, những năm gần đây, thúc phụ một mực bội cảm áy náy.

Mà nay cuối cùng đem người tìm trở về, là lão thiên muốn ta thứ tội, ta rút cuộc không cần lại áy náy, có thể đi trở về thấy phụ thân người!"

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tiểu Cao Nha Nội

Từ Cao Tiểu Dư mất ngày hôm đó tính từ, đã qua đi mười lăm năm có thừa.

Mười lăm năm đến, Cao Kiệt qua phi thường chặt vật, thậm chí có thể xưng được là thống khổ ở trong mắt những người khác, hẳn đây mười lăm năm có thể nói là khoái hoạt cực kỳ. Lúc ấy, hẳn đã qua biết thí, được cống sinh vị trí, chuẩn bị tham gia trường thi Thi Tinh. Nếu như có thể thông qua Thi Tinh, tiếp theo liền có thể tiến hành Thi Đình. Nếu như thế tiếp nữa, một cái xuất thân tiến sĩ dễ như trở bàn tay.

Có thể bởi vì ra chuyện này, Cao Kiệt không thể thông qua Thi Tinh.

Thi Tinh sau khi thất bại, hẳn Bản có cơ hội thi lại. Nhưng khi đó Cao Kiệt, đã không có tiếp tục khoa cử tâm tư.

Cao Cầu không trách cứ hẳn, tẩu tẩu cũng không có trách cứ hẳn thế nhưng trong nội tâm hẳn, lại gây khó dễ, cảm thấy vạn phần áy náy.

Vì vậy, hẳn thông qua đại ca cao đuổi quan hệ, làm Kinh Tây Tuần Sứ.

Bởi vì này hai cái trộm đi Cao Tiểu Dư người làm, chính là Kinh Tây người Cao Kiệt tại Kinh Tây hai đường một làm là được 10 năm, trong lúc trải qua ba lần khám mại. Nguyên bản, hẳn là có cơ hội rời khỏi Vũ Quan thể hệ, nhưng hẳn lại không đồng ý, cơ hồ đem cái Kinh Tây hai đường đi một lần. Tại lần thứ ba khám mại đi qua, hẳn thấy Kinh Tây nơi không tìm ra manh mối, vì vậy liền chuyển tới Đại Danh Phủ.

Lúc Đại Danh Phủ ngừng tay lương tử nỡ, đối với Cao Kiệt phi thường thương thức.

Vì vậy tại trải qua lần thứ tư khám mại sau khi, tiến cử Cao Kiệt vì Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giam.

Mười lăm năm đến, Cao Kiệt rất ít hỏi Biện Lương, một mực ở lưu lãng tứ xứ. Một mặt, hẳn muốn tìm được Cao Tiểu Dư tung tích, mặt khác, hẳn muốn trốn tránh. Bởi vì hẳn cũng không biết, trở lại Biện Lương sau khi, hẳn đến lượt như thế nào đi đối mặt Cao Cầu.

Vì thế, hẳn khắp nơi bôn tẩu.

Cao Kiệt đã tuổi gần bốn mươi tuổi, vẫn như cũ là một thân một mình, chưa thành thân.

Ở thời đại này, bốn mươi tuổi không thành thân, có thể nói là 1 cộc phi thường hiếm thấy sự tình.

Bây giờ, hẳn rốt cuộc có thể yên tâm bên trong áy náy

+++++

Cao Tiểu Dư vẫn có chút mơ hồ!

Đột nhiên này tách ra cái biên thân phận, để cho hẳn trong lúc nhất thời có chút không thể nào tiếp thu được.

Từng có thời gian, hẳn cũng mong mọi phụ mẫu tìm tới chính mình, từ nay qua ăn sung mặc sướng sinh hoạt.

Từng có thời gian, hẳn ảo tưởng, có một cái ấm áp nhà, mà không cần tại lưu lãng tứ xứ nhưng khi hết thấy các thứ này thật vừa sau khi phát sinh, Cao Tiểu Dư rốt cuộc có chút sợ hãi. Hẳn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình một ngày nào đó, rốt cuộc biến thành Nha Nội.

Nha Nội, là đối với quan lại đệ tử một loại gọi.

Quan không Đại Tiểu, chỉ cần là quan lại đệ tử, liền có thể được gọi là Nha Nội.

Cũng liền nói, con trai của huyện lệnh có thể được gọi là Nha Nội; Tể tướng nhi tử, cũng tương tự có thể được gọi là Nha Nội.

Đương nhiên, Nha Nội cùng Nha Nội cũng có khác nhau.

Bất quá dựa theo Cao Cầu phẩm cấp lại nói, Cao Tiểu Dư cái này Nha Nội thân phận, ít nhất có thể tính phải là trung cao cấp ly biệt Nha Nội. Trên

không lo thì dưới lo làm quái gì, tại Biện Lương mà nói, cần phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, nhưng tại địa phương, đủ để hoành hành ngang ngược.

+++++

Ta, cư nhiên thành Nha Nội?

Ánh nắng rực rỡ, bầu trời xanh vạm vỡ không mây.

Không có gió, ánh mặt trời cũng thật ảm áp, chiếu lên trên người, ảm áp thoải mái vô cùng.

Cao Tiểu Dư nửa nằm tại một tấm mềm nhũn ảm áp trên giường, ngồi ở dưới mái hiên, tắm ở trong dương quang, trong lúc bất chợt phát ra một hồi cười ngây ngô.

"Tam Nương, ta bây giờ là Nha Nội?"

"Đúng vậy, Tiểu Cao Nha Nội!"

Hồ Tam Nương cảm thấy bất đắc dĩ, đem một mảnh trái cây đưa tới Cao Tiểu Dư mép, "Cái miệng, Tiểu Cao Nha Nội!"

"Hắc hắc hắc, chẳng nương tặc, Bản Đạo cư nhiên thành Nha Nội."

Cao Tiểu Dư ăn trái cây, vừa đập sao miệng, một bên cười lên.

Này tiện hề hề bộ dáng, trực khiến Hồ Tam Nương trong lòng xông ra một loại muốn đem hắn từ ảm áp trên giường kéo đi xuống, một hồi hành hung xung động.

Tiểu nhân đắc chí,

Tuyệt đối là tiểu nhân đắc chí!

Nếu như người vẫn không rõ bốn chữ này hàm nghĩa, như vậy nhìn một chút Cao Tiểu Dư lúc này bộ dáng, tuyệt đối có thể lĩnh hội sâu sắc.

Nếu như không phải nhà mình huynh trưởng tại Cao Kiệt dưới trường làm việc, Hồ Tam Nương tuyệt đối sẽ không nhẫn nại.

"Hô!"

Ánh mặt trời tắm, Cao Tiểu Dư nheo mắt lại.

"Tam Nương, người biết không?"

"Biết rõ cái gì?"

"Từ trước ta theo sư phụ du lịch, tại Tần Châu từng thấy một cái Nha Nội khi nam phách nữ, hận đến ta ngứa ngáy hàm răng.

Không nghĩ tới, ta một ngày nào đó cũng sẽ biến thành Nha Nội Tam Nương, người nói ta bây giờ biến thành Nha Nội, có phải hay không cũng có thể đi khi nam phách nữ đây?"

"Cao Tiểu Dư!"

"Nói đùa, ta chẳng qua chỉ là nói đùa thôi."

Cao Tiểu Dư khoát tay lia lịa, im lặng.

Có thể cũng không lâu lắm, hắn vừa hắc hắc ngóc cười lên, để cho Hồ Tam Nương bất đắc dĩ lắc đầu liên tục.

"Tam Nương, cho Bản Nha Nội cười một cái thôi?"

Loảng xoảng!

Hồ Tam Nương lại cũng nhẫn không đi xuống, nguyên bản dùng để cắt trái cây chủy thủ, thoáng cái xen vào ở trên bàn, thân đao đụng đưa không ngừng.

"Đừng nóng giận, đừng nóng giận, ta cho người cười một cái mưu tính."

Cao Tiểu Dư bận rộn khoát tay lia lịa, tỏ ý Hồ Tam Nương không nên tức giận.

Nhìn đến hắn bộ dáng, Hồ Tam Nương dở khóc dở cười nói thật, nàng quả thực không cách nào đem trước mặt cái này mặt đầy bĩ ý lại bộ dáng gia hóa, cùng đường đường điện cũng Thái Úy con trai nhỏ liên hệ với nhau. Phải biết, Cao Cầu trước đây có con trai thứ ba tam nữ, gia giáo phi thường nghiêm. Nữ nhi, trước không đi nói, chỉ nói ba người kia nhĩ tử, đứng đầu con trai nhỏ cao Nghiêu Phụ, mà nay cũng đã thông qua biết thí, thi đậu cống

sinh. Nghe nói năm sau đầu mùa xuân, thì đi tham gia Thi Tình, tiền cảnh phi thường sáng ngời.

Nhưng bây giờ

Hồ Tam Nương cảm thấy, Cao Cầu sợ là phải có nhức đầu.

"Nha Nội!"

Ngay vào lúc này, có người làm báo lại: "Đô Giam bên ngoài phủ, có một người gọi là thường sách hân Đô Đầu, nói yêu cầu gặp Nha Nội."

"Thường sách hân là ai ? Không nhận biết!"

Cao Tiểu Dư dù muốn hay không, liền trả lời.

"Chậm!"

Hồ Tam Nương gọi lại này người làm, nhìn đến Cao Tiểu Dư, rồi sau đó lắc đầu một cái.

Nàng ngược lại là có thể lý giải Cao Tiểu Dư mà nay trạng thái nói khó nghe một chút, chính là hân vẫn đắm chìm trong này đột nhiên xuất hiện trong vui mừng, thần trí chưa thanh tỉnh. Cũng khó trách, đối thành bất luận kẻ nào gặp phải loại sự tình này, sợ cũng không tiện điều chỉnh tâm tính.

"Thường Đô Đầu, thường Tiểu Lục, còn nhớ không?"

Cao Tiểu Dư mở to hai mắt, nhìn đến Hồ Tam Nương nói: "Thường Đô Đầu?"

"Ngươi quên, không phải nhờ cậy hân đi tìm này Đỗ Thiếu Tam sao? Cái này đã trôi qua hai ngày, chắc hân hân đã có thu hoạch."

"Há, ta nghĩ ra rồi!"

Nghe được Đỗ Thiếu Tam danh tự, Cao Tiểu Dư nhất thời tỉnh ngộ lại.

Hân sau khi tỉnh lại, nghe nói Chu Tứ Nương gặp phải, tự nhiên giận không kềm được.

Lúc đó hân liền nhờ cậy Hồ Tam Nương, để cho nàng tìm thường Đô Đầu, cần phải tìm tới này Đỗ Thiếu Tam, đem hân mang ra công lý

Khoảng cách Tổng Giang Triệt Bình, đã qua đi Tam Thiên.

Tu Thành, như cũ nằm ở tình trạng báo động, Tứ Môn kiểm tra chặt chẽ.

Có Cao Tiểu Dư phó thác, Đỗ Thiếu Tam muốn rời khỏi Tu Thành, cũng không phải một chuyện dễ dàng. Chỉ có điều người này là sinh trưởng ở địa phương Tu Thành người, hơn nữa phi thường giáo hoạt. Muốn muốn tại một tòa mấy vạn nhân khẩu trong thành trấn tìm tới hân, có chút khó khăn. Trọng yếu nhất là, lúc trước nha môn tìm người, có thể hướng về Vương Anh muốn đầu mối mà bây giờ, Vương Anh đã là đội tử tù Đồ.

Không có Vương Anh, Thành Hoàng Miếu du côn môn cũng liền rời.

Thường Tiểu Lục bây giờ về

Cao Tiểu Dư nheo mắt lại, đối với Hồ Tam Nương nói: "Tam Nương, làm phiền ngươi tìm Đại Tráng về."

Sau đó, hân rời hướng này người làm nói: "Thình thường Đô Đầu tới một chuyến, thì nói ta hành động bất tiện, chỉ may ở chỗ này cung kính chờ đợi."

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA.?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Nhỏ cỏ phải nhỏ tận gốc

"Đỗ Thiệu Tam tìm tới!"

Thường Tiểu Lục nhìn thấy Cao Tiểu Dư câu nói đầu tiên, chính là báo cáo thành quả.

"Đây Điều tư giấu quá tốt!"

Nam Thành bến tàu có một cái Kho lương thực, đã bỏ hoang hơn hai mươi năm, trong ngày thường căn bản không có người đi qua. Người kia liền núp ở Kho lương thực trong hầm trú ẩn, ban ngày không ra, buổi tối liền leo tường qua viện, tại một chút đại hộ nhân gia trong phòng bếp tìm thức ăn.

Người này hành động vô cùng cẩn thận, cho nên vẫn luôn không được người phát giác.

Ty chức hay là từ một cái nhân hán trong miệng biết rõ chỗ đó, bắt người kia sau khi, người kia đang ở trong hầm trú ẩn uống rượu ăn thịt, qua tiêu dao tự tại. Bất quá, chuyện hán, đã kinh động Phủ Quân, cho nên bị giam tại trong đại lao, trông chừng phi thường chặt chẽ."

"Kinh động Phủ Quân?"

Cao Tiểu Dư nghe, sửng sốt.

Hắn kinh ngạc nói: "Người kia bắt quá là một du côn, làm sao có thể kinh động Phủ Quân?"

Thường Tiểu Lục cười khổ nói: "Còn chưa phải là Lương Sơn đám kia tặc nhân nguyên do.

Quan Nhân có chỗ không biết, đây Lương Sơn Bạc tặc nhân, có thể tại triều Đình vườn không nhà trống dưới tình huống, tránh hơn nửa năm nghe nói có không ít người trong bóng tối cùng người Lương Sơn tặc có tư thông, hơn nữa bí mật trực xuất lương thảo quân nhu quân dụng. Nếu không, đây trời đông giá rét, bọn họ vừa không có tích trữ lương thực, làm sao có thể đủ kiên trì lâu như vậy? Chính là một số người, trong bóng tối tiếp viện bọn họ."

Người thường nói, Quan Phi một nhà.

Nhưng trên thực tế, đây đạo phi cùng quan chức, đồng dạng là người một nhà.

Tổng Giang có thể tại trong khoảng thời gian ngắn, tại Lương Sơn Bạc chiếm cứ quyền chủ đạo, trừ hẳn năng lực ở ngoài, nhất định có những nguyên nhân khác.

"Người nói."

Thường Tiểu Lục hít sâu một hơi, nói: "Tỷ như đây Dương Cốc Huyện Lý Anh, liền cùng Tổng Giang có cấu kết.

Tu Thành trong huyện, cũng không thiếu người như vậy. Chỉ là Tổng Giang đã rút đi, liền không người biết nhưng mà, đây Đỗ Thiệu Tam thật muốn biết một số người, cho nên hán sau khi bị tóm, liền kêu to có thể giúp Phủ Quân tìm ra những người đồ tới

Vì vậy, Phủ Quân liền người đem hán nghiêm ngặt trông coi, đoán chừng là muốn muốn mượn tay hán, thu thập một số người đi."

Cao Tiểu Dư sắc mặt, âm trầm xuống.

Trình Lân đột nhiên xuất hiện, đúng là ra ngoài ý hán đoán.

Nhưng hán cũng có thể suy nghĩ ra, chắc là Trình Lân muốn mượn cơ hội này, thanh tẩy một chút trong ngày thường cùng hán không hợp nhau lắm người.

Cao Kiệt đem Trình Lân khen là thiên hoa loạn trụ, nhưng trên thực tế, nếu là không có mấy phần thù đoạn, có sao có thể có thể làm đây Đông Bình Phủ Tri Phủ vị một cái. Cao Tiểu Dư không nhận biết Trình Lân, chỉ là nghe Cao Kiệt đề cập tới mấy lần, cho nên ấn tượng không phải quá sâu.

Bất quá, hán đi theo Hoài Thanh đạo sĩ vào nam ra bắc, ăn rồi khổ, cũng hưởng qua phúc.

Từng tại đầu đường bày sạp làm người xem tướng, cũng trải qua cao môn đại trạch, trở thành đây phú thân cao quan thượng khách.

Có thể chấp chính nhất phương người, người có thể nói hán tham, có thể nói hán phá hư, nhưng tuyệt không thể nói người kia, là một không có lòng dạ.

Đây, cũng là sự phụ khi còn sống dạy bảo.

Hơn nữa, Cao Tiểu Dư cũng không ở ý những chuyện này.

Phá gia huyện lệnh, diệt môn lệnh doãn so với Trình Lân càng kẻ ác hán cũng không phải là không có gặp qua.

Hướng chi, đây Tu Thành trong huyện, hán cũng chỉ nhận ra Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương người bậc này, những người khác sống chết, không có quan hệ gì với hán.

Hắn quan tâm, chỉ có Đỗ Thiếu Tam.

"Nói như vậy, ta muốn thu thập đây Đỗ Thiếu Tam, có chút khó làm?"

Thường Tiểu Lục nói: "Xác thực không dễ làm Phủ Quân phái người bảo hộ Đỗ Thiếu Tam, trong đại lao còn có Phủ Nha tới phái đi. Nếu không phải như vậy, muốn thu thập hắn lại dễ dàng bất quá, ty chức cũng sẽ không đặc biệt tới cửa, tới tìm Quan Nhân vấn kế quấy rầy "

Cao Tiểu Dur đưa mắt nhìn Thường Tiểu Lục, trong lúc bất chợt cười.

"Người muốn nhờ cậy Đỗ Giam?"

"À?"

"Người lời mới vừa nói sau khi, một mực dùng khước mắt liếc qua hướng về hai bên quan sát.

Người trong ánh mắt, có một ít dã vọng, ta nhìn ra được, người là người có dã tâm người nói là tới hỏi tính toán, nhưng thật ra là muốn mượn cơ hội này,

Nghĩ cũng giam đầu hàng, có đúng hay không? Ha ha, bất quá, ta ngược lại thật ra rất ưa thích loại người như người."

Đây Trung Cấp nghe lời đoán ý, cũng không phải là ăn chay.

Cao Tiểu Dur gắng gượng ngồi dậy, nhìn đến Thường Tiểu Lục nói ra: "Thường Đô Đầu, chúng ta người thông minh cũng bắt tất ẩn núp, ta biết người ý tưởng, ta cũng có thể vì người tại Đô Giam trước mặt nói tốt. Bất quá, người cũng phải vì ta làm một việc."

"Mời Quan Nhân phân phó!"

Cao Tiểu Dur thân phận, giới hạn ở tại Đô Giam trong phủ rất ít người biết được, người ngoài cũng không biết.

Nhưng thường Đô Đầu lại có thể nhìn ra được, Cao Tiểu Dur tại Đô Giam Phủ địa vị, tựa hồ không phải quá thấp.

Hắn muốn đầu nhập vào Cao Kiệt, lại không có gì phương pháp. Dù sao, hắn bất quá một cái huyện Nha bên trong nha dịch, những thường dân kia bách tính cho mặt mũi, kêu hắn một tiếng 'Đô Đầu '. Gặp phải vậy có chút ít địa vị người, liền gọi thẳng tên huy, cũng rất bình thường.

Bây giờ, Cao Tiểu Dur nguyện ý vì hắn giới thiệu gặp mặt Cao Kiệt, hắn lại làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

"Ta muốn nhìn chăm chú đến đây Đỗ Thiếu Tam, có tình huống gì, liền lập tức nói cho ta biết."

Vốn cho là, là biết bao phiền toái sự tình!

Có thể nghe Cao Tiểu Dur nói, Thường Tiểu Lục cũng thở phào, nói: "Quan người yên tâm, ty chức sẽ vững vàng nhìn chăm chú chết hắn."

"Kia, liền làm phiền Đô Đầu."

+++++

Đưa đi Thường Tiểu Lục, Cao Tiểu Dur lần nữa lười biếng nằm ở ấm áp trên giường.

Hồ Tam Nương từ trong nhà đi ra, nhìn đến hỏi hắn: "Người chẳng lẽ không dự định tìm hắn để gây sự?"

"Làm sao tìm được?"

Cao Tiểu Dur nói: "Bây giờ Phủ Quân muốn mượn miệng hắn, trọng chỉnh Tu Thành trật tự.

Trước đó, đừng nói là ta, chính là thúc phụ muốn động hắn, cũng sẽ khá là phiền toái, ta làm sao thật đi thu thập hắn?"

"Hừ, người ngừng nhắc tới sao bất đắc dĩ. Mới vừa rồi người về mặt âm hiểm nụ cười, nó cũng biết, người nhất định có biện pháp."

Hồ Tam Nương tại ngồi xuống một bên, nhẹ giọng nói: "Đại Tráng là người ân nhân cứu mạng, Tứ Nương cũng giúp qua người.

Người cái người này, âm hiểm xảo trá còn có chút bí ý lại, có lúc lỗ mãng, có lúc tự đại, nhưng tổng thể mà nói, người chính là cái tri ân đồ báo người. Tứ Nương bây giờ Liên gia cũng không có, ta cũng không tin, người sẽ đối với thế bỏ mặc."

"Ta lỗ mãng?"

Cao Tiểu Dur chỉ lỗ mũi mình, trừng mắt to nhìn Hồ Tam Nương.

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Hồ Tam Nương hừ một tiếng nói: "Minh biết rõ mình không biết quyền cước, lại cứ muốn khoe tài còn cái gì Ngũ Lôi Chính

Pháp, giả thần giả quỷ. Cũng là người vận khí tốt, ngày đó đây Hắc Toàn Phong lại ác một chút, là có thể muốn tính mạng người."

Cao Tiểu Dư miệng bĩu bĩu, "Dù sao cũng hơn người nào đó vô vẽ mèο quào, nhưng phải tìm hai Đầu Xà phiền toái cường."

"Người nói cái gì?"

"Ta không nói gì, ta là nói, Tam Nương quyền cước, bắt đầu là lợi hại."

"Hừ!"

Hồ Tam Nương hừ một tiếng, không để ý nữa thái Cao Tiểu Dư.

Mà Cao Tiểu Dư tất len lén thở phào, lại len lén liếc mắt nhìn Hồ Tam Nương hình mặt bên, trong lòng đột nhiên một hồi ngọt ngào.

Đây tiểu nương tàn ác, bắt quá người lại không tệ.

Đây thiên ta hôn mê sau khi, nàng vẫn len lén rơi lệ chính là tính khí không tốt lắm! Bắt quá, tại sao ta sẽ cảm thấy được rất thoải mái đây?

"Người còn không có nói, làm sao đối phó Đồ Thiệu Tam đây."

"Đối phó hắn?"

Cao Tiểu Dư cười lạnh một tiếng nói: "Phủ Quân bảo hộ hắn nhất thời, bảo hộ không thể một đời.

Chờ Phủ Quân giải quyết Tu Thành sự tình sau đó, hắn cũng không có chỗ dùng sự phụ nói qua, Trảm Thảo Bất Trừ Căn, phiền toái chọc phải thân. Lại không nói còn lại, cũng chỉ là hắn đốt Tứ Nương nhà ở, người này, thì sẽ không thể khinh xuất tha thứ

Lại chờ đi, hắn sẽ không đắc ý quá lâu."

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Dư âm

Tuyên Hoà Nguyên Niên tháng chạp, bị vây nhốt có bán năm dài người Lương Sơn tặc, giết ra tám trăm dặm Lương Sơn Bạc, từ Tu Thành đăng nhập.

Trong trường hợp đó, Tu Thành sớm có đề phòng, đoán được người Lương Sơn tặc kế sách, đánh lui Lương Sơn binh mã.

Tu Thành nhất chiến, Lương Sơn tổn thất nặng nề.

Đầu lĩnh hai Đầu Xà Giải Trân, Liễu Mạg Tam Lang Thạch Tú chết trận tại Tu Thành dưới thành, Đại Đầu Lĩnh Thiết Thiên Vương Triều Cái trọng thương, sau đó không lâu chết bởi rút lui hướng Dương Cốc trên đường. Vậy, cũng là từ Lương Sơn khởi sự đến nay, thật sự gặp phải đứng đầu lần trọng đại này đã kích

Y theo Tống Giang kế hoạch, hắn liên lạc Dương Cốc Huyện Phác Thiên Điều Lý Anh, định mưu cầu Dương Cốc, bổ sung quân nhu quân dụng lương thảo. Nhưng không nghĩ, đây Đông Bình Phủ Tri Phủ Trình Lân tại Bình Mã Đô Giám Cao Kiệt dưới sự hỗ trợ, tương kế tựu kế, khiến cho dương Cốc huyện lệnh lúc Văn Bản làm bộ mắc lừa, giam trức khẩu Trại biết Trại Hồ Thành. Sau đó, lại mệnh Đông Bình Phủ Ngự Hầu Lục Kỳ Âm Độ Trần Thương, trọng lại đem trức khẩu Trại khống chế, đại bại Phác Thiên Điều Lý Anh, cũng đánh chết Lý Anh tùy tùng, có hay không ngăn che danh xưng là mục ngang.

Lý Anh thừa dịp loạn chạy ra khỏi, cùng Tống Giang hội họp.

Chính là, ra ngoài Trình Lân ngoài ý liệu, bởi vì Đông Bình Phủ bộ binh Đô Đầu Lôi Hoành phản bội, khiến cho Trình Lân vây khốn Lương Sơn phản loạn, cũng đem tiêu diệt hết kế hoạch tan biến. Nguyên bản, dựa theo Trình Lân kế hoạch, không có quân nhu quân dụng tiếp tế Lương Sơn phản loạn,

nhất định sẽ cường công Dương Cốc, lấy bổ sung thực lực. Nếu như thế, Trình Lâm liền có thể liên lạc Đại Danh Phủ ngừng tay lương tử mỷ, lại tập trung các lộ binh mã, đem vây khốn tại Dương Cốc huyện thành. Chỉ tiếc đây Lôi Hoành phản bội, khiến cho kế sách bị đoán được.

Tổng Giang cũng là một rất có quyết định người, lại cảm thấy được thế cục bất lợi sau khi, lập tức đi tránh sĩ chặt tay cử chỉ.

Hắn đem cường đạo bên trong, người già yếu bệnh hoạn cũng ở lại Dương Cốc bên dưới thị trấn, trọn vẹn gần ba ngàn người nhiều.

Mà hắn tất tỷ số hai ngàn khỏe mạnh trẻ trung phản loạn, lười biếng toàn bộ quân nhu quân dụng lương thảo, cả đêm Đông Tiến, cũng tại Quan Sơn trấn bày phục kích, đại bại quan quân. Sau đó, hắn đem người tiếp tục Đông Tiến, cũng hàng phục chạy nhanh Hoàng Hà hạ lưu địa khu Thủy Tặc Thuyền Hòa Nhi Trương Hoành.

Chính là mượn Trương Hoành lực lượng, Tổng Giang tại cuối tháng chạp, tỷ lệ thành công chúng vượt qua Hoàng Hà, đạt tới Hà Bắc.

Sau đó, hắn lại tập kích bất ngờ Liêu Thành, cướp lấy nhóm lớn lương thảo quân nhu quân dụng tiếp tế sau khi, đổi đường đánh nghi binh Đại Danh Phủ, phục kích hướng thành viện binh, lần nữa qua sông Đông Tiến, ý đồ tập kích bất ngờ Tề Châu Tổng Giang đây một liên xuyên động tác, cũng khiến cho Kinh Đông Tây Lộ loạn thành nhất đoàn tề đại.

Lương Sơn phản loạn cũng vì vậy, uy danh đại chấn!

Đến lúc này, Lương Sơn cường đạo cộng 30 danh tiếng dẫn, số hiệu Kinh Đông 30 Đạo Tặc.

Đây ba mươi người theo thứ tự là: Hồ Bảo Nghĩa Tổng Giang, Trí Đa Tinh Ngô Học Cứu, Ngọc Kỳ Lân Lô Tuấn Nghĩa, đại đao Quan Thắng, Hoạt Diêm La Nguyễn Tiểu Thất, thước tám chân Lưu Đường, không có mura tên Trương thanh, lãng tử Yến Thanh, Bệnh Uất Trì Tôn Lập, Lãng Lý Bạch Điều Trương Thuận, Thuyền Hòa Nhi Trương Hoành, đoán mệnh Nhị Lang Nguyễn Tiểu Nhị, roi sắt Hồ Duyên xước, Hồn Giang Long Lý Tuấn, Cừu Văn Long Sứ Tiến, Tiểu Lý Quảng Hoa Vinh, Phích Lịch Hỏa Tàn Minh, Hắc Toàn Phong Lý Quý, Tiểu Toàn Phong Sài Tiến, Sáp Sí Hồ Lôi Hoành, Thần Hành Thái Bảo Đái Tông. Tiên phong Tác Siêu, cách mặt đất Thái Tuế Nguyễn Tiểu Ngũ, Thanh Diện Thủ Dương Chí, cuộc so tài Quan Tác Dương Hùng, đựng một cái thùng Đông Bình, Mỹ Nhiệm Công Chu Đồng, Song Vĩ Hạt Giải Bảo, kim thương ban Từ Ninh, Phác Thiên Điều Lý Anh.

Đây ba mươi người tụ chúng mấy ngàn, hoành hành Kinh Đông hai đường cùng với Hà Bắc nơi, cướp bóc, bắt cóc thành trấn, khiến cho quan quân khó mà ngăn cản.

Tháng chạp, hai mươi tám, Phó gia bờ.

Từ Hoàng Hà phương hướng thổi tới Phong, hàn triệt cốt.

Lương Sơn chúng tướng đã leo lên Độ Thuyền, chuẩn bị qua sông.

Trước đây, bọn họ làm ra hạo đại thanh thế, khiến cho Tề Châu Tri Châu kinh hoàng thất thổ, khẩn cấp từ các nơi tập trung binh mã, đóng quân Lịch Thành.

Nhưng trên thực tế, Tổng Giang chân thực mục đích, cũng không phải là Lịch Thành.

Đây Lịch Thành là một tòa thành lớn, so sánh với Tu Thành càng kiên cố hơn, dễ thủ khó công.

Tổng Giang những người này, dã chiến có thể nói vô địch, tấn công một chút huyện thành nhỏ, cũng còn nhẹ lỏng. Nhưng nếu như nói muốn tấn công Lịch Thành lớn như vậy thành, nhưng là có lòng dư lực chưa đủ. Đừng nói căn bản không hạ được đến, coi như là đánh xuống, phỏng chừng cũng là hao binh tổn tướng.

Loại sự tình này, Tổng Giang mới sẽ không trở nên.

Hắn chân chính mục đích, là muốn thông qua Tề Châu điều động Kinh Đông Tây Lộ binh mã,

Rồi sau đó nhân cơ hội vòng qua Tề Châu, qua Thái Sơn đi tới truy Châu sau khi, lần nữa tiến hành bổ sung, sau đó tiến vào Kinh Đông Đông Lộ. Nơi đó quan quân không nhiều, không gian rộng lớn hơn.

Chỉ là, hắn vạn không nghĩ đến, vừa lúc đó, lãng tử Yến Thanh lại đột nhiên từ giả.

"Tiểu Át, chẳng lẽ là Hắc Tam Lang lạnh nhạt ngươi, ngươi phải rời khỏi?"

Yến Thanh làm người tinh tế, là một phi thường lanh lợi người thông minh, rất được Tổng Giang yêu thích.

Bây giờ, hắn muốn từ giả, Tổng Giang tự nhiên không nỡ.

Yến Thanh lắc đầu nói: "Ca ca đừng hiểu lầm, Tiểu Át từ giả, tuyệt không phải đối với ca ca mang lòng bất mãn, thật sự là bởi vì"

Hắn yên lặng chốc lát, trầm giọng nói: "Ca ca đợi Tiểu Át thật dày, Tiểu Át vô cùng cảm kích.

Trong trường hợp đó, Thiên Vương ca ca thù lớn chưa trả, Tiểu Át ngủ không yên năm đó, Tiểu Át ở quê hương gây họa chuyện, bắt đắc dĩ trốn ly gia

huong, lưu lãng tứ xứ. May mắn được Thiên Vương ca ca thu dụng, Tiểu Át mới không còn chết đói, càng làm quen các vị ca ca.

Trước đây, ca ca bày mưu lập kế, thế cục khản trương, Tiểu Át không tốt từ biệt.

Bây giờ ca ca mưu kế đã thành, Lương Sơn uy danh cũng vang vọng Kinh Đông, Tiểu Át mới cả gan từ giả, đi là Thiên Vương ca ca báo thù."

Yến Thanh nói cực kỳ kiên quyết, khiến cho Tống Giang lộ vẻ xúc động.

Có thể càng như vậy, hấn lại càng phát không nỡ để cho Yến Thanh đi, vì vậy kéo tay hấn nói: "Tiểu Át Trung Can Nghĩa Đám, Tống Giang bội phục vô cùng.

Chính là, thân thể người đơn lực cô hướng chi, người đi nơi nào tìm cừu nhân?"

"Tiểu Át hỏi qua Thiết Ngưu, hấn nói ngày đó hại chết Thiên Vương ca ca người, tự xưng Hàng Châu Ngọc Hoàng xem một Thanh Đạo Nhân. Cho nên, Tiểu Át chuẩn bị đi trước Tu Thành, nếu như là không tìm được cừu nhân, liền đi tới Hàng Châu, nhất định phải khoảnh khắc Yêu Đạo là ca ca báo thù."

Thiết Ngưu đây ngu!

Tống Giang tâm lý, mắng to Lý Quỳ.

Yến Thanh đem nói đến mức này, hấn dường như lại ngăn trở, liền không nói lại đạo lý.

Trong lòng, có mọi thứ không nỡ, nhưng lại muốn cố gắng nỡ nụ cười.

Tống Giang thờ dài, nói: "Tiểu Át nếu đã có chủ ý, Tống Giang cũng không ngăn trở.

Chỉ mong Tiểu Át là Triều Cái ca ca báo thù sau khi, có thể rất nhanh chút ít trở về các huynh đệ, cũng không nỡ bỏ Tiểu Át người rời khỏi a."

Nói xong, Tống Giang để cho người lấy tới một cái bọc, đưa cho Yến Thanh.

"Lên đi Hàng Châu, đường xa xa xôi.

Một mình người, khó tránh khỏi sẽ gặp phải khó xử trong bọc này, có tiền dẫn vạn quán, còn có một chút vạn vật lượng tiền, người cầm đi phòng thân Tiểu Át, Hàng Châu đường xa, cùng chúng ta bên này phong thổ nhân tình không giống nhau lắm, người vẫn phải cẩn thận nhiều hơn."

Nói đến chỗ động tình, Tống Giang không nhịn được rơi lệ.

Yến Thanh cũng là vạn phần làm rung động, hấn không có khách khí, nhận lấy bao vây cũng lên người, rồi sau đó khen thật Yêu Đạo, nhặt lên tiểu tốt, hướng về Tống Giang khom người vái chào.

"Ca ca yên tâm, chi đội Tiểu Át khoảnh khắc Yêu Đạo, bất kể bao xa, cũng sẽ tới cùng ca ca gặp nhau."

"Tiểu Át, bảo trọng!"

Tống Giang lau nước mắt, chấp tay nói dừng.

Mà Yến Thanh cũng sẽ không nói năng rườm rà, nhìn Tống Giang liếc mắt, lại hướng trên thuyền chúng huynh đệ nhìn, tầm kia xinh đẹp khuôn mặt cười lộ ra nụ cười rục rờ.

"Các anh, bảo trọng, Tiểu Át đi!"

Nói xong, hấn xách tiểu tốt, sai bước rời đi.

Tống Giang đứng tại Độ Khẩu bên trên, thẳng đến không thấy được Yến Thanh thân ảnh, mới một môi xoay người thuyền, lớn tiếng nói: "Các huynh đệ, qua sông!"

(quyển 1 cuối cùng)

~~~~~Convert By Hao19~~~~~

HÃY VOTE (9-10) Ở CUỐI MỖI CHƯƠNG NẾU CÓ VÀ ĐỪNG QUÊN CHIA SẺ BẠN BÈ CÙNG ĐỌC NHA

Viết ở cuốn 1 sau khi kết thúc

Quyển 1, kết thúc!

Từ trước ta nói qua, Tổng Giang chỉ là một điểm vào, mà không phải là mạch chủ yếu.

Nói thật, ta từ đầu đến cuối cho rằng, trong lịch sử khởi nghĩa Tổng Giang tuyệt không có Thủy Hử trong kia sao thanh thế thật lớn, theo tư liệu lịch sử ghi chép đến xem, những người này chẳng qua chỉ là một đám giặc cỏ mà thôi.

Chỉ có điều mọi người đối « Thủy Hử » quá quen thuộc, cho nên biết cũng phần lớn đều là Thủy Hử trong kia chút ít cổ sự.

Đến lúc này, Cao Dư cùng Tổng Giang trong lúc đó, sẽ không còn có bất hòa.

Bất quá hán cùng một chút Lương Sơn hảo hán trong lúc đó, còn sẽ có một chút liên lạc.

Chỉ cần đuổi tới độc giả có thể nhìn ra, bởi vì Cao Dư xuất hiện, trong lịch sử 36 Đạo Tặc, trên thực tế đã biến thành hai mươi chín Đạo Tặc. Trừ đi đã bị giết vài người ra, còn có hai cái vô cùng trọng yếu nhân vật chưa từng xuất hiện,

Vô Tòng, còn có Lỗ Trí Thâm..

+++++

Hôm nay, là ngày một tháng sáu.

Nói cách khác, còn một tháng công chúng kỳ.

Đi qua trong hai mươi ngày, ta chỉ là lẳng lặng sáng tác, cũng không có cái gì vận hành.

Không phải sẽ không vận hành, mà thì không muốn vận hành... Theo 14 năm đến bây giờ, không sai biệt lắm ba năm đi, trải qua rất nhiều chuyện.

Rộn ràng qua, thất lạc qua, tràn đầy trông đợi qua, té ngã qua.

Ha ha, đòi người lên lên xuống xuống, tựa hồ để cho ta trở về lại khởi điểm lúc ban đầu.

Cho nên tại phát sách sau đó, ta một mực giữ vững bình tĩnh cho mình, mọi người tại chỗ bình luận truyện nhấn lại, ta cũng đều xem. Có một ít trả lời, có một ít, chưa có hồi phục, bởi vì, quả thực không biết, làm như thế nào trả lời.

Thành công qua, thất bại qua, để cho ta biến hóa thành thực!

Hay không sẽ giống như mấy năm trước, như vậy đã tâm bưng bưng, như vậy tràn đầy dự vọng.

Tuổi đã hơn bốn mươi, ta chỉ muốn yên lặng sáng tác, viết ra để cho ta hài lòng tác phẩm đến, giống như ban đầu viết « ác hán » lúc, cũng không nghĩ nhiều như vậy, chỉ là đơn thuần muốn muốn viết sách.

Ừ, bây giờ ta, chính là như vậy...

+++++

Quen thuộc ta độc giả, đều biết, ta lúc trước sách, nhân vật chính nhất định là võ lực siêu cường.

Mà trong quyển sách này, ta dự định thay đổi một cái phương thức, viết một cái ta thích nhân vật. Sở dĩ vứt bỏ 'chuyển kiếp' cái này đứng đầu khả năng hấp dẫn người hài hước, là bởi vì ta cảm thấy, không cần thiết.

Nói một ngàn, nói 1 vạn, chuyển kiếp chỉ là một hài hước.

Cổ sự được, mới là đạo lý cứng rắn, đây cũng là mấy năm qua này, ta một chút cảm thụ.

Cao Dư là một cái thổ dân, nhưng theo trình độ nào đó lại nói, hán kiến thức rộng, có đến ưu thế bản thân hán, cộng thêm Quang Âm Thiền thiết lập, thật ra thì ở trong mắt ta, hán thật ra thì chính là một người hiện đại. Có thể có chút bằng hữu, đối Quang Âm Thiền không quá thích ứng. Nhưng ta nghĩ nói là, cái này Quang Âm Thiền cũng không phải là một cái đơn thuần hệ thống, nó tồn tại, là vì phía sau tình tiết cửa hàng.

Cá nhân ta cảm thấy, đây là một rất thú vị tồn tại.

Mọi người không ngại đi theo ta, từng bước một lại tháo gỡ Quang Âm Thiên bí mật.

+++++

Ừ, nên nói, tựa hồ cũng nói.

Cuối cùng nhắc lại một câu: Cát giữ, đề cử, click, khen thưởng, còn xin mọi người chiếu cố.

Chúc 1/6 vui vẻ! ! ! !

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lên đường

Tuyên Hoà hai năm, đầu mùa xuân.

Tiết trung nguyên đã qua đi, Đông Tuyết bắt đầu tan rã.

Tê Thủy quanh năm không đông, nhưng đứng tại bên bờ, cũng không ngừng có thể chứng kiến theo hàng đầu lơ lửng đi xuống băng lã một cái, tại trong sông lẫn lộn.

Cao Dư đứng tại Độ Khẩu bên trên, khom người hướng về Cao Kiệt nói lời từ biệt.

"Thúc phụ, dừng bước đi."

Cao Kiệt tắt về mặt hoan hỉ, thân thủ sửa sang một chút Cao Dư cổ áo, nhẹ giọng nói: "Cát Tường Nhi, đến Biện Lương sau đó, đợi ta hướng về phụ thân ngươi vẫn an. Liền nói các loại bên này sự tình sau khi kết thúc, ta sẽ trở lại Biện Lương cùng hãn đoàn tụ."

Mười lăm năm, đã mười lăm năm!

Hắn không có thật tốt cùng người nhà đoàn tụ qua, bây giờ rốt cuộc có thể đi trở về.

Cao Dư nói: "Chất nhi tránh khỏi, nhất định sẽ đem thúc phụ lời nói, chuyển báo cho phụ thân, còn mong thúc phụ có thể sớm ngày trở lại Biện Lương"

"Đây là tự nhiên!"

Cao Kiệt mỉm cười, tỏ ý Cao Dư lên thuyền.

Xem sắc trời đã không còn sớm, Cao Dư cũng không có khách khí, hướng Cao Kiệt chấp tay một cái, liền leo lên mũi thuyền.

Thân phận của hắn, đã được đến xác nhận.

Cao Cầu khi nhận được Cao Kiệt tin tức sau đó, mừng đến chảy nước mắt.

Hắn không nói hai lời, lập tức mức độ nhóm nhân mã, đi đường thủy xuôi giong, đến Tu Thành.

Sở dĩ muốn mức độ nhóm nhân mã, là bởi vì lo lắng Tổng Giang thuộc về loạn đây Tổng Giang, đem cái Kinh Đông Tây Lộ quấy đến long trời lở đất. Cao Cầu thân là trước điện cũng Thái Úy, lại sao có thể không biết Đông Bình Phủ chuyện phát sinh. Thất lạc nhiều năm con trai nhỏ trở về! Vì thù vạ Đông Bình Phủ, hắn bị thương nặng, Cao Cầu quả quyết sẽ không để cho Cao Dư, sẽ tiếp một lần tổn thương.

Bất quá, khi Cẩm Quân đến Đông Bình Phủ sau khi, Tổng Giang đã nhảy ra Kinh Đông Tây Lộ.

Đông Bình Phủ được an bình, biết Phủ Trình Lân sớm hơn sớm đem tiếp báo đưa tới Biện Lương. Về phần Tổng Giang tại Đại Danh Phủ, tại những địa phương khác gây ra thiên nhiên loạn lớn, cùng Đông Bình Phủ đã không có quan hệ. Huống chi, Tổng Giang huyền nào càng lợi hại, càng nói rõ Đông

Bình Phủ thắng lợi đến từ không dễ. Bất kể nói thế nào, Trình Lâm đây bảo đảm cảnh công, dù sao cũng chạy thoát không hết.

Trình Lâm công lao chạy không thoát, Cao Kiệt công lao tự nhiên cũng sẽ không chạy đi.

Lại không nói Cao Kiệt sau lưng, Đại Danh Phủ ngừng tay lương tử tiếm hót tóc lực cùng Cao Cầu một bên cổ, chỉ nói đây Trình Lâm, phía sau đồng dạng có người.

Đây là một chuyện tốt, hơn nữa còn là 1 cộc chuyện thật tốt!

Tại Kinh Đông các nơi được Tổng Giang nào có phải hay không yên ổn đang lúc, Đông Bình Phủ chi chiến tự thành triều đình cái khó, càng lấy tên đẹp: Tu Thành đại thắng.

Bất quá giết chết hơn trăm cường đạo, đến Quan Gia trước án, tự thành hơn ngàn người.

Tổng Giang binh lâm Tu Thành lúc, căn bản không có giao chiến, lại biến thành huyết chiến ba ngày tất cả mọi người đều rõ ràng trong này có chỗ vô ích, nhưng lại không người nào nguyện ý vạch trần. Lương tử nỡ phía sau là người nào? Là có 'Ăn đáng về' danh xưng là Lương Sư Thành.

Trình Lâm phía sau là ai? Là đại danh đình đình Thái Kinh.

Mà Cao Kiệt phía sau, còn đứng một cái Cao Cầu, tam phương lực tổng hợp, đem đây phần công lao chia lợi ích thỏa đáng, có thể nói tất cả đều vui vẻ.

Chỉ có điều, trong này cũng không đề cập Cao Dư.

Không phải Cao Kiệt không muốn nhắc tới, mà là Cao Cầu không đồng ý.

Về phần Cao Cầu tại sao như vậy? Cao Kiệt không nghĩ ra nhưng thân ở Cao Cầu vị trí, làm như thế nhất định sẽ có ý nghĩ hấn.

Cao Kiệt rất tin, Cao Cầu tuyệt đối không thể đi hãm hại Cao Dư.

Đến lúc này, Cao Tiểu Dư cũng chính là đổi tên là 'Cao Dư'.

+++++

Đò ngang, đi ngược dòng nước.

Trên boong thuyền, có thuyền phu tay cầm cái khoan sắt, vệt ra theo hàng đầu đi xuống tảng băng một cái.

Thời tiết này, Tể Thủy hàng đầu còn chưa có bắt đầu hòa tan, cho nên tảng băng một cái cũng không coi quá lớn. Như chưa tới một chút thời gian, đọi Kinh Trập sau đó, trên mặt sông sẽ gặp đền bù tảng băng, theo tảng vọt nước sông, chạy chày xuống, thanh thế kinh người.

Cao Tiểu Dư thân thể, đã tốt hơn nhiều.

Mặc dù không có hoàn toàn khang phục, thể nhưng tại Quang Âm Thiên dưới sự giúp đỡ,

So với người thường khỏi bệnh nhanh hơn rất nhiều.

Cho tới đây Tu Thành Thôi lang trung đều cảm thấy khiếp sợ, lúc không có ai nói với Cao Kiệt: Nha Nội thể chất khác với người thường, có Phật Tổ phù hộ. Nếu không lời nói, tuyệt đối không thể khang phục nhanh như vậy, mới bất quá hai mươi ngày, là có thể bình thường hành động.

Cao Dư âm thầm cười trộm: Nơi đó là cái gì khác với người thường, là Quang Âm Thiên phù hộ mới đúng.

"Tiểu Ngư Nhi, tại sao không thấy Tam Nương lại đưa tiễn?"

Cao Dư phải rời khỏi Tu Thành, tự nhiên muốn mang theo Mã Đại Tráng.

Mà Mã Đại Tráng phải rời khỏi lời nói, Chu Tứ Nương cũng tự nhiên muốn đi theo nàng và Mã Đại Tráng mặc dù không có thành thân, nhưng hai người quan hệ, lại bị người công nhận. Một cái thông minh lanh lợi, một cái thật thà biết điều, ngay cả Cao Kiệt đều nói, Mã Đại Tráng người này tuyệt đối là đời trước tích đức, mới có Chu Tứ Nương đây các loại mỹ nhân xem trọng Mã Đại Tráng nghe, hắc hắc không ngừng cười.

Cao Dư đứng ở đầu thuyền, thưởng thức hai bờ sông phong cảnh.

Nghe được Mã Đại Tráng lời nói, hấn này trong lòng không khỏi trầm xuống, cố gắng tươi cười nói: "Ta không biết, theo hôm qua cũng chưa có thấy nàng. Còn tưởng rằng nàng hôm nay trở về đưa tiễn, chính là thắng đến lên thuyền, ta cũng không có thấy nàng bóng dáng."

Hấn cũng không nói rõ ràng, đây tốt cùng là như thế nào mùi vị.

Cùng với Hồ Tam Nương sau khi, đây nha đầu quê mùa không việc gì liền tổ khổ hấn, không có chút nào coi hấn là làm Nha Nội lại tôn kính.

Suy nghĩ một chút, nghe để cho đời người tức giận!

Nhưng là bây giờ Cao Tiểu Dư lại có chút khổ sở.

Mã Đại Tráng không đề cập tới cũng liền thôi, bây giờ nói tới chuyện này, trong đầu hắn liền lập tức hiện ra Hồ Tam Nương Tịnh Lệ Thiên Ảnh.

Tam Nương, ta đi, cũng không biết chúng ta lúc nào, có thể gặp nhau nữa a!

Trần đầy phiền muộn, xua tan sắp cùng cha mẹ gặp lại vui sướng, Cao Dư tâm tình, cũng theo đó biến hóa càng ngày càng thấp.

Chu Tứ Nương hung hăng trừng Mã Đại Tráng liếc mắt, đem hắn kéo dài tới bên cạnh.

"Kẻ ngu, tại sao nhắm không có ánh mắt?"

Mã Đại Tráng vẻ mặt mờ mịt, thật thà chất phác nói: "Ta làm sao?"

"Không thấy Nha Nội tâm tình không tốt, ngươi còn nói Tam Nương làm chi?"

"Tại sao không thể nói!"

"Ngươi không cảm thấy, Nha Nội thật ra thì yêu thích Tam Nương, chỉ là chính bản thân hắn, còn không có phát giác sao?"

"Cái gì, Tiểu Ngư Nhi cùng Tam Nương "

Mã Đại Tráng lớn tiếng nói, thoáng cái liền thức tỉnh chính bi thương xuân thương Thu, đắm chìm trong cùng Hồ Tam Nương ly biệt buồn bên trong Cao Dư.

"Ta làm sao?"

"Há, không có gì, Đại Tráng chỉ là có chút không nỡ bỏ Tu Thành."

Chu Tứ Nương tuyệt đối là một người khôn khéo, ngăn cản Mã Đại Tráng, lớn tiếng trả lời.

Cũng may Cao Dư lúc này cũng có chút hoảng hốt, không có để ý tới nữa, liền đem chuyện này cho không hề để tâm.

"Tứ Nương, tại sao không để cho ta nói chuyện."

"Ngươi thật sự là cái Mã Đại ngốc!"

"Hắc hắc!"

Nhìn xa xa nói đùa cùng nhau Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương, Cao Dư càng thêm phiền muộn.

Từ vị này

Cao Dư không cách nào hình dung, chỉ đứng ở đầu thuyền, nhìn đến đi ngược dòng nước sông thuyền kích thích bọt nước tung tóe, suy nghĩ lại tung bay mất tâm.

Bất tri bất giác, hoàng hôn Tây Sơn.

Trên mặt sông Phong, biến hóa càng ngày càng lạnh, Cao Dư lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

Hắn nhìn chung quanh một chút phong cảnh, đột nhiên nghiêng đầu cao giọng hô: "Cao thành, cao thành! Ở trước mặt tìm cái Độ Khẩu, cập bờ, chúng ta cập bờ!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: 800 ngàn Cẩm Quân thương bổng giáo đầu

"Nha Nội, đây trước không thôn sau không tiệm, tại sao cập bờ a."

Cao thành, là Cao phủ quân gia, là lần này Cao Cầu phải tới đón tiếp Cao Dư người chủ sự.

Đương nhiên, tại Cao Dư lên thuyền sau đó, trên thuyền này người chủ sự, đã biến hóa Cao Dư, không còn là đây vị Cao quân gia.

Cao quân gia cũng coi như phải là Cao phủ lão nhân, đối Cao Cầu trung thành cảnh cảnh, rất được Cao Cầu tín nhiệm.

Nếu không phải như vậy, lúc này mới tới đón tiếp Cao Dư người thì sẽ không là hắn. Dù sao, đó là Cao Cầu mất tích mười lăm năm con trai nhỏ, nếu như không phải Cao Cầu không phân thân ra được, nói không chừng đã mang đám người, trực tiếp chạy tới Tu Thành cùng Cao Dư nhận nhau.

cao thành vội vội vàng vàng chạy tới, nghi ngờ hỏi.

"Quân gia, ngươi đừng hỏi, trước cập bờ."

"Hào hảo hảo, ta lập tức phân phó."

Còn không rõ ràng lắm nhà mình đây vị tiểu Nha Nội là cái gì tính tình, cao Thành Liên bận rộn đáp ứng.

Hắn tại Cao phủ hơn mười năm, là đang ở Cao Dư mất sau đó, mới tiến vào Cao phủ, cho nên đối với Cao Dư sự tình cũng không hiểu.

Nhưng hắn biết rõ, Thái Úy rất để ý đây vị tiểu Nha Nội; đại nương tử đồng dạng để ý đây vị tiểu Nha Nội.

Hơn nữa theo hắn biết, đây vị tiểu Nha Nội là đại nương tử ruột thịt. Mặc dù Cao Cầu còn có ba con trai, trêu chọc sánh vai Dư tuổi lớn, nhưng muốn nói đích tử, chỉ có thể là đây vị tiểu Nha Nội. Không thấy đại nương tử nghe đây vị tiểu Nha Nội tin tức sau khi, kích động thành hình đáng gì? Nếu không phải Thái Úy liệu mạng ngăn, Thuyết Bất Đắc đại nương tử muốn đích thân qua tới đón tiếp.

Sông thuyền, tại hợp Thái trấn Độ Khẩu cập bờ.

Nơi này là nằm ở Lương Sơn Bạc lối ra không sai, chính là Lương Sơn Bạc.

Tổng Giang đám người đã rời khỏi Lương Sơn Bạc, đây Lương Sơn Bạc cũng liền tùy theo xoá bỏ lệnh cấm. Bất quá, bởi vì mới tháng giêng, giòng sông lên thuyền chỉ rất ít. Trừ Lương Sơn Bạc, trên thực tế đã thuộc hạ Ngũ Trượng Hà lưu vực. Sau đó đi ngược dòng nước, có thể trực tiếp đến Biện Lương.

So với đường bộ, đây đường thủy muốn an toàn rất nhiều, cũng trót lọt rất nhiều.

"Nha Nội, phải ở chỗ này nghỉ ngơi sao?"

Cao Dư lại lắc đầu liên tục, nói: "Cao thành, người ở chỗ này chờ, ta muốn lên bờ."

"Lên bờ?"

"Ừ, có một món nợ, ta còn không có cùng người thanh toán đây."

Cao thành có một ít hồ đồ, nhưng cũng hiểu được, Cao Dư lên bờ, chỉ sợ không phải là chuyện tốt.

Thương thế hắn chưa khỏi bệnh, nếu như ra lại cái ngoài ý muốn, vậy hắn cao thành coi như là được Cao Cầu tín nhiệm, phỏng chừng cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Nha Nội, không được a!"

"Tại sao?"

"Bây giờ đây trên đất liền binh hoang mã loạn, đạo phi rất nhiều, người đường đột lên bờ, vạn vừa gặp phải nguy hiểm, tiểu nhân sao được hướng về Thái Úy giao phó?"

Cao Dư có một ít mất hứng, "Cao thành, lên thuyền sau khi, thúc phụ có hay không nói qua với người, phải nghe ta sai khiến?"

"Đương nhiên là có!"

"Tốt lắm, ta không muốn cùng người dài dòng, ta bây giờ muốn lên bờ, xảy ra chuyện, cũng không oán được người."

Nói xong, hắn nói một tiếng Mã Đại Tráng, "Đại Tráng, chúng ta đi."

"Nha Nội đừng bước, Nha Nội đừng bước!"

Cứ như vậy mất một lúc, cao đã thành là đầu đầy mồ hôi.

Đây vị Nha Nội, thật đúng là

Hắn không nói được là cảm giác gì, nhưng là lại biết rõ, Cao Dur so với hắn ba người kia ca ca, muốn khó hầu hạ nhiều.

"Cao quân gia, ta với người nói đi, hôm nay ta phải lên bờ.

Người nếu là ngăn lại ta, ta liền lập tức nhảy sông rời khỏi, đến lúc đó, người mới là thật giao phó không được. Người sẽ cản ta, đừng trách ta trở mặt."

"Nha Nội, người lên bờ làm gì, ít nhất cũng tiểu biết đến a."

"Người là Nha Nội, hay ta là Nha Nội?"

"Ta?"

Ngay vào lúc này, trong khoang thuyền đi ra một người.

Hắn tuổi chừng tại hơn ba mươi, không tới bốn mươi bộ dáng, thân mặc màu đen miên bố nạp áo, chân đạp một đôi chạm đất giày, nhìn qua phi thường giản dị.

Hắn trầm giọng nói: "Quân gia, Nha Nội nếu không chịu nói, nhất định là hữu nan ngôn chi ả.

Nếu Nha Nội muốn muốn lên bờ,

Ta theo hắn cùng đi. Thật dường như gặp được nguy hiểm, ta cũng có thể bảo hộ Nha Nội Nha Nội, người xem coi thể nào?"

Cao Dur nhận ra người này, tên là Trần rộng.

Chớ nhìn hắn quần áo giản dị, nhìn qua cũng không quá mức thu hút.

Nhưng nếu như vì vậy mà coi thường hắn, vậy sẽ phải xui xẻo Cao Kiệt giới thiệu qua, đây Trần rộng rãi cũng không có quan chức, là Đông Kinh tám trăm ngàn Cẩm Quân thương bổng giáo đầu.

Đông Kinh tám trăm ngàn Cẩm Quân thương bổng giáo đầu!

Có lợi hại hay không? Chỉ nghe cái danh này, cũng làm người ta tâm can phát run.

Bất quá, người có thể đừng tưởng rằng đây thương bổng giáo đầu địa vị cao bao nhiêu, trên thực tế, đây là một không quyền không thể không có tiền 'Ba không' gọi mà thôi. Dĩ nhiên, có thể ngồi lên giáo đầu vị một cái, nhất định là có bản lĩnh thật sự. Cao Kiệt cũng đã nói, đây Trần rộng rãi thương pháp Vô Song, tại Biện Lương thành không người có thể địch. Chỉ là không rõ tại sao, hắn từ đầu đến cuối không muốn gia nhập trong quân.

"Trần giáo đầu, đây "

Cao thành có chút do dự, đắn đo không chừng chủ ý.

Trần rộng rãi nói: "Nếu không, quân gia còn có cái gì diệu kế sao? Ta xem Nha Nội lên bờ, nhất định là có phi thường chuyện khẩn yếu làm, chúng ta cũng cản không cản được. Khoảng Thái Úy để cho chúng ta bảo vệ tốt Nha Nội, chỉ cần hắn bình yên đến Biện Lương liền có thể."

Nói xong, hắn cười nói: "Nha Nội, tiểu nhân nói có đúng không?"

Cao Dur quan sát Trần rộng rãi hai mắt, cũng cười.

"Đúng vậy, ta đúng là muốn lên bờ! Cao quân gia, sẽ để cho Trần giáo đầu đi theo ta, chẳng lẽ người còn hoài nghi Trần giáo đầu bản lĩnh?"

Cao thành kiến hình, cũng biết là khuyên can không thể, không thể làm gì khác hơn là cười khổ gật đầu đáp ứng.

"Như vậy, liền nhờ cậy giáo đầu phí tâm "

"Quân gia yên tâm, có một đi theo, thiên hạ này khoảng có thể thương tổn được Nha Nội người, có thể đếm được trên đầu ngón tay."

Khẩu khí thật là lớn!

Cao Dur lần nữa xem Trần rộng rãi hai mắt, không nói nữa, theo thuyền thượng xuống tới.

Trần rộng rãi cũng trở về phòng thu thập một chút, lúc trở ra, chỉ thấy hắn vẫn là đây một thân giản dị ăn mặc, chỉ có điều nhiều một đỉnh Phạm Dương

mũ, trong tay còn xách một cán đại thương. Hắn cây thương này, hợp đồng dài hạn trọng hai, dùng sinh thiết đúc, đầu súng tròn vẹn chiều dài hai thước, mũi thương lóe lên hàn quang. Đầu súng xuống, buộc lên một cây ước chừng một thước rưỡi dài ngắn chùm tua (thương) đỏ; cán thương, thô ước chừng trướng ngỗng, chỉ nhìn phân lượng kia, nói ít cũng có hơn ba mươi cân Cao Dư xem xong, cũng không khỏi âm thầm chắc lưỡi hít hà.

Trên bờ, đã chuẩn bị tốt ngựa.

Cao Dư ba người, leo lên trên ngựa.

"Tứ Nương, người liền giữ lại ở trên thuyền, chậm nhất là ngày mai trước chạng vạng tối, chúng ta nhất định trở về."

Chu Tứ Nương trả lời đáp một tiếng, hướng Mã Đại Trắng ngoắc tay nói: "Đại Trắng, phải chiều có kỹ lưỡng Nha Nội."

"Ta đây biết rõ."

Mã Đại Trắng toét miệng cười một tiếng, liền quay đầu ngựa.

"Nha Nội, chúng ta đi nơi nào?"

Trần rộng rãi nhìn đến Cao Dư, mỉm cười hỏi.

Thật đáng ghét nụ cười Cao Dư bữu môi một cái.

"Son Khẩu trấn, Thập Tự sườn núi."

"Được!"

Trần rộng rãi đặt được câu trả lời, liền hay không sẽ nói năng rườm rà.

Cao Dư giục ngựa, trong miệng hô to một tiếng: "Giá!"

Bọn họ Mã, là Cao Kiệt chú tâm chọn chiến mã, có thể không coi là BMW lương câu, thế nhưng đây sức chịu đựng, lại phi thường kinh người.

"Tiểu Ngư Nhi, chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào a."

Mã Đại Trắng phóng ngựa bay vùn vụt, cùng Cao Dư đi sóng vai.

Cao Dư nói: "Đại Trắng ca ca còn nhớ ta tại Tu Thành cùng người đã nói sao? Nhỏ cỏ phải nhỏ tận gốc! Chúng ta đi gặp lại Đỗ Thiệu Tam."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: 10 chữ pha

"Người đây tặc phối quân, tại sao giày vò khổ khổ như vậy?"

Đây từ hôm qua xuất phát đến bây giờ, mới đi bao nhiêu đường? Trục nương tặc, khí trời lạnh như vậy, nhưng phải áp giải người đây xứng quân đi đường, bắt đầu xui xẻo. Nhanh lên một chút nhanh lên một chút, nếu như không phải người dậy sớm tri hoãn, gia gia bây giờ đã ở Thập Tự pha uống rượu."

Thường Tiểu Lục về mặt không nhìn được, thúc giục Đỗ Thiệu Tam.

Hắn nhìn qua rất tức giận, tám mắt đen kìa, âm trầm thật giống như đáy nồi như thế, trong tay tiểu tốt quơ múa, hung hăng đâm tại Đỗ Thiệu Tam sau khi cột xương sống bên trên. Một cơn này, khiến cho không Tiểu Lục tức giận, đau Đỗ Thiệu Tam không khỏi hét thảm một tiếng.

Dưới chân lập tức tăng thêm tốc độ, trong lòng mặc dù nổi nóng không dứt, có thể trên mặt lại lộ ra a dua nụ cười.

"Đồ Đầu đừng trách, thật sự là thời tiết này quá lạnh, tiểu nhân chân này nhanh chóng đến không có cảm giác, cho nên mới đi chậm một chút."

Hồ lạc bình dương bị Chó khinh!

Thường Tiểu Lục người chờ ta, một ngày nào đó gia gia xoay mình, người nhất định phải đẹp mắt.

Bắt kẻ trong lòng làm sao nổi nóng, Đỗ Thiếu Tam thái độ cũng là cực tốt.

Thường Tiểu Lục cười lạnh nói: "Lão Tam, người nói một chút người từ trước tại trong tù không phải rất ngông cuồng sao? Vào lúc này tại sao như vậy chán nản."

"Là tiểu nhân không hiểu chuyện, nếu đắc tội Đỗ Đầu, xin Đỗ Đầu thứ tội."

Đỗ Đầu người xem, tiểu nhân đã trải qua chán nản như vậy, thêm bị đày đi anh du sơn, cũng không biết lúc nào mới có thể trở về.

Dầu gì, cũng cùng Đỗ Đầu đồng hương, tuy nói lúc trước có một ít đắc tội, nhưng nhìn đến hương thân phần thượng, mời Đỗ Đầu bao hàm."

Anh du sơn, hậu thế được đặt tên là Liên Vân cảng, lệ thuộc Kinh Đông Đông Lộ, cô huyền hải ngoại, là một hòn đảo, hoàn cảnh cực kỳ ác liệt.

Từ trước, Trình Lâm mượn Đỗ Thiếu Tam, đem Tu Thành một đám cùng hắn đổi nghịch quan chức thanh tẩy một phen.

Đỗ Thiếu Tam vốn tưởng rằng có thể mượn cơ hội này ôm lên Trình Lâm bắt dui, cho nên tại trong đại lao những ngày đó, có thể nói là cực kỳ liêu lĩnh. Có Trình Lâm người che chở hắn, hắn tự nhiên có thể yêu ngũ hát lục, vững chãi bên trong Quan coi ngục đắc tội một lần.

Này phong phạm tiết cấp liền lúc không có ai nói với Thường Tiểu Lục qua: "Một cái hệ vong ơn bội nghĩa, đắc chí liền càn rỡ."

Nếu không phải Phủ Quân che chở hắn, gia gia liều mạng không được tiền đồ, cũng phải đem hắn thu thập nhìn thấy hắn, liền tương lộng tử hắn."

Như vậy có thể thấy, Đỗ Thiếu Tam lúc ấy ra sao các loại phách lối.

Nói thật, Trình Lâm ngay từ đầu đúng là có ý lưu lại Đỗ Thiếu Tam, người này là một địa đầu xà, không nói xa cách để cho hắn làm căn người chó, nhất định phải thường thích hợp. Thế nhưng, Cao Kiệt một phen, lại khiến cho Trình Lâm cuối cùng thay đổi chủ ý.

"Phủ Quân, đây các loại tiểu nhân giữ ở bên người, cuối cùng là họa hại."

Từ trước này Lương Sơn phản loạn nháo sự, người này đúng là làm Phủ Quân phân ưu không ít. Nhưng cũng bởi vậy, Phủ Quân đắc tội không ít người Phủ Quân không thể nào đem những người đó toàn bộ thanh tẩy, nếu lưu lại người này, há chẳng phải là nói rõ, Phủ Quân từ trước hành động, tất cả đều là cố ý hành động? Những người đó mặc dù tổn thương nguyên khí nặng nề, nhưng thật muốn bắt đầu làm náo lên, sợ Phủ Quân cũng không thoải mái.

Đem hắn xử lý, những người đó cũng có một khơi thông địa phương.

Đây đối với Phủ Quân thêm, có lợi mà vô hại, lại có sao mà không làm đây?"

Cao Kiệt tại sao nói lời nói này?

Trình Lâm ngay từ đầu có một ít hoài nghi hắn động cơ. Có thể sau đó suy nghĩ một chút, Cao Kiệt lần này lập công, tại Đông Bình Phủ cũng sẽ không lâu dài, sớm muộn cũng sẽ được lên chức. Hắn và Trình Lâm bất đồng, có Cao Cầu phía sau ủng hộ, lại có lương từ mỹ thưởng thức, tiền đồ cảm tử.

Hắn nếu sẽ không cùng Trình Lâm tranh quyền đoạt lợi, đó cũng không có cái gì xung đột lợi ích.

Nghĩ như thế, hắn cũng coi là lòng tốt, nói không chừng là muốn mượn cơ hội này kết thiện duyên.

Nghĩ như vậy, Trình Lâm cũng cảm thấy Đỗ Thiếu Tam không thể lưu lại.

Vì vậy, tại thanh tẩy sau khi kết thúc, hắn liền lập tức rút về người thủ hạ, cũng tỏ ý Tu Thành tri huyện, đem Đỗ Thiếu Tam lưu đày anh du sơn.

Đỗ Thiếu Tam sau khi nghe nói, bội cảm tuyệt vọng.

Vốn là, Tu Thành có không ít người có thể làm biết thiếu, áp giải Đỗ Thiếu Tam đi anh du sơn.

Nhưng vừa qua khỏi tiết trung nguyên, ai cũng không muốn đi xa. Thường Tiểu Lục liền đứng ra,

Chủ động gánh vác một cái như vậy vô tích sự.

Hắn nghe Đỗ Thiếu Tam mà nói, khoe miệng có hơi phẩy một cái, phác họa ra một vệt uy nghiêm nụ cười.

Nụ cười kia chợt biến mất, hắn trầm giọng nói: "Lão Tam, người cũng thông cảm một chút chúng ta. Không phải ta muốn làm khó người, thật sự là ai! Đi nhanh một chút đi, đến Thập Tự pha, chúng ta ăn chút rượu lại đuổi đường, tranh thủ trước khi trời tối có thể tại Sơn Khẩu trấn nghỉ ngơi."

Lần đi anh du sơn, chặng đường cũng không gần.

Chỉ cần người đàn ông, ta liền không làm khó dễ người ta còn muốn tại trấn tĩnh trước về nhà Tế Tổ, người có thể hết sức trấn an đại sự của ta."

"Đa tạ Đồ Đầu, đa tạ Đồ Đầu."

Đỗ Thiệu Tam nói cảm ơn liên tục, phi gia đi ở phía trước.

"Đồ Đầu, thật muốn bỏ qua cho người này sao?"

Chúng ta đi ra sau khi, có thể có không ít người trong tối chào hỏi, để cho chúng ta thật dễ thu dọn hân đây."

Đồng hành biết thiếu, cùng Thường Tiểu Lục đi ở phía sau, thấp giọng hỏi.

Muốn thu thập Đỗ Thiệu Tam không ít người trước đây bởi vì Đỗ Thiệu Tam Hồ can bậy người, mà tổn thương nguyên khí nặng nề quan chức môn, đối với hân hận thấu xương.

Thường Tiểu Lục tất liếc mắt nhìn biết thiếu, trong lòng cười lạnh một tiếng.

Chút tiền lẻ, giá trị không thể Lão Từ trừng trị hân.

Lão Từ lập tức có càng tốt hơn tiền đồ, ai bình tĩnh ở lại Tu Thành?

Hân nhẹ giọng nói: "Không cần phải gấp gáp, thời kì còn dài hơn, chúng ta trên đường, chậm rãi tiêu khiển."

"Cũng phải!"

Biết thiếu một bộ song sắc, gặt đầu một cái.

Thường Tiểu Lục ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, từ bên hông cỡi xuống một cái túi da, đưa cho bên cạnh biết thiếu.

"Trước mặt cũng nhanh đến Thập Tự pha, ăn khẩu rượu, chúng ta mau một chút."

Luận địa vị, Thường Tiểu Lục là đứng đầu nha dịch, so với kia biết thiếu cao hơn nhiều.

Biết thiếu lập tức lộ ra nịnh hót sắc, "Lục ca thật là người tốt, không trách đây trong nha môn huynh đệ, đều nguyện ý cùng Lục ca cùng nhau công cán."

Nói xong, hân rút ra cái nắp, hung hăng uống một hớp rượu lớn.

"Người cảm đến đi, chờ lát nữa đến Thập Tự pha, ta lại thêm tràn đầy."

"Đa tạ Đồ Đầu."

Cứ như vậy, hai người vừa nói chuyện, một bên hành tẩu.

Ước chừng đi hơn trăm bước, này biết thiếu đột nhiên lắc lư đầu, nhìn đến Thường Tiểu Lục nói: "Đồ Đầu, ta tại sao có một ít choáng váng đầu?"

"Choáng váng đầu sao?"

Thường Tiểu Lục liền vội vàng tiến lên đỡ, này biết thiếu vừa nói cảm tạ, một bên lại cảm thấy đầu càng ngày càng hôn mê.

"Lão Tam, dừng một chút!"

Thường Tiểu Lục đột nhiên gọi lại Đỗ Thiệu Tam, đem này biết thiếu đỡ đến ven đường trên một tảng đá ngồi xuống.

"Đồ Đầu, ta chậm một chút, lập tức là tốt rồi."

Biết thiếu sau khi ngồi xuống, mí mắt không ngừng đánh nhau, vừa nói vừa nói, thân thể đột nhiên lệch một cái, liền té tại trên đá.

Thuốc mê?

Đỗ Thiệu Tam du côn xuất thân, đây thuốc mê cũng thường thường sử dụng.

Gặp tình huống như vậy, cái kia có bao nhiêu không hiểu là chuyện gì xảy ra, mặt liền biến sắc, quay đầu bước đi.

Ven đường có một chỗ rừng thưa, lâm tử bên ngoài đối ba con ngựa, nhưng không nhìn thấy Mã Thất chủ nhân Thường Tiểu Lục các loại biết thiếu té xỉu sau đó, liền xách tiểu tốt, không nhanh không chậm hướng Đỗ Thiệu Tam đi tới. Đồi thành bình thường, Đỗ Thiệu Tam đã sớm bộ dạng xun xoe chạy đi. Nhưng hân hiện đang khoác gia, căn bản không chạy nhanh. Mắt thấy Thường Tiểu Lục không nhanh không chậm đi tới, hân nhin được hoảng sợ.

Hắn chính là nghe người ta nói qua, có biết thiếu sẽ thu tiền sau khi, ở trên đường giết chết phạm nhân.

Hắn tại Tu Thành chọc nhiều chuyện như vậy, chắc tội không ít quan chức những người đó, nói không chừng đã mua được Thường Tiểu Lục.

Đến lúc này, Thường Tiểu Lục tại sao chủ động áp giải, cũng liền một mực song.

"Cứu mạng, cứu mạng a!"

Đỗ Thiếu Tam kêu trời trách đất, hướng về rừng thưa bên trong chạy đi.

Ngay vào lúc này, từ trong rừng đi ra hai người.

Đỗ Thiếu Tam thấy vậy, vội vàng nói: "Cứu mạng, biết thiếu tiếp tiền hối lộ, muốn hại ta tánh mạng, mời tráng sĩ cứu ta một mạng "

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ nghe một người trong đó nói: "Đỗ Thiếu Tam, còn nhận được ta không?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tính kế

Nói chuyện là vóc dáng lùn, thân cao không quá năm thước bảy tấc ra mặt, so với Đỗ Thiếu Tam còn thấp một ít.

Hắn nói là tiếng phổ thông, bất quá mang theo Giang Nam khẩu âm, nghe vào phi thường dễ nghe.

Bất quá, Đỗ Thiếu Tam lại trong lòng cả kinh, liền vội vàng dừng bước lại, nhìn chăm chăm hướng về hai người kia nhìn. Cảm đầu vóc dáng lùn, bộ dáng thiếu niên, người mặc một bộ cẩm bào, tướng mạo thanh tú, đầu đội khăn chít đầu. Thiếu niên cười híp mắt nhìn đến hắn, lại để cho Đỗ Thiếu Tam xảy ra một luồng hơi lạnh.

Mà tại thiếu niên sau lưng, chính là một cái hùng vĩ tráng hán.

Hắn mang theo một đỉnh Phạm Dương mũ, trong tay nắm chặt một cái giải oản đao nhọn.

"Mã Đại ngốc?"

Thấy rõ ràng tráng hán kia, Đỗ Thiếu Tam bị dọa sợ đến liền lùi lại hai bước, đặt mông liền ngồi dưới đất.

"Cao Tiểu Dư, các ngươi muốn làm gì?"

Cao Dư cười khanh khách, cũng không nói lời nào.

Ngược lại là Mã Đại Tráng cướp thân đi ra, sải bước đi về phía Đỗ Thiếu Tam, lạnh lùng nói: "Đỗ Thiếu Tam, ngươi đốt Tứ Nương nhà ở, ta đây muốn giết ngươi."

"Mã Đại ngốc, ngươi đừng xung động, giết người nhưng là phải đền mạng "

"Đền mạng?"

Cao Dư cười!

"Ai cho ngươi đền mạng?"

"Ngươi "

"Đỗ Thiếu Tam, ngươi tại Tu Thành làm công việc bẽ bộn như vậy, bao nhiêu người bởi vì ngươi qua loa liên quan vụ cáo mà cửa nát nhà tan? Muốn giết người người, sợ là nhiều không kể xiết. Nếu như điều tra tiếp, không biết được muốn đánh lú bao nhiêu người, trình công hội bởi vì ngươi, lại đi chắc tội người sao?"

Cao Dư thanh âm, rất nhu hòa.

Đỗ Thiệu Tam lại cảm thấy lạnh lẽo thấu xương, đột nhiên một tiếng phát kêu, giãy giụa đứng lên, nghiêng đầu mà chạy.

Chỉ là, hần mang theo gia, căn bản không chạy nhanh, mới chạy ra ngoài mấy bước, liền bị Mã Đại Tráng từ phía sau đuổi theo, một cước đá vào hần eo bên trên. Mã Đại Tráng bức nào khí lực! Có thể cùng Hắc Toàn Phong Lý Quỷ so đấu khí lực người, như thế nào bình thường.

Chỉ một cước này, liền đạp Đỗ Thiệu Tam ùm một cái chó gặm bùn, té lăn trên đất.

Trên thân gia khảo, đem da cũng xé rách, răng cửa cũng bị sập một viên. Đỗ Thiệu Tam máu me đầy mặt, lại bất chấp đau đớn, la lớn: "Thường Đô Đầu, thường Đô Đầu cứu ta ta muốn là chết, người sợ là cũng không tiện trở về giao nộp."

Thường Tiểu Lục nghe, lại cười.

Hần nhìn cũng không nhìn Đỗ Thiệu Tam, hướng Cao Dư chấp tay nói: "Nha Nội, tiểu nhân may mắn không làm nhục mệnh!"

Nha Nội?

Ai là Nha Nội!

Đỗ Thiệu Tam sững sờ, nghĩ muốn xoay mình, lại thấy Mã Đại Tráng tiến lên, đem hần lật lại, rồi sau đó một cước liền giẫm ở bộ ngực hần.

"Lục ca, trong nhà cũng an bài xong?"

"Làm phiền Nha Nội ràng buộc, tiểu nhân đã trải qua bán gia sản lấy tiền, ta này vợ mang theo Oa Nhi, tại ba ngày trước đã rời khỏi Tu Thành, phỏng chừng rất nhanh sẽ đến Biện Lương."

"Như vậy, người đi nhanh cùng bọn họ hội họp đi."

Chỗ ở có thể nhớ rõ ràng sao? Ta đến sau đó, sẽ phái người đi tìm người."

"Cố một cái bên cạnh cửa Bạch Hồ dưới cầu, lão Lý khách sạn, tiểu nhân nhớ rất rõ ràng."

Cao Dư gật đầu một cái, khoát tay tỏ ý Thường Tiểu Lục rời khỏi.

Này cố một cái môn Bạch Hồ cầu, là Biện Lương thành một cây cầu lương. Dưới cầu lão Lý khách sạn, cũng là một nhà tiệm cũ, hoàn cảnh tốt, cơm nước không tệ, giá tiền cũng không cao. Năm đó Cao Dư theo sư phụ đi tới Biện Lương, từng tại người gia lão kia trong tiệm ở qua, ấn tượng phi thường sâu sắc hần đã đáp ứng, phải cho Thường Tiểu Lục một cái tiền đồ, nói ra mà nói, tự nhiên định đoạt.

Hành tẩu giang hồ, giảng là một cái 'Chữ tín'.

Từ trước hần không thể nào cho Thường Tiểu Lục cái gì bảo đảm, nhưng từ khi hần chứng thật thân phận về sau, hần cảm thấy, có thể làm ra cam kết.

Đây cũng là Thường Tiểu Lục tại sao dám làm như vậy nguyên nhân.

Tu Thành?

Địa phương nhỏ! Sao so được với Biện Lương phồn hoa.

Thường Tiểu Lục không chỉ một lần nghe người ta nói qua Biện Lương thành cảnh đẹp, mà nay có cơ hội dời qua bên kia, hơn nữa còn có núi dựa, há có thể bỏ đi cơ hội?

Cao Dư lừa hần?

Trực nương tặc, không thấy Thái Úy phủ đồ phái người qua tới đón tiếp, lừa hần một cái sai dịch làm chi!

"Thường Đô Đầu,

Thường Đô Đầu "

Đỗ Thiệu Tam sắc mặt trắng bệch, lạc giọng gào thét.

Chính là Thường Tiểu Lục lại hoảng như không nghe thấy, nghênh ngang mà đi.

Vào giờ phút này, hần đầy đầu đều là tương lai Biện Lương thành cuộc sống tốt đẹp, lúc đó quân Đỗ Thiệu Tam một cái xứng quân sống chết?

"Đỗ Thiệu Tam, đừng kêu."

Cao Dur tiến lên hai bước, trầm giọng nói: "Ngươi và ta vốn là không thâm cừu đại hận, trước đây mặc dù hơi nhỏ va chạm, thế nhưng tại bắc nhai sau khi, đã thanh toán xong. Nói thật, ta cũng không muốn để ý đến ngươi, có thể ngươi ngàn không nên, Vạn không nên, không nên đốt Tứ Nương nhà, suýt chút nữa làm hại Tứ Nương bỏ mạng. Biết không? Tại ta khó khăn nhất sau khi, Tứ Nương nàng từng giúp qua ta."

Cao Dur nói, là này thiên xé trưa, hấn bụng đói ục ục, người không có đồng nào sau khi.

Bất kể Chu Tứ Nương có phải hay không được Mã Đại Tráng dẫn dò, này thiên nàng cho Cao Dur bốn cái bánh hấp, trả lại cho hấn một mạch tiền.

Cũng chính là này một mạch tiền, cái biên Cao Dur vận mệnh.

Nói như thế, có lẽ hấn tương lai có cơ hội kiếm được tiền, nhưng nếu như không có Chu Tứ Nương, cái kia thiên liền có thể có thể chết đói đầu đường.

Chớ đừng nói chi là, Mã Đại Tráng cùng hấn có ân cứu mạng.

Nếu như không có này một mạch tiền, hấn liền không vào được Đô Giam Phủ, không chiếm được Cao Kiệt thưởng thức, càng không thể nào quy tông nhận tổ phần tình nghĩa này, thiên kim khó trả. Cũng chính là nguyên nhân này, Cao Dur trong lòng, đã sớm đoạn Đỗ Thiệu Tam vận mệnh.

"Tiểu Cao không, Nha Nội!"

Đỗ Thiệu Tam hoảng hốt, luôn miệng gào thét nói: "Tiểu nhân có mắt như mù, đắc tội Nha Nội, xin Nha Nội tha ta mạng chó."

Ngu xuẩn!

Rừng thưa bên trong, Trần Nghiễm đem tất cả nhìn ở trong mắt.

Nghe được Đỗ Thiệu Tam tiếng quát tháo, hấn nhin được âm thầm lắc đầu.

Đỗ Thiệu Tam đến bây giờ, cũng không có hiểu rõ chính chủ là cái nào. Tại lai lịch bên trên, Cao Dur đã đem chuyện đã xảy ra nói cho Trần Nghiễm. Đối đây thị phi khúc trực, Trần Nghiễm cũng không thêm đề ý. Nếu Đỗ Thiệu Tam là người tốt người nhà, hấn có lẽ sẽ khuyên. Có thể nếu Đỗ Thiệu Tam là đây các loại du côn vô lại, Trần Nghiễm tâm lý, cũng không có chút nào thương hại ý.

Người bậc này, giết cũng liền giết!

Hấn nhiệm vụ, là bảo hộ Cao Tiểu Dur chu toàn, những chuyện khác, hấn sẽ không nhúng tay.

Nếu như, nếu như lúc này Đỗ Thiệu Tam hướng về Mã Đại Tráng cầu xin tha thứ, có thể còn có một con đường sống.

Phải biết, Cao Dur thuần túy là làm Mã Đại Tráng mới ra tay thu thập Đỗ Thiệu Tam, mà Mã Đại Tráng đoạn đường này đi xuống, hấn cũng thấy rõ ràng, là một đơn thuần ngay thẳng Đại tiểu tử. Nếu Đỗ Thiệu Tam xệ mặt xuống hướng về Mã Đại Tráng cầu xin tha thứ mà nói, Mã Đại Tráng nói không chừng sẽ xem ở đồng hương phân thượng, tha cho tính mạng hấn. Không tốt, chính là đánh hấn một trận, cũng không biết giết Đỗ Thiệu Tam.

Chính là Cao Dur

Trần Nghiễm cười cười!

So với Cao Cầu ba vị công tử, đây vị tiểu Nha Nội tràn đầy giang hồ tức giận, hơn nữa rất biết tính kế.

Chỉ nhìn lần này tìm Đỗ Thiệu Tam phiền toái, tiểu Nha Nội sợ là di chuyển không ít tâm tư chính là Đỗ Thiệu Tam chết, tin tưởng vị kia Đông Bình Phủ Trình tri phủ, cũng sẽ không. Phần tâm tư này, cảm giác ngược lại là thêm có vài phần Thái Úy phong thái.

Đang lúc này, Trần Nghiễm đột nhiên sinh lòng sợ hãi.

Đó là một loại võ giả đặc biệt trực giác, hấn cơ hồ không có cân nhắc, trong tay đại thương bá liền rời tay bay ra, gào thét lao ra rừng thưa.

Cùng lúc đó, Trần Nghiễm bước đi như bay, hai ba bước liền chạy đến, "Nha Nội, cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Thật 1 cái đại hòa thượng!

Một cái Giới Dao, từ biết thiếu té xù Thạch Đầu phía sau bay ra, chạy thẳng tới Mã Đại Trắng.

Giới Dao tốc độ rất nhanh, giống như một tia chớp.

Mã Đại Trắng mặc dù khí lực lớn, nhưng muốn nói quyền này chân, cũng là bất nhập lưu, không coi là thật cao minh.

Này Giới Dao xuất hiện phi thường đột nhiên, để cho Mã Đại Trắng sững sốt một chút. Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, một cán đại thương từ trên trời hạ xuống, keng một tiếng đánh trúng Giới Dao, đem chiếc kia nhanh chóng dường như sét đánh một bản Giới Dao đánh bay sau đó, thật sâu đâm vào Mã Đại Trắng trước người.

Đại thương thân thương, vẫn lay động.

Trần Nghiễm đã đi tới Mã Đại Trắng bên cạnh, đưa tay đem đại thương nhặt lên.

"Người nào?"

"Bọn ngươi những thứ này cầu tặc, lại đang xem mạng người như cỏ rác! Ta đây ở chỗ này, tuyệt không cho phép bọn ngươi can rỗi."

Một cái hùng vĩ hán tử, từ Thạch Đầu sau khi đi ra.

Hắn thân cao 6 Tấc thước ba tấc, một số gần như 190 cm, trường mặt rộng rãi tai lớn, mũi thẳng mồm vuông. Xem hình thể, hơi có chút béo mập. Hắn trên người mặc Hồi Sắc tăng áo, dưới chân một đôi chàm đất gày, ngư núi trơ trụi, tay cầm một cái nặng chịch, sáng loáng Thiên Trượng.

Là một hòa thượng?

Trần Nghiễm nhíu mày lại, lạnh lùng nói: "Đại hòa thượng, nơi này không người sự tình, đừng vội xen vào việc của người khác."

"Lộ Bất Bình, có người giẫm đạp."

Ta đây không ưa nhất, chính là người đây các loại giết hại nhân mạng gia hòa muốn giết người, này muốn hỏi một chút ta đây Thiên Trượng có đáp ứng hay không."

Đại hòa thượng tiếng như Hồng Chung, trung khí mười phần.

Nếu như không phải bên hông hắn treo một cái hồ lô rượu, còn có trên thân phát ra mùi rượu, Cao Dư nói không chừng sẽ cho rằng, đây là một đắc đạo Cao Tăng.

Hắn vừa muốn mở miệng, này đại hòa thượng đã bước nhanh đến phía trước.

Trần Nghiễm lạnh rên một tiếng, bước lên trước, trong tay đại thương đầu súng hướng xuống dưới, lạnh lùng nói: "Đại hòa thượng, còn dám bước lên trước, đừng trách ta dưới súng vô tình."

"Nói nhảm quá nhiều!"

Đại hòa thượng nổi giận gầm lên một tiếng, Thiên Trượng vũ động, sấm gió vang lên.

Trần Nghiễm mặt liền biến sắc, cũng sinh ra tức giận, trong tay đại thương như măng xà ngang đầu, bá thẳng tấp đâm ra.

Đại thương cùng Thiên Trượng đụng một chỗ, phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Thật là bản lãnh!"

Đại hòa thượng nghiêm nghị quát lên: "Chính là là một nỗi giáo cho giặc tiểu nhân, ta đây hôm nay muốn vì dân trừ hại, không thể tha cho ngươi."

Này Thiên Trượng tung bay, vù vù vang dội.

Trần Nghiễm tất lạnh rên một tiếng, đại thương như long.

Hai người kia giao thủ một cái, liền thanh thế cực kỳ kinh người.

Cao Dư hứng thú, tiến lên một bước, cẩn thận xem cuộc chiến. Hắn quyền cước thân thủ không tốt lại nại chưa từng có một vị Minh Sư. Cho nên, hắn ánh mắt và kiến thức không kém, cũng có thể nhìn ra môn đạo, trong lòng không khỏi nhất thời phát ra một tiếng cảm thán.

Đại hòa thượng quyền cước làm sao?

Chỉ nhìn Trần Nghiễm, liền biết đầu mối.

Cao Kiệt từng hướng về hán giới thiệu qua, Trần Nghiễm là Đông Kinh tám trăm ngàn Cẩm Quân thương bồng giáo đầu.

Trong tay hán cái này lớn thiết thương tên là vệt lưỡi Bàn Long thương, là Biện Lương đệ nhất Chú Kiếm Sư Kim Đại tướng sở tạo, tồn thời gian một năm, trọng 36 cân. Trần Nghiễm được Thương sau đó, cơ hồ là ngày đêm mang theo bên người, chưa từng rời tay. Hán không có lập gia đình, cũng không yêu quyền thế, cả đời tinh lực cùng tâm huyết, cũng đặt tiền cuộc tại cây thương này bên trên, cho nên tại trong cẩm quân lại được xưng làm 'Thương sĩ'.

Có thể trở thành tám trăm ngàn Cẩm Quân Thương tốt Tổng Giáo Đầu, tất nhiên là trải qua vô số lần khiêu chiến.

Theo Cao Kiệt nói, Trần Nghiễm 10 năm trung tâm, trải qua Đại Tiểu khiêu chiến cộng hơn ba trăm lần, không một lần bại.

Cũng chính là đây toàn thắng thành tích chiến đấu, khiến cho hán ngồi vững vàng Tổng Giáo Đầu chức vụ, tại Biện Lương thành còn có 'Biện Lương Thương tốt đệ nhất nhân' lời ca tụng. Cùng hán cùng nổi danh, chính là này Ngự Quyền Quán trung tâm, có 'Biện Lương quyền cước đệ nhất nhân' danh xưng là Chu Đồng.

Nhân vật như vậy, cư nhiên cùng này đại hòa thượng đánh khó phân thắng bại.

Thương Trọng giao kích, tiếng nổ lớn liên tục.

Cương phong tràn ra, vòng càng ngày càng lớn, cho tới Cao Dư có một ít đứng không vững, liền lùi mấy bước.

"Hảo thương!"

Đại hòa thượng cũng không nghĩ tới, vậy mà gặp được như vậy đối thủ.

Hán không những không buồn, ngược lại càng ngày càng hưng phấn đánh nổi dậy thì,

Hán nổi giận gầm lên một tiếng, đem trên thân tăng bào tháo ra, lộ ra cường tráng nửa người trên. Người này tăng bào xuống, cư nhiên là không được mảnh vải. Tinh mỹ mẫu đơn hình xăm, cơ hồ bao trùm toàn thân. Mồ hôi, tại trên da thịt lóc lên ánh sáng óng ánh, thêm làm nổi bật lên này hình xăm, đặc biệt hoa mỹ tinh xảo, trông rất sống động.

"Người hán tử kia, cũng khiến thật tốt Thương, vì sao phải nổi giáo cho giặc?"

Hán hét lớn một tiếng, Thiên Trọng vũ động vũ vũ vang dội, giống như một cơn gió lớn mưa to, liền đánh về phía Trần Nghiễm.

"Chậm!"

Ngay vào lúc này, Trần Nghiễm đột nhiên rút lui hai bước, hoành thương ở trước người.

"Tại sao dừng tay? Ta đây đánh chính hưng lên, đến đến, chúng ta tái chiến ba trăm hiệp."

"Đại hòa thượng, chính là Đại Tướng Quốc Tự Hòa Hòa Thượng Lão Trí Thâm sao?"

Trần Nghiễm lại không có xuất thủ, ngược lại mỉm cười, trầm giọng hỏi.

"Người là ai?"

"Ta gọi là Trần Nghiễm."

"Này Biện Lương Thương sĩ, tám trăm ngàn Cẩm Quân Thương tốt Tổng Giáo Đầu Trần Nghiễm?"

"Chính vâng."

Đại hòa thượng hiển nhiên là biết rõ Trần Nghiễm người, nhìn được nhú mày lại, "Ta đây tại Biện Lương thì, từng thấy Trần Nghiễm chính là một cái hảo hán, bây giờ vừa thấy, khiến cho ta đây thất vọng người không cố gắng tại Biện Lương làm người Tổng Giáo Đầu, tại sao đến nổi giáo cho giặc?"

Trần Nghiễm đối với hán nói năng lỗ mãng, không để ý.

"Đại hòa thượng, ta đi năm liền nghe nói qua người, nói người có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dững."

Đáng tiếc ta tới cửa báỉ phòng sau khi, Trụ Trì trưởng lão nói người đã rời khỏi Đại Tướng Quốc Tự, nói là đi Thiếu Lâm Tự tham thiền báỉ phật tại sao đại hòa thượng không lại Thiếu Lâm Tự tham thiền, lại chạy tới đây Thập Tự pha, còn ăn khắp người mùi rượu, không sợ Phật Tổ trách tội sao?"

Đại hòa thượng nghe, nhất thời da mặt đỏ bừng.

Hán gãi gãi đầu, nói: "Ta đây phải đi Thiếu Lâm Tự, chỉ là những hòa thượng kia, sống chết không chịu cùng ta đây luận bàn, mỗi ngày để cho ta đây tùy bọn hán niệm kinh tham thiền, nửa năm trôi qua, ta đây đây trong miệng cũng phai nhạt ra khỏi cả điều đến trước đó vài ngày, ta đây nghe người ta nói

Lương Sơn Bạc có một nhóm hảo hán, người người quyền cước hơn người, hơn nữa Nghĩa Bạc Vân Thiên, cho nên liền nghĩ đến nhận biết.

Thật không nghĩ đến "

Lỗ Trí Thâm lộ ra vẻ mặt tiếc nuối biểu tình, phát ra một tiếng thở dài.

Đây, tuyệt đối là một vô pháp vô thiên gia hỏa.

Đây ban ngày ban mặt, dám nói Lương Sơn cường đạo lời khen, không có mấy phần dũng khí, tuyệt đối là không nói ra miệng đến.

Nhìn hảo bộ dáng kia, chắc là đi tới Lương Sơn sau khi, Tống Giang dám người đã phá vòng vây rồi khỏi, đại hòa thượng này mới sẽ như thế như đưa đám.

"Trưởng lão, cứu ta ta là người Lương Sơn."

Nguyên bản, một phen nói chuyện với nhau sau đó, Lỗ Trí Thâm đã hoà hoãn lại.

Có thể Đỗ Thiệu Tam lại không muốn nhìn thấy cục diện như vậy. Nếu như Lỗ Trí Thâm cùng Cao Dư bắt tay giảng hòa mà nói, hảo hán chẳng phải là chắc chắn phải chết.

Vì vậy, hảo rống cổ, liều mạng gào thét.

Mã Đại Tráng thấy vậy giận dữ, một cước đá vào Đỗ Thiệu Tam trên bụng, đập Đỗ Thiệu Tam nhất thời tiếng kêu rên liên hồi.

"Trần Nghiễm, ngươi tuy là quan chức, nhưng ta đây tại Biện Lương thì, thường nghe người ta nhắc tới ngươi, nói ngươi là một cái hảo hán.

Vì sao phải làm khó vị huynh đệ kia, đi giúp này gian nhân làm việc? Nghe ta đây khuyên, thả vị hảo hán này, ta đây cũng không muốn cùng ngươi là địch. Nếu không, liền đừng trách ta đây không nể tình, cho dù là là Biện Lương phát súng đầu tiên, cũng tuyệt không cho phép ngươi."

Trần Nghiễm nghe, không khỏi cười ha ha.

Lỗ Trí Thâm lại giận tím mặt, "Ta đây hảo ngôn hảo ngữ khuyên ngươi, ngươi lại trò cười ta đây, là đạo lý gì?"

Trần Nghiễm đang muốn trả lời, một bên Cao Dư lại đi tới trước.

"Nha Nội "

"Giáo đầu không cần phải lo lắng, ta biết nên làm như thế nào."

Cao Dư nói xong, chấp tay cùng Lỗ Trí Thâm thi lễ, "Đại hòa thượng, Bần Đạo hữu lễ!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nói phải trái

Có thể hay không làm đại hòa thượng cất giữ một, hai, đề cử khen thưởng một phen đây?

+++++

Lỗ Trí Thâm có một ít không kịp đề phòng, bản năng đề xuống Thiền Trượng, chấp hai tay nói: "Ta đây đáp lễ!"

Bất quá, hảo lời ra khỏi miệng sau khi, liền lập tức kịp phản ứng.

Trên gương mặt đó, nhất thời lộ ra phần nộ biểu tình.

"Ngươi đây Điều tư thì là người nào, rốt cuộc dám lừa gạt ta đây?"

"Bản Đạo, Hằng Châu Ngọc Hoàng xem, Đạo Hào một thanh."

Cao Dư cũng không tức giận, mà là mỉm cười cùng Lỗ Trí Thâm giải thích: "Tiểu đạo thuở nhỏ được gia sư thu dưỡng, ba Nhập Đạo cung phụng Tam Thanh tổ sư, đến bây giờ đã có mười ba năm. Nếu không phải cơ duyên xảo hợp, cùng người nhà gặp lại, chỉ sợ mà nay còn đang lưu lạc tứ xứ."

"Nguyên lai là sư huynh!"

Nghe Cao Dư giải thích, Lỗ Trí Thâm lúc này mới chợt hiểu, tức giận cũng theo đó bình tức không ít.

Tuy nói Phật Đạo cũng bất đồng Lưu, mà dù sao là người xuất gia. Lỗ Trí Thâm xuất gia, bất quá hai ba năm, mà Cao Dư xuất gia đã có mười ba năm. Cho nên Lỗ Trí Thâm Tôn Cao Dư một tiếng 'Sư huynh'. Từ đạo lý bên trên mà nói, cũng không tính là quá mức.

"Trưởng lão đừng vội nghe hán hồ ngôn loạn ngữ, hán là Quan Gia người. Lương Sơn a!"

Này Đỗ Thiệu Tam thấy vậy, thì biết rõ không ổn, vì vậy lớn tiếng kêu lên.

Hán biết rõ, nếu như Lỗ Trí Thâm buông tay bất kể mà nói, hán hôm nay cũng sẽ đình chết.

Mã Đại Tráng giận dữ, liền muốn động thủ, lại bị Cao Dư ngăn cản.

"Đại Tráng ca ca đừng vội động đến hán, thế gian này, vạn vật vạn sự, cũng không chạy khỏi một cái đạo lý."

Để cho hán nói, nếu không đại hòa thượng sợ là nan giải tư tưởng. Bản Đạo không muốn cùng đại hòa thượng kết oán, nhưng có một số việc, còn cần nói rõ."

Cao Dư tuổi không lớn lắm, lại thuở nhỏ Nhập Đạo.

Hán nhập môn chính là Đạo Đức Kinh, Nam Hoa Kinh, sau đó đi theo sư phụ học cũng là Đạo Môn kinh điển. Hơn mười năm đi xuống, tự có một cỗ Đạo Cốt Tiên Phong khí. Lúc trước sở dĩ không biểu hiện ra, là bởi vì hán lúc ấy chán nản Đạo Cốt Tiên Phong, cũng cần nhìn kỹ tình hình mà định ra. Người người mặc ăn may phục, gắng phải Đạo Cốt Tiên Phong, người ta sợ cũng không nhìn ra.

Cao Dư lần này nói, để cho Lỗ Trí Thâm xảy ra hảo cảm.

Suy nghĩ một chút cũng phải, một cái tao nhã lễ phép, ăn mặc chỉnh tề cũng không xa hoa, giờ tay nhấc chân lộ ra Đạo Môn phong độ; một cái khác, tất sinh là đầu trâu mặt ngựa, rồi bù, nhìn đến chặt vật không chịu nổi. Cho dù Lỗ Trí Thâm biết rõ Đỗ Thiệu Tam này bộ dáng chặt vật, có Cao Dư nguyên nhân, chính là trong nội tâm, lại vẫn không tự chủ được đối Cao Dư, xuất hiện chút hảo cảm.

"Sư huynh nói không tệ, thế gian này vạn sự vạn vật, cũng không chạy khỏi một cái đạo lý."

Hán lớn tiếng nói: "Ngột hán từ kia, sư huynh để cho người nói chuyện, người cứ nói thẳng, không thể giấu giếm; nếu thật người sư huynh cùng người có hiểu lầm, ta đây sẽ vì người cầu tha thứ; nhưng nếu như người dám lừa gạt ta đây, ta đây cái này Giới Đạo, cũng có thể mở Sát Giới."

Vừa nói chuyện, Lỗ Trí Thâm đem Thiên Trọng oanh cảm trên mặt đất, khom người nhặt lên Giới Đạo.

Thấy tình hình này, Trần Nghiễm cuối cùng là thở phào.

Xem Cao Dư ánh mắt, cũng theo đó trở nên có chút bất đồng.

Đây vị tiểu Nha Nội, nhìn thật không đơn giản a hán mới sẽ không tin tưởng, Cao Dư đứng ra nói chuyện với Lỗ Trí Thâm, chỉ là làm nói phải trái. Trong lòng, mơ hồ có một ít đoán ra Cao Dư ý nghĩ, Trần Nghiễm thêm tràn đầy phấn khởi, cười không nói.

"Người ngược lại là nói chuyện a!"

Đỗ Thiệu Tam kia dám mở miệng, trong lúc nhất thời cúi đầu không nói.

Người để cho hán, nói gì vậy?

Cao Dư cười nói: "Nếu hán không mở miệng, này Bản Đạo liền nói một chút. Đại hòa thượng, chứng kiến này biết thiếu sao? Từ trước ta không muốn hại tính mạng hán, cho nên để cho người cho hán xuống thuốc mê. Vốn là, ta không muốn hán dính vào, có thể bây giờ nhìn lại hán là biết thiếu, chắc là nhận ra người này. Cho nên, hán nói chuyện gì đến, chắc hán đại hòa thượng sẽ tin tưởng."

"Cái này"

"Giáo đầu, làm phiền người."

Trần Nghiễm gật đầu một cái, xem Lỗ Trí Thâm một cái,

Liền bước đi về phía biết thiếu.

Cao Dư nói tiếp: "Về phần mới vừa rồi người này nói hấn là người Lương Sơn ha ha, không dối gạt đại hòa thượng, ta là coi thường Lương Sơn những cái này tặc nhân, nếu như được ta gặp được bọn họ, tuyệt sẽ không bỏ qua cho bọn họ đại hòa thượng, người Lương Sơn, chúng ta trước tiên có thể không nói, nói trước người này sự tình, sau đó ta nguyện ý cùng đại hòa thượng, thật tốt đàm luận những tặc nhân kia."

Lỗ Trí Thâm ngay từ đầu, đối Cao Dư mà nói có một ít bất mãn.

Có thể Cao Dư nói cũng ở đây để ý, cho nên do dự một chút sau đó, hấn vẫn gật đầu, không phản bác.

"Người này, tên là Đỗ Thiệu Tam, tuyệt không phải cái gì người Lương Sơn tặc."

Hấn vốn là Tu Thành du côn, trong ngày thường du thủ du thực, không chuyện ác nào không làm. Quan địa phương sờ đi đây đi hấn, là bởi vì hấn tại người Lương Sơn tặc tấn công Tu Thành ngày ấy, ý đồ phụ nữ đảng hoàng. Chỉ có điều, hấn không thể được như ý, vì vậy phóng hỏa đốt cô gái kia nhà ở. Nếu không phải quan địa phương người đến kịp thời, chỉ sợ cô gái kia, liền muốn bỏ mạng tại trong biển lửa.

Ta muốn giết hấn, là bởi vì ta đây Đại Tráng ca ca, chính là cô gái kia nam nhân."

"Tiểu Ngư Nhi, ta cùng Tứ Nương còn không có thành thân đây."

Mã Đại Tráng nghe, liền vội vàng khoát tay nói: "Tiểu Ngư Nhi người có thể không nên nói lung tung, nếu không Tứ Nương biết rõ, nhất định sẽ nói ta."

Tấm da mặt đen nhánh kia, rốt cuộc toát ra then biểu tình.

Lỗ Trí Thâm trước ngăn người một chút, chợt liền biết ảo diệu trong đó, không nhịn được cười lên ha ha.

Hấn là như vậy từng va chạm xã hội người, sao không nhìn ra, Đại Tráng là một cái chất phác hán tử? Về phần Đại Tráng cùng này đồ bỏ Tứ Nương Lỗ Trí Thâm tựa hồ nhớ tới cái gì tốt đẹp chuyện cũ, lông mày mà lộ ra nét mừng, hơi nhếch khóe môi lên lên.

Lúc này, này biết thiếu cũng tỉnh.

Hấn một cái liền nhận ra Mã Đại Tráng, bất quá lại không có gào thét.

Về phần Cao Dư, hấn đảo từng thấy. Chẳng qua là lúc đó Cao Dư vẫn là tên ăn mày nhỏ, cùng bây giờ hoàn toàn là hai cái bộ dáng, hấn cũng không nhận ra được.

"Đại hòa thượng, này biết thiếu đã tỉnh, có lời gì, người có thể hỏi hấn, ta không nói lời nào."

Vừa nói, Cao Dư liền lui về phía sau một bước, đứng chấp tay.

Mã Đại Tráng theo sau lưng hấn, ánh mắt lại nhìn chăm chú đến Đỗ Thiệu Tam.

Về phần Trần Nghiễm, tỏ ý biết thiếu đi tới. Từ đầu tới cuối, hấn không nói một lời.

Mặc dù không rõ ràng là trạng huống gì, nhưng biết thiếu đã thấy rõ ràng tình trạng. Có câu nói là, công trong môn phái thật tu hành, tuy nói hấn chính là một cái bình thường sai dịch, có thể nhân lực này cùng đầu óc xác thực không kém, trên nguyên tắc cũng có một cái biết.

"Ngột này Điều tư, ta đây có lời hỏi người, người chỉ cần thành thật trả lời, ta đây liền không làm khó dễ người."

Biết thiếu nuốt nước miếng, rung giọng nói: "Trưởng lão cứ hỏi, tiểu nhân biết không khỏi trả lời."

"Tốt lắm, ta hỏi người, có thể nhận ra người kia người phương nào?"

"Đỗ Thiệu Tam đây là Tu Thành du côn."

"Kia, hấn phạm tội gì?"

Biết thiếu hít sâu một hơi, thao thao bất tuyệt kể lể.

Những người trước mắt này, không có một dễ trêu vừa mới đem hấn cứu tỉnh người, mặc dù không có nói chuyện, vừa vặn bên trên lại có cổ tử quan khi; còn thiếu niên kia còn có Mã Đại Tráng biết khác biệt không biết, lại biết Mã Đại Tráng tựa hồ cùng quý nhân, cũng không dễ chọc. Nếu so sánh lại, đại hòa thượng này mặc dù hung thần ác sát, có thể cảm giác, không có có ác ý gì.

Hấn đem Đỗ Thiệu Tam xuất thân, nói rõ ràng rành rành.

Thậm chí còn, Đỗ Thiệu Tam tại sao được trao, sau đó thì như thế nào liên quan vu cáo người, cuối cùng được Tri Phủ đây đi anh du sơn, nói cực kỳ rõ ràng.

"Kia, hấn không phải Lương Sơn hảo hán?"

"Hán?"

Biết thiếu nghe, không nhìn được cười, "Người này ngược lại là có thể bắt nạt lương thiện, sẽ trộm cắp, nhưng xác thực cùng Lương Sơn Bạc không có chút nào quan hệ. Nếu không, hắn đã sớm bị xử tử, lại sao có thể có thể sống đến bây giờ, mệt mỏi tiểu nhân khổ cực đây?"

Lỗ Trí Thâm nghe xong, chỉ cảm thấy tức giận hướng đỉnh đầu.

Hắn hô xoay người, mắt hồ cảm tức nhìn Đỗ Thiếu Tam, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngươi đây đồ vô lại bát mới, rốt cuộc dám lừa gạt ta đây!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Ai đúng ai sai (1)

"Đại hòa thượng, một cái khiêu lương tiểu sư, cần gì phải tức giận?"

Bất quá ta nói qua, ta muốn giết người này. Không phải vì còn lại, chỉ vì ta Đại Tráng ca ca cùng Tứ Nương trút con giận."

Cao Dư ngăn cản Lỗ Trí Thâm, rồi sau đó hướng Mã Đại Tráng gật đầu.

Đây một lần, Lỗ Trí Thâm không có lại ngăn trở, nhưng nhìn hắn biểu tình, cũng biết trong lòng của hắn rất không thích sống. Suy nghĩ một chút đảo cũng bình thường, đại hòa thượng này cũng coi là một cái hảo hán. Vào nam ra bắc nhiều năm, lại suýt chút nữa bị một cái du côn lừa gạt...

Trong lòng, lại làm sao có thể thoải mái?

Về phần Đỗ Thiếu Tam, thêm giống như cái không có xương con rắn chết, bị Mã Đại Tráng kéo vào rừng thưa.

Chợt, từ trong rừng truyền tới hét thảm một tiếng.

"Ngột tiểu tử kia, mới vừa rồi là ta đây bị lừa gạt, cho nên mới đắc tội ngươi, ta đây hướng về ngươi nhận sai.

Thế nhưng, ngươi nói Lương Sơn Bạc hảo hán, không coi là hảo hán, ta đây lại không phục. Ta đây nghe người ta nói qua, kia vận thành Tống Giang, người tụng Hồ Bảo Nghĩa, Sơn Đông Cặp Thời Vũ, làm người sáng sủa, Nghĩa Bạc Vân Thiên, thì như thế nào không coi là chân hảo kiệt?"

Cao Dư cười!

"Ngươi cười lớn?"

Lỗ Trí Thâm có chút ghét Cao Dư nụ cười, không nhìn được hỏa khí dâng trào.

Lúc này, Mã Đại Tráng dừng lại dắt ngựa đi tới.

Cao Dư nói: "Nơi đây không phải là nói chuyện địa phương, nếu đại hòa thượng muốn cùng ta tranh luận, chúng ta không ngại tìm một chỗ địa phương tốt, muốn mấy vò rượu ngon, gọi mấy cái thức ăn ngon, ngồi xuống từ từ nói. Nhưng không biết đại hòa thượng có dám hay không cùng ta ăn chung Từ đây?"

Lỗ Trí Thâm nghe, hỏa khí cũng tiêu tan không ít.

Hắn quan sát Cao Dư hai mắt, đột nhiên cười lớn: "Ngươi sư huynh này, hồn không giống công người trong môn, thật có chút hào khí.

Uống rượu liền uống rượu, ta đây sợ ngươi sao?"

"Vậy mời đại hòa thượng, trước mặc quần áo tử tế... Đây xuân hàn lạnh lạnh, hết sức nhuộm phong hàn."

Cao Dư nói xong, liền xoay người đi tới kia biết thiếu trước mặt.

Biết thiếu tâm lý không ngừng run lên, chứng kiến Cao Dư đi tới, sắc mặt thay đổi được trắng bệch.

Đỗ Thiệu Tam chết, những người này có thể giết người hay không diệt khẩu? Hần không dám nghĩ quá nhiều, bởi vì càng muốn, tâm lý lại càng sợ hãi.

"Phải đi ca ca ngừng sợ, ta sẽ không hại tính mạng ngươi."

Cao Dư vừa nói chuyện, từ bên hông da hổ trăm nạp trong túi lấy ra 200 xâu tiền dẫn, nhét vào biết thiếu trong tay.

200 xâu nghe vào không nói, nhưng thực tế sức mua, còn chưa đủ để bốn xâu. Nhưng là đối với một cái biết thiếu mà nói, đây cơ hồ là hắn không ra biết thì, ba, bốn tháng thu nhập. Dĩ nhiên, nếu ra biết lời nói, hắn thu nhập còn có thể nhiều hơn nữa chút ít.

"Đỗ Thiệu Tam là người nào, trong lòng ngươi rõ ràng."

Ta Đại Tráng ca ca cùng hắn trong lúc đó ân oán, nghĩ đến ngươi cũng biết. Không nói gạt ngươi, chính là ngươi trình báo trình công, trình công cũng sẽ không để ý một cái du côn sống chết. Ta nói những thứ này, ngươi có đồng ý hay không?"

"Đó là tự nhiên."

"Rất tốt, sau khi trở về nên nói như thế nào, ngươi rõ ràng?"

"Tiểu nhân rõ ràng."

"Nên nói như thế nào đây?"

Tiền dẫn tới tay, biết thiếu tâm lý thờ phào.

Người trước mắt tuổi không lớn lắm, đúng là cái nói phải trái người.

Hắn suy nghĩ một chút nói: "Đây Đỗ Thiệu Tam từ trước tại Tu Thành đắc tội không ít người, cho nên ở trên đường, bị người hại tánh mạng."

"Thông minh!"

Cao Dư nói: "Ta cũng không sợ ngươi đến lúc đó sau nói ngược, ngược lại ngươi cũng không tìm được ta."

Tin tưởng trình công sẽ không làm cho này du côn sống chết tìm ngươi không phải, đem tiền thu cất, sau khi trở về thật tốt sống qua ngày, từ nay về sau, chúng ta không được gặp nhau nữa."

"Đa tạ hảo hán, đa tạ hảo hán!"

Biết thiếu liên tục chấp tay, cuối cùng là yên lòng.

Lúc này, Lỗ Trí Thâm cũng mặc xong tăng bào, nhận xét thiếu phải đi, vì vậy hét lớn một tiếng: "Chậm!"

"Trưởng lão có gì phân phó?"

Biết thiếu nghe được hắn đây rít lên một tiếng, hai chân mềm nhũn, suýt chút nữa quỵ dưới đất.

Chỉ thấy Lỗ Trí Thâm xách Thiền Trượng, đi lên trước hướng về hai bên phải trái liếc mắt nhìn, đột nhiên vũ động Thiền Trượng,

Hung hăng nện ở ven đường trên đá lớn. Chính là khối kia mới vừa rồi hắn ăn thân đá lớn, ầm một tiếng vang thật lớn, đá lớn bị đánh đứt gãy hai khối, bụi đất tung bay.

Biết thiếu trên mặt, không có chút nào Huyết Sắc, lòng thêm là tim đập bịch bịch.

"ĐCM thằng kia, ta đây cũng không phải làm khó ngươi."

Bất quá lấy tiền tài người, cùng người tiêu tai. Nếu là bị ta đây biết rõ ngươi trở về bàn lộng thị phi, chính là cách nhau ngàn dặm, ta đây cũng sẽ không tha cho ngươi."

Kia thanh thế, cực kỳ kinh người.

Lỗ Trí Thâm giống như một người Kim Cương, căm tức nhìn biết thiếu.

Biết thiếu sắp khóc, bận rộn rung giọng nói: "Trưởng lão yên tâm, tiểu nhân còn muốn sống."

"Đại hòa thượng, chúng ta uống rượu đi đi."

Cao Dư cùng Trần Nghiễm dắt ngựa, tại ven đường hướng về Lỗ Trí Thâm vẫy tay.

Lỗ Trí Thâm lúc này mới bỏ qua cho biết thiếu, lời kéo Thiên Trường sai bước đi tới, vừa đi vừa nói: "Liên đi thì đi, ta đây mới vừa rồi đánh một trận, bụng cũng đói... Đi một chút đi, chúng ta uống rượu đi, ta đây nhất định phải cùng ngươi gặp cái cao thấp."

Hắn câu nói sau cùng, là đối Trần Nghiễm mà nói.

Trần Nghiễm cười nói: "Đại hòa thượng, Thương bồng ta lại không sợ hãi, há có thể sợ cùng ngươi uống rượu?"

"Đi một chút đi, vậy chúng ta đi!"

Bởi vì Lỗ Trí Thâm không có tọa kỵ, Cao Dư mấy người cũng sẽ không lên ngựa.

Bốn người ba cười, dọc theo đại đạo mà đi, rất nhanh liền tan biến không còn dấu tích...

Biết rõ bốn người kia không thấy, biết thiếu mới xem như hoàn toàn yên tâm. Hắn đặt mông ngồi trên đất, thở ra một hơi dài, lặng lẽ xóa đi trên trán mồ hôi lạnh.

Liên mới vừa rồi như vậy một hồi, hắn đã mồ hôi ướt bên trong thường.

+++++

Sắc trời, dần tối.

Từ Thập Tự pha đến hợp Thái trấn, nếu như cười ngựa lời nói, nửa ngày quang cảnh là có thể đến.

Cũng bởi vì Lỗ Trí Thâm là đi bộ, cho nên Cao Dư mấy người cũng được vậy. Bốn người đi gần nửa ngày, liền cách xa Thập Tự pha, đi tới một chỗ thôn xá đặt chân.

Cửa thôn, có một tòa phòng trệt.

Phòng trệt bên ngoài, đánh một tòa Trúc Lâm, phía trên còn treo móc một tấm vải hoàng, trên viết 'Ít rượu' hai chữ.

Đây, là một nhà Tù Quán nhà trọ.

Thôn nằm ở đại đạo một bên, nhưng bởi vì tết Nguyên Tiêu mới qua, người đi đường cũng không được là rất nhiều, cho nên Tù Quán nhìn qua, cũng rất vắng vẻ.

Kia trong trúc lâm, dựng lên lò bếp, phía trên đưa có một cái lồng hấp.

Bốn người đi vào Tù Quán sao đó, rượu kia tùy tiện tiểu nhị bận rộn chào đón, "Mấy vị khách quan, nghỉ trọ vẫn là ở trọ?"

"Trước tiên đánh sắc nhon, có hay không ở trọ lại nói."

Trần Nghiễm ôn ngôn phân phó, tiểu nhị kia bận rộn đáp một tiếng, dẫn bốn người tại trong trúc lâm ngồi xuống.

"Khách nhân, muốn ăn chút gì?"

Không đợi Trần Nghiễm mở miệng, Lỗ Trí Thâm nói: "Đem ra kia Hứa nói nhảm nhiều, có tốt lắm Tù thức ăn ngon, chỉ đề ý bụng lên là được."

Nói xong, hắn từ bên hông dựng bạc bên trong, liền lấy ra trước sau như một đồng tiền, dùng roi ở trên bàn.

"Tiểu nhân mình bạch."

Tiểu nhị kia vừa nhìn, nhất thời cười hí mắt, "Hôm nay vừa vận đánh một cái mập chó, nước sốt được hỏa hầu vừa vận. Trong lồng còn có hai cái mập ngỗng, khách quan ước chừng phải thưởng thức?"

Lỗ Trí Thâm nghe, con mắt nhất thời sáng lên nổi dậy.

"Hảo hảo hảo, tất cả đều bụng lên."

"Cắt thêm ngũ cân thịt chín, trộn thật tơi giã, thịt chín có nhiều mập mỡ, nhà ta ca ca, thích nhất một hợp này."

Mã Đại Tráng cười, nhếch môi, gật đầu liên tục.

Nhìn, mấy vị này là khách hàng lớn.

Tiểu nhị kia vậy còn có thể không biết rõ đi hào khách, không nói hai lời liền đáp ứng, vừa đi vừa cao giọng hô: "Thịt thơm thập cân, mập ngỗng hai cái, thịt chín ngũ cân, muốn nhiều hơn mập mỡ, khách quan chờ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Ai đúng ai sai (2)

Đang ngồi bốn người, ăn mạnh đều không nhỏ.

Lại không nói Lỗ Trí Thâm, Mã Đại Tráng thân khoan thể bản, ăn tràng béo mập, coi như là Cao Dư, cũng ăn mạnh kinh người.

Đi ngang qua Quang Âm Thiền cái tạo sau đó, hấn ăn mạnh gia tăng rất nhiều. Bất quá hấn kia thể chất, thuộc về làm sao ăn, đều ăn không mập loại hình.

Về phần Trần Nghiễm, đồng dạng là một cái bụng bự hấn.

"Ta đây danh tự, sư huynh đã biết, cũng ta đây còn không biết, sư huynh danh tự."

"Tại hạ, Cao Dư."

Cao Dư bị Lỗ Trí Thâm đảo một chén rượu, cười trả lời: "Gia phụ Cao Cầu, quan bá trước điện cũng Thái Úy. Trưởng lão nếu đi qua Biện Lương, chắc hấn cũng đã nghe nói qua gia phụ danh tự."

"Lúc đầu, thật sự là Nha Nội!"

Lỗ Trí Thâm mặt liền biến sắc, gật đầu nói.

Bất quá, kia 'Nha Nội' hai chữ, lại không nửa điểm tôn kính ý, thậm chí còn có chút ít chán ghét.

Cao Dư dĩ nhiên minh bạch nguyên nhân này... Cao Cầu danh tiếng cũng không tính quá tốt, thứ nhất hấn là Vũ Quan, thứ hai hấn bị Quan Gia yêu thích, vì vậy liền bị liệt vào Lộng Thần hàng ngũ. Bốn triều, lấy Văn Quan thống trị thiên hạ, Hoàng quyền cùng Sĩ Đại Phu cùng tồn tại.

Nói cách khác, thời đại này bên trong, thật sự lời nói có trọng lượng đều ở đây hoàng gia cùng Sĩ Đại Phu trong tay.

Cao Cầu thật ra thì cũng không có làm gì Thiên Nộ người oán sự tình, tuy nói hấn tại Cẩm Quân làm một chút nhìn như trò cười giống như cái cách, kì thực là đòi Quan Gia quan tâm. Trừ lần đó ra, hấn có chút tham tiền, cũng hết thấy đều còn đang để hạn bên trong..

Chỉ là, người một cái Lộng Thần, có tư cách gì được Quan Gia tín nhiệm.

Ở tại là quan văn thể hệ phát động, Cao Cầu cũng trở thành bất học vô thuật, tham tiền háo sắc đại danh từ.

Lỗ Trí Thâm nơi nào biết triều đình này cong lên cong lượn quanh, ngược lại dân gian đối Cao Cầu tiếng tăm không tốt hấn cũng liền coi thường.

Còn có một cái nguyên nhân... Lỗ Trí Thâm nguyên bốn cũng là Quân Quan.

Hấn thấy, Cao Cầu những cái được gọi là 'Cái cách ". Nhất định chính là làm trò cười cho thiên hạ động tác võ thuật đẹp.

Như vậy, cũng dễ cho hấn đối Cao Cầu giác quan kém hơn.

Cao Dư dĩ nhiên có thể nghe ra Lỗ Trí Thâm trong giọng nói về khinh thường, nhưng không để ý.

"Mới vừa trưởng lão nói, người Lương Sơn tặc, nguyên là hảo hán?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Trưởng lão, ta cũng không phải là Tu Thành người, cho nên cùng những người này, cũng không có cái gì ân oán, cho nên không thể nghe lời, trưởng lão chớ trách.

Bản Đạo từ tiểu cùng sư phụ sống nương tựa lẫn nhau, lưu luyến tứ xứ, cũng coi là lãnh hội qua đời thay nóng lạnh.

Người tốt, người xấu, người trong lòng người có một món nợ, dù ai cũng không cách nào nói rõ ràng. Ta chỉ từ những người này xuất thân, còn có bọn họ

thật sự làm việc đi phán xét, tin tưởng vẫn tính là công bình. Tổng Giang các người khác, chúng ta trước không cần phải đi thảo luận, liền từ kia Thanh Điện Thủ Dương Chí bọn người nói lên, người xem coi thể nào?"

"Người nói!"

Lỗ Trí Thâm đưa tay, bụng chén lên, uống một hơi cạn sạch.

Cao Dư tất chậm rãi khoan thai nói: "Theo ta được biết, Dương Chí chờ mười hai người, vốn là mệnh quan triều đình.

Sao đó Dương Chí áp vận sinh nhật cương, bị người cướp đi, cho tới trở thành tù nhân. Mà Từ Ninh chờ mười một người, bởi vì cùng Dương Chí kết nghĩa, cho nên bỏ nhà mình tiền đồ, đem Dương Chí cứu sau khi đi ra, một nhóm người kết bạn, lên Lương sơn bạc vào rừng làm cướp.

Ta nói cũng có sai lầm?"

Lỗ Trí Thâm gật đầu, "Không có sai, bên ngoài chính là như vậy tin đồn."

"Được, ta không đi phán xét sinh nhật cương đúng sai, cũng không có tư cách kia đi phán xét.

Ta chỉ nói, kia Dương Chí ném sinh nhật cương, có phải hay không có lỗi? Từ thân phận của hắn mà nói, có tính hay không là hắn trách nhiệm?"

Sinh nhật cương cũng tốt, Hoa Thạch Cương cũng được, xác thực không phải Cao Dư có tư cách đi bình luận.

Đó là Quan Gia sự tình, đó là Sĩ Đại Phu môn làm việc, hắn bắt quá một người bình thường, liền công danh cũng không có, thì như thế nào có thể phán xét đây?

Lỗ Trí Thâm ngăn người một chút, để chén rượu xuống nói: "Đúng là Dương Chí thuộc về qua."

"Không sai, Dương Chí thân là mệnh quan triều đình, lĩnh nhiệm vụ, chính là hộ tống sinh nhật cương. Kết quả sinh nhật cương mất, đó là hắn không có hộ tống chu toàn. Triều đình muốn phán hắn tội,

Ta cho là cũng không tính quá đáng... Ngoài ra, Từ Ninh, Lô Tuấn Nghĩa các người khác, đồng dạng là mệnh quan triều đình, cảm là triều đình bổng lộc, ăn là triều đình lương hưởng. Chỉ vì kia tình nghĩa huynh đệ, bọn họ cũng không nhìn kỹ tự thân trách nhiệm, chạy đi đem Dương Chí cứu ra... Không sai, những người này toàn bộ huynh đệ bọn họ tình nghĩa.

Nhưng vấn đề là, triều đình nuôi sĩ, cùng bọn chúng bổng lộc, cùng bọn chúng lương hưởng, phần ân tình này, bọn họ lại đưa vào nơi nào?

Hướng tiểu lý thuyết, bọn họ đây là vì tư nghĩa vong cố luật pháp; nếu hướng Đại lý thuyết, bọn họ chính là Bất Trung, đối triều đình Bất Trung, đối Quan Gia Bất Trung, đối với bọn họ tri hạ, bị bọn họ bảo hộ từ mờ sáng bạch tính Bất Trung... Thì như thế nào coi là hảo hán?"

"Cái này..."

Lỗ Trí Thâm nghe Cao Dư nói xong, miệng há gương ra, lại không lời chống đỡ.

Lúc này, tiểu nhị đem thịt bụng lên.

Cao Dư đưa tay, xé một chỉ ngỗng chân, rồi sau đó hung hăng cắn một cái.

"Lại nói Triều Cái... Ta nghe người ta nói, đây Triều Cái là vận thành quan chức, nhất phương Bảo Chính.

Nói thật, ta không thể không biết triều đình đối với hắn có thiếu nợ, hắn tại vận thành có thể nói là nhất phương hào cường, ngay cả quan địa phương đối với hắn cũng rất có kính trọng. Nhưng một người như vậy, lại cướp đi sinh nhật cương. Ta cũng như thế không nói kia sinh nhật cương đúng sai, ta chỉ nói, kia Triều Cái tự xưng là Thế Thiên Hành Đạo, cũng cướp đi sinh nhật cương về sau, những tiền kia lại dùng ở địa phương nào?

Hắn mang theo 10 vạn xâu tài vật, lên Lương sơn bạc.

Hơn nữa dựa vào kia 10 vạn xâu tài vật, thu mua Dương Chí các người khác, sau đó chiêu binh mãi mã, cái này lại xem như thay trời đi cái gì nói?"

Lỗ Trí Thâm sắc mặt, biến hóa rất là khó coi.

Hắn cũng không nói chuyện, nhặt lên một nhóm thịt thơm, chỉ để ý cầm đầu ăn nhiều.

"Tổng Giang, người tụng Cập Thời Vũ, Nghĩa Bạc Vân Thiên.

Ta chỉ hỏi người, mỗi khi có giang hồ hảo hán xin vào chạy, Tổng Giang nhất định lấy tài vật đưa tặng, chỉ cần đủ khả năng, không có không lẽ. Nhưng hắn chẳng qua chỉ là một cái áp ti! Trường lão, một cái áp ti bổng lộc có bao nhiêu, người và ta cũng rất rõ. Về phần kia chút ít giang hồ hảo hán muốn nhờ, cũng phải xem cầu xin là chuyện gì... Có bao nhiêu tội đáng chết vạn lần ác nhân, bởi vì hắn được lấy chạy thoát? Mà những người này sau khi đi ra ngoài, tiếp tục làm hại nhân gian, đây phần tội nghiệt, nói toạc ra nên do người nào đảm đương?"

Nói tới chỗ này, Cao Dư đột nhiên nâng cốc chén trùng trùng điệp điệp té ở trên bàn.

"Son Đông Cập Thời Vũ... Ha, ta xem hán là dùng triều đình cùng hán quyền lực, đi thu mua nhân tâm, bắt chẹt tiền tài mà thôi."

Lỗ Trí Thâm đột nhiên xốc lên rượu bên cạnh vò, ừng ực ừng ực một hồi cuồn ầm.

Nhìn ra được, tâm tình của hán không phải quá mỹ diệu, thậm chí có chút ít khó chịu... Suy nghĩ một chút cũng phải, hán một mực sùng bái các hảo hán, đến Cao Dư trong miệng, tựa hồ biến vị nói. Cũng hết lần này tới lần khác, hán lại không biết nên như thế nào đi phản bác Cao Dư lời nói.

"Trên lưng son, phần lớn là kia cùng hung cực ác, trộm cắp hạng người."

Từ trước ta từ Hàng Châu chạy nạn, đi qua Lương Sơn Bạc, lại bị Giải gia huynh đệ cướp đi kế toán, thêm suýt nữa đưa tánh mạng. Nếu không phải Đại Tráng ca ca cứu ta, ta bây giờ dừng lại hải cẩu không còn. Ta bắt quá một cái đi ngang qua chán nản đạo sĩ, cướp đi tài vật, còn muốn giết người... Ha ha, trường lão, nếu người nói tốt hán là bộ dáng như vậy, ta đây xem vẫn là ít một chút hảo hán cho thỏa đáng."

"Đây, dù sao cũng là rất ít người."

Lỗ Trí Thâm bực mình, thật lâu nghẹn một câu nói.

Chỉ là hán những lời này, lại rước lấy Cao Dư một hồi cười to.

"Rất ít người?"

Cao Dư nói: "Cũng theo ta được biết, từ Tống Giang các người khác sau khi lên núi, trừ hai lần chính là chống lại quan quân ra, cùng ra Bình mười sáu lần, đối tượng tất cả đều là Lương Sơn xung quanh lương thiện quan chức. Ta thừa nhận, quan chức bên trong cũng có thật là giết người, nhưng theo ta được biết, Lương Sơn bắt cóc quan chức, phần lớn đều là trong ngày thường sửa cầu lót đường gia đình lương thiện... Giết người phóng hỏa Đại lung vàng, sửa cầu lót đường vô hại cốt! Kia chút ít gia đình lương thiện, tại sao thành Lương Sơn hảo hán hạ thủ đối tượng đây?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Lỗ Đạt nghi hoặc

Trần Nghiễm, không nói một lời.

Bất quá hán Tửu, lại vượt qua ăn càng nhanh, một chén liền với một chén.

Ngược lại là Mã Đại Tráng nghe không hiểu lắm Cao Dư lời nói, hơn nữa hán cũng không giống Lỗ Trí Thâm như vậy, đối Tống Giang các người khác sùng bái cực kỳ.

Ngược lại Cao Dư nói Cao Dư, hán chỉ để ý ăn thịt.

Mang theo bạch hoa hoa mập mỡ thịt chín, chấm tỏi giã, đồ ăn ngon (ăn ngon) muốn chết.

Kia ngũ cân thịt chín, Mã Đại Tráng liền ăn hơn phân nửa. Ngoài ra còn có một chỉ mập ngỗng cũng vào bụng, lại vẫn chưa thỏa mãn thân thủ bắt một nhóm thịt thơm.

"Người người này, sao nhắm có thể ăn, lưu cho ta hai khối."

Lỗ Trí Thâm đột nhiên hét lớn một tiếng, đem thịt thơm cái mâm đoan đi qua.

"Các người lại không ăn, lãng phí đáng tiếc."

"Ai nói ta đây không ăn, đều bị người ăn xong."

Lỗ Trí Thâm cả giận nói, đẩy ra Mã Đại Tráng tay.

Bất quá Trần Nghiễm nhìn ra được, hán càng nhiều là muốn nhờ vào đó để che giấu nội tâm thất lạc, mà cũng không muốn cùng Mã Đại Tráng tranh

đoạt.

"Tiểu nhị, qua đây!"

Cao Tiểu Dư vẫy tay, đem tiểu nhị kêu đến.

"Ta hỏi ngươi, Lương Sơn Bạc kia chút ít cường đạo, có từng quấy rầy qua các ngươi thôn này?"

Tiểu nhị nói: "Khách quan, chúng ta thôn này là đại thôn một cái, có hơn trăm gia đình, lại trong thôn có dũng tráng, người Lương Sơn không nên qua đây.

Ngược lại là phía trước thôn, bị tập kích qua.

Nghe nói, là trên núi hảo hán muốn trong thôn thả nhà giàu đưa lương thực đi vào... Thả nhà giàu là người tốt, cũng là một bổn phận người đảng hoàng. Triều đình đã phong tước Lương Sơn, hẳn làm sao dám mạo hiểm đưa lương thực? Kết quả, kia Lương Sơn liền phải một đạo nhân mã qua đây, cả đêm tiến vào thôn trang. Khách quan, ngươi mới vừa rồi nói, tiểu nhân cũng nghe được, nói một có điểm không tề.

Giết người phóng hỏa Đại lũng vàng, sửa cầu lót đường vô hại cốt.

Thả nhà giàu một nhà bị giết sạch sành sinh, nguyên bản hoa mỹ phòng xá, cũng bị đốt thành tro bụi... Tiểu nhân đi xem qua, được kêu là một cái thể thảm."

Lỗ Trí Thâm gương mặt, kịch liệt co quắp.

"Là Giải gia huynh đệ dẫn đội đi?"

"Đó cũng không phải, là một cái tên là Lý Tuấn cường đạo dẫn đội, còn có một cái gọi đồ bỏ Hắc Toàn Phong gia hỏa.

Tiểu nhân nghe nói, người kia hung tàn nhất. Là người đầu tiên xông vào thả nhà giàu trong nhà, một đường biết người liền giết, không phân biệt nam nữ Lão Ấu.

Thả nhà giàu nhiều giỏi một cái người a, kết quả lại..."

Tiểu nhị nói tới chỗ này, lắc đầu một cái, xoay người đi.

Lỗ Trí Thâm càng thêm yên lặng, cả người đều giống như bao phủ tại hung ác khí bên trong.

"Nha Nội, chẳng lẽ nói, triều đình cũng chưa có sai sao?"

Trần Nghiễm đột nhiên mở miệng, bắt quá lại hạ thấp giọng.

Cao Dư liếc hán một cái, nhẹ giọng nói: "Triều đình đúng sai, ngươi và ta có tư cách diệt phản loạn sao?"

"Chuyện này..."

"Triều đình thị phi, nhân tâm tự có công luận.

Ta chỉ nói kia Lương Sơn Bạc... Cướp bóc, liền là một đám cường đạo, lại cứ thiên về đánh Thế Thiên Hành Đạo danh nghĩa, tự xưng là cho thỏa đáng hán.

Ha, hảo hán gì?

Trong mắt của ta, kia chút ít trần thủ Biên Tắc tướng sĩ, mới là thật vừa vặn hán!

Trưởng lão, ta nghe khẩu âm ngươi, tựa hồ là Quan Tây khẩu âm. Ta không biết rõ ngươi trước kia là làm gì, nhưng nghĩ đến, cũng đã gặp kia Liêu Nhân hung tàn, Tây Hạ người tham lam... Năm đó, ta từng cùng sư phụ đi ngang qua Tần Châu, chính mắt thấy được Chiết tướng quân suất bộ cùng địch nhân huyết chiến. Những Chiến đó chết sa trường tướng sĩ, mới là thật vừa vặn hán, mà cũng không những cường đạo đó."

"Cái nào Chiết tướng quân?"

Lỗ Trí Thâm ngẩng đầu lên, nghi ngờ hỏi.

"Chính là kia Chiết Khả Cầu tướng quân này, nghe nói hẳn là gãy khúc Hành tướng quân chi tử, hẳn huynh trưởng, chính là Tần Châu Tri Châu gãy cũng Đại."

"Ngươi nói, là gãy Nhị Lang sao?"

Trần Nghiễm nói: "Hắn mà nay, đã là Tần Châu Tri Châu."

"Ta đây cũng không rõ ràng... Ta chỉ là theo sư phụ ta, gặp qua hần."

Lỗ Trí Thâm đột nhiên quát to một tiếng, lại xốc lên một vò rượu, hút sạch uống cạn.

Trước ngực vạt áo,

Bị từu thủy làm ướt, hần đứng lên, đi tới Trúc Lâm bên ngoài, hướng đến thềm, trông trái buồn tẻ đại lộ bên trên, phát ra liên tiếp tiếng gầm gừ.

Hần biết rõ, Cao Dur lời nói kia bên trong, có cất vấn lấy nghĩa.

Cũng hết lần này tới lần khác hần lại không tìm được phân bác lý do. Đồng thời, trong lòng của hần có thủ nhiều năm lý niệm, cũng tựa hồ xuất hiện giao động.

Tổng Giang thật sự vì, thật không coi là hảo hán sao?

Chẳng lẽ nói, hần thật sự kiên trì kia chút ít tín niệm, đều là sai sao?

Hần gầm to liên tục, tựa hồ chưa hết giận, lại nhặt lên Thiềm Trượng, tại trên đất trống quơ múa.

"Phong Ma Trượng Pháp!"

Trần Nghiễm lúc này, đã tỉnh táo lại.

Dù sao, hần tuy không phải trong quân người, nhưng vẫn thân trong quân đội, không giống Lỗ Trí Thâm như vậy, trong giang hồ phiêu bạc.

Mặc dù tâm lý có một tí chút mất mát, nhưng lại không được rất nghiêm trọng. Chỉ cần chính mình điều chỉnh một chút, cũng liền có thể tỉnh táo lại.

Hần nhìn đến tại trên đất trống Phong Ma như thế quơ múa Thiềm Trượng Lỗ Trí Thâm, tâm lý thờ dãi.

Lại nhìn về phía Cao Dur ánh mắt, cũng trở nên có chút không quá giống nhau.

"Cái trượng pháp gì?"

"Đại hòa thượng này khiến cho, là Đại Tướng Quốc Tự thân hộ pháp công Phong Ma Trượng Pháp."

Trần Nghiễm nói tới chỗ này, đột nhiên xoay chuyển ánh mắt, nhìn đến một bên đang ở ăn ngón nghiêng Mã Đại Tráng, trên mặt chợt lộ ra nụ cười.

"Nha Nội, người đây huynh đệ, ngược lại là có thể học đây Trượng Pháp."

Trên bàn, đã là một mảnh hỗn độn.

Mã Đại Tráng ăn mất đầy dầu mỡ, một bộ dáng vẻ hạnh phúc.

Nghe được Trần Nghiễm nói tên hần, hần từ khỏi kia thịt thom bên trong ngẩng đầu lên, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Ca ca chỉ để ý ăn, không việc gì."

"Ăn!"

Cao Dur đập sọ Mã Đại Tráng tay, cục gạch hướng về Lỗ Trí Thâm nhìn.

"Chỉ là không biết, đây vị Lỗ trưởng lão, có nguyện ý hay không."

"Có nguyện ý hay không, hần sợ chắc là không biết lại đi tìm kia Tổng Giang... Nha Nội chắc hần đã có phúc án, chắc là không thành vấn đề."

"Giáo đầu nhìn ra?"

"Ha ha, làm sao không nhìn ra?"

Dọc theo con đường này, đại hòa thượng đối với người đây huynh đệ thân thiết rất, chỉ sợ cũng vừa ý hần. thật ra thì người mới vừa rồi những lời đó, hần cũng không phải không hiểu. Chỉ có điều trong lúc nhất thời không thể nào tiếp thu được... Tiếp theo, phỏng chừng còn khó chịu hơn một chút thời gian đây."

Cao Dur khẽ mỉm cười, không nói gì thêm.

Hần đứng là di chuyển để cho Mã Đại Tráng bài sư Lỗ Trí Thâm ý nghĩ.

Biện Lương, là một chỗ phồn hoa nơi, nhưng cùng lúc cũng là một cái tranh danh đoạt lợi danh lợi trận.

Hắn thân là Cao Cầu chi tử, cũng coi là có chỗ dựa. Nhưng chó quên, Cao Cầu còn có ba con trai, có thể cho hắn bao nhiêu chú ý, cũng còn chưa biết. Cao Dư không phải cái loại này đã tâm bưng bưng người, thế nhưng trước đây theo sư phụ lưu lạc, cũng đã gặp bởi vì vì danh lợi, mà huynh đệ hạp tường ví dụ. Hắn nghĩ phải qua nhân nhả thời kì, nhưng một số thời khắc sợ cũng không tránh thoát thị phi.

Cho nên, bên cạnh hắn phải có trợ thủ.

Thường Tiểu Lục xem như một cái, bất quá nhiều nhất là chân chạy, đảm đương không nổi trọng dụng.

Chân chính để cho Cao Dư yên tâm cùng tín nhiệm, cũng chỉ có Mã Đại Tráng.. Cho nên, hắn hy vọng Mã Đại Tráng, có thể càng cường đại hơn.

Mã Đại Tráng thân thể cường tráng, thiên phú thật tốt.

Chỉ tiếc hắn không có Minh Sư chỉ điểm, cho nên khó có đại thành tựu.

Vốn là, Trần Nghiễm là một cái rất tốt đối tượng. Nhưng Cao Tiểu Dư có thể nhìn ra được, Trần Nghiễm đối Mã Đại Tráng cũng không có hứng thú.

Lỗ Trí Thâm đối Mã Đại Tráng có hảo cảm, nhưng hắn đối Tống Giang những người đó, tựa hồ lại có ràng buộc.

Vì Mã Đại Tráng, Cao Dư ngược lại không để ý đến Tống Giang một cái.. Và lại nói, hắn nói những chuyện kia, đều là sự thật. Nếu như truy lùng tổ nguyên, triều đình sai lầm lớn nhất. Nhưng vấn đề là, hắn có thể có biện pháp gì, đi cải biến cục diện.

Cho nên, hắn chỉ có thể cắt vắn lấy nghĩa, nhìn chăm chú đến Tống Giang các người khác.

Ngược lại hắn thấy, cũng đã có sai... Chỉ có điều Tống Giang xui xẻo!

Ai bảo hắn phải cho Mã Đại Tráng tìm sư phụ đây? Mà Lỗ Trí Thâm tựa hồ là tốt nhất mục tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tiểu tử này không sai

Loảng xoảng!

Cái khoan sắt cắm trúng băng lăng, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Lỗ Trí Thâm mở mắt, mới phát hiện mình thân ở ở tại một chiếc sông thuyền trong khoang thuyền.

Khoang thuyền không lớn, nhưng trần thiết hoa mỹ, nhìn ra được người chủ thuyền này người, chắc là thân phận bất phàm.

Bên ngoài khoang thuyền trong hành lang, truyền tới nói chuyện với nhau âm thanh, tựa hồ là hai cái người chèo thuyền đang nói chuyện, nói là chiếc thuyền này mục đích, Biện Lương.

Lỗ Trí Thâm ngồi dậy, dùng sức lắc lư đầu.

Ta tại sao lại ở chỗ này?

Hắn nhớ mang máng, tối hôm qua cùng Cao Dư uống rượu, nói đến Lương Sơn kia tốt hơn hắn. Nhưng chó luận là từ Cao Dư trong miệng, cũng hoặc là từ những người khác trong miệng, kia Lương Sơn hảo hán hành vi, tựa hồ cùng hắn tưởng tượng giang hồ hảo hán bất đồng.

Đây, cũng để cho hắn rất phiền muộn.

Vì vậy không ngừng uống rượu, sau đó lại đùa bỡn quyền cước cùng Thiền Trượng, lại tiếp tục uống rượu..

Về sau nữa, nên cái gì cũng không nhớ ra được.

Ta đây, ăn say rượu sao?

Lỗ Trí Thâm đứng lên, như cũ có một tí quay cuồng trời đất cảm giác.

Một bên, để chậu nước, bên trong còn có một cái khăn ướt. Lỗ Trí Thâm nhặt lên khăn ướt vắt khô, dùng sức xoa một chút khuôn mặt, đầu não xem như thanh tỉnh không ít. Hắn hồi phục lại ngồi xuống, xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu hướng ra phía ngoài xem, chỉ thấy ánh nắng rực rỡ, sông hai bờ sông du Hòe ở trong gió chập chờn. Nước sông chảy băng băng, thỉnh thoảng bao bọc băng láng một cái từ cửa sổ mạn tàu xuống lướt qua, dưới ánh mặt trời, hiện ra ánh sáng.

Lỗ Trí Thâm, yên lặng!

Hắn tên thật cũng không phải là Lỗ Trí Thâm, Trí Thâm chỉ là hán xuất gia sao đó Pháp Danh.

Hắn vốn tên là Lỗ Đạt, vốn là Vị Châu tiểu loại Kinh Lược Tướng công tay vị kế tiếp tiểu Sứ Thần, lấy dũng mãnh mà xưng, rất được tiểu loại Kinh Lược Tướng công yêu thích. Đáng tiếc, nhất thời lỗ mẫn, đánh chết Vị Châu một cái Nha Nội, vì vậy liền chạy trốn rời khỏi.

Sau đó, hắn tại Ngũ Đài Sơn xuất gia, lại đang Ngũ Đài Sơn chủ trì giới thiệu một chút, đi tới Biện Lương Đại Tướng Quốc Tự.

Chỉ vì hắn hình thể khôi ngô hùng tráng, hơi có mấy phần Kim Cương khí thế. Vì vậy Đại Tướng Quốc Tự chủ trì trưởng lão liền đem Phong Ma Trượng Pháp truyền thụ cho hắn, cũng ủy nhiệm hắn làm Đại Tướng Quốc Tự Hộ Pháp Kim Cương. Phật Tự sinh hoạt, nhàm chán mà khô khan... Lỗ Trí Thâm lại là một không chịu được tịch mịch người, khi hai năm hộ pháp sau đó, hắn liền hướng trong chùa đưa ra, đi Thiếu Lâm Tự tu hành.

Thế nhưng tại Thiếu Lâm Tự không bao lâu, hắn lại không đợi được.

Nghe một chút Tục Gia Đề Từ nói đến Lương Sơn Tổng Giang các người khác, Lỗ Trí Thâm cảm thấy rất hứng thú, vì vậy liền rời đi Thiếu Lâm Tự, nghĩ bái hội một chút Tổng Giang các người khác. Chỉ là không chờ hắn đến Lương Sơn Bạc, Tổng Giang dừng lại phá vòng vây rời khỏi, để cho hắn đi cái không...

Sau đó, hắn liền gặp được Cao Dur!

+++++

Cao Dur là Cao Cầu chỉ từ.

Lỗ Trí Thâm không thích Cao Cầu, nhưng đối với Cao Dur cũng không ghét.

Bởi vì trong mắt hắn, Cao Dur không có gì Nha Nội kiêu hoành khí, ngược lại mang theo từng tia giang hồ hảo hán khí chất.

Cũng chính là nguyên nhân này, hắn mới có thể cùng Cao Dur ngồi xuống uống rượu.

Lương Sơn, đã không đi được!

Nếu như không có gặp được Cao Dur lời nói, Lỗ Trí Thâm nói không chừng sẽ tiếp tục lưu lạc, một cho đến khi tìm được Tổng Giang.

Nhưng bây giờ, tìm tới thì như thế nào?

Đó chính là một đám cường đạo, không chút nào giang hồ hảo hán khí chất.

Lỗ Trí Thâm cảm thấy, hắn cũng không khả năng cùng Tổng Giang các người khác, nước tiểu đến một cái trong bầu đi.

Hỏi Biện Lương sao?

Lỗ Trí Thâm theo bản năng có chút kháng cự.

Hắn không thích trong chùa miếu cái loại này trang trọng bầu không khí, càng không thích mỗi ngày tham thiền ngồi tĩnh tọa, chấp hành Giới Luật khô khan sinh hoạt.

Cũng không đi trở về, hắn thật không biết, đến lượt đi nơi nào?

Ngay tại Lỗ Trí Thâm cảm thấy mờ mịt thời điểm, khoang thuyền ngoài truyền tới tiếng bước chân.

Theo sát, cửa khoang thuyền mở, Mã Đại Trắng mang theo một cái hộp đựng thức ăn, một cái tay khác xách một vò rượu, đi vào khoang thuyền.

"Đại hòa thượng, người tỉnh!"

"A, ta đây tỉnh." Lỗ Trí Thâm chứng kiến Mã Đại Trắng ánh mắt không khỏi nhu hòa rất nhiều.

Hắn không thích Trần Nghiễm trên thân vẽ này một cái cao ngạo khí, cũng không quá nguyện ý gặp lại Cao Dur, bởi vì Cao Dur phá hư hắn lý tưởng.

Ngược lại là Mã Đại Tráng, hần phi thường thưởng thức.

Tiểu tử này trên người cổ tử khờ sức lực, đơn thuần, biết điều... Một điểm này, rất giống hần!

"To con, đây là nơi nào? Ta đây tại sao ở chỗ này?"

Mã Đại Tráng ngồi trên mặt đất, đem hộp đựng thức ăn để xuống, mở ra nắp.

Bên trong có nửa con chung lợn, còn có một đĩa bàn thịt ba chỉ, phụng bồi tòi giả nước tương, một đại đĩa bàn nóng hồi bánh hấp.

"Còn nói sao, đem qua chúng ta ăn cơm, ngươi lại ăn nhiều Tươi, để người ta tiệm kia bên trong thịt đều ăn sạch sẽ, cuối cùng say ngã ở nơi nào. Tiểu Ngư Nhi, Trần giáo đầu cùng ta, phí thật đại khí lực, mới xem như đem hần mang tới trên thuyền."

Vừa nói, Mã Đại Tráng đem thức ăn lấy ra, sắp xếp ở trên sàn nhà.

"Ngươi có muốn ăn hay không, ta đây đói."

"Ha ha ha, ngươi thật đúng là một thùng cơm."

"Nói ngươi thật giống như không phải tựa như... Tới hôm qua ngươi ăn so với ta còn nhiều hơn, còn lại cái kia mập ngỗng bị ngươi một người ăn, liền đầu khớp xương đều không nhô ra."

"Cái này, cái này..." Lỗ Trí Thâm sờ một cái quang ngọc ngọc đầu, có chút xấu hổ cười nói: "Ta đây đó là ăn say."

Hần vừa nói chuyện, liền đi tới, giống như Mã Đại Tráng, ngồi trên mặt đất.

Mã Đại Tráng từ trong hộp đựng thức ăn lấy ra một cái đao nhọn, đem kia heo sữa cắt ra đến, phân một tảng lớn thịt bị Lỗ Trí Thâm

"Bọn họ không ăn sao?"

"Đều ăn qua, đã xé trưa sao đó..."

"Vậy ngươi còn ăn?"

"Ta đói."

Mã Đại Tráng nói xong, cầm lên một cái bánh hấp, sau đó hung hăng chính là một cái.

Xem Mã Đại Tráng cắt hương ngọt, Lỗ Trí Thâm cũng đói... Vốn là có chút đói bụng, vào lúc này thêm là bụng đói ục ục.

Hần cười ha ha, cũng cầm lên một cái bánh hấp, một cái chính là gần phân nửa.

Hai người cư nhiên tỷ thí, ngươi một cái thịt, ta một cái bánh bột. Kia hộp đựng thức ăn phân có ba tầng, bên trong chứa tràn đầy thức ăn. Hai người này vô dụng thời gian uống cạn chun trà liền ăn một sạch sẽ, bắt đầu là gió cuốn mây tan một dạng..

"To con, uống rượu!"

Kia ăn xong thức ăn, Lỗ Trí Thâm cầm vô rượu lên một cái, đưa cho Mã Đại Tráng.

Mã Đại Tráng lại lắc đầu nói: "Ta đây không uống rượu, không thể ăn... Tứ Nương cũng không để cho ta đây uống rượu, ngươi tự mình ăn đi."

Vừa nói chuyện, hần liền đem ly kia đĩa bàn bỏ vào hộp đựng thức ăn.

Đứng dậy, Mã Đại Tráng đi ra ngoài.

Lỗ Trí Thâm cười cười, nâng lên kia cái bình, liền uống một hơi cạn sạch, phương hướng mới xem như cơm nước no nê.

"To con, nếu như không có chuyện gì, theo ta đây trò chuyện."

"Nói cái gì?"

Lỗ Trí Thâm suy nghĩ một chút, cười nói: "Ngươi nói một chút sự tình?"

"Ta đây sự tình?"

Mã Đại Tráng hồi phục lại ngồi xuống, gãi gãi đầu nói: "Ta đây sự tình có tốt lắm nói, ta đây một mực ở Tu Thành, đây là ta đây lần đầu tiên rời khỏi Tu Thành đi xa đây... Đại hòa thượng, ta đây nghe nói ngươi ngụ ở Biện Lương, cùng ta đây nói một chút, Biện Lương tốt không?"

"Biện Lương a..."

Lỗ Trí Thâm suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Vậy phải nói, coi như nhiều!"

+++++

Chiều tà, ánh sáng chiếu nghiêng.

Trên mặt sông một mảnh tàn hồng, cảnh sắc say lòng người.

Cao Dư đi tới mũi thuyền, nhìn đến kia chút ít bận rộn người chèo thuyền, ánh mắt chợt thuận theo mặt sông, trông về xa xa.

Đây giong sông phần cuối, chính là Biện Lương thành.

Phòng chừng mấy ngày nữa liền có thể đến tới, lại không biết bên kia, như thế nào tình hình?

Phụ thân, mẫu thân?

Đối Cao Dư mà nói, là hai cái phi thường xa lạ danh từ.

Từng có thời gian, hắn cũng trông đợi tự có phụ mẫu, nhưng khi một ngày này tức sắp đến thì, Cao Dư tâm tình lại có chút sợ hãi.

Biện Lương, hắn cũng không phải là lần đầu tiên đi.

Nhưng vì cái gì đây một lần, lại để cho tâm tình của hắn, phức tạp như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Biện Lương

Mới canh tư thiên, rộng rãi Lợi ngoài cửa đã là tiếng người huyền ảo.

Đầu mùa xuân thời tiết lạnh lạnh xuân hàn, tựa hồ cũng không có làm tắt đi mọi người nhiệt tình. Thiên còn đen hơn đến, vô số kinh doanh buôn bán nhỏ, gánh cái thùng liên làm ở cửa thành hạ đăng sau mở cửa. Cũng có kia hát khúc, nói chuyện phiếm, làm mua bán nhỏ... Nhìn qua, hết thấy đều tựa hồ rất bình tĩnh. Cũng tất cả mọi người đều biết rõ, bình tĩnh này phía sau, đúng là vì Biện Lương Tào thị, nổi lên hoa mỹ tổ khúc nhạc.

Cây cối kẹp trì giao dã trên đường nhỏ, người đi đường không ngừng.

Bọn họ đuổi chịu trách nhiệm câu chuyện mọi người ca tụng con lừa, gánh chuẩn bị vào thành buôn bán hàng hóa, chậm rãi hướng về Biện Lương cửa thành đi tới...

"Con ta, sắp đến sao?"

Tại Châu bắc trên bến tàu, đi một đám người.

Bọn họ ăn mặc hoa mỹ, còn có vệ sĩ đi theo, nô tỳ người làm còn xách đủ loại sự vật, thuận lợi hành tẩu ngồi nằm.

Một vị phụ nhân, tại Tỷ Nữ nâng đỡ, đứng trên cầu tàu, trông về xa xa.

"Mẫu thân, ngày hôm qua Cao Thành không phải đã phái người mà nói à? Bọn họ sẽ ở quan dưới cầu cập bến, sau khi trời sáng mới có thể vào thành."

Phụ bên người thân, còn có một cái thanh niên.

Hắn một thân ăn mặc kiểu thư sinh, trên mặt còn mang buồn ngủ sắc, có chút bất mãn nói ra.

Phụ nhân sầm mặt lại, cả giận nói: "Tam Lang, người cũng biết bọn họ sáng sớm sẽ tới, lại cùng người kia chút ít hồ bằng câu hữu tại Trạng Nguyên trong lầu lang thang đến nửa đêm, thêm ăn nhiều tửu thủy... Người nếu không là nguyện ý chờ sau, vậy người bây giờ đi trở về đi."

Thanh niên nghe, nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi.

Hắn đối phụ nhân có chút sợ hãi, chỉ vì tại đi qua trong hai mươi năm, hắn cũng đã gặp qua phụ nhân này, ra sao chờ bá đạo.

Cũng không tính được là bá đạo, hoặc là dùng nghiêm nghị hình dáng càng thêm thỏa hiệp.

Phụ nhân là trong nhà đại phụ, cùng phụ thân quen biết ở tại vi mật bên trong. Mặc dù sau đó tới phụ thân phát đạt, cũng cưới Thiếp Thất, thế nhưng đối phụ nhân lại càng ngày càng kính trọng. Trong nhà tất cả sự vật, tất cả đều là do phụ nhân trông coi, không người dám đi trêu chọc.

Từng có một cái Thiếp Thất, nghĩ phải đi khích bác phụ nhân cùng phụ thân trong lúc đó mâu thuẫn.

Cũng kết quả lại là... Kia Thiếp Thất ngày đầu buổi tối nói chuyện, ngày thứ hai liền truyền tới phụ trong tai người.

Ngày thứ ba, kia Thiếp Thất liền bị đuổi ra khỏi nhà, về phần đi chỗ nào, cả nhà trên dưới cũng không có có người biết được...

"Nhị Nương, Tam ca cũng không phải cái ý này."

Ngay tại thanh niên nghĩ muốn mở miệng nhận sai thời điểm, một bên người đàn ông trung niên, lại mở miệng trước.

Hắn to con ước chừng tại sáu thước trên dưới, vóc người hơi lộ ra sung vũ.

Lông mày tách ra, loáng thoáng có thể thấy lúc còn trẻ tuấn tú, chỉ là theo thời gian trôi qua, lại biến hóa càng ngày càng uy nghiêm và lạnh lùng.

Trung niên nhân này, chính là trước điện cũng Thái Úy Cao Cầu.

Biết mình 'Cát Tường Nhi' không có chết, hơn nữa tại mười lăm năm sau đó, trọng lại xuất hiện tin tức sau đó, Cao Cầu liền tiếp mấy ngày cũng nằm ở hưng phấn trong trạng thái. Mười lăm năm trước, hắn trước đi tây bắc, Đồ Độc Lưu Trọng vũ cùng Tây Hạ chiến sự.

Nhưng không nghĩ trong nhà ra biến cố, con trai nhỏ bị người đánh cắp đi.

Cao Cầu lúc ấy liền muốn lập tức chạy về Biện Lương, cũng do ở chiến sự căng thẳng, hắn tại sau mấy tháng mới lúc nhàn rỗi.

Cũng sau khi đó, Cát Tường Nhi đã không thấy tung tích.

Mà huynh đệ nhà mình Cao Kiệt, thêm bởi vậy mang lòng áy náy, tại Thi Tinh sa sút bảng, sau đó thật giống như tự ngã lưu đày như thế rời khỏi Biện Lương, mười lăm năm đến, chỉ ngày lễ ngày tết mới sẽ trở về. Ở nhà được không thể hai ngày, liền lại vội vàng rời khỏi.

Nguyên nhân ở trong, Cao Cầu tự nhiên biết.

Nói trong lòng của hắn không có oán hận, đó là nói mò.

Nhưng hắn cũng biết, tại Cát Tường Nhi mất trong chuyện này, Cao Kiệt sai lầm cũng không được là rất lớn.

Chỉ có thể nói, kia hai cái trộm đi Cát Tường Nhi Tặc Tử quá ác độc, cho tới Cao Cầu mất đi chính mình yêu mến nhất ấu tử.

Bây giờ, Cát Tường Nhi muốn trở về!

Từ tối hôm qua nhận được tin tức, hắn liền không có ngủ.

Đầy trời còn mờ tối, Cao Cầu liền gọi bên trên thê tử, mang theo chính mình con trai nhỏ, cũng là thanh niên kia đi tới bến tàu chờ đợi.

Con trai nhỏ tâm tư,

Hắn dĩ nhiên minh bạch.

Trước đó, Cao Cầu đem đối Cát Tường Nhi Tư Niệm cùng súng ái, đều đặt ở tiểu trên người con trai.

Bây giờ, Cát Tường Nhi muốn trở về... Con trai nhỏ tâm lý có chút không quá thoải mái. Cũng hoặc có lẽ là, hắn có một ít lo âu.

Đây, là nhân chi thường tình.

Cao Cầu đi lên trước, nắm chặt phụ nhân tay.

"Nương tử chớ vội, chúng ta đã đợi mười lăm năm, chẳng lẽ còn sợ chờ này nháy mắt?"

"Ta biết, ta biết... Thế nhưng, ta chính là không nhịn được."

Phụ nhân nói lời nói, trong đôi mắt liền lóe lên trong suốt lệ quang, "Đây mười lăm năm đến, trời ạ ngày khấn cầu Thượng Thương, hy vọng ta kia khổ mệnh Cát Tường Nhi có thể sớm ngày trở về. Tướng công có biết, hàng năm năm mới thời điểm, ta đều sẽ làm Cát Tường Nhi tự mình làm một thân y phục, đến bây giờ đã có mười sáu bộ... Ta thật sự là không kịp đợi, thật sự là không kịp đợi!"

Cao Cầu hít sâu một hơi, đem phụ nhân ôm vào trong ngực.

Xung quanh người làm nô tỳ, liền vội vàng quay lưng lại.

Thanh niên tắt mắt đục đỏ ngầu, thấp giọng nói: "Mẫu thân, thúc phụ không phải tin tới nói, tiểu Tứ hấn rất tốt.

Lập tức trời sáng, ta đây phải đi Minato bên kia hậu, tiểu Tứ thuyền đến một cái, ta liền lập tức trở về đi cùng mẫu thân biết được."

"Khổ cực Tam ca!"

Phụ nhân xóa đi nước mắt, cười cùng thanh niên nói ra.

Thanh niên kia cũng không la toa, ba bước hai bước đi tới bờ sông, nhảy lên đậu sát ở bờ sông trên thuyền nhỏ.

Thuyền nhỏ lão đảo thế lực bến tàu, hướng Minato phương hướng đi... Lúc này, chân trời cũng dâng lên màu trắng bạc ánh sáng.

+++++

"Khai trương rồi!"

Kèm theo một tràng tiếng trống vang lên, Biện Lương cửa thành từ từ mở ra.

Đã sớm chờ không nhìn được các lái buôn, chen chúc mà vào, nguyên bản bình tĩnh phố xá, cũng thoáng cái biến hóa huyên náo nổi dậy.

Nắng sớm, chiếu theo chiếu vào Biện Hà mặt sông, Thủy Quang lãn tãn.

Từng chiếc từng chiếc hình thể to lớn cương thuyền dọc theo giong sông nổi đuôi mà vào, cập bến tại dọc đường bến tàu.

Cao Dur đứng ở đầu thuyền, theo kia qua lại không dứt thuyền bè, từ Minato lái vào Biện Lương thành... Biện Lương thành, ta lại tới!

Lần trước đi Biện Lương, là sáu năm trước.

Lúc đó hấn là theo sư phụ, từ rộng rãi Lợi môn vào thành.

Sau khi đó Biện Lương, cũng đã là nhất phái cảnh tượng phồn hoa. Mà nay, lại càng ngày càng náo nhiệt, khiến cho người không khỏi tâm thần mê ly.

Sông hai bờ sông, lãn lãn ngã đào mạn Lê Hạch.

Đầu mùa xuân thời tiết, đào hồng Hạch rõ ràng nở rộ đầu cành, đem Biện Hà hai bờ sông tô điểm sinh cơ dồi dào.

Bên bờ trên mặt nước, tất nổi lơ lửng Liên Diệp... Hỗn tạp choáng váng xen nhau, nhìn đến như thêu, làm cho người ta tâm thần sáng khoái.

"Đại Tráng, vậy chính là ta đã nói với ngươi hồng kiều!"

Hấn đột nhiên nghiêng đầu, vẫy tay tỏ ý Mã Đại Tráng qua đây, rồi sau đó chỉ về đằng trước ngang trên mặt sông tòa kia cung kiều lớn tiếng nói.

Hồng kiều, lại tên phi kiều, mới xây ở tại Nhân Tông trong thời kỳ.

Hấn giống như khóa tù khớp xương giống như, bước ngang qua hai bờ sông, cũng là Biện Hà bên trên lớn nhất đặc sắc cảnh trí.

Mới sáng sớm, trên cầu đã là phi thường náo nhiệt, liếc nhìn lại, nói ít có gần một trăm nhóm người nhiều. Hai đầu liền với đường cái, bốn phía nhà lãn thứ tiết so với, người đi đường hỗn loạn... Mà ở trong đó, vừa vặn chính là Biện Lương đẹp nhất một chỗ phong cảnh: Biện Thủy Tinh sông.

Từ thuyền bè còn không có vào thành, Mã Đại Tráng liền há to mồm.

Mà vào thành sau đó, kia một vài bức phồn hoa cảnh sắc, càng làm cho hấn cảm thấy nhất định phải khiếp sợ, thậm chí còn có từng tia sợ hãi.

"Đây, chính là Biện Lương sao?"

Mã Đại Tráng tự lẩm bẩm, không nhìn được nuốt nước miếng.

Mà lúc này, Lỗ Trí Thâm tắt đi tới trước, cùng hấn đứng sóng vai, cười nói: "To con, hoan nghênh đi tới Biện Lương!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Huỳnh đệ

Một chiếc thuyền nhỏ đi xuyên qua Biện Hà bên trên, tốc độ cực nhanh.

Nếu nói, đây Biện Hà giòng sông rất rộng, thuyền bè chạy ở trên mặt nước, theo lý rất dễ dàng mới được. Nhưng nếu như đến Biện Lương, tận mắt thấy Biện Hà cảnh tượng sau đó, cũng biết tại Biện Hà ra thao trường Thuyền mà đi, tuyệt đối là một kỹ thuật làm việc.

Biện Hà, từ Tùy Triều đại nghiệp trong thời kỳ khai thông, vẫn gánh vác trọng yếu Thủy Vận chức năng.

Tổng Kiến cũng ở tại Biện Lương sau đó, Biện Hà thêm phụ trách chuyển vận Biện Lương thành trong ngoài thuộc về cần.

Có người từng như vậy hình dáng Biện Hà bận rộn cảnh tượng: Tuổi tào Giang Hoài Hồ Chiết thước mấy triệu, cùng Đông Nam thuộc về sinh, trăm vật chúng bảo, không được thăng tính toán.

Mỗi ngày chạy tại Biện Hà cương thuyền nhiều không kể xiết, hơn nữa lui tới thuyền hàng, khiến cho mặt sông biến hóa hỗn loạn cực kỳ. Đại Tiểu thuyền bè qua lại trên sông, người chèo thuyền tiếng gào nổi liên không dứt. Nghĩ muốn tại trên con sông này đi thuyền, phải có phi thường vượt qua thử thách kỹ thuật, tại thuyền bè cùng thuyền bè trong lúc đó tạt qua, sợ ý một chút liên lau thuyền trôi qua, nhìn qua phi thường kinh hiểm.

Mà chiếc kia thuyền nhỏ người chèo thuyền, hiển nhiên tài nghệ tinh xảo.

Thuyền nhỏ tại cương thuyền cùng thuyền hàng, du thuyền trong lúc đó nhanh chóng đi tiếp, nhìn qua dễ dàng như thường.

"Nha Nội, là Tam công tử đi!"

Nắng sớm ban mai, chiếu sáng mặt sông, ba quang lờ mờ.

Cao Thành thấy rõ ràng, vội vàng tiến lên hai bước đi tới Cao Dư bên cạnh, thấp giọng nhắc nhở.

Thuận theo ngón tay hắc phương hướng nhìn, Cao Dư cũng chứng kiến kia trên thuyền nhỏ đứng thanh niên.

Hắn mặc một bộ rõ ràng là cổ tròn trường sam, đầu đội khăn chít đầu, eo buộc một cái nạm vàng một bên Thúy Ngọc thú mặt đai lưng, đứng chấp tay.

Mặt sông gió nhẹ thổi lát phát, vén lên hắc sợi tóc tung bay, tay áo lung lay, thêm có vài phần tuấn mỹ khí.

Người này, chẳng lẽ là cái ngài thỏ, tại sao vành mắt biến thành màu đen?

Cao Dư thị lực rất tốt, chứng kiến thanh niên kia tuấn mỹ dung mạo sao đó, không nhận được tâm lý nhỏ nước bọt.

Tam công tử, đó không phải là Cao Nghiêu Phụ sao?

Tại Tu Thành thời điểm, Cao Kiệt liền đem Cao Cầu trong nhà tình hình, tường tường tề tề đều nói cho Cao Dư. Hắn có mấy cái ca ca, mấy người tỷ tỷ, trong nhà được bao nhiêu nô bộc cho nên, Cao Dư mặc dù còn không có về nhà, cũng đã người đối diện bên trong tình hình, song trong lòng.

Cao Nghiêu Phụ, hai mươi hai tuổi, là Cao Cầu con trai thứ ba, thứ xuất, cùng Nhị ca Cao Nghiêu khanh đồng xuất một mẹ.

Đây vị Tam công tử, mà nay đã thông qua biết thử, đang chuẩn bị đầu mùa xuân sau đó Thi Tinh. Nếu như Thi Tinh được thông qua, nay Thu liền sẽ tiếp tục Khoa Thi, làm không cần thận còn sẽ trở thành Cao Cầu danh nghĩa, thứ nhất thi đậu Tiến sĩ nhi tử. Cho nên, Cao Cầu đối với hắc ký thác hy vọng rất lớn chỉ có điều, đây vị Tam ca có chút ham chơi, tại Biện Lương danh tiếng tựa hồ không tốt.

Đây, ngược lại là một thú vị gia hòa!

Cao Dư suy nghĩ, kia thuyền nhỏ đã đến sông mạn thuyền bên trên.

"Cao Thành, tại sao chậm chạp, Thái Úy cùng đại nương tử ở trên bến cảng đã đợi hồi lâu, còn không nhanh tăng tốc?"

Trên thuyền lớn, ném một khối kẻ boong thuyền, khoác lên trên thuyền nhỏ.

Cao Nghiêu Phụ thật nhanh đi tới trên thuyền, cũng không đợi Cao Thành giới thiệu, liền lớn tiếng quát lớn nổi dậy.

Cao Thành vội vàng nói: "Tam ca đừng trách, không phải là thuyền không đi, mà là phía trước hai chiếc cương thuyền đỡ hàng, cho nên mới trì hoãn."

Cương thuyền, cũng là quan thuyền.

Từ Thủy Môn vào thành, dọc đường có thật nhiều bến tàu.

Mà cương thể tích thuyền Đại, ở trên bến cảng cập bến rất là cồng kềnh. Nếu như là hai chiếc cương thuyền đồng thời đỡ hàng, sẽ càng thêm phiền toái, cần trên bến tàu người tiến hành cân đối, cho nên cũng liền trì hoãn giờ. Cao Nghiêu Phụ lại lịch bên trên, lẽ nào không thấy được sao?

Cao Dư tâm lý lại làm sao có thể không hiểu!

Người này nơi đó là tới đón tiếp, rõ ràng là đưa cho hắn hạ mã uy.

Nghĩ tới đây, Cao Dư xem Cao Nghiêu Phụ ánh mắt, cũng cũng có chút biến hóa.

Nguyên bản, hắn đối cái nhà này rất là mong đợi. Cũng bây giờ nhìn lại, cái nhà này bên trong, cũng không phải là tất cả mọi người đều hoan nghênh hắn đến nơi.

Cũng vậy thì thế nào?

"Đây cũng là tiểu Tử đi."

Cao Nghiêu Phụ hướng Cao Thành quơ tay múa chân một hồi, mới đưa ánh mắt rơi vào Cao Dư trên thân.

Hắn ngoài cười nhưng trong không cười tiến lên,

Bày ra thân thiết bộ dáng, "Tiểu Tử những năm gần đây, đúng là chịu khổ! Phụ Thân và Mẫu Thân, đối với ngươi Tư Niệm quá sâu bọn họ vẫn luôn mong đợi ngươi đến nơi, đợi gặp được, cũng không nên mất lễ phép."

Lời này ngay từ đầu, nói ngược lại là đường đường chính chính.

Cũng kia một câu cuối cùng, lại lại mang theo mấy phần giễu cợt, ý nói nói là, Cao Dư xuất thân giang hồ, không hiểu quan lại trong gia đình lễ phép, là một cái con hoang.

"Vậy cũng được, tiểu đạo thừa nhỏ theo sư phụ xông xáo, tiếp xúc trong đám người, có trong phố xá người buôn bán nhỏ, cũng có địa phương hào cường quan chức, cho nên đối với trong phủ quy củ không hiểu, xin thông cảm một, hai. Lần này tiểu đạo đến, một mặt Thái Úy cùng đại nương từ chào đón, còn khiến cho Tam ca khổ cực, quả thực áy náy. Đúng ta xem Tam ca vành mắt biến thành màu đen, nhất định là đêm qua không có nghỉ ngơi tốt."

Tiểu đạo sau khi theo sư phụ lưu luyến tứ xứ, từng học qua một chút y thuật, có thể khôi phục tinh thần, sinh long hoạt hổ, không biết Tam ca có hay không cần?"

Lời kia bên trong, ẩn hàm châm chọc.

Đúng vậy, Thái Úy cùng đại nương từ tự mình đi ra chào đón, người đây vị Tam công tử cũng là vành mắt biến thành màu đen, bước chân - trời nổi, nhất định là mệt mỏi.

Cao Dư lời này, nghe vào là quan tâm, kì thực mang theo ý giễu cợt.

Cao Nghiêu Phụ sắc mặt một lần, hung ác trợn mắt nhìn Cao Dư, cắn răng nghiêng lợi nói: "Làm phiền tiểu Tử phí tâm, bất quá không nên làm phiền."

Lời này, nếu như Cao Dư làm trò Cao Cầu phụ phụ mặt nói ra, hắn Cao Nghiêu Phụ coi như phiền toái!

Mới vừa rồi ở trên bến cảng bị đại nương từ dạy dỗ một trận, nếu như là Cao Dư bàn lại điểm chuyện, không thể thiếu phải có một hồi sinh hoạt.

"Cao Thành, người nhanh một chút, ta đi về trước bẩm báo, tránh cho Thái Úy tâm tiêu."

Cao Nghiêu Phụ không muốn lại cùng Cao Dư cãi vã, lại giả khuôn mẫu giả thức phân phó Cao Thành đôi câu, liền rời đi sông thuyền.

"Nha Nội, nhìn dáng dấp người có phiền toái."

Lỗ Trí Thâm nhìn qua tùy tiện, nhưng trên thực tế, tâm tư cẩn thận.

Từ Cao Nghiêu Phụ lên thuyền, hắn liền đang quan sát. Cao Nghiêu Phụ hạ mã uy, cùng với Cao Dư phản kích, hắn đều thấy rõ.

Đội Cao Nghiêu Phụ sau khi rời đi, hắn liền ha ha cười nói.

Cao Dư liếc hắt một cái sao đó, ung dung cười nói: "Có thể có phiền toái gì?"

Ta lần này trở về, không muốn cùng bất luận kẻ nào tranh đấu, chỉ là hy vọng có thể nhìn thấy cha mẹ. Hẳn tự có hấn tiền đồ, ta cũng có ta chí hướng. Mọi người nước giếng không phạm nước sông, tại sao phiền toái nói đến? Đại hòa thượng, theo ta thấy là người nghỉ ngơi."

"Người muốn nước giếng không phạm nước sông, nhưng nếu nước sông nước giếng có cùng nguồn gốc, làm sao có thể không phạm?"

"Thật sao?"

Cao Dư nói: "Có thể có cùng nguồn gốc, nhưng lại mỗi người một ngã."

Trong nội tâm của ta không chỗ nào cầu xin, thì sợ gì ở tại hấn? Nếu thật cái không thể sống chung, không tốt cao bay xa chạy, đại hòa thượng không cần phải lo lắng."

Lỗ Trí Thâm nghe, không nhịn được cười ha ha.

Hẳn nhưng thật ra vô cùng yêu thích Cao Dư loại tâm thái này không sai, Cao Dư là vô dục vô cầu, mặc hấn Cao Nghiêu Phụ muôn vàn thủ đoạn, lại có thể thế nào?

Vị sư huynh này, tâm tính thật là tốt vô cùng!

"Đã như vậy, ta đây cứ yên tâm ta đây là người xuất gia, sẽ không dính vào trong nhà người chuyện, liền cáo từ trước! To con, nhớ ta đây lời nói, chờ nghỉ ngơi, đi Đại Tướng Quốc Tự tìm ta đây, nhưng không cho quên chuyện này."

"Yên tâm, ta sẽ nhắc nhở hấn."

Cao Dư minh bạch Lỗ Trí Thâm ý tứ.

Hẳn có thể cùng Cao Dư ngồi chung một cái thuyền, lại không có nghĩa là hấn nguyện ý đi gặp Cao Cầu.

Cũng hoặc có lẽ là, Cao Cầu mặc dù cao quý trước điện cũng Thái Úy, thế nhưng ở trong mắt Lỗ Trí Thâm, lại không thấy được có thể đề ý.

"Trần giáo đầu, chúng ta cùng đi thôi?"

"Cũng tốt!"

Trần Nghiễm gật đầu một cái, cũng tiến lên cùng Cao Dư nói lời từ biệt.

Đã tiến vào Biện Lương thành, Cao Dư cũng coi là an toàn, không được sẽ lại có nguy hiểm gì. Mà hấn nhiệm vụ, cũng coi là hoàn thành.

"Giáo đầu đi thông thả, ngày khác sẽ cùng giáo đầu uống rượu, nhất định phải không say không nghỉ."

"Được!"

Trần Nghiễm trả lời đáp một tiếng, liền đi tới Lỗ Trí Thâm bên người. Chỉ thấy kia Lỗ Trí Thâm đem ngón tay đầu thả vào trong miệng, thổi một cái vang dội huyết sáo. Từ đằng xa, thật nhanh lái tới một chiếc thuyền nhỏ, tại sông thuyền bên cạnh dừng lại. Hai người tung người xuống nhảy đến trên thuyền nhỏ.

"Nha Nội, chúng ta ngày khác lại tụ họp."

Lỗ Trí Thâm hướng Cao Dư phất tay một cái, liền chỉ huy kia thuyền nhỏ, thật nhanh rời đi

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Mẫu tử

Cao Dư cùng Cao Nghiêu Phụ ám đấu, cao CD nhìn ở trong mắt.

Mắt thấy Cao Dư đứng ở đầu thuyền, trong lòng của hắn nhìn được cười khổ: Nhìn vị này tiểu Nha Nội, cũng không phải là một cái có thể ăn thiệt thòi người.

Tam công tử cùng tiểu Nha Nội trong lúc đó tranh đấu, chỉ sợ sẽ không dừng lại.

Cao phủ, muốn náo nhiệt!

+++++

Châu bắc bến tàu, bởi vì nằm ở Châu cầu bắc mà có tên.

Đây là một cái tiểu bến tàu, chủ yếu là một chút vùng khác du thương thuyền bè ở chỗ này cập bến, dỡ bốc hàng hóa.

Bất quá hôm nay, Châu bắc bến tàu đã ngưng vận doanh. Bến tàu ra, có hộ vệ thủ hộ, bến tàu bên trong, lại càng không gặp trước kia bốn ba khổ lực.

Khi sông thuyền đến Châu bắc bến tàu thì, đã gần đến giờ Thìn.

Cao Dư xa xa liền thấy một đám người đứng trên cầu tàu chờ, cảm đầu một nam một nữ, mặc hoa phục, chính trông mong nhìn ra xa.

Khi thuyền bè chậm rãi áp sát tới thời điểm, phụ nhân tránh thoát bên cạnh người làm đờ, đi mau hai bước, đã đến bờ sông.

Cao Dư thấy như vậy một màn, trong lòng khẽ động.

Hắn chưa từng thấy qua chính mình mẫu thân, thậm chí tại trong trí nhớ, cũng không có để lại bất kỳ liên quan tới mẫu thân ấn tượng.

Nhưng hắn biết rõ, phụ nhân kia liền là mẹ hắn thân!

Từng bao nhiêu lần trong mộng, cùng mẫu thân gặp lại; được bao nhiêu lần, hắn tỉnh lại từ trong mộng, phát hiện đã lệ áo ướt khâm Cao Dư hô hấp, đột nhiên biến hóa dồn dập, thậm chí cảm thấy khô miệng khô lưỡi. Hắn nhìn đến trên bến tàu phụ nhân, càng ngày càng gần; mà trên bến tàu phụ nhân cũng nhìn đến hắn, hai hàng nước mắt theo gò má chảy xuống, lại lại mang nụ cười.

"Cát Tường Nhi!"

Khi thuyền bè cập bờ, thân thuyền rung động một sát na, phụ nhân phát ra một tiếng tan nát tâm can gào thét, lão đảo liền muốn hướng trên thuyền đi. Mà đứng ở phía sau nam tử, mặc dù kích động, cũng thấy tình hình này, sợ hết hồn, bận rộn lớn tiếng nói: "Đi nhanh ngăn cản phụ nhân."

Mấy cái nô tỳ tiến lên, đỡ phụ nhân.

"Ta Cát Tường Nhi, đều là nương sai, để cho con của ta bên ngoài phiêu lưu mười lăm năm Cát Tường Nhi, ta Cát Tường Nhi a!"

Nàng giấy giụa, lớn tiếng khóc.

Mà Cao Dư tất kinh ngạc nhìn đến nàng, nước mắt không biết từ lúc nào, đã tràn mi bước ra.

Không sai, chính là cái này mùi vị hắn tha thiết ước mơ mười lăm năm, nghĩ phải tìm mùi vị, chính là bộ dáng như vậy.

Hắn chạy đi hai bước, trề miệng một cái, nhưng là lại không có phát ra âm thanh.

Cao Thành lúc này đi tới trước, thấp giọng nói: "Nha Nội, đó chính là bác gái."

"Ta biết, ta biết!"

"Chúng ta xuống thuyền đi."

"Được, tốt, tốt"

Vào giờ phút này Cao Dư, có chút thất hồn lạc phách.

Hắn xoay người muốn xuống thuyền, lại phát hiện hai chân thật giống như mất đi cảm giác, căn bản là không có cách mại động.

Chu Tứ Nương ở phía sau, đã là lệ rơi đầy mặt. Nữ nhân gia đứng đầu chịu không nổi loại tràng diện này, mặc dù việc không liên quan đến mình, nhưng lại làm rung động vô cùng.

Nàng cảm giác được Cao Dư dị trạng, lập tức đối với Mã Đại Tráng nói: "Đại Tráng, đi nhanh đỡ Nha Nội xuống thuyền."

Mã Đại Tráng có chút mơ hồ, bất quá vẫn là nghe theo Chu Tứ Nương mà nói, đi nhanh tiến lên, nâng lên Cao Dư cánh tay.

"Tiểu Ngư Nhi, ngươi không sao chứ."

Cao Dư hít sâu một hơi, xóa đi trên mặt nước mắt.

"Không việc gì, chẳng qua chỉ là bị cát mê con mắt đi, chúng ta xuống thuyền đi."

Cao Dư cười một tiếng, hướng Mã Đại Tráng gật đầu một cái. Tâm tình của hắn đã bình phục, không còn giống như mới vừa như vậy kích động. Nhưng mặt thân thể còn đang run rẩy, hai chân có chút như nhũn ra. Nếu như không có Mã Đại Tráng đỡ mà nói, hắn có thể thật đi không đi xuống.

"Nương tử, hết sức kích động!"

Trên bến tàu, Cao Cầu đang cố gắng an ủi họ Lương.

Bất quá hắn ánh mắt, lại nhìn chăm chú ở cầu thang bên sườn tàu bên trên, nhìn đến cái kia phong phanh thiếu niên, chậm rãi đi xuống thuyền.

"Có giống hay không, có giống hay không?"

Họ Lương chỉ Cao Dư, đột nhiên nói ra.

Cao Cầu vẫn là một bộ trầm tĩnh tư thái,

Nhưng theo bản năng, lại nắm chặt tay phụ nhân.

Giống như!

Thật rất giống, thật là giống nhau như đúc.

Kia máu mủ tình thâm thân tình, ở trong lòng lộ ra đặng.

Cao Cầu chưa từng thấy qua Cao Dư, hơn nữa tại Cao Dư không có đến trước khi tới, trong nội tâm hắn thậm chí còn tồn mấy phần hoài nghi

Nhưng mặt , tại hắn nhìn thấy Cao Dư đầu tiên nhìn, là hắn biết, kia là con của hắn.

Nguyên nhân rất đơn giản, thật sự là quá giống!

Mấy năm nay, hắn ngồi ở vị trí cao, quan bát trước điện cũng Thái Úy, có thể nói là dưỡng tôn xử ưu, trở nên có chút phú thái, đã sớm không còn thời niên thiếu tuần tú dung mạo. Thế nhưng trước mặt Cao Dư, giống như năm đó Cao Cầu, cơ hồ là trong một cái mô hình đi ra.

Thậm chí, sánh vai cầu năm đó, còn muốn tuần tú những.

Họ Lương cũng cười, bỏ rơi Cao Cầu tay.

Đó là từ trên người nàng rót xuống thịt, có lấy Tiên Thiên cảm ứng.

Có phải hay không Cát Tường Nhi, nàng một cái là có thể nhận ra. Kia mẫu tử tách ra tình xảo cảm ứng, tuyệt đối không phải dùng ngôn ngữ có thể diễn tả đi ra.

"Con ta!"

Nàng quát to một tiếng, liền chạy đi tiến lên.

Cao Dư lúc này mới tới trên bến tàu, chỉ thấy họ Lương chạy tới bên cạnh, đem hắn ôm vào trong lòng.

Thân thể, nhất thời cứng đờ.

Cao Dư biết rõ, đây là hắn mẫu thân.

Hắn trẻ miệng một cái, muốn kêu một tiếng nương, nhưng mặt chữ kia tại trong cổ họng lớn vòn, chính là kêu không được

"Ta Cát Tường Nhi a, ngươi rốt cuộc trở lại, nghĩ sát Vi Nương rồi."

Họ Lương khóc ròng nghẹn ngào, ôm lấy Cao Dư, không chịu buông tay.

Cảm giác này, tốt chân thực nàng sợ hãi, nếu như nàng lại buông tay, Cát Tường Nhi sẽ biến mất không còn tăm hơi, hết thấy đều biến thành một giấc mộng.

"Cư Sĩ, ngươi không sao chứ."

Cao Dư tâm lý, là muốn kêu một tiếng nương .

Cũng không biết tại sao, khi rời ra khỏi miệng một sát na, lại trở thành Cư Sĩ .

Họ Lương thân thể phát run nhẹ, nguyên bản vốn đã có chút bình tĩnh tâm tình, nhất thời lại trở nên kích động, nước mắt lại lần nữa chảy xuống.

"Con a, ta là mẹ nguoi, không phải Cư Sĩ, ta là mẹ nguoi a!"

Cao Nghiêu Phụ đứng sau lưng Cao Cầu, trong lòng tràn đầy khổ sở.

Chỉ nhìn họ Lương thái độ, hẳn liền ý thức được tình hình không ổn Cao Dư xuất hiện từ trước, hẳn vẫn luôn là trong nhà hạch tâm. Hẳn qua biết thử, chuẩn bị Thi Tinh, tương lai còn có thể Thi Đình. Nhưng là bây giờ, hẳn có loại trực giác, hẳn, thất sủng rồi.

Thực biết diễn trò!

Hắn trong lòng âm thầm mắng.

Bên cạnh hắn, là muội muội của hắn, thấy vậy nhẹ giọng nói: "Tam ca, tiểu Tứ trở về, sợ là lúc sau mọi người thời kì, cũng sẽ không tốt lắm rồi."

"Im miệng!"

Cao Nghiêu Phụ nghiêng đầu, hung ác nói.

Đây là hắn Tam muội muội, tên là Cao tiểu muội, cùng Cao Dư cùng tuổi, nhỏ nửa năm.

Cao tiểu muội cũng không giận, chỉ cười hai tiếng.

Nàng và Cao Nghiêu Phụ cũng không phải là cùng mẫu xuất ra, ở trong nhà địa vị, cũng không tính là rất cao. Cho tới nay, nàng đều không ưa Cao Nghiêu Phụ, cảm thấy người nhà quá nuông chiều rồi. Đừng không nói, nàng mỗi tháng bắt quá thập xâu tiền lương, cũng Cao Nghiêu Phụ lại không có hạn chế mới qua biết thử, liền mất cao hơn đầu, ai cũng không coi vào đâu. Đây nếu là thật thi đậu Tiến sĩ, Tròi mới biết muốn biến thành bộ dáng gì. Cho nên, Cao tiểu muội đối với Cao Dư xuất hiện, chẳng những không có bài xích, ngược lại cố gắng hết sức hoan nghênh.

Lúc này, Cao Cầu đi tới trước nói: "Được rồi, đừng khóc!"

Trời đã không sớm, chúng ta đi về trước, chớ có làm trễ nãi những người khác Cát Tường Nhi, nguoi đỡ tốt mẹ nguoi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Cha con (1)

Đường Biện Lương hưởng không tính là quá tốt.

Khả năng này là đại thành thị bệnh chung, dân số quá nhiều, quá phồn hoa, cho tới kia ngã tư đường tuy nói rộng rãi, nhưng cũng không quá thông suốt.

Đặc biệt là chính xế trưa thì, người đi đường càng nhiều.

Họ Lương nắm thật chặt Cao Dư tay, kéo hắn lên một đỉnh cổ kiệu.

Cao Cầu không có ngăn trở, tựa hồ buông trôi bỏ mặc. Hắn yên lặng lên một cái khác đỉnh cổ kiệu, theo ở phía sau.

"Con ta ngừng phải sợ nguoi lão kia cha, hẳn nhìn qua bình tĩnh, thật ra thì tâm lý không biết được cao hứng bao nhiêu.

Mới vừa rồi con ta xuống thuyền thì, thân thể của hắn đều không ngừng run rẩy. Chỉ có điều những năm gần đây, hẳn thành thói quen bộ dáng này."

Họ Lương nói lái nhai, rất sợ Cao Dư lại bởi vì Cao Cầu lãnh đạm, mà sinh ra khúc mắc trong lòng.

Cao Dư không nhịn cười được, hắn trề miệng một cái, lại vẫn là không có đem trong lòng muốn nói nhất danh từ nói ra, "Ta không có có sợ hãi, chẳng

qua là cảm thấy chúng ta hình như là hướng về bên ngoài thành đi?"

Họ Lương trong mắt, thoáng qua vẻ thất vọng.

Nàng là biết bao suy đoán Cao Dư có thể kêu nàng một tiếng mẫu thân a!

Cũng nàng cũng có thể hiểu được, hài tử từ nhỏ rời khỏi phụ mẫu, bên ngoài phiêu bạt, muốn để cho hắn gọi ra chữ kia, cũng không dễ dàng.

Đừng ngại, chỉ cần con ta trở lại, một ngày nào đó, hắn sẽ để cho ta một tiếng mẫu thân.

"Há, chúng ta bây giờ, đã dời đến bên ngoài thành."

Biện Lương, phân Hoàng Thành, Nội Thành cùng với ra khuếch ba bộ phận.

Hoàng Thành cùng Nội Thành, từ nhất định không giải thích, mà ra khuếch thì tương đương với là ngoại ô.

Biện Lương tắc đất tắc vàng, giá đất ngất ngao, người bình thường khó có thể chịu đựng. Hơn nữa, trong thành thổ địa cùng phòng xá, đại cũng là vật có chủ. Theo Biện Lương thành không ngừng phồn hoa cùng tăng cường, người ngoại lai càng ngày càng nhiều, cũng lệnh Nội Thành nhà ở càng ngày càng trân quý. Tại Biện Lương, có như thể một loại thuyết pháp: Như có một khối chính mình thổ địa cùng phòng xá, liền không lo ăn uống.

Mặc dù sau đó tới triều đình định cải biến loại tình huống này, lại phi thường khó khăn.

Đừng nói Cao Cầu rồi, cho dù là Thái Kinh, dưới một người, trên vạn người, có thể nói quyền thế huân thiên, cũng không cách nào được tại nội thành, chỉ có thể ở ra khuếch Kiến Phủ. Cũng như vậy có thể thấy được, trong lúc này thành thổ địa cùng phòng xá, là trân quý bậc nào.

Cao Dư lần trước đến Biện Lương, chỉ là nhìn thoáng qua, vội vã rời đi.

Hắn đối với Biện Lương hiểu cũng không phải là quá nhiều, càng không biết đây Biện Lương tình trạng.

Cho nên đột nhiên nghe nói Cao Cầu cư nhiên được ở ngoài thành, hắn là như vậy cảm thấy kinh ngạc. Đây, nhưng mà hắn từ không nghĩ tới sự tình.

"Lúc trước chúng ta cũng được tại nội thành, đó là người tổ phụ sản nghiệp."

Bất quá, cha người quan chức càng ngày càng lớn, càng ngày càng vững chắc, trong nhà người làm cùng nữ khiến cho cũng càng ngày càng nhiều, bắt đầu đi không thể làm gì khác hơn là từ trong thành dọn đi bên ngoài thành nếu nói, bên ngoài thành tuy không bằng Nội Thành, nhưng thoáng ở rộng rãi, cũng im lặng."

Họ Lương đây vừa mở miệng, sẽ tái cũng không thắng được rồi.

Mười lăm năm rồi, nàng không chỉ một lần nằm mơ được cảnh tượng này, cùng nhi tử trò chuyện lời ông tiếng ve, hưởng thụ Thiên Luân Chi Nhạc.

Mà nay, nàng rốt cuộc hưởng thụ!

Mặc dù nhi tử còn có chút câu nệ, cũng có chút xa lạ, mà dù sao mẫu tử ở cùng một chỗ, hắn an vị ở bên người, chân thật như vậy. Họ Lương thậm chí cảm thấy, cả đời này nàng đã không có bất cứ tiếc nuối nào, cũng không có những thứ khác yêu cầu.

Mẫu thân phần kia yêu, Cao Dư cảm thụ chân thiết.

Hắn cũng rất hưởng thụ bây giờ ấm áp, bởi vì này cũng là hắn khổ khổ chờ đợi mười lăm năm nguyện vọng.

Ngay từ đầu, là họ Lương đang nói.

Ra khỏi thành về sau, tất biến thành họ Lương hỏi, Cao Dư nói.

Họ Lương hỏi rất cẩn thận, không rõ chi tiết.

Từ thu dưỡng Cao Dư vị lão đạo sĩ kia, đến mười lăm năm đến, Cao Dư đi theo lão đạo sĩ đi qua nơi nào? Gặp được chuyện gì? Nàng đều biết hỏi thăm. Một chút theo Cao Dư, rất vô vị dè dặt, cũng họ Lương lại nghe nồng nhiệt. Nàng đề tài, Bao La Vạn Tượng, từ Cao Dư ăn ở sở thích, đến Cao Dư phát triển, nàng đều rất phiền phức hỏi, nghe đây chẳng phải là vạn hỏi, cũng không phải hoài nghi. Cao Dư có thể phát giác ra,

Họ Lương là thực sự đang dùng lòng nghe.

Cao phủ, tọa lạc tại ra khuếch thành nam, địa thế khá cao, hoàn cảnh ưu nhã.

Xa xa, còn có thể nhìn thấy mảng lớn viên gạch viện, cho thấy nhất phái phi phạm khí thế.

"Bên kia là Hoàng gia lâm viên, Quan Gia có lúc, cũng sẽ lại lần nữa du ngoạn."

Đây là Hoàng gia lâm viên?

Cao Cầu nhà, cư nhiên tọa lạc ở Hoàng gia lâm viên một bên?

Cao Dư cảm thấy rất là khiếp sợ đây nghe vào tựa hồ không có gì kỳ lạ, nhưng lại có thể cho thấy, Quan Gia đối với Cao Cầu sùng ái.

Dù sao, không phải tùy tiện người nào, đều có thể đem chỗ ở xây ở Hoàng gia lâm viên bên cạnh.

"Cha ngươi là Vũ Quan, có hay không công danh, toàn dựa vào Quan Gia ân sủng, mới có hôm nay địa vị.

Đây Biện Lương trong thành a, không biết được bao nhiêu người xem ngươi cha không sáng khoái cho nên lúc ban đầu cha ngươi muốn từ Nội Thành dời ra ngoài thời điểm, cũng chưa có chọn tại thành nam. Sau tới vẫn là Quan Gia nghe nói, liền từ trong lâm viên cắt một khối thổ địa, ban cho ngươi cha.

A, lúc ấy a, không biết được lại có bao nhiêu người nhìn đến đồ con mắt, cũng thì phải làm thế nào đây?"

Nghe được, họ Lương phi thường tự hào.

Có thể rất nhiều người ở sau lưng châm chọc, thậm chí nhục mạ Cao Cầu, nói hắn bất học vô thuật, nói hắn đầu cơ trục lợi cũng đã nhiều năm như vậy! Từ lòng lấy sáu năm bắt đầu, Cao Cầu quan bá trước điện cũng Thái Úy, đến bây giờ mười một năm, mặc dù không có bất kỳ lên chức, cũng địa vị thuộc về vững chắc, cũng là Quan Gia lên ngôi đến nay, chưa từng có sự tình. Ngay cả mà nay vị kia quyền khuynh triều đình Thái Thái Sư, danh vọng quá lớn đi, cũng bị Quan Gia hai lần trục xuất. Về phần những người khác, càng là không thể đếm tính toán

Cao Dư nghe họ Lương lái nhai, tâm lý lại có khác cảm xúc.

Lần trước hắn đến Biện Lương, nghe được không ít liên quan tới Cao Cầu lời đồn đãi ngược lại, không có người nào nói Cao Cầu lời khen.

Nhưng bây giờ nghe nữa mẫu thân mà nói, liền sẽ phát hiện, sự thật cùng tin nhảm không quá giống nhau.

Cũng khó trách, Quan Gia lên ngôi đến bây giờ, đã sơ sơ hai mươi năm.

Hai mươi năm qua, triều đình này bên trên phong vân biến ảo, quan chức cũng là một tra tiếp lấy một tra tại thay đổi, chỉ có Cao Cầu, mười một năm Thái Úy chức vụ không thay đổi. Ở những người khác xem ra, Cao Cầu không có lên chức, liền đại biểu Quan Gia đối với hắn mất đi hứng thú.

Nhưng trên thực tế, Cao Cầu chức quan thuộc về vững chắc, trên triều đình sợ là không có bao nhiêu người có thể so sánh.

Có lẽ chính là nguyên nhân này, mới khiến cho rất nhiều người đối với hắn oán niệm sâu nặng, vì vậy tại Phưởng Thị đầu đường xuất hiện đủ loại chê.

"Phụ nhân, đến rồi!"

Hai mẹ con vừa nói chuyện, bắt tri bắt giác liền đi tới cao ngoài cửa phủ.

Cổ kiệu rơi xuống đất, họ Lương liền kéo Cao Dư đi ra, ngón tay trước mặt nhà sang trọng nói: "Con ta, nhà chúng ta, đến rồi!"

Cao Dư ngẩng đầu nhìn, cũng không khỏi bị trước mặt tòa phủ đệ này khiếp sợ.

Lưu lạc nhiều năm, hắn gặp rất nhiều nhà sang trọng.

Nhưng không khỏi không thừa nhận, Cao phủ đây tòa trạch viện có thể không coi là xa hoa nhất, cũng chỗ Hoàng gia lâm viên một bên, bình thường bên trong, có một cổ quý khí.

"Quả nhiên tốt trạch viện!"

"Con ta biết xem trạch viện sao?"

"Nương chớ quên, ta là làm gì.

Tuy nói sư phụ bán linh, hải nhi không có học được một thành, nhưng là hơi biết đây Phong Thủy thuật. Nơi đây Phong Thủy tuyệt cao, còn có Hoàng gia lâm viên tại một bên, khiến cho trạch viện được hoàng gia khí vận chiếu cố. Cho nên, phụ thân quan vận có thể không coi là quá mạnh, nhưng mà bằng vào đây hoàng gia khí vận chiếu cố, lại cực kỳ vững chắc, tuyệt không ai có thể giao động, nương cứ yên tâm đi."

Chương 58: Cha con (2)

Nurong!

Cao Dư chính mình không có cảm giác gì, nhưng mẹ một bên họ Lương, lại cả người như bị lời cấp bách một dạng cứng ngay tại chỗ.

"Cát Tường Nhi, người mới vừa nói cái gì?"

Họ Lương trong mắt lệ lóng lánh, nhìn đến Cao Dư run giọng hỏi.

"Ta nói, phụ thân số làm quan có thể không thể vị vô cùng bề tôi, nhưng lại cực kỳ vững chắc, không ai có thể giao động."

"Một câu tiếp theo?"

Cao Dư sững sờ, gãi gãi đầu nói: "Nurong không cần phải lo lắng."

Đây câu nói vừa ra khỏi miệng, chính hắn cũng ngây ngẩn.

"Cát Tường Nhi, người kêu ta nurong, người kêu ta nurong!"

Đây kinh hi đến quá đột ngột, đột nhiên đến họ Lương không có chút nào chuẩn bị.

Dọc theo đường đi, nàng đều đang nghĩ biện pháp để cho Cao Dư đổi lời nói. Thật không nghĩ đến đây đột nhiên liền đạt được ước muốn, họ Lương làm sao có thể không ngạc nhiên mừng rỡ.

"Quan Nhân, người có nghe hay không, Cát Tường Nhi mới vừa rồi kêu mẹ ta rồi, còn kêu người làm cha."

Cao Cầu cũng là đặc biệt kích động.

Đương nhiên rồi, hắn sẽ không giống như họ Lương như vậy biểu lộ bên ngoài, chỉ gật đầu một cái.

Nhưng mẹ tại hắn xoay người một sát na, một bên Cao Nghiêu Phụ lại thấy rõ, vị phụ thân kia nói năng thận trọng, cư nhiên con mắt đỏ trong lòng, càng ngày càng cảm thấy thất vọng, nhìn đến Cao Dư ánh mắt cũng càng ngày càng không giỏi, thậm chí có những oán hận.

"Xảo ngôn lệnh sắc!"

Hắn thấp giọng lẩm bẩm một câu.

Nhưng không nghĩ, những lời này được từ hắn thân vừa đi tới Cao tiểu muội nghe chân thiết, cười nói: "Chính là xảo ngôn lệnh sắc, lại có thể để cho phụ thân cùng đại nurong hoan hỉ, cũng coi là bản lĩnh một ít người, chính là học cả đời, sợ cũng học không thể toàn bộ."

"Cao tiểu muội, người "

"Tam ca không nên tức giận, ta tùy tiện nói thôi."

Cao Nghiêu Phụ có ý trách nan Cao tiểu muội, nhưng mẹ trước mặt hình thức, lại không cho phép hắn can rờ.

Xoay chuyển ánh mắt, hắn thấy được trong đám người Mã Đại Tráng, vì vậy lấy tay chỉ một cái, lớn tiếng nói: "Ngột kia người cao to, người ngốc lẳng ở chỗ này làm chi? Không thấy những người khác đang chuyên chờ hành lý, người là gì đứng yên bất động, thật sự là không có quy củ."

Mã Đại Tráng tâm tư đơn thuần, kia mình bạch giá cao môn trong nhà lớn tình trạng, vì vậy đáp ứng một tiếng, liền phải giúp một tay.

Nhưng vào lúc này, Chu Tứ Nurong kéo lại hắn.

"Tứ Nurong, ta đi hỗ trợ á."

"Đại Tráng chờ lộn xộn, chúng ta là theo Nha Nội tới, nếu không Nha Nội phân phó, chúng ta không được vọng động."

Mã Đại Tráng không thấy rõ, cũng Chu Tứ Nurong lại thấy rõ ràng.

Nàng mặc dù nói xuất thân bình dân, chưa từng thấy qua kia trong nhà lớn cạnh tranh phân tranh, cũng tin via hè qua rất nhiều chuyện. Từ lên thuyền một khắc kia trở đi, nàng cũng biết, nhất định phải bãi chính tâm tính. Mã Đại Tráng hay là từ trước Mã Đại Tráng, cũng Cao Dư lại không còn là cái kia tại đầu đường ăn xin Tiểu Ngư Nhi. Đó là Nha Nội, là bọn hắn ngày sau tại Biện Lương sinh tồn đặt chân căn bản.

Mã Đại Tráng như cũ kêu Cao Dư làm Tiểu Ngư Nhi .

Chu Tứ Nương từng lúc không có ai quan sát qua, Cao Dư cũng vô bất kỳ bất mãn nào.

Thế nhưng nàng lại có thể nhìn ra được, Cao Thành cũng không quá đồng ý, chỉ là Cao Dư không nói lời nào, hấn một cái tiểu nhân cũng không tiện mở miệng lung tung.

Tiểu Ngư Nhi, đã thành tới.

Mã Đại Tráng lúc không có ai có thể xưng hô như vậy, thế nhưng ở trước mặt mọi người, vẫn là phải Tôn một tiếng Nha Nội thì tốt hơn.

Đương nhiên rồi, đây không phải là trong chốc lát có thể cải biến.

Bất quá bây giờ, nàng và Mã Đại Tráng đều là Cao Dư người, nhất định phải theo sát Cao Dư bước chân.

Thay lời khác lại nói, nếu như là Cao Dư làm cho các nàng hỗ trợ, một chút khuyết điểm cũng không có; nhưng mà Cao Nghiêu Phụ cũng không đủ tư cách.

Ở trên thuyền thời điểm, Chu Tứ Nương liền nhìn ra, đây Cao Nghiêu Phụ đối với Cao Dư cũng bất hữu thiện.

Trạch đầu!

Đây là ôn hòa trạch đầu!

Một cái lưu lạc bên ngoài công tử nhà giàu về đến nhà, đoạt đi thiếu gia độ chú ý, vì vậy liền tâm sinh tật hận.

Loại sự tình này, tại Bình đàn tiên sinh trong miệng, trải qua thường xuất hiện.

Chu Tứ Nương lúc này, đương nhiên sẽ không để cho Mã Đại Tráng nghe theo, nàng nhất định phải kiên định phòng thủ tạo tằng.

Nếu không có khả năng sẽ bị hiểu lầm.

Chỉ là, Mã Đại Tráng hành vi, lại chọc giận Cao Nghiêu Phụ.

Hắn tiến lên một bước, lạnh lùng nói: "Ngột kia người cao to, ngươi không nghe được ta nói chuyện sao?"

"Tam ca bớt giận."

Lúc này, Cao Dư đi tới, chấp tay nói: "Đại Tráng cũng không phải là tùy tùng ta, là bằng hữu của ta.

Nương ta vẫn không có giới thiệu, đây là Mã Đại Tráng, ta tại Tu Thành nhận biết bạn tốt. Năm ngoái đấy, nếu không phải Đại Tráng cứu tính mạng của ta, ta suýt nữa được người Lương Sơn tặc làm hại; còn có vị này Tứ Nương, cũng giúp qua ta. Nếu không phải nàng, ta thậm chí không có cơ hội nhìn thấy thúc phụ, càng không thể nào cùng nương gặp lại hai người kia, đều là hải nhân ân nhân cứu mạng đây."

Họ Lương nghe, nhất thời nhìn về phía Mã Đại Tráng.

"Lại là ân nhân cứu mạng tại, mới vừa rồi lại mất lễ phép tới tới tới, trước tiên được ta thi lễ."

Họ Lương vừa nói, liền muốn nói cảm ơn.

Chu Tứ Nương bực nào cơ trí, nào dám được đây quà cảm ơn, bèn rón kéo Mã Đại Tráng né người nhường cho qua, rồi sau đó tiến lên hai bước đỡ họ Lương.

Cao Cầu, lại nhìn đến Mã Đại Tráng kia khôi ngô thân hình, âm thầm gật đầu.

"Đi đi đi, vào phủ nói chuyện.

Cao Thành, cho vị này tráng sĩ cùng vị này nương tử an bài xong chỗ ở, cơm trưa thì ta muốn mời bọn họ hai ly rượu, tỏ vẻ cảm tạ."

Đừng xem một câu nói như vậy, lại đem Mã Đại Tráng hai người thân phận, từ tôi tớ tăng lên tới khách nhân trình độ.

Cao Cầu thân là trước điện đầu Thái Úy, bỗng lộc không thấp.

Hơn nữa hấn khéo léo thủ đoạn, lớn như vậy Cao phủ an bài hai người, thật là dễ như trở bàn tay.

Cao Dư dắt đỡ họ Lương đi vào trong, tại vào cửa chớp mắt, hấn vô tình hay cố ý nhìn Cao Nghiêu Phụ một cái, lộ ra tựa như cười mà không phải cười biểu tình.

Cao Nghiêu Phụ sắc mặt, lại đặc biệt khó coi!

+++++

Cao phủ, biến hóa đặc biệt náo nhiệt.

Trong phủ tôi tớ đều bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, làm lưu lạc bên ngoài nhiều năm, bây giờ trọng lại trở về tiểu Nha Nội lo liệu bận rộn.

Họ Lương sáng sớm phải đi Châu bắc bến tàu, sau đó vừa buồn vui đan xen, khó tránh khỏi có chút mệt mỏi.

Tại Cao Dư khuyên, nàng trở về nhà nghỉ ngơi.

Cao Dư liền theo tại nàng bên người, cho đến họ Lương ngủ thiếp đi, hấn mới đi ra khỏi phòng.

Ngoài nhà, Cao Cầu chính phụ tay đứng ở trong sân nhà, gặp Cao Dư đi ra, hướng hấn vẫy vẫy tay, rồi sau đó tự ý đi vào một bên trong thư phòng.

Cao Dư hít sâu một hơi, theo sát sau lưng Cao Cầu.

Hấn biết rõ, trận này nói chuyện với nhau không thể tránh khỏi. Hơn nữa cùng Cao Cầu nói chuyện với nhau, sợ là so với cùng họ Lương nói chuyện với nhau, càng thêm khô cực.

Dù sao, Cao Cầu là ở trong quan trường lẫn lộn người.

Tuy nói là một Vũ Quan, nhưng phải nói lên khôn khéo, không kém chút nào những cái kia lão gian cự hoạt Văn Quan.

Quả nhiên, khi tiến vào thư phòng về sau, Cao Cầu liền nói tới nói lui.

Hấn phương thức nói chuyện càng thêm có tiêu chuẩn, ít nhất cảm giác, mạnh hơn Cao Kiệt rất nhiều.

Thanh âm ôn hòa, khiến cho người cảm thụ thân thiết; thái độ hòa ái, để cho người ta trong lúc vô tình, liền buông lỏng phòng bị. Hấn hỏi thăm tới rồi Cao Dư đã qua, mỗi một chuyện, mỗi một câu nói, cũng sẽ nghiêm túc nghe, tựa hồ là vô cùng coi trọng.

Cũng Cao Dư lại biết, Cao Cầu là đang ở xác nhận.

Có Cao Kiệt chứng minh, tại trên tướng mạo, Cao Dư càng giống như làm giảm lúc còn trẻ Cao Cầu.

Còn có kia cao môn được cát tường. Dư Dư có bình an mười chữ, biết rõ cũng không có nhiều người, người ngoài cũng khó mà biên tạo ra.

Nhưng dù cho như thế, Cao Cầu vẫn là nghĩ xác nhận một chút.

Hấn thân là trước điện đều Thái Úy, có thể nói là thiên tử cận thần. Nhà hấn chuyện, không chỉ là một mình hấn sự tình, càng liên lụy đến rồi Quan Gia. Cho nên, hấn phải cẩn thận một chút, không dám buông lỏng chút nào, hỏi thăm Cao Dư thì cũng càng thêm cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Lựa chọn

"Cát Tường Nhị, người bây giờ trở về, còn có dự định sao?"

Trải qua gần nửa giờ nói chuyện với nhau, cũng hoặc giả nói là vận hỏi sau đó, Cao Cầu dời đi đề tài.

Mà lúc này, Cao Dư phát hiện, tự đối mặt Cao Cầu thì, phảng phất cũng không có lúc ban đầu cảm giác khẩn trương thấy. Nói thật đi, hấn ngay từ đầu thật chặt gương ra! Cao Cầu ở bên ngoài thanh danh là không tốt mà dù sao là trước điện đều Thái Úy, thiên tử cận thần, chấp chương ba ti nha môn, trong tay đại quyền sinh sát. Hơn mười năm đi xuống, trên người hấn từ có một loại không tên uy nghiêm khí.

Sự uy nghiêm đó, cũng là Cao Dư chưa bao giờ cảm nhận được qua hoặc có lẽ là không có ở Cao Kiệt trên thân cảm nhận được qua.

Cũng phen này nói chuyện với nhau đi qua, Cao Dư cảm thấy Cao Cầu cũng không đáng sợ, càng giống như là một cái hòa ái dễ gần phụ thân.

Hắn sững sốt một chút, cũng có chút mờ mịt.

Có tính toán gì?

Hắn cũng không phải rất rõ.

Nguyên bản, hắn chỉ muốn hưởng thụ một chút nhân nhả Nha Nội sinh hoạt.

Nhưng mà đang cùng Cao Cầu nói chuyện với nhau sau đó, hắn phát hiện đây cũng không dễ dàng.

"Người Đại huynh, mà nay lại Quế Châu quan sát sứ, quyền tri Ung Châu.

Hắn chức vị vững chắc, từ không cần ta lại đi phí tâm đọ lại khám mài hai lần, liền có thể tìm cơ hội đem hắn triệu hồi Biện Lương, ủy nhiệm hắn một cái chân thực thiếu; người Nhị huynh, bây giờ Nhạc Dương quân làm nhỏ Sứ Thần, đến năm nay cũng có ba năm, cuối năm liền có thể trở lại Biện Lương khám mài.

Người Tam huynh thôi, tiền đồ nhất sáng ngời, nếu có thể thông qua Thi Tĩnh, cho dù Thi Đình thi rớt, cũng không cần phải lo lắng."

Cao Cầu gặp Cao Dư không nói lời nào, tự ý nói ra nỗi dậy.

"Đại ca, Nhị ca, đều là ta xệ mặt xuống da, tại Quan Gia trước mặt cầu ảm bỏ.

Nếu như người cũng muốn làm quan lời nói, sợ là có chút phiền phức. Hai lần ảm bỏ, đã có không ít người đối với ta tâm tồn bất mãn, ít nhất đây ba năm rưỡi bên trong, người khó có cơ hội nhập sĩ. Cho nên, ta tại nhận được người thúc phụ tin tức về sau, liền một mực ở cân nhắc."

Cao Cầu gọi con trai mình làm Ca., cũng là cái thời đại này phi thường phổ biến hiện tượng.

Cao Dư không hề cảm thấy kỳ quái, chỉ gật đầu một cái.

Hắn thật không nghĩ qua muốn đi làm quan, hơn nữa hắn cũng không biết, chính mình nên làm như thế nào quan.

Sư phụ lúc còn sống nói qua, kia làm quan là một môn học hắn chưa bao giờ tiếp xúc, lại có thể có ý kiến gì không?

"Bây giờ, người có hai cái đường ra."

Cao Cầu trầm ngâm chốc lát về sau, tiếp tục nói: "Người năm nay mới mười tám, tuy nói tuổi tác hơi lớn, lại còn kịp ta làm người tìm một Tây Tịch tiên sinh, người theo hắn đi học cho giỏi. Đợi qua hai năm, ta sẽ nghĩ biện pháp, để cho người tiến vào Thái Học."

Đọc sách?

Cao Dư nghe, đầu lập tức rung động như trống lắc.

Hắn đó là cái gì đọc sách tài liệu nhìn một chút đạo gia điển tịch ngược lại còn có chút hứng thú, nhưng nếu để cho hắn đọc cái gì kinh thư, dựa vào cái gì Tiến sĩ, vậy không bằng giết hắn. Từ nhỏ đến lớn, hắn cũng không có thật tốt có đi học, bây giờ thì có thể có ích lợi gì nơi?

Không là tất cả người, cũng có thể làm Tô Lão tuyền.

Ngược lại Cao Dư, là không có có ý tưởng kia.

"Người nếu không là nghĩ đọc sách, cũng có thể.

Vì phụ tại Biện Lương, cũng còn có chút phương pháp không nói xa cách vì người mưu một cái tiểu Sứ Thần chức vụ, ngược lại cũng không khó.

Cũng nếu như thế, liền muốn từng bước một đến.

Ba năm một khám mài, khám mài lại một năm nữa. Người Nhị huynh ban đầu liền chọn con đường này, đặc biệt cố hết sức, người cần nghĩ kỹ rồi quyết định."

"Cha, liền không có con đường thứ ba rồi hả?"

"Con đường thứ ba?"

Cao Cầu nghe cười, nhìn đến Cao Dư nói: "Người nếu là nguyên ý đến trước điện Tư hiệu lực, cha có thể lập tức cho người một cái Đô Đầu chức vụ. Chỉ là vào trong quân, liền không có Tiểu Điều, lại muốn bị người khác khinh khinh, người chính là phải cân nhắc cẩn thận mới phải."

Nhập ngữ?

Cao Dư rất do dự, trong lúc nhất thời không quyết định chắc chắn được.

"Cha, hài nhi mới trở về, đây Biện Lương là hình dáng gì còn không rõ ràng lắm.

Hài nhi suy đoán trước tiên đi khắp nơi vừa đi, coi trộm một chút, nghiêm túc suy tính một chút mới quyết định, không biết cha có hay không có thể đáp ứng?"

Cao Cầu cũng không tức giận, chỉ gật đầu một cái.

"Người nói cũng có đạo lý, chuyện này không nóng nảy.

Người lưu lạc bên ngoài mười lăm năm, mẹ người đối với người xem như ngày nhớ đêm mong. Bây giờ người thật vất vả trở về, liền nhiều bồi bồi mẹ người."

Nói tới chỗ này, Cao Cầu trong mắt lóe lên một nụ cười.

Hắn nhìn đến Cao Dư nói: "Bất quá, có chuyện người phải nhớ kỹ.

Ta từ trên xuống dưới nhà họ Cao, bất kể có mâu thuẫn gì, từ đầu đến cuối đều là người một nhà. Người phiêu bạt bên ngoài, không biết được trong nhà, ta cũng sẽ không quá hà trách. Mọi việc làm không nên quá rồi, nếu không lời nói, ta cũng sẽ không tha nhẹ cho người, hiểu chưa?"

Cao Dư gật mình rung mình một cái, liền vội vàng đáp ứng.

Hắn và Cao Nghiêu Phụ ở bên ngoài phủ lục đục với nhau, ở trong mắt Cao Cầu, căn bản không chỗ có thể ẩn giấu.

Cao Dư dù sao cũng là hắn con trai nhỏ, hơn nữa ở bên ngoài chịu rồi nhiều năm như vậy khổ, hắn cũng không muốn để cho Cao Dư lại được ủy khuất. Nhưng điều kiện tiên quyết là, người không thể quá đáng! Chỉ cần không quá phận, huynh đệ các người trong lúc đó tranh đấu, ta đều sẽ không để ý.

"Cha chẳng lẽ là sợ hãi, hài nhi sẽ bắt nạt Tam ca?"

"Ha ha ha, đừng ta ngược lại thật ra không sợ, chỉ là sợ người có chút nhỏ thủ đoạn, để cho Tam ca của người ăn không chịu nổi."

Cao Cầu nhưng mà nhận được Cao Kiệt tin, biết rõ Cao Dư tinh thông một chút bàng môn tả đạo thủ đoạn.

Đừng xem Cao Nghiêu Phụ đọc sách nhiều, nhưng nói thật đi, Cao Cầu cũng không thích.

Chính hắn, chính là phổ phùng xuất thân, thậm chí một chút bàng môn thủ đoạn lợi hại. Nếu Cao Dư thật nóng nảy mất, đối với Cao Nghiêu Phụ sử xuất thủ đoạn, chỉ sợ cái này thừa nhỏ ăn sung mặc sướng công từ ca, sẽ kêu trời trách đất, căn bản không chống đỡ được Cao Dư.

Cao Dư cũng cười.

"Cha yên tâm, hài nhi hiểu được nặng nhẹ!"

+++++

Cao phủ Tứ Công Tử trở về, cũng không làm kinh động quá nhiều người.

Nguyên nhân thôi, cũng là Cao Cầu không muốn quá lộ liễu.

Nhưng hắn cũng biết, loại sự tình này không gạt được. Hắn hôm nay mang theo người nhà, bao rồi Châu bắc bến tàu, nhất định sẽ được hữu tâm nhân phát giác. Cao Cầu đảo không sợ xa cách chủ yếu là lo lắng một số người sẽ lên lên lút lút, đối với Cao Dư tẩy máy tay chân.

Hắn đứng hàng trước điện đều Thái Úy mười một năm, có không ít người đối với hắn mang lòng bất mãn.

Đừng không nói, chỉ nói vậy đi năm tiên tục thăng Bát Cấp, mà nay quan bá thiếu làm thị vị Vương phủ, liền đứng Cao Cầu rất là căm thù.

Cao Dư vừa trở về, còn không thích hợp xuất đầu lộ diện.

Dựa theo Cao Cầu ý nghĩ, chờ thêm một đoạn thời gian, Cao Dư đối với Biện Lương cũng quen thuộc, lại chính thức đẩy ra cho thỏa đáng.

Trước đó, vẫn cẩn thận thì tốt hơn.

Cho nên khi ngày dạ yến, Cao Cầu cũng không có mời quá nhiều người tới.

Ngoại trừ Cao Dư đại bá Cao Duỗi người một nhà ra, cũng chỉ có Lục Kỳ phụ thân Lục bình tới chúc mừng.

Trong dạ tiệc, Cao Dư còn dùng Tô Tỳ Bà đánh đàn một cái khúc « Đại Giang Đông Khứ », khiến cho Cao Cầu mừng rỡ, Trục Đạo Cao Dư Tỳ Bà khiến cho được, có thể nói cho mọi người cũng không quá đáng. Mà hần khen ngợi, cũng để cho họ Lương vạn phần vui sướng, cả đêm đều cười miệng toe toét.

"Không nghĩ tới, con ta rốt cuộc có như thế có phúc, cư nhiên được cái này Tô Tỳ Bà ."

Cao Cầu đối với Tô Học Sĩ cực kỳ kính trọng, khi biết Cao Dư sử dụng cái này Tỳ Bà là năm đó Tô Học Sĩ dùng qua Tỳ Bà về sau, kích động vô cùng, liền muốn lấy đi cất giữ. Bất quá, hần cử động này, lại bị hần huynh trưởng cao đuổi, ngăn lại.

"Ta nghe nói, Trọng Dự bây giờ người đang Phiên Ngụy, có chút tịch mịch, thường một người đọc Học Sĩ Từ, tiêu phí thời gian. Nay Tỳ Bà nếu là Học Sĩ đi vật, ta cho là vẫn là vật quy nguyên chủ tốt. Dù sao, Nhị ca năm đó chịu được qua Học Sĩ ân huệ."

Nói tới chỗ này, hần tha cho có thâm ý nhìn về phía Cao Dư.

Cao Cầu đầu tiên là sững sờ, chợt lộ ra vẻ bình tĩnh, vỗ tay cười to nói: "Đại ca nói đúng, đây Tô Tỳ Bà vẫn là vật quy nguyên chủ tốt nhất."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Xấu bụng Cao Thái Úy

Cao Dư có chút hồ đồ!

Tô Tỳ Bà kia, hần thật ra thì cũng không muốn giao ra đi.

Bởi vì đó là Quang Âm Thiên tặng cho hần cái lễ vật thứ nhất, với hần mà nói, có lấy phi phạm kỷ niệm ý nghĩa. Chính là dựa vào đây Tô Tỳ Bà, hần mới có thể hoàn mỹ lại xuất hiện ban đầu Tô Học Sĩ Đại Giang Đông Khứ; chính là đây Tô Tỳ Bà , khiến cho vận mạng hần thay đổi.

Nhưng bây giờ

Hần không thích loại cảm giác này, mặc dù không có nói gì, nhưng trong lòng lại không thoải mái!

Đó là ta đồ vật, dựa vào cái gì các người phải cầm đi đưa nhân tình?

+++++

"Cát Tường Nhị, thế nhưng tâm lý không thoải mái?"

Đưa đi Cao Thân các người khác sau đó, Cao Cầu gọi lại đang muốn rời đi Cao Dư.

Hần mang theo Cao Dư, lại đi tới thư phòng, mệnh trong nhà nữ khiến cho bị rồi rau quả, rồi sau đó liền tỏ ý Cao Dư ngồi xuống.

Cao Dư nhìn đến Cao Cầu, không trả lời.

Hần phát hiện, chính mình Trung Cấp nghe lời đoán ý kỹ năng, căn bản không nhìn ra Cao Cầu suy nghĩ trong lòng.

"Người cũng đã biết, đại bá của người nói Trọng Dự là người phương nào chứ?"

"Hài nhi cũng không biết."

"Đó là Tô Học Sĩ gia Nhị công tử, tên là Tô Đãi."

"Ồ!"

Cao Dư trả lời đáp một tiếng, lại không có phản ứng quá lớn.

Cao Kiệt từng nói qua, Cao gia là dựa vào đến Tô Học Sĩ nâng đỡ, mới có tạo hóa về sau.

Nhưng đối với Cao Dư lại nói, cũng không có quá cảm thấy được. Hắn yêu thích Học Sĩ Từ, cũng không có nghĩa là hắn liền muốn a dua nịnh hót. Huống chi, Tô Học Sĩ sớm đã khừ thế, cùng hắn lại có quan hệ gì? Dựa vào cái gì, phải đem Tô Tỷ Bà đưa đi?

"Học Sĩ dưới gối con thứ tư, Đại Lang Tô duy khang tại năm ngoái bệnh qua đời.

Tiểu công tử là thiếp thất xuất ra, chưa đầy tròn tuổi đã chết yểu. Bây giờ, chỉ còn lại có Tô Đãi cùng Tô qua hai người. Tam Công một cái Thúc loại, tính tình khoáng đạt, gửi gắm tình cảm son thủy, chính hòa hai năm tổ Thái Nguyên thuế, bây giờ tất biết Yên Thành Huyện, cùng Biện Lương không liên lạc được nhiều.

Mà Tô Đãi, nhưng có chút bất đồng.

Hắn là thiếu Thánh Nguyên năm Tiến sĩ, sau đó bởi vì gián nguyên hữu học thuật, bị biếm thành tổ Quảng Châu giám sát Chính, bây giờ vui cư lẩn ngu."

"Nguyên lai là một quan bị giáng chức."

"Không sai, là một quan bị giáng chức." Cao Cầu cười nói: "Thế nhưng tại sau lưng của hắn, thật có quan học làm chỗ dựa. Mặc dù chức quan không cao, nhưng hắn là con Học Sĩ, lại là quan học truyền nhân, tại Triều Đình bên trên, vẫn rất có một chút sức ảnh hưởng "

Quan học, là Tổng đại Đại Nho Trương Tải sáng chế.

Cao Dư trái lại nghe nói qua Trương Tải, chính là vị kia kêu lên vì thiên địa lập tâm, vì dân sinh lập mệnh, làm hướng thánh kế tuyệt học, làm vạn thế mở thái bình khẩu hiệu Nho Gia tông sư. Trái lại không nghĩ tới, Tô Đãi cư nhiên cùng quan học còn có liên lạc.

"Cát Tường Nhi, người lần này trở về, ta cao hứng vô cùng.

Bên ngoài, cha được người xưng làm Thái Úy, nhìn như rạng rỡ. Nhưng trên thực tế, nếu không Quan Gia ủng hộ, cha sợ sớm đã bị người tính kế hại cốt không còn. Ta ngược lại thật ra muốn cho người cả đời tiêu dao tự tại, không buồn không lo. Ước chừng phải nghĩ chân chính làm được, lại là biết bao khó khăn? Người tại Triều Đình bên trên, rất nhiều chuyện đều thân bất do kỷ. Người trở lại, liền không thể thiếu muốn tiếp xúc.

Năm đó, cha dựa vào Tô Học Sĩ nâng đỡ, có hôm nay địa vị.

Thế nhưng cha dù sao không có chút nào công danh, dùng thương làm bằng, vũ văn lộng mặc ngược lại còn có thể, nhưng phải nói Tham Chính triều đình đây cũng là cha ở nơi này Thái Úy vị, ngồi xuống mười một năm nguyên do. Quan Gia rất rõ những thứ này, cha cũng là lòng biết rõ.

Cho nên ta phải đem Tô Tỷ Bà đưa đi, chính là muốn cho người tìm một cái núi dựa.

Nếu có thể vào được Tô Nhị môn hạ, người ngày sau chính là không còn công môn bên trong tư hỗn, cũng có quan học có thể dựa vào, qua được tự tại."

Cao Cầu ánh mắt lấp lánh, nhìn đến Cao Dư, trong lòng tràn đầy thương yêu.

Hắn là ngày đầu tiên cùng Cao Dư gặp lại, thế nhưng đối với Cao Dư tính tình, đã có hiểu một chút.

Đi khoa cử?

Sợ là phi thường khó khăn.

Cao Nghiêu Phụ từ nhỏ học hành cực khổ, hơn nữa đã lấy Minh Sư, hơn mười năm cũng bắt quá mới qua biết thử.

Coi như Cao Dư thiên tư thông minh, có thể tưởng tượng muốn cho hắn đi khoa cử con đường, sẽ phi thường cố hết sức Cao Cầu đây tâm lý, rất rõ.

Nhưng không đi khoa cử, cuối cùng là ít đi căn cơ.

Có Tổng Nhất Triều, Văn Quan cầm giữ triều đình, Vũ Quan địa vị thấp hèn.

"Con ta, nếu người một ngày nào đó có thể vào Triều Đình, có liên quan học vì người nâng đỡ, sẽ đi dễ dàng không ít, ít nhất phải so với vị phụ đi dễ dàng. Chỉ là năm đó ta rời đi Học Sĩ gia sau đó, mặc dù một mực ở âm thầm chiều cổ Học Sĩ nhất mạch, cũng cuối cùng không có giao tình. Duy khang cao ngạo, Trọng Dự khăng khăng, Tam Công một cái thôi, tính tình sơ cuồng, cùng vị phụ không có quá nhiều đồng thời xuất hiện.

Người lúc trở về, ta đang suy nghĩ, làm sao vì người lót đường.

Không ngờ người lại có Tô Học Sĩ di vật trái lại giám sát không ít phiền toái, chắc hẳn kia Tô Nhị nhận được, cũng khó thờ ơ không động lòng."

Cao Dư nói: "Phụ thân, người và vị kia Tô Nhị Lang, có mâu thuẫn?"

Cao Cầu ngẩn ra, kinh ngạc nhìn Cao Dư một cái, đột nhiên cười.

"Mâu thuẫn nào không thể nói, chỉ có điều với nhau thấy ngứa mắt thôi.

Ngươi cũng biết, cha năm đó từng đang học sĩ bên cạnh làm nhỏ sứ, cùng Tô Nhị có chút đồng thời xuất hiện. Sau đó, cha đi theo Quan Gia, Tô Nhị tất kiểm tra đậu Tiến sĩ. Cũng kết quả đúng là, cha làm trước điện đều Thái Úy, được Quan Gia tin mù quáng, mà hần Tô Nhị lại bị cách chức đi Quảng Châu. Ha ha, ta xem ra, kia Tô Nhị chưa chắc thật vui, nhưng lại không thể không vui."

Cao Dư có chút hiểu!

Cao Cầu có thể thật cảm kích Tô Học Sĩ, nhưng người nhà họ Tô, nhưng chưa chắc có thể vừa ý Cao Cầu.

Đặc biệt là theo Cao Cầu địa vị vững chắc, thời kì trải qua càng ngày càng tốt; mà Tô Học Sĩ hải từ, lại lắc lư Lưu Ly, sống cũng không hề như ý. Vị kia Tô Nhị Lang chính là ví dụ! Hần cao trúng tiến sĩ, lại bị cách chức đi Đông Nam; cũng ngày trước trong nhà hần tiểu sứ, bây giờ cao quý Thái Úy, tâm lý nhất định không yên ổn thuận. Cho nên, đối với Cao Cầu thái độ cũng không tính là tốt.

Có Tổng Nhất Triều, Hoàng Đế cùng Sĩ Đại Phu cộng trị thiên hạ.

Cao Cầu có Quan Gia tin mù quáng, lại không có Sĩ Đại Phu ủng hộ, cho nên chỉ có thể làm được Thái Úy.

Hần chính là muốn mượn đây Tô Tỳ Bà, cùng Tô gia cường ép cài đặt quan hệ. Không chỉ là làm Cao Dư, cũng là vì Cao gia.

Ngươi Tô Nhị không phải được xưng hiểu từ chứ?

Ta đem cha ngươi di vật giao trả lại cho ngươi, ngươi có thể không cho ta một cái sắc mặt tốt?

Chỉ cần ngươi cho ta sắc mặt tốt, ta liền có biện pháp để cho Cao gia cùng Tô gia cài đặt quan hệ

Cao Dư nhìn đến Cao Cầu, có chút đã minh bạch tâm tư khác.

"Cha, hài nhi phát hiện, ngươi thật đúng là "

Hần khó nói xuất ra phía sau lời nói, nhưng trong nội tâm đối với Cao Cầu cách làm, xác thực là phi thường đồng ý.

Nói một cách thẳng thừng, chính là ngươi cảm thấy ta không với cao nổi, ta liền phải cứ cùng ngươi cài đặt quan hệ, hơn nữa để cho ngươi không thể không đề ý tới ta!

Đây là điển hình vô lại thủ đoạn.

Bất quá cũng không thể coi là đại sự, ai bảo Cao Cầu vốn là phổ phùng xuất thân. Cho dù ngồi ở vị trí cao, lại đem kia vô lại thủ đoạn khiến cho càng ngày càng xuất thần nhập hóa ta có Tô Tỳ Bà, Lã Vọng buông cần, sẽ không sợ ngươi Tô Nhị Lang không chủ động đi lên câu.

Cao Cầu cười hắc hắc.

Cao Dư trong giọng nói ý tứ, hần làm sao nghe không hiểu.

Nhưng hần không hề cảm thấy có mất mặt gì, ngược lại rất là đắc ý.

"Con ta phải hiểu, những cái này người có học nhìn như thanh cao, nhưng trên thực tế tất cả đều là tục nhân.

Càng thanh cao, nội tâm muốn tìm cũng liền càng mãnh liệt cõi đời này không có không ăn vụng mèo, thì nhìn có thể hay không chống lại khẩu vị."

"Hài nhi, thụ giáo!"

Trước đó, Cao Dư từ lão đạo sĩ nơi đó học được giang hồ thủ đoạn, hiểu được cá lớn nuốt cá bé đạo lý.

Mà nay, Cao Cầu lại truyền thụ cho hần một loại khác sinh tồn phương thức theo Cao Dư, đây chính là Cao Cầu mười một năm ngồi vững Thái Úy chức vụ sinh tồn trí tuệ.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Địch Công Lang

Cao Cầu càng ngày càng nhận định, Cao Dư là hấn tròng!

Từ Huy Tông Hoàng Đế lên ngôi đến bây giờ, Cao Cầu ở trong quan trường tư hỗn rồi hai mươi năm.

Hắn có thể tại trước điện đều Thái Úy trên chức vị vững như bàn thạch, có thể hai mươi năm thánh quyền không suy, kia tuyệt không phải nhân vật bình thường.

Cao Cầu phụ thân cao đôn hồi phục, chỉ là Biện Lương trong thành người bình thường, lại được truy phong là Tiết Độ Sứ.

Đại ca hấn Cao Thân, tuy nói xuất thân tiến sĩ, nhưng bằng Cao Cầu ở sau lưng Phiên Văn Phúc Vũ, mà nay cũng quan báí Duyên Khang Điện Học Sĩ.

Chỉ có cái kia Tam đệ Cao Kiệt, bởi vì áy náy, cho nên phiêu bạc bên ngoài.

Nhưng Cao Cầu có lòng tin, chỉ cần Cao Kiệt trở về, hấn liền có biện pháp để cho Cao Kiệt thắng quan.

Dưới gối ba con trai, cũng là một cái so với một người có tiền đồ. Trưởng tử Cao Nghiêu khang chạy đi Ung Châu, mặc dù làm Tri Châu, thế nhưng kia thiên về Hoang nơi, khó có thành tựu; con thứ hai Cao Nghiêu khanh cũng không chịu nghe hấn an bài, cuối cùng chọn đi Nhạc Dương quân.

Không sai, chúng nó đều có năng lực, lại cũng không biết được biến thông, để cho Cao Cầu không quá hoan hỉ.

Về phần con trai nhỏ Cao Nghiêu Phụ, càng làm cho Cao Cầu bất mãn.

Hấn qua biết thử, tiền đồ thật xa. Lại trong ngày cùng một nhóm phù lãng văn nhân lẫn lộn chung một chỗ, mở miệng thánh nhân nói, ngậm miệng thánh nhân nói, để cho Cao Cầu phiền chặt. Nhưng bây giờ đây con trai nhỏ trở lại một cái, chỉ nhẹ nhàng gõ đẩy một chút, hấn cũng đã minh bạch.

Điều này cũng làm cho Cao Cầu tâm lý, đột nhiên có một loại cảm giác tự hào.

"Con ta có yêu cầu gì, chỉ để ý nói với ta."

"Cha, người khoan hãy nói, hải nhi thật đúng là có một việc, muốn mời cha hỗ trợ."

"Giảng!"

Cao Dư lúc này, cũng thanh tĩnh lại.

Hấn không còn sợ hãi Cao Cầu là cái gì trước điện đều Thái Úy, cười hi hi nói: "Hải nhi tại Tu Thành giết một cái người."

"Ồ?"

"Một tiểu nhân vật vốn là Tu Thành du côn, lại nhiều lần làm khó hải nhi. Cho nên hải nhi trên đường trở về, quay lại trở về giết hấn."

"Chút chuyện nhỏ, giết liền giết!"

Cao Cầu xem Cao Dư ánh mắt, càng ngày càng thân thiết.

Hấn vốn chính là cái ân oán rõ ràng, có thù tất báo người.

Người tốt với ta, ta nhất định sẽ giúp người, tựa như cùng trước khi hấn chiêu cổ Tô bước; người đối với ta không tốt ta sẽ nghĩ đủ phương cách giết chết người, loại chuyện này nhiều không kể xiết. Đang nghe Cao Dư mà nói sau đó, Cao Cầu cảm thấy, con trai này quả nhiên là hấn ruột thịt.

Đây đối nhân xử thế nguyên tắc, đều tương tự như vậy, không phải ruột thịt còn có thể là cái gì?

Huống chi hấn ngồi ở vị trí cao, đừng nói Cao Dư giết cái du côn, coi như thật giết có diện mạo nhân vật, hấn cũng sẽ hết sức văn hồi cục diện.

"Thế nhưng hải nhi tại giết người thời điểm, thua thiệt Tu Thành Đô Đầu Thường Tiểu Lục giúp đỡ.

Hải nhi đáp ứng, sẽ cho hấn một cái tiền đồ. Bây giờ hấn một nhà đã tới Biện Lương, còn muốn mời phụ thân thay mặt an bài."

Vừa nói, Cao Dư liền đi tới Cao Cầu sau lưng, nhẹ nhàng nện bả vai hấn.

Hết thấy các thứ này, lại là tự nhiên như thế, giống như hấn làm qua vô số lần vậy.

Trước khi Cao Dư đi theo lão đạo sĩ, vừa gặp phải phiền toái, cũng sẽ như thế. Cao Cầu cũng không cảm thấy có vấn đề gì, ngược lại chuyện đương nhiên nhắm mắt lại, hưởng thụ hấn mười lăm năm đến, đều đang trông chờ Thiên Luân các loại, nụ cười đặc biệt rực rỡ.

Ba con trai, không có một cái như Cát Tường Nhi như vậy thân thiết.

Mới bắt quá một ngày, tại Cao Cầu trong lòng, Cao Dư địa vị đã mất có thể lấy thay.

"Chuyện này có khó khăn gì?"

Cao Cầu nói: "Nếu hấn nguyện ý nhập ngũ, liền để cho hấn đến trước điện Tư làm một Đô Đầu.

Nếu hấn không muốn nhập ngũ đây cũng dễ dàng, vì hấn sẽ tìm cái vô tích sự. Ngược lại không thể để cho con ta rơi xuống mặt mũi, đúng hay không?"

"Hắc hắc, cha nói có lý."

Cao Dư nói: "Còn có một việc, hài nhi mặc dù trước kia đã tới Biện Lương, cũng là vợ và đi ngang qua.

Lần này trở về, vô luận về sau làm lựa chọn gì, đều hấn là hiểu nhiều một chút. Cho nên hài nhi muốn tại Biện Lương đi một chút, nhiều quen thuộc một chút, cũng tốt làm ngày sau mưu đồ. Chỉ là cha được ở ngoài thành, hài nhi mỗi lần vào thành có chút không có phương tiện.

"

"Ngươi muốn tại sao?"

"Trước khi nghe nương nói, chúng ta tại nội thành có phòng?"

Cao Cầu mở mắt, nghiêng đầu nhìn về phía Cao Dư.

Một lát sau, trên mặt hấn lại lần nữa lộ ra nụ cười, chỉ Cao Dư nói: "Ta liền biết ngươi con khi nhỏ này, không nhận được ở trong nhà suy nghĩ một chút cũng phải, ngươi ở bên ngoài phiêu bạt hơn mười năm, tính tình tập quán lỗ mãng rồi, chưa chắc có thể quen thuộc bên này.

Hắc hắc, thật ra thì đừng nói ngươi, chính là ta, có lúc cũng không quá vui vẻ đây tòa nhà lớn.

Chỉ là ngươi vừa trở về, hấn là nhiều bồi bồi mẹ ngươi.

Nàng nghĩ đến ngươi suy nghĩ mười lăm năm, thật vất vả đem ngươi phán trở lại, không đợi thân thiết hai ngày, ngươi liền dọn ra ngoài, nàng sẽ mất hứng. Như vậy đi, kia nhà cũ đã bỏ trống nhiều năm, ngươi muốn dời qua được, cũng cần thu thập một chút mới được.

Ta ngày mai để cho Cao Thành qua đi thu thập, tại nhà cũ thu thập xong trước khi, ngươi cho ta ở nhà ngoan ngoãn đi cùng mẹ ngươi."

"Hài nhi, minh bạch."

Nguyên tưởng rằng, Cao Cầu sẽ rất khó mà nói.

Cũng không nghĩ tới, cư nhiên dễ dàng như vậy

Cao Dư trong lòng nhận được càng nhanh hơn sống!

Cao phủ trách viện mặc dù rất lớn, nhưng cũng không phải là hấn việc yêu thích.

Tới Biện Lương, không ở trong thành ở, lại có ý gì? Huống chi, ở tại nơi này một bên, thật có quá nhiều bất tiện

+++++

Cao Cầu mất nhiều năm con trai nhỏ trở lại!

Tin tức, trong một đêm, truyền khắp Biện Lương thành.

Rất nhiều người đều nghe nói tin tức này, nhưng cũng không phải đặc biệt để ý.

Lúc trước Cao Dư mất, thế nhưng gây ra không nhỏ động tĩnh. Mặc dù đã qua mười lăm năm không, tính một chút thời kì, đã mười sáu năm rồi. Rất nhiều người đã quên mất chuyện này, nhưng cũng không thiếu người, đối với chuyện này vẫn có chút ít ấn tượng.

Thậm chí còn Cao Dư trở về ngày thứ hai, Quan Gia còn đem Cao Cầu tìm tới.

"Nghe nói Cát Tường Nhi trở lại?"

Đây Cát Tường Nhi ba chữ, vẫn là Quan Gia ban tặng, hấn dĩ nhiên sẽ có ấn tượng.

Cao Cầu nói: "Một mối đạo quân ràng buộc, quả thật lão thần chi tội.

Cát Tường Nhi đứng là trở lại, hần bên ngoài phiêu bạc mười lăm năm, thua thiệt được một đạo sĩ tha phương thu dưỡng, Vô Tai Vô Nạn làm đến hôm nay."

Quan Gia sùng đạo, nghe Cao Dư là được đạo nhân thu dưỡng, nhất thời hứng thú.

"Cư nhiên có trùng hợp như vậy?"

"Cũng không phải là, thần một mực đang nghĩ, làm sao Cát Tường Nhi có thể sống đến hôm nay.

Sau đó lão thần suy nghĩ ra, đây rõ ràng là đạo quân thần lực vô biên, mới là Cát Tường Nhi được Đạo Môn che chở, lão thần vô cùng cảm kích."

Cao Cầu vừa nói chuyện, liền Lão Lệ hoành lưu.

Nghe được lời này đạo quân trong lòng đặc biệt cao hứng, càng là gật đầu liên tục.

"Đã như vậy, như có rồi rảnh liền dẫn Cát Tường Nhi đến, ta đang muốn cùng hần luận đạo một phen."

Đừng tưởng rằng Quan Gia là thực sự phải gặp Cao Dư, đây bất quá là lời khách khí. Có rồi rảnh, vấn đề là, Quan Gia nào có rồi rảnh!

Ngày khác một cái trải qua cực kỳ phong phú nhiều màu sắc, nghe nói gần đây lại mê luyện một vị nữ tử.

Tình huống cụ thể, Cao Cầu không phải đặc biệt rõ ràng.

Nhưng hần vẫn rõ ràng, Quan Gia tuyệt đối không có rồi rảnh.

"Ừ, Cát Tường Nhi đại nạn không chết, bây giờ lại bình an trở về, cũng coi là một chuyện may lớn.

Hần danh tự này, vẫn là năm đó ta ban tặng, nếu bây giờ trở về tới, cũng muốn biểu thị một, hai. Không bằng, liền cùng hần một cái Dịch Công Lang, Cao khanh nghĩ như thế nào?"

Quan Gia tùy tính, thường thường nghĩ đến nhất xuất là nhất xuất.

Cao Cầu vốn không có suy nghĩ làm Cao Dư mưu cầu cái gì, nhưng không nghĩ Quan Gia vậy mà chủ động đưa ra. Mặc dù kia Dịch Công Lang chỉ là một văn ròi quan, hơn nữa còn là văn ròi quan trung phẩm cấp thấp nhất, bất quá từ cửu phẩm xuống tiểu Sử Thần, lại khiến cho Cao Cầu vạn phần kinh hỉ.

"Đạo quân ban thưởng, không dám Từ.

Lão thần liền thay Cát Tường Nhi, cảm ơn đạo quân ân điển."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Buồn khổ 3 Lang

Có Tổng Nhất Triều, chức quan chế độ cực kỳ phức tạp.

Bất quá sự cơ bản trên tiếp tục dùng Đồi Đường quan chế, dựa theo cửu phẩm phân cấp, mỗi một phẩm lại có đang từ phân chia. Từ Phẩm một chút chức vị, trừ đang từ phân chia ra, lại có thượng hạ chi phân biệt. Kết quả là, liền tạo thành cộng hai mươi chín cấp quan giai.

Căn cứ vào những quan này cấp, định ra văn ròi quan hai mươi chín cấp, Võ ròi quan ba mươi một cấp.

Bất quá, những quan này phẩm cấp cấp tác dụng không lớn, chỉ có thể quyết định quan phục màu sắc, phôi sức.

Đến chính hòa trong thời kỳ, Quan Gia cảm giác điện ảnh Quan phẩm cấp bậc không thích hợp, vì vậy lại tiến hành lần một đại quy mô thay đổi.

Vốn có hai mươi chín cấp văn ròi quan, liền vì 37 cấp, Võ ròi quan cũng có tiền tam thập nhất giai, liền vì năm mươi hai cấp. Đồng thời, mở Nội thị quan mười hai giai, Y quan Thập Tứ Giai. Nhưng trên tổng thể, Kỳ Tính chất cũng không có gì thay đổi.

Địch Công Lang, nguyên danh Trương Sĩ Lang.

Tại hai mươi chín cấp rồi quan thời điểm, là cấp bậc thấp nhất quan giai.

Thay đổi làm 37 cấp Quan phẩm cấp bậc sau đó, Trương Sĩ Lang thay tên Địch Công Lang, như cũ bài danh tâng dưới chót nhất.

Địch Công Lang là rồi Quan Quan cấp, không có sai khiến.

Nói cách khác, Cao Dư cho dù được đây chức vị, cũng không có bất kỳ thực quyền, lợi ích duy nhất chính là được quan chức, có nhất định bổng lộc. Thế nhưng lấy 37 cấp Quan phẩm mà nói, nó bổng lộc cũng sẽ không quá nhiều, chỉ là một thân phận

Bất quá, Cao gia không thiếu tiền!

Cao Cầu là cái rất nhanh luôn cúi người, biết rõ làm sao mò tiền.

Chớ nhìn hần cái này Thái Úy phẩm cấp không cao, thế nhưng chấp chương tam ti mười một năm, quả thực vớt không ít tiền tài.

Một cái Địch Công Lang bổng lộc, còn không trong mắt hần. Mấu chốt nhất là, Cao Dư có quan này phẩm, liền không còn là người bình thường.

Đây, mới là trọng yếu nhất.

+++++

"Phụ thân không công bằng!"

Cao Nghiêu Phụ giận đùng đùng đi ra khỏi phòng, chạy thẳng tới bên ngoài phủ đi.

Sau lưng hần, mẫu thân hần Lâm thị cũng cảm thấy bất đắc dĩ, chỉ có thể nhìn hần hình bóng, lắc đầu liên tục.

Nàng dĩ nhiên lý giải Cao Nghiêu Phụ buồn khổ, cũng lại có thể thế nào? Nàng chẳng qua chỉ là thiếp thất, Cao Nghiêu Phụ nói một cách thẳng thừng, cũng bất quá là một cái con thứ. Cao Dư chưa có trở về trước khi, Cao Cầu đối với Cao Nghiêu Phụ cực kỳ coi trọng, rất nhiều lúc sẽ tiến hành thiên vị.

Nhưng bây giờ, Cao Dư trở lại.

Hần là họ Lương xuất ra, đứng đắn đích từ.

Chỉ cái thân phận này, liền đè ép Cao Nghiêu Phụ một đầu. Chớ đừng nói chi là Cao Dư tại lang thang bên ngoài mười lăm năm, ngâm bao nhiêu đắng? Nghe nói, hần hồi trước khi tới, hiệp trợ Tam thúc Cao Kiệt tại Tu Thành chống đỡ đạo phi, suýt chút nữa bỏ mạng. Bất kể là Cao Cầu vẫn là họ Lương, đối với Cao Dư đều tích trữ hồ thẹn. Cao Nghiêu Phụ mặc dù nói qua biết thừa, cũng cuối cùng là không so được với Cao Dư địa vị.

Đây là mệnh!

Lâm thị tâm lý rất rõ, nàng không cách nào thay đổi.

Hơn nữa, họ Lương đối với nàng vẫn rất tốt, Cao Dư sau khi trở về, cũng đối với nàng bảo trì lễ phép.

Lâm thị biết rõ Cao Nghiêu Phụ tâm lý không thoải mái, nhưng cũng không có biện pháp Cao Cầu cùng họ Lương là bản tiện vợ chồng, vợ chồng tình thâm.

Cao Nghiêu Phụ nếu muốn nâng cao địa vị, chỉ có một biện pháp, đó chính là thông qua Thi Tinh, tham gia Thi Đình.

Cho dù bên trong không thể tam giáp, cũng có thể có tốt đẹp tiền đồ.

Nhưng nếu như hần qua không thể Thi Tinh, kết quả kia

Lâm thị nghĩ tới đây, nhin được thở dài.

Nàng nhìn sắc trời một chút, liền đi ra khỏi phòng, chuẩn bị hướng về họ Lương vấn an.

Không có cách nào ai bảo nàng là tiểu thiếp, ai bảo họ Lương nhi tử trở lại? Cao Dư xuất hiện, để cho họ Lương địa vị càng thêm vững chắc.

Biện Lương, Thái bờ sông.

Một một từ lâu ven sông xây lên, bên trái trước cửa đang đứng màu môn vui mừng lâu.

Ngồi ở mặt ngó mặt sông trong các, cũng một bên thưởng thức rượu, một bên ngắm cảnh, trông về phía xa dưới trời chiều hồng kiêu, lại là một phen cảnh sắc.

Cao Nghiêu Phụ ngồi ở trong các, lại không có lòng ngắm cảnh.

Trên mặt sông, hai chiếc thuyền du lịch chậm rãi đến, hướng về từ lâu đến gần.

Cao Nghiêu Phụ cũng không có lưu ý,

Mà là bung lên Bích chén, cầm chén bên trong rượu uống một hơi cạn sạch.

Đây Bích chén, cũng là thủy tinh chén. Đời Tống, thủy tinh chế phẩm thừa thốt, cho nên kia Đại Từ lâu bên trong, dùng phần lớn là từ Ba Tư, đông Roma Chư Quốc hàng ngoại nhập, giá cả đắt tiền. Lại bởi vì phẩm chất dễ bể, cho nên không phải là đạt quan quý nhân không được sử dụng.

Tuyên Hoà hai năm Biện Lương thành, là một tòa lầu thao Chí Ái thành thị.

Nơi này nắm giữ không trùng tên thức ăn gần ngàn loại, thái phẩm phong phú giàu, khiến cho người mắt không kịp nhìn.

Cao Nghiêu Phụ ở chỗ đó quán rượu này, tên là Vương lâu, cũng là Biện Lương bên trong thành 72 gia đang tiệm một trong.

Đặc sắc của nó toàn tiền đề rõ ràng trắng, cay chân một cái, 罍 đồng đầu cá tại Biện Lương bên trong thành nổi tiếng xa gần, có thể xưng được là là tuyệt nhất.

Cao Nghiêu Phụ tâm tình buồn khổ, không có tìm người đi cùng.

Hắn ngồi một mình ở trong các, ăn rượu, suy nghĩ sự tình, hơn nữa còn là càng muốn, thì càng khó chịu.

"Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì?"

Hắn thì thầm trong miệng, sau đó bung lên Bích chén, uống một ngụm rượu, tự nhủ: "Hắn tiểu học cao đẳng bốn có gì đức hạnh, dựa vào cái gì trở lại một cái, thì phải người cả nhà chiếu cố, liền Quan Gia đều đối với hắn nhìn với con mắt khác. Ta hàn song khổ độc, đã qua biết thử, đợi Thi Tinh thông qua, liền có thể tham gia Thi Đình. Đến lúc đó trung học đệ nhị cấp ba bằng, tại sao cũng có thể biết nhất phương chính sự, liền không so được với hắn một cái bất học vô thuật gia hòa hay sao? Phụ thân không công bằng, Quan Gia không công bằng, lão thiên không công bằng!"

Hắn vừa nói chuyện, không nhịn được Gào kêu một tiếng, muốn bày tỏ nội tâm phiền muộn tình.

Cũng lúc này, lại nghe được Cách Bích trong các truyền đến một cái thanh âm nói: "Nơi nào đến Điều tư, ồn ào chật, lại để cho gia gia ăn không được rượu."

"Người mới ồn ào, gia gia uống rượu nhà mình, có liên quan gì tới người?"

Nếu trước kia, Cao Nghiêu Phụ cũng thì nhin.

Nhưng hôm nay, trong lòng của hắn kim nén giọng, nghe có người kêu mắng, sao có thể im hơi lặng tiếng.

Chỉ nghe bên cạnh trong các một hồi tiếng huyền não vang lên, theo sát đã có người lộ ra thân đến, nhìn thấy Cao Nghiêu Phụ liền sùng sốt một chút.

"Nguyên lai là Nha Nội ở chỗ này uống rượu, còn tưởng là ai đây."

"Người thì là người nào?"

Cao Nghiêu Phụ mắt say mờ mịt, nhìn đến người kia nói: "Gia gia lại nhận không ra người."

"Ha ha, Nha Nội quý nhân hay quên chuyện, không nhớ ra được Tiểu Đễ cũng bình thường."

Tháng trước, Tiểu Vương Nha Nội tại Phan lâu thiết yến, Tiểu Đễ từng đi trước tư sòng, từng kính qua Nha Nội lần một, chẳng lẽ Nha Nội quên?"

Tư sòng, là Biện Lương tiệc rượu mở tiệc trước khi, làm khách nhân châm thay đổi cháo, ca xướng Hiến Quả người.

Chủ yếu là làm khách nhân đuổi tịch tịch, tiêu khiển thời gian, náo nhiệt bầu không khí thứ người như vậy phần lớn mí mắt linh hoạt, có chút bản lĩnh. Cao Nghiêu Phụ nghe, liền hướng người kia nhìn một cái, một hồi lâu sau mới nói: "Ta nghĩ tới người, người gọi Quách Kinh."

"A, Nha Nội trí nhớ tốt."

Quách Kinh lông mi dài thanh mục tú, hơi có chút dung mạo.

Hắn cười nói: "Tại sao Nha Nội một người ăn muộn tư? Nếu không chê, Tiểu Đễ bên này coi như náo nhiệt, mấy vị Biện Lương bạn tốt, cũng đều nghe tiếng đã lâu Nha Nội danh hiệu, muốn cùng Nha Nội làm quen. Không bằng đồng thời, cũng có thể tiêu khiển giải buồn làm sao?"

Nếu như là tại thanh tỉnh thì, Cao Nghiêu Phụ tuyệt sẽ không đáp ứng.

Hắn đường đường Thái Úy chi tử, lập tức sẽ tham gia Thi Tinh, sao có thể cùng Quách Kinh người bậc này đồng thời?

Nhưng hắn vào lúc này đang phiền não, kia Quách Kinh lại biết ăn nói, để cho hắn hơi có chút thương thức, đây tâm lý liền không cường nổi đắc ý di chuyển.

"Uống rượu à? Sợ nguoi làm chi.

Tới tới tới, ta bên này đi qua, muốn cùng nguoi đại chiến một lần."

"Ha ha, Nha Nội rồng phượng trong loài nguoi, Tiểu Đễ tuyệt không phải đối thủ. Bất quá Tiểu Đễ bằng hữu, thế nhưng lợi hại chặt, Nha Nội cũng đừng hời hợt."

"Sợ nguoi sao, chờ lấy ta!"

Cao Nghiêu Phụ vừa nói, liền xoay người lung la lung lay đi ra ngoài.

Lại không biết kia Quách Kinh quay người lại, cùng trong các người cười nói: "Các anh, có dê béo tới!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tam Nương người phương nào?

Trong nháy mắt, Cao Dư trở lại Biện Lương, đã có ba ngày.

Thời gian trôi qua, bắt tri bắt giác tiến vào tháng hai, Kinh Trập đã qua, Xuân Lôi vang lên, đào mạn Lê Hạnh tranh tiên nở rộ, giữa đêm đêm Biện Lương thành tô điểm tăng thêm kiêu diễm. Kia Biện Hà mặt nước, lo lừng được mưa rơi gió thổi rơi xuống cánh hoa, theo nước sông lên xuống dập dờn, có khác thú vị.

Cao Dư rốt cuộc có thể thật tốt lãnh hội đây Biện Lương cảnh đẹp rồi!

Đi qua ba ngày, hắn không bước chân ra khỏi nhà đi cùng họ Lương, xem như đem hắn nhin gần chết.

Bất quá, trong ba ngày này, cũng để cho hắn đối với Cao phủ trên dưới, có một cái phi thường cận kề biết, ra vào nhân viên, cũng đều có thể gọi xuất ra tên họ.

Cao Cầu thân là trước điện đầu Thái Úy, chấp chương tam ti, vị Cực Vũ thần.

Mặc dù, hắn đã không có rồi lên chức không gian, cũng bằng vào Quan Gia đối với hắn yêu thích, tại tam ti vị trí cực kỳ vững chắc.

Như vậy, trong nhà hắn tới tứ tiểu khiến cho tự nhiên cũng sẽ không thiếu.

Cao Dư tính một chút, Cao phủ trên dưới, cộng thêm hậu trạch phục vụ nữ sử, không sai biệt lắm có khoảng một trăm năm mươi người.

Trong đó, tiểu khiến cho bốn người, thuộc về Cao Cầu tùy tùng, nữ khiến cho hai mươi ba người, khác nhau phụ trách đi theo Cao Cầu thể thiếp con gái.

Cao Cầu bên cạnh, chính thể một người, chính là họ Lương.

Thiếp thất tổng cộng ba người, nhưng phần lớn đều đã từ nương bán lão.

Dựa theo họ Lương thuyết pháp, Cao Cầu tại Cao Dư mất sau đó, mười một năm chưa lại cưới vợ bé, cũng coi là 1 cộc chuyện hiếm bởi vì Cao Dư sự tình, để cho Cao Cầu đối với họ Lương vô cùng áy náy, mặc dù họ Lương cũng không phản đối, nhưng hắn lại từ đầu tới cuối duy trì trong nhà thể thiếp số lượng. Thậm chí, bởi vì họ Lương nguyên do, Cao Cầu đem hắn yêu mến nhất thiếp thất đuổi ra khỏi nhà.

Nhìn từ điểm này, Cao Cầu ngược lại coi như là không tệ.

Ít nhất cùng Cao Dư trước đây nghe được đủ loại lời đồn đãi không quá giống nhau. Ngoại giới lời đồn đãi, Cao Cầu bắt học vô thuật, làm nguoi tham

tiền hạo sắc, tại Biện Lương khi nam phách nữ ngược lại, đủ loại chạy xuống ba đường tội danh tầng tầng lớp lớp, khiến cho người khó tin.

Ngược lại, theo Cao Dư biết, nếu như bên ngoài rất nhiều lời đồn đãi là lời thật, kia Cao Cầu hiển nhiên chính là một ngựa giống mới được.

"Phụ thân người đứng hàng trước điện đều Thái Úy, lại được Quan Gia tin mù quáng, không thể thiếu có người đồ mắt.

Hắn quả thật có rất nhiều khuyết điểm, nhưng cũng không đến mức giống như tin nhảm lý thuyết như vậy không chịu nổi. Khi nam phách nữ người nói đây là nơi nào? Đây là Biện Lương, dưới chân thiên tử! Quan Gia nghĩ xây dựng thêm Cung thành, cuối cùng đều bởi vì vì bách tính phản đối mà không giải quyết được gì, người nói phụ thân người một cái Thái Úy, liền dám làm những chuyện kia? Coi như Quan Gia đối với hắn tin mù quáng, hắn cũng khó mà thoát thân."

Họ Lương cũng lo lắng Cao Dư sẽ bị những lời đồn kia khổ nhiều, vì vậy hướng về hắn giải thích.

"Chẳng qua chỉ là một chút vô hạnh văn nhân, không thấy quá phụ thân người ở đó cao vị bên trên.

Thêm nữa phụ thân người chỉ nghe từ Quan Gia sai khiến, đem cái tam ti xử lý mưa gió không lọt, ngoại nhân không cách nào nhúng tay vào, cản người ta đường. Kết quả là, một số người liền ở phía dưới toái chửi từ, làm mưa làm gió ha ha, bắt quả được không được chuyện."

"Đã như vậy, phụ thân tại sao không đi ngăn lại?"

"Ngăn lại? Làm sao ngăn lại?"

Họ Lương dùng cung chiều ánh mắt nhìn Cao Dư, nhẹ giọng nói: "Nhiều chuyện tại trên người người khác, phụ thân người làm sao quản được được?"

Huống chi, cũng có người ở sau lưng thêm dầu vào lửa.

Năm ngoái lúc đầu sau, kia thông nghị Đại Phu Vương phủ làm vạch tội Thái tướng công, tự mình khuyến khích chư ban Cẩm Quân bên trái giấu kho nháo sự, cuối cùng vẫn là phụ thân người ra mặt bình tức. Cũng chính vì vậy, người kia liền oán hận rồi phụ thân người, nhiều lần tìm hắn để gây sự.

Một năm qua này, Biện Lương bên trong thành có nhiều nhảm vào người phụ thân tin nhảm, chính là hắn ở sau lưng thêm dầu vào lửa.

Cũng may Quan Gia đối với phụ thân người biết, chỉ coi thành trò cười, cho nên không có trách tội. Nếu không, sợ là có tai vạ đến nơi đúng rồi, sau khi người trở lại, cũng phải cẩn thận kia Vương phủ. Kia Điều tư là một Tiểu Diện Hồ, âm hiểm chặt. Lại biết đòi Quan Gia vui vẻ, ngay cả Thái tướng công cũng không làm gì được hắn. Hắn năm ngoái từ thông nghị Đại Phu tiên tục thăng bát giai, bây giờ quan bái thiếu làm thịt, cũng biến thành Tướng công, thánh quyền đang nồng, cho dù là phụ thân người cũng không làm gì được, người ngàn vạn lần ** chớ trên chọc.

"

Vương phủ?

Cao Dư tâm lý, liền nhớ danh tự này.

Trở về mới ba ngày, Cao Cầu đề cập người này cộng mười hai lần, bây giờ mẫu thân cũng nhắc tới cái người này, vậy nhất định không quá bình thường.

"Mẫu thân yên tâm, hài nhi lại không là con nít.

Mấy năm nay theo sư phụ khắp nơi đi đi lại lại, tuy nói chưa học được sư phụ một thân bản lãnh, nhưng đây nghe lời đoán ý cũng là biết."

"Con ta mấy năm nay, bắt đầu là chịu khổ!"

Họ Lương đứng đầu không nghe được Cao Dư nhắc tới hắn bên ngoài phiêu bạc thời kì, chỉ cần vừa nhắc tới đến, nàng sẽ đặc biệt bi thương.

Lúc này, Cao Dư tuyệt không thể có một chút phản kháng.

Nếu như hắn lúc này cự tuyệt họ Lương quan ái, ắt sẽ đưa tới họ Lương càng Đại Bi Thương

"Hài nhi không khổ, không có chút nào khổ.

Sư phụ tuy là người xuất gia, nhưng đối với hài nhi cực tốt, bất kể hài nhi làm gì, hắn cũng sẽ không miễn cưỡng."

"Cũng là, đáng tiếc hắn lại bị gian nhân làm hại.

Đúng rồi, sư phụ người sự tình, ta đã nhờ người đại bá đi thăm dò tìm. Nếu tìm được kia đồ bỏ thù đạo nhân, nhất định phải đem hắn thiên đao vạn quả."

Bởi vì kia thù đạo nhân, Cao Dư suốt nửa mệnh tang Tu Thành.

Họ Lương mỗi lần nói tới chuyện này, sẽ cắn răng nghiêng lợi, hận không được đem kia thù đạo nhân ăn tươi nuốt sống.

Cao Dur đối với lần này trái lại không có phản đối, bởi vì hắn cũng mong mọi có thể tìm được kia thù đạo nhân, có thể vì sư phụ trả thù tuyệt hận.

Hắn lúc trước không có cái năng lực này!

Nhưng bây giờ, hắn tựa hồ có một ít rồi.

"Cát Tường Nhi, mấy năm nay, ngươi còn có vậy cũng lòng người sao?"

Cao Dur năm nay mười bảy tuổi, ở thời đại này, rất nhiều người đã thành gia lập nghiệp.

Hắn mà nay trở về, họ Lương dĩ nhiên cũng sẽ quan tâm chuyện này. Thật ra thì, nàng đã nín ba ngày, rốt cuộc không nhịn được.

"Nương, hài nhi là một người xuất gia."

"Người xuất gia lại tại sao, đừng tưởng rằng nương không biết."

Nương nghe nói, đạo sĩ cũng có thể lập gia đình, tại sao ngươi lại không thể?"

"Nương, ngươi nói là Long Hồ Sơn nhất mạch đạo sĩ, ta lại không phải là Chính Nhất Đạo."

Nói tới chuyện này, Cao Dur liền nhớ tới một chuyện.

Hắn đến cùng xem như cái nào một phái đạo sĩ? Hắn thụ giới thì, sư phụ cũng không nói rõ chúng nó sư môn. Bất quá căn cứ vào hắn tu luyện Nội Thiên Cương Quyết Pháp, cùng với sư phụ trước khi chết, phó thác hắn đi tìm Trương Thiên Sư, hắn hẳn là Long Hồ Sơn nhất mạch.

Nhưng bây giờ

Quang Âm Thiên đã đến trên người hắn, hắn lại đi Long Hồ Sơn, há chẳng phải là tự chui đầu vào lưới?

Nếu như thế mà nói, hắn vị đạo sĩ này, còn tính hay không cân nhắc đây?

"Cát Tường Nhi, Cát Tường Nhi?"

"A, nương kêu còn có chuyện gì?"

"Mới vừa rồi tra hỏi ngươi thì, tại sao ngo ngoe sừng sò."

"Hài nhi, hài nhi chỉ là nhớ lại một chuyện, thật sự có chút đúng rồi, nương mới vừa nói chuyện gì?"

Họ Lương trên mặt, lộ ra nụ cười quỷ dị.

Nàng nắm Cao Dur tay, ôn nhu hỏi: "Cát Tường Nhi, ngươi có thể hay không nói cho nương, Tam Nương lại là cái nào?"

"Tam Nương?"

Cao Dur sững sờ, lộ ra mờ mịt biểu tình.

"Nương, ngươi đang nói gì?"

"Hắc hắc, còn gạt ta Tứ Nương đều nói với ta rồi, ngươi có phải hay không yêu thích kia Hộ gia nữ nhỉ? Nương thế nhưng nghe rất rõ, hôm qua ngươi ngủ trưa thì, còn kêu kia Tam Nương danh tự. Nếu không phải yêu thích, như thế nào lại trong mộng gào thét nàng đây?"

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Biện Lương ngày 1

"Không thể nào!"

Cao Dư cơ hồ không có cân nhắc, liền lên tiếng chối.

Hắn làm sao sẽ yêu thích cái kia lỗ măng nha đầu quê mùa thì sao?

"Nương, ngươi chớ có lừa ta, ta mới không có yêu thích Tam Nương."

"Cũng ngươi vì sao nằm mơ, cũng sẽ kêu tên của nàng?"

"Không có, tuyệt đối không có, nương ngươi nhất định là nghe lầm đúng rồi, hải nhi cùng Đại Tráng nói xong rồi, muốn đi Biện Lương trong thành đi một chút, thuận tiện bán phóng hai cái bằng hữu. Liền không trở về nhà ăn cơm, nương cũng không nhất định chờ hải nhi cùng nhau ăn cơm."

Cao Dư che mặt mà đi, có chút chật vật.

Sau lưng, truyền đến họ Lương một tràng cười, nghe vào tựa hồ ngậm có thâm ý.

Lẽ nào, ta thực sự đang nằm mơ thì, kêu Hồ Tam Nương tên?

Cao Dư có chút hấn và Hồ Tam Nương nhận biết cũng không lâu, nói thật tiếp xúc cũng không tính được quá nhiều sao

Nha đầu kia có cái gì tốt?

Làm việc lỗ măng, tại không rõ ràng đối thủ sâu cạn dưới tình huống, đi ngay đối mặt.

Hẹp hòi, không mở ra được đùa giỡn, hồ một tí liền quơ múa quả đấm, không có chút nào thực nữ, càng không so được Chu Tứ Nương như vậy ôn nhu.

Nhưng vì cái gì, ta rồi hướng nàng nhớ không quên thì sao?

Cao Dư chạy ra, vẫn như cũ là một đầu óc tương hồ, nghĩ không quá thông suốt.

Bất quá, cũng chính là họ Lương vừa nói như thế, để cho hắn trong lúc bất chợt hơi nhớ nhưng Tam Nương rồi.

Cũng không biết kia nha đầu quê mùa bây giờ đang làm gì? Ban đầu hắn rời khỏi Tu Thành thời điểm, kia nha đầu quê mùa ngay cả mặt mũi đều không lộ, để cho hắn phi thường thất lạc. Nằm mơ gào thét tên của nàng sao? Không thể nào! Coi như là có, cũng nhất định là bị nàng uy hiếp.

Ừ, nhất định là như vậy.

Nghĩ lúc đó tại Tu Thành thời điểm, nàng liền thường thường uy hiếp hắn!

Cao Dư ở trong lòng lặp đi lặp lại xác nhận, cuối cùng xác định, hắn không thể nào yêu thích Hồ Tam Nương.

Thế nhưng

"Tiểu Ngư Nhi, chúng ta này là muốn đi nơi nào a."

Mã Đại Tráng thanh âm, để cho Cao Tiểu Dư từ lẫn lộn luân bên trong tỉnh táo lại.

Đúng vậy, đây là nơi nào?

Hắn ghì ngựa, mới phát hiện cùng Mã Đại Tráng tại trên đường lớn tin Mã do cương, tựa hồ khoảng cách Biện Lương Thành, càng ngày càng xa.

"Chúng ta đây là đang ở đâu?"

"Không biết a, từ trong nhà sau khi đi ra, ngươi thì ở phía trước đi."

"Ngươi tại sao không gọi được ta ư?"

"Ta nào biết ngươi muốn đi đâu? Chẳng qua là cảm thấy, chúng ta tựa hồ đi nhầm phương hướng."

Mã Đại Tráng vẻ mặt ủy khuất biểu tình, nhìn đến Cao Dư nói: "Hơn nữa, ta kêu ngươi nhiều lần, ngươi đều không để ý ta, chỉ để ý đi về phía trước."

"Ồ!"

Cao Dư dùng sức lắc đầu, tựa hồ muốn đem Hồ Tam Nương thân ảnh vứt bỏ.

"Đi đi đi, chúng ta đi trở về, đi làm đường!"

Cao Dư quay đầu ngựa, vẫy tay, lớn tiếng hét uống.

Nếu như bị cái kia nha đầu què mùa biết rõ ta đi làm đường, nhất định sẽ bị nàng nhạo báng, hơn nữa sẽ không có hình tượng chút nào nhạo báng!

Đáng chết, ta tại sao lại nhớ tới nàng?

Cao Dư ở trên ngựa, dùng sức chà xát xoa bóp một cái khuôn mặt, lúc này mới nhận định phương hướng, giục ngựa đi tiếp.

Mã Đại Tráng không rõ vì sao song, liền theo sau lưng hắn.

Hắn nhìn ra được, Cao Dư tựa hồ là có tâm sự, nhưng Tứ Nương nói qua, không được hắn lắm mồm, hắn tự nhiên không tốt đi hỏi thăm.

"Đại Tráng, ngươi vì sao yêu thích Tứ Nương?"

"Ta sao?"

Mã Đại Tráng nhếch môi, cười hắc hắc nói: "Tứ Nương bộ dáng xinh đẹp, hơn nữa chuyên cần, đối với ta cũng tốt, ta dĩ nhiên là yêu thích."

Nghe một chút, nghe một chút!

Chu Tứ Nương những thứ này nữ nhi gia ưu điểm, Tam Nương một cái cũng không có.

Cũng không phải là không có, nàng dài trái lại so với Chu Tứ Nương đẹp hơn, nhưng nếu nói ôn nhu, đây tuyệt đối là không dính dáng.

Mỗi lần nghĩ đến Hồ Tam Nương, Cao Dư ấn tượng đầu tiên, chính là chỗ này nha đầu què mùa Song Đào bộ dáng. Bộ dáng như thế, lại sao tính toán ôn nhu?

Nghĩ tới đây, Cao Dư lại thêm một cái lý do.

Hắn xoay người lại cười nói: "Không sai,

Tứ Nương như vậy ôn nhu nữ nhân, xác thực hiếm thấy.

Đại Tráng, ngươi thật là tốt có phúc hai người các ngươi, dự định khi nào hắc hắc, chẳng lẽ cứ như vậy không minh bạch đi xuống sao?"

"Cái này, ta muốn nghe Tứ Nương."

"Không có tiền đồ!"

Nhìn đến Mã Đại Tráng vẻ mặt hạnh phúc cười ngây ngô bộ dáng, Cao Dư một hồi tâm phiền ý loạn.

Liền Mã Đại Tráng bậc này gia hỏa bên cạnh đều có Chu Tứ Nương đi cùng, nghĩ tới ta đường đường Nha Nội, tại sao chỉ có Mã Đại Tráng đi cùng thì sao?

Không thể, ta muốn tìm nữ nhân, tìm kỹ nhiều nữ nhân, mới không phụ ta Nha Nội chi danh!

Nghĩ tới đây, Cao Dư lại hưng phấn.

+++++

Một năm mới bắt đầu là mùa xuân, Biện Lương mùa xuân, đặc biệt có sinh khí.

Khoảng cách cửa thành càng gần, lại càng gặp phồn hoa. Nói người đi đường càng ngày càng nhiều, hai bên bán hàng theo sát, chạy dài mấy dặm.

Bọn họ, trên người mặc đủ loại kiểu dáng quần áo, màu da cũng có bất đồng riêng.

Làm làm cái thế giới này, phồn hoa nhất cùng giàu có thành thị, Biện Lương mỗi ngày đều hấp dẫn vô số khách phùng vãn. Không chỉ là Đại Tổng con dân, còn có Liêu Quốc người, nữ thẳng người, người Tây Hạ, Đại Lý người, thậm chí còn Hồi Cốt người, cũng hoặc là xa hơn người.

Ban ngày Biện Lương cửa thành, không biết đề phòng.

Bất quá, Biện Lương có Biện Lương đặc biệt quy củ, tỷ như tại vào thành sau đó, không thể phóng ngựa bay nhanh.

Cho nên, Cao Dư cùng Mã Đại Tráng đem ngựa gởi ở cửa thành xe ngựa dịch bên trong, rồi sau đó hai người liền dọc theo rộng rãi ngã tư đường, đi bộ. Tại Biện Lương Thành, cưỡi ngựa ngắm hoa là không nhìn ra nó cảnh đẹp cùng phồn hoa, nhất định phải chậm rãi thưởng thức.

"Tiểu Ngư Nhi, chúng ta đi nơi nào? Ta đói rồi!"

Cao Dư nghe, không nhịn được ngẩng đầu nhìn trời một cái sắc, chợt lộ ra cười khổ.

Đây thật là một cái kẻ tham ăn, dậy sớm mới com nước xong không bao lâu, vẫn chưa tới buổi trưa, hấn lại đói.

"Đại Tráng, người thật là có thể ăn!"

Cao Dư vừa nói chuyện, hướng về nhìn chung quanh hai mắt, sau đó một mực phía trước cách đó không xa một cái bàn hàng nói: "Đi đi đi, chúng ta đi ném thử một chút Biện Lương rót phổi."

Nói đến rót phổi, cũng không phải là thật động vật Phổi Tạng.

Đó là một loại dùng thật bột, khô dầu, hạt vừng, từng từ, cạo sạch vỏ hột đào chờ sáu loại thức ăn, ngòi mấy loại phổi liệu lẫn lộn chế chung chín, bề ngoài giống như phổi trạng ăn chay khối một cái. Tất cả phổi liệu bất đồng, mùi vị cũng có tuyệt diệu, có thể trực tiếp ăn, cũng có thể hợp với Đặc Chế cay dịch, coi là là Biện Lương bên trong thành, cực kỳ thường gặp một loại Ăn nhẹ, rất được mọi người yêu thích.

Này rót phổi cũng không đắt, một phần ước chừng tại 20 văn vào khoảng.

Cao Dư muốn ba đơn vị, chính mình chỉ ăn rồi rười đơn vị, còn lại liền bị Mã Đại Tráng vừa đi vừa toàn bộ ăn

"Ăn ngon không?"

"Ăn ngon!"

"Ăn ngon bao nhiêu?"

"Ừ, cùng Tứ Nương làm bánh hấp ngon giống vậy ăn."

Trực nương tặc, nhà người Tứ Nương một cái bánh hấp tăng thêm thịt chín, cũng bắt quá thấp văn, này một phần rót phổi liền 20 văn, còn ngon giống vậy ăn? Đoán chừng, coi như là son trên hải vị đặt ở Mã Đại Tráng trước mặt, mùi vị cũng không sánh được Chu Tứ Nương bánh hấp.

Cao Dư không nhịn được liếc mắt, không còn hỏi thăm Mã Đại Tráng.

Hấn dọc phố mà đi, chỉ thấy hai bên cửa tiệm mọc như rừng, bàn hàng tụ tập.

Sư phụ lúc còn sống nói qua, Biện Lương là một tòa lão thao Chí Ái chỗ, bây giờ vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

Nơi này sáng sớm cùng buổi tối com nước cũng không giống nhau, lại vô cùng đặc sắc.

Đầu dê, bụng phổi, Xích rở ràng thận, đủ loại dã vị, con cua, con sò Cao Dư hai người cùng nhau đi tới, liền một đường ăn không ngừng. Cao Dư phần lớn đều là ném chút liền ngừng lại, mà Mã Đại Tráng lại cao hứng ai đến cũng không có cự tuyệt, ăn miệng đầy đều là dầu.

Hấn không bao giờ nữa hỏi, sau đó phải đi nơi nào, ngược lại có ăn là tốt rồi.

Mà Cao Dư cũng tựa hồ không có mục tiêu, con một đường đi một đường ăn, một đường ăn một đường đi, trong lúc vô tình, liền tới đến một tòa khí phách khoáng đạt tự miếu trước.

Cao Dư, dừng bước

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Vườn rau xanh

Đại Tướng Quốc Tự, tương truyền làm thời Chiến Quốc, Ngụy công tử Tín Lăng Quân chỗ ở.

Bắc Tề trời bão đảm sáu năm ở chỗ này trên căn bản thành lập dựng nước Tự, sau bởi vì gặp phải nước lửa tai ương, mà bị hủy phá hư

Trường An Nguyên Niên, có Đường Triều nhà sư Tuệ Vân trưởng lão mộ tập vốn kiến tạo Tự Viện.

Sau đó mới Đường duệ tông thời kỳ, đổi tên là Tướng Quốc Tự, cũng ban cho biển bài. Sau đó, tại chiêu tông Đại Thuận trong thời kỳ, Đại Tướng Quốc Tự lại lần nữa gặp phải hỏa tai. Có thể nói, Tướng Quốc Tự từ thành lập ngày đó trở đi, liền khó khăn trùng trùng, một đường rất là lận đận.

Tổng Thái Tổ thành lập to lớn ba năm, Tướng Quốc Tự lại lần nữa gặp phải hỏa tai.

Triều đình lúc này mới quyết định trùng kiến, cũng cùng mượn bằng bốn năm làm xong, kéo dài đến bây giờ, đã trở thành Biện Lương Thành một trong ký hiệu.

Cư nhiên giữa bất tri bất giác, đến rồi Đại Tướng Quốc Tự?

Nhìn thấy Đại Tướng Quốc Tự, Cao Dư lập tức nhớ lại Lỗ Trí Thâm

Kia Hoa Hòa Thượng nói, sẽ tạm thời ở lại Đại Tướng Quốc Tự. Đây thoáng một cái cũng đi qua đã vài ngày, ngược lại là có thể đi bãi phóng xuống.

Nhớ tới Hoa Hòa Thượng, hẳn lại nghĩ tới Mã Đại Trắng.

Quay đầu, chỉ thấy Mã Đại Trắng khéo tay mềm mại dê bao tử, khéo tay thịt nướng làm bò, ăn miệng đầy dầu mỡ.

"Đại Trắng, còn nhớ kia đại hòa thượng sao?"

"Nhớ a, đặc biệt có thể ăn."

Cao Dư nghe, nhin được mỉm cười.

Nếu là bị Lỗ Trí Thâm biết rõ hẳn để lại cho Mã Đại Trắng ấn tượng chính là thùng com mà nói, không biết được sẽ là biểu tình gì. Bất quá suy nghĩ một chút, hai bọn họ không chính là bởi vì ăn mà tình tảo tương tích. Ở trên thuyền những ngày đó, hai người một mực đang tỷ thí ai ăn mạnh lớn. Từ hợp Thái trấn một mực đầu đến Biện Lương Thành, kết quả là chẳng phân biệt được như nhau, hơn nữa hai người còn nếm ra giao tình.

Cồi đời này sự tình, chính là thú vị như vậy.

Có đủ loại thông minh nhưng nhớ, bất quá bởi vì ăn mà sinh ra giao tình, sợ là cũng ít khi thấy.

"Đại hòa thượng cũng không chỉ có thể ăn, hơn nữa quyền cước xuất chúng, võ nghệ hơn người. Đại Trắng, ngươi cũng nguyện theo hẳn tập võ?"

"Có ích lợi gì?"

Mã Đại Trắng vẽ mặt thật thà, hung ác đem kia mềm mại dê bao tử nhét vào trong miệng.

Chỗ tốt?

Cao Dư sững sờ, suy nghĩ một chút nói: "Về sau có người bắt nạt Tứ Nương, ngươi mới có thể bảo vệ được nàng."

"Ta bây giờ cũng mới có thể bảo vệ được a."

"Thế nhưng, nếu như đối phương cùng đại hòa thượng vậy lợi hại, ngươi làm sao bây giờ?"

"Vậy ta cùng hẳn liều mạng."

Mã Đại Trắng bỏ vào trong miệng đầy bao tử, làm ra một bộ nổi giận biểu tình, làm thế nào xem, làm sao cảm giác được thú vị.

"Liều mạng ngược lại không cần, ngươi nếu như là đi theo đại hòa thượng luyện ra, sẽ không người có thể bắt nạt Tứ Nương rồi."

"Ừ, vậy ta có thể học về sau bảo hộ Tứ Nương, còn có Tiểu Ngư Nhi."

Cao Dư nghe, trong lòng nhất thời âm áp.

Hắn bỗng ý là để cho Mã Đại Trắng học thành rồi bảo hộ hắn, Chu Tứ Nương chỉ là mượn cớ. Lại không nghĩ rằng, Mã Đại Trắng lại nhớ hẳn người cao to không có gì tâm nhãn, đơn thuần chặt. Đào là mình, tựa hồ quá công danh lợi lộc, có chút phụ lòng Mã Đại Trắng tình nghĩa.

Hắn tự tay, vỗ một cái Mã Đại Trắng bả vai, bước đi vào Đại Tướng Quốc Tự sơn môn.

Mã Đại Trắng mặc dù thật thà, cũng biết vào Tự Viện, không thể ăn nữa thịt, vì vậy hai ba ngày đem kia thịt khô bò nhét vào trong miệng, theo sát sau lưng Cao Dư.

Tại Trì Khách Tăng nơi đó, Cao Dư nghe ngóng Lỗ Trí Thâm tin tức.

"Trưởng lão là nói, Trí Thâm trưởng lão nhìn quản vườn rau xanh?"

Lỗ Trí Thâm không phải Đại Tướng Quốc Tự Hộ Pháp Kim Cương sao? Tại sao chạy đi trông coi thái viên tử? Cao Dư trong lòng, không khỏi nghi ngờ.

Tri Khách Tăng trái lại không có giấu giếm, cười nói: "Đây là sư đệ lựa chọn."

"Vì sao?"

"Hắn sau khi trở về, đi ngay Giới Luật Viện xin tội, nói đúng không thể tại Thiếu Lâm Tự tham thiền lễ Phật, còn tin vào giang hồ tin nhảm, đi tìm những Lương Sơn đó tặc nhân. Hắn cảm giác mình Phật Pháp không sâu, bị người lừa gạt, cho nên khẩn cầu trưởng lão cho trừng phạt."

Trưởng lão cho hắn hai cái lựa chọn: Một là tại Giới Luật Viện diện bích hối lỗi, chỉ cần sao chép 500 lần Kim Cương Kinh liền có thể; hai là hắn đi trông coi vườn rau xanh một năm.

Vốn tưởng rằng sư huynh sẽ chọn diện bích hối lỗi, nhưng không nghĩ hắn cuối cùng lựa chọn đi vườn rau xanh.

Thí chủ dường như tìm hắn, có thể đến vườn rau xanh bên kia."

Đại Tướng Quốc Tự hành động Biện Lương bên trong thành đệ nhất Phật Tự, chiếm diện tích cực lớn.

Kia Tri Khách Tăng cho Cao Dư chỉ điểm phương hướng sau đó, trực tiếp từ bận rộn đi.

Đại tự viện người, quả nhiên là khí độ phi phàm! Có thể tại Hoàng Thành dưới chân đặt chân, không có chút ít bản lĩnh thật sự quả thật rất khó.

Kia Tri Khách Tăng rất hòa ái, làm cho người ta một loại cảm giác thân thiết.

Cao Dư cũng không khỏi cảm thán, này đại tự viện khí độ

+++++

Y theo kia Tri Khách Tăng chỉ điểm phương hướng, Cao Dư rất nhanh tìm được Đại Tướng Quốc Tự vườn rau xanh.

Nó tọa lạc ở Đại Tướng Quốc Tự phía tây, có một mảnh đất hoang, bây giờ trở thành vườn rau. Có thể ở nơi này tấc đất tấc vàng Biện Lương Thành mở ra như thế một khối đất hoang, vậy tuyệt không phải là là một chuyện dễ dàng thì. Nghe nói, mảnh đất này là Thái Tổ thời kỳ, ban cho Đại Tướng Quốc Tự thổ địa. Sau đó lan tràn đến bây giờ, cho dù là quan địa phương thấy thèm, cũng không làm gì được Đại Tướng Quốc Tự phản nũa.

Kính Trập đi qua, khí trời nhiều thay đổi.

Mới vừa rồi còn là mặt trời chói chang, cũng trong chớp mắt, liền mưa phùn là lướt.

Vườn rau xanh bên trong, một cái khôi ngô thân ảnh đang trong ruộng quơ múa cái cuốc, không chút nào để ý tới trên bầu trời là lướt nước mưa.

Cao Dư tắt đứng ở trong ruộng, nhìn đến đang trong ruộng trồng trọt đại hòa thượng, khẽ lắc đầu một cái.

Nếu đại hòa thượng không có gặp được hắn, nói không chừng lúc này đã tìm được Tống Giang, chính đại bát uống rượu, ăn miếng thịt bự khoái hoạt. Mà bây giờ, hắn cũng tại này trong ruộng, làm nông dân sự vụ Cao Dư cũng không biết, này có tính hay không tri hoãn đại hòa thượng.

"Đại hòa thượng, Bàn Đạo chấp tay rồi!"

Cao Dư tại bờ ruộng giữa, chấp tay một tiếng đạo hào.

Ồ trần, đang cuốc Lỗ Trí Thâm nghe được, ngẩng đầu nhìn qua đây.

Đội thấy rõ là Cao Dư cùng Mã Đại Tráng hai người, hắn cười ha ha, cây cuốc ném một cái, liền sải bước đi tới.

"Tại sao thật tốt Nha Nội không làm, lại học kia tạp mao hành lễ?"

"Vô Lượng Thiên Tôn, ta vốn chính là đạo sĩ, người ngay trước mặt ta kêu ta tạp mao, sẽ không sợ xuống cát lười Địa Ngục sao?"

"A, sợ cái chim này, ai dám rút ra ta đây đầu lưỡi, ta đây đánh liền chết hắn."

"Người đại hòa thượng này, không phải nói phải suy nghĩ qua tu hành, trong ngày chém chém giết giết, cũng không sợ người lớn nhà người lão tìm làm phiền người?"

"Này chim không ia phân vườn rau xanh, ai sẽ tới?"

Lỗ Trí Thâm vừa nói, liền đi tới Cao Dư trước người, "Trái lại người này Nha Nội, không cố gắng ở nhà hưởng phúc, tại sao chạy đến tìm ta đây?"

Hắn nói xong, cũng không để ý Cao Dư có hay không trả lời, ánh mắt liền rơi vào Mã Đại Tráng trên thân.

Cao Dư ở một bên, thấy rõ Lỗ Trí Thâm mũi co rút hai lần, rồi sau đó chỉ Mã Đại Tráng nói: "Mã bà tử rót phôi, Lý gia mềm mại dê chur sắc bao tử, Lão Dương nhà thịt khô bỏ người cao to, tại sao không mang đến chút ít, để cho ta đây đỡ thèm?"

Người đây là lỗ mũi chó sao?

Cao Dư bật cười, nói: "Đại hòa thượng, đây chính là trong chùa, sao tốt mang thịt đi?"

"Không mang rượu tới thịt, người tới nơi này làm chi."

Lỗ Trí Thâm sậm mặt lại, nhìn đến Cao Dư nói: "Ngừng muốn phí lời, mau mau đưa tiền đây, ta đây tìm người mua chút ít rượu thịt đi khoái hoạt trực nương tặc, ba ngày qua này canh nước xương quả nước, ăn ta đây trong miệng phai nhạt ra khỏi cá điều, cũng không thấy có người tới thăm."

Cao Dư chỉ Lỗ Trí Thâm, hồi lâu không nói ra lời!

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Biện Lương ngày 1 (2)

"Đại hòa thượng, chẳng lẽ trong túi trống trơn?"

Tại Lỗ Trí Thâm trong thiện phòng, Cao Dư thấy được mười mấy cái cái vỏ rượu, lảng loạn chất đống tại một chỗ.

Hắn tựa hồ có hơi minh bạch Lỗ Trí Thâm vì sao phải tới đây thái viên tử người này tuyệt không phải là không có tâm nhân người. Hắn sờ dĩ lựa chọn tại vườn rau xanh, cũng thì không muốn được Đại Tướng Quốc Tự nghiêm ngặt Giới Luật trời buộc. Đây vườn rau xanh, cơ hồ không có người sẽ để ý, Tự Viện bên kia càng không biết phải người đến giám quản. Lỗ Trí Thâm ở chỗ này, tựa như cùng Sơn Đại Vương, tự do tự tại.

Bất quá, tại vườn rau xanh thủ đoạn, Tự Viện cũng sẽ không cho hắn cái gì bù.

Lấy Lỗ Trí Thâm tính tình, hôm nay có rượu hôm nay say, có bao nhiêu tiền liền dùng bao nhiêu tiền.

Nhìn cái vỏ rượu, hắn là tất cả đều là Vương Lâu đặc biệt cất rượu ngon, giá cả không rẻ. Hắn một người xuất gia, lại có thể có bao nhiêu tiền dư? Mấy trận rượu đi xuống, sợ đã là túi sạch sẽ! Không trách, hắn hôm nay rúc lại vườn rau xanh bên trong trồng trọt ruộng đất.

Lỗ Trí Thâm mặt đỏ lên, cười hắc hắc.

Cao Dư cũng không có nói nhảm nữa, trực tiếp xuất ra một cái Tiền dẫn, cũng không có xem có bao nhiêu, nhét vào Lỗ Trí Thâm trong tay.

"Nha Nội, người đây là làm gì."

"Cho người liền cầm, tại sao dài dòng, không một chút sáng khoái nào."

Cao Dư căn bản không để ý Lỗ Trí Thâm, lại lấy một xâu tiền, đưa cho Mã Đại Tráng.

"Đại Tráng, đi Vương Lâu bên kia chính là chúng ta mua mềm mại dê bao tử cửa tiệm kia cửa hàng, rượu ngon thịt ngon chỉ để ý đưa tới."

"Được !"

Mã Đại Tráng cũng không khách khí, cầm Tiền liền đi.

"Đại hòa thượng, người ngừng đã cho ta đối với người có mưu đồ."

Chỉ có điều xem người là hảo hán, cho nên mời người ăn rượu. Người này ăn tràng béo mập, chắc hẳn cũng chịu không nổi trong chùa Thanh Quy Giới Luật, trong ngày thường cầm đi mua rượu ăn, chứ có dài dòng ta biết người bất mãn phụ thân ta, bất quá có đôi lời, tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật. Huống chi, coi như là chính mắt thấy được, cũng chưa chắc chắn thực người và ta chỉ giao, giới hạn nơi này."

Lỗ Trí Thâm đưa mắt nhìn Cao Dư, đã lâu cười.

Hắn nhếch môi, vỗ một cái Cao Dur bả vai, "Ta đây không coi ngươi là Nha Nội, chỉ coi ngươi là sư huynh."

"Ha ha, như vậy tốt lắm."

Vừa nói chuyện, Cao Dur cùng Lỗ Trí Thâm liền đem trong nhà vò rượu dọn dẹp ra đi, sau đó đem một cái bàn thấp dời đến dưới mái hiên.

Lỗ Trí Thâm đốt một bình nước, cùng Cao Dur liền ngồi ở bàn thấp bên cạnh.

Vườn rau xanh bên trong, mưa bụi lã lướt, không biết là nước mưa, hay là sương mù, phiêu miêu ở giữa không trung, giống như như Tiên cảnh.

"Trần giáo đầu đã nhiều ngày, có thể từng tới?"

"Cái kia người không có chút nào lạnh lẽ, ngày hôm trước tới một lần, chỉ ăn rồi một vò rượu liền đi."

Ta đây nói muốn cùng hắn luận bàn, nhưng lại dùng mọi cách từ chối nếu so sánh lại, trái lại sư huynh càng giống như giang hồ hảo hán, không giống Trần giáo đầu như vậy nhàn nhó. Chỉ là, sư huynh thân thể và gân cốt trắng kiện, hiển nhiên là luyện đạo gia công phu, nhưng vì sao không biết quyền cước?"

"Sư phụ ta trái lại tinh thông quyền cước, một cái Tùng Phong kiếm cũng rất là rất giỏi."

Đáng tiếc ta từ nhỏ không thích luyện công, cũng hoặc giả nói là chịu không nổi khổ. Sư phụ ta cũng sùng ái ta rất, tùy ta tính tình đến, chưa bao giờ bức bách. Thường xuyên qua lại, sư phụ công phu ta không có học được, trái lại học một đồng lý kỳ cô quái đồ vật.

Lúc trước, nếu như ta luyện thật giỏi Vô lời nói, Thuyết Bất Đắc sư phụ "

Trong đầu, lại nghĩ tới hôm đó buổi tối, sư phụ dẫn hắn phá vòng vây cảnh tượng, trong lòng không khỏi có chút hối hận.

Lỗ Trí Thâm nhìn đến hắn, một lát sau thở dài một tiếng, "Không ngờ sư huynh còn có những thứ này tâm sự!"

Ta đây cùng ngươi không giống nhau, từ nhỏ đã yêu thích quyền cước. Ta đây gia cảnh không sai, cho nên đã lạy Ngũ Đài Sơn trưởng lão vì sư, mới luyện thành công phu thật. Thế nhưng ta đây tính tình dữ dằn, không nhìn nổi chuyện bất bình. Ba năm trước đây, ta đây đánh chết bản xứ một cái Nha Nội, không muốn liên lụy tiểu loại Kinh Lược Tướng công, liền chạy cách Vị Châu, nhờ cậy sư phụ sau đó, Vị Châu bên kia phát tới hải bộ văn thư, sư phụ sợ ta đây bị người phát hiện, liền suốt đêm để cho ta đây rời khỏi, đi tới nơi này Đại Tướng Quốc Tự.

Sư phụ nói ta đây Phật Tính thâm hậu, đáng tiếc thế tục dính dấp quá sâu,

Cho nên ta đây ở chỗ này thật tốt tu hành.

Có thể ngươi cũng biết, ta đây tính tình này, kia chịu được nhàm chán, cả ngày đi tham thiền ngồi tĩnh tọa, ăn chay niệm Phật? Trưởng lão cũng là sợ ta đây hư rồi Tự Viện danh dự, cho nên đem ta đây đưa tới nơi này hắc hắc, ta đây ở bên này, cũng coi như khoái hoạt."

Cao Dur nghiêng đầu, nhìn Lỗ Trí Thâm một cái.

"Cho chúng ta hai cái này để cho sư phụ thao toái tâm không cười đồ đệ, làm một chén."

Hắn bung lên bát nước, hướng về Lỗ Trí Thâm mời.

Lỗ Trí Thâm sững sốt một chút, trong lúc bất chợt cất tiếng cười to.

"Không sai, cho chúng ta hai cái này để cho sư phụ thao toái tâm không cười đồ đệ, làm!"

Một phen thành thật với nhau, thật ra khiến Cao Dur cùng Lỗ Trí Thâm cảm giác thân cận rất nhiều.

Cầm chén để xuống, Cao Dur hỏi "Đại hòa thượng, ngươi xem ta Đại Tráng ca ca làm sao?"

"Được!"

Lỗ Trí Thâm không chút do dự, liền trả lời.

"Ta nghĩ để cho hắn theo đại hòa thượng tập võ, không biết đại hòa thượng có bằng lòng hay không?"

"Ngươi sư huynh này, nhắm không sáng khoái. Ta đây đã sớm đoán được tâm ngươi nghĩ, tại sao bây giờ mới nói?"

Tiểu tử kia, không sai, ta đây yêu thích. Hơn nữa hắn thể trạng hùng tráng, căn cốt so với ta đây cũng còn khá. Ta đây còn đang suy nghĩ, làm sao mở miệng."

"Như vậy đi, vậy hãy để cho hắn với ngươi tập võ, luyện được công phu thật."

Ta sẽ phụ trách đại hòa thượng rượu thức ăn đại hòa thượng ngươi chó từ chối. Phật nói pháp không khinh truyền, hắn tùy ngươi tập võ, chút rượu thức

ăn quyền tác đối với đại hòa thượng biểu. Người nếu như là khi bằng hữu của ta, chớ từ chối, nếu không ta sẽ không để cho hắn đến tìm người."

Cao Dư lời nói, để cho Lỗ Trí Thâm không phản bác được.

Lúc này, chỉ thấy Mã Đại Tráng mang theo hai gã sai vặt, xách hộp đựng thức ăn, chịu trách nhiệm rượu qua đây.

Lỗ Trí Thâm nói: "Cũng được, ta đây công phu này, hao...nhất tinh lực. Nếu không rượu thịt cung cấp, hắn sợ là cũng khó mà luyện thành.

Ta đây trước nói rõ, rượu này ăn quyền tác hắn lẽ bái sư, làm sao?"

Cao Dư nghe, trong lòng có chút âm đạm

Lỗ Trí Thâm đối với hắn thân phận, vẫn còn có chút mâu thuẫn.

Bất quá cái cũng khó trách, ai bảo Cao Cầu thanh danh bất hảo. Tuy nói Lỗ Trí Thâm nguyện ý cùng hắn kết giao, cũng không quá nguyện ý được hắn càng nhiều ân huệ. Cái gọi là lẽ bái sư, kì thực cũng là muốn phải sạch quan hệ, để tránh ngày sau Cao Dư sẽ làm khó hắn làm việc.

Người này, tâm tư ngược lại cũng tinh tế.

+++++

Nói xong Mã Đại Tráng bái sư sự tình sau khi, Cao Dư tại vườn rau xanh ăn cơm trưa.

Sau buổi cơm trưa, mưa liền ngừng.

Hắn lập tức từ biệt Lỗ Trí Thâm, cùng Mã Đại Tráng rời khỏi Đại Tướng Quốc Tự, dọc theo ngã tư đường chẳng có mục đích đi.

Sau cơn mưa Biện Lương, lại là một phen cảnh trí.

Người đi đường bước chân vội vã, một bộ vội vàng sắc.

Này Biện Lương Thành, có Biện Lương Thành đặc sắc. Ở trong tòa thành thị này, người mọi ngành mọi nghề, đều cực kỳ chú trọng đáng vẻ.

Vô luận là bán thuốc bán quẻ người, hay hoặc là ăn mày, đều trông coi bốn phận.

Chưa đi bách hộ, ăn mặc có đặc sắc, ai cũng không dám vượt qua quy củ, cho nên một cái là có thể phân biệt ra được hắn nghề đến.

Tỷ như hương liệu cửa hàng bên trong khóa hương thơm người, sẽ mũ mào phi vác.

Trong cửa hàng tiểu nhị, thì phải mặc tạo áo lót giác mang, lại không thể mang cái mũ.

Biện Lương trong thành, xe ngựa doanh thành phố, sĩ thứ hỗn tạp được. Thế nhưng dựa vào bọn họ mặc, là có thể nhìn ra bọn họ xử lý nghề.

Cái này ở Tu Thành, thậm chí còn Hàng Châu, cũng không thấy nhiều

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Gặp thoáng qua

Biện Lương, kiếp này phồn hoa nhất thành thị, không ai sánh bằng.

Dân số bao lớn 137 vạn, tám sương một trăm hai mươi phường, có thể nói thiên hạ số một.

Nếu như không đắm chìm trong đó, tuyệt khó cảm thụ trong đó mùi vị.

Chỉ là, cất bước ở trong tòa thành thị này, Cao Dư lại cảm nhận được một loại khó mà hình dáng mùi vị.

Chính là Quang Âm Thiền, cũng rất giống trở nên có chút táo động. Mặc dù không có đi kiểm tra, thế nhưng Cao Dư lại có thể cảm thụ được.

Kia xao động, xuất xứ từ với gì?

Cao Dư, cũng không cách nào nói rõ

+++++

Thái bình hưng quốc xem sau đó, có một tòa điện tích không coi là quá đại đạo quan.

Một người đạo sĩ, bước ra Đạo Quan sơn môn, quay đầu nhìn một cái trên cửa khối kia hoành phi.

Tĩnh Thông Am!

Đạo sĩ trên người mặc áo choàng, đầu đội lụa đen Quan, chân đạp một đôi vân lý, khí độ phi phàm, giờ tay nhắc chân giống như có Tiên Nhân phong thái.

"Thiên Sư, có thể lên đường!"

Đạo Quan ra, có hai chiếc xe Mã chờ, một bên còn có hơn mười người đạo sĩ túc thủ đứng.

Đạo sĩ kia nhìn qua, tuổi tác không tính là quá lớn, cũng bất quá hơn hai mươi bộ dáng, nhưng là lại làm người ta cảm giác đặc biệt trầm tĩnh.

Hắn gạt đầu một cái, đi xuống bậc thang, đi tới xe ngựa bên cạnh.

"Sư đệ, Biện Lương bên này liền giao phó cùng người, Bản Đạo trở lại Long Hồ Sơn sau đó, ngắn hạn bên trong sẽ không trở về.

Nay Quan Gia sùng đạo, thậm chí còn ta Đạo Môn hưng thịnh. Có thể càng là như vậy, thì càng phải cẩn thận một chút. Cối đời này, vật cực tất phản, trước đây Lâm Linh Tổ đạo huynh chính là quá mức vội vã, cho tới mất thánh sùng, bị đuổi đi. Này gương xe trước, người coi nhớ."

Hắn đối diện đạo sĩ, nhìn qua tuổi tác so với hắn còn lớn hơn.

Thế nhưng, tại thanh niên nói sĩ trước mặt, lại có vẻ đặc biệt cung thuận.

"Thiên Sư, liền không đợi sao?"

Đạo sĩ kia do dự một chút, thấp giọng hỏi.

Thanh niên nói sĩ thờ dài, trả lời: "Ba ngày trước, ta tâm huyết dâng trào, bói toán một quẻ, lại phát hiện kia quái tượng đã xảy ra thay đổi. Ngọc Thiền rơi xuống, tựa hồ biến hóa khó bề phân biệt, không còn giống như trước khi như vậy rõ ràng. Ta lo lắng trong này có biến, cho nên quyết định trở về núi mời ra Long Phù, sẽ đi suy diễn, để xác định kia Ngọc Thiền mà nay, người ở phương nào."

"Nếu như "

"Nếu như thúc phụ thật tới, người muốn cung kính đối đãi, cũng hóa tốc phải người cho ta biết."

Thanh niên nói sĩ có vẻ hơi mờ mịt, cười khổ lắc đầu nói: "Trước khi ta chính là tính ra Ngọc Thiền có thể bay đến Biện Lương, nhưng không nghĩ ở chỗ này giữ hai năm, nhưng không thấy Ngọc Thiền bóng dáng. Thúc phụ quái tượng, cũng biến thành mơ hồ, khiến cho ta khó mà xác định.

Ta lo lắng, sẽ phát sinh biến cố.

Cho nên ta sau khi đi, Tĩnh Thông Am đóng cửa không tiếp khách ta trở về lấy Long Phù suy diễn sau đó, sẽ mau chóng đem kết quả báo cho người biết."

"Sư đệ minh bạch."

Lớn tuổi đạo sĩ chấp tay kêu.

Trẻ tuổi kia đạo sĩ cũng không dài dòng nữa, xoay người đăng lên xe ngựa.

Xe ỷ vào chậm rãi khởi động, dọc theo eo hẹp đường hẻm cất bước. Chỉ là, tại thông qua Bạch Hồ cầu thời điểm, ngồi ở trong xe đạo sĩ đột nhiên trong lòng hơi động, khơi mào màn xe hướng ra phía ngoài xem. Uớt chảy rờn rờn trên đường, người đi đường qua lại không dứt, lại không nhìn ra cái gì dị trạng.

"Thiên Sư, có gì phân phó?"

Cưỡi xe ngựa đạo sĩ, quay đầu dò hỏi.

Trẻ tuổi kia đạp sãi lại chân mày khấn túc, lắc đầu một cái, hồi phục lại ngồi trở xuống.

"Không việc gì, chúng ta tiếp tục đi."

Cứ như vậy, xe ngựa lái qua rồi Bạch Hồ cầu sau đó, từ cổ một cái cửa đi ra.

Cũng là tại xe ngựa biến mất ở cổ một cái ngoài cửa sau đó, từ Bạch Hồ cầu phía Đông trên đường, Cao Dur cùng Mã Đại Tráng chậm rãi đi đến.

"Phía trước chính là lão lý gia tiệm rồi."

Cao Dur vừa nói, ngón tay Bạch Hồ cầu bờ hướng đối diện một cái khách sạn, cười nói với Mã Đại Tráng: "Phòng chừng thường Đô Đầu cũng nóng lòng chờ, chúng ta đuổi mau tới thôi."

Hắn đã hướng về Cao Cầu đề cử Thường Tiểu Lục, nhưng Thường Tiểu Lục cuối cùng như thế nào lựa chọn,

Còn muốn hỏi qua mới phải.

Tại trước điện Tư, có Cao Cầu chiếu cố, tự nhiên rảnh.

Chỉ khi nào vào trước điện Tư, thì đồng nghĩa với là vào quân tịch. Thời đại này, quân tịch có thể không thể nào cất hương, chớ đừng nói chi là, vào quân tịch, còn muốn kích mặt. Cho dù hiện nay, quân sĩ kích mặt có thể dùng những phương thức khác thay thế, nhưng địa vị xã hội

Tuy nói trước đây Thường Tiểu Lục chỉ là một không có phẩm chất cấp nha dịch.

Có thể nhường cho hắn vào quân tịch, hắn cũng chưa chắc nguyện ý.

Vừa vào quân tịch, này địa vị xã hội thấp kém. Liền nói kia Trần Nghiễm đi, lấy hắn thân thủ võ nghệ, tại trước điện Tư không làm được Đô Chỉ Huy Sứ, nhưng làm một Chỉ Huy Sứ lại dư dả. Nhưng hắn liền không muốn vào quân tịch, cho nên tuy có lòng thân cận Cao Cầu, lại thà rằng làm một giáo đầu. Kể một ngàn nói một vạn, chỉ đồ thừa ở thời đại này, quân nhân địa vị xã hội quá thấp một chút.

Đây là hình thái xã hội quyết định, Cao Dur cũng không có cách nào thay đổi.

Hắn từng tại Biên Tắc gặp qua những cái kia đục huyết phản chiến tướng sĩ, cũng cảm giác, quân nhân là cái thời đại này bảo đảm.

Nhưng hoàn cảnh lớn như vậy, đừng nói hắn một cái nho nhỏ Dịch Công Lang, coi như là cha hắn Cao Cầu, cũng vô lực thay đổi cái hiện thực này.

"Dám hỏi, nơi này còn có một vị tên là thường sách hân khách nhân sao?"

Hắn đi vào trong tiệm, hỏi thăm tiểu nhị.

Điểm tiểu nhị kia ngược lại là một đầu óc linh quang người, lập tức trả lời: "Khách nhân nói, thế nhưng từ Tu Thành đến thường Đại Quan Nhân?"

"Đúng vậy!"

"Tiểu Đê biết rõ, khách nhân ước chừng phải Tiểu Đê thông báo?"

"Vậy thì thông báo một chút đi."

Vừa nói chuyện, hắn liền lấy ra thập đồng tiền, đặt ở tiểu nhị kia trong tay.

Tại Biện Lương trong thành, tiền tài lực lượng cự đại đây là một cái buôn bán cực kỳ phát đạt thành thị, vạn sự đã tiền tài mở đường, cho dù không thể thật là thuận buồm xuôi gió, cũng sẽ rảnh rất nhiều. Tiểu nhị kia được Tiền, lập tức mặt mày hớn hớn, đem Cao Dur hai người dẫn tới một chỗ im lặng chỗ ngồi xuống.

Giữa lúc xế trưa sau đó, trong tiệm khách nhân không nhiều.

Cao Dur quen việc dễ làm điểm mấy thứ lão lý gia tiệm đặc sắc rượu và thức ăn, liền một bên các người khác, một vừa thường thức bên ngoài cảnh sắc.

Thường sách hân đến Biện Lương, đã có năm ngày.

Hắn là tại Cao Dur đến Biện Lương một ngày trước đến, sau khi một mực chờ đợi Cao Dur xuất hiện.

Ba ngày trước, hắn nghe người ta nói Cao Thái Úy mất tích nhiều năm nhi tử đã trở lại, cũng biết là Cao Dur đến rồi. Có thể liên tiếp ba ngày, Cao Dur lại chưa từng xuất hiện, cũng để cho hắn có ý khẩn trương lo âu. Hắn không biết Cao Dur có hay không quên mất chuyện hắn, cũng không rõ ràng, Cao Dur sẽ cho hắn một cái dạng gì an bài. Tóm lại, trong ba ngày này, hắn có thể nói là trông mòn con mắt.

Muốn đi bên ngoài giải sầu, vừa sợ bỏ lỡ Cao Dur.

Đồng thời, này Biện Lương tiêu phí, cao hơn Tu Thành rồi gấp mấy lần.

Không tới Biện Lương, người cũng không biết tiền này có bao nhiêu không lịch sự hoa hoa. Vốn cho là mình Tiền đã đầy đủ, thế nhưng không nghĩ tới Thê tử, cũng có chút nóng nảy, cùng hấn cãi vả lẫn hai.

Ngay tại Thường Tiểu Lục chờ sắp không nhin nổi thì, tiểu nhị lại đột nhiên xuất hiện, nói với hấn bên ngoài có người tìm.

"Có nghe thấy không, có nghe thấy không!"

Đã bị thê tử lái nhai sắp bùng nổ Thường Tiểu Lục, lập tức thẳng sống lưng, lớn tiếng nói: "Ta đây cũng biết, Nha Nội sẽ không quên."

Thê tử sắc mặt, có chút khó coi.

Thế nhưng, nàng lại không có phản bác, mà là không dần nổi nói: "Đã như vậy, người còn không đuổi mau đi qua, chớ để cho Nha Nội chờ đợi."

"Hừ, nói Nha Nội không phải là người; bây giờ có thúc giục ta đây đi gặp Nha Nội."

Phụ đạo nhân gia, biết cái lớn chuyện? Về sau dài dòng nữa lời nói, ta đây liền đem người chạy về Tu Thành đi, giảm bớt để cho ta đây nháo tâm."

Có rồi Cao Dư xuất hiện, Thường Tiểu Lục sức lực liền chân.

Gặp thê tử không dám trả lời, hấn mới hừ một tiếng, sửa sang một chút áo mũ, bước ra phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Thu xếp

Bạch Hồ dưới cầu, dọc theo sông có một cái con đê lớn.

Trên bờ đê dương liễu buông xuống, theo gió chập chờn.

Đã sắp đến giờ Dậu, sắc trời đã trở nên tối tăm. Trên bờ đê lại vào lúc này thấp sáng đèn dầu, nguyên bản vắng vẻ con đê lớn bắt đầu trở nên náo nhiệt, chỉ thấy từng cái công lấy giỏ, gánh gánh, ăn mặc khác nhau người lục tục xuất hiện.

"Tiểu Ngư Nhi, tại sao lúc này, tới đây rất nhiều người?"

Tại Tu Thành, lúc này đã bắt đầu đẹp quây.

Cho dù là Tu Thành đông đường phố chợ đêm sẽ kéo dài đến trời tối, nhưng đại đa số lái buôn, sẽ thật sớm tiến hành ngay ngắn. Thật là giống như Biện Lương như vậy, trời sắp tối rồi ngược lại trở nên náo nhiệt, Mã Đại Tráng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, cũng không rất có thể minh bạch.

Cao Dư, cười!

"Đại Tráng, người đảo Biện Lương phồn hoa vào đêm liền không có sao?"

Ta cho người biết, lúc này, mới xem như chân chính bắt đầu đi."

Đây là một tòa Bất Dạ Thành, một tòa có thể trắng đêm cuồng hoan thành thị, cùng trong lịch sử bất kỳ triều đại nào ban đêm, cũng không giống nhau.

Biện Lương ban đêm, là mở ra, cuồng hoan.

Cao Dư lần trước theo sư phụ đến Biện Lương thời điểm, đã trải qua lãnh hội qua Bất Dạ Thành phong thái.

Đương nhiên, lúc đó thầy trò hai người chẳng qua chỉ là vội vã đi ngang qua, cũng không có chân chân chính chính lãnh hội qua Biện Lương ban đêm.

"Trời đã tối rồi, không ngủ lại chạy đến, Biện Lương người thật là cổ quái."

Mã Đại Tráng đối với lần này lại xem thường, càng không có hứng thú gì.

Hắn bây giờ, trái lại nghĩ về nhà sớm đi, dù sao lúc ra cửa sau khi, Tứ Nương dặn dò qua hắn, muốn hắn chăm sóc kỹ Cao Dư, không phải đi về quá muộn. Người ta lời nói, Mã Đại Tráng sẽ không để ở trong lòng, có thể Tứ Nương phân phó, hắn phải nhớ kỹ.

Mà lúc này, Thường Tiểu Lục đang vội vã đi tới.

Đúng như Cao Dư phỏng đoán như vậy, Thường Tiểu Lục đối với hắn đề nghị rất xoắn xuýt.

Đi trước điện Tư làm một Đô Đầu? Cũng hoặc là nghe theo an bài, tìm một cái đừng vô tích sự?

Đô Đầu lại khó nghe, cũng là sĩ quan, là một tiểu Sứ Thần. Hơn nữa tại trước điện Tư, có Cao Dư chiếu cố, Thường Tiểu Lục tin tưởng, ngày khác một cái trải qua sẽ không quá kém; thật là vừa vào quân tịch, đang muốn thoát thân, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy.

Có Tổng đến nay, ngoại trừ khai quốc những cái kia chiến công Nguyên Lão ra, lại thấy cái nào vào quân tịch người có kết quả tốt?

Đừng nói Dịch Thanh, hắn là vào Xu Mật Viện, nhưng đến cuối cùng, còn chưa phải là lo sợ mà chết, qua phải nhiều uất ức có nhiều uất ức.

"Nha Nội, Tiểu Đê có thể không vào trong quân sao?"

"Dĩ nhiên có thể!"

Cao Dư sớm có chuẩn bị, cười nói: "Thật ra thì ta cũng đoán được, người có thể không muốn vào quân tịch. Thế nhưng không vào quân tịch, cũng chỉ có thể làm một tiểu lại. Hơn nữa, trong lúc nhất thời ta cũng nghĩ không ra thích hợp chức vụ, cần phải chờ một chút mới có thể xác định."

"Tiểu Đê, nguyện ý chờ."

Làm nhỏ Lại thì lại làm sao? Hắn ban đầu ở Tư Thành, cũng bắt quá là một cái bắt nhập lưu tiểu lại thôi.

Thường Tiểu Lục chỉ sợ sẽ chọc cho được Cao Dư tức giận, có chút khản trương. Thế nhưng nghe Cao Dư lời nói, hắn cũng coi là yên lòng.

Nha Nội, cũng không tức giận!

"Ta bây giờ được tại ngoại thành, có chút không tiện lắm.

Bắt quá qua chút thời gian, nhà ta nhà cũ sửa xong, là có thể chuyển vào trong thành. Trước đó, người trước nhìn một chút, nếu là có thích hợp vô tích sự, ta sẽ để Đại Tráng thông báo người. Chưa tới hai ngày, ta đến người trong thành, vì người tìm cái nơi ở."

Biện Lương, tắc đất tắc vàng.

Đừng nói Thường Tiểu Lục như thế người xứ khác, coi như là Thái Kinh kia đám nhân vật, cũng không cách nào cư ngụ ở trong nội thành.

Nơi này giá phòng rất đắt, hơn nữa Biện Lương người sẽ không tùy tiện mua bán. Phải biết, ở trong tòa thành thị này, có nhà ở cũng liên ý nghĩa sinh hoạt bảo đảm. Có Tổng đến nay, dân số lưu động thường xuyên, đặc biệt là kèm theo buôn bán phồn vinh, khoa cử hưng thịnh, cũng khiến cho Biện Lương Thành nhảy một cái trở thành kiếp này dân số nhiều nhất thành thị. Mua không thể nhà ở, không mua nổi nhà ở, cũng liền tạo ra một cái khác nghề, chính là cho mướn. Tổng đại nhà cho mướn, kích thước cùng loại đều không phải là tiền triều có thể so với.

Nếu là cho mướn nhà,

Cũng liền có tốt có xấu, có đắt có tiện.

Tại Biện Lương Thành, có một tiệm trạch vụ ngành, là do triều đình bả khổng, đối ngoại lấy giá thấp cho mướn nhà, tương tự với hậu thế công mướn phòng.

Theo tư liệu lịch sử ghi chép, Tống Nhân Tông Thiên Thánh ba năm, Khai Phong Phủ thu năm cho mướn 1346 29 xâu, cho mướn nghiệp phát đạt có thể thấy được lổm đổm.

Tiệm trạch vụ, lại tên lâu tiệm vụ, quản lý nhà tổng cộng là 2 hơn 6000 giữa, căn cứ vào nó nhà thật xấu, đất tất tháng cho mướn một lượng xâu có, tiện nghi tháng cho mướn một trăm hai trăm văn cũng có, trung bình đi xuống, một gian phòng bỏ tháng cho mướn ước chừng tại 450 văn

Nghe vào rất rẻ, thế nhưng cũng không dễ dàng cho mướn đến.

Dễ dàng như vậy phòng xá, sớm đã có người đứng xếp hàng cho mướn, nếu không có chút ít thủ đoạn, cho dù là chờ cả đời đều khó khăn.

Cao Dư cũng là đến Biện Lương sau đó, mới biết những tình huống này.

"Đô Đầu, nhà người tổng cộng bao nhiêu người?"

"Coi là vợ, tổng cộng năm thanh người."

"Rất tốt, kia ta liền biết rồi người trước ở lại nơi này, có chuyện gì gấp, có thể đi Đại Tướng Quốc Tự vườn rau xanh, tìm một vị Trí Thâm trưởng lão, hẳn sẽ nghĩ cách cùng ta liên lạc. Chờ nhà ở có rồi tin tức, người một nhà trước tiên dò qua."

Vừa nói chuyện, Cao Dư đã chạy ra mấy tờ Tiền dẫn, tổng cộng là 200 xâu, đặt ở Thường Tiểu Lục trong tay.

Tiền dẫn, bên ngoài Hương trước sau như một tương đương 18 văn, tại Biện Lương khá hơn một chút, trước sau như một ước chừng tại 20 văn. 200 xâu, cũng là bốn xâu Tiền.

"Nha Nội, không được!"

"Có lớn không được, người tới nhờ cậy ta, ta liền không thể không quản."

Đây tiệm lão Lý gia tuy nói tiện nghi, nhưng cũng là lấy Biện Lương mà nói. Người tuy nói có chút tích góp, thật là tại Biện Lương thành thị này ăn mà không làm chung quy hay sao, lấy trước đi sử dụng. Chờ nhà ở tìm kỹ, liền nghỉ ngơi, sau đó chờ tin tức ta."

"Nha Nội như vậy nhân nghĩa, Tiểu Đê "

Thường Tiểu Lục con mắt đỏ, rung giọng nói: "Nếu Nha Nội làm khó, chính là vào quân tịch cũng không sao."

"Rồi hãy nói, rồi hãy nói, đó bất quá là đồ dự bị chi pháp, người liền chờ xem."

Nói thật, Thường Tiểu Lục xác thực là có chút trong túi ngượng ngùng.

Hắn từ Tu Thành qua đây, chuyển nhà, một đường không thể thiếu muốn tiêu tiền. Tới Biện Lương sau đó, đây tiệm lão Lý gia, một ngày cũng muốn năm sáu chục đồng tiền, cộng thêm mỗi ngày thức ăn, Tiền liền như là nước chảy tiêu xài, làm cho trong lòng của hắn khá có chút sợ hãi.

Có rồi Cao Dư đây tài trợ, hắn đây trong lòng cũng tính toán là đã có lực lượng.

Bốn xâu Tiền không coi là nhiều, lại đại biểu Cao Dư thái độ. Đây cũng nói, Cao Dư tuyệt sẽ không đối với hắn một nhà, chẳng quan tâm.

"Được rồi, trời đã không còn sớm, ta cùng Đại Tráng đi Thổ thành phố đi dạo, liền muốn chuẩn bị trở về."

Người hai ngày này, trước tiên tinh tâm xuống, chờ tin tức ta đúng rồi, hết sức muốn lo lắng lượng tiền, nếu gặp khó xử liền cùng ta biết được."

"Tiểu Đê, tránh khỏi."

Cao Dư cùng Thường Tiểu Lục lại nói đôi câu, liền đứng dậy cáo từ.

Hắn nói Thổ thành phố, chính là trên bờ đê cái kia đơn sơ chợ.

Đây cũng là Biện Lương đặc sắc, mỗi đến tối, đừng nói đây trên bờ đê, chính là Ngự đường phố hai bên, đều bày đầy bàn hàng

Triều đình ngay từ đầu cũng tiến hành quan chế, nhưng sau đó phát hiện, chỗ dùng không lớn.

Không có cách nào không thể làm gì khác hơn là tại Ngự đường phố hai bên làm lương đạo hành lang dài, cũng là người bày sạp có thể, nhưng là không thể xâm chiếm Ngự ngã tư đường đường.

Vì thế, tại dọc theo sông chỗ, còn trang bị thêm quân cửa hàng, tăng cường trị an.

Thổ thành phố hàng hóa, bày la liệt, chủng loại phần đa.

Những hàng hóa kia, có mới tình bạn cố tri, giá cả lớn đều không cao lắm. Dĩ nhiên, trong đó cũng không hiện ra một chút vật phẩm trân quý, nhưng phải xem người có hay không cái kia tài vận cùng nhân giới. Tóm lại, trong lúc rảnh rỗi thời điểm, liền liền triều đình quan chức cũng sẽ chạy tới đi lang thang. Nếu như vận khí tốt, được một cái tốt vật phẩm, tại đồng僚 trong lúc đó khoe khoang một phen, cũng là đòi người một chuyện vui lớn

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Quang Âm Thiền khác thường (2) ! ! !

Trời vẫn chưa có hoàn toàn đen xuống, trên bờ đê người, cũng không nhiều lắm.

Ân, cái này không nhiều lắm, cũng là tương đối mà nói. Nếu như cùng Ngưu Hành đường phố, ngựa đi đường phố, nước ngọt đường hầm, Châu cầu, hồng kiều khu vực so sánh, người ở đây quả thật không coi là nhiều. Thật là, cũng không hề ít, một đầu dài ước chừng năm dặm con đê lớn, chỉ trong chốc lát quang cảnh, liền xuất hiện vài trăm người. Chờ đến sắc trời hoàn toàn tối lại, con đê lớn đèn đuốc sáng choang, chính là mấy ngàn người cũng đều thuộc về bình thường.

"Tiểu Ngư Nhi, nơi này so với chúng ta đồng đường phố còn muốn náo nhiệt."

Mã Đại Tráng nhìn đến rộn rịp người, không nhận được tại Cao Dư tại vừa nói.

Hắn hình thể cường tráng khôi ngô, có thể rất tốt đưa đến bảo hộ Cao Dư hiệu quả. Ngược lại hắn tại Cao Dư bên cạnh, thật ra khiến Cao Dư cảm giác không quá chật chội.

"Tu Thành mới bao nhiêu người? Mấy vạn người khó lường."

Biện Lương lại có bao nhiêu người? hơn một triệu, người cảm thấy có thể đánh đồng với nhau?"

Hí!

Mã Đại Tráng ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Bất quá, hắn cũng không rõ ràng, hơn một triệu người là cái khái niệm gì, bất quá nghe mấy con số này, liền không tên khiếp sợ.

Đang lúc này, Cao Dư đột nhiên dừng bước.

"Tiểu Ngư Nhi, thế nào?"

Mã Đại Tráng nghi ngờ nhìn đến hắn, lộ ra vẻ khẩn trương.

Cao Dư nhắm mắt, dùng sức lắc đầu.

Ngay mới vừa rồi, hắn có một loại rất kỳ diệu cảm thụ. Kia cảm thụ cũng không phải là xuất xứ từ với hắn, mà là cái kia Quang Âm Thiền.

Hắn cảm nhận được, Quang Âm Thiền tựa hồ có hơi hưng phấn!

Tình huống gì?

Từ hắn đạt được Quang Âm Thiền sau đó, Quang Âm Thiền chính là nửa chết nửa sống. Ngoại trừ tiền tài, có thể để cho nó kích động một cái ra, tựa hồ lại cũng không có cái gì có thể để cho nó cảm thấy hưng phấn sự tình. Hơn nữa cho tới bây giờ, tiền tài đối với nó kích thích tựa hồ cũng không phải rất lớn. Hôm qua họ Lương kín đáo đưa cho Cao Dư một chồng một cái Tiền dẫn, giá trị thực tế không sai biệt lắm ba bốn trăm xâu nhiều.

Có thể Quang Âm Thiền lại không có bất kỳ phản ứng, nửa chết nửa sống ném một đồng sách kỹ năng, còn có một cái chẳng biết tại sao Đồ Thuật tinh thông kỹ năng.

Tổng Nhân thích cờ bạc, Cao Dư rất rõ.

Chính là họ Lương tại lúc rảnh rỗi, cũng yêu thích đánh bạc hai cây, giết thời gian.

Thật là Cao Dư không phải cực kỳ tốt đánh cược, lúc trước tại Hàng Châu thì, mặc dù bắt mấy lần, nhưng phần lớn đều là ném chút liền ngừng lại.

Sư phụ nói qua: Đánh cược nhỏ di tình.

Đánh bạc đánh bạc tình cờ trở nên, làm tiêu khiển cũng còn khá.

Nhưng nếu như lên nghiện, vậy coi như là 1 cọc phiên toái Cao Dư không nghĩ ra, kia Quang Âm Thiền cho hắn một cái Đồ Thuật sở trường kỹ năng là ý gì. Hơn nữa còn là cao cấp độc sách sở trường. Chẳng lẽ, là muốn ta đi làm một con bạc sao?

Trừ lần đó ra, Quang Âm Thiền một mực liền không có động tĩnh.

Nhưng không nghĩ tới vào hôm nay, Quang Âm Thiền lại xuất hiện lần hai khác thường.

Lần đầu tiên khác thường, là hắn tại hướng Bạch Hồ cầu trên đường, Quang Âm Thiền xuất hiện một loại phiên não, bất an tâm tình; mà bây giờ, nó lại

lần nữa sản sinh biến hóa, lại là một loại hưng phấn! Thật, chính là hưng phấn, thật giống như phát hiện gì rồi thú vị sự vật.

Nghĩ nhìn trái phải, chỉ thấy trên bờ đê người đi đường, càng ngày càng nhiều.

Ở cách hần bên phía trước, ước chừng hai ba chục bước rộng cách, có một bạn hàng đang sửa sang lại gian hàng.

Kia bạn hàng cũng lấy một cái giỏ làm bằng trúc, bên trong tất đưa có tất cả lớn nhỏ quyền trục.

Hần trên đất nhấc lên một cái ngang bàn, sau đó đem giỏ làm bằng trúc bên trong thư thiếp quyền trục từng cái lấy ra, cẩn thận từng li từng tí bày ra tại ngang trên nền.

Cuối cùng, hần cầm một bộ phướn gọi hồn, cắm ở ngang bàn bên cạnh, đem phướn gọi hồn rũ xuống.

"Quan Nhân, ước chừng phải bác một lần sao? Trăm văn đánh một trận!"

Hần tử kia dọn xong sau đó, liền hết uống.

Bầu không khí, nhất thời biến hóa nhiệt liệt lên, hơn mười người hô lạp lạp là hơn trước, chỉ kia ngang trên nền thư thiếp quyền trục, xì xào bàn tán.

"Tiểu Ngư Nhi, làm cái gì vậy?"

Mã Đại Tráng nghi hoặc hỏi.

Cao Dư dùng sức quơ quơ đầu, Quang Âm Thiên cảm giác hưng phấn, càng ngày càng mãnh liệt.

Lẽ nào, là những thư thiếp kia quyền trục sao?

Nghe được Mã Đại Tráng hỏi thăm,

Hần trả lời: "Đây là bác chữ về."

"Làm sao bác?"

"Người thấy kia ngang trên nền trục cuộn tranh chữ sao? Đều là người kia từ phía dưới thu đến, rồi sau đó trưng bày ở chỗ này, chiều dẫn khách nhân đi qua đặt tiền cược. Bên trong, nhất định là có một ít đáng tiền chữ về, nhưng cũng chưa chắc có bao nhiêu đắt tiền. Còn lại chữ về, lớn đều không đáng Tiền, mấy văn mười mấy Văn Thu đi lên, lẫn lộn ở trong đó. Nếu là người không cẩn thận nhào trúng rồi, liền kiếm lời nhưng đại đa số thời điểm, tổn Tiền cũng bất quá mua một chút bình thường chữ về. Người xem kia ngang trên nền, có ba chục năm chục cuộn, có thể một đêm đều đánh không tới đáng tiền họa quyền, vì vậy người kia cũng liền kiếm lời bôn măn bát măn, gạt người trò lừa bịp."

"Vậy tại sao còn có thật nhiều người đi qua đây?"

"Ha ha, lấy hạt dẻ trong lò lửa, chẳng qua chỉ là bác một cái vận khí thôi."

Nắm giữ cao cấp Đỗ Thuật sở trường kỹ năng, thêm nữa từng lưu lãng tứ xứ, loại này giang hồ trò lừa bịp, Cao Dư thấy cũng nhiều.

Bất quá, Quang Âm Thiên tựa hồ không quá đồng ý, không ngừng hướng về Cao Dư, truyền lại hưng phấn tâm tình

"Ồ, người biết rất nhiều!"

Đang lúc này, bên cạnh truyền đến một cái non nót thanh âm

Cao Dư nghiêng đầu xem, lại nhìn thấy một cái nhìn qua cũng liền mười ba bốn tuổi, lại ăn mặc hoa mỹ, khí độ bất phàm người thiếu niên.

Thiếu niên kia, dung mạo phi phàm, có một cổ anh khí.

Hần nhìn đến Cao Dư nói: "Người nói là gạt người trò lừa bịp, nhưng ta lại nghe người ta nói, trước khi có người ở nơi này nhào trúng một cái phó Liễu Thất chính tay viết « Vũ Lâm Linh. Ve mùa đông thể thiết »."

Liễu Thất, chính là kia Liễu Vinh.

Cao Dư sững sốt một chút, nếu như là Liễu Thất bản gốc, ngược lại thật là kiếm lời!

Bất quá, hần chợt vừa cười.

Liễu Thất thi từ, đúng là tuyệt nhất, nhưng cũng không phải lấy thư pháp mà nổi tiếng.

Hần chữ, nhất định là tốt, nhưng muốn nói bán ra nhiều tiền đến, cũng không có khả năng lắm loại tình huống này, Cao Dư lúc trước đã từng gặp được. Thịnh thoảng sẽ có một bộ bản gốc xuất hiện, nhưng phải nói đáng tiền, lại tùy theo từng người, một người có cái nhìn cá nhân.

Nghĩ tới đây, Cao Dur không để ý nói: "Kia cũng phải xem, người kia nhào bao nhiêu tiền ở phía trên.

Theo ta được biết, Liễu Thất « Vũ Lâm Linh » là đang ở hấn lần thứ tư lạc đệ, phần mà rời khỏi Biện Lương, cùng trùng nương ly biệt thì sở tác. Tuy nói « ve mùa đông thể thiết » truyền lưu rất rộng, nhưng nói kỳ chân vết tích giá trị, sợ là kia Câu Lan miếng ngói bỏ bên trong sẽ tốt hơn một chút đi."

Trùng nương, là năm đó Biện Lương hoa khôi, cùng Liễu Thất truyền cực kì lời nói.

Cao Dur khác sự tình không rõ ràng, thể nhưng mặc dù sư phụ lưu lãng tứ xứ, một chút chuyện tình yêu, hấn chính là nghe nói không ít.

Thiếu niên kia khuôn mặt, nhất thời đỏ, nhìn đến Cao Dur ánh mắt, cũng trở nên có chút nổi nóng.

"Người người này nói chuyện tốt không thú vị, sợ là không có nhào trúng qua, mới như vậy lý do."

Mà lúc này, Cao Dur cũng phát hiện, thiếu niên sau lưng còn đi theo mấy người tùy tùng, xem tư thế kia, tựa hồ cũng là người có luyện võ, khí thế không giống bình thường. Nghĩ đến, thiếu niên này cũng là Xuất Thân Phú Quý người ta mà căn cứ vào nghe lời đoán ý kỹ năng, Cao Dur trên nguyên tắc, cũng đoán được đầu mối.

Hắn cười một tiếng, cố làm không thèm để ý ánh mắt, nhìn đến người kia càng ngày càng nhiều Thư Họa gian hàng.

"Nhào bao nhiêu lần?"

Hắn đột nhiên nói.

"Bảy tám chục lần đều là có."

Thiếu niên cũng không có nghĩ quá nhiều, bật thốt lên.

Chỉ là lời kia vừa thốt ra, hấn liền kịp phản ứng, kia tuần tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất thời đỏ bừng.

"Người "

"Nếu ta nhớ được không sai, tại Hàng Châu một bộ Liễu Thất Tự Thiếp, ba năm xâu vẫn có.

Nếu đang câu lan miếng ngói bỏ bên trong, giống như « Vũ Lâm Linh » như thế Tự Thiếp, có thể bán ra thập xâu, là vì các chị em cạnh tranh tiểu thoi. Liễu Thất Từ, tốt hơn với hấn chữ. Hấn từ có thể giá trị trăm xâu, nhưng muốn nói chữ, nghĩ đến yêu thích không nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Mễ Nam Cung

Liễu Vĩnh, giới văn học địa vị, tại đời sau mà nói, có thể vì chữ tông, địa vị cao quý.

Nhưng ở thời đại này, Liễu Vĩnh văn tài không cần phải đi thảo luận, dĩ nhiên là cực tốt. Chính là địa vị hấn cùng sức ảnh hưởng hấn chữ, có thể tại trong thanh lâu bán ra giá trên trời. Nhưng phải nói hấn chữ, nói thật, còn không tính thật được trân quý.

Xem thiếu niên này biểu hiện, Cao Dur cũng biết, hấn nhào không chỉ tám chín mươi hồi.

Mà Liễu Vĩnh chữ, lại không ra gì, trừ phi hấn cầm đi trong thanh lâu, đưa cho những cái kia các chị em, có thể càng đáng giá tiền.

Nhưng vấn đề là, hấn biết sao?

Thiếu niên tức giận không dứt, cắn răng nghiêng lợi nói: "Dầu gì ta nhào trúng rồi, chung quy mạnh hơn người người này, chỉ có thể nói, cũng không dám đánh."

Ta đây Tiểu Bạo tính khí!

Cao Dư nghe lời này, có chút mất hứng.

Đây là nhà ai hùng hài tử, nếu không phải xem phía sau người tùy tùng từng cái thân thể cường tráng, vừa nhìn chính là người có luyện võ, ta sớm dạy dỗ người.

"Ai nói ta đánh không trúng?"

"Vậy người đánh một cái cho ta xem a."

"Người người này, cũng thật là kỳ quái, ta đánh không đánh, vì sao phải để cho người xem?"

"Người chính là đánh không trúng, người không dám"

"Ta đánh không trúng? Trò cười, ta thì không muốn đánh!"

Tấn công a, tấn công a!

Quang Âm Thiền kia kích động hưng phấn tâm tình truyền tới, để cho Cao Dư loáng thoáng, sinh ra xung động.

"Người người này, không nếu chúng ta đánh một lần?"

"Người nói, làm sao đánh."

Thiếu niên hiển nhiên cũng là một Đồ tính lớn, nghe Cao Dư muốn cùng hắn làm đánh, lập tức nhao nhao muốn thử.

Phía sau hắn tùy tùng, từng cái lộ ra cười khổ; mà người chung quanh, cũng nghe được Cao Dư hai người cãi vã, hô lạp lạp vây xem nổi dậy.

"Quan Nhân, muốn đánh a?"

Chính đang mời chào sinh ý con buôn, nghe được hai người cãi vã, nhin được ánh mắt sáng lên.

Hắn hướng phía Cao Dư vẫy tay, cũng tỏ ý mọi người tản ra, "Đại Quan Nhân, Tiểu Đề nơi này chính là có một bộ từ Mễ Nam Cung trong nhà đào đến Tụ Thiếp đi."

"Mễ Nam Cung?"

Mọi người nghe, nhất thời một tràng thót lên.

Mễ Nam Cung tên là mễ phát, là đương thời Thư Họa mọi người, cùng Thái tương, Tô Thức, Hoàng Đình Kiên cùng nổi danh.

Đây mới thực là danh sĩ, hơn nữa lấy được Sĩ Đại Phu giai cấp công nhận. Nó chữ vẽ giá cả cao, có thể nói là trời giá trị. Người có thể thi văn, tính thông giám định, sở trường Thư Họa, sáng lập mễ điểm sơn thủy, cũng sở thích cất giữ. Bởi vì tính cách quái dị, cử chỉ điên cuồng, cho nên lại bị người gọi là mễ điên. Huy Tông Hoàng Đế lên ngôi sau đó, chiếu mễ phát làm Thư Họa học tiến sĩ, thế nhân theo thói quen gọi hắn làm mễ Tương Dương, cũng hoặc là Mễ Nam Cung, tuyệt không phải Liễu Vĩnh có thể so sánh

Có gạo phát nhà chữ về!

Cao Dư nghe rõ ràng, nhìn lái buôn ánh mắt, cũng theo đó biến hóa.

Hắn nói đúng Mễ Nam Cung nhà chữ về, mà không phải Mễ Nam Cung chữ về nói cách khác, có hay không mễ phát bản gốc, còn khó nói.

Có thể nếu như thế mà nói, Quang Âm Thiền làm gì kích động như vậy?

Cao Dư mắt lóng lánh, lâm vào trầm tư.

Mà thiếu niên kia lại tinh thần tỉnh táo, lớn tiếng nói: "Có nghe hay không, có nghe hay không, có dám hay không đánh, có dám hay không đánh!"

"Đánh!"

"Sợ hắn cái lớn, đánh một lần."

Người này a, việc không liên quan đến mình, liền không sợ phiền phức lớn.

Biện Lương người tốt đánh cược, cho dù là bán trái cây, đi tới trên đường liền dám cùng người cầm trái cây làm đánh.

Huống chi, có gạo phát chữ về làm tiền đặt cược, còn có vòng ngoài làm đánh mọi người đương nhiên sẽ không bỏ qua cho, từng cái kêu kêu.

"Đánh liền đánh, sợ người sao?"

Cao Dư đã là cười hổ khó xuống, đồng thời Quang Âm Thiền kia hưng phấn tâm tình càng ngày càng mãnh liệt, để cho hắn quyết định đi thử một lần.

"Ta trước tiên đánh!"

Thiếu niên vừa nói chuyện, liền đi lên trước, lấy ra hai tờ Tiền dẫn, dùng đặt ở ngang trên nền.

"Nơi này là năm mươi quan tiền, ta đánh ngươi mười lần."

Năm mươi quan tiền Tiền dẫn, đó chính là trước sau như một đồng tiền.

Lái buồn nhất thời toét miệng cười,

"Đại Quan Nhân quả nhiên hào khí, nhất định có thể đủ nhào trúng."

Thiếu niên nghe, lộ ra vẻ đắc ý, thật giống như một cái kiêu ngạo gà trống nhỏ một dạng nghênh đầu, nhìn chăm chăm Cao Dư xem, tựa hồ là đang nói: Ta đã nhào, ngươi có dám tới hay không?

"Tiểu Ngư Nhi, một trăm văn nha, bằng không, coi như hết."

Mã Đại Tráng kia gặp qua điệu bộ này một trăm đồng tiền, Tứ Nương tại Tu Thành mua bánh hấp, khổ cực một ngày cũng bắt quá là số này đi. Ai đây nhà tiểu hải tử, xuất thủ chính là trước sau như một, đây nếu là đôi thành rót phổi mà nói, tuyệt đối có thể ăn được chướng bụng.

"Làm sao, không dám à?"

Thiếu niên thấy vậy, liền cười lạnh nói.

Bộ dáng kia, thật lòng để cho người ta nghĩ đánh một trận.

Đây là Biện Lương, hắn là Cao Dư, là con trai của Cao Cầu!

Hoặc có lẽ bây giờ mọi người còn không nhận biết hắn, có thể sớm muộn cũng sẽ có người biết. Cao Cầu thanh danh đã không tốt nếu hắn không đánh, chỉ sợ truyền đi, sẽ có người nói kia cao con thứ hai giống như hắn, đều là không có loại Cầu hàng, kia Cao Cầu sẽ càng thêm mất thể diện.

Bất quá, ta sẽ sợ ngươi à?

Cao Dư cũng có chút nổi giận, đẩy ra Mã Đại Tráng, đi tới ngang bàn trước, lấy ra một chuỗi đồng tiền đến.

"Kia, ta liền đánh một lần."

"Ha ha ha, ta đánh mười lần, ngươi đánh một lần, ngươi cho rằng ngươi là ai à."

Thiếu niên thấy vậy, không nhịn được cười ha ha.

Mà người chung quanh, cũng nhìn đến Cao Dư, lộ ra vẻ khinh thường.

Cao Dư nói: "Vận khí tốt, tường thành cũng không đỡ nổi, một lần đủ rồi; vận khí không tốt cho dù mười lần, cũng chưa chắc nhào trúng. Ta nếu không có nhào trúng, mà ngươi nhào trúng rồi, ta liền thua ngươi một trăm quan tiền; nếu như ta nhào trúng rồi, ngươi muốn thua ta một trăm quan tiền, làm sao?"

Bốn phía, vang lên lần nữa một tràng thốt lên âm thanh.

Một trăm quan tiền đây cũng không phải là một con số nhỏ rồi!

Vốn cho là là tiểu đả tiểu nháo, bây giờ nhìn lại, rõ ràng là một trận đánh cược.

Lúc này, ai cũng không dám nói nữa. Dù sao đây liên lụy đến một trăm quan tiền tiền đặt cược, sợ là ai cũng đảm đương không nổi trách nhiệm.

"Một trăm quan tiền?"

Thiếu niên cũng sợ hết hồn, khăn trương.

Nói thật, Cao Dư vốn là cũng không muốn cùng thiếu niên này tranh hơn thua với.

So với hắn thiếu niên tuổi lớn, lại vào nam ra bắc, cái gì tình cảnh chưa từng thấy qua? Chính là thiếu niên này, lại hùng hổ dọa người, để cho hắn không thể không nghênh chiến. Biện Lương người nói mặt mũi, huống chi, hắn đại biểu là Cao Cầu mặt mũi, không cách nào nhượng bộ.

"Ngươi nói một trăm quan tiền, liền một trăm quan tiền à? Ngộ nhờ ngươi thua "

Thiếu niên lời còn chưa dứt, liền thấy Cao Cầu từ đựng bạc bên trong, lấy ra một chồng Tiền dẫn, đếm 5000 quan tiền Tiền dẫn ra, bày ra tại ngang trên nền.

"Dạ, Tiền ở chỗ này."

Một câu nói này, suýt nữa đem thiếu niên ghen chết.

Đại ca, chẳng qua chỉ là trò chơi mà thôi, ngươi có muốn hay không chơi đùa lớn như vậy?

Thiếu niên trong nhà không thiếu tiền, hắn cũng không phải không cảm ra một trăm quan tiền. Có thể cái này cũng không đại biểu, hắn muốn cuộc lớn như vậy a vốn là nghe Cao Dư vùng khác khẩu âm, hắn nếu muốn đi sắt xuống. Không nghĩ tới, thật giống như chọc một kẻ có tiền chủ nhân ra đây.

"Làm sao, không dám a?"

"Ai nói ta không dám, không phải là một trăm quan tiền, ta sợ ngươi sao!"

Thiếu niên mặt đỏ bừng, thanh âm cũng có chút phát run.

Bất quá, Cao Dư không ném nổi mặt mũi, hắn càng không ném nổi mặt mũi. Đã đến mức này, vô luận như thế nào, hắn đều không thể lùi bước.

"Lấy tiền!"

Thiếu niên cũng không quay đầu lại, cảm tức nhìn Cao Dư, đồng thời hướng sau lưng tùy tùng đưa tay.

Mấy người tùy tùng nhìn ta, ta nhìn ngươi, lộ ra vẻ khó xử.

Tiền, bọn họ có có thể trạng huống này, thấy thế nào đều giống như là một cái hố? Nhà mình lang quân, đừng(hay) là bị người hạ sáo đi.

Bọn họ nhìn một chút lái buồn, vừa nhìn về phía Cao Dư.

Người cầm đầu, trong mắt lộ ra uy nghiêm sắc. Chỉ là không chờ hắn động tác, bên cạnh Mã Đại Tráng lại lác mình đến Cao Dư bên người.

Hắn không đồng ý Cao Dư đánh bạc, nhưng là lại cảm nhận được người kia địch ý, cho nên không chút do dự liền đứng dậy

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Quang Âm Thiền vui sướng

"Tiền!"

Thiếu niên tựa hồ nỗ lực, giọng cũng theo đó nâng cao.

Hắn có chút bất mãn nhìn một cái những tùy tùng kia, mặc dù không có nói gì nữa, có thể trong mắt lộ ra không nhìn được, lại hết sức rõ ràng.

Tùy tùng biết rõ, nhà mình vị công tử này chỉ sợ cũng cười hồ khó xuống.

Thiếu niên nghĩ muốn tướng quân Cao Dư, ai ngờ nghĩ Cao Dư lại phản đối tướng quân thiếu niên.

Lúc này, hắn nếu thối lui co rút, truyền trở về nhất định không nể mặt, thậm chí sẽ còn liên lụy những người khác xui xẻo.

Thôi, theo hắn đi!

Tùy tùng lấy ra một chồng Tiền dẫn, giao cho thiếu niên.

"5000 quan tiền, ta đánh ngươi!"

Thiếu niên đem 5000 quan tiền Tiền dẫn đặt ở ngang trên nền, trợn mắt nhìn Cao Dur, hung ác nói.

Cũng không tin, 10-1 cơ hội, ta sẽ thua bởi ngươi?

"Tới tới tới, mở nhào, Tiểu Lang quân nhào lên một, Đại Lang quân nhào lên thập, có người hay không đánh một lần."

Người vây xem, một hồi xôn xao.

Nhưng rất nhanh, đã có người ở một bên làm cục đánh cuộc.

Biện Lương người tốt đánh cuộc khuyết điểm, tại lúc này biểu hiện tinh tế. Ở trong mắt bọn hắn, còi đời này không có gì không thể đánh.

"Ta đánh Đại Lang quân, một trăm văn."

"Ta đánh Tiểu Lang quân, năm mươi văn."

Theo thiếu niên đem tiền đặt ở ngang trên nền, con một cái nháy mắt, vây quanh sách này bức họa gian hàng, liền hợp thành lớn nhỏ 4 5 cái cục.

Chỉ nhìn được Mã Đại Trắng trợn mắt hốc mồm, miệng há thật to.

"Hai vị Quan Nhân, bắt đầu đi."

"Ta tới trước."

Lái buôn lui sang một bên, nở nụ cười.

Ván này, hẳn tại sao cũng sẽ không thường, Ngang trên nền đây sáu mươi bảy cái quyền trục, cộng lại cũng bất quá một xâu tiền, là hẳn từ chỗ phát nơi ở cũ bên trong đào đến giấy vụn. Thiếu niên một người, sẽ để cho hắn trở về Bản, hẳn đây tâm lý như thế nào lại không vui.

Thiếu niên cũng không la toa, đi tới trước.

"Là ven đường hàng, cũng đem ra buôn bán."

"Đây tính là gì, tiểu hài tử bùa vẽ quỷ a?"

Hắn là như vậy cái lạnh lẽo người, một tên tiếp theo một tên cầm lên quyền trục mở ra.

Chỉ là, liền tiếp 4 5 cái quyền trục sau khi mở ra, hẳn động tác liền trở nên có chút chậm chạp.

Thật lâu mới đánh mở một cái quyền trục, kết quả như trước thất bại. Thiếu niên ngay từ đầu, còn tràn đầy tự tin, có thể chậm rãi, cũng có chút do dự.

Cao Dur đứng ở một bên cũng không ngăn cản, con lẳng lặng nhìn đến những quyền trục đó.

Chốc lát, hắn đột nhiên nhắm hai mắt lại.

Nhưng không nghĩ tới, khi hắn sau khi nhắm mắt, lại như cũ có thể thấy rõ những quyền trục đó. Rất nhiều trong quyền trục, hắn thấy được một vầng sáng, phi thường kỳ dị vầng sáng. Đó là trước người thiếu niên một cái quyền trục, nhìn qua có chút cổ quái.

Cao Dur, bất thành linh mở mắt.

Vầng sáng biến mất, tất cả lại khôi phục lại bộ dáng ban đầu.

Thiếu niên cẩn thận từng li từng tí cầm lên trước người một cái quyền trục, lại do dự đôi chút, lại để xuống, cầm lên bên cạnh một cái quyền trục.

"Nơi nào có Mễ Nam Cung chữ vẽ, ngươi không phải là gạt ta đi."

Thiếu niên mở ra quyền trục, lại không thu hoạch được gì, liền không nhận được hướng về kia lái buôn nhìn.

Lái buôn nói: "Quan Nhân đừng vội xử oan Tiểu Đễ, Tiểu Đễ ở nơi này Bạch Hồ dưới cầu làm chữ vẽ than cũng có một năm, ngươi có thể hỏi thăm một chút, Tiểu Đễ có thể làm qua giả? Trong này, quả thật có ta từ Mễ Nam Cung trong nhà đào đến chữ vẽ thiếp, nhưng giá trị, Tiểu Đễ cũng không rõ ràng. Quan Nhân chỉ để ý tìm, Tiểu Đễ làm đánh cho tới bây giờ là chân tài thực học, tuyệt sẽ không có một chút hư ngôn."

"Nếu để cho ta biết ngươi gạt ta, nhất định không buông tha ngươi."

Thiếu niên hung ác nói, khóe mắt liếc qua phẩy một cái, lại thấy Cao Dur ở một bên, đang theo dõi những quyền trục đó.

Con người quay tít một vòng, hắn đột nhiên lui về phía sau hai bước.

"ĐCM thắng kia, người tới chọn đi.

Ta còn có ba lần cơ hội người như vậy bên cạnh đứng yên, có chút bất nạt người. Sẽ để cho người trước chọn, tránh cho thắng không anh hùng."

Chỉ cần hấn không có chọn trúng, vậy ta liền đứng ở thế bất bại.

Hấn còn có ba lần đánh cơ hội, có thể nói thật, đây ba lần cơ hội đối với hấn mà nói, lại thành một loại không tên áp lực.

Cao Dư nhìn hấn một cái, "Người cũng đừng hối hận."

"Ta không hối hận!"

Thiếu niên lên dây cót tinh thần, lớn tiếng nói.

Cao Dư gạt đầu một cái, cũng không khách khí, đi lên trước đem lúc trước thiếu niên cầm lên lại để xuống cái kia quyền trục cầm ở trong tay, rồi sau đó liền lui về phía sau ba bước.

"Ta đánh xong rồi."

Nhanh như vậy?

Người này, thật giống như không chút do dự nào, chẳng lẽ nói

Không chỉ là thiếu niên giết mình, ngay cả mọi người vây xem, bao gồm kia lái buôn, cũng giết mình không nhỏ.

"Người "

Thiếu niên có chút chột dạ!

Hấn nhìn Cao Dư một cái, trề miệng một cái, nhưng không biết nên nói cái gì.

Áp lực trong lòng lớn hơn đây chính là một trăm quan tiền! Tuy nói hấn mỗi tháng tiền tiêu hàng tháng không chỉ chừng này, có thể thoáng cái thua một trăm quan tiền, này trong lòng vẫn còn có chút không chịu nổi. Là, thiếu niên cảm thấy, hấn lần này đã bại bởi Cao Dư.

Liều mạng!

Thế nhưng, thiếu niên lại không có đường lui, chỉ có thể kiên trì đến cùng, lại chọn lựa ba cái quyền trục ra đây.

"Ồ?"

Khi thiếu niên mở ra một người trong đó quyền trục sau đó, đột nhiên sững sờ ở.

Chột, hấn lộ ra vẻ vui mừng, rung giọng nói: "Biển Đại thơ, đây là Mễ Nam Cung biển Đại thơ, phú quý, thấp đèn."

Phú quý, liền là trước kia chờ Cao Dư tên kia tùy tùng.

Nghe được thiếu niên kêu lên, hấn cũng sững sờ, chột mừng rỡ khôn kể xiết.

Lần này, một trăm quan tiền bảo vệ! Hấn liền vội vàng mượn một cây đuốc, đi lên trước, làm thiếu niên chiếu sáng.

"Mễ Nam Cung bút pháp đặc biệt, rất dễ dàng nhận.

Tỷ như, cửa chữ phải gác viên chuyển, câu dựng thẳng thành linh, tập từ Nhan Chân Khanh hành thư chỉ pháp; mà cơ thể thế lực, bề ngoài từng gọt, là bất chúc từ kiều chữ Âu Dương Tuấn không sai, đây đúng là Mễ Nam Cung biển Đại thơ, nhưng cũng không phải là trên thị trường thật sự quen thuộc biển Đại thơ. Ta nghe người ta nói qua, năm đó Mễ Nam Cung viết biển Đại thơ thời điểm, từng nói ba bốn lần viết, giữa có vài chữ tốt, đây cũng là hấn viết phá hư biển Đại thơ ha ha ha, không nghĩ tới, ta cư nhiên có thể nhào trúng hấn bản gốc."

Thiếu niên cười to, dương dương đắc ý.

Dưới ánh lửa, kia trên quyền trục chữ viết trông rất sống động, có đối với thư pháp hiểu người, càng một cái nhận ra là mễ phát chữ.

"Thật là Mễ Nam Cung chữ!"

Kia lái buôn, càng là mặt tươi cười, tiến lên phía trước nói: "Chúc mừng Đại Quan Nhân, chúc mừng Đại Quan Nhân, không nghĩ tới đây Mễ Nam Cung bản gốc, lại bị Đại Quan Nhân đoạt được, thật đáng mừng."

Bất kể trong lòng của hấn nghĩ như thế nào, có chơi có chịu, hấn không thể biểu lộ ra.

Đây là đạo đức nghề nghiệp, nếu hần bày gian hàng làm đánh, vậy sẽ phải gánh vác tương ứng nguy hiểm. Huống chi, hần đã kiếm lời, cho nên cũng không có cái gì đáng giá hối hận. Đây, là Biện Lương người làm ăn quy củ, hần cũng nhất định phải tuân thủ.

Đây biển Đại thơ nhất xuất, tựa hồ thắng bại đã phân.

Thiếu niên càng là vạn phần đắc ý, nhìn đến Cao Dur, giờ giờ lên trong tay quyền trục.

"Thế nào, nhận thua cuộc a?"

"Ta không biết được Mễ Nam Cung chữ, bất quá đã có người nhận ra, chắc là không sai."

"Kia, người có thể thua!"

Thiếu niên vạn phần cao hứng, dương dương đắc ý nói: "Như vậy, đây một trăm quan tiền ta muốn phải cầm đi, còn phải đa tạ người khẳng khái."

"Chậm!"

Ngay ở thiếu niên để cho theo từ quá khứ lấy tiền thời điểm, Cao Dur lại tiến đến một bước, ngăn cản tùy tùng kia.

"Ta là nói người nhào tới Mễ Nam Cung chữ, nhưng ta cũng không có nói, ta thua a!"

Cao Dur cười híp mắt nhìn đến thiếu niên, chợt đối với mọi người vây xem nói: "Dám hỏi chư quân, còn có Uyên Bác Chi Sĩ, vì ta giám định một, hai."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Khoái Tuyệt Thì Tình Thiếp

Thiếu niên ngạc nhiên!

Hần nhìn đến Cao Dur, nguyên bản tràn đầy tự tin, trong lúc bất chợt biến mất.

Đã biết trong tay của ta là Mễ Phát bản gốc, lại vẫn là như vậy tràn đầy tự tin, càng đưa ra tìm người giám định, chẳng lẽ. . .

"Người nơi này, có bao nhiêu Mễ Nam Cung bản gốc?"

Lái buồn ngẩn ra, chợt nở nụ cười khổ.

"Tiểu Lang quân, người nói Mễ Nam Cung bản gốc, đây đường có thể tìm ra hay sao?"

Hần mình cũng không biết bên trong có hay không Mễ Phát bản gốc, ban đầu hần là từ Mễ Phát chỗ ở cũ thu lại vật phẩm. Mễ Phát đã khứ thể mười ba năm, con cháu đời sau đã sớm rời khỏi Biện Lương. Sau đó, một cái đến từ Tô Châu hào thương mua Mễ Phát chỗ ở cũ, kia hào thương bởi vì ngưỡng mộ Mễ Phát đại danh, cho nên liền giữ nguyên Mễ Phát năm đó thư phòng, vẫn không có thu cả.

Cho đến năm ngoái, hào thương bệnh qua đời.

Hào thương chi từ bởi vì trên phương diện làm ăn tiền tài khản trương, vì vậy quyết định đem chỗ ở cũ mua bán, lái buồn đây mới có cơ hội tiến vào bên trong.

Nói đúng có Mễ Nam Cung bản gốc, thật ra thì phần lớn là một chút giấy vụn.

Lái buồn bản thân cũng không có nghĩ qua có thể tìm được bản gốc, sở dĩ vội vàng đem những chữ kia bức họa nghi dưỡng sức sau đó, liền cầm tới nơi này làm đánh.

Hần nói xong, liền lác đầu một cái đẩy tới bên cạnh, nhiều hứng thú nhìn đến Cao Dur trong tay quyền trục.

Chẳng lẽ nói kia quyền trục bên trong, có khác càn khôn?

Thật ra thì không chỉ hấn nghi ngờ trong lòng, chính là mọi người vây xem, cũng nhiều là nghi hoặc không dứt.

Mọi người ở đây cảm thấy nghi hoặc thời điểm, trong đám người đi ra một người, ước chừng hơn ba mươi tuổi tác, thân mặc tiện trang, nhìn qua rất là giản dị.

Chỉ là, kia giờ tay nhấc chân giữa, nhưng có một cỗ Nho Nhã Chi Khí.

Không phải là Uyên Bác Chi Sĩ, tuyệt khó có khí độ như thế.

"Tại hạ Triệu Đình, mặc dù không coi là Uyên Bác Chi Sĩ, nhưng đối với chữ vẽ cũng có nghiên cứu, chẳng biết có được không đến giúp lang quân?"

"Nguyên lai là Triệu viên ngoại."

Có biết hấn người, trực tiếp liền gọi ra rồi hấn danh hiệu.

"Yên tâm đi, Triệu viên ngoại năm đó chính là thi đậu Tiến sĩ, đây học thức sẽ không kém rồi."

Thi đậu Tiến sĩ?

Cao Dur nhìn kia Triệu Đình một cái, cũng không do dự, cầm trong tay quyền trục đưa ra.

Mới vừa rồi, hấn cũng phát hiện thiếu niên tìm ra cái kia quyền trục. Thông qua Quang Âm Thiền con mắt, thiếu niên cái kia quyền trục cũng có vàng sáng bao phủ. Bất quá cùng hấn nhào trúng cái quyền trục này so với, nó độ sáng có thể tính phải là yếu ớt, cũng không quá dễ thấy.

Nếu như hấn mới vừa rồi nhào 200 văn, ngược lại là có thể đem cái kia quyền trục cũng chọn.

Thế nhưng. . .

Làm người đừng quá tham lam, nếu không sẽ có tai họa.

Sở dĩ, hấn sau đó cũng không gia chú, liền là không muốn trêu chọc phiền toái.

Mặc dù không biết trong tay quyền trục là lai lịch gì, có thể bản năng, hấn nhận vì cái quyền trục này, hấn là càng thêm trân quý.

"Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp?"

Triệu Đình mở ra quyền trục, chỉ nhìn lướt qua, liền phát ra kinh hô.

"Cái gì dán?"

Thiếu niên phảng phất không có nghe rõ, đi mau hai bước nói: "Triệu viên ngoại, ngươi mới vừa nói, cái gì dán?"

"Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp. . . Thấp đèn qua đây."

Triệu Đình trở về thiếu niên một câu, liền kích động gào lên.

Tên kia gọi Phú Quý tùy tùng bận rộn giờ cây đuốc đi qua, vì Triệu Đình chiếu sáng.

"Không sai, trang giấy này coi là Ngụy Tấn thời điểm sử dụng, mặc dù một thước, ngang nửa thước, Tứ Hành hai mươi tám chữ.

Hi Chi khẩu đầu: Tuyết roi nhanh thì Tình, Giai. Nghĩ hài lòng thiện. Không có kết quả vì kết, lực không kém. Vương Hi Chi khẩu đầu. Sơn Âm mở hầu."

"Là Vương Hữu Quân!"

Nghe Triệu Đình nói xong, người vây xem bên trong, có người hét lên kinh ngạc.

Đây là một cái phong nhã thời kì, có thể không phải người người cũng có thể biết chữ, thế nhưng gió kia nhã khí, truyền lưu với đường hàm mạch bên trong.

Chính là kia tửu lâu tiểu nhị, đốt đặc cán mai, cũng sẽ như vậy phong nhã.

Hành tẩu ở Biện Lương Câu Lan niềng ngói xá bên trong, nếu người đột nhiên thi hứng đại phát, muốn huy hào bát mặc, tiểu nhị kia sẽ lập tức dâng lên giấy và bút mực, mặc cho người viết. Mà thấy nhỏ thứ hai sẽ ở bên cạnh người thường thức, mặc dù không nhận biết chữ, lại có thể nhìn ra thật xấu.

Vương Hi Chi, Vương Hữu Quân, Đệ nhất Thư Thánh, tại dân gian khá có danh tiếng.

Thiếu niên sắc mặt, nhất thời thay đổi, khí tức sau đó trở nên trầm trọng, nhìn đến Triệu Đình nói: "Ngươi, ngươi có thể xác định a?"

Triệu Đình lại không có để ý đến hấn, ánh mắt ngưng tụ ở đó thư thiếp trên.

"Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp, lấy tròn bút giấu mới làm chủ, đặt bút cùng thu bút, câu chọn sóng phiết đều không lộ tài năng, do ngang chuyển dựng thẳng, cũng nhiều vì viên chuyển bút pháp, thay thế đều đặn ngay ngắn an ổn, hiện ra khí định thần nhân, không nhanh không chậm tình hình thái, chính hợp thiếp này đặc điểm

Người xem phong thư, văn thư cũng tốt, Hữu Quân cao phong nhã đến mức, quả nhiên danh bất hư truyền.

Còn có sách này toàn thể, với hành thư bên trong có chứa Khải Thư bút ý. Từ đầu đến cuối lần hai khâu đầu, đều luyện viết văn thảo thư. . . Không sai, không sai. . . Tròn bút giấu mới làm chủ, thần thái tự nhiên, bình tĩnh; đặt bút thu bút, chuyển đổi nói theo như, tự như núi chứa ngọc, mặc dù không ngoài điệu phong mang mà tinh thần nội hàm, bút lực mạnh mẽ bên trong giấu!"

Đang khi nói chuyện, Triệu Đình thờ dài một tiếng nói: "Tròn tinh thần sức lực cổ nhả, ý đến mức nhân nhả dật dụa, vị thuộc về sâu không lường được!"

Hấn lưu luyện từ Tự Thiếp trên thu hồi ánh mắt, rồi sau đó nhìn về phía Cao Dư, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

"Lang quân có thể nguyện bỏ những yêu thích, chính là thiên kim, Đình nguyện dâng lên."

Mà một bên, thiếu niên cũng không để ý kia một trăm quan rồi, lớn tiếng nói: "Này, nếu người nguyện ý bỏ những yêu thích, giá tiền tùy người mở."

Vương Hi Chi Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp, có thể nói hấn tác phẩm tiêu biểu một trong.

Cao Dư cũng có chút ngăn ra, bởi vì Triệu Đình mới vừa theo như lời những lời đó, hấn cũng không phải là đặc biệt minh bạch.

Bất quá, hấn nghe ra được, hấn bức chữ này thiếp, tuyệt đối là giá trị ngàn vàng, so với chi thiếu niên đạt được biển Đại thọ, muốn trân quý gấp trăm lần.

"Viên ngoại có thể xác định, đây là thật vết tích?"

"Dĩ nhiên!"

Triệu Đình nói: "Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp dán biên độ trước có 'Đình' ấn, sau có 'Thiệu Hưng' Liên Tỳ, nơi này còn có nửa viên 'Chữ' ấn. Theo sách phổ ghi chép, thiếp này Đường Sơ Thái Tông ban cho thừa tướng Ngụy Chính, truyền sau với Trư Toại Lương. Bốn triều ban đầu, thiếp này rơi vào Đông Sơn Tô Thuần Nguyên huynh Đệ trị thủ, sau đó Mễ Phát từ Tô kích nơi đổi lấy. .. Ngoài ra, trong cung còn có một dán, không có 'Chữ' ấn, làm quan đồ quý giá trong nhà giấu, chuẩn bị thu nhập chính đang biên soạn « Tuyên Hoà sách phổ », sở dĩ ta đổi với lần này vô cùng rõ ràng."

Vừa nói, hấn liền nhìn về phía lái buôn, trầm giọng nói: "Mễ Nam Cung lúc còn sống, đối với lần này dán yêu thích không buông tay.

Trong trường hợp đó hấn sau khi qua đời, từng có người hướng về tiểu Mễ Quan Nhân cầu mua thiếp này, chính là lại không thấy bóng dáng. Nếu thiếp này đến từ Mễ Nam Cung nơi ở cũ, kia cũng sẽ không sai. Chắc hấn năm đó Mễ Nam Cung đem cất giữ sau đó, chưa cho hay tiểu Mễ Quan Nhân, mới có thể minh châu bị long đong."

Lái buôn, thật ra thì cũng là lo lắng đề phòng.

Món đồ này quá quý trọng, nếu như hấn không thể nói ra xuất xứ mà nói, phiền toái có thể to lớn.

"Nhiều Tạ viên ngoại vì tiểu nhân chứng minh."

Triệu Đình cười một tiếng, tịnh không có để ý kia lái buôn, mà là nhìn đến Cao Dư nói: "Tiểu Lang quân, cân nhắc thế nào, có thể nguyện bỏ những yêu thích?"

Đương nhiên không muốn!

Cao Dư cơ hồ không chút nghĩ ngợi nói: "Xin mời viên ngoại thứ lỗi, thiếp này ta chuẩn bị dâng cho gia phụ."

Hấn mặc dù không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng là từ mới vừa rồi Quang Âm Thiền phản ứng đến xem, đây Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp đối với Quang Âm Thiền, một nhất định có phi phạm ý nghĩa. Coi như là bỏ những yêu thích, hấn cũng sẽ trước tiên biết rõ trong này vấn đề chỗ ở. Mà trước đó, hấn là tuyệt đối sẽ không đưa ra chữ này thiếp. . . Và lại nói, đây, chính là Vương Hi Chi bản gốc.

"Đại Tráng, thu cất!"

Cao Dư mang theo áy náy, hướng về Triệu Đình cười một tiếng, liền để cho Mã Đại Tráng thu cất Tự Thiếp.

Mặc dù không biết chữ này thiếp rốt cuộc là đồ chơi gì, chính là nghe Triệu Đình cùng thiếu niên mở miệng, nguyện ý thiên kim cầu mua, Mã Đại Tráng liền bối rối.

Hấn thấy, chẳng qua chỉ là một trang giấy nhạ, về phần như vậy?

Nghe được Cao Dư mà nói, hấn lập tức tiến đến, cẩn thận từng li từng tí đem kia Tự Thiếp thu cất. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Theo dõi

"Người thật không tính bán không? Ta có thể xuất ra giá cao!"

Thiếu niên rất sáng khoái, đem kia 5000 quan Tiền dẫn, đặt ở Cao Dư trong tay.

Nhìn từ điểm này, hắn mặc dù có chút kiêu hoành, nhưng vật đánh cuộc không kém. Cao Dư cũng không khách khí, mình thắng được Tiền, tại sao không được? Hơn nữa, là thiếu niên này chủ động khiêu khích, hắn không có gì áy náy, có thể nói là yên tâm thoải mái.

"Không bán!"

"Thật không bán? Ta có thể xuất ra giá rất cao Tiền."

Thiếu niên hơi có chút cố chấp, nhìn đến Cao Dư nói ra.

Cao Dư suy nghĩ một chút, nói: "Không bán!"

Một bên Mã Đại Tráng nhắc nhở: "Tiểu Ngư Nhi, chúng ta trở về đi thôi, trời không còn sớm, không thì Tứ Nương lại muốn nói ta."

"Được !"

Cao Dư có thể cảm giác, Quang Âm Thiên đã bình tĩnh lại.

Rất hiển nhiên, trong tay này tám Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp , khiến cho nó lấy được thỏa mãn.

Hơn nữa, người chung quanh xem ánh mắt của hắn, cũng có chút biến hóa. Tài bạch động lòng người, có như vậy một bộ Tự Thiếp trên người, sợ là không quá an toàn rồi. . . Nghĩ tới đây, hắn hướng thiếu niên chấp tay một cái nói: "Sắc trời không còn sớm, ta phải đi về, cáo từ."

Rồi sau đó, hắn lại chấp tay hướng về Triệu Đình nói cảm ơn, liền dẫn Mã Đại Tráng mau mau rời đi.

Cao Dư vừa đi, thiếu niên cũng không có rồi hứng thú.

Hắn xoay người, cảm bộ kia biển Đại thọ, mang theo một đám tùy tùng đi.

Triệu Đình nhưng lưu lại, ánh mắt tại ngang trên nền chữ vẽ quét qua một lần lại một lần, đột nhiên lấy ra một xâu tiền đặt ở ngang trên nền.

"Ta cũng muốn đánh!"

"Đúng vậy, ta cũng đánh."

Triệu Đình động tác, có thể nói là một lời thức tỉnh người trong mộng.

Tranh chữ này than thượng, nhất thời trở nên phi thường náo nhiệt. . .

Lái buồn vui đan xen, trong lòng cười khổ liên tục.

Dán một cái biển Đại thọ, hắn còn có thể chịu được; chính là kia Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp a. . . Như vậy một bộ trân quý chữ vẽ, tại sao liền từ trong tay hắn chạy trốn? Hắn thậm chí có thể xác định, nếu như kia Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp trong tay hắn, tuyệt đối có thể để cho vận mạng hắn phát sinh biến hóa. Liền là không thể đại phú đại quý, chính là cả đời không lo, tuyệt đối có thể làm được. . . Bởi vì, đó là Vương Hi Chi bán gốc a.

Nghĩ đến đây, hắn liền một hồi đau lòng.

+++++

"Cửu ca, ước chừng phải Tiểu Đê đi đoạt lại?"

Thiếu niên rời khỏi Bạch Hồ cầu con đê lớn, một đường lại buồn buồn không vui.

Phú Quý tiến đến, thấp giọng nói: "Nghe người kia khẩu âm, là một người xứ khác, nếu Quận Vương thật muốn, cũng không phải việc khó."

"Người coi ta người thế nào?"

Thiếu niên trừng mắt, cả giận nói.

"Một trăm quan, ta thua được!"

Chỉ có điều, kia Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp. . . Ta là nghỉ ngơi bày với Quan Gia.

Như vậy, người phải người đi theo hần, nhìn hần ở nơi nào. Ngày mai ta lại đi báỉ phỏng, nói không chừng có thể khuyên hần thay đổi chủ ý."

"Tuân lệnh!"

"Phú Quý, nghe rõ, ta là để cho người đi theo hần, người cũng đừng cho ta gây họa."

"Tiểu Đê mình bạch."

Phú Quý mang theo hai người, mau mau rời đi.

+++++

Hoàng Thành, khánh thà Cung.

Mới có thể nhập tháng hai, vào đêm vẫn mang theo chút ít hàn ý.

Mà ban ngày trận mưa nhỏ kia, cũng khiến cho nhiệt độ rất thấp.

Dựa theo lệ thường, hoàng cung vào tháng hai liền muốn triệt trừ than lửa, bất quá bởi vì khí trời lạnh nguyên do, khánh thà trong cung như cũ sinh lò sưởi.

Vi Hiền Phi đang ngồi ở trên giường, nhìn đến trong gương mình, trong lòng ai oán.

Quan Gia tối nay, vừa không có đến!

Nàng vốn là Trịnh Hoàng trong hậu cung bình thường thị nữ, cùng một vị khác thị nữ Kiều thị kết làm tỷ muội.

Hai người ước hẹn, nếu một người Phú Quý thì, chớ tỷ muội. Sau đó, Kiều thị được cung chiêu, được phong làm quý phi. Nàng trái lại không có quên lời thề ban đầu, hướng về Quan Gia đề cử Vi thị. Lòng lấy Nguyên Niên, Vi thị tiến vào tài nhân, tháng sáu vì Tiệp Dư, hai năm lại thăng làm Uyển Dung.

Sau đó liền lại không có động tĩnh, cho đến nàng sau đó sinh ra hoàng tử, mới xem như được thăng cấp Hiền Phi.

Bất quá, đây cũng không thể thay đổi nàng không được sủng ái hiện thực, Quan Gia rất ít lâm hạnh, cũng để cho nàng đặc biệt khổ sở.

Tổng Cung chế độ, Hoàng Hậu trở xuống bên trong Mệnh Phụ chủ yếu có Phi Tàn hai chờ.

Phi có quý phi, Thục Phi, Đức Phi cùng Hiền Phi Tứ Đẳng, nàng đẳng cấp thấp nhất.

Cũng may, tất cả yêu cầu Quan Gia cũng sẽ thỏa mãn, nàng ở nơi này khánh thà trong cung, cũng coi như không có trở ngại. . .

"Nương nương, Nghiễm Bình Quận Vương cầu kiến."

"Để cho hần vào đi."

Vi Hiền Phi thu hồi trong lòng ai oán, nghiêm túc trang điểm da mặt.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy một người thiếu niên chạy vào trong nhà, hướng về nàng hành lễ nói: "Mẫu thân, hài nhi hướng về người hỏi tới hài lòng."

"Cửu ca hôm nay, nhìn qua tâm tình không tệ."

"Hỏi mẫu thân mà nói, cũng không thể coi là tốt, con là hôm nay. . . Hi hi, gặp 1 cộc thú vị sự tình."

Nếu như Cao Dư ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, thiếu niên kia liền là trước kia cùng hần tại Bạch Hồ cầu con đê lớn làm đánh thiếu niên.

Hần gọi Triệu Cấu, là Quan Gia con trai thứ chín, là Vi Hiền Phi ruột thịt.

Hắn năm nay mười ba tuổi, tại lộng lẫy hai năm được phong làm Nghiễm Bình Quận Vương.

Vi Hiền Phi cười nói: "Cửu ca gặp cái gì thú vị chuyện?"

"Mẫu thân, hài nhi hôm nay nhào tới Mễ Nam Cung biển Đại thơ."

Vừa nói, Triệu Cấu liền hiến vật quý tựa như đem kia biển Đại thơ Tự Thiếp đưa cho Vi Hiền Phi.

Vi Hiền Phi đối với chữ này thiếp, hứng thú không lớn, bất quá vẫn là phi thường vui vẻ nhận lấy, nhìn hai lần nói: "Không sai, Cửu ca quả nhiên số may."

"Vốn là số may, đáng tiếc. . ."

"Thế nào?"

Triệu Cấu liền đem hắn và Cao Dư sự tình, cùng Vi Hiền Phi giảng thuật một lần.

"Người kia mới thật sự là số may, con tiện tay chọn, liền chọn trúng Vương Hữu Quân « Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp » bản gốc, còn khiến cho ta thua một trăm quan."

"Một trăm quan?"

Vi Hiền Phi nghe, theo bản năng tăng cao giọng.

Triệu Cấu vội vàng nói: "Mẫu thân đừng trách, ta cũng không nghĩ tới sẽ trở thành cái bộ dáng này."

"Cửu ca, người chẳng lẽ là bị người lừa?"

"Lừa gạt?" Triệu Cấu suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Người kia là vùng khác khẩu âm, thế nào lừa gạt ta? Thật ra thì, ta là muốn đem bộ kia « tuyệt roi nhanh thì Tình dần » mua lại, quay đầu hiến tặng cho Quan Gia giám định. Mẫu thân hẳn biết, Quan Gia thích nhất những thứ này. Hắn bây giờ sai người biên soạn « Tuyên Hoà sách phổ », nếu có thể có được Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp mà nói, nhất định vui vẻ."

Vi Hiền Phi nghe, ánh mắt sáng lên.

"Người xác định, kia là thật a?"

Nếu quả thật là Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp, nàng có thể coi đây là mọn cớ, mời Quan Gia đến phẩm định, nói không chừng có thể lấy được vui vẻ.

Triệu Cấu nói: "Có độ cảm Viên Ngoại Lang Triệu Đình giám định qua, sẽ không có giả."

Kia Triệu Đình là sùng thà hai năm thi đậu Tiến sĩ, học vấn cực tốt. Bây giờ hắn chính đang khám mại, nghe nói rất nhanh sẽ bị điều đi Tây Kinh nhậm chức."

Vi Hiền Phi chính là một cái bình thường nữ nhân, trong ngày thường cũng không quan tâm Triệu Đình bên trong sự tình.

Nàng cũng không rõ ràng Triệu Đình người phương nào, nhưng nếu là thi đậu Tiến sĩ, chắc hẳn học vấn sẽ không kém rồi.

"Cửu ca, người xác định có thể mua được a?"

"Ta đã để cho Phú Quý đi theo, chờ liền biết hắn chỗ ở sau đó, ngày mai ta đi ngay bãi phóng."

Một lần không thể, liền lần hai, lần hai không thể, liền ba lần. Cái gọi là kiên định, chắc hẳn người kia dù sao phải bị ta làm rung động. Chỉ là, thật muốn mua lại nói, sợ là muốn khiến cho không ít Tiền. Trong tay của ta cũng bất quá một hai ngàn quan, sợ chưa chắc có thể khiến cho hắn động tâm."

"Một hai ngàn quan còn chưa đủ?"

"Mẫu thân, đây chính là Vương Hữu Quân bản gốc, Triệu Đình tại chỗ liền khai ra ngàn quan giá tiền, người kia cũng không thấy động tâm. . . Hôn nữa ta xem hắn bộ dáng, cũng không phải thiếu người có tiền. Như vậy trân quý Tự Thiếp, nếu không khiến cho đủ Tiền, chỉ sợ rất khó thành công."

Triệu Cấu nói xong, dùng hi dục ánh mắt nhìn Vi Hiền Phi, "Mẫu thân, hài nhi suy nghĩ một chút, ít nhất cũng phải Tam Thiên quan mới có thể."

Chương 74: Viện binh

"Ba ngàn quan?"

Vi Hiền Phi thất thanh kinh hô, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Ba ngàn quan, tuyệt đối không phải một con số nhỏ. Nàng tuy rằng cao quý Hiền Phi, lại không được sủng ái may mắn, hằng ngày tiêu xài đều có định số, mặc dù cũng có chút tích góp, có thể nhường cho nàng thoả cái xuất ra nhiều tiền như vậy đến, Vi Hiền Phi vẫn có một loại cảm giác sợ hãi bị.

Ba ngàn quan, nàng có!

Nhưng đó là tiền nàng phòng thân, là nàng từng điểm từng điểm để dành đến.

"Cửu ca, thật muốn nhiều như vậy sao?"

Triệu Cấu gật đầu nói: "Thì nhìn người kia khẩu vị bao lớn, nếu như biết rõ chuyện này nhiều người, sợ rằng sẽ tiêu phí nhiều hơn."

Hì!

Vi Hiền Phi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hắn hiểu được Triệu Cấu ý tứ, Quan Gia yêu thích thư pháp, người trong thiên hạ biết hết.

Hơn nữa, từ năm trước bắt đầu, Quan Gia hạ chỉ biên soạn Tuyên Hoà thư phổ cùng Tuyên Hoà họa phổ, cho thấy hắn đối với Thư Họa coi trọng.

Không ít người đều đang chăm chú chuyện này, hy vọng mượn cơ hội này lấy lòng Quan Gia.

Nếu như bị người ta biết kia Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp tin tức, sợ cũng sẽ động tâm. Triều đình này bên trong, có tiền quá nhiều người, nhiều đến Vi Hiền Phi mỗi lần nghĩ điểm sự tình, thậm chí sẽ tâm sinh đổ kỵ. Nếu như không thể mau sớm đạt được Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp, chờ những cái kia người biết, còn muốn mua, nàng mẫu tử căn bản không có cơ hội. Ừ, tiền hạ thủ vi cường, phải tiền hạ thủ vi cường.

Chỉ cần có thể đạt được Quan Gia hoan hỉ, ba ngàn quan đây tính toán là cái gì?

Nghĩ tới đây, Vi Hiền Phi hạ quyết tâm, đứng dậy từ một bên trong tủ treo quần áo lấy ra một cái thể hộp.

Nàng do dự một chút, đem thể hộp đưa cho Triệu Cấu.

"Cửu ca, đây là ta toàn bộ tích góp, có chừng 5000 quan, ngươi cũng cầm đi.

Nhất định phải mua được kia Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp. . . Ngươi và ta mẫu tử, có thể hay không tại Quan Gia trước mặt xoay mình, thì nhìn lần này rồi."

Được rồi, Triệu Cấu Đỗ tính toán là tìm được ngọn nguồn.

Vi Hiền Phi không tốt đồ, nhưng nàng Đỗ tính to lớn, Triệu Cấu cũng không cách nào so với.

"Mẫu thân yên tâm, ta nhất định đem kia Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp bắt vào tay."

Triệu Cấu cũng biết, mẫu thân ở trong cung qua cũng không vừa ý.

Chớ nhìn hắn là kia đồ bỏ Nghĩnh Bình Quận Vương, lại không có một chút thực quyền. Chờ chừng hai năm nữa, hắn liền muốn thành người. . . Đến lúc đó, Quan Gia nhất định sẽ làm cho hắn đi bên ngoài cung ở. Kia thứ nhất, hắn và Quan Gia tiếp xúc cơ hội sẽ càng ít hơn, muốn tranh sủng, cũng càng khó khăn. Sở dĩ, có thể hay không chiếm được Quan Gia lo lắng, xoay chuyển cục diện, thì nhìn lần này rồi.

Lấy được rồi mẫu thân tài trợ, Triệu Cấu trong lòng cũng đã có lực lượng.

Hắn rời khỏi khách thà Cung, chuẩn bị đi trở về.

Nhưng vào lúc này, một người thị vệ mau mau chạy tới, ngăn cản Triệu Cấu.

"Cái gì?"

Triệu Cấu nghe thị vệ kia nói xong, thốt nhiên biến sắc.

"Người nói, Phú Quý bị người đánh ngất xỉu?"

+++++

Cao Dư cùng Mã Đại Tráng rời khỏi Bạch Hồ cầu con đê lớn, liền vội vã chạy tới cửa thành.

Biện Lương là một tòa Bất Dạ Thành không sai, nhưng cũng không có nghĩa là hẩn đêm xuống, còn sẽ mở cửa thành ra. Trong thành, các người trắng đêm cuồng hoan ta bất kể, nhưng cửa thành nhất định phải tắt. Hơn nữa Thành vừa đóng cửa, lại muốn bắt đầu, liền phải chờ đến ngày thứ hai.

"Đại Tráng!"

"Ừ?"

"Có phát hiện hay không, thật giống như có người theo dõi chúng ta."

Đi không bao xa, Cao Dư cũng cảm giác được có cái gì không đúng, đi thông thả hai bước, cùng Mã Đại Tráng đi sóng vai.

"Có người theo dõi chúng ta?"

"Đừng quay đầu xem!"

Cao Dư khẩn trương nói ra.

Hắn vừa rời tại nhiều người như vậy trước mặt nhào trúng rồi « Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp », nhất định sẽ có động lòng người. Biện Lương trị an hoàn cảnh không sai, cũng là tương đối mà nói. Đêm xuống, kia hẻm nhỏ sâu bên trong, góc đường bên trong có bao nhiêu bụng dạ khó lường người, ai có thể nói rõ? Không phải Cao Dư xem thường Biện Lương người tư chất, mà là từ xưa tới nay, tài bạch đứng đầu động lòng người.

Hắn hít sâu một hơi, nỗ lực bình tĩnh lại.

"Phía trước giao lộ,

Chúng ta tách đi ra."

"Tách ra?"

"Người đi Đại Tướng Quốc Tự tìm sự phụ người đến, liền nói chúng ta gặp phải phiền toái."

Ta sẽ ở cửa thành dừng lại một chút, ước chừng một lúc lâu sau cửa thành đóng, ta mới có thể ra khỏi thành. Các người liền trực tiếp đi ra ngoài, ở trên đường chờ ta. Nếu quả thật có người theo dõi chúng ta, bọn họ cũng là tại ngoại thành động thủ, sở dĩ sẽ không có nguy hiểm."

"Ta hiểu được."

Mã Đại Tráng tuy nói ngay thẳng, cũng không tính ngốc.

Cao Dư nói chuyện, hẩn liền lập tức đã minh bạch Cao Dư ý tứ.

Hai người lại đi một hồi, tại đi qua Châu cầu thì, Mã Đại Tráng đem Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp giao cho Cao Dư, trực tiếp từ đi tới Đại Tướng Quốc Tự.

Cao Dư tắt hãm lại tốc độ, nhìn qua rất là nhàn nhã ở trên đường cất bước.

Hắn chợt tại một cửa hàng trước dừng lại, chợt mua một ít ăn, vừa ăn vừa đi, thật giống như đang du ngoạn như thế.

"Người này, cũng quá lớn mật rồi!"

Phú Quý cùng sau lưng Cao Dư, không nhận được đối với người bên cạnh nói: "Người mang Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp, không mau đi trở về cát xong, cũng tại đây đầu đường du dương. . . Cũng không biết là nhà nào lang quân, tại sao nhắm lòng lớn? Hắn sẽ không sợ, bị người đánh cướp sao?"

Người bên cạnh, cũng là liên tục cười khở.

Nhắc tới, cũng thật là đúng dịp.

Có người hay không nhìn chăm chăm Cao Dư?

Có!

Chỉ là những người đó nhìn thấy Phú Quý mấy người cũng đang cùng theo, trong lúc nhất thời cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tại Biện Lương Thành, có thể bên người mang một trăm quan không ít người, bất quá những người đó lớn đều có chút địa vị, tuyệt không phải người không phận sự có thể so với. Xem ra, đầu kia dê béo là được người theo dõi. . . Những cái kia lòng dạ khó lường người lập tức công khai, không dám tiếp tục cùng theo.

Phú Quý các người khác cũng không biết, bọn họ trong lúc vô tình, sung đương Cao Dư bảo tiêu kiêu người.

Cao Dư ở cửa thành xe ngựa dịch dừng lại trong chốc lát, gấp cửa thành cổ tiếng vang lên, vì vậy mới dắt ngựa đi ra khỏi cửa thành.

Phú Quý các người khác vội vàng đuổi theo, sau lưng Cao Dư, cũng ra khỏi thành.

"Hắn cái kia đồng bọn đây?"

"Có thể có chuyện, đi trước!"

"Người này tại sao hướng ngoài thành đi?"

Phú Quý chờ người nghi ngờ trong lòng, đi theo sau lưng Cao Dư, dọc theo đường đi tiếp.

Cao Dư đi không vui, cũng không có lên ngựa.

Ước chừng đi ra hai ba dặm Địa chỉ sau đó, Phú Quý đột nhiên tỉnh ngộ lại nói: "Các người nói, người này có thể hay không không phải người xứ khác?"

"Nhưng hắn khẩu âm . . ."

"Khẩu âm coi là một Lừa Cầu, hắn như vậy, rõ ràng là ở tại ngoại thành."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Dễ làm!" Phú Quý cười híp mắt nói: "Hắn nếu là ở tại Biện Lương, bộ kia « Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp » liền không chạy khỏi."

Triệu Cầu mặc dù không được Quan Gia yêu thích, cũng dù sao cũng là hoàng tử.

Nếu thật là Cao Dư rượu mời không uống lời nói, Triệu Cầu cũng có thể để cho hắn ăn một bữa rượu phạt.

Đây cũng không phải là cướp trắng trợn hào đoạt. . . Quận Vương không phải nói, nhất định sẽ chân kim bạch ngân mua bán sao? Hắn nếu không đồng ý, sẽ dùng quan địa phương chèn ép hắn, không tin hắn không chịu thua.

Phú Quý nghĩ tới đây, nhin được âm thầm cao hứng.

Nhưng không nghĩ ngay ở hắn đắc ý thời điểm, từ bên đường trong rừng, trong lúc bất chợt bay ra hai cái trứng đá, ùng ùng hai lần, liền đánh trúng Phú Quý hai người tùy tùng. Ngay ở Phú Quý hướng trong rừng nhìn lên, một cái cực đại thân ảnh từ bọn họ phía sau nhào ra.

Người đầu động tác rất nhanh, hai quyền liền đổ hai người tùy tùng.

Chờ Phú Quý xoay người lại thời điểm, một cái Kim Bát quả đảm to liền xuất hiện ở trước mắt hắn, oành một tiếng đem hắn đánh bất tỉnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Dị biến

Khánh thà Cung, Thiên Điện, Triệu Cầu chỗ ở.

Quan Gia dưới gối tổng cộng có 27 một cái, hai mươi bốn nữ, hơn nữa nhìn, mấy con số này rất có thể sẽ tiếp tục gia tăng.

Triệu Cầu tại tất cả trong hoàng tử, bài danh thứ chín.

Năm đó phương hướng mười ba, còn chưa có độc lập Khai Phủ tư cách, sở dĩ chỉ có thể theo mẫu thân Vi Hiền Phi cư ngụ ở khánh thà Cung.

Vấn đề là, khánh thà Cung cũng không tính là quá lớn, sở dĩ Triệu Cấu chỗ ở cũng rất nhỏ.

Ừ, so sánh với những hoàng tử khác mà nói, hần chỗ ở quả thật không coi là quá lớn. . .

Hai mươi bốn cầm cây nến đốt, đem Thiên Điện chiếu theo ánh đặc biệt sáng ngời.

Cây nến, là Đại Nội ngự dụng cây nến, Hà Dương Huyện chuyên tạo, hơn nữa lấy Long Tiên Hương rót vào đèn cây lồng. Chẳng những ánh nến sáng ngời, lại đang cháy thì thơm dịu tập nhân, còn có thể thần tinh não hiệu quả.

Triệu Cấu sắc mặt âm trầm, nhìn đến sưng mặt sưng mũi Phú Quý, trong lòng không biết nên nói cái gì cho phải.

"Nói như vậy, ngươi cũng không có thấy rất rõ là ai đánh ngươi?"

"Người kia tốc độ quá nhanh, hơn nữa còn dùng gương đồng kích tây kế sách. Ta căn bản không có thấy rất rõ tướng mạo, đã bị đánh bất tỉnh."

"Vậy ngươi làm sao biết, hần là Quan Tây người?"

"Bởi vì hần xuất thủ lúc trước, từng phát sinh nói chuyện. Chiếc kia thanh âm nghe một chút cũng biết là Quan Tây khẩu âm, ta tuyệt sẽ không nghe lầm."

"Hần nói cái gì?"

"Hần nói, Nha Nội ngừng hoảng, ta đây tới cũng."

"Chậm, ngươi lặp lại lần nữa?"

"Hần nói: Nha Nội. . ."

Triệu Cấu khoát tay chặn lại, liền ngăn lại Phú Quý nói thêm gì nữa.

Chấp tay sau lưng, ở trong phòng đi, một lát sau hần đột nhiên cười, nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ, ta đã biết hần là ai."

"A?"

"Nha Nội!" Triệu Cấu nói: "Đây đã nói lên, hần là quan lại đệ tử."

Phú Quý gật đầu nói: "Cửu ca nói cực phải, chính là đây Biện Lương bên trong thành, quan lại đệ tử rất nhiều, tiện tay một tay nắm giữ, liền có thể lấy ra một đám đông người đến."

"Hừ, cho nên nói, ngươi chính là cái tam đẳng bên trong chờ một cái."

Phú Quý, xuất thân Ngũ Long Tự.

Đừng hiểu lầm, đây Ngũ Long Tự có thể cũng không phải là cái gì Tự Viện, mà là Tổng đại trong hoàng cung, một cái đặc biệt bồi dưỡng thị vệ cơ cấu. Vào Ngũ Long Tự, tức là bên trong chờ một cái. Đồng thời, bên trong chờ một cái lại phân Tam cấp, đây tam đẳng bên trong chờ từ cấp đừng tính toán thấp nhất.

Triệu Cấu khước miệng nhẹ nhàng giơ lên, làm ra một bộ tiểu đại nhân bộ dáng.

"Đây Biện Lương trong thành, có thể mang trở thành Nha Nội, trong nhà nói ít cũng là thất phẩm trở lên sai khiến, mới có thể được gọi là Nha Nội. Thất phẩm trở xuống, ngươi chính là kêu hần Nha Nội, nhìn hần có hay không mặt mũi đáp ứng? Phú Quý, ngươi nói có đúng hay không?"

Không tới Biện Lương, không hiểu quan nhiều.

Có Tổng Nhất Triệu quan liêu cơ cấu vốn là khổng lồ, quan chức rất nhiều.

Biện Lương, càng phải như vậy. . . Nhưng cũng chính là nguyên nhân này, nếu không có sai khiến thật chức, nữ tử liền không coi là Nha Nội. Dù sao, nếu như những cái kia tán quan hư chức đều muốn coi là lời nói, đây Biện Lương Nha Nội, sợ chính là một cái con số kinh người.

Các nha nội cũng phải da mặt, như thế nào dễ dàng tha thứ?

Sở dĩ, tuy rằng quan diện thượng không nói cái gì, nhưng lúc không có ai tất cả mọi người có một cái rõ ràng nhận biết.

Nghĩ cũng được gọi Nha Nội? Có thể!

Trong nhà phải là thật chức sai khiến, hơn nữa cần thất phẩm trở lên, mới có tư cách được gọi là Nha Nội.

Phú Quý gật đầu nói: "Liền là như thế này, cũng có thật nhiều Nha Nội, Quận Vương làm sao biết là cái nào?"

"Ngu xuẩn!"

Triệu Cấu lộ ra nụ cười đắc ý nói: "Đây Biện Lương quan chức, phạm là phân biệt sai, thất phẩm trở lên người, lại ở ở ngoài thành, lớn đều tập trung ở Thành Đông. Có thể người mới vừa rồi lại nói, người kia ra khỏi thành sau đó, là hướng thành nam đi, nói cách khác, hấn ở tại thành nam.

Đến lúc này, cũng liền có thể loại bỏ sáu thành trở lên người.

Chắc chắn tại thành nam, lại là vùng khác khẩu âm, hơn nữa cực kỳ lạ mặt. . ."

Triệu Cấu nói tới chỗ này, khoe miệng hơi vênh lên, nhẹ giọng nói: "Theo ta được biết, Cao Thái Úy lưu lạc bên ngoài mười lăm năm lâu dài nhi tử đã trở về, Quan Gia vì thế, trả lại cho hấn một cái Địch Công Lang hư chức.

Ta nghĩ, chắc là hấn!"

+++++

"Nương, ta buồn ngủ, đi về trước ngủ."

Cao Dư cũng không biết, hấn thân phận đã bị Triệu Cấu đoán được.

Tại đánh bất tỉnh Phú Quý ba người sau đó, hấn liền nhận ra thân phận ba người. Bất quá, hấn chỉ là nhận ra người đến, cũng không biết bọn họ chân thực lai lịch. Hấn thấy, nhất định là thiếu niên kia không cam lòng, để cho Phú Quý ba người qua tới trả thù.

Lỗ Trí Thâm là nhận được Mã Đại Trắng cầu cứu sau đó, chạy tới tương trợ.

Phú Quý mặc dù là bên trong chờ một cái xuất thân, nhưng so với Lỗ Trí Thâm, lại chênh lệch quá nhiều.

Sở dĩ, Lỗ Trí Thâm không phí nhiều sức liền đánh bất tỉnh ba người, rồi sau đó cùng Cao Dư nói lời từ biệt.

Vốn là Cao Dư muốn để cho hấn cùng nhau đến Cao phủ, Lỗ Trí Thâm không đồng ý. Cao Dư biết rõ, Lỗ Trí Thâm cũng không phải là ghim hấn, chỉ là không muốn cùng Cao Cầu tiếp xúc thôi. Đã như vậy, mọi người đều có chí khác nhau, hấn cũng không có ý định vì thế cùng Lỗ Trí Thâm bất hòa.

Chỉ là, cửa thành đã tắt.

Cao Dư liền lấy 2500 quan Tiền dẫn cho Lỗ Trí Thâm, để cho hấn ở ngoài thành tìm khách điểm đặt chân.

Không sai, nơi này là Ngoại Thành, không so được với Nội Thành cẩm tú phồn hoa. Có thể như thường so với Tu Thành náo nhiệt gấp trăm lần, muốn tìm được một cái khách sạn cũng không khó.

"Nha Nội, người đây là ý gì?"

Lỗ Trí Thâm gặp Cao Dư cho hấn nhiều tiền như vậy, nhất thời biến sắc.

Cao Dư lại khoát tay cười nói: "Đại hòa thượng chớ nên hiểu lầm, số tiền này là ta vừa rồi tại trong thành cùng người làm đánh thắng được. . . Người và ta là giang hồ huynh đệ, gặp mặt muốn phân một nửa. Ta một nửa, người một nửa. . . Hắc hắc, nghĩ đến những cái kia giật tiền, nhất định khổ sở."

Nghe Cao Dư giải thích, Lỗ Trí Thâm sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại.

Hấn nhìn một chút Cao Dư, lại xem hấn trong tay Tiền.

"Nha Nội thật thoải mái, không bằng cũng làm cái Biện Lương Cập Thòi Vũ?"

"A, ta mới không có hứng thú kia. . . Tiền này đến dễ dàng, đưa cùng bạn cũng không sao. Nếu là ta tiền của bản thân, người xem ta đưa hay không đưa người."

"Ha ha ha, sư huynh sáng khoái."

Lỗ Trí Thâm cười lớn, cũng không khách khí, liền nhận lấy Tiền dẫn.

Hấn ở trong tay quơ quơ, "Kia ta đây sẽ không khách khí."

"Người chính là ném, ta cũng không để ý."

Cao Dư nói xong, cũng không để ý Lỗ Trí Thâm rồi, kêu Mã Đại Trắng về nhà.

Về phần Lỗ Trí Thâm dự định thế nào đặt chân, cùng hấn đã không có quan hệ gì. Hấn bây giờ đứng đầu không kịp chờ đợi, là phải về nhà biết rõ Quang Âm Thiền cùng đây Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp quan hệ. Tại sao Quang Âm Thiền lúc đó, sẽ là hưng phấn như vậy?

Cao Cầu không ở nhà, nghĩ đến đây trước điện Tư thủ đoạn.

Cao Nghiêu Phụ đã qua vài ngày không thấy bóng dáng, mà Cao tiểu muội, tắc khứ đại tỷ trong nhà chơi đùa.

Cao Dư phụng bồi mẫu thân tán gẫu trong chốc lát, liền mượn cớ đi về nghỉ.

Trở lại trong nhà, hấn liền lập tức khép cửa phòng lại, đem kia Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp lấy ra, bày ra tại bàn trên bàn.

Quang Âm Thiền tại sao không có động tĩnh?

Cao Dư đợi hồi lâu, cũng không thấy có trạng huống gì phát sinh, trong lòng không khỏi cảm thấy nghi ngờ.

Đây cả một ngày, hấn là như vậy mệt mỏi không nhẹ. Đừng xem không có làm gì, chỉ là khắp nơi du dương, cũng đầy đủ để cho hấn mệt mỏi.

Cứ như vậy, hấn cởi ra quần áo, chuẩn bị lên giường ngủ.

Nhưng vào lúc này, thân thể đột nhiên truyền tới một hồi kỳ dị cảm thụ, thật giống như có vật gì muốn phá thể vỡ ra. . . Thân thể sau đó mất đi không chế.

Cao Dư mở to hai mắt, chậm rãi nằm sấp trên mặt đất, phảng phất một cái Thu Thiền một bản không nhúc nhích.

Bất quá, ánh mắt hấn lại thấy rõ, trên người hấn hình xăm, cái kia Quang Âm Thiền hình xăm, lộ ra một vết kỳ dị ánh sáng, hình xăm dường như muốn từ trên thân thể hấn bóc xuống, cái loại này khó tả chỗ đau, để cho hấn không nhận được hết thảy một tiếng. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Tiến hóa

Tên họ: Cao Tiểu Dư

Tiền tài: Mười lăm quan đồng thời một trăm ba mươi văn, Tiền dẫn 1 vạn 3217 quan

Vật phẩm: Da hổ bách nạp túi, toàn bộ bản đồ hình ảnh

Kỹ năng: Hòa Dược Chuyên Tinh (cao cấp); Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (sơ cấp); nghe lời đoán ý (cao cấp); nhạc khí sở trường (tông sư cấp); Thanh Sang Phùng Hợp Thuật (cao cấp); quăng ném (cao cấp); Đổ Thuật sở trường (cao cấp); chạy nhanh sở trường (trung cấp); bơi lội sở trường (cao cấp); thư pháp sở trường (trung cấp); thi từ sở trường (cao cấp)

Quang Âm Thiền lẳng lặng nằm rạp xuống tại trong hư không, giống như ngủ say.

Nó không nhúc nhích, kia rất lớn thân hình nhưng thật giống như tăng thêm một loại kỳ dị nhị, giống như thời gian này lẳng đọng ý nhị.

+++++

"Cát Tường Nhị, Cát Tường Nhị tỉnh lại!"

Dồn dập tiếng kêu, đem Cao Dư đánh thức.

Hấn mở mắt, phát hiện mình nằm ở trên giường.

Cao Cầu, họ Lương, Lâm thị còn có Cao tiểu muội liền vây ở một bên, từng cái vô cùng khẩn trương.

Nhìn thấy Cao Dư tỉnh lại, Cao Cầu không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Cát Tường Nhi, ngươi làm sao?"

"Ta. . ."

Cao Dư cảm thấy, đầu chìm vào hôn mê, có chút không rõ lắm sáng khoái.

Ta thế nào?

Tối ngày hôm qua, ta đang tra chứng Quang Âm Thiên cùng Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp quan hệ, rồi sau đó Quang Âm Thiên muốn phá thể trút ra, tại đau đớn một hồi đi qua, liền cái gì cũng không biết.

Quang Âm Thiên, Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp?

Cao Dư tốt giống như nghĩ tới điều gì, hô liền ngồi dậy.

Hắn vén lên hăn sam, lại phát hiện Quang Âm Thiên hình xăm còn đang. Hướng về trên bàn dài nhìn, kia Khoái Tuyết Thì Tình Thiếp quyền trực lăng lăng bày ra tại trên bàn dài.

Là ảo giác hay sao?

"Cát Tường Nhi, ngươi không sao chứ. . . Thân thể khó chịu chỗ nào, ta lập tức gọi lang trung qua đây."

Cao Cầu được Cao Dư cử động sợ hết hồn, bận rộn ân cần hỏi.

Cao Dư nhắm mắt, nỗ lực bình tĩnh lại.

"Phụ thân, ta không sao, chỉ là. . . Đại khái là hôm qua quá mệt mỏi, thật sự có chút hoảng hốt."

"Ngươi hài tử này, lại dọa sợ mẹ ngươi rồi."

Thường ngày hay ngươi sáng sớm sẽ thức dậy, hôm nay lại không thấy tăm hơi. Mẹ ngươi qua đây kêu ngươi, lại phát hiện ngươi ở trên giường, làm sao cũng không gọi tỉnh.

Không thể, hay là tìm lang trung tới xem một chút, không phải là trước ngươi tại Tu Thành hạ xuống di chứng về sau chứ."

Cao Cầu lúc này, hiển thị rõ vẻ mặt yêu thương, nơi đó còn có một chút thường ngày hay Cao Thái Úy uy nghiêm.

Về phần họ Lương, càng là tất nhiên nói, đem Cao Dư ôm vào trong ngực, nước mắt lã chã luôn miệng nói: "Ta con ngoan, có thể hù chết nương."

Tốt lắm lắm!

Cao Dư thấy rất rõ, Cao tiểu muội ở một bên, che miệng cười trộm.

"Cười cái gì cười, còn không đi tìm lang trung đến?"

Lâm thị rất khôn khéo, cũng cảm giác được rồi Cao tiểu muội. Nàng sợ hãi Cao Dư tức giận, không ngừng bận rộn đẩy Cao tiểu muội đi ra ngoài.

Cao tiểu muội nói lầm bầm "Đều không sao, gọi lang trung làm sao?"

"Gọi ngươi đi ngươi đi ngay, chẳng lẽ là đáng đánh?"

"Nhị Nương, chớ làm khó em gái, ta thực sự đã không sao."

Cao Dư an ủi họ Lương đôi câu, từ trên giường đi xuống, lại chọc cho Cao Cầu cùng họ Lương rất gấp gáp.

"Cát Tường Nhi, cẩn thận một chút."

"Phụ thân, nương, ta thực sự không sao!"

Cao Dư vừa nói, còn làm bộ làm tịch huy vũ mấy cái quả đấm.

Đây vừa khua múa quả đấm không sao, hắn lập tức phát hiện thân thể khác thường. Ra quyền, tựa hồ so với lúc trước càng mạnh mẽ rồi!

"Con ta, ngươi làm sao vậy? Nơi đó không thoải mái?"

"Ta không sao, không tin. . ."

Cao Dư bận rộn khoát tay, vì chứng minh mình thật không có chuyện, hắn còn đi tới một bên, đem kia gối thật ghé ngồi tròn ôm, giờ mấy cái.

Có thể dọa sợ Cao Cầu phụ phụ, liền vội vàng để cho hắn yên tâm hạ.

Bắt quá cứ như vậy, bọn họ cuối cùng là tin Cao Dư không có thì, kia xách theo lòng,

Xem như để xuống.

"Nếu không còn chuyện gì, hai ngày này liền đừng đi ra ngoài rồi."

"Tại sao?"

Cao Cầu nói: "Hôm nay tảo triều, liền nghe nói ngày hôm qua có người dùng một trăm văn, nhào trúng rồi Vương Hữu Quân « Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp » , thậm chí kinh động Quan Gia, tại trong triều còn hỏi điểm chuyện. Hiện nay, không ít người đều ở đây tìm máy mấn đó."

"A?"

Cao Dư sợ hết hồn, nhìn đến Cao Cầu có chút chột dạ.

Cao Cầu trái lại không có chú ý, cười nói: "Nói đến, người kia trái lại thật có vận khí."

Wang Hữu Quân « Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp » tổng cộng có ba dán, trong đó có giá trị nhất, không ai bằng có 'Chữ' ấn bài post, năm đó được Mễ Phát thay đổi đi, coi như chỉ bảo. Mặt khác hai dán, dán một cái giấu ở Đông Sơn Tô gia, một cái khác thiếp được Quan Gia cất giữ. Mễ Phát sau khi chết, Quan Gia còn người hỏi thăm hắn hậu nhân, kết quả làm sao cũng không tìm được, còn tưởng rằng bị mất đi.

Không nghĩ tới. . ."

Cao Cầu nói tới chỗ này, không nhịn được bật cười.

"Nếu Mễ Phát biết rõ hắn coi như chỉ bảo « Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp » bị người một trăm văn nhào trúng, không biết được có thể hay không tức chết."

Nói xong, hắn lại an ủi Cao Dư đôi câu, liền vội vã đi.

Thân là trước điện đầu Thái Úy, hắn có chứ nhiều chuyện. Nếu không phải Cao Dư xảy ra chuyện, hắn được họ Lương kêu trở về, nói không chừng vào lúc này vẫn còn bận rộn.

Lâm thị cùng Cao tiểu muội ngồi trong chốc lát, cũng cáo từ rời đi.

Họ Lương tắt phụng bồi Cao Dư nói rồi một trận lời ong tiếng ve, gặp Cao Dư là sự thật không sao, đây mới yên tâm rời đi.

"Hôm nay liền đừng đi ra rồi, đang hoàng ở nhà nghỉ ngơi đây"

Chờ lát nữa lang trung tới, lại cho người xem một chút. Nếu không, lòng ta đây bên trong chung quy là không thoải mái."

"Được, ta hôm nay không ra khỏi cửa, nương cứ yên tâm đi."

Cao Dư lúc này, nhất định phải làm ra ngoan ngoãn bảo bảo bộ dáng, cung thuận đáp ứng.

Chờ họ Lương vừa ra, hắn liền lập tức đóng cửa lại, đi tới bàn trước, đem bộ kia Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp mở ra.

Hắn nhớ vô cùng rõ ràng, tối ngày hôm qua hắn rõ ràng là mở ra Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp, tại sao bây giờ lại thu lại?

Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp, hay là hôm qua Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp, không có vấn đề.

Đừng xem Cao Dư học thức không phải rất cao, nhưng nhãn lực cũng không thấp. Thật giả thật xấu, có thể nhớ rất rõ ràng, cho nên hắn một cái liền nhận ra, hắn Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp không có vấn đề. Bắt quả, cũng không thể nói thật không hề có một chút vấn đề, vẫn có một ít quái dị. Có thể đến tốt cùng là quái chỗ nào đi? Hắn lại không nói ra được, cảm giác cùng tối hôm qua, có chút không quá giống nhau.

Ừm!

Là nơi nào biến cơ chứ?

Cao Dư cảm Tự Thiếp, xem đi xem lại, loại cảm giác đó lại càng phát mãnh liệt.

Chính là, hắn thật không nói ra được là biến hóa gì, luôn cảm thấy chữ này thiếp so với ngày hôm qua, ít một chút, ít một chút tư vị gì.

Đúng rồi, nhìn một chút Quang Âm Thiền ra sao!

Hắn thu hồi Tự Thiếp, liền gọi ra rồi Quang Âm Thiền.

Tinh huống gì?

Cao Dur theo thói quen trước tiên đi kiểm tra cột skill, nhưng không khỏi sợ hết hồn.

Kỹ năng Đại Phái tặng sao? Lại không nói vốn có kỹ năng, ngoại trừ Hòa Dược Chuyên Tinh cùng bên trong Thiên Cương Quyết hai hạng không có thay đổi ra, còn lại đều thăng cấp, biến thành cao cấp. Trừ lần đó ra, còn phải đưa bốn cái kỹ năng, ba cái cao cấp, một một Trung Cấp?

Chậm, kia toàn bộ bản đồ hình ảnh lại là cái gì!

Cao Dur nhìn đến cột skill cùng thanh trang bị, trợn mắt hốc mồm.

Chính mình đây Quang Âm Thiền là đức hạnh gì, hắn hiểu rõ đi nữa bắt quá, tuyệt đối là cái loại này có tiền có thể ma xui quỷ khiến, không có tiền quỷ đến hành hạ người tồn tại. Trước đây, họ Lương cho hắn không ít tiền xài vặt, cho nên Quang Âm Thiền đưa một cái Đồ Thuật sở trường kỹ năng, còn có một đồng lớn sách kỹ năng. Trừ lần đó ra, nó liền không còn có biểu thị, chớ nói chi là Đại Phái đưa.

Bây giờ lại là cái gì?

Cao Dur nỗ lực lắc đầu, tỉnh táo lại.

Ánh mắt, chợt rơi vào kia trong ngũ mê Quang Âm Thiền trên thân. . . Ô, người này tại sao nhìn qua, có một chút cổ quái đây?

Quang Âm Thiền trên thân, phảng phất nhiều hơn một loại ý nhị.

Mà cái loại này ý nhị. . . Đúng rồi, thật giống như chính là « Khoái Tuyệt Thi Tinh Thiếp » thiếu sót loại cảm giác đó!

Quang Âm Thiền, Khoái Tuyệt Thi Tinh Thiếp, Quang Âm Thiền. . .

Cao Dur bỗng dung trợn to hai mắt, thoáng cái đã minh bạch: Quang Âm Thiền, Thiền ăn Quang Âm!

Không sai, Khoái Tuyệt Thi Tinh Thiếp trên cái loại này Quang Âm Tuế Nguyệt lắng đọng ý nhị, vậy mà chuyển tới Quang Âm Thiền trên thân. . .

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Phong nhã

Quang Âm Thiền, tiến hóa!

Mấy ngày kế tiếp trong thời gian, Cao Dur một mực đang nghĩ phương hướng nghĩ cách chứng minh hắn cái ý nghĩ này.

Tiền tài, có thể dễ cho Quang Âm Thiền vui thích, quét sạch ngấm Tuế Nguyệt, tất có thể khiến cho hắn tiến hóa. Nó sẽ thôn phệ những cái kia cổ xưa vật phẩm trên Quang Âm lực, mà hậu tiến đi thuế biến, từ đó càng thêm vui thích, hơn nữa sẽ ban cho Cao Dur kỹ năng làm tướng thường.

Quang Âm lực, đến từ đâu?

Chỉ có những cái kia cổ xưa vật phẩm, lại cụ có nhất định giá trị, còn muốn thuộc về Cao Dur toàn bộ mới có thể thôn phệ.

Sợ rằng, đây cũng là Quang Âm Thiền được đặt tên từ đâu tới.

Cao Dur cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi, đồng thời lại có từng tia không tên sợ hãi.

Bởi vì này Quang Âm Thiền lai lịch thật sự là quá mức quỷ dị, quỷ dị đến hắn căn bản là không có cách lý giải, cho tới cảm thấy sợ hãi.

Xuân Thu Phù, Quang Âm Thiền!

Năm đó Hoàng Thạch Công ban cho Trương Lương Xuân Thu ba Phù, sợ là có không giống bình thường dụng ý.

Cao Dư cảm giác mình đầu cũng sắp muốn nổ!

Đây Quang Âm Thiền tại giao phó cho hấn vô tận kỹ năng đồng thời, tựa hồ cũng mang đến cho hấn rất nhiều không biết có thể. Mà những cái kia không biết, để cho hấn càng thêm sợ hãi. . . Trừ phi, hấn có nhiều hơn Tiền, nắm giữ càng quyền to hơn thế lực, mới có thể bảo toàn tự thân.

Lần đầu tiên trong đời, Cao Dư trong lòng sinh ra đối với quyền thế khát vọng.

+++++

"Toàn bộ bản đồ hình ảnh!"

Ánh nắng rực rỡ, là một cái hiếm thấy khí trời tốt.

Cao phủ hậu hoa viên Đào Hoa nở rộ, khoe màu đua sắc, rất là động lòng người.

Cao Dư đứng ở vườn hoa trong ngách nhỏ, một tiếng quát nhẹ, liền đem bản đồ kia điều tra.

Trước mắt hấn, đột nhiên xuất hiện tình xảo biến hóa. Nguyên bản khúc kính Thông U đường mòn, biến thành một cái vô cùng rõ ràng đường đi. Cây đào kia trong nháy mắt tiêu thất, chỉ để lại một cái khúc chiết đường tắt, hơn nữa có vô cùng rõ ràng số liệu.

Đây con đường mòn, khúc chiết chiều dài hai dặm.

Cao Dư dọc theo đường mòn cất bước, cảm giác có chút không được tự nhiên.

Nói như thế nào đây, thật giống như thân thể không bị khống chế, mỗi một bước đi ra ngoài, đều rất quái dị.

Ừ, liền là quái dị!

Có đến vài lần, hấn trong lúc vô tình liền đi ra đường mòn, suýt nữa đụng vào trên thân cây. Cũng may hấn phản ứng nhanh trí, đang dần dần quen thuộc loại này thị giác sau đó, tốc độ cũng bắt đầu dễ dàng, càng đi càng nhanh, càng về sau đã gần như vì vậy chạy nhanh.

Như vậy lặp đi lặp lại hơn mười lần, hấn thu hồi toàn bộ bản đồ hình ảnh.

Thị giới, chợt khôi phục bình thường, Cao Dư không nhận được, thờ dài một cái.

Hấn không phải đặc biệt minh bạch, đây toàn bộ bản đồ hình ảnh rốt cuộc có gì chỗ dùng. Bất quá đã Quang Âm Thiền tặng cho, hấn cũng sẽ không cự tuyệt. Nói không chừng lúc nào là có thể phát huy được tác dụng. . . Bất quá, trước đó, hay là mau sớm quen thuộc cái loại này thị giới.

Đây không phải là chạm một cái mà thành sự tình, cần phải từ từ thích ứng.

Hơn nữa, tại loại này thị giới hành động thật rất có ý tứ, ngược lại theo Cao Dư, đây tuyệt đối là một cái thú vị trò chơi.

Mấy ngày qua, Cao Dư cũng không có ra ngoài.

Ngược lại không phải là nói Cao Cầu không để cho hấn ra ngoài. . . Lấy Cao Cầu địa vị, tuy nói là một Vũ Quan, có quan phía sau nhà nâng đỡ, ai có thể thật đi làm khó Cao Dư? Chỉ có điều đây nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, Cao Dư quả thực không muốn chọc phiền toái gì.

Về phần Khoái Tuyết Thị Tinh Thiếp sự tình, hấn cũng nói cho Cao Cầu.

Theo Cao Dư ý tứ, nếu như đây Khoái Tuyết Thị Tinh Thiếp có thể cho Cao Cầu mang đến chỗ tốt, hấn ngược lại không để ý giao cho Cao Cầu.

Ngay từ đầu, Cao Cầu nghe được kia Khoái Tuyết Thị Tinh Thiếp tại Cao Dư trong tay thời điểm, cũng kinh hãi.

Hấn không nghĩ tới, bây giờ Biện Lương trong thành truyền xôn xao may mắn, thế mà lại là hấn con trai nhỏ!

"Thật là Khoái Tuyết Thị Tinh Thiếp!"

Cao Cầu cũng không phải là thật sự bất tài.

Nghĩ lúc đó, hấn có thể làm Tô Học Sĩ tiểu lịch sử, không chỉ có riêng dựa vào thông minh cơ trí.

Tô Học Sĩ Học Phú Ngũ Xa, tài trí hơn người, là nhân vật nào? Không có mấy phần bản lĩnh thật sự,

Lại sao khả năng bị Tô Học Sĩ nhìn trúng?

Đồng dạng, nếu như không có bản lĩnh thật sự, Tô Học Sĩ cũng không khả năng đem Cao Cầu tiến cử cho người khác.

Phải biết Cao Cầu là hán tiểu lịch sử, nếu thật mắt mặt, ném không chỉ có riêng là Cao Cầu người, ngay cả hán cũng sẽ mặt mũi không ánh sáng.

Cao Cầu tại nghiệm mình rồi Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp sau đó, nói: "Cát Tường Nhi, ngươi thật muốn đem đây, đưa cho ta sao?"

"Ta muốn nó có ích lợi gì!"

Cao Dư một bộ không có vấn đề biểu tình trả lời.

Không sai, đây Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp ở trong mắt người khác, tuyệt đối là giá trị ngàn vàng.

Chính là trong mắt hán. . . Tại Quang Âm Thiên hút ăn Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp Quang Âm lực về sau, đối với hán đã chỗ dùng không lớn.

Hán không có gì nhả cốt!

Và lại nói rồi, Quang Âm Thiên tặng cho hán cao cấp thư pháp sở trường kỹ năng, đã bao gồm Vương Hi Chi thư pháp.

Không khách khí nói, chỉ cần Cao Dư suy đoán tùy thời có thể tùy chỗ bắt chước được Vương Hữu Quân thư pháp. Dĩ nhiên, có hay không có thể mô phỏng theo mười phần khó nói, có thể 7-8 thành đều là có. Thư pháp nha, Bản chính là dùng để viết chữ thôi, nào có nhiều như vậy nói ra. Cho dù cái này thư pháp là cảm kỳ thư họa, quân tử tứ nghệ một trong, Cao Dư cũng không phải là thật quá mức dễ ý.

Hán thấy, viết chữ về một chút, như ăn cơm ngủ một dạng, chẳng qua chỉ là một loại sinh hoạt hàng ngày thôi.

"Ta nghe người ta nói, Quan Gia yêu thích vật này."

Cao Dư cười hi hi nói: "Phụ thân nếu là nghĩ, thì lấy đi hiến tặng cho Quan Gia, nói không chừng còn có thể lên chức một bước."

"Lên chức?"

Cao Cầu cười ha ha, lắc đầu nói: "Ta đã là Vũ Quan hết sức, cao hơn nữa thăng chính là vào Xu Mật Viện.

Địch Tướng công gương xe trước, ta lại không muốn đi tìm phiền toái. Ta còn muốn sống thêm vài năm, xem ngươi lấy vợ sinh con, vì ta Cao gia nối dõi tông đường đi. . . Ta bây giờ nhiều nhân nhả, vô dục vô cầu. Tướng công nhóm khinh thường với tìm ta phiền toái, Quan Gia đối với ta vô cùng tín nhiệm.

Nhưng nếu như ta cao hơn nữa thăng một bước, thì có họa sát thân."

"Phụ thân trái lại tự nhiên."

"Cát Tường Nhi, không phải tự nhiên, mà là thấy rõ."

Cao Cầu cười híp mắt nói: "Người sang tự biết mình, sợ nhất chính là không thấy rõ mình.

Địch Tướng công mới có thể hơn ta gấp trăm lần, Tô Học Sĩ văn tài càng là hơn người. Có thể kết quả thế nào ? Lại có người nào được chết già đây? Ta bây giờ trải qua tiêu dao tự tại, không cần lại đi tận lực lấy lòng Quan Gia. Chỉ cần ta làm được bốn phận, Quan Gia cũng sẽ không trách tội ta, ta đây Thái Úy vị, liên vũng như bàn thạch. . . Những chuyện này, ta rất rõ ràng, biết rõ nên làm như thế nào.

Về phần đây Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp. . ."

Cao Cầu suy nghĩ một chút, rất là tùy ý nói: "Ngươi thu là tốt rồi."

"Để cho ta thu?"

"Ngươi nhào tới vật phẩm, chính là ngươi, ta đây cái làm cha, mười lăm năm không thể cùng ngươi quan ái, chẳng lẽ còn phải lại cướp ngươi vật phẩm sao?"

Thu đi, bất quá không được cùng người khác biết.

Vật này tuy nói ngươi ta không quan trọng, nhưng đối với một số người lại ý nghĩa trọng đại, nói không chừng lúc nào liền có thể dùng tới."

Đây là cha ruột!

Kia ở bên ngoài được truyền xôn xao, giá trị ngàn vàng bảo bối, tại Cao Cầu cha con trong mắt, chẳng qua chỉ là một cái vật kiện.

Nếu như là truyền đi, Thuyết Bất Đắc cũng bị người dùng ngòi bút làm vũ khí.

+++++

Cao Cầu không phải là cái gì phong nhả người, từ không cất giữ cái gì đồ cổ.

Dùng họ Lương kể chuyện chính là: Trời sinh thiếu một cái nhà cột, cũng già bộ không ra gió gì nhà.

Lúc trước, ngã là có người tặng một chút đồ cổ cho Cao Cầu, nhưng trên căn bản, đều bị Cao Cầu xuất ra đi mua bán, đổi thành chân kim bạch ngân.

Lúc trước sợ nghèo, đồ cổ khá hơn nữa, cũng không sánh bằng được chân kim bạch ngân đến quá thực.

Cho nên, Cao Dư đem Cao phủ lật toàn bộ, cũng không có tìm được có thể làm cho Quang Âm Thiền cảm thấy hứng thú vật kiện.

Nhìn, còn muốn đi bên ngoài tìm kiếm ẩn chứa có ánh sáng Âm chi lực đồ vật!

Cao Dư ở nhà an tâm mấy ngày, có chút không đợi được, nghĩ muốn đi ra ngoài một chút, nhìn một chút có thể hay không tìm ra Quang Âm Thiền cảm thấy hứng thú vật phẩm.

Nhưng ngay khi hần mặc thỏa đáng, chuẩn bị phải ra ngoài thời điểm, Cao tiểu muội lại tìm tới cửa.

"Tứ ca, phải ra ngoài sao?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Trục giác Cao tiểu muội

Cao Dư có chút kinh ngạc, cũng hoặc là nói, là kỳ quái.

Cao Tiểu Muội tính cách coi mở, tùy tiện giống như đứa bé trai, người Cao phủ trên dưới đều rất thích nàng.

Bất quá, dù sao cũng là một nữ nhi gia, tương lai là phải lập gia đình. Thêm nữa Cao Cầu có ba cái nữ nhi, cho nên đối với Cao Tiểu Muội có chút nuông chiều, lại không coi là cưng chiều.

Bởi vì nàng là Lâm thị xuất ra, cho nên cùng Cao Dư không coi là thân cận.

Ừ, thường ngày hay gặp lại, cũng sẽ chào hỏi, mặt mũi lễ phép cũng có, nhưng từ đầu tới cuối duy trì khoảng cách.

Cho nên Cao Dư đối với Cao Tiểu Muội tới chơi có chút kinh ngạc, hần đến Cao phủ đã có chừng mười ngày, đây là Cao Tiểu Muội lần đầu tiên tới hần nơi ở.

"Tiểu muội, có chuyện gì sao?"

"Nếu Tứ ca vội vã đi ra ngoài, vậy coi như xong."

Xem Cao Dư mặc chỉnh tề, Cao Tiểu Muội liền nhẹ giọng nói.

Nàng dài rất đáng yêu, không coi vào đâu quốc sắc thiên hương, nhưng là con gái rượu, sờ sờ động lòng người.

Cao Cầu dài không khó coi, Lâm thị lúc còn trẻ cũng là một mỹ nhân bại hoại, sinh ra nữ nhi, tự nhiên cũng xấu xí không tới chỗ nào.

Chỉ là lúc này, nàng chính là Nga Mi khấn túc, giữa hai lông mày lộ ra một loại ưu sầu.

"Cũng không gấp đi ra ngoài, tiểu muội nếu là có chuyện, không ngại trò chuyện một chút.

Khoảng cũng là ở nhà buồn chán không có gì làm, nghĩ phải ra ngoài đi một chút. Nếu là tiểu muội chịu cùng ta tán gẫu, ta không đi ra cũng được."

Cao Dư cười nói, liền ngăn cản Cao Tiểu Muội.

Nhìn nàng bộ dáng kia cũng biết, nàng nhất định là gặp chuyện phiền lòng.

Tuy nói hai người cùng cha khác mẹ, nhưng dù sao cũng là người một nhà. Cao Dư có chút không thích Cao Nghiêu Phụ, bởi vì người kia quá ngạo khí. Vấn đề là, Cao Dư không biết hần ngạo khí cái gì, không phải là qua mình bạch thử sao? Coi như là qua Thi Tinh, trúng tam giáp lại có thể thế nào? Hần

lại không cầu đến Cao Nghiêu Phụ, cho nên cũng không cần thiết đi nghênh phụng, càng không cần phải cùng hắn tính toán.

Theo Cao Dư, Cao Nghiêu Phụ chính là một bị làm hư tiểu thí hài tử!

Nhưng Cao Tiểu Muội bất đồng, nàng cười mở, phóng khoáng, nhiệt tình, hơn nữa đáng đáp vừa đẹp, hẳn tự nhiên đối với Cao Tiểu Muội có hảo cảm.

Đừng hiểu lầm, đây hảo cảm không phải là cái gì cảm kị, mà là thuần túy huynh muội hảo cảm.

Cao Tiểu Muội phốc xuy cười, "Tứ ca nói chuyện quá lấu lỉnh, không giống người đạo sĩ, ngược lại giống như Biện Lương trong thành bộ đồ đi."

"A, kia cũng phải xem đối với người nào lấu lỉnh, đối với tiểu muội, liền một bụng ca ngời."

Vừa nói chuyện, hắn dẫn Cao Tiểu Muội vào phòng ngồi xuống, sai người dâng lên nước trà.

"Nói đi, có chuyện gì?"

Cao Tiểu Muội nụ cười biến mất, tâm sự nặng nề nói: "Ta cũng không biết có nên hay không cùng Tứ ca biết rõ, nhưng nếu là không nói, trong lòng đều là không quá thoải mái."

"Làm sao?"

"Là Tam ca."

"Tam ca thế nào?"

Cao Dư sững sờ, nghi hoặc nhìn đến Cao Tiểu Muội.

"Tam ca mấy ngày gần đây nhất, cảm giác rất quái dị."

"Ồ?"

Cao Tiểu Muội hít sâu một hơi, tỉnh táo một tý, mới tiếp tục nói: "Tứ ca, vốn là chuyện này, ta là không muốn cùng người nói, chỉ là giấu ở trong lòng, chân thực đang khó chịu. Ta không dám cùng phụ thân nói, bởi vì lo lắng Tứ ca nếu quả thật chọc tai họa, phụ thân tức giận, nhất định sẽ trách phạt hắn. Người không biết, phụ thân đối với ba vị ca ca, thường ngày hay đều rất nghiêm khắc."

"Nghiêm khắc sao?"

Cao Dư hơi kinh ngạc.

Hắn hồi đến như vậy lâu, Cao Cầu cấp hắn cảm giác, càng giống như là bằng hữu, không có chút nào nghiêm khắc.

Cao Tiểu Muội nói: "Tứ ca không giống nhau, người ở bên ngoài phiêu bạc mười lăm năm, chịu rồi rất nhiều khổ, còn thiếu một chút nộ mạng. . . Phụ thân tâm lý, đối với người một mực rất áy náy, cho nên mới sẽ không đối với người nghiêm khắc. Nhưng nếu như người một mực đang bên cạnh cha lớn lên, sẽ biết phụ thân nghiêm khắc! Hắn đối với ba vị ca ca kỳ vọng rất cao, tự nhiên cũng liền nghiêm khắc."

Hạch toán đến, là đối với ta không có kỳ vọng sao?

Cao Dư nghe lời này, trong lòng có điểm quái dị.

Bất quá, hắn cũng không tức giận, cười nói: "Nếu là như vậy, vậy ta thà rằng ở bên ngoài lưu lạc."

Phốc xuy!

Cao Tiểu Muội bật cười,

Nhưng chợt liền biến mất nụ cười.

"Ta nghĩ rằng cùng nương nói, có thể nương nhất gan sợ phiền phức, khẳng định không chứa được tâm sự."

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có Tứ ca có thể bày tỏ, cho nên mới mạo muội tìm đến, kính xin Tứ ca không nên phiền lòng."

Cao Dư làm ra không nhận được biểu tình, đưa tay nhìn như muốn đánh Cao Tiểu Muội bộ dáng nói: "Thẳng nhắm dài dòng, nói nhanh một chút đi."

Hắn bộ dáng kia, thật ra khiến Cao Tiểu Muội cảm giác dễ dàng rất nhiều.

"Ta nói, ta nói!"

Nàng suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: "Gần đây hai ngày, ta phát hiện Tam ca có chút mất hồn mất vía."

Tam ca cái người này, thật ra thì không xấu, chính là có chút hẹp hòi, cũng là người chưa có trở về trước, phụ thân đối với hắn rất coi trọng.

Hắn người này có rất nhiều khuyết điểm, nhưng làm việc rất nhỏ.

Có thể mấy ngày gần đây nhất, nhưng có chút vút bừa bãi, không biết đang suy nghĩ gì.

Còn nữa, hắn mỗi ngày đi sớm về trễ, nói đúng cùng bạn cùng trường làm bài. . . Thế nhưng, hắn mỗi lần trở về, trên thân đều mang rất nồng đậm son phấn vị. Không phải phổ xá trên bình thường son phấn, là cái loại này rất đắt son phấn, ta cũng không có sử dụng qua."

"Người là muốn nói, Tam ca bên ngoài nuôi nữ nhân?"

"Không phải!"

Cao Tiểu Muội khoát tay lia lịa, "Cái loại son phấn này, hảo nhân gia nữ nhi không biết sử dụng."

"Ồ!"

Cao Dư có chút đã minh bạch, tròn to hai mắt nói: "Tiểu muội, người là nói, Tam ca gần đây đều ở bên ngoài cùng với lục sự quần lấy nhau?"

Biện Lương, có một cái lục sự đường hầm, nằm ở phía nam Tướng Quốc Tự.

Lục sự đường hầm, nghe vào là một cái thanh nhả xưng hô, kì thực là một cái phổ đèn đỏ.

Nơi đó toàn bộ đều là thanh lâu Kỹ Quán. Mặc dù bị xưng là lục sự đường hầm, là bởi vì bởi tửu thì, thường thường phụ trách giám sát rượu, xưng là lục sự. Không chỉ là Biện Lương, bao gồm Hàng Châu, CD đẳng địa, cũng đều quen thuộc xưng là 'Lục sự'.

Lâu ngày, lục sự tự là nhả danh hiệu, kia xưng hô này thì, thiếu rất nhiều lúng túng.

Có Tổng Nhất Triều, cũng hoặc là nói, từ xưa từ nay, đều là một loại công khai tồn tại, Mà tại Tổng Triều tất càng thêm lộ rõ, thậm chí còn phân cấp bậc.

Kém cỏi nhất một loại gọi là nhánh tư nữ, là đã miếng ngồi một cái bên ngoài cái loại này, ngày thường tại chính mình bên trong phòng mời chào khách nhân, không vào Kỹ Quán, càng không có ở tại giáo phường danh sách. Chỉ cần đúng hạn hưởng về quan địa phương nộp thuế, như vậy quan địa phương cũng sẽ không đi tìm các nàng phiền toái.

Nhánh tư nữ bên ngoài, lại có ba loại.

Một là nhánh nữ nhà, là Công Khanh quý tộc, nhóm sĩ đại phu trong nhà ca hát, thường ngày hay dùng để tự giải trí.

Loại thứ hai được đặt tên là nhánh nữ thành thị, Biện Lương trong thành rất nhiều thanh lâu lục sự, đều thuộc về nhánh nữ thành thị. Bọn họ từ nhỏ bị bán cho Kỹ Quán, bà nội nhóm bỏ sức bồi dưỡng, dạy các nàng cầm kỳ thư họa. Đương nhiên, các nàng thu nhập phần lớn cũng giao cho bà nội nhóm.

Loại thứ ba, chính là quan nữ cầm.

Quan nữ cầm thuộc về giáo phường Tư, phân mười ba bộ phận. Mà tại các nàng bên trên, còn có quan chức, triều đình khâm mệnh quan viên.

Cao Dư cũng coi là vào nam ra bắc, Cao Tiểu Muội ngại ngại nói rõ, nhưng hắn cũng không lớn để ý, bật thốt lên.

"Chỉ là, không biết là nhà nào lục sự, Tam ca gần đây tiêu xài quá nhiều.

Hôm qua hắn còn hướng về ta vay tiền. . . Tứ ca không biết, Tam ca người này tuy thích gái đẹp, cũng rất có tiết chế. Hắn lúc trước cùng một ít bạn bè không tốt quần lấy nhau, nhưng chưa bao giờ ngân lượng tiền. Nhưng lần này, không biết là tại sao, thế mà lại hướng về ta tới vay tiền.

Ta càng nghĩ thì càng cảm thấy không đúng lắm, cái này không hợp Tam ca tính tình, hắn có đúng hay không bị người thiết kế?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Theo dõi Cao Nghiêu Phụ

Cao Dư không tiếp tục mở miệng, con cúi đầu trầm tư.

Trực giác Cao tiểu muội xác thực rất nhạy cảm, một cái chưa bao giờ ngăn Tiền Nha Nội, đột nhiên hướng về muội muội vay tiền, tuyệt đối có vấn đề.

Lấy Cao Nghiêu Phụ tại Cao gia địa vị, cho dù Cao Dư đã trở về, cũng sẽ không đoán tiền hắt hai.

Thậm chí nói, nếu như hắt thật không có tiền, đại khái có thể nói với Cao Cầu. Chỉ cần nói rõ sử dụng, tin tưởng Cao Cầu cũng sẽ không ít đi hắt. Dù sao, Cao Nghiêu Phụ đã qua minh bạch thử, ngay lúc sắp Thi Tinh, nói không chừng sẽ trở thành vì Cao Cầu dưới gối, duy nhất dựa vào khoa cử xuất thân người.

Tuy nói Cao Cầu ca ca Cao Thân xuất thân tiến sĩ, nhưng dù sao cách một tầng.

Hơn nữa, liền một cái đại hộ nhân gia mà nói, một cái Tiến sĩ phân lượng còn thiếu rất nhiều.

Cao Thân con trai nhỏ cao Liêm, sánh vai Dư tiểu hai ba tuổi, đã tại chuẩn bị ba năm sau khoa cử.

Nếu như Cao Nghiêu Phụ lần này có thể thành công, nhất định sẽ trở thành Cao phủ đời thứ hai bên trong thứ nhất thi đậu Tiến sĩ người, ý nghĩa phi phàm

Liền hướng cái này, Cao Cầu liền sẽ không bạc đãi rồi Cao Nghiêu Phụ.

Có thể Cao Nghiêu Phụ thà hướng về tiểu muội vay tiền, cũng không có đối với Cao Cầu mở miệng.

Cái này có vấn đề. . . Nói rõ hắt tiền chỗ đi người không nhận ra, nếu không lại sao có thể năng lực không đi tìm Cao Cầu?

"Tứ ca!"

Cao Tiểu Muội gặp Cao Dư không nói lời nào, không nhận được thúc giục.

Cao Dư thở dài, ngẩng đầu nhìn Cao Tiểu Muội, nhẹ giọng nói: "Tiểu muội, ngươi làm sao biết, ta lại trợ giúp Tam ca?

Tự mình về nhà đến nay, Tam ca đối với ta địch ý khá sâu.

Mấy lần hướng về làm khó cùng ta, bắt quá đều bị ta hóa giải. . . Dưới tình huống này, ta thì tại sao muốn đi giúp hắt?"

"Thế nhưng, thế nhưng. . ."

Cao Tiểu Muội có chút nóng nảy, con mắt đều hồng nhuận.

"Tứ ca, Tam ca tuy nói có chỗ không đúng, nhưng dù sao cũng là Tam ca.

Kính xin Tứ ca ngươi không được ghi hận, bất kể như thế, chúng ta dù sao đều là người một nhà, chính là lại bất hòa, gặp phải sự tình thời điểm, cũng hắt trợ giúp lẫn nhau. Tam ca sắp Thi Tinh rồi, ta quả thực không hy vọng hắt lúc này lại xảy ra ngoài ý muốn."

Đây cũng là Cao Tiểu Muội vì cái gì không đi tìm Cao Cầu nguyên do.

Nàng là lo lắng, vạn nhất đem sự tình làm lớn chuyện, có thể sẽ làm trễ nãi Cao Nghiêu Phụ tiền đồ.

Cao Dư suy nghĩ một chút, đứng dậy, xoa xoa Cao Tiểu Muội đầu.

"Được rồi, chuyện này ta biết rồi."

"Kia. . ."

"Chuyện này ngươi không cần hỏi tới, ta sẽ đi điều tra.

Bất quá, ta trước tiên đem lời nói rõ ràng ra, nếu như sự tình vượt ra khỏi ta phạm vi năng lực, ta chỉ là sẽ bẩm báo phụ thân biết được."

"Đó là đương nhiên."

Cao Tiểu Muội nín khóc mỉm cười, gật đầu một cái.

Đại ca cùng Nhị ca cũng không có nhà, nàng thật sự là không tìm được người ta.

Nếu như Lục Kỳ tại mà nói, nàng có thể thông qua Lục Kỳ đến điều tra, nhưng bây giờ, Lục Kỳ tại Đông Bình Phủ thu thập tàn cuộc.

Cho nên, nàng chỉ có tìm Cao Dư hỗ trợ.

Nàng không thể nói nguyên nhân, chỉ là cảm giác, Cao Dư mới có thể giải quyết chuyện này.

Ở trong mắt nàng, Cao Dư có thể xưng được là là một cái nhân vật truyền kỳ. Thuở nhỏ mất, đi theo một lão đạo sĩ lưu lãng tứ xứ, sau đó lại bởi vì lão đạo sĩ bị hại, thoát đi Hàng Châu, suýt nữa mệnh tang Tu Thành. . . Có thể kết quả, lại đang Tu Thành đại triển thần uy.

Bên ngoài người đều nói, Tu Thành chỉ chiến thắng ở Trình Lâm bày mưu lập kế, thắng ở Cao Kiệt can đảm can trọng.

Nhưng Cao Tiểu Muội lại biết, Cao Dư mới là trận kia đại thắng bên trong nhân vật then chốt.

Bây giờ, Cao Dư đã đáp ứng nhúng tay chuyện này, nghĩ đến nhất định có thể giải quyết phiền toái. Nếu như, nếu như Cao Dư đều không giải quyết được, để cho Cao Cầu ra mặt cũng không muộn. . . Ngược lại, Cao Tiểu Muội đây tâm lý thực tế rất nhiều, nụ cười cũng biến thành càng thêm rục rờ.

+++++

Đêm đó, Cao Nghiêu Phụ chưa có về nhà.

Bất quá theo Cao Cầu, đây cũng là bình thường chuyện, lúc trước Cao Nghiêu Phụ cũng có đi suốt đêm không về tiền lệ.

Cao Dư không biết Cao Nghiêu Phụ đi nơi nào, Biện Lương lớn như vậy,

Hắn cũng không dễ tìm. Cho nên, hắn cũng không gấp, chỉ ở nhà bên trong chờ lấy. Đến ngày thứ hai buổi tối, Cao Nghiêu Phụ xuất hiện ở Cao phủ. Hắn khí sắc không thật là tốt, vành mắt biến thành màu đen, sắc mặt có chút trắng bệch, bước chân cũng lộ ra rất lờ lững, vừa nhìn chính là chơi bời quá độ. . . Đồng thời, Cao Dư nhìn ra, hắn khí sắc cực kém.

"Tam ca, đây là đang nơi nào chơi đùa, tại sao như vậy mệt mỏi?"

"Cùng người có gì liên quan?"

"Cũng không phải là không có liên quan, con là tiểu đệ rảnh rỗi buồn chán, nếu ca ca có một nơi tốt đẹp đáng để đến, tiểu đệ cũng muốn đi đùa bỡn một đùa bỡn."

Cao Dư vừa nói, còn cố ý lộ ra bách nạp trong túi Tiền dẫn.

"Đi ra, phải chơi đùa bỡn mình đi, ta còn muốn đi đọc sách."

Cao Nghiêu Phụ liền đẩy ra Cao Dư, thờ phì phò đi.

Mà Cao Dư tất nhìn đến hắn hình bóng, đứng chấp tay, khoe miệng phác hoạ ra một vệt nhu hòa đường vòng cung đến.

Có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

Khi Cao Dư cùng Cao Nghiêu Phụ tiếp lời thời điểm, có thể rõ ràng cảm nhận được, Cao Nghiêu Phụ lòng không bình tĩnh trạng thái. Tâm hắn chuyện rất nặng, hơn nữa có chút hốt hoảng. Khi Cao Dư hỏi hắn 'Ở nơi nào chơi đùa' thời điểm, ánh mắt của hắn còn có chút ít ly khai.

Sau đó, Cao Dư lộ ra bản thân lượng tiền, Cao Nghiêu Phụ trong ánh mắt, lộ ra khao khát sắc.

Điều này nói rõ, hắn rất thiếu tiền!

Đồng thời, càng chứng minh Cao Nghiêu Phụ nhất định là gây phiền toái.

Cao Dư đã chủ động lấy lòng, hắn có thể biết thời biết thế hướng về Cao Dư vay tiền.

Thế nhưng hắn không có, có lẽ là bởi vì hắn ngạo khí, có lẽ là xem thường Cao Dư. . . Có thể, hắn sợ hãi kinh động Cao Cầu?

Cao Dư cảm thấy, đứng đầu sau đó một loại khả năng, lớn nhất.

"Tứ ca, tình huống thế nào?"

"Có vấn đề."

Cao Dư vừa nói chuyện, lấy ra một chồng Tiền dẫn, đưa cho Cao Tiểu Muội.

"Tứ ca, ngươi làm gì vậy?"

"Nếu như ta đoán không sai, Tam ca rất thiếu tiền, hắn nhất định còn sẽ tìm ngươi vay tiền."

Người đem tiền này cấp hần, liền nói là người một điểm cuối cùng tích góp. Sau đó, người liền không cần lo, ở nhà chờ tin tức ta."

Cao Tiểu Muội thoáng cái khấn trương, "Tứ ca, Tam ca hần. . ."

"Yên tâm, ta sẽ tra được."

Tam ca sĩ diện hảo, cho nên không chịu cúi đầu trước ta. Có thể một khoản không viết ra được hai cái cao chữ, liền tính toán hai người chúng ta trong lúc đó mâu thuẫn sâu hơn, cũng là hai người chúng ta sự tình. Ta bắt nạt hần có thể, người ta lại không được. . . Cho nên, ta nhất định sẽ tra rõ."

"Kia, liền nhờ cậy Tứ ca rồi!"

Cao Tiểu Muội gật đầu liên tục, liền xoay người rời đi.

Ngày thứ hai, Cao Dư sáng sớm nổi dậy.

Hần theo thói quen tại trong vườn hoa, mở ra toàn bộ bản đồ hình ảnh, cũng mở ra chạy nhanh kỹ năng.

"Tứ ca, người đoán không sai, Tam ca tối hôm qua, lại tìm ta vay tiền rồi."

Cao Tiểu Muội từ bên ngoài chạy vào, mặt hốt hoảng.

Cao Dư đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc thu hồi bản đồ, nhẹ giọng nói: "Vậy hần bây giờ thế nào? Đang ở nhà bên trong sao?"

"Mới vừa rời ra cửa."

"Rất tốt!"

Cao Dư rửa mặt một cái sau đó, kêu Mã Đại Trắng, rời đi Cao phủ.

Hần lần này không có cưỡi ngựa, mà là chậm rãi đi bộ.

Khi tiến vào Biện Lương cửa thành sau đó, hần mang theo Mã Đại Trắng đi tới Châu Cầu bên cạnh một cái đối diện đường cái tiệm nhỏ.

Tiệm nhỏ môn kiếm không lớn, cổng lồng hấp bên trong, bày đầy bánh bao.

Bánh bao, cũng là bánh hấp. « Yến Ký Di Mưu Lục » bên trong có ghi chép: Nay tục, tiết mặt lên men, có lẽ có nhân bánh, hoặc không có nhân bánh, đều gọi là bánh bao.

Mà Hoàng Đình Kiên « Phù Ông Tập Thuyết » lại xưng: Lên cao su bánh bột, nay thuộc về bánh bao.

Chỉ có điều, tại Biện Lương xưng là bánh bao, tại Sơn Đông gọi là bánh hấp. Cùng món khác, bất quá bởi vì địa vực mà không có cùng cách gọi mà thôi.

Tiệm nhỏ, tên là Ngự Dương Man Đầu, tại khu vực Châu Cầu phi thường nổi danh.

Cao Dư muốn mua nóng hổi bánh bao, cùng Mã Đại Trắng tựa vào đầu cầu, vừa ăn một bên xem ngã tư đường cảnh sắc.

Không mất một lúc, liền thấy Thường Tiểu Lục vội vã đi tới.

Hần nhìn thấy Cao Dư, lập tức chạy đi hai bước, "Nha Nội, tại sao nhắm tốt khẩu vị, ở chỗ này ăn bánh hấp?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: Nha Nội cũng nguyện tập võ?

"Là bánh bao!"

Cao Dư cười nói, liền đưa một cái bánh bao cho Thường Tiểu Lục.

"Bánh bao nhà này không sai, cha ta cũng thường ăn nhà hần, cho nên ta đặc biệt tới nếm thử.

Chủ quán, người đây Ngư Dương Man Đầu, lại vừa là giải thích thế nào? Ngư Dương tươi cười, liền hướng cái tên này, nhất định là làm ăn thịnh vượng."

Bán bánh bao, là một nữ nhân, bốn mươi bộ dáng.

Trước người của nàng buộc lên một khối toái nát vải bông vậy, nghe được Cao Dư mà nói, liền cười khanh khách.

Tại Biện Lương làm ăn, phải học khéo léo.

Nữ nhân nghe Thường Tiểu Lục xưng hô Cao Dư làm 'Nha Nội '. Cũng biết đây là quan lại đệ tử. Nhà hần bánh bao này, thật đúng là có không ít quan chức thường thức qua. Cho nên, tuy rằng Cao Dư cùng Thường Tiểu Lục đều là vùng khác khẩu âm, nàng như trước thập phần cung kính.

"Nha Nội nói đùa, nô họ Dương, phu ta kia họ Vu.

Lúc trước gọi là thời điểm, liền nói đem họ liền cùng một chỗ liền như vậy. Sau đó có vị Đại Quan Nhân liền nói, cứ gọi làm Ngư Dương Man Đầu, lấy một hài âm. Nô vốn là vẫn không rõ danh tự này chỗ diệu dụng, nghe Nha Nội giải thích, mới biết có việc này ảo diệu."

Là có hay không như vậy?

Sợ chỉ có đây Dương Thị tự mình biết.

Ngược lại, Cao Dư nghe rất thoải mái, cười to nói: "Tẩu tẩu bắt đầu diệu nhân, biết nói chuyện."

Nói xong hần lại muốn ngũ cái bánh bao, cho Thường Tiểu Lục hai cái, còn lại cho Mã Đại Tráng, sau đó nói: "Lại muốn thập cái bánh bao, để cho người ta đưa đi nước ngọt đường hầm Lão Thường nhà."

"Nha Nội, không được."

"Có cái gì không được, bắt quá mấy cái bánh bao thôi."

Vừa nói chuyện, hần liền trả tiền, xoay người rồi đi.

Thường Tiểu Lục bận rộn theo sau, cùng Mã Đại Tráng song song đi sau lưng Cao Dư.

"Nhìn chăm chú vào sao?"

"Hồi nha bên trong mà nói, dựa theo Nha Nội phân phó, chốc lát không có nhàn rồi.

Tam Lang sau khi ra cửa, đi ngay Thái Học. Tiểu Đê đã bố trí khuyến tử nhìn chăm chăm, tuyệt sẽ không làm trễ nãi Nha Nội đại sự."

Thường Tiểu Lục đã từ tiệm lão Lý gia, dọn đi rồi nước ngọt đường hầm.

Tuy nói là cho mượn đến nhà ở, nhưng cuối cùng là có đặt chân nơi, tính toán nghỉ ngơi.

Sau đó, chính là vì hần bố trí vô tích sự. Bất quá đây cũng không phải là trong chốc lát có thể giải quyết, Cao Dư còn chưa nghĩ ra, đem hần bố trí ở nơi nào.

Từ từ đi, cũng không nhất thời vội vã.

Ngày hôm trước hần được Cao Tiểu Muội nhắc nhở, sẽ để cho Mã Đại Tráng thừa dịp đến Đại Tướng Quốc Tự, tìm Lỗ Trí Thâm học võ chặn cửa, thuận đường thông báo rồi Thường Tiểu Lục, để cho hần nhìn chăm chăm Cao Nghiêu Phụ. Thường Tiểu Lục đầu gì làm một Tu Thành Đồ Đầu, đây cạnh người bản lĩnh không kém. Chuyện này đối với hần mà nói, vốn là quen việc dễ làm, không có gì khó, hần đương nhiên không thể nào cự tuyệt.

Đây ban ngày ban mặt, Cao Nghiêu Phụ xác thực không có khả năng lăm đi hoang đường.

Cho dù hần muốn đi hoang đường, những cái kia lục sự nhóm đều muốn vẫn chưa rời giường, càng không thể nào đi chiêu đãi hần.

Cho nên, Cao Dư cũng không lo lắng.

"Lục ca, giúp ta nhìn chăm chú được rồi hần, có tình huống gì, đi ngay Đại Tướng Quốc Tự vườn rau xanh tìm ta."

"Tiểu Đê mình bạch."

Thường Tiểu Lục vừa muốn đi, lại bị Cao Dư ngăn cản.

Chỗ của hấn trước sau như một đồng tiền, thả trong tay Thường Tiểu Lục.

"Nha Nội, đây là ý gì."

"Đừng vội ồn ào, cầm chính là.

Có câu nói là Hoàng Đế không kém đối Bình, cha con người giúp ta chân chạy, không thể thiếu phải có chi tiêu.

Số tiền này cầm đi dùng, nếu không đủ thì rồi hãy tới tìm ta. Ta nhớ được, nhà người Đại Lang cũng không nhỏ, đang thân thể cao lớn, hết sức đối hấn."

Con trai của Thường Tiểu Lục năm nay mười hai, so với con Cao Dư nhỏ năm tuổi.

Thường Tiểu Lục nghe, cũng liền không chối từ nữa, đem tiền giả trang tốt, chấp tay, liền xoay người rời đi.

Hấn là một người thông minh, Cao Dư đối với hấn một nhà không sai, tuy nói còn không có an bài chuyện thật tẽ, nhưng là lại an bài nhà ở.

Đây không phải là một cay nghiệt thiếu tình cảm người, làm rất tốt, liền sẽ không bạc đãi mình.

Thường Tiểu Lục cũng là lão giang hồ, hấn biết rõ, tiếp theo hấn phải đem sự tình làm xong, nếu không nhất định bị Cao Dư coi thường. . .

+++++

"Tiểu Ngư Nhi,

Tam ca có đúng hay không có tai họa?"

Mã Đại Tráng tại Thường Tiểu Lục sau khi đi, không nhận được hỏi.

"Ngừng hỏi nhiều như vậy, chỉ để ý luyện võ.

Những chuyện khác, ta từ sẽ an bài, người không cần bận tâm. Thật muốn người hỗ trợ thời điểm, ta cũng sẽ không khách khí với người."

"được!"

Mã Đại Tráng bữu môi, một bộ 'Người là đại ca người định đoạt' biểu tình.

Cao Dư nói không sai, để cho hấn sử lực khí, đánh nhau đều có thể, để cho hấn dùng đầu óc, liền có chút phiền phức.

Nếu Cao Dư phân phó như vậy rồi, hấn cũng liền không hỏi tới nữa.

Đại Tướng Quốc Tự, vườn rau xanh.

Khi Cao Dư mang theo Mã Đại Tráng đến vườn rau xanh thời điểm, ngoài ý muốn thấy được Trần Nghiễm.

Hai người có lẽ là vừa thiết tha hết, cho nên đều là mồ hôi nhỏ giọt, mặc lên một cái áo mỏng, ngồi ở bên ngoài thiện phòng, dưới mái hiên cửa hiên trên uống rượu.

Mã Đại Tráng thứ nhất, liền phi thường cảm thấy lúc đầu luyện võ.

Mà Cao Dư tắt cười híp mắt đi tới, chấp tay cười nói: "Trần giáo đầu, đã lâu không gặp."

"A, Nha Nội sự vụ bận rộn, ta ngược lại thật ra muốn đi báỉ kiến, nhưng lại không dám."

"Giáo đầu, lời này của người nói quá giả. . . Ta nghe Đại Tráng nói, hấn ở bên này tập võ, ít nhất nhìn thấy người lần hai.

Ta mỗi ngày làm gì, người còn có thể không biết sao? Bận rộn giúp cái gì, ta kia cha mẹ đem ta cưng chiều đến xương tủy, chính là động một chút đã cảm thấy ta khổ cực. Trong ngày ở nhà, chỉ có thể tự tìm chút chuyện vui, làm sao đến 'Bận rộn' nói đến."

Lưu lạc bên ngoài mười lăm năm, bây giờ về nhà, dĩ nhiên là thành người một nhà ưa thích trong lòng.

Cao Dư nói có chút khoa trương, nhưng cũng chẳng có gì lạ.

Trần Nghiễm cùng Lỗ Trí Thâm nghe cười ha ha, Lỗ Trí Thâm càng chỉ Cao Dư nói: "Sur huynh quá giáo hoạt, ta đây xem người không phải nhàn rồi, là bị dọa sợ đến không dám ra ngoài đi."

"Hừ!"

Cao Dư liền vội vàng làm ra chó có lên tiếng thủ thế.

"Đại hòa thượng, họa là từ ở miệng mà ra."

Gần đây một đoạn thời gian, Biện Lương Thành khắp nơi đều tìm Cao Dư tin tức.

Kia « Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp » quả thực làm động tới không ít người, cho tới Cao Dư hôm đó tại Bạch Hồ cầu làm đánh, lại bị người trở thành một đoạn Bình dân, tại trà tùy tiện trong tủ lâu truyền bá. Lỗ Trí Thâm Bản không biết kia được Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp người chính là Cao Dư. Nhưng hẳn cũng không ngu ngốc! Dem ngày đó sự tình liên hệ tới, hẳn liền loáng thoáng đoán được chân tướng của sự tình.

Hắn ngay cả bận rộn che miệng, hắc hắc không ngừng cười.

"Sớm biết, hôm đó sẽ phải ngại một trăm quan."

"Người bây giờ cũng có thể thỉnh cầu a."

"Vậy người cho ta một trăm quan."

"Đừng mơ tưởng!"

Hai người vừa nói, lại vừa là một hồi cười to, lại chọc cho một bên Trần Nghiễm chẳng biết tại sao.

"Nha Nội, trưởng lão, các người đây đánh là bí hiểm gì a."

"Không có nói hay không!"

Cao Dư mím môi, lắc đầu liên tục.

Mà Lỗ Trí Thâm cũng mô phỏng theo hắn bộ dáng, làm ra một bộ ngây thơ bộ dáng, che miệng nói: "Ta đây cái gì cũng không biết."

Nhìn đến hai bọn họ biểu tình, Trần Nghiễm liên tục cười khò.

"Một cái vô lại, một cái giả ngây giả dại, hai người các người thật đúng là hợp tánh."

Nói xong, chính hắn cũng nở nụ cười.

Mã Đại Tráng kéo đuôi gân cốt xong, lúc đầu chịu đựng lực khí.

Lỗ Trí Thâm làm một cái to mặc nhân lớn cộc, để cho Mã Đại Tráng làm một bên luyện tập quyền cước.

Mà Cao Dư tắt nồng nhiệt nhìn đến hắn luyện, còn thỉnh thoảng mở miệng chỉ điểm, lại luôn có thể nói ra Mã Đại Tráng sai lầm ra đây.

"Nha Nội, nhãn lực không tệ a."

"A, ta sư phụ kia, cũng coi như được hảo công phu."

Ta tính tình bì xấp, không muốn học tập, nhưng lại năng lực nhìn ra thật xấu đến. Phải dùng miệng lưỡi nói, chính là giáo đầu người cùng đại hòa thượng liên thủ, cũng chưa chắc có thể nói tới qua ta; nhưng nếu muốn cùng ta thực sự cái động thủ mà nói, phỏng chừng hai người các người một ngón tay là có thể thắng ta.

Chính là sư phụ ta, lúc còn sống cũng nói ta là ngoài miệng vô địch thiên hạ, trên tay thô kệch ngựa cầu!"

Lỗ Trí Thâm đầu tiên là cười ha ha, nhưng chợt vừa toát ra một vệt say mê biểu tình.

"Mặc dù không biết lão tiên trưởng đến tột cùng như thế nào, coi như dựa vào người nhãn lực này, thì biết rõ nhất định lợi hại."

Chỉ hận ta biết muộn, nếu không có thể cùng lão tiên trưởng thiết tha, nhất định là một vui thú lớn. . . Đáng tiếc, đáng tiếc a!"

Đây ngọc hòa thượng, một lời không hợp liền oa nha nha kêu to.

Trần Nghiễm đã thâm dĩ vi nhiên, ở một bên gật đầu nói phải.

"Nha Nội, người căn cốt Vô Song, chính là Đại Tráng, cũng chưa chắc so hơn được với người."

Như vậy căn cốt nếu không tập võ, há chẳng phải là lãng phí? Không bằng người theo ta học tập súng đi. . . Đại hòa thượng công phu, không thích hợp người, thế nhưng ta đây súng bông, chính là có thể luyện. Nếu người nguyện ý học tập, ta nguyện dốc túi mà truyền thụ, không biết Nha Nội ý như thế nào?"

Đây là Trần Nghiễm a!

Đồng Kinh tám trăm ngàn Cầm Quân súng bông Tổng Giáo Đầu, một cán thiết thương được xưng đánh khắp Biện Lương không địch thủ súng ngu ngốc.

Đây Biện Lương trong thành, không biết được lại có bao nhiêu người muốn cùng hấn tập võ, hấn lại coi thường. Bây giờ, nhưng phải chủ động Giáo sư Cao Dư.

Biến thành người khác, nói không chừng đã kích động vạn phần.

Thế nhưng Cao Dư lại biểu tình bình thường, "Tập võ, có khổ hay không?"

"Tự nhiên khô!"

"Vậy ta không học tập. . . Năm đó sư phụ ta muốn dạy ta, ta chính là ăn không được khổ, bây giờ nếu theo người học, hấn nhất định sẽ mất hứng."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Xin viện trợ

Cao Dư nhìn như đùa giỡn một dạng cự tuyệt, nhưng Trần Nghiễm lại biết, hấn rất nghiêm túc.

Đối với Cao Dư mà nói, Hoài Thanh đạo trưởng không chỉ là sư phụ hấn, càng là hấn ân nhân, phụ thân hấn. Hấn đối với lão đạo trưởng cảm tình, cho dù Cao Cầu cũng không cách nào đánh đồng với nhau. Mười lăm năm sống nương tựa lẫn nhau, mười lăm năm bốn ba lưu lạc, hấn từ một cái trong tả trẻ sơ sinh, trưởng thành lên thành mà nay Cao Nha Nội, lão đạo trưởng thật sự nỗ lực tâm huyết, Cao Dư tâm lý rõ ràng.

Sư phụ thật ra thì cũng không muốn hấn trà trộn giang hồ, càng hy vọng hấn có thể an ổn cả đời.

Cũng chính là nguyên nhân này, lão đạo trưởng thời điểm sống sót, tuy rằng cũng thúc giục Cao Dư luyện võ. Có thể Cao Dư tính tình lười biếng, luyện hai ngày cảm thấy khổ, liền một hồi làm nũng, lão đạo trưởng cũng liền biết thời biết thế không còn đốc thúc, theo Cao Dư tùy tính tình đến.

Hấn có muốn tập võ hay không?

Nghĩ!

Hấn muốn làm sư phụ báo thù.

Nhưng hấn cũng biết, mình chịu không nổi cái loại này hạ luyện Tam Phục, Đông luyện Tam Cứu khổ.

Hơn nữa báo thù có rất nhiều loại phương pháp, sư phụ cao như vậy thân thù, còn chưa phải là bị người giết hại? Cho nên, Cao Dư cho là, muốn báo thù, võ công cũng không đáng tin, đáng tin là đầu não.

Trần Nghiễm nguyên ý truyền hấn súng bông, hấn chẳng muốn học tập.

Hơn nữa, Trần Nghiễm nói đốc túi truyền cho, đó chính là sư phụ cùng đồ đệ quan hệ.

Cao Dư trong lòng, sư phụ chỉ có một người, chính là Hoài Thanh đạo trưởng. Những người khác, võ công khá hơn nữa, cũng không cách nào thay thế địa vị hấn.

Về phần căn cốt nói đến. . . Trong lòng của hấn rất rõ.

Sư phụ từng nói qua hấn căn cốt một dạng không được coi chờ.

Trần Nghiễm đương nhiên cũng sẽ không nói láo, hấn căn cốt biến hóa, xuất xứ từ với Quang Âm Thiền, xuất xứ từ với sư phụ ban cho, hấn làm sao có thể lánh tìm thầy học cửa?

Cao Dư tùy tiện, cái gì cũng không để ý.

Có thể tôn sư trọng đạo, hấn lại nhớ trong lòng. Muốn làm sư phụ hấn, trừ phi lão đạo trưởng trọng sinh, những người khác, chớ hòng mơ tưởng.

Trần Nghiễm lộ ra vẻ thất vọng, lại không thể làm gì.

Hắn muốn nhận Đồ, có thể Cao Dư không đồng ý, hắn lại có thể thế nào?

Cao Dư là Nha Nội, hắn lão tử là Trần Nghiễm cấp trên, nếu thật muốn mạnh mẽ thu đồ đệ, phỏng chừng Cao Cầu cũng sẽ không đáp ứng.

"Nếu Nha Nội không muốn tập võ, vậy cứ coi như ta chưa nói.

Bất quá, Nha Nội căn cốt. . . Như vậy đi, ta có một ít tán thù.

Nếu Nha Nội không ngại, có thể dạy cho người, người ta vẫn là bằng hữu chi giao, không biết Nha Nội nguyện ý hay không?"

Trần Nghiễm thu đồ đệ, tự nhiên có tư tâm quấy phá.

Nhưng hắn cũng là chân ái Cao Dư căn cốt, muốn truyền thụ Cao Dư.

Cao Dư gãi gãi đầu, cười khỏ nói: "Giáo đầu, người nếu muốn truyền cho ta công phu, liền chỉ để ý truyền thụ, ta có học hay không biết, lại không nhất định.

Ta cũng không phải là xem thường võ nhân, thật sự là đối với lần này không có hứng thú.

Bằng hữu chi giao, đó là tự nhiên, người có truyền hay không ta công phu, ta đều coi người là bạn, một điểm này tại sao cũng sẽ không cải biến."

Trần Nghiễm nghe, cũng cười.

Tuy là cười có chút khổ sở, nhưng trên mặt cũng không có biểu lộ ra.

"Giáo đầu, người quá không lạnh lệ."

Một bên Lỗ Trí Thâm không nhìn được, không nhìn được nói: "Nha Nội, giáo đầu thật ra thì, là có chuyện cầu xin người."

"Ồ?"

"Giáo đầu cả đời thấm nhuần Thương Đạo, dưới gối không có nữ tử.

Nhưng hắn có một cô em gái, năm xưa gả đi Tây Kinh, tại năm ngoái qua đời. Muội muội của hắn lưu lại nhất tử, tên là Lý Đại Chí, bởi vì đắc tội người, phán xâm chữ lên mặt Tần Châu. Người cũng biết, Tần Châu nghèo nàn, lại tiếp giáp Tây Hạ, cũng không an toàn. Hắn kia cháu ngoại lại là một không thể đánh. . . Cho nên, hắn muốn mời người giúp một tay, xem có thể hay không để cho hắn cháu ngoại, không cần đi tới Tần Châu."

Trần Nghiễm, nhất thời mắc cỡ đỏ bừng mặt.

Hắn lần này chủ động hướng về Cao Cầu dựa vào, thật ra thì cũng là vì chuyện này.

Chỉ có điều, hắn tính tình ngạo mạn, lúc trước Cao Cầu lôi kéo hắn, hắn không muốn đầu nhập vào, mà nay càng không muốn chủ động đến cửa.

Cho nên thì có thu đồ đệ nói đến.

Trần Nghiễm quả thật yêu Cao Dư căn cốt, nhưng cùng lúc cũng muốn mượn quan hệ này, tìm Cao Cầu hỗ trợ.

"Người cháu ngoại,

Chọc cái gì chuyện?"

"Ài, ta kia em rể, là Tây Kinh nổi danh khám nghiệm tử thi, chí lớn hài nhi cũng là thừa kế nghiệp cha, làm Tây Kinh khám nghiệm tử thi.

Năm ngoái đấy, Tây Kinh ra khỏi 1 cọc án mạng, nha môn phán định là tự sát.

Nhưng ta kia hài nhi cũng không quá đồng ý, vì vậy tự mình. . . Đó là 1 cọc độc sát án kiện. Hắn tuy rằng đánh giá chính xác, lại để cho Lạc Dương Lệnh mặt mũi không ánh sáng. Vì vậy liền tìm một lý do, phán hắn xâm chữ lên mặt Tần Châu. Ta thật sự là không đành lòng hắn đi Tần Châu chịu khổ."

"Thì ra là như vậy!"

Cao Dư bưng tỉnh, suy nghĩ một chút nói: "Chuyện này, giao cho để ta giải quyết, giáo đầu không cần gấp gáp.

Bất quá ta hôm nay sẽ không trở về, muốn ở bên này kiểm chứng một ít chuyện. Ngày mai, ta đi tìm phụ thân ta, xem có thể hay không hỗ trợ."

"Nếu thật có thể tránh cho ta kia chí lớn mà xâm chữ lên mặt nổi khổ, Trần Nghiễm vô cùng cảm kích."

"Giáo đầu, ngươi lại loạn nói."

Cao Dư mặt trầm xuống, chỉ Trần Nghiễm nói: "Ngươi tìm ta hỗ trợ, là để mất ta, ta có thể giúp đỡ tự nhiên bang."

Đương nhiên, nếu như Lý Đại Chí thật là bị xử oan, ta sẽ nghĩ biện pháp; nhưng nếu như hấn. . . Nói như vậy, ta cũng mặc kệ.

Ta không muốn làm kia đồ vứt đi giúp đỡ kịp thời!

Ngươi làm bằng hữu ta, ta không thể để cho ngươi sinh nhai chịu thiệt; nhưng ngươi nếu như là gạt ta, cho dù ngươi là Biện Lương đệ nhất nhân, ta cũng sẽ không hỗ trợ."

"Nói thật hay!"

Lỗ Trí Thâm nghe, vỗ tay cười to.

Mà Trần Nghiễm tất nhiên mặt nói: "Người ta ta không dám hứa chắc, nhưng ta kia chí lớn, ta lại biết, hấn là cái người đang hoang."

"Đã như vậy, vậy thì dễ làm!"

Vừa nói, Cao Dư bụng chén lên, "Giáo đầu, không nói gì cả, uống rượu."

"Không sai, uống rượu!"

Trần Nghiễm cười to, bụng lên bát uống một hơi cạn sạch.

Ba người cứ như vậy vừa ăn rượu vừa trò chuyện trời, càng về sau Mã Đại Tráng cũng tham dự vào, khiến cho bầu không khí có gắng hết sức nóng nảy trào dâng.

Ăn xong rồi rượu, Cao Dư có chút buồn ngủ, liền ngủ ở Lỗ Trí Thâm trong thiện phòng.

Trần Nghiễm buổi chiều còn có chuyện, cho nên liền cáo từ ly khai.

Lỗ Trí Thâm chính là cái loại này càng uống càng có tinh thần, vì vậy kéo Mã Đại Tráng thao luyện, đem Mã Đại Tráng thu thập tiếng kêu rên liên hồi.

Bất tri bất giác, sắc trời đã tối.

Cao Dư ngủ mơ màng màng, bị người đánh thức.

Trong thiện phòng, điểm một ngọn đèn dầu, Thường Tiểu Lục vội vàng nói: "Nha Nội, Tam ca hoạt động."

"Ồ?"

Cao Dư ngồi dậy, nói: "Đi nơi nào?"

"Hấn đi đông Minato bến tàu, leo lên một chiếc du thuyền."

Tiểu Đê để cho khuyên tử ở bên kia nhìn chăm chăm, ta vội vã chạy tới, cùng Nha Nội biết được."

Cao Dư rửa mặt, liền kéo Thường Tiểu Lục đi ra ngoài.

"Nha Nội, đi đâu?"

"Ta có chút việc, Đại Tráng buổi tối ngay ở ngươi bên này, đại hòa thượng hao tổn nhiều tâm trí."

"Ước chừng phải ta đây giúp một tay sao?"

"Không cần!"

Cao Dư cũng lấy Lỗ Trí Thâm khoát tay, vừa đi vừa nói: "Nếu ta ngươi cần phải hỗ trợ thời điểm, nhất định sẽ không khách khí với ngươi."

Nói xong, hấn và Thường Tiểu Lục liền đi ra vườn rau xanh.

"Người cao to, ngươi biết nhà ngươi Nha Nội đi làm sao?"

"Không biết a, hấn nói để cho ta với ngươi luyện thật giỏi Võ, luyện giỏi quyền cước, có là cơ hội giúp hấn."

"Hừm, nói cũng có đạo lý. . . Ngươi đây người cao to ăn được ngủ được, ngược lại có chút giống như ta đây, nhưng không có ta đây như vậy thông minh"

đầu nào."

Lỗ Trí Thâm nói xong, liền không để ý nữa thái Mã Đại Trắng.

Hắn nhanh nhận thông suốt đi ra vườn rau xanh, thấy vườn rau xanh xéo đối diện, ngồi mấy cái nhàn hán, liền hướng đối phương vẫy vẫy tay.

Mấy cái nhàn hán thấy vậy, liền vội vàng chạy đi tiến lên.

Lỗ Trí Thâm ở tại bọn hán bên tai thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ mấy câu, liền thấy nhàn hán trả lời đáp một tiếng, liền vội vã rời đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Du thuyền

Vào đêm, mới vừa lên đèn.

Huyền não Bất Dạ Thành, tại Biện Lương mở màn.

Hồng kiều hai bên trên đường, người đi đường hỗn tạp đi, huyền não não nhiệt.

Trên mặt sông, Thương Thuyền cùng quan thuyền giảm bớt, từng chiếc từng chiếc họa phảng, du thuyền, qua lại mặt sông, càng tăng thêm mấy phần phồn hoa khí phái.

Cao Dư cảm thấy đông Minato bến tàu thì, trên bến tàu cập bến bốn năm con thuyền.

Một cái gầy nhỏ ngắn gọn thiếu niên chạy tới, hướng về Cao Dư hát cái mập dạ: "Thường Hòa gặp qua Nha Nội."

Mười hai mười ba tuổi hài tử, lại có phi phạm khôn khéo.

Cao Dư nhìn hán một cái sau đó, cười đối với Thường Tiểu Lục nói: "Lục ca, xác thực nuôi đứa con trai tốt."

"Hắc hắc, cũng muốn Nha Nội diu đất mới phải."

Cao Dư không có tiếp lời, con gât đầu một cái, hỏi Thường Hòa nói: "Tiểu Ất, Tam ca của ta lên được chiếc thuyền kia?"

"Hồi nha bên trong mà nói, đã đi rồi."

"Ồ?"

Thường Hòa nói: "Tam Công một cái vừa mới lên một chiếc mạ vàng du thuyền, đã đi ra rồi chun trà quang cảnh."

Tiểu Đễ không cách nào ngăn trở, chỉ nhớ rõ kia du thuyền bộ dáng, còn có bọn họ ly khai phương hướng. . . Bất quá Tiểu Đễ cảm thấy, bọn họ không đi ra lọt quá xa."

"Nói thế nào?"

"Một loại du thuyền, cần tám cái người chèo thuyền."

Mà chiếc kia du thuyền, bắt quá năm người. . . Hơn nữa, Tiểu Đễ mới vừa rồi còn nghe, kia du thuyền là gần hai tháng mới đến Biện Lương, cách tam soa ngũ xuất hiện, tựa hồ là tư nhân toàn bộ. Theo bến tàu người ta nói, nó phần lớn đều là dọc theo sông mà đi, vừa xuất hiện, liền thâu đêm suốt sáng."

"Tiểu tử này, thông minh."

Cao Dư không nhịn được, khen một tiếng.

Câu này nhìn như tùy ý khen, để cho Thường Tiểu Lục mặt mày hớn hờ, so với Cao Dư khen hán còn sung sướng hơn.

Bất quá, hấn cũng biết tiến thoái. Có mấy lời nên nói, có mấy lời không nên nói. . . Mấu chốt là, muốn cho Cao Dư có ấn tượng.

Có ấn tượng, so cái gì đều mạnh!

"Nha Nội, tiếp theo làm sao bây giờ?"

"Tiểu Át!"

"Nha Nội phân phó."

"Đi hỏi thăm một chút, chiếc kia du thuyền tình huống cụ thể. Thế nhưng nhớ kỹ, không được đánh răn động cò, nếu không ta cũng không nhẹ tha cho người."

"Nha Nội yên tâm, Tiểu Đễ minh bạch."

"Lục ca, chúng ta nghĩ một chút biện pháp, xem có thể hay không đi tìm một chút."

Thường Tiểu Lục cha con trả lời đáp một tiếng, liền chia nhau bận rộn đi.

Không mất một lúc, Thường Tiểu Lục mặt mày ủ rũ trở về, cười khổ nói: "Nha Nội, có hơi phiền toái."

"Làm sao?"

"Đây bến tàu du thuyền, đều là vật có chủ."

Mới vừa rồi Tiểu Đễ lần lượt hỏi thăm một chút, đều bị người quyết định, đang đợi trước người đến. Còn lại có vài chiếc thuyền con, nhưng phải giá trị rất cao, hơn nữa nhìn bộ dáng, không phải kia đứng đắn lộ số, cho nên Tiểu Đễ liền không dám đáp ứng. . . Chúng ta, làm sao bây giờ?"

Chính là giữa xuân, du ngoạn sông thời điểm tốt.

Biện Lương Thành họa phảng cùng du thuyền tự nhiên không phải số ít, thế nhưng tại mùa này, lúc này, khẳng định bị người quyết định.

Dùng thuyền nhỏ sao?

Những thuyền nhỏ kia, cũng thường có người cho mượn.

Tạt qua trên sông, là Biện Lương một phong cảnh đánh tan.

Tuy nói giá cả mắc tiền một tí, Cao Dư ngược lại cũng không sợ. Về phần nói không phải đứng đắn lộ số. . . Theo Cao Dư, cũng không thành vấn đề.

Trọng yếu là, nhìn lên trời sắc, giống như muốn mưa.

Trên thuyền nhỏ tron bóng, nếu mắc mưa, cũng sẽ không rất thụ thái.

Ngay ở Cao Dư do dự thời điểm, trên mặt sông đi tới một chiếc tiểu hình họa phảng, ở trên bến cảng đậu.

Từ thuyền thượng xuống tới rồi vài người, xa xa liền hướng đến Cao Dư vẫy tay.

Cầm đầu, là một người thiếu niên quân, hấn cười hô: "Vừa rồi tại trên thuyền thì, nhìn đến giống như là Nha Nội, quả nhiên không sai."

"Người. . ."

Cao Dư nhìn thấy thiếu niên kia, trước tiên sững sờ, chợt cười.

Hấn nhận ra đối phương, chính là ngày đó buổi tối tại Bạch Hồ cầu, cùng hấn làm đập đánh cược thiếu niên.

Sau đó thiếu niên này còn phái rồi người theo dõi hấn, kết quả bị Lỗ Trí Thâm đánh bất tỉnh.

Thật là oan gia hẹp lộ, không nghĩ tới cư nhiên ở nơi này đông Minato trên bến tàu, cùng hấn gặp nhau.

"Tiểu Quan Nhân, vẫn khỏe chứ."

Cao Dư chấp tay, cùng thiếu niên kia chú ý.

Hấn không sợ đối phương tìm phiền toái! Nơi này là Biện Lương Thành, hấn là con trai của Cao Cầu.

Mặc dù nói Cao Cầu chỉ là một Vũ Quan, hơn nữa không được người thích. Thế nhưng, luận kỹ năng năng lượng đến, Cao Cầu năng lượng không nhỏ.

Cho nên, Cao Dư thật đúng là không sợ.

Bất quá, hắn cũng không có xem thường.

Thiếu niên này cũng biết rồi hắn thân phận, có thể thấy lai lịch cũng không nhỏ.

Hắn nhìn qua thật giống như không có ác ý gì, tuổi không lớn lắm, lại lộ ra một cỗ khôn khéo.

Thiếu niên đi tới nói: "Nha Nội quả thực không nên, hôm đó thắng ta, không nói một tiếng liền đi, ngay cả tên đều không lưu lại."

"Ha ha, cho dù không có đề tên lại, Tiểu Quan Nhân không cũng biết sao?"

Vừa nói, Cao Dư hướng thiếu niên người sau lưng nhìn một cái.

Trên mặt người kia, còn lưu lại một tia máu ứ đọng, xem ra Lỗ Trí Thâm một quyền kia, đúng là khí lực không nhỏ.

Tựa hồ cảm giác được Cao Dư ánh mắt, Phú Quý mặt liền biến sắc, lộ ra xấu hổ, tức giận, cuối cùng lại vừa là bất đắc dĩ. . .

"Nha Nội ở chỗ này, chờ người nào?"

Triệu Cấu phát hiện Cao Dư ánh mắt, nhưng giống như không biết, cười ha hả hỏi.

Hắn không nói, Cao Dư cũng sẽ không nói đêm hôm đó sự tình. Nghĩ đến thiếu niên này cũng có lai lịch người, nếu hắn không muốn xé rách da mặt, Cao Dư càng không biết chủ động đề cập. Sự phụ lúc còn sống nói qua: Giang hồ trên đường, thêm một người bạn thêm một con đường. Nếu đối phương không có ác ý, cũng không cần quan tâm. Có thể nếu như đối phương mang trong lòng ác ý, người liền không nên khách khí.

Từ trước mắt xem, Triệu Cấu đối với hắn, cũng không ác ý.

Hắn sơ lâm Biện Lương, ngoại trừ người nhà, chỉ nhận nhận thức Lỗ Trí Thâm cùng Trần Nghiêm.

Có cần phải mở rộng một chút bằng hữu quyền, biết thêm một số người, cuối cùng là mới có lợi.

Cao Dư nói: "Không sợ Tiểu Quan Nhân trò cười, ta có việc muốn cho mượn một chiếc thuyền, thế nhưng đây trên bến tàu họa phảng cùng du thuyền, phần lớn bị người quyết định. Có ý tìm thuyền nhỏ, xem sắc trời này, chốc lát nữa sợ là có mưa, cho nên có một ít do dự."

"Ồ?"

Triệu Cấu đảo tròn mắt một vòng, đã nảy ra ý hay.

"Đã như vậy, trên ta thuyền là được."

Cao Dư hướng chiếc kia tiểu hình họa phảng nhìn một cái, tại trong điện quang hỏa thạch thì có quyết định.

Thiếu niên này thật giống như không phải muốn tìm phiền toái, chỉ là không biết được sau khi lên thuyền, lại sẽ là cái gì sắc mặt. Thế nhưng, Cao Dư như trước sẽ không sợ sệt. Ngược lại không phải là hắn nói có Cao Cầu nâng đỡ, hắn có thể không sợ hãi. Chỉ nói thật trở mặt rồi, hắn cũng có kế thoát thân.

Nghĩ tới đây, Cao Dư gật đầu một cái, "Đã như vậy, vậy thì phiền toái Tiểu Quan Nhân."

"Xin mời!"

"Tiểu Quan Nhân mời."

Triệu Cấu cùng Cao Dư đi sóng vai, Thường Tiểu Lục theo ở phía sau, có chút không biết như thế nào cho phải.

Xem thiếu niên tư thế, cũng biết không giống bình thường.

Hắn cũng không biết mình là có nên hay không theo sau, nếu là bị đuổi xuống rồi thuyền, bỗng dưng bị mất mặt, ngược lại không đẹp.

"Tiểu Quan Nhân, cũng là du ngoạn sông sao?"

"Ha ha, coi là vậy đi. . . Khoảng ở nhà có chút phiền muộn, cho nên muốn đến ra đây đi một chút, không muốn gặp rồi Nha Nội."

"Còn chưa thỉnh giáo Tiểu Quan Nhân cao tính đại danh."

Thiếu niên sùng sốt một chút, bật thốt lên: "Vi cao, ta gọi là Vi cao."

Vi cao?

Chưa nghe nói qua!

Cao Dư đối với Biện Lương Công Khanh quý tộc cũng không quá hiểu, mà phụ mẫu cho hắn nhắc nhở vài người bên trong, cũng không có Vi họ quan chức. Bất quá, Biện Lương lớn như vậy, quan chức vô số. Hắn không biết, tựa hồ cũng rất bình thường, cũng không tệ xấu gì.

Về phần Triệu Cấu, hắn cũng không biết mình tại sao lại như vậy.

Chỉ là bản năng không muốn báo nổi danh tự, cho nên mới dùng mẫu thân họ, thuận miệng biên tạo.

"Nguyên lai vì Vi công tử."

"Công tử lại đảm đương không nổi, trong nhà của ta thứ 9."

"Đó chính là Cửu ca rồi."

Cao Dư hai người tới trên bến tàu, đang chuẩn bị lên thuyền, nhìn thấy Thường Tiểu Lục còn đậu ở phía xa.

Vì vậy hướng hắn vẫy vẫy tay, "Lục ca, đứng ở nơi đó làm sao? Lên thuyền lên thuyền, chúng ta còn phải nhanh chóng xuất phát đi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: cá chép ừ

Thường Tiểu Lục trong lòng ám áp, bận rộn một đường chăm chăm đi tới.

Nha Nội là một người thành thật!

Trong lòng của hắn nhắc tới. Nếu biến thành người khác, kia sẽ để ý hắn cảm thụ, nói không chừng đã quên mất hắn. Giống như Nha Nội như vậy, rõ ràng là coi hắn là làm người mình. Thường Tiểu Lục không khỏi có thật nhiều cảm khái, càng ngày càng quyết định, muốn đi theo Cao Dư.

Họa phảng không lớn, hơn nữa mặt ngoài nhìn cũng rất bình thường.

Thân thuyền tràn đầy lũ hoa cửa sổ, đầu đuôi hai tòa cửa lầu.

Trong khoang thuyền, còn bày ra có đồ gia dụng, bàn ghế giường, phi thường đầy đủ hết.

Nhìn ra được, người chủ thuyền này người thường thường ở trên thuyền, cho nên quét dọn cũng đặc biệt sạch sẽ.

Ngoại trừ sáu gã đi theo người làm ra, trên thuyền còn có bốn cái người chèo thuyền.

Triệu Cấu sau khi lên thuyền, hướng tuổi già người chèo thuyền khoát tay, tỏ ý có thể lái thuyền. Người chèo thuyền cũng không la toa, lập tức lái thuyền ly khai bến tàu.

"Cửu ca thuyền này, mặc dù không xa hoa, lại có khác một phen mùi vị."

"Phải không?"

Triệu Cấu cười to nói: "Nha Nội tốt mũi, thứ nhất liền phát hiện."

Hắn vừa nói chuyện, hướng trên thuyền phụ nhân nói: "Thất Nương, Ngư ừ xong chưa?"

"Cửu ca chờ một chút, còn cần đợi thêm chút lát. . . Đây cá chép ừ nếu hỏa hầu chưa đủ, liền không đủ mùi vị, cần phải có chút ít kiên nhẫn."

"Kia không gấp, trước tiên có thể đi lên viết Ân nhẹ, chúng ta vừa ăn vừa chờ."

"Được rồi!"

Thuyền nương trả lời đáp một tiếng, liền đến lái thuyền đi.

Triệu Cấu lúc này mới giải thích: "Thất Nương cá chép ừ, là Biện Lương tuyệt nhất.

Ngồi nhà nàng thuyền, chính là vì nàng tự tay nấu cá chép ừ, còn có đào hoa tửu. Hàng năm đào hoa đua nở thời điểm, chính là nàng cuộc sống gia đình ý đứng đầu ngày tốt. Vì hôm nay ăn cá chép ừ, ta nói trước mười ngày liền quyết định chiếc thuyền này."

Đang nói, thuyền nương bụng mâm thức ăn, đi vào khoang thuyền.

Thuyền tại trên sông đi, khó tránh khỏi sẽ có lắc lư. Thuyền nương lại như giẫm trên đất bằng, nhìn qua vẻ mặt như thường, đặc biệt dễ dàng.

Kia mâm thức ăn bên trên, bày ra có tê cay da gà, mù tạc quả dưa, còn có đĩa bàn thờ, gừng cay củ cà rốt chờ tám đĩa thức ăn. Thuyền nương đem chút thức ăn đặt ở thức ăn trên bàn, cười híp mắt nói: "Cừu ca ăn trước, kia cá chép ừ chờ một lát, là có thể lên tới."

"Thất Nương không cần đuổi, ta cùng với Nha Nội không gấp."

Thuyền nương cười một tiếng, liền lui ra ngoài.

Triệu Cấu tắt đèn ra cửa sổ, nhìn đến bên ngoài, nói: "Nha Nội nói thật đúng là chuẩn, trời mưa."

"Ồ?"

Cao Dư đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, cùng Triệu Cấu đứng sóng vai, hướng phía ngoài nhìn.

Lã lướt mưa phùn đến rất đột nhiên, lại nhuận vật không tiếng động.

Hai bên bờ sông, người đi đường bên tầu, trước khi đi vội vã. Từ lâu cửa tiệm ánh đèn, bị mưa bụi bao phủ, mơ hồ. Dọc theo sông bạn hàng, có nhắc lên ô dù, có chống lên lều. Ánh đèn lóe lên, nếu lóng lánh tĩnh lại, có khác lần hương vị.

Cao Dư không nhịn được thở dài nói: "Thật đẹp a!"

"Ta thích nhất lúc này nước mưa, không nhanh không chậm, kéo dài tĩnh tề."

Triệu Cấu nói: "Năm ngoái lúc này, ta cũng vậy tại trên thuyền này, một người uống rượu, nhìn đến hai bên cảnh sắc.

Không ngờ năm nay, nhưng có Nha Nội làm bạn, trái lại 1 cộc chuyện vui. Tới tới tới, chúng ta ném thử Thất Nương đào hoa tửu."

Hai bên cửa sổ đều mở ra, ngoài cửa sổ trong mưa cảnh đẹp, tẫn vào mí mắt.

Triệu Cấu đi trở lại bên cạnh bàn ăn, mà Cao Dư tắt đèn đứng ở bên ngoài Thường Tiểu Lục nói: "Lục ca, chú ý một chút, đừng bị hoa mắt."

"Nha Nội yên tâm, Tiểu Đẻ nhìn chăm chăm đi."

Thường Tiểu Lục biết rõ chiếc kia du thuyền hướng đi, cũng nghe Thường Hòa nói, kia du thuyền bộ dáng.

Có hẳn ở bên ngoài nhìn chăm chăm, sẽ không có vấn đề gì.

Mà Cao Dư tắt đèn đi trở về bên cạnh bàn ăn ngồi xuống, nhìn đến thiếu niên đem rượu nước đổ vào Bích trong chén. Màu hồng rượu, mang theo một cỗ nhàn nhạt mùi hoa, mùi rượu cũng không phải là rất nồng. Chỉ nhìn từ sắc, nghe thấy rượu này tức giận cũng biết, đây là rượu ngon.

Rượu tại Bích trong chén, tựa như Hồ Phách.

Triệu Cấu nâng ly nói: "Nha Nội, ném thử?"

"được!"

Cao Dư cũng không khách khí,

Một hớp rượu cửa vào, mi tâm hơi nhú.

Kia đào hoa tửu, cửa vào kéo dài, không có chút nào cay độc. Hơn nữa cửa vào, ngoại trừ có nhàn nhạt Đào Hoa thoang thoang bên ngoài, còn có một loại biệt dạng nhẹ nhàng khoan khoái cảm thụ. . . Ừ, còn có chút ngọt, xen lẫn hơi chát. Có thể hỗn hợp với nhau, lại hỗn hợp thiên thành. Đợi những thứ này mùi vị từng cái rút đi sau đó, trong miệng lưu lại một loại rượu hương thơm, khiến cho người cảm thấy cực kỳ sáng khoái.

"Mật ong, Quýt da. . ."

"Ồ, Nha Nội thật là bản lĩnh."

Cao Dur thường thức rượu mùi vị, điểm ra kia chưng cất rượu tài liệu.

Triệu Cầu ngạc nhiên nói: "Lần trước ta ăn rồi hoa đào này say rượu, chỉ cảm thấy ăn ngon. Sau đó tới vẫn là Thất Nương nói với ta rồi tài liệu, mới biết rượu này dùng nhiều tài liệu như vậy, mất công phu rất lớn mới gây thành, người bên cạnh căn bản mô phỏng theo không được."

Đúng vậy a, rượu này lên men; tài liệu đặt vào, đều có chú trọng.

Một dạng tài liệu, một trăm người sản xuất, có thể có một trăm loại mùi vị. Đây Thất Nương đào hoa tửu, xác thực không bình thường.

Hợp với tê cay da gà, gừng cay củ cà rốt chờ chút thức ăn, rượu mùi vị đầy đủ hơn.

"Cửu ca thật biết hưởng thụ, tìm được đây một nơi tốt đẹp đáng đề đến."

Triệu Cầu nghe Cao Dur khen ngợi, nhất thời lộ ra vẻ đắc ý.

"Không dối gạt Nha Nội, ta ngày thường cũng không vui lắm tốt. Trong lúc rảnh rỗi thời điểm, sẽ đi nhào tới mấy lần, tiết kiệm nửa thời gian, chính là tìm kiếm mỹ thực. Biện Lương bên trong thành, ăn ngon sự vật có hơn ngàn loại, ta ít nhất thường thức qua trong đó ba thành."

Chân chính mỹ thực, sẽ không ở những Đại Tửu Lâu đó bên trong.

Đường hầm mạch bên trong, đầu cầu hạ, một ít tầm thường chân tiệm, thường thường sẽ cất giấu một ít không tưởng được kinh hi, nhưng cần muốn đi tìm, đi khai thác.

Đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Đầu tiên, người muốn có đầy đủ vốn liếng; tiếp theo người phải có sung túc thời gian; đồng thời còn cần phải hiểu được mỹ thực, nguyện ý đi tìm.

Cao Dur cảm thấy, thiếu niên này rất đối với hắn tính khí!

"Cửu ca thật hăng hái."

"Hi hi, cũng không thể coi là thật hăng hái, chẳng qua chỉ là buồn chán thì, làm cho mình tìm chút ít chuyện vui thôi."

Triệu Cầu cười, khoát tay lia lia nói, nhưng trong giọng nói lại mang theo chút đắc ý, nói: "Nếu Nha Nội có hứng thú, ta có thể dẫn người đi. Đây Biện Lương trong thành, bốn mùa mùi vị mỗi người không giống nhau, mỗi tháng đều sẽ có bất đồng mùi vị. Nếu không có người quen dẫn dắt, muốn mình tìm kiếm. . . Hắc hắc, không có thời gian mấy năm, chỉ sợ cũng không sờ được trong này con đường."

"Được a, cứ quyết định như vậy đi!"

Cao Dur vỗ tay cười to, nhìn qua đặc biệt vui vẻ.

Triệu Cầu trong mắt, lộ ra vẻ mừng rỡ.

Cao Dur loại thái độ này, cũng liền tỏ rõ hắn cũng không loại trừ mình.

Xem ra, không nói mình thân phận chân thật hay là đối với, nếu không hẳn nhất định không phải là bộ dáng kia.

Nếu như Triệu Cầu tự giới thiệu, Cao Dur nói không chừng sẽ đem kia Khoái Tuyệt Thì Tinh Thiếp bán cho Triệu Cầu, nhưng hai người sau đó, cũng sẽ không lại có qua lại gì. Đây không phải là Triệu Cầu mong muốn, thứ nhất Cao Dur là Cao Cầu chỉ tử, tuy rằng Cao Cầu chỉ là một Vũ Quan, lại sâu được Quan Gia tín nhiệm; thứ hai, Triệu Cầu cũng muốn cùng Cao Dur kết bạn. Hắn thấy, Cao Dur là một vận khí cực tốt người, nếu không cũng không khả năng tiện tay liền nhào trúng một bộ Khoái Tuyệt Thì Tinh Thiếp. Vận khí tốt người, sẽ có Đại Khí Vận.

Cùng thứ người như vậy kết giao, tự nhiên cũng sẽ có chỗ tốt.

Vì một bộ « Khoái Tuyệt Thì Tinh Thiếp » mà đứt rồi cùng Cao Dur kết giao cơ hội, Triệu Cầu cũng không tình nguyện.

Về phần kia Tự Thiếp, hắn cũng rất muốn đạt được. Bất quá, điều này cần cơ hội, tại cơ hội thích hợp, hắn sẽ tự hướng về Cao Dur đưa ra.

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Lý Phật Nhi

Ủ, là một loại nấu thủ pháp.

Đem nguyên liệu nấu ăn làm thành nhân bánh, nhét vào Ngư, dê, ngừ chờ động vật trong bụng tiến hành nấu, liền có thể xưng là 'Ủ'.

Cá chép áp dụng là thượng đẳng Hoàng Hà cá chép, thịt ngon, đầy co dãn. Thượng hạng cá chép, là chỉ từ khuỷu sông bơi ra, vượt qua Tân Tân Đại Hạp Cốc, cùng nước chảy xiết Bắc Kích sau đó, từ Tam Môn hạp bơi ra cá chép, mới có thể xưng là thượng hạng.

Thất Nương cá chép ủ, là trước đem cá chép đỗi đao ướp, rồi sau đó dùng Lạc Dương phía tây Giản miệng dê làm thành bánh nhân thịt, phối hợp gừng không cùng vỏ quýt, lấp đầy tiến vào Cá chép bụng cá bên trong, cũng tăng thêm khẩu chế. Sau đó, thêm hơn bảy nường bí chế nước mắm dịch tiếp tục khẩu chế. . . Đã như thế, thịt cá ngon, cũng có chứa đậm đà mùi thịt cùng khét thơm, trơn mềm ngon miệng cực kỳ.

Món ăn này bên trong, chủ yếu nhất chính là nước mắm dịch.

Nghe nói, vì cầu mua Thất Nương nước mắm dịch bí phương, Vương Lâu từng ra giá ngàn quan cũng không có thể đạt được.

Dựa vào ngón này Thất tẩu Ngư ủ, Thất Nương một nhà thời gian qua Đềm Đềm mỹ mỹ. Mỗi ngày con mở một lần thuyền, tiếp đãi một lần khách nhân, liền có thể có thập quan thu nhập. Ngay từ đầu, Thất Nương chiếc thuyền này là cho mướn đến. Càng về sau, nàng mua du thuyền, bắt đầu mình kinh doanh. Kia chừng đã người chèo thuyền, là Thất Nương trượng phu, còn lại hai người thanh niên, là con trai của nàng.

Đây một chiếc thuyền, cộng thêm Thất tẩu Ngư ủ cùng chế tạo đặc biệt đào hoa tử, đủ để cho nàng một nhà qua giàu có cuộc sống.

Cao Dư ăn một miếng thịt cá, không nhịn được liên tục khen ngợi.

Hắn và Triệu Cầu cũng không khách khí, một con cá lớn rất nhanh thì vào bụng.

Mà hũ kia đào hoa tử, càng một giọt không dư thừa. . . Hai người ăn xong, quen biết một cái sau đó, không nhịn được cười ha ha.

"Đây mỹ thực, cuối cùng là phải cùng người chia sẻ mới phải."

Triệu Cầu thờ dài nói ra: "Ta đi năm một người ăn, tuy rằng mỹ vị, nhưng thật giống như bớt chút mùi vị; hôm nay cùng Nha Nội như vậy tranh đoạt, mới nếm ra chân chính mùi vị. Nha Nội, nếu không chê, chúng ta sang năm trở lại ăn chung Ngư, thế nào?"

"Nào dám không tòng mệnh!"

Cao Dư cũng không khách khí, cười ha hả trả lời.

Trong lòng của hắn cũng có chút kỳ quái, lẽ nào Vi cao, không muốn kia Tự Thiếp rồi há?

Từ đầu tới cuối, hắn đều không nhắc tới qua Tự Thiếp sự tình. . . Bất quá, người này trái lại diệu nhân, tuy có chút ít tâm tư, lại không mất ngay thơ.

"Mới vừa rồi nghe Cửu ca nói đến trong nhà, hắn là có không ít người, tại sao không hô bằng hoán hữu, cùng đi thưởng thức mỹ thực đây?"

Triệu Cầu sững sốt một chút, lộ ra cười khổ.

"Ta không có bằng hữu. . . Huynh đệ tỷ muội tuy nhiều, lại không ăn được một chỗ."

"Thì ra là như vậy!"

Cao Dư nhất thời minh bạch, nhà này nhà có Bán khó nhớ trải qua, chắc hẳn Vi cao ở nhà, cũng không phải cái loại này rất được coi trọng người.

Không sai, hắn không thiếu tiền!

Đây nhiều lời nhất mình, trong nhà hắn không thiếu tiền.

Cao Dư nghĩ tới đây, liền chuẩn bị mở miệng an ủi.

Lúc này, bên ngoài Thường Tiểu Lục đột nhiên kêu lên, "Nha Nội, tìm được, tìm được!"

Cao Dư vội vàng đứng dậy, bất chấp nói chuyện với Triệu Cầu, liền lao ra khoang thuyền.

Mưa phùn mù mịt, trên mặt sông thuyền bè cũng không phải rất nhiều. Một chiếc du thuyền, liền ở phía trước cách đó không xa trên mặt sông chậm rãi hành sử.

Trên thuyền, đèn đuốc sáng choang, còn chưa phải là thuyền tới để nghe tiếng hát, kèm theo ti trúc thanh âm, phiêu phiêu miểu miểu.

"Trên cột buồm, có treo thất ngọn đèn Lưu Ly Đăng."

Cao Dư hít sâu một hơi, cẩn thận tra nhìn một hồi, liền nhận ra, chính là thường cùng theo như lời chiếc thuyền kia.

Thường cùng nói rất rõ, Cao Nghiêu Phụ trên chiếc thuyền kia bên trên, có thất ngọn đèn màu sắc bất đồng Lưu Ly Đăng, đặc biệt dễ thấy. . .

Mà chiếc thuyền này, không thể nghi ngờ phù hợp thường cùng theo như lời đặc điểm.

"Năng lực ngang nhiên xông qua sao?"

Cao Dư không nhận được hỏi thăm người chèo thuyền.

"Ngược lại không khó, bắt quả Nha Nội nếu không là nhận biết đối phương, tốt nhất không nên áp quá gần, tránh cho sinh ra hiểu lầm."

Trận mưa này mù mịt, không thấy rõ trên thuyền tình huống.

Cao Dư suy nghĩ một chút, đang muốn phân phó người chèo thuyền dựa vào đi,

Lại thấy Triệu Cấu đi lên boong thuyền, hướng nơi xa xa thuyền kia nhìn một cái sau đó, liền bật thốt lên: "Đây chẳng phải là Lý Phật Nhi Thất Bảo thuyền sao? Nha Nội, người chẳng lẽ cùng Lý Phật Nhi cũng nhận biết?"

Lý Phật Nhi?

Cao Dư nghiêng đầu nhìn đến Triệu Cấu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Lý Phật Nhi là ai?"

"Lý Phật Nhi. . ." Triệu Cấu áp a áp ứng, toát ra vẻ khó xử.

Thật lâu, hần mới nhẹ giọng nói: "Lý Phật Nhi chính là Lý Sư Sư, kia tiền tài đường hầm Lý Sư Sư."

"Lý Sư Sư lại là ai?"

Từ Triệu Cấu biểu hiện như vậy xem ra, Lý Sư Sư phải là một khó lường nhân vật đi. . .

"Nha Nội, người trước đừng hỏi ta những thứ này."

Ta hỏi người, người vì sao phải theo dõi chiếc này Thất Bảo thuyền đây?"

"Cái này. . ."

Cao Dư cũng phun ra nuốt vào nổi dậy.

Có câu nói là, chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài. Chuyện liên quan đến Cao Nghiêu Phụ, hần cũng không tiện cùng Triệu Cấu nói quá rõ, cho nên lộ ra vẻ khó xử.

"Nếu Nha Nội khó nói, cũng không cần nói!"

Triệu Cấu nói: "Bắt quả Nha Nội nếu như là muốn tìm trên thuyền này người phiền toái, chỉ sợ là có chút khó khăn. Người chủ thuyền này người, khá có lai lịch, nếu người không biết Lý Sư Sư cùng người, có thể hỏi thăm những người khác, nghĩ đến tại Biện Lương Thành, hỏi một chút liền biết rõ ràng."

"Cửu ca, Nha Nội, chúng ta có phải hay không dựa vào đi?"

Cao Dư vốn là dự định dựa vào đi, chính là nghe Triệu Cấu vừa nói như thế, trong lòng của hần cũng có chút sợ hãi.

Thuyền này, gọi Thất Bảo thuyền; chủ thuyền người, tên là Lý Sư Sư.

Mặc dù không biết Triệu Cấu tại sao áp a áp ứng, thế nhưng nghĩ đến, hần cũng hữu nan ngôn chi ảm, Cao Dư không tốt lại đi truy hỏi.

Đã biết rồi thuyền tới trải qua, vậy thì dễ làm!

Nghĩ tới đây, Cao Dư nói: "Nếu người chủ thuyền này người lai lịch bất phàm, cũng không cần đi qua quấy rầy."

Chúng ta tiếp tục đi về phía trước, không cần dừng lại. . . Thất Nương, nhưng còn có rượu thức ăn? Ta cùng với Cửu ca tiếp tục ăn, thuận tiện cũng thưởng thức một chút, trận mưa này bên trong Biện Hà phong cảnh."

Thất Nương đang nghe 'Lý Phật Nhĩ' Tam Tự sau đó, liền lộ ra vẻ kinh thường.

Bất quá, nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ cũng không muốn đi trêu chọc. Cho nên đang nghe Cao Dư lời nói này về sau, nàng vui vẻ đáp ứng.

Mưa bụi mờ mờ, hai chiếc du thuyền thác thân mà qua.

Cao Dư đứng ở trên boong thuyền, hướng về phía kia thất trên bảo thuyền nhìn ra xa, loáng thoáng có thể nhìn thấy kia trong khoang thuyền, có bóng người đứng đưa.

Tiếng hát du du, tại trong mưa lay động.

Chính là Cao Dư lại tâm tình nặng nề, chút nào không cảm giác được kia tiếng hát ưu mỹ.

Nếu Thất Bảo thuyền tới trải qua lớn như vậy, Cao Nghiêu Phụ vấn đề, chỉ sợ cũng càng nghiêm trọng hơn, không biết được cha cuối cùng có thể hay không cho hắn ôm.

Thế nhưng đang không có biết rõ tình trạng lúc trước, Cao Dư vẫn là quyết định, không nói với Cao Cầu chuyện này.

"Kia Lý Sư Sư, là Biện Lương hoa khôi, là Phan lâu hành thủ."

Cự ly này Thất Bảo thuyền càng ngày càng xa, Cao Dư lúc này mới trở lại khoang thuyền.

Hắn vừa ngồi xuống, liền nghe Triệu Cầu nhẹ nói nói: "Nàng bản tính Vương, bởi vì truyền thuyết cùng Phật hữu duyên, cho nên đặt tên là 'Sư'."

"Thì ra là như vậy."

Cao Dư lộ ra vẻ bình tĩnh.

Có Tổng Nhất Triệu, mọi người đối với Phật Môn Đệ Tử, sẽ tôn xưng một cái 'Sư' chữ.

Triệu Cầu tiếp tục nói: "Sau đó, hắn bị một cái họ Lý bà nội mua đi, liền đổi tên Lý Sư Sư, lúc không có ai cũng gọi là 'Lý Phật Nhĩ'."

Nữ tử này bây giờ, đã tùy tiện không ra mặt, lại chẳng biết tại sao đoạn thời gian gần nhất, sẽ đi thuyền qua lại Biện Hà.

Nha Nội, ta biết lệnh tôn rất được Quan Gia sủng ái. Có thể câu có mà nói, lại phải nhắc nhở ngươi. Ngươi không ở Biện Lương, không biết kia Lý Phật Nhĩ thủ đoạn. Nếu như không phải cần phải, tốt nhất không nên đi trêu chọc nàng, nếu không lệnh tôn chỉ sợ cũng cứu không thể ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Tay sai tình nhân

Mưa phùn lã lướt, trên Biện Hà, sương mờ ánh trắng.

Du thuyền cập bến tại trên sông, xa xa, loáng thoáng có thể nhìn thấy Thất Bảo thuyền ánh đèn lóe lên.

Thất tẩu lại lấy một vỏ đào hoa tửu, cũng chế một ít Ắn nhẹ. Cao Dư cùng Triệu Cầu ngay ở trong khoang thuyền trò chuyện, thưởng thức trong mưa Biện Hà cảnh đẹp.

Triệu Cầu sinh ra ở trong cung, dù không ra Biện Lương.

Thêm nữa mới mười ba tuổi, cũng chưa nói tới lợi hại đến mức nào kiến thức.

Mà Cao Dư đây, từ nhỏ đi theo sư phụ phiêu bạt, nhìn thấy phong cảnh nhiều không kể xiết, dĩ nhiên là thành chủ phương hướng, thao thao bất tuyệt giảng thuật hắn nghe thấy, khiến cho Triệu Cầu thỉnh thoảng phát ra thán phục, mặt kia trên càng toát ra một loại không tên hướng tới sắc.

Hắn tuy là hoàng tử, chính là cái cá chậu chim lồng.

Dựa theo trong cung quy củ, hần ít nhất phải hai, ba năm sau, mới có khả năng rời đi hoàng cung, bên ngoài ở.

Kia trắc hoàng cung nhỏ, bị xây cất xinh đẹp tuyệt vời. Nhưng hần cũng không thích, càng hướng tới bên ngoài hoàng cung cuộc sống. . .

"Cửu ca một đêm này không về, không có chuyện gì chứ."

"A, ai sẽ thả ta?"

Ngoại trừ mẹ ta ra, không có ai sẽ để ý ta có hay không trở về. Hơn nữa ta đã mệt cho mẹ ta, tối nay sẽ ở trên thuyền qua đêm, cho nên không cần phải lo lắng. Nha Nội, người ngừng giễu cợt ta, nói lời trong lòng, ta thực sự cái là hâm mộ người a."

"Hâm mộ ta?"

Triệu Cấu đã có chút ít men say, đột nhiên khóc.

"Trong nhà Ca Ca Tỷ Tỷ nhóm, đều không nguyện nói chuyện cùng ta.

Ta muốn đi ra ngoài, lại không xuất được kia nhà. . . Nha Nội, người tuy rằng lưu lạc bên ngoài nhiều năm, lại có thể đi khắp Đại Giang Nam Bắc, thấy vô số người, nhìn vô số phong cảnh, thưởng thức vô số mỹ thực. Người nói, lòng ta đây bên trong có thể không hâm mộ sao?"

"Hâm mộ?"

Cao Dư cười lạnh không ngừng.

"Vốn tưởng rằng người là hiểu chuyện, không nghĩ tới cũng là một không biết điều gia hỏa.

Người nói ta muốn lưu lạc tứ xứ sao? Nếu không phải bắt đắc dĩ, ai không muốn có một nhà, qua cuộc sống an ổn. Cho dù vậy trong nhà nếu không tốt, từ đầu đến cuối đều là mình nhà. Không sai, lưu lạc tứ xứ, mở mang tầm mắt. . . Chính là, người gặp qua lưỡng quân chém giết, máu chảy thành sông bộ đáng sao? Người gặp qua kia bách tính sống lang thang, y không no bụng thăm trạng sao? Người tưởng tượng ra đây, bởi vì. . . Rất nhiều chuyện, nghe vào rất đẹp, nhưng năm đó đích thân thể nghiệm qua sau đó, chỉ có thống khổ.

Ta cho người biết, đòi ta vui sướng nhất thời gian, đây Hàng Châu Ngọc Hoàng quan điểm.

Tuy nói là ăn nhờ ở đậu, nhưng không cần phải lo lắng có chinh chiến, có chém giết, cho dù là có lúc đói bụng, cũng sẽ khai tâm."

"Bên ngoài, thật hiểm ác như vậy?"

"Hừ, so với kia càng hiểm ác, là lòng người!"

Triệu Cấu cái hiểu cái không, mà Cao Dư tắt gọi lên trước kia nhớ lại.

Hai người đột nhiên cũng không muốn đang nói chuyện rồi, vì vậy nằm ở cửa sổ lan thượng, nhìn đến Biện Hà phong cảnh, ngơ ngác sững sờ.

Triệu Cấu dù sao tuổi còn nhỏ, kia đào hoa tửu mặc dù tốt uống, nhưng tác dụng chậm mười phần.

Qua giờ Tý, hần liền không chịu nổi, ngã xuống bàn rượu bên cạnh.

Cao Dư đem hần ôm lên giường, lại vì hần đắp chăn xong, sau đó xách kia cái vỏ rượu, đi ra khoang thuyền.

Thất Nương trượng phu cùng nhi tử đều đã nghỉ ngơi, Cao Dư phân phó qua, tối nay ngay ở trên sông qua đêm, không còn đi những địa phương khác.

Lái thuyền, là một cái phi thường khổ cực làm việc.

Nếu không có ở đây đi những địa phương khác, như vậy cha con ba người liền thật sớm nghỉ ngơi.

Thất tẩu còn đang lái thuyền bận rộn, chuẩn bị ngày mai nguyên liệu nấu ăn. Mà Thường Tiểu Lục cùng Phú Quý các người khác, đều muốn vào khoang thuyền nghỉ ngơi.

Cao Dư liền dứt khoát ngồi ở khoang thuyền mái cong hạ, một nửa dựa vào lan can, tinh thần hoảng hốt, cũng không biết đang suy nghĩ viết cái gì. . .

Thất tẩu đem nguyên liệu nấu ăn thu thập xong, bản lĩnh ở trước người khăn choàng làm bếp trên xoa xoa.

Nàng nhìn thấy Cao Dư bóng lưng, do dự một chút, đi tới.

"Nha Nội, có thể là đang suy nghĩ kia Lý Phật Nhi sự tình?"

"Há, cũng không hoàn toàn là. . . Bất quá, Thất tẩu nếu có thể nói cho ta biết kia Lý Phật Nhi đến tột cùng là lai lịch thế nào, ta đem vô cùng cảm kích."

"Thật ra thì,

Đây cũng không thể coi là bí mật gì, Nha Nội chỉ cần sau khi nghe ngóng, trên nguyên tắc liền có thể biết.

Chỉ là nô nhìn Cửu ca tựa hồ có băn khoăn, cho nên không có nói cho Nha Nội thật tình. Nhưng có một số việc, tại Biện Lương thật không coi là bí mật."

"Phải không?"

Cao Dư nhất thời tới hứng thú, nhìn đến Thất Nương.

Thất Nương cũng không khách khí, liền ngồi xuống nói: "Kia Lý Phật Nhi vốn là trong thanh lâu ghi sổ sách.

Nàng bản tính Vương, cha nàng lúc thời niên thiếu tại Thành Đông bên ngoài hai sương mở ra một xưởng nhuộm, sau đó bởi vì đắc tội người, liền bỏ mạng. Nha đầu này cũng là người đáng thương, bị kia Lý bà nội mua tẩu điều dạy. Nàng trời sinh giọng tốt, cộng thêm Lý bà nội cũng mưu đồ, cho nên 15 tuổi xuất đạo, không đồng nhất năm khoảng chừng, ngay ở các giáo phường bên trong danh tiếng mãnh liệt, cùng phiên lâu Thôi niệm nô được xưng song diễm, có một không hai Biện Lương. Nàng sở trường hát từ, cho nên có 'Người phong lưu, hát uyển chuyển' chi danh, khiến cho Biện Lương những cái kia bay bổng một cái nhóm đồ xô vào.

Về sau nữa, nàng liền dọn đi rồi tiền tài đường hầm.

Đến tiền tài đường hầm sau đó, nàng trái lại khiêm tốn rất nhiều.

Bất quá trên phố lờ đờ, nàng là cấu kết đại nhân vật, khinh thường với lại đi kia Phan lâu mãi võ, cho nên mới thâm cư giản xuất."

"Leo lên đại nhân vật?"

"Rất lớn!"

Thất Nương cười, đối với Cao Dư nói: "Lớn như ngay cả Biện Lương đại nhân vật, cũng không dám lại đi trêu chọc nàng."

"A?"

"Nghe nói, nàng tại tiền tài đường hầm tòa kia trong nhà, có một cái thâm nói.

Đại nhân vật thường thường sẽ từ thâm nói đi qua tìm ra hẹn hò. . . Bất quá, Lý Phật Nhi cũng hiểu được nặng nhẹ, chưa bao giờ cùng ngoại nhân nói, đại nhân vật kia là ai. Nàng thường ở trong nhà đặt mua thơ tiệc rượu, khoản đãi những quyền quý kia, mạng giao thiệp cũng không thường kính người."

Cao Dư ánh mắt, hướng về phía nơi xa xa Thất Bảo thuyền nhìn.

Hắn suy nghĩ một chút, đột nhiên linh quang chợt lóe, nói: "Đại nhân vật kia chẳng lẽ là. . ."

"Hừ!"

Thất Nương làm một động tác chớ lên tiếng, nhẹ giọng nói: "Ngược lại tất cả mọi người nói như vậy, về phần có phải là thật hay không, ai cũng không biết được.

Bất quá có một việc trái lại thật.

Nếu ai có khó khăn sự tình, tìm nàng ra mặt, chỉ cần không phải là cái loại này Đại Gian Đại Ác hạng người, nàng cũng đồng ý giúp đỡ một, hai. "

Đây Biện Lương trong thành, đứng đầu đại đại nhân vật là ai ?

Hiện nay vạn tuế, vị kia được xưng Thụ Họa Song Tuyết, tài tình hơn người Quan Gia.

Thất Bảo Lưu Ly, ngàn vàng khó mua, lại bị như vậy trắng trợn dính ở trên thuyền, hiện ra phi phạm tài lực.

Cửu ca nhìn đến cũng là một đại hộ nhân gia đệ tử, lại nói về Lý Phật Nhi thì băn khoăn nặng nề, càng cho thấy Lý Phật Nhi năng lượng.

Một cái gái lầu xanh, có thể có năng lượng như thế, như vậy tài lực. . .

Chớ đừng nói chi là, truyền thuyết kia bên trong thâm nói.

Đùa, đây là Biện Lương Thành.

Coi như là Thái Kinh cũng không có kia các loại năng lực mở khai thác thâm nói.

Đã như thế, Lý Phật Nhi phía sau vị đại nhân vật kia, không phải miêu tả sinh động sao?

Cũng chỉ có người kia, mới có thể làm cho Lý Phật Nhi thâm cư giản xuất; có thể để cho Lý Phật Nhi thân ở Biện Lương, cũng không được tay ăn chơi quấy rầy.

Đây Biện Lương trong thành, quyền quý Công Khanh nhiều không kể xiết, nhà ai còn năng lực không có mấy người bại gia tử?

Những cái kia tay ăn chơi xưa nay không sợ trời không sợ đất, nếu không phải tuyệt đối quyền uy, ai có thể để cho cả thành tay ăn chơi đều quy củ?

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng quả thật chỉ có người kia có thể!

"Nàng như vậy lái thuyền bơi sông, chẳng lẽ là. . ."

"Kia ngược lại chưa chắc!"

Thất Nương nói: "Lý Phật Nhi những năm gần đây, phi thường khiêm tốn.

Chiếc thuyền kia, chính là đại nhân vật kia tặng cho, cũng rất ít thấy nàng đi thuyền bơi sông. Hơn nữa, chúng ta mới từ mạn thuyền đi ngang qua thì, nô cũng nhìn một chút, cũng không phải là nàng phong cách. Trái lại kia Lý bà nội nhất là tham tiền, nói không chừng cùng nàng có quan hệ."

"Thì ra là như vậy."

"Được rồi, trời cũng không sớm, đoán chừng một hồi sẽ qua, thuyền kia sẽ cập bờ.

Nếu Nha Nội phải tiếp tục đi theo, nô đi ngay đến lượt ta nhà phu quân tỉnh lại; nếu không, chúng ta có thể sau khi trời sáng lại cập bờ."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Thanh âm quen thuộc

Thất Nương, cũng không là người bình thường đi!

Cao Dư tâm lý, đối với nho nhỏ này họa phảng, lại có một phen đánh giá.

Suy nghĩ một chút cũng không kỳ quái, Triệu Cầu lúc trước nói qua, Thất Nương nước mắm dịch bí phương, bị không ít rượu lâu thật sự dòm ngó, thế nhưng nhưng không ai đặc thù. Biện Lương từ lâu, không nói xa cách con kia 72 nhà đang tiệm, phía sau bồi cảnh cũng sẽ không nhỏ.

Phải biết, y theo bốn triều luật pháp, Biện Lương toàn bộ men rượu đều có 72 nhà đang tiệm thật sự nhận thầu.

Mà những cái kia chân trong tiệm rượu, trên căn bản là từ 72 nhà đang trong tiệm mua sấm men rượu, rồi sau đó mới có thể đi vào đi rượu pha chế sản xuất.

Giống như năng lực này, kia bồi cảnh như thế nào lại nhỏ?

Nếu Thất Nương là người bình thường, cô ấy là nước mắm dịch sợ sớm đã bị cướp đi, lại sao có thể có thể ở đây Biện Hà trên cuộc sống nhàn nhã đây?

Cao Dư nghĩ tới đây, xem Thất Nương bóng lưng, lại có chút bất đồng.

+++++

Ước chừng tại canh bốn sáng khoảng, Thất Bảo thuyền chậm rãi chạy động, hướng về Đông Thủy Môn bến tàu phương hướng lái đi.

Tiểu họa phảng cũng di chuyển, Thất Nương phu quân, mang theo hai đứa con trai lái thuyền mà đi, thật nhanh từ Thất Bảo thuyền một bên lái qua.

Cao Dư tại trong khoang thuyền, không có lộ diện.

Bất quá, hần xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu, ngoài ý muốn thấy được Cao Nghiêu Phụ.

Liền thấy Cao Nghiêu Phụ tại trên boong thuyền, có vẻ hơi men say, rồi lại phẩn khởi không dứt, đang ôm lấy một cái dịu dàng ca hát trên chộc.

Tiếng hát cùng ti trúc âm thanh đã biến mất, loáng thoáng, có thể nhìn thấy trong khoang thuyền còn có mấy người.

Cao Dư liền vội vàng né người, giấu ở trong khoang thuyền.

Hắn hơi cau mày, trong lòng cảm thấy nghi hoặc.

Lúc này Cao Nghiêu Phụ, cùng hôm qua nhìn thấy Cao Nghiêu Phụ, đơn giản là như hai người khác nhau. . .

Hạ phàng, tại Đông Thủy Môn bến tàu cập bến.

Cao Dư tỉnh lại Triệu Cấu, nói: "Cửu ca, ta muốn lên bờ."

"A?"

Triệu Cấu ngáp một cái, từ trên giường đứng lên.

Hắn đuổi người, quan sát Cao Dư hai mắt, cười nói: "Nha Nội, người chẳng lẽ suốt đêm cũng không có nghỉ ngơi sao?"

"Không sao, người ta cốt cường tráng, một đêm không ngủ cũng không có gì đáng ngại."

"Vậy ta cũng tới bờ đi."

Triệu Cấu rửa mặt, cùng Cao Dư cùng đi ra khỏi khoang thuyền.

Lúc này, Phú Quý mấy người cũng đều ở đây trên boong thuyền chờ, nhìn thấy Cao Dư cùng Triệu Cấu, liền vội vàng khom người vắn an.

Mưa đã tạnh, không khí đặc biệt thanh tân.

Đông Thủy Môn trên bến tàu tiệm nhỏ, đều muốn thấp sáng đèn dầu, xem bộ dáng là đang vì một ngày mới bận rộn chuẩn bị.

Mà nơi xa xa, kia Thất Bảo thuyền đang chậm rãi đi đến.

Triệu Cấu cùng Cao Dư nhảy xuống thuyền, lên bến tàu.

Trên thuyền, tự có Phú Quý cùng Thất Nương trả tiền, cùng Triệu Cấu không có quan hệ gì.

"Chúng ta đi chỗ nào?"

"Cửu ca, không trở về nhà sao?"

Triệu Cấu ngẩng đầu nhìn trời một cái sắc, cười nói: "Lúc này, trong nhà cửa còn chưa mở, chính là trở về, cũng không vào được cửa."

"Nhà người quy củ này thật là lớn."

Cao Dư nghe, không khỏi phát ra một tiếng cảm thán.

Mà Triệu Cấu nhưng có chút mất tự nhiên nói: "Không có cách nào nhà đông người, nếu không có quy củ, coi như rối loạn."

"Nói cũng phải!"

Cao Dư vừa nói, một bên quay đầu nhìn về phía mặt sông.

Kia Thất Bảo thuyền, càng ngày càng gần.

"Nha Nội, người còn không hết hi vọng?"

"Ngược lại cũng không phải chưa từ bỏ ý định, chỉ là muốn xem rõ ngọn ngành."

"Nếu chỉ là xem đến tột cùng. . ."

Triệu Cấu suy nghĩ một chút, nói ra: "Đây ngược lại cũng không khó. . . Dạ, bến tàu đối diện có một nhà Lâm bà tử giáp can cháo phần khá có danh tiếng, lúc này hẳn đã mở cửa. Ngồi ở nhà nàng tiệm kia bên trong, toàn bộ Đông Thủy Môn bến tàu ra vào người, đều có thể nhìn rõ Sở."

Ta với người nói, kia Lâm bà tử nhà giáp can phần, nhất định phải ăn đạo thứ nhất canh.

Nếu làm trễ nải đạo thứ nhất canh, ăn nửa liền đốt mùi vị. . . Đi đi đi, chúng ta hiện tại quá khứ, đang bắt kịp đạo thứ nhất canh.

"

"Cửu ca, người thật đúng là ném ra con đường rồi."

Nguyên bản còn có chút mơ hồ Triệu Cấu, nói đến thức ăn, nhất thời tinh thần tỉnh táo.

Hắn cười, kéo Cao Dư liền đi.

Vừa đi còn vừa nói: "Thật ra thì, phải nói sớm ăn, vẫn là Đông Hoa Môn bên ngoài bên kia tốt nhất.

Nếu không phải người muốn xem rõ ngọn ngành, ta liền dẫn người đi Đông Hoa Môn bên kia ăn. . . Châu cửa viện có mấy nhà tiệm, bán đều là trong phố xá khó gặp mỹ vị. Còn nữa, Phan lâu muộn sớm ăn cũng cực tốt, bất quá lại muốn qua hai giờ mới có."

Đây Triệu Cấu, thật là một cái Biện Lương thông.

Nói rõ ràng mạch lạc, để cho Cao Dư cũng là mở rộng tầm mắt.

Nguyên lai đây sớm ăn còn có nhiều chú trọng như vậy, còn "Muộn sớm ăn ". Nếu không phải lão Biện Lương, thật đúng là không rõ ràng trong này ảo diệu.

Lâm bà tử giáp can cháo phần, là một tiệm nhỏ.

Một gian không cửa lớn mặt, cổng bảm lầy hai cái nồi lớn, nóng hổi.

Tuy rằng đã giữa xuân, có thể một đêm sau cơn mưa, lúc rạng sáng nhiệt độ rất thấp, hàn khí bức người.

Bất quá một gần cửa tiệm, lập tức cảm nhận được nồng đậm ấm áp.

"Lâm bà tử, một người một chén giáp can phần!"

Phú Quý lúc này đi lên trước, hướng đứng ở hai cái nồi lớn sau đó bà lão hô.

Bà lão, chính là chỗ này nhà chủ cửa hàng. Nàng tựa hồ nhận ra Phú Quý, hướng hắn gật đầu một cái, liền bắt đầu trong sạch đốt lên số người.

"Bảy chục ngàn giáp can phần, một chén thêm phần giáp can."

Lâm bà tử kiểm kê con người toàn vẹn cân nhắc, hướng phía bên trong phòng hô.

Thanh âm chưa dứt, liền nghe Triệu Cấu nói: "Hai chén thêm gan thêm phần, lại thêm một chén canh."

Nói xong, hắn thấp giọng nói: "Nhà nàng canh, là dùng Tảo thị trên không ai muốn tôm cá nhãi nhép nấu canh, đặc biệt tươi mới.

Bất quá sẵn còn nóng ăn, lạnh mùi tanh đặc biệt trọng."

Cao Dư bưng tỉnh, gật đầu liên tục.

Lâm bà tử người nhà, từ trong phòng diệt ba cái thiết địa bàn ra đây, mỗi một trong khay, đều đủ đủ loại tài liệu.

Một cái cánh tay trên thả hai cái thiết địa bàn, cái tay còn lại, lôi kéo một cái thiết địa bàn, một đường tiểu bào giống như đi ra, nhìn qua đặc biệt dễ dàng.

Đây, chính là công phu!

Lâm bà tử bắt đầu nấu phần, bên kia trên bến tàu, cũng đi ra một đám người.

Tuy rằng khoảng cách hơi xa, nhưng Cao Dư lại có thể thấy rất rõ, Cao Nghiêu Phụ cũng ở trong đó.

Liền thấy Cao Nghiêu Phụ tại ven đường, hăm hở cùng mấy người khác chào hỏi, rồi sau đó chấp tay chào từ biệt, hướng Thái Học phương hướng đi.

Mấy người còn lại chính là hướng một bên khác rời khỏi, từ Lâm bà tử cửa cửa hàng trải qua.

"Tiểu Quách, quét qua cả đêm, cũng đói, không bằng ở chỗ này ăn sớm ăn lại đi về nghỉ?"

Một cái mang theo hết sức rõ ràng Giang Nam khẩu âm truyền tới, Cao Dư thân thể, nhất thời không có từ đâu tới run nhẹ, theo bản năng xoay người.

"Trần huynh đệ nói tới chuyện này, đây tiệm nhỏ không quá thức ăn.

Không bằng chúng ta đi Đông Hoa Môn bên kia, châu bên ngoài viện Đại Nội Tảo thị có thể nói Biện Lương tuyệt nhất, huynh đệ mời khách, cắt chó từ

chối."

"Ha ha ha, nếu tiểu Quách nói như vậy, vậy chúng ta đi ngay ném thù."

Sáu bảy người câu kiên đáp bồi đi!

Cao Dư nhưng không cách nào bình tĩnh. . . Hắn mới vừa rồi quay đầu xem, mấy người kia đều đưa lưng về phía cửa tiệm, thật sự dĩ vô pháp xem chân thiết.

Có thể Cao Dư lại tin tưởng, hắn không thể nào nghe lầm.

Cái thanh âm kia, phi thường quen tai, thành thực đến hắn không thể nào nghe lầm.

"Lục ca!"

Cao Dư hướng Thường Tiểu Lục nhìn.

Thường Tiểu Lục cũng nhìn thấy Cao Dư mới vừa rồi sắc mặt biến hóa, không cần Cao Dư nói đi xuống, liền lập tức đứng dậy nói: "Nha Nội, ta liền tới đây."

Sở dĩ đề cho Thường Tiểu Lục, là bởi vì hắn Đồ Đầu xuất thân, biết rõ làm sao ẩn núp tung tích.

Cao Dư cũng không la toa, nói: "Chờ lát nữa ta đi vườn rau xanh, người sau đó qua bên kia cùng ta tụ họp."

"Minh bạch."

Thường Tiểu Lục đi ra môn kiểm, Cao Dư tâm tình, như trước không cách nào bình phục.

Triệu Cầu ở một bên nhìn, không nhịn được nói: "Nha Nội, người làm sao? Chẳng lẽ mấy người kia, có gì đó quái lạ hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Chuyện cũ

Hàng Châu, Ngọc Hoàng Quan, một năm trước.

Trương Hoài Thanh còn tồn tại, mang theo Cao Dư nội trú tại Ngọc Hoàng Quan bên trong.

Thời gian, qua cũng tạm được, không coi là kham khổ, nhưng cũng không thể coi là giàu có.

Trương Hoài Thanh đổi tên Trương Đức, bất quá đạo hiệu lại không có thay đổi, như trước sử dụng Hoài Thanh đạo hiệu. Hắn không có hiển lộ quyền cước, như một người bình thường giang hồ đạo sĩ một dạng, mỗi ngày tại Tây Hồ bờ đoán chữ, xem tướng, có lúc còn có thể vì một số nhà giàu sang đi kiểm tra Phong Thủy.

Đoạn cuộc sống kia, thật là nhàn nhã chặt.

Cao Dư đi theo sư phụ, thưởng thức phong cảnh, khắp nơi du ngoạn, phi thường cao hứng.

Ước chừng tại tháng tư, Ngọc Hoàng Quan tới sư đồ năm người.

Sư phụ kia tên là thù đạo nhân, thường thường kéo Trương Hoài Thanh hát đạo tình, cho thấy bất phàm trình độ.

Trương Hoài Thanh đối với cái kia gọi thù đạo nhân đạo sĩ cũng rất sùng bái, lúc không có ai nói với Cao Dư, thù này nói người tu hành rất cao minh.

Chính là, Cao Dư cũng không thích thù kia đạo nhân.

Thù nói bên người thân có bốn tên học trò, khác nhau gọi hay trong sạch, hay nói, Diệu Pháp cùng diệu nhân, tại Trương Hoài Thanh trước mặt cũng là

một mực cung kính.

Cao Dư đồng dạng không thích kia bốn tên học trò, bởi vì hắn chính mắt thấy được, kia Diệu Pháp vậy mà sau lưng tìm

Hắn đối với những cái kia lực sự cũng không có kỳ thị, chẳng qua chỉ là kiếm sống một loại thủ đoạn.

Có thể Diệu Pháp tại Trương Hoài Thanh trước mặt, xác thực là một bộ Hữu Đạo biểu hiện, để cho Cao Dư trực giác người này, là một không nói thật người.

Cao Dư từng hướng về Hoài Thanh đạo trưởng nói qua chuyện này, nhưng Hoài Thanh đạo trưởng cũng không hề để ý.

Sau đó, kia thủ đạo nhân sư đồ tại Ngọc Hoàng Quan ở ba tháng, đột nhiên cáo từ rời khỏi, bảo là muốn đi nơi khác hỏi thăm tìm đạo hữu.

Ngay từ đầu, Cao Dư cũng thật cao hứng.

Kia thủ nói người đi rồi, cũng không có người lại quần quít lấy sư phụ, sư phụ cũng có thể có nhiều thời gian cùng hắn chơi đùa.

Mãi cho đến một ngày, thủ đạo nhân đột nhiên một mình đến thăm, cùng sư phụ tại trong thiện phòng nói chuyện, hai người sau đó còn xảy ra cãi vã.

Sư phụ từ ngày đó sau đó, liền lo lắng.

Về sau nữa, Trương Hoài Thanh thật ra thì đã chuẩn bị rời khỏi Hàng Châu, mang theo Cao Dư đi tới Hưng Hóa quân.

Có thể đang lúc bọn hắn chuẩn bị trước khi rời đi một ngày, Trương Hoài Thanh đi ra ngoài làm việc, cảnh ngộ phức kích. Trương Hoài Thanh mang thương giết ra khỏi trùng vây, chạy tới Ngọc Hoàng Quan nhận Cao Dư rời khỏi. Không nghĩ tại vô lâm ngoài cửa, lại lần nữa bị vây công. Trương Hoài Thanh vì bảo hộ Cao Dư, được đối phương một cao thủ bị thương nặng. . . Bất quá, Trương Hoài Thanh cuối cùng, vẫn là mang theo Cao Dư trốn chạy Hàng Châu.

Bị thương nặng Trương Hoài Thanh người, dùng là một loại tên là Đại Thủ Ấn công phu.

Trương Hoài Thanh trước khi chết nói cho Cao Dư, để cho hắn mau mau rời đi Giang Nam, đi Biện Lương nhờ cậy Trương Kế trước tiên. . . Sau đó, thì có Cao Dư suýt nữa mệnh tang Tu Thành tại nạn.

Mới vừa rồi kia nói chuyện người, thanh âm cực kỳ giống thủ đạo nhân kia bốn tên học trò một trong.

Kia thủ đạo nhân là hắn giết sư cừu nhân, hắn lại sao có thể năng lực nhớ lắm?

+++++

"Nha Nội, Nha Nội?"

"A, Cừu ca chuyện gì."

Cao Dư từ trong ký ức tỉnh hồn lại, nghi hoặc nhìn đến Triệu Cầu.

"Canh tới, nếu không ăn, liền tỉnh rồi."

Cao Dư cường cười một tiếng, nhìn một cái trước mặt chén kia hiện lên như sữa bò một loại màu sắc canh cá, ăn không ngon uống xong.

Về phần phía sau giáp can phần, hắn cũng không biết là tư vị gì.

Sau khi ăn xong, hắn đối với Triệu Cầu nói: "Cừu ca, ta còn có chút chuyện, chúng ta ngày khác lại tụ họp."

"Được a !"

Triệu Cầu cũng nhìn ra Cao Dư có tâm sự, cho nên cũng không ngăn trở.

Hắn nhìn đến Cao Dư đứng dậy đi ra môn kiềm, rồi sau đó hướng về bên cạnh Phú Quý nhìn.

"Phú Quý."

" Có mặt."

"Mới vừa rồi mấy người kia, có thể nhớ rõ ràng rồi hả?"

"Đương nhiên nhớ rõ."

"Đi hỏi thăm một chút mấy người kia lai lịch."

"Cửu ca, những người đó nói không chừng cùng Lý cô nương có liên quan."

"Vậy thì thế nào?" Triệu Cấu sầm mặt lại,

Nhìn đến Phú Quý, lộ ra vẻ không hài lòng nói: "Chỉ đề ý hỏi thăm, thật nếu là xảy ra chuyện gì, ta tới gánh vác. Ta cũng không tin, kia Lý Phật mà thật chính là người đó cũng không động được cấm kỵ hay sao?"

Thấy Triệu Cấu thái độ kiên quyết, Phú Quý không còn dám khuyên.

Hắn liền vội vàng đáp ứng nói: "Cửu ca không nên tức giận, ta đây liền đi tìm hiểu."

Triệu Cấu, gật đầu một cái, khoát tay tỏ ý Phú Quý rời khỏi.

Hắn tại trong tiệm lại ngồi trong chốc lát, trong ngày thường rất là yêu thích giáp can phần, không biết tại sao không ném ra được mùi vị.

Tâm lý, có chút phiền não.

Hắn ăn vài miếng giáp can phần, liền đứng dậy đi ra ngoài.

Còn lại ba gã tùy tùng cũng liền vội vàng để xuống bát, đi theo Triệu Cấu đi ra cửa tiệm.

+++++

Cao Dư trở lại vườn rau xanh thì, trời tờ mờ sáng.

Mã Đại Tráng bị Lỗ Trí Thâm quát lên, tại trên đất trống đánh quyền luyện công.

Thấy Cao Dư trở về, Lỗ Trí Thâm cười nói: "Nha Nội, đêm qua du sông, còn tận hứng sao?"

"Đại hòa thượng, ta có chút mệt mỏi, đi trước ngủ xuống."

Nếu là ở bình thường, Cao Dư nói không chừng sẽ cùng Lỗ Trí Thâm trêu chọc đôi câu.

Nhưng là hôm nay, tâm tình của hắn có chút rối loạn, thêm nữa tối hôm qua một đêm không ngủ, cũng quả thật mệt mỏi, cho nên bèn tự vào Thiện Phòng.

Lỗ Trí Thâm sững sờ, nhìn đến Cao Dư vào hắn Thiện Phòng, thế nhưng cũng không có ngăn trở.

Hắn nhìn ra được, Cao Dư hứng thú cũng không cao lắm, nói rõ tối ngày hôm qua, nhất định là chuyện gì xảy ra không muốn người biết sự tình.

Cao Dư thật giống như đang ở nhà mình chiếm đoạt phòng hắn, hắn ngược lại không để ý.

Hắn để ý, là Cao Dư tối hôm qua, rốt cuộc gặp phải cái gì sự tình?

"Đại Tráng, bản thân ngươi ở chỗ này luyện công, ta đây đi cho ngươi cùng Nha Nội mua chút ít sớm ăn đến."

Mã Đại Tráng trả lời đáp một tiếng, không tiếp tục lắm mồm.

Tuy rằng Lỗ Trí Thâm không có ở một bên giám sát, nhưng hắn vẫn y theo Lỗ Trí Thâm phân phó, luyện xong quyền cước sau đó, liền một người ngồi ở Thiện cửa phòng lim dim. Hắn không biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết là Tiểu Ngư Nhi, ở bên trong nghỉ ngơi.

Cao Dư suy nghĩ rất loạn!

Nằm ở có chút mùi thiền sàng bên trên, lặp đi lặp lại không ngủ được.

Vừa nhắm mắt, là hắn có thể nằm mơ thấy ban đầu ở Hàng Châu nhất mạc mạc cảnh tượng.

Sư phụ mang theo hắn tại Tây Hồ bờ chơi đùa, sư phụ dẫn hắn, tại võ lâm ngoài cửa chợ bên trong đi lang thang. Hắn thấy được một bộ chế tác phi thường tinh mỹ La Sát mặt nạ quý, vì vậy quần quít lấy sư phụ thỉnh cầu. Sư phụ tất cười ha hả, bỏ tiền mua mặt nạ.

Đúng rồi, bộ kia mặt nạ, còn giống như tại Ngọc Hoàng Quan.

Đêm hôm đó sư phụ máu me khắp người trở về, không nói hai lời liền mang theo hắn rời khỏi.

Hắn, thậm chí không có có thể thu thập hành lý, cho tới bộ kia yêu quái mặt nạ, cũng rơi vào trong đạo quan.

Sư phụ, thù đạo nhân, còn có hắn kia bốn tên học trò, như như đèn kéo quân, tại Cao Dư trong đầu không ngừng thoáng hiện. Hắn bất thành linh mở mắt,

hồ xoay mình ngồi dậy, một đôi tay nắm chặt, trông mắt đỏ hoe, tự nhủ: "Sự phụ, ta muốn báo thù cho người."

Sự phụ nói, cừu nhân rất lợi hại, để cho hắn nhanh chạy!

Chính là, hắn lại sao có thể năng lực thật quên kia cừu hận đây?

Lúc trước hắn vội vàng vàng, cũng không rõ ràng cừu nhân rốt cuộc là lai lịch gì, cho nên bắt đắc dĩ rồi đi Hàng Châu.

Hiện tại, cơ hội báo thù tới . .

"Tiểu Ngư Nhi, thường Đô Đầu đã trở về."

Ngay vào lúc này, cửa ngoài truyền tới rồi Mã Đại Trắng thanh âm.

Cao Dư vội vàng xoay mình xuống giường, đi nhanh ra khỏi Thiện Phòng.

Ánh nắng, chiếu khắp, vì vậy đến hôm nay sẽ là một cái khí trời tốt. Chính là Cao Dư tâm tình, lại không cảm giác được chút nào tươi đẹp.

"Lục ca, đã điều tra xong sao?"

Thường Tiểu Lục nhìn qua rất mệt mỏi, bất quá nghe được Cao Dư mà nói, hắn lập tức lộ ra nụ cười nói: "Nha Nội, tra được!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Không có lòng đại trùng

Hoàng cung, Khánh Ninh Cung Thiên Điện.

Triệu Cấu có chút mệt mỏi, liền một nửa tựa vào ghế sà bên trên, nhìn qua có chút lười biếng.

Phú Quý tất xuôi tay đứng ở một bên, thấp giọng trần thuật hắn kết quả điều tra.

"Nói như vậy, cái kia Quách Kinh chỉ là một du côn rồi?"

"Đang phải."

"Một cái du côn, làm sao có thể mời được Lý Phật mà Thất Bảo thuyền tới?"

"Cái này. . ."

Phú Quý do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Lấy ty chức xem ra, chuyện này sợ cùng Lý Phật mà không có liên hệ quá lớn."

Kia Lý Phật mà từ dọn vào tiền tài đường hầm sau đó, thâm cư giản xuất, cực ít xuất đầu lộ diện. Nàng ở bên ngoài sản nghiệp, phần lớn là Lý bà nội thu xếp, rất nhiều chuyện, sợ là ngay cả nàng đều không biết. . . Ty chức còn dò thăm, Lý bà nội cái người này mê cờ bạc như mạng, năm ngoái tựa hồ thua không ít Tiền, ở bên ngoài thiếu nợ khổng lồ. Cừu ca có thể không biết cái này Lý bà nội, nàng vốn là Phan lâu một người bình thường bà nội, chỉ vì dựa vào Lý Phật, mới lần lộn phong sinh thủy khởi, chính mình cũng không tích góp.

Nàng nếu thiếu nợ khổng lồ, nhưng vừa không có tích góp, nghĩ đến sẽ đem đầu óc động đến Lý Phật mà trên thân."

Triệu Cấu bừng tỉnh, nói: "Người là nói, Thất Bảo thuyền chuyện, Lý Phật mà cũng không biết chuyện, là kia Lý bà nội ở sau lưng giờ trò sao?"

"Cái này. . ."

Phú Quý lắc đầu nói: "Nói không tốt lắm."

Bất quá kia Quách Kinh là một nhân hán, tuyệt sẽ không sai. Đến khi hắn đến tột cùng là cái mục đích gì, trước mắt còn chưa phải là quá rõ."

Triệu Cầu ngáp một cái, từ ghế sà xuống đứng lên.

Hắn đuổi người, suy nghĩ một chút hỏi "Vậy người nói, ta có nên hay không đem chuyện này, nói cho Cao Dư đây?"

Phú Quý cười khổ nói: "Cái này, chỉ có thể Cữu ca quyết định."

"Đúng a!"

Triệu Cầu chấp tay sau lưng, giống như tiểu đại nhân một dạng, trong phòng quanh quẩn.

Hắn lúc ban đầu mục đích, là muốn từ Cao Dư tay ở bên trong lấy được bộ kia « Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp ».

Chính là một trận rượu đi xuống, để cho hắn đối với Cao Dư sinh ra không tên hảo cảm. Đặc biệt là đêm qua, hắn say rượu trên thuyền sau đó, người là hôn mê, có thể suy nghĩ coi như thanh tỉnh. Hắn biết rõ, Cao Dư đem hắn ôm được trên giường, sau đó cấp hắn đắp chăn.

Đây bất quá là một cái rất bình thường sự tình, thế nhưng tại Triệu Cầu mà nói, lại cảm nhận được một loại ấm áp.

Đó là một loại quan tâm, một loại phát ra từ thật lòng quan tâm, không phải trộn bất kỳ công danh lợi lộc chi tâm quan tâm. . . Hắn sinh trong hoàng cung, mặc dù không được sủng ái, nhưng là không thiếu ăn mặc, không thiếu tiêu xài. Hắn thiếu, là phụ mẫu quan ái, thiếu là giữa huynh đệ tỷ muội hữu ái. Mẫu thân Vi thị, rất quan tâm hắn! Nhưng đại đa số thời điểm, nặng quan tâm hơn địa vị mình.

Cái này làm cho Triệu Cầu rất khó chịu!

Lớn như vậy hoàng cung, hắn thường thường sẽ có một loại cảm giác cô độc được.

Mà Cao Dư kia nhìn như lơ đãng cử động, lại để cho hắn tìm được cái loại này bị giam yêu cảm giác, hơn nữa còn là không có bất kỳ tạp chất, thuần túy giữa bằng hữu, giữa huynh đệ hữu nghị. Đối với Triệu Cầu lại nói, loại này hữu nghị không thể nghĩ ngờ đầy đủ trân quý.

"Ta nhớ được Nha Nội nói, hắn hôm nay tại Tướng Quốc Tự vườn rau xanh."

"Đang phải."

"Có thể nghe sao?"

Phú Quý nói: "Cữu ca yên tâm, ty chức nghe ngóng."

Kia vườn rau xanh là Đại Tướng Quốc Tự sản nghiệp, bây giờ bị một cái tên là Lỗ Trí Thâm trưởng lão quản lý. Thật giống như vị trưởng lão kia, cùng Nha Nội có một ít giao tình, hơn nữa công phu quyền cước hơn người. Ta cảm thấy, ngày đó đem ta đánh bất tỉnh người, chính là hắn."

Phú Quý không hổ là Triệu Cầu bên người đứng đầu có thể tin người, hỏi thăm vô cùng rõ ràng.

Hắn chỉ là Triệu Cầu bên người tiểu Sứ Thần, nhưng giao thiệp rất rộng, năng lực cũng không kém, nếu không Triệu Cầu cũng không khả năng tín nhiệm hắn như thế.

"Đã như vậy, người đi bài phỏng một chút Nha Nội, đem người hỏi thăm được sự tình, cùng Nha Nội biết được."

"Dạ!"

Phú Quý hát cái mập dạ, liền xoay người rời đi.

+++++

Thường Tiểu Lục hỏi thăm được tin tức, khẳng định so với không thể Phú Quý rõ ràng.

Hắn con hỏi thăm được, Quách Kinh ở tại Biện Lương thành bắc mái hiên ngoài rom có trận phụ cận, thường ngày hay chơi bởi lầu lồng, là một nhân hán.

Quách Kinh khi còn bé, từng đi theo điện quan âm sư phụ học mấy ngày quyền cước, còn đang trong đạo quan làm qua một đoạn thời gian hương hỏa gã sai vặt, cũng là trong truyền thuyết làm việc vặt. Sau đó bởi vì ăn trộm trong đạo quan tiền nhang đèn, vì vậy bị đuổi ra Đạo Quan.

Sau đó, hắn liền trong thành quán lấy nhau.

Bởi vì đáng dấp tuần tú, cộng thêm miệng ngọt, biết ăn nói, có lúc biết làm một ít bợ đỡ thủ đoạn.

Bất quá càng nhiều lúc, hắn đều không có chuyện làm.

Ban ngày, hắn liền tại nội thành bên trong khắp nơi du đãng, lừa dối người xứ khác, trộm vặt móc túi sự tình không ngừng; buổi tối, tất hỏi hắn tại rom có trận phụ cận trong nhà ngủ. Căn cứ vào Thường Tiểu Lục nghe được tin tức, đây Quách Kinh gia cảnh quá nghèo, làm người hết ăn lại nằm, vô cùng đáng ghét. Tại Biện Lương, mọi người cho hắn cái ngoại hiệu, gọi là 'Không có lòng đại trù' Quách Nhị Lang.

Cao Dur nghe hồ đồ!

Hắn làm sao cũng không cách nào tưởng tượng, một cái như vậy du côn vô lại, tại sao liền cùng Lý Phật mà liên hệ quan hệ?

Kia Lý Phật, cho dù là cái, có thể dầu gì cũng là Quan Gia tình nhân; mà Quách Kinh, chẳng qua chỉ là trà trộn Biện Lương trong phố xá du côn vô lại. Hai cái này hoàn toàn không thể nào có tiếp xúc người, lại là làm sao liên lạc đến cùng một chỗ đây?

Nghĩ tới đây, Cao Dur liền mi tâm hơi nhú.

Bất quá, hắn cũng biết, Thường Tiểu Lục một cái người xứ khác, có thể tại thời gian ngắn như vậy bên trong hỏi thăm được nhiều chuyện như vậy, đúng là không dễ.

"Lục ca cực khổ!"

Hắn vừa nói, liền lấy ra một xâu tiền, nhét vào Thường Tiểu Lục trong lòng.

"Nha Nội, như vậy thì làm sao được?"

Thường Tiểu Lục khoát tay lia lịa, không chịu thu số tiền này.

Cao Dur nói: "Lục ca ngừng muốn khách khí với ta, chỉ để ý cảm là được.

Ngươi giúp ta làm nhiều chuyện như vậy, ta đã là cảm kích vạn phần. Ngươi vừa nghỉ ngơi, có rất nhiều nơi cần phải có tiền, cắt hết sức khách khí với ta. Ngươi nếu không là thu tiền này, về sau ta sẽ không tìm ngươi làm việc, mọi người từ nay không còn liên can."

"Nha Nội như vậy, Tiểu Đễ chính là tan xương nát thịt, cũng báo đáp không thể Nha Nội ân tình."

Thường Tiểu Lục cảm kích thủ hạ Tiền, liền ở một bên đứng xuôi tay.

Cao Dur tắt nhắm mắt lại, chậm rãi tiêu hóa Thường Tiểu Lục nghe được tin tức.

Ngay vào lúc này, Lỗ Trí Thâm từ bên ngoài đã trở về.

Hắn không phải là một người trở về, còn mang theo một cái quán rượu gã sai vặt, gánh một cái cái thúng.

Kia cái thúng hai đoạn, có ba cái hộp đựng thức ăn.

Lỗ Trí Thâm tắt xách một vò có thể tồn thả 20 cân rượu cái bình, vừa vào vườn rau xanh liền hô: "Nha Nội, mau tới trả tiền."

"Đại hòa thượng, người đây là. . ."

Cao Dur có chút lơ mờ, nhìn đến Lỗ Trí Thâm.

Lỗ Trí Thâm đem cái vò rượu thả ở dưới mái hiên, rồi sau đó đặt mông liền ngồi ở trên bậc thang.

Hắn phanh nghỉ ngơi, lộ ra trước ngực nòng đậm lông ngực, còn có kia màu sắc sắc sỡ mẫu đơn hình xăm.

"Có thể một là ta đây, vì giúp ngươi hỏi thăm tin tức, ta đây mới vừa khiến cho không ít khí lực.

Lúc trở về, đứng dịp thấy Vương Lâu sơn động hoa mai bao tử vừa ra khỏi lồng, liền muốn chút ít. Sau đó nghĩ đến, Nha Nội cũng chưa ăn cơm, vì vậy lại nhân tiện yêu cầu một ít rượu thức ăn. . . Ngọt gã sai vặt kia, mau đưa rượu và thức ăn mang lên, ta đây đây cho tới trưa, cũng chân thực đối."

Gã sai vặt trả lời đáp một tiếng, đem cái thúng để xuống.

Một bên, Mã Đại Tráng cùng Thường Tiểu Lục phi thường chuyên cần từ trong thiện phòng mang ra một cái bàn đến.

Hạch toán đến, ta chính là người tiêu tiền kia?

Cao Dur thấy vậy, dở khóc dở cười.

Bất quá hắn cũng không có thật tính toán, cùng Lỗ Trí Thâm nói đùa đôi câu, liền lấy Tiền dẫn cùng gã sai vặt trả tiền.

Gã sai vặt tay chân lanh lẹ, từ trong hộp đựng thức ăn lấy ra một đĩa đĩa thức ăn, một bên bày ra, còn một bên cho Cao Dur giới thiệu.

Kia bộ đồ ăn đều là làm bằng bạc, nhìn qua giá cả không rẻ.

Cao Dur vừa nhìn những thứ này bộ đồ ăn cũng biết, Lỗ Trí Thâm thường ngày hay, chỉ sợ cũng Vương Lâu khách quen.

Dựa theo Biện Lương tửu lâu quy củ, người chỉ cần ở tửu lâu ăn rồi mấy lần, hoặc là kêu lên mấy lần bán bên ngoài, bọn họ cũng sẽ không lặn đây làm bằng bạc bộ đồ ăn. Bởi vì, người tin dùng đủ rồi, bọn họ cần bản không sợ người sẽ giết nợ, cũng hoặc là lấy đi bộ đồ ăn.

Đem rượu ăn dọn xong, gã sai vặt nói: "Quan Nhân nhóm chậm rãi hưởng dụng, những thứ này bộ đồ ăn để, sau giờ Ngọ Tiểu Đề sẽ tự tới lấy."

Nói xong, hắn lại gánh cái thùng, vội vã rời đi.

Cao Dur cũng không khách khí, liền đặt mông ngồi xuống, "Đại hòa thượng, người mới vừa nói hỏi thăm tin tức, lại là ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Giải lăm Hoa Hòa Thượng

"Thuyền kia, là tiền tài đường hầm Lý Phật mà thuyền, là Quan Gia tặng cho."

"A?"

Lỗ Trí Thâm ngồi xuống, một hóp rượu sau đó liền ngửa xuất kinh nhân.

Mã Đại Tráng còn khá hơn một chút, Thường Tiểu Lục lại bị dọa sợ đến chân mềm nhũn, ngay cả người mang ghế loảng xoảng liền ngã trên đất, sắc mặt trắng bệch.

"Trưởng lão mới vừa nói là. . . Quan Gia?"

"Người con chim này tư lá gan quá nhỏ, không phải là Quan Gia, về phần như vậy sao?"

Lỗ Trí Thâm vẻ mặt mất hứng, nhìn đến Thường Tiểu Lục, lộ ra vẻ khinh bỉ, "Vốn đang nghĩ đến người là một có gan, không nghĩ tới cũng là một nhát gan như chuột. Xem người nhà Nha Nội, đây mới là đại trượng phu gây nên, một chút cũng không có sợ hãi."

Thường Tiểu Lục lúc này mới lưu ý đến, Cao Dur tựa hồ phá lệ yên tĩnh.

"Đại hòa thượng đừng vội trách cứ Lục ca, hắn một người bình thường, đến Biện Lương kiếm sống, mới thoát nghe tự nhiên hốt hoảng, cùng gan lớn nhất gan không liên quan. Lục ca vẫn có nghĩa khí, ít nhất hắn không có nghe được Quan Gia hai chữ sau đó, liền bị dọa sợ đến nghiêng đầu rồi khỏi."

Vừa nói, hắn ăn một miếng thức ăn.

"Về phần ta, lúc trước đã nghe nói."

Thường Tiểu Lục cười khổ nói: "Trưởng lão chớ trách, ta địa phương nhỏ ra đây, nơi đó sẽ nghĩ đến cùng Quan Gia liên hệ dính líu."

"A, người trái lại nghĩ."

Lỗ Trí Thâm cười ha ha, toàn tức nói: "Người đã đã biết rồi, tại sao còn tâm sự nặng nề."

"Ta tuy biết kia Thất Bảo thuyền là Lý Phật, nhưng cũng biết, chuyện này cùng Lý Phật mà không liên quan."

Lỗ Trí Thâm nói: "Không sai, chuyện này xác thực cùng Lý Phật mà không liên quan."

Kia Thất Bảo thuyền vẫn luôn là sớm mua xuống trước Lý Phật mà bà nội đang quản, Lý Phật giống như ư cũng không thích đi thuyền, cho nên Quan Gia đem thuyền tặng cho nàng về sau, nàng liền ném cho kia bà nội quản, càng không có lên thuyền một bước. . . Mới vừa ta đẩy đi ra ngoài hỏi thăm một chút, kia bà nội năm ngoài cùng người nhào mấy lần, thua thật thảm, thậm chí còn ở bên ngoài thiếu kếp xù món nợ.

Nàng cũng không lớn tích góp, lại không dám cùng Lý Phật mà biết được chuyện này.

Kia Lý Phật mà là một cực kỳ yêu quý thanh danh, nếu như là biết nói ra loại sự tình này, tuyệt sẽ không nhớ tới tình xưa, đến lúc đó đem nàng đuổi ra tiền tài đường hầm.

Cho nên, kia bà nội liền muốn rồi chủ ý, đem thuyền kia cho mướn đi ra ngoài, sinh ý ngược lại cũng coi như hồng hỏa."

Nguyên lai, là cho thuê.

"Nàng làm như vậy, sẽ không sợ Lý Phật mà biết rõ?"

"Lý Phật mà nào có kia tâm tư hỏi tới những thứ này!"

Lỗ Trí Thâm cười nói: "Nàng bây giờ thăm cư giản xuất, trừ đi một tí Công Khanh danh sĩ ra, ít ỏi cùng ngoại giới tiếp xúc."

"Kia cho mướn nàng thuyền người. . ."

"Người kia, tên là Quách Kinh, là Biện Lương nổi danh bạo đờ."

Người hết ăn lại nằm, thường yêu thích bắt nạt người xứ khác, cho nên được gọi là 'Không có lòng đại trù'. Tại Biện Lương cũng có chút danh tiếng. Ta đây nghe ngóng, đây Quách Kinh trong nhà đi hai, cho nên cũng có người gọi hắn Quách Nhị Lang. Ca ca hắn bởi vì không thích hắn thanh danh, cảm giác mất thể diện, tại mười năm trước mang theo thân nhân rời khỏi Biện Lương, nghe nói là đi Hưng Hóa quân bên kia kiếm sống.

Quách Kinh, không quá mức gia tài, chỉ ở mái hiên ngoài rom cỏ trện phụ cận có một gian nhà.

Bắt quả theo ta đây hỏi dò, người kia gần đây trong lúc bắt chọt rộng rãi rất nhiều. Chẳng những còn nợ cũ, còn mỗi ngày xuất nhập quán ăn, tiêu tiền như là nước chảy, qua cổ găng hết sức đặc ý. Chính là chỗ này tư, tháng gần nhất rốt cuộc bọc kia Thất Bảo thuyền, xin phiền lều cùng Phan lều lục sự nhóm đi theo, mời một ít Nha Nội cùng bay bổng lãng tử lên thuyền đánh bạc, bắt đầu là làm người ta giật mình."

"Hắn, nơi đó tới đây rất nhiều tiền?"

"Cái này há, thì không biết."

Lỗ Trí Thâm ăn một miếng rượu, se râu nói: "Chỉ là có việc này hắn ăn nhiều rượu, cùng những người khác nói lời miệng, nói đúng đi theo mấy cái từ Đông Nam đến Khách quý. Ngày khác thường tiêu xài, tất cả đều là những cái kia Khách quý xuất ra, bao gồm thuê thuyền tiêu phí, còn có những cái kia lục sự các chị em chi tiêu, tất cả đều là những cái kia Khách quý thanh toán, cho nên mới có thể qua được như vậy nhàn nhả."

Đông Nam Khách quý?

Cao Dư nhắm hai mắt lại, lâm vào trầm tư.

Hắn tuyệt sẽ không nghe lầm thanh âm kia,

Chính là Diệu Pháp đạo nhân.

Lúc trước, thù đạo nhân nói qua, hắn là Diệm Huyền người. Kia Diệm Huyền, vào vị trí với Hàng Châu Đông Nam, thuộc hai Chiết đường Việt Châu sở trị.

Kia liền không có sai rồi!

Phải biết, Hàng Châu khẩu âm, tại Biện Lương sẽ được gọi là Giang Nam khẩu âm.

Tại rất nhiều Biện Lương trong mắt người, Tô Châu cùng Hàng Châu đều thuộc về Giang Nam, không có quá lớn khác nhau; mà Việt Châu khẩu âm, liền cùng Tô Hàng khác biệt rất lớn, cho tới mọi người đề cập Việt Châu, phần lớn đều lấy 'Đông Nam' hai chữ đến tiến lên thay thế.

"Nha Nội, có gì không đúng sao?"

"Có thể hay không hỏi thăm được, Quách Kinh gần đây ở nơi nào đặt chân?"

Nếu biết rồi chuyện này cùng Lý Phật mà không liên quan, Cao Dư cũng thì ung dung rất nhiều.

Hắn không sợ Lý Phật, nhưng nếu quả thật để cho hắn và Lý Phật mà ngạnh kháng, hắn cũng sẽ cảm giác có hết sức.

Chung quy, hắn bây giờ không phải là năm đó như vậy, cùng sự phụ đồng thời lưu lãng tứ xứ, vô khiên vô quái. Hắn hiện tại có nhà, có yêu thương hắn nương, có nhìn bề ngoài đi nghiêm túc phi thường, kì thực đối với hắn phi thường lo lắng cha. Bất kể Cao Cầu thanh danh thế nào, đều thủy chung là hắn cha ruột. Hắn luôn không khả năng chẳng ngó ngang gì tới, đi ngay cùng Lý Phật mà ngạnh kháng. . .

Lỗ Trí Thâm nghe, nhú mày lại.

Hắn lắc đầu một cái, trầm giọng nói: "Đây liền khó nói chắc rồi."

Kia Quách Kinh gần đây một đoạn thời gian, hơi có chút xuất quỷ nhập thần, đã rất lâu chưa có trở về rom cỏ trện cái nhà kia rồi. Nghe nói hắn phải bởi

kèm Đông Nam Khách quý, mà những người đó nơi ở. . . Ngược lại lúc trước cùng Quách Kinh quan hệ tốt người, đều không rõ ràng.

Nha Nội, người muốn tìm hấn sao?"

"Ân!"

"Thật ra thì, muốn tìm hấn thì có khó khăn gì?

Chỉ cần nhìn chăm chăm kia Thất Bảo thuyền, sợ hãi Quách Nhị Lang chạy hay sao?"

Cao Dư suy nghĩ một chút, Lỗ Trí Thâm nói cũng có đạo lý.

Hắn hướng về Thường Tiểu Lục nhìn, đang muốn đem chuyện này nhờ cậy Thường Tiểu Lục, liền nghe Lỗ Trí Thâm nói: "Nha Nội, người muốn thật muốn tìm hấn, ta đây ngược lại là có thể giúp đỡ chút chuyện nhỏ. . . Ta đây có mấy cái đồ đệ, cũng là Biện Lương người, thường ngày hay cùng người bợ đỡ, không có chuyện gì làm. Ta đây có thể để cho bọn họ hỗ trợ nhìn chăm chăm bến tàu, nếu Thất Bảo thuyền xuất hiện, Nha Nội là có thể lập tức biết được.

Nếu như Nha Nội gấp gáp, ta đây cũng có thể để cho bọn họ nhiều cố lưu ý.

Ta đây mấy cái đồ đệ, thủ hạ cũng có chút người, tuy nói đảm đương không nổi dùng, có thể chạy đi cái chân, truyền cái tin tức, tìm người, trái lại thuận thực rất."

Lỗ Trí Thâm giọng, nhỏ rất nhiều, trên mặt lộ ra thẹn sắc.

Cao Dư nghe đầu tiên là sững sờ, chợt kịp phản ứng, kinh ngạc nhìn đến Lỗ Trí Thâm, hồi lâu không nói ra lời.

Không nghĩ tới người đây mắt to mày rậm Hoa Hòa Thượng, còn là một lưu manh thủ lĩnh?

Lỗ Trí Thâm nói tuy rằng kín đáo, có thể Cao Dư có sao có thể năng lực không nghe rõ. Hấn mấy cái đồ đệ, không phải là một đám bợ đỡ sao?

"Trưởng lão, còn có loại thủ đoạn này?"

Lỗ Trí Thâm sờ đầu nói: "Không phải ta đây nguyên ý, cũng là hành động bất đắc dĩ.

Nguyên bản, đây vườn rau xanh vẫn luôn bỏ hoang, bị kia một đám du côn nhân hấn chiếm đoạt. Ta đây tới Đại Tướng Quốc Tự sau đó, không ưa những người đó cả ngày ở chỗ này chơi đùa, quấy rầy Phật Môn Tĩnh Thô, cho nên liền len lén dạy dỗ bọn họ một hồi.

Nào biết, những cái kia Điều tư rốt cuộc ý lại vào ta đây, không phải là muốn đi theo ta đây học tập quyền cước.

Ta đây cũng là bị dây dưa có chút phiền lòng, cho nên thì tùy dạy bọn họ một ít, không nghĩ tới những cái kia Điều tư tự là đồ đệ.

A di đà phật, ta đây đây cũng là không có biện pháp. . . Nhưng hôm nay nghĩ đến, những cái kia Điều tư, ngược lại cũng có chút chỗ dùng!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Đô thương thuế vụ

Trực nương tặc, người thủ lĩnh một cái lưu manh!

Mặc cho Lỗ Trí Thâm giải thích như thế nào, theo Cao Dư, hấn chính là một cái thủ lĩnh lưu manh.

"Đại hòa thượng trái lại thâm tàng bất lộ a."

Hắn ngoài cười nhưng trong không cười nói, ngay cả Lỗ Trí Thâm cũng nghe không ra, Cao Dư là đang khen hấn, cũng hoặc là đây châm chọc hấn.

Bất quá, coi như là châm chọc, hấn cũng sẽ không để ý.

"Nha Nội chó có nói nhảm, nếu thật là vội vã tìm kìa Quách Nhị Lang, ta đây liền phân phó người đi làm."

"Được a!"

Cao Dư tự nhiên sẽ không cự tuyệt Lỗ Trí Thâm hảo ý, hơn nữa hắn cũng quả thật vội vã tìm ra Quách Kinh, còn có mấy cái 'Đông Nam Khách quý'.

"Như vậy, cứ quyết định như vậy đi, có tin tức thì, ta đây đề cho người ta tìm người."

"Tốt!"

Cao Dư đã mất lòng uống rượu, tùy tiện ăn hai cái sau đó, liền cáo từ chuẩn bị rời đi.

Trước khi đi, hắn đột nhiên hỏi Lỗ Trí Thâm nói: "Đại hòa thượng, còn có một việc muốn thỉnh giáo người, có biết đây Biện Lương trong thành, cái gì sai khiến tương đối khá đây Lục ca đến Biện Lương kiếm sống, ta muốn giúp hắn một chút, lại không biết nên như thế nào đi giúp sắn."

Thường Tiểu Lục nghe, nhất thời lộ ra vẻ trông đợi.

Lỗ Trí Thâm suy nghĩ một chút, nói: "Có lớn sai khiến thẳng bố trí hắn đi trước điện Tư, có nhĩ lão tử phối hợp, coi là tốt nhất."

"Lục ca không muốn từ quân."

"Như vậy a. . ."

Lỗ Trí Thâm sờ nhẵn bóng đầu, trên dưới quan sát Thường Tiểu Lục.

Chuyện liên quan đến tương lai mình, Thường Tiểu Lục có chút khản trương. Hắn nín thở, có chút mong đợi nhìn đến Lỗ Trí Thâm, nghĩ muốn nghe một chút ý hắn thấy.

Nào biết, một lát sau Lỗ Trí Thâm lại nói: "Ta đây đối với trong quan trường sự tình không biết, cho nên không xuất đặc chú ý. Nha Nội nếu là muốn bố trí, tốt nhất là tìm chút thành thực Lại hồi dò, biết rõ có thể càng nhiều hơn một chút, cũng càng an bài xong."

Nghe ra được, Lỗ Trí Thâm tâm lý không quá cao hứng.

Cao Dư trái lại không có không quá để ý, chung quy Lỗ Trí Thâm cũng là từ trong quân đội ra đây người.

Bất kể hắn đối với triều đình có bao nhiêu bất mãn, đối với trong quân như trước tình cảm thâm hậu.

Thường Tiểu Lục vì sao không muốn từ quân nói một cách thẳng thừng, không phải là cảm thấy quân nhân địa vị thấp hèn, có một chút xem thường quân nhân.

Cái này làm cho Lỗ Trí Thâm, thì lại làm sao cao hứng

"Đã như vậy, vậy ta lại hỏi thăm một chút."

Lục ca từ từ ăn, ta cùng Đại Tráng đi về trước. Ăn xong trở về nghỉ ngơi cho khỏe, có chuyện gì, ta sẽ để người tìm người."

"Nha Nội đi thông thả!"

Thường Tiểu Lục đứng dậy tặng Cao Dư hai người rời khỏi, trở lại vườn rau xanh sau đó, liền thấy Lỗ Trí Thâm vẻ mặt không vui.

Mặc dù không biết làm sao liền đắc tội Lỗ Trí Thâm, có thể Thường Tiểu Lục vẫn là khúc ý ghen tiếp một cái đem. Chung quy, hắn có thể nhìn ra được, đây Lỗ Trí Thâm cũng không phải là người hiền lành gì. Cao Dư đối với hắn cũng rất kính trọng, Lỗ Trí Thâm bản thân cũng có bản lĩnh.

Không giống hắn, một cái Đồ Đầu, tuy nói biết chút mèo cào quyền cước, còn có tính là gì

Cũng may Lỗ Trí Thâm cũng không phải cái loại này nhỏ mọn.

Mọi người đều có chí khác nhau, hắn đối với trong quân có cảm tình, không có nghĩa là những người khác cũng như vậy.

Thường Tiểu Lục chẳng qua chỉ là một người bình thường, Lỗ Trí Thâm nếu thật cái cùng hắn tính toán mà nói, vậy hắn cũng sẽ không là Hoa Hòa Thượng rồi. . . Cho nên, không phải mất một lúc, hắn liền khôi phục tâm tình, cùng Thường Tiểu Lục nâng ly cạn chén, ăn phi thường cao hứng.

Ngay vào lúc này, Phú Quý tới.

Lỗ Trí Thâm nhìn thấy Phú Quý, cũng không khỏi sùng sốt một chút.

Phú Quý ngày đó bị hắn đánh bất tỉnh, không có thấy rất rõ người. Nhưng hắn xem rất rõ, đặc biệt là Phú Quý trên mặt, còn lưu lại máu ứ đọng.

"Nha Nội, đã trở về."

Lỗ Trí Thâm tâm lý có quỷ, không có đề ý Phú Quý.

Mà Phú Quý tuy rằng thấy được Lỗ Trí Thâm, nhưng lại không có nhận ra thân phận.

"Đã trở về "

Hắn và Thường Tiểu Lục nhận biết, cho nên cũng không có nghĩ quá nhiều, nói: "Vây quá đáng tiếc, ta là nghe ngóng một ít tin tức, cho nên qua đây nói cho Nha Nội."

"Tin tức gì "

Phú Quý lập tức đem hắn hỏi thăm được liên quan tới Thất Bảo thuyền sự tình nói một lần,

Trên căn bản cùng Lỗ Trí Thâm nói một dạng.

Bất quá, hắn nói không có Lỗ Trí Thâm như vậy cận kề, hơn nữa chủ yếu là tập trung ở Lý Phật mà trên thân. Suy nghĩ một chút cũng bình thường, Phú Quý đi là quan diện thượng con đường, hỏi thăm cũng phần lớn đều là một ít bên ngoài sự tình. Về phần lúc không có ai một ít bí văn, tỷ như 'Đông Nam Khách quý' tin tức như vậy, tuyệt đối so với không thể Lỗ Trí Thâm con đường đến rõ ràng hơn.

Thường Tiểu Lục nói cảm ơn liên tục, chuẩn bị tặng Phú Quý đi.

Trái lại Lỗ Trí Thâm đưa lưng về phía Phú Quý, đột nhiên động linh cơ một cái.

Phú Quý hỏi thăm tình báo cũng rất chính xác, hơn nữa nghe vào, rất nhiều đều là trong phổ xá không nghe được quan trường bí văn.

Điều này nói rõ cái gì

Người này, là người quan trường!

Lỗ Trí Thâm đột nhiên gọi lại Phú Quý, chỉ Thường Tiểu Lục nói: "Vị này Đại Quan Nhân, hắn là Nha Nội thủ hạ.

Nha Nội muốn tại Biện Lương vì hắn tìm một sai khiến, chính là lại không rõ ràng, phải làm sao an bài, không biết người có thể hay không cho ít đề nghị "

Phú Quý sững sờ, tâm lý hơi hồi hộp một chút.

Lỗ Trí Thâm tuy rằng cố ý sửa lại giọng điệu, nhưng khi hắn nói 'Nha Nội' hai chữ thời điểm, vẫn là lộ ra Quan Tây khẩu âm.

Phú Quý đối với cái thanh âm này, chính là ký ức sâu sắc.

Ngày đó bị người một quyền đánh bất tỉnh, tại trước khi hôn mê hắn nghe được 'Nha Nội' hai chữ, chính là chỗ này một bản khẩu âm.

Bất quá, hắn ngã chưa từng nghĩ trả thù, chỉ là khá có thâm ý nhìn Lỗ Trí Thâm hai mắt, ánh mắt chọt rơi vào Thường Tiểu Lục trên thân.

"Lục ca lúc trước, làm qua Đô Đầu "

"Đang phải."

"Có thể nhận biết chữ a "

"Trái lại nhận ra một ít, bất quá không coi là nhiều."

"Kia Đô Đầu có thể có cái gì đặc thù bản lãnh "

Lần này, lại khó phá hủy Thường Tiểu Lục.

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, cười khổ nói: "Tiểu Đê địa phương nhỏ ra đây, nào có nhiều như vậy bản lãnh

Tiểu Đê nhận biết một ít chữ, năng lực tô tô vẽ vẽ; cũng sẽ chút ít quyền cước, nhưng không coi là xuất chúng; trừ lần đó ra sao. . . Đúng rồi, Tiểu Đê còn biết tính số. Lúc trước tại Tu Thành thì, lớp ba nha dịch tiêu phí chi tiêu, phần lớn đều là ta qua tay, không có xảy ra sai. "

Tính số

Đây là kỹ năng gì

Phú Quý trầm ngâm một chút, nói: "Lục ca, chúng ta không phải là người ngoài, ta cũng không nói gì hư không đầu mong não mà nói.

Cao Thái Úy tuy rằng quyền trọng, nhưng sức ảnh hưởng giới hạn với tam ti, sợ là an bài cho người không quá chuyện thật tệ. Người không có có công danh, càng không gia thất, sợ cũng không làm được tiểu Sứ Thần. Đây Biện Lương Thành Công Khanh quyền quý không ít, đẳng cấp sai người tại Lại Bộ xếp thành trường đội. . . Người tình huống như vậy, làm quan sợ là rất khó, nhưng nếu như nguyện ý, tìm một công việc béo bở lại dễ dàng."

Phú Quý mặc dù là thị vệ, chính là đối với Biện Lương trình độ quen thuộc, vượt xa quá Lỗ Trí Thâm.

Thường Tiểu Lục vội nói: "Không biết là cái gì phải đi "

"Lục ca nhận ra chữ, lại biết quyền cước, còn biết tính số. . . Theo ta nói, làm một đô thương thuế vụ trưởng cửa hàng, chắc hẳn không khó."

Đô thương thuế vụ

Thường Tiểu Lục nhất thời vẻ mặt lờ mờ ép, nhìn một chút Phú Quý, vừa nhìn về phía Lỗ Trí Thâm.

"Này cũng thương thuế vụ, là một cái công thự, một phần của Thái Phủ Tự, chương thu Đông Kinh Biện Lương Thương Lữ thuộc về tính toán, rồi sau đó thua ở bên trái giấu kho. Tiệm này dài sao. . . Lục ca có thể nhìn đến kia cửa thành thu thuế vụ người sao chính là đô thương thuế vụ trưởng cửa hàng."

Nói trắng ra là, chính là thuế quan.

Thường Tiểu Lục lộ ra vẻ bình tĩnh, nhưng tâm lý cũng không phải rất rõ.

Cũng may, Phú Quý biết rõ hẳn không quá rõ, liền cười giải thích: "Lục ca ngừng xem thường tiệm này dài, Phàm ra vào Biện Lương Thương Lữ, tại ra vào Thành thì, đều nhất định muốn nộp tiền thuế. Đây phải đi, chưa nói tới phẩm cấp gì cùng địa vị, nhưng quyền lực rất lớn, tuyệt đối là một cái công việc béo bở. Hơn nữa, lấy Nha Nội năng lực, bố trí đứng lên cũng không phí nhiều sức."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Xuân phong đặc ý

Cao Dư về đến nhà, đã là sau giờ Ngọ.

Tuy rằng thường ngủ trưa một trận, như trước một mỗi.

Cho nẫu thân họ Lương vẫn an sau đó, hẳn trở về phòng trùm đầu Đại Thụy, ngủ một giấc đến hoàng hôn Tây Sơn, mới xem như tỉnh lại.

"Tứ ca, Tam ca đã trở về!"

Hắn bên này vừa rửa mặt xong tất, Cao Tiểu Muội liền chạy tới.

"Hắn đem tiền đều trả lại cho ta."

"Ồ "

Cao Dư đầu còn có chút cây, cho tới không có phản ứng kịp, thuận miệng nói: "Hắn đem tiền trả lại người, không phải là chuyện tốt a "

Lòi ra khỏi miệng sau đó, hẳn chợt thanh tỉnh.

"Người là nói, hắn đem mượn người Tiền, cũng còn người "

Cao Tiểu Muội gật đầu một cái, lấy ra một xấp tiền dẫn, đặt ở Cao Dư trước mặt.

Bất quá, trên mặt nàng cũng không có vui mừng, ngược lại lo lắng sâu hơn, nhẹ giọng nói: "Không những như vậy, ta còn chứng kiến hắn dựng bạc bên trong, để rất nhiều vàng lá, ước chừng đến có bảy tám chục viên nhiều. Tiền dẫn cũng có rất nhiều, thật dày một chồng, đều là trăm quan mệnh giá. Tứ ca, ta thực sự rất lo lắng, nhiều tiền như vậy. . . Người nói Tam ca hẳn có đúng hay không làm thương thiên hại lý sự tình "

"Cái này. . ."

Cao Dư nghe, cũng không phải thường kinh ngạc.

Nếu như dựa theo Cao Tiểu Muội nói, Cao Nghiêu Phụ trên thân nói ít có bạc triệu tài sản.

Cao gia không thiếu tiền, có thể bạc triệu tài sản. . . Cao Dư sau khi nghe, cũng không không thể cảm thấy chấn động.

Liên tưởng đêm qua Cao Nghiêu Phụ lên Thất Bảo thuyền, còn có kia 'Đông Nam Khách quý' sự tình, Cao Dư càng phát giác, sự tình không phải bình thường.

"Hắn hiện ở nơi nào "

"Đang cùng mẫu thân nói chuyện. . . Mới vừa rồi hắn lúc trở về, cho mẫu thân mua thật nhiều đồ trang sức."

Cao Dư xoa xoa mặt, gật đầu nói: "Đã như vậy, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút."

"Tốt !"

Cao Tiểu Muội nghe, liền dẫn Cao Dư đi ra ngoài.

Bất quá, đang lúc bọn hắn chuẩn bị đi tìm Cao Nghiêu Phụ thời điểm, lại thấy Lâm thị mang theo Cao Nghiêu Phụ hướng bên này, mẫu tử hai người vừa nói vừa cười, nhìn qua thật cao hứng.

Cao Nghiêu Phụ thấy được Cao Dư sau lưng Cao Tiểu Muội, sầm mặt lại.

"Tiểu muội, ngươi ở nơi này làm sao "

Cao Tiểu Muội tâm lý thoáng một cái, lắp ba lắp bắp không biết trả lời như thế nào.

Trái lại Lâm thị không có để ý, ngược lại trách nói: "Tam ca nói thế nào đây tiểu muội tìm đến Tứ ca, không phải thiên kinh địa nghĩa sự tình a "

Cao Dư cười nói: "Đúng vậy a, tiểu muội mới vừa rồi còn cùng ta khoe khoang, nói đúng Tam ca kiếm lời nhiều tiền."

"Ân ân ân!"

Cao Tiểu Muội liền vội vàng gật đầu, giống như là chứng minh Cao Dư mà nói.

Thật là Tiền tráng tung nhân đảm!

Trong túi có tiền, sức lực liền đủ.

Cao Tiểu Muội thường ngày hay nói chuyện với Cao Nghiêu Phụ, cho tới bây giờ không có quy củ. Nhưng bây giờ, nàng cư nhiên lộ ra từng tia sợ hãi.

Cao Nghiêu Phụ sắc mặt, sau đó hòa hoãn rất nhiều.

Lâm thị cười híp mắt, trợn mắt nhìn Cao Tiểu Muội một cái nói: "Nha đầu chết tiết kia, liền tích trữ không thể một chút việc.

Thật ra thì, cũng không thể coi là cái gì nhiều tiền, Tam ca cũng là vận khí tốt, kiếm lời một ít Tiền, còn mua lễ vật muốn đưa cùng bác gái."

Bác gái, chính là Cao Dư mẹ đẻ, họ Lương.

Cao Dư nói: "Tam ca có lòng. . . Ngày sau như có bạc này cơ hội, kính xin dìu dắt tiểu đệ."

"Ha ha, xem tình huống, xem tình huống."

Cao Nghiêu Phụ thẳng sống lưng, hoàn toàn không có hai ngày lúc trước cái loại này bộ dáng chật vật.

Hắn hơi có chút dè dặt nhìn đến Cao Dư một cái, nói: "Thường ngày hay đọc sách, may mà đại nương chiều cõ."

Hôm nay kiếm lời một ít Tiền, cho nên mua chút ít lễ vật, quyền tác là đối với đại nương cảm kích. Tiểu Tứ, ta biết ngươi giang hồ con đường biết nhiều, có thể có một số việc, không phải giang hồ con đường năng lực có chỗ dùng. . . Có cơ hội, ta sẽ tự dẫn ngươi gặp nhận thức."

"Vậy thì cảm ơn Tam ca rồi."

"Tứ ca đây là đi nơi nào có phải hay không cùng đi với ta thấy bác gái "

"Há, ta không đi.

Ngày hôm qua trong thành chơi đùa một đêm, sau khi trở lại một mực ngủ đến bây giờ,

Bụng có chút đói, đi trước tìm chút thức ăn đi."

"Người đi qua trong thành "

Cao Nghiêu Phụ nghe ngẩn ra, bật thốt lên hỏi.

Cao Dư tắt nhìn hẩn một cái, khẽ mỉm cười, "Đúng vậy a, bị một người bạn kéo du sông, chơi suốt đêm đi."

"Người đi qua, du sông "

Cao Nghiêu Phụ sắc mặt hơi đổi một chút, cảnh giác nhìn đến Cao Dư.

Cao Dư nói: "Đúng vậy. . . Vốn muốn du sông ngắm cảnh, nhưng không nghĩ có mưa, không thể làm gì khác hơn là rúc lại trong khoang thuyền ăn một đêm rượu, chẳng có cái gì cả nhìn thấy. Đúng rồi, ta tìm được một chỗ ăn ngon ăn, ngày khác mời Tam ca đồng thời, nghĩ như thế nào "

"Được a !"

Cao Nghiêu Phụ nghe lời này, thoáng cái yên tâm.

Hắn đặc ý nhìn đến Cao Dư nói: "Đến lúc đó, cũng đúng lúc thử xem tiểu Tứ 'Ăn ngon ăn' ."

Trong giọng nói, mang theo một tia khinh thường.

Hắn thấy, Cao Dư chính là tên nhà quê, làm sao biết nói cái gì mới thật sự là mỹ vị món ngon đây

Cao Nghiêu Phụ không muốn lại nói chuyện với Cao Dư, liền thúc giục Lâm thị nhanh đi.

Đưa mắt nhìn hai bọn họ bóng lưng, Cao Dư nụ cười trên mặt, cũng dần dần biến mất.

"Tứ ca, người hôm qua có thể phát hiện gì rồi "

"Ừ. . . Ngược lại có chút đầu mối, nhưng còn không rõ ràng lắm.

Tiểu muội, chuyện này người không cần quan! Bất quá có mấy lời, ta muốn trước thời hạn cùng người nói rõ ràng, chuyện này tuyệt không phải chút tiền tài đơn giản như vậy, Tam ca sợ là chọc đại phiền toái."

Cao Tiểu Muội sợ đến trắng bệch cả mặt nói: "Kia sao sinh là tốt "

"Chuyện này, cần phải có báo cho biết phụ thân biết được. Nhưng ta sẽ chú ý, tận lực để cho Tam ca không chịu trách phạt.

Bất quá, gần đây hai ngày, người tốt nhất nghĩ biện pháp, đem hẩn buộc ở nhà, chớ có để cho hẩn ra ngoài, có thể làm được hay không "

"Đem hẩn buộc ở nhà "

Cao Tiểu Muội kia một đôi thanh tú lông mày xoay thành một đoàn, lộ ra vẻ khó xử.

Nàng suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Ta ngược lại thật ra có cái biện pháp, chỉ là. . . Được rồi, ta làm hết sức."

+++++

Đêm đó, Cao Cầu từ bên ngoài trở về.

Cao Nghiêu Phụ ngay trước người cả nhà mặt, đưa Cao Cầu một cái lễ vật, là một cái thời cổ Thanh Đồng bảo kiếm.

Xem bảo kiếm mặt ngoài cùng hình dạng, tựa hồ là Tần Hán thời kỳ cổ kiếm.

"Cha thân là Thái Úy, sao cũng không có bảo kiếm bên người.

Cây kiếm này, theo trên bảo phùng người ta nói, là Tần Hán thời kỳ, công hầu mới có thể đeo bảo kiếm. Hải nhi cũng không có gì nhãn lực, chỉ cảm thấy cây kiếm này xứng cha vừa vặn, cho nên liền mua đến, kính xin cha nhận lấy, hết sức muốn cự tuyệt mới được."

Cao Cầu nghe, cười ha ha.

Hắn cao hứng vô cùng, nhận lấy bảo kiếm nhìn hai lần, rồi sau đó lại làm chúng đeo, trong phòng đi hai cái qua lại.

"Tam ca có lòng!"

Hắn cười nói: "Lẽ vật này ta thích vô cùng!"

Một câu nói, nghe Cao Nghiêu Phụ mặt mày hớn hờ, sau đó khoe khoang cũng giống như hướng Cao Dư nhìn một cái.

Cao Dư không để ý tới hắn, mà là đưa ánh mắt đặt ở kia cây bảo kiếm trên.

"Cha, có thể để cho ta xem một chút không "

"Làm sao, Tứ ca cũng yêu thích bảo kiếm a "

Ngay trước mặt mọi người, Cao Cầu chắc là không biết xưng hô Cao Dư tên tắt, đây chẳng qua là lúc không có ai thì, hắn đối với Cao Dư xưng hô.

Nghe được Cao Dư mà nói, Cao Cầu thanh bảo kiếm đưa tới.

Một bên Cao Nghiêu Phụ cười lạnh một tiếng nói: "Chẳng lẽ Tứ ca còn biết binh khí "

Cao Dư nói: "Không coi là biết, con là tò mò mà thôi."

Vừa nói chuyện, hắn đã đi lên trước, từ Cao Cầu trong tay nhận lấy kia cây bảo kiếm.

Mà đang ở bảo kiếm vào tay trong nháy mắt, bên tai vang lên Quang Âm Thiền vui thích kêu lên vui mừng âm thanh, tựa hồ thúc giục hắn chiếm làm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Đẳng Xà

Không thể không nói, Quang Âm Thiền rất có liên si.

Nó kêu to không ngừng (đương nhiên chỉ có Cao Dư năng lực nghe thấy tiếng ve kêu), cho thấy nó đối với cổ kiếm khao khát. Bất quá nó cũng không hút lấy, mà là chờ đợi Cao Dư thanh cổ kiếm chiếm làm của mình. Bởi vì căn cứ Cao Dư lý giải, nếu hắn không thể có cổ kiếm quyền sở hữu, Quang Âm Thiền cũng sẽ không hút lấy. Cao Dư thật sự là phiền não, người này tuyệt đối là một tiêu tiền chủ nhân.

Cây kiếm này, phải là cổ vật!

Nhưng vấn đề là như thế nào mới có thể chiếm làm của mình đây

Đây là Cao Nghiêu Phụ đưa cho Cao Cầu lễ vật, Cao Dư nếu như thỉnh cầu, Cao Cầu hết sẽ không keo kiệt.

Chỉ là, mặt mũi này vấn đề. . .

"Tứ ca cảm thấy, kiếm này thế nào "

Cao Nghiêu Phụ thấy Cao Dư tay nâng bảo kiếm trầm ngâm không nói, càng đặc ý đứng lên.

Hắn cười híp mắt nói: "Tứ ca có chỗ không biết, cái này Đẳng Xà Kiếm, giá trị 800 quan, là trân bảo phùng Trân Phẩm một trong.

Nếu không phải ta đi, kia trân bảo phùng còn không nguyện bán ra đi.

Nghe nói, kiếm này là Tây Hán Vương Mãng sai người chế tạo, có thể chém sắt như chém bùn, giết người không thấy máu, bắt đầu là một thanh kiếm báu."

Cao Nghiêu Phụ trong nụ cười, chứa châm chọc ý.

Bất quá hắn là đưa lưng về phía Cao Cầu, cho nên chỉ có Cao Dư nhìn thấy.

"Người nói cây kiếm này tên gì "

"Đằng Xà!"

Cao Dư vốn là suy nghĩ, thế nào quang minh chính đại từ Cao Cầu cầm trong tay đến, lại không gây rối Cao Nghiêu Phụ mặt mũi.

Có thể người này nhất nhĩ tái khiêu khích hấn, để cho trong lòng của hấn không quá cao hứng.

Chân mày, hơi nhíu.

Hấn trên mặt lộ ra vẻ rầu rĩ.

Cao Cầu đang uống rượu, thấy Cao Dư bộ dáng, không khỏi ngẩn ra.

"Tứ ca, có gì lo lắng "

"Cây kiếm này, thật là tốt Kiếm."

Cao Nghiêu Phụ nói: "800 quan đây, đương nhiên là hảo kiếm, còn cần người nói sao "

"Chỉ là kiếm này, giống như có bất thường."

"Người nói vậy!"

Cao Nghiêu Phụ nghe, sợ hết hồn, vội vàng lớn tiếng quát lớn: "Như vậy bảo kiếm, thế nào có bất thường "

Vừa nói, hấn một bên len lén hướng về Cao Cầu nhìn. Quả nhiên, Cao Cầu sắc mặt âm trầm xuống, tựa hồ có hơi mất hứng.

Cao Dư cười khỏ nói: "Tam ca chớ hoảng sợ, ta chỉ là. . ."

Phụ thân biết được, thu dưỡng sự phụ ta là người trong Đạo môn, tinh thông Kỳ Môn Động Giáp Thuật, khá có thần thông. Hải nhi tư chất ngu dốt, không thể học được sự phụ bản thật thủ lĩnh, thế nhưng bình thường xem bói suy diễn, cũng có biết một, hai. Đằng Xà chủ sợ bóng sợ gió quái dị sự tình, cũng có lao ngục tai ương. Nó đại biểu sự vật bao gồm Xà, mãng xà, thần, quái, Tiên, yêu, chuyện lạ, chuyện lạ, đại biểu vừa nhỏ vừa dài vật, khuất cuốn vật. . . Mà Xà chủ giới hạn, vờn quanh chi tướng, đại biểu có lao ngục tai ương."

Cao Cầu nghe, kích linh linh rung mình một cái, hướng về Cao Nghiêu Phụ nhìn.

Cao Nghiêu Phụ nhất thời luống cuống, vội vàng lớn tiếng nói: "Phụ thân ngừng nghe tiểu Tứ hồ ngôn loạn ngữ, hải nhi sao có thể sẽ hại phụ thân

Hấn, hấn, hấn nhất định là ghen tị hải nhi, cho nên mới nói ra bậc này hoang đường không lịch sự chi ngữ."

Cao Dư lại một nhún vai, thanh bảo kiếm để xuống.

Hấn hát cái mặt dạ nói: "Phụ thân, hải nhi từng nói, bèn nói trong môn mọi người đều biết thường thức.

Nếu phụ thân không tin, có thể tùy tiện tìm một thầy tướng, cũng hoặc là Tầm Đạo cửa đệ tử hỏi thăm, xem có đúng hay không hải nhi trong biên chế tạo."

"Phụ thân. . ."

Cao Nghiêu Phụ cấp nhãn, vội vàng tiến lên một bước, muốn tranh cãi.

Lại nghe Cao Cầu gầm lên một tiếng, "Tất cả câm miệng!"

Hấn đứng lên, nhìn một chút Cao Dư, lại nhìn một chút Cao Nghiêu Phụ.

Cao Cầu tự nhiên tin tưởng, Cao Nghiêu Phụ sẽ không hại hấn. Bất quá hấn cũng biết, Cao Dư năm xưa đúng là đi theo một vị đạo trưởng tu hành.

Đây Đằng Xà nói đến, nghĩ đến cũng không khả năng là giả.

Dù sao loại chuyện này, tìm người đạo sĩ tùy tiện hỏi một chút, tự có thể hỏi ra đầu mối, cũng tạo không phải giả vờ.

Chỉ có thể nói, Cao Nghiêu Phụ khả năng bị người lừa!

Trong lòng có một loại ăn phải con ruồi cảm thụ, nguyên bản Cao Nghiêu Phụ tặng quà để cho Cao Cầu thật cao hứng, nhưng bây giờ lại cảm giác đặc biệt đen đui.

"Tam ca mới vừa nói, cây kiếm này 800 quan mua được, người nơi đó đến số tiền này "

"Hài nhi. . ."

Cao Cầu mà nói, cũng nhắc nhở một bên Lâm thị.

Nàng cũng nghi hoặc hỏi "Quan Nhân bớt giận, hôm nay Tam ca kiếm tiền, cho nên mới mua lễ vật trở về.

Bất quá Tam ca, người đến cùng làm bức nào sinh kế, vậy mà kiếm lời đây rất nhiều tiền cộng thêm ta với người đại nương lễ vật, sợ là có ngàn quan nhiều, người đừng là bị người lừa đi."

Cao Cầu nghe, tâm lý một lộn bộp.

Hắn hít mắt lại, đánh giá Cao Nghiêu Phụ.

Hắn yêu Tiền, nhưng càng yêu quý tánh mạng. . . Từ Cao Nghiêu Phụ trong chuyện này, hắn nhạy cảm cảm thấy được có chút cổ quái, lập tức sinh ra cảnh giác.

"Tam ca thật là bản lĩnh, nói một chút đi, nơi nào đến số tiền này "

Ngàn quan, tuyệt không phải một con số nhỏ.

Đối với Cao Cầu mà nói, ngàn quan không nhiều, nhưng lại đại biểu nào đó nguy hiểm, hắn không thể không cẩn thận.

Cao Nghiêu Phụ sắc mặt trắng bệch, ấp a ấp úng, không biết trả lời như thế nào.

Cao Dư tắt lui qua một bên, cùng Cao Tiểu Muội nhìn nhau, tỏ ý nàng không cần nói.

"Nói!"

Cao Cầu nghiêm nghị quát lên.

Cao Nghiêu Phụ thân thể run nhẹ, nói: "Phụ thân bớt giận, hài nhi số tiền này, là cùng người đánh con bài ngà chiếm được."

Con bài ngà, lại tên Tuyên Hoà bài, là một loại quân bài đánh bài trò chơi.

Đây là một loại nhu hợp rồi Đường Tống thời kỳ thịnh hành xúc xắc, thơ bản, thơ bài chò trò chơi nhả chơi đùa đặc điểm mà đại thành trò chơi, cho đến nay Quan Gia phát minh ra, lúc ban đầu ở trong cung thịnh hành. Sau đó ở một cái tỉnh cơ hội bên trong lưu truyền xuất cung bên trong, cũng nhanh chóng tại Biện Lương bên trong thành thịnh hành, phổ cập, trở thành Công Khanh nhóm sĩ đại phu hằng ngày yêu thích nhất một loại nhả chơi game.

Bài, dùng ngà voi chế thành, cho nên xưng là con bài ngà.

Lại bởi vì cái này trò chơi đây Tuyên Hoà năm đầu phổ cập thịnh hành, cho nên lại có người xưng là Tuyên Hoà bài.

Con bài ngà tổng cộng có ba mươi hai tít, thơ điểm hai trăm hai mươi bảy, dựa theo Tinh Túc bố trí hàng, nó cách chơi cực kỳ phức tạp, nhưng là phi thường thú vị.

Lấy Tống Huy Tông cái loại này phong nhã tập quán, tự nhiên sẽ đem trò chơi này chơi đùa cực kỳ phong nhã.

Chính là tại phổ biến rộng rãi đến phổ phường sau đó, gió này nhả trò chơi, rất nhanh biến thành một loại thuần túy đánh bài thủ đoạn. Lại bởi vì loại trò chơi này cách chơi phức tạp, trò chơi thì còn cần tiến hành tính toán, người bình thường đường đột trò chơi, rất có thể sẽ thua sạch sẽ.

Cao Cầu đương nhiên chơi qua con bài ngà, hơn nữa chơi đùa rất tốt.

Cho nên nghe được Cao Nghiêu Phụ nói đúng chơi đùa con bài ngà kiếm tiền sau đó, sắc mặt càng thêm âm trầm.

"Tam ca còn có bản lĩnh bức này, dựa vào con bài ngà năng lực kiếm được ngàn quan thật là thủ đoạn a!"

Hắn cắn răng mở miệng, nhìn đến Cao Nghiêu Phụ nói ra.

Thân là con bài ngà người sáng lập một trong, Tống Huy Tông sáng chế loại trò chơi này thời điểm, Cao Cầu là toàn bộ hành trình đi cùng. Bất quá lúc đó, Tống Huy Tông cũng không lên ngôi, còn ở tại Đoan vương phủ bên trong. Sau đó trò chơi này phổ cập đi ra ngoài, diễn biến thành đánh bài trò chơi sau đó, Cao Cầu cũng lưu ý qua, cũng biết, muốn chơi đùa như vậy trò chơi, nhất thiết phải có cường đại sức tính toán mới được.

Dựa vào vận khí

Nếu như là dựa vào vận khí có thể thắng đến ngàn quan, đó chỉ có thể nói, trong này nhất định có vấn đề!

Cao Cầu năng lực ngồi ở vị trí cao, qua nhiều năm như vậy thánh sủng không phải suy, không chỉ có riêng là dựa vào nịnh nọt chiếm được. Không sai, luận tài năng quân sự, hắn có thể nói là một chữ cũng không biết. Năm đó có thể tại Tây Bắc lập công, cũng là dựa vào đến Lưu Trọng Vô năng lực. . .

Nhưng tại những phương diện khác, hấn lạnh lợi rất, phân ra nặng nhẹ đến. Cao Nghiêu Phụ chuyện này, rõ ràng có chút không bình thường.

Đằng Xà chủ lao ngục tai ương a

Cao Cầu ngược lại hít một hơi khí lạnh, hướng về Cao Dư nhìn tới.

Lại thấy Cao Dư hướng hấn làm một thủ thế, ý kia rõ ràng là nói cho hấn biết: Đừng tức giận, chuyện này còn có chuyện khác. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Mật nghị

Lúc ban đầu, Cao Dư cũng không muốn đem chuyện này làm lớn chuyện.

Hấn thấy, nếu như là tiểu đả tiểu nháo, hấn có thể nghĩ biện pháp âm thầm giúp đỡ Cao Nghiêu Phụ giải quyết.

Chính là, khi hấn biết rõ Cao Nghiêu Phụ trên thân đột nhiên có bạc triệu tài sản sau đó, tự ý thức được chuyện này hấn không giải quyết được.

Bạc triệu gia tài, không phải một con số nhỏ.

Nếu như đây là một cái cạm bẫy, đối phương xuất ra như vậy một khoản tiền lớn đặt bẫy, kia tuyệt không phải một cái vấn đề nhỏ.

Lượng sức mà đi!

Đây là sự phụ lúc còn sống đối với hấn dạy bảo.

Nhiều đại năng lực làm nhiều chuyện lớn, cái không thể cậy mạnh.

Cho dù người có lòng tốt, nhưng nếu như người không có cái năng lực kia đi giải quyết vấn đề mà nói, người tốt bụng tiếp theo hoàn toàn ngược lại.

Cao Dư sẽ không quên sự phụ dạy bảo, càng không có cuồng vọng cho là, mình có thể giải quyết tất cả phiền toái.

Không có có người làm chỗ dựa thời điểm, chỉ có thể dựa vào theo dựa vào chính mình.

Nhưng nếu như có người làm chỗ dựa, hết lần này tới lần khác muốn đi cậy mạnh, đây tuyệt đối là một loại hành vi ngu xuẩn. Cao Dư cho tới bây giờ đều không ngốc, cho nên tại biết rõ Cao Nghiêu Phụ chuyện này, hấn sợ là không giải quyết được sau đó, đây đầu óc cũng liền sau đó động đến Cao Cầu trên thân.

Dựa vào cha, không phải mất mặt!

Vốn là, hấn còn đang suy nghĩ, đến lượt làm sao mở miệng.

Không nghĩ tới Cao Nghiêu Phụ lại mình nhảy ra, Cao Dư cũng sẽ không khách khí nữa.

Cao Cầu đề lại hòa khí, nhìn một chút Cao Dư, lại nhìn một chút Cao Nghiêu Phụ, nghiêm nghị quát lên: "Cao Thành!"

"Có!"

"Đem đồ hỗn trướng này mang trở về phòng, phái người trông coi được rồi, không có ta mệnh lệnh, không được đi ra cửa phòng một bước. . . Tam ca, hôm nay người nếu như có dũng khí đi ra khỏi cửa phòng, ta cũng làm người ta đánh gãy người hai chân. . . Nghe hiểu lời nói ta không có "

Từ nhỏ đến lớn, Cao Nghiêu Phụ chưa thấy qua Cao Cầu tức giận như vậy, bị dọa sợ đến không dám nói nữa.

Cao Thành đi lên trước, nhẹ giọng nói: "Tam ca, đi thôi."

"Xin nghe cha chỉ mệnh."

Cao Nghiêu Phụ run giọng trả lời.

Bất quá, hần lại không nghĩ ra, tốt chuyện tốt, làm sao sẽ biến thành bộ dáng này

Tiểu học cao đẳng bốn. . . Đều do kia tiểu học cao đẳng bốn, nói lớn Đảng Xà bất tường!

Cao Nghiêu Phụ đi ra ngoài thời điểm, xấu hung ác trợn mắt nhìn Cao Dư một cái. Cao Dư cũng không ở ý, con hướng hần khề gặt đầu mà cười.

"Tứ ca đi theo ta."

Cao Cầu phát tay áo đi ra ngoài, Cao Dư chặt theo sau lưng hần.

Lâm thị lại có chút ít ngăn ra, nàng cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ biến thành cục diện này, trong lúc nhất thời có chút mê man.

"Tiểu muội, đây là có chuyện gì "

"Nương, thật ra thì. . ." Cao Tiểu Muội do dự một chút, cuối cùng vẫn quyết định đem sự tình nói rõ ràng, vì vậy nói: "Mấy ngày trước đây, Tam ca tìm ta vay tiền, nữ nhi cảm thấy có chút không quá bình thường, vì vậy kính nhờ Tứ ca đi điều tra tình huống. . . Rồi sau đó hôm nay, Tam ca đột nhiên kiểm lời nhiều tiền như vậy trở về. Nương, Tam ca cũng không chỉ kiểm lời một ngàn quan, nói ít có bạc triệu nhiều.

Cộng thêm Tứ ca cũng phát hiện một ít đầu mối, cho nên mới biến thành loại tình huống này.

Nương, nữ nhi không có ác ý, Tứ ca cũng nói, hần và Tam ca coi như là có chút nhỏ mâu thuẫn, nhưng thủy chung là huynh đệ, tuyệt sẽ không để cho hần thua thiệt. . . Người muốn, bạc triệu nhiều tiền, lại há là một người như vậy năng lực nắm giữ Tam ca đọc sách tốt, nhưng cũng bất quá là qua giải thử, ngay cả Thi Kinh đều còn chưa từng có. Người nào sẽ kia nhiều tiền như vậy cùng hần đánh bạc, hơn nữa thua sau đó, mặc cho hần đem tiền mang đi chính là cha cùng người làm đánh, 1 vạn quan phát ra đi, cũng sẽ cảm thấy thương tiếc a."

Lâm thị ngay từ đầu có chút tức giận.

Chính là nghe Cao Tiểu Muội mà nói, nhất thời kịp phản ứng.

Nàng kém kiến thức, nhãn giới hẹp, nhưng không có nghĩa là nàng thật sự cái gì cũng không biết.

1 vạn quan. . . Ngã Phật tổ a!

Lâm thị không khỏi đổi sắc mặt, bắt lại Cao Tiểu Muội tay nói: "Tiểu muội, Tam ca của ngươi chẳng lẽ là trêu chọc thiên đại tai họa "

"Muội muội không cần phải lo lắng, bây giờ đã phát hiện, Quan Nhân cũng coi trọng chuyện này, nói rõ vấn đề không lớn.

Ngươi đi xem một chút Tam ca, ta lệnh người cấp hần làm chút ít thức ăn. . . Phòng chừng, hần hiện tại cũng tỉnh ngộ lại,

Nói không chừng cũng đang lo lắng."

Họ Lương thấy vậy, vội vàng tiến lên an ủi.

Lâm thị cảm kích nhìn họ Lương một cái, nói tiếng cảm ơn, tại Cao Tiểu Muội nâng đỡ, vội vã rời đi.

Mà họ Lương, cũng lập tức chạy tới thư phòng.

+++++

Trong thư phòng, điểm hai con Hà Dương cây nến, cây nến bên trong Long Tiên Hương hưởng theo thiêu đốt phát tán ra đây, mùi thơm nức mũi, còn có đề thần tình não hiệu quả.

Cao Cầu ngồi ở sau án thư, nghe Cao Dư đem tình huống nói rõ.

Trong mắt, toát ra vẻ tán thưởng, hần chỉ điểm Cao Dư hai lần, nói: "Cát Tường Nhi, ngươi làm tốt vô cùng.

Chuyện này như ngươi suy nghĩ, xác thực là có chút không tầm thường.

Đông Nam Khách quý a, Tam ca của ngươi cũng là làm tâm trí mê muội! Người ta có dũng khí thua ngươi bạc triệu nhiều tiền, kia muốn từ trên người ngươi đòi được chỗ tốt, chính là 10 vạn quan, trăm vạn quan, thậm chí nhiều hơn. Cũng không suy nghĩ một chút, hần chút bản lĩnh ấy, có thể thắng được nhiều tiền như vậy

Tam ca của ngươi a, đọc sách ngược lại không kém, viết văn cũng là tay cừ.

Chi tiếc, giang hồ này con đường biết quá ít, rõ ràng cho thấy bị người làm cục, còn đắc chí không phải tự biết, thật là ngu xuẩn."

"Cha, đây cũng không trách được Tam ca.

Hắn trong ngày tại Thái Học đọc sách, tiếp xúc đều là Đạo Đức Chi Sĩ, làm sao biết nói giảng hồ này hiểm ác coi như là hài nhi, ngay từ đầu cũng cho là có người bày bày rập, muốn lừa hắn chút tiền tài sản. Sau đó mới phát giác, chuyện này không ổn thỏa."

Cao Cầu vừa nói, tầm kia hơi lộ ra nghiêm khắc trên mặt, nổi lên nụ cười, cũng khiến cho mặt hắn bộ phận đường cong, êm dịu rất nhiều.

Không thể không nói, Cao Cầu dài không khó coi.

Đặc biệt là đang cười đến thời điểm, loáng thoáng năng lực nhìn ra được, hắn khi còn trẻ thì tuần tú bộ dáng.

"Cát Tường Nhi, ngươi định làm gì "

Cao Dư nói: "Ta đã để cho người ta đi tìm hiểu Quách Kinh cùng mấy cái 'Đông Nam Khách quý' chỗ đặt chân.

Bất quá, hài nhi lo lắng có hai chuyện, nếu có thể xác định được, thì có một trăm phần trăm tự tin, đem chuyện này giải quyết tốt đẹp hết."

"Chuyện gì "

"Chuyện thứ nhất, phụ thân có biết Lý Phật mà "

Cao Cầu sững sờ, chợt đã minh bạch Cao Dư ý tứ.

Hắn cười lắc lắc đầu nói: "Cát Tường Nhi không cần phải lo lắng Lý cô nương nhúng tay, nàng là một người thông minh, tuyệt sẽ không cùng chuyện này có liên quan. Nàng nếu là thật cần tiền, chính là Kim Sơn Ngân Sơn cũng sẽ có người dâng lên, cần gì phải làm cục đi đối phó Tam ca của ngươi

Hắn mới cái gì tài sản, làm sao có thể vào tới Lý cô nương pháp nhãn."

"Phụ thân, ngươi nhận ra Lý Phật mà "

"Àn!"

"Vậy ngươi. . ."

Cao Dư muốn nói lại thôi, nhìn đến Cao Cầu.

Cao Cầu trước tiên sững sờ, chợt đã minh bạch Cao Dư tâm tư, không nhịn được cười mắng: "Trực nương tặc, ngươi tên oắt con này nghĩ đi nơi nào ta chỉ là nhận ra Lý cô nương, thế nhưng. . . Nàng chính là đẹp như thiên tiên, trong lòng ta cũng không sánh được nương ngươi."

"Hắc hắc hắc!"

Cao Dư không nhịn được, bật cười.

"Phụ thân, nếu Lý cô nương cùng chuyện này không liên quan, vậy thì dễ làm"

Cao Dư nói: "Hai, những cái kia 'Đông Nam Khách quý' mang theo nhiều tiền như vậy đi tới Biện Lương, toan tính hết không phải bình thường.

Hài nhi mặc dù nhận ra mấy người bằng hữu, thế nhưng. . . Cho nên, hài nhi hy vọng phụ thân năng lực mượn ta một người, để phòng bị ngộ nhỡ."

"Ai "

"Chính là kia Đông Kinh tám trăm ngàn Cẩm Quân súng bông Tổng Giáo Đầu, Trần Nghiễm "

"Hắn "

Cao Cầu suy nghĩ một chút, nói: "Trần Nghiễm ngã là có thể cho ngươi mượn, có hắn tại, ta cũng sẽ tương đối yên tâm.

Bất quá, hắn danh tiếng quá lớn, nhận biết người cũng nhiều, rất dễ dàng bị nhận ra, không có phương tiện xuất đầu lộ diện. Tốt nhất, để cho hắn núp trong bóng tối, cũng mới liên ngươi tìm kiếm Quách Kinh những người đó tung tích. Nhưng bên cạnh ngươi, tốt nhất vẫn là cùng một người."

"Phụ thân, để cho Đại Tráng cùng chính là ta."

"Mã Đại Tráng sao. . . Trái lại trung thành. Bất quá, tựa hồ có hơi yếu đi.

Ngươi mới vừa nói lo lắng, rất có đạo lý. Đối phương nếu mang theo nhiều tiền tới trước, nhất định có mưu đồ, nói không chừng sẽ có cao thủ đi theo. . . Ừ, như vậy đi, ta lại phái một người cho ngươi. Nếu người này đi theo ngươi, ta cũng có thể yên tâm."

"Ai "

"Bảo Nghĩa Lang, Cao Sùng!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Danh tướng sau đó

Cao Dư về mặt mộng ép hình, nhìn đến Cao Cầu.

Cao Sùng là cái nào

Bất quá, xem Cao Cầu tựa hồ rất sùng bái người này, chẳng lẽ là nhân vật lợi hại sao

"Xem người bộ dáng này, cũng biết người không có đem lời nói ta nghe vào trong tai đi."

Cao Cầu chỉ chỉ Cao Dư, về mặt bất đắc dĩ biểu tình nói: "Người trở về ngày đó, ta cũng đã nói, để cho người hiểu một chút Biện Lương người cùng sự."

Cao Sùng, là Bột Hải Quận Vương sau đó.

Tuy rằng Cao gia bây giờ, đã sớm sa sút không chịu nổi, tự cao nơi cung huynh đệ sau đó, lại không có ra nhân vật lợi hại gì, nhưng cũng là khai quốc người có công lớn. Cao Sùng, chính là Cao gia đệ tử, cùng người bằng tuổi nhau, tháng giêng mới bị Quan Gia tôn sùng là Bảo Nghĩa Lang."

"Bột Hải Quận Vương, lại là cái nào "

"Cao Hoài Đức!"

Cao Cầu có một loại không muốn lại cùng Cao Dư nói một chút xung động.

Bất quá, hắn còn là nhẫn nại tính tình, đem Cao Sùng tình huống nói một lần.

Cao Hoài Đức, là Thái Tổ Triệu Khuông Dận em rể, cũng là đại Tổng khai quốc người có công lớn, có thể nói một đại danh tướng. Bởi vì ủng hộ có công, Tổng Sư là điện phó trước đều kiểm tra, sau đó tham dự bình định Lý trọng tiến thuộc về rối loạn, lập được hiến hách chiến công. Bất quá, tại thế cục ổn định lại sau đó, Cao Hoài Đức cảm thấy được rồi Triệu Khuông Dận ý đồ, cùng Thạch Thủ Tín các người khác tự động thỉnh cầu, giải trừ binh quyền.

Thái Tông thời kỳ, Cao Hoài Đức lấy Vô thắng quân Tiết Độ Sứ, sau khi chết truy phong Bột Hải Quận Vương.

Nhi từ hấn chỗ cao cung, là Tổng Sư Tà Giám cửa Vệ đại tướng quân, không thực quyền.

Sau đó, Cao gia dần dần sa sút, từ Triều Đình trên phai nhạt ra khỏi. Thêm nữa trọng văn khinh võ làn gió càng ngày càng nặng, Cao gia từ lúc ban đầu Biện Lương đệ nhất đẳng Công Khanh gia tộc, đến nay đã sớm không còn năm đó hưng thịnh, mặc dù xứng hưởng bổng lộc, lại không cái gì thực quyền.

Cao Sùng cha cao cần, quan bái bên trái Khố Tàng sứ.

Năm ngoái, Cẩm Quân bắt ngờ làm phản, hấn cùng với Cao Cầu hợp tác khuyên Cẩm Quân, xem như quá giang quan hệ.

"Lão Cao năm nay, để cho ta giam giữ chiếu một chút Cao Sùng.

Ta thấy Cao Sùng cũng quả thật có bản lĩnh, có phần có là tổ làn gió, cho nên đem hấn nhận tội kích Cẩm Quân, bây giờ tại trước điện Tư làm một cái Đô Đầu. Hấn lực lớn vô cùng, công phu quyền cước cực kỳ cao minh, hơn nữa thiện dùng thương bổng, có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dững.

Để cho hấn và Mã Đại Tráng theo người khoảng, một tới bảo vệ người an toàn, thứ hai hấn đối với Biện Lương cũng quen thuộc.

Còn nữa Trần Nghiễm âm thầm bảo hộ, ta mới có thể yên tâm cho người đi xử lý chuyện này. . . Người nếu không là đồng ý, vậy cũng không nên lại nhúng tay."

Cao Dư, cười.

Cao Cầu nói đúng thanh sắc câu lê, lại khó nén nội tâm của hấn trung quan cất tỉnh.

Đem trong cảm quân Đô Đầu phái qua đưa cho hấn làm bảo tiêu. . . Hơn nữa còn là khai quốc người có công lớn sau đó, cũng chỉ có cha có phách lực này.

"Phụ thân ý tốt, hài nhi như thế nào cự tuyệt "

"Người đã đồng ý, ngày mai để cho Cao Sùng đến tìm người chính là.

Chuyện này, phải giải quyết nhanh một chút quyết. Ta lo lắng kéo dài càng lâu, sự thái thì càng khó khống chế. . . Còn nữa, nếu quả thật có người không giải quyết được vấn đề, liền nói cho ta biết. Cùng lắm thì, chuyện này ta tự mình ra mặt, ngược lại muốn xem là người nào muốn hại Tam ca."

"Phụ thân yên tâm, hài nhi hiểu được nặng nhẹ!"

+++++

Hai cha con trong thư phòng thương nghị một buổi tối, sáng sớm ngày thứ hai, Cao Cầu thì không có sao người, đi Nha thự.

Cao Dư tất ở trong nhà, nghiên cứu Quang Âm Thiền dư hấn kỹ năng mới.

Tối hôm qua, Cao Cầu đem Cao Nghiêu Phụ đưa cho hấn Đẳng Xà Kiếm, chuyển đưa cho Cao Dư.

Ngược lại không phải là Cao Cầu muốn hại Cao Dư, mà là Cao Dư nói cho hấn biết, hấn có biện pháp hóa giải Đẳng Xà Kiếm sát tức giận.

Chỉ cần hóa giải sát khí, Cao Cầu liền sẽ không còn có lao ngục tai ương. Thật ra thì Tướng Học bên trong, Đẳng Xà đúng là chủ lao ngục tai ương, nhưng cùng lúc, cũng có vượng chủ công hiệu. Chỉ có điều, đối với tính cách khác nhau người, sẽ sinh ra bất đồng tác dụng. Tỷ như đối với khéo léo, có cổ tay người, Đẳng Xà chẳng những sẽ không mang đến tai ách, ngược lại có vượng chủ hiệu quả; mà đối với tính tình cổ quái, khen giả không thật người, tất sẽ mang đến tai ách.

Cao Cầu,

Tuyệt đối là cái loại này khéo léo người, về phần thủ đoạn. . . Nếu không có thủ đoạn, hấn làm sao có thể chức quan vững chắc

Bất quá, xem Cao Cầu ý tứ, tựa hồ đối với Đẳng Xà đã không có hứng thú.

Kết quả là, đây Đẳng Xà Kiếm liền tiện nghi rồi Cao Dư, nó ẩn chứa Quang Âm lực, tại đêm qua bị Quang Âm Thiền hút lấy lấy.

Kết quả là, Quang Âm Thiền liền tặng cho rồi Cao Dư một cái tông sư cấp kỹ năng: Giáo huấn cung chiêu!

Trừ lần đó ra, còn có hơn ba mươi sách kỹ năng, càng khiến cho Cao Dư nguyên bản nằm ở cao cấp Đồ Thuật sở trường kỹ năng, thoáng cái đạt tới cấp chuyên gia. Đây cũng là Cao Dư mà nay rất nhiều kỹ năng bên trong, duy nhất một cấp chuyên gia kỹ năng. Đến lúc này, Cao Dư thì có hai cái tông sư cấp kỹ năng, một người chuyên gia cấp kỹ năng. . . Chỉ là, đây ba cái kỹ năng, tựa hồ có hơi gân gờ.

Nhạc khí sở trường, giáo huấn cung chiêu sở trường, còn có một cái Đồ Thuật sở trường!

Cao Dư loáng thoáng, có một loại dự cảm không tốt: Quang Âm Thiền, đây là muốn đem hấn bồi dưỡng thành một cái ăn nhậu chơi bồi, mọi thứ tình thông con nhà giàu sao

"Cát Tường Nhi, Cát Tường Nhi mau tới đây!"

Ánh nắng rực rỡ, Cao Dư dưới mái hiên, hướng phía một cái nằm ở trên bệ cửa sổ Ly Miêu vẫy tay.

Đây Ly Miêu, tên là Cát Tường Nhi, là họ Lương tâm can bảo bối.

Chỉ nghe cái tên này, liền trên nguyên tắc năng lực đoán ra cái này Ly Miêu đại biểu ý nghĩa.

Cao Dư thì triển giáo huấn cung chiêu kỹ năng, hướng về Ly Miêu phóng thích có lòng tốt.

Bất quá, hấn cảm thấy rất quái dị. Hấn gọi Cát Tường Nhi, Ly Miêu cũng gọi là Cát Tường Nhi, luôn có một loại mình gọi mình cảm thụ.

Kia Ly Miêu lạnh lẽo cô quạnh nhìn Cao Dư một cái, liền không để ý nữa thái.

Xem ra, còn chưa đủ thuần thực!

Cao Dư hít sâu một hơi, lại bước lên trước, lại lần nữa sử dụng ra giáo huấn cung chiêu kỹ năng.

Tông sư cấp giáo huấn cung chiêu kỹ năng, khiến cho Cao Dư trên thân kèm theo một loại thân hòa lực. Cát Tường Nhi trên dưới nhìn Cao Dư hai mắt,

chậm rãi đứng dậy, vươn người một cái sau đó, tung người từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống, từng bước một, tư thái ưu nhã đi tới Cao Dư trước người.

"Thấy không, Cát Tường Nhi thường ngày hay chính là Quan Nhân cũng không để ý thái, hôm nay lại nghe rồi Cát Tường Nhi kêu."

Tại cách đó không xa, họ Lương cười híp mắt nhìn đến hai cái Cát Tường Nhi tập hợp đến cùng một chỗ, trong mắt tất cả đều là vui vẻ.

Cát Tường Nhi là nàng tâm can bảo bối, mà Ly Miêu Cát Tường Nhi, đồng dạng cũng là. Bây giờ hai cái Cát Tường Nhi hài hòa sống chung, cũng để cho họ Lương vui vẻ không thôi.

Cao Dư không ngừng sử dụng giáo huấn cung chiêu kỹ năng, cùng Cát Tường Nhi chậm rãi quen thuộc.

Đang lúc này, có người làm báo lại, nói đứng bên ngoài phủ có một cái tên là Cao Sùng Quân Gia cầu kiến.

Cao Dư nghe, lập tức thu hồi kỹ năng.

Hắn vỗ nhẹ nhẹ một cái Ly Miêu, nói: "Đi tìm A Nương đi."

Kia Ly Miêu mẹ nó kêu một tiếng, tựa hồ là nghe hiểu Cao Dư ý tứ, thật nhanh chạy tới họ Lương bên cạnh.

"Nương, ta đi làm việc rồi!"

Cao Dư chỉnh sửa một chút áo mũ, hướng về phía họ Lương phát phát tay.

Họ Lương tự nhiên biết rõ hắn muốn đi làm cái gì, trong nội tâm là có chút không quá tình nguyện, có thể nàng cũng biết, đây là Cao Dư ở trong nhà lập uy cơ hội.

"Lại làm Cát Tường Nhi một lần khảo nghiệm đi."

Đây là Cao Cầu đối với nàng nguyên thoại: "Nếu Cát Tường Nhi lần này có thể xử lý thỏa đáng, ta cũng liền có thể yên tâm vì hắn tìm cái vô tích sự."

Họ Lương mỉm cười, hướng Cao Dư khoát tay một cái, đưa mắt nhìn hắn đi ra ngoài.

Nếu như là Cát Tường Nhi có thể ở Khai Phong Phủ trong nha môn làm việc, là có thể thường thường đi cùng bên cạnh nàng rồi. . .

Đúng rồi, còn phải cho hắn tìm một hôn sự. Cũng không biết Quan Nhân bên kia an bài không, kia Tam Nương, đến tột cùng bộ dáng gì

Nhìn đến Cao Dư bóng lưng, họ Lương ôm trong ngực Cát Tường Nhi, đây suy nghĩ cũng không biết bay đi phương nào!

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Không thích hợp

Cao Sùng, so với Mã Đại Tráng hơi thấp một ít.

Bất quá hắn nhìn qua càng tráng kiện, đứng ở ngoài cửa lớn, giống như một cây thanh tùng, lưng thẳng tắp, hiển thị rõ cao ngất đáng người.

Hắn một thân thường phục, có chút giản dị.

Một cái rất là anh tuấn mặt mũi, mắt to mày rậm, lộ ra anh vũ khí.

Nhìn thấy Cao Dư, hắn chỉ là gật đầu một cái, không mở miệng.

Cao Dư quan sát hắn một cái, cũng không la toa, dắt ngựa nói: "Đi thôi, chúng ta vào thành."

"Tốt!"

Đây là Cao Sùng câu nói đầu tiên, lời ít ý nhiều.

Ba người lập lập tức lên ngựa, rồi sau đó chạy thẳng tới Nội Thành mà đi. . .

+++++

Cao Sùng đem cửa sau đó, tuy nói gia cảnh đã xuống dốc, nhưng lại có một cỗ ngựa khi.

Dầu gì cũng là người có công lớn sau đó, cho dù cho tới bây giờ, Cao gia chỉ còn lại hần lão tử cao cần trong triều làm quan, chính là đem cửa chi từ kiều ngạo, nhưng thủy chung chưa từng quên mất. Hần không thích Cao Cầu, cũng cho là Cao Cầu là một bất tài người.

Đối với phụ thân leo lên Cao Cầu hành vi, Cao Sùng càng là bất xi.

Thế nhưng, làm việc không do người.

Mà nay đã không phải đại Tống khai quốc năm tháng, càng không phải là hần tổ tông Cao Hoài Đức thời điểm sống sót. Hơn một trăm năm trọng văn khinh võ bầu không khí, đã sớm khiến cho rất nhiều khai quốc người có công lớn không cúi đầu không được nhượng bộ hình thức, hơn nữa thử tiến nhập Văn Quan thể hệ.

Năm đó đem cửa, phần lớn sa sút.

Không nói xa cách ngày đó Ba Dương Phủ năm đó bức nào hưng vượng.

Chính là từ Dương Văn Nghiễm sau khi chết, Dương phủ điêu tàn. Bây giờ ngoại trừ Dương Văn Nghiễm con trai nhỏ Dương Hoài ngọc nhất mạch ở lại Biện Lương Thành ra, cái khác mấy cảm đều rời đi Thiên Ba Phủ, mỗi người tìm kiếm đường ra đi. Mà Dương Hoài ngọc hậu nhân, cũng lớn đều chuyển thành Văn Quan.

Cao Sùng lại kiều ngạo, cũng xoay chuyển không thể đây đại thế.

Hần không quá vui vẻ đọc sách, Cao gia ở trong triều, cũng không hồi phục năm đó địa vị, căn cơ hoàn toàn không có.

Bất đắc dĩ, Cao Sùng cũng chỉ có thể tuân từ phụ thân bố trí, lấy nhận tội kích hình thức, gia nhập Cẩm Quân. . .

Nhận tội kích, thật ra thì chính là trong quân chiêu mộ đến dừng trắng, không cần kích mặt, cũng không vào quân tịch, còn tùy thời có thể từ trong quân đội rút khỏi.

Bất quá muốn có đãi ngộ như thế, nhất định phải từng có cường bản lãnh.

Cao Sùng nhận tội kích Cẩm Quân thì, tuy nói có Cao Cầu hỗ trợ, nhưng nhiều hơn là dựa vào hần tự thân bản lãnh, cho nên mới năng lực ngồi vững vàng Đô Đầu.

Chớ xem thường người cầm quân này Đô Đầu chức vị, dưới tay cũng có một trăm người đầu!

Khi hần nghe nói, để cho hần tới bảo vệ Cao Dư thời điểm, tâm lý sẽ không quá thoải mái.

Cho nên tại nhìn thấy Cao Dư sau đó, hần cũng không có lộ ra sắc mặt tốt, suy nghĩ Cao Dư đầu gì là một cái Nha Nội, nhất định là ngang ngược can rờ. Hần biểu hiện vô lễ một ít, nói không chừng liền có thể bị chạy trở về, không cần khi một cái Nha Nội bảo tiêu.

Nào biết, Cao Dư lại không để ý, trực tiếp chạy tới Nội Thành.

Trên đường đi, Cao Sùng ở trong bóng tối quan sát Cao Dư.

Ở cửa thành thời điểm, Cao Dư xuống ngựa, đem ngựa gởi ở rồi xe ngựa dịch bên trong, rồi sau đó mang theo Cao Sùng Mã Đại Tráng hai người, liền chạy thẳng tới Đại Tướng Quốc Tự.

"Nha Nội, chúng ta đây là đi nơi nào "

Sau khi đến, Cao Cầu chỉ nói để cho hần nghe theo Cao Dư mà nói, cũng không có nói để cho hần làm gì.

Cho nên, Cao Sùng cũng cảm thấy kỳ quái, tại qua Châu Cầu sau đó, hần rút cuộc không nhịn được, đi mau hai bước mở miệng hỏi thăm.

"Đến, ngươi sẽ biết!"

Cao Dư không trả lời, chỉ hướng Cao Sùng cười một tiếng.

Đi ngang qua Vương Lâu thời điểm, hần muốn rượu cùng thức ăn, để cho Vương Lâu tiểu nhị đưa đi vườn rau xanh.

"Chúng ta muốn tìm vài người, nhưng phỏng chừng sẽ gặp nguy hiểm."

Đem chuyện vụn vặt xử lý xong hết sau đó, Cao Dư mới đứng Cao Sùng giải thích.

"Thật ra thì, ta cũng không muốn người qua đây."

Cao Dư vừa đi, một bên thần sắc dễ dàng nói ra: "Người cái người này mục tiêu quá rõ ràng, vừa nhìn chính là trong quân đội hiệu lực người, ta không thích."

"Làm sao, Nha Nội không thích quân bên trong tướng sĩ "

Cao Sùng sắc mặt có chút khó coi,

Không nhịn được chất vấn.

Miệng hần tức giận rất hướng, thanh âm cũng có chút lớn.

Cao Dư chân mày hơi nhíu hai lần, thấp giọng nói: "Ta kính trọng quân bên trong tướng sĩ, cũng đã gặp Biên Quân dục huyết phản chiến.

Phụ thân ta chính là trước điện đều Thái Úy, chấp chương tam tì, cũng là trong quân nhân sĩ, ta như thế nào không thích chỉ là, ta không phải yêu mến bọn người phong cách hành sự, mọi việc đầu ra đây, không hiểu được biến thông. Cũng tỷ như người, bước đi thẳng người, tựa hồ hận không được tất cả mọi người đều biết rõ, người là từ trong quân tiến tới bình thường không có gì, có thể gặp phải một ít tình huống đặc biệt, không những không sẽ trở thành chuyện, ngược lại sẽ chuyện xấu. . . Bảo Nghĩa Lang, ta nói lời này không ác ý, còn xin người thứ lỗi phép tắc."

Hắn nói chuyện cũng rất hướng, không chút nào cho Cao Sùng lưu lại tình cảm.

Bất quá, Cao Sùng lại không tức giận, ngược lại nói: "Nha Nội không phải trong quân đội hiệu lực, tự nhiên không biết trong quân làm việc, cần có quy củ. Không có quy củ, không thành tiêu chuẩn. Nếu trong quân đều giống như Nha Nội như vậy tùy tính người, lại nói chuyện gì Hành Quân Bố Trận "

"Nhưng là bây giờ, chúng ta không phải trong quân đội."

Cao Dư dừng bước lại, cau mày, từ trên xuống dưới quan sát Cao Sùng.

Hồi lâu, hần nhẹ giọng nói: "Bảo Nghĩa Lang, lời nói ta nói ra đi.

Hôm nay chuyện này, nhưng thật ra là nhà ta chuyện. Có người muốn hại ta Tam ca, cho nên ta muốn đem những người đó tìm ra. Người như vậy đầu ra đây đi theo ta, ta rất không thoải mái. Hơn nữa, rất dễ dàng bị người nhìn thấu, ngược lại sẽ làm trễ nãi sự tình.

Như vậy đi, người trở về.

Ta sẽ cùng với phụ thân ta nói rõ ràng, không phải người không lưu lại, mà là người không thích hợp!"

"Ta không thích hợp!"

Cao Sùng nhất thời nổi giận, mắt hồ trợn tròn.

"Người xem người, người xem người, lớn như vậy giọng nói chuyện, sợ hãi ta không nghe được có đúng không "

"Ta. . ."

"Bảo Nghĩa Lang, người thật không thích hợp cùng ta hành động chung.

Chúng ta muốn tìm người, là Biên Lương du côn nhàn hán, là một chột đất, cơ trí rất. Người bộ dáng kia, đỉnh phong mười tám dặm ta đều năng lực người được trên người của người bình nghiệp khí, còn nói gì tìm người người muốn đi theo ta, có thể! Đừng nghiêm mặt, thật giống như ai thiếu người Tiền tựa như. Người bây giờ là đi dạo phố, thả lỏng chút, cười một cái, không cần khăn trương như vậy được không "

Cao Dư vừa nói chuyện, còn lộ ra chế biếu tình.

"Người đi theo đằng sau ta, ngay cả ta đều biến hóa khăn trương."

Cao Sùng nhất thời tối mặt, trợn mắt nhìn Cao Dư, một hồi lâu sau nói: "Vậy ta nên làm cái gì "

Hắn cũng muốn trở về, nhưng lại không muốn sau lưng một cái 'Không thích hợp' thanh danh trở về, chuyện này với hắn mà nói, chính là sỉ nhục.

Cho dù trong lòng không tình nguyện, có thể nếu đã tới, hắn liền phải làm cho tốt.

Cao Dư nói: "Học tập ta, hoặc là người xem một chút Đại Tráng là hình dáng gì."

"Người đi trên đường, toàn bộ không nửa điểm dáng vẻ, ta không phải học tập người."

Cao Sùng cứng rắn trả lời, rồi sau đó lại nhìn một chút Mã Đại Tráng.

Chỉ thấy Mã Đại Tráng trong tay cầm lấy hai túi xào phở, vừa đi, vừa ăn, thần thái dễ dàng.

Cao Sùng sáng sớm không ăn cơm, xem Mã Đại Tráng cất hương ngọt, không nhìn được nuốt nước miếng một cái, bụng càng không có ý chí tiến thủ ực vang lên một tiếng.

"Cho người ăn!"

Mã Đại Tráng cảm giác được Cao Sùng ánh mắt.

Hắn nhìn một chút Cao Sùng, lại nhìn một chút trong tay xào phở.

Nói thật, hai túi xào phở, đều là tăng thêm năng lượng, phân lượng mười phần.

Hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn đưa một túi cho Cao Sùng, trên mặt càng tràn đầy nụ cười rực rỡ.

Chẳng biết tại sao, nhìn đến Mã Đại Tráng kia ngốc hề hề mặt mày vui vẻ, Cao Sùng tâm lý, trong lúc bất chợt cũng biến thành đặc biệt dễ dàng. . .

"Như vậy vừa đi vừa ăn, không tốt sao."

"Chỉ người nhiều quy củ, yêu có ăn hay không!"

Cao Dư tức giận nói một câu, quay đầu bước đi.

Ta bước đi không đáng về trực nướng tặc, ta làm sao lại không đáng về rồi. . . Ta cảm thấy, ta đi trên đường, còn tiên phong đạo cốt đi.

Thật là một cái không có nhân quan gia hỏa!

Hắn thì thầm trong lòng, không quay đầu lại kiểm tra.

Mà Cao Sùng tất nhiên lấy xào phở, có vẻ hơi do dự.

Mã Đại Tráng cắn một cái, sau đó nói hàm hồ không rõ: "Ăn a, ăn thật ngon."

Cao Sùng do dự một chút, học Mã Đại Tráng bộ dáng, vừa đi, một bên cắn một hộp lớn xào phở.

Vật này, hắn ăn qua vô số lần. Có thể không biết tại sao, hắn lại cảm thấy, hôm nay xào phở đặc biệt ngọt ngào hương vị, so với ngày trước cũng muốn giỏi hơn ăn. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Không hợp nhau

Đã là trung tuần tháng hai (Trung tuần là từ ngày 11 đến 20 hàng tháng), đầu xuân hàn ý đã sớm tiêu tán.

Bất quá, kèm theo mùa mưa đến, nước mưa thường xuyên xuất hiện, liên tiếp hai ngày đều trời đang mưa, làm cho lòng người sinh mấy phần phiền muộn.

Người thường nói bi thương xuân bị thương Thu, chính là thời tiết này.

Bất quá, trời mưa có trời mưa chỗ tốt.

Kìa đào mạn Lê Hạnh tại trong mưa cạnh tranh phương, càng là một loại biệt dạng cảnh trí , khiến cho người cảm thấy vui thích.

"Quan Nhân, Từ ca bên kia có thể có tin tức "

Lâm thị ở trong phòng khách ngồi, không nhìn được mở miệng hỏi thăm.

Cao Cầu tắt bùng một ly nước trà, đang nhìn nước mưa thuận theo nóc nhà chảy xuôi đi xuống, liền một bộ Thủy Liêm.

Hắn lấy lại tinh thần, nhìn Lâm thị một cái.

"Nóng lòng "

"Cái này. . ."

"Yên tâm, tiểu Tứ sẽ không hại Tam ca, hắn làm việc, có chừng mực."

Cao Cầu buông ly xuống, đối với Lâm thị nói: "Đừng xem tiểu Tứ tuổi không lớn lắm, đọc sách cũng không nhiều. Có thể những năm gần đây, hắn đi theo hắn vị sư phụ kia lưu lãng tứ xứ, hành trình vạn dặm, mắt giới cùng khí phách so với Tam ca, quả thực cao hơn rất nhiều đi.

Cổ nhân nói, đọc vạn quyển sách, không bằng đi ngàn dặm đường.

Hắn trở về lúc trước, ta nghĩ thậm chí đến hắn có thể hiểu chuyện đề ý, rõ là không phải là đủ rồi.

Nhưng là bây giờ xem ra, hắn tự có đặc biệt ý nghĩ, có lúc mặc dù nhìn như lang thang, có thể kia trong lòng lại biết nặng nhẹ."

Một phen, hiển thị rõ hắn đối với Cao Dư yêu thích.

Lâm thị thở dài, nhẹ giọng nói: "Ta chỉ lo lắng, Tam ca sẽ được còn đối với Tứ ca bất mãn."

" Chờ tra ra manh mối sau đó, là hắn biết tiểu Tứ khổ tâm

Nếu khi đó hắn còn bất mãn. . . Ha ha!"

Cao Cầu cười khan hai tiếng, lại để cho Lâm thị tâm lý run lên.

Thường ngày hay, Cao Cầu nhìn như hòa ái, chính là thật muốn nghiêm túc, cũng lòng dạ ác độc.

Suy nghĩ một chút cũng bình thường, hắn có thể đủ nhiều năm như vậy thánh sùng không suy, cầm giữ tam ti quân quyền, không chỉ có riêng là dựa vào mệnh nọ.

Nếu như không có chút ít thủ đoạn, hắn làm sao có thể để cho chức quan vững như bàn thạch

Lòng dạ ác độc vậy phải xem lúc nào, đối với người nào. . . Cao Nghiêu Phụ nếu quả thật không biết điều, kia Cao Cầu cũng sẽ không tâm từ thủ nhượng. Hừm dữ không ăn, Cao Cầu sẽ không cần Cao Nghiêu Phụ mạng, nhưng muốn cho hắn khó chịu, là dễ như trở bàn tay.

Chỉ mong, Tam ca năng lực suy nghĩ ra đi!

Lâm thị không khỏi lo lắng, trở nên có chút đứng ngồi không yên.

+++++

Biện Lương, Đại Tướng Quốc Tự, vườn rau xanh.

Cao Dư đứng ở dưới mái hiên, nhìn đến bên ngoài lát phát mưa phùn, thần sắc điềm tĩnh.

Hai ngày rồi, Quách Kinh các người khác vẫn không có xuất hiện, cũng không biết giấu đến rồi địa phương nào.

Những người này rất cảnh giác, chỗ ẩn thân cũng rất bí ẩn. Lỗ Trí Thâm tuy rằng để cho hắn những đồ từ đồ tôn kia nhóm tìm kiếm, nhưng vẫn luôn không có có đầu mối.

Hôm qua, vị kia 'Vi cao' công tử còn phái rồi người qua đây, hỏi hắn có cần hay không hỗ trợ.

Cao Dư không có cự tuyệt, nhưng cũng không có đáp ứng.

Ngay cả Lỗ Trí Thâm thủ hạ cũng không có đầu mối, vị kia 'Vi cao' công tử tuy có thể lấy điều động quan diện thượng lực lượng, nhưng cũng chưa chắc có thu hoạch. Huống chi, Cao Dư không muốn động quan diện người, bằng không hắn đại khái có thể mời cha của hắn Cao Cầu đến giúp đỡ.

Nhưng phần tâm ý này, Cao Dư vẫn là ghi tạc tâm lý.

Hai ngày rồi!

Cao Dư thật ra thì cũng có chút tâm tiêu.

"Nha Nội, những người đó có thể chạy hay không "

"Chạy đi "

"Đúng vậy a, thua nhiều tiền như vậy, đoán chừng là chạy."

Lỗ Trí Thâm hoạt động thân thể một chút cốt, đi tới Cao Dư bên người nói: "Có lẽ, cũng không phải là như người tưởng tượng phức tạp như vậy.

Những người đó có thể liền là một đám khách đánh bạc, biết rõ Tam ca của người là Nha Nội, cho nên cũng không có cách nào trả thù."

"Nếu chỉ là khách đánh bạc, cần gì phải bày ra cái loại này bài trằng đến "

"Vì hấp dẫn Tam ca của người đi đánh bài a."

"Tại sao muốn hấp dẫn hắn đi đánh bài "

"Cái này. . ."

Lỗ Trí Thâm đột nhiên á khẩu không trả lời được,

Vì vậy ngậm miệng lại.

Cao Dư hít mắt, cười lạnh một tiếng nói: "Thất Bảo thuyền một ngày, sẽ phải trăm quan tiêu xài, chớ đừng nói chi là còn mời tới hồng bài lục sự đi theo, một ngày cũng muốn mấy trăm quan. Vung tiền như rác, chỉ vì thua ta Tam ca bạc triệu tiền đánh bạc đại hòa thượng, như có tốt như vậy chuyện, đến bao nhiêu theo ta bao nhiêu. . . Loại sự tình này đổi thành người, người liền thật có thể tin tưởng sao "

"Hừ!"

Lỗ Trí Thâm lạnh rên một tiếng, không có tiếp lời.

Trái lại một bên ngồi trên ghế, một cán to cỡ miệng chén Hồ Đầu chạm khắc kim thương để ngang trước đầu gối Cao Sùng nói: "Cũng tính ta một người."

"Người xem, ngay cả Mộc Đầu Nhân đều nói chuyện."

"Ta nói rồi, ta không gọi Mộc Đầu Nhân."

Cao Sùng cảm tức nhìn Cao Dư, giọng sau đó nói cao hơn nhiều.

Hắn hai ngày này, trái lại thay đổi rất nhiều, ít nhất không còn giống như lúc trước như vậy, hành động ngồi nằm đều giống như một cây thẳng tắp đầu gối, còn nói năng thận trọng. Bất quá rất nhiều lúc, từ nhỏ đến lớn dường thành thói quen, hay là để cho hắn có chút khó mà tiếp cận.

Hơn nữa, Cao Sùng cùng Lỗ Trí Thâm sống chung rất tốt.

Lỗ Trí Thâm lúc trước tại Tây Quân hiệu lực, trên thân tự có một loại bình nghiệp tức giận , khiến cho Cao Sùng cảm thấy thân thiết.

Hắn vẫn cùng Mã Đại Tráng quan hệ tốt, thậm chí so với cùng Lỗ Trí Thâm quan hệ còn thân hơn mật. Duy chỉ có đối với Cao Dư, hắn một mực ôn hoà, còn thỉnh thoảng sẽ chống đối đôi câu, để cho Cao Dư rất bất đắc dĩ.

"Cũng không phải là ta cho người đặt tên, là Đại Tráng lên."

"Mã huynh đệ có thể gọi, người lại không được."

"Vì sao "

"Không tại sao!"

Loảng xoảng một tiếng, kia nặng chịch đại thương nâng lên, rồi sau đó đầu súng đập bễ trên mặt đất, phát ra một tiếng vang trầm thấp.

Cái này Hồ Đầu chạm khắc kim thương, nói ít cũng có 180 cân. Chính là tại Cao Sùng trong tay, lại giống như bắc một dạng. . .

Cao Dư bị dọa sợ đến vội vàng lùi sau một bước, cả giận nói: "Người cẩn thận một chút, đừng tổng cầm Thương làm ta sợ."

"Hừ!"

Cao Sùng đợi Cao Dư một cái, thu hồi đại thương.

"Có người đến!"

Lỗ Trí Thâm đột nhiên mở miệng, cắt đứt Cao Dur cùng Cao Sùng trong lúc đó hăng ngày cãi vã.

Vườn rau xanh bên ngoài chạy tới một người thanh niên, đi tới dưới mái hiên, gặp Lỗ Trí Thâm vội vàng hát một cái mập dạ: "Sư phụ tốt."

"Tiểu Cửu, sao ngươi lại tới đây "

Thanh niên tên là Lý chín, là Lỗ Trí Thâm Tiểu Đồ Đệ.

Thật ra thì cũng không tính là đồ đệ. . . Ca ca hắn là theo chân Lỗ Trí Thâm học tập đi một tí quyền cước, nhưng Lý chín ăn không được khổ, cũng không bái sư. Ca ca hắn tên là Lý Bảo, là Biện Lương Thành nổi danh nhân hán. Giác đề Vô Song, người tặng tước hiệu 'Tiểu Úy Trì' .

Cho nên, Lý chín cũng liền theo Lý Bảo, kêu Lỗ Trí Thâm làm 'Sư phụ' .

"Quách Kinh hiện thân!"

Lý chín thở hồng hộc, lau mồ hôi nói: "Tha phương mới tại Lương gia vườn xuất hiện, đại ca nhà ta đã qua tự mình nhìn chăm chăm, để cho ta tới trước thông báo sư phụ biết được."

"Trực nương tặc, kia Điều tư cuối cùng là đi ra!"

Lỗ Trí Thâm nghe, cười ha ha.

Hắn nghiêng đầu nhìn đến Cao Dur nói: "Nha Nội, ta đây nói qua, ngươi Tiền sẽ không dùng uống phí."

Hai ngày này vì tìm kiếm Quách Kinh, Lý Bảo cơ hồ vận dụng thủ hạ của hắn hơn hai trăm nhân hán điều động. Có thể dùng tưởng rằng những thứ này nhân hán sẽ bỗng dưng xuất lực, nhất định phải tiêu tiền mới được. Mà số tiền này, Cao Dur tự nhiên không thể nào để cho Lý Bảo tự cầm ra.

Cao Dur nghe cũng cười, hướng Lỗ Trí Thâm nói: "Đại hòa thượng, ta cũng đã nói, bọn họ sẽ không chạy đi."

Nói xong, hắn cầm lên ô giấy dầu, hướng trong phòng kêu một tiếng: "Đại Tráng, đi!"

"Ồ!"

Mã Đại Tráng từ trong nhà chạy đến.

Hắn đây vừa ra tới, Cao Sùng liền buông xuống đại thương, đứng dậy.

"Ta cũng đi!"

"Đi trở về, chớ làm loạn, nghe ta mệnh lệnh làm việc."

"Nhắm nói nhắm nhiều, chỉ sợ đến lúc đó ngươi sẽ kéo ta cùng Mã huynh đệ chân sau."

Người này thật không đáng yêu! Cũng uống cho ta tính khí tốt, đổi một Nha Nội, nói không chừng đã sớm đem hắn thu thập thê thê thăm thăm. . .

Cao Dur chẳng muốn đấu với hắn miệng, hướng Lý chín đạo: "Chúng ta đi, phía trước dẫn đường."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Khoái đao trăm loạn ma

Lương gia vườn, Đông Kinh Biện Lương 72 nhà đang tiệm một trong.

Luận danh tiếng, nó đúng là không so được với Vương Lâu, Phan lâu, cũng hoặc là phiên lâu lớn, làm ăn tự nhiên cũng so ra kém mấy nhà kia nằm ở Biện Lương khu vực trung tâm từ lâu hưng vượng. Bất quá, Lương gia vườn cũng có tuyệt chiêu, nếu không sao có thể có thể đứng vững gót chân

Lương gia vườn sản xuất nhiều rượu ngon, mà trong đó 'Đẹp Lộc' rượu, càng được xưng cực phẩm.

Ngay cả Huy Tông Hoàng Đế, cũng đứng 'Đẹp Lộc' rượu khen không dứt miệng, thậm chí trở thành Ngự Tửu, hàng năm đều phải đặc biệt sản xuất.

Dựa vào 'Đẹp Lộc '. Lương gia vườn cũng thì có sức cạnh tranh.

Chỉ là nó vị trí địa lý quả thực có chênh lệch chút ít, đây hồng kiều phụ cận.

Hồng kiều là Biện Lương trọng yếu Thủy Vận đầu mối then chốt, phi thường náo nhiệt. Nhưng cùng lúc, cũng đã tạo thành nơi này khách nhân, tầng thứ hơi thấp. Cùng Vương Lâu, Phan lâu chờ đang tiệm, thậm chí còn giống như chính hưng tửu lâu như vậy cửa hàng mặt tiền so sánh, nó có lấy tự nhiên hoàn cảnh xấu.

Cũng chính vì vậy, Lương gia vườn tại 72 nhà đang trong điểm, bài danh gần chốt.

Quách Kinh tại Lương gia trong vườn điểm hai vò 'Đẹp Lộc '. Sau đó chờ đợi quán rượu món ăn hào làm được.

Nói như vậy, giống như Lương gia vườn như vậy đang tiệm, đồng dạng có 'Bên ngoài tầng' nghiệp vụ. Chỉ cần là tại Biện Lương nội thành, bọn họ liền có thể kịp thời đem rượu thức ăn tặng tới chỗ. Chỉ là, Quách Kinh không có lựa chọn bán bên ngoài, mà là quyết định tự rước. . .

Đây là hấn sau lưng mấy cái 'Khách quý' yêu cầu!

Mấy cái Đông Nam Khách quý rất hào sảng, cũng không phải thường có tiền.

Chỉ là, bọn họ có chút khó hầu hạ, không thích ở trong thành, ngược lại tốn giá cao, tại cổ một cái bên trong cửa cho mượn một cái chỗ ngồi hai tiến vào hai ra nhà nhỏ một cái. Hoàn cảnh rất tốt, cũng rất im lặng, chỉ có điều có chút không tiện lắm. Phải nói hoàn cảnh tốt, im lặng. . . Thật ra thì trong thành cũng có nhà trọ. Chỉ cần ngại chịu tiêu tiền, lại có cái gì dạng căn phòng không thể ở đây

Chính là những cái kia Khách quý, không nên ở ở ngoài thành.

Cái này thật là làm khó phá hủy Quách Kinh, vì mua đây 'Đẹp Lộc '. Hấn từ Thành Tây xuyên thành mà qua, chạy tới thành này Đông Nam Lương gia vườn.

Bên ngoài vẫn còn mưa, đây nếu là lại đi trở về, có thể tuyệt không phải một cái khoái trá sự tình!

"Đáng chết vạn tử, yêu cầu thật đúng là nhiều."

Quách Kinh vừa nghĩ tới phải mặc Thành mà qua, còn muốn xách theo rượu và thức ăn, trong lòng sẽ không quá thoải mái.

Hấn khắc một bãi đầm, về mặt mắt hứng.

Lại không biết hấn cử động này, cũng để cho xung quanh tửu khách, lộ ra bất mãn biểu tình.

Lương gia vườn hoàn cảnh có chút hỗn loạn, chính là có thể đi vào trong tửu lâu này ăn cơm người, phần lớn đều là khá có thân gia.

Ai nguyện ý lúc ăn cơm, có một cái như vậy ăn đồ ăn bẹp miệng, còn tùy chỗ nhỏ đờm, sát phong cảnh mặt hàng ở một bên

Hay là rượu lâu tiểu nhị không nhìn nổi, liền đi đi bếp sau, thúc giục một phen.

Một lát sau, hấn xách hai cái hộp đựng thức ăn đi tới Quách Kinh bên cạnh nói: "Nhị ca, rượu và thức ăn đều chuẩn bị xong, ước chừng phải Tiểu Đễ đưa qua sao "

"Hôm nay trái lại rất nhanh sao."

Quách Kinh nhìn một cái trước mặt rượu và thức ăn, khoát tay chặn lại nói: "Đem những này cũng đều cho ta thu thập, không dùng người tặng."

"Được, Nhị ca chờ một chút."

Tiểu nhị tay chân lanh lẹ, rất nhanh đi rượu và thức ăn thu cất.

Quách Kinh tắt nâng lên cái thùng, nhìn đến bên ngoài lát phát mưa phùn, lại không nhìn được mắng một câu, phủ thêm áo toi, nhanh chân đi ra Lương gia vườn.

Mà nằm ở Lương gia vườn đối diện một nhà chân nhỏ trong tiệm, liền theo sau đứng lên mấy cái nhàn hán.

Cao Dư cũng ngồi ở bên trong, nhìn đến Quách Kinh bóng lưng.

"Nha Nội, ước chừng phải phái người đi theo "

Tại Cao Dư đối diện, ngồi một cái hơn hai mươi tuổi, không tới 30 nam tử.

Hắn chiều cao tại sáu Tổng thước trở lên, thể trạng khôi ngô.

Cao Dư nói: "Từ ca mới vừa nói, cái này Quách Nhị Lang, là một tinh tế người "

"Người này, ngược lại có chút tinh tế."

Nam tử kia, chính là Lỗ Trí Thâm đồ đệ, tên là Lý Bảo.

Hắn tại Biện Lương, người tặng tước hiệu tiểu Úy Trì, còn có một tên, gọi là Lý Tử. Tại báii sư Lỗ Trí Thâm lúc trước, Lý Bảo là một bình thường nhân hán,

Dẫn một đám người bá chiếm vườn rau xanh. Sau đó Lỗ Trí Thâm đến Đại Tướng Quốc Tự, liền đem đám người này dạy dỗ một phen.

Lý Bảo cũng là một có ánh mắt, nhìn ra Lỗ Trí Thâm có bản lĩnh thật sự, vì vậy liền tẩy tâm cách diện, báii Lỗ Trí Thâm làm sư phụ, cũng đi theo Lỗ Trí Thâm học nửa năm quyền cước. Sau đó, hắn triệu tập một nhóm nhân hán, tại Biện Lương cũng coi như có danh hiệu.

Bất quá đại đa số thời điểm, hắn chắc là không biết bại lộ cùng Lỗ Trí Thâm quan hệ.

Chỉ chưa năm ba cái nhân hán canh giữ ở vườn rau xanh bên ngoài, nếu Lỗ Trí Thâm tìm hắn, sẽ tự đề cho mấy cái nhân hán cùng hắn liên lạc.

Dù sao, Lỗ Trí Thâm cũng phải cần mặt mũi người.

Lý Bảo nói dễ nghe một chút, tính toán một cái bộ đỡ. Có thể nói khó nghe chút ít, chính là một cái thủ lĩnh lưu manh.

Người này làm việc, cũng là lòng dạ ác độc, không thể thiếu dính máu.

Lý Bảo cũng không nguyện ý liên lụy Lỗ Trí Thâm, cho nên chưa bao giờ tự mình đến nhà.

Lần này nếu không phải Lỗ Trí Thâm phải giúp Cao Dư, nói không chừng cũng sẽ không tìm được hắn. . . Mà tại Lý Bảo lại nói, sư phụ sai khiến, hắn tự nhiên không có vấn đề. Chính là năng lực mượn cơ hội này ngồi Cao Dư con đường, đối với Lý Bảo mà nói, tuyệt đối là hiếm thấy kỳ ngộ.

Tại du côn bên trong, hắn có thể nhất hô bách ứng, có phần có uy thế.

Chính là tại đại nhân vật trong mắt, hắn lại là thứ gì đại nhân vật động động đầu ngón tay, là có thể để cho bọn họ tan thành mây khói. Nếu như có thể có Cao Dư ở phía sau vì hắn nâng đỡ, hắn cầu cũng không được. Chớ đừng nói chi là Cao Dư cũng không phải trắng để cho bọn họ làm việc, cầm là chân kim bạch ngân ra. Điều này cũng làm cho Lý Bảo càng thêm tin phục, vì vậy tự mình qua đây, theo dõi kia Quách Kinh.

Cao Dư nói: "Nếu là cái tinh tế người, vậy cũng chớ mất công rồi. "

Hắn nhìn đến Lý Bảo nói: "Ta hỏi hắn một ít chuyện, có thể hay không thần không biết quỷ không hay đem hắn mang tới, không kinh động bất luận kẻ nào "

Cao Dư ngay từ đầu, là muốn theo dõi Quách Kinh.

Có thể sau đó suy nghĩ một chút, người này tinh tế, ngộ nhờ đánh rắn động cỏ sẽ không tốt.

Đây không phải là tại Tu Thành Huyện, hắn cũng không phải khi đó Cao Tiểu Dư. Hắn bây giờ là Nha Nội, đường đường trước điện đều Thái Úy Cao Cầu con trai nhỏ. Có một số việc, không cần thiết khó khăn như vậy, nếu Quách Kinh cũng dính vào trong đó, vậy cũng không nên khách khí.

Khoái đao trầm loạn ma mới là thượng sách!

Lý Bảo sững sờ, chợt cười.

"Nha Nội là muốn miễn cưỡng sao "

"Có thể giải quyết sao "

"Phải nói theo dõi, ta còn thực sự sợ lột chân ngựa.

Nhưng muốn nói là cứng lại sao. . . Hắc hắc, hắn cái Quách Nhị Lang, không bay ra khỏi tay ta lòng."

"Rất tốt, vậy ta tại Sùng Minh bên trong cửa, vạn thọ đường hầm nhà cũ bên trong chờ ngươi. . . Từ ca, ngươi hẳn biết nhà ta nhà cũ."

Cao gia nhà cũ, vẫn luôn bỏ hoang.

Lúc trước Cao Dư từng đề nghị, nói là muốn dọn đi nhà cũ ở, Cao Cầu liền ra lệnh người đem nhà cũ thu chính xuống.

Bây giờ kia nhà cũ đã thu sửa lại rồi, một mực liền khoảng không ở bên kia, càng không có người ở.

Lý Bảo là lão Biện Lương người, đương nhiên biết rõ Cao Dư nói nhà cũ tại vị trí nào. Đó là tại triều nguyên vạn thọ Cung cửa sau bên ngoài trong một hẻm nhỏ, vị trí có chút Thiên, bình thường cũng không có cái gì người. Cho nên là một giấu người địa phương tốt.

Hắn lập tức nói: "Nha Nội yên tâm, ta biết nơi đó."

"Lanh lẹ một chút, ta ở bên kia chờ người."

Cao Dư nói xong, mang theo Cao Sùng cùng Mã Đại Trắng đi ra ngoài.

Mà Lý Bảo tất có vẻ hơi hưng phấn, nhanh chân đi ra chân tiệm, phủ thêm áo toi, mang theo vài người, liền đi theo Quách Kinh. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Ta họ Cao!

Mưa, trở nên có chút lớn!

Quách Kinh bước nhanh hơn, muốn sớm một chút trở về.

Nếu như dọc theo Ngưu Hành đường đi, đường sẽ dễ đi một chút, nhưng tựa hồ có hơi xa. Cho nên, Quách Kinh quyết định đi tắt, trực tiếp quẹo đến Tuấn Nghi cầu đường, sau đó chuẩn bị từ ngõ hẻm bên trong đi xuyên qua. Cứ như vậy, chỉ ít có thể tiết kiệm 1 phần 3 chặng đường.

Tuấn Nghi cầu đường, tại Ngự đường phố mặt tây.

Thường ngày hay, trên đường rất náo nhiệt, người đi đường hỗn tạp đi, huyên náo không dứt.

Nhưng hôm nay bởi vì trời mưa nguyên nhân, rất nhiều lái buôn đều chưa ra, cũng khiến cho người đi đường thưa thớt, trên đường đặc biệt vắng vẻ.

Quách Kinh dọc theo Tuấn Nghi cầu đường đi một đoạn đường, liền muốn đi vào một cái trong ngõ hẻm.

Cũng ngay vào lúc này, có người sau lưng cao giọng la lên: "Quách Nhị Lang, đã lâu không gặp."

Hắn dừng bước lại, nghiêng đầu hướng về phía sau lưng xem.

Không nghĩ tới, từ ngõ nhỏ bên trong thoát ra mấy đạo nhân ảnh, tiến đến từng thanh hắn đè lại.

Quách Kinh sợ hết hồn, muốn mở miệng gào thét. Nào biết miệng hắn mới giương ra, thì có một đoàn utor sững, phát đồ quỷ sứ nhét vào trong miệng, theo sát mắt tối sầm lại, cả người đã bị bỏ ở một cái trong bao bố. Mà trên người hắn quang gánh, thì bị một người vững vàng tiếp lấy, rồi sau đó gánh tại trên bả vai.

"Ô ô ô!"

Quách Kinh liều mạng vùng vẫy, nhưng là đối phương nhiều người, hơn nữa động tác phi thường nhanh nhẹn.

Hắn đã cảm thấy cơ thể bị giấy thùng buộc chặt lại, rồi sau đó bị người gánh tại rồi trên bờ vai.

"Nhị Lang ngừng kinh hoảng hơn, nhà ta lang quân xin mời.

Nếu thông minh, liền thành thật một chút. Nếu như lộn xộn mà nói, cũng sẽ không khách khí."

Là Biện Lương khẩu âm, Quách Kinh ngược lại đành hoảng.

Tất cả mọi người tại Biện Lương kiếm sống, nên phải đến lượt sẽ không quá mức phận. Trong lòng của hắn rất rõ, tại nội thành bên trong dám làm ra loại chuyện này người, đều không phải là hảo tương dữ. Nếu như giấy giữa nữa, chọc tới đối phương, thật có khả năng sẽ đối với hắn dùng tới thủ đoạn.

Đừng tưởng rằng thời đại này ca vũ thăng bình, người người đều tuân theo pháp luật.

Kìa Thái sông, Biện Hà đầy sông, không biết ném bao nhiêu cỗ thi thể ở bên trong đi. . .

+++++

"Nhị ca, đã lâu không gặp a."

Gánh vác Quách Kinh người kia, bả vai rất cứng, để cho Quách Kinh cực kỳ khó chịu.

Ngay từ đầu, hắn còn có thể bảo trì thanh tĩnh. Có thể về sau, bị lặc lư hoa mắt chóng mặt, nơi nào còn năng lực phải nhớ rõ con đường

Ngược lại hình như là đi thời gian rất lâu, rốt cuộc vào một gian phòng ốc.

Bao bố gở xuống sau đó, Quách Kinh liền trèo trên đất cuồng đồ. Giữa trưa ăn về điểm kia rượu thức ăn, bị ới sạch sẽ, suốt nửa đêm mặt đấng đều ới phá. Hắn trèo trên đất, uể oải. Mà lúc này đây, trong phòng đột nhiên sáng lên ánh sáng.

"Tứ ca a, người đây là cùng ta đùa gì thế đi."

Quách Kinh ngẩng đầu, nhận ra người ở cách đó không xa trên một cái ghế Lý Bảo, tâm lý liền hơi hồi hộp một chút.

Hắn và Lý Bảo không phải đặc biệt quen thuộc, cũng không có qua lại gì. Chính là hắn biết rõ, người trước mắt này, lòng dạ ác độc. Tại ngân ngai trong thời gian hai năm, tựa là Biện Lương trong thành nổi danh một dạng đầu, thủ hạ có một bọn thứ liệu mạng.

Quách Kinh nhìn thấy Lý Bảo, tâm lý liền giả dối, vội vàng nở nụ cười nói chuyện.

Lý Bảo nhìn hắn một cái, cười nói: "Nhị ca nói đùa, người bây giờ chính là lẫn lộn phong sinh thủy khởi, ăn cơm đều là đến Lương gia vườn, sớm ăn cũng ở đây Đông Hoa Môn bên ngoài tập trong thành phố. Ta một cái khổ cấp cấp, làm sao xứng đáng 'Tứ ca' chi danh "

"Tứ ca, người có thể đừng nói như vậy, Tiểu Đề đối với người, luôn luôn bội phục chặt.

Chỉ là không biết Tứ ca sở thích, cho nên một mực không thể biểu. Nếu không như vậy, tối nay Vương Lâu, ta mời Tứ ca uống rượu thế nào "

"Ha ha ha!"

Lý Bảo nhất thời cười to, đồng thời đứng dậy.

Hắn tại Quách Kinh trước người ngồi chồm hổm xuống, nói: "Uống rượu cũng được đi!

Mọi người đều là người thông minh, ta hôm nay mời Nhị ca đến, là có chuyện thỉnh giáo."

"Tứ ca khách khí, chỉ cần Tiểu Đề biết rõ,

Tri vô bất ngôn (không biết không nói)."

"Vậy thì tốt, người mấy cái 'Khách quý'. Ở ở nơi nào "

Quách Kinh căng thẳng trong lòng, nhìn đến Lý Bảo, tâm lý nổi lên lăm lăm.

"Tứ ca, chẳng lẽ là bọn họ đắc tội người một đám man tử, kia hiểu được Tứ ca danh tiếng, nếu như bọn họ có chỗ đắc tội, kính xin Tứ ca bao hàm. Có cần gì, Tứ ca chỉ đề ý nói, kính xin Tứ ca năng lực bỏ qua cho bọn họ, thế nào "

Hắn lời còn chưa dứt, Lý Bảo một cái tát liền quất vào trên mặt hắn.

Đi theo Lỗ Trí Thâm tập võ, nếu như Lý Bảo không có mấy phần căn cốt, Lỗ Trí Thâm lại sao có thể năng lực đáp ứng

Một tát này, trực tiếp lấy ra Quách Kinh nửa bên mặt sưng lên, khóe miệng càng chảy ra vết máu.

"Cho người mặt mũi rồi không phải "

Lý Bảo nụ cười trên mặt biến mất, chiếm lấy là một loại vẻ hung lệ.

"Ta hỏi người, mấy cái man tử, ở nơi nào "

Biện Lương người yêu thích xưng hô phương nam một thể hệ là man tử, Lý Bảo cũng là như vậy.

Quách Kinh dọa sợ!

Bất quá, chớ nhìn hấn là một cái du côn, trong xương vẫn còn có chút giang hồ khí. Tuy rằng sợ hãi, nhưng hấn lại cắn chặt hàm răng nói: "Tứ ca, chúng ta bợ đỡ có bợ đỡ quy củ, không thể ra bán cổ chủ. Ta không biết ngươi tìm mấy cái man tử là chuyện gì, nhưng ta Quách Nhị Lang cũng không phải không có nghĩa khí người. Bọn họ cùng ta tiền tài, ta liền phục vụ tốt bọn họ, những chuyện khác, ta hoàn toàn không biết. Ngươi muốn ta xuất bán chính mình cổ chủ, kia truyền đi, Quách hai còn ở đó hay không Biện Lương quần lấy nhau "

"U, không nghĩ tới ngươi đây không lông đại trùng, còn là một nói nghĩa khí."

Lý Bảo có chút mất hứng.

Hấn đứng lên, hoạt động thân thể một chút, "Quách hai, ta hỏi ngươi một lần nữa, mấy cái man tử, ở nơi nào đặt chân "

Quách Kinh cũng tới tánh bướng bỉnh, nói: "Tứ ca, ta không thể nói."

"Đánh cho ta!"

Hướng theo Lý Bảo ra lệnh một tiếng, mấy cái nhân hấn tiến đến, chính là một hồi thượng cẳng chân hạ cẳng tay.

Đem cái Quách Kinh đánh kêu thảm thiết không ngừng, vẫn như trước không chịu nhúc.

Lúc này, cửa phòng một tiếng cọt kẹt vang lên, bị người đẩy ra.

Từ bên ngoài vào vài người, người cầm đầu là người thiếu niên, mặc rất giản dị, dài cũng rất thanh tú, mang theo điểm tinh nụ cười.

"Tứ ca cực khổ!"

"Bái kiến Tiểu Quan Nhân. "

"Những người khác đi ra ngoài đi, Tứ ca cùng Cửu ca lưu lại, mọi người cực khổ."

Thiếu niên lời nói ôn hòa, còn từ ngực bạc bên trong lấy ra mấy tờ Tiền dẫn đến, giao cho Lý Bảo nói: "Cùng các huynh đệ phân một điểm, quyền tác ta tâm ý."

"Tiểu Quan Nhân, đây sao khiến cho "

Lý Bảo còn muốn từ chối, nhưng không nghĩ thiếu niên đã từ bên cạnh hấn đi qua.

Phía sau hấn, hai cái đại hán vạm vỡ.

Một cái xách hai cái bao bố, một cái khác tất dòi một cái bàn đến, thả ở giữa phòng.

Lý Bảo thấy vậy, liền vội vàng hướng những người khác ra dấu một cái, tỏ ý mọi người đi ra ngoài.

Hấn và Lý Cửu Tắc ở lại trong nhà, lẳng lặng nhìn đến thiếu niên kia, ngồi xuống ghế, mỉm cười quan sát máu me đầy mặt Quách Kinh.

"Nhị ca là tên hấn tử!"

Thiếu niên nói chuyện, mang theo Giang Nam khẩu âm, nghe vào rất thoải mái.

Quách Kinh lại căng thẳng trong lòng, biết rõ sự tình phiền toái! Nếu như chỉ là Lý Bảo mà nói, nghĩ đến không phải là muốn bắt chẹt chút tiền tài sản.

Nhưng khi nhìn thiếu niên rộng rãi ra tay, cũng biết, hấn cũng không phải là vì tiền tiến tới

Quách Kinh gầy giữa ngồi dậy, "Quách hai gặp qua Tiểu Quan Nhân."

"Con người của ta, bình sinh thích kết giao nhất hảo hán." Thiếu niên ôn tồn nói: "Nếu tại ngày trước, Nhị ca tốt như vậy hấn, nói cái gì cũng phải cần lui tới một phen. Nhưng mà, ngươi mưu đồ Tam ca của ta, để cho ta rất khó khăn, cho nên mời ngươi tới, nghĩ phải hỏi một chút, Tam ca của ta nơi nào đắc tội ngươi cũng hoặc là nói, những cái kia Khách quý đối với Tam ca của ta, có mưu đồ gì "

"Tiểu Quan Nhân nói đùa, ta đều không nhận biết Tiểu Quan Nhân, như thế nào mưu đồ Tam ca của ngươi đây "

"Ta họ Cao, như vậy ngươi liền phải biết, ta là người như thế nào đi."

Cao Dư vẫn là vẻ mặt ôn hòa nụ cười, chỉ là xem ở Quách Kinh trong mắt, lại đặc biệt khủng bố, kích linh linh rung mình một cái.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: 18 Địa Ngục

"Tiểu Quan Nhân. . ."

"Ngươi còn nói ta Tiểu Quan Nhân sao "

"Nha Nội!" Nhìn thấy Cao Dư sắc mặt run lên, Quách Kinh bị dọa sợ đến ngay cả vôi vàng đổi lời nói.

Hắn lúc này, nếu như còn không đoán ra Cao Dư thân phận, vậy coi như xưng bậy làm 'Không có lông đại trùng' .

"Nha Nội ngươi đây là ý gì, Tiểu Đê sao dám mưu đồ Tam ca đây

Tiểu Đê là đưa tiền cho Tam ca, không tin ngươi có thể đi trở về hỏi, ngày hôm trước Tam ca còn ở chỗ này của ta chơi đùa con bài ngà, thắng mười ba ngàn quan đi."

"Tam ca của ta giá trị mười ba ngàn quan "

Cao Dư bật cười, chậm rãi từ trên ghế đứng lên.

"Giá trị, tại sao không đáng "

Cao Dư thở dài, hướng Cao Sùng nhìn một cái.

Cao Sùng lập tức đã minh bạch ý hắn, tiến đến một cái liễn nhấc lên Quách Kinh, đem hắn kéo tới trước bàn.

"Đem Nhị ca tay trái ở trên bàn."

"Tuân lệnh."

Lý Bảo cùng Lý chín vôi vàng đi tới, dùng sợi dây đem Quách Kinh tay cổ định trên bàn mặt.

"Năm tay mở ra."

Cao Dư chậm rãi nói, rồi sau đó từ một cái trong bao bố, lấy ra búa, búa, đao, lưỡi câu, kềm sắt chò công cụ.

Oành, oành, oành!

Những cái này công cụ từng cái từng cái sắp xếp đặt ở Quách Kinh trước mặt, mỗi một thanh âm vang lên, cũng để cho Quách Kinh cảm thấy sợ hết hồn hết vía, sắc mặt cũng biến thành trắng bệch.

"Ta nói, ta thật bội phục Nhị ca, nghĩ giao Nhị ca người bạn này.

Nhưng là bây giờ xem ra, Nhị ca tựa hồ không muốn cùng ta làm bạn, ngay cả một nói thật đều không nói, để cho tâm lý ta phi thường khó qua."

"Nha Nội, Nha Nội, Tiểu Đê sao không muốn cùng Nha Nội làm bạn, Tiểu Đê muốn chết."

"Ha ha!"

Cao Dư ở bên cạnh trong chậu nước, rửa tay một cái, sau đó dùng vải khô lau khô nước đọng.

"Nhị ca nghe nói qua Sa Môn đảo sao "

"A "

"Sa Môn đảo, chính là một cái đảo, tại Thanh Châu tri hạ, cô huyền hải ngoại." Cao Dư một bên ghé sát tay, vừa hướng Quách Kinh giải thích: "Sa Môn đảo cảnh vật tốt vô cùng, nhưng mà, từ hai trăm năm trước, nơi đó liền có một cái tù Thành kinh doanh, triều đình một chút cũng hung cực ác phạm người, cũng sẽ tặng qua bên kia. . . Đương nhiên, cũng có một chút người tốt sẽ bị đưa đi nơi đó.

Bất kể là tốt người hay là người xấu, ngược lại lên Sa Môn đảo, trên căn bản cũng đừng nghĩ sống sót ra."

Cao Dư vừa nói, chạy tới rồi bên cạnh bàn, từ trên bàn chậm rãi cầm lên một cái búa, ở trong tay ước lượng mấy lần.

"Không sợ Nhị ca trò cười, ta là chưa từng đi nơi đó.

Nhưng mà, mấy năm trước một cái tình cờ cơ hội, ta cùng sư phụ khi đi ngang qua Thanh Châu thời điểm, nhìn thấy có giải kém áp giải một phạm nhân, hỏi thăm sau đó mới biết, người kia là Sa Môn đảo Quản Doanh, tên là Lý Khánh. Người kia bởi vì ngược đãi phạm người, bị Thanh Châu Tri Phủ bắt lại. Theo giải kém nói, bọn họ tại Sa Môn trên đảo, liền chưa nhìn thấy qua một cái năng lực hoàn hảo người.

Chỉ là Lý Khánh nhưng cũng không nhận tội, còn cùng chúng ta thôi phong, hấn tại Sa Môn trên đảo bố trí mười tám đạo Hình Phật.

Hắn đem kia mười tám đạo Hình Phật gọi là mười tám Địa Ngục, còn nói từ hấn phát minh đây mười tám đạo Hình Phật sau đó, liền không có ai năng lực chống đỡ đi xuống."

Quách Kinh trên mặt, đã không phân nửa Huyết Sắc.

Hắn cố gắng trấn tĩnh nói: "Kia Lý Khánh sau đó thì sao "

"Sư phụ ta nghe hấn nói này mười tám đạo Hình Phật sau đó, tức giận vô cùng, liền đem hấn giết.

Cũng không may mắn là, lúc ấy ta liền ở bên cạnh hấn, cho nên nghe rất chân thiết. Tuy rằng cho tới bây giờ, có chút Hình Phật ta đều đã quên đi rồi, nhưng còn có thể nhớ tới một chút đến.

Nhị ca, ta đang hỏi ngươi một lần, các ngươi vì sao phải mưu đồ Tam ca của ta "

"Chịu oan, Nhà Nội chịu oan a, Tiểu Đê sao dám mưu đồ Tam ca."

"Ha ha, kia mười tám Địa Ngục đạo thứ nhất Hình Phật, gọi là áp ngón tay bần. Chính là đem ngón tay đầu ngay cả cốt đầu mang thịt, đập bể thành bình bần hình. Cái này Hình Phật khó khăn nhất là, chỉ có thể đập bể đầu ngón tay bộ phận, liên tục xuất chỉ Giáp cùng thịt đồng thời đập bể, có thể khiến người ta đau đến không muốn sống."

Quách Kinh nghe, vùng vẫy càng ngày càng kịch liệt.

Ngay cả Lý Bảo huynh đệ,

Đều cảm thấy có chút cổ hết sức.

"Nhị ca, các ngươi đến tột cùng mưu đồ Tam ca của ta cái gì "

"Chịu oan, chịu oan a Nhà Nội!"

Oành!

Thiết Chùy hung hăng đập xuống, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Quách Kinh kêu thê lương thảm thiết âm thanh trong phòng vang vọng, thật lâu không ngừng.

Những cái kia đứng ở ngoài nhà nhân hấn, nghe được tiếng kêu thảm kia, chỉ cảm thấy khắp cả người phát rét, không nhịn được từng cái lên run run.

"Xin lỗi, xin lỗi, đập bể lệch rồi!"

Cao Dư vẻ mặt vẻ áo não, lắc lắc đầu, lại lần nữa nâng lên búa.

Kia búa, mới vừa chính là lau qua Quách Kinh đầu ngón tay đập bể trên bàn, bị dọa sợ đến Quách Kinh cứ đái đều không cách nào khống chế, trong căn phòng nhất thời tràn ngập một cỗ hôi thối.

Hắn khóc thật giống như lệ người một dạng, thậm chí không có nghe được Cao Dư mà nói.

"Đại Tráng, đổi một đầu ngón tay đi, từ nhỏ ngón tay bắt đầu.

Nhị ca, chỉ cần ngươi có thể gắng gượng qua đây mười tám Địa Ngục, ta bất kể ngươi muốn mưu đồ Tam ca của ta cái gì, cũng sẽ không lại trách tội ngươi. . . Chúng ta trước tiên từ đạo thứ nhất bắt đầu. Ngón tay ngón chân cộng lại tổng cộng 20 cầm, ngươi nhịn một chút, lập tức liền đi qua."

Lý Bảo tâm can đều run rẩy!

Hắn ban nãy nghe Cao Dư mà nói, đã là sợ hết hồn hết vía.

Bây giờ nghe nữa, càng cảm giác sợ hãi. . . Nhìn đến Quách Kinh ánh mắt, cũng toát ra thương hại.

"Nhị ca, nên nói nói đi, ngó xem ngó . . Chọc cho Nha Nội mất hứng."

Mà bên kia, Cao Sùng tất gò má co quắp, xem Cao Dư ánh mắt, cũng trở nên có chút không quá giống nhau.

Chỉ có Mã Đại Tráng vẫn là một bộ không có vấn đề biểu tình, miễn cưỡng đem Quách Kinh ngón tay ban trực, gất gao áp ở trên bàn.

Cao Dư hí một con mắt, hình như là đang nhắm vào.

Hắn giờ giờ lên trong tay búa, vừa muốn đập xuống, liền nghe Quách Kinh kêu khóc nói: "Nha Nội, ta nói, ta tất cả đều nói!

Mấy cái man tử, cầm đầu gọi cừu Diệu Pháp.

Hắn nói bọn họ là Hàng Châu người, bắt quá Tiểu Đễ nghe bọn hắn khẩu âm, lại không quá giống. . . Tiểu Đễ ngay từ đầu, thấy bọn họ có tiền, liền muốn hốt bọn hắn một khoản tiền, ai ngờ nghĩ được bọn hắn xem thấu. Bọn họ không có làm khó Tiểu Đễ, chỉ nói để cho Tiểu Đễ hỗ trợ, giới thiệu cái Nha Nội cùng bọn chúng nhận biết. Còn nói, bọn họ không có ác ý, chỉ là muốn kết giao mấy cái Nha Nội đùa giỡn một chút."

"Bọn họ, phải thế nào đùa bọn đây "

"Nghe bọn hắn ý tứ, là muốn trước tiên tiếp Nha Nội điểm ngon ngọt, sau đó sẽ hung hăng hãm hại Nha Nội một chút.

Nha Nội biết rõ, đây Biện Lương Thành có Biện Lương Thành quy củ, nhận thua cuộc. Các nha nội đều thích nói mặt mũi, thua chính là thua, cũng sẽ không làm sao trả thù. . . Chỉ cần, chỉ cần không được Nha Nội nhìn ra sơ hở, kia các nha nội cũng không có biện pháp."

"Vậy vì sao vừa ý Tam ca của ta đây "

"Tam ca tuy là Nha Nội, chính là địa vị không coi là quá cao.

Hơn nữa hắn là cái con mọt sách, nếu thật là bị gát, hắn lại không dám khắp nơi tuyên dương."

"Chỉ vì lừa gạt Tam ca của ta tiền sao "

"Cái này, cái này Tiểu Đễ thật không biết. . . Bọn họ chỉ nói, qua hai ngày muốn thắng được Tam ca tắng gia bại sản, nhưng đến đây muốn làm gì, Tiểu Đễ cũng không rõ ràng. Bọn họ nói, sau khi chuyện thành công, cùng Tiểu Đễ một ngàn quan. Tiểu Đễ liền muốn, có một ngàn quan, ta đại khái có thể chạy đi những địa phương khác tránh tránh đầu sóng ngọn gió, không cần phải ở lại Biện Lương chịu tội, cho nên đáp ứng. . ."

Quách Kinh, khóc thật giống như một cái hải tử.

Cao Dư sắc mặt, lại biến hóa càng thêm khó coi!

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Kim Minh Trì

Quách Kinh sẽ không có nói dối, đây là Cao Dư bản năng trực giác.

Người này cũng không phải là người kiên cường, chân chính người kiên cường, không có khả năng một cái búa đi xuống, liền cắt đứt tràn lan.

Hắn hướng Lý Bảo các người khác tỏ ý, để cho bọn họ buông ra Quách Kinh.

Kia Quách Kinh thật giống như không có cốt đầu một dạng co quắp trên mặt đất, an vị tại cắt đứt bên trong, lớn tiếng khóc.

"Hỏi hắn một chút, mấy người kia hiện ở nơi nào."

"Dạ!"

Trước đây, Lý Bảo còn là một bộ người giang hồ sắc mặt, lúc này cũng thay đổi thái độ.

Nếu như nói trước đó, hấn giúp đỡ Cao Dư là bởi vì hấn sư phụ Lỗ Trí Thâm, là muốn ngồi Cao Dư con đường này, như vậy hiện tại, hấn là thật sự sợ rồi! Vẫn cho là mình là một nhân vật hung ác, chính là tại Cao Dư trước mặt, lại ngạnh khí không được.

Cái này mới nhìn qua ôn hòa dễ thân cận, không có chút nào cái khung Nha Nội, trong xương lại mang theo một loại hung tàn khí.

Sa Môn đảo mười tám địa ngục

Cao Dư chỉ nói đạo thứ nhất Hình Phạt ra, sẽ để cho Lý Bảo không rét mà run.

Hấn nhìn một cái Quách Kinh, trong lòng không khỏi sinh ra thương hại. Quách Kinh vì sao phải tìm Cao Nghiêu Phụ xuống tay thật ra thì hấn cũng biết.

Nói một cách thẳng thừng, chính là Cao Nghiêu Phụ xuất thân không tốt !

Nếu biến thành người khác, không nói Thái Kinh, đã nói kia trên triều đình tùy ý một cái Lục Phẩm trở lên quan chức, chỉ cần có công danh trên người, Quách Kinh thì chưa chắc chạy tới trêu chọc. Nguyên nhân người đừng xem những cái này Văn Quan nội đấu lợi hại, nhưng nếu như có người xâm phạm Văn Quan tập đoàn lợi ích, chỉ biết không chút do dự chen nhau lên, giống như bầy sói đói một bản, đem đối thủ cắn xé thành mảnh vụn.

Văn Quan yêu thích ôm đoàn, người bình thường không dám trêu chọc.

Mà Vũ Quan địa vị thấp hèn, nếu như là dám tùy ý ôm đoàn, nói không chừng cũng sẽ bị người vạch tội, gặp nghi kỵ.

Tại trong mắt rất nhiều người, bất kể Cao Cầu địa vị biết bao vững chắc, hấn chính là một cái sùng thần. Hơn nữa, Cao Cầu ở trong triều chưa bao giờ kết đảng, cái này cũng khiến cho hấn chức quan tuy rằng vững chắc, chính là lực lượng có khả năng so ra kém một cái Tứ Phẩm, Ngũ Phẩm Văn Quan.

Không tìm hấn xuống tay, còn có thể tìm ai đây

"Nhị ca, nghe được Nha Nội câu hỏi không có "

"Nghe được, ta nghe được!"

"Vậy làm phiền người nói cho ta biết, những cái kia man tử, ở ở nơi nào, lại có bao nhiêu người, là tình huống gì.

Nhị ca, đừng để cho ta làm khó, người thoải mái, đem biết rõ nói hết rồi, tất cả mọi người phương tiện. Không thì Nha Nội nếu như là mất hứng, thật muốn người đi một lần mười tám địa ngục lời nói. . . Mọi người đều là bộ đồ, ta quả thực không đành lòng xem người chịu tội."

"Tứ ca, ta nói, ta tất cả đều nói."

Quách Kinh nuốt nước miếng một cái, mang theo tiếng khóc nức nở nói ra: "Bọn họ tổng cộng có sáu người, bây giờ ngụ ở cổ một cái bên trong cửa Kim lương cầu trong ngõ hẻm. Sau khi tiến vào cửa thứ hai là được. . . Đó là một cái hai tiến vào hai ra nhà, còn có một cái cửa bên cùng cửa sau.

Tứ ca, người muốn hỏi cái gì, ta đều nói."

Cao Dư ngồi xuống, cầm lên Quách Kinh bên người đựng bạc, kiểm tra bên trong vật phẩm

Người này, còn rất xa hoa sao.

Mười mấy viên vàng lá, một xấp tiền dẫn đến, tất cả đều là năm mươi quan một cái, ước chừng có sáu mươi, bảy mươi tám.

Ngoài ra, còn có một chút vụn vật đồng tiền, mấy tờ giấy, một cây chùy thủ. . . Cao Dư tỏ ý Mã Đại Tráng đem bàn dờ tới, đem đồ bên trong ái mộ trên bàn. Hấn lấy trước lên kia cầm chùy thủ, rút ra vỏ, trực giác một cỗ hàn khí bức người.

"Chùy thủ này không tệ lắm!"

"Tây Vực Ma Cương sở tạo, ừ, thật không tệ."

Cao Sùng phui một cái, liền mở miệng nói.

"Thích không "

"Không thích."

Cao Dư một nhún vai, cây chùy thủ thu nhập trong vỏ, để ở một bên.

Hấn cầm lên kia mấy tờ giấy, mở ra.

Lý cửu lập khắc đem ngọn đèn dầu tiến tới phụ cận, Cao Dư nhìn hấn một cái, hòa nhã nói: "Đa tạ."

Đây bình thường một câu nói, để cho Lý chín thật giống như ăn mật ong một dạng, thoáng cái ngọt đến tận xương tủy, vội vàng khom người xuống.

"Hình như là bản đồ "

Cao Dư nhìn mấy lần, nghiêng đầu hướng về phía Cao Sùng nhìn.

Cao Sùng đi tới,

Cầm lên bản đồ từ mảnh nhỏ nhìn một hồi, sắc mặt chợt biến đổi, tại Cao Dư bên tai thấp giọng nói: "Đây hình như là Kim Minh Trì bản đồ."

Kim Minh Trì

Cao Dư nghe, trong lòng sùng sốt một chút.

Hắn đương nhiên biết rõ Kim Minh Trì ở nơi nào, cũng biết kia Kim Minh Trì dùng làm gì.

Kia là nằm ở Tây Thủy ngoài cửa một chỗ cảnh trí, dẫn đến Biện Hà nước mà thành qua tay một người hồ nước. Ở bên cạnh nó, chính là quỳnh lâm uyển.

Còn nhớ lần trước hắn và sư phụ đi ngang qua Biện Lương thì, từng xa xa xem qua Kim Minh Trì.

Lúc đó sư phụ còn trêu ghẹo nói: "Đáng tiếc người không phải là một đọc sách tài liệu, không thì một ngày nào đó kim bảng đề danh, liền có thể vào kia quỳnh lâm uyển, ăn một bữa quỳnh lâm yến rồi. . ."

Cao Dư chân mày khấn tức, đứng lên, đi tới Quách Kinh trước mặt.

Kia Quách Kinh thấy được Cao Dư, chính là một cái run run, rung giọng nói: "Nha Nội!"

"Yên tâm, ta cũng không phải là hung thần ác sát, không cần sợ ta."

Người so với hung thần ác sát càng đáng sợ hơn!

Quách Kinh dám cố ra nụ cười, chỉ có điều muốn rất khó coi, liền có bao nhiêu khó khăn xem

"Những thứ này đồ, là người bức họa "

"Vâng!"

"Vì sao bức họa những thứ này đồ "

"Cái này. . ."

Quách Kinh do dự một chút.

Bất quá, khi Cao Dư giơ tay lên, vỗ nhẹ đánh một cái mặt hắn gò má sau đó, hắn vốn định nói dối ý nghĩ, lập tức tan thành mây khói.

"Nha Nội, là bọn hắn nhượng lại ta bức họa."

"Vì sao "

"Tiểu Đê không biết, cái kia Cừu Diệu Pháp nói, hắn còn chưa từng thấy qua Kim Minh Trì, cho nên hỏi ta Kim Minh Trì hình dáng gì. Sau đó, hắn lại hỏi ta, có thể hay không đem Kim Minh Trì địa hình vẽ ra đến. . . Tiểu Đê đầu gi cũng là sinh trưởng ở địa phương Biện Lương người, kia Kim Minh Trì đi qua không có mười lần, cũng có bảy tám lần, cho nên chỉ bằng ký ức, qua loa vẽ một phen.

Đúng rồi, Cừu Diệu Pháp sau đó còn hỏi qua ta, có thể hay không dẫn hắn đi vào.

Ta nói với hắn, kia Kim Minh Trì thường ngày hay đều là tắt, có Cẩm Quân thủ vệ. Chỉ có đến hàng năm ngày một tháng ba mới sẽ mở ra. . . Ngày hôm đó, Quan Gia sẽ mệnh lệnh thủy quân tại Kim Minh Trì ra thao trường diễn, đến lúc đó không khỏi Quan Gia sẽ đi quan chiến, còn có trong triều văn võ bá quan cùng quan lại đệ tử đều sẽ qua đi. Hơn nữa, ngày hôm đó, dân chúng bình thường cũng năng lực tiến vào bên trong."

"Có đúng không "

"Vâng, tiểu nhân nếu như là nói nửa câu nói mò, Nha Nội chỉ để ý sử dụng ra kia mười tám địa ngục đến."

Cao Dư nghe, nhất thời cười.

Hắn đứng dậy, lại nhìn hai lần Quách Kinh, đối với Lý Bảo nói: "Cấp hắn cạo rửa một chút, thay đổi một bộ quần áo. . . Trục nương tặc, nam tử hắn đại trượng phu, cư nhiên không quản được phía dưới mình, khiến cho ta cái nhà này xú khí huân thiên, giúp ta quét sạch sẽ."

Quách Kinh nghe, nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

Lý Bảo tất cười nói: "Nha Nội yên tâm, Tiểu Đễ sẽ cho người quét dọn thỏa đáng."

Hắn dừng một chút, chỉ Quách Kinh nói: "Nha Nội, người này giải quyết như thế nào."

Một câu nói, nhất thời làm Quách Kinh lòng nói lên, hắn dừng một loại câu khẩn ánh mắt nhìn Cao Dur, thật giống như đang nói: Nha Nội, ngươi muốn hỏi sự tình ta nói hết rồi, kính xin tha ta mạng.

Cao Dur suy nghĩ một chút, nói: "Quách hai, ta cũng không sợ nói cho rõ ràng rồi.

Chuyện này, sợ là không đơn giản. . . Những cái kia man từ đến Biện Lương, hết không chỉ là vì đùa giỡn một chút, nhất định có mưu đồ. Bọn họ tìm được Tam ca của ta trên đầu, ta không thể ngồi yên không lý đến. Nhưng chuyện này một khi công khai, ngươi sợ là có phiền toái."

"Cái gì"

"Ta không phải Sát Nhân Cuồng, càng không muốn xem mạng người như cỏ rác.

Như vậy đi, ngươi rời khỏi Biện Lương. . . Đi nơi nào ta bất kể, nhưng ngươi không thể tiếp tục lưu lại nơi này. Nếu không, chuyện này điều tra tiếp, một khi vấn đề nghiêm trọng lời nói, ai cũng bảo vệ không thể ngươi, không bằng cầm những Kim Diệp đó một cái bây giờ thì đi đi."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Cao Thái Ủy quyết định

Kim Minh Trì bản đồ xuất hiện, để cho Cao Dur cảm thấy sợ hãi.

Hắn có loại trực giác, sự tình sợ không phải hắn tưởng tượng đơn giản như vậy. . . Trước đó, Cao Dur vẫn cho là, đây bất quá là tiên nhân bình thường nhảy. Nhưng sự tình liên lụy đến rồi Kim Minh Trì, sẽ liên lạc lại đến đối phương khoản đầu tư khổng lồ, để cho hắn cũng không dám tự tiện quyết định.

"Đại Tráng!"

Hắn hít sâu một cái, trầm ngâm một chút, đem Mã Đại Tráng gọi qua, sau đó đem bản đồ đều giao cho Mã Đại Tráng.

"Lập tức đi gặp cha ta, đem bên này tình huống, còn có những bản vẽ này cấp hắn, xin hắn quyết định."

"Tốt!"

Mã Đại Tráng không biết chuyện gì xảy ra chuyện, nhưng nhìn Cao Dur bộ dáng, hắn biết đạo vấn đề có chút nghiêm trọng, liền vội vã rời đi.

"Tứ ca, làm phiền ngươi tìm vài người, dẫn hắn lập tức rời khỏi Biện Lương."

Cao Dur rời hướng Lý Bảo phân phó, rồi sau đó đi tới trước bàn, đem vàng lá cùng những đồng tiền này bỏ vào dụng bạc bên trong, ném cho Quách Kinh.

"Tiền dẫn đến, đưa cho Tứ ca bọn họ, quyền tác tiền khổ cực.

Chủy thủ, ta rất yêu thích, liền để lại, ngươi có ý kiến gì hay không"

Quách Kinh lúc này, đã bối rối!

Nguyên tưởng rằng khó thoát khỏi cái chết, không nghĩ tới chỉ là bị trục xuất Biện Lương. Lúc này, đừng nói chỉ là những tiền kia dẫn đến cùng chủy thủ, cho dù Cao Dur đem tất cả mọi thứ lấy đi, hắn cũng không có ý kiến. Cho nên, Cao Dur lời còn chưa dứt, hắn tự liên thanh nói: "Không có ý kiến, Nha Nội yêu thích, là Tiểu Đễ vinh hạnh, Tiểu Đễ cầm cũng không có tác dụng gì, không bằng đưa cho Nha Nội."

Ngươi thông minh!

Đây, tuyệt đối là một người thông minh. . .

Cao Dư hướng Lý Bảo nháy mắt, Lý Bảo lập tức để cho Lý chín mang theo Quách Kinh đi cọ rửa, thay quần áo, sau đó đem hấn đưa đi.

"Nha Nội, tiếp theo làm sao bây giờ "

Cao Dư suy nghĩ một chút, đối với Cao Sùng nói: "Bảo Nghĩa Lang, xin phiền người đi Đại Tướng Quốc Tự, mời đại hòa thượng qua đây, thuận tiện mang theo người Thương.

Tứ ca, người bây giờ năng lực triệu tập bao nhiêu người "

Lý Bảo suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy vội vàng, nhận tội không đến quá nhiều, hai mươi, ba mươi người đều là có."

"Biết rõ Quách Kinh mới vừa nói chỗ đó sao "

"Đương nhiên biết rõ."

Lý Bảo cười nói: "Kim lương cầu ngõ hẻm, khoảng cách Thái Thái sư nhà không tính là quá xa.

Hấn nói cái kia nhà, Tiểu Đễ cũng biết, vốn là ba quán Thư Viện Bùi lỗ Mục gia. Bất quá về sau, Bùi lỗ mục đích được Thái Thái sư diu dắt, bây giờ đi Tây Kinh, cử gia đều chuyển tới. Nhà kia liền giao cho tiệm tràch vụ, bởi vì không ở bên trong Thành, lại tương đối vắng vẻ, muốn giả còn cao, cho nên một mực không có nhằm đi ra ngoài, không muốn bị những cái kia man từ lấy được."

"Vậy người đối với kia nhà quen biết sao "

"Tạm được, ta lúc trước thường ở khu vực kia đi, cho nên cũng coi là quen biết."

"Kêu người, lập tức đi, nhìn chăm chú vào cửa chính, cửa bên cùng cửa sau. . . Người cùng đi với ta, tìm một chỗ quan sát."

Lý Bảo nghe, mừng rỡ trong lòng.

Đang suy nghĩ làm như thế nào cùng vị này Nha Nội thân cận, không nghĩ tới cơ hội đã tới rồi.

Cao Dư càng là không khách khí như vậy, thì càng nói rõ, hấn coi Lý Bảo là làm người mình.

Lý Bảo tự nhiên sẽ không cự tuyệt. . . Tuy nói Cao Cầu thanh danh bất hảo, địa vị cũng không cao, đúng là có thực quyền sai khiến cao quan.

Đối với Lý Bảo mà nói, có thể cùng người như vậy nhà giao hảo, dĩ nhiên là cầu cũng không được.

Hấn lập tức phân phó, rồi sau đó phụng bồi Cao Dư, đi ra ngoài.

"Nha Nội!"

Cao Sùng đã phủ thêm áo tơi, gọi lại đang phải ra ngoài Cao Dư.

"Bảo Nghĩa Lang có chuyện gì không "

"Người ban nãy nếu như là nuốt kia Quách Kinh Tiền, ta sẽ xem người không tốt."

Cao Sùng nói xong, nhìn Lý Bảo một cái, liền sai bước rời khỏi.

Cao Dư trước tiên sững sờ, chợt hướng về phía Lý Bảo nhìn, trên mặt lộ ra tựa như cười mà không phải cười bộ dáng, con vồ một cái Lý Bảo bả vai, cũng không nói gì.

Lý Bảo giật mình rung mình một cái, tại lúc ra cửa sau khi, kêu một cái thủ hạ qua đây.

Hấn cùng với người kia bên tai thấp giọng khai báo đôi câu, liền theo một đường nhỏ chạy đi đuổi kịp Cao Dư,

"Nha Nội, chậm một chút đi, chờ ta một chút!"

+++++

Sắc trời, dần tối.

Cao Cầu đang phải chuẩn bị để cho người làm dọn com, Mã Đại Tráng vội vã chạy tới.

Hấn đem Cao Dư sự tình nói một lần, rồi sau đó lại đem bản đồ giao cho Cao Cầu.

"Nha Nội nói, mời Thái Úy định đoạt."

Cao Cầu ngược lại hít một hơi khí lạnh, vội tiếp qua bàn đồ kia, liền ánh nến cẩn thận kiểm tra.

Một bên, Cao Nghiêu Phụ cũng ngồi.

Ở trong phòng cảm tức mấy ngày, hôm nay rốt cuộc có thể ra, thế nhưng như trước không thể đi ra Cao phủ cửa chính.

Hắn khí sắc không phải quá tốt, có chút uể oải.

Bất quá, đang nghe Mã Đại Tráng trần thuật sau đó, lại nhất thời thần sắc biến hóa.

Mã Đại Tráng nói cũng không phải rất rõ, nhưng đủ để cho hắn nghe hiểu bên trong ý tứ. Nếu chỉ là bắt chẹt tiền tài thì cũng thôi đi, còn liên lụy đến rồi Kim Minh Trì. Hôm nay, là ngày mười tám tháng hai, khoảng cách ngày một tháng ba, giống như có lẽ đã rất gần.

"Phụ thân!"

Cao Nghiêu Phụ run giọng kêu.

Cao Cầu không để ý tới hắn, chỉ là đem bản đồ giao cho Cao Nghiêu Phụ.

Sắc mặt hắn âm trầm, trong phòng quanh quẩn, đột nhiên kêu Cao Thành qua đây, lấy danh lạt cho Cao Thành nói: "Lập tức đi khai phong Phủ tìm Niếp Xương, đã nói bên trong thành phát hiện có bọn đạo chích mưu đồ bất chính, khẩn cầu hắn phái ra nhân thủ, đối với tặc nhân tiến lên bắt."

Đảm nhiệm Khai Phong Phủ, tên là Niếp Xương, là Thái Du thủ hạ.

Đối phương là tại Biện Lương Thành, tự nhiên thuộc về Niếp Xương quản lý. Đừng xem Cao Cầu là Thái Úy, có thể để cho hắn điều động Cẩm Quân, cũng không phải 1 cộc chuyện dễ. Loại chuyện này, tốt nhất vẫn là để cho Khai Phong Phủ ra mặt, nếu không phía sau dính dấp, sẽ vô cùng phiền phức.

Tự tiện điều động Cẩm Quân

Cao Cầu vẫn không có gan này.

Bất quá, hắn cũng không tính cứ như vậy dựa vào Khai Phong Phủ, Trời mới biết kia Niếp Xương thì như thế nào.

Sau đó, Cao Cầu phải tận lực đem sự thái áp chế ở một cái có thể phạm vi khống chế. Đây sợ không phải một mình hắn có thể quyết định ra đến, nhất định phải có người phối hợp mới phải. Nhưng cái người này. . . Đang không có xác nhận sự tình lúc trước, Cao Cầu cảm thấy, tốt nhất không nên khuếch tán. Cho nên cái người này, nhất định phải có thể ở Quan Gia trước mặt nói chuyện, hơn nữa nguyện ý tiến lên phối hợp.

Hắn nghĩ ngợi chốc lát, liền mở miệng nói: "Người đâu, cùng ta thay quần áo."

"Phu quân, người đây là. . ."

"Ta muốn đi tiền tài đường hầm, bái hội một chút Lý Phật Nhi."

Cao Cầu nói xong, vừa chỉ chỉ Cao Nghiêu Phụ, "Đi rửa mặt, thay đổi một bộ quần áo, theo ta cùng đi trước."

"A "

Cao Nghiêu Phụ lấy làm kinh hãi, có chút không hiểu.

Cao Cầu tâm lý không khỏi thờ dài một tiếng.

Hắn đột nhiên cảm thấy, ban đầu để cho Cao Nghiêu Phụ đọc sách, có đúng hay không một cái chính xác quyết định tiểu tử này học vấn là lớn, cũng có thể chỉ, hồ, giả, đã rồi, chính là phản ứng này cùng năng lực thật sự là. . . Trên một điểm này, hắn đúng là không so được với Cao Dur.

"Không được dài dòng, chúng ta trên đường lại nói."

Hắn nói xong, rồi hướng Mã Đại Tráng nói: "Đại Tráng, người đem trong phủ khỏe mạnh trẻ trung điểm đủ, lập tức đi tiếp viện Tứ ca."

"Được."

Mã Đại Tráng không nói hai lời, liền xoay người đi ra ngoài.

Họ Lương thấy vậy, cũng không khỏi khản trương, nàng một bên là Cao Cầu sửa sang lại ăn mặc, một bên nhẹ giọng nói: "Nhị Lang, sự tình quả nhiên phiền toái sao "

"Ta cũng không biết, nhưng ta tin tưởng tiểu Tứ.

Bản đồ này, thật sự là quá kỳ quái. Ngày một tháng ba, Kim Minh Trì mở ra, thủy quân thao diễn, Quan Gia nhất định sẽ đi tới xem. Những cái kia Điều tư lại lấy được Kim Minh Trì bản đồ, còn định thiết kế Tam ca, trong này nhất định là có kỳ hoặc.

Ta đi tìm Lý Phật Nhi, nàng đem Thất Bảo thuyền cho mượn đi, sợ là cũng không thể thiếu có liên quan.

Như cô nàng nói tốt cho người, cuối cùng coi như là đem Tam ca làm liên lụy ra, cũng có thể có một giải thích. . . Ít nhất, đừng bởi vậy nhận được trách phạt."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Giao dịch

Tiền tài đường hầm, tọa lạc ở Biện Lương Tây Bắc, tiếp giáp kim thủy hà.

Nơi này nguyên danh Kim Thủy đường hầm, bởi vì kim thủy hà mà có tên. Bất quá về sau không biết là nguyên nhân gì, liền đổi thành rồi tiền tài đường hầm.

Cao Cầu mang theo Cao Nghiêu Phụ đến tiền tài đường hầm thời điểm, mưa đã tạnh, Thiên đã tối mờ.

"Kính xin thông báo, đã nói trước điện đầu Thái Úy Cao Cầu có chuyện quan trọng cầu kiến Lý cô nương."

Đừng xem Cao Cầu cao quý Thái Úy, thế nhưng ở chỗ này, tư thái lại thả rất thấp.

Cồng người sai vật cũng không có làm khó hấn, vội vã chạy đi thông báo. Không lâu sau, hấn lại chạy trở lại, khom người nói: "Cô nương nhà ta, mời Thái Úy đi vào."

"Đa tạ!"

Cao Cầu vừa nói chuyện, liền nhét hai tờ Tiền dẫn tới người sai vật trong tay.

Cửa kia một cái, lập tức mặt mày hớn hở.

Đây là một tòa chiếm diện tích phi thường bao la trạch viện, tuy chỉ là ba tiến vào ba ra, nhưng chỉ kia trong hậu trạch hoa viên, liền bù đắp được Cao phủ hậu trạch. Đây chính là nằm ở Nội Thành, tắc đất tắc vàng. Nghĩ lúc đó Quan Gia vì tìm chỗ này nhà, quả thực phí rồi không ít tâm tư. Nguyên lai tòa nhà này, là một cái họ Hứa hào thương tổ trạch, sống chết không muốn đem tòa nhà này mua bán.

Cuối cùng vẫn là Cao Cầu ra mặt, nói cho kia họ Hứa hào thương, người tòa nhà này ta chắc chắn phải có được, người không giao ra, cũng đừng trách ta không khách khí.

Kia họ Hứa hào thương còn đem chuyện này âm i đến Khai Phong Phủ.

Lúc đó Khai Phong Phủ quyền tri Khai Phong Phủ là một cái tên là Hứa mấy người, tại bất minh dưới tình huống, còn chạy đi tìm Cao Cầu phiên toái. Kết quả không bao lâu, liền bị cách chức điều tra, đầy đi Tây Bắc đi. Mà kế nhiệm quyền tri Khai Phong Phủ gọi Vương chiếu, là một quan trường cáo già. Hấn nhận vụ án này sau đó, liền phát hiện đến bên trong có vấn đề, cho nên không có tìm Cao Cầu phiên toái, mà là đi trước hỏi thăm một chút tình huống. Mặc dù không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng hấn còn là đại khái biết một chút.

Vì vậy, Vương chiếu tìm được kia hào thương, nói cho hấn biết: Tòa nhà này người tốt nhất là bán đi, nếu không người sẽ rất khó làm.

Kia hào thương đương nhiên không phục, có thể không bao lâu, liền truyền đến hấn tại Biện Lương làm ăn liên tiếp hao tổn, mà hấn một chút bận tốt, cũng đều đối với hấn lui thuộc về không bằng, không dám cùng hấn tiếp cận. Vương chiếu lại lần nữa tìm ra hào thương, cũng Hứa lấy Ứng Phụng Cục hai Chiết nói chọn mua chức vụ. Hào thương đây mới xem như đã minh bạch nguyên do trong đó, ngoan ngoãn giao ra nhà, cử gia rời khỏi Biện Lương.

Chuyện này, Vương chiếu xử lý phi thường thỏa đáng, lấy được Quan Gia thưởng thức.

Mà Cao Cầu lại bởi vì chuyện này được tiếng xấu, bị cả triều Văn Võ sở thóa khí, thậm chí còn thành hấn hoành hành ngang ngược tội chứng.

Thế nhưng, Cao Cầu nhưng chưa bao giờ có đứng ra tiến lên giải thích.

"Trễ như vậy, Thái Úy tìm đến ta, không biết có gì chỉ giáo đây "

Lý Sư Sư mặc dù đã 27 tuổi, không còn ban đầu diễm danh nắp Biện Lương lúc xanh xuân và xinh đẹp, nhưng lại nhiều hơn một loại thành thực phương hoa.

Lúc này nàng, chính là nữ nhân tuổi tác tốt nhất, phong thái thướt tha.

Nàng ở trong phòng khách hội kiến Cao Cầu, một thân gần dị thường phục, chưa thi phấn trang điểm, vốn mặt hướng lên trời, lại đẹp làm người ta hoa mắt.

Cao Cầu nhìn một cái bên cạnh Cao Nghiêu Phụ, thờ dài.

Rốt cuộc là tuổi trẻ a, nhìn thấy như vậy mỹ lệ nữ tử, liền mất phân tặc.

Hắn trầm giọng nói: "Ta hôm nay tới trước, là có một cái vô cùng trọng yếu sự tình, muốn cùng cô nương biết rõ."

Ngay sau đó, Cao Cầu liền đem Lý bà nội nhăm ra Thất Bảo thuyền sự tình, nói cho Lý Sư Sư.

Bất quá cùng Cao Dư ý nghĩ bất đồng, Cao Cầu cũng không tin, Lý Sư Sư đối với Lý bà nội hành động, thật sự không biết gì cả. Trên thực tế, hắn nhận biết Lý Sư Sư cũng có 10 năm rồi. Ngay từ lúc Lý Sư Sư xuất đạo thì, hắn nhận biết đối phương. Sau đó, hắn lại phụng bồi Quan Gia đã tới mấy lần, thậm chí ngay cả tòa nhà này đều là hắn một tay tổ chức, sao có thể năng lực không biết đối phương

Lý Sư Sư là một ngoại nhu nội cương nữ nhân, hơn nữa phi thường thông minh.

Nàng làm việc có chừng mực, lại biết nghe lời đoán ý, thậm chí ngay cả Quan Gia cũng dám mâu thuẫn, lại khiến Quan Gia đối với nàng càng thêm mê muội.

Như vậy một cái nữ nhân thông minh, sao có thể năng lực đối với Lý bà nội với tư cách không rõ ràng.

Chỉ có điều, kia Lý bà nội đối với nàng dù sao có công ơn nuôi dưỡng, cho nên mở một con mắt nhắm một con mắt, mặc cho nàng đi với tư cách mà thôi.

Quả nhiên, khi Cao Cầu nói xong Thất Bảo thuyền sự tình sau đó, Lý Sư Sư không thêm để ý chút nào.

"Chuyện này, đúng là bà nội không phải, không nên đem thuyền cho thuê đường về không biết người."

Nàng nói xong, liền nhìn Cao Nghiêu Phụ một cái, lại nói: "Con là chuyện này, cùng nó lại có quan hệ gì Nha Nội chẳng lẽ cho là, là ta ở sau lưng thiết kế người sao "

Lý Sư Sư trong lời nói, toát ra vẻ khinh thường.

Dưới cái nhìn của nàng, nhất định là vậy vì Cao Nha Nội bị người bày cuộc hãm hại, vì vậy tìm cha ra mặt.

Đối với loại này không chịu thua người, nàng nhìn không thuận mắt. Lý Sư Sư cá tính là cao ngạo, mặc dù tài hoa xuất chúng, nhưng là vừa xuất thân từ trong phổ xá, đứng đầu không nhìn nổi, chính là kia hoàn khổ hành tích. Mà Cao Nghiêu Phụ thành tựu, không thể nghi ngờ chính là hoàn khổ.

Cao Cầu cười nói: "Cô nương hiểu lầm, chuyện này còn có nội tình."

Hắn tiếp đó đem Cao Dư phát hiện tình huống không đúng, vì vậy phái người theo dõi Quách Kinh, hơn nữa từ trên người Quách Kinh tìm ra Kim Minh Trì bản đồ sự tình, đầu đuôi nói cho Lý Sư Sư.

"Tam Lang cũng không phải kia không chịu thua người!"

Ta lớp mười một bản khác chuyện không có, nhưng nhận thua cuộc bốn chữ, đúng là biết. Nhưng vấn đề là, chuyện này sợ không chỉ là bày cuộc hãm hại Tam Lang vấn đề. Quan Gia ngày một tháng ba sẽ đi Kim Minh Trì kiểm duyệt thủy quân thao diễn, mà những cái kia man tử lại hỏi thăm Kim Minh Trì địa hình, còn muốn bày cuộc đối phó Tam Lang. Điều này cũng làm cho ta cảm giác, bên trong có thể còn có nội tình.

Ta đã làm cho nhà ta tiểu tử ở bên kia theo dõi, còn phái rồi người đi khai phong Phủ, thông báo Niếp Xương.

Chỉ là, chuyện này nghi tiểu không hợp lớn.

Ta cảm thấy, tốt nhất là không được liên lụy đến bà nội trên thân, cứ như vậy, đối với cô nương mà nói, cũng có thể bớt chút phiền toái."

Cao Cầu ý tứ, là tận lực đem phạm vi thu nhỏ lại.

Lý Sư Sư bực nào nữ nhân thông minh, ngay lập tức sẽ nghe rõ ý hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Cao Cầu nói không sai, nghi tiểu không hợp lớn, dinh đắp người càng ít càng tốt.

Lý Sư Sư đương nhiên minh bạch chuyện này nghiêm trọng tính, nếu như có thể đem Lý bà nội hái ra, đối với nàng mà nói cũng là chuyện tốt. Nàng cũng không muốn rước lấy phiền toái, càng không muốn mất đi Quan Gia cái này chỗ dựa. Tốt nhất, chuyện này từ đầu tới cuối đều không có quan hệ gì với nàng.

Bất quá, Cao Cầu nếu mở miệng, cũng không khả năng không công mà về.

Lý Sư Sư suy nghĩ một chút, ánh mắt chợt rơi vào Cao Nghiêu Phụ trên thân, một đôi mắt đẹp chớp động hào quang.

"Đa tạ Thái Úy kịp thời cùng ta biết được chuyện này, nô sẽ an bài thỏa đáng.

Hôm nay Thái Úy phần tâm ý này, nô chân thành ghi nhớ! Nếu có cơ hội, nô nhất định sẽ có báo đáp, kính xin Thái Úy yên tâm."

"Như vậy, Cao mỗ cáo từ. "

Cao Nghiêu Phụ ở một bên nghe ngẩn ra, có chút không biết rõ tình trạng.

Cao Cầu cùng Lý Sư Sư đến tốt cùng đang nói gì đấy

Làm sao nghe vào, thật giống như Thiên Thư một dạng. . .

Hắn cũng cùng theo Cao Cầu, hướng về phía Lý Sư Sư cáo từ, rồi sau đó cùng rời khỏi.

"Phụ thân, ban nãy kia Lý cô nương, là ý gì "

Cao Cầu sắc mặt, lại âm trầm xuống.

Hắn nhẹ giọng nói: "Tam ca bắt đầu từ hôm nay, liền ở nhà đi học cho giỏi, không cần đi Thái Học rồi."

"A "

"Tháng sau, thi tỉnh sẽ phải bắt đầu.

Ta muốn nguoi ở nhà, toàn lực đọc sách, nhất định phải thông qua thi tỉnh. Chỉ cần nguoi có thể qua thi tỉnh, Thi Đình một cửa, là có thể dễ dàng rất nhiều. . . Về sau, chớ có lại căm thù tiểu Tứ. Lần này bởi vì hắn phát hiện kịp thời, nguoi cũng coi như nhân họa đắc phúc."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Cừu Diệu Pháp (hai)

Mưa, đã ngừng.

Bất quá mây đen đầy trời, một mảnh đen kịt, tựa hồ đang nổi lên một trận càn gió to hơn mưa.

Không có gió, hết thấy đều lộ ra là như vậy bình tĩnh.

Khoảng cách Kim lương cầu không xa, đó là một chỗ miêng ngói một cái, ca múa huyền ảo, phi thường nao nhiệt.

Mà Kim lương cầu trong ngõ hẻm lại đặc biệt im lặng, tối đen, không gặp đèn, từ xa nhìn lại, phảng phất một tòa quỷ trạch một bản.

Cao Dư cùng Lý Bảo, đi ở đầu hẻm khúc quanh trong tiểu điểm, uống nước, quan sát trong ngõ hẻm động tĩnh.

"Tại sao không có đèn "

Cao Dư mi tâm nhú một cái, không nhin được mở miệng hỏi.

Thiên đã tối hẳn, nhà nhà đều đốt đèn lên.

Thậm chí, cả kia nhà bên cạnh mấy hộ nhân gia đều có ánh đèn, hết lần này tới lần khác Cao Dư bọn họ theo dõi nhà, như trước một mảnh đen nhánh.

Cao Dư tâm lý, cảm thấy có chút không ổn.

Đồng thời, hẳn lại có chút nóng nảy. Đã lâu như vậy rồi, Cao Cầu bên kia thế nào còn không có phái người qua đây ngộ nhờ những người đó cảm thấy được không ổn, trước thời hạn rời khỏi lời nói, nên làm thế nào cho phải đây hẳn có chút đứng ngồi không yên rồi, mấy lần đứng dậy đi tới tiểu cửa tiệm, kiểm tra tình huống bốn phía. Cách đó không xa miếng ngồi một cái bên trong, đèn đuốc sáng choang, tiếng cười nói bên tai không dứt. Chỉ là kia ánh đèn, kia tiếng cười nói, để cho hẳn càng ngày càng phiền não, lại lần nữa trở lại trong tiểu điểm, sắc mặt biến hóa rất âm trầm.

"Nha Nội, đây là thế nào "

"Theo Quách Kinh nói, Cừu Diệu Pháp mấy người phi thường cảnh giác.

Đến lúc này, Quách Kinh đều không có trở về, bọn họ theo lý phát hiện. Nhưng đến bây giờ, đối phương lại không thấy động tĩnh, kia trong nhà thậm chí ngay cả một chút ánh sáng cũng không có, rõ ràng không bình thường. Ta lo lắng, quan địa phương không tới nữa người, sẽ có biến số."

Lý Bảo cũng là người thông minh, sau khi nghe xong, cũng không khỏi nghiêm túc.

"Nha Nội, vậy làm sao bây giờ "

"Không đúng, có chút không đúng lắm."

Cao Dư trong lòng, có loại dự cảm không hay, vì vậy lại lần nữa đi ra tiệm nhỏ, hướng kia nhà quan sát.

"Tứ ca, không thể đợi thêm nữa."

Tại trong điện quang hòa thạch, Cao Dư đã làm ra quyết định.

Hắn bất thành linh nghiêng đầu, nhìn đến Lý Bảo nói: "Ta lo lắng, có biến cân nhắc. . . Người có dám hay không theo ta đi vào, bắt những người đó "

"Bắt "

Lý Bảo nhất thời cảm thấy làm khó.

Trời người, hẳn không có vấn đề, chỉ cần âm thầm xuống tay là tốt rồi.

Chính là đây bắt người. . . Hẳn chính là một bọ dờ, thế nào đi bắt người đâu

Hơn nữa, nếu bị người biết được hẳn và quan địa phương cấu kết, về sau muốn tiếp tục tại Biện Lương lẫn vào, có thể liền có chút phiền phức rồi. Từ xưa tới nay, quan địa phương cùng địa bí lưu manh chính là đối địch. Mọi người lúc không có ai hợp tác không thành vấn đề, nhưng muốn mang lên quan điện thượng, liền phá hư quy củ. Không nói xa cách hẳn Lý Bảo làm sao và những người khác gặp lại mọi người, làm sao tin tưởng hẳn đây

Cao Dư gặp Lý Bảo bộ dáng, cũng minh bạch hẳn làm khó.

Hắn cũng đi qua gian hồ, có một số việc, có thể nói không thể làm, bỏ vào trên mặt bàn, liền sẽ chọc tới đại phiền toái.

Ngay ở Cao Dư cảm thấy như đầu thời điểm, Mã Đại Tráng mang người đến.

Hắn từ Cao phủ chọn lựa hơn ba mươi tráng đinh, nhìn thấy Cao Dư, liền khom mình hành lễ.

Cao Cầu là trước điện đều Thái Úy, chấp chương Cẩm Quân tam ti binh mã. Hẳn trong phủ tráng đinh, thật ra thì phần lớn đều là trong cẩm quân còn dư lại viên.

Đây còn dư lại viên, cũng là quân đội bên trong một loại cách nói, ý là ngón tay người già yếu bệnh hoạn người.

Nhưng Cao Cầu chắc chắn sẽ không tìm người già yếu bệnh hoạn tới làm mình hộ viện, thật sự chọn còn dư lại viên, trên thực tế đều là trong cẩm quân đứng tráng.

Những người này thứ nhất, khí thế nhất thời biến đổi.

Bọn họ đầu tiên là hướng về phía Cao Dư làm lễ ra mắt, rồi sau đó hướng Cao Dư sau lưng Cao Sùng nói: "Gặp qua cao Đô Đầu."

Ở trong lòng bọn họ, Cao Dư là con trai của Cao Cầu, bọn họ phải có lễ phép, nhưng không coi là kính trọng; mà Cao Sùng, đúng là thật Cẩm Quân Đô Đầu, một thân võ nghệ không có người năng lực địch, càng là con dòng cháu giống, tự nhiên càng làm cho tráng đinh nhóm kính trọng. . .

Cao Sùng hướng bọn họ gạt đầu một cái, không có mở miệng.

Cao Dư gặp những người này đi tới, trong lòng cũng thì có đáy.

"Cha ta, có thể thông báo Khai Phong Phủ "

"Đã để Cao Thành đi rồi!"

"Vậy thì tốt!"

Nghe Cao Cầu cùng Khai Phong Phủ thông qua khí, Cao Dư cũng yên lòng.

Hắn suy nghĩ một chút, liền gọi rồi Lý Bảo nói: "Để cho các huynh đệ kéo xuống đến, Bảo Nghĩa Lang, bên này nhân thù, người tới bố trí."

Cao Sùng gạt đầu, vẫy tay tỏ ý mấy cái trắng đĩnh vào nhà, sau đó đem một tấm bản đồ bày.

Bản đồ, đó là kia nhà bản đồ.

Cao Dư muốn lấy được bản vẽ, tuyệt không phải một chuyện khó, chỉ cần phí mười mấy đồng tiền, là có thể từ tiệm trạch vụ bên kia đem ra.

Cao Sùng chỉ kia trạch viện ba cái lên tiếng nói: "Các người mỗi mười người một đội, mỗi người giữ ở ngoài cửa.

Một chờ phát hiện tình trạng, liền lập tức hành động, tuyệt không thể sai bảo người bên trong chạy thoát một cái. . . Nha Nội, chúng ta con trông coi sao "

Cao Dư nhìn sắc trời một chút, có chút do dự.

Lâu như vậy rồi, kia Khai Phong Phủ phương diện vẫn không có người tới, nhất định là xuất hiện vấn đề.

Nhưng nếu như vậy chờ đợi, càng có thể có thể có biến số. . . Hắn cũng biết, mình không có loại này quyền lực. Đừng nói là hắn, coi như là Cao Cầu, cũng không tiện tùy ý ở trong thành bắt người, trừ phi có Xu Mật Viện, cũng hoặc là Quan Gia chỉ ý mới được.

Đáng chết Khai Phong Phủ, không phải nói bọn họ lực chấp hành rất mạnh sao

Cao Dư có chút không nhẫn nại được, liền trầm giọng nói: "Đội thêm một nén nhang, nếu một nén nhang sau đó, Khai Phong Phủ vẫn không có phái người đến, Bảo Nghĩa Lang chỉ để ý hành động. Xảy ra vấn đề gì, ta tự nhận gánh, các người cũng không cần phải lo lắng sẽ có phiền toái.

Từ ca, người người lui ra sau đó, cũng không nên gấp với bỏ chạy, thủ tại quan sát bên ngoài, có tình huống liền lập tức đến bẩm báo."

Chỉ cần không để cho Lý Bảo đứng ra, hắn liền không có bất cứ vấn đề gì.

Ngay sau đó, hắn gạt đầu đáp ứng nói: "Nha Nội yên tâm, ta lập tức bố trí!"

+++++

Thời gian, liền một chút như vậy điểm trôi qua.

Kia trong nhà, tối đen, bầu không khí càng thêm ngưng trọng.

Cừ Diệu Pháp một thân thường phục, đứng trong phòng khách.

Bên cạnh, còn có năm người, đều lẳng lặng nhìn đến hắn, chờ đợi hắn lên tiếng.

Quách Kinh đến bây giờ vẫn chưa về, Cừ Diệu Pháp cũng biết, nhất định là xảy ra biến cố.

Ngay từ đầu, hắn còn có ảo tưởng, quyết định chờ một chút. Chính là thăng đến trời tối, Quách Kinh đều chưa từng xuất hiện, cũng đã nói lên, hắn xảy ra chuyện!

Cừ Diệu Pháp mới sẽ không tin tưởng một cái Biện Lương bạo đờ.

Sở dĩ thuê mướn Quách Kinh, là bởi vì hắn đối với Biện Lương quen thuộc, có thể miễn đi rất nhiều phiền toái.

Bọn họ lần này tới Biện Lương, là vì một quyển « thái tử ra đời Đại Minh Tôn ba hợp pháp trải qua », lại gọi là « lão tử Tây thăng Hóa Hồ Kinh », tương truyền là lão tử biến hóa Hồ, giảng sinh là Ma Ni làm Vô Tắc Thiên thời kỳ, được tôn là « lớn mây trải qua » cung phụng. Sau đó cùng Hội Xương Pháp Nan mất tích. . . Trước đây không lâu, đây ba hợp pháp trải qua trọng lại hiện thế, hắn đó là tới trước nghênh phụng kinh điển.

Không nghĩ đến Biện Lương, vừa gặp Kim Minh Trì thủy quân thao diễn sắp bắt đầu.

Cừ Diệu Pháp liền động tâm tư, nghĩ muốn thừa cơ làm ra một phen đại sự, tương lai trong giáo, cũng có thể nhiều một vài câu quyền. . .

Bên trong giáo không thiếu tiền, hần càng sẽ không để ý.

Dựa theo hần lúc ban đầu ý nghĩ, là bày cuộc uy hiếp một cái Nha Nội, năng lực lẫn vào Kim Minh Trì, rồi sau đó chờ cơ hội hành động.

Nguyên bản, hết thầy các thứ này đều tiến lên rất thuận lợi. Kia cá lớn đã mắc câu, mắt thấy sẽ phải thu lưới, nhưng không nghĩ Quách Kinh đột nhiên mất tích. Điều này cũng làm cho Cừ Diệu Pháp trong lòng sinh ra một tia cảnh triệu, càng trực giác cảm thấy, gặp nguy hiểm gần sắp đến!

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Minh Giáo (ba)

"Sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ "

Cừ Diệu Pháp thật sự đang giáo phái, gọi là Minh Giáo, cũng xưng là Ma Ni Giáo.

Đây là một cái phi thường cổ xưa Giáo Phái, ngay từ lúc Lưỡng Hán thời kỳ, đã trải qua tạo thành tự thân đặc biệt giao dịch, hơn nữa tại Ba Tư địa khu lưu truyền rộng rãi. Sau đó, Ma Ni Giáo kèm theo Tây Vực Ti Trù Chi Lộ mở ra, Đông Tiến Trung Nguyên, cũng nhanh chóng phồn diễn sinh sống. Bởi vì Ma Ni Giáo đặc biệt dung nạp lực, khiến cho nó thích ứng rất nhanh Trung Nguyên địa khu văn minh, tại dân gian được loan truyền.

Triều Tấn, là chê bai Phật Giáo, Đạo Giáo biên soạn rồi « lão tử Hóa Hồ Kinh » .

Ma Ni Giáo nhanh chóng đón nhận trong đó áo nghĩa, cũng coi đây là cơ hội, gia tốc cùng Đạo Giáo dung hợp, khiến cho tại Đường Khai Nguyên sau đó, lưu truyền rộng rãi.

Hội Xương Pháp Nan, Võ Tông Diệt Phật, Ma Ni Giáo trở thành bị đả kích đối tượng.

Vì vậy, Ma Ni Giáo từ Minh chuyển vào Ám, đổi thành 'Minh Giáo '. Hơn nữa tại Giang Nam địa khu tiến lên loan truyền, dần dần khôi phục nguyên khí. Cũng là tại thời kỳ này, nó tiến một bước dung hợp Phật Giáo, Đạo Giáo cùng Nho Giáo tư tưởng, giáo nghĩa càng ngày càng rõ ràng.

Đến có Tống Nhất Triều, Minh Giáo chính thức tại Giang Nam địa khu loan truyền.

Bọn họ được xưng Đại Minh Tôn là Miroku (Phật Di Lặc) Chuyển Sinh, lấy « thái tử ra đời Đại Minh Tôn ba hợp pháp trải qua », cũng là lão tử Tây thăng Hóa Hồ Kinh làm căn bản trải qua, lấy « chứng minh trải qua », « ra đời trải qua » cùng « cất nghĩ trải qua » ba bộ kinh thư là loan truyền công cụ, là vô số người thật sự tôn kính. Thậm chí, tại Giang Nam địa khu có không ít quan lại nhân gia, cũng sắp Minh Giáo tam kinh coi là kinh điển. . .

Cừ Diệu Pháp đi ra phòng khách, tại trên bậc thang đứng chấp tay.

Một lát sau, hần cắn răng một cái, trong lòng thì có quyết định, trầm giọng nói: "Chư vị sư đệ, xem ra Quách Kinh nhất định là xảy ra chuyện. . . Biện Lương đã không phải là chỗ ở lâu, chúng ta nhất định phải mau sớm rời khỏi. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức hành động."

"Kia Kim Minh Trì. . ."

"Chuyện này tạm thời để xuống, chúng ta nhiệm vụ, là muốn hộ tống Thánh Kinh đến Đại Minh Tôn trong tay.

Triệu Lão quan tâm tha hần một lần, đợi Đại Minh Tôn mời về rồi Thánh Kinh sau đó, chỉ biết cách làm mời Chư Thiên Thần Phật Hạ Giới, đến lúc đó có Thần Phật phù hộ, chúng ta liền có thể cân quét Giang Nam, sát tiến Biện Lương Thành, lấy kia Triệu Lão Quan Nhân đầu, thành tựu Vô Thượng lớn sáng ngời."

5 cái giáo đồ nghe, không có cái nào không toát ra vẻ cuồng nhiệt.

"Sư huynh nói không sai, chúng ta cần phải lấy Thánh Kinh làm trọng."

"Cao Khả Lập!"

"Có mặt."

"Chờ lát nữa người cùng Ôn Khắc Nhượng, Nguyên Hưng hai vị sư đệ từ cửa hông rời khỏi, nếu gặp phải quan địa phương Ứng Khuyển, không cần để ý tới, chỉ để ý hướng nhiều người địa phương đi. Người càng nhiều càng tốt, các người cũng liền càng an toàn, rồi sau đó đợi sau khi trời sáng nghĩ cách rời khỏi ra khỏi thành."

"Phan Văn Đức!"

"Sư huynh phân phó."

"Ta có thể tin tưởng người sao "

"Nguyên là Đại Minh Tôn vào nơi dầu sôi lửa bỏng."

"Người mang theo Thánh Kinh, cùng Từ biết Bạch sư đệ từ cửa sau rời khỏi."

Ta sẽ ở lại chỗ này, đốt đèn lên hấp dẫn quan địa phương Ứng Khuyển sự chú ý, các người sau khi rời đi, cũng học tập Cao Khả Lập sư đệ như vậy hướng nhiều người chỗ đi. Bất quá, nếu là bị quan địa phương Ứng Khuyển phát hiện, nhớ lấy không nên bị phụ, dẫn đến Thánh Hòa thoát thân, tất Đại Minh Tôn sẽ tiếp đón các người chuyển thể trùng sinh. . . Chư vị sư đệ, lần này là ta sơ sót, liền lưu lại cho các người cản ở phía sau."

Cao Khả Lập năm người nghe, không khỏi đến rơi nước mắt, nhìn đến Cừ Diệu Pháp, đồng loạt khom người vái chào.

Cừ Diệu Pháp ý tứ, bọn họ đã hiểu.

Hắn sẽ ở lại chỗ này cản ở phía sau, che bảo vệ bọn họ an toàn rời khỏi.

Cản ở phía sau ý nghĩa, không cần nói cũng biết, đơn giản chính là không tiếc tánh mạng, vì bọn hắn tranh thủ thời gian.

"Sư huynh nghĩa cử, chúng ta nhất định đem Thánh Kinh an toàn đưa tới Đại Minh Tôn trong tay, khẩn cầu Đại Minh Tôn thi pháp tiếp đón sư huynh trở về."

Cừ Diệu Pháp khẽ mỉm cười, không tiếp tục nói.

Hắn chấp tay đáp lễ lại nói: "Chư vị sư đệ, mời khá bảo trọng."

Cao Khả Lập mấy người, xoay người rời đi, mỗi người thu thập hành lý.

Mà Cừ Diệu Pháp cũng đốt lên ngọn đèn dầu, chiếu sáng phòng khách. . . Hắn ở trong phòng khách chờ trong chốc lát, cùng Cao Khả Lập mấy người lại lần nữa cáo biệt, mà sau đó xoay người hướng hậu viện đi, tự ý trở về phòng. Hắn đốt đèn lên, rồi sau đó nhanh chóng đổi lại một cái tăng bào, lại lấy mái tóc gỡ xuống, lộ ra nhãn bóng đầu. Nguyên lai, hắn đã sớm cạo thành đầu trọc, lúc trước vẫn luôn đeo người tóc giả.

Tại gương đồng trước mặt chiếu theo chiếu hai lần, Cừ Diệu Pháp hài lòng gật đầu một cái.

Hắn chợt đeo lên hầu bao, rồi sau đó lại lấy một nhánh tiểu bông cầm ở trong tay, trực tiếp từ hướng vườn hoa một góc đi tới.

Cũng đang lúc này, liền nghe được ngoài cửa chính truyền tới một hồi tiếng ồn ào, theo sát oanh một tiếng vang thật lớn, tựa hồ là đại môn bị người đụng ra.

Cừ Diệu Pháp căng thẳng trong lòng, liền lách mình đi tới tường viện xuống, ẩn thân với trong bóng tối, kẻ sát vào chân tường nhanh chóng chạy khắp, đi tới góc tường.

"Tặc nhân từ cửa hông đi!"

Có người ở tiền viện cao giọng gào thét, rồi sau đó từ cửa hông bên ngoài, truyền đến tiếng la giết.

Cừ Diệu Pháp trong lòng biết không ổn, liền vội vàng vén lên chông sắt tại góc tường rom rạ, lộ ra một cái chuồng chó đến.

Hắn rùn người từ trong chuồng chó chui ra, còn không chờ hắn chui ra chuồng chó, chỉ nghe cửa sau phương hướng, truyền đến một tiếng vang thật lớn. .

Một đoàn ánh lửa ở hậu viện trong hẻm nhỏ bay lên trời, hóa thành cuộn cuộn khói đen, thẳng ngút trời.

Tâm lý, không khỏi hơi hồi hộp một chút.

Phan Văn Đức hai người, sợ là nguy hiểm!

Hắn trong lòng âm thầm nói một tiếng 'Hai vị sư đệ bảo trọng'. Chợt liền tăng nhanh động tác, từ trong chuồng chó bò đi ra ngoài.

Chuồng chó bên ngoài, đó là Kim lương hà đề đập.

Đê đập cùng chuông chó trong lúc đó, có một mảnh rậm rạp lùm cây che chở. Mặc qua đê đập, chính là Kim lương cầu miếng ngói một cái, từ miếng ngói Từ Phương hướng về phía, loáng thoáng truyền tới tiếng huyền não.

Thuận theo đê đập đi về phía trước, là cửa sau hẻm nhỏ.

Cừu Diệu Pháp không dám đang kéo dài thời gian, đứng lên một đường chạy vội, liền nhảy ra lùm cây, đi tới đê đập trên.

Mà vào lúc này, từ cửa hông phương hướng, lại có một tiếng nổ truyền tới. Cừu Diệu Pháp dừng bước lại, quay đầu ngấm nhìn. . . Đã nhìn thấy ở phía xa, khói dầy đặc cuộn cuộn.

"Nam Mô A Di Đà Phật!"

Cừu Diệu Pháp chấp hai tay, hướng kia khói dầy đặc lẫn lộn ra thì lễ.

Từ đạo hữu bắt từ Bàn Đạo, các người bắt từ, ta lại làm sao có thể an toàn rời khỏi yên tâm đi, chờ ta hộ tống Thánh Kinh trở về gặp được Đại Minh Tôn, nhất định sẽ khẩn cầu Đại Minh Tôn cho các người thi pháp. . . Bất quá, có thể hay không chuyển thế trùng sinh, còn phải xem các người tạo hóa.

Nghĩ tới đây, Cừu Diệu Pháp không nhịn cười được.

Hắn từ hầu bao bên trong lấy ra một quyển kinh văn, ở trong tay cân nhắc, rồi sau đó trọng lại thả lại hầu bao bên trong.

Nhặt lên tiểu bồng, hắn nghiêng đầu, ưỡn ngực, liền sải bước hướng phía miếng ngói Từ Phương hướng về phía đi tới. . .

+++++

Thời gian một nén nhang, trong chớp mắt.

Khai Phong Phủ vẫn không có phái người tới trước, Cao Dư trong lòng biết, trì hoãn không được.

Hắn đối với Cao Sùng nói: "Bảo Nghĩa Lang, không chờ được rồi, đợi thêm lời nói, những người đó nhất định sẽ phát giác, coi như không dễ làm."

Cao Sùng gật đầu một cái, trầm giọng nói: "Nha Nội ở chỗ này ngồi yên, ta đây sẽ hành động."

Nói xong, Cao Sùng liền nhanh chân đi ra tiệm nhỏ.

"Ta ở bên ngoài đi một chút."

Cao Dư nói với Mã Đại Tráng một cái âm thanh, cũng cùng đi theo ra khỏi tiệm nhỏ.

Trên lý thuyết mà nói, ba cái cửa đều có người nhìn chăm chú thủ, những người đó chạy không thoát.

Có thể không biết tại sao, Cao Dư vẫn có chút không quá yên tâm. Hắn nhận biết Cừu Diệu Pháp, biết rõ đó là một cái phi thường giáo hoạt người.

Chỉ hy vọng Cao Sùng bên kia thuận lợi, chớ có bị những tặc nhân kia phát hiện!

Hắn dọc theo phố nhỏ cất bước, rất nhanh là đến đê đập trên. Từ nơi này, có thể nhìn thấy miếng ngói một cái đèn hiệu rẽ đỏ, rượu xanh biếc. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Thánh Hỏa

Trong nhà sáng lên ánh đèn, làm cho Cao Sùng căng thẳng trong lòng.

Hắn vốn là dự định đi gọi cửa, nhưng khi nhìn đến kia ánh đèn, lập tức ý thức được không ổn.

Đèn sáng, trong huyết minh mặt có người. . . Nhưng trời đã sớm tối, đến bây giờ mới đèn sáng, đã nói lên bên trong nhất định có vấn đề.

Bọn họ, đã cảm thấy được không ổn sao

Nghĩ tới đây, Cao Sùng liền buông tha rồi kêu cửa ý nghĩ.

Hồ Đầu chậm khắc kim thương vũ động, vù vù một thanh âm vang lên. Cao Sùng ở cách cửa chính còn có bốn năm bước thời điểm, bất thành linh phát lực, đại thương xuất hiện giữa trời, oanh liên đâm vào kia trên cửa. Hấn trời sinh thần lực, Hồ Đầu chậm khắc kim thương càng nặng đến trăm cân. . . Cờ khoảng cái chén ăn cơm đại thương, kẹp theo vạn quân lực, hung hăng oanh kích cửa chính, đem kia nặng chịch cửa chính lập tức đánh vỡ.

"Xong vào cho ta, một người không được bỏ qua cho!"

Động ra cửa chính, Cao Sùng kéo Thương mà đi.

Sau lưng mười tên dừng trắng chen nhau lên, liền vọt vào trạch viện.

Trong sân, vắng vẻ, trong phòng khách, đèn vẫn sáng, nhưng không thấy một bóng người.

Cao Sùng lòng kêu một tiếng không tốt, liền dẫn người hướng hậu viện đi. Mặc qua phòng khách, liền nghe được cửa sau bên ngoài, truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Cay mũi mùi khói thuốc súng nói truyền tới, làm cho sắc mặt hấn không khỏi biến đổi.

"Các ngươi 5 cái, qua đi kiểm tra."

Hấn ra lệnh một tiếng, năm tên dừng trắng liền chạy như bay.

Cùng lúc đó, từ cửa hông phương hướng cũng truyền tới rồi tiếng gào: "Chạy đâu rồi tặc nhân."

Cư nhiên là chia binh hai đường

Cao Sùng mặt liền biến sắc, kéo Thương chạy như bay.

Sau lưng hấn, còn có 5 cái dừng trắng theo sát. Không chờ bọn hấn chạy tới cửa bên, chỉ nghe thấy cửa ngoài truyền tới đao thương tiếng va chạm vang lên.

Xem ra, là bên ngoài người, ngăn chặn đối phương.

Đại thương hô nâng lên, ở trong tay vừa chuyển, liền lập ở trước người.

Cao Sùng chạy đi hai bước, một cái chân bán ra ngưỡng cửa, lại nghe có người cao giọng hô: "Cao Sư Huỳnh, đốt Thánh Hỏa, cùng bọn chúng liều mạng!"

Cửa bên trong hẻm nhỏ, té một cỗ thi thể.

Mười tên dừng trắng vây hai người, đang liều mạng đánh giết.

Nói liều mạng, là hai người kia đang liều mạng. Một người trong đó vóc dáng nhỏ thấp người, đã thương tích khắp người, tay cầm Song Đao cao giọng hô: "Liên cùng bọn chúng đồng quy vu tận, tự có Đại Minh Tôn tiếp đón chúng ta Chuyển Thế Luân Hồi. . . Đại sư huynh, động thủ a."

Vóc dáng lùn nói xong, múa đao tiến đến.

Kia một đôi gậy thiết đao tung bay, ánh đao sèn soẹt.

Người này hoàn toàn là một bộ liều mạng tư thế, rất cuộc ép dừng trắng liền tiếp lui về phía sau. Mà một người khác, cũng là kia vóc dáng lùn trong miệng gọi Cao Sư Huỳnh, từ bên hông lấy ra một cái hộp quẹt đốt, rồi sau đó từ trên thân hầu bao bên trong, lấy ra một cái giấy dẫn đến, trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng.

"Đốt ta Tàn Khu, nóng bức Thánh Hỏa.

Sống có gì vui, chết có gì khổ.

Làm thiện trừ ác, duy sáng ngời cô!"

Hấn mặt mày méo mó dữ tợn, khiến cho người cảm thấy sợ hết hồn hết vía.

Chỉ thấy hấn nhếch môi, dùng hộp quẹt đốt giấy dẫn, kia giấy dẫn lập tức tê tê thật nhanh thiêu đốt, trong chớp mắt liền tiến vào rồi hầu bao bên trong.

"Đại Minh Tôn, đệ tử cao có thể lập về nhà!"

Hắn vừa nói chuyện, liền đánh về phía những cái kia dừng trắng.

Cao Sùng cả kinh thất sắc, liền vội vàng hô: "Toàn bộ đều mau tránh ra, mau tránh ra!"

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn.

Một cỗ hơi nóng phả vào mặt, đem Cao Sùng hất tung ở mặt đất.

Kia cao có thể lập cùng vóc dáng lùn tại trong ánh lửa bị tạc được huyết nhục văng tung tóe, vẫn như cũ toát ra xuất phát từ nội tâm nụ cười rực rỡ.

Mà xung quanh dừng trắng, có nghe được Cao Sùng tiếng quát tháo, phản ứng nhanh tung người nhảy vào ven đường trong công ngầm.

Nhưng vẫn là có ba, bốn người phản ứng không kịp nữa, tại liên tiếp trong tiếng kêu gào thê thảm, bị kia đột nhiên xuất hiện nổ tung, nổ máu thịt be bét.

Cao Sùng giãy giụa từ dưới đất ngồi dậy, lỗ tai vẫn ông ông trực hưởng, đầu một hồi mê muội.

Tình huống gì

Những người này, trong tay thế nào sẽ có hỏa khí

Cao Sùng tự mình ngũ xuất thân, tự nhiên biết rõ hỏa khí lợi hại. Đối phương hỏa khí, uy lực rõ ràng mạnh hơn triều đình chế tạo ra Oanh Thiên Lôi. . . Loại này hỏa khí, từ đầu làm viện sau khi hoàn thành, đều là nghiêm ngặt bảo quản, làm sao sẽ trong tay những người này.

"Đồ Đầu, ngươi không sao chứ."

Năm tên dừng trắng chạy lên trước, đem Cao Sùng đỡ.

Cao Sùng sắc mặt, chính là trắng bệch.

Hắn cũng không phải là cảm thấy sợ hãi, vẫn là ở trong lúc bất chợt, đã minh bạch những người này mục đích.

Thử nghĩ, tại Kim Minh ao xóa bỏ lệnh cấm sau đó, Quan Gia cùng dân cùng vui, sẽ đi trước học hỏi kiểm duyệt. Mà đến lúc đó, tất cả Nha Nội cũng biết dẫn người tiến vào bên trong. Bọn họ ngộ nhờ hướng theo Cao Nghiêu Phụ tiến vào Kim Minh ao. . . Phải biết, các nha nội chỗ ngồi, khoảng cách Quan Gia cũng không phải là quá xa. Lấy mấy người kia ban này kia cử động điên cuồng, ngộ nhờ tại Kim Minh ao nổ. . .

Hí!

Cao Sùng ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hậu quả kia, thiết tưởng không chịu nổi.

Vốn cho là là 1 cục vụ án nhỏ, thật không nghĩ đến, vậy mà dính dấp ra khỏi việc như thế.

Cao Sùng tại thanh tỉnh sau đó, đi nhanh đến đó hai cỗ tàn khuyết không đầy đủ bên cạnh thi thể kiểm tra một phen.

"Đồ Đầu, cửa sau bên kia, cũng có hai người nổ, bị thương sáu cái huynh đệ."

Bên này có ba người, cửa sau là hai người. . . Không đúng, Quách Kinh nói rất rõ, những Đông Nam đó mạn từ, tổng cộng có sáu người.

Lúc này mới năm người, còn có một người!

"Lập tức lục soát cho ta!"

Cao Sùng xoay người lui về phía sau trạch phương hướng đi tới, vừa đi vừa la lớn: "Trong nhà này còn có một người, lục soát cho ta ra.

Mọi người cẩn thận, trong tay tặc nhân có thể còn có hỏa khí, tuyệt đối không nên bị dụ khi."

+++++

Cao Dư đứng ở đề đập bên trên, tai nghe nơi xa xa truyền tới hai tiếng nổ, cũng không khỏi sợ hết hồn.

Hắn có Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, hơn nữa còn là cao cấp Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng. Đối với hỏa khí, hắn có lấy vượt quá cái thời đại này hiểu rõ, thậm chí tại một ít trong trình độ, ít nhất giành trước một hai trăm năm. Cho nên, từ kia tiếng nổ bên trong, hắn liền nghe được khác thường. Đây cũng không phải là triều đình chế tác hỏa khí, nghe tiếng nổ, liền có thể đoán được uy lực phi phàm.

Đáng chết!

Cao Dư dậm chân, vội vàng chạy đi hai bước.

Dọc theo đê đập đi về phía trước, chính là cửa sau hẻm nhỏ.

Hắn nghĩ đi kiểm tra tình huống, có thể không chờ hắn đi ra mấy bước, liền thấy từ trong bụi cây rậm rạp thoát ra một cái Hắc Ảnh đến.

Người kia một thân áo cà sa, ngưu núi lơ lửng, người đeo một cái đầu bao.

Chợt nhìn, hình như là thầy tu đi vân du 4 phương người.

Tăng nhân kia thoát ra sau lùm cây, liền xông tới mặt.

Cao Dur không khỏi thả chậm bước chân, một cái tay theo bản năng nắm chiếc kia chủy thủ.

Nhà sư lộ ra rất bình tĩnh, cùng Cao Dur thân sượt qua nhau.

Lúc này, mây đen tản đi một chút, lộ ra một cái Nguyệt Nha đến.

Ánh trăng kia vừa vẩy chiếu vào tăng trên mặt người, Cao Dur nhìn lướt qua, cùng đối phương thác thân mà qua đi, trong lúc bắt chợt dừng bước.

Hắn nghiêng đầu xoay người lại, nhìn đến tăng nhân kia bóng lưng.

"Diệu Pháp sư huynh "

Nhà sư thân hình dừng lại, rồi sau đó trong giây lát nhanh chân cuộn cuộn.

"Cừu Diệu Pháp, chạy đi đâu!"

Cao Dur mới vừa rồi là thấy đối phương quen mặt. Dù sao đã cách thời gian rất lâu, cộng thêm Cừu Diệu Pháp đổi trang phục, còn cạo đầu trọc, hắn trong lúc nhất thời không có thể nhận ra. Ban nãy kia một tiếng kêu lên, cũng chỉ là dò xét. Không nghĩ tới, con kia một tiếng 'Diệu Pháp sư huynh '. Liền nhường đối phương bại lộ dấu vết.

Sư phụ, cũng không phải là Diệu Pháp giết chết!

Chính là sư phụ, lại chết ở Diệu Pháp sư phụ, thù đạo nhân cùng hắn đồng bọn trong tay.

Có câu nói là, cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ con mắt. Cao Dur suy nghĩ vì một thanh âm vang lên, nơi nào còn năng lực lại đi suy nghĩ những chuyện khác, nhanh chân liền đuổi theo. . .

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Kỹ năng, chạy nhanh

Cừu Diệu Pháp như thế nào cũng không nghĩ đến, sẽ có người nhận ra hắn.

Nguyên bản, nhìn thấy Cao Dur thời điểm, hắn cũng không hề để ý. Tuy rằng hơi khẩn trương, vẫn như cũ là bảo trì khí định thần nhàn.

Nhưng khi Cao Dur kêu lên tên hắn chớp mắt, Cừu Diệu Pháp kích linh linh rung mình một cái.

Lớn như vậy Biện Lương, ngoại trừ Quách Kinh ra, hắn ai cũng không nhận biết.

Mà trước đây cùng hắn giao dịch mua sắm Thánh Kinh người, là Tây Hạ thương nhân, đã sớm rời khỏi Biện Lương.

Có người nhận ra hắn

Hắn cơ hồ không chút nghĩ ngợi, nhấc chân chạy.

Cừu Diệu Pháp là luyện qua công phu, cũng coi như sư xuất danh môn.

Sư phụ hắn, chính là Minh Giáo hộ pháp Thiên Tôn cừu ngày mới, bèn nói cửa đệ tử, Kiếm chương song tuyệt, tại Đông Nam khu vực có Quỷ Kiến Sầu tước hiệu. Cừu Diệu Pháp từ nhỏ đi theo cừu ngày mới tập võ, công phu quyền cước không kém. Nếu là ở bình thường, hắn cũng sẽ không như vậy kinh hoàng, dừng lại thấy rất rõ đối thủ sau đó mới nói. Nhưng là bây giờ, hắn cũng không dám, giống như chim sợ cành cong.

Cao Dur càng không thể nào bỏ đi, sau lưng Cừu Diệu Pháp điên cuồng đuổi theo không nổi.

Chỉ là, kia Cừu Diệu Pháp bởi vì thường xuyên tập võ, vốn là tốt hơn người bình thường. Hắn cũng là nóng lòng, nghĩ phải nhanh một chút vứt bỏ Cao Dur, vì vậy thi triển ra sư môn Đề Tung Thuật, cơ hồ là chân không chạm đất một bản chạy như bay, hoảng giống như là một tia chớp.

Gặp càng chạy càng xa, Cao Dur cuống lên.

Thật vất vả có thù người tự chui đầu vào lưới, hắn làm sao cũng không thể bỏ qua.

Trương Hoài Thanh cũng biết khinh thân Đề Tung Thuật, hơn nữa còn là lấy Nội Thiên Cương Quyết Pháp làm trụ cột.

Cao Dur có luyện qua Nội Thiên Cương Quyết Pháp, thế nhưng đối với Đề Tung Thuật, nhưng lại chưa bao giờ nghiêm túc học qua, chỉ có thể mô phỏng theo, làm nhiều công ít.

"Chạy nhanh!"

Hắn thấy kia Cừu Diệu Pháp sắp chạy vào miếng ngói một cái bên trong, nhất thời mù quáng.

Chạy nhanh kỹ năng thi triển ra, tốc độ sau đó tăng nhanh. Hắn công phu quyền cước không tốt, thế nhưng kia Nội Thiên Cương Quyết Pháp, đúng là thật, từ năm tuổi bắt đầu tu luyện, đến bây giờ đã vượt quá 10 năm. Trong mười năm, Nội Thiên Cương Quyết Pháp đã sớm cùng hắn hòa làm một thể, cũng khiến cho hắn có thể dùng nhất tiết kiệm sức lực phương thức, đến bảo trì chạy nhanh kỹ năng thi triển, như hổ thêm cánh.

Cao cấp chạy nhanh kỹ năng, thi triển ra sau đó, không chút nào kém cỏi hơn Cừu Diệu Pháp Đề Tung Thuật, thậm chí nhanh hơn.

"Cừu Diệu Pháp, ngươi chạy đi đâu."

Mất thấy càng ngày càng gần, Cao Dur nghiêm nghị hô.

Cừu Diệu Pháp nghe chân thiết, không khỏi thất kinh, dưới chân lại lần nữa tăng tốc, liền vọt vào miếng ngói một cái bên trong.

Miếng ngói một cái, hưng thịnh vào Tổng đại, cũng ký hiệu một loại thành phố cuộc sống, phong cảnh thành phố biến cách hoàn thiện. Tổng đại lúc trước, nội thành trên đường một tia không cho phép khai mở cửa tiệm, đến buổi tối còn có thể thực hành ban đêm Cấm, lão bách tính thậm chí không thể ở trên đường cất bước.

Nhưng cuộc sống như vậy phương thức, đến Tổng đại, liền hoàn toàn thay đổi.

Thương gia đầu đường mua bán, đã trở thành sự thật, cho dù là Hoàng Đế cũng vô lực tiến lên thay đổi. Kết quả là, đây trên đường chính cửa tiệm trất bĩ, người đi đường hỗn tạp được. Nhiều người, yêu cầu cũng liền sau đó gia tăng, vì vậy thì có một loại cố định tụ họp chơi đùa nơi. Mà loại nơi, cũng là tục xưng 'Miếng ngói một cái'. Câu Lan miếng ngói buông bỏ hẻm nhỏ sâu, liền do việc này tiến tới.

Miếng ngói một cái đặt tên, xuất xứ từ vào chơi đùa đồ chọt tụ chọt tán, giống như gạch ngói thuộc về thuộc, cho nên liền mệnh danh là 'Miếng ngói một cái'. Cũng hoặc là 'Miếng ngói buông bỏ'.

Biện Lương, là miếng ngói một cái hưng thịnh chi địa, như vậy trong thành phố lớn, có miếng ngói một cái hơn năm mươi nơi.

Kim lương cầu miếng ngói chim đồ quyền khuôn mẫu, rất nhiều miếng ngói một cái bên trong, thuộc về trung đẳng.

Bất quá bên trong chơi đùa hạng mục rất nhiều, tạp hóa số không bán, và rượu thức ăn lái buôn càng tùy ý có thể thấy.

Vừa vào miếng ngói một cái, có thể nhìn thấy Đồ Vật, ảnh hí, tạp kịch, múa rối, hát kiếm lời, đá làm, mang thương câu đồ, học tập chuyện quê nhà chờ đủ loại biểu diễn, bày la liệt. Chỉ cần đi vào trong đó, thì sẽ mê mải tại loại này vui sướng trong không khí, nhịn không được tiến lên tiêu phí.

Cho nên, cho dù là trung đẳng quy mô Kim lương cầu miếng ngói một cái bên trong, cũng là người đi đường rất nhiều.

Cừu Diệu Pháp vọt vào miếng ngói một cái bên trong, lập tức thả chậm tốc độ, thật giống như du khách một dạng hướng theo mọi người ở bên trong cất bước. Mà Cao Dur khi tiến vào miếng ngói một cái sau đó, cả mắt đều là người. Đây miếng ngói một cái bên trong, rộn rịp nói ít cũng có Tiểu Thiên nhóm người nhiều, vẫn không tính là trên những cái kia tạp kỹ nghệ nhân, lái buôn tồi tệ. . . Cừu Diệu Pháp tiến vào bên trong, giống như Ngư vào biển rộng, rất khó tìm.

Cao Dur sắc mặt khó coi, một tay tại trong tay áo nắm chặt chủy thủ, một bên hướng theo đám người cất bước, không ngừng tìm kiếm Cừu Diệu Pháp dấu vết.

Thật ra thì, Cừu Diệu Pháp cũng không khó tìm.

Kia một thân Tăng Y, nguời núi tro trụi hình tượng ở trong đám nguời rất là dễ thấy.

Chỉ bất quá hần vóc dáng hơi có chút thấp, cho nên tìm ra được liền có chút phiền phức.

Cao Dư đi một hồi một cái, hơi không kiên nhẫn rồi. . . Hần hướng về phía liếc mắt nhìn hai phía, gặp miếng ngói một cái một bên có một đạo chạy dài cao hơn trăm mét tường. Hần suy nghĩ một chút, liền đi nhanh đến chân tường, tung nguời nhảy lên, hai tay đem ở tường dọc theo, rồi sau đó hai tay phát lực, cơ thể bay lên trời, liền nhảy lên đầu tường. Nửa ngói ở trên tường, hần ngắm nhìn bốn phía. . . Rốt cuộc, hần trên cao nhìn xuống, ở trong đám nguời thấy được một cái dễ thấy hòa thượng đầu trọc. Chỉ nhìn tám lưng kia, cũng biết là Cừu Diệu Pháp!

Hần không nói hai lời, đứng dậy liền dọc theo đầu tường chạy như bay.

Tường kia đầu phi thường eo hẹp, nguời bình thường muốn ở phía trên đi, cũng sẽ rất cố hết sức, khó mà bảo trì thăng bằng.

Thế nhưng chạy nhanh kỹ năng thi triển ra, khiến cho Cao Dư có thể ở nơi này eo hẹp trên đầu tường bảo trì một loại độ cao bình hành cảm, chạy nhanh thì thậm chí sẽ không ảnh hưởng đến tốc độ của hần. Giống như một cái khỏe mạnh Ly Miêu, Cao Dư tại trên đầu tường chạy như bay qua.

Miếng ngói một cái bên trong nguời đi đường nhìn thấy, còn tưởng rằng là có nguời ở biểu diễn xiếc, nhin không được cùng kêu lên khen ngợi.

"Cừu ca, nguời mau nhìn!"

Kim Lương Tiệm, Biện Lương một trong 72 nhà tiệm chính, liền tọa lạc ở Kim lương cầu miếng ngói một cái bên trong.

Triệu Cấu đang phụng bồi hai nữ nhân ở trên lầu trên cao nhìn xuống thường thức đầu đường mãi võ, lại chợt nghe bên cạnh Tiểu Nữ Hải Nhi, lớn tiếng gào thét.

Nói là nữ nhân, thật ra thì cũng không lớn.

Này lớn tuổi nữ tử, nhìn qua cũng liền so với Triệu Cấu lớn một hai tuổi, mà gào thét nữ tử, thật ra thì bất quá bảy tám tuổi Nữ Đồng.

Nữ Đồng ngón tay tại trên đầu tường, như Ly Miêu một bản khỏe mạnh chạy như bay Cao Dư, vỗ tay lớn tiếng khen ngợi.

Triệu Cấu nhìn, liếc mắt một cái liền nhận ra Cao Dư, nhin không được thất thanh nói: "Nha Nội hôm nay, tại sao tốt như vậy hứng thú "

"Cừu ca, nguời nhận ra nguời kia "

Lớn tuổi nữ tử, nghi hoặc hỏi.

Triệu Cấu nói: "Gặp qua mấy lần, còn ăn qua một lần rượu. . . Hần là Cao Thái Úy ấu tử, tên là Cao Dư."

"Chính là cái kia lưu lạc bên ngoài mười lăm năm, năm nay còn tìm trở về cao Tử ca sao "

"Chính là hần!"

"Hần đang làm gì "

Triệu Cấu vẻ mặt mê man biểu tình, liếc đầu nói: "Ta không phải quá rõ. . . Nha Nội, Tiểu Cao Nha Nội!"

Hần từ trên lầu tìm trong nguời ra, kêu lên Cao Dư.

Chỉ là lúc này, Cao Dư trong đôi mắt chỉ có Cừu Diệu Pháp, cái gì đều không nghe được. Hần vọt tới tường cao phần cuối, cũng không ngừng bước, bay lên trời, liền hướng về phía trong đám nguời rơi xuống. Trong đám nguời, truyền tới một hồi tiếng thét chói tai, mắt thấy Cao Dư lần này, muốn va chạm không ít nguời, nhưng không nghĩ hần ở giữa không trung, bắt lại ven đường một cái trên cột cờ, thân hình tại trên cột cờ vòng một vòng, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Động tĩnh lớn như vậy, Cừu Diệu Pháp làm sao có thể không phát hiện được.

Ngay từ đầu, hần còn tràn đầy tự tin, thật không nghĩ đến trong chớp mắt, Cao Dư liền đuổi theo tới, hơn nữa càng ngày càng gần. . .

Đáng chết, nguời này là ai

Cừu Diệu Pháp thấy vậy, nào còn dám chậm chạp, nhanh chân chạy.

Hần thân thể cường tráng, đây vừa chạy, liền đụng ngã lẩn hai cái nguời đi đường, sau lưng hần vang lên liên tiếp "Trục nương tặc ". 'Con lừa trọc' tiếng chửi rủa.

Nhưng hần đã không nghĩ ngợi nhiều được, hướng phía miếng ngói một cái cửa ra phương hướng, chạy như bay. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Biến dị, phi đao Thuật

"Ta đi giúp đỡ Nha Nội!"

Năm vừa mới mười ba bốn tuổi Triệu Cấu, chính là huyết khí phương cương tuổi tác.

Cao Dư trên thực tế chỉ so với hán năm thứ ba đại học bốn tuổi mà thôi, hai người trên căn bản xem như bạn cùng lứa tuổi. Thêm nữa lần hai đồng thời xuất hiện, khiến cho Triệu Cấu đối với Cao Dư ấn tượng không tẻ. Tuổi này thiếu niên, chính là nói nghĩa khí thời điểm, vì vậy không nói hai lời thì phải giúp vội vàng.

"Cửu ca, ngươi làm cái gì "

Lớn tuổi thiếu nữ thấy vậy nhú mày lại, nghiêm nghị quát lớn.

Triệu Cấu sùng sốt một chút, nghi hoặc nhìn đến cô gái kia nói: "Ta muốn đi giúp Nha Nội vội vàng a."

"Giúp gì, ngươi chính là hoàng thất quý trụ, thiên kim thân thể, sao có thể đi làm kia nguy hiểm sự tình

Lại nói, kia Nha Nội vừa nhìn liền không phải là cái người gì tốt, đây ban ngày ban mặt, lại tìm một nhà sư phiền toái, ngươi còn giúp hán "

Thiếu nữ tên là Triệu Kim La, năm 14 tuổi, so với Triệu Cấu lớn tuổi.

Đồng dạng là Triệu Cát nữ tử, đừng xem Triệu Kim La là con gái, địa vị cũng không phải Triệu Cấu có thể so sánh với.

Nguyên nhân nha, vô cùng đơn giản. . . Triệu Kim La mẫu thân, là Trịnh Hoàng Hậu, hậu cung chỉ chủ. Mặc dù tại Triệu Cát rất nhiều tàn phi bên trong, nàng không coi là được sủng ái nhất, nhưng Hoàng Hậu vị vững chắc, tại hậu cung bên trong địa vị, cũng không Vi thị có thể so với.

Từ chính hòa ba năm lên, Tống Triều Công Chúa đổi tên là Đế Cơ, Triệu Kim La bị khâm ban thưởng an đắc Đế Cơ phong hào.

Mà khác một cái tuổi nhỏ Nữ Đồng, tên là Triệu nhiều giàu, tên tất huyền huyền. Nàng là Triệu Cát đệ thập một đứa con gái, mẫu thân ý tứ quý phi họ Vương, sâu Triệu Cát sủng ái, bất quá tại chính hòa bảy năm bệnh qua đời. Triệu nhiều phúc liền do Trịnh Hoàng Hậu nuôi dưỡng, mặc dù không phải Trịnh Hoàng Hậu ruột thịt, nhưng là lại sâu Trịnh Hoàng Hậu yêu thích. Hơn nữa, Triệu Cát đối với nàng, đồng dạng cũng chịu muôn phần.

Nàng tuổi gần chín tuổi, liền lấy được nhu phúc Đế Cơ phong hào.

Hôm nay, Triệu Kim La phải dẫn Triệu nhiều giàu xuất cung chơi đùa, vừa vận bị Vi thị gặp được.

Vi thị ở trong cung địa vị rất thấp, tuy có quý phi phong hào, nhưng cũng không vững chắc, cũng không được Quan Gia yêu thích.

Cũng đúng là như vậy, nàng mới muốn lấy lòng Trịnh Hoàng Hậu. Nghe nói hai vị Đế Cơ muốn xuất cung, nàng liền xung phong nhận việc, làm cho Triệu Cấu đi theo.

Triệu Cấu cũng không tình nguyện!

Hắn cũng không muốn phục vụ người, càng muốn tự do tự tại chơi đùa.

Nhưng mẫu thân nếu phân phó đi xuống, hán cho dù là có mọi thứ không tình nguyện, cũng chỉ có thể cố gắng mặt mày vui vẻ, đi cùng hai vị Đế Cơ.

Triệu nhiều giàu may mà chút ít, hồn nhiên ngây thơ.

Có thể Triệu Kim La. .. Đây thật sự khó hầu hạ!

Nàng khi còn bé cơ thể không tốt, vì vậy tại Đại Tướng Quốc Tự thụ giới, làm Cư Sĩ.

Sau đó, nàng lại thêm vô bệnh đau, cũng khiến cho nàng trở thành Phật Môn kiên định Tín Đồ. Cho dù Triệu Cát sùng đạo, cũng không có thể cải biến

Triệu Kim La tín ngưỡng. Nàng thậm chí ở trong cung mở một tòa Tiểu Phật Đường, mỗi ngày ở bên trong tham thiền niệm phật, cực kỳ thành kính.

Cửu Diệu Pháp một thân nhà sư trang phục , khiến cho Triệu Kim La sinh lòng hảo cảm.

Mà Cao Dư đây, là Cao Cầu chi tử, nàng vốn là không thật vui vẻ. Đừng xem Cao Cầu rất được Triệu Cát tin mù quáng, có thể Triệu Kim La lại xem thường Cao Cầu. Không có cách nào nàng xưa nay tại thâm cung trong đại viện, nghe được cũng phần lớn đều là Nội thị nhóm thảo luận. Mà nội thị nhóm thảo luận, nhiều hơn là từ trên triều đình những đại thần kia nơi nghe tới, có thể tưởng tượng được, Cao Cầu sẽ là như thế nào phong bình.

"Đường đường Nha Nội, cũng không đề cao, nếu một cái trò lừa bịp người một bản, quả thực ném triều đình mặt mũi."

Triệu Kim La nhìn thấy Cao Dư đuổi giết Cửu Diệu Pháp, tâm lý liền đủ loại không thích.

Triệu Cầu nghe, cũng khó chịu trong lòng.

Ta là tới cùng các người chơi đùa, cũng không phải là thủ hạ người, phải dùng tới bên này giọng nói chuyện sao.

Hắn đang muốn cãi lại, lại nghe Triệu nhiều giàu đột nhiên giọng dịu dàng mắng: "Đáng chết tặc nghiệt, Tam tử, nhanh giúp đỡ ngăn cản hắn a."

Triệu Kim La nhủ mảy lại, thuận theo Triệu nhiều giàu xem phương hướng nhìn.

Nguyên lai, Cửu Diệu Pháp tuy có Đề Túng Thuật, có thể Cao Dư tốc độ đã đề thăng, đang thật nhanh ép tới gần.

Mắt thấy càng ngày càng gần, Cửu Diệu Pháp cuống lên, bất thành linh từ ven đường một nữ nhân trong lòng cường qua một đứa bé sơ sinh, xoay người đập về phía Cao Dư.

"Ta hài nhi!"

Cô gái kia hù dọa bối rối, cao giọng gào thét.

Mà Cửu Diệu Pháp tất nhân cơ hội chạy về phía trước, toàn bộ không để ý người chung quanh an nguy.

Hắn có thể liều lĩnh, Cao Dư lại không thể.

Mắt thấy kia trẻ sơ sinh hướng về phía hắn bay tới, tiếng khóc truyền lọt vào trong tai, hắn hét lớn một tiếng, bay lên không nhảy lên, ở giữa không trung đem kia trẻ sơ sinh tiếp lấy sau đó, thuận thế lộn mào một cái rơi xuống đất, rồi sau đó tại chỗ quay cuồng, đem chạy nhanh sản xuất sinh cự đại quán tính hóa giải được.

Hắn lúc rơi xuống đất rất cẩn thận, quần áo biến hóa lầy lội, nhưng lại đem kia trẻ sơ sinh bảo vệ chu toàn.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Từ Cửu Diệu Pháp cướp đoạt trẻ sơ sinh quảng ném, đến Cao Dư tiếp lấy trẻ sơ sinh rơi xuống đất, trong nháy mắt đã hoàn thành.

Người chung quanh thấy vậy, không khỏi cùng kêu lên khen ngợi.

Mà kia trẻ sơ sinh mẫu thân càng chạy tới, từ Cao Dư trong lòng nhận lấy hài tử, luôn miệng nói cảm ơn.

Cao Dư cũng không kịp chào hỏi, đem trẻ sơ sinh trả lại cho mẫu thân sau đó, liền tiếp tục chạy như bay truy kích. Chỉ là kỹ năng mở lại, đang suy nghĩ khôi phục lại trước đây tốc độ coi như không quá dễ dàng. Tốt đang vậy xem người cũng nhìn ra đầu mối, gấp Cao Dư đuổi theo, rồi rút nhường đường.

Cửu Diệu Pháp đã chạy đến miêng ngói miệng, ngay lúc sắp vọt vào đường hầm.

Ngay vào lúc này, từ ven đường đột nhiên thoát ra một người thanh niên, một cái liền đánh ở Cửu Diệu Pháp.

Thanh niên này nhìn qua, ước chừng hơn hai mươi tuổi bộ dáng, nhìn qua nho nhã lịch sự. Nhưng hắn động tác, lại cực kỳ bén nhạy, toàn bộ không để ý mình ăn mặc, ôm lấy Cửu Diệu Pháp sau đó, hai người liền lật đến trên mặt đất, lăn trên mặt đất rồi hai cú.

"Buông tay!"

Cửu Diệu Pháp đầu không có đối với phương hướng cao, nhưng là lại thường xuyên tập võ, khí lực kinh người.

Hắn tại bất ngờ không kịp đề phòng bị ngã nhào xuống đất, cũng không có kinh hoàng thất thố, mà là lăn trên mặt đất rồi hai vòng mấy lúc sau, trong tay tiểu bông chống một cái, hô liền đứng lên. Mà hậu thân toàn thể run lên, một chiêu Bá Vương tháo Giáp, liền sụp đổ thanh niên hai tay.

Có thể thanh niên kia, đúng là cái tính khí ương ngạnh.

Bị Cửu Diệu Pháp đụng ra sau đó, hắn hét lớn một tiếng lại nhào lên, gắt gao ôm lấy Cửu Diệu Pháp hông.

Cùng lúc đó, xung quanh còn có mấy cái nam tử liền muốn tiến đến chế phục Cừu Diệu Pháp.

"Gia hỏa đáng chết, lại không buông tay, liền không khách khí."

Vừa nói chuyện, Cừu Diệu Pháp một cái cùi chỏ Chùy liền đập vào thanh niên sau lưng.

Thanh niên kia bị đập kêu thảm một tiếng, cơ thể đi xuống một thấp, cơ hồ ngã trên đất, chính là hai tay lại không chịu buông ra.

Cừu Diệu Pháp thấy vậy, biết rõ phiền phức lớn rồi.

Hắn lại cũng không nghĩ ngợi nhiều được, hai tay tại tiểu bổng trên lắc một cái, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang nhỏ, một đạo hàn quang xuất hiện giữa trời.

Nguyên lai, kia tiểu bổng là một cái côn đao.

Cái gọi là côn đao, chính là cây đao nấp trong côn bên trong, bề ngoài nhìn, cùng bình thường tiểu bổng không có phân biệt.

Cái này côn đao dài ước chừng sáu thước, cán đao cùng thân đao đều chiếm một nửa. Thân đao kỳ hẹp vô cùng, lại lóe lên lãnh mang, hàn khí bức người.

Nếu hắn tay không, những người khác ngược lại cũng không sợ.

Chính là gặp hắn lấy ra binh khí, muốn lên trước trợ quyền người, liền do dự.

Cõi đời này chưa bao giờ thiếu dám làm việc nghĩa tráng sĩ, nhưng nhiều hơn sẽ chọn xu cát tị hung (theo cái lợi, tránh cái hại). Chiếc kia đao vừa nhìn chính là lải qua mũi nhọn, mà Cừu Diệu Pháp mặc dù nhà sư trang phục, cũng không giống là người tốt. Đối mặt loại này thứ liều mạng, đại đa số người sẽ chọn lùi về sau.

Bất quá, thanh niên cũng không để ý, la lớn: "Mau lại đây người, chạy đâu rồi tặc nghiệt."

"Người tìm chết!"

Cừu Diệu Pháp trên mặt đằng đằng sát khí, côn đao một phen, liền hướng về phía thanh niên da rơi xuống.

Rất nhiều người thấy vậy, không khỏi kinh hô liên tục.

Mà Cao Dư càng là đổi sắc mặt. . . Hắn kính nể thanh niên kia dũng khí, càng không muốn thanh niên kia bị thương tổn.

Có thể hắn cách Cừu Diệu Pháp còn có vài chục bước khoảng cách, cho dù hắn đến bên cạnh, cũng cứu không thể thanh niên. Trong lòng quýnh lên, liền nhanh trí. Hắn rút ra chủy thủ, ở trong tay vừa chuyển, ba ngón tay dẫn đao, tại cấp tốc trong khi đi vội giơ tay ném ra.

Sẽ ở đó chủy thủ ra tay, rồi lại còn chưa ra tay một sát na, một loại cảm giác kỳ diệu đột nhiên vọt tới.

Chủy thủ trong tay hắn, phảng phất ném mười lần, trăm lần, nghìn lần, thậm chí còn vạn lần. . . Cái loại không tên này cảm giác quen thuộc, làm cho Cao Dư có một loại không nói ra được mùi vị. Cổ tay tại chủy thủ ra tay chớp mắt đột nhiên lật một chút, một đạo hàn quang bay ra!

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Thương ra như long

Cao Dư nắm giữ cao cấp quảng ném kỹ năng!

Nghĩ lúc đó tại Tu Thành thì, hắn kỹ năng cấp bậc một dạng nhưng cũng không xuất sắc.

Cho dù như vậy, hắn quảng ném Oanh Thiên Lôi thời điểm, cho dù là thân thủ cường hãn vào Triều Cái như vậy, cũng bị thiệt lớn, cuối cùng bỏ mạng. Đương nhiên, chủy thủ uy lực, kém xa tít tắp Oanh Thiên Lôi, nhưng kỹ xảo tính chất nhưng vượt xa ra Oanh Thiên Lôi.

Cao Dư đi theo Hoài Thanh dạo trường lưu lãng tứ xứ thời điểm, từng học qua phi đao.

Bất quá, tại cắt vỡ mấy lần ngón tay sau đó, hấn liền mất đi hứng thú, không sẽ liên lạc lại.

Chính là vừa rồi tại quảng ném chủy thủ chớp mắt, cái loại này cảm giác quen thuộc, phảng phất luyện tập vạn lần nhiều, thậm chí ngay cả đã sớm quên, không hề để tâm phi đao kỹ xảo, đều trong nháy mắt hiện lên trong đầu, càng khiến cho chủy thủ kia ra tay sau đó, nhanh như thiểm điện, khó mà đoán.

Cừu Diệu Pháp cử đao chế hướng về phía thanh niên, lại thấy hàn quang chột lóc.

Hấn sợ hết hồn, được thể hoành đao hướng ra phía ngoài ngăn cản, lại vô huyệt.

Chiếc kia hàn khí bức người chủy thủ, ở trên không bên trong hiện ra một đạo kỳ quý đường vòng cung, kề sát vào thân đao bay qua, phốc chính giữa Cừu Diệu Pháp nơi bả vai.

Cũng là Cừu Diệu Pháp ban nãy phản ứng nhanh, quơ đao thì thân hình bên lánh một chút, nếu không chủy thủ kia tuyệt đối sẽ đi vào cổ họng hấn. May là như vậy, đau đớn kịch liệt, làm cho Cừu Diệu Pháp a hét thảm một tiếng, nhắc chân đá vào thanh niên trên bụng.

Thanh niên tuy rằng quật cường, cuối cùng là người bình thường.

Bị Cừu Diệu Pháp một cước này đạp trúng, hấn cũng không còn cách nào ôm chặt Cừu Diệu Pháp, kêu thảm một tiếng liền bay ra ngoài.

Ngay ở thanh niên buông tay một sát na, Cao Dư đã đến rồi Cừu Diệu Pháp bên cạnh.

Chạy nhanh kỹ năng kẹp theo trùng kích quá lớn lực, oanh liền đụng vào Cừu Diệu Pháp trong ngực.

Cừu Diệu Pháp liên tiếp lui về phía sau, nhưng vẫn giơ tay lên, dùng đao chuôi hung hăng đập vào Cao Dư trên bả vai, đau Cao Dư một cái cánh tay thật giống như phế bỏ, tại đụng ra Cừu Diệu Pháp sau đó, liền liên tiếp lui về phía sau, đặt mông ngồi trên mặt đất.

"Ta muốn giết ngươi con chim này tư!"

Cừu Diệu Pháp liên tiếp bị thương nặng, lên cơn giận dữ.

Hấn sư phụ cừu ngày mới, công phu mặc dù không phải mạnh nhất một cái, nhưng cũng là hạng thứ hai.

Không nghĩ tới hôm nay tại Biện Lương Thành Lý, hấn nhưng ngay cả ngay cả bị nhục. Đầu tiên là một người thanh niên, rồi sau đó lại là Cao Dư. . . Liên tiếp bị thương, làm cho hấn vô cùng phẫn nộ, đứng vững thân hình sau đó, liền dậm chân về phía trước, trong miệng đồng thời phát ra Mãng Ngưu một bản tiếng gào, chiếc kia côn đao nâng lên, liền bổ về phía Cao Dư.

Cao Dư cảm thấy, bả vai hấn thật giống như bể nát.

Ngồi dưới đất lại không đứng nổi, làm cho hấn chỉ có thể trở mắt nhìn đến chiếc kia côn đao đâm tới.

Sư phụ gạt ta!

Biện Lương ở đâu là cái gì an nhàn hưởng lạc chi địa, làm sao cảm giác so với tại Hàng Châu còn muốn hung hiểm đây

Tại lúc này, Cao Dư nhìn đến côn đao đâm tới, lại không có cảm thấy sợ hãi. Nội tâm của hấn ôn hòa, trong đầu vậy mà nhớ lại sư phụ lần trước dẫn hấn đến Biện Lương thì chuyển lời, trên mặt chợt toát ra một loại kỳ quái nụ cười.

Hôm nay, phải chết ở chỗ này sao

Hấn nhắm mắt, chờ lấy chiếc kia côn đao không có vào thân thể.

Nào biết ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, bên tai truyền tới một tiếng Sư Hồ một bản tiếng rống giận dữ.

"Cầu tặc, chỗ này dám dẫm thương Tiểu Cao Nha Nội!"

Một đạo nhân ảnh nhảy ra, trong tay đại thương vu vu một tiếng đâm ra, như như Giao Long Xuất Hải, phá không cang mớ hồ có rồng ngâm hồ gầm âm thanh.

Keng!

Kèm theo một tiếng vang thật lớn.

Côn đao bị thiết thương sụp đổ.

Lực lượng khổng lồ, thuận theo côn đao truyền đến tay, Cừu Diệu Pháp hét lớn một tiếng, liền tiếp lui về phía sau.

Tay hấn, mặc dù miễn cưỡng nắm côn đao, lại nứt gan bàn tay, máu tươi chảy đầm đìa.

Tại Cao Dur trước người, đứng một người trung niên, đại thương chỉ xéo, nét mặt đầy vẻ giận dữ.

"Giáo đầu, người trẻ nữa đến một chút, ta liền chết."

"Chỉ đồ thừa Nha Nội chạy đi quá nhanh, ta đây tay chân lắm cảm, có chút theo không kịp. . . Nha Nội, có thể muốn giết người này "

Người trung niên, chính là Đông Kinh 800 ngàn cấm quân tổng giáo đầu Trần Nghiễm.

Hắn một mực đang âm thầm bảo hộ Cao Dur, tại Cao Sùng các người khác tiến nhập kia nhà sau đó, hắn liền cùng sau lưng Cao Dur.

Khả trần rộng rãi không nghĩ nghĩ đến, Cao Dur sẽ ở đây đập trên gập phải Cừu Diệu Pháp.

Hắn càng không nghĩ đến, Cao Dur còn có một cái chạy nhanh kỹ năng. Kỹ năng này đừng có dùng nơi không có, chính là chạy nhanh! Hơn nữa có Nội Thiên Cương Quyết Pháp gia trì, tốc độ thật nhanh. Trần Nghiễm thương pháp xuất chúng, được xưng Đông Kinh Biện Lương phát súng đầu tiên. Thế nhưng, hắn Đề Túng Thuật cũng không phải là đặc biệt cao minh, đi bộ đuổi theo, càng thêm cố hết sức, cho tới ban này thiếu một chút liền tới trễ.

"Giữ lại hấn người sống, ta còn muốn hỏi khẩu cung."

"Tốt !"

Trần Nghiễm cũng không la toa, đẩy Thương đi trước.

Kia cây thương, phảng phất có sinh mệnh một dạng, rốt cuộc hướng theo Trần Nghiễm đi trước, ở trong tay cấp tốc bay lộn, trên đất vạch ra một rãnh thật sâu.

Ban này giao thủ, đã để Cừu Diệu Pháp biết rõ, mình không phải là Trần Nghiễm đối thủ.

Mà nay Trần Nghiễm hướng về phía hấn đi tới, chỉ riêng ngón này liền cho hấn biết, cùng Trần Nghiễm chênh lệch có khác biệt trời vực.

Chẳng lẽ nói, phải thất bại sao

Cừu Diệu Pháp hăm hại đồng bọn mình không có chút nào bắn khoãn, nhưng cùng lúc cũng là một gã cuồng nhiệt Minh Giáo giáo đồ.

Trần Nghiễm mỗi một bước, cũng để cho hấn cảm thấy áp lực thật lớn.

Hấn biết rõ, nếu như chờ Trần Nghiễm ra tay, hấn rất có thể ngay cả đánh trả cũng không có. . . Đây là một loại cao thủ đặc biệt có khí tràng, sự phụ hấn cừu ngày mới đồng dạng nắm giữ. Chỉ có điều cùng Trần Nghiễm chắc hẳn, cừu ngày mới cái loại này khí tràng, tựa hồ hơi yếu.

Cao thủ như thế, ngày khác nếu giá lâm Hàng Châu. . .

Cừu Diệu Pháp đột nhiên quyết tâm trong lòng, từ bên hông lấy ra hộp quẹt, ở bên cạnh trên đá bay sượt, nhất thời toát ra ánh lửa.

Cao Dur đột nhiên nghĩ đến sau đó đường hầm hai tiếng nổ, trong lòng nhất thời giật mình một cái.

"Giáo đầu, ngăn cản hấn, trên người hấn có hỏa khí!"

Trần Nghiễm nghe, hét lớn một tiếng liền dặm chân về phía trước.

Cùng lúc đó, Cừu Diệu Pháp đã ném côn đao, từ áo vật bên trong móc ra một cái giấy dẫn, hướng về phía hộp quẹt tiến tới.

Đây nếu như là nổ tung, sợ rằng so với sau đó đường hầm bên kia càng nghiêm trọng hơn. Bên kia dù sao không có người nào, có thể chung quanh đây, tất cả đều là người a!

"Giáo đầu, giết hấn!"

Cao Dur lại lần nữa kêu kêu.

Liên tục hai tiếng gào thét, Trần Nghiễm cũng biết sự tình nghiêm trọng tính.

Hấn không chút nghĩ ngợi, đại thương bất thành linh rời tay bay ra, giống như một con giao long đánh.

Chỉ nghe a hét thảm một tiếng, Trần Nghiễm kia cây thương cơ hồ vượt qua mọi người thị lực cực hạn. Chân trước xem đại thương ra tay, chân sau đại thương đã chạm vào Cừu Diệu Pháp ngực. Không đợi Cao Dur thấy rõ Trần Nghiễm là như thế nào cử động, hấn đã đến rồi Cừu Diệu Pháp trước người, đưa tay bắt lại thân thương, rồi sau đó hét lớn một tiếng, một tay dùng sức, đem Cừu Diệu Pháp cơ thể bốc lên giữa không trung, một cái chân dặm chân trút ra, oanh một tiếng giẫm đạp trên đất, sau đó đem Cừu Diệu Pháp hung hăng đập xuống đất.

Trần Nghiễm một cước này bước ra, liền cả mặt đất đều chấn động một chút.

Kìa Cừu Diệu Pháp rơi trên mặt đất, hộp quẹt đã bay ra ngoài thật xa, cả người xương cốt đều giống như nát bấy, như là bùn nát một bản nằm trên đất.

"Giáo đầu, đây chính là người nói Bá Vương Thương sao "

Cao Dư đã đứng lên, khắp khễnh đi tới Trần Nghiễm bên cạnh.

Lần trước, Trần Nghiễm cùng Lỗ Trí Thâm giao thủ, quá nhanh, hấn nhìn không quá rõ ràng.

Mà lần này, hấn nhìn rõ!

Giống như Cao Dư mình theo như lời như vậy, hấn công phu quyền cước cực yếu, có thể nhấn lực lại cao mình rất. Trần Nghiễm một thương này, hiển thị rõ sự cao thâm trình độ. Cao Dư cảm thấy, nếu để cho Trần Nghiễm cùng sư phụ giao thủ, chỉ sợ sư phụ cũng chưa chắc năng lực dễ dàng thủ thắng.

Trần Nghiễm khẽ mỉm cười, "Chính là Bá Vương Thương. . . Nha Nội bây giờ muốn học, còn kịp!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Chúng hài lòng cầu (minh chủ ta vốn không phải là ta hai / ba)

"Không học tập!"

Không đợi Trần Nghiễm nói xong, Cao Dư liền như đinh chém sắt trả lời. ㄟㄎㄣㄣ. Sui môn G. ㄌㄞ

Hấn nhẹ giọng nói: "Giáo đầu, người và ta tương giao, quý ở tương tri.

Người biết ta tính tình, lười biếng chặt, không thích học tập võ. Hơn nữa, nếu thật là theo người học tập Thương, chúng ta giao tình có thể thì trở nên mùi vị. Ta không muốn phức tạp như vậy, đơn giản, người xem ta thuận mắt, ta coi người thuận mắt, đủ rồi.

Bất quá, người nếu thật muốn thu đồ đệ. . ."

"Mã Đại Trắng không thể, hấn căn cốt tráng kiện, thích hợp Trí Thâm Trường Lão cái loại này Hoành Luyện Công Phu, không thích hợp ta lộ số."

"Không phải, ta nói không phải Mã Đại Trắng "

"Ồ "

"Hắc hắc, người đừng vội, chờ ta đem chuyện này giải quyết xong, lại nói rõ với người."

Cao Dư trong đầu, thoáng hiện một bóng người xinh đẹp.

Kìa nha đầu chết tiệt kia trong ngày đối với ta vũ đao lộng thương, nói không chừng sẽ thích.

Hấn lắc lắc đầu, đem nghĩ bậy bỏ ra, bước đi tới Cừu Diệu Pháp trước thi thể, rồi sau đó chậm rãi ngồi xuống thân thể. . .

Trận này hỗn loạn, động tĩnh cũng không nhỏ.

Mặc dù nói không có nháo nháo xảy ra án mạng đến, cũng không thiếu người bị thương.

Biện Lương mỗi con đường, miếng ngồi một cái, đều sắp đặt quân cửa hàng.

Kim lương cầu miếng ngồi một cái là cái trung đẳng quy mô miếng ngồi một cái, tổng cộng có hai cái quân cửa hàng. Gây ra động tĩnh lớn như vậy, canh giữ ở quân cửa hàng bên trong sai dịch tự nhiên không có khả năng làm như không thấy, rồi rít chạy tới kiểm tra.

"Nha Nội, phân biệt dịch tới rồi."

Không đợi Cao Dư mở miệng, lúc trước kia ngăn trở Cừu Diệu Pháp thanh niên lại đi tới.

Hắn nhìn qua rất chặt vật, trên thân hết mấy chỗ đã rách nát, trên cánh tay còn có trầy da vết tích.

"Nha Nội trước tiên kiểm tra thi thể, ta đi cùng sai dịch nói rõ."

"Ngươi" Trần Nghiễm nhìn thanh niên một cái, ý tứ hình như là đang nói: Ngươi có thể ngăn cản sai dịch sao

Thanh niên khẽ mỉm cười, "Ta gọi là Mạnh Việt, gia phụ là bảo vệ cùng điện Đại Học Sĩ Mạnh Xương linh. Ta bây giờ, ngay ở Khai Phong Phủ làm việc."

"Nguyên lai là Mạnh Nha Nội!"

Trần Nghiễm nghe, liền vội vàng hành lễ.

Đây Biện Lương Thành Lý, quả thật là khắp nơi Nha Nội.

Không cần thận, liền lại xuất hiện một vị bảo vệ cùng điện Đại Học Sĩ công tử. Trần Nghiễm mặc dù võ nghệ cao cường, lại không dám thờ ơ.

Mạnh Việt xoay người, cũng là khắp khểnh tiến lên đón sai dịch.

Hắn nói: "Ta là Khai Phong Phủ Nghi Tào Mạnh Việt, các ngươi không cần kinh hoảng.

Có tặc nhân nháo sự, đã đến tội. . . Hiện quân Tuần viện còn người tương lai, các ngươi liền ở ngay đây duy trì tốt trật tự, hỏi thăm miệng ghi âm, chờ lát nữa có quân Tuần viện người khi đi tới, các ngươi tại tại bọn hắn tiếp nhận. Trước đó, nhất định phải trấn an được mọi người."

"Nguyên lai là Mạnh Nghi Tào."

Sai dịch nghe, liền vội vàng hành lễ.

Bọn họ lập tức tản ra, trấn an bốn phía bách tính, cũng duy trì trật tự.

"Nha Nội, đang tìm cái gì "

Trần Nghiễm đi tới Cao Dư bên cạnh, thấy Cao Dư đang cẩn thận từng li từng tí, từ Cừu Diệu Pháp trên thi thể gỡ xuống áo vật, rồi sau đó lấy ra 5 cái buộc chung một chỗ da móng ống trúc. Cao Dư biểu tình rất nghiêm túc, đem ống trúc lấy ra sau đó, chậm rãi để dưới đất, rồi sau đó đem trên ống trúc giấy dẫn lựa ra, cuối cùng mới dùng chủy thủ cắt ra ống trúc, lộ ra bên trong Thiết Phiến cùng hoá dược.

"Đây là. . ."

Mạnh Việt đi lên trước, nghi hoặc hỏi.

"Hóa khí!"

Cao Dư dùng ngón tay chà xát lên một chút bột phấn, tại trước mũi người một cái.

"Là Bạo Hóa Dược, bất quá phối phương có chút biến hóa, so với đều làm viện bây giờ sử dụng phối phương, cao minh hơn một chút."

Mạnh Việt sợ hết hồn, liền vội vàng lùi về sau hai bước.

Hắn tại Khai Phong Phủ thủ đoạn, tự nhiên biết rõ hỏa khí lợi hại.

Chột nghe ban nãy hắn ngăn trở kia tặc trên thân người, lại vẫn ẩn tàng hoá dược, cũng sắc mặt không khỏi trắng bệch.

Cao Dư ngược lại không lớn để ý, hắn nắm giữ cao cấp Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, mỗi lửa thuốc từ không xa lạ gì. Loại này Bạo Hóa Dược uy lực, kém hơn hắn Oanh Thiên Lôi. Nói thật, nếu giống nhau dung tích, lấp vào ngang hàng số lượng hoá dược. Hắn Oanh Thiên Lôi hoá dược uy lực, ít nhất phải so với cái này loại hoá dược lớn còn nhiều gấp đôi. . . Cho nên Cao Dư cũng không thêm để ý, liền bỏ qua một bên.

Hắn mở ra áo vật, liền thấy bên trong có hơn trăm viên vàng lá, còn có thật dày một chồng Tiền dẫn đến.

Trừ lần đó ra, còn có một cuộn da dê trục cùng một phong thơ. Tin kia Phong, đã bị máu tươi thấm thấu, chữ viết phi thường mơ hồ.

Trong lúc mơ hồ, hắn chỉ có thấy dược phía trên có chúng hài lòng cầu dòng chữ.

Cái này, cần phải hơ khô sau đó, nghĩ biện pháp khôi phục chữ viết mới được. . .

Cao Dư chính là muốn đem thư thu, chột nghe miếng ngói một cái bên ngoài người hô ngựa hí tiếng vang lên.

Một đội nha dịch tay cầm tảo liên, cái cùm bằng gỗ cùng đao côn xông tới, một người cầm đầu, ước chừng tại 30 trên dưới, đáng về phi phạm

"Tránh ra tránh ra!"

Bọn nha dịch cao giọng kêu uống, đám người rồi rít né tránh.

"Là Hữu Quân tuần sứ Đinh Thịnh!"

Mạnh Việt nhận ra người, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn tiến đến một bước, cao giọng nói: "Đinh quân Tuần, tại sao nhăm nhuộm "

"Là Mạnh Nghi Tào a. . . Bên này đến tột cùng chuyện gì xảy ra bên ta mới nhận được thông báo, nói là Kim lương cầu sau đó đường hầm xảy ra lần hai nổ tung. Kết quả đi qua miếng ngói giờ Tý sau khi, lại nghe người ta nói nơi này xảy ra nhân mạng, đến tột cùng là trạng huống gì "

Đinh Thịnh trái lại rất có lễ phép, nghi hoặc hỏi thăm Mạnh Việt.

"Đúng như vậy, ta là trước điện đều Thái Úy Cao Cầu chỉ từ Cao Dư.

Lúc trước, ta phát hiện có Đông Nam man tử, ý đồ tại Kim Minh ao bất chính, cho nên liền phái người theo dõi. . . Gia phụ đã thông báo rồi Niếp phủ Tôn, nghĩ đến người có phải là vì việc này tiến tới không phải là là chúng ta tự tiện hành động, mà là tặc người ý đồ thoát đi, ta bắt đắc dĩ hạ lệnh lùng bắt đối phương, kết quả tặc nhân từng nhóm chạy trốn, vì vậy dẫn phát nổ tung. Sau đó đường hầm bên kia, có trước điện Tư Đồ Đầu, Bảo Nghĩa Lang Cao Sùng dẫn người duy trì trật tự, quân Tuần có thể phái người trước đi kiểm tra. Tên tặc này người, hẳn là đứng Trùm Thổ Phỉ, ta từ Kim lương cầu sau đó đường hầm một đuôi sát qua đây, cuối cùng đem hắn đánh chết. . . Trên người hắn, còn mang theo có hỏa khí."

Cao Dư cảm thấy, mình đã giải thích vô cùng rõ ràng.

Thế nào chỉ kia Đinh Thịnh nghe, lại cười lạnh một tiếng nói: "Nguyên lai là Cao Thái Úy chỉ từ, Tiểu Cao Nha Nội.

Xin lỗi, ta cũng không có nhận được phù tôn mệnh lệnh, càng không biết có cái gì tặc nhân. . . Trái lại Nha Nội cũng quá gan lớn, ý vào lệnh tôn là Thái Úy, liền mục vô pháp kỷ phải không đây Biện Lương Thành Lý, tất cả hỏa bất tập trộm sự vụ, đều có Khai Phong Phủ phụ trách, quy về quân Tuần viện hành động. Người tự ý xông vào nhà dân, còn xảy ra nổ tung, và sinh mệnh kiện. . .

Nha Nội, liền là lệnh tôn, sợ cũng chịu trách nhiệm không tốt. . . Người tới, đem Tiểu Cao Nha Nội bắt lại."

"Đinh quân Tuần, người cái này làm sao "

Mạnh Việt nghe, giận tím mặt, lạnh lùng nói: "Tiểu Cao Nha Nội là bắt trộm, tại sao phải đem hắn bắt lại "

"Mạnh Nghi Tào, quân ta Tuần viện tự có quân ta Tuần viện làm việc phương hướng cũng không đến phiên người Tư Lục Tư nhúng tay hỏi tới. Có vấn đề gì, người có thể tự lấy hướng về phía phù tôn bẩm báo, nhưng ta là dựa theo quy củ làm việc, người tốt nhất chớ có tại gây trở ngại ta công cán."

Nói xong, Đinh Thịnh khoát tay chặn lại, liền thấy mấy tên nha dịch liền ủa lên.

Trần Nghiễm thấy vậy, cũng không khỏi giận dữ, liền muốn động thủ ngăn trở.

Cao Dư liền vội vàng đem hắn ngăn cản, thấp giọng nói: "Giáo đầu, chớ xúc động, trong này nhất định sẽ kỳ hoặc.

Hắn nói không sai, hỏa bất tập trộm sự tình, vốn là hắn chức trách, ta thiện tự động thủ, đã vi phạm rồi luật pháp. . . Bỏ triều lấy luật pháp thống trị thiên hạ, ta tuy là Thái Úy chỉ từ, có lỗi chính là có sai, lại chống cự lại chính là tội thêm một bậc."

Nói xong, hắn nhìn đến Đinh Thịnh, khẽ mỉm cười.

"Nếu ta chống cự lại, nghĩ đến đình quân Tuần thì càng có mượn cớ, cố gắng giáo huấn ta, đúng không "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Lao ngục tai ương

Đinh Thịnh sắc mặt, xuất hiện biến hóa.

Tuy rằng kia biến hóa cực kỳ nhỏ xíu, cũng đã vào Cao Dư con mắt.

Cao cấp nghe lời đoán ý, làm cho Cao Dư có lấy phi phạm sức quan sát. Hắn đầu óc cấp tốc chuyển động, rất nhanh thì đoán được đầu mối.

"Người nói những gì đó bản quan công bình chấp pháp, cần gì mượn cớ."

"Xác thực không cần thiết mượn cớ, chỉ có điều ban này đình quân Tuần lúc nói chuyện ánh mắt lóe lên, hiển nhiên những lời này cũng không phải là xuất phát từ nội tâm."

Làm cho ta đoán một chút xem, đình quân Tuần cùng ta vốn không quen biết.

Ta lưu lạc khắp nơi mười lăm năm, tháng này mới về đến Biện Lương cùng phụ mẫu trọng tỵ, nói cách khác giữa người và ta, cũng không ân oán. . . Đã như vậy, đình quân Tuần cũng không có đạo lý đến làm khó ta mới đúng. Nhưng bây giờ. . . Đình quân Tuần, người càng là không nhìn ta, thì càng lộ ra chột dạ. Người cũng không phải là nghĩ muốn giáo huấn ta, mà là muốn làm cho phụ thân ta mặt mũi không ánh sáng, đúng không?

Bất quá, người không có khả năng cùng phụ thân ta có ân oán, bởi vì người còn chưa đủ tư cách.

Là người người sau lưng. . . Thật, chính là người sau lưng người! Người muốn giúp đỡ người sau lưng người, thông qua ta để giáo huấn phụ thân ta."

"Nói vậy, nói vậy, người sao dám như vậy bêu xấu bản quan!"

Đinh Thịnh mặt, lúc xanh lúc trắng, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Mà một bên Mạnh Việt tất kinh ngạc nhìn đến Cao Dư, trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

Hắn biết rõ Cao Dư tồn tại, chỉ là chưa từng thấy qua. Dĩ nhiên, bởi vì Cao Dư là Cao Cầu chi tử, hắn đối với Cao Dư cũng không tính là quá thích. Thật không nghĩ đến, hôm nay sẽ dưới tình huống này cùng Cao Dư quen biết, càng đưa tới hắn cực kỳ hứng thú.

"Giáo đầu, chúng ta ngồi tù đi, tránh cho cho người ta có giáo huấn chúng ta lý do."

Đinh Thịnh khí thế, đã hoàn toàn không có.

Cao Dư lại cười cười, nhìn đến kia nha dịch nói: "Người bây giờ thật phải cho ta mang gia sao "

Mạnh Việt nói: "Đình quân Tuần, người nếu nói phải dựa theo quy củ làm việc, biết được Khai Phong Phủ đại lao nhốt người, phần lớn đều là chưa trải qua phán quyết người hiểm nghi, và người chứng. Đây các loại tình huống xuống, nếu đối phương chưa phản kháng, liền không thể phi gia mang khóa."

Chơi đùa luật pháp sao

Mạnh Việt tuy không phải nhân sĩ chuyên nghiệp, mà dù sao là Tư Lục Tư sáu Tào thuộc quyền.

Kia nha dịch nghe, cũng lộ ra vẻ khó xử.

Hắn thấy rõ rồi, đây là thần tiên đánh nhau, tiểu quỷ gặp họa. Đối với hắn lời nói, phía sau là trước điện đều Thái Úy Cao Cầu, không phải là hắn có thể trêu chọc; nhưng hắn còn muốn trong nha môn người hầu, lại không thể cãi lại Đinh Thịnh. Mà Đinh Thịnh, cũng có bối cảnh.

Hắn, có thể làm sao

"Đi thôi, ta tùy các người đi chính là, hồi đến như vậy lâu, còn không có ở qua Khai Phong Phủ đại lao đi."

Nói xong, Cao Dư hướng Đinh Thịnh phui một cái.

"Đình quân Tuần, ta sẽ không làm người khó xử, yên tâm đi."

"Mạnh Nghi Tào, còn muốn làm phiền người một chuyện, đi Kim lương cầu sau đó đường hầm đi một lần."

Nói cho Bảo Nghĩa Lang, chớ có phản kháng, ta tại Khai Phong Phủ trong đại lao chờ bọn hắn. Như có thương vong, tất cả hậu sự cùng tiền tử, ta Cao gia sẽ tự gánh vác. Làm cho tất cả mọi người yên tâm, thành thành thật thật, theo ta cùng đi một lần Khai Phong Phủ đi."

Mạnh Việt nói: "Nha Nội yên tâm, ta liền tới đây."

Cao Dư chấp tay, hướng về phía Mạnh Việt vái chào, liền khép khếnh chuẩn bị rời đi.

Trần Nghiễm thấy vậy vội vàng tiến lên hai bước, dắt díu lấy Cao Dur, đối với Đinh Thịnh nói: "Đinh quân Tuấn, tại hạ cảm quân Thương bồng tổng giáo đầu Trần Nghiễm, hôm nay sự tình, ta ghi nhớ, chúng ta sau này gặp lại."

Cảm quân Thương bồng tổng giáo đầu

Đinh Thịnh sợ hết hồn, tiến đến một bước làm bộ muốn nói, nhưng này lời đến bên mép, lại nuốt trở vào.

Hắn biết rõ, mình có phiền toái!

Không sai, súng này bồng tổng giáo đầu không ra gì, căn bản không coi là quan chức.

Chính là Biện Lương phát súng đầu tiên danh tiếng, Đinh Thịnh chính là nghe qua. Trọng yếu nhất là, kia trong cảm quân, có rất nhiều người đều xuất từ Trần Nghiễm danh nghĩa. Cho nên ở một trình độ nào đó, Trần Nghiễm cái này không ra gì giáo đầu, cũng không dễ dàng trên chọc. . .

Nguyên lai muốn làm cứu cứu hả giận, có thể bây giờ nhìn lại, cần phải cứu cứu ra mặt mới được!

Đinh Thịnh có ý lập tức rời khỏi, nhưng một bên Mạnh Việt lại nhìn chăm chăm.

Đây Mạnh Việt cũng không phải hảo tương dữ, là Tư Lục Tư Nghi Tào. Tuy nói hắn và Đinh Thịnh sẽ không sinh ra cái gì đồng thời xuất hiện, không ngăn được người ta thân phận đồng dạng không thấp. Cõi đời này, có mấy loại người không thể đắc tội, người có học tuyệt đối thuộc vào một loại trong đó.

Đinh Thịnh có chút hối hận, hắn phát hiện, hắn hôm nay cử động, tựa hồ là có chút lỗ mẫn. . .

Các sai dịch bắt đầu kiểm tra thực hư thi thể, bất quá khi nhìn đến Cừ Diệu Pháp thi thể sau đó, cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Cừ Diệu Pháp là bị Trần Nghiễm đâm chết, thể nhưng tại tất thờ lúc trước, lại bị Trần Nghiễm miễn cưỡng té giải tán cốt đầu. Chỉ nhìn hắn trước khi chết kia mắng nhiếc bộ dáng, cũng biết đó là một loại bức nào lãnh hội. Đây Biện Lương phát súng đầu tiên, quả nhiên danh bất hư truyền.

+++++

Phía ngoài đoàn người, Triệu Kim La ngăn cản Triệu Cầu.

"Người muốn đi làm gì "

"Ta, ta muốn đi cứu xuống Nha Nội."

"Người làm sao cứu "

"Cái này. . ."

Triệu Cầu không khỏi chán nản, chột cúi đầu.

Không sai, hắn là hoàng tử, chột nghe vào, địa vị không thấp.

Chính là hắn hoàng tử này, lại không có thực quyền, ai lại sẽ nghe hắn phân phó Quan Gia dưới gối, con cháu rất nhiều. Trưởng tử Triệu Hằng, là khâm định thái tử; Tam ca Triệu khai thiên tư thông minh, hơn nữa lại là ý tứ quý phi chi tử, cùng Triệu Đa Phú là thân huynh muội, từ nhỏ do Trịnh Hoàng Hậu nuôi dưỡng, rất được Quan Gia yêu thích. Dùng Quan Gia kể chuyện, Triệu khai là bảy con bên trong đứng đầu giống như hắn hải tử.

Mà hắn. . .

Triệu Kim La thấy vậy, không khỏi sinh lòng thương hại.

Nàng đương nhiên minh bạch Triệu Cầu tâm lý khổ, vì vậy thấp giọng nói: "Đây Cao Nha Nội, trái lại cùng phụ thân hắn bất đồng.

Trên thân giang hồ khí rất nặng, lại cực kỳ thông minh. . . Yên tâm đi, so với hắn người càng biết tự vệ. Ban này ban ngày ban mặt, ngay trước nhiều người như vậy nói ra lời nói kia đến, đây quân tuân sứ liền không dám làm gì hắn. Chuyện này, tốt nhất làm cho huyền huyền ra mặt."

"Ừ"

"Chúng ta lần này trở về, làm cho huyền huyền đem hôm nay kiến thức nói cho phụ thân."

Triệu Cầu ánh mắt sáng lên, đã minh bạch Triệu Kim La ý tứ.

Chính mình vị này Tam tử, quả nhiên không bình thường. Mặc dù nói, nàng thói quen cuộc sống cùng người bình thường không hợp, đúng là có chủ kiến người.

Chuyện này, hắn là đúng Cao Thái Úy cùng Đinh Thịnh người sau lưng đánh cờ.

Kia hẳn không phải là chuyện nhỏ, tốt nhất làm cho Quan Gia ra mặt.

Mà Triệu Đa Phú, đúng là có khả năng nhất ảnh hưởng Quan Gia người. . .

Nghĩ tới đây, Triệu Cấu liền dắt Triệu Đa Phú tay, chuẩn bị rời khỏi.

Triệu Đa Phú quệt mồm, tiều trên mặt lộ ra vẻ giận dữ, "Tam tỷ, Cữu ca, chúng ta tại sao không đi ngăn trở."

"Huyền huyền, không phải là chúng ta không muốn ngăn trở, mà là. . . Chúng ta ra mặt, cũng chưa chắc hữu dụng."

"Chính là cái kia tiều ca ca là người tốt, cái kia phá hư người vì sao phải làm khó hẳn đây "

"Bồi vì, hẳn ghen tị."

"Hẳn là người xấu, người rất xấu!"

Mới vừa, Cao Dư đang chạy cứu trẻ sơ sinh cử động, bị Triệu Đa Phú thấy một cái rõ ràng.

Nàng cùng Triệu Kim La không giống nhau, mới chín tuổi, lại có Trịnh Hoàng Hậu cùng Quan Gia sủng ái, chính là hồn nhiên ngây thơ. Nàng sẽ không để ý Cao Dư là ai nhi tử, nàng để ý, chỉ có đúng sai. Dưới cái nhìn của nàng, Cao Dư ban nãy cứu người, là người tốt; Đinh Thịnh làm khó Cao Dư, cho dù là người trong quan phủ, cũng là một người xấu, hơn nữa còn là một một người rất xấu!

Đen nhánh mắt tộc tử chuyển động, Triệu Đa Phú quệt mồm, chu mặt, trong lòng đã có quyết định: Sau khi trở về, nhất định phải đem hôm nay sự tình nói cho phụ thân. Muốn phụ thân trừng phạt kia một người rất xấu! Ừ, nhất định phải hung hăng trừng phạt. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Tổ cáo (một)

Kim Lương sau đó đường hầm lần hai nổ tung, cũng không kinh động nội thành.

Nhưng thân ở trong hoàng cung Quan Gia như trước lấy được tin tức, tức giận không dứt.

Từ hẳn lên ngôi đến nay, đến bây giờ đã có hai mươi năm. Trong hai mươi năm, tuy nói không coi là chính lệnh sáng sủa, nhưng là coi như là khá lắm rồi. Mà nay, ngay ở hẳn mí mắt xuống, lại xuất hiện lần hai nổ tung, cho dù là tại ngoại thành, cũng để cho hẳn sợ hãi không dứt.

"Trương Dịch!"

"Quan Gia phản phò."

"Lập tức đi khai phong Phủ, hỏi thăm Niếp Xương, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra "

Trương Dịch là Huy Tông Hoàng Đế tâm phúc, Quan Gia đối với hẳn có thể nói là tín nhiệm có thừa. Luận quyền thế, hẳn có thể không so được với Đồng Quán cùng lương sư thành, nhưng cho dù là Đồng Quán hai người, cũng không dám tùy tiện đắc tội. Bởi Trương Dịch theo Vượng Bạ Giá khoáng, lấy thân sơ quan hệ lời nói, không thể nghi ngờ Trương Dịch cùng Quan Gia thân cận hơn. Chỉ có điều, cái này Trương Dịch rất cẩn thận, từ không tham dự tranh đấu.

Trương Dịch cũng nghe nói Kim Lương cầu nổ tung án kiện, vội vàng lĩnh mệnh rời đi.

Bất quá ngay ở hẳn chuẩn bị lúc ra cửa, một cái thân ảnh kiêu tiều, tựa như một trận gió xông vào Khôn Ninh Điện đông Tầm Các bên trong. . .

"Cha, cha, ta đã trở về!"

Kia Tiểu Khả Nhân vừa vào cửa, liền tiếng hoan hô la lên.

Khôn Ninh Điện, là tẩm cung Trịnh Hoàng Hậu.

Quan Gia đa tình, trong cung tần phi vô số, mà Trịnh Hoàng Hậu cũng không phải là được sủng ái nhất.

Nhưng mà, Hoàng Hậu hiểu chuyện, hiểu được Quan Gia sở thích, cũng biết tiến thoái. Cho nên tự đại quan điểm ba năm thành là hoàng hậu sau đó, mười năm qua thánh sủng không suy, địa vị vững chắc. Nàng chưa bao giờ tranh sủng, con tuấn thủ nghiêm ngặt đến Hoàng Hậu chức trách, thay Quan Gia quản lý hậu cung.

Từ xưa tới nay, đây trong hậu cung, từ không phải ít rồi lục đục với nhau, còn có kia không nhìn thấy đao quang kiếm ảnh.

Thế nhưng đối với Trịnh Hoàng Hậu lời nói, này cũng không coi là cái gì.

Nàng vốn là từng bước từng bước đi tới vị trí này bên trên, trong lúc còn có cùng đã sớm quá cố Vương hoàng hậu, và ý tứ quý phi trong lúc đó tranh đấu. Kia quyền biến thủ đoạn, sớm song trong lòng. Thêm nữa nàng thủ đoạn cao minh, lại biết lôi kéo người, cho nên đem cái như vậy đại hậu cung, thống trị ngay ngắn rõ ràng. Tranh đấu, không thể tránh khỏi! Nhưng tất cả mọi người, đều phải biết phân tấc.

Đây, chính là nàng nguyên tắc!

Ai nếu như không biết phân tấc làm bậy, mặt ngoài ôn hòa mềm yếu Trịnh Hoàng Hậu, liền biết hiện ra tàn nhẫn một mặt.

Trong mười năm, chết ở trong tay nàng tần phi có mấy chục người nhiều. Nhưng không quản đến chết bao nhiêu người, lại không có người ta nói nàng không phải.

Đây chính là Trịnh Hoàng Hậu chỗ cao minh.

Nàng đã từng cùng Tam hoàng tử, cũng là vận Vương Triệu giai huynh muội mẫu thân là tử địch, hai người xấu xa không ngừng. Chính là tại ý tứ quý phi sau khi chết, nàng lại chủ động gánh vác rồi nuôi dưỡng Triệu giai huynh muội trách nhiệm, hơn nữa cực kỳ tận tụy với công việc, đối với huynh muội hai cái sủng ái có thừa, thậm chí vượt qua đối với nữ nhi ruột thịt sủng ái. Chỉ bằng một điểm này, trong cung ai không tán dương nàng nhân hậu

Chính là bởi vì như vậy, Quan Gia đối với Hoàng Hậu rất là kính trọng.

Tuy rằng hắn không thường nghỉ tại tại Khôn Ninh Điện, có thể mỗi lúc trời tối đều sẽ tới đông Tả Các ngồi một chút, theo Trịnh Hoàng Hậu tán gẫu một chút.

Khôn Ninh Điện, chia làm đông tây hai cái Tả Các.

Trong đó đông Tả Các là Trịnh Hoàng Hậu chỗ cư trú, mà Tây Tả Các chính là hoàng tử Hoàng nữ môn ở chỗ.

Triệu Cát tâm tình, vốn là rất kém cỏi, chính là ở đằng kia Tiểu Khả Nhân chạy vào sau đó, trên mặt hung ác nhất thời tiêu tán, chiếm lấy là cùng húc ầm áp nụ cười. Hắn bây giờ vẫn chưa tới 40, đang là nam nhân tốt nhất tuổi tác, thành thực có quyền thế.

Thêm nữa hắn sở thích phong nhã, cho nên trong lúc giờ tay nhấc chân, đều lại phát ra một loại cực kỳ khi chất mê người.

Tiểu Khả Nhân một đầu liền đâm vào trong ngực hắn, "Cha, cha, Huyền Huyền rất muốn ngủ!"

Cho dù là có nhiều hơn nữa không vui, nghe được Tiểu Khả Nhân làm nũng tựa như lấy lòng, cũng để cho Triệu Cát tâm lý, ấm áp, vui vẻ cực kỳ.

Hắn cười ha ha, đem Tiểu Khả Nhân ôm, làm cho nàng ngồi ở trên chân.

Mà lúc này, Triệu Cấu cùng Triệu Kim La cũng dắt tay nhau đi vào.

Nhìn thấy ngồi ở Triệu Cát trên chân Triệu Đa Phú, Triệu Cấu trong mắt lộ ra một tia hâm mộ.

Từ nhỏ đến lớn, Quan Gia cũng không có thân thiết như vậy ôm qua hắn. . .

"Hài nhi, gặp qua phụ thân, Hoàng Hậu!"

Triệu Cấu tiến đến, khom người vấn an.

Triệu Kim La tất đứng ở Trịnh Hoàng Hậu sau lưng, một bộ trong treo nhưng lạnh lùng bộ dáng.

Trịnh Hoàng Hậu mỉm cười nói: "Hôm nay khổ cực Cửu ca rồi, phụng bồi các nàng đi ra ngoài chơi đùa bốn."

"Đây là hài nhi bốn phận."

Triệu Cát lại không có để ý Triệu Cấu, chỉ lo trêu chọc Triệu Đa Phú, hòa nhã nói: "Huyền Huyền, hôm nay chạy đi đi nơi nào chơi đùa "

"Cửu ca dẫn chúng ta, đi Kim Lương cầu miếng ngói một cái."

Triệu Cát tâm lý hơi hồi hộp một chút, ngẩng đầu hướng về phía Triệu Cấu nhìn sang.

Đây cũng là Triệu Cấu đi vào đông Tả Các đến nay, lần đầu tiên chú ý Triệu Cấu.

"Các người đi Kim Lương cầu miếng ngói một cái có thể gặp nguy hiểm gì "

Triệu Cấu tâm lý một lộp bộp, cũng biết Kim Lương cầu sự tình, đã truyền đến trong cung, bị Quan Gia biết được.

Hắn đang muốn mở miệng, Triệu Đa Phú đã giành nói: "Cha, Huyền Huyền hôm nay thấy được bắt người xấu."

"Ừ"

"Có một cái tiểu ca ca tại miếng ngói một cái bên trong bắt người xấu. . . Cái tên xấu xa kia thật xấu, còn đoạt nhà khác trẻ sơ sinh ném ra ngoài, bị cái kia tiểu ca ca cứu. Cuối cùng, cái tên xấu xa kia bị tiểu ca ca giết, lúc ấy thật tốt đặc sắc a."

"Chuyện gì xảy ra "

Triệu Đa Phú nói bừa bãi, có chút không biết.

Triệu Cát mi tâm nhú một cái, ánh mắt lại lần nữa rơi vào Triệu Cấu trên thân.

Đây cũng là tối hôm nay, Triệu Cát lần thứ hai xem mình. Triệu Cấu tâm lý không khỏi chấn động, nhẹ giọng nói: "Là cao Thái Úy ấu tử (*con út)."

"Người là nói Cát Tường Nhi tại sao lại kéo tới rồi Cát Tường Nhi "

Trịnh Hoàng Hậu một bên khẽ mở hơi thở mùi đàn hương từ miệng, nhìn như hỏi thăm, kì thực là đang nhắc nhở Triệu Cát.

Triệu Cát nói: "Chuyện này, cùng lớp mười một có lớn quan hệ "

Hắn và Cao Cầu thật sự là quá quen, thành thực đến tại lúc không có ai, sẽ trực tiếp xưng hô 'Lớp mười một' .

"Đúng như vậy, Tiểu Cao Nha Nội thật giống như phát hiện có người ở Thành Lý mưu đồ bất chính, vì vậy chạy đi bắt.

Kết nếu như đối phương có một người chạy tới miếng ngói một cái, Tiểu Cao Nha Nội một mình đuổi bắt, cũng cùng đối phương triển khai vật lộn, đem đối phương chế phục."

Trên thực tế, Triệu Cấu cũng không rõ lắm tối nay tình trạng, chỉ có thể có sao nói vậy.

Bất quá, hắn cũng không có nói ra hắn và Cao Dư sớm nhận biết sự thật, bởi vì hắn còn muốn từ Cao Dư trong tay, mua được Khoái Tuyệt Thi Tình Thiếp.

"Đây cái gì lộn xộn, Cát Tường Nhi làm sao biến thành Bộ Khoái "

Cao Dư tên, là Triệu Cát khâm ban thưởng, tự nhiên khắc sâu ấn tượng.

Tuy nói Cao Dư sau khi trở lại, hắn vẫn không có triệu kiến Cao Dư, một mặt là cảm thấy không cần thiết, mặt khác cũng không lớn để ý.

"Phụ thân, Tiểu Cao Nha Nội không phải Bộ Khoái, nhưng hắn bị quân Tuần viện người, bắt đi!"

Triệu Kim La tại Trịnh Hoàng Hậu sau lưng nhẹ giọng nói một câu, liền ngậm miệng lại.

Trịnh Hoàng Hậu kinh ngạc quay đầu, nhìn Triệu Kim La một dạng.

Chính mình nữ nhi là cái gì tính tình, nàng rất rõ. Có lúc, nàng đều hối hận năm đó làm cho Triệu Kim La làm Cur Sĩ, cho tới tính tình trong trẻo nhưng lạnh lùng, bình thường người nào đều không để ý thái. Mà nay, nàng lại chủ động nói về người ta, trái lại thú vị. . .

"Cửu ca, người từ từ nói, đừng nóng."

"Cha, cái kia làm quan là một người xấu."

Rúc vào Triệu Cát trong lòng Triệu Đa Phú, lại không đúng lúc chen vào một câu.

Nhìn nàng quệt mồ hôi, chu mắt, vẻ mặt mất hứng tiểu bộ dáng, vừa ý đau phá hủy Triệu Cát, liền hỏi: "Huyền Huyền nói, lại là cái nào "

"Là Khai Phong phủ Hữu Quân tuần sứ Đinh Thịnh."

"Làm sao "

"Người kia tới chậm không nói, thứ nhất liền không phân tốt xấu, muốn bắt đi Tiểu Cao Nha Nội, nói Tiểu Cao Nha Nội không có quyền lực ở trong thành bắt người; Tiểu Cao Nha Nội nói, cao Thái Uy đã sai người đi khai phong Phủ trình báo rồi, chính là chậm chạp không thấy động tĩnh, cho nên có chút bất đắc dĩ. . . Chính là kia Đinh Thịnh lại không chịu nghe, không nên bắt đi Tiểu Cao Nha Nội, còn nói năng lỗ mãng."

Triệu Cát nghe, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: 1 người tốt (hai)

Kim Lương Cầu phía sau đường hẻm, khoảng cách Kim Lương Cầu miêng ngói một cái không tính là xa.

Nói cách khác, kia hai tiếng nổ, nhất định cùng Cao Dư có liên quan.

Triệu Cát đương nhiên tin tưởng, không phải Cao Dư đang làm chuyện. Hắn mặc dù không có gặp qua Cao Dư, chính là mấy ngày nay đến, mỗi lần cùng Cao Cầu gặp mặt, cũng sẽ nghe được Cao Cầu khen ngợi Cao Dư lời nói, cũng biết, kia Cao Dư nhất định là một người thông minh.

Người thông minh, liền cũng không xằng bậy.

Cao Dư phát hiện có người mưu đồ bất chính, Cao Cầu còn phái người thông báo Khai Phong phủ

Triệu Cát trong lòng, thật nhanh chải vuốt ra khỏi một cái mạch lạc, chân mày càng véo thành một đoàn.

"Thiệu Thành Chương!"

Hắn gọi Nội thị, phân phó nói: "Lập tức đi Cao phủ, mời Cao Cầu lập tức vào cung, tại Tập Anh điện chờ triệu kiến. . . Đồng thời, để cho Vương phủ, Nhiếp Xương cũng tới Tập Anh điện, liền nói trăm có chuyện muốn hỏi bọn hắn. . . Đúng rồi, còn có cái kia đồ bỏ Hữu Quân tuần sứ, người tên gì"

"Đinh Thịnh!"

Triệu Kim La mở miệng lần nữa.

Đây cũng là nàng tối nay sau khi trở lại, lần thứ hai mở miệng.

Trịnh Hoàng Hậu nghiêng đầu, nhìn Triệu Kim La một cái.

Nữ nhi tâm tư nàng rất rõ ràng, nghĩ đến cũng đúng đối với cái kia Hữu Quân tuần sứ không hài lòng lắm.

Không sai, Trịnh Hoàng Hậu thương yêu Triệu Giai cùng Triệu Đa Phú huynh muội, thậm chí so với đối với chính mình nữ nhi ruột thịt còn muốn thương yêu. Chính là, ai lại sẽ thật không thích nữ nhi mình, lại thương yêu nhà khác hài tử đâu hơn nữa, vẫn là nàng năm đó đối đầu hài tử.

Thân là hoàng hậu, tự nhiên có thật nhiều bất đắc dĩ.

Nàng muốn cho thấy mẫu nghi thiên hạ phong thái, nhất định phải đánh đổi một số thứ.

Trong nội tâm, đối với Triệu Kim La nghi ngờ hờ thẹn.

Cho nên Triệu Kim La bất mãn người, Trịnh Hoàng Hậu cũng sẽ không tràn đầy.

Cái gọi là mẹ con đồng tâm,

Nàng thần sắc lạnh nhạt nói: "Chính là cái kia Đinh Thịnh, để cho hắn tại bên ngoài cung hậu! Nếu hắn làm tốt, Quan Gia tự có phong thưởng; nhưng nếu hắn có dũng khí còn có tiểu tâm tư, đó là Quan Gia không phạt hắn, ta cũng sẽ không dễ tha người này."

Triệu Cát hướng Trịnh Hoàng Hậu nhìn một cái, không có phát biểu ý kiến.

Hắn không tốt 'Người này, người kia' xưng hô, thế nhưng đối với Trịnh Hoàng Hậu cách nói, lại cực kỳ đồng ý.

Thiệu Thành Chương tuy nói tuổi không lớn lắm, nhưng cực kỳ cơ trí.

Hắn lập tức lĩnh hội Trịnh Hoàng Hậu ý tứ, khom người nói: "Nô tỳ tuân chỉ."

+++++

Cao Cầu trở lại trong phủ, liền nghe nói Kim Lương Cầu nổi mạnh, Cao Dư bị bắt tin tức.

Luôn luôn bình tĩnh hẳn, nhất thời giận dữ, giống như một bị thương đã thú, ở trong phòng khách gằm thét.

"Nhiếp Xương đáng chết, người chính là xem thường ta, cũng không nên đưa công vụ không để ý.

Ta với người làm Vô Ân oán, tìm người cũng là xuất phát từ công tâm, tặng 1 cọc công lao dành cho người. Người không nghe ta, ngược lại bắt ta hài nhi. . . Đáng chết, đáng chết!"

Cao Cầu cắn răng nghiêng lợi nói: "Nhiếp Xương, ta nhất định không cùng người bỏ qua."

"Phu quân, Cát Tường Nhi có thể như thế nào cho phải "

"Nương tử yên tâm, Cát Tường Nhi thông minh. . . Hẳn tại trước mặt mọi người đem sự tình nói toạc, kia Nhiếp Xương cũng không dám làm gì hẳn.

Như vậy, trời vừa sáng ta liền vào cung cầu kiến Quan Gia, nhất định phải vì Cát Tường Nhi lấy lại công đạo."

Hắn trấn an họ Lương, lại gọi Cao Thành.

"Người có thể thấy kia Nhiếp Xương rồi "

"Hồi bẩm Thái Úy, tiểu nhân cũng không nhìn thấy Nhiếp Xương.

Tiểu nhân đến Khai Phong phủ thời điểm, người bên kia nói cho tiểu nhân, nói Nhiếp Xương không trong nha môn. Cho nên tiểu nhân liền đem Thái Úy danh lạt giao cho một cái tên là Lý Chân Thôi Quan. Hẳn nói sẽ thông báo cho Nhiếp Xương, sau đó sẽ để cho tiểu nhân trở về phục mệnh."

"Chuyện này, ta đã biết.

Như vậy, người đi thông báo một tiếng cao cần, liền nói để cho hẳn không thể so với lo lắng Cao Sùng sự tình; sau đó sẽ kiểm lại một chút thương vong, xuất ra 200 quan Tiền, cùng những vết thương kia chết thân nhân. Liền nói sau này nếu có chuyện gì khó xử, có thể tìm người đến giúp đỡ."

"Thái Úy, muốn sai bao nhiêu tiền như vậy sao "

Cao Cầu trừng mắt, lạnh lùng nói: "Con ta nói, muốn thích đáng thu xếp.

Lẽ nào con ta mà nói, không đáng 200 quan Tiền nơi đó đến nói nhảm nhiều như vậy, nhanh cho ta lại tổ chức. 200 quan, một đồng tiền không thể thiếu. Nếu là bị ta biết người dám động thủ chân, liền đánh gãy người chân chó, sau đó xăm chữ lên mặt Tây Bắc."

Cao Thành sợ hết hồn, vội nói: "Thái Úy yên tâm, tiểu nhân nhất định đem tiền đủ số đưa cho bọn họ."

"Còn nữa, ngày mai bị trên lễ vật, đưa đi Mạnh Học Sĩ trong nhà.

Liền nói, là cảm tạ Mạnh Nghi Tào động thân tương trợ, không có chớ để ý nghĩ. Nếu như là Mạnh Học Sĩ không chịu thu, vậy người cứ coi đường phố ném. Lão tử lễ phép đến, hẳn nếu không nể mặt, lão tử cũng sẽ không khách khí. Những cái này Tướng công, thật sự cho rằng ta Cao Nhị dễ khi dễ sao "

Cao Cầu phân phó xong, liền đem Cao Thành đuổi đi.

Trong lòng của hắn nín thở, đang chuẩn bị trở về phòng, lại nhận được Quan Gia chỉ ý, mạng hắn Tập Anh điện nghị sự.

Cao Cầu nghe mừng rỡ, lập tức sai người vì hắn thay quần áo.

"Nương tử yên tâm, hôm nay coi như là tại Tập Anh điện tát bát chơi xấu, cũng phải cứu ra Cát Tường Nhi.

Ta Cao Nhị thường ngày hay không muốn đắc tội người, có thể nếu là có người bắt nạt đến trên đầu ta, ta Cao Nhị không có cái khác, tát bát thủ đoạn lại nhiều chặt."

+++++

Cao Cầu chạy tới Tập Anh điện thì, đã là sau nửa đêm.

Tập Anh trong điện, đèn đuốc sáng choang.

Một trăm hai mươi chi Hà Dương Long Phụng cây nến phân làm bốn hàng, đem cái đại điện chiếu theo phản chiếu thông thông tháu tháu.

Bên ngoài đại điện, có ban thẳm thủ hộ.

Cao Cầu cùng ban thẳm mọi người gập đầu, liền đi vào Tập Anh điện.

"Quan Gia, chuyện này thần quả thật không rõ ràng."

Trong điện, đã đứng một người, lớn ước chừng bốn mươi, sống một bộ trắng noãn da mặt, tướng mạo thanh tú.

Hắn đang hết sức lo sợ nói: "Thần sau khi trời tối, vẫn tại trong nhà, không có đi ra khỏi cửa nhà nửa bước, càng không biết bên ngoài chuyện phát sinh. . Sau đó, thần liền ngủ rồi, nếu không phải Quan Gia kêu gọi thần, thần cũng không biết chuyện gì xảy ra."

Người kia, chính là ít làm thịt Vương phủ.

"Vương phủ, ngươi thật không biết sao "

"Thần xác thực không biết. . . Bất quá lấy thần xem ra, Tiểu Cao Nha Nội thuở nhỏ lưu lạc bên ngoài, không có đọc qua sách gì. Sau khi trở về, thần phân biệt, cho tới quên hết tất cả. Hắn không rõ ràng luật pháp, cũng rất bình thường. . . Chỉ là đây ngoài đường phố giết người, khó tránh khỏi có chút. . Ta phải nói, nhất định là cao Thái Ủy quả mức cung chịu hắn, sơ vu dạy dỗ, mới có chuyện này vì đi."

Cao Cầu bước đi vào Tập Anh điện, liền nghe được Vương phủ nói Cao Dư không phải.

Dựa theo hắn cách nói, Cao Dư chính là cái nhà giàu mới nổi, quên hết tất cả nhị thế tổ.

Nếu như là Quan Gia đối với hắn sinh ra loại này ấn tượng, chỉ sợ là đối với Cao Dư ngày sau tiền đồ bất lợi. .

Cái này Vương phủ, bất kể lúc nào đều không quên tìm ta phiền toái!

Cao Cầu giận tím mặt, đi mau hai bước, sẽ phải cùng kia Vương phủ tranh cãi một phen.

Thật không nghĩ đến, hắn vẫn không có động thủ, từ đại điện một bên lại chạy đến một cái thân ảnh kiêu tiêu, đi tới Vương phủ sau lưng, một cước liền đá vào Vương phủ trên chân.

"A ư!"

"Huyền huyền, cần rồi!"

Vương phủ đau kêu một tiếng, nghiêng đầu nhìn.

Cơ hồ chính là tại cùng thời khắc đó, Triệu Cát cũng cao giọng kêu uống.

Triệu Đa Phú khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, trong mắt phun lửa giận.

Nàng bĩu môi, ngón tay Vương phủ lớn tiếng nói: "Cha, hắn là người xấu. . . Tiểu ca ca mới không có giết người! Hắn không là người xấu, hắn là một người tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Thiên hoa loạn trụ (ba) tìm đầu đặt, tìm phiếu hàng tháng, phiếu!

Cao Cầu thấy vậy, nhất thời cười.

Hắn thường thường vào cung theo Triệu Cát, tự nhiên nhận ra đây tiểu khả người.

"Nhu phúc Đế Cơ thật tinh mắt, con ta mặc dù không đọc sách bao nhiêu, lại biết trung quân Báo Quốc; đầy đủ không giống một ít người, mặc dù đọc không ít sách, lại như giống là chó điên cắn bậy người."

"Cao Nhị, người nói ai là chó điên "

"Ai tiếp lời, người đó chính là."

"Người. . ."

Vương phủ cũng nhận ra Triệu Đa Phú, cũng biết đây tiểu khả người, là bực nào được Quan Gia cưng chiều.

Người chừng nào thì từng thấy, Quan Gia triệu kiến văn võ đại thần thì, nhân viên không quan hệ có thể tham dự đây tiểu khả người ra đột nhiên, càng nói rõ ràng liền tránh ở bên cạnh. Đây Tập Anh điện thủ vệ nghiêm ngặt, nếu như không có Quan Gia cho phép, ai có thể đi vào

Triệu Cát cũng ngồi không yên, vòng qua Long án thư, đi tới Triệu Đa Phú bên cạnh, ôm nàng lên đến.

"Huyền huyền ngoan ngoãn bấu vạt, người làm sao chạy ra ngoài "

"Hắn nói tiểu ca ca là người xấu, huyền huyền không đáp ứng."

Triệu Đa Phú thật giống như một đầu phần nô sư tử nhỏ, tuy rằng do Triệu Cát ôm lấy, lại như cũ nhe nanh múa vuốt.

Xem ra, hôm nay không cần tát bát ăn vạ. . .

Cao Cầu cười to trong lòng, có thể trên mặt như cũ làm ra một bộ nổi nóng hình dáng.

"Hai người các người, cầm miệng!"

Triệu Cát nghiêm nghị quát lớn Cao Cầu cùng Vương phủ, ôm lấy Triệu Đa Phú trở lại Long sau án thư.

"Vừa vặn Cao khanh cũng tới, vậy liền đem nói một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra

Còn nữa, tại sao không gặp Nhiếp Xương tới trước trăm không phải đã phải người truyền chỉ, để cho hắn tới trước sao "

"Quan Gia nói là, Nhiếp Bí Viễn sao

Thần ngược lại biết rõ hắn đi nơi, nghe nói hắn buổi tối hẹn người, đi thuyền ra khỏi thành du ngoạn. Quan Gia dường như tìm hắn, sợ là phải phải người thuận theo năm trọng sông đi tìm, nói không chừng đã ra mãi mãi thuận thủy cửa, muốn tìm hắn chỉ sợ có chút phiền phức."

"Vương tướng công ngược lại đối với Nhiếp phủ Tôn hành tung, rõ ràng rất đi."

"Cao Thái Úy, lời này của người có ý gì Nhiếp Bí Viễn vốn là tính tình lười biếng, sở thích chú ý bằng hữu, du sơn ngoạn thủy. . . Không đối gạt Thái Úy, hắn cũng mời ta. Chẳng qua là ta hôm nay mệt mỏi, cho nên khéo léo từ chối, cho nên mới biết được hắn hành tung.

Cũng vậy, cao Thái Úy công vụ bề bộn, không biết có hay không được thỉnh mời đây "

"Ta Cao Nhị được Bệ Hạ ân, không cần báo đáp, chưa bao giờ cùng người kết bè phái."

"Người nói ai kết bè phái "

"Ai kết bè phái, ai tâm lý rõ ràng."

"Cao Nhị, người khinh người quá đáng. . ."

Cao Cầu cùng Vương phủ trong lúc đó mâu thuẫn, có thể nói mọi người đều biết.

Hai người bình thường tại quan diện thượng còn năng lực sống chung hòa bình, nhưng lúc không có ai lại đấu phi thường cao hứng.

Triệu Cát đối với lần này, đã thấy có lạ hay không.

Bọn họ tại lúc không có người ngoài sau khi, cho dù là ngay trước Quan Gia mặt, lại chuyện nhỏ, cũng sẽ cãi vã không ngừng. . .

"Cao khanh, trả lời trăm vấn đề."

Cao Cầu lúc này mới ngưng cùng Vương phủ cãi vã, khom người nói: "Quan Gia, sự tình là cái bộ dáng này. . ."

Ngay sau đó, hắn đem Cao Dư phát hiện Cừ Diệu Pháp cùng người khác hành tung khả nghi, rồi sau đó tìm hiểu nguồn gốc, phát hiện Cừ Diệu Pháp

cùng người khác trong tối mua chuộc người bức họa Kim Minh ao bản đồ.

Vì vậy liền đoán được, Cừu Diệu Pháp mưu đồ bất chính, cho nên liền giám sát bí mật.

Cao Cầu đương nhiên sẽ không nói Cao Nghiêu Phụ cũng dính dấp trong đó, chỉ nói là Cừu Diệu Pháp cùng người khác bày cuộc muốn hãm hại Cao Dư.

"Quan Gia, ta kia hải nhi thuở nhỏ lưu lạc bên ngoài, đi theo hắc đạo nhân kia sư phụ khắp nơi phiêu bạt.

Vương Bát Lang nói không sai, con ta không đọc sách nhiều, nhưng đối với kia thấp hèn khắp nơi con đường, lại rõ ràng rất. Hắc luôn luôn cảnh tỉnh, nhận thấy được đối phương là muốn bày cuộc hại hắc, vì vậy liền âm thầm điều tra, lại điều tra ra đối phương chân thực ý đồ."

Hắc đang trần thuật sự tình thời điểm, lo lắng tới Vương phủ một lớp.

Vương phủ muốn cãi lại, nào biết bị Triệu Cát trừng mắt một cái, chỉ đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng.

Cao Cầu thậm chí Triệu Cát sở thích, đó là một cái trong xương tràn đầy một loại lãng mạn tình cảm phong nhã Đế Vương.

Hắc công việc thật là tao nhã, cũng yêu thích khắp nơi cổ sự.

Nghĩ lúc đó Triệu Cát vẫn là Đoan vương thời điểm, Cao Cầu liền thường thường phụng bồi hắc, quần áo thường đóng gói đơn giản tại đường phố trên chợ nghe người ta nói sách.

Mà Cao Cầu, càng là có một bộ giới tài ăn nói.

Hắc bây giờ muốn cứu con trai mình, như thế nào cắt đứt dư lực

Liền thấy hắc vắng nước miếng, đem Cao Dư phát hiện Cừu Diệu Pháp cùng người khác hành vi nói là kinh tâm động phách, thì lại làm sao một mình thiệp hiểm, cùng Cừu Diệu Pháp cùng người khác lục đục với nhau, đánh thăm dò hư thực quá trình. . . Hắc cũng không biết Cao Dư là làm gì, ngược lại đây người biết chuyện không nhiều, chỉ đề ý thời chính là, nghe Triệu Cát ôm trong ngực Triệu Đa Phú, chính là mặt mày hơn hờ.

Người này một thân bản lĩnh, đều ở đây cái khuôn mặt kia ngoài miệng!

Vương phủ trong lòng mắng, nhưng lại không khỏi không thừa nhận, Cao Cầu nói rất đặc sắc, ngay cả hắc đều có chút nghe mê mẩn rồi. . .

+++++

Khai Phong phủ, đại lao.

Khai Phong phủ này đại lao, cũng không phải là địa phương nhốt trọng phạm.

Thông thường mà nói, tiến vào Khai Phong phủ phòng giam người, phần lớn đều là chưa định tội kẻ tình nghi, người chứng, cũng hoặc là phạm người thân nhân.

Chính là tối nay, Khai Phong phủ này đại lao lại đầy ắp cả người.

Nguyên bản bị giam tại trong tù kẻ tình nghi, đều bị đuổi ra ngoài, chen chúc ở một cái lớn trong phòng giam.

Hơn mười người khí vũ hiên ngang dũng tráng bị giam ở một cái gian lớn bên trong, do Mã Đại Tráng dẫn; Cao Dư, Trần Nghiễm còn có Cao Sùng ba người thì bị khác nhau nhốt ở ba giờ giữa bên trong, hiện ra không giống với người bình thường cao cách thức đài ngọ. Cũng vậy, những người này cũng không dễ tiếp xúc! Kia hơn mười người dũng tráng, tất cả đều là thân thể khỏe mạnh, vừa nhìn chính là dũng mãnh hạng người.

Mà Trần Nghiễm, Đông Kinh 800 ngàn cấm quân Thương bồng tổng giáo đầu; Cao Sùng, khai quốc huân quý sau đó, Bảo Nghĩa Lang, trước điện Tư Đồ Đầu; Cao Dư, trước điện đều Thái Úy Cao Cầu con trai nhỏ. . . Nhìn đến danh sách, kia Khai Phong phủ đại lao tiết cấp thì có một loại muốn khóc xúc động.

"Nha Nội, có thể muốn an bài chút ít rượu thức ăn "

Tiết cấp tâm lý, đã đem Đình Thịnh tổ tông mười tám bồi mắng qua một lần.

Trong này tiểu tổ tông nhóm, không có một cái hảo tương dữ. . .

"Tiết cấp ca ca ngừng muốn làm khó, chỉ coi là ta người bình thường liền có thể.

Ta bây giờ vào Khai Phong phủ trong tù, đó là người hiểm nghi, mà không phải là Thái Úy chi tử. Ngược lại ta những gia đình kia, cùng ta cực khổ một đêm, còn lo lắng sợ hãi, nghĩ là đối bụng rồi. Mỗi tiết cấp ca ca là bọn họ chuẩn bị chút ít thức ăn, tất cả chi tiêu ta tới phụ trách. . . Đặc biệt là ta người huynh đệ kia, là một bụng bự hắc. Thức ăn không cần quá tốt, nhưng nhất định phải ăn no."

Trong đại lao dùng trống nghe được Cao Dur mà nói, nhin không được từng cái kích động không thôi.

"Nha Nội nhân nghĩa."

Mọi người cao giọng gào thét, tuy chỉ có mười mấy người, có thể khí thế kia, lại đủ để cho bên cạnh có thể nhốt bốn mươi, năm mươi người trong đại lao phạm người sợ hết hồn hết vía.

"Nha Nội sao lời nói, phục vụ Nha Nội là tiểu nhân bốn phận, sao để cho Nha Nội bỏ tiền "

"Tiết cấp ca ca ngừng dài dòng, cứ như vậy nói.

Nếu không đồng ý, bọn họ cũng sẽ không ăn, cho dù sơn trân hải vị cũng không được."

Cao Dur vừa nói, từ dụng bạc bên trong lấy ra Tiền đến. Thông thường mà nói, vào đại lao, vật phẩm tùy thân sẽ bị lấy đi. Có thể tiết cấp sao lại dám làm loại sự tình này

"Còn nữa, ta hơi mệt chút, không nên quấy rầy ta, ta cần nghỉ ngơi."

"Tiểu nhân minh bạch."

Cao Dur gạt đầu một cái, hướng phía cách vách trong phòng giam Trần Nghiễm cùng Cao Sùng nói: "Giáo đầu, Bảo Nghĩa Lang, không cần phải lo lắng. Ta nghĩ rằng chúng ta nhiều nhất một hai ngày liền sẽ đi ra, nếu có cần gì, chỉ để ý cùng tiết cấp ca ca đưa ra, ta tới trả tiền là được."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Thiên biến hóa (một)

Khai Phong phủ một người phòng giam, thật ra thì còn không kém hơn. ~~~~~ Suimen G~lã

Dù sao nơi này không phải nhốt phạm người, mà là kẻ tình nghi cùng người chứng. Trời mới biết, ở trong đó sẽ có cái gì dạng tồn tại

Cho nên một người phòng giam diện tích mặc dù không lớn, cũng không tính toán biệt khuất.

Cao Dur đi vào phòng giam sau đó, liền ngồi ở trên giường.

Tâm hần cẩn thận từ dụng bạc bên trong lấy ra một cuộn da dê trục, mở ra xem rồi hai mắt. . . Đáng tiếc, phía trên văn tự hần không nhận biết, tựa hồ cũng không phải là trung thổ tất cả mọi thứ. Là thư, cũng hoặc là là dùng vật phẩm gì thật kỳ quái!

Kìa thất nữ bát quái, thật giống như nòng nọc một dạng kiểu chữ, không giống như là dùng bút mực viết, càng giống như là dùng nào đó máu động vật dịch.

Vật này, sợ là có tuổi rồi đi!

Nếu không phải như vậy, Quang Âm Thiên vì gì vội vàng như vậy

Đây cuộn da dê trục, là Cao Dur từ trên người Cừ Diệu Pháp phát hiện vật phẩm.

Lúc đó, Quang Âm Thiên xuất hiện dị động, vì vậy Cao Dur liền thừa dịp người không chú ý, đem quyển trục thu vào.

Quang Âm Thiên yêu thích, vô luận như thế nào đều phải nghĩ biện pháp thu vào tay mới được. Ngược lại không có ai nhìn thấy, hần lấy đi cũng yên tâm thoải mái.

Nghiên cứu hồi lâu, không có nhìn ra là đầu mối gì.

Cao Dur dứt khoát không còn đi nghiên cứu, đem cuộn da dê trục nắm ở trong tay, rồi sau đó nhắm mắt lại.

Thu đi!

Tại trải qua lần hai thôn phệ Quang Âm sau đó, Quang Âm Thiền lại lần nữa xảy ra tiến hóa. Nó không cần còn muốn lúc ban đầu như vậy, cần phải từ trên người Cao Dư bóc ra, chỉ cần Cao Dư đem đồ vật cầm ở trong tay, Quang Âm Thiền liền có thể tự động thôn phệ.

Căn cứ vào lúc trước kinh nghiệm, Quang Âm Thiền thôn phệ Quang Âm lực lượng, cũng không phải là toàn bộ thôn phệ.

Nó sẽ đang bảo đảm vật phẩm độ hoàn hảo dưới tình huống, tùy tình hình tiến lên thôn phệ. Chính là lần này, Cao Dư ngay từ đầu liền phát hiện khác thường. Quang Âm Thiền thôn phệ cuộn da dê trực trên Quang Âm lực, tựa hồ không lưu dư lực. Một loại kỳ dị lực lượng, thuận theo cánh tay hắn nhanh chóng lan tràn toàn thân, mà kia cuộn da dê trực, thì tại Cao Dư nhìn soi mói, chậm rãi Hoa vì bột phần tro bụi.

Đây là tình huống gì

Cao Dư thất kinh, muốn đem cuộn da dê trực vứt bỏ.

Có thể cuộn da dê trực thật giống như bám vào trong tay hắn một dạng, mặc hắn làm sao vung vẩy, cũng không trông thấy rụng.

Cùng lúc đó, cái loại này kỳ dị lực lượng cũng thuận theo thân thể của hắn, lan tràn đến các nơi, rồi sau đó đi ngang qua một chu thiên tuần hoàn sau đó, hướng về phía đầu vọt tới. Một loại không tên đau nhói cảm giác, bắt đầu xuất hiện, hơn nữa nhanh chóng lan tràn nguyên cái đầu bộ phận.

Kia cảm giác đau nhói từ trong ra ngoài, giống như đầu muốn nổ tung một dạng.

Cao Dư ngay từ đầu, còn có thể nhịn được cái loại này đau đớn.

Có thể hướng theo đau nhói cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, dần dần diễn biến thành làm một loại xé rách cảm giác.

Mi tâm đột đột đột trực nhảy, trong đầu thật giống như có vật gì bị xé ra một dạng, đau Cao Dư rốt cuộc nhịn không được, hét thảm một tiếng, liền đã hôn mê.

"Nha Nội, Nha Nội!"

"Con cá, ngươi làm sao vậy "

"Nha Nội, ngươi mà nói a!"

Cao Dư tiếng kêu thảm thiết, kinh động bên cạnh Trần Nghiễm cùng Cao Sùng, cũng kinh động lớn bên trong phòng giam Mã Đại Tráng cùng người khác.

Mọi người cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ nghe được Cao Dư trong phòng giam, truyền đến kêu thảm thiết.

Trần Nghiễm trước hết không nhẫn nại được, hắn thấy Cao Dư trong phòng giam không có trả lời, nhất thời lòng như lửa đốt. Hắn thật thích Cao Dư, nếu không cũng sẽ không sinh ra thu đồ đệ tâm tư. Mặc dù mới bắt đầu, hắn lấy lòng Cao Dư, là vì cứu hắn cháu ngoại Lý chí lớn. Nhưng sau đó cùng Cao Dư tiếp xúc bên trong, hắn cảm thấy, Cao Dư không có hoàn khổ khí, càng giống như là một cái khắp nơi hảo hán.

Hắn yêu thích cảm giác kia, không có có lợi ích, mọi người thật lòng kết giao.

Ngươi gặp nạn, ta giúp ngươi; ta có phiền toái thì, cũng sẽ không khách khí với ngươi. . .

Cho nên, Trần Nghiễm lùi về sau hai bước, bất thành linh đậm chân hướng về phía cửa tù hướng đứng tới, mắt thấy sẽ phải đụng vào cửa tù một sát na, tay khoắc lên trên cửa lao. Dưới chân đậm chân, oanh một tiếng vang trầm thấp, theo sát bàn tay phát lực, liền nghe loảng xoảng một tiếng, phòng giam cửa sắt bị Trần Nghiễm một chương đẩy ra. . . Ừ, ít nhất nhìn qua, tựa hồ là bị hắn lấy tay đẩy ra một dạng.

Trần Nghiễm một tiếng thảm thiết Thương Đạo, lại không có nghĩa là, hắn không hiểu quyền cước.

Cái gọi là nhất pháp thông vạn pháp thông, chính là cái đạo lý này. Công phu quyền cước, vốn chính là từ vũ khí trên biến hóa ra, Trần Nghiễm thương thuật đã đến hóa cảnh, đó là trong tay không có Thương, một dạng có thể sử dụng Thương thủ đoạn, hơn nữa uy lực đồng dạng kinh người.

"Bảo Nghĩa Lang, Đại Tráng huynh đệ, không nên khinh cử vọng động, ta đi kiểm tra là tốt rồi."

Trần Nghiễm ra khỏi phòng giam, thì nhìn Mã Đại Tráng cùng Cao Sùng, tựa hồ cũng rục rịch, vì vậy liền vội vàng quát bảo ngưng lại.

Cùng lúc đó, kia kinh doanh trong tù những ngục tốt cũng nghe được động tĩnh, rồi rít chạy tới.

"Giáo đầu, ngươi đây là làm sao "

"Mới vừa nghe được Nha Nội kêu thảm thiết, sau đó liền không có động tĩnh, ta lo lắng hắn xảy ra bất trắc."

Trần Nghiễm đối với tiết cấp lớn tiếng nói: "Mau mở ra lao thất, đợi ta kiểm tra Nha Nội an nguy. Nếu Nha Nội không lừa bịp, ta tự mình trở về."

Tiết cấp nhất thời luống cuống tay chân, vội vàng xách trên chìa khóa trước mở khóa.

Phía sau hần ngực tốt, tất thu hồi bình khí.

Nhìn một chút Trần Nghiễm, lại nhìn một chút trên mặt đất cửa sắt, lại nhìn về phía trong đại lao Mã Đại Trắng, và Cao phủ trắng đình.

Đáng chết đình Hắc Từ, nhất định chính là gây chuyện!

Ngươi ngược lại buông lỏng, đem Nha Nội những người này ném vào đến, có thể vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn, chúng ta đều muốn đi theo ngươi được làm liên lụy.

Cao Thái Úy tại Biện Lương thanh danh cũng không tốt.

Không sai, hần đối phó Văn Quan, có thể sẽ có phiền toái, nhưng nếu là đối phó bọn họ những thứ này chót, là dễ như trở bàn tay. . . Chỉ nhìn Nha Nội bên cạnh những người này, chắc chắn, nếu như Nha Nội có chuyện bất trắc, tất cả mọi người đều muốn xui xẻo theo.

Tiết cấp luống cuống tay chân mở ra cửa tù, Trần Nghiễm liền xông vào.

Chỉ thấy Cao Dư rút ở dưới chân giường, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Trong tay hần, có một đoàn bột phấn, cũng không biết là vật gì. . .

"Nha Nội tỉnh lại, Nha Nội tỉnh lại "

Trần Nghiễm là sự thật cuống lên, vội ôm lên Cao Dư thân thể, lớn tiếng kêu lên.

Chỉ là, Cao Dư không có chút nào đáp lại.

"Giáo đầu, tìm lang trung, thông báo Thái Úy."

Bên cạnh phòng giam Cao Sùng, trước hết từ trong hoảng loạn tỉnh lại, hết to.

Trần Nghiễm lúc này mới tỉnh táo lại, hướng về phía tiết cấp nói: "Đứng, mau tìm lang trung. . . Đứng rồi, phái người đi Cao phủ, thông báo Thái Úy."

+++++

Thiên, đã sáng.

Nhiếp Xương cùng mấy cái có người mang theo mỹ nữ du sông, tận hứng trở về.

Chỉ là, một đêm này hoang đường, cũng để cho hần kiệt sức. Trở lại trong phủ sau đó, liền té đầu đi nằm ngủ, một cảm giác đến trời sáng.

Khi nắng sớm xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu vào trên mặt hần thời điểm, Nhiếp Xương tỉnh.

Hần mở mắt ra, mơ mơ màng màng đứng lên.

"Bí xa rút cuộc tỉnh "

Một cái thanh âm, trong phòng vang lên, dọa Nhiếp Xương giật mình.

Hần vội vàng nghiêng đầu nhìn, liền thấy tại bên cạnh bàn ngồi một cái hơn 40 tuổi nam tử, mặt trắng không râu, mặt lộ vẻ nụ cười âm áp.

"Lương lão công "

Nhiếp Xương dụi dụi con mắt, nhận ra người tới.

Lão công, là đối với hoạn quan đặc biệt xưng hô.

Bất quá hần trước mặt cái này hoạn quan, cũng không phải là bình thường hoạn quan.

Người này tên là lương sư thành, lúc ban đầu là thư nghệ cục hoạn quan. Sau đó, hần bằng vào một tay xuất chúng thư pháp, tại chính hòa trong thời kỳ nhận được Quan Gia ân sủng, thậm chí còn đem tên ghi vào rồi Tiên sĩ tên Tịch bên trong. Hần quan bái Thần Tiêu Cung sứ, thăm tra đối chiếu sự thật Thái Phó. Đây là hần trên mặt nổi quan chức, mà hần kiêm nhiệm chức vụ, rốt cuộc đạt hơn gần một trăm cái, có thể thấy địa vị phi phàm.

Lương sư thành tự xưng là Tô Thức chi tử.

Lúc trước, Tô Thức bài báo bị cấm, bị hủy, lương sư trở thành việc này hướng về phía Quan Gia khóc kể, 'Ta đời trước đến tốt cùng có gì tội '

Sau đó, Tô Thức bài báo trọng lại bắt đầu thịnh hành, lương sư thành danh âm thanh cũng nhận được cải thiện.

Cho dù là quyền quý như Vương phủ, cũng phải gọi hần một tiếng 'Ân tướng' ; Thái Kinh cha con, cũng không dám tùy tiện đi đắc tội lương sư thành.

Bởi vậy, tại Biện Lương bên trong thành, mọi người tại lúc không có ai đều gọi hô đây lương sư trở thành 'Ân lẫn nhau' .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Giống như đã từng quen biết (hai)

Hoạn quan, từ Hán Đường đến nay, liền trở thành một cái tà ác đại danh từ. W vạnW. Sui môn G. lã

Bất quá có Tống một buổi sáng, ngược lại chưa từng xuất hiện hoạn quan cầm quyền cục diện, thậm chí còn xuất hiện mấy cái thanh danh tương đối khá hoạn quan.

Cái này cũng khiến cho sĩ phu giai cấp đối với hoạn quan mặc dù không tràn đầy, nhưng cũng không căm thù.

Thậm chí từ trình độ nào đó, người có học đối với Võ thần căm thù cùng phòng bị, vượt xa quá đối với hoạn quan thái giám căm thù cùng phòng bị.

Nhiếp Xương nói xong, liền ý thức được trong lời nói tựa hồ có hơi bất kính, vì vậy vội vàng lần nữa mở miệng nói: "Thái Phó tại sao lại ở chỗ này "

Lương sư tác thành không thêm đề ý Nhiếp Xương mà nói, như trước một bộ nụ cười âm áp.

"Bí xa, đêm qua chơi đùa còn vui vẻ không "

"Cái này. . . Có khỏe không."

"Ha ha, vui vẻ là được rồi, vui vẻ là được rồi!"

Lương sư thành chậm rãi đứng dậy, vòng qua bàn đi ra ngoài.

Nhiếp Xương đột nhiên kịp phản ứng, đây đang yên đang lành, lương sư thành vì sao lại ở trong phòng của hần

"Thái Phó. . ."

Hần đối với lương sư thành cũng không ghét, cũng hoặc là ở một trình độ nào đó, còn hy vọng có thể phụ thuộc lương sư thành.

Bất quá lương sư thành dừng lại, hướng hần khoát tay một cái, "Trước tắm một cái mặt, ăn một chút gì lại."

Hần càng như vậy, Nhiếp Xương liền càng khẩn trương.

Nhanh đi mấy bước đi tới lương sư thành bên cạnh, Nhiếp Xương thấp giọng nói: "Thái Phó, rốt cuộc chuyện gì xảy ra "

"Bí xa, trước không ăn đồ ăn sao "

"Cái này. . ."

"Nếu là ta hiện tại, người chỉ sợ cũng không có có tâm tư ăn cơm."

"Thái Phó, người cũng như vậy, ta còn kia có tâm tư "

"Cũng tốt!" Lương sư thành xoay người, chấp tay sau lưng trên dưới quan sát Nhiếp Xương, hồi lâu sau thở dài, "Bí xa tốt phong nhã, đêm qua du sông vào năm trước sông, nghĩ đến là nhanh sống cực kỳ. Chỉ là tại người khoái hoạt thời điểm, Biện Lương Thành Lý lại xảy ra hai cho nổ tạc, thậm chí tại Kim Lương Cầu niêng ngồi một cái bên trong, còn gây ra tên người. . . Vốn là, hết thấy các thứ này đều có thể tránh cho. Nhưng bởi vì người du sông chơi đùa, rốt cuộc khiến cho tặc nhân suýt chút nữa chạy thoát. Như vậy, người cần phải rõ ràng trạng huống đi."

Nhiếp Xương nghe, đầu vù vù một thanh âm vang lên, nhất thời bối rối.

"Thái Phó, lời này là thật "

"Cao Thái Úy chi tử, chính là hấn cái kia thất lạc nhiều năm nhi tử, bị người bày cuộc hãm hại.

Bất quá Cao nha nội cũng là cơ trí, phát giác rồi đối phương cục, vì vậy trong bóng tối đánh thăm dò hư thực, lại phát hiện những cái kia làm cục người, lại là phản tặc, còn chuẩn bị uy lực cự đại hòa khí, muốn tại Kim Minh ao xoá bỏ lệnh cấm ngày ám sát Quan Gia.

Cao Thái Úy phái người thông báo người, nhưng không nghĩ người không ở nha môn.

Đúng rồi, sai bảo viện bên kia, có một cái tên là Lý Chân Thôi Quan, người cũng đã biết "

"Lý Chân "

"Ngày hôm qua sau nửa đêm, Quan Gia hạ chỉ, mạng ngũ long bên trong chùa chờ một cái trong đêm bắt, đem Lý Chân cùng Hữu Quân tuần sứ Đình Thịnh lùng bắt.

Lý Chân, là bởi vì người thường có bất mãn cao Thái Úy nói, cho nên mới suy nghĩ làm khó dễ cao Thái Úy.

Không những như vậy, Đình Thịnh còn bắt Cao nha nội, càng sai bảo Cao nha nội tại Khai Phong phủ trong đại lao hôn mê bất tỉnh. . . Quan Gia tức giận, đối với người phi thường bất mãn."

Nhiếp Xương nghe ngẩn ra, sắc mặt chợt trắng bệch.

Hắn bật thốt lên: "Thái Phó, kia Lý Chân cùng Đình Thịnh. . ."

"Ừ"

Lương sư thành mặt trầm xuống, nụ cười biến mất.

Bộ dáng kia, cũng khiến cho Nhiếp Xương tâm lý run nhẹ. Tại trong điện quang hóa thạch, hắn tựa hồ đã minh bạch một ít chuyện, chợt lộ ra cười khổ.

"Lý Chân, Đình Thịnh hai người, đã sợ tội tự sát."

Quả nhiên!

Nhiếp Xương nói thầm một tiếng, khe khẽ thở dài.

Lương sư thành đây mới khôi phục nụ cười, ôn nhu nói: "Bí xa, Cao nha nội chuyện này, mặc là Lý Chân, Đình Thịnh hai người tự quyết định, trên thực tế cùng người cũng không quan hệ quá lớn. Chính là, đây không làm tròn trách nhiệm tội, người sợ là không cách nào đào thoát."

"Bí xa minh bạch."

"Cố gắng làm việc, Quan Gia tự có quyết định. . . Chuyện này, đến đây chấm dứt."

Lương sư thành hết, lại nhìn Nhiếp Xương một cái, "Yên tâm, sẽ không có cái gì đại phiền toái, người nha, khó tránh khỏi sẽ mắc sai lầm lầm.

Tốt rồi, ta hôm nay đến chính là cùng người thật sự chuyện này.

Khai Phong phủ không thể rối loạn, Biện Lương Thành vẫn sẽ ca vũ thăng bình, người đứng không "

"Đây là tự nhiên!"

Nhiếp Xương nụ cười trên mặt lại không được tự nhiên, đưa mắt nhìn lương sư thành rồi khỏi.

Hắn đương nhiên minh bạch là chuyện gì xảy ra. . . Hắn là không ưa Cao Cầu, thế nhưng cùng Cao Cầu cũng không quá đại ân oán, lại sao có thể sự làm cho khó Cao Dư kia Lý Chân cùng Đình Thịnh, là thù hạ của hắn, cũng không phải người khác. Bọn họ phía sau, là ít làm thịt Vương phủ. . . Một điểm này, lương sư thành lòng biết rõ. Bất quá, lương sư Thành Hòa Vương phủ là hàng xóm, Vương phủ lại danh hiệu lương sư thành làm 'Ân tướng'. Thường ngày hay tại lương sư thành trước mặt nắm con cháu thuộc về lễ. Dưới tình huống này, lương sư thành hướng đến người nào đây

Mặc, hắn không làm tròn trách nhiệm là không có sai, chính là đây lớn nhất trách nhiệm, đang Vương phủ trên thân.

Hắn thành dè thế tội!

Nhiếp Xương cặp mắt không có thần, ngồi ở trên giường nhỏ ngơ ngác sững sờ.

Bất quá may mà, hắn có thể sẽ bị trách phạt, thậm chí sẽ vứt bỏ quyền tri Khai Phong phủ sai khiến, thế nhưng lương sư thành nhất định sẽ không bạc đãi hắn.

Nghĩ tới đây, Nhiếp Xương thở ra một hơi dài.

Hắn bước ra căn phòng, lại bị kia chói mắt nắng sớm lung lay mắt, nhin không được vuron tay ra, một nửa che cản xuống. . .

+++++

Từ Khai Phong phủ ra, lương sư thành lên kiệu.

Hắn nhắm mắt, lộ ra vẻ mệt mỏi.

Nguyên bản, hắn cũng không quá chắc chắn, kia Nhiếp Xương sẽ cầm miệng. Chỉ là ôm lấy thử một lần thái độ tới trước, không nghĩ tới. . .

Hắn là cái hoạn quan, sau lưng cũng không còn nói dối.

Luận quan chức cùng quyền lợi, hắn đã làm được cực hạn, rất khó còn nữa thành tựu.

Cái này cũng khiến cho lương sư thành toàn bộ theo đuổi, đều rơi vào tiền tài trên hết. . . Vương phủ năm ngoái năng lực tiên tặc thắng Bát cấp, làm được ít làm thật vị, cùng lương sư thành âm thầm thêm dầu vào lửa, cũng có chút ít quan hệ. Hắn đối với lương sư thành luôn luôn cung kính, hơn nữa biểu không ít. Đã như thế, lương sư thành không giúp đỡ Vương phủ, còn có thể giúp đỡ Cao Cầu hay sao hắn và Cao Cầu, lại chưa quen thuộc.

"Đang trước chuyện gì xảy ra "

Kiệu đột nhiên dừng lại, cắt đứt lương sư thành trầm tư.

Hắn vén rèm xe lên, vẻ mặt không thích hỏi.

"Là Thái Úy Phủ người."

"Thái Úy Phủ "

Lương sư thành nhú mày lại, suy nghĩ một chút nói: "Roi xuống kiệu, chúng ta ở nơi này chờ một bậc."

Cổ kiệu roi xuống đất, hắn từ bên trong đi ra, đứng tại cạnh kiệu một bên, hướng phía trước kiểm tra.

Chỉ thấy một cái lông mi thanh mục tú phụ nhân, từ Khai Phong phủ trong đại lao đi ra. Nàng vừa đi, một bên lớn tiếng nói: "Lòng một chút, lòng một chút, chó có bị thương con ta."

Vài người mang một cái cánh cửa, cùng ở sau lưng nàng.

Cánh cửa kia trên năm một người, bởi vì khoảng cách khá xa, cho nên nhìn không quá rõ ràng.

Nhưng lương sư thành khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: Đây cũng là kia Cao nha nội rồi. . . Cũng không biết hắn là trúng cái gì Tà, cư nhiên hôn mê tại trong đại lao. Có thể là ông trời cũng không ưa Cao Nhị, cho nên để cho hắn được việc này trừng phạt ngã có khả năng.

Nghĩ tới đây, hắn xoay chuyển ánh mắt, từ phụ nhân kia trên mặt đảo qua.

Vốn muốn chờ đối phương qua đời sau đó, hắn cũng cùng đi theo, tốt nhất song phương không cần có đồng thời xuất hiện.

Có thể không nghĩ, lương sư thành ánh mắt, lại đột nhiên đơ lại đi xuống.

"Nương tử kia, là ai "

"Chính là cao Thái Úy bác gái đi, theo là Cao nha nội mẹ ruột. "

"Có đúng không" lương sư thành trở lại trong kiệu ngồi xuống, một lát sau lại tìm trong người ra tới hỏi: "Vị kia bác gái họ gì "

"Hình như là họ Lương. . . Cùng lão gia một cái họ."

"Họ Lương có biết là người nơi nào sao "

"Cái này thì không biết. . ."

"Ân!"

Lương sư thành buông xuống rèm, phảng phất là ngủ thiếp đi.

Một lát sau, Cao phủ người đem Cao Dư ở trên xe ngựa sắp xếp cẩn thận, họ Lương cũng lên xe ngựa, một đám nô bộc dắt ngựa Xe, từ lương sư thành

cạnh kiệu vừa đi qua. Lương sư thành, len lén nhấc lên rèm một góc, nhìn ra phía ngoài.

"Lão gia, chúng ta đi thôi "

" Tốt !"

Lương sư thành trả lời đáp một tiếng, một lát sau lại mở miệng nói: "Sau khi trở về, tra cho ta tra một cái vị kia bác gái lai lịch."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Quang Âm Thiên, người đừng nháo nháo (ba)

Tên họ: Cao Dư

Vật phẩm: Đẳng Xà Kiếm, da hổ bách nạp túi, đầy đủ bản đồ hình ảnh, da mãng xà bảo vệ tay đao nang, Yuri phi đao (mười hai thanh)

Kỹ năng: Hỏa Dược Chuyên Tinh (cao cấp), long hổ sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (sơ cấp), nghe lời đoán ý (cấp chuyên gia), nhạc cụ sở trường (tông sư cấp), Thanh Sang Phùng Hợp Thuật (cấp chuyên gia), phi đao Thuật sở trường (cấp chuyên gia)(ở trong chứa quặng ném, cấp chuyên gia), Đồ Thuật sở trường (tông sư cấp), chạy nhanh sở trường (cao cấp), bơi lội sở trường (cao cấp), thư pháp sở trường (cao cấp), thơ từ sở trường (cao cấp), giáo huấn sủng sở trường (cấp chuyên gia), ngôn ngữ sở trường (Tây Hạ Ngữ, Cổ La Mã Ngữ), kỹ thuật nấu nướng sở trường (tông sư cấp)

Não Vực khai phá: (max trị số)

+++++

Cao Dư trong giấc mộng, nằm mơ thấy hán lúc tuổi thơ, theo sư phụ lưu lãng tứ xứ cuộc sống. { ư vạn vạn{ Suimen GJ[[lã}

Hán bỗng bừng mở mắt, phát hiện mình đang nằm tại Cao phủ trong phòng ngủ, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Nhấc lên mền, từ trên giường đi xuống.

Trong nhà, điểm ngọn đèn dầu, ngoài cửa sổ thể Hắc, xem bộ dáng là ở buổi tối.

Trên bàn, để thức ăn, còn có một ấm nước ấm

Hán đi tới, rót một ly nước, rồi sau đó uống một hơi cạn sạch, cảm giác thoải mái hơn.

Tại sao sẽ ở trong nhà

Trong lòng của hán nghi hoặc, vì vậy bước đi ra ngoài.

Hán nhớ, hán bị nhốt vào phòng giam, sau đó Quang Âm Thiên hấp thu. . .

Đúng rồi, Quang Âm Thiên!

Cao Dư liền vội vàng tháo gỡ quần áo lên người xem, lại phát hiện trên thân Quang Âm Thiên hình xăm như trước, hơn nữa so với trước đây, tựa hồ lại nhiều hơn một loại huyền diệu khó giải thích tinh xảo ý nhị. Sinh mệnh lực! Đây hình xăm nhìn qua, tựa hồ càng ngày càng có sinh mệnh lực.

Mở cửa phòng, Cao Dư đang muốn đi ra ngoài, không muốn bên cạnh đột nhiên thoát ra một đạo cực đại thân ảnh.

"Tiểu Ngư Nhi, người đã tỉnh chưa "

"Đại Tráng "

Cao Dư nhận ra, người kia là Mã Đại Tráng.

Bất quá, không chờ hán mở miệng nói chuyện, Mã Đại Tráng đã xoay người chạy như điên, vừa chạy một bên la lớn: "Tiểu Ngư Nhi tỉnh, Tiểu Ngư Nhi

tĩnh!"

Trong phút chốc, nguyên bản im lặng Cao phủ, nhất thời náo nhiệt lên.

Thế Hắc trong căn phòng, liên tiếp sáng lên ánh đèn, Cao Cầu cùng họ Lương đang lúc mọi người vây quanh, vội vàng vàng chạy tới.

"Cát Tường Nhi, ngươi đã tỉnh."

Họ Lương nhìn thấy Cao Dư đứng ở dưới mái hiên, liền không nhịn được lớn tiếng khóc, chạy tới ôm lấy Cao Dư.

Cái này làm cho Cao Dư cảm thấy xấu hổ, nhưng lại không thể không thấp giọng trấn an.

"Mẫu thân, đều là hải nhi không tốt, để cho mẫu thân lo lắng."

"Cát Tường Nhi, ngươi đây rốt cuộc là chuyện gì có thể dọa sợ vì nương."

Họ Lương cũng không phải là tùy tiện nói một chút, mà là thật sự sợ rồi.

Từ Cao Dư trở về đến bây giờ, cộng lại cũng bắt quá hai mươi ngày. Chính là đây trong hai mươi ngày, hắn đã vô duyên vô cớ hôn mê lần hai.

Lần trước hôn mê, đang hắn trong phòng ngủ, không có bất kỳ dấu hiệu.

Mà lần này hôn mê, chính là tại Khai Phong phủ trong phòng giam, đồng dạng là đến đột nhiên.

Quan trọng hơn là, lần này Cao Dư hôn mê hai ngày hai đêm.

Nếu không phải lang trung bảo đảm, Cao Dư không có gì đáng ngại, nói không chừng họ Lương cũng sớm đã nháo nháo tương khởi đến. . .

"Cát Tường Nhi, ngươi có gì khó chịu hay không sao "

Cao Cầu so với họ Lương bình tĩnh rất nhiều, đi lên trước, kéo Cao Dư tay hỏi thăm.

Giữa đàn ông và đàn ông trao đổi, còn lâu mới có được họ Lương khoa trương như vậy cùng động tĩnh. Cao Cầu có vẻ rất bình tĩnh, trong lời nói, càng giống như là chào hỏi một dạng. Chính là Cao Dư lại có thể cảm nhận được, tại sau khi bình tĩnh, ẩn chứa nồng đậm yêu thích.

"Phụ thân, ta thực sự không việc gì, ngươi xem, ta có thể mình cất bước, còn có thể chạy đi đi."

Cao Dư làm bộ, sẽ phải chạy lên hai bước, bị Cao Cầu ngăn lại.

"Không việc gì là tốt rồi. . . Ngươi hôn mê hai ngày hai đêm, mọi người cũng lo lắng hai ngày hai đêm. Bây giờ ngươi tỉnh lại, ta cũng coi là yên tâm "

"Giáo đầu bọn họ đâu "

"Ngươi là nói Trần Nghiễm cùng Cao Sùng sao "

"Ân!"

Cao Cầu trong mắt, thoáng qua vẻ tán thưởng.

Đổi thành Cao Nghiêu Phụ mà nói, có thể càng nhiều biết hỏi thăm tự thân tình huống, mà không phải giống như Cao Dư như vậy, trước tiên lo lắng người bên cạnh an nguy. Có thể, Cao Dư tiền đồ so ra kém Cao Nghiêu Phụ, nhưng tương lai thế lực, Cao Nghiêu Phụ sợ là không so được với.

Nguyên nhân rất đơn giản, Cao Dư càng biết quan tâm người khác.

"Giáo đầu cùng Bảo Nghĩa Lang đều đi về, ngày mai ta sẽ phái người thông báo bọn họ.

Đến ở hiện tại. . . Nghỉ ngơi cho khỏe! Ngươi tên khốn này tiểu tử, cho ngươi đi tìm kiếm tội chứng, nhưng ngươi cho ta xảy ra động tĩnh lớn như vậy. Bất quá cũng may hết thấy đều không chế được, không có nháo nháo sai lầm. Trời không còn sớm, ngươi đi nghỉ trước, sáng sớm ngày mai sau khi ăn xong, ta sẽ nói chuyện với ngươi, đến lúc đó ngươi tới ta thư phòng là được. . . Nương tử, ngươi cũng cực khổ hai ngày, sớm đi đi về nghỉ ngơi đi. Bắt đầu ngày mai sẽ để cho tên khốn này tiểu tử phụng bồi ngươi, tránh khỏi hắn lại đi ra gây rắc rối."

Cao Cầu nói xong, liền tỏ ý mọi người rời khỏi.

Họ Lương như trước có chút không nỡ, nhưng nàng quả thực mệt mỏi!

Đem Cao Dư từ trong đại lao nhận về nhà, rờn rã hai ngày hai đêm, nàng chưa chợp mắt.

Lúc trước, trong nội tâm nàng có một hơi duy trì, chờ Cao Dư tỉnh lại. . . Bây giờ, Cao Dư tỉnh, khẩu khí kia cũng liền thư sướng.

"Cát Tường Nhi, trở về nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai vi nương xuống bếp, làm người thích ăn nhất kẹo thơm trái cây."

"Đa tạ mẫu thân, mẫu thân cũng nghỉ sớm một chút đi."

Họ Lương hướng theo Cao Cầu đi rồi, ngoài nhà vừa nặng về nhà thăm bố mẹ yên lặng.

Mã Đại Tráng đứng ở một bên, toét miệng hắc hắc không ngừng cười, khi Cao Dư hướng về phía hắn nhìn tới thì, hắn gãi gãi đầu, cười đến càng thêm rúc rỏ.

"Đại Tráng, người cũng trở về ngủ đi."

"Không thể, Tứ Nương nói, để cho ta giúp người."

"Tứ Nương Tứ Nương, người cũng biết nghe Tứ Nương mà nói. . . Bất quá, ta thực sự không sao, người trở về nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai ta còn muốn mang người đi ra ngoài chơi đùa bốn."

"Há, vậy cũng tốt."

Mã Đại Tráng thật thà gật đầu một cái, liền xoay người rời đi.

Bất quá, hắn nơi ở khoảng cách Cao Dư phòng ngủ cũng không xa, nếu thật là có chuyện gì, kêu kêu một tiếng cũng đã thành.

Cao Dư thấy Mã Đại Tráng trở về nhà, hắn liền thờ phào nhẹ nhõm.

Ánh trăng, hết sức trong sáng, vẩy vào trong sân nhà, mờ mờ, giống như phủ thêm một tầng lụa mỏng.

Hắn không có lập tức trở về phòng, mà là ở bậc cửa ngồi xuống đến.

Xung quanh không có những người khác, hắn nhắm mắt lại, tâm thần chìm vào trong hư không, lại ngoài ý muốn thấy được thanh trạng thái, xảy ra biến hóa lớn.

Quang Âm Thiên, nằm rạp xuống tại trong hư không, bên ngoài cơ thể lưu quang dật động, tựa hồ càng lộ vẻ tang thương.

Bất quá, tại tang thương ý nhị bên trong, lại nhiều hơn một loại không nói rõ ràng, nói không rõ ý nhị, khiến Cao Dư có chút kinh ngạc.

Nhưng chân chính để cho hắn giật mình, vẫn là thanh trạng thái trên biến hóa.

Tiền tài hạng nhất, đã biến mất.

Rất hiển nhiên, đây tiền tài đối với Cao Dư lời nói, đã không còn lại là việc khó gì, cho nên cũng không cần thiết lại đi đặc biệt kỷ lục. Chỉ có điều, trừ đi tiền tài hạng nhất sau đó, kia nhiều hơn đến Nỗ Vực khai phá lại là ý gì để cho Cao Dư cảm thấy nghi hoặc.

Nỗ Vực khai phá

Hắn suy nghĩ một chút, ánh mắt chợt chuyển tới cột skill bên trong.

Đây vừa nhìn không sao, Cao Dư sợ hết hồn. Trong khung kỹ năng kỹ năng, ngoại trừ một số ít bên ngoài, tựa hồ đều được tăng lên.

Đây thì coi như xong đi, kia kỹ thuật nấu nướng tinh thông cùng ngôn ngữ tinh thông lại là ý gì

Cao Dư há to mồm, ngây ngốc nhìn đến Quang Âm Thiên, nhìn không được tức miệng nắn to: Quang Âm Thiên, người ở đây trên chọc ta không phải

Người khi nào từng thấy, có cố gắng Nha Nội không làm, lại chạy đi làm đầu bếp người sao

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Biến hóa

Não Vực khai phá

Cao Dư không phải đặc biệt minh bạch.

Được rồi, không hiểu, trước tiên để ở một bên, chậm rãi nghiên cứu.

Đây ngôn ngữ tinh thông, cũng có thể tiếp nhận.

Năm đó, Cao Dư đi theo sư phụ lưu lạc, đi qua Khiết Đan, cũng đã đến Tây Hạ, cho nên đối với Tây Hạ Ngữ cũng không phải là rất xa lạ.

Hắn còn học qua mấy câu Tây Hạ Ngữ, chỉ là sau đó chưa từng dùng qua, liền dần dần quên.

Ngôn ngữ vật này, thật là cần phải hoàn cảnh cơ sở. Học không khó, nhưng nếu như thời gian dài không sử dụng, quên mất cũng sẽ rất nhanh. . . Bất quá đây là Quang Âm Thiên giao phó cho kỹ năng, đoán chừng là sẽ không quên mất, chỉ cần nhớ tới, liền có thể sử dụng.

Thế nhưng, Cổ La Mã Ngữ lại là cái gì tình huống

Roma

Hắn biết có khuỷu sông Mã, đại uyển mã, hãn huyết bảo mã, nhưng lại không có nghe qua Cổ La Mã.

Nghệ không đề người!

Sư phụ từng đối với hắn qua lời như vậy.

Hoài Thanh đạo trưởng đương nhiên càng hy vọng Cao Dư nỗ lực thừa kế hãn y bát, nhưng sau đó phỏng chừng cũng nhìn ra, Cao Dư căn bản không có ý tập võ, cũng sẽ không cường cầu nữa. Đồng thời, Cao Dư có lập kỷ thói quen, trong ngực quét đường phố dài xem ra, cũng không phải không thể.

Đầu năm nay, chỉ cần có bản lĩnh, làm sao đều có thể ăn cơm no.

Không học võ cũng rất tốt, không cần mỗi ngày chém chém giết giết, làm một bình thường dân chúng, tựa hồ cũng là một lựa chọn tốt.

Cho nên, Cao Dư đối với Cổ La Mã Ngữ mâu thuẫn, cũng không phải quá lớn.

Có thể tài nấu nướng này. . .

Hơn nữa còn là tông sư cấp kỹ thuật nấu nướng!

Cái này lại tính là cái gì tình huống Cao Dư có chút ngẩn ra, ngồi ở trên bậc thang sừng sốt rất lâu, cuối cùng là bất đắc dĩ cười khổ.

Quên đi, dầu gì cũng là cái tông sư cấp kỹ thuật nấu nướng, cũng không phải không thể.

Dầu gì làm chút đồ ăn ngon, cho phụ mẫu thưởng thức. Hắn rời nhà nhiều năm, chưa bao giờ tại phụ mẫu trước đầu gối tẩn hiếu, làm chút ít mỹ thực ra, ít nhất là một phần tâm ý. Chắc hẳn cha mẹ coi như là thấy được, cũng sẽ không trách hắn, còn sẽ cao hứng vô cùng.

Nghĩ như vậy, kỹ thuật nấu nướng sở trường kỹ năng này, thật ra thì rất tốt!

Cao Dư đón nhận ba loại kỹ năng. . . Ừ, ngôn ngữ sở trường chia làm Tây Hạ Ngữ cùng Cổ La Mã Ngữ, có thể coi là hai hạng kỹ năng.

Lúc trước, hắn tiếp thu giáo huấn sùng kỹ năng thì, từng xuất hiện chảy máu mũi tình trạng.

Mỗi một loại kỹ năng thu được, cũng sẽ kèm theo có dữ dội đau đầu. Chính là lần này, Cao Dư phát hiện, hắn phi thường dễ dàng tiếp thu ba loại kỹ năng, càng chưa từng xuất hiện bất kỳ khó chịu nào. Cái này làm cho hắn cảm thấy kỳ quái, ánh mắt chợt rơi vào Não Vực khai phá một cột.

Chẳng lẽ, có liên quan với đó

Cao Dư suy nghĩ một chút, lắc đầu một cái, thu rồi da mềnh xà bảo vệ tay đao nang.

Chỉ nhìn tên, cũng biết nó tính năng.

Da mềnh xà ít nhất cũng là 100 năm cự mềnh da mềnh xà, rồi sau đó đặc chế thành bảo vệ tay.

Đồng thời, bảo vệ tay trên còn có 12 cái phi đao đao nang, bên trong cắm từng nhánh phi đao.

Phi đao tên là Yuri phi đao, Cao Dư không quá rõ danh tự này có hàm nghĩa gì. Hắn suy nghĩ một chút, đem bảo vệ tay quấn quanh trên cánh tay. Kia da

nặng xà thiếp thân, có từng tia lạnh lẽo, phi thường thoải mái. Cao Dư đưa tay, lấy ra một cái Yuri phi đao.

Phi đao hình dáng hơi có chút quý dị, cùng người trong giang hồ thường dùng phi đao không quá giống nhau.

Hợp đồng dài hạn có ba tác dựa vào, cán đao cùng thân đao, hiện ra một cái quý dị cong đường cong, một mặt khai nhận, nặng chừng một cân.

Cao Dư ở trong tay vuốt vuốt rồi một trận, cảm giác phi đao này cùng hấn phi thường phù hợp.

Vì vậy, hấn đứng lên, đi tới một khỏa cây bách trước dừng lại.

Hấn dùng phi đao tại trên thân cây vẽ một cái bìa ngắm, lui về phía sau mười chừng năm bước đứng lại, rồi sau đó từ trên xuống dưới quan sát mấy lần, đột nhiên giơ tay quăng ra phi đao.

Cao Dư thời điểm, học qua phi đao.

Rõ ràng hơn, môn này kỹ năng, nhìn như đơn giản, kì thực phụ trách.

Phi đao làm sao dẫn đo, ra tay thì áp dụng loại nào phương pháp, lực nói sao khống chế, góc độ lựa chọn thế nào chờ một chút, là hạng nhất phi thường phức tạp kỹ xảo. Năm đó, hấn không ít chịu tội, ngón tay càng bởi vì sai lầm dẫn đo tư thế, và xuất đao thì phương pháp không chính xác, cắt vỡ nhiều lần. Thậm chí lại một lần nữa, suýt chút nữa cả ngón tay đầu đều rơi mất, nguy hiểm có thể thấy được lổm đổm.

Nhưng là bây giờ, khi hấn có cấp chuyên gia phi đao Thuật sau đó, phi đao giống như biến thành một phần thân thể hấn.

Đao ra tay, là hấn biết có.

Chỉ nghe oành một tiếng vang nhỏ, phi đao đi vào thân cây, chính trúng hồng tâm.

Cao Dư trên mặt, hiện ra một nụ cười.

Hấn đi tới kiểm tra, rồi sau đó nhẹ nhàng gõ đầu. . . Bây giờ là ban đêm, không đủ ánh sáng. Nếu như là ban ngày, hấn chắc chắn có thể làm càng tốt hơn.

Đưa tay ngọn phi đao rút ra, hấn thu hồi đao trong túi.

Rũ xuống tay áo, từ bên ngoài xem mà nói, căn bản không nhìn ra phi đao tồn tại.

Trước đây Cao Dư vẫn như cũ, như thế nào mới có thể tự vệ. Bây giờ, hấn rốt cuộc có loại năng lực này, nhất thời lòng tin tràn đầy.

+++++

Ngày thứ hai, Cao Dư dậy thật sớm.

Cảm giác tốt vô cùng, đầu não rõ ràng, tai thính mắt tinh.

Hấn đi trước bái kiến mẫu thân họ Lương, sau đó kêu Mã Đại Tráng ăn chung bữa ăn sáng.

Cao phủ người làm đều biết, nhà mình Nha Nội trước đó vài ngày làm 1 cốc đại sự, cho nên đối với hấn cũng không phải thường cung kính.

Chuẩn bị sớm ăn, cũng đặc biệt mưu đồ, để cho Cao Dư cùng Mã Đại Tráng ăn cũng không phải thường khoái trá.

"Đại Tráng, ngươi đi luyện võ đi.

Hai ngày này ngươi khẳng định không có đi đại hòa thượng bên kia, chính là chậm trễ.

Trước tiên phạt ngươi hảo hảo luyện võ, phải biết luyện võ một chuyện, như đi ngược dòng nước. Một ngày không luyện thành sẽ xảy ra sơ, muôn ngàn lần không thể lờn biếng."

Cao Dư tương đối có thành tựu giáo dục Mã Đại Tráng, nghe họ Lương ở một bên, tươi cười rạng rỡ.

Hấn những lời này, đều là năm đó sư phụ dạy dỗ. Chỉ có điều, hấn chính là chịu không nổi kia Đông luyện ba chín, hạ luyện tam phục khổ, cuối cùng bỏ qua. . . Xem Mã Đại Tráng bộ dáng, cũng biết hấn đối luyện Võ cảm thấy rất hứng thú. Đã như vậy, Cao Dư liền đem năm đó sư phụ chỉ điểm hấn luyện võ khí phái lấy ra, cố gắng dạy dỗ Mã Đại Tráng một hồi, để cho hấn gặt đầu liên tục.

"Nhiếp Xương, chào từ giả rồi."

"A "

Khi Cao Dư đi vào Cao Cầu thư phòng sau đó, liền nghe được Cao Cầu nói với hấn.

"Hắn lần này, tính toán là bị tai bay vạ gió.

Đình Thịnh cùng Lý Thanh đều là Vương phủ người, hắn tuy có lười biếng không làm tròn trách nhiệm chi tội, lại không đến mức chào từ giả.

Thế nhưng, Vương phủ phía sau có lương sư trở thành hắn nâng đỡ, cho dù Thái Tương cũng không thể tránh được, chỉ có thể mặc cho Nhiếp Xương chào từ giả. . .

Chỉ là như vậy thứ nhất, Thái Tương đối với người, sợ là sẽ phải có bất mãn."

Cao Dư nghe, có chút mộng.

Cao Cầu trong miệng "Thái Tương". Chính là Thái Kinh.

Mặc dù Thái Kinh bây giờ đã cao tuổi, Quan Gia đối với hắn cũng không giống lúc thời niên thiếu thế thì nể trọng, vẫn như cũ là quyền thế lực luân thiên.

Về phần lương sư thành hắn cũng nghe qua. Trở lại Biện Lương sau đó, một ít cơ bản nhân sự, Cao Dư nhất định sẽ làm giải.

"Phụ thân. . ."

"Bất quá người cũng đừng sợ, lương sư thành mặc dù giúp Vương phủ, lại không làm gì được cha con ta.

Người lần này có thể thoát thân, không chỉ là bởi vì người có công lao, còn có nhu phúc Đế Cơ vì người mở miệng. . . Cho nên lương sư thành cũng tốt, Vương phủ cũng được, ngắn hạn bên trong là không dám trêu chọc người. Chỉ là Thái Tương bên kia, có lẽ sẽ có chút phiền phức."

"Vì sao "

Cao Dư nói: "Ta lại không trêu chọc hắn."

"Người là không có trêu chọc Thái Tương, có thể Nhiếp Xương là Thái Tương người.

Lúc trước, Nhiếp Xương cùng Vương phủ giao tình không tệ, nhưng sau đó Vương phủ cùng Thái Tương xích mích, Nhiếp Xương đứng ở Thái Tương một bên, hai người giao tình cũng không có rồi. Nhiếp Xương năng lực quyền tri Khai Phong phủ, không thể thiếu có Thái Tương ủng hộ. Nhưng bây giờ, bởi vì người nguyên do, khiến Nhiếp Xương không thể không chào từ giả Khai Phong phủ. . . Cứ như vậy, cũng thì đồng nghĩa với chặt đứt Thái Tương vẫn cánh tay.

Như vậy, người có thể minh bạch "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Ta nghĩ rằng đi Hàng Châu

Tại Biện Lương Thành, có một cái không nhất định chân thực, lại có rất nhiều người biết rõ quyền thế bảng.

Đây trên bảng danh sách xếp hạng thứ nhất người, không ngờ, không phải Thái Kinh, không phải Vương phủ, càng không phải là Cao Cầu, mà là lương sư thành.

Xếp hàng thứ hai vị người, mới là Thái Kinh.

Vương phủ bài danh thứ bảy, mà Cao Cầu bài danh, thì tại 20 vị sau đó.

Bảng danh sách này không nhất định chính xác, nhưng là đủ để minh một vài vấn đề.

Không phải là công danh xuất thân người, đặc biệt là Võ thần, khó mà tiến dần từng bước. Cho dù Cao Cầu sâu Quan Gia tin mù quáng, vẫn sẽ không bị người công nhận.

Cao Dư bấu môi, nhìn đến Cao Cầu, lộ ra vẻ kính trọng.

Cao Cầu nói: "Ngươi xem ta làm sao "

"Phụ thân quả nhiên lợi hại, cư nhiên sẽ nhiều như vậy đối thủ."

"Ngươi đây con bất hiếu, là ta nhắc nhở ngươi, về sau muốn lòng, chớ có thụ địch, cùng ta có quan hệ gì "

Cao Dư cười nói: "Hài nhi nhất giới bạch thân, mặc dù có một cái Địch Công Lang hư chức, lại không cái gì sai khiến, ai lại sẽ để ý hài nhi

Ngược lại phụ thân, thân tại trong triều đình, mới cần nhiều hơn lòng.

Về phần hài nhi, nghĩ đến còn không vào những đại nhân vật kia mắt. Coi như là muốn đối phó hài nhi, cũng chỉ có thể ở trong bóng tối xuống tay, hài nhi ngược lại cũng không sợ."

Cao Cầu nụ cười trên mặt, hơi ngừng.

Đúng a, Thái Kinh cũng tốt, lương sư thành cũng cho thôi, sao có thể sẽ đổi với Cao Dư một cái hài tử xuống tay

Bọn họ muốn xuống tay, chỉ có thể tìm Cao Cầu.

Bởi vì chỉ cần Cao Cầu rơi đài, Cao Dư căn bản không đáng để lo.

Vốn định cố gắng dạy dỗ một chút Cao Dư, lại không nghĩ rằng. . . Cho dù Cao Cầu không sợ trời không sợ đất, đối mặt như vậy đối thủ, hẳn cũng không khỏi có chút sợ hết hồn hết vía. Hắn nhìn Cao Dư một cái, lại phát hiện đây một cái cư nhiên không có tim không có phổi cười!

"Phụ thân, sự kiện kia kết quả thế nào "

"Sự kiện kia "

"Chính là những cái kia man từ sự tình. . ."

"Cái này. . ." Cao Cầu do dự một chút, cười khò nói: "Chuyện này như có người sống may mà, bây giờ đều chết hết, ngay cả một lời khai cũng không có. Ngươi thật sự âm mưu, cũng bắt quá là suy đoán, nói xuống không tác dụng, thế nào để cho xu mật viện tin tưởng ngươi mà nói "

"Những hóa khí đó, chính là minh chứng a."

"Hóa khí phải không giả, nhưng ngươi làm sao có thể xác định, đó là dùng đến ám sát Quan Gia "

"Chính là, còn có bản đồ!"

"Bản đồ, cũng không thể coi là chứng cứ gì. . ." Cao Cầu khẽ xoa huyết thái dương, thờ dài nói: "Xu mật viện bên kia cho rằng, đầy đủ mọi thứ, đều là chúng ta cha con vô căn cứ suy đoán mà thôi, không có bằng cứ cụ thể, bọn họ tra như thế nào chứng

Bất quá, Quan Gia ngược lại rất để ý, đã bí mật hạ chỉ Tô Hàng nên phải phụng cục điều tra kỹ chuyện này."

Cao Dư từng ở Hàng Châu, tự nhiên nghe qua kia Tô Hàng nên phải phụng cục danh hiệu.

Sùng thà năm đầu, Quan Gia đưa giả bộ cục, dùng để chế tạo cung đình cần thiết thật là khéo Đồ Vật. Mà ở sùng thà bốn năm, giả bộ cục liền lên cấp là nên phải phụng cục, vợ vết đông nam các nơi kỳ hoa dị thạch, tên cây Giai quả, rồi sau đó do Thủy Lục vận chuyển Biện Lương.

Đây, đó là dân gian truyền lưu rất rộng 'Hoa thạch cương' .

Hoa thạch cương xuất hiện, lệnh đông phía nam các nơi bách tính lao dịch đột nhiên tăng thêm

Sau đó Chu Miễn xuất hiện, càng khiến cho hoa thạch cương tiếng xấu lan xa, tiếng người 'Hoa thạch cương' ba chữ, chẳng lẽ là cần rằng nghiêng lợi.

Kia Chu Miễn, quan bài hợp Châu phòng ngự sứ, trụ trì Tô Hàng nên phải phụng cục, là Quan Gia phi thường người tín nhiệm.

Cao Dư không khỏi chân mày khấn tức, rơi vào trầm tư.

Gặp hắn bộ dáng như vậy, Cao Cầu cũng có chút khó chịu, vì vậy nói: "Thật ra thì, xu mật viện bên kia, cũng không phải hoàn toàn không tin. Chỉ là tư trọng lượng cơ thể lớn, không thể bình thường. Tướng công nhóm cần phải thận chi hựu thận, cho nên mới như vậy lòng. . . Ta nghe, xu mật viện cũng mật lệnh Tô Hàng lưỡng địa quan địa phương, bí mật kiểm chứng chuyện này. Chỉ có điều, không thể thả tại ngoài sáng."

"Phụ thân, ngươi cảm thấy, năng lực tra được sao "

"Không tốt. . . Căn cứ vào bọn họ để lại đầu mối lại xem, chuyện này hẳn là đúng cùng Giang Nam Minh Giáo có liên quan.

Có thể Minh Giáo từ bốn triều ban đầu tại dân gian loan truyền, tin đồn rất nhiều. Nếu như là làm to chuyện, rất có thể sẽ dẫn phát ra hỗn loạn."

"Nếu không, ta đi tìm kiếm "

"Ngươi cái gì "

Cao Cầu tròn to hai mắt, nhìn đến Cao Dư.

Cao Dư do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Hải nhi tại Hàng Châu cuộc sống nhiều năm, đối với bên kia cũng so với vì quen thuộc.

Chuyện này, còn quan hệ đến giết hại sư phụ ta hung thủ, cho nên hải nhi muốn đi Hàng Châu, tự mình tìm kiếm, tìm kiếm ra chứng cứ đến."

"Ồ nháo!"

Cao Cầu giận tím mặt, vỗ án.

"Ngươi cho rằng tìm kiếm chứng cứ, là hải tử trò chơi sao

Việc này có quan hệ trọng đại, đối phương lại dám thử vương giết giả, tuyệt không phải hiền lành người. Ngươi một cái hải tử, thì có thể có ích lợi gì nơi cho dù ngươi ở đây Hàng Châu sinh sống nhiều năm, có thể Tô Hàng lương địa quan chức vô số, còn không so được với ngươi một cái hải tử "

"Nhưng mà. . ."

"Không có thể nhưng!" Cao Cầu cả giận nói: "Chuyện này đến đây chấm dứt, ngươi đừng vội nhắc lại.

Cát Tường Nhi, không phải là ta không tin ngươi, mà là chuyện này, thật hung hiểm vô cùng. Ngươi lưu lạc bên ngoài mười lăm năm, thật vất vả trở về, ta sao có thể cho ngươi đi mạo hiểm nữa đừng không, ngươi hôn mê hai ngày này, mẹ ngươi liên kinh hãi ngủ không yên. Nếu biết rõ ngươi muốn đi Hàng Châu, chẳng phải là muốn lo lắng chết sao không thể, chuyện này tuyệt đối không thể, ngươi không cần rồi."

Cao Cầu hét, liền nổi giận dùng dùng đi ra ngoài.

Hắn đi tới cửa thì, lại dừng bước lại, nhìn đến Cao Dư nói: "Cát Tường Nhi, suy nghĩ một chút mẹ ngươi, chớ để cho nàng tan nát cõi lòng."

Một câu nói này, lại trúng Cao Dư trong lòng chỗ mềm mại nhất.

Hắn không sợ trời không sợ đất, lại sợ họ Lương khó chịu.

Mẫu tử hai người khác nhau hơn mười năm, mà nay gặp lại bất quá hai mươi ngày quang cảnh, nhưng hắn lại có thể cảm thụ được, mẫu thân đối với hắn phần yêu mến này.

Chính là, thù của sư phụ, sẽ không báo sao

Cao Dư vốn đang hỏi thêm một cái, quan địa phương đến bây giờ đều nắm giữ những cái kia manh mối.

Nhưng nhìn Cao Cầu bộ dáng kia, nghĩ đến hỏi cũng là như không.

Hắn chậm rãi đi ra thư phòng, đứng ở trong sân nhà, ngẩng đầu lên, nhìn đến xanh lam bầu trời, thật lâu không nói.

Hôm nay không gió, mây trắng ung dung.

Hắn đứng lẳng lặng đến, trong ánh mắt toát ra vẻ mê mang.

Sư phụ, ta nên làm cái gì bây giờ

+++++

Đêm đó, Cao Cầu cùng họ Lương ở trong phòng tán gẫu, nổi lên Cao Dư ý nghĩ.

Họ Lương nghe một chút Cao Dư muốn đi Hàng Châu, lập tức khản trương.

"Phu quân, kia tại sao có thể "

"Ta đương nhiên biết không thành, chẳng qua là ta lại lo lắng, hải tử này tính tình quật cường.

Những này qua sống chung, ta có thể cảm nhận được, Cát Tường Nhi là một nhớ bạn cũ người. Hắn sư phụ kia đối với hắn có công ơn nuôi dưỡng, lại bị người giết hại. Hắn đối với sư phụ kia tình cảm thâm hậu, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp báo thù. Ta chính là sợ hãi, hải tử này xung động một cái, thật sự chạy đi Hàng Châu. . . Nuông tử, phải nghĩ một chút biện pháp, tìm người năng lực buộc lại hắn, chớ để cho hắn suy nghĩ lung tung."

Họ Lương nhất thời tinh thần chấn động, ngồi dậy nói: "Lần trước ta với người hồ Tam nương, người có thể hỏi thăm rõ ràng "

Cao Cầu sững sốt một chút, cười nói: "Nương tử phân phó, ta sao dám lạnh nhạt

Hồ Tam nương sự tình, ta đã hỏi Tam ca, hẳn kia Hồ Thành là thủ hạ của hắn đắc lực người, hồ Tam nương hẳn cũng đã gặp, dài đúng là hoa dung nguyệt mạo, chỉ là tính tình có chút dã, yêu thích múa đao lộng thương. . . Là ta lo lắng Cát Tường Nhi thua thiệt."

"Phu quân thật là hồ đồ, Cát Tường Nhi yêu thích kia hồ Tam nương không thể nghi ngờ, nếu không cũng sẽ không trong mộng gào thét tên của nàng.

Tính tình dã, yêu thích múa đao lộng thương. . . Cái này lại coi là đại sự gì

Người kia Cát Tường Nhi, cũng không phải một cái tính ngon đèn dầu. Nếu thật là kia hồ Tam nương năng lực bao ở hắn, há chẳng phải là một chuyện tốt "

Cao Cầu, con mắt nhất thời sáng lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: 1 ao xuân thủy

Cao Dư cũng không biết Cao Cầu phụ phụ tính toán.

Hơn nữa cho dù hắn biết, cũng không thể tránh được. . . Phụ mẫu chi mệnh, mỗi giới lời nói, đây là lễ bất di bất dịch sự tình.

Thời đại này, có kia 30 tuổi vẫn không muốn lập gia đình lãng đãng tử; nhưng càng nhiều, hay là mười bảy mười tám tuổi thì có hôn ước, thậm chí kết hôn sinh con. . .

Cao Cầu rất lòng, phái Cao Thành nhìn chăm chăm Cao Dư.

"Hôm nay, Nha Nội cùng Đại Tráng đi rồi nội thành.

Đại Tráng tại vườn rau xanh luyện công, Nha Nội tất tìm thường sáu đi uống rượu.

Đúng rồi, lúc trở về, Nha Nội ở chỗ mặt rõ bên kia đánh chế một ít gì đó. Người đi hỏi vào mặt rõ, là một bộ đao cụ, ngoài ra còn có một trăm thanh phi đao. Bàn vẽ là Nha Nội bức họa, hình dáng rất quái dị, nhưng nhỏ bé lại rất rõ."

"Đao cụ "

Cao Cầu vẽ mặt mờ mịt, "Hắn còn chế ra phi đao "

"Vâng!"

"Không có cử động gì khác sao "

"Không có!"

"Được rồi, vậy người đi uống, có tình huống gì, trở lại nói cho ta biết."

. . .

"Thái Úy, Nha Nội hôm nay lại đi ra ngoài."

"Hắn đi nơi nào "

"Cũng không đi nơi nào, tại lớn tướng quốc tự cùng Trần giáo đầu uống rượu."

"Hừm, ta biết rồi!"

...

"Thái Úy, Nha Nội ngày hôm qua ra ngoài, cùng cao Đô Đầu tại ngựa đi đường phố xem trò lừa bịp, sau đó còn tỷ thí ném thẻ vào bình rượu.

Kết quả Nha Nội mười ném mười bên trong, thắng cao Đô Đầu."

"Chỉ là xem trò lừa bịp sao "

"Há, cao Đô Đầu còn kéo Nha Nội uống rượu, sau đó Nha Nội ăn say rồi, sẽ ngủ ở Thành Lý.

Sáng sớm hôm nay, bọn họ đi rồi Quý Thị. . . Nha Nội giúp đỡ cao Đô Đầu chọn lựa một đầu Ngao Khuyến, sau đó chỉ có một người đã trở về."

...

Thời gian, liền một ngày như vậy ngày trôi qua, rất bình tĩnh.

Cao Dư thật giống như quên mất muốn đi Hàng Châu chuyện, ngoại trừ ở nhà đi cùng họ Lương, thời gian còn lại liền khắp nơi chơi đùa, nghiêm nhiên một bộ con nhà giàu bộ dáng.

Ngay từ đầu, Cao Cầu còn lo lắng.

Hắn lo lắng Cao Dư sẽ lên lên lút lút chạy đi.

Chính là tại Cao Thành mấy lần báo cáo sau đó, hắn cũng liền yên lòng.

Hài từ nha, dễ dàng quên chuyện.

Bị mình khiển trách qua về sau, phòng chừng hắn suy nghĩ minh bạch, cũng sẽ không lại lấy Hàng Châu chuyện.

Điều này cũng làm cho Cao Cầu thở phào nhẹ nhõm, đối với Cao Dư giám thị, sau đó buông lỏng rất nhiều.

Lại mấy ngày, hàn lạnh bắt đầu.

Y theo tập tục, từ hàn lạnh tiết bắt đầu, tất cả các nhà liền muốn gây táo hỏa, Cao gia cũng là như vậy.

Hàn lạnh ba ngày, Cao Dư liền ở nhà đội Tam Thiên.

Hoặc là theo họ Lương nói chuyện phiếm, cũng hoặc là là đội ở nhà chơi đùa.

Cao Cầu phát hiện, Cao Dư lại có một tay xuất thần nhập hóa phi đao Thuật. Mười hai khẩu phi đao xuất quỷ nhập thần, vô cùng tinh chuẩn. . . Không trách đây một cái đề cho người ta chế tạo phi đao, nguyên lai còn có ngón này tuyệt kỹ. Cao Cầu cảm thấy, hắn dò xét rồi Cao Dư.

Ngoại trừ chơi đùa phi đao, Cao Dư còn có thể cùng họ Lương, Cao muội, họ Lâm chơi đùa một loại gọi thăng quan đồ trò chơi.

Đây thật ra là một loại trò chơi, chính xác, chính là khống chế xúc xúc.

Cao Cầu cũng chơi đùa một lần, chính là thảm bại.

Đây thăng quan đồ, chính là tại trên bàn cờ hội chế ra một cái quan liêu cơ cấu đồ hình, chia làm Lại, khoa cử, âm bổ và Vũ Quan bốn cái đi qua. Player thông qua khống chế xúc xúc, đến quyết định thăng quan phương thức cùng trình tự. Đây không chỉ có sẽ phải khống chế xúc xúc, càng phải có kinh người tính toán, thoát khỏi thăng quan đồ trên đủ loại cạm bẫy, cho đến năng lực vị vô cùng Tam công.

Cao Dư xúc xúc chơi đùa không sai, có thể là đạt tới tùy tâm sở dục bước.

Đây cũng không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ là Cao Dư sức tính toán, và hắn đối với xúc xúc chương khống lực.

Liên tiếp ba cây, Cao Dư cũng không chiến thắng, lại giúp đỡ họ Lương thắng lần hai, Cao muội thắng một lần, Cao Cầu chính là đội sở.

"Cát Tường Nhi, ngươi lúc trước chơi qua loại này trò chơi "

"Xem phụ thân, hài nhi năm đó cũng coi là vào nam ra bắc, cái gì trò chơi chưa từng thấy qua "

"Trực nương tặc, nhớ năm đó ta chính là ngựa đi đường phố xúc xúc Ma, một tay xúc xúc đánh khắp ngựa đi đường phố không địch thủ, cư nhiên thua ngươi "

Họ Lương khanh khách không ngừng cười, nói: "Phu quân chẳng lẽ không phục

Nếu là không phục tức giận, chúng ta trở lại một cái. . . Cát Tường Nhi, nương lần này cần thắng, ngươi phải giúp ta."

"Nương phân phó, hài nhi làm sao dám không tuân lời "

"Không đùa!"

Họ Lương tràn đầy phấn khởi, có thể Cao Cầu lại không làm

Hắn đã nhìn ra, Cao Dư ba người rõ ràng là liên hợp lại đối phó hắn.

Một cái Cao Dư, là có thể chắc thắng hắn, hơn nữa họ Lương cùng Cao muội ở bên cạnh làm loạn, hắn lại sao có thể là đối thủ đây

"Phu quân đây vật đánh cuộc chính là không tốt, mới đùa bốn ba cây, liền không chơi sao "

"Không chơi đùa, sẽ không chơi đùa."

Cao Cầu giận dữ đứng lên, đi tới bên cạnh ngồi xuống.

Mà đứng ở một bên, cùng họ Lâm xem cuộc chiến Cao Nghiêu Phụ đột nhiên nói: "Đại nương, nếu không ta tới, có thể không "

Từ khi kia Cừu Diệu Pháp sự tình bại lộ sau đó, Cao Nghiêu Phụ trở nên rất trầm mặc, mỗi lần nhìn thấy Cao Dư, cũng là dọa dọa thỉm thỉm.

Hôm nay, hắn chủ động nói ra, để cho Cao Dư cùng họ Lương lấy làm kinh hãi.

Cao muội nói: "Tam ca, chúng ta nhưng là phải đánh bạc."

"Ta liền không có tiền sao thua thiệt Tứ ca phát hiện sớm, ta mới không có bị người hãm hại, thậm chí nhân họa đắc phúc, bằng tự nhiên kiếm được một số tiền lớn.

Hừ, ta cũng không tin, Tứ ca thật sự năng lực chiến vô bất thắng sao "

Đến mà nói, hắn liền chiếm cứ rồi Cao Cầu vị trí, rồi sau đó nhìn về phía Cao Dư.

Trong ánh mắt kia có từng tia khấn cầu ý, Cao Dư lập tức đã minh bạch ý hắn.

Cao Nghiêu Phụ thật sự là không biết điều sao

Hắn biết rõ dầu gì, chính là lại yêu quý mặt mũi, không biết nên làm sao hướng về phía Cao Dư biểu đạt. Dù sao, Cao Dư sau khi trở về, hắn định ý sâu nhất. Bây giờ lại thua thiệt Cao Dư cảnh tình, để cho hắn tránh khỏi một tràng tai nạn, trong lòng của hắn tự nhiên cảm kích.

Cao Dư cười, đem xúc xắc đưa tới.

"Tam ca phải chơi, cầu cũng không được.

Vừa vặn đã nhiều ngày tiêu tiền có chút ngoan, Tam ca đây là muốn tặng cho ta Tiền a.

Ta không khi dễ ngươi, để cho ngươi chọn khoa cử. . . Hắc hắc, muội, hai người chúng ta hợp tác, cố gắng thắng Tam ca một cái, thế nào "

Cao muội nghe, tung tăng hoan hô.

Chỉ là lần này thắng quan đồ, Cao Dư lại lớn mắt nước chuẩn, Cao Nghiêu Phụ một đường trót lọt, dẫn đầu chiến thắng.

"Tam ca, lập tức phải Thi Kinh rồi, nguyện Tam ca lần này có thể trung học đệ nhị cấp, trở thành chúng ta người thứ nhất Tiến sĩ."

Cao Nghiêu Phụ vốn là tính toán thua Tiền, thật không nghĩ đến, lại là một cái kết quả như vậy.

Khi hắn nhìn thấy Cao Dư nụ cười trên mặt thì, lập tức đã minh bạch Cao Dư tâm ý.

Con mắt không khỏi đỏ bừng, hắn nhìn đến Cao Dư, nhẹ giọng nói: "Đa tạ Tứ ca chúc lành, ta nhất định sẽ không cô phụ mọi người."

"Ha ha ha, tới tới tới, chúng ta trở lại, lần này tại sao đều sẽ không thua ngươi."

"Sợ ngươi sao "

Cao Nghiêu Phụ xuất phát từ nội tâm cười.

Cao muội cùng họ Lâm ở một bên, chính là âm thầm rơi lệ.

Về phần Cao Cầu, về mặt về tán thưởng nhìn đến Cao Dư, nhẹ nhàng gõ đầu.

Hắn bây giờ, đối với cái này lưu lạc bên ngoài mười lăm năm nhitừ, quả thực hài lòng cực kỳ.

Thánh nhân, tu thân, Tề gia, trị quốc, bình thiên xuống. . . Cát Tường Nhi có thể hay không trị quốc bình thiên hạ, Cao Cầu cũng không thêm đề ý. Hắn đề ý là, Cát Tường Nhi nhất định có thể tu thân Tề gia. Nhà hòa thuận vạn sự hưng thịnh! Có Cát Tường Nhi, Cao gia lo gì không thịnh hành

Hắn hít sâu một hơi, hướng về phía họ Lương nhìn.

Liền thấy họ Lương cũng là vẻ mặt vui vẻ yên tâm, nhìn đến đang đang chơi đùa Cao Dư ba người, nụ cười trên mặt, cũng là đặc biệt rục rồ. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Gió chột nổi lên

Tuyên Hoà hai năm, ngày một tháng ba, Kim Minh ao xoá bỏ lệnh cấm. [WW vạn. SuiMen G. ấ

Mỗi năm một lần thủy quân thao diễn, hấp dẫn vô số Biện Lương bách tính, rồi rút đi vào Kim Minh ao, xem kia một hồi long tranh hổ đấu.

Quan Gia vốn là không nghĩ đến.

Xây ra một món đồ như vậy sự tình, mặc dù không có chứng cứ có thể đề tỏ rõ, những người đó chính là ghim hắn đến, nhưng trong lòng cuối cùng là có chút chán ngán. Bất quá, tại Trịnh Hoàng Hậu cùng chúng nữ tử khuyến ngăn, hắn cuối cùng vẫn dấn dặt đủ loại quan lại tới trước học hỏi.

+++++

Hàn lạnh kết thúc, sáng trong bắt đầu.

Biện Lương Thành cũng nghênh đón trong một năm, tươi đẹp nhất thời gian.

Rục rồ đào mận Lê Hạnh cạnh tương mờ ra, Biện hai bên bờ sông, Bách Hộc nhẹ nhàng, dương liễu chấp chờn, đem cái cảnh xuân nhuộm đậm đặc biệt rục rồ.

Ngựa đi đường phố phố bắc tiệm thuốc bên ngoài, xuất hiện một cái bán bạc hà lái buôn.

Hắn thao một cái Yên Vân khẩu âm, bán bạc hà phẩm chất cực tốt, cho tới rất nhanh, liền trở thành dây trên đường được hoan nghênh nhất lái buôn một trong.

Mỗi lần chạng vạng tối, hắn liền biết đứng ở ngựa đi đường phố Bằng cáo thị trước sao sao chép viết.

Tại Biện Lương, triều đình chiếu thư ngoại trừ sẽ công bố tại Thượng Thư giám bút thự trước nha môn, còn có thể tại ngựa đi đường phố đường phố tiến hành ban bố.

Kia bạc hà lái buôn, sẽ rất nghiêm túc đem những chiếu thư đó sao chép xuống.

Có người hỏi hắn, sao chép những thứ này làm chi

Hắn sẽ thật thà cười một tiếng, sau đó dùng mang theo nòng nặc khẩu âm tiếng phổ thông trả lời: Ta biết chữ không nhiều, vừa vặn có thể dùng để biết chữ.

Cũng không có ai sẽ hoài nghi hắn, chỉ cười hắn ngu si, liền rời đi.

Mà lái buôn sẽ tiếp tục sao chép, nhất bút nhất hoạ, đặc biệt nghiêm túc. . .

+++++

Thoáng một cái, chính là mười ngày.

Kèm theo sáng trong đi qua, khí trời càng ngày càng ảm áp.

Cao phủ trong vườn cây đào lại vào lúc này, bắt đầu điều tàn, kia màu hồng cánh hoa tàn mất kính, lại hiện ra mấy phần thê mỹ.

Cao Cầu sáng sớm tỉnh lại, liền mí mắt trực nhảy.

Hắn cảm giác tâm thần có chút không yên, nhưng lại không biết là chuyện gì xảy ra.

Vì vậy, hắn không có đi ra ngoài, mà là ở nhà.

Nhìn một chút sách, luyện luyện chữ, thẳng đến vào lúc giữa trưa. . . Thật giống như bớt chút cái gì, nhưng hắn lại không ra khỏi cửa nói.

Từ trong thư phòng đi ra, Cao Cầu đã nhìn thấy Mã Đại Tráng một người tại trong đình viện đánh quyền.

"Đại Tráng!"

"Thái Úy có chuyện gì không "

"Tại sao hôm nay không có ra ngoài ta nhớ được người bình thường cũng phải đi lớn tướng quốc tự luyện võ, hôm nay không cần đi sao "

Mã Đại Tráng gãi gãi đầu, nói: "Nha Nội không có tìm ta, cho nên ta liền không có đi."

"Tứ ca không dậy nổi "

"Sáng sớm, liền không thấy bóng hắn."

Cao Cầu đột nhiên đã minh bạch, đến tận cùng là mất cái gì.

Tự cao Dư từ Khai Phong phủ đại lao sau khi ra ngoài, mỗi ngày đều sẽ cho Cao Cầu vẫn an.

Duy chỉ hôm nay, cho tới bây giờ cũng không trông thấy hắn cái bóng, không trách sẽ cảm thấy bớt chút cái gì.

Bất quá, không đúng. . . Tứ ca thường ngày hay tuy rằng lười biếng, nhưng làm việc và nghỉ ngơi lại cực kỳ ổn định, dậy sớm ngủ sớm, so với hắn lão nhân gia này còn có quy luật.

Lẽ nào, hắn bị bệnh

Cao Cầu tâm lý, càng cảm giác bất an, vì vậy mang theo Mã Đại Tráng, đi tới Cao Dư căn phòng.

"Cát Tường Nhi, rời giường sao "

Bên trong nhà, không có trả lời, cảm giác, thật giống như không có ai

Cao Cầu tâm lý bất an cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, vì vậy đề cao giọng nói: "Cát Tường Nhi, rời giường sao tại sao không đáp lời "

Trong phòng, vẫn không có động tĩnh.

"Đại Tráng, cho ta đứng ra cửa."

"Tốt !"

Mã Đại Tráng nghe, đáp ứng một tiếng, mạnh mẽ giả bộ hướng về phía cửa phòng.

Hắn khí lực kinh người, kia cửa phòng tuy rằng rơi xuống then cửa, lại không nhìn được hắn thần lực, liền nghe loảng xoảng một tiếng, cửa phòng sụp đổ.

Cao Cầu đi nhanh liền hướng vào trong phòng, chợt ngăn ra.

Hắn vốn tưởng rằng, Cao Dư lại là cùng lúc trước như vậy, trong lúc bất chợt hôn mê.

Nhưng mà. . . Trong phòng này trống rỗng, không gặp Cao Dư bóng người. Giường điệp cũng là thật chỉnh tề, thật giống như không có ai ngủ qua.

"Cát Tường Nhi, Cát Tường Nhi!"

Cao Cầu luống cuống, hét to.

Hắn tiếng gào, cũng kinh động họ Lương, mang theo họ Lâm mẹ con vội vã chạy tới.

"Phu quân, chuyện gì xảy ra liền nghe người tại hết to."

"Cát Tường Nhi không thấy, có ai nhìn thấy hần "

"Cát Tường Nhi không thấy "

Họ Lương nghe một chút, sợ hết hồn.

Nàng vội vàng nhìn chung quanh căn phòng, liền thấy kia gần cửa sổ trên bàn, để một thanh kiếm báu, bảo kiếm phía dưới, đè ép một phong thư.

"Phu quân, mau nhìn!"

Cao Cầu thuận theo tay nàng chỉ phương hướng nhìn, vội vàng bước nhanh về phía trước.

Hần rút ra thư, mở ra xem.

"Hài nhi khấu đầu, phụ mẫu đại giám

Thù Sư chưa báo, hài nhi ngủ không yên.

Nay cừu nhân hiện thân Hàng Châu, cố hài nhi quyết định hỏi thăm tìm

Kim lương man tử, tuyệt không phải tình cờ, xin hãy phụ thân để ý nhiều hơn, để tránh bị tặc nhân ngò. Đằng Xà Kiếm đã qua rất thành công, cùng phụ thân thích hợp nhất. Đằng Xà tuy có khác chủ khả năng, nhưng là tùy theo từng người. Hài nhi quan điểm phụ thân mạng, nếu phải Đằng Xà tương trợ, tất như hổ thêm cánh, cố mời phụ thân yên tâm đeo, cũng chúc phụ thân tiền đồ như gấm, quan trường đắc ý. . .

Mẫu thân đừng vội ràng buộc, đợi hài nhi báo phải sư thù, nhất định sẽ quay về dưới gối xin tội, đi cùng mẫu thân, không còn chia lìa.

Tam ca Thi Tinh sắp tới, còn cần khắc khổ ra công nghiên cứu. Đệ không thể đi cùng Tam ca Khoa Thi, đợi ngày trở về bồi tội.

Cao Dư khấu đầu."

"Có ý gì, đây là ý gì "

Họ Lương trực giác một hồi trời đất quay cuồng, may mắn họ Lâm tay mắt lạnh lẽ, nàng nâng lên.

Cao Cầu sắc mặt, cũng đặc biệt khó coi. . . Đây một cái, khiến cho tốt một tay man thiên quá hải kế sách. Trước tiên là giả vờ quên mất đi Hàng Châu chuyện, mỗi ngày đi cùng mình khoảng, để cho hần mất đi lòng cảnh giác, rồi sau đó lại lạng lẽ rời khỏi.

Chơi cả đời Ứng, quay đầu lại lại bị Ứng mổ vào mắt.

Cao Cầu đã bất chấp đáng vẽ, lạnh lùng nói: "Lập tức phái người đuổi theo, cần phải tìm ra Cát Tường Nhi, bắt hần mang về cho ta!"

Trong phút chốc, Cao phủ trên dưới, loạn thành một mảnh.

Cùng lúc đó, Triệu Cấu cùng Phú Quý leo lên Vương Lâu Nhĩ Các.

Hần là nhận được Cao Dư tin, mời hần tới trước Vương Lâu uống rượu.

Chính là, khi hần vào Nhĩ Các sau đó, lại không nhìn thấy Cao Dư cái bóng, chỉ thấy được thường sáu một người đang đợi.

"Nha Nội đây, tại sao không gặp người khác "

Triệu Cấu trong lòng kỳ quái, nhìn đến thường sáu hỏi.

Thường sáu vội vàng khom người nói: "Hồi thứ 9 ca mà nói, Nha Nội chưa có tới. . . Hần tới hôm qua sai người đưa đây một ít gì đó, là để cho đây giữa trưa chờ đợi ở đây Cửu ca, hơn nữa tự tay đem đồ vật giao cho Cửu ca. Đây là Nha Nội lưu lại đồ vật."

Hần đến mà nói, từ đầu vai lấy người kế tiếp áo vật, đặt lên bàn.

Triệu Cấu nghi hoặc nhìn thường sáu một cái, rồi sau đó mở ra áo vật, từ bên trong lấy ra một bộ cuốn sách.

"Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp "

Khi hần sau khi mở ra thấy rất rõ, không nhận được phát ra thét một tiếng kinh hãi.

Nguyên lai, Cao Dư để cho thường sáu mang đến, đúng là hần vẫn tha thiết ước mơ Khoái Tuyết Thi Tinh Thiếp.

"Nha Nội đây là ý gì "

Thường sáu về mặt mờ mờ, nhìn đến Triệu Cấu nói: "Đấy không biết, Nha Nội, Cừu ca xem qua thư liền sẽ rõ ràng."

"Thư "

Triệu Cấu ngần ra, vội vàng mở ra áo vật, tìm được thường sáu kia phong thư.

Cao Dư khẩu đầu: Không biết Cừu ca thân thể, nghĩ đến quý trụ xuất thân.

Biết Cừu ca sách hay thiệp, cho nên tặng cho, nhìn Cừu ca chớ từ chối. Nay Cao Dư xuống nam, hành trình vội vã, nan dừ Cừu ca từ già, cố khiến thường sách hân thay mặt chuyển giao. Trước khi đi thì, phó thác Cừu ca hai chuyện. Lục ca tính khiết thiện, Dư từng nói trở nên mưu cầu tiền đồ. Song năng lực chưa đủ, xin hãy Cừu ca tương trợ, mưu đồ thương thuế vụ trưởng cửa hàng chức vụ, Cừu ca nhất định sẽ không cự tuyệt.

Chuyện này.

Giáo đầu Trần Nghiễm, là cao ngạo thuộc về sĩ.

Hắn từng phó thác ta, cứu nó Cháu Lý chí lớn vào Tây Kinh. Song gia phụ Võ thân xuất thân, không vì người coi trọng, cố cùng nhau phó thác Cừu ca, thay mặt cứu viện.

Việc này hai chuyện.

Dư chuyển này, không biết ngày về.

Đội hân ngày trở về, cùng Cừu ca uống thỏa thích Thất tử đào hoa tửu, phẩm cá chép cát, nhìn khi đó Cừu ca có thể báo cho biết Dư cao tính đại danh.

Cao Dư khẩu đầu, Vì chín người phương nào

Kia Tự, tròn bút giấu mũi, khí độ điềm tĩnh, hiển thị rõ cỗ nhà làn gió.

Ngay cả kia viết cách thức, cũng là dùng thời Đông Tấn thời kỳ thư cách thức, khiến Triệu Cấu trước mắt không khỏi vì bùng sáng.

Hắn hít sâu một hơi, đem thư lòng cẩn thận chiết hảo, bỏ vào trong ngực.

Rồi sau đó, hắn lại mở ra kia Khoái Tuyết Thi Tình Thiếp, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, đem Tự Thiếp để xuống, chấp tay đi tới trước cửa sổ.

Xuyên thấu qua cửa sổ lan, liền thấy Biện Hà mặt sông, sóng gợn lẫn tăn.

Có lẽ là bị gió cát mê con mắt, cũng hoặc là là đừng không người biết nguyên do, Triệu Cấu con mắt trong lúc bắt chợt đỏ, càng mơ hồ ngẩn lờ lờ.

"Cừu ca, ngươi đây là tại sao "

Phú Quý đi lên trước, nhẹ giọng hỏi thăm.

Triệu Cấu lại lấy ra khăn tay, thấm một cái con mắt, lắc lắc đầu.

Hồi lâu, hắn phảng phất là tự nhủ: "Giá cao bốn, giá cao bốn, giá cao bốn. . . Ha ha ha ha!"

Hắn đột nhiên bật cười, hơn nữa càng cười thanh âm càng lớn, đến cuối cùng ngay cả nước mắt đều chảy ra.

"Ngươi thật cao bốn, mình khoái hoạt đi rồi. . . Đồi đãi ngươi lúc trở về, ta nhất định phải phạt ngươi uống rượu, xem ngươi đến lúc đó sẽ sẽ không sợ sệt "

Hết, hắn diu dờ cửa sổ lan, hướng về phía phương xa nhìn ra xa.

Nhưng thấy trời xanh mây trắng, sóng biếc dập dờn. . . Hắn trong thoáng chốc, phảng phất nhìn thấy Cao Dư hướng hắn phát phát tay, xoay người phiêu nhiên nhi khứ.

"Nha Nội, ta chờ ngươi trở lại!"

Chương 121: Biện Lương Vi Cử (một)

Đồng nam địa thế thuận lợi, ba Ngõ đều biết, Tiền Đường từ xưa phồn hoa.

Hàng Châu, hai Chiết đường thủ phủ chỗ này, có dân số 30 vạn, thương nghiệp cực kỳ phát đạt, được xưng đồng nam đệ nhất.

Cuối tháng tư một ngày, một trận mưa lớn đi qua, nhu gió từ từ, lại kẹp theo từng tia oi bức, làm người ta có chút khó chịu.

Bắc quan ngoài cửa, một người thanh niên dắt một đầu thanh lư, chậm rãi đi đến.

Hắn chiều cao ước chừng năm thước 8 tấc, vóc người trung đẳng, hình thể hơi lộ ra thon gầy.

Đầu đội mềm mại sa chố rẽ đám phi khăn, người mặc một bộ màu xám trắng tơ lụa cổ tròn thể lương áo lót, eo buộc một bộ tê giác đai lưng, dưới chân một đôi tơ đen dếp xăng-đan, vừa nhìn chính là kia con em nhà giàu trang phục. Đầu kia thanh lư, cũng cực kỳ cường tráng. Vác một cái cặp, cũng không biết bên trong rồi vật phẩm gì. Bất quá nhìn phong trần phó phó bộ dáng, hẳn đúng là trường đồ bạt thiệp tiến tới

"Chậm!"

Bắc quan cửa binh lính gác cửa, ngăn cản thanh niên.

"Từ nơi nào đến, tại sao đến, còn có công nghiệm "

Thanh niên hiển nhiên sững sờ, nhưng rất nhanh thì khôi phục bình tĩnh.

Hắn cười một tiếng, tấm kia tuấn mỹ trên mặt, cùng người một loại thân thiết cảm giác. Hắn từ nghiêng khoá ở trên người da thú trong túi tay lấy ra công nghiệm, đưa cho binh lính gác cửa.

Cái gọi là công nghiệm, chính là có quan địa phương khai cụ chứng minh thân phận.

Có Tổng một buổi sáng, dân tình mở ra, hộ tịch quản lý xa không giống Hán Đường như vậy nghiêm khắc, nhưng nếu muốn đi xa, nhất thiết phải có quan địa phương khai cụ chứng minh mới được. Thường ngày hay có thể không có chỗ gì dùng, chỉ khi nào bị tra ra không có, đồng dạng sẽ bị quan địa phương tập nã.

Công nghiệm, có quy định cách thức.

Tên họ, tuổi tác, và cụ thể nơi ở, cùng muốn đi trước tầm nhìn.

"Vi cao, là Biện Lương người "

"Đúng vậy!" Thanh niên trả lời: "Bởi vì trong nhà của ta thứ 9, cho nên tất cả mọi người gọi ta Vi chín."

"Ngươi cái này thanh âm, tại sao có Hàng Châu khẩu âm "

"Ha ha, ta tổ tịch Hàng Châu, thuở nhỏ từng tại Hàng Châu ở qua một đoạn thời gian, sau đó theo dòi đi Biện Lương, khẩu âm lại không đổi được."

"Thì ra là như vậy, ban đầu ở tại Hàng Châu nơi nào "

"Há, ngay tại vạn long lĩnh xuống, hiếu nhân phường."

Binh lính gác cửa nghe, không khỏi gật đầu một cái.

Hắn đem công nghiệm trả lại cho thanh niên, lại hướng thanh niên sau lưng, đầu kia thanh lư vác rương nhìn một cái, chỉ chỉ hỏi "Bên trong là cái gì "

"Một ít quần áo, đại quan nhân ước chừng phải kiểm tra thực hư "

"Được rồi, vào đi thôi nhưng mà, phải đằng hoàng chút, chớ có gây rắc rối."

"Đó là tự nhiên." Thanh niên thu xong công nghiệm, nhìn như hiểu kỳ nói: "Dám hỏi đại quan nhân, lúc trước nhớ không có như vậy nghiêm khắc, làm sao bây giờ kiểm tra cẩn thận như vậy "

"Còn không phải là các ngươi Biện Lương thị phi."

"Biện Lương thị phi "

"Thật giống như nói là Biện Lương có người ý đồ nháo sự, vì vậy Quan Gia hạ chỉ, giao trách nhiệm phủ tôn điều tra kỹ.

Gần đây một thời gian, đều là như vậy. Bất quá đoán chừng cũng sẽ không quá lâu, nếu tra không xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên là sẽ thả lỏng. Nhưng ở đã nhiều ngày, hay là biết điều một chút cho thỏa đáng, không đứng bị bắt lấy, có thể thì không phải hao tài đơn giản như vậy."

Binh lính gác cửa nghe thanh niên khẩu âm, cũng không có quá nhiều đề phòng.

Hắn nhẹ giọng dặn dò đôi câu, thanh niên nói cảm ơn liên tục, rồi sau đó tay lấy ra mùi quan mệnh giá Tiền dẫn đến, len lén nhét vào binh lính gác cửa trong tay.

"Đa tạ ca ca chỉ điểm."

Mười quan Tiền dẫn đến, tại Hàng Châu giá trị 20 quan, cùng tại Biện Lương tương đối.

Biện Lương là bởi vì Đế Đô nguyên do, mà Hàng Châu chính là đông nam thương nghiệp phát triển nhất chi địa, Tiền dẫn đến phổ cập mức độ cũng cao, cho nên cũng liền đáng tiền. Thật nếu như đến kia xa xôi chỗ, thương nghiệp không phát đạt đến địa phương, Tiền dẫn đến giá trị liền thấp.

Binh lính gác cửa nhất thời lộ ra mặt mày vui vẻ, nói: "Cửu ca có lẽ lâu chưa có trở về Hương rồi, còn có đặt chân chi địa "

"Há, còn chưa nghĩ xong."

"Xuống miếng ngồi một cái bên kia náo nhiệt, cũng mới liền, còn có du lâu thường thức, là một một nơi tốt đẹp đáng để đến."

"Xuống miếng ngồi một cái "

Thanh niên tựa hồ là suy nghĩ một chút, rồi sau đó một bộ vẻ bưng bình nói: "Ca ca nói chính là chúng hài lòng cầu khu vực "

"Ha ha, vừa nhìn liền biết Cửu ca là một Hàng Châu người, nếu như xứ khác đến, sợ còn thật không biết chúng hài lòng cầu đi."

"Đa tạ ca ca chỉ điểm."

Thanh niên cũng cười, cùng binh lính gác cửa lại trò chuyện đôi câu, liền dắt thanh lư, đi vào Bắc quan cửa.

Đây Bắc quan cửa, là Hàng Châu bắc thành cửa thành, mới xây vào Tùy Triều. Sau đó Ngô Việt nước Quốc chủ Tiền Lưu xây dựng thêm tường thành, thay tên 'Bắc quan' .

Thanh niên đi vào Bắc quan sau cửa, nhìn đến phồn hoa mà hơi lộ ra đường phố hẹp, đột nhiên nở nụ cười.

Hắn ngẩng đầu lên, hô hấp kia quen thuộc không khí, tại nội tâm yên lặng lâm bảm: Sư phụ, một trong sạch đã trở về

Thanh niên này, chính là Cao Dư.

Lúc trước hắn hướng về phía Cao Cầu khẩn cầu đến Hàng Châu, bị Cao Cầu cự tuyệt.

Chính là, Cao Dư cho tới bây giờ đều không phải là nghe lời ngoan ngoãn bảo bảo, ở một trình độ nào đó, hắn phi thường cố chấp. Quyết định sự tình, nếu không phải bất đắc dĩ, hết sẽ không dễ dàng thay đổi. Hắn phải vì sư phụ báo thù, thật vất vả tìm được rồi manh mối, há có thể buông tay

Cao Dư không phải là không tin tưởng Cao Cầu, cũng không phải là không tin tưởng quan địa phương năng lực.

Chỉ là, hắn muốn đích thân là sư phụ báo thù, hơn nữa hắn biết rõ, hắn có năng lực như vậy.

Cho nên hắn yên lặng đi cùng họ Lương cùng nhau qua sáng trong, liền chuẩn bị len lén rời khỏi. Nhưng mà trước khi rời đi, hắn cũng làm rất chuẩn bị thêm. Từ Cửu Diệu Pháp trong chuyện, hắn có thể đủ phát giác ra, thù kia đạo nhân phía sau năng lượng không nhỏ.

Thù đạo nhân bọn họ giết sư phụ, chưa chắc sẽ từ đấy bỏ qua.

Nói không chừng bọn họ tìm kiếm Cao Dư tung tích, cũng khiến cho Cao Dư đặc biệt chú ý.

Đầu tiên, hắn thay đổi thân phận.

Tại Biện Lương thì, hắn thông qua Lý Bảo, tại lúc không có ai lấy được một phần Khai Phong phủ khai cụ công nghiệm

Theo đạo lý nói đây công nghiệm không quá dễ dàng tạo ra đến, nhưng có câu nói tốt, có tiền năng lực mà xui quẻ khiến Lý Bảo có thể tại Biện Lương thành tựu thế lực kia, nếu không có mấy phần thủ đoạn, tuyệt đối không thể. Dùng Lý Bảo kể chuyện, công nghiệm có gì khó làm chỉ cần sử hết Tiền, rất dễ dàng lấy được. Mà Cao Dư không thiếu tiền, vì vậy liền thông qua Lý Bảo, đạt được phần này công nghiệm

Sờ dĩ dùng Vi cao chi danh, cũng là hẩn trong lúc nhất thời không nghĩ ra tên rất hay, liền lấy Triệu Cầu tên già đến dùng.

Vi cao, danh tự này thật ra thì cũng không tệ!

Đem hết thầy đều sau khi chuẩn bị xong, Cao Dư lại để cho Lý Bảo len lén liên lạc một chiếc xuồng nam Thương Thuyền.

Sau đó, hẩn đi thuyền dọc theo Vận Hà xuống nam, khiến Cao Cầu tính sai. Cao Cầu sai người tại đường bộ thiết lập cửa ải chặn lại Cao Dư, nào biết hẩn sửa lại tên, lại đi đường thủy, kết quả một đường thông suốt, thuận lợi thoát khỏi nha Cao Cầu chặn lại cùng truy lùng.

Tại đến Tô Châu sau đó, Cao Dư xuống thuyền, đổi đi đường bộ.

Hẩn tại Tô Châu mua một đầu thanh lư, một đường chậm rãi khoan thai, ngược lại cũng thông dong tự tại

Cừu Diệu Pháp lưu lại lá thư này bên trên, có 'Chúng hải lòng cầu' dòng chữ.

Chúng hải lòng cầu, là Hàng Châu một chỗ đất cực kỳ phồn hoa.

Nó vượt tại thanh hồ trên sông, bởi vì nguyên hữu bốn năm, Tô Học Sĩ biết Hàng Châu, quyền hiến bổng lộc năm mươi quan, rồi sau đó mộ tập tài vật tại cầu một bên xây cất an vui phường, trong ba năm chữa khỏi bệnh hoạn ngàn người. Mọi người cảm kích hẩn ân tình, liền đem cầu đổi tên chúng hải lòng cầu.

Mà tại chúng hải lòng cầu phía nam, chính là Hàng Châu miếng ngói một cái, tên là bắc miếng ngói, bất quá người địa phương càng yêu thích xưng là 'Xuống miếng ngói một cái'.

Kia miếng ngói một cái bên trong có cầu lan 13 chỗ ngồi, còn có đủ loại du lều có thể cung cấp thưởng thức.

Du lều, chính là chỉ kia khắp nơi ê kíp có chứa lưu động tính chất biểu diễn chỗ. Tiết mục chủng loại bao lớn hơn ba mươi loại, có thể xưng được là phong phú nhiều màu sắc. Thêm nữa phụ cận ăn cửa hàng, nhà trọ rất nhiều, cũng đã thành người bên ngoài đến Hàng Châu chọn đầu chi địa.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: 1 lăm chúng hải lòng cầu (hai)

Cao Dư tại Hàng Châu cuộc sống ba năm, đối với Hàng Châu miếng ngói một cái, Phưong Thị cũng không xa lạ gì.

Hẩn tại thanh hồ bờ sông, tìm được một nhà tên là An Nhạc Quán nhà trọ ở lại, tính toán là có đặt chân chi địa. Đây An Nhạc Quán là một nhà lão quán ăn, nghe nói mới xây vào Ngô Việt trong thời kỳ, có hơn hai trăm năm lịch sử, tại Hàng Châu danh tiếng vang dội.

An Nhạc Quán tọa lạc tại cầu phía nam, nằm ở Tiền Đường cửa đường cái phố bắc.

Sát bên hưng thịnh khánh phưong, cách con đường chính là xuống miếng ngói một cái, mang theo thanh hồ sông. Trong tiệm ăn lâu đài Đình Tạ, giả sơn lưu thủy, trang sức cực kỳ nhã trí.

Đương nhiên, như vậy nhà trọ từ lâu, chi phí tự nhiên không thấp.

Bất quá đối với Cao Dư lời nói, đây An Nhạc Quán không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Người bình thường không được đi vào, chính là quan địa phương sai dịch, cũng không cách nào tại bên trong quán tùy ý bắt người. Nghe nói, đây An Nhạc Quán hậu trường, chính là chủ trì Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục Chu Miễn. Lại không nói Chu gia tại đông nam quyền thế huân thiên, chỉ nói kia con trai của Chu Miễn, bây giờ liền quan báii Hàng Châu Thông Phán. Như vậy bối cảnh phía dưới, ai lại có dũng khí hành động thiếu suy nghĩ, ai lại dám ở An Nhạc Quán cản trở

Cao Dư lần này tới Hàng Châu, là vì tìm kiếm cừu nhân, là sự phụ báo thù.

Kia thù đạo nhân không bình thường, hẩn không thể xem thường.

Cho nên ở tại An Nhạc Quán bên trong, thứ nhất là an toàn, hai tới nơi này bốn phương thông suốt, thật nếu gặp nguy hiểm, cũng mới liền thoát thân.

Huống chi, Cao Dư mà nay cũng không phải là năm đó cùng Hoài Thanh đạo trưởng ở nhờ Ngọc Hoàng Quan tiểu đạo sĩ.

Trên người hắn đi ít Tiền, từ Biện Lương lúc rời đi, hắn còn tìm Cao Nghiêu Phụ mượn mười viên vàng lá, đủ để chống đỡ hắn tại An Nhạc Quán dừng chân.

Hắn muốn một cái nhà đơn tiểu lâu, một bên chính là dòng chảy róc rách thanh hồ sông.

Đây tiểu lâu vị trí, hơi có chút Thiên, nhưng phi thường im lặng.

Chia thượng hạ hai tầng, còn có một cái độc lập sân trong. Ra ngoài, chính là lương đình, vừa đóng cửa, lại càng không có người quấy rầy.

Hắn đem thanh lư liên hệ ở trong viện, tại trong tiểu lâu an trí xong hành lễ.

Thật ra thì, cũng không có cái gì hành lễ, chủ yếu là kia một cái rương.

"Cửu ca phải ra ngoài sao "

An Nhạc Quán tiểu nhị, ngược lại phục vụ chu đáo, nhãn lực giá trị mười phần.

Cao Dư thu xếp ổn thỏa sau đó, chuẩn bị ra ngoài đi một chút. Tiểu nhị kia liền vội vàng tiến lên chú ý, cung kính tặng Cao Dư đi ra quán ăn.

Đứng ở Tiền Đường cửa trên đường chính, Cao Dư hướng về phía hai bên nhìn, liền chạy thẳng tới xuống miếng ngồi một cái.

Hắn không chỉ một lần du ngoạn qua xuống miếng ngồi một cái, sư phụ năm đó, vẫn còn ở nơi này sắp xếp qua gian hàng coi bói.

Cho nên, dưới miếng ngồi này một cái đối với hắn lời nói cũng không xa lạ gì. Chỉ là, mà nay Cao Dư, chính là cất bước tại miếng ngồi một cái bên trong, sợ cũng sẽ không có người nhận ra hắn. Năm đó cái kia đi theo lão đạo sĩ bên cạnh, gầy teo tiểu tiểu tiểu đạo sĩ, mà nay cao hơn không ít, cũng biến thành khỏe mạnh hòa phong nhuận rất nhiều. Thêm nữa quần áo hoa lệ, khí chất cũng phát sinh biến hóa. Cho dù là năm đó thường cùng hắn giao thiệp với người, mặt đối mặt cũng chưa chắc năng lực nhận ra Cao Dư, chớ đừng nói chi là Cao Dư khẩu âm, cũng có biến hóa.

Hắn đặc biệt tại một nhà bán thời trang gian hàng trước đậu trong chốc lát, còn cùng gian hàng chủ nhân trò chuyện mấy câu.

Nhà này gian hàng chủ nhân họ Ma, là một năm quá ngũ tuần lão phụ nhân. Người địa phương cũng gọi nàng Ma Bà Tử, mà nàng làm ra thời trang, có thể xưng được là là tuyệt nhất. Muốn cái gì dạng thời trang, chỉ cần nói ra, nàng liền có thể làm được.

Lúc trước, Cao Dư thích nhất Ma Bà Tử làm ma đường.

Mỗi lần sư phụ của mọi người hải lòng cầu bày sạp xem tướng thì, sẽ cho hắn mười đồng tiền.

Hắn biết dùng ngũ văn Tiền tại một ít trái cây, lại dùng ngũ văn Tiền mua một nhánh thời trang, liền vui rạo rực ngồi ở sau lưng sư phụ, thỉnh thoảng cầm trái cây cho sư phụ ăn một miếng, hắn liếm một cái thời trang. Vậy thời gian, cũng là Cao Dư trong cuộc đời vui sướng nhất thời gian.

Cao Dư tốn mười đồng tiền, mua một nhánh thời trang.

Tại làm ra thời trang trong quá trình, Ma Bà Tử cũng không có nhận ra hắn.

Hắn lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, nhận lấy thời trang sau đó, liếm một chút, còn là quá khứ lão mùi vị, trên mặt lộ ra nụ cười.

Nếu ngay cả Ma Bà Tử đều không nhận ra hắn, Cao Dư cũng yên lòng.

Hắn bắt đầu ở xuống miếng ngồi một cái bên trong du ngoạn, vừa đi, một bên khắp nơi quan sát.

Hắn cũng không biết muốn tìm cái gì, cũng hoặc là nói, hắn cũng không biết, làm như thế nào đi tìm. Kia Cửu Diệu Pháp thư bên trên, hắn chỉ nhận ra chúng hải lòng cầu ba chữ. Nói cách khác, chúng hải lòng bên này cầu, nhất định cùng Cửu Diệu Pháp tồn tại liên hệ nào đó.

Là câu lan sao

Cao Dư nhớ, Cửu Diệu Pháp từng ra vào câu lan, đi tìm lục sự.

Chính là dưới miếng ngồi này một cái bên trong, câu lan tổng cộng có 13 chỗ ngồi, lục sự đạt hơn gần ngàn người. Trừ lần đó ra, còn có kia tư môn ám xướng, lại càng không biết có bao nhiêu. Đây nếu là tìm kiếm mà nói, không khác nào mò kim đáy biển, độ khó vừa vừa thật sự là không nhỏ đi.

Một năm không gặp, xuống miếng ngồi một cái cũng không biến hóa.

Cao Dư ở bên trong dạo qua một vòng, cũng không có đi câu lan rồi kiểm tra, mà là đi lang thang khắp nơi.

Bất tri bất giác, sắc trời đã tối.

Hắn cảm giác có chút mệt mỏi, vì vậy tại một nhà quen thuộc gian hàng trước, mua một chút chim cút cốt đốt, chuẩn bị mang về trong tiệm ăn thường thức. Đây chim cút cốt đốt, cũng là hán năm đó rất yêu thích một loại thức ăn. Là dùng nếp mài thành phần, rồi sau đó dùng dầu tiên tạc thành hình tròn bính tử, bên trong có hăm nhĩ, có thể trực tiếp ăn, cũng có thể thấm muối hột ăn

Ừ, đây Lão Hồ nhà chim cút cốt đốt, hay là lão mùi vị.

Mà Lão Hồ, cũng không có nhận ra Cao Dur, càng khiến cho Cao Dur yên tâm không ít.

Tà Dương, nắng chiều.

Xuống miếng ngồi một cái người càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng náo nhiệt.

Du lều rồi rít mở ra, đủ loại tiết mục cũng lần lượt diễn ra, còn có những cái kia câu lan, cũng sáng lên đèn, lộ ra phi thường náo nhiệt.

Cùng một năm trước, cũng không biến hóa.

Cao Dur đi ra xuống miếng ngồi một cái, đứng ở trên đường chính.

Hắn hướng tây nhìn năm đó không tới lúc này, sự phụ liền sẽ mang hắn, bước lên đường về.

Ngọc Hoàng Quan ở ngoài thành, bọn họ sẽ dọc theo Tiền Đường cửa đường cái, đi ra Tiền Đường cửa, sau đó trở lại Ngọc Hoàng Quan.

Như nhớ năm ấy, sự phụ sau lưng áo vật, một tay cầm bố trí nguy trang, một tay dắt tay hắn hắn sẽ từ dụng bạc bên trong xuất ra đủ loại ăn vật, mình ăn một miếng, sự phụ ăn một miếng, vừa đi, vừa nói cười, mặc cho kia Tà Dương dựa theo bọn họ cái bóng, tại trên đường chính kéo thật lâu.

Chính là

Cao Dur con mắt, có chút đỏ, hốc mắt có chút ẩm ướt.

Bất quá hắn chợt tỉnh ngộ lại, hít sâu một hơi.

Nơi này là Hàng Châu, là hắn quen thuộc phương hướng, cũng là một cái nguy hiểm chỗ này.

Kia thù đạo nhân, còn có thù đạo nhân người sau lưng liền núp trong bóng tối, nói không chừng đang quan sát hắn, hắn tuyệt không thể thất thố.

Nghĩ tới đây, Cao Dur thở ra một hơi dài, xoay người chuẩn bị trở lại quán ăn.

Nhưng ngay khi hắn xoay người chuẩn bị rời khỏi trong tích tắc, chợt nghe một tiếng kêu sợ hãi tiếng vang lên, hắn thật giống như đụng phải người nào

Là Ma Bà Tử

Cao Dur xoay người, nhận ra hắn đánh ngã người, chính là bán thời đường Ma Bà Tử.

Nàng xách một cái cái bình, bị Cao Dur đụng ngã xuống đất sau đó, cái bình đập vỡ, bên trong nước đường vãi đầy mặt đất.

Cao Dur vội vàng ngồi xổm người xuống, đỡ Ma Bà Tử đứng lên.

Nhưng ngay khi hắn đỡ Ma Bà Tử trong tích tắc, bên tai vang lên Ma Bà Tử thanh âm trầm thấp, "Tiểu Dur, ngươi tại sao trở lại "

Cao Dur tâm lý run nhẹ, tay không khỏi run lên.

Hắn hoảng sợ hướng về phía Ma Bà Tử nhìn, liền thấy Ma Bà Tử nhìn hắn một cái, sau đó bắt lại hắn tay, lớn tiếng nói: "Ngươi đây hậu sinh, đồ ta nước đường, nếu không bồi thường tiền, còn muốn rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Thối xấu (ba)

Cao Dư có chút mộng!

Bất quá, hẳn dù sao đã không phải là cái kia đi theo sau lưng sư phụ, không buồn không lo tiểu đạo đồng rồi.

Đây thời gian một năm, hẳn trải qua quá nhiều chuyện, càng thu được một cái trời đại kỳ ngộ. Tư tưởng cùng tâm trí, cũng thành thực rất nhiều. Cho nên đi ngang qua lúc ban đầu nhất thời hốt hoảng sau đó, hẳn liền tỉnh táo lại. Ma Bà Tử một bộ tìm hẳn bồi thường tiền bộ đáng, trên thực tế là đang vì hẳn che chở. . . Cao Dư liền vội vàng tổ chức xuất đạo áy náy tư thái, luôn miệng cho Ma Bà Tử chịu tội.

"Bà bà, chuyện gì xảy ra" Cao Dư thấp giọng hỏi

"Ta bất kể, ngươi đừng bị thương rồi ta, còn đánh nát ta nước đường, bồi thường tiền."

Ma Bà Tử như cũ lớn tiếng gào thét, tựa hồ không có nghe thấy Cao Dư mà nói.

Cao Dư liền hiểu, vội nói: "Bà bà đừng trách, như vậy đi, ta đưa ngươi trở về, nếu thật bị thương, tất cả chi phí, liền để ta tới gánh vác."

Lon đã đập vỡ, nước đường vãi đầy mặt đất.

Cao Dư đem Ma Bà Tử dắt đi lấy, thái độ cực kỳ thành khẩn, cũng để cho xung quanh người vây xem cảm giác không có náo nhiệt, rồi rít tẩn đi.

"Bà bà ở ở nơi nào "

"Ta ngay tại hưng thịnh khánh phường, xéo đối diện liền phải."

"Vậy ta tụng bà bà trở về."

Đùa giỡn phải lắm đủ, Cao Dư mặt mỉm cười, thành khẩn nói ra.

Ma Bà Tử tựa hồ bớt giận, mặc dù sắc mặt khó coi, có thể nhìn qua, đã không có tức giận như vậy.

Cứ như vậy, Cao Dư dắt đi lấy Ma Bà Tử, qua đường cái, đi vào hưng thịnh khánh phường.

Hàng Châu cùng Biện Lương chỗ bất đồng, ở chỗ nó ở một trình độ nào đó, còn cất giữ có Phường Thị đặc thù. Ma Bà Tử ngụ ở hưng thịnh khánh phường tận cùng bên trong trong ngõ hẻm. Ngõ hẻm không sâu, nhà đơn. Ma Bà Tử là một người ở nơi này. Nàng thanh niên thủ tiết, cũng không có dòng dõi, một người ở, dựa vào thối đường kiếm sống, tại trong mắt rất nhiều người, là một cô lão bà tử.

Vào phòng, Ma Bà Tử liền đóng cửa lại, thấp đèn.

"Tiểu Dư, ngươi tại sao trở lại "

"A Bà, ngươi làm sao nhận được ta tới "

Cao Dư có chút khẩn trương, không trả lời Ma Bà Tử vấn đề, mà là hỏi ngược lại.

Ma Bà Tử cười, nhẹ giọng nói: "Nếu chỉ từ ngươi bề ngoài xem, xác thực là có chút không nhận ra. Tiểu Dư mà biến hóa thật là lớn, một năm này không gặp, phảng phất biến thành người khác. Nếu không phải ngươi ăn thối đường thì thói quen, ta cũng không nhất định năng lực nhận ra."

"Ăn thối đường thói quen "

"Đúng a!" Ma Bà Tử cười nói: "Ngươi ăn lão bà tử làm thối đường, chung quy là ưa thích trước tiên liếm một cái, con mắt biết cười thành nguyệt nha nhi. Mỗi lúc này, ngươi biết sử dụng ngón tay nhào nặn mũi. . . Ngươi ăn lão bà tử ba năm thối đường, vẫn luôn là như vậy. Cho nên. . . Lão bà tử mới có hoài nghi, đặc biệt quan sát ngươi rất lâu, mới dám theo tới cùng ngươi chú ý."

Có đúng không

Nếu như không phải Ma Bà Tử nói như vậy, Cao Dư có thể cũng sẽ không chú ý.

Bây giờ nghĩ lại, thật đúng là là cái dạng này!

Lúc trước sư phụ cũng đã nói, hẳn ăn thối đường thời điểm, biết cười phải không có tim không có phổi.

Bất quá Cao Dư cũng không có không quá để ý, bây giờ từ Ma Bà Tử trong miệng nói ra, hẳn mới ý thức tới, mình một ít thói quen.

"A Bà, thân thể ngươi có khỏe không "

"Văn tính thích hợp, chỉ là chân này mỗi ngày mưa dầm, liền biết rét thấu xương đau.

Lúc trước sư phụ ngươi tại thời điểm, sẽ cho lão bà tử lấy châm cứu chữa trị. Sau đó ngươi cùng sư phụ ngươi đột nhiên rời khỏi, cũng không có người đang vì ta xem qua.

Tiểu Dư, sư phụ ngươi hấn. . ."

Lão đạo sĩ lúc còn sống, ngoại trừ một thân công phu quyền cước ra, còn tinh thông gương mặt xem bói, phong thủy kham dư. Có câu nói là y đạo không ở riêng, ngoại trừ kẻ trên những thứ này bản lĩnh ra, lão đạo sĩ còn tinh thông y thuật, nhất là châm cứu công phu, càng là nổi bật.

Cao Dư do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Sư phụ hấn, chết!"

"A "

Ma Bà Tử lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng chợt khe khẽ thở dài.

"Sư phụ ngươi, là người tốt a."

Nàng ngồi xuống, suy nghĩ một chút nói: "Năm ngoái, ngươi cùng sư phụ ngươi đột nhiên mất tích, sau đó quan địa phương tại Ngọc Hoàng Quan phát hiện chứng nấy cổ thi thể, trong đó còn có Ngọc Hoàng Quan đạo sĩ. Bọn họ nói, là ngươi cùng sư phụ ngươi làm việc tốt, còn ban bố hải bộ văn thư. . . Chỉ là lão bà tử không tin! Đừng nhìn ta không có đi học, cũng chưa từng thấy qua cảnh đời, nhưng này người tốt cùng người xấu, lão bà tử cũng không biết nhìn lầm rồi! Nhưng lúc đó quan địa phương chính là chỗ này sao tuyên bố, lão bà tử cũng là lực lượng không đủ."

"Ngọc Hoàng Quan Lữ quá hướng đạo trường, không phải chúng ta giết."

"Ta biết!"

Cao Dư trầm mặc, hấn không biết nên nói thế nào.

Ma Bà Tử nói: "Tiểu Dư nhân huynh trở về, nhất định là có ngươi ý tưởng, lão bà tử không nghĩ tới hỏi.

Nhưng mà, ngươi phải bảo vệ tốt bản thân ngươi, ngàn vạn lần chớ bại lộ thân phận. . . Theo ta được biết, quan địa phương cũng không từ bỏ truy xét ngươi cùng sư phụ ngươi. Ta nghe nói, tháng trước còn có người ở Ngọc Hoàng Quan hỏi thăm sự tình ngươi, sau đó quan địa phương phái người bắt, bị người kia đã thương mười mấy cái sau đó, thoát đi Ngọc Hoàng Quan, hướng đi không biết. Cho nên, ngươi trở về, nguy hiểm chặt."

"Có người, hỏi thăm ta "

Cao Dư ngậm ngẩn, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Ma Bà Tử nói: "Đúng vậy a, Ngọc Hoàng Quan một quét đường phố dài, không phải là Tiểu Dư nhân huynh sao "

Một trong sạch, là Cao Dư đạo hiệu.

Cao Dư nghe, là sự thật khôn hoặc.

Tại Hàng Châu, biết rõ hấn nói người nhiều, biết rõ hấn vốn tên là người cũng rất ít, có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hỏi thăm hấn nói kêu gào. . .

"A Bà, là người bản xứ "

"Thật giống như không phải!" Ma Bà Tử suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Tình huống cụ thể, lão bà tử cũng không phải đặc biệt rõ ràng, bắt quá theo bọn họ nói, hình như là người bên ngoài, thao phương bắc khẩu âm, hơn nữa tuổi không lớn lắm. Bởi vì có liên quan với ngươi, cho nên lão bà tử mới lưu ý một chút, tình huống khác thì không biết. . . Còn nữa, ngươi cũng đừng đi Ngọc Hoàng Quan."

"Tại sao "

"Lão bà tử nghe nói, Chu Thông Phán phái người ở bên kia, nói không chừng là muốn bắt ngươi."

"Chu Thông Phán vị kia Chu Tam công tử sao "

"Chính là hấn."

Chu Tam công tử, vốn tên là Chu hồ văn, là Chu Miển con trai nhỏ, quan bá Hàng Châu Thông Phán chức.

Cao Dư ngược lại biết rõ cái người này, bởi vì ban đầu hấn còn đang Hàng Châu thời điểm, Chu hồ văn cũng đã là Hàng Châu Thông Phán rồi! Bất quá, Chu hồ văn người, thanh danh cũng không phải là quá tốt. Hấn và hấn lão tử một dạng, tham lam thành tánh, háo sắc như mệnh, là một không hơn không kém ác nhân. Cũng may, Hàng Châu cũng không phải là Tô Châu, bằng không hấn không chắc chắn làm ra chuyện gì. Nhưng dù cho như thế, hấn còn là

bằng vào hán Thông Phán quyền lợi, lại thông qua Tô Hàng nên phải phụ mệnh cục con đường, tại Hàng Châu cạo mà ba thước.

Chỉ là, hán vì sao phải bắt Cao Dư

Cao Dư là không nghĩ ra cái vấn đề này.

"A Bà, kia Chu hồ vẫn là lúc nào phái người đi Ngọc Hoàng Quan "

"Thật giống như nói là từ năm trước người cùng sư phụ người mất tích, đến bây giờ vẫn luôn phái người ở bên kia."

Đó cùng phụ thân cũng không quan hệ gì!

Cao Dư biết rõ, hán bỏ nhà ra đi, Cao Cầu nhất định sẽ phái người qua đây. Nếu như thế mà nói, Chu Tam công tử phái người đóng trú Ngọc Hoàng Quan, cũng hợp tình hợp lý. Chính là, nghe Ma Bà Tử vừa nói như thế, Cao Dư liền ý thức được tình huống có chút không ổn.

Từ năm trước liền bắt đầu rồi sao

Hán và sư phụ tại Hàng Châu thời điểm, phi thường khiêm tốn, Chu hồ vẫn tại sao đối với hán như vậy để ý

Từ năm trước phái người đóng trú Ngọc Hoàng Quan cho tới bây giờ. . . Cao Dư phát hiện, chuyện này tựa hồ so với hán tưởng tượng phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Mướn phòng (một Tam minh chủ Terry F)

Tại Cao Dư nghĩ đến, lần này tới Hàng Châu, tìm ra thù đạo nhân, thế sư phụ báo thù, sau đó về nhà.

Hán không phải là quá khó khăn, lúc cần thiết cũng có thể sáng lên ra bản thân Nha Nội thân phận, để cho quan địa phương ra mặt giúp đỡ. . .

Chính là, tựa hồ có hơi phiền toái!

Chu hồ vẫn muốn bắt hán mặc dù không biết là nguyên nhân gì, lại đủ để cho Cao Dư lo lắng.

May mắn sửa lại tên, cũng may mắn một năm qua này, tại Quang Âm Thiên cải tạo dưới, Cao Dư tướng mạo và khí chất cũng có biến hóa lớn. Nếu không lời nói, rất có thể hán vừa vào thành Hàng Châu, tiếp theo bị đối thủ phát hiện, làm không cẩn thận sẽ chết tại Hàng Châu.

"A Bà, cảm ơn người."

Cao Dư thật lòng hướng về phía Ma Bà Tử nói cảm ơn.

Ma Bà Tử cười, nhẹ giọng nói: "Tiểu Dư mà khách khí, lão bà tử tin tưởng, người cùng lão đạo trưởng không là người xấu."

Nàng nói xong, suy nghĩ một chút nói: "Người bây giờ nghỉ ngơi ở đâu "

"Tại An Nhạc Quán."

Ma Bà Tử gật đầu một cái, nói: "An Nhạc Quán không tệ, chỉ là có chút đất, lão bà tử không có đi vào.

Bất quá người nếu là muốn tại Hàng Châu lâu dài đợi tiếp, vẫn là nghĩ biện pháp tìm một chỗ ở. An Nhạc Quán tuy tốt, cuối cùng không tiện lắm."

"Ta. . ." Cao Dư do dự một chút, nói: "Ta phải vì sư phụ báo thù."

"Báo thù a, lão bà tử sợ là không giúp được gì rồi.

Bất quá, nếu như ta sẽ giúp người đề ý, người mình nhất định phải báo trọng mới được."

Ma Bà Tử thái độ, để cho Cao Dư phi thường làm rung động, đồng thời cũng cảm thấy buồn lòng rất nhiều.

Tại Biện Lương thì, hẳn tuy rằng chưa quen cuộc sống nơi đây, chính là có phụ mẫu, có bạn, có chạm chạp Trí Thâm, có Lý Bảo những người này giúp đỡ.

Mà Hàng Châu, hẳn rất quen thuộc.

Nhưng nói đến thế lực, thua xa Biện Lương.

Lúc trước hẳn tại Hàng Châu thời điểm, chỉ là một không vì người coi trọng nhìn kỹ tiểu đạo sĩ.

Bây giờ, hẳn muốn tìm cừu nhân còn chưa có đầu mối, còn đột nhiên xuất hiện một cái cái muốn tìm hẳn để gây sự Chu Tam công tử, quả thực phiền toái.

Ma Bà Tử cũng là người bình thường, tại Hàng Châu đồng dạng không có thực lực gì.

Chính là có nàng tại, Cao Dur sẽ cảm thấy, hẳn không phải cô đơn như vậy, ít nhất có một người đi cùng.

"A Bà, chỗ này của ta có chút Tiền. . ."

Cao Dur từ trong bao đeo, lấy ra một ít Tiền đưa tới.

Nào biết, Ma Bà Tử lại đổi sắc mặt, lạnh lùng nói: "Tiểu Dur, ngươi đây là ý gì "

"Ta. . ."

"Ngươi cảm thấy lão bà ta, là vì Tiền mới giúp ngươi hay sao "

"A Bà, ngươi hiểu lầm!"

Cao Dur thấy vậy, liền vội vàng khoát tay nói: "Ta không có chớ để ý nghĩ, chỉ là. . ."

"Đừng vội dài dòng, đem tiền lấy về."

Ma Bà Tử sắc mặt, dịu đi một chút.

Bất quá, nàng vẫn là đem những tiền kia nhét hồi Cao Dur trong tay, nhẹ giọng nói: "Lão bà tử tuy rằng không có tiền gì, chính là dựa vào thói đường, cũng có thể áo com không lo. Nếu như trong lúc bất chợt trong tay tiền nhiều hơn, khó bảo toàn sẽ không bị người người khác hoài nghi.

Ta giúp ngươi, không phải đồ ngươi báo đáp, chỉ vì ta tin tưởng, ngươi cùng lão đạo trưởng đều là người tốt."

Nàng ngữ khí kiên định, không có chút nào trả giá chỗ trống.

Cao Dur nhận biết Ma Bà Tử ba năm, nàng sự tình, cũng đã nghe nói qua một ít.

Đây là một phi thường tự hạn chế, lại cực kỳ quật cường nữ nhân, hơn nữa trong xương có một loại làm người ta ngưỡng mộ núi cao kiêu ngạo.

Hắn cất tiền lại, nhẹ giọng nói: "A Bà, cảm ơn ngươi."

"Tốt rồi, trở về đi thôi."

Ma Bà Tử đứng lên, vỗ nhẹ nhẹ một cái Cao Dur cánh tay.

"Năng lực nhìn thấy ngươi hào hảo, lão bà tử cao hứng vô cùng.

Nếu như có cần gì lão bà tử giúp đỡ, chỉ để ý nói là được. Ta bình thường cũng sẽ ở miếng ngồi một cái bên trong, bản thân ngươi phải cẩn thận chút ít."

Nói xong, nàng từ trong phòng xuất ra một cái lon, đi ra ngoài.

"A Bà, còn muốn đi thói đường sao "

"Hừm, lúc này, làm ăn vừa vặn, ta cũng không thể trì hoãn.

Ngươi chớ xía vào ta, nên đi chơi đùa đi chơi đùa bốn, nếu chung quy đi theo lão bà tử, để cho người ngoài nhìn đến hoài nghi."

"Được, A Bà ngươi cũng bảo trọng!"

+++++

Cao Dư từ hưng thịnh khánh phường lộ ra, đưa mắt nhìn Ma Bà Tử xách đường lon, đi vào miếng ngói một cái, lúc này mới trở lại An Nhạc Quán.

Hôm nay là trở lại Hàng Châu ngày đầu tiên, có thể buồn lòng một chút.

Muốn tìm thù đạo nhân, tuyệt không phải một chuyện dễ dàng, cho nên cũng không gấp tại một ngày. Hắn trở lại trong chỗ, đóng cửa lại, nhớ lại hôm nay đủ loại cảnh ngộ, trong lòng âm thầm kiểm điểm. Ma Bà Tử nói không tệ, hắn bây giờ bộ dáng, đúng là có biến hóa rất lớn, có thể là có chút thói quen, nhất định phải thay đổi. Hôm nay là Ma Bà Tử nhận ra hắn, ngày mai nói không chừng sẽ có những người khác nhận ra hắn. Cao Dư có thể không dám hứa chắc, tất cả mọi người đều sẽ giống như Ma Bà Tử như vậy trượng nghĩa.

Còn có Chu hồ vân, nhất định phải muốn biết rõ ràng, hắn tại sao muốn nhắm vào mình.

Cũng hoặc là nói. . . Chu hồ vân cùng thù đạo nhân, có liên quan

Ý niệm này cùng nhau, Cao Dư không nhịn được kích linh linh rung mình một cái.

Trước đó, hắn là tuyệt đối sẽ không đem thù đạo nhân cùng Chu hồ vân liên hệ với nhau.

Một là khắp nơi đạo sĩ, tựa hồ còn mưu đồ bí mật muốn thứ vương giết giá phản tặc; một người khác chính là sâu sắc Quan Gia ân sủng cùng mới tới, quyền cao chức trọng quan chức. Giữa hai người này, hắn đúng là xung khắc như nước với lửa mới đúng, lại sao có thể năng lực tiến tới với nhau

Chính là, cũng chỉ có cái giải thích này, mới có thể nói rõ Chu hồ vân tại sao muốn bắt hắn.

Nếu thật như vậy, coi như phiền phức lớn rồi. . .

Cao Dư suy nghĩ rất lâu, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra biện pháp gì tốt.

Từ bỏ báo thù

Kia tuyệt đối không thể!

Bây giờ, tự hồ chỉ năng lực đi một bước, xem một bước, tĩnh tâm xuống, chậm rãi tìm kiếm manh mối.

Nếu là như thế này lời nói, Ma Bà Tử lời nói trở nên có đạo lý.

An Nhạc Quán mặc dù không tệ, cuối cùng là nhà trọ. Lại không nói chi tiêu rất lớn, ra vào người cũng phức tạp, tuyệt không phải là an toàn chỗ này.

Như vậy, liền cần chuyển sang nơi khác.

Tốt nhất là tìm một cái nhà ở, lời như vậy, cũng biết phương tiện rất nhiều.

+++++

Ngày thứ hai, Cao Dư sáng sớm thức dậy, rời đi An Nhạc Quán.

Hắn tìm được một cửa tiệm trạch vụ, ghi danh thân phận của mình, cũng đưa ra yêu cầu, chuẩn bị tại trong thành Hàng châu tìm một chỗ nhà.

Nhà tốt nhất là của mọi người hải lòng cầu phụ cận, bởi vì hắn chỉ có đây một cái manh mối.

"Chữ bát cầu thế nào "

Hàng Châu tiệm trạch vụ, xa xa không thể so với Biện Lương phát đạt như vậy.

Bất quá, bởi vì hoạt động thương nghiệp thường xuyên, cho nên tiệm trạch vụ trong tay phòng nguyên cũng không thiếu, rất nhanh liền tìm được một chỗ nhà.

"Tòa nhà này trước đây đã nhắm ra, nhưng là đối phương từ tháng trước đến bây giờ, vẫn không có xuất hiện.

Dựa theo lúc trước ước định, hắn nếu là ở ba ngày sau vẫn chưa xuất hiện nộp tiền mướn phòng lời nói, chúng ta liền có thể đem nhà ở thu hồi.

Nhà rất tốt, rất im lặng, cũng rất phương tiện.

Ngay tại dưới miếng ngói một cái phía sau, đi về phía nam là nhất định dân phường cùng Hạc Lâm Cung, mặt tây có một cái cái ao, còn có một mảnh rừng trúc, bình thường cũng không có người nào đi qua. Nằm ở Tiền Đường cửa cùng lộ ra kim môn phòng, cách đó không xa còn có quân cửa hàng, trị an điều kiện cũng không tệ.

Chỉ là tiền mướn phòng có chút đắt, một tháng muốn trước sau như một lại ba trăm Tiền, khách nhân nếu là có hứng thú, có thể nộp tiền đặt cọc, ba ngày sau nếu thu hồi nhà ở, liền có thể trước đi kiểm tra. Nếu khách nhân nhìn trúng, chúng ta sẽ phái người đánh quét dọn nhà cửa, tối đa bảy ngày, khách nhân liền có thể vào ở."

Tiệm trạch vụ rất nhiệt tình, đem tình huống cũng nói vô cùng rõ ràng.

Hắn nói nhà ở, Cao Dư mơ hồ có chút ấn tượng. Năm đó hắn và sư phụ từng đi ngang qua bên kia, đúng là có như vậy một tòa nhà, độc môn độc viện, hoàn cảnh phi thường tĩnh mịch. . . Nếu bảy ngày sau năng lực đi vào ở lời nói, ngược lại cũng là một lựa chọn tốt.

Nghĩ tới đây, Cao Dư liền quyết định ra đến, cũng nộp tiền đặt cọc, cùng tiệm trạch vụ ước định, ba ngày sau cùng đi gặp nhà ở.

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Liên Thai ngã che (hai Tam minh chủ Terry F)

Giải quyết xong nhà ở cái vấn đề sau đó, Cao Dư rời đi tiệm trạch vụ. (vô đạn song mạng tiểu thuyết

Sắc trời còn sớm, lại không quá muộn về An Nhạc Quán. Có thể là hôm qua đã đi miếng ngói một cái, hôm nay lại đi, liền có vẻ hơi thường xuyên, nói không chừng sẽ bị người phát hiện. Từ khi nhận được Ma Bà Từ cảnh cáo sau đó, Cao Dư biến hóa đặc biệt chú ý.

Không hồi An Nhạc Quán, lại không thể đi tới miếng ngói một cái.

Cao Dư dọc theo dọc theo đường trở lại, đi tới chúng hải lòng đầu cầu.

Hướng đông nhìn ra xa, trong lòng của hắn đột nhiên động một cái, chợt bước đi lên chúng hải lòng cầu.

Cừu Diệu Pháp lưu lại lá thư này, Cao Dư chỉ có thấy được chúng hải lòng cầu ba chữ.

Lấy hắn đối với Hàng Châu hiểu rõ, bản năng liền liên tưởng đến dưới miếng ngói một cái. Nhưng trên thực tế, chúng hải lòng cầu phụ cận, không chỉ có riêng chỉ có một dưới miếng ngói một cái. Dưới miếng ngói một cái đối diện, là hưng thịnh khánh phường, chúng hải lòng cầu phía đông, còn có một cái dạy khâm phường. Nghe vào, tựa hồ vẫn tuân theo Hán Đường Phường Thị chế độ, nhưng trên thực tế, kia phường tường sớm không còn tồn tại, hình thành một mảnh dân cư.

Luận phồn hoa, những cư dân này khu thua xa miếng ngói một cái.

Nhưng ở những cư dân này trong khu, vẫn có thật nhiều du ngoạn chỗ, chỉ thì không bằng miếng ngói một cái trong kia sao dày đặc.

Dạy khâm phường, Cao Dư có ấn tượng.

Hắn nhớ mang máng, từng đi ngang qua dạy khâm phường.

Phụ cận cũng không thiếu cầu lan, Từ Quán và cửa hàng.

Cùng dưới miếng ngói một cái một dạng, dạy khâm phường cũng ở đây chúng hải lòng cầu phụ cận, cũng hoặc là nói. . .

Hắn đi qua chúng hải lòng cầu, không mất một lúc, liền đi tới dạy khâm phường.

Người ở đây, xác thực so ra kém dưới miếng ngói một cái nhiều, cũng không có dưới miếng ngói một cái náo nhiệt. Bất quá cũng là cửa hàng mọc như rừng, người đi đường hỗn tạp đi, hơi có mấy phần phồn hoa khí tượng.

Hàng Châu ngã tư đường, phần lớn thẳng tắp, không giống Biện Lương như vậy thất nữ bát quái. Tiền Đường cửa là Tây Môn, Đông Thanh Môn chính là cửa đông. Hai tòa cửa thành phòng, có muối cầu cùng chúng hải lòng cầu hai cây cầu, vượt hai con sông, tạo thành một cái đường phố.

Bất quá, điều này đường phố, thật có ba cái tên phố.

Chúng hải lòng cầu đến Tiền Đường cửa đoạn này, tên Tiền Đường cửa đường phố; chúng hải lòng cầu đến muối cầu một đoạn, tất gọi là chúng hải lòng cầu đường phố, cũng là ba cái tên phố bên trong, cự ly ngắn nhất ngã tư đường; Cầu Qua Diêm, một đường hướng đông, đến Đông Thanh Môn, tất gọi là Đông Thanh Môn đường phố.

Cao Dur đứng ở bên đường, ánh mắt lại lạc tại xéo đối diện đầu hẻm.

Ngõ nhỏ kia, tên là Linh Chi Hạng, là một cái hẻm cũ mạch.

Nhớ được năm đó sư phụ tại thì, hẳn liền từ nơi này đi ngang qua, còn trong triều nhìn qua mấy lần.

Tại Cao Dur trong trí nhớ, Linh Chi Hạng rất sâu, hơn nữa Hạng mạch khúc chiết, năng lực vẫn kéo dài đến dãy khâm trong phường trên đường.

Trong ngõ hẻm có một cái hội quán, tên là Thanh Khê quán.

Nghe nói, là Mục Châu Thanh Khê Huyện cây thể thương nhân góp vốn mở.

Mục Châu sản xuất nhiều cây thể, cũng là hoa thạch cương bên trong chính yếu nhất tạo thành bộ phận. Mà Hàng Châu, chính là hoa thạch cương tập trung chỗ, các nơi thu thập đến kỳ hoa dị thảo, hiếm quý Dị Thạch, cũng sẽ trước tiên ở Hàng Châu tập trung, sau đó thông qua Vận Hà hướng về phương bắc chuyển vận. Vì vậy, kia Thanh Khê Huyện thương nhân liền hưng bạn nhà này Thanh Khê quán, chủ muốn chiêu đãi Mục Châu lái buôn.

Bất quá, Cao Dur còn nghe người ta nói qua, Thanh Khê quán sau đó số vào chẳng bằng số ra, Thanh Khê Huyện cây thể thương nhân liền thay đổi sách lược kinh doanh, đem lúc ban đầu chỉ là vì chiêu đãi Mục Châu lái buôn mà kiến lập hội quán, biến thành một cái sòng bạc, làm ăn phi thường hưng vượng.

Sòng bạc sao

Cao Dur tại ven đường một nhà trà tùy tiện bên trong ngồi xuống, vẫy tay gọi cả người cây sam vàng, đầu đội mũ ô sa, tay cầm trà cụ người hầu trà qua đây.

Có Tổng một buổi sáng, trà văn hóa không còn dành riêng cho quyền quý giai cấp, mà là hướng về phía dân gian khuếch tán.

Vì vậy tại rất nhiều trong thành phố, bao gồm Biện Lương, Hàng Châu như vậy thành phố lớn, Trà Phường trà tùy tiện mọc như rừng, làm ăn đặc biệt thịnh vượng. Dưới tình huống này, liền thúc giục sinh ra một loại khác nghề nghiệp, chính là được một số người xưng là 'Com nước lượng rượu tiến sĩ' nghề nghiệp.

Thứ người như vậy, cần đi qua đặc biệt huấn luyện, lại nắm giữ phong phú trà văn hóa, và thuần thực hương trà tài nghệ, đồng thời còn phải có xuất chúng tài ăn nói.

"Khách nhân cần phải dùng trà "

"Đúng vậy a, muốn một ly tuyết ngâm hoa mai rượu."

Cao Dur dùng Hàng Châu phương ngôn, cùng người hầu trà nói chuyện với nhau.

Kia người hầu trà nghe, nhất thời cười, hướng về phía Cao Dur giơ ngón tay cái lên.

Tuyết ngâm hoa mai rượu, cũng không phải là rượu, mà là Hàng Châu địa khu tại mùa hè, đặc biệt chuẩn bị một loại trà uống.

Đặt mùa đông tinh khiết nhất tích góp chứa đựng, tại rét đậm phải đi, đầu mùa xuân chưa đến thì, thu hoa mai cánh hoa, ngâm vào tuyết thủy bên trong, rồi sau đó dùng cực kỳ phương pháp đặc thù tiến hành chứa đựng, giữ tươi. Như vậy, tuyết thủy tinh khiết ngọt, lại xâm nhập hoa mai hương thơm. Vào thực sau đó, mọi người liền biết đem cái này đã dung hợp hoa mai hương thơm tuyết thủy lấy ra, nấu sôi, trùng phao thành trà uống. Tuyết thủy tinh khiết ngọt, hoa mai hương thơm khí tức, lại dung hợp trà ý nhị, mùi vị không giống bình thường.

Hàng Châu lớn nhỏ trà tùy tiện, mỗi mùa đông cũng sẽ chứa đựng tuyết này ngâm hoa mai rượu, sau đó tại kỳ nghỉ hè buôn bán.

Một bình tuyết ngâm hoa mai rượu giá cả, ước chừng tại tám mươi văn, hợp với trà, và người hầu trà chi phí, ít nhất cũng phải hơn 100 văn, tại Hàng Châu cũng coi là một loại cao tiêu phí. Cho nên, năng điểm ra tuyết ngâm hoa mai người uống rượu, phần lớn đều là có chút tích góp. Nếu không, chính là đi vào muốn ngâm trà, lập đi lập lại tiếp theo nước, vẫn luôn đem kia uống trà giống như Bạch Thủy.

Đây là một khách hàng lớn, hơn nữa biết uống trà.

"Cần phải lượng trà "

"Thất bảo lô trà là tốt rồi."

"Khách nhân, chờ một chút."

Đây thất bảo lô trà, cũng là Hàng Châu trà tùy tiện đặc biệt một loại trà, dùng trong đó quý giá nguyên liệu lẫn lộn chế mà thành, hợp với tuyết ngâm hoa mai rượu, mùi vị càng là say lòng người.

Lão đạo sĩ lúc còn sống, chỉ cần là có chút tích góp, sẽ tới Từ Quán uống một hồi trước.

Sau đó, hẩn dứt khoát tại Ngọc Hoàng Quan bên trong tự chế tuyết ngâm hoa mai rượu, rồi sau đó lấy được thất bảo lõi trà, từ hướng tự uống, càng là tiêu dao.

Cao Dư đi theo lão đạo sĩ bên cạnh, cho nên cũng biết như vậy phối hợp.

Người hầu trà ngồi xuống, bày xong trà khí, bắt đầu vì Cao Dư biểu diễn nghệ thuật uống trà.

Kia tuyết ngâm hoa mai rượu nấu sôi sau đó, cao hướng thấp ngâm vào trà cụ bên trong, trà thang màu sắc mê người, tản mát ra nồng đậm mùi trà.

Mùi trà bên trong, còn có một tia tia hoa mai hương thơm.

Cảm giác kia, làm người ta tâm thần sáng khoái.

Một ngụm trà uống vào trong miệng, làm người ta hiểu được vô cùng. Kỳ diệu nhất là, rõ ràng là nóng bỏng trà nóng, vào bụng sau đó, nhưng lại từng tia mát mẻ ý ở trong người quanh quẩn. Đây cũng là hoa mai tuyết pha rượu đứng đầu địa phương đặc thù, cũng bởi vậy giá cả đắt tiền.

Cao Dư uống một ly trà, lộ ra sáng khoái sắc.

Trà này, nói thật không có sự phụ chế xong, nhưng cũng coi là tiêu chuẩn bên trên.

"Tiền sĩ, ngộ nhỏ kia miệng, làm sao có một tòa bàn thờ thần

Cao Dư tỏ ý người hầu trà tiếp tục, sau đó làm tùy ý hình, mở miệng hỏi thăm.

Hắn nói bàn thờ thần, chính là Linh Chi nơi đầu hẻm bàn thờ thần. Kia bàn thờ thần chiều cao cách mặt đất ước chừng ba thước, cao chừng năm thước, cực kỳ dễ thấy. Dưới điện thờ, là một cái cao ba thước đài, đắp đất trúc thành, còn trên giường phiến đá. Trong bàn thờ tất cung phụng một bức tượng thần, trông rất sống động. Chợt xem thần tượng, không giống Tống Nhân, lông mày càng giống như Tây Vực người Hồ, có thể ăn mặc trang phục, lại là Tống Nhân trang phục.

Thần tượng cao tọa vào Liên trên đài, trang trọng nghiêm túc.

Liên Thai bảo tọa, phần lớn đều là phật gia thường dùng. Nhưng này thần tượng rõ ràng không giống hòa thượng, chung quy cho người ta cảm giác có chút lỗi thời lệch thêch.

Mà để cho Cao Dư cảm thấy hiếu kỳ, vẫn là kia Liên Thai bảo tọa hình dáng.

Như thường Liên Thai bảo tọa, là hình sáu cạnh đài hoa sen, cánh sen hướng lên nở rộ. Linh Chi đầu hẻm toà này thần tượng đài sen, cánh hoa lại xuống phía dưới ngã che, hơn nữa từng cái trên mặt cánh hoa đều vẽ không có cùng phong cách hoa cỏ đồ án, màu sắc sặc sỡ.

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Manh mối (ba Tam minh chủ Terry F)

Kia tôn thần tượng, thật giống như tồn tại rất lâu đời!

Cao Dư có chút không nhớ rõ. (vô đạn song mạng tiểu thuyết lúc trước hắn từ Linh Chi Hạng đi ngang qua thời điểm, cũng không để ý kia tôn thần tượng cùng bàn thờ thần tồn tại.

Mà nay nhìn thấy, sự phụ lúc còn sống một câu nói, đột nhiên trong đầu hiện lên.

"Nói đêm không ngủ!"

Sự phụ nguyên thoại, chính là như vậy.

Lúc đó hắn mang theo Cao Dur, từ Linh Chi Hạng đi về trước qua, hơn nữa tại trước tượng thần dừng lại chốc lát, rồi sau đó nói một câu xúc động.

Chẳng qua là lúc đó Cao Dur còn rất u mê, cho nên cũng không có truy hỏi.

Bây giờ, hắn một lần nữa nhìn thấy, đối với sự phụ cảm khái, trong lúc bất chợt sinh ra từng tia liễu ngộ.

"Một đám bái Bồ Tát, lại không biết bái cái gì Bồ Tát."

Người hầu trà đem trụng phao tốt thất bảo lõi trà, đẩy tới Cao Dur trước mặt.

Bái Bồ Tát

Không đúng, đây chẳng phải là Bồ Tát, là Minh Tôn!

Minh Giáo lúc ban đầu gọi Ma Ni giáo, là Tây Tấn thì, người Ba Tư Ma Ni êm dịu cổ đại Ba Tư Hỏa Giáo và Cơ đốc giáo, Phật giáo mà thành lập tông giáo, cũng thờ phượng quang minh, sùng bái thập đức. Tín đồ tu dưỡng công phu, lấy tuân thủ cấm dục mặc làm chủ, chủ trương ăn chay, trai giới và cầu nguyện vì hàng ngày môn học. Sau đó tại truyền vào Trung quốc, hơn nữa rất nhanh nhữu hợp lấy Phật giáo giáo nghĩa đặt chân.

Song tới Tổng đại, đặc biệt là Huy Tông một buổi sáng, tôn kính Đạo Giáo.

Nguyên bản bị liệt là Phật giáo một nhánh Ma Ni giáo, đi ngang qua Hội Xương Pháp Nan sau đó, cấp thiết muốn muốn tại trung nguyên đứng vững gót chân.

Vì vậy, bọn họ số lớn dung hợp Đạo Giáo giáo nghĩa, hơn nữa đẩy ra một cái 'Đại Minh Tôn' khái niệm đây, đạt được vô số người công nhận, thậm chí ở một trình độ nào đó bị nhét vào Đạo Giáo hệ thống, tại đông nam địa khu nhanh chóng phổ cập phổ biến rộng rãi.

Cao Dur đến từ trước, đặc biệt tìm một chút liên quan tới Minh Giáo tín tức.

Hắn biết rõ, Minh Giáo tuy rằng đẩy ra Đại Minh Tôn như vậy một cái khái niệm, nhưng bản chất, như cũ được Phật giáo ảnh hưởng.

Tỷ như Đại Minh Tôn Liên Thai, là Phật giáo dành riêng.

Vì phân biệt cùng Phật giáo Liên Thai, Minh Giáo Liên Thai sẽ tiêu mới xuống phía dưới, cũng gọi là Liên Thai ngã che. Cũng bởi vì cái này nguyên do, Phật giáo đối với Minh Giáo cực kỳ bất mãn, thậm chí tại ngoài sáng trong tối, có bao nhiêu ác ngữ, danh hiệu Minh Giáo tín đồ làm 'Ăn thức ăn chuyện Ma'.

Thanh Khê quán, là Minh Giáo Căn cứ địa

Cừu Diệu Pháp trong tín thư, lưu lại chúng hài lòng cầu mạnh mẽ, mà những cái kia nỗ tự giết người, rõ ràng chính là tín đồ cuồng nhiệt. Theo Cao Sùng nói, những tín đồ kia trước khi chết ca hát khúc, gọi « lớn quang minh tụng », chính là Minh Giáo sáng tác lộ ra.

Nhìn từ điểm này, Cừu Diệu Pháp là Minh Giáo tín đồ.

Hắn thư trên lưu lại dưới 'Chúng hài lòng cầu ". Sẽ không phải là chúng hài lòng cầu đường phố, Thanh Khê quán đây

"Khách nhân, đối với Bồ Tát cảm thấy hứng thú "

Người hầu trà thấy Cao Dur hỏi thăm, vì vậy cười dò hỏi.

Cao Dur sững sờ, quan sát kia người hầu trà một cái.

Hắn suy nghĩ cấp tốc chuyển động, nhẹ giọng nói: "Đây chẳng phải là Bồ Tát, là Đại Minh Tôn Thần đi."

"A "

"Ta biết được kia toà sen, Bồ Tát toà sen cánh hoa hướng lên, Đại Minh Tôn Thần toà sen ngã che, cánh hoa xuống phía dưới."

Vừa nói, Cao Dur cười, nói tiếp: "Không dối gạt tiền sĩ, ta vốn là Hàng Châu người, sau đó theo cha mẹ buôn bán, tại Biện Lương định cư, thường thường đi tới Tây Vực Chư Quốc. Ta là trở về hột nghe người ta nói đến 'Minh Giáo ". Còn đang một vị người dưới sự chỉ dẫn nhập giáo. Sau đó, ta theo cha mẹ quay trở về Biện Lương, lại cũng chưa bao giờ gặp Minh Giáo huynh đệ."

Trà này tùy tiện, nằm ở Linh Chi Hạng đầu hẻm

Có thể nói Linh Chi Hạng ra vào nhân viên, bên trong nhất cử nhất động, đều có thể nhìn rõ biết.

Cao Dur không biết được Minh Giáo mà nay là ai làm chủ, nhưng hắn cảm thấy, lấy Thanh Khê quán quy mô lại xem, đó là một cái có bản lĩnh người.

Có bản lĩnh người, lại sao có thể năng lực không có phòng bị

"Thì ra là như vậy!"

Người hầu trà lộ ra vẻ bưng bình, lại không nhắc lại nữa cùng Minh Giáo sự tình.

Cao Dư cũng không có hỏi thăm, lại ăn mấy ly trà nước sau đó, liền đứng dậy đi ra trà tùy tiện, dọc theo chúng hải lòng cầu đường phố đi hướng tây.

Mặt tươi cười người hầu trà, nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất.

Hắn suy nghĩ một chút, đưa tới một cái tiểu nhị, tại tiểu nhị kia bên tai thấp giọng nói mấy câu sau đó, liền đi ra trà tùy tiện, mặc qua chúng hải lòng cầu đường phố, chạy thẳng tới Linh Chi Hạng mà đến. Cùng lúc đó, tiểu nhị kia cũng rời khỏi trà tùy tiện, đi theo sau lưng Cao Dư.

Người hầu trà không có từ Thanh Khê quán cửa chính đi vào, mà là đi cửa hông.

"Lão Thang, tại sao lúc này qua đây, chẳng lẽ có chuyện "

Thanh Khê quán kiến trúc cách cục, phía trước là ba tầng lầu, lầu lầu sau đó còn có một cái xấp xỉ mười mẫu lâm viên.

Trong lâm viên, đình đài Lâu Tạ mọc như rừng, núi giả hồ nước liên kết, hiển nhiên là mất tâm tư kiến tạo, hoàn cảnh phi thường tĩnh mịch.

Ở một tòa trên hồ trong thủy tạ, ngồi ngay ngắn một người đàn ông.

Thân hình hắn khôi ngô, ăn mặc giản dị.

Dài ngược lại cũng coi là mỹ nam tử, cười đến thời điểm, hai má còn sẽ có má lúm đồng tiền xuất hiện, có một loại làm người ta sinh lòng hảo cảm khi chất.

"Thất ca, ban này trà tùy tiện bên trong, tới một người."

"Ồ "

"Hắn nói là tổ tịch Hằng Châu, sau đó theo người nhà đi rồi Biện Lương, trở về hộ nhập giáo."

Nhìn ra được, hắn đối với Thanh Khê quán tựa hồ có hơi hứng thú, ta đã mạng Trần Thái theo dõi người kia, đồng thời tới trước cùng người biết được."

Nam tử nghe, nhất thời hứng thú.

"Người làm thế nào thấy được hắn đối với Thanh Khê quán có hứng thú "

"Cũng không tính là đối với Thanh Khê quán đi, hắn đúng là đối với chúng ta mình tôn thần tượng cảm thấy hứng thú."

Hắn có thể nhận ra ngã che Liên Thai, khẳng định là đối với Minh Tôn có hiểu biết. Chẳng qua là ta lúc ấy không tiện hỏi nhiều, chỉ có thể để cho hắn rời đi."

"Trở về hộ nhập giáo sao "

Nam tử sững sốt một chút, lâm vào trầm tư.

"Thất Phật, có phải hay không cùng hắn tiếp xúc "

"Tạm thời không được, phái người giám sát bí mật hắn là tốt rồi, không thể bứt giây động rùng."

Nam tử đứng lên, vươn người một cái, nói: "Thánh Công bên kia còn đang chuẩn bị, chúng ta bên này, cần gấp rút xoay sở lượng tiền, chớ có làm trễ nãi Thánh Công chính sự. Cừu Diệu Pháp tự cho là thông minh, Thánh Công để cho hắn đi tiếp đón Thánh Kinh, nhưng hắn lại. . . Bây giờ, quan địa phương tra rất căng, chúng ta vẫn là biết điều một chút vi diệu. . . Nếu quả thật có tình trạng, hay là để cho Chu hỏ vẫn ra mặt."

"Tốt !"

"Người ở đây trà tùy tiện bên kia tiếp tục theo dõi, có tin tức gì, lập tức cho ta biết."

Đúng rồi, còn có một việc. . . Cái kia một quét đường phố sĩ, vẫn là không có tin tức sao lần trước tìm một Thanh Nhân, có thể có đầu mối "

"Cái này. . ."

Người hầu trà nghe, lộ ra thẹn sắc.

"Đều do Chu hỏ vẫn bứt giây động rùng, nếu hắn không ở Ngọc Hoàng Quan động thủ, phái người theo dõi theo dõi, nói không chừng đã sớm đem người kia bắt lấy."

Cho tới bây giờ, vẫn không có người kia tin tức.

Ta đã giao trách nhiệm Trầm Cương gấp rút lục soát. . . Thất Phạt yên tâm, Trầm Cương là Hàng Châu nổi danh địa đầu xà, thủ hạ nuôi ba năm trăm người. Chỉ muốn cái kia người còn đang Hàng Châu, nhất định có thể tìm được. Huống chi, hắn còn được Thất ca người đại thủ ấn đã thương."

Nam tử gạt đầu một cái, cũng không trách cứ người hầu trà.

Hắn suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Ta mười ngày sau muốn trở lại Thanh Khê, cùng Thánh Công thương nghị sự tình.

Tốt nhất có thể tìm được cái kia một quét đường phố sĩ. . . Lão Cửu nói, trong tay hắn ngọc phù đối với Thánh Công tác dụng cực lớn. Nếu phải ngọc phù, có thể làm ít công to. Nếu như không thể được đến ngọc phù lời nói, Lão Cửu sợ là muốn nghĩ biện pháp khác, đến lúc đó thì phiền toái."

Người hầu trà vội vàng nói: "Thất ca yên tâm, ta sẽ để Trầm Cương đem hết toàn lực, nhất định có thể tìm ra cái kia một quét đường phố sĩ."

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Lưu lã hán (một)

Dưới miếng ngồi một cái, Ma Bà Tử thổi đường trước sạp.

Khí trời càng ngày càng nóng, miếng ngồi một cái bên trong vắng vẻ rất nhiều.

Mấy cái du bằng lý, các nghệ nhân nhìn qua cũng uể oải, mặc dù như cũ biểu diễn, nhưng cũng không phải là rất ra sức. Đã như thế, cũng khiến cho nghị chân xem người đi đường càng thêm thưa thớt. Ngược lại mấy cái đàn từ, diễn lịch sử kể chuyện cổ tích tiên sinh trước sạp làm ăn khá khảm. Không ít người đi một, liền ở trước quán nghỉ chân ngừng nghỉ, uống miếng nước, nghe một chút sách, ngược lại cũng lộ ra rất thích ý.

Ma Bà Tử làm ăn cũng không tốt lắm, than trước không có bất kỳ ai.

Khi Cao Dư lúc xuất hiện, Ma Bà Tử rõ ràng sững sờ, chính yếu nói, lại nhìn thấy Cao Dư hướng nàng lắc đầu một cái, lập tức công khai.

"A Bà, cho ta làm một cái thổi đường."

Cao Dư nói xong, liền thấp giọng nói: "Đằng sau ta, có phải là có người hay không theo dõi?"

Ma Bà Tử cúi đầu khuấy động nước đường, phảng phất không có nghe thấy Cao Dư lời nói.

Chốc lát, nàng thổi tốt rồi đường, đưa cho Cao Dư, "Có một cái quần áo xám tiểu trang phục du côn, Tiểu Dư nhân huynh nên cẩn thận."

Quả nhiên là như vậy!

Từ trà tùy tiện lộ ra, Cao Dư đã cảm thấy có người theo dõi hắn.

Chỉ là, hắn không tốt biểu lộ ra, vì vậy đi tới miếng ngồi một cái bên trong, thông qua Ma Bà Tử xác nhận một phen.

"A Bà yên tâm, ta sẽ cẩn thận."

Hắn vừa nói, đem mười đồng tiền thả ở trước quán, cầm thổi đường xoay người rồi đi.

Tại chuyển thân trong tích tắc, hắn khóe mắt liếc qua hướng về phía sau lưng nhìn lướt qua, thấy được Ma Bà Tử theo như lời cái kia 'Quần áo xám tiểu trang phục'.

Là trà tùy tiện bên trong tiểu nhị.

Cao Dư trí nhớ rất tốt, nhận ra kia người thân phận.

Vừa rồi tại trà tùy tiện dùng trà thời điểm, đây 'Quần áo xám tiểu trang phục' là ở bên cạnh lò lửa vừa đốt nước.

Xem ra, kia trà tùy tiện quả nhiên là có vấn đề. Mà cái kia Thanh Khê quán, chỉ sợ sẽ là hấn phải tìm manh mối. . . Chỉ là như thế nào thông qua kia Thanh Khê quán tìm ra thù đạo nhân vẫn là một cái vấn đề. Đó là Minh Giáo một cái vị trí, hấn phải nghĩ biện pháp chui vào, hơn nữa đạt được người bên trong tín nhiệm, mới có cơ hội tìm ra thù đạo nhân. . . Chính là đây, cũng không dễ dàng.

Làm như thế nào chui vào đây

Cao Dư cảm thối đường, vừa đi vừa cúi đầu trầm tư.

Dưới miếng ngồi một cái bên trong du lều phần lớn tắt, một mặt là bởi vì trời nóng nực, mặt khác tắt là bởi vì thời gian vẫn chưa tới.

Hàng Châu miếng ngồi một cái, giống như là từ xế chiều giờ Dậu bắt đầu, vẫn kéo dài đến Lãng Thần canh bốn sáng.

Từ thời gian khóa độ lời nói, so với Biện Lương khóa độ còn lớn hơn một ít. Bởi vì Biện Lương không sai biệt lắm tại canh ba sáng, cũng tự đình chỉ rồi.

Cao Dư đối với dưới miếng ngồi một cái cũng không xa lạ gì, đi chỉ chớp lát, ngay tại một nhà trong tửu quán tìm một vị trí.

Hắn muốn một mâm trái cây, điểm một bình rượu đế, dựa vào cửa sổ ngồi xuống, một bên tự rót tự uống, vừa hướng bên ngoài kiểm tra.

Rượu đế, là Tửu Lâu tự nhường rượu, dùng cây mơ ngâm, số độ không cao.

Bởi vì trời nóng nực, cho nên rượu đế phần lớn đều đặt ở giếng nước bên trong băng đầy bùng lên thời điểm, bầu rượu kia bên ngoài còn có một tầng Sương Khí bao phủ, hóa thành nước châu, thuận theo bầu rượu chảy xuống. Dù chưa uống, lại để cho người cảm thấy khí trời tiêu giảm rất nhiều.

Rượu đế hơi có chút chất, bất quá dùng cây mơ trung hòa sau đó, miếng vừa hạ xuống, miếng đầy sinh tân.

Cao Dư ăn một miếng rượu, sau đó bóc mở một cái trái phi, đem hạt ném vào trong miệng, nhìn xung quanh đây kia 'Quần áo xám tiểu trang phục' còn ở bên ngoài. Hắn đứng ở đầu hèm trong bóng tối, phanh nghi ngờ, quạt ống tay áo, nhìn qua tựa hồ rất khó chịu.

Thấy một màn này, Cao Dư không khỏi cười.

Hắn chậm rãi khoan thai ăn rượu, phối hợp trái phi hạt, trộn vụn ngồi nửa giờ.

Đến lúc 'Kia quần áo xám tiểu trang phục' có chút không nhìn được, xoay người tiến vào trong ngõ hẻm mưa nước, hắn mới đứng lên, đi ra Tửu Quán.

Dọc theo ngã tư đường, hấn một đường tiểu bào, rồi đi dưới miếng ngồi một cái.

Bất quá, hấn cũng không có nóng lòng hỏi An Nhạc Quán, mà là dọc theo sau đó thành phố đường phố hướng nam đi, đi tới dãy mục phường bên cạnh lớn miếng ngồi một cái.

Lớn miếng ngồi một cái không phải nói nó diện tích lớn, mà là tên là lớn miếng ngồi một cái.

Đây cũng là trong thành Hàng châu, quy mô không thua gì với dưới miếng ngồi một cái chỗ này.

Lúc này, trong một ngày nóng nhất giờ đã qua, mặt trời ngã về tây, trong không khí cũng nhiều hơn một phần lạnh lẽo. Từ Tây Hồ phương hướng thổi tới gió, cực kỳ thư giãn. Mặt trời còn có chút nóng nực, nhưng so với ban này, ngã đúng là thư thái rất nhiều.

Lúc này, miếng ngồi một cái người bên trong, cũng dần dần hơn nhiều.

Du lều rồi rít mở ra, các nghệ nhân cũng bắt đầu chuẩn bị, chuẩn bị nghênh đón trong một ngày, náo nhiệt nhất Thần Quang.

Tại nhất gia môn miếng đáp dần chào trước tửu lâu, nghỉ ngơi một cái ban ngày lục sự bọn họ, cũng rồi rít xuất hiện. Các nàng mặc hồ hang, nhưng không mất hoa mỹ áo quần, tụ ba tụ năm tại màu trong rạp tụ hợp, oanh oanh yến yến, làm cho người nghỉ chân.

Bất quá, Cao Dư biết rõ, lúc này xuất hiện ở dần chào bên trong lục sự, phần lớn không ra gì.

Chân chính có thân phận, tài nghệ song toàn lục sự, tuyệt sẽ không xuất đầu lộ diện, mà là ở trong tửu lâu chờ đợi khách nhân đến, từ trong chọn vừa ý khách nhân. Về phần dần chào bên trong lục sự, càng nhiều là vì hấp dẫn khách nhân một loại thủ đoạn mà thôi.

Tửu lâu tên là Hoa nguyệt lâu, là trong thành Hàng châu ít có kêu gào tửu lâu.

"Hàng Châu phụ lão hương thân, Tiểu Đê hôm nay đi ngang qua quý bảo địa, chỉ vì trong túi ngượng ngừng, cho nên ở chỗ này đùa bỡn chút ít quyền cước.

Nếu phụ lão hương thân coi vào mắt, kính xin phần thưởng ăn miếng com "

Cao Dur đối với Hoa nguyệt lâu cũng không hứng thú lắm, đang chuẩn bị rời khỏi, liền nghe có người tại cách đó không xa cao giọng gào thét.

Nghe giọng nói, tựa hồ là thủ đô phía đông chi địa khẩu âm.

Hắn thuận theo thanh âm nhìn, liền thấy ở cách Hoa nguyệt lâu ước chừng sáu mươi bảy mươi bước rộng cách trên một miếng đất trống, một người cao tại sáu thước 5 tấc trên dưới, khôi ngô cường tráng nam tử đang cao giọng nói chuyện. Nam tử kia sống một cái mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, có phần có anh hùng khí khái. Hắn chấp tay hướng về phía bốn phía xúm lại qua đây người đi đường nói cảm ơn, rồi sau đó vén lên vạt áo, liền bày ra tư thế.

Thiếu Lâm quyền

Cao Dur một cái nhận ra, nam tử kia sử dụng quyền cước lộ số, chính là Thiếu Lâm La hán quyền.

Chỉ thấy nam tử kia thân hình tuy rằng cao lớn, lại cực kỳ linh hoạt. Một chuyển quyền cước xuống, hồ hồ sinh phong, có phần có công phu thật.

Cao Dur bất thiện quyền cước, nhưng là lại kế thừa cao thủ.

Đi theo sư phụ vào nam ra bắc, hắn gặp qua không ít địa phương công phu, cũng nghe sư phụ đã làm phê bình.

Nam tử kia quyền cước, đi là đại khai đại hợp lộ số, tuyệt đối là xuống công phu thật. Quyền cước càng lúc càng nhanh, thân hình động noi, tay áo vang dội. Đây là Thiếu Lâm chân truyền La hán quyền, cũng không phải là cái loại này vì lừa bịp người bình thường giản hóa La hán quyền.

Cao Dur từng theo sư phụ bái phỏng qua Thiếu Lâm, biết rõ kia trong Thiếu lâm tự, cũng có chân truyền cùng giản hóa công phu.

Nam tử bộ này La hán quyền, tuyệt đối là chân truyền La hán quyền.

Mỗi một quyền đánh ra, nhìn như cương mãnh không có đức, kì thực giữ lại có vài phần dư lực, khiến cho quyền cước biến hóa càng ngày càng mượt mà. Không phát lực thì thôi, vừa phát lực tất nhiên kinh người! Chỉ tiếc, vậy xem người đi đường bên trong, lại không nhìn ra quyền này chân thật xấu đến.

Nam tử một đường quyền cước sử dụng ra sau đó, người vậy xem liền rồi rút tẩn đi.

Ngược lại có chút người đi tới khen thưởng, cũng bắt quá mấy đồng tiền, nhìn qua không khỏi buồn bã.

Nam tử sắc mặt, trở nên có chút khó coi.

Hắn trề miệng một cái, muốn gọi lại mọi người, nhưng mà lời đến khóe miệng, lại không nói ra được. Rất hiển nhiên, đây là một cái có mặt mũi người, không muốn cúi đầu trước người khác nhượng bộ. Thật ra thì ban nãy hắn nếu nói vài lời thật nghe lời, nhất định có thể chiếm được càng nhiều tiền thưởng. Chỉ tiếc, hắn không nói ra được, mà vậy xem người đi đường, tự nhiên cũng không khả năng cấp hắn quá nhiều khen thưởng.

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Vũ Tùng (hai)

"Nghe tiếng đã lâu phủ Hàng Châu nhân kiệt địa linh, là cái năng nhân bối xuất địa phương.

Có thể hôm nay xem ra, cũng hữu danh vô thực. . . Như vậy quyền cước, Chân Chân Thiếu Lâm chân truyền La hán quyền. Vị này ca ca công phu, sợ nói ít cũng có 10 năm làm việc cực nhọc, cư nhiên không có ai nhìn ra được chỗ diệu dụng đến, thật sự là để cho người ta thất vọng a."

Mọi người ở đây chuẩn bị lực rời đi sau khi, Cao Dur đột nhiên nói chuyện lớn tiếng.

Thiếu Lâm chân truyền

Chớ xem thường bốn chữ này!

Tại đồng nam khu vực, Thiếu lâm tự vẫn còn có chút sức ảnh hưởng.

Cư nhiên là chân truyền La hán quyền sao

Vậy xem người đi đường rồi rít nghi chân, hướng về phía hán tử kia nhìn sang, đồng thời cũng có người nhìn về phía Cao Dư, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Cao Dư nói là tiếng phổ thông, thế nhưng nồng đậm Hàng Châu khẩu âm, lại biểu minh hán thân phận.

Liền thấy hán đi lên trước, từ khoá trong túi tay lấy ra mười quan Tiền dẫn đến, đặt ở hán tử kia trước người.

"Ca ca lần sau sai bảo quyền cước thì, tốt nhất nói rõ ràng người công phu này lai lịch, tránh cho một đám không có nhãn lực người xem không rõ, bỗng dưng ném chúng ta phủ Hàng Châu mặt mũi."

Vừa nói, hán nhìn chung quanh một chút người, dương dương đắc ý đi rồi.

"Ta đã nói rồi, đây người cao to vừa nhìn cũng không phải là bình thường người, bậc này quyền cước, như thế nào khoa tay múa chân có thể so với "

"Không sai, không sai, ban nãy đây người cao to Quyền, khiến cho được!"

Cao Dư những lời này, quả thực kích thích không ít người.

Nếu là công phu thật, nếu như không đánh phần thưởng, thật có thể như Cao Dư từng nói, có mắt không trông.

Người này đều thích kể mặt mũi, vì vậy tại Cao Dư sau khi đi, đã có người tiến đến khen thưởng. Như cũ không là rất nhiều, cũng không phải cái loại này một đồng tiền hai văn Tiền tiến đến, mà là mười văn 20 văn khen thưởng. Không mất một lúc, nam tử trước người lạnh mủ bên trong, liền chứa đầy đồng tiền cùng Tiền dẫn đến. Một cái nhìn sang, bên trong nói ít cũng có mấy trăm Văn chi nhiều. . .

Nam tử có chút ngẩn ra, nhưng vẫn tính thanh tỉnh, nói cảm ơn liên tục.

Hán thu thập xong bọc hành lý, đem tiền đựng vào túi, sau đó đeo lên lạnh mủ, liền vội vã rời đi.

Từ miếng ngồi một cái bên trong lộ ra, nam tử liền nhìn chung quanh nhìn.

Lúc này, từ phía trước ven đường một cái bán thịt chín trong cửa hàng, đi ra một người thanh niên, mặt mỉm cười hướng hán vẫy vẫy tay.

Nam tử vừa thấy, vội vàng bước nhanh tới.

Thanh niên kia tắt từ hàng thịt trong tay nhận lấy một bao thịt chín, cười nói: "Nghe ca ca khẩu âm, hình như là thủ đô phía đông người sao "

"A, tại hạ Đông Bình Phủ Dương Cốc Huyện người, ban nãy đa tạ ca ca cầu cứu."

"Nói tới cái gì cầu cứu, chỉ là xem người có công phu thật, không khỏi có chút tâm hỷ, cho nên mới xuất thủ tương trợ."

Ca ca vừa nhìn thì không phải kia bình thường trò lừa bịp người, đánh quyền cước quá quả thực. Nếu có người có thể thấy rõ cũng còn khá, nhưng nếu là xem không rõ. . . Đây phủ Hàng Châu bên trong, đại đa số người là xem không rõ. Ca ca nếu muốn dựa vào việc này kiếm sống, còn muốn lại nói cổ sự. Có câu nói là gọi không luyện giả bả thức, ánh sáng luyện không nói chết bả thức, lại luyện còn nói, mới tính được là thượng hạng bả thức."

Nam tử nghe sững sờ, chợt cười.

"Ca ca nói là, chính là ta không có trải qua, không biết được trong này con đường."

"Ăn cơm chưa "

"Há, hôm nay vừa tới Hàng Châu, chưa ăn qua."

"Đi, uống rượu đi."

Thanh niên chính là Cao Dư, hán nói xong cũng không để ý nam tử kia có đáp ứng hay không, liền xách rượu thịt đi trở về.

Vừa đi, hán vừa nói: "Đây cửa hàng thịt chín, làm cực tốt, nghe nói năm đó Tô Học Sĩ cũng thích vô cùng."

Chính là đất chút ít, ta lúc trước từ nơi này đi ngang qua, cũng chỉ có thể nhìn một chút, hôm nay nhất định phải ăn đủ mới phải."

Nói xong, hán dừng bước lại, xoay người lại nhìn một cái ngậy ngậy tại chỗ hán tử.

"Đi a, chẳng lẽ sợ ta bán đứng người hay sao "

Nam tử nghe, không khỏi toét miệng cười to.

"Ca ca thật là thoải mái nhanh, chỉ vì bữa này thịt, coi như là bị ca ca bán đi, ta đây Võ hai cũng không có câu oán hận."

"Người gọi Võ hai "

"Há, ta đây đại danh gọi là Vũ Tùng, trong nhà đi hai.

Lúc thời niên thiếu từng tại Thiếu Lâm học nghệ, như ca ca nói, không nhiều không ít, ròng rã 10 năm.

Thật không nghĩ đến thành tài xuống núi, sau khi về nhà mới phát hiện nhà người đã. . . Đây tâm lý khá không thoải mái, đã tới rồi Hàng Châu giải sầu.

Hôm qua ở ngoài thành Đoàn gia cầu uống rượu, không nghĩ bị người đánh cắp đi rồi vòng vo.

Nếu không phải như vậy, ta đây cũng sẽ không làm cái thanh kia thức người, trong thành mái võ. May mắn gặp phải ca ca, nếu không tối nay ngay cả ăn cơm cũng thành vấn đề."

Cao Dư nghe, cũng không khỏi cười lớn.

"Đã như vậy, cần phải ăn một bữa mới được."

+++++

Hai người tại Ký gia cầu bờ, tìm được một nhà tửu quán.

Tửu quán bên cạnh, chính là hoán cát suối, nước suối trong suốt, cảnh sắc thoải mái.

Cao Dư tìm một gần cửa sổ chỗ ngồi xuống, gọi tới tửu bảo, để cho hắn đem thịt chín lấy trước đi cắt.

"Nhị ca muốn ăn chút gì "

"Không đói gát ca ca, bây giờ bụng đói ục ục, chính là một đầu nguru cũng có thể nuốt trôi."

Cao Dư nghe, cũng cười, vì vậy đối với tửu bảo nói: "Một cái rửa tay cua, một cái xào trắng thận, một phần ổi con hào, một cái hoa sen vịt thề. . . Ủ, trừ lần đó ra, thượng hạng thịt trâu đến năm cân, Phì Kê một cái. Nhiều như vậy, không đủ lại muốn . Ngoài ra, ta nhớ được nhà người tự nhường rượu để không tệ, đặt hai vô đến, muốn bằng tốt, hiểu chưa "

Tửu bảo nghe lời này một cái, liền vội vàng đáp ứng.

Gặp hắn rời khỏi, Cao Dư mới đứng Vũ Tùng giải thích: "Đây rửa tay cua, xào trắng thận, ổi con hào cùng hoa sen vịt thề, là bản xứ món ăn nổi tiếng. Nhị ca nếu đã tới Hàng Châu, sẽ phải nếm thử một chút bên này đặc sắc, còn lại chính là chúng ta món chính."

Hàng Châu thức ăn, phần lớn tinh xảo, đơn vị lượng không nhiều.

Bốn cái bản xứ thức ăn, chỉ có thể nói là nền, thật sự món ăn chính, vẫn là thịt trâu cùng Phì Kê, và Cao Dư mua được thịt chín.

Vũ Tùng gật đầu liên tục, rồi sau đó chấp tay nói: "Ca ca phần tình nghĩa này, Võ hai ghi nhớ."

Ghi nhớ

Chỉ ghi nhớ rồi, không thể được!

Cao Dư nói: "Nhị ca nói là Dương Cốc người, năm ngoái ta ngay tại Dương Cốc, còn gặp Lương Sơn nạn thổ phi."

"Ca ca thôi nói kia người Lương Sơn tặc, chính là những người đó, làm hại ta cửa nát nhà tan."

Dương Cốc năm ngoái cũng không gặp đại chiến, nhưng đồng dạng là bị liên lụy.

Cao Dư nói: "Đã như vậy, Nhị ca xuống nam có tính toán gì "

"Tính toán cũng không có, lúc trước tại trong chùa nghe các sư huynh nói, Hàng Châu cảnh đẹp thiên hạ Vô Song, cho nên muốn tới xem một chút, thuận tiện giải sầu một chút. Lúc trước tại trong chùa tập võ, chỉ muốn một ngày kia luyện thành võ nghệ, có thể được một cái vô tích sự, để cho người nhà được sống cuộc sống tốt. Nhưng bây giờ. . . Chờ chuyến này trở về, ta đây muốn về trong chùa, chính thức quy y, về sau liền chuyên tâm tập võ."

"Không muốn báo thù sao "

"Báo thù "

Vũ Tùng sững sờ, chột cười.

"Làm phiền ca ca phí tâm, bắt quá ta thù, đã báo."

"Đã báo sao "

Vũ Tùng gật đầu, lộ ra vẻ hung ác.

"Ta sau khi về nhà, phát hiện người nhà ngộ hại, vì vậy liền theo dõi những tặc nhân kia.

Sau đó, ta lẫn vào tặc nhân bên trong, giết chết hai chết người nhà ta phác thiên điều Lý Anh cùng không có ngăn che mục ngang, xem như vì người nhà báo thù. Vốn là ta còn muốn giết kia Tống Giang, đáng tiếc được bọn hán phát hiện. . . Bọn họ cao thủ quá nhiều, ta chỉ có khả năng rời đi."

"Người giết Lý Anh cùng mục ngang "

"Đúng vậy!"

Cao Dư lộ ra vẻ kinh ngạc, trọng lại quan sát Vũ Tùng.

Hắn chưa từng thấy qua Lý Anh, cũng không biết kia không có ngăn che mục ngang là nhân vật nào.

Nhưng hắn nghe Cao Kiệt nói qua Lý Anh, cũng nghe hồ Tam nương nói về người này. Đó là một cái nhân vật hung ác, thương pháp thuần thực, quyền cước hơn người, càng có thể sai bảo thủ đoạn phi đao, bách phát bách trúng. Dựa theo hồ Tam nương cách nói, một hai chục cái bình thường quân hán, cũng không phải Lý Anh đối thủ.

Không nghĩ tới, Lý Anh cùng mục ngang cư nhiên chết ở Vũ Tùng trong tay, cái này làm cho Cao Dư đối trước mắt Đại Hán hứng thú biến hóa nồng hơn. . .

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Mời chào

Lần này Hàng Châu chuyển đi, Cao Dư tự nhiên có chu đáo kế hoạch.

Bất quá, căn cứ vào hôm nay phát hiện, và hôm qua Ma Bà Tử cảnh báo, hắn ý thức được, hắn kế hoạch có thể phải từ bỏ, lần nữa tiến hành an bài. Tại hắn ban đầu trong kế hoạch, chỉ cần có thể tìm được thủ đạo nhân, hắn có thật nhiều biện pháp báo thù.

Nhưng bây giờ. . . Thủ đạo nhân tựa hồ cùng Thanh Khê quán có quan hệ, đồng thời lại xuất hiện một cái Chu hồ văn.

Ngoài ra, cái kia đi Ngọc Hoàng Quan hỏi thăm hắn tin tức người, đến tột cùng là ai lại là lai lịch thế nào

Dựa theo Ma Bà Tử cách nói, người kia năng lực từ Ngọc Hoàng Quan chạy thoát, vậy tuyệt không phải là hạng người bình thường. . . Vấn đề là, Cao Dư quả thực không nghĩ ra được, người là ai vậy kia! Tại hắn trong trí nhớ, tựa hồ căn bản không có một người như vậy tồn tại.

Bạn hắn bên trong, có bản lĩnh không ít người.

Trần Nghiễm, chậm chạp Trí Thâm thậm chí còn Cao Sùng, xách lên đều là một mình đảm đương một phía cao thủ.

Những người này không có khả năng xuất hiện ở Hàng Châu! Nếu không phải bọn họ, thì là ai cái vấn đề này, từ hôm qua vẫn quán quanh ở Cao Dư trong lòng.

Hắn, cần người giúp đỡ!

Buổi chiều Cao Dư ngồi ở dưới miếng ngồi một cái trong quán rượu, liền đang suy tư chuyện này.

Hắn phát hiện một cái vô cùng nghiêm trọng, lại rất có thể sẽ làm mạng hắn tang vào Hàng Châu vấn đề. Hắn muốn đối phó, không là một người, hoặc là

vài người, mà là một cái cực kỳ to lớn tổ chức. Mà cái tổ chức này, rất có thể cùng trước đây tại Biện Lương mưu đồ bí mật thứ vương giết giá Cừu Diệu Pháp, là cùng một nhóm người. Cái này thì cũng thôi đi, đáng sợ nhất là, bọn họ tựa hồ cùng quan địa phương có lấy ngàn vạn lần quan hệ. . . Như vậy một cái đáng sợ đối thủ, tuyệt không phải Cao Dư một người năng lực đối kháng.

Cao Dư cho tới bây giờ đều không phải là lỗ mãng người, tại phát hiện tình huống không ổn thời điểm, liền bắt đầu suy nghĩ đối sách.

Tìm trợ thủ

Đám này tay, lại phải từ chỗ nào tìm kiếm đây

Lớn như vậy thành Hàng Châu, dân số đạt đến hơn ba mươi vạn, nhưng mà muốn tìm một cái thân thể trong sạch, lại có năng lực người, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

+

"Không nghĩ tới, Nhị ca vẫn là như thế anh hùng."

Cao Dư bưng rượu lên, kính Vũ Tùng một chén.

Lúc này, chân trời Tà Dương nắng chiều, đem hoán cát suối chiếu theo phản chiếu sóng gợn lăn tăn, dập dờn tàn hồng.

Vũ Tùng ngược lại cũng không khách khí, xốc lên một đĩa mập thịt trâu, nhét vào trong miệng đại tước mấy cái, liền nuốt vào trong bụng. Hắn ăn một miếng rượu đế, lại nhủu mây lại, thả ở bên cạnh, không để ý nữa thái, đối với đến kia thịt trâu cùng thịt chín sử dụng lực khí.

"Xem ra, Nhị ca không thích rượu này."

"Quá không có khí lực, còn không so được với trong chùa tự những uống rượu chay."

Cao Dư cười ha ha, đem rượu bảo vệ tìm đến, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ mấy câu, rượu kia bảo vệ liền xoay người rời đi.

Hàng Châu tự điển món ăn, so với Biện Lương tự điển món ăn, muốn tinh thâm không ít.

Làm có thiên đường nhân gian mỹ dự Hàng Châu, là phong nhiều đất lạnh, phương viên trăm dặm, sản vật phong phú, đồng thời có lấy so với Biện Lương muốn mở rộng gấp trăm lần thủy đạo, giao thông ưu thế cũng không Biện Lương có thể so sánh với. Mà Tống Triều, hướng theo thương nghiệp nhanh chóng phát triển, hàng hải thời đại đã sơ hiện cao ngất. Từ vịnh Ba Tư, Ả Rập nước, Nam Dương Chư Quốc và hết xa Di Vực vận hàng tới vật, từ Quảng Châu đăng địa lên bờ sau đó, sẽ liên tục không ngừng chuyển vận đến Hàng Châu, rồi sau đó lại hướng đều tiến hành chuyển vận.

Đồng thời, gần phủ Hàng Châu xung quanh, ngã trồng mười tám loại không cùng loại cây đậu cô-ve cùng đậu nành, chín loại hạt gạo, mười một loại Hạnh, chín loại Lê. . .

Phong phú như vậy nguyên liệu nấu ăn, cũng tạo cho Hàng Châu cùng người khác bất đồng ẩm thực văn hóa.

Lấy rượu lời nói, người miền bắc yêu thích Liệt Tửu, mà người miền nam tất nặng hơn khẩu vị.

Cho nên phương bắc rượu, phần lớn tính như lửa, cửa vào lực đạo mười phần; mà phương nam rượu, thì lại lấy rượu vàng cùng rượu đế làm chủ, cửa vào liên tục, ý nhị sâu xa.

Cái này ngược lại không liên quan tửu lượng, không phải nói người miền bắc là có thể uống, người miền nam không thể uống.

Kia rượu vàng cùng mét rượu vào miệng ngọt, chính là tác dụng chậm mà mười phần. Sở dĩ có việc này phân biệt, chẳng qua chỉ là địa vực văn hóa khác biệt mà thôi.

Vũ Tùng đây vừa nhìn, chính là điển hình người miền bắc miệng.

Cao Dư trong lòng lại buông lỏng một ít, để cho tửu bảo đi mua rồi chút ít phương bắc rượu trắng. Vũ Tùng nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết.

"Vẫn là ca ca thương người, đây đông nam tuy nói phong cảnh tươi đẹp, nhưng này thức ăn, lại lãnh đạm ra một Điều đến."

Ta đây dưới đường đi đến, ăn quả vật bên trong cũng bị mất mùi vị, cũng không biết những thứ này đông nam người, làm sao có thể đủ nhìn được thanh đạm đến."

Cao Dư nghe, cười ha ha.

"Nhị ca nói là, Hàng Châu rượu thức ăn nhiều lấy tinh xảo hòa thanh lãnh đạm làm chủ, coi trọng mùi vị thực sự, nếu như nguyên liệu nấu ăn lúc ban đầu mùi vị; phương bắc là bởi vì khí hậu nguyên do, cho nên khẩu vị hơi trọng. Đây không liên quan ưu liệt, đều có các chỗ tốt, chẳng qua là địa vực cùng khí hậu nguyên do tạo thành. Nhị ca nếu tại Hàng Châu lâu, liền sẽ phát hiện còn rất nhiều sự tình không có thói quen."

"Ca ca lời này sao nói"

Vũ Tùng nghe, nhất thời hứng thú.

Cao Dư rót cho mình một chén rượu đế, không có để ý Vũ Tùng.

"Nhị ca có biết, nam nhân gạo tốt, người miền bắc ăn túc "

Vũ Tùng về mặt mờ mịt, lắc đầu một cái, biểu thị chưa từng nghe qua.

"Chúng ta người miền bắc, yêu thích diện thực, cũng đem là món chính; mà người miền nam, tất hi hữu làm bún mồi. . . Tại Hàng Châu một ít xa xôi địa phương, có một loại cách nói, gọi là: Hiếu thuận con dâu sẽ cho cha mẹ chồng ăn gạo; không hiếu thuận con dâu, mới có thể cho cha mẹ chồng làm bún. . . Tại hưng thịnh biến hóa quần Đệ nhất (nay tỉnh Phúc kiến), thậm chí cho rằng, này mặt ăn bên trong có độc, không thể ăn.

Nhị ca vừa nhìn chính là phượng bắc hảo hán, nếu mỗi ngày ăn gạo, không ăn diện thực, sợ là sẽ phải càng thêm khó chịu."

"Còn có thuyết pháp như vậy sao "

Vũ Tùng về mặt kinh ngạc, biểu thị khó mà tiếp nhận.

"Ha ha, liền là năm đó Tô Học Sĩ, có một năm ở nhà loại đại mạch, thu hoạch 2000 cân mặt.

Có thể là con của hán lại không muốn ăn, nói này mặt ăn cửa vào, giống như con rắn một dạng khó mà nuốt trôi, người nói không hề thú vị đây "

"Ta đây là không thể nào tiếp thu được, một hai ngày ăn không được diện thực cũng còn khá, nếu lâu dài không ăn, chỉ sợ cũng khó chịu hơn."

Vũ Tùng nói xong, kéo xuống rồi một cái đùi gà, đưa cho Cao Dư.

"Đúng rồi, chúng ta nhận biết lâu như vậy, còn chưa thỉnh giáo ca ca cao tính đại danh."

"Ta, gọi Vi cao, Đông Kinh Biện Lương người, năm xưa từng tại Hàng Châu cuộc sống, cho nên đối với chỗ này phong cảnh tương đối quen thuộc.

Đúng rồi, năm ngoái Lương Sơn thuộc về rối loạn thời điểm, ta tại Tu Thành.

Sau đó bọn họ rút đi, ta đi ngay Biện Lương, hôm qua mới đến Hàng Châu."

Cao Dư nói xong, lại kính Vũ Tùng một chén rượu, cười nói: "Cho nên mới vừa Nhị ca nói giết Lý Anh, ta mới cảm thấy kinh ngạc."

"Thì ra là như vậy!"

Đừng xem Vũ Tùng ban nãy một bộ hào sảng bộ dáng, nhưng trên thực tế, lại vẫn duy trì cảnh giác.

Hắn cho dù giết người, mà kia người Lương Sơn tặc, bây giờ kiêu căng đang nồng nhiệt, tung hoành thủ đô phía đông hai đường, quan địa phương cũng thúc thủ vô sách.

Ngộ nhờ. . .

Nghe Cao Dư giải thích, hắn đây mới xem như thở phào nhẹ nhõm.

Bụng rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Vũ Tùng lau một chút miệng, nhìn đến Cao Dư trầm giọng nói: "Ca ca hôm nay cứu ta đây nguy cơ, lại mời ta đây uống rượu, ta đây vô cùng cảm kích.

Bất quá ta đây muốn xấu xí nói trước, nếu ca ca muốn theo như làm kia vi phạm pháp lệnh sự tình, Võ hai thứ lỗi khó tòng mệnh."

Đây là một người thông minh!

Cao Dư chẳng những không có tức giận, ngược lại cười lớn.

"Nhị ca quả nhiên là đệ tử Thiếu lâm, chẳng những quyền này chân cao minh, trong mắt cũng không nhào nặn cát.

Đã như vậy, ta không ngại nói cho rõ ràng. Ta tìm người, là coi trọng Nhị ca quyền cước, muốn mời Nhị ca theo ta một ít thời gian. Nhị ca khí phách khoáng đạt, phỏng chừng cũng không làm được cái thanh kia thúc người, chẳng theo ta, cũng có thể kiếm lời hồi vòng vo."

P/s: Cầu Nguyệt phiếu, VOTE (9-10).

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Tiến vào Thanh Khê quán (một)

Đêm đó, Vũ Tùng đã ngủ say.

Hắn là ngủ ở phòng ngoài, mà Cao Dư tất ở ở trên lầu.

Có lẽ là giải quyết xong áo com lo lắng, Vũ Tùng lộ ra rất buồn lòng, rất nhanh thì ngủ thiếp đi.

Tiếng ngáy từ dưới lầu truyền tới, không phải rất nổi danh sáng lên, lại lúc liên lúc dứt, cùng ngoài cửa sổ bờ sông trong buổi cỏ ếch ộp hợp chung một chỗ.

Cao Dư đem ánh đèn chọn mù mịt, viết ba phong thư.

Nếu phát hiện tặc nhân thế lớn, vậy nhất định phải khác mưu đường ra.

Cao Dư tại Hàng Châu, trong lúc nhất thời không tìm được quá nhiều người thích hợp, nhưng hắn lại có thể nghĩ biện pháp, từ Biện Lương tìm xin giúp đỡ.

Đương nhiên, hắn không thể tìm Cao Cầu giúp đỡ.

Một khi hắn dấu vết bộc lộ, Cao Cầu sẽ ngay lập tức phái người đem hắn tóm lại.

Cao Dư hiểu rõ Cao Cầu, hiểu rõ hơn mẫu thân họ Lương. Bọn họ sống chung thời gian cũng không tính quá lâu, nhưng là bọn họ đối với hắn yêu thương, cũng cô cùng chân thực. Tin tưởng, bọn họ bây giờ nhất định rất gấp, chỉ cần hắn xuất hiện, liền nhất định sẽ bắt hắn trở về.

Cho dù Cao Cầu không bắt, họ Lương cũng biết buộc hắn bắt. . .

Hắn cần giúp đỡ, cần số lớn giúp đỡ!

Phong thư thứ nhất, là viết cho Cao Cầu, trong lời nói nói cho bọn hắn biết, mình rất tốt, hết thấy đều rất tốt, mời không cần lo lắng.

Phong thư thứ hai, là cho chậm chạp Trí Thâm, mời hắn đi vào Thiếu lâm tự, hỏi thăm Vũ Tùng tình huống.

Cao Dư nhớ rất rõ ràng, ban đầu hắn lần đầu tiên cùng chậm chạp Trí Thâm gặp nhau thì, chậm chạp Trí Thâm là từ Thiếu lâm tự đi ra. Hắn nhất định nhận biết Thiếu lâm tự người, cho nên phải hỏi thăm Vũ Tùng tình huống, cũng không phải việc khó, hắn nhất định có thể đem sự tình làm thỏa đáng.

Thứ ba phong thư, là cho Triệu Cấu.

Hắn không biết Triệu Cấu nơi ở, cũng không rõ ràng Triệu Cấu thân phận chân thật.

Nhưng Cao Dư biết rõ, Triệu Cấu hẳn đúng là có chút năng lượng.

Hắn không có nói quá nhiều, chỉ ở trong thư nói cho Triệu Cấu, kia Hàng Châu Thông Phán Chu hồ văn, tựa hồ cùng ý đồ thứ vương giết giá Minh Giáo giáo đồ, có quan hệ mật thiết. Hắn hy vọng Triệu Cấu có thể nghĩ một ít biện pháp, cho hắn giải quyết hết một cái như vậy phiền toái.

Về phần Triệu Cấu có thể hay không giải quyết hết

Cao Dư cũng không thêm để ý.

Hắn chỉ cần thông qua thành Hàng Châu hình thức đến tiến hành đánh giá, liền có thể biết rõ Triệu Cấu bên kia có hay không có hành động. . .

Đem tam phong tin viết xong, đã là canh ba sáng.

Cao Dư có chút buồn ngủ rồi, vì vậy đem thư Phong tốt, để nguyên áo mà nằm, rót ở trên nghi ngại.

+++++

Đây, không có chuyện gì, bình an.

Cao Dư tỉnh dậy, trời đã sáng rồi.

Hắn lên xuống đất, đi tới cửa sổ, vườn ngoài một cái, hướng phía ngoài nhìn.

Liên thấy Vũ Tùng đang trong sân nhà đánh quyền, cùng hôm qua La hán quyền tựa hồ có hơi bất đồng, quyền pháp ác liệt, uy lực càng lớn.

"Nhị ca, người quyền này, thật giống như không phải Thiếu Lâm quyền pháp a "

Vũ Tùng đã thu tay lại, nghe được Cao Dư thanh âm, ngẩng đầu nhìn lại.

"Cửu ca, thật là tinh mắt a!"

Hắn cười nói: "Đây là ta một sư Thúc tự tạo ra quyền pháp, tên là tám chột hiện mười hai lật.

Mấy năm trước, sư phụ đến Thiếu Lâm thì, cùng sư phụ ta thiết tha, ta liền ở bên cạnh xem xem, rồi sau đó hắn truyền thụ ta Ngọc Hoàn bước, uyên ương chân công phu, chính là Cửu ca ban này chứng kiến. Không nghĩ tới, Cửu ca không biết quyền cước, nhãn lực lại kinh người."

Ngọc Hoàn bước, uyên ương chân

Cao Dư nghe được cái tên này, sững sốt một chút, toàn tức nói: "Truyền công phu của người người, chẳng lẽ là gọi Chu Đồng sao "

Vũ Tùng sững sốt, gật đầu nói: "Cửu ca cũng biết được Chu sư thúc sao "

Cao Dư quyết định, cho chậm chạp Trí Tâm tin không dùng đưa ra.

Hắn đương nhiên biết rõ kia Chu Đồng, vốn là Biện Lương Ngự Quyền Quán thủ tịch quyền sư, công phu quyền cước hơn người, đồng thời bản tên Vô Song.

Năm đó Cao Dư theo sư phụ đi Biện Lương, chính là bãi phỏng Chu Đồng.

Chu Đồng, là đệ tử Thiếu lâm. . . Như vậy tính ra, kia Vũ Tùng sư môn cũng trở nên vô cùng rõ ràng, sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Bất quá, Chu Đồng tại năm ngoái đã bệnh qua đời.

Có tầng quan hệ này tại, Vũ Tùng thân phận tự nhiên đừng lo, Cao Dư cũng coi là thờ phào nhẹ nhõm.

Hắn từ trên lầu đi xuống, ở dưới mái hiên rửa mặt.

Một bên rửa mặt, hắn vừa hàm hồ nói: "Năm đó sư phụ ta mang ta đã thấy Chu sư phó, cho nên đối với quyền pháp này có chút ấn tượng."

Hắn chỉ là tùy ý trả lời, có thể nghe vào Vũ Tùng trong tai, lại thay đổi mùi vị.

Bộ này Ngọc Hoàn bước, uyên ương chân, ban đầu Chu Đồng truyền thụ cho hắn thời điểm, nói vô cùng rõ ràng, trừ hắn ra năm xưa tại Thang Âm thu dưới một người học trò ra, chưa truyền thụ bất luận kẻ nào. Cao Dư không thông quyền cước, đương nhiên sẽ không là Chu Đồng đệ tử. Mà sư phụ hắn, cư nhiên cùng Chu Đồng nhận biết, nghe ý hắn, hai người quan hệ không tệ, Chu Đồng thậm chí có thể hướng về phía Cao Dư mở ra qua bộ quyền pháp này. . . Nếu như thế, Cao Dư cũng sẽ không là người xấu, hắn cũng không nhất định đi cố ý đề phòng.

Xem Cao Dư ánh mắt, biến hóa thân thiết rất nhiều.

Vũ Tùng nói: "Không ngờ, Cửu ca còn biết được Chu sư thúc, kia tính toán ra, chúng ta liền không là người ngoài."

"Sư phụ ta cùng Chu sư phó giao tình còn có thể, chúng ta xác thực không phải là người ngoài."

Cao Dư ới nước súc miệng, dùng khăn ướt xoa xoa mặt.

Hắn đi đến sân vườn bên trong, vườn ngoài một cái, ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, nói: "Hôm nay thời tiết này, nhìn qua không tệ."

"Cửu ca, nghe người mà nói, sư phụ người chắc cũng là một vị cao nhân, tại sao người không biết quyền cước "

"Ta không thích chém chém giết giết, càng chịu không nổi luyện võ khổ.

Sư phụ ta đối với ta càng thập phần yêu thương, thấy ta không thích, cũng không có miễn cưỡng ta. . ."

Nói tới chỗ này, Cao Dư thần sắc hơi có vẻ thấp.

Bất quá, hắn rất nhanh thì điều chỉnh tâm tình, đối với Vũ Tùng nói: "Tốt rồi, không nói những chuyện này. . . Tốt như vậy khí trời, tại sao cũng muốn đi ra cửa đi một chút mới được. Nhị ca thu thập một chút, chờ lát nữa chúng ta ăn điểm tâm, cùng đi ra ngoài."

"Đi nơi nào "

Cao Dur đã đi vào phòng khách, nghe được Vũ Tùng câu hỏi, dừng bước lại.

Hắn xoay người lại, nhìn đến Vũ Tùng lộ ra thần bí nụ cười, nhẹ giọng nói: "Đi kiếm chút tiền, tránh cho ở chỗ này ăn mà không làm."

"Kiếm tiền, làm sao kiếm "

"Chờ lát nữa, người sẽ biết."

Cao Dur không tiếp tục để ý tới Vũ Tùng, tự ý lên lầu.

Hắn đổi lại một kiện Tô Châu đặc sản màu trắng bạc sắc tơ lụa đoàn hoa viên thủ lĩnh thê lương áo lót, đầu đội Hắc vải thun khăn trùm đầu, bên hông buộc lên một sợi giây lưng, chân đạp đầu vuông thanh bố lý, rồi sau đó đứng ở trước gương đồng quan sát mấy lần, xoay người lại từ cái rương lấy ra một cái quạt xếp.

Bất một tiếng mở ra quạt xếp, hắn né người đứng.

"Bắt đầu là cái tuần tú lang quân!"

Hắn hài lòng gật đầu một cái, lúc này mới từ trên lầu đi xuống.

Chỉ là, nhìn thấy Vũ Tùng kia một thân ăn mặc gọn gàng sau đó, hắn không khỏi chân mày hơi cau lại.

"Nhị ca đây một thân. . ."

Nhìn thấy Cao Dur trang phục, Vũ Tùng cũng cảm thấy xấu hổ.

"Cửu ca, đây đã là ta tốt nhất quần áo."

"Không sao, chúng ta đi mua hai món là được."

Cao Dur khoát tay, tỏ ý không sao, liền dẫn Vũ Tùng đi ra ngoài.

Hai người đi ra An Nhạc Quán sau đó, vốn là đi rồi Tiền Đường bên trong cửa Dịch Quán bên trong, đem hai phong thư giao cho kia dịch quan.

"Đây hai phong thư, muốn sáu trăm dặm gấp, đưa về Biện Lương."

Tổng đại xe ngựa dịch, ở một trình độ nào đó cũng gánh vác đưa tin chức năng, bắt quá muốn thêm vào thu lệ phí.

Sáu trăm dặm gấp, xem như đứng đầu văn kiện khẩn cấp, một phong thư phải thêm thu năm mươi đồng tiền. Cao Dur đây hai phong thư, sẽ phải thu nhiều 100 văn, hơn nữa bình thường bức thư thu lệ phí, chính là một trăm hai mươi văn. Cao như vậy ngang chi phí, chính là Vũ Tùng cũng không khỏi có chút thương tiếc.

"Đi thôi, chúng ta đi mua quần áo."

"Mua quần áo làm chi "

"Nhị ca đây một thân, sợ là kiếm không thể Tiền."

"Lớn vô tích sự, còn phải thay quần áo mới có thể kiếm tiền đây "

Cao Dur không trả lời, kéo Vũ Tùng tìm ra một nhà cửa hàng, mua hai thân y phục.

Vũ Tùng thân hình khôi ngô cao lớn, tại đổi lại một kiện tô hoa la lan trường sam sau đó, đầu đội một chữ khăn, eo buộc mình sợi mạng, chân đạp một đôi chung lý, càng hiển hiện ra khí vũ hiên ngang. Hắn đi sau lưng Cao Dur, trực giác kia trên đường đại cô nương, tiểu tức phụ ánh mắt không ngừng ở trên người hắn đảo qua, không khỏi cảm giác có chút ngượng, tâm kia mặt chữ quốc càng thẹn thùng đến đỏ bừng.

...

Chương 131: Đại Quang Minh Hương (hai)

"Thanh Khê quán "

Đứng ở Linh Chi đầu hẻm, Vũ Tùng nhìn qua đã dễ dàng rất nhiều.

Thật ra thì, hần phản ứng cũng bình thường. 10 năm tự miếu cuộc sống, chợt thay một thân hoa mỹ áo quần, lại bị nhiều như vậy đại cô nương tiểu tức phụ nhìn chăm chăm, khó tránh khỏi sẽ có chút ít không được tự nhiên. Bất quá chớ thói quen, cũng sẽ không lại giống như lúc trước như vậy câu nệ.

"Cửu ca, chúng ta tới nơi này làm chi "

Cao Dư cũng không trả lời, mà là xoay người, hướng xéo đối diện trà tùy tiện nhìn.

Người hầu trà đang ở cửa cùng người nói chuyện phiếm, nhìn thấy Cao Dư, hần trước tiên ngăn ra, chợt có chút mất tự nhiên cười một tiếng, hướng Cao Dư gật đầu tỏ ý.

Hôm qua hần phái người theo dõi Cao Dư, kết quả chỉ chớp mắt liền theo mất rồi.

Như vậy, khởi không nói rõ là Cao Dư phát giác ra

Mà nay Cao Dư lại lần nữa tới trước, thậm chí là quang minh chính đại qua đây, cũng để cho kia người hầu trà ít nhiều gì, cảm giác xấu hổ.

Bất quá sau đó một khắc, hần lại ngậy đại.

Cao Dư tại bàn thờ thần trước thần án trên cầm lên ba nén nhang, đốt sau đó sắp tại trong lư hương, mang theo Vũ Tùng chạy thẳng tới Thanh Khê quán cửa chính.

Thông thường mà nói, thấp hương phần lớn đều là đem hương thơm song song sắp tại lư hương.

Mà Cao Dư cháy sạch hương thơm lại có chút không giống, ba nén nhang lấy hình chữ phẩm bộ dáng sắp tại trong lư hương, khiến người hầu trà cảm thấy kinh ngạc.

Đây là Minh Giáo đệ tử độc nhất thấp hương phương thức, tên là Đại Quang Minh Hương, người bình thường cũng không biết.

Lẽ nào, vị này Vi Cao công tử, quả nhiên là ta Minh Giáo đệ tử sao

Người hầu trà tại bàn thờ thần trước ngậy ngốc một lát sau, liền trở lại trà tùy tiện bên trong. Rất nhanh, hần hồi phục lại đi ra, bất quá đổi một bộ quần áo, hướng kia Thanh Khê bên trong quán đi tới.

+++++

"Cửu ca, ban nãy là ý gì "

Cao Dư lấy hình chữ phẩm xen vào hương thơm phương pháp, cũng đưa tới Vũ Tùng chú ý.

"Nhị ca , các loại sau khi trở về, lại muốn nói với người."

Vũ Tùng đáp một tiếng, không tiếp tục truy hỏi.

Hần kinh nghiệm giang hồ không tính phong phú, chính là nhưng nhìn ra Cao Dư làm như vậy, tựa hồ có dụng ý khác.

Đây Thanh Khê quán, chẳng lẽ có bí mật gì

Vũ Tùng tâm lý kỳ quái, lại không có ở trên mặt biểu hiện ra.

Hần tiếp theo Cao Dư, đi vào Thanh Khê quán cửa chính, liền thấy đối diện là một cái ba tầng lầu Cao Kiến xây, rường cột chạm trổ, khí thế phi phàm

Từ trong phòng khách, truyền tới từng trận tiếng ồn ào.

Vũ Tùng tuy rằng còn chưa đi vào, đã đổi sắc mặt, nhẹ giọng nói: "Cửu ca, đây Thanh Khê quán chẳng lẽ là sòng bạc "

"Ân!"

"Ta đây. . ."

"Nhị ca bình tĩnh chờ nóng, hết thầy chờ trở về, ta sẽ cùng người nói tỉ mỉ."

Nếu như không phải có Chu Đồng tăng quan hệ này tại, Vũ Tùng nói không chừng sẽ quay đầu bước đi. . . Bởi vì từ nhỏ đến lớn, hắn tự đối với đánh bài phi thường phân cảm. Bất kể là cha mẹ của hắn, cũng hoặc là là sư phụ hắn, đều không được hắn dụng chạm loại chuyện này.

Nhưng hôm nay. . .

Vũ Tùng hít sâu một hơi, do dự một chút, vẫn là đi theo Cao Dư sau lưng.

Hai người mới đi tiến vào đại sảnh cửa chính, liền thấy một cái người hầu bộ dáng nam tử tiến lên đón đến.

"Khách nhân, nhưng là phải đánh nhào lên sao "

"Làm sao, lẽ nào không thể được sao ta nghe người ta nói, người đây Thanh Khê quán là Hàng Châu nổi danh Đồ Quán, chẳng lẽ ta hiểu lầm "

Vừa nói, Cao Dư ánh mắt vượt qua người hầu kia, hướng về phía trong phòng khách nhìn.

Chiếm diện tích ước chừng có một mẫu choai choai tiểu trong phòng khách, lúc này ít nhất tụ tập mấy trăm người, ở bên trong kêu la om sòm.

Không khí, có chút ô trọc.

Mùi mồ hôi thúi, mùi rượu, và kia chất lượng kém son phấn vị lẫn lộn chung một chỗ, khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái.

Người hầu kia vội nói: "Khách nhân đừng trách, chỉ là nhìn khách nhân nhân sinh, nghĩ là lần đầu tiên đến, cho nên cần hướng về phía khách nhân giới thiệu một chút.

Đây Thanh Khê quán mở cửa làm ăn, như thế nào đem khách nhân đuổi đi.

Chỉ là, chúng ta tại đây cũng có một chút tiểu quy củ. Lầu một này, phần lớn là một ít người buôn bán nhỏ, đánh số tiền không nhiều, thắng thua cũng liền tại mấy chục quan. Nếu khách nhân chỉ là muốn mở mang kiến thức một chút, lầu một ngược lại là một lựa chọn tốt; nếu khách nhân không muốn cùng những người này lẫn lộn chung một chỗ, có thể lên lầu hai. Lầu hai tiền đánh bạc muốn cao một chút, thắng thua ước chừng tại trăm quan trên dưới.

Ba tầng tiền đánh bạc cao hơn, thắng thua ước chừng tại ngàn quan.

Nếu khách nhân muốn đánh lớn hơn nữa, có thể đến hậu viên, có đơn độc rồi đình viện, nhân viên tham dự, phần lớn không giàu thì sang."

"Đều đánh cái gì nữa "

"Ha ha, chỉ cần khách nhân năng lực nghĩ ra được, bị quán không có cái nào không phụng bồi."

"Được a, vậy ta ngã phải cực kỳ nhìn một chút."

Cao Dư vừa nói, tay lấy ra năm mươi quan mệnh giá Tiền rút, đặt ở trong tay người hầu bàn.

Người hầu ánh mắt sáng lên, nụ cười trên mặt càng tăng lên, "Khách nhân, có thể cần cô nương đi cùng Thanh Khê quán cô nương, mặc dù không dám nói có một không hai Hàng Châu, chính là lấy Tiểu Đề xem ra, chính là cùng kia Hoa nguyệt lâu cô nương so sánh, cũng sẽ không kém bao nhiêu."

Cao Dư nghe, nghiêng đầu hướng về phía Vũ Tùng nhìn.

Vũ Tùng liền vội vàng khoát tay, tỏ ý hắn không có bất kỳ hứng thú.

Ăn thịt uống rượu, cũng còn chưa lạ (liao), nếu như sư phụ biết rõ hắn đánh bài, còn tìm rồi cô nương đi theo, nhất định sẽ đánh gãy chân hắn.

Nhìn một chút, nhìn một chút là tốt rồi!

"Được rồi, ta đây ca ca không thích nữ sắc, người mang theo chúng ta đi khắp nơi vừa đi đi."

Người hầu kia nghe, vội vàng trả lời đáp một tiếng, ở trước mặt vì Cao Dư cùng Vũ Tùng dẫn đường.

+++++

"Vừa mới tiến vào hai người đây "

Đổi một bộ quần áo người hầu trà, vội vã đi vào Thanh Khê quán đại sảnh.

Trong phòng khách người hầu, tự nhiên có biết hán, vội vàng một đường tiểu bào tiến lên đón đến.

"Tam ca nói, chính là một cao một thấp hai người kia sao "

"Đang phải."

"Tiểu Hoàng mang theo bọn họ tiến vào. . . Dạ, ở bên kia ném thẻ vào bình rượu, không phải là hai người kia sao "

Người hầu trà thuận theo người hầu ngón tay phương hướng nhìn, liền thấy tại chướng khí mù mịt trong phòng khách, Vũ Tùng như hạc đứng trong bầy gà một bản, một cái là có thể nhận ra. Cao Dư tất đứng ở bên cạnh hán, cầm trong tay một cái Tiểu Tiên, đang chơi đùa ném thẻ vào bình rượu trò chơi.

"Nhìn bọn hán chăm chăm, ta đi thấy Thất ca."

Người hầu trà thấy vậy, hít sâu một hơi, cùng người hầu kia phân phó nói: "Có tình huống gì, lập tức phái người đến cho ta biết."

"Tốt !"

Người hầu liền vội vàng đáp ứng, người hầu trà tất mặc qua đại sảnh, từ phía sau đi ra ngoài.

Dọc theo khúc chiết đường mòn, hán rất nhanh thì đi tới hôm đó đã tới thủy tạ bên ngoài. Thủy tạ tọa lạc ở qua tay một người trong hồ, trên mặt nước hành lang cừu khúc, dùng có vài phần nhả trí.

"Thất ca, là ta, Thang Phùng Sĩ."

Người hầu trà tại thủy tạ ngoài cửa gỗ cửa, rồi sau đó thấp giọng nói ra.

Bên trong, truyền đến một hồi vang động. . . Theo sát thủy tạ cửa mở ra, đi ra một người đàn ông, bất ngờ chính là hôm qua Thang Phùng Sĩ nhìn thấy vị kia "Thất ca" .

"Lão Thang, tại sao lại tới "

"Không phải là ta muốn quấy rầy Thất ca, là ngày hôm qua người kia, lại tới."

"Ngày hôm qua người" nam tử trước tiên sững sờ, chợt kịp phản ứng, "Chính là người ngày hôm qua nói, cái kia trở về hột nhập giáo người sao

Người không phải phái người theo dõi hán. . . Là lai lịch gì "

Thang Phùng Sĩ cười khổ nói: "Thất ca, ta mất mặt."

"Nói thế nào "

"Ta hôm qua để cho Trần Thái đi theo người kia, không muốn tại hạ miếng ngói Từ bị hán quăng.

Ta vốn định để cho người ta tìm kiếm, kia dự đoán người kia lại chủ động đến nhà, hơn nữa còn đốt Đại Quang Minh Hương, hôm nay đang ở bên ngoài chơi đùa.

Ta thật sự là đoán khó định đây người lai lịch, còn có hán ý đồ, cho nên muốn mời Thất ca làm chủ."

Nam tử bắt đầu cũng không để ý, có thể nghe Thang Phùng Sĩ nói Cao Dư lại tới rồi, cũng không khỏi đến thêm vài phần hứng thú.

Hán suy nghĩ một chút, đột nhiên cười nói: "Người nói người này, nghe cũng có hứng thú. . . Ủ, như vậy đi, chúng ta đi nhìn kỹ hán nói."

...

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Đồ Thuật (ba) tìm phiếu hàng thánh

Keng!

Kèm theo một tiếng vang nhỏ, Tiểu Tiễn tỉnh chuẩn rơi vào trong bầu.

"Lại là mười ném mười trong."

Xung quanh truyền tới một hồi xì xào bàn tán: "Người này ném thẻ vào bình rượu, thật chuẩn a."

"Đúng vậy a, cái này đã vòng thứ 3 rồi."

Là 30 ném 30 trong, hẳn đến kiếm ít 200 quan."

Ném thẻ vào bình rượu, chỉ là một trò chơi nhỏ.

Tại Thanh Khê quán, loại trò chơi này phần lớn đều là để cho người ta buông lỏng tâm tình gia vị. Bất quá cũng chính vì vậy, tham dự người có rất nhiều. Tuy rằng mỗi một vòng tiền đặt cược cũng không tính là cao, có thể không ngăn được tham dự nhiều người, đây tiền đặt cược tự nhiên cũng là thêm.

Cao Dur nắm giữ cấp chuyên gia ném kỹ năng, loại này trò chơi nhỏ đối với hắn mà nói, bất quá một đĩa đồ ăn.

30 ném 30 trong kiểu nhân thành tích chiến đấu, để cho hắn thu hoạch không ít. Chỉ có điều, hắn có chút chán ghét. . . Ném thẻ vào bình rượu trò chơi này tiêu hao tốn thời gian nhiều, lợi nhuận lại thiếu, cũng không phải là ước nguyện của hắn. 200 quan nghe vào không ít, trên thực tế không tính quá nhiều.

Mấu chốt là, tiêu phí tinh lực cùng thời gian, không phải là ước nguyện của hắn.

Cho nên tại ném ra cuối cùng một chi Tiểu Tiễn sau đó, hắn lắc lắc đầu, một bộ mất hết hứng thú biểu tình.

"Trò chơi này, không dễ chơi!"

Đi theo ở bên cạnh hắn người hầu tên là Hoàng Ái, nghe sau đó, vội vàng khom người nói: "Lang quân nếu không là yêu thích bạc này trò chơi, có thể đổi cái khác trò chơi."

"Bất quá mấy chục quan thắng thua, không thú vị!"

Cao Dur bĩu môi, một bộ không có chút hứng thú nào bộ dáng.

Hắn đối với Hoàng Ái nói: "Ta muốn lên lầu hai nhìn một chút, không biết muốn điều kiện gì."

"A, lang quân nghĩ lên lầu hai, chỉ cần lượng tiền đầy đủ liền có thể. . . Mới vừa lang quân đã thắng 200 quan, đương nhiên không thành vấn đề."

"Nhị ca, chúng ta lên lầu đi."

Vũ Tùng đối với loại này huyền ảo hoàn cảnh, có chút không quá thích ứng.

Đồng thời, hắn vốn là vóc dáng khôi ngô cao lớn, ở trong đám người cực kỳ dễ thấy. Thêm nữa đi theo Cao Dur bên cạnh, kèm theo Cao Dur đây 30 ném 30 trong, cũng khiến cho Vũ Tùng trở thành tiêu điểm chỗ này. Bị từng đôi mắt chú ý, có chút không quá thoải mái.

Thật ra thì, Vũ Tùng muốn đi.

Bất quá Cao Dur nếu muốn lưu lại, hắn cũng không tiện mở miệng, vì vậy gật đầu nói: "Liên theo Cửu ca tâm ý."

"Chúng ta lên lầu hai."

Cao Dur nói xong, sẽ để cho Hoàng Ái dẫn đường, thuận tay còn làm mất đi một xâu tiền cấp hắn.

Hoàng Ái nhất thời tâm hoa nộ phóng, một bên ở trước mặt dẫn đường, một bên giới thiệu lầu hai tình huống, còn phi thường quan tâm hỏi thăm, có phải hay không cô nương đi cùng.

Cao Dur là không có vấn đề, nhưng mà hắn nhìn ra được, Vũ Tùng có chút kháng cự, cũng không có miễn cưỡng.

Tự có người đem kia 200 quan tiền đánh bạc đổi thành tiền đặt cược, đặt ở trong khay. Hoàng Ái nhìn ra được, Vũ Tùng đối với cô nương không có hứng thú, nhưng Cao Dur lại là một loại điển hình bay bổng lãng tử tính tình. Cho nên, tại thượng lầu lúc trước, hắn còn là tìm một cái nhìn qua tuổi tác không tính quá đại cô nương, cũng để cho nàng bụng mâm, đi theo sau lưng bọn họ cùng lên lầu chơi đùa.

Cao Dur không có cự tuyệt, ngược lại cầm một cái tiền đặt cược, ném cho kia mâm lục sự.

Lầu một đánh bạc, phần lớn chân kim bạch ngân.

Cho dù tiền thiếu, không cần phải sử dụng tiền đặt cược; nhưng nếu là lên lầu hai, nhất định phải sử dụng tiền đặt cược. . . Lầu hai này tiền đánh bạc, ít

nhất cũng phải trước sau như một. Nếu như dùng đồng tiền, quá nặng; nếu như dùng Tiền rút, lại không tốt tính toán, cho nên đều đồng ý thay tiền đặt cược. Một cái tiền đặt cược, giá trị trước sau như một. Đây tiền đánh bạc gia tăng, khách đánh bạc số lượng, cũng liền sau đó thiếu.

Cho nên lâu hai khách đánh bạc, rõ ràng muốn giảm rất nhiều, cũng thanh tỉnh rất nhiều.

"Cửu ca, chúng ta trở về đi thôi."

Nhìn chút ít khách đánh bạc nhóm, mười quan 20 quan, thậm chí còn trăm quán hạ chú thích, Vũ Tùng này trong lòng cũng có chút phát run.

Gia cảnh hán không tệ, nhưng mà gần là không tệ mà thôi.

Sau đó tại trong chùa tập võ, cùng ngoại giới không có quá nhiều tiếp xúc. Năm ngoái xuống núi về nhà, lại phát hiện người nhà chết oan chết uổng, cũng khiến cho hán lần đầu tiên trong đời, đối với tiền tài sinh ra nhận thức. Những người này đánh cược đứng lên, quả thực là không đem tiền làm Tiền.

Vũ Tùng cảm thấy, làm một không tốt, Cao Dư về điểm kia tài sản tiếp theo muốn khoác lên đây Thanh Khê trong quán.

Cao Dư đứng ở một cái bàn đánh cược bên cạnh, đang đang yên lặng quan sát.

Nghe được Vũ Tùng mà nói, hán quay người lại nhìn Vũ Tùng một cái, liền hiểu Vũ Tùng trong lòng lo lắng. . .

"Nhị ca yên tâm đi, ta sẽ không thua."

"Tiểu tử, khẩu khí thật là lớn!"

Cao Dư vốn là chỉ là muốn an ủi Vũ Tùng, không muốn hán vừa dứt lời, Vũ Tùng còn chưa lên tiếng, đứng ở hán bên người một người đàn ông, lại mở miệng.

"Các vị, tiểu tử này nói hán sẽ không thua, chính là ta nghe đến thú vị nhất trò cười.

Tuổi còn nhỏ, Lòng mao đầu vẫn không có dài đủ thì tới làm đánh, chú ý đại nhân nhà ngươi giáo huấn ngươi. Cũng dám ở chỗ này nói ầu nói tả, thật là không biết trời cao đất rộng."

"Thường chương quỹ, bớt giận."

Hoàng Ái thấy vậy, vội vàng tiến lên nói đùa.

Đây Thường chương quỹ sợ là thua không ít, có chút bốc lửa.

Chính là đây Thanh Khê quán quy củ rất lớn, hán không dám nháo sự. Xem Cao Dư nhãn sinh, thêm nữa Cao Dư tuổi tác nhìn qua cũng không lớn, cho nên liền muốn tìm một trút giận địa phương.

Cao Dư trước tiên sững sờ, chột mí mắt một phen, dùng lưu loát Hàng Châu mà nói năng: "Tiểu gia tử cùng bạn nói chuyện, có liên quan gì tới ngươi. Ngươi người này sống một bộ chanh chua giống như, cũng tới làm đánh sợ là thua phải ác, sợ hãi bị vợ ngươi giày vò, cho nên tìm tiểu gia trút giận. Trục nung tặc, tiểu gia thắng thua, có liên quan gì tới ngươi, ngươi lại coi là thứ gì, chạy đến gào thét "

Hoàng Ái không khỏi cười khỏ, vị gia này, cũng là một không lỗ là chủ nhân.

Thường chương quỹ giận dữ, liền muốn phát tác.

Cũng may, bên cạnh hán có người nhắc nhở: "Thường chương quỹ, muốn bỏ nhào xuống rồi, ngươi có muốn hay không cùng "

Thường chương quỹ lúc này mới phát hiện, hán đối diện nhà cái đã cầm lên đầu chung, đang nhìn hán, ánh mắt kia hơi có chút bất thiện.

Nói nhẹ, hán là cố tình gây sự.

Nói nặng, hán là đang gây hán với. . .

Đi tới nơi này Thanh Khê quán người, năng lực lên lâu hai, đều là tiểu có thân gia, là Thanh Khê quán khách nhân.

Người ta cùng đồng bọn khoác lác, cùng ngươi Thường chương quỹ có quan hệ gì càng muốn nhảy ra khiêu khích, mấu chốt là còn ảnh hưởng chúng ta làm ăn.

Thường chương quỹ tuy nói có chút tài sản, lại không dám ở nơi này nháo sự.

Hán nuốt nước miếng một cái, xấu hung ác trợn mắt nhìn Cao Dư một cái, "Cùng, tại sao không cùng."

Nhà cái hướng hán gật đầu một cái, ánh mắt nhìn chung quanh bàn đánh cược mọi người chung quanh, bắt đầu nhẹ nhàng lay động đầu chung.

Vũ Tùng thấy vậy, muốn nói, lại phát hiện tại nhà cái lay động đầu chung trong tích tắc, Cao Dư vậy mà nhắm hai mắt lại. . . Những người khác không nhìn thấy, Vũ Tùng đứng tại Cao Dư bên cạnh, có thể thấy rõ, hướng theo kia nhà cái lắc lư đầu chung, Cao Dư lỗ tai cũng ở đây lấy cực vi tiểu mức độ co rúc. . . Vũ Tùng lập tức ngậm miệng lại, không còn dám quấy rầy Cao Dư.

"Bắt đầu đặt tiền cuộc!"

Nhà cái thả xuống đầu chung, cao giọng gào thét.

Xung quanh khách đánh bạc nhóm, cũng lập tức bắt đầu đặt tiền cuộc.

"Ta áp lớn, 20 quan."

Thường chương quỹ kiều căng phách lối, đem tiền đặt cuộc đẩy tới.

Xung quanh khách đánh bạc cũng không khỏi cười lên: "Thường chương quỹ, hảo khí phách a."

"Ha ha, đó là. . . Dù sao phải để cho chút ít không có kiến thức tiểu tử nhìn một chút, cái gì mới là làm đánh."

Cao Dư mở mắt, trong ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Hắn không có để ý Thường chương quỹ, mà là nhìn đến kia nhà cái, đột nhiên nhòe miệng cười, tỏ ý kia mâm bạc sự tiến đến, đem nâng lên một chút địa bàn tiền đặt cuộc oanh thả ở trên chiếu bạc.

"Ta áp tiểu, 200 quan."

Nói xong, hắn hướng kia Thường chương quỹ nói: "20 quan rất nhiều sao nhân đạo Hàng Châu nhân khí Phách khoáng đạt, cũng không gì hơn cái này mà thôi."

"Ngươi. . ."

Thường chương quỹ nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, tròn mắt nhìn Cao Dư, con mắt thật giống như phun lửa một dạng.

"Thường chương quỹ, cũng không thể yếu đi khí thế, ngươi không phải thường thường nói, muốn có khí thế, mới có thể trăm trận trăm thắng sao tiểu tử này khí thế có thể vượt trên rồi ngươi, ngàn vạn lần chớ làm mất đi chúng ta Hàng Châu mặt mũi, tại sao cũng phải cùng hắn đấu một hồi trước mới được."

Khách đánh bạc nhóm lớn tiếng kêu la, cũng để cho Thường chương quỹ trong lúc nhất thời, tiến thoái lưỡng nan.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133 + 134 : Có chừng mực (một)+(hai)

Thật ra thì, Cao Dư cũng không muốn đứng trước Thường chương quỹ, đây là người này năm lần bảy lượt khiêu khích, để cho hắn có chút mất hứng!

Hắn mặt coi thường sắc, nhìn đến Thường chương quỹ, còn dùng đầu ngón tay út móc móc lỗ tai.

Thường chương quỹ kia chịu được loại khiêu khích này, đem trước người tiền đặt cuộc phản phạt một cái toàn bộ đẩy ra ngoài, lạnh lùng nói: "Tiểu bự đời, cho là năng lực hù dọa nhà ngươi Thường lão Tử sao 200 quan, ta liền cùng lớn, chờ lát nữa thua, cũng đừng khóc nhè mới được."

"Thường chương quỹ đại khí!"

"Lão Thường quả nhiên không có làm mất đi chúng ta Hàng Châu mặt mũi."

Tay cờ bạc, phần lớn đều là một đám không sợ phiền phức đại nhân, kia sẽ tới khuyên can

Cao Dư vừa nhìn kia Thường chương quỹ, vừa dùng khước mắt liếc qua liếc nhà cái một cái.

"Mua nhất định rời tay, mở!"

Hắn phát hiện, nhà cái tại mở đầu chung trong tích tắc, trên tay có một cái rung động rất nhỏ.

Cao Dư tâm lý run nhẹ, bất thành linh vỡ một cái bàn đánh cuộc, lớn tiếng nói: "Tiểu gia thắng chắc!"

Đây nhà cái, có gì đó quái lạ.

Hắn kêu một tiếng này gọi, khiến nhà cái chấn động trong lòng.

Đầu chung cầm lên, sắc mặt hắn lại hơi đổi, nhưng chợt lại khôi phục được lúc trước đàn độn biểu tình.

"Một hai ba, tiểu!"

Thường chương quỹ thấy vậy, cả kinh thất sắc nhìn.

Kia ba hạt xúc xắc lẳng lẳng nằm ở trên chiếu bạc, một hai ba điểm số, càng nói rõ hắn mới vừa rồi không có nghe lầm.

Ngẩng đầu, hướng về phía nhà cái nhìn, lại thấy nhà cái mục vô biểu tình.

"Người. . . Ăn gian!"

Thường chương quỹ chỉ Cao Dư, lạc giọng gào thét.

Cao Dư ngạc nhiên nói: "Lão già kia, người kia con mắt nhìn thấy ta ăn gian nhận thua cuộc, chẳng lẽ là không chịu thua sao "

"Người. . ."

Thường chương quỹ còn muốn lên tiếng, lại thấy Cao Dư lui về phía sau một bước, hiện ra Vũ Tùng kia khôi ngô thân hình.

Vũ Tùng ban này, cũng là lo lắng đề phòng.

Tâm tình đó thật giống như mười lăm thùng nước rót nước, thất thượng bát hạ.

200 quan. . . Tuy nói kia 200 quan là Cao Dư ở dưới lầu ném thẻ vào bình rượu thắng được, có thể thoát cái đều đẩy ra ngoài, cũng khó tránh khỏi thấp thỏm.

Hôm nay, Cao Dư thắng!

Tuy nói đó cũng không phải hắn Vũ Tùng Tiền, nhưng hắn cùng Cao Dư bây giờ là một nhóm, tự nhiên muốn phần cao hứng.

Cao Dư thối lui đến phía sau hắn, Vũ Tùng lập tức liền biết, vì vậy tiến đến một bước, nhìn đến Thường chương quỹ mắt hồ trợn tròn. . .

Trong phút chốc, phảng phất thấy được một con mãnh hổ ở trước người, kinh hãi Thường chương quỹ đến bên mép mà nói, miễn cưỡng nuốt trở vào.

Vũ Tùng tát trợn mắt nhìn kia nhà cái, lạnh lùng nói: "ĐCM thắng kia, người nào thắng "

Hắn chắc lần này giận, khiến mọi người chung quanh, đều cảm thấy không tên sợ hãi.

Nhà cái tâm lý run nhẹ, nói: "Dĩ nhiên là vị này Tiểu Lang quân thắng."

Vừa nói chuyện, hắn đem trên mặt bàn tiền đặt cược, đẩy tới Cao Dư trước mặt. Chỉ thanh này, Cao Dư liền thắng gần ba trăm quan.

Hoàng Ái một bên nhìn trợn mắt hốc mồm, đến lúc kia tiền đặt cược đến Cao Dư trước mặt, mới phản ứng được.

Thường chương quỹ, chính là cái lão tay cờ bạc.

Người này tại Thanh Khê quán đánh cuộc cũng đã nhiều ngày, bất quá từ đầu năm tới giờ, lại thắng nhiều thua ít, có thể nói là hồng vận ngay đầu.

Ban này kia một cái, có không ít người là theo chân Thường chương quỹ dưới, ai có thể dự đoán. . .

"Lão già kia, còn muốn tiếp tục không "

Thường chương quỹ tâm lý có chút sợ hãi, len lén hướng nhà cái nhìn thoáng qua, liền thấy kia nhà cái hướng hắn khẽ lắc đầu một cái.

"Tiểu bại dòi, người chó nên đắc ý, lần này người vận khí tốt, ta không tính toán với người.

Bất quá, hôm nay ta không có tiền rồi, các loại lần sau ta mang đủ rồi Tiền, nhất định muốn cùng ngươi thấy cái rõ ràng."

"Được a, kia bất cứ lúc nào xin đến chỉ giáo."

Cao Dư khóe miệng thấy một cái, lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Hắn nhìn nụ cười kia, thấy thế nào làm sao để cho người ta nổi nóng, có thể hết lần này tới lần khác lúc này, Thường chương quý không dám nháo sự, chỉ có thể hừ một tiếng, nổi giận đùng đùng rồi khỏi.

Cao Dư đưa mắt nhìn hắn rồi đi, tỏ ý măm lục sự đem tiền đặt cược thu.

Hắn hướng nhà cái nhìn thoáng qua, rồi sau đó đối với Hoàng Ái nói: "Ít đi cái dê béo, không quá ý tứ, chúng ta chuyển sang nơi khác chơi đùa."

Cái nhìn kia, khiến nhà cái mồ hôi lạnh chảy ròng, ướt đẫm sau lưng áo quần.

+++++

Cao Dư hôm nay tới, cũng không phải là vì thắng Tiền, càng nhiều là hỏi dò tình huống.

Hắn tại lầu hai đùa bốn một vòng, đem toàn bộ trò chơi đều thử một lần, kết quả là có thua có thắng.

Tông sư cấp Đồ Thuật kỹ năng, làm hắn có thể dễ dàng khống chế mình thắng thua, cũng để cho hắn cảm thấy hơi có chút không thú vị.

Thử nghĩ, toàn bộ trò chơi, hắn đều có thể nhìn ra đầu mối, trò chơi này lại có ý gì.

Cho nên đang chơi một vòng mấy lúc sau, hắn liền mất đi hứng thú.

"Lang quân cần phải đi lên lạng lẽ "

"Phía trên là trò chơi gì "

"Hắc hắc, lần này trên chủ yếu là lấy thăng quan đồ làm chủ trò chơi, thắng thua rất lớn.

Bất quá lấy tiểu nhân xem, lang quân hôm nay hồng vận ngay đầu, không thể nói trước đi lên, năng lực đại sát tứ phương, nếu không chúng ta đi chơi một chút "

Thăng quan đồ, là một loại cực kỳ phổ cập trò chơi.

Từ công khanh quý tộc, cho tới thị tỉnh tiểu dân, cũng có thể tham dự trong đó.

Bất quá, lúc trước Hoàng Ái cũng nói, lầu ba trò chơi, thắng thua tại ngàn quan trên dưới, chắc hẳn tham dự người, thân phận đều rất phi phàm.

Như vậy số tiền to đại du hí, không chỉ cần có có đầy đủ tiền đánh bạc, càng cần có hơn đầy đủ tinh lực.

Mới vừa đùa bốn nửa ngày, Cao Dư cũng hơi mệt chút.

Cho dù, từ đầu tới cuối, ngoại trừ ném thẻ vào bình rượu là dựa vào ném kỹ xảo bên ngoài, cái khác trò chơi, Cao Dư đều dựa vào tự thân Đồ Thuật sở trường kỹ năng. Thắng Tiền là một loại kỹ năng, thua Tiền đồng dạng là một loại kỹ năng, đều cần hao phí rất lớn tinh lực.

Cao Dư suy nghĩ một chút, cười nói: "Hôm nay có chút ít mệt mỏi, ngày khác trở lại chơi đùa."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua trên khay tiền đặt cược.

Hôm nay tuy nói là có thua có thắng, nhưng tổng thể mà nói, lại thắng hơn năm trăm quan, cũng coi là đại hoạch toàn thắng rồi.

Cao Dư biết rõ có chừng mực đạo lý, nếu thắng được quá ác, làm không cẩn thận sẽ đưa tới họa sát thân, vẫn cẩn thận chút ít thì tốt hơn.

"Tích trữ ba trăm quan ở chỗ này, lần sau trở lại chơi đùa.

Đặt 200 quan đi ra, đổi cho ta thành Tiền rút. . . Còn lại, là ngươi cùng nai con tiền thưởng. . . Nai con, hôm nay ta mệt mỏi, lần sau khi đến, còn tìm ngươi đi theo. Hắc hắc, ngươi chính là ta Phúc Thần, có ngươi tiếp theo, nhất định có thể đại sát tứ phương."

Nai con, chính là kia măm lục sự.

Cao Dư khinh bạc dùng ngón tay gánh nàng cằm, cười nói.

Hắn thủ lĩnh đi rồi 500 quan, trong khay ít nhất còn thừa lại mười mấy quan, nói cách khác đây nai con cùng Hoàng Ái có thể mang thuộc về chia đều.

Nai con tự nhiên mừng như điên, lại giận trách đay Cao Dư một cái.

"Lang quân, lần sau tới, nhất định phải gọi nai con, nếu không nai con cũng không thuận người."

"Ha ha, đó là tự nhiên."

Cao Dư cười lớn, đi xuống lầu dưới.

Hoàng Ái cùng nai con tắt theo sát, ở dưới lầu tích trữ tiền đặt cược, ghi danh Cao Dư tên họ sau đó, đem giá trị 200 quan Tiền rút giao cho Cao Dư.

Đang đi ra Thanh Khê quán trong tích tắc, Cao Dư dừng bước, ngẩng đầu hướng về phía trên lầu nhìn.

Hắn cười một tiếng, mang theo Vũ Tùng nghênh ngang rời đi. . .

+++++

"Theo dõi hắn, biết rõ hắn nơi ở cùng thân phận, sau đó để cho Chu hồ vãn nghĩ cách kiểm chứng."

Khi Cao Dư cùng Vũ Tùng bóng lưng hai người biến mất ở Thanh Khê quán bên ngoài, nam tử cùng Thang Phùng Sĩ xuất hiện ở lầu ba lan can phía sau.

"Thất ca, có phải hay không. . ."

Thang Phùng Sĩ làm một cái giết nhân thủ thế lực.

Nam tử lại lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Người nói hắn không biết sao "

"A "

"Lần trước người phái người theo dõi thất bại, hắn liền biết rồi tình trạng."

Hắn hôm nay tới, cũng không chỉ là vì đánh bạc, mà là hướng về phía người và ta thị uy. . . Người lẽ nào không có phát hiện, bên cạnh hắn người sao

Kia lớn cái tuyệt không phải hảo tương dữ người, nếu thật động thủ, sợ ta cũng không phải là đối thủ.

Hắn hôm nay tới, là để cho người biết ta, hắn chính là tìm đến chúng ta. . . Trước tiên biết rõ thân phận hắn lại nói, ta tin tưởng hắn nhất định sẽ tới nữa. Đang không có biết rõ hắn là người nào, rốt cuộc có gì mục đích lúc trước, cắt không thể hành động thiếu suy nghĩ."

Thang Phùng Sĩ sắc mặt hơi đổi một chút, khom người nói: "Thất ca yên tâm, ta biết phải làm sao!"

. . .

Chương 134: Nói lời từ biệt (2)

Đây đánh bài, dễ dàng nhất để cho người ta mê mết!

Cho dù Cao Dư vẫn luôn khắc chế, chờ bọn hắn từ Thanh Khê quán đi ra, phát hiện sắc trời đã tối.

Đây bất tri bất giác, một ngày thời gian cứ như vậy tiêu phí đi qua, cũng để cho Cao Dư tâm lý, âm thầm sinh ra mấy phần cảnh giác.

Hắn nắm giữ tông sư cấp Đổ Thuật kỹ năng không tệ, nhưng này lực không chế. . .

"Nhị ca, chúng ta đi miếng ngói Từ đi một vòng thể nào "

Vũ Tùng lại có vẻ hơi mệt mỏi, nhẹ giọng nói: "Được rồi, ta đây hơi mệt chút, vẫn là đi về nghỉ ngơi đi."

Thấy hắn tâm sự nặng nề bộ dáng, Cao Dư có chút kỳ quái.

Vừa rời tại Thanh Khê quán thì, Vũ Tùng nhìn qua còn rất tốt, làm sao đây một cái nháy mắt, thật giống như biến thành người khác một dạng

Bất quá, nếu Vũ Tùng nói như vậy, Cao Dư cũng liền không khẳng khẳng nữa.

Đi về trên đường, hắn mua chút ít rượu thức ăn.

Vốn chuẩn bị đến khách sạn sau đó, ăn thật ngon uống một chén, kia dự đoán có thể ăn có thể uống Vũ Tùng, tựa hồ không có khẩu vị, chỉ ăn đại mấy hóp sau đó, liền trở về gian phòng của mình bên trong. Cao Dư trong lòng vô cùng kinh ngạc, ngồi ở trước bàn cơm bách tư bất đắc kỳ giải.

Ngay tại hắn mê hoặc thì, Vũ Tùng từ giữa phòng đi ra.

"Cứu ca, ta đây đi rồi!"

"A "

Cao Dư nhìn thấy, Vũ Tùng đã thay cho rồi hôm nay tân mua quần áo, đổi lại hôm qua kia một thân dài khó áo sơ mi tay ngắn. Tay hắn giữ tiểu bổng, khoác Yêu Dao, bái chiến lạnh mủ treo ở sau lưng, trong tay còn mang theo một cái bọc quanh, thậm chí còn thay giày cỏ.

"Nhị ca, ngươi đây là ý gì "

"Cứu ca hào sảng, có thể. . .

Võ hai luôn cảm thấy, Cứu ca không bình thường, nhưng lại không biết Cứu ca rốt cuộc muốn làm gì. Xem Cứu ca hôm nay tại Thanh Khê quán thành tựu, tuyệt không phải thuần túy vì bài bạc. Võ hai không sợ phiền phức, cũng cảm kích Cứu ca coi trọng. Chỉ là. . . Võ hai không muốn trêu chọc thị phi. Lần này xuống nam, Võ hai một là né tránh Lương Sơn đuổi giết, hai cũng là muốn nhìn một chút Giang Nam cảnh vật.

Có câu nói là, Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu.

Ta đây yêu thích cùng Cứu ca cùng nhau, nhưng mà. . . Cho nên, ta đây chuẩn bị rời khỏi, kính xin Cứu ca chớ trách."

Bất thành linh biến cổ, quả thực để cho Cao Dư ứng phó không kịp.

Hắn ngậy ngốc nhìn đến Vũ Tùng, một hồi lâu sau, lộ ra cười khổ.

Đại hán này cũng có một cái Thất Khiếu Linh Lung Tâm, tuyệt không phải hắn nhìn bề ngoài đi chỗ đó một bản bọc trực.

Cao Dư đứng lên, nói: "Nhị ca lo lắng, ta có thể hiểu được.

Ta việc muốn làm, xác thực là có chút nguy hiểm. Vốn là muốn tìm Nhị ca đến, cũng có thể có một trợ thủ, lại quên mất Nhị ca ý tưởng, thật sự là xin lỗi. . . Ta tuyệt không phải người xấu, kính xin Nhị ca tin ta. Ta nói một người, có lẽ Nhị ca nhận biết."

"Ai "

"Đồng Kinh Biện Lương lớn tướng quốc tự Trí Thâm Trưởng Lão, Nhị ca quen biết sao "

Cao Dư không nhớ Vũ Tùng rời khỏi, bởi vì hắn xác thực cần người giúp đỡ.

Vũ Tùng nghe, trước tiên sững sốt một chút, toàn tức nói: "Chính là kia Hoa hòa thượng chậm chạp Trí Thâm, Trí Thâm Trưởng Lão sao "

"Đang phải."

"Ta đây biết được hắn, Trí Thâm sư huynh năm ngoái tại Thiếu lâm tự, từng cùng ta đây thiết tha qua."

"Ta cùng với hắn, là tâm đầu ý hợp."

"Cái này. . ."

Vũ Tùng cũng không phải là hoài nghi Cao Dư nhân phẩm

Trên thực tế, hôm qua sáng sớm hôm nay, Cao Dư năng lực nhận ra hắn Ngọc Hoàn bước đến, cũng biểu minh hắn cùng với Chu Đồng trong lúc đó quan hệ.

Vũ Tùng cùng Chu Đồng mặc dù chưa quen thuộc, lại biết Chu Đồng tính như ngọn lửa, ghét ác như cừu.

Nếu như Cao Dư là người xấu, kia Chu Đồng tuyệt sẽ không để ý tới.

Chỉ là, đứng như hắn nói, hắn lần này xuống nam, cũng không muốn gây chuyện. Người nhà thù, hắn đã báo! Cõi đời này cùng Vũ Tùng lại nói, lại không cái gì ràng buộc. Hắn mở đầu chuẩn bị xuống nam, một đường ăn hết mỹ thực, phẩm hết rượu ngon, sau đó hồi Thiếu lâm tự, chính là cắt tóc, trở thành Phật Môn đệ tử. Ai ngờ suy đoán tại Hàng Châu làm mất đi vòng vo, lưu lạc đến miếu ngôi Từ bên trong mai võ.

Cao Dư tính tình, hắn rất yêu thích.

Có thể cái này cũng không đại biểu, hắn nguyện ý gây phiền toái.

Vũ Tùng cũng là một người thông minh, hôm nay Cao Dư tại Thanh Khê quán biểu hiện, để cho hắn sinh ra hoài nghi.

Rất rõ ràng, Cao Dư là có khác mục đích. Nhưng hắn đến tốt cùng là dụng ý gì Vũ Tùng đây trong lúc nhất thời, lại đoán không nghĩ ra kết quả.

Đã như vậy, không bằng rời khỏi. . .

Chính là, khi Cao Dư đề cập chậm chạp Trí Thâm, Vũ Tùng lại do dự.

Hắn và chậm chạp Trí Thâm quan hệ không tệ. Tuy nói hai người sống chung thời gian không tính là quá lâu, cũng đều là mê võ nghệ, trong ngày cùng nhau thiết tha, cũng coi là một đôi tri kỷ. Cao Dư là chậm chạp Trí Thâm bằng hữu, theo đạo lý nói, Vũ Tùng là hắn là xuất thủ tương trợ. Nhưng mà, hắn lại do dự, bởi vì hắn không biết, lưu lại mà nói, lại sẽ là như thế nào một loại phiền toái đến cửa.

Thấy vậy, Cao Dư cười.

Hắn cũng không có khuyên nỡ nói, mà là vòng qua bàn com, đi tới Vũ Tùng trước người.

Từ đựng bạc bên trong lấy ra một chồng Tiền dẫn đến, còn có chút vụn vặt đồng tiền, nhét vào Vũ Tùng trong cái bọc.

"Cửu ca, ngươi làm cái gì vậy "

"Tốt rồi, Nhị ca ngươi cũng chớ làm khó.

Ta biết Nhị ca lo âu, nhưng mà ta bây giờ, thật không có cách nào nói rõ với ngươi.

Ngươi và ta thôi là bằng hữu, hơn nữa ngươi còn biết được kia đại hòa thượng, quan hệ này cũng liên càng gần một chút. Ngươi muốn đi, ta không ngăn trở! Có thể ta biết, ngươi người không có đồng nào, sau khi rời khỏi, chẳng lẽ lại đi miêng ngói Từ bên trong luyện võ mãi võ phải không

Nhị ca da mặt mỏng, không phải kia đi giang hồ người.

Số tiền này ngươi thu cất, đi ra khỏi nhà, càng cần tiền tài bằng thân. . . Hơn nữa, tiền này đây Thanh Khê quán thắng được, vốn là có ngươi một nửa. Nếu Nhị ca ngươi coi ta là làm bằng hữu, liền thu đến. . . Chỉ những thứ này! Nhị ca ngươi muốn khá bảo trọng."

"Cửu ca. . ."

Vũ Tùng trong lòng ấm áp, muốn mở miệng nói chuyện.

Chính là, Cao Dư lại cắt đứt hắn, chụp sợ hãi cánh tay, nói: "Nhị ca, thừa dịp sắc trời còn sớm, đi trước tìm một chỗ an thân đi."

Nói xong, hắn liền xoay người, dọc theo thang lầu đi tới lầu hai.

Vũ Tùng ngây ngốc đứng ở đại sảnh, trong lúc nhất thời cũng có chút mờ mịt.

Hắn đứng rất lâu, mới chậm rãi xoay người đi ra ngoài. Vừa đi, hắn còn một bên quay đầu xem, suy nghĩ Cao Dư sẽ gọi hắn lại, giữ lại hắn.

Chính là, cũng không có. . .

+

Lầu hai phòng ngủ, Cao Dư đứng ở sau cửa sổ.

Xuyên thấu qua sau cửa sổ, hắn đưa mắt nhìn Vũ Tùng bóng lưng, đi ra đình viện.

Trong lòng không có từ đầu tới có chút nặng nề, Cao Dư không nhịn được thở ra một hơi dài, chậm rãi đi tới mép giường, một đầu liền ngã xuống giường.

Nhắm mắt lại, trong đầu thoáng hiện hắn hôm nay tại Thanh Khê quán hành động, tựa hồ cũng không sợ hãi.

Kể từ khi biết rồi Minh Giáo có thể cùng quan địa phương có cấu kết, Cao Dư cũng biết, sự tình biến hóa phức tạp. . . Hắn phải đổi mặt, không còn là thù đạo nhân, cũng hoặc là là Minh Giáo, còn có người trong quan phủ. Hàng Châu, thiên an đông nam, là Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục phạm vì thế lực. Hắn và Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục không có quan hệ, mà kia Chu hồ văn, lại vẫn cứ cùng Minh Giáo có dính dấp. . .

Nếu muốn báo thù, sợ là không quá dễ dàng!

Biện pháp tốt nhất, là lẫn vào Minh Giáo, tìm kiếm manh mối.

Từ Cửu Diệu Pháp cùng người khác lúc trước tại Biện Lương mưu đồ đến xem, sợ là kia Minh Giáo toan tính quá nhiều, chỉ bắt quá đám bọn hắn ẩn núp cực tốt.

Thanh Khê quán, sợ là hắn duy nhất có thể lợi dụng manh mối.

Nhưng thế nào lợi dụng cái này manh mối, Cao Dư vẫn không có đặc biệt cụ thể ý tưởng, chỉ mong mỗi, đi một bước là một bước, gặp chiêu phá chiêu.

Vũ Tùng ở hai bên người hắn, hắn ít nhất nhiều một phần dừng khí.

Nhưng bây giờ, Vũ Tùng đi rồi, cũng để cho Cao Dư trong lòng, có chút nhớ nhưng muốn lùi bước.

Nhưng thù của sư phụ, nhất định phải báo! Bằng không hấn ăn ngủ không yên.

Cao Dư nghĩ tới đây, tựa hồ lại có vô cùng dũng khí. Hấn xoay mình ngồi dậy, hai tay hợp chung một chỗ, ngón tay đan chéo nắm thành quả đấm, roi vào trầm tư.

Vũ Tùng cảm thấy được khác thường, kia Thanh Khê quán người, sợ cũng muốn cảm giác được!

Tiếp theo nên làm gì

Cao Dư cau mày suy tư, thật lâu không có động tác.

Hấn cần một cái lý do, một cái thích hợp lý do. . . Hấn cũng tin tưởng, thông qua hôm nay hành động, Thanh Khê quán sớm muộn cũng sẽ cùng hấn tiếp xúc.

Một khi song phương tiếp xúc mà nói. . .

Cao Dư con mắt, híp thành một khe hở. Hấn an vị ở trong bóng tối, xuyên thấu qua cửa sổ hướng ra phía ngoài xem, dường như muốn nhìn ra một kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Ngẫu nhiên gặp (ba)

Trời đã sáng!

Tháng năm Hàng Châu, khí trời hay thay đổi.

Tờ mờ sáng thì, một hồi giông tố chớp nhoáng mà tới. Giông tố không có kéo dài quá lâu, tại sau khi trời sáng, biến thành lát phát mưa phùn.

Mấy ngày liên tiếp nóng như thiêu, bị trận mưa này nước xua tan.

Cao Dư lên, đi tới bên cửa sổ, hướng về phía trong đình viện nhìn thoáng qua.

Bất kể hấn ngày hôm qua nói tốt bao nhiêu nghe, bên trong trong lòng vẫn là hy vọng Vũ Tùng có thể trở về.

Chính là, trong đình viện vắng vẻ, chỉ đầu kia thanh lư lẳng lẳng ở trong góc găm góc tường cỏ xanh, không gặp nửa cái bóng người.

Mọi người đều có chí khác nhau, cần gì phải cưỡng cầu

Cao Dư hít sâu một hơi, lắc đầu một cái xoay người đi xuống lầu đến.

Hấn tại viện từ giếng nước bên trong lấy một chậu nước, rồi sau đó rửa mặt một phen.

Ngồi ở trong phòng khách chờ ra một lúc, liền đứng dậy lên lầu, đổi một bộ quần áo, hồi phục lại từ trên lầu đi xuống.

Từ An Nhạc Quán đi ra thì, hấn muốn một miếng dầu cây dù.

Che dù, hấn bước từ từ tại đầu đường, hô hấp hơi mang theo mấy phần triều nhiệt khí không khí, tâm tình cuối cùng thư giãn rất nhiều.

Tại Ký gia cầu đầu cầu một nhà sớm ăn than thượng, hấn phụng bồi chủ quán mới ra lò thịt muối bánh chưng, ăn một chén tiểu hoành thánh.

Tiểu trong hốn đồn mặt không có quá nhiều gia vị, một chén nước trong nấu xong, vãi lên một ít hành lá, điểm hai giọt dầu mỡ heo.

Tư vị kia, lại hơn hấn trần tu.

Cao Dư lúc trước liền ăn qua nhà này sớm ăn bánh chưng cùng hoành thánh, như vậy lại lần nữa thương thức, không khỏi gọi lên rất nhiều nhớ lại. Ăn sớm ăn, trong lúc rảnh rỗi... Hắn đột nhiên động nhả hứng, vì vậy che dù, tại là lướt trong mưa phùn, đi ra Tiền Đường cửa.

Trở ra Tiền Đường cửa, chính là Tây Hồ con đê lớn

Lúc này Tây Hồ mặt hồ, tại mưa phùn bao phủ xuống, tràn ngập tầng một thật mỏng khói nhẹ, tựa như ảo mộng.

Không trách Tô Học Sĩ từng làm thơ khen ngợi: Thủy Quang liễm diễm Tinh mới dễ, núi Sắc Không ngu dốt mưa cũng kỳ.

Muốn đem Tây Hồ so với Tây Tử, đồ trang sức trang nhã nông xóa sạch chung quy thích hợp.

Đây Tây Hồ cảnh sắc, Cao Dư không biết xem qua bao nhiêu lần, nhưng đều cũng xem không chán phiền. Thời gian qua đi một năm, hắn lại lần nữa đi tới Tây Hồ bờ, trong lòng lại là một phen biệt dạng mùi vị. Vẫn nhớ, lần trước hắn du ngoạn Tây Hồ thì, sư phụ đi cùng ở bên người.

Hắn dọc theo con đê lớn chạy nhanh, sư phụ ở phía sau kêu hắn, để cho hắn cẩn thận một chút.

Nhưng bây giờ...

Cao Dư dọc theo con đê lớn Bắc hành, đi tới chiều khánh trước chùa.

Hắn tại bên ngoài sơn môn nghỉ chân, do dự một chút, vẫn là xoay người chuẩn bị rời khỏi.

Chiều khánh Tự, hắn cũng đã tới... Lúc đó là theo chân sư phụ đến. Thậm chí có một đoạn thời gian, sư phụ vẫn còn ở nơi này sắp xếp qua gian hàng coi bói.

Cao Dư phát hiện, đây Hàng Châu, đây Tây Hồ, tựa hồ tràn đầy nhớ lại.

Bất kể đi tới chỗ nào, đều sẽ có sư phụ cái bóng..

"Đằng trước, chính là Cửu ca sao "

Ngay tại Cao Dư chuẩn bị lúc rời đi sau khi, từ chiều khánh trong chùa, đi ra một cái dịu dàng thân ảnh đến.

Nàng mặc đến một kiện lam bạch toái nát vài bông váy, vốn mặt hướng lên trời, nhìn cực kỳ giản dị. Vóc dáng không cao, lại rất đúng yếu điệu, lúc đi lại càng lộ vẻ mấy phần phong tình.

Nàng nhìn thấy Cao Dư, sững sốt một chút, liền kêu một tiếng.

Cao Dư nghe, vội vàng chuyển người đến.

Nói thật, vì 'Vi chín' cái tên này, hắn chính là xuống khổ công phu, miễn cho bị người khác hoài nghi.

Cô gái kia thấy vậy, lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng bước nhanh tới.

"Cửu ca, chưa muốn ở chỗ này gặp người."

"Người là..."

Cao Dư cảm thấy có chút quen mắt, lại không nhớ nổi đây thân phận cô gái.

Nữ tử ánh mắt buồn bã, nhẹ giọng nói: "Cửu ca hôm qua còn nói muốn tìm nô, tại sao hôm nay liền không nhớ rõ nô phải không "

"Người là nai con!"

Cao Dư cuối cùng nhớ ra kia đây thân phận nữ nhân, không nhận được thất thanh nói.

"Xin lỗi xin lỗi, ta thật sự là... Nai con, người cùng hôm qua so sánh, quả thực như hai người khác nhau, ta suýt nữa không nhận ra."

Ngày hôm qua nai con, nùng trang điểm mặt, một bộ chín muồi bộ dáng.

Nhưng hôm nay nai con, chưa thi phấn trang điểm.

Nàng dài cũng quả thật đẹp mắt, giống như một cái tiểu muội nhà bên một bản thanh thuần.

Nghe Cao Dư mà nói, nai con nhẹ giọng nói: "Cái loại địa phương đó, tự nhiên phải có trang trí. Nô bây giờ là nghỉ ngơi, cũng không thể vẫn là cái kia trang phục a."

"Há, nha, nha!"

Cao Dư gật đầu liên tục, cười nói: "Ngược lại ta đường đột."

Nai con hì hì cười, nói: "Không trách Cửu ca, ngược lại nô có chút lỗ mãng."

Ban này xem bóng lưng nhìn quen mắt, cho nên đường đột kêu kêu một tiếng... Bất quá, Cửu ca tại sao thật có nhã hứng, một người đến du hồ sao "

"Đúng vậy a, trái phải vô sự, cho nên đi ra đi một chút."

Cao Dư vừa nói, hướng về phía nai con sau lưng nhìn thoáng qua, "Ngược lại người, đây mưa, tại sao chạy tới chiều khảnh Tự "

"Đây, còn phải đa tạ Cửu ca đi."

"Cám ơn ta "

Nai con trên mặt, lộ ra nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói: "Nếu không phải Cửu ca hôm qua tiền thưởng, nô sợ là bây giờ, còn khó xử đi. Gia phụ bệnh nặng, vẫn tập hợp không thể Tiền mua thuốc. Mấy ngày trước đây nô dâng hương tìm Bồ Tát phù hộ, hôm qua thì phải Cửu ca mời quan tiền thưởng... Hì hì, cho nên hôm nay sáng sớm, liền đến thấp hương trả lại như cũ, không muốn lại gặp Cửu ca đi."

Vừa nói, nàng đầu đẹp buông xuống, rốt cuộc lộ ra một chút ngượng ngùng.

Cao Dư không có lưu ý đến, chỉ gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Như vậy tốt lắm, kia phải chiếu cố thật tốt phụ thân người mới được."

"Nô tránh khỏi."

Nai con đang khi nói chuyện, thoải phong đột nhiên xoay một cái nói: "Cửu ca bây giờ muốn đi nơi nào tại sao không gặp Nhị ca đây "

"Hắn... Ha ha, có chuyện đi trước."

"Thì ra là như vậy."

Cao Dư che dù, chậm rãi cất bước.

Nai con tắt theo sau lưng hắn, thật thật giống như một cái nhò Lộc.

"Người, không có mang ô dù sao "

"Ta..."

Cao Dư thấy vậy, cầm trong tay ô giấy dầu đưa cho nai con.

"Đây sao khiến cho, Cửu ca cây dù cho nô, mình chẳng phải là muốn bị ướt sao "

"Đã như vậy, chúng ta cùng nhau."

Cao Dư vừa nói, liền đi tới nai con bên cạnh, dùng ô giấy dầu vì nàng ngăn che nước mưa.

Cái này nhìn như rất bình thường một cái động tác, lại để cho nai con thoáng cái mắc cỡ đỏ bừng mặt. Một trái tim, bịch bịch trực nhảy, nàng liền yên lặng đi theo Cao Dư bên cạnh, vây quanh Tây Hồ con đê lớn, bất tri bất giác tự đi tới Đoàn gia cầu đầu cầu. Đoàn gia cầu, liền với một đoạn Cô Sơn đường. Thuận theo đường mòn, có thể đến Cô Sơn, kia Cô chân núi, có một tòa Thu Hạc Đình.

Từ Cô Sơn một đầu khác, tất có thể đi thẳng đến Tô đê, thưởng thức Tây Hồ toàn cảnh.

Cao Dư lòng không bình tĩnh, mà thấy nhò Lộc cũng không biết tâm tư khác...

Hai người cứ như vậy yên lặng đi, các loại Cao Dư khi phản ứng lại, phát hiện đã sắp đi tới Cô chân núi.

Lúc này, mưa đã tạnh.

"Bên kia chính là Thu Hạc Đình, chúng ta đi nghỉ một chút "

"Được."

Nai con cười đến rất rực rỡ, con mắt cười thành nguyệt nha nhi, trên gương mặt còn hiện ra một đôi má lúm đồng tiền.

Cao Dư không nhịn được cười nói: "Nai con, chuyện gì, cao hứng như thế "

"Không có a, chỉ là nghĩ đến phụ thân thân toàn thể rất nhanh thì năng lực khôi phục, cho nên vui về a."

Nai con mặt, thoáng cái đỏ, vội vàng cố giải bày.

Cao Dư thu hồi ô giấy dầu, nhìn đến nàng nụ cười, không nhịn được vươn tay ra, bóp một cái nai con kia đáng yêu mũi, nhất thời rước lấy nàng một hồi hờn dỗi.

Lúc này, Cô chân núi, người đi đường thừa thót.

Thu Hạc trong đình, càng vắng ngắt.

Đứng ở trong đình, có thể thưởng thức Tây Hồ non sông tươi đẹp, cùng mới vừa lã lướt trong mưa phùn Tây Hồ, lại là biệt dạng mùi vị.

Cao Dư cùng nai con đi vào Thu Hạc Đình, nhìn trước mắt cảnh đẹp, cũng không khỏi tâm thần sáng khoái.

Nai con riu ra riu rít, vừa nói một ít liên quan tới Tây Hồ truyền thuyết. Mà Cao Dư ở một bên nghe, đột nhiên hỏi "Nai con, người ở đây Thanh Khê quán, bao lâu "

"Ừ"

Nai con nghe ngẩn ra, nghi hoặc nhìn về phía Cao Dư.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Thám thính (một)

"Nai con người chó nên hiểu lắm, ta chẳng qua là cảm thấy, kia Thanh Khê quán thú vị, cho nên thuận miệng hỏi một chút."

Nai con thở phào nhẹ nhõm, trên mặt vẻ rầu rĩ, cũng phai đi rất nhiều.

Bất quá, nàng lại nhẹ giọng nói: "Cửu ca, Thanh Khê quán cũng không phải cái gì lương thiện chi địa.

Nếu như... Nếu như không có chuyện gì mà nói, cũng không cần đi cho thỏa đáng. Người nơi nào, thật ra thì đều không phải là người lương thiện."

"Ồ "

Cao Dư nghe, lộ ra rất có hứng thú.

"Nai con, nói nghe một chút."

"Cái này..."

"Người yên tâm, chúng ta chỉ là tùy tiện nói chuyện phiếm

Người xem, tại đây trừ người ra cùng ta, cũng không có người nào khác... Ta chẳng qua là cảm thấy, Thanh Khê quán ngược lại một cái kiếm tiền địa phương tốt."

Nai con do dự một chút, rốt cuộc hạ quyết tâm

"Cửu ca, nô muốn nói với người, Thanh Khê quán... Giết qua người."

"A "

"Nô đến Thanh Khê quán không dài, ban đầu là bởi vì cha bệnh nặng, cho nên muốn muốn tìm một kiếm nhanh Tiền Địa phương hướng

May mà hoàng tam ca chiếu cố, nếu không nô ở bên kia, cũng khó bảo đảm trong sạch. Nô từng thấy có người thắng Tiền, lại bị trong quán người bắt đi. Tam ca còn nói với ta, người kia tiêu tiền thì đùa bốn gát, bị Thất gia giết chết sau đó, ném vào trong Tây hồ."

"Thất gia "

"Hừm, chính là Thanh Khê quán quán sự.

Tam ca nói, Thất gia không phải Hàng Châu người, tựa hồ là Mục Châu Thanh Khê Huyện người, phi thường lợi hại. Lúc trước từng có một ít du côn đến nháo sự, đều bị Thất gia thu thập. Hôm nay trong thành Hàng châu du côn, đều chỉ Thất gia là từ, phi thường lợi hại."

"Quan địa phương bắt kẻ sao "

Nai con nghe, cái miệng nhỏ nhắn phẩy một cái.

"Quan địa phương mới sẽ không quản đi."

"Tại sao "

"Nô nghe Tam ca nói, Thất gia tại trong quan phủ có người.

Mỗi tháng 15, sẽ có người tới trong quán thu biểu, nghe nói có bạc triệu hơn. Cho nên, quan địa phương chẳng những không sẽ quản Thanh Khê quán sự tình, còn có thể âm thầm bao che đi."

Cao Dư ghi tạc tâm lý, nhưng trên mặt lại không có biểu lộ ra.

Cùng hần suy đoán không sai biệt lắm, quả nhiên là có cẩu kết!

Thậm chí, Cao Dư có thể đoán ra kia âm thầm bao che Thanh Khê quán người là cái nào... Nghĩ đến, chính là vị kia Chu Tam công tử đi.

Bất quá, nghe nai con nói, nàng tại Thanh Khê quán thời gian không lâu, biết rõ sự tình cũng không nhiều.

Rất nhiều chuyện, nàng đều là nghe cái kia 'Hoàng tam ca' .

"Hoàng tam ca, chẳng lẽ chính là hôm qua theo ta người kia sao "

"Đúng vậy a, hần gọi Hoàng Ái, nhà ở lộ ra Kim bên hồ bơi, cùng nô ở tại một cái trong ngõ hẻm, là hàng xóm.

Cha mẹ của hần đi sớm, phụ thân ta đối với hần rất chiếu cố. Khi còn bé, hần thành thật... Có thể sau đó không biết tại sao, liền trở nên có chút vô lại. Bất quá, hần đối với nô rất tốt! Lúc trước phụ thân bị bệnh tại thời điểm, hần lên lên cho nô rất nhiều tiền. Chỉ là hần thu nhập cũng không cao, cho nên giới thiệu nô đi Thanh Khê quán... Hần tại trong quán, địa vị cũng không thấp đi."

Cao Dư cười, gật đầu một cái.

"Thoạt nhìn, Tam ca đối với ngươi thật rất chiếu cố a."

"Đúng vậy a, hôm qua vốn không nên đến phiên nô đi cùng Cừu ca, là Tam ca hần kiên quyết nô cho kéo qua.

Hi hi, không nghĩ tới Cừu ca hồng vận ngay đầu, nô cũng phải rất nhiều tiền thưởng. Cái khác tỷ muội lúc không có ai, đều hâm mộ chết đi."

Đây là một cái rất đơn thuần tiểu cô nương, cũng rất hiếu thuận.

Cao Dư không khỏi cười, nhẹ giọng nói: "Nai con, nếu như Tiền đủ rồi, cũng đừng lại đi Thanh Khê quán rồi.

Kia Thanh Khê quán tốt xấu lẫn lộn, ngươi hoàng tam ca có thể có chút địa vị, cũng là không có gặp phải chân chính lợi hại nhân vật hung ác. Nếu không, cho dù hần chiếu cố ngươi, sợ cũng bảo vệ không thể ngươi chu toàn. Thật nếu như không đủ tiền, liền tới tìm ta... Nhắc tới, ngươi ngược lại có chút giống như muội muội ta."

"Thật sao "

"Đương nhiên là thật."

Lẫn nhau tương đối, nai con so với Cao Tiểu Muội xinh xắn.

Hơn nữa khí chất bên trong có một loại Giang Nam thủy hương nữ tử đặc biệt quyến rũ, toàn bộ không giống Cao Tiểu Muội như vậy chua ngoa, đều có các sở trường.

Cao Dư nói: "Ngươi mới vừa nói, ngươi ở tại lộ ra Kim ao bên kia "

"Đúng vậy."

"Ha ha, vừa vặn ta cho mượn một cái nhà ở, ngay tại Hạc Lâm Cung bên trên, tựa hồ cũng tới gần lộ ra Kim ao."

Nai con nhất thời tung tăng, "Được a, đến lúc đó Cửu ca đòi qua, nai con cho Cửu ca bao bánh chưng ăn... Nai con làm bánh chưng có thể thơm. Ta lúc trước đều biết làm rất nhiều, sau đó đi miếng ngói Từ bên trong buôn bán. Thật là nhiều người đều nói, nai con bánh chưng ăn ngon."

A, thật giống như nhanh đến Đoan Ngọ rồi!

Cao Dư nói: "Được a, vậy ta đến lúc đó, các loại nai con bánh chưng."

Hắn không có lại hỏi thăm Thanh Khê quán sự tình, bởi vì hắn biết rõ, dục tốc bất đạt.

Hỏi quá nhiều, nai con có thể sẽ hoài nghi.

Cao Dư ngược lại tin tưởng nai con sẽ không bán đứng nàng, nhưng nàng một cái đơn thuần thiếu nữ, có thể nói không có phức tạp gì tâm tư, ngộ nhờ nói lời miệng, rất có thể sẽ bộc lộ Cao Dư thân phận. Cho nên, cho dù còn muốn hỏi, Cao Dư cũng biết rất cẩn thận.

Huống chi, hắn đã tìm được thích hợp hơn đối tượng, đó chính là nai con theo như lời 'Hoàng tam ca'.

"Nai con, chúng ta ngồi thuyền trở về đi thôi."

"Tốt!"

Cao Dư mang theo nai con, rồi đi Thu Hạc Đình, rồi sau đó vòng qua Cô Sơn, tại vượt hồng kiều bến tàu tìm một chiếc thuyền nhỏ.

Đây vượt hồng kiều, vào vị trí vào Tô đề một đầu.

Vốn là Cao Dư là muốn đi Tê Hà núi Ngọc Hoàng Quan, có thể hắn nhớ tới Ma Bà Từ nhắc nhở, cuối cùng vẫn đoạn tuyệt ý nghĩ.

Thuyền nhỏ chậm rãi, chạy ở trên mặt hồ.

Đến trong hồ thời điểm, bầu trời lại bay lên mưa phùn.

Nai con lộ ra rất hưng phấn, kéo Cao Dư, nhiệt tình chỉ điểm cho hắn trên Tây hồ từng cái cảnh vật.

Những cái kia cảnh vật, Cao Dư tự nhiên cũng biết.

Bất quá, hắn cũng không có đi phá hoại nai con hứng thú, mà là che dù, ngồi ở trên thuyền, nghe nai con dùng ngô nông nhẹ nhàng giọng nói giải thích, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười cợt mỉa.

+++++

"Nai con, ngươi làm sao mới trở về, đi nơi nào?"

Thuyền nhỏ tại phong nhạc dưới cầu cập bờ, nai con cùng Cao Dư từ thuyền thượng xuống tới.

Liền thấy Hoàng Ái vội vã chào đón, đồ ập xuống liền trách nói: "Mới vừa ta đi nhà ngươi, nhìn thấy A Công bệnh tình phát tác."

"A?"

Nai con nghe, khuôn mặt biến sắc.

"Cha hắn bây giờ ra sao?"

Hoàng Ái nhìn nàng một cái, nhẹ giọng nói: "Không việc gì, ta đã mời Mã lang trung giúp đỡ A Công ổn định."

Ta nghe A Công nói, ngươi đi chiêu khánh Tự thực hiện lời hứa, kết quả ta ban nãy đi chiêu khánh Tự lại không nhìn thấy ngươi, có thể dọa sợ ta."

Vừa nói chuyện, Hoàng Ái ánh mắt, rơi xuống ở một bên cầm trong tay ô giấy dầu Cao Dư trên thân.

Hắn ánh mắt ngưng tụ, có chút không quá chắc chắn nói: "Là Cửu ca sao?"

"Hoàng tam ca, vẫn khỏe chứ?"

"Ngươi như thế nào cùng nai con..."

"Há, ban nãy ta đi ngang qua chiêu khánh Tự, vừa vặn gặp phải nai con thực hiện lời hứa đi ra, liền mời nàng bơi chung hồ, về trễ, để cho Tam ca lo

lắng."

"Chuyện này, chuyện này..."

Hoàng Ái trên mặt, lộ ra vẻ cảnh giác.

Trong mắt hần, toát ra từng tia không dễ dàng phát giác địch ý, rồi sau đó tiến đến một bước, để ngang Cao Dư cùng nai con trong lúc đó.

"Nai con, chúng ta nhanh lên một chút trở về đi thôi, tránh cho A Công lo lắng."

Nai con lúc này cũng là lo lắng, nghe Hoàng Ái mà nói, không ngừng bận rộn gật đầu đáp ứng.

Nàng đối với Cao Dư nói: "Cửu ca, nô đi về trước."

Chờ Cửu ca muốn dọn nhà thời điểm, nô nhất định đi giúp đỡ... Đúng rồi, còn không biết, Cửu ca ngươi hôm nay ở nơi nào "

"Nai con, Cửu ca chỗ ở ta biết, có chuyện gì, ta đi tìm hần là được."

Nhanh lên một chút trở về đi thôi, A Công thật có chút ít nóng lòng chờ."

"Ân ân ân!"

Nai con tiểu gật đầu như gà mổ thóc, liền đi theo Hoàng Ái phải đi.

Ngay vào lúc này, lại nghe Cao Dư cao giọng nói: "Nai con, xin dừng bước."

...

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Nhìn tiên kiều (hai)

Hoàng Ái giật mình rùng mình một cái, xoay người chắn nai con trước người, cảnh giác nhìn đến Cao Dư.

Kìa nồng đậm địch ý, cho dù là Cao Dư cũng sợ hết hồn.

"Cửu ca, còn có việc sao "

"Há, không có gì, nếu cần ta giúp đỡ mà nói, có thể để cho Tam ca cho ta biết, hần biết rõ phải đi nơi nào tìm ra ta."

"Tốt !"

Nai con mặt dân ra mà cười, nụ cười kia, đặc biệt rực rỡ.

Hoàng Ái tất nhìn Cao Dư một cái, không nói gì nữa, xoay người kéo nai con đi rồi.

Nhìn đến bóng lưng hai người, Cao Dư không khỏi thở ra một hơi dài.

Hần nhìn ra được, Hoàng Ái yêu thích nai con, cũng bởi vậy đối với hần sinh ra địch ý. Đương nhiên, hần ban nãy đại khái có thể không để ý tới Hoàng Ái, chỉ có điều... Tựa hồ không cần thiết. Hần vốn là muốn cho nai con một ít Tiên. Có thể nghĩ lại, làm như vậy, có thể sẽ để cho Hoàng Ái hiểu lầm sâu hơn. Cao Dư thật thích nai con, bởi vì nàng thẳng thắn cùng đơn thuần, cũng bởi vì nàng trong tính cách, nào đó một số phương diện thật rất giống Cao Tiểu Muội, để cho hần không nhận được sinh lòng hảo cảm, cho nên muốn phải chiếu cố nàng.

Nhưng nếu vì vậy mà sinh ra không cần thiết phiền toái, tựa hồ có hơi không quá đáng giá.

Đặc biệt là ban nãy Hoàng Ái kia vô ý một câu mà nói, cũng để cho Cao Dư sinh lòng cảnh giác...

Hắn biết rõ Cao Dư chỗ ở!

Hắn làm thế nào biết rồi Cao Dư chỗ ở tại sao muốn biết rõ Cao Dư chỗ ở

Sợ rằng, không phải Hoàng Ái phải biết Cao Dư chỗ ở, mà là kia Thanh Khê quán người, vị kia Thất gia đã lưu ý đến hắn.

Lúc này, hắn muốn càng thêm cẩn thận.

Cũng chính là nguyên nhân này, để cho hắn không muốn cùng nai con có quá thâm giao tập, để tránh cho cái tiểu nha đầu này mang đến không cần thiết phiền toái.

Tuy rằng, nàng nói Hoàng Ái rất chiều cổ nàng.

Chính là lấy Cao Dư xem ra, Hoàng Ái tại Thanh Khê trong quán có lẽ có một ít địa vị, nhưng mà kia địa vị, nhất định sẽ không quá cao!

+++++

Hoàng Ái từ nhỏ Lộc gia bên trong đi ra, sắc trời đã rất khuya.

Nai con, đúng như một cái khoái hoạt nai con, riu ra riu rít vừa nói nàng hôm nay cùng Cao Dư du hồ sự tình, để cho Hoàng Ái tâm tình thập phần thấp.

Hắn yêu thích nai con, từ nhỏ đã yêu thích.

Chỉ có điều, cha mẹ của hắn đi sớm, ngoại trừ để lại cho hắn một căn phòng hư ra, không còn có lưu lại bất kỳ tài sản.

Hắn không có tiền đi học, tự nhiên không có khả năng khảo thủ công danh.

Hắn cũng không thể lực đi tập võ, bất quá ngược lại từ đầu đường cuối ngõ ầu đã bên trong học đến một chút quyền cước.

Hắn đầu không cao, dài cũng không tuần tú, càng không có gì đem ra được tài cán... Sau đó tại Thanh Khê quán tìm một cái vô tích sự, dựa vào tay chân chuyên cần, vì người cơ linh, xem như năng lực nuôi sống mình. Nhưng muốn nói thành gia lập nghiệp, Hoàng Ái biết rõ, còn xa rất. Cũng chính là nguyên nhân này, hắn tuy rằng yêu thích nai con, cũng không dám biểu đạt, chỉ có thể âm thầm chiều cổ.

Đối với Cao Dư, hắn có một loại bản năng phản cảm.

Chớ nhìn hắn tại Thanh Khê quán đối với Cao Dư nhiệt tình, đó là hắn làm việc.

Trong nội tâm, hắn cảm giác được, Cao Dư cái người này hết không phải người bình thường.

Thất gia phái người theo dõi hắn, nói rõ cái này người đã bị Thất gia phát hiện. Nếu lúc này nai con cùng hắn đi quá gần, rất có thể đưa tới họa sát thân. Phụng hường Thất gia, cho tới bây giờ đều không phải là cái gì hiền lành hạng người, đó là một cái lòng dạ ác độc người.

Nhưng những lời này, làm như thế nào cùng nai con nói sao

Lẽ nào đối với nai con nói, cái kia Vi Cửu ca không là người tốt, người đừng cùng hắn đi quá gần!

Hôm qua, chính là lại gần Cao Dư tiền thương, mới khiến cho nai con thoát khỏi lúc trước tình trạng quần bách, hơn nữa chữa khỏi Lộc lão cha.

Đây nếu như nói ra, chỉ sợ nai con không những không nghe, ngược lại sẽ trách cứ hắn.

Cũng không nói..

Hoàng Ái rất xoắn xuýt, có chút tiến thoái lưỡng nan.

Cho nên, từ nhỏ Lộc gia bên trong đi ra sau đó, hắn liền đi thẳng tới nhìn tiên kiều người kế tiếp miếng ngồi Từ bên trong.

Đây nhìn tiên kiều, là một tòa cầu đá nhỏ.

Tương truyền tại đây vốn là có một cái tên là cuộc so tài Hoa Đà lang trung, năng lực trị bách bệnh, lại không thu đồng nào, dân chúng đối với hắn cực kỳ kính trọng. Chính là, chính là bởi vì đây cuộc so tài Hoa Đà tồn tại, ảnh hưởng đến Hàng Châu cái khác lang trung làm ăn, vì vậy những thứ này lang trung liền quỳn góp đủ lượng tiền, mua được quan địa phương, muốn đưa cuộc so tài Hoa Đà từ tội. Cuộc so tài Hoa Đà bị quan địa phương tập nã sau đó, bị phán Yêu Đạo hoặc chúng. Nhưng không nghĩ, hành hình trước hắn hóa thành một đạo Thanh Yên rồi đi Hàng Châu, từ nay về sau lại cũng không có người gặp qua.

Mọi người vì tưởng niệm đây cuộc so tài Hoa Đà, liền đem kia cầu đá nhỏ gọi là làm nhìn tiên kiều.

Nhìn tiên kiều miếng ngồi Từ, diện tích không lớn.

Tại thành Hàng Châu rất nhiều miếng ngói Tử trong, xem như một cái tiểu miếng ngói Tử.

Bên trong du khách, tự nhiên cũng không sánh được chúng hài lòng cầu như vậy miếng ngói Tử nhiều, có vẻ hơi vắng vẻ.

Lúc này, trời đã hoàn toàn đen xuống, miếng ngói Tử bên trong lại đèn đuốc sáng choang.

Hỗn tạp thích thú mấy cái du lều, cũng rồi rít mờ ra, đủ loại trò lừa bịp nghệ nhân rồi rít bộc lộ quan điểm, tại miếng ngói Tử bên trong biểu diễn tiết mục.

Hoàng Ái ở một cái du lều tiền trạm dưới, trong triều nhìn.

Du bằng lý, đang diễn một màn tạp kịch.

Tạp kịch nội dung, là đông nam Đệ nhất rất là thịnh hành cần chú ý, gọi là 'Ba đùa giỡn Tiểu Kiều'. Nói là tam quốc thời kỳ, có xinh đẹp Chu Lang danh xưng là Chu Du, gặp Tiểu Kiều, vì vậy ba lần, cuối cùng ôm mỹ nhân về cố sự.

Bậc này tạp kịch, phần lớn là rập khuôn.

Hôm nay gọi là 'Ba đùa giỡn Tiểu Kiều'. Ngày mai cũng có thể gọi 'Ba đùa giỡn Điều Thuyền'. Nội dung trên nguyên tắc một dạng, chỉ có điều sửa lại nhân vật, đổi một tên mà thôi. Chu Du tại đông nam khu vực, khá nổi danh vọng. Thêm nữa Tô Học Sĩ từng làm Xích Bích Hoài Cổ, càng khiến cho Chu Du Tiểu Kiều truyền thuyết rất nhiều, rất được Hàng Châu người yêu thích.

Tạp kịch ê kíp là một cái rất bình thường tạp kịch ê kíp.

Ngay chính giữa là hát làm Đào kép người, bên cạnh lại có nhạc sĩ ban.

Một cái thanh niên tuấn tú, cầm trong tay một cái xích bát thối. Thấy được Hoàng Ái, hấn gật đầu một cái, liền tiếp tục tại thối.

Hoàng Ái cũng không có tiến lên quấy rầy, chỉ đứng ở trong đám người nhìn một hồi, liền xoay người rời đi.

Hắn trong tâm mắt tiên kiều nhà tiếp theo rượu thức ăn gian hàng trước, tìm một cái ăn bàn ngồi xuống, yêu cầu một ít rượu và thức ăn, liền ngồi ở nơi đó ngắm người.

Một lát sau, ước chừng có thời gian đốt hết một nén hương, một cái quần áo giản dị thanh niên tuấn tú đi tới.

Hắn tại Hoàng Ái đối diện ngồi xuống, cũng không nói chuyện, chỉ để ý rót một ly rượu, sau đó liền ướp tốt tôm cá nhai nhép, một cái cá, một hộp rượu, ăn phi thường cao hứng.

"Tiểu Át Ca, người thanh nhàn "

"Đúng vậy a, ngược lại cũng cứ như vậy, ít ta một cái cũng không thể coi là đại sự."

Thanh niên vừa nói, đột nhiên một hồi ho khan.

Tái nhọt tuấn trên gương mặt tươi cười, càng nổi lên một mặt triều hồng sắc.

"Tiểu Át Ca, người không có đáng ngại đi."

"Không việc gì, không việc gì!"

Thanh niên cúi đầu, khoát tay lia lịa, một hồi lâu sau thuận quá khí đến, sắc mặt lại khôi phục như thường.

"Tam ca hôm nay nhìn qua, thật giống như có tâm sự a."

"Tiểu Át Ca đã nhìn ra "

"A, ta đây song chiều tử chuẩn rất, đương nhiên năng lực nhìn ra được.

Làm sao, chẳng lẽ gặp phải phiền toái chuyện nếu như phương tiện, nói với ta nói, nói không chừng có thể cho người ra một ý kiến..."

Hoàng Ái nhìn qua, rất tín nhiệm người trước mắt này.

Hắn do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Thật ra thì, là nai con sự tình."

"Làm sao, Tiền vẫn không có đủ sao "

Tiểu Át nghe, từ trên thân khoá trong túi lấy ra một túi tiền nhỏ, để lên bàn.

"Trên người ta cũng không quá nhiều lượng tiền, chỉ những thứ này, cũng có trước sau như một nhiều ba. Người trước cầm đi dùng, không đủ mà nói,

chúng ta đang nghĩ biện pháp."

Hoàng Ái nhất thời lộ ra vẻ cảm kích, khoát tay lia lịa.

"Tiểu Át Ca, tiền là được rồi!"

Hắn thờ dài, nhẹ giọng nói: "Chính là, ta cảm thấy, nai con thật giống như thích người khác."

...

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tiểu Át (3) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! ! !

Tiểu Át hiển nhiên là biết rõ Hoàng Ái sự tình, cho nên sững sốt một chút.

"Chuyện gì xảy ra "

"Cái này cũng muốn trách ta, chỉ muốn giúp đỡ tiểu Lộc kiếm tiền, lại quên nàng vốn là cái tính khiết thiện nữ nhi gia, kia biết được những cái kia phù lãng tử thủ đoạn."

Hoàng Ái vừa nói, tóm lấy bầu rượu, ừng ực ừng ực chính là một hộp lớn.

Hắn nỗ lực lắng xuống mình một chút tâm tình, đem hai ngày này chuyện phát sinh, cùng Tiểu Át nói một lần.

"Hôm qua vốn chỉ muốn, có thể giúp tiểu Lộc một lần.

Ai ngờ nghĩ người kia tay chân rộng rãi, cùng tiểu Lộc cùng một mình ta mười quan Tiền, khiến tiểu Lộc sinh lòng cảm kích. Hôm nay hắn lại cố ý làm ra cùng tiểu Lộc ngẫu nhiên gặp tư thái, kéo tiểu Lộc cùng hắn du hồ. Bậc này phù lãng tử thủ đoạn, tiểu Lộc kia từng gặp. Cho tới đối với người kia có chút mê, mà ta lại không biết nên khuyên như thế nào, cho nên mới tìm đến Tiểu Át Ca tổ khổ."

Tiểu Át lại là một hồi ho khan, từ khoá trong túi lấy ra một cái sứ cách điện, đổ ra một viên dược hoàn, cùng rượu nuốt vào.

Sắc mặt, chuyển biến tốt một chút.

Mặc dù như cũ có chút tái nhợt, nhưng nhìn qua tinh thần lại phần chấn.

Hắn nhìn đến Hoàng Ái, một hồi lâu sau nói: "Tam ca không biết được nữ nhi gia tâm tư.

Tiểu Lộc chính là đậu khấu tuổi tác, bất thành linh đặng tới vậy đội lát nữa tiêu tiền phù lãng tử, khó tránh khỏi sẽ tâm động.

Phải giải quyết chuyện này, không thể từ nhỏ Lộc bên kia bắt tay, hay là nên tìm kia phù lãng tử. Chỉ cần hắn đi rồi, cũng không có rồi phiền toái."

Hoàng Ái ánh mắt sáng lên, ngẩng đầu lên.

Bất quá, hắn chợt lại cúi đầu xuống, thờ dài.

"Làm sao để cho hắn đi "

Hoàng Ái nhẹ giọng nói: "Người kia xuất thủ rộng rãi, hơn nữa bên cạnh còn đi theo một cái lợi hại tùy tùng. Mặc dù không coi là có quyền thế, có thể ít nhất có Tiền. Ta chẳng qua chỉ là một tiểu nhân vật, làm sao có thể đuổi kịp đi hắn làm không cẩn thận, còn sẽ liên lụy tiểu Lộc."

"Tam ca đây nói cái gì "

Tiểu Át thốt nhiên biến sắc, lạnh lùng nói: "Người là ta Yến Thanh huynh đệ, sao mà liền là tiểu nhân vật

Chẳng qua chỉ là một cái phù lãng tử sẽ để cho người như vậy, ngày sau lại sao làm chuyện lớn người không phải đã nói, tương lai muốn kết hôn tiểu Lộc

làm vợ sao người bộ dáng này, tiểu Lộc lại sao để ý người, người lại làm sao có thể cho nàng ngày tốt người quả thực là hỗn đản."

"Tiểu Át Ca, ta không phải sợ. . ."

"Nếu không sợ, vậy cũng không nên nói gì nữa rồi."

Tiểu Át lại ho khan trở lại, lần này ho khan, so với trước kia muốn dữ dội rất nhiều.

Hoàng Ái vội vàng đi tới cạnh gian hàng một bên, muốn một chén nước đưa cho Tiểu Át.

Hắn nhận lấy, uống hai ngụm, đặt lên bàn.

"Như vậy đi, ta thay người đi một lần, để cho kia phù lang từ hiểu đến kịch liệt."

"Tiểu Át Ca, thương thế của người. . ."

Tiểu Át nghe, lại cười.

"Ta Yên Thanh hôm nay mặc dù bị thương, nghĩ muốn đối phó một cái phù lang từ cũng không phải việc khó.

Tam ca không cần phải lo lắng, chuyện này ta từ sẽ giúp người giải quyết. Kia phù lang từ nếu như hiểu được nặng nhẹ, từ sẽ rời đi. . . Nếu như không biết điều, vậy cũng đừng trách ta không khách khí."

Tiểu Át trong lời nói, toát ra lạnh lạnh khí.

Hoàng Ái không khỏi kích linh linh run lập cập, bất quá nhìn đến Tiểu Át ánh mắt, lại lại thêm mấy phần sùng bái và tôn kính.

"Tiểu Át Ca, người thương thế này, thật kéo khủng khiếp."

"Ta biết. . . Bất quá kia 100 năm sâm già, quả thực quá đắt. Ta mặc dù tại miếng ngói Từ bên trong tìm công việc, cũng chỉ có thể miễn cưỡng mua chút ít ổn định thương thế được vật. Thật muốn mua 100 năm sâm già mà nói, còn còn thiếu rất nhiều. Như vậy đi, người giúp ta hỏi thăm một chút, xem ai nhà có lão kia tổ. Quả thực không thể, cũng chỉ có thể. . ."

Tiểu Át vừa nói, lộ ra một nụ cười khổ.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hắn thật không muốn đi con đường này.

Nhà ai Tiền đều không phải là lớn gió thổi tới. . . Chính là, nếu không có đây 100 năm sâm già, hắn thương thế này liền không cách nào khỏi bệnh, làm không cẩn thận còn có thể nguy hiểm đến tánh mạng. Vốn tưởng rằng lần này tới Hàng Châu sẽ rất dễ dàng, ai có thể dự đoán. . . Người kia Đại Thủ Ân, quả thực đến trình độ lô hòa thuần thanh. Nếu như không phải hắn trước kia giữa học được nhà ở, nói không chừng đã bỏ mạng.

Người không vì mình, trời tru đất diệt.

Tiểu Át lúc này, khí tức đã ổn định lại, hỏi "Bất quá, tận lực tìm kia đại hộ nhân gia, hết sức muốn làm khó người bình thường."

"Ta minh bạch."

Tiểu Át thở hắt ra, nhìn đến Hoàng Ái nói: "Đúng rồi, người nói thế nào tư, ở ở nơi nào "

"Ngay tại An Nhạc Quán. . . Là Tự Giáp kê gào lầu, tại góc đông bắc, tới gần bờ sông một cái cô độc tòa tiểu lâu, nghe nói trong sân còn có một đầu thanh lư."

"Hừm, ta biết rồi."

Tiểu Át vừa nói chuyện, bụng chén lên, ăn một miếng rượu, đứng dậy.

"Tam ca, nhớ phải giúp ta hỏi thăm, nhà ai có 100 năm sâm già."

"Tiểu Át Ca yên tâm, chuyện này liền giao cho ta làm đi."

Tiểu Át gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Hoàng Ái tâm tình thoải mái rất nhiều, cả người cũng biến thành tinh thần.

Hắn và cái tên này gọi 'Yên Thanh' Tiểu Át Ca nhận biết cũng không tính quá lâu, nhưng lại biết, vị này ca ca là cái có bản lĩnh người.

Thậm chí, hắn biết rõ 'Yên Thanh' chính là cái kia lên xông vào Ngọc Hoàng Quan người.

Nhưng hắn có thể từ nhiều như vậy sai dịch cùng cao thủ vây chặt trong giết ra đến, như thế nào hạng người bình thường.

Bậc này hảo hán, đương nhiên phải cực kỳ kết giao. Hoàng Ái quyền làm cái gì cũng không biết, nhưng Yến Thanh lại nói cho hắn biết, quan địa phương hôm nay đang tìm hắn. Như vậy tín nhiệm, khiến Hoàng Ái càng là khâm phục, đối với Yến Thanh cực kỳ tôn trọng, có cái gì không thoải mái, cũng nguyện ý cùng Yến Thanh bày tỏ.

Yến Thanh trên người bị thương, hơn nữa thương thế không nhẹ.

Nếu muốn chữa khỏi, cần một nhánh 100 năm sâm già làm thuốc dẫn đến, mới có thể khỏi bệnh.

Nhưng này 100 năm sâm già. . .

Hoàng Ái cũng có chút nhức đầu.

Trong hiệu thuốc khả năng có, nhưng trong túi ngưng ngưng.

Có lẽ đúng như Yến Thanh nói, cần làm chút ít phi thường chuyện. . . Về phần đây phi thường chuyện là chuyện gì Hoàng Ái tự nhiên biết rõ.

Trong tiểu lâu, trống rỗng.

Cao Dư ngồi ở trong đình viện, ăn hai ly rượu, cảm giác mất hết hứng thú.

Miệng hắn trên nói đúng không để ý Vũ Tùng rời khỏi, có thể này trong lòng, cũng tại ý chặt.

Có Vũ Tùng tại, hắn an toàn ít nhất có bảo đảm. . . Vũ Tùng không ở, Cao Dư mặc dù không sợ hãi, có thể khó tránh khỏi sẽ có chút khẩn trương.

Giống như vậy chờ hảo hán, cũng không dễ dàng tìm kiếm.

Hắn sờ đi tìm Vũ Tùng, là bởi vì Vũ Tùng đến từ Đông Bình Phủ, thân thể trong sạch, có thể bảo đảm hắn và Minh Giáo không có quan hệ. Nhưng nếu là tại trong thành Hàng châu tìm trợ thủ. . . Cao Dư còn thật không dám hành động thiếu suy nghĩ. Thanh Khê quán tại Hàng Châu có nhiều năm lịch sử, có trời mới biết kia Minh Giáo thế lực lại có bao nhiêu lớn vạn bại lộ một cái rồi hành tung, báo thù phải không, còn sẽ đưa tới họa sát thân.

Cao Dư nhất định phải cân nhắc chu đáo, đồng thời cũng đang suy tư, nếu như Thanh Khê quán phái người đến tiếp xúc với hắn, phải ứng đối ra sao

Thật là phiền phức a!

Cao Dư có chút đau đầu rồi.

Lấy tình huống trước mắt đến xem, kia thù đạo nhân nhất định là núp ở Minh Giáo bên trong.

Minh Giáo, lại cùng quan địa phương lại cấu kết. . . Muốn từ đây rắc rối phức tạp quan hệ trong tìm ra manh mối, khi thật không phải là chuyện dễ dàng.

Muốn tìm được thù đạo nhân, nhất định phải nghĩ cách lẫn vào Thanh Khê quán.

Hiện nay, kia Thanh Khê quán đã lưu ý đến hắn tồn tại. . . Một khi bọn họ phái người đến, hắn nên làm thế nào cho phải

Một vòng Kiêu Nguyệt, treo cao bầu trời đêm.

Ánh trăng êm dịu, vẩy vào trong đình viện, phảng phất cho đây đình viện, mộng thượng tầng một sương trắng.

Ban ngày mới có mưa, khí trời rất mát mẻ.

Từ sau nhà thổi tới gió, rung một bên Dương Hộc cành lá lắc lư, phát ra tiếng vang xào xạc.

Ban đêm, đã sâu!

Từ trước viện, truyền tới một canh trời cái mơ âm thanh, cũng khiến cho Cao Dư cảm thấy buồn ngủ, không nhịn được ngáp một cái, duỗi người.

Hắn chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, chợt giữa, dừng bước.

Bên tai, một tiếng dây cung vang lên, một chút Hàn Tinh gào thét đến, bị dọa sợ đến Cao Dư không ngừng bận rộn, lắc mình né tránh. . .

Chương 139: Quay về (1) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! !

"Trong vòng ba ngày, rời khỏi Hàng Châu, nếu không muốn ngời mạng chó!"

Một cái thanh lẳng âm thanh, tại Cao Dư bên tai vọng về.

Cao Dư đứng lên, thuận theo âm thanh nhìn, lại thấy bóng đêm đen nhem, không thấy bóng dáng.

Xoay người, đi tới cửa một bên, liền thấy kia trên khung cửa, cắm một nhánh Tiểu Tiễn. Đưa tay muốn rút ra Tiểu Tiễn, chính là kia Tiểu Tiễn lại chọc vào rất sâu, Cao Dư thoáng sử dụng ra chút ít khí lực, mới đem Tiểu Tiễn rút ra, trên mặt chợt lộ ra vẻ trầm tư.

Chi này Tiểu Tiễn, so với thông thường mũi tên muốn ngắn.

Đầu mũi tên sắc bén, dùng điều linh làm lông đuôi, phi thường tinh xảo.

Hắn xoay người lần nữa, thuận theo mũi tên bắn tới phương hướng xem, chân mày khấn túc.

Chi này Tiểu Tiễn cũng không phải là muốn lấy tính mệnh của hắn, ban nãy cho dù hắn bất động, Tiểu Tiễn cũng sẽ không bắn trúng hắn. Nói cách khác, đối phương cũng không muốn giết hắn, càng nhiều là muốn cảnh cáo hắn một phen. . . Đây cái này thú vị, sẽ là người nào gây nên

Kia tiếng cảnh cáo thanh âm, mang theo nồng đậm phương bắc khẩu âm, không có chút nào giọng miền nam.

Thủ đô phía đông địa khu người sao

Cao Dư suy nghĩ một chút, cũng không có lộ ra, mà là đem Tiểu Tiễn thu hồi.

Thanh Khê quán

Không giống!

Thanh Khê quán bên kia vừa điều tra hắn nơi ở, dự tính đang kiểm chứng thân phận hắn.

Lúc này, bọn họ không nên tới quấy rầy hắn, nếu nói là là giám sát bí mật, ngược lại rất có thể.

Nhưng nếu như không phải Thanh Khê quán người. . .

Chẳng biết tại sao, Cao Dư trong đầu lóe lên một khuôn mặt.

Là Hoàng Ái sao

Trong thành Hàng châu, đối thủ của hắn là Thanh Khê quán, là Minh Giáo giáo đồ.

Mà căn cứ vào hắn hiểu, Minh Giáo giáo đồ phần lớn đều là đông nam người, rất ít người lại nói phương bắc tiếng phổ thông, chớ đừng nói chi là nặng như vậy thủ đô phía đông khẩu âm. . . Ngoại trừ Thanh Khê quán Minh Giáo Giáo Chúng ra, còn có ai sẽ đối với hắn sinh ra địch ý hôm qua cái kia đưa cho hắn Thường chương quỹ rất khả nghi. Cho dù, Thường chương quỹ bại bởi hắn không ít Tiền, hơn nữa bị hắn rơi xuống mặt mũi.

Vì vậy mà hắn ghi hận trong lòng, tìm Cao Dư phiền toái ngược lại hợp tình hợp lý.

Nhưng nếu như là Thường chương quỹ tìm hắn để gây sự, tự không khả năng chi là cảnh cáo đơn giản như vậy, không thể thiếu muốn cho hắn thấy máu mới được.

Cho nên, Thường chương quỹ liền bị hắn loại bỏ.

Không phải Thường chương quỹ, càng không biết là Thanh Khê quán. . . Toàn bộ trong thành Hàng châu, có thù với hắn người, cũng còn lại Hoàng Ái.

Ừm!

Loại thủ đoạn này, ngược lại người giang hồ thường dùng thủ đoạn.

Cao Dư nghĩ tới đây, tâm lý đã có tính toán. Hắn xoay người chuẩn bị trở về phòng, nhưng không nghĩ lúc này, cửa ngoài truyền tới một cái cái vang vọng âm thanh.

"Cửu ca có thể an nghỉ rồi "

Cao Dư bỗng dừng quay đầu, lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn nghe ra được thanh âm kia, vì vậy vội vàng đi đến cửa đình viện, mở cửa.

"Nhị ca, quả nhiên là ngươi."

Vũ Tùng đứng ở cửa, như cũ là hôm qua lúc rời đi trang phục.

Mà bên cạnh hắn, tất đứng yên An Nhạc Quán người hầu. Thấy Cao Dư đi ra, đã nói nói: "Khách nhân, vị khách nhân này nói muốn tìm ngươi, cho nên Tiểu Đê đem hắn mang đến."

"A, đây là nhà ta Nhị ca, đa tạ."

Vừa nói chuyện, Cao Dư từ trên thân móc ra một cái năm mươi quan mệnh giá Tiền dẫn đến, nhét vào kia trong tay người hầu bàn.

"Đã như vậy, vậy thì không đánh khuấy khách nhân, nếu khách nhân có nhu cầu, chỉ cần phân phó là tốt rồi, Tiểu Đê chính ở bên kia phòng chứa cũi bên trong."

Giống như An Nhạc Quán bậc này quy mô nhà trọ, tự nhiên không có khả năng không có người hầu phục vụ.

Bất quá, bọn họ bình thường cũng sẽ ở một ít tầm thường trong góc ngây ngốc, thời điểm có nhu cầu, mới phải xuất hiện tại khách nhân trước mặt.

Cao Dư nói: "Hồi một chút trên bếp, có rượu ngon thức ăn ngon chỉ để ý đưa tới, ta đang muốn cùng Nhị ca uống rượu."

"Tuân lệnh."

Người hầu vui tươi hơn hờ đi rồi.

Hắn được một khoản ít nhất 100 văn tiền thưởng, lại bán ra rượu thức ăn, có thể được một ít trích phần trăm, đương nhiên thật cao hứng.

Mà Vũ Tùng tất không khách khí, thấy người hầu kia rời khỏi, liền đi vào đình viện.

"Cửu ca, có mạnh khỏe "

"Ha ha, hết thấy đều tốt, chỉ là Nhị ca vừa đi, lòng ta đây bên trong không khỏi có chút vắng vẻ."

Vũ Tùng toét miệng cười.

Hắn đem bọc hành lý cùng tiểu bổng, Yêu Dao gỡ xuống, đặt ở trên bàn đá.

"Ta đây hôm qua sau khi rời đi, tìm một cái khách sạn, lại một đêm khó寐."

Nghĩ tới nghĩ lui, Cửu ca không là người xấu. Ngươi biết được sự thức ta, lại cùng Trí Thâm sư huynh quen thuộc, vậy nhất định không phải làm xằng làm bậy người. Ngươi tới Hàng Châu, nhất định là có chuyện. . . Hơn nữa nhìn bộ dáng, phải có chút hung hiểm. Nếu như ngươi xảy ra ngoài ý muốn, về sau ta đây sao có mặt mũi đi gặp Trí Thâm sư huynh cho nên, ta đây quyết định trở về, mới có thể bảo hộ ngươi an toàn.

Đúng rồi, ngươi sẽ không trách ta đây đi."

Hắn vừa mở miệng, sẽ không cho Cao Dư nói chuyện cơ hội, thao thao bất tuyệt nói một đại Thiên.

Cao Dư như thế nào lại tức giận, cười nói: "Nhị ca nói lớn mà nói, ngươi có thể trở về, ta cao hứng còn không kịp, như thế nào lại trách cứ

Nhị ca lo lắng, ta mình bạch.

Chỉ là. . . Tiểu đệ việc muốn làm, rất nguy hiểm, đối thủ cũng rất cường đại.

Cho nên tiểu đệ không thể làm gì khác hơn là cẩn thận, có một số việc, đến phải cùng Nhị ca biết được thời điểm, nhất định sẽ nói thẳng cho nhau biết."

"Hừm, vậy thì tốt."

Vũ Tùng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, từ trong lòng ngực lấy ra tiền kia dẫn đến.

"Đây là hôm qua ngươi cho ta Tiền dẫn đến, ở trọ cùng uống rượu phí một chút."

"Nhị ca đây là tại sao, nói tiền kia là chúng ta cùng nhau thắng được, một người một nửa."

Hơn nữa, nam tử hán đại trượng phu hành tẩu giang hồ, sao năng lực không có kim tiền bàng thân. Ngươi thu cắt đi, nếu lại không đủ, chúng ta lại nói.

Nói thật, ta cũng lớn tưởng niệm Nhị ca. . . Ngay mới vừa rồi, ta thiếu chút nữa bỏ mạng."

"Cái gì "

Vũ Tùng nghe một chút, nhất thời lộ ra vẻ khần trương.

"Là tên khốn kiếp kia, có dũng khí hại Cửu ca "

"Không biết!"

Cao Dư vừa nói, đem kia Tiểu Tiễn đưa cho Vũ Tùng, nói: "Người kia hướng ta bắn một mũi tên, còn cảnh cáo ta, trong vòng 3 ngày, rời khỏi Hàng Châu."

Vũ Tùng giận tím mặt, đang muốn phát tác thì, người hầu kia dẫn mấy cái tiểu nhị, đưa tới rượu thức ăn.

Cao Dư vội vàng chặn lại Vũ Tùng, tỏ ý bọn họ đem rượu ăn bày ra tại trên bàn đá, sau đó sẽ ghi ghép, liền để cho bọn họ rời khỏi.

"Cái này gọi là Truy Hồn mũi tên, là người trong giang hồ thường dùng Tiểu Tiễn."

Vũ Tùng ngồi xuống, vuốt vuốt trong tay mũi tên nói: "Loại này Tiểu Tiễn, có thể dùng tay ném, cũng có thể dùng tiểu cung bắn ra.

Ta Thiếu lâm tự cũng có ám khí thủ pháp, cho nên ta biết vật này, luyện có chút phiền phức.

Bất quá, loại này Tiểu Tiễn, đông nam khu vực dùng không nhiều, ngược lại Hà Bắc cùng thủ đô phía đông địa khu rất thịnh hành. . ."

Thủ đô phía đông địa khu!

Kia cảnh cáo người khác, cũng là thủ đô phía đông khẩu âm.

Cao Dư nhận lấy Truy Hồn mũi tên, ở trong tay vuốt vuốt rồi mấy cái sau đó, đột nhiên xoay người giơ tay lên, một đạo hàn quang bay ra, oánh chính giữa khung cửa.

"Người giỏi pháp!"

Vũ Tùng ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười nói: "Cửu ca khiến cho thật tối khí."

Hắn ngã hai chén rượu, cho Cao Dư đưa một chén, rồi sau đó mình uống một hơi cạn sạch.

"Bất quá, Cửu ca có thể tưởng tượng đến, là ai người đang cảnh cáo ngươi sao "

"Nhị ca không khi đến, ta đã có chút ít đầu mối."

"Cần phải ta giúp đỡ "

"Há, kia cũng không cần, bất quá là chuyện nhỏ mà thôi, ta có thể giải quyết, Nhị ca yên tâm là được."

Nói xong, Cao Dư cũng bung lên bát, cười nói: "Nhị ca hôm nay trở về, ta cao hứng chặt! Chúng ta không say không nghỉ, về phần những Hứa đó chuyện nhỏ, không đáng giá làm ảnh hưởng tâm tình. Ha ha ha, Nhị ca trở về vừa vặn, nếu chậm một ngày, sẽ không tìm được ta."

"Lời này hiểu thế nào "

"Ta tại Hàng Châu cho mướn một cái cái chỗ ở, cùng tiệm tràch vụ nói xong, ngày mai sẽ đi xem phòng ốc."

Vũ Tùng gật đầu liên tục, "Đây An Nhạc Quán tuy nói phương tiện, có thể cuối cùng không được tự nhiên, không so được với nhà mình chỗ ở, dọn ra ngoài cũng tốt."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Nghi ngờ (2) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! !

Vũ Tùng trở về, để cho Cao Dư an tâm không ít.

Nói thật, ở nơi này gần như cử Thành đều địch trong thành phố, Cao Dư cũng không giống hán nhìn qua dễ dàng như vậy nhân nhả.

Vũ Tùng gây gộc, Cao Dư còn chưa thấy đến.

Nhưng có thể từ hán công phu quyền cước nhìn ra đầu mối, hán thân thủ không thua gì với chậm chạp Trí Thâm.

Chậm chạp Trí Thâm thân thủ, mang theo mấy phần trong quân khí khái, đại khai đại hợp, ở trên chiến trường uy lực càng sâu; mà Vũ Tùng công phu, nhần nhụi tinh xảo, lại không mất cương mãnh, thích hợp khắp nơi đánh giết. Có hán ở bên người, Cao Dư cũng liền nhiều hơn một phần bảo đảm.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, bất tri bất giác đã đến canh ba sáng.

Trở về phòng của mình ngủ một ít thấy, sau khi trời sáng, Cao Dư rửa mặt xong xong, kêu Vũ Tùng, chạy thẳng tới tiệm trạch vụ.

"Lang Quân yên tâm, nhà kia khách nhân, đến bây giờ cũng không xuất hiện.

Hôm nay thời hạn mướn đã qua, Lang Quân nếu là ưa thích, bây giờ cũng có thể đi xem nhà ở. Có yêu cầu gì, cũng có thể cùng nhau đưa ra."

Tiệm trạch vụ người hầu rất nhiệt tình, cùng Cao Dư hai người nói rõ rồi tình huống, liền mang theo bọn họ trước đi kiểm tra nhà ở.

Như người hầu giới thiệu như vậy, nhà ở phi thường tốt.

Rất im lặng, hoàn cảnh cũng rất ưu mỹ.

Ra ngoài đi không nhiều lắm xa, là có thể nhìn thấy lộ ra Kim ao. Đi hướng đông, chính là sau đó Thành đường phố, qua sau đó Thành đường phố chính là hai tòa bên trong phùng, và miếng ngôi Tử. Một bên là phi thường náo nhiệt, một bên lại phi thường tĩnh mịch. Giao thông rất tiện lợi, muốn ăn cơm, thậm chí không cần ra khỏi cửa, chỉ cần ở cửa phủ lên thẻ bài, đã có người qua đây hỏi thăm, sau đó giúp đỡ đi khách sạn mua được.

Tại Hàng Châu, đem loại nghề nghiệp này xưng là 'Đi ra ngoài man mà '. Cũng có thể đổi thành 'Tăng mà' .

" Không sai, hoàn cảnh này, bắt đầu không tệ."

Vũ Tùng tại đầu hẻm nhìn một chút, liền gật đầu liên tục.

Người hầu kia mang theo hai người tới trước nhà, mở ra cửa sân.

Viện tử không lớn, cũng là một điểm địa lớn tiểu.

"Cây này, nói ít cũng có mấy thập niên. . . Ta nhớ được khi còn bé liền thấy qua."

Người hầu chỉ sau nhà một cây lão hòe thụ, giới thiệu: "Ban đầu tòa nhà này, là cái Tô Châu đến thương nhân kiến tạo, dùng để kim ốc tàng kiều. Sau đó hán làm ăn làm hỏng, quan địa phương liền đem phòng này cho thu hồi lại. Nghe nói năm đó Tô Học Sĩ làm Hàng Châu Thông Phán thời điểm, liền từng nghĩ qua mua xuống tòa nhà này. . . Có thể giá tiền quá cao, cuối cùng cũng chỉ có thể xóa bỏ."

Kia lão hòe thụ, cành lá tươi tốt, giống như tán cái một dạng, bao lại nửa cái nhà ở.

Đây là một Trảng rất tiêu chuẩn phòng trệt kiến trúc, ngay chính giữa là phòng khách, hai bên là mái hiên, phía sau còn có một giữa phòng ngủ.

Cộng lại, tổng cộng là phòng năm một phòng khách.

Bên trong đồ gia dụng cũng rất đầy đủ, nhìn qua có chút niên đại.

Cao Dư chỉ thấy nhà này cụ, cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng. . . Đáng tiếc, những gia cụ này không thuộc về hán, nếu không theo Quang Âm Thiền nước tiểu tỉnh, tuyệt đối sẽ thôn phệ những lão gia này cụ trên Quang Âm lực. Nói đến Quang Âm Thiền, từ khi Cao Dư đi tới Hàng Châu sau đó, nó sẽ không thấy có động tĩnh. Có lẽ là không có phát hiện đập vào mắt lão vật kiện, cho nên một mực đang ngủ say.

"Lúc trước mướn phòng người, sẽ không tới tìm phiền toái đi."

Cao Dư trong phòng ngủ, thấy được một cái sắc bén đoản đao, vì vậy mở miệng hỏi.

Khẩu đao kia, rõ ràng không phải phòng này bên trong vật kiện, hán đúng là đằng trước người mướn lưu lại.

Người hầu nói: "Lang Quân yên tâm, chúng ta cùng trước kia khách nhân có ước định, nếu hấn không thể đứng hạn nộp tiền mướn phòng, chúng ta liền sẽ đem nhà ở thu hồi lại.

Nếu như hấn tìm tới cửa, Lang Quân chỉ để ý đẩy tới chúng ta nơi đó chính là, tuyệt sẽ không phiền toái đến Lang Quân."

"Rất tốt!"

Cao Dư trong phòng lại dạo qua một vòng, liền làm ra quyết định.

"Phòng này, ta cho mướn, trước tiên cho mướn nửa năm.

Nếu nửa năm sau tiếp theo cho mướn, ta sẽ sớm một tháng cùng các người biết được, như vậy rất tốt "

"Vậy dĩ nhiên là tốt."

Người hầu gật đầu liên tục, biểu thị đồng ý.

"Lang Quân có thể nhìn một chút, có cần gì tu sửa chi địa, chúng ta có thể tìm người nghỉ ngơi."

"Không cần, nhà ở rất tốt, chỉ làm cho người đến quét dọn một chút, ta hy vọng có thể sớm đi vào ở, càng nhanh càng tốt. . ."

"Tiểu Đễ minh bạch."

Người hầu ở trong phòng dạo qua một vòng, liền có tính toán.

Lúc trước người mướn, thoạt nhìn cũng là một thích sạch sẽ người. Tuy rằng thời gian dài chưa có trở về, khiến cho trong phòng chất đống tro bụi, nhưng tổng thể mà nói, vẫn tính chỉnh tề. Chỉ cần tìm người qua đây cọ rửa một cái là được, cũng không có gì phiền toái.

"Chậm nhất là ngày sau, Lang Quân liền có thể dọn vào."

"Như vậy, tốt lắm!"

Cao Dư hải lòng gật đầu một cái, cùng Vũ Tùng đi theo người hầu, đi ra viện tử.

"Lúc trước cho mướn phòng này người, là người nào

Tốt như vậy nhà ở, nói không ở sẽ không ở, bỗng dưng vô ích hơn một tháng cũng không thấy xuất hiện, khi thật là có chút ý tứ."

"Thật giống như. . . Là cái người miền bắc."

"Ồ "

Người hầu gãi gãi đầu, nói: "Lúc ấy qua tay phòng này cũng không phải là Tiểu Đễ, bất quá bởi vì này nhà tiền mướn hơi đắt, cho nên Tiểu Đễ cũng có ấn tượng. Nhớ ngày đó khách nhân kia đến, nhà vừa vặn trống không. Hấn chỉ nghe giới thiệu, cũng không có giống như Lang Quân như vậy qua đây kiểm tra, trực tiếp liền quyết định. . . Cũng chính là bởi vì đây nguyên do, Tiểu Đễ mới lưu ý khách nhân kia.

Ừ, là cái người miền bắc, một cái tiếng phổ thông, mang theo thủ đô phía đông khẩu âm.

Tuổi tác nha, xem đi cũng không được quá lớn, ước chừng đến hơn 20, sống mặt non, hơn nữa phi thường tuấn tú. . . Đầu. . ."

Người hầu suy nghĩ một chút, lại nhìn một chút Cao Dư.

"So với Lang Quân muốn cao một chút, đại khái sáu thước trên dưới.

Lúc đó hấn mang theo một cây đao, nhìn qua phong trần phó phó, tựa hồ là mới đến Hàng Châu.

Không sợ Lang Quân trêu cười, lúc ấy ta đồng bạn kia giới thiệu phòng này thời điểm, ta còn cảm thấy, khách nhân kia sợ chắc là sẽ không mướn. Bởi vì hấn nhìn qua, cũng không phải là có tiền người. Không nghĩ, hấn lại cực kỳ sáng khoái, xuất thủ cũng là phi thường rộng rãi."

Cao Dư nghe, kích linh linh rung mình một cái.

Từ chuyện này, hấn học được không ít kinh nghiệm giang hồ.

"Cho nên, người cảm thấy hấn không bình thường "

"Ha ha ha, Lang Quân nói tới chuyện này, Tiểu Đễ bất quá là một chân chạy người, kia sẽ nhìn ra cái gì như thường không bình thường.

Bất quá cảm thấy kỳ quái, cho nên mới lưu ý một phen."

"Người kia, tên gọi là gì "

"Cái này hà. . ."

Người hầu cau mày suy nghĩ một chút, nói: "Có chút rất xưa, không nhớ quá rõ.

Chỉ nhớ rõ hần mướn phòng ngày ấy, là hai mươi tám tháng một. . . Ừ, ngày đó vừa vặn trời mưa, cho nên ta có chút ảm tượng. . . Ta nghe lúc ấy tiếp đãi hần đồng bọn nói, khách nhân kia Họ có chút hiếm thấy. Thật giống như, hình như là. . . Họ Yên "

Người hầu giọng, không quá khẳng định.

Có thể nghe vào Cao Dư trong tai, tâm lý lại không có từ đâu tới động một cái.

Người miền bắc, thủ đô phía đông khẩu âm. . . Tối ngày hôm qua cảnh cáo người khác, tựa hồ cũng là thủ đô phía đông khẩu âm

Họ Yên

Cao Dư đang suy nghĩ, một bên Vũ Tùng hơi không kiên nhẫn rồi, liền lớn tiếng nói: "Cửu ca, chính là có phiền toái gì sao "

"Há, không có phiền toái gì."

Cao Dư tỉnh ngộ lại, vội vàng khoát tay lia lịa.

"Đi, chúng ta đi trước đem cho mướn khế ký, người nhanh đến người đến đánh quét dọn nhà cửa."

"Tốt !"

Người hầu kia không ngừng bận rộn đáp ứng, mang theo Cao Dư hai người trở về lại tiệm trạch vụ, lấy ra mướn phòng khế ước. Cao Dư sáng khoái ký kết xuống, lại nộp nửa năm tiền mướn phòng, cùng người hầu kia quyết định, hần sẽ ở ngày sau dời qua. Rồi sau đó, cầm chìa khóa, cùng Vũ Tùng rời khỏi.

"Nhà kia, bắt đầu không tệ, so với kia đồ bỏ An Nhạc Quán, mạnh mẽ gấp trăm lần."

Vũ Tùng hiển nhiên đối với nhà ở rất hài lòng, dọc theo đường đi liên tục khen.

"Cửu ca, chúng ta bây giờ đi nơi nào "

Cao Dư suy nghĩ một chút, liền cười nói: "Đến Hàng Châu nhiều ngày, không bằng ta mang Nhị ca đi khắp nơi đi, đây trong thành Hàng châu, vẫn có không ít một nơi tốt đẹp đáng đề đến."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Gặp lại tiểu Lộc (3) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! !

Người thường nói: Trên có Thiên Đường, dưới có Tô Hàng.

Hàng Châu cảnh sắc, cũng không chỉ Tây Hồ, càng trải rộng tại đầu đường Hàng mạch bên trong.

Trọng hạ thời tiết, trời nắng chang chang.

Cao Dư cùng Vũ Tùng hai người, lại tràn đầy phấn khởi, dọc theo cây xanh tạo bóng mát đường cắt bước, thỉnh thoảng sẽ ở một nơi nghỉ chân dừng lại, hoặc là thưởng thức cảnh vật, hoặc là thưởng thức bán xứ đặc sắc Ân nhị. Trong lúc vô tình, sắc trời đã hơi muộn. . .

Giang Nam khí trời, hay thay đổi.

Lúc này vẫn là mặt trời chói chang, có thể chỉ chớp mắt, liền mây đen giăng đầy, bắt đầu mưa.

Cao Dư cùng Vũ Tùng tại quán điểm cầu đầu cầu một nhà bát đầu tiệm đút mưa, tại một cái gần cửa sổ nhà trước bàn ngồi xuống.

Gây nên bát đầu tiệm, là một loại rất đơn sơ tiệm cơm. Nó cơ cấu, phần lớn đều là dùng trúc hàng rào bố trí màn xây dựng mà thành. Cửa đầu lộ về Thảo hồ lộ, Hàng Châu bản xứ người xưng là "Đánh bát đầu ". Là ý nói khách nhân vô cùng có thể có thể uống qua một chén rượu liền đi.

Như vậy có thể thấy, loại này bát đầu trong tiệm rượu và thức ăn một dạng.

"Bát đầu trong tiệm thức ăn, không so được với trong tửu lâu như vậy tinh xảo ngon miệng, nhưng có khác thú vị."

"Cửu ca lời này hiểu thế nào "

Cao Dư muốn hai chén đậu hũ canh, còn có một mâm lớn nấu ốc gạo.

Hắn thấp giọng nói: "Bát đầu trong tiệm rượu và thức ăn mặc dù bình thường, ra vào khách nhân, cũng phần lớn đều là vì cầu Quốc Phụ người bình thường. Bất quá, đây quán điểm cầu đường phố, đúng là Hàng Châu khẩn yếu nhất một chỗ đường, nhà này bát đầu tiệm, nói ít cũng có hai mươi năm. Có thể tại loại vị trí này đặt chân hai mươi năm, phần lớn có một ít lợi hại thủ đoạn, mới có thể mời chào khách nhân."

Đang nói chuyện, rượu kia bảo vệ sẽ đưa hai chén đậu hũ canh, cùng một mâm ốc gạo qua đây.

Cao Dư nói: "Nhị ca, ném thử một chút ở đây đậu hũ canh, có thể nói tuyệt nhất."

Vũ Tùng đương nhiên sẽ không khách khí, dùng thang thí mức một muỗng ăn, gật đầu liên tục.

"Giống như loại này chân chính bản xứ đặc sắc, đại tửu lâu bên trong tuy rằng cũng có, lại thường thường không làm được thật mùi vị. Ngược lại thì đường này một bên bát đầu tiệm cùng dê tiệm cơm, có thể làm lâu dài, phần lớn đều là có tuyệt hoạt, ngay cả kia đại tửu lâu cũng so ra kém."

"Cái này, ta đây ngược lại năng lực mình bạch."

Ban này cùng nhau đi tới, Vũ Tùng chịu không ít, cho nên cũng không phải rất đói.

Một chén đậu hũ canh vừa vặn, chỉ là kia ốc gạo. . . Hàng Châu người ăn ốc gạo, lớn đều không quá vui vẻ dùng cái thê, mà là dùng miệng trực tiếp mút đi ra. Đây đại khái là thuộc về một loại kỹ năng thiên phú đi! Vũ Tùng nhìn đến Cao Dư cầm lên một cái đinh ốc, tại bên mép thử chuồn mút, liền đem loa thịt ăn vào trong miệng. Mà hắn lại hút hồi lâu cũng không thấy động tĩnh, không thể làm gì khác hơn là dùng cái thê lựa ra loa thịt.

"Vật này, ăn không sáng khoái."

"Nhị ca yêu thích thịt cá, thỉnh thoảng ném thử một chút đây Giang Nam Ăn nhẹ, cũng là một phen lãnh hội."

Cao Dư đang nói chuyện, đột nhiên đứng lên, hướng ngoài tiệm vẫy tay, "Tiểu Lộc!"

Mưa, càng rơi xuống càng lớn, một cô thiếu nữ khuỷu tay treo một cái giỏ làm bằng trúc, ướt đầm dề chạy tới bát đầu tiệm đối diện một khối thạch bài dưới đút mưa. Cao Dư nhận ra, cô gái kia chính là Tiểu Lộc, vì vậy liền vẫy tay hô.

Tiểu Lộc nhìn thấy Cao Dư, cũng rất ngạc nhiên mừng rỡ, vội vàng mặc qua đường, đi vào bát đầu tiệm.

Giờ này, bát đầu trong tiệm khách nhân không nhiều.

Tiểu Lộc sau khi đi vào, liền cười vui đến đi tới trước bàn, "Cửu ca, người sao lại ở chỗ này "

"Quán điểm dưới cầu, đầu ngựa tiệm, Lão Mã nhà đậu hũ canh Hàng Châu tuyệt nhất, người ta nói đến Hàng Châu nếu không ăn một bữa đậu hũ canh, chính là tới uống một lần.

Ha ha, cho nên liền cùng Nhị ca đến ném thử bên này đặc sắc."

Tiểu Lộc nói là Hàng Châu mà nói, Cao Dư dĩ nhiên là dùng Hàng Châu mà nói đến trả lời.

"Tiểu Lộc, mưa lớn như vậy, chạy đến làm chi "

"Bán lá sen bánh bột a."

Tiểu Lộc vừa nói, cầm tay cong giỏ làm bằng trúc đặt lên bàn.

Kia giỏ làm bằng trúc đắp lên một tầng bố trí, nàng vén lên, liền lộ ra bên trong lá sen bánh bột.

"Táo cô lá sen bánh bột mình làm "

"Hừm, Cừu ca ngơoi ném thử một chút xem, là tiểu Lộc vừa làm xong."

Táo cô lá sen bánh bột, cũng coi là Hàng Châu một loại tương đối đặc sắc điểm tâm.

Tiểu Lộc làm lá sen bánh bột, bắt đầu mùi vị bất phàm, cửa vào nhu ngọt, phi thường ngon miệng.

Cao Dư cũng không khách khí, liền lấy một cái lá sen bánh bột ăn tươi, sau đó gặt đầu liên tục, lại đem một cái cái, đưa cho Vũ Tùng.

"Nhị ca cũng ném thử một chút, tiểu Lộc tay nghề không tệ."

Nghe được Cao Dư khen ngợi, tiểu Lộc con mắt, cười thành nguyệt nha nhi hình dáng.

Vũ Tùng không quá vui vẻ ăn đồ ngọt, hắn thấy, cái gì cũng không sánh nổi thịt cá, hợp với thủ đô phía đông đặc biệt lớn bánh hấp, cũng là bánh bao lớn ngon miệng. Bất quá, tại tiểu Lộc kia trông đợi ánh mắt nhìn soi mói, hắn cũng không tiện chỉ ăn một miếng, vì vậy cắn răng đem kia lá sen bánh bột ăn, khen không dứt miệng.

Hắn không nhận biết tiểu Lộc, càng không thể nào đem trước mắt cái này mới nhìn qua thanh thuần thiếu nữ khả ái, cùng ngày hôm trước tại Thanh Khê trong quán, nùng trang điểm mặt nữ nhân liên hệ với nhau. Tâm lý có chút hiếu kỳ, Cừu ca lúc nào nhận biết nữ nhân này

"Tiểu Lộc, bây giờ muốn đi nơi nào "

"Hừm, nghe nói tối nay Mai gia bên kia cầu có bóng đèn lồng, sẽ có không ít người đi vào."

Nô suy nghĩ, làm chút ít lá sen bánh bột đi bán, cũng có thể kiếm lời chút tiền trở về. Cha bệnh tuy tốt rồi, chính là thân thể Hoàn Hư. Tam ca không để cho nô đi Thanh Khê quán, cho nên nô liền nếu muốn kiếm lời chút tiền, mua chút ít thịt, cho cha bổ một chút thân thể.

Thật không nghĩ đến đột nhiên có mưa, dự tính người bên kia, cũng sẽ không quá nhiều đi."

Tiểu Lộc trước đây đi Thanh Khê quán, chính là để kiếm tiền cho phụ thân nàng chữa bệnh.

Hôm nay, bệnh đã khỏi rồi, Hoàng Ái ngăn cản nàng lại đi, cũng hợp tình hợp lý. . . Đây là cô nương tốt, là cái hiếu thuận cô nương.

Vũ Tùng tuy rằng vẫn không có đem tiểu Lộc cùng trước đây Thanh Khê quán nữ nhân liên hệ với nhau, nhưng trong ánh mắt lại toát ra vẻ tán thưởng.

"Đây bình tử, ngược lại cũng ngon miệng, ta đây còn ăn được miệng."

Kia. . . Tiểu cô nương, cho thêm ta đây một cái ném thử một chút."

Tiểu Lộc tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lại lấy một cái lá sen bánh bột đưa cho Vũ Tùng.

Cao Dư vô cùng kinh ngạc nhìn Vũ Tùng một cái, đem kia nấu ốc gạo đẩy tới tiểu Lộc trước mặt, lại để cho tửu bảo lên một chén đậu hũ canh.

"Tiểu Lộc, hỏi thăm một chuyện."

"Cừu ca có gì phân phó "

"Ngươi cũng đã biết, ngươi kia hoàng tam ca tại Hàng Châu, có bằng hữu gì sao "

"Bằng hữu "

Tiểu Lộc sững sờ, cầm lên một khóa ốc gạo, thoáng cái liền đem loa thịt mút đi ra.

Đưa qua trình nếu nước chảy mây trôi, sánh vai ta phút còn phải lưu loát. Vũ Tùng một bên xem, âm thầm ngạc nhiên, vì vậy cũng cầm một khóa ốc gạo, đặt ở bên mép phút nửa ngày, mỗi đều sắp muốn sung, cũng không thấy kia loa thịt bị mút đi ra.

Đây, khả năng thật thuộc về là thiên phú đi!

"Tam ca từ nhỏ tại Hàng Châu lớn lên, mạng giao thiệp thật rộng. . ."

Tiểu Lộc suy nghĩ một chút, trả lời: "Bất quá hắn những bằng hữu kia, thật ra thì lớn cũng không tính thật bằng hữu. Chính là Tam ca chính mình cũng nói, một đám hồ bằng cầu hữu mà thôi, không coi là cân nhắc. Phải nói có thể tính là sự thật bằng hữu. . . Sùng tân cửa bên kia mở nói mở đầu mở Cừu ca coi là một cái, trong miếng ngói Tử thái bình phường bên kia Trầm Cương Trầm đại lang cũng có thể coi là một cái. . ."

"Tam ca trong bằng hữu, lẽ nào chưa có tới từ phương bắc sao "

"Phương bắc "

Tiểu Lộc nói: "Cừu ca vừa nói như thế, nô ngã là nghĩ tới."

Tháng trước, Tam ca còn nói hần làm quen một vị hảo hán, chính là phương bắc đến khách nhân. Nô lớn như vậy, còn chưa thấy qua Tam ca thế thì sùng bái một người. Tam ca nói, vị kia Tiểu Át Ca thân thủ phi thường tốt, còn dạy hần không ít con đường."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Đáp lễ (1)

Mưa, ngừng.

Trời cũng đen. . .

Mặt trời chiều ngã về tây, cũng không phải là Vĩnh Dạ đến.

Hàng Châu chợ đêm cây nến cây đuốc cũng rồi rít sáng lên, chiếu sáng khắp bầu trời đêm.

Cao Dư xách chứa đầy lá sen bánh bột giỏ, một người chậm rãi, trở lại An Nhạc Quán.

Trời đã muộn, tiểu Lộc còn muốn đi Mai gia cầu miếng ngói Từ bán lá sen bánh bột, nhưng mà bị Cao Dư cho cản ngăn lại. . . Hàng Châu tình trạng an ninh không tệ, nhưng tiểu Lộc một cô gái, hơn nửa đêm chạy đi bán lá sen bánh bột, cũng không an toàn.

Vì vậy, hần tỏ ý Vũ Tùng đem lá sen bánh bột mua, sau đó dụ được tiểu Lộc về nhà

Đồng thời, tiểu Lộc cung cấp tin tức, đối với hần mà nói thật sự là quá trọng yếu!

Mặc dù nhỏ Lộc nói cũng không phải rất rõ, nhưng Cao Dư đã có thể khẳng định, Hoàng Ái nhận biết cái kia Tiểu Át Ca, sợ sẽ là tối ngày hôm qua, bắn tên cảnh cáo người kia.

Thật là thú vị rồi!

Mướn phòng phương bắc khách nhân họ Yên; nhận biết Hoàng Ái, cảnh cáo Cao Dư thích khách, họ Yên. . . Thủ đô phía đông khẩu âm đó phải là một người. Trong này, có một cái vấn đề. Họ Yên cho mướn nhà ở, tại sao lại không đi tiếp theo cho mướn, còn mất tích một tháng đây cái này rất dễ dàng để cho Cao Dư nhớ tới cái kia ban đêm vào Ngọc Hoàng Quan, đồng dạng thao thủ đô phía đông khẩu âm người. . .

Ba người này, có thể hay không là cùng một người

Nếu như là cùng một người, tựa hồ liên năng lực nói được.

Họ Yên tại tháng giêng đi tới Hàng Châu, cho mướn nhà ở, rồi sau đó ban đêm vào Ngọc Hoàng Quan, bị Chu người lực lưỡng đã thương.

Sau đó, hần không dám bộc lộ hành tàng, cũng không dám về lại trước hần mướn phòng, vì vậy liền ẩn thân ở trong thành Hàng châu, hơn nữa nhận thức Hoàng Ái. Tuy rằng trong thời gian này quá trình, Cao Dư không cách nào nói rõ ràng. Nhưng căn theo hần đoán, và hần đến Hàng Châu sau đó làm hỏi thăm được tin tức, họ Yên chỉ sợ là bị thương, cũng tiếp thụ qua kia Hoàng Ái chiếu cố. . .

Ừ, cũng chỉ có như vậy, mới năng lực giải thích rõ, hần tại sao muốn thay Hoàng Ái xuất đầu.

Bất quá, họ Yên tại sao muốn tìm hần

Cao Dư trở lại An Nhạc Quán sau đó, an vị tại trong sân nhà, suy tư trong đó mấu chốt.

Thủ đô phía đông khẩu âm, một tháng đến Hàng Châu, lại là tới tìm hần. . . Phù hợp cái điều kiện này người, tựa hồ cũng chỉ có một người, mà người kia, vừa vặn cũng họ Yên.

Lăng tử, Yên Thanh!

Cao Dư tâm lý, có 6-7 thành nắm chắc năng lực xác định, người đó chính là Yên Thanh.

Năm ngoái người Lương Sơn tặc định tập kích Tu Thành, kết quả chưa có thể đạt được, ngược lại hao tổn nhiều cái đầu lĩnh. Sau đó bọn họ tại Dương Cốc Huyện cũng chưa có thể đạt được, vì vậy chạy trốn Đông Bình Phủ. Ước chừng tại năm ngoái đấy, đầu năm nay thời điểm, bọn họ đánh ra cờ hiệu, tổng cộng có hai mươi chín người. Vũ Tùng đây một tháng lẫn vào Lương Sơn đội ngũ, chưa có nghe nói qua lăng tử Yên Thanh danh hiệu.

Nói cách khác, Yên Thanh lúc ấy đã rời đi Lương Sơn.

Cao Dur nhớ mang máng, Cao Kiệt từng đối với hắn nhắc qua, kia Yên Thanh là theo theo Triều Cái lên núi người, hơn nữa còn là Triều Cái thân tín.

Giả thiết, giả thiết Yên Thanh muốn vì Triều Cái báo thù, vì vậy rời khỏi Lương Sơn phản loạn. . .

A!

Thời gian này, tựa hồ vừa vặn.

Cao Dur ngược lại nhớ, tại Lương Sơn tấn công Tu Thành thời điểm, hắn từng bại lộ ra thân phận.

Ừ, chính là ngày đó buổi tối Triều Cái suất bộ tập kích, hắn tự xưng Ngọc Hoàng Quan một thanh đạo nhân, cũng lấy Oanh Thiên lôi giết chết Triều Cái.

Điều này cũng làm cho năng lực giải thích rõ, Yên Thanh vì sao lại tìm tới Ngọc Hoàng Quan, thì tại sao muốn tìm Cao Dur.

Về mặt thời gian để phán đoán, hắn rời khỏi Lương Sơn phản loạn xuống nam, cùng hắn đến Hàng Châu thời gian cũng vừa vặn giống in. Cho nên, mở đầu vốn phải là 30 Đạo Tặc Lương Sơn phản loạn, chỉ có hai mươi chín người. . . Ừ, hắn đúng là như vậy, cũng chỉ có thể là như vậy.

Cao Dur mới sẽ không tin tưởng, cội đời này sẽ có trùng hợp nhiều như vậy.

Lương Sơn, thiếu một Yên Thanh; Hàng Châu, xuất hiện một cái thao thủ đô phía đông khẩu âm họ Yên người, lại vừa vặn tìm một thanh đạo nhân.

Bất quá, Cao Dur cũng không có sợ hãi, ngược lại có từng tia hưng phấn.

Một cái lớn mật ý nghĩ, tại trong lòng hắn hiện lên.

Hắn cũng không coi là kẻ thù Yên Thanh, ngược lại có chút thương thức. . . Đây là một cái trung nghĩa người.

Lúc trước đi theo Triều Cái lên Lương sơn, tổng cộng có bảy người. Trong đó, Thạch Tú chết ở Tu Thành, còn lại sáu người trong, có 5 cái người lựa chọn từ bỏ báo thù, đi theo Tống Giang rời khỏi. Chỉ có Yên Thanh, rời đi Lương Sơn, Thiên Lý xa xôi chạy tới Hàng Châu. Hắn nhất định không phải là vì tìm Cao Dur uống rượu, chắc là vì báo thù cho Triều Cái, cho nên mạo hiểm đến đây.

Một người như vậy, Cao Dur rất kính nể.

Nên như thế nào lợi dụng Yên Thanh con cờ này đây

Cao Dur cảm thấy, có Yên Thanh tại, nói không chừng sẽ khiến cho hắn báo thù, biến hóa dễ dàng rất nhiều.

Hắn, bây giờ dùng tên giả Vi cao, thân phận là Biện Lương Thành con nhà giàu, Hồi Hột Minh Giáo đệ tử. Toàn bộ thành Hàng Châu, nhận ra người khác, chỉ có Ma Bà Tử một cái. Nói cách khác, hắn bây giờ ẩn thân ở trong bóng tối, không có ai biết được thân phận hắn.

Cho dù là Yên Thanh, cũng không biết thân phận hắn, nếu không tới ngày hôm qua mũi tên kia, liền không phải chỉ là cảnh cáo.

Mà hắn, lại đối với Yên Thanh có hiểu rõ. . .

Ừ, thoạt nhìn, có thể thích hợp cùng kia Yên Thanh, tiếp xúc một chút!

Sau cơn mưa thành Hàng Châu, một nhánh sông xa hoa truy lạc.

Hoàng Ái rời khỏi Thanh Khê quán thì, đã sắp đến nửa đêm.

Hắn không quá vui vẻ thức đêm, mặc dù tại Thanh Khê trong quán, thức đêm là qua quyết bình bình sự tình, nhưng Tiểu Át Ca nói qua, đối với hắn như vậy cơ thể không tốt. Hắn nhận thức Tiểu Át sau đó, theo Tiểu Át luyện võ, mà thấy nhỏ Át đối với hắn, cũng không giấu giếm.

Cái này cũng khiến cho Hoàng Ái, đối với Tiểu Át mà nói, nói gì nghe nấy.

Thường ngày lúc này, hắn sớm rời đi.

Có thể tối hôm nay, Thanh Khê quán làm ăn cực kỳ phát đạt, cho tới hắn không thể không tạm thời làm thêm giờ, vẫn bận cho tới bây giờ.

"Tam ca, đi tìm cái dê tiêm com, ăn mấy ly rượu đi."

Hàng Châu quán com nhỏ phẩm lưu bác tập, trong đó dê tiêm com, xem như tương đối có đặc sắc một loại tiêm nhỏ.

So với bát đầu tiệm cấp bậc muốn cao một chút, nhưng có không so được với từ lâu, có chút tương tự với Biện Lương Thành chân tiệm, chính là cùng Biện Lương chân tiệm so sánh, tựa hồ lại chênh lệch chút ít phẩm cấp. Dê trong tiệm com, có đầu canh, thạch tùy com, lớn cốt com, chan canh cùng mềm mại dê như vậy phòng bị thức ăn. Nếu không có nhiều thời gian, có thể sau khi tiến vào trực tiếp một chút com, từ bảo tất lập tức từ trong nồi đem com thịnh tốt bùng lên; nhưng nếu là có nhiều thời gian, muốn ăn mấy ly rượu, tất có thể đốt bụng sắc nhọn, thậm như vậy đặc sắc đồ nhắm rượu, kêu chủ quán tự nhượng rượu, chậm rãi thưởng thức, hoặc là oanh tù tì hành lệnh, cũng là lựa chọn tốt.

Thanh Khê quán người hầu, thu nhập cũng không tính là quá thấp.

Đại từ lâu không ăn nôi, nhưng mà đây dê tiệm com rượu, nhưng có thể tận hưởng!

Nếu tại thường ngày, Hoàng Ái sẽ không chút do dự đáp ứng.

Nhưng hôm nay, trong lòng của hắn có chuyện, cho nên liền cự tuyệt nói: "Các người đi thôi, ta có chút mệt mỏi, nghĩ sớm đi đi về nghỉ."

Nói xong, hắn trực tiếp từ về nhà.

Cũng không biết, Tiểu Át Ca bên kia có không có động tác.

Cái kia 'Cửu ca '. Ngược lại một cái sáng khoái rộng rãi người.

Nhưng hắn không dám khiêu khích tiểu Lộc. . . Giống như hắn loại người như vậy, đoạn sẽ không cho tiểu Lộc hạnh phúc, cho nên tốt nhất là để cho hắn cách tiểu Lộc xa một chút.

Hoàng Ái tràn đầy tâm sự, bất tri bất giác liền đi tới Hạc Lâm Cung.

Ở đây, rõ ràng vắng vẻ rất nhiều.

Hạc Lâm Cung núi cửa đóng kín, cũng không thấy bóng dáng. . . Trên đường, rất đen.

Có lẽ là trời mưa nguyên do, cất bước tại Hạc Lâm Cung trên con đường phía trước, bất kỳ bất kỳ, chân đạp bùn phát ra tiếng vang, làm người ta có chút lòng rung động.

"Này, người chính là Hoàng Tam Lang "

Ngay tại Hoàng Ái chuẩn bị bước nhanh hơn thời điểm, bên tai lại đột nhiên giữa, vang lên một cái vang vọng âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Diệu Thanh Hòa Diệu Nhân (2)

"Người nào "

Hoàng Ái trong lòng cả kinh, lập tức lùi sau một bước, thuận tay từ bên hông rút ra một cái giải oản đao nhọn, bày ra tư thế.

Một cái hùng tráng khôi ngô thân ảnh, từ trong bóng tối đi ra.

"Hôm qua, ta đây Cửu ca thu được một phần lễ vật, cho nên để cho ta đây tới hỏi một chút, Tam ca là dụng ý gì "

Thanh âm kia, phi thường quen tai.

Hoàng Ái bá bước xéo, thủ đoạn ở phía trước, đao nhọn giấu ở phía sau.

"Nguyên lai là Nhị ca a, dọa sợ ta."

"Không làm chuyện trái lương tâm, không sợ quỷ kêu cửa, Tam ca vì sao phải sợ "

"Ta. . ."

Hoàng Ái há hốc mồm, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào.

Hắn biết được người tới, chính là hôm đó đi theo Cao Dư bên cạnh Vũ Tùng.

Vũ Tùng thần sắc như thường, bản lĩnh buông xuống hai bên người, phảng phất là cùng Hoàng Ái chào hỏi một dạng, nhìn qua không có chút nào phòng bị.

Chính là, một loại như có như không sát khí, lại phong tỏa Hoàng Ái.

Loại cảm giác đó, giống như là bị một con cộp nhìn chăm chú vào, khiến Hoàng Ái không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Nhị ca nói tới chuyện này, Tiểu Đề lại nghe không quá rõ."

"Không hiểu sao "

Vũ Tùng cười hắc hắc.

Hoàng Ái lại càng ngày càng khẩn trương, há mồm muốn nói.

Nhưng vào lúc này, Vũ Tùng bất thành linh nhắc chân, oành một tiếng, chân rơi xuống đất, cơ thể phảng phất một nhánh rơi cung mũi tên nhọn, hô liên đánh về phía Hoàng Ái.

"Nhị ca, có gì thì nói."

Hoàng Ái vội vàng thân hình lùi về sau, đồng thời nằm rạp người lấy ra đao nhọn.

Chỉ là, Vũ Tùng tốc độ quá nhanh, nhanh đến hắn mới đem đao nhọn đưa ngang trước người, Vũ Tùng một cái tay đã ngấm rồi cổ tay hắn, theo sát kia khô ngô thân hình hoành thân một cái cắt bước, oành thoáng cái liền đụng vào Hoàng Ái trên thân thể.

Hoàng Ái rên lên một tiếng, thật giống như côn địa hồ lô tựa như bị đụng té xuống đất, liền tiếp nhận cái quay cuồng.

Đao nhọn, đã vào Vũ Tùng tay.

Liền thấy khẩu đao kia, trong tay Vũ Tùng phảng phất có sinh mệnh một dạng, quay tròn xoay chuyển lớn vòn, rồi sau đó vung tay ném ra.

Cơ hồ là kẻ sát vào Hoàng Ái gương mặt, đao nhọn không vào mặt đất.

Đem cái Hoàng Ái bị dọa sợ đến cơ thể đều cứng lên, nằm trên đất, một cử động cũng không dám.

Hắn biết rõ, mình và Vũ Tùng chênh lệch thật sự là quá lớn, lớn đến căn bản không có đường phản kháng.

Vũ Tùng tiến đến một bước, mắt nhìn xuống Hoàng Ái, "Làm phiền Tam ca trở về nói cho vị kia tặng quà bằng hữu, thì nói ta nhà Cửu ca muốn gặp hắn.

Ngoài ra, Cửu ca còn để cho ta đây chuyển cáo ngươi, hắn nhìn kỹ tiểu Lộc cô nương như muội muội một dạng cũng không những ý nghĩ khác.

Ngươi người này, cũng là một hảo hán, Cửu ca rất thương thức ngươi, cho nên không để cho ta đây làm khó dễ ngươi. Hắn nói, ngươi nếu như suy nghĩ ra, có thể đi tìm hắn. Hắn cũng có một số việc muốn hỏi ngươi, chỉ cần ngươi chịu phối hợp, không thể thiếu có ngươi tốt nơi. . ."

Hoàng Ái, sắc mặt trắng bệch.

Hắn muốn nói, chính là kia lời đến khoe miệng, lại nói không nên lời.

Mà Vũ Tùng sau khi nói xong, cũng không để ý hắn, liền xoay người rời đi.

Nhìn đến Vũ Tùng bóng lưng biến mất ở trong bóng tối, Hoàng Ái lúc này mới chậm rãi ngồi dậy, thân thủ đem chiếc kia đao nhọn rút ra.

Hít sâu một hơi, ổn định một tinh cảm xuống.

Hoàng Ái chậm rãi đứng dậy.

Tiểu Át Ca sợ là đã động thủ! Bất quá, kia Vi chín hiền nhiên là không bị Tiểu Át Ca cảnh cáo hù dọa. . . Từ ban nãy Vũ Tùng động thủ tình huống đến xem, đối phương đã đoán được là hắn. Hoàng Ái trong lòng không khỏi cười khổ, không có nghĩ tới cái này Vi chín lợi hại như vậy, liền nhanh như vậy đoán được là hắn. . . Thử người như vậy, tuyệt không phải hắn có thể đủ đối phó, nhất định phải thương lượng với Tiểu Át Ca.

Nghĩ tới đây, hắn bước chuẩn bị đi tìm Tiểu Át.

Nhưng đi được hai bước sau đó, Hoàng Ái lại đột nhiên giữa chừng bước lại, hướng bốn phía kiểm tra.

Bốn phía, tối đen, phi thường im lặng.

Ngộ nhờ người kia núp trong bóng tối, theo dõi ta đi tìm Tiểu Át Ca mà nói. . . Ta bây giờ đi tìm Tiểu Át Ca, há chẳng phải là nguy hiểm

Cái kia Vũ Nhị, hiển nhiên là một nhân vật hung ác.

Tiểu Át Ca trên người bị thương, chưa chắc là đối thủ của hắn.

Ừ, về nhà trước, chờ đến ngày mai, lại đi tìm Tiểu Át Ca thương nghị.

+

Thanh Khê quán, thủy tạ.

Thủy tạ bên trong ánh đèn sáng tỏ, Thất ca ngồi ngay ngắn trung tâm.

Hắn gọi Phương Thất Phật, là Mục Châu Thanh Khê Huyện người, tiếp chưởng Thanh Khê quán đã có năm năm.

Hắn ngồi ở trên ghế dựa lớn, nhìn lười biếng, nhưng lại có một loại nhiếp nhân tâm phách khí thế, khiến trong nhà người cảm như hén.

"Hay trong sạch, là sự phụ người để cho người đến, vẫn là Thánh Công sai khiến."

Tại hắn dưới tay nơi, đứng yên hai cái đạo nhân.

Lớn tuổi đạo nhân nghe, vội vàng đứng ra, khom người nói: "Thất ca, chúng ta lần này tới, là phụng Thánh Công mệnh lệnh."

"Thánh Công nói thế nào "

"Thánh Công phân phó, mời Thất ca mau sớm trở lại Thanh Khê quán, có chuyện quan trọng cùng Thất ca thương nghị.

Lão nhân gia người mạng ta cùng với sư đệ qua đây, tạm thủ lĩnh Thanh Khê quán. Lâm lai thì, gia sư còn phân phó chúng ta chuyển cáo Thất ca, ta người sư đệ kia tại Biện Lương tự quyết định, cho tới gặp thăm thất bại, là hắn sai lầm. Kính xin Thất ca xin đừng trách, hắn đã chuẩn bị xong rồi bồi tội lễ vật, chờ Thất ca trở về. . . Gia sư còn nói, hắn nhất định sẽ cho Thất ca một cái thích đáng khai báo."

Phương Thất Phật trên mặt thoáng qua một vết màu đỏ thẫm, nhưng chợt biến mất.

"Nhiệt độ khắc để cho bọn họ xuất phát trước, ta từng phân phó qua, muốn bọn họ nghe theo Diệu Pháp chỉ huy.

Chuyện này, cũng không thể chỉ trách Diệu Pháp, tuy nói hắn tự quyết định, phá hủy Thánh Công đại sự, nhưng cho dù cũng là xuất từ lòng tốt.

Ừ, chuyện này, Lão Cửu cũng không nhất định nhớ mong.

Thánh Công phái các người tới, nhất định có hắn nói để ý. Ta cũng không muốn hỏi tới, chỉ nhắc tới tình sư huynh người Đệ hai người, Hàng Châu không cần Mục Châu, các người ở chỗ này chủ trì Thanh Khê quán, tuyệt đối không thể làm bậy, cần hành sự cẩn thận. Diệu Pháp tùy ý làm bậy, đã khiến cho Triệu Lão quan phát giác ra. Nay Hàng Châu Tri Châu Triệu Đình lão nhĩ, đã bắt đầu điều tra chuyện này. May mắn cho tới bây giờ, bọn họ vẫn không có tra được Diệu Pháp cùng quan hệ chúng ta. . . Cũng bởi vì việc này, các người càng cần thật cẩn thận.

Nếu Thanh Khê quán xảy ra bất trắc, đến lúc đó cho dù Lão Cửu bảo vệ các người, ta cũng hết sẽ không bỏ qua cho đám các người."

"Thất ca yên tâm, chúng ta biết."

"Còn nữa, chút thời gian trước, có người dạ thám Ngọc Hoàng Quan, tìm kiếm một thanh đạo nhân."

"A "

"Nghĩ đến hai người các người, cũng đều biết được kia một thanh đạo nhân.

Chuyện này, liền giao cho các người đến xử lý, phải nhanh một chút tìm ra một thanh đạo nhân. Kia dạ thám Ngọc Hoàng Quan người, nhất định cùng một thanh đạo nhân có liên quan, các người có thể từ hướng này tìm kiếm. Ta vẫn để cho Trầm Cương cùng canh gác sĩ tìm kiếm manh mối, thế nhưng người ấy lại không có tin tức. . . Ta nghĩ, hắn chắc còn ở Hàng Châu. Hắn bị ta dò thăm Đại Thủ Ấn gây thương tích, nhất định phải có 100 năm sâm già làm thuốc dẫn đến, phương hướng có thể chữa trị. Ừ, các người cũng nhìn chăm chú một chút, nếu có tin tức, có thể phái người cho ta biết, không nên khinh cử vọng động."

Nếu như Cao Dư ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra hai cái này đạo sĩ, chính là ban đầu cùng thủ đạo nhân cùng đi Ngọc Hoàng Quan bái phỏng Trương Hoài Thanh người.

Nói chuyện đạo sĩ, Pháp Danh hay trong sạch, mà sau lưng hẳn đạo sĩ, Pháp Danh Diệu Nhân.

Nghe Phương Thất Phật mà nói, hai người nhìn nhau, khom người nói: "Thất ca yên tâm, huynh đệ chúng ta tuyệt sẽ không hành động thiếu suy nghĩ."

"Rất tốt!"

Phương Thất Phật gật đầu một cái, "Ngày mai, ta sẽ đề canh gặp sĩ tìm các người.

Các người tại Hàng Châu, có chuyện gì khó xử có thể cùng canh gặp sĩ nói, hẳn sẽ giúp các người giải quyết. .. Ngoài ra, mấy ngày trước đây, Thanh Khê quán đến rồi một cái tên là Vi cao Biện Lương người, tựa hồ là Hồi Hột Minh Giáo đệ tử. Hẳn đến Hàng Châu, nhất định có mưu đồ, ta đã tìm người hỏi thăm tình huống của hắn. . . Hẳn nếu như trở lại, bất kể có yêu cầu gì, các người chỉ đề ý đáp ứng là được."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Giao phong (một)

Hoàng Ái lo lắng đề phòng, một đêm không ngủ.

Hắn phát hiện, mình tựa hồ là trêu chọc không nên trêu chọc người.

Vũ Tùng ở trước mặt hắn triển hiện ra khí thế, để cho hắn cảm thấy không tên sợ hãi.

Nói một cách thẳng thừng, Hoàng Ái chẳng qua chỉ là trong thành Hàng châu một cái không đủ tư cách du côn. Sau lưng Thanh Khê quán, đối với người bình thường mà nói đáng sợ, nhưng mà đối với cái loại này chân chính thứ liệu mạng lại nói, lại không đáng để lo. Cao Dư nhìn như không giống thứ liệu mạng, nhưng ai có thể bảo đảm, hẳn nếu là thật sự trở mặt rồi, có thể giết người hay không Hàng Châu có ba trăm ngàn nhân khẩu, cho dù thật giết Hoàng Ái, lại có ai có thể vì hắn xuất đầu những du côn đó vô lại sao sợ rằng liền Thanh Khê quán, đều sẽ không thái quá để ý.

Sợ hãi, xen lẫn căm ghét, đem Hoàng Ái hành hạ khổ không thể tả.

Ngày thứ hai, trời vừa tờ mờ sáng, hắn liền rời đi nhà, chạy thẳng tới thái bình phường.

"Trầm đại ca, người phải giúp ta."

Hoàng Ái tìm được Trầm Cương, khẩn cầu giúp đỡ.

Đây Trầm Cương, cũng là một du côn, nhưng bởi vì lúc thời niên thiếu học qua quyền cước, khiến cho thủ đoạn tốt gây gộc, cho nên có Hàng Châu trấn tam sơn chi danh.

So với hắn Hoàng Ái lớn một chút, xem như Hoàng Ái bạn cũ.

Hoàng Ái có thể tại Thanh Khê quán kiếm sống, cũng là thua thiệt Trầm Cương giới thiệu.

Nhìn đến thần sắc bối rối, mặt mũi không chịu nổi Hoàng Ái, Trầm Cương cảm giác có chút kinh ngạc.

"Tam ca, người đây là tại sao "

"Trầm đại ca, ta gặp phiền toái."

"Lớn phiền toái "

Hoàng Ái thờ dãi, đem hắn trêu chọc Cao Dư sự tình, hướng về phía Trầm Cương sơ lược nói một lần.

Đương nhiên, hắn sẽ không nói ra Yến Thanh sự tình. Bởi vì hắn biết rõ, Yến Thanh tựa hồ cũng có phiền toái, nếu như nói ra, có thể sẽ có tai họa.

Trầm Cương nghe, không nên nổi chân mày khàn tíc.

"Tam ca, ta ngược lại thật ra muốn giúp người. . . Chính là canh Tam ca phản phó qua, để cho chúng ta không được trêu chọc vị kia Cừu ca."

"A "

"Canh Tam ca nửa đêm hôm qua đem ta kêu gọi đi qua, phân phó ta gần đây một đoạn trong cuộc sống, không nên gây chuyện. Hơn nữa, hấn còn đặc biệt cảnh cáo ta, không nên tìm kia Vi chín phiền toái. . . Tam ca có thể không biết, Thất gia sáng sớm hôm nay rời đi Hàng Châu."

Hoàng Ái sùng sốt một chút, có chút mờ mịt.

Hấn không hiểu, Thất gia rời khỏi, cùng không được tìm Vi chín phiền toái, có quan hệ gì.

Trầm Cương nói: "Đây là Thất gia lúc gần đi phân phó. . . Tam ca, ta phải nói, chuyện này cũng là người làm được không thật sáng khoái. Kia Vi chín hiển nhiên là quá giang long, tuyệt không phải bình thường. Hấn và Tiểu Lộc phòng, chưa chắc đã có quan hệ, Thiên người đi tìm hấn để gây sự, hấn lại sao có thể năng lực chịu để yên chuyện này, ta phải nói, người tốt nhất đi hỏi một chút Tiểu Lộc, nghe năng có ý gì."

"Cái này. . ."

Hoàng Ái sao lại dám đi tìm Tiểu Lộc

Hấn vốn cũng có chút mặc cảm, nếu là bị Tiểu Lộc biết rõ, hấn đi tìm Cao Dur phiền toái, không thể nói trước sẽ nã hấn, thậm chí không để ý tới hấn.

"Trầm đại ca, thật không thể nhận thập sao "

"Không thể!"

Trầm Cương trả lời như đinh chém sắt, cuối cùng còn cảnh cáo Hoàng Ái nói: "Người cũng chớ có nghĩ đến đi tìm mờ Cừu ca, hấn hôm nay không ở Hàng Châu."

"Cừu ca không ở Hàng Châu "

"Đúng vậy a, ngày hôm trước hấn tìm ta, nói với ta muốn đi Dur Hàng làm việc.

Hơn nữa, cho dù hấn tại Hàng Châu, sợ cũng giúp đỡ không thể người. Ta nhận được canh Tam ca cảnh cáo, nghĩ đến Cừu ca bên kia, cũng biết thu được tiếng gió."

"Vậy ta làm sao bây giờ "

"Cái này hà. . . Ta cũng không rõ ràng.

Người nếu chỉ là cho hà giận, không như lên cửa xin tội.

Kia Vi chín mặc dù là quá giang long, nhưng chắc hấn cũng sẽ không thật tìm làm phiền người, tối đa đánh một trận cho hà giận, nhin một chút cũng liền đi qua."

Đây là cái kia trần tam sơn Trầm Cương sao

Nghĩ lúc đó, Trầm Cương tại trong thành Hàng châu cũng coi là một phương bá chủ, tại sao nhưng bây giờ biến hóa như vậy mềm yếu.

Hoàng Ái tâm lý phát khổ, nhưng cũng biết, lại cầu cũng không có chỗ dùng, chỉ đành phải cùng Trầm Cương cáo từ, một người chậm rãi về nhà.

Trở lại nơi ở, hấn mở cửa phòng ra.

Vừa vào nhà, hấn liền phát hiện không đúng lắm, tựa hồ có người ở.

"Người nào "

Hoàng Ái bản năng rút ra đao nhọn, nghiêm nghị quát lên.

Lại thấy màn cửa khều một cái, Yến Thanh từ trong phòng bên trong đi ra đến, nhìn thấy Hoàng Ái bộ dáng này, hấn cũng không khỏi sùng sốt một chút. . .

"Tam ca, người đây là tại sao "

"Nguyên lai là Tiểu Át Ca."

Hoàng Ái nhìn rõ Yến Thanh, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Hấn vội vàng đóng cửa phòng, nhẹ giọng nói: "Tiểu Át Ca hôm nay tại sao có rảnh rỗi tới tìm ta "

"Người không phải muốn ta giáo huấn cái kia Vì chín sao ta chính là đến nói cho người biết một cái, ngày hôm trước nửa đêm, ta đã đi cảnh cáo người kia, để cho hắn trong ba ngày rời khỏi thành Hàng Châu. Nghĩ đến người kia đã sợ, nói không chừng hai ngày này liền sẽ rời đi."

Hoàng Ái không nén nổi cười khở, trước hết mời Yến Thanh ngồi xuống, rồi sau đó từ trong trong phòng diệt một chén nước qua đây.

"Tiểu Át Ca, đa tạ."

"Tam ca, người có tâm sự "

Hoàng Ái tuy nói cố làm bình tĩnh, nhưng nhưng không giấu giếm được Yến Thanh con mắt.

"Ta không sao."

"Có đúng không "

Yến Thanh lại không tin, mà là trực câu câu nhìn chăm chăm Hoàng Ái, trầm giọng nói: "Tam ca, người nếu thật đem Tiểu Át làm bạn, có cái gì làm khó, cũng không cần lừa gạt ta. Tiểu Át tuy không Tiền không có thế, nhưng hết sẽ không đứng nhìn bên cạnh xem, nhất định sẽ giúp người."

"Cái này. . ."

Hoàng Ái trong lòng âm áp, nhìn đến Yến Thanh ánh mắt, cũng thay đổi rất nhiều.

Hắn và Trầm Cương là bằng hữu nhiều năm, chính là tại hắn có phiên toái thời điểm, lại không thể viện thủ.

Ngược lại thì trước mắt Tiểu Át Ca, cùng hắn nhận biết không qua một cái Nguyệt, lại đồng ý giúp đỡ. . . Phần tình nghĩa này, để cho hắn làm sao có thể không phải tìm động đây

"Tiểu Át Ca, là Vì chín."

"Ừ"

"Kia Vì chín tối ngày hôm qua, để cho thủ hạ của hắn tìm ta."

"Nói thế nào."

"Hắn nói, Tiểu Át Ca lễ vật hắn đã thu được, hắn cũng có một món lễ vật, nghĩ muốn tặng cho Tiểu Át Ca."

Tiểu Át Ca, người kia tùy tùng, nhất định là cái thứ liều mạng, hơn nữa quyền cước phi thường lợi hại. Tiểu Át Ca trên người bị thương, ta lo lắng. . ."

"Hắn, động thủ "

"Án!"

"Người đem hắn động thủ trải qua, cùng ta nói tỉ mỉ."

Hoàng Ái ổn thận trọng tâm thần, đem tối hôm qua, Vũ Tùng tìm hắn để gây sự quá trình, tuần tự giảng thuật một lần, không giấu giếm chút nào.

Yến Thanh hỏi càng thêm cẩn thận, đem Vũ Tùng động thủ chi tiết, từng cái hỏi thăm

Hắn chân mày, dần dần khóa chặt, trong mắt càng toát ra vẻ ngưng trọng.

"Tiểu Át Ca, cái kia Vũ Nhị, chính là phiên toái "

"Người này động thủ, giống như là bắc Thiếu Lâm lộ số, hắn đây kia dụng một cái, càng giống như là Thiếu Lâm Ngũ Hành quyền trong, Hồ Quyền thủ đoạn."

Yến Thanh đứng lên, tỏ ý Hoàng Ái cùng hắn so chiêu.

"Không sai, chính là như vậy. . . Bất quá, Tiểu Át Ca lực đạo, tựa hồ có hơi yếu hơn."

Yến Thanh nghe, nhất thời cười to.

"Cái gì có chút yếu, chỉ sợ là không bằng mười một. Ta chẳng qua chỉ là từ người nói chi tiết trong, thôi diễn ra người kia thủ đoạn, chỉ đành phải kỳ hình, không thể kỳ thần. . . Bất quá, người kia hắn đứng là bắc Thiếu Lâm đệ tử chân truyền, đây Hồ Quyền đoạn kịch liệt."

"Tiểu Át Ca, chúng ta đây nên làm cái gì "

Cho tới nay, Hoàng Ái cảm thấy Trầm Cương công phu hơn người.

Nhưng là bây giờ xem Yến Thanh, hẳn mới biết, cái gì là chân chính cao nhân.

Yến Thanh suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Nếu ta không có có thụ thương, không thể nói trước có thể cùng người kia tỷ đấu một phen, thắng bại còn nói không chừng."

Nhưng ta bây giờ. . ."

Hắn vừa nói, liền một hồi thở hổn hển ho khan, không ngừng bận rộn từ đựng bạc bên trong lấy một cái bình, đổ ra một viên dược hoàn, cùng nước nuốt vào.

"Tam ca, chuyện này ngươi đừng xen vào nữa, ta từ sẽ giúp ngươi giải quyết."

"Kia tại sao có thể "

"Sao lại không thể. . . Chuyện này, nói một cách thẳng thừng là ta không cẩn thận gây nên. Đối phương nếu tìm tới cửa, ta đương nhiên phải gặp lại bọn họ. Ngươi yên tâm, người kia là Thiếu Lâm đệ tử chân truyền, chắc hẳn kia tâm tính phương diện, cũng sẽ không quá kém rồi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Giao phong (hai)

Yến Thanh tuy rằng nói như vậy, chính là Hoàng Ái cũng không yên tâm.

Không sai, có lẽ cái kia Vũ Nhị là Thiếu Lâm đệ tử chân truyền, có thể kia 'Cửu ca' cũng không phải. Vũ Nhị tâm tính không kém, càng không có nghĩa là 'Cửu ca' tâm tính. Vũ Nhị nếu đi theo Vi chín, chỉ sợ sẽ nghe theo Vi chín sai khiến. Đến lúc đó kia Vi Cửu Chân muốn tìm Tiểu Át Ca phiền toái, Vũ Nhị có thể hay không nghe theo ngộ nhờ hẳn nghe theo, Tiểu Át Ca há chẳng phải là gặp nguy hiểm

Hoàng Ái không giống Yến Thanh, hẳn trà trộn trong phố xá, thường thấy nhân tính xấu xí.

Cho nên, hẳn tuyệt sẽ không đem Yến Thanh sinh tử, gởi gắm cho người khác 'Tâm tính' bên trên, đó thật là quá nguy hiểm. . .

"Tiểu Át Ca, ta ngày hôm qua nghe được một tin tức."

"Tin tức gì "

"100 năm sâm già tin tức."

Yến Thanh ngẩn ra, chợt kích động, hỏi vội: "Tam ca biết rõ, nơi nào có 100 năm sâm già "

Hoàng Ái do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Tiểu Át Ca, ta có một việc, cũng muốn hỏi ngươi."

"Ngươi nói."

"Trước đó vài ngày, lời đồn đãi có người ban đêm vào Ngọc Hoàng Quan, người kia là ngươi sao "

Yến Thanh nhìn đến Hoàng Ái, lộ ra rất bình tĩnh.

"Tam ca, sợ là đã sớm đoán được mà."

"Ừm."

"Không sai, là ta. . . Ta tới Hàng Châu, nhưng thật ra là là báo thù đến, tìm Ngọc Hoàng Quan một cái tên là một quét đường phố sĩ."

"Ngọc Hoàng Quan, đã sớm không người."

"Hừm, ta cũng là đến Hàng Châu sau đó, mới nghe nói."

Nghe nói, kia một thanh đạo nhân là Ngọc Hoàng Quan ngủ lại chùa khác đạo nhân, sau đó còn giết Ngọc Hoàng Quan Quan Chủ "

"Đó là nói bậy."

Hoàng Ái khịt mũi coi thường, cười lạnh nói: "Ta mặc dù không biết được một thanh đạo nhân, nhưng mà cũng nghe ngóng một ít tình huống. Một thanh đạo nhân cùng sư phụ hần, thật giống như gọi Hoài Thanh đạo trưởng, tại Ngọc Hoàng Quan đã ngủ lại chùa khác ba năm. Nghe người ta nói, kia sư đồ hai người đều là thiện lương người, Hoài Thanh đạo trưởng tinh thông tướng thuật, cũng biết y thuật, giúp qua không ít người, sao là người xấu

Năm ngoái hần sư đồ đột nhiên mất tích, sau đó liền truyền ra bọn họ giết chết Lữ quá hướng đạo trưởng tin tức. . .

Ngược lại ta là không tin!

Tuy nói ta không nhận biết bọn họ, nhưng ta không tin, một nguyện ý miễn phí cho mọi người chữa bệnh người, sẽ là cái loại này ác nhân."

Yến Thanh nghe, như có điều suy nghĩ.

Hoàng Ái chọt khoát tay một cái, nói: "Không nói trước kia hai người đạo sĩ. . . Theo ta được biết, đây trong thành Hàng châu có một chỗ, nhất định có 100 năm sâm già. Chỉ có điều chỗ đó, có chút hung hiểm, nhưng không biết Tiểu Át Ca có dám hay không đi vào."

"Nơi nào "

"Thanh Ba bên trong cửa, Nhân Mỹ Phường, Chu phủ."

"Người là nói. . ."

Hoàng Ái gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Hàng Châu Thông Phán Chu hồ vẫn!"

Yến Thanh lâm vào trầm tư, một đôi thanh tú lông mày, cũng khẩn tức một đoàn.

Không sai, Chu hồ vẫn trong nhà, nhất định có kia 100 năm sâm già. Người kia thân là Hàng Châu Thông Phán, thật ra thì nhiệm vụ chính, chính là hoa thạch cương bảo giá hộ hàng. Đông nam các nơi thương nhân, được hoa thạch cương đồ độc lớn khổ, lại sao có thể có thể không đi Chu hồ vẫn phương pháp

Chỉ cần Chu hồ vẫn mở miệng, là có thể hóa giải áp lực rất lớn.

Giang Nam thương nhân trừ phú nhất, nhất định sẽ đưa cho Chu hồ vẫn đủ loại lễ vật, trong đó. . .

Nói không chừng, kia 100 năm sâm già đối với Chu hồ vẫn mà nói, căn bản không coi là cái gì.

"Bất quá, Chu phủ rất lớn, muốn lấy trong sạch tình huống, còn cần tìm người hỏi dò xuống.

Ta có thể lấy được Chu phủ bản đồ, cần phải nghĩ từ bên trong trộm đi đồ vật, lại không có khả năng lắm, sợ là muốn Tiểu Át Ca xuất thủ."

Yến Thanh nói: "Như vậy, người giúp ta lấy được bản đồ, những chuyện khác, ta nghĩ biện pháp."

"Tốt !"

"Có thể cần tiêu tiền "

"Cái này. . ."

Yến Thanh không nén nổi cười, từ dụng bạc bên trong lấy ra hai quan Tiền, đưa cho Hoàng Ái.

"Trên người ta chỉ có nhiều như vậy, người trước cầm đi dùng. Nếu không đủ thì, lại cho ta nói, ta sẽ lại nghĩ biện pháp."

Hoàng Ái cũng không khách khí, nhận lấy đồng tiền.

Trên người hần là thật không có Tiền. . . Trước đây có một ít tích góp, có thể là vì cho Tiểu Lộc phụ thân chữa bệnh, đã tốn hết sạch.

Kia Thanh Khê quán xác thực thu nhập không rẻ, nhưng chi tiêu cũng lớn.

Hoàng Ái lại là một sĩ diện hảo, thường xuyên qua lại, sao có thể năng lực tồn hạ Tiền đến

"Vi chín bên kia. . ."

"Chuyện này, người không cần quản, ta sẽ nghĩ cách giải quyết.

Việc cần kíp trước mắt, là muốn lấy được Chu phủ bản đồ, đứng đầu dễ dàng tra rõ, Chu phủ phòng kho ở địa phương nào, những chuyện khác, người cũng không muốn hỏi tới."

Hoàng Ái trề miệng một cái, nhưng này lời đến bên mép, vẫn là nuốt trở vào.

Hắn đúng là giúp đỡ không thể Yến Thanh quá nhiều, cùng là 'Cửu ca' sự tình phiền não, không nếu muốn biện pháp, giúp Yến Thanh lấy được Chu phủ bản đồ.

"Tiểu Át Ca, trước người dạy ta những cái kia quyền cước, ta đều học xong rồi, lúc nào sẽ dạy ta chút ít "

"Học được "

Yến Thanh nghe, không nhịn được cười lớn.

Hắn đứng dậy, tỏ ý Hoàng Ái xuất thủ, "Cho ta xem xem, Tam ca người có phải hay không thật học được."

Hoàng Ái cũng không khách khí, liền đánh về phía Yến Thanh.

Chỉ thấy Yến Thanh khẽ mỉm cười, giơ tay lên liền ngậm rồi Hoàng Ái cổ tay, thuận thế hướng ra phía ngoài một đũa, dưới chân khiến cho cái liễu chân, bịch một tiếng liền đem Hoàng Ái té té xuống đất.

"Người hạ bàn phủ phiếm, tay chân vô lực.

Tuy nói chiêu thức tương đối có thành tựu, đúng là khung không.

Ta dạy cho người ba ngã ba ra tay, người nếu là thật luyện đến nhà, tới ngày hôm qua coi như thua, cũng sẽ không không có sức đánh trả. . . Tam ca, ta dạy cho người quyền cước thời điểm liền từng nói qua, công phu không thể chỉ Luyện Hình. Không có dưới thật khổ công, căn bản không coi là học được. Người bây giờ quyền này chân, đối phó chút ít du côn nhàn hán còn có thể, nếu gặp phải cao thủ, phải thua không thể nghi ngờ."

Mấy câu nói, nói tới Hoàng Ái mặt đỏ tới mang tai.

Hắn trong tới quyết định, nhất định phải cố gắng luyện công, chịu khổ cực phu.

Tiểu Át Ca dạy hắn thì, thế thì mưu đồ. Hắn nếu như luyện không tốt, lại có cái gì khuôn mặt, sẽ cùng Yến Thanh xưng huynh gọi đệ đây

"Tiểu Át Ca, người yên tâm, ta nhất định luyện thật giỏi!"

Vào đêm, lại bắt đầu mưa.

Cao Dư đứng ở trước cửa sổ, nhìn đến nước mưa tí tách rơi vào nóc phòng, thuận theo nóc nhà chảy xuôi xuống.

Liền với hai thiên vũ thủy, khiến cho Hàng Châu khí trời, không còn giống như chút thời gian trước buồn bã như vậy, biến hóa nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều.

Hắn đứng chấp tay, lại nghĩ ngợi hôm nay tại Thanh Khê quán nghe thấy.

Ban ngày, hắn một thân một mình đi tới Thanh Khê quán, lại không thấy Hoàng Ái.

Thanh Khê quán người, đối với hắn ngược lại rất khách khí, bắt đầu từ đầu tới cuối, cũng không có thấy kia người quản sự ra mặt cùng hắn chào hỏi.

Cái này làm cho hắn có chút kỳ quái, đây Thanh Khê quán người, thật đúng là bảo trì bình thản.

Bất quá, hắn ước lượng có thể đoán ra đây huyền cơ trong đó. Nghĩ đến những người đó, nhất định sẽ mượn quan địa phương lực lượng, điều tra thân phận hắn.

Một điểm này, hắn cũng không sợ.

Lúc trước Lý Bảo cho hắn làm 'Công nghiệp' thì, vô cùng cẩn thận.

Công nghiệp là sự thật, Khai Phong phủ bên trong cũng đặc biệt có 'Vi cao' kỷ lục, cho nên cho dù điều tra, cũng không cần quá lo lắng.

Chỉ là như vậy thứ nhất, sợ muốn kéo một ít thời gian.

Cao Dư cảm thấy có chút phiền não, hắn đến Hàng Châu cũng có chút thời gian, có thể ngoại trừ Thanh Khê quán ra, không còn có manh mối. . . Thanh Khê quán phương diện ước hẹn cẩn thận, Cao Dư cũng lại càng nhỏ tâm. Bọn họ cẩn thận, cũng đã nói lên bọn họ vấn đề rất lớn! Cao Dư thậm chí đang nghĩ, có phải hay không hắn là viết thư trở về, tìm kiếm trợ giúp đây đây Hàng Châu thế cục, bắt đầu là phức tạp. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Giao phong (ba)

Cao Dư cũng không phải là lần đầu tiên muốn hướng về phía Biện Lương xin viện trợ!

Trên thực tế, tại đến Hàng Châu, cảm thấy được thế cục tương đối phức tạp sau đó, hắn thì có hướng về phía Biện Lương xin viện trợ ý tưởng.

Có thể thứ nhất, hắn sợ bị Cao Cầu phái người tóm lại.

Thứ hai tất lo lắng bút giấy động rừng, cho nên mới nhận được xúc động.

Nhưng là bây giờ, hắn bị xác định tại nguyên điểm, không tiến triển chút nào, trong lòng lại càng phát nóng nảy.

Cao Dư mơ hồ cảm giác, hôm nay hai Chiết nói, bao gồm Hàng Châu ở bên trong, nhìn như bình tĩnh, trên thực tế là dòng nước ngầm nước cuộn cuộn. Có một con không nhìn thấy bàn tay, tại mơ hồ điều khiển hai Chiết nói thế cục biến hóa, không cẩn thận tiếp theo làm nổ.

Thế mà, hắn đến bây giờ đều không có tìm được manh mối, trong lòng lại làm sao có thể không lo âu

Kéo dài càng lâu, liền càng nguy hiểm!

Cái loại này gió thổi báo giông tố sắp đến điểm báo trước, thôi mơ hồ xuất hiện, nhưng mà hắn lại không tìm được một nửa điểm đầu mối . .

"Người nào "

Ngay tại Cao Dư trầm tư thì, dưới lầu truyền tới một tiếng gầm dữ dội.

Cao Dư lập tức tỉnh hồn lại, vội vàng xoay người đi tới bên kia trước cửa sổ, hướng phía ngoài thăm

Vũ Tùng cầm cương đao trong tay, từ lầu một trong phòng khách xông tới, lạnh lùng nói: "Giấu đầu giấu đuôi bọn chuột nhất, còn không hiện thân sao "

Vừa nói chuyện, hắn liền phóng người lên.

Một cái chân tại tường viện trên chặt một cái, cơ thể bá liền nhảy lên gần cao sáu thước tường viện.

Cùng lúc đó, từ tường viện bên ngoài trên một cây đại thụ cũng thoát ra một vệt bóng đen, theo sát một đạo hàn quang, đánh về phía Vũ Tùng.

Vũ Tùng đứng ở đầu tường, không hoảng hốt chút nào.

Cương Đao ở trước người bày ra cửa sắt xuyên chiêu thức, cơ thể hơi trầm xuống, cử đao ngăn cản.

Chỉ nghe keng một thanh âm vang lên, song đao giao kích, tung tóe ra sao hoá.

Bóng đen lộn mào một cái, liền rơi trên mặt đất. Mà Vũ Tùng tất không ngừng nghỉ chút nào, từ tường viện trên nhảy lên, Cương Đao lực phách Hoa Sơn, vù vù một tiếng bổ ra, ở giữa không trung vạch ra một đạo kỳ quỷ Hồ Quang. Mà bóng đen, nhưng không thấy ngăn cản, hai chân sau khi rơi xuống đất, liền giống như chỉ Linh Miêu một bản, bá mau tránh ra, trong tay Cương Đao ngọc đái quán eo, liền hướng đến Vũ Tùng bên hông quét tới.

Vũ Tùng thân ở giữa không trung, gắng gượng vặn eo phóng người lên, tránh thoát đối phương kia nhanh như thiểm điện một đao.

Thân hình hắn rơi xuống đất, vừa muốn tiến đến tiếp tục giao thủ, lại thấy bóng đen kia tại chỗ chuyển động, quét quét quét ba đạo Hàn Tinh bắn ra.

Vũ Tùng thấy vậy, vội vàng múa đao dập đầu ngăn cản.

Cũng là thừa dịp hắn bữa tiệc này công phu, bóng đen kia thân hình lùi về sau, đồng thời cao giọng nói: "Vi chín, Tiểu Át tuân ngời phân phó, đến đây bái hội. Chỉ là chuyện vụn vặt quán thân, không thể ở lâu, cho nên xin được cáo lui trước, như nếu có duyên, chúng ta gặp lại.

Còn nữa, hết sức sẽ tìm Hoàng Tam phiên toái.

Nếu ta biết được ngươi còn muốn tìm hắn, lần sau gặp lại thì, đừng trách Tiểu Át lòng dạ ác độc."

Đang khi nói chuyện, hần lại lần nữa giờ tay lên, một chút Hàn Tinh bức lui Vũ Tùng, xoay người rời đi.

Mà lúc này Cao Dư mới từ trên lầu đi xuống, đi tới cửa viện. Nghe được người kia hô đầu hàng, hần không nén nổi sững sờ, vội vàng mở cửa.

"Cửu ca, chú ý!"

Vũ Tùng vội vàng cao giọng kêu uống, bất quá Cao Dư lại không để ý.

Bóng đen người như Ly Miêu, ở trong bóng tối chạy như bay, theo sát liền nghe được bịch một tiếng, nghĩ đến là nhảy xuống sông.

Cao Dư cùng Vũ Tùng bước nhanh đuổi theo chạy tới, chỉ thấy nước sông cuộn cuộn, không thấy bóng dáng.

"Cửu ca, là hần."

Vũ Tùng mặt lộ vẻ xấu hổ, cầm trong tay mũi tên ngắn đưa cho Cao Dư.

Truy Hồn mũi tên!

Cao Dư nhìn thoáng qua kia cầm mũi tên ngắn, chẳng những không có tức giận, ngược lại cười.

Lúc này, An Nhạc Quán người hầu giờ cây đuốc chạy tới. . . Ban này gây ra lớn như vậy động tĩnh, bọn họ lại sao có thể năng lực không có phát giác

"Lang Quân, chuyện gì xảy ra "

"Há, ban này tựa hồ có bọn đạo chích lên vào, bất quá đã bị chúng ta đuổi đi."

"Bọn đạo chích "

Đầu lĩnh kia người hầu nghe, giận tím mặt.

Hần xoay người lại lạnh lùng nói: "Lập tức triệu tập nhân thủ, dọc theo sông tìm kiếm. . . Lại dám tại An Nhạc Quán nháo sự, quả thực là ăn hùng tâm báo tử đảm."

Một đám người hầu cùng tay chân cùng kêu lên kêu gào, liền dọc theo sông truy lùng.

Người hầu lại lần nữa hướng về phía Cao Dư nói xin lỗi, bất quá lại đổi lấy Cao Dư một tiếng hừ lạnh, mang theo Vũ Tùng tự ý quay trở về phòng khách. . .

"Nhị ca, như thế "

"Bắt đầu là cao thủ, bất quá cảm giác. . . Hần bản lĩnh chỉ là như vậy.

Xuất thủ nhìn như có lực, kì thực thiếu tác dụng chậm. Tuy nói chỉ giao thủ một hiệp, nhưng có thể cảm nhận được, khí tức hần bất ổn, hần đúng là vết thương cũ chưa lành. Nếu như hần không có bị thương, ta đây muốn dồn phục hần, ít nhất cũng cần ba chục năm chục cái hiệp."

Cao Dư gạt đầu một cái, vuốt vuốt kia cầm Truy Hồn mũi tên.

"Vết thương cũ chưa lành, liền dám đến đến hẹn, đây Yến Tiểu Át ngược lại là một có tình nghĩa người."

"Cửu ca, chúng ta tiếp theo làm sao bây giờ "

"Xem tình huống, hần ngắn hạn bên trong sẽ không lại xuất hiện.

Ừ, ngày mai ta muốn tự mình đi gặp lại cái kia Hoàng Ái, Nhị ca nghĩ như thế nào "

"Kia Hoàng Tam, chẳng qua chỉ là du côn, quyền cước một dạng.

Yến Tiểu Át như là đã xuất hiện, chúng ta lại đi tìm Hoàng Tam, có tính hay không ý mạnh hiếp yếu, truyền rao ra ngoài sợ không dễ nghe."

Vũ Tùng lộ ra vẻ khó xử, thật giống như có chút không quá tình nguyện.

Cái tên này, cũng là khắp nơi tính tình.

Hần thấy, hần ra mặt giáo huấn Hoàng Ái lần một, đưa tới Yến Thanh.

Nếu như tiếp tục tìm Hoàng Ái phiền toái, hần thấy, tựa hồ có hơi không ổn. . .

Cao Dư nhìn hấn một cái, không nhin cười được!

Hấn yêu thích Vũ Tùng tình tình này, thẳng thắn mà đơn thuần, làm việc nói quy củ.

"Nhị ca hiểu lầm, ta tìm Hoàng Tam, cũng không phải là muốn tìm hấn để gây sự, mà là có một số việc, cũng muốn hỏi hấn.

Nếu Yến Tiểu Át đã tới, kia chuyện khi trước, cũng coi là chấm dứt. Ta tin tưởng, không dùng được quá lâu, chúng ta còn có thể cùng gặp mặt hấn. Cho nên, Nhị ca yên tâm là được. . . Vì chín mặc dù không phải người giang hồ, nhưng quy củ cũng biết một ít."

"Nếu là như thế, ta đây liền không phản đối."

Vũ Tùng, thở phào nhẹ nhõm.

Hấn nhìn sắc trời một chút, nói: "Kia Yến Tiểu Át nghĩ đến sẽ không lại đến, Cửu ca sớm nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày mai, chúng ta còn phải dọn nhà."

"Tốt!"

Cao Dư gật đầu một cái, liền lên lầu đi nghỉ.

Vũ Tùng tắt ngòi ở trong phòng khách, cúi đầu nhìn một chút trong tay Cương Dao.

Hấn trong lúc bất chợt cười, tự nhủ: "Yến Tiểu Át, ngã cũng có hứng thú. . . Lần sau nếu gặp mặt lại, nhất định muốn cùng ngươi phân cái cao thấp!"

Ngày thứ hai, Cao Dư dậy thật sớm.

Hấn thu thập xong hành lý, để cho Vũ Tùng dắt thanh lư từ cửa bên rời khỏi, hấn thì tại ngòi hầu dẫn đầu dưới, đi quây trả tiền.

Tối hôm qua, An Nhạc Quán tay chân hộ vệ, dọc theo sông tìm được canh ba sáng, cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

Cao Dư đối với lần này cũng không cảm thấy kỳ quái, nếu như Yến Thanh dễ dàng như vậy bị một đám tay chân tìm ra, đó thật đúng là có phụ hấn lăng tử chi danh. Bất quá, như vậy cũng có thể thấy được, trong thành Hàng châu, thủy đạo phức tạp, Yến Thanh Thủy Tinh cũng không tệ.

Sẽ ghi chép, Cao Dư liền đi ra An Nhạc Quán.

Vũ Tùng dắt Lừa, vác hành lý, đã chờ ở bên ngoài.

Cao Dư đang muốn tiến đến chú ý hấn, nhưng không nghĩ bị người ngăn cản, "Cửu ca, ngươi bây giờ muốn đi nơi nào "

"Tiểu Lộc "

Cao Dư thấy rất rõ người kia, không nén nổi cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Liền thấy Tiểu Lộc khoác một cái giỏ trúc, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, trên trán còn hiện đầy mồ hôi hột.

Nàng vẻ mặt vô cùng kinh ngạc biểu tình, nhìn một chút Cao Dư trên thân bọc hành lý, lại nhìn một chút dắt thanh lư Vũ Tùng, "Cửu ca, các ngươi phải đi sao "

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lộ ra từng tia biểu tình thất vọng.

Cao Dư nghi hoặc hỏi "Tiểu Lộc, ngươi tìm đến ta sao "

"Cửu ca chẳng lẽ là quên, lập tức liền là Đoan Ngọ.

Nô lúc trước nói qua, mời Cửu ca ăn bánh chưng. . . Sáng sớm hôm nay, nô làm xong bánh chưng, đặc biệt đưa tới mời Cửu ca thưởng thức."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Con kiến hôi (1)

Tiểu Lộc trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Cao Dư chân mày hơi cau lại, rồi sau đó thở dài, đưa tay nhận lấy trong tay nàng giỏ trúc.

Vẫn rất nặng!

Cao Dư nhìn đến nàng, cười khổ nói: "Tiểu Lộc chẳng lẽ là quên, từ trước ta cùng người đã nói, tại Hàng Châu tìm một chỗ ở "

"A "

Tiểu Lộc nghe sững sờ, chột kíp phản ứng.

Nàng đầu đẹp buông xuống, nhẹ giọng nói: "Tiểu Lộc quên."

"Đi thôi, vừa vặn chúng ta muốn dời qua, người cũng tới trợ giúp."

Vốn là về mặt về mặt mắt Tiểu Lộc, nghe Cao Dư mà nói, lập tức nhảy nhót, thật giống như một đầu vui sướng Tiểu Lộc.

"Cửu ca, là lần trước người nói thế nào bên trong sao "

"Vâng "

"Vậy ta dẫn đường."

Tiểu Lộc vừa nói, nhún nhảy một cái đi ở phía trước.

Cao Dư đem giỏ trúc treo ở trên lưng lừa, cùng Vũ Tùng cùng ở sau lưng nàng.

Ba người cứ như vậy một đường cười nói, rất nhanh thì đến chỗ tòa nhà kia. . .

"Lục Trúc hạng."

Tiểu Lộc chỉ vô danh hém nhỏ, cười nói: "Bởi vì này ngõ hẻm phía sau Lục Trúc thành ẩm, cho nên chúng ta cũng gọi nó Lục Trúc hạng."

Cao Dư nghe, lộ ra vẻ bưng bình.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được cái này hẻm nhỏ tên, lúc trước tiệm tràch vụ người hầu, cũng không có nói rõ.

Ba người đang chuẩn bị đi vào trong, chột nghe có người sau lưng hô: "Tiểu Lộc, người tại sao lại ở chỗ này "

Cao Dư ba người dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn.

Liền thấy Hoàng Ái đi tới, nhìn thấy Cao Dư cùng Vũ Tùng thì, trên mặt hấn nhất thời lộ ra vẻ bối rối, chân dưới lao đảo một cái, suýt nữa ngồi dưới đất.

"Tam ca, người tại sao không cẩn thận như vậy."

Tiểu Lộc vội vàng chạy tới, đỡ Hoàng Ái.

Hoàng Ái tắt cảnh giác nhìn đến Cao Dư hai người, nhẹ giọng nói: "Tiểu Lộc, người làm sao cùng với bọn họ "

"Há, Cửu ca cùng Vũ Nhị ca từ An Nhạc Quán dời ra ngoài, mướn ở đây nhà ở, ta vừa vặn theo bọn họ đi tới."

"Bọn họ về sau ở nơi này "

Hoàng Ái nghe, kích linh linh rung mình một cái, nhìn đến Cao Dư hai người ánh mắt, càng thêm bất thiện.

Cao Dư tắt cái chìa khóa đưa cho Vũ Tùng, tỏ ý hắn đem Lừa dắt lấy đi, đồng thời đối với Tiểu Lộc nói: "Tiểu Lộc, theo Nhị ca vào xem một chút, nếu như thiếu mất cái gì, liền nói cho Nhị ca, chúng ta thừa dịp sắc trời còn sớm, mua một lần trở về là được.

Đúng rồi, giữa trưa ta mời người ăn cơm "

"A, tốt."

Tiểu Lộc vội vàng buông ra Hoàng Ái, hướng về phía Vũ Tùng chạy đi.

Hoàng Ái nhất thời cuống lên mắt, tiến đến muốn ngăn lại Tiểu Lộc, đồng thời hô: "Tiểu Lộc. . ."

Chỉ là, không đợi hấn đuổi theo Tiểu Lộc, lại bị Cao Dư ngăn cản. Chỉ thấy Cao Dư một cái ôm bả vai hấn, thuận thế xoay một cái.

Hoàng Ái chỉ cảm thấy có cái gì vật cứng chặn lại rồi hấn eo, cúi đầu xem, liền thấy một cái hàn khí bức người dao găm.

"Tam ca, có chuyện gì sao "

"Ta. . ."

Cao Dư tắt cười khoát khoát tay, "Không có chuyện gì, Tiểu Lộc chỉ để ý đi giúp Nhị ca, ta vừa vặn muốn cùng Tam ca nói một số chuyện."

Dứt lời, hấn cười híp mắt nhìn đến Hoàng Ái.

"Tam ca, chúng ta đi đằng trước trà tùy tiện bên trong ăn ly trà, thế nào "

Hoàng Ái sắc mặt trắng bệch, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Xem Cao Dư cười híp mắt, thật giống như người hiền lành bộ dáng. Nhưng hấn lại không thể bảo đảm, Cao Dư có thể hay không thật đối với hấn nổi sát tâm.

"Hừm, Tiểu Lộc lại đi giúp Nhị ca, ta cùng với Cửu ca ăn ly trà đi."

"A, vậy các người sớm đi trở về."

Mơ mơ màng màng Tiểu Lộc, không biết rõ Cao Dư cùng Hoàng Ái muốn làm gì.

Từ đối với Cao Dư hảo cảm, nàng tuy rằng cảm giác có chút không quá như thường, nhưng vẫn tin tưởng, Cao Dư không có có ác ý gì.

"Người muốn làm gì "

Đội Tiểu Lộc đi theo Vũ Tùng vào viện tử, Hoàng Ái cắn răng nghiêng lợi nói: "Đây dưới ban ngày ban mặt, người cũng chớ làm loạn."

Cao Dư khẽ mỉm cười, buông lỏng Hoàng Ái.

Đừng xem Cao Dư mới mười bảy tuổi, có thể bởi vì bị Quang Âm Thiền cải tạo, cơ thể một ngày hơn một ngày.

Hấn chiều cao, không sai biệt lắm tại sáu thước trên dưới, từ bên ngoài nhìn vào đi, hơi có vẻ phong phanh. Nhưng nếu là cởi quần áo, liền sẽ phát hiện trên người hấn cơ thể, hiện ra một loại êm dịu đường cong, tràn đầy lực bộc phát, giống như súc thể đài phát con báo.

Mặc quần áo hiện ra gầy, cởi quần áo hiện ra thịt, Cao Dư trên nguyên tắc chính là như vậy.

Hoàng Ái vóc dáng không cao, bất quá năm thước 6 tấc, tại Cao Dư trước mặt, thấp rồi hơn nửa cái đầu.

"Tam ca cũng nói, ban ngày ban mặt, lại có cái gì tốt sợ đây

Người tìm Yến Thanh uy hiếp ta sự tình, đêm qua Yến Thanh đã tới, cho nên bây giờ là ta cùng Yến Thanh trong lúc đó sự tình, không có quan hệ gì với người, người không cần phải lo lắng. Hấn như là đã đàm hạ sự tình, ta liền sẽ không làm khó người. . . Chuyện giang hồ, giang hồ, đây cơ bản nhất quy củ, ta chỉ là tránh khỏi. Đi thôi, ta chỉ là muốn tìm người trò chuyện một chút, cũng không có ác ý."

Vừa nói chuyện, liền thấy trong tay hấn dao găm, quay tròn lớn tròn, biến hóa ra khỏi mấy cái đao hoa sau đó, liền đi vào tay ông tay áo.

Kia thuần thực thủ pháp, xem Hoàng Ái tròn mắt hốc mồm.

Hấn lớn như vậy, còn chưa từng thấy qua có người có thể cây chủy thủ, chơi đùa ra giống như Cao Dư như vậy trò gian, làm người ta hoa cả mắt.

Cao Dư thu hồi dao găm, liền mặc qua đường, chạy thẳng tới xéo đối diện một cái trà tùy tiện.

Hoàng Ái tắt cắn răng, cùng sau lưng Cao Dư.

Sớm có người hầu trà chào đón, hướng về phía Cao Dư vấn an.

Cao Dư cũng khách khí trở về đôi câu, liền chọn một cái gần cửa sổ cái bàn ngồi xuống.

Hấn không có để cho người hầu trà qua đây phục vụ, chỉ làm cho hấn đi chuẩn bị hai chén lời trà đưa tới.

"Ngồi a!"

Hắn cười nhìn Hoàng Ái một cái, tỏ ý Hoàng Ái ngồi xuống. "Ta nói, ta không có ác ý, ngươi cũng không cần phải lo lắng ta làm khó dễ ngươi.

Ngươi. . . Có phải hay không yêu thích Tiểu Lộc "

"A "

Hoàng Ái cục xúc ngồi xuống, nghe cao hơn mà nói, có chút ứng phó không kịp.

"Ta. . ."

"Yêu thích, liền nói cho nàng biết.

Bất quá xấu xí nói trước, ta đem Tiểu Lộc coi như muối muối, nếu là ngươi không thể để cho nàng qua ngày tốt, hoặc là bạc đãi nàng, ta hết sẽ không bỏ qua cho ngươi."

"Ngươi. . ."

Hoàng Ái lúc này, đầu óc hỗn loạn thành hỗn loạn.

Hắn nhìn đến Cao Dư, một hồi lâu sau lập bắp nói: "Cửu ca, thật không phải là đang đùa Tiểu Lộc sao

Tiểu Lộc đơn thuần, không hiểu được lòng người hiểm ác. Nếu Cửu ca thật yêu thích Tiểu Lộc, ta cũng không nói gì. Có thể ta chính là lo lắng, Cửu ca ngươi. . . Các ngươi những người có tiền này, liền thích đùa bỡn nữ nhân. Ta tại Thanh Khê quán, xem thấy cũng nhiều."

Cao Dư lại không trả lời, chỉ trực câu câu nhìn đến Hoàng Ái, xem Hoàng Ái tâm hoảng ý loạn.

Hắn cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói: "Ta là ưa thích Tiểu Lộc, có thể thì có chỗ ích lợi gì

Ta người bạc này, không quá bản lãnh, ngay cả mình đều Cố không dùng được, làm sao có thể cho Tiểu Lộc ngày tốt sở dĩ ta để cho Tiểu Át Ca cảnh cáo ngươi, là sợ hãi ngươi đùa bỡn Tiểu Lộc. Nàng rất ngây thơ. . . Nếu bị thương hại, ta lại làm sao có thể không phụ lòng nàng "

Cao Dư, cười.

Lúc này, người hầu trà phụng mệnh đến hai chén điểm tốt lời trà.

Cao Dư tự mình cầm lên một ly, nhấp một miếng sau đó, nhẹ giọng nói: "Nam tử hán đại trượng phu, phải tự biết mình, nhưng cũng không thể mất tự tin. Ngươi bộ dáng này, đừng nói Tiểu Lộc, chính là ta cũng xem thường, lại sao có thể làm cho nàng cảm mến "

"Ta. . ."

"Tam ca, anh hùng không hỏi xuất thân.

Không có bản lãnh không sợ, chỉ cần ngươi chịu xuất lực; sợ nhất chính là, ngươi không có bản lãnh, cũng biết rõ mình không có bản lãnh, còn không chịu xuất lực. . . Ha ha, nghe nói ngươi ở đây trong thành Hàng châu, cũng xem như phải nhân vật số má. Có thể thật sự nói, bất quá con kiến hôi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Cửu ca nguyên là Quan Gia người (2) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! ! !

Hoàng Ái biến sắc, cả giận nói: "Cửu ca chẳng lẽ làm nhục ta "

"Làm nhục ngươi "

Cao Dư cười, "Tam ca quá để ý mình, dựa vào ngươi cũng bị ta làm nhục sao "

"Ngươi. . ."

"Người đừng vội phản bác, hãy nghe ta nói hết."

Cao Dư thả ra trong tay chun trà, nghiêm mặt nói: "Tam ca, ta nghe nói qua người, trong thành Hàng châu qua Sơn Hồ, cùng trấn tam sơn Trầm Cương, Phiên Giang Long mở nói mở đầu được xưng Hàng Châu tam hùng. Chính là, người làm qua cái gì sự tình, xứng với một cái kia 'Hùng' Tự "

"Người. . ."

Hoàng Ái trề miệng một cái, lại không biết nói cái gì cho phải.

Cái gọi là Hàng Châu tam hùng, là chính bọn hắn xưng hô mà thôi.

Trên thực tế tại trong phố xá, mọi người đều gọi hô bọn họ Hàng Châu ba 'Gấu'. Nói là bọn hắn chỉ có thể khi dễ nhỏ yếu, chơi bời lêu lổng, không làm việc đáng hoàng. Trầm Cương may mà chút ít, có công phu quyền cước; mở nói mở đầu tình thông Thủy Tinh, có thể ở trong Tây hồ tay không bắt cá. Chỉ có Hoàng Ái, có chút cáo mượn oai hùm. . . Tuy nói hắn không có làm qua cái gì chuyện ác, có thể danh tiếng đó quả thật không tốt.

"Ta không biết Yến Thanh thế nào nguyện ý giúp người, nghĩ đến là người giúp qua hắn đi.

Có thể nhân tình này, cuối cùng hữu dụng xong thời điểm. Nếu người một mực như vậy chơi bời lêu lổng, người nói Yến Thanh còn có thể vẫn luôn đem người coi làm bạn sao

Đúng rồi, người có biết, kia Yến Thanh là lai lịch gì "

"Lai lịch gì "

"Hắn vốn là thủ đô phía đông người, bởi vì chịu rồi vận Thành Huyện Tây suối Thôn Bảo chính, Thiết Thiên Vương Triều Cái ân tình, cùng Triều Cái liên thủ cướp Thái Kinh sinh nhật cương. . . Ha ha, Thái Kinh người nhất định biết là ai, nhà hắn mộ tổ tiên, thật giống như ngay tại Hàng Châu."

Hoàng Ái sắc mặt, nhất thời thay đổi, biến hóa trắng bệch như tờ giấy.

Cao Dư lại không để ý tới hắn, trầm trầm nói: "Kia Yến Thanh tại thủ đô phía đông hai đường, người kêu gào lăng tử Yến Thanh.

Người vô cùng giảng tình nghĩa, chỉ vì chịu rồi Triều Cái ân tình, liền buông tha tánh mạng, cướp sinh nhật cương, rồi sau đó tại Lương Sơn vào nhóm. Năm ngoái người Lương Sơn tặc phá vòng vây, tập kích Tu Thành. Triều Cái mệnh tang Tu Thành, thù hạ của hắn không có một người muốn báo thù cho hắn, mà là theo chân Tống Giang người kia khắp nơi lên lút. . . Chỉ có Yến Thanh, không xa Thiên Lý đi tới Hàng Châu, chỉ vì báo thù.

Ta tuy nói cùng hắn không quen biết, lại mời hắn có tình có nghĩa, là một cái hảo hán.

Mà người. . . Người thật đã cảm thấy, người có tư cách cùng Yến Thanh xưng huynh gọi đệ sao "

Hoàng Ái cúi đầu, bản lĩnh long đến chun trà, không nói một lời.

Cao Dư mà nói, quả thực kinh hãi hắn.

Hắn thân ở Hàng Châu, không biết cái gì Lương Sơn hảo hán, cũng không rõ ràng kia Tống Giang là ai. Nhưng chỉ nghe Cao Dư nói, hắn đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, cảm thấy giống như Yến Thanh hạng nhân vật này, mới là trên đời này nhất đẳng hảo hán, là chân chính hào kiệt.

Hắn, lại có tư cách gì cùng Yến Thanh xưng huynh gọi đệ

Hắn giúp qua Yến Thanh không sai, nhưng hắn gặp khó xử thì, Yến Thanh cũng không chút do dự giúp hắn.

Thậm chí, vì để tránh cho hắn lại bị tổn thương, Yến Thanh vết thương cũ chưa lành, liền chạy đi tìm Cao Dư, bậc này tình nghĩa, hắn thế nào báo đáp

Yến Thanh không ngại hắn là cái du côn, dạy hắn quyền cước.

Yến Thanh không ngại hắn chơi bời lêu lổng, cùng hắn xưng huynh gọi đệ. . .

Nếu ít đi lượng tiền, Yến Thanh sẽ không chút do dự dốc túi tương trợ. Có thể từ đầu tới cuối, lại không có thấy hắn đi khi dễ người bình thường, làm kia thương thiên hại lý sự tình. Hắn thà chạy đi miếng gối Từ bên trong, càng kia khắp nơi tập kỹ nghệ nhân làm nhạc sĩ, cũng không nguyện ý chơi bời lêu lổng. . . Lúc trước, Hoàng Ái không cảm thấy có cái gì. Có thể lúc này hắn nghĩ đến, lại thật là cùng hắn hoàn toàn xa lạ.

Yến Thanh, có thể chịu hắn bao lâu

"Cửu ca, người là ai "

"Ừ"

Hoàng Ái cười thâm nói: "Vốn tưởng rằng Cửu ca là cái phù lăng tử, nhưng không nghĩ nhìn lầm.

Cửu ca nếu biết Tiểu Át Ca lai lịch, chắc hẳn cũng không là người bình thường. Hoàng Tam cả gan, thỉnh giáo Cửu ca là lai lịch ra sao "

"Ta cùng với Tiểu Át, bất tương dung "

"A "

"Tam ca, ta hôm nay muốn nói với ngươi những thứ này, là xem ở Tiểu Lộc mặt mũi.

Ngươi nếu thật yêu thích Tiểu Lộc, liền không thể tiếp tục chơi bởi lâu lỏng sống qua ngày, dù sao phải làm ra chút ít sự nghiệp, để cho nàng mắt nhìn thẳng ngươi.

Thật ra thì, Tiểu Lộc chưa chắc không thích ngươi.

Ngươi giúp nàng rất nhiều, nàng hỏi nào không biết chỉ là ngươi bộ dáng này, lại có nhà kia nữ nhi, sẽ cảm mến cùng ngươi đây

Người thường nói, nước chảy chỗ trũng, người thường đi chỗ cao. Ngươi ít nhất phải để cho Tiểu Lộc nhìn thấy hy vọng, nàng mới có thể thích ngươi."

"Ta, ta, ta. . ."

Hoàng Ái 'Ta' rồi nửa ngày, lại không nói ra lời.

Rất lâu, hắn ngẩng đầu lên, đưa mắt nhìn Cao Dư.

Ánh mắt vào lúc này, cũng biến thành trong suốt rất nhiều.

Hắn khẽ cắn răng, nhẹ giọng nói: "Kính xin Cửu ca, chỉ cho ta một con đường sáng."

Tại Cao Dư nói ra hắn và Yên Thanh 'Bất tương dung' thời điểm, Hoàng Ái liền mơ hồ đoán được Cao Dư thân phận. Y theo đến Cao Dư cách nói, Yên Thanh là người giang hồ, là thứ liều mạng; hắn và Yên Thanh bất tương dung, há chẳng phải là nói, hắn là Quan Gia người

Cao Dư nói: "Tam ca sai."

"Lời này hiểu thế nào "

"Không phải ta cho Tam ca chỉ rõ đường, mà là Tam ca ngươi, có thể giúp ta cái gì "

"Ta. . ."

Hoàng Ái đẩy lời đến bên mép, lại nói không nên lời đến.

Đúng vậy a, hắn có thể giúp đỡ Cao Dư cái gì

Luận quyền cước, Cao Dư bên cạnh Vũ Nhị, liền Tiểu Át Ca đều nói khó đối phó, một cái có thể đánh hắn 100 cái; luận tiền tài, Cao Dư không thiếu, tình thông hơn Đồ Thuật. Hoàng Ái quả thực là nghĩ không ra đến, hắn có cái gì năng lực cầm ra bản lĩnh, để cho Cao Dư coi trọng.

Cao Dư tắt đứng lên, "Ta đi về trước. . . Nếu không Tiểu Lộc cùng Nhị ca, đều sẽ nóng nảy."

Nói xong, hắn liền muốn đi trả tiền.

Hoàng Ái trong lúc bất chợt bắt lại Cao Dư tay áo, "Cửu ca, ngươi ban này thanh chủy thủ kia, có thể cho ta nhìn một chút không "

"Dao găm "

Cao Dư sững sờ, hồi phục lại ngồi xuống.

Một cái dao găm từ trong tay áo tuột xuống trong tay, hắn để lên bàn.

Chủy thủ này, là ban đầu hắn từ Quách Kinh trong tay chiếm được dao găm, bởi vì chém sắt như chém bùn, cho nên mang theo người.

Hoàng Ái thân thủ, cây chủy thủ cầm ở trong tay.

Hắn vuốt vuốt hai lần, ngón cái đè xuống banh hoàng, cây chủy thủ rút ra vỏ đến.

Cùng lúc đó, một khẩu phi đao cũng không âm thanh tuột xuống vào Cao Dư trong tay. . .

"Cửu ca đến Hàng Châu, chẳng lẽ là tìm đến nhiệt độ khác để cho nhiệt độ Ngũ ca sao "

"Nhiệt độ khắc để cho "

"Đây là nhiệt độ Ngũ ca vật phẩm tùy thân, xưng là hàn Cá chép lưỡi dao, là hán thích nhất vật phẩm

Không sai, đây chính là hàn Cá chép lưỡi dao. . . Cây chùy thủ này, lúc ban đầu là ta mở Cửu ca, chính là kia Phiên Giang Long mở nói mở đầu tại lần một tình cờ cơ hội, từ trong Tây hồ mò vớt đi ra. Năm ngoái ban đầu, nhiệt độ Ngũ ca sinh nhật, mở Cửu ca đem cây chùy thủ này làm lễ vật đưa cho nhiệt độ Ngũ ca. . . Ta sẽ không nhận sai, chùy thủ này vô vẫn là ta tại Quý Thị đảo đến vật phẩm, bởi vì này vô trên có cá chép đồ án, thêm nữa dao găm là dùng hàn sắt chế tạo, cho nên nhiệt độ Ngũ ca liền cho nó gọi là làm 'Hàn Cá chép lưỡi dao' .

Vật này, tại sao tại Cửu ca trong tay "

Có câu nói là, đập phá thiết hải vô mạch xử, đắc lai toàn bất phí công phu!

Cao Dư nghe, không khỏi trong lòng mừng như điên.

Hắn vẫn không biết chùy thủ này lai lịch, còn tưởng rằng là Quách Kinh toàn bộ, không nghĩ tới. . .

Nghĩ đến, là Quách Kinh coi trọng cái này dao găm, cái kia nhiệt độ khắc để cho vì lôi kéo hắn, vì vậy cây chùy thủ tặng cho rồi Quách Kinh.

Đi tới Hàng Châu lâu như vậy, rốt cuộc tìm được đột phá khẩu.

Cao Dư mạnh mẽ kèm chế nội tâm vui sướng, từ Hoàng Ái trong tay nhận lấy dao găm, trầm giọng nói: "Tam ca, kia nhiệt độ khắc để cho hôm nay ở chỗ nào "

"Nhiệt độ Ngũ ca. . . Ta cũng có đã lâu không gặp qua hắn.

Năm ngoái đấy hắn từng cùng ta ăn qua một lần rượu, nói muốn đi ra ngoài công cán, còn nói nếu là thành công, là hắn có thể trở thành chấp sự.

Ừ, Thanh Khê quán chấp sự!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Vụn vặt (1)

"Tam ca, không phải chấp sự sao "

Cao Dư từ Hoàng Ái trong giọng nói, nghe được đầu mối.

Hoàng Ái cười khổ nói: "Nur Cửu ca nói, hoàng tam chẳng qua chỉ là trong thành Hàng châu một cái nhân hán du côn, tuy có đưa qua Sơn Hồ chi danh, thật ra thì chỉ là khoe khoang mà thôi. Nếu không phải Trầm đại ca cùng mở Cửu ca giúp đỡ, sợ là liền Thanh Khê quán đều không vào được.

Hôm nay, ta tuy nói là một chấp sự, kì thực cũng là làm việc vặt.

Kia Thanh Khê trong quán thật chấp sự, chúng ta đều xưng là Đại chấp sự, mỗi người đều có bản lãnh. . .

Không đối gat Cửu ca, ta Trầm đại ca cùng mở Cửu ca, thật ra thì đều là Đại chấp sự. Sở dĩ, nhiệt độ Ngũ ca không quá chịu phục, cho là hắn tư cách càng già hơn, tại sao lại không làm được Đại chấp sự cho nên, hắn vẫn đang tìm cơ hội, muốn lập công thành Đại chấp sự."

"Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên, đều là Thanh Khê quán người "

"Ân!"

Mấy lời nói này, để cho Cao Dư nghe được rất nhiều nội dung, cho nên nói chuyện cũng trở nên càng thêm cẩn thận.

Cao Dư nói: "Người đã có Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên nâng đỡ, cũng không thể làm Đại chấp sự sao "

"Ha ha ha, Cửu ca nói đùa, kia Đại chấp sự nào có dễ dàng như vậy khi."

Hoàng Ái nói tới chỗ này, hướng về phía kiểm tra trái phải rồi hai mắt.

Trà tùy tiện bên trong không có người khác, chỉ có hai người bọn họ sáng sớm qua đây dùng trà.

Người hầu trà cùng tửu bảo cũng đều cách bọn họ thật xa, hơn nữa mỗi người bận rộn, căn bản không có lưu ý bọn họ bên này tình huống.

"Phải làm Đại chấp sự, liền muốn vào bọn họ dạy."

"Dạy "

"Thanh Khê quán chủ chuyện, tên là phương hướng bảy Phật, là Mục Châu Thanh Khê Huyện người, cũng là Minh Giáo Giáo Chúng.

Cửu ca, nghe nói qua Minh Giáo sao "

"Tự nhiên nghe qua."

"Minh Giáo tại Hàng Châu đẳng địa tín đồ rất nhiều, thế lực cũng rất lớn.

Thanh Khê quán nói một cách thẳng thừng, là bọn hắn hốt bạc chi địa. Ta nghe Trầm đại ca nói đến, đây Minh Giáo bên trong đẳng cấp sâm nghiêm. Hắn và mở Cửu ca cũng là hai năm trước mới có thể nhập phải Minh Giáo, sau đó thì phải phương hướng bảy Phật coi trọng, cho nên mới có hôm nay thành tựu.

Bọn họ cũng mời ta nhập giáo, có thể ta cảm thấy, dưới gầm trời này nào có ăn không ngồi rồi thức ăn

Người ta cho người chỗ tốt, nhất định là muốn người làm việc. Nếu không mà nói, lại sao có thể có thể tốn phí sức lực nâng đỡ người Cửu ca, người nói có đúng hay không đạo lý này."

"Không sai!"

Cao Dư gật đầu, biểu thị đồng ý.

"Trầm đại ca bọn họ vào dạy sau đó, có Thanh Khê quán ở phía sau nâng đỡ, cho nên mới năng lực nhanh chóng quật khởi.

Ta ngược lại không phải là nói Trầm đại ca tại sao, hắn gây gộc Vô Song, nhưng so với Tiểu Át Ca, lại không coi là cái gì. Đây trong thành Hàng châu, có năng lực nhiều người đi, Thiên hán có thể chiếm đoạt trong miếng ngói Từ năm ngoái có hai cái du côn sinh sự, kết quả cũng không lâu lắm liền bị quan địa phương bắt, vừa chết vừa trốn, hắn có thể đủ ở chính giữa miếng ngói Từ dùng bước. Mở Cửu ca tình huống, cũng như vậy.

Ngược lại ta là không quá yên tâm.

Hôm nay cảm người ta chỗ tốt, ngày mai không thể nói trước liền muốn thay người nhà bán mạng.

Ta bây giờ rất tốt, tại Thanh Khê quán dựa vào các khách nhân tiền thưởng, áo cơm không lo; Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên cũng nguyện ý giúp ta, sở dĩ ta cũng không sợ có người tìm ta phiền toái. Ta nguyện vọng lớn nhất, chính là góp đủ Tiền, tương lai có thể cưới được Tiểu Lộc."

Đây là một người bình thường, yêu cầu cơ bản nhất.

Cao Dư ngã không nghi ngờ Hoàng Ái mà nói, bởi vì từ trước hắn phản ứng đến xem, hắn đối với Tiểu Lộc, là sự thật yêu thích.

"Kia nhiệt độ khác để cho đi Biện Lương, rốt cuộc là làm gì "

"Cái này. . ." Hoàng Ái nói: "Không phải ta không chịu nói, là ta thật không rõ ràng.

Cửu ca, nhiệt độ Ngũ ca chẳng lẽ xảy ra chuyện "

Cao Dư nhìn đến Hoàng Ái, ánh mắt lấp lánh, khiến Hoàng Ái tâm lý có chút sợ hãi.

"Cửu ca, người chó có nhìn như vậy ta, ta là thật không biết."

Hắn nói tới chỗ này, trong lúc bất chợt tốt giống như nhớ ra cái gì đó, lại vội nói: "Đúng rồi, có một lần ta cùng với mở Cửu ca uống rượu, hắn ăn say sau đó, từng nói qua cái gì tại sao để cho nhiệt độ Ngũ ca đi, không để cho hắn đi. . . Còn nói, Ngũ ca nghênh phải Thánh Kinh, về sau là có thể vượt qua hắn. Lúc trước hắn nhiệt độ Ngũ ca không phải Đại chấp sự, hắn liền muốn nhượng bộ 3 phần, nếu là thật thành Đại chấp sự, vậy hắn về sau há chẳng phải là nhìn thấy nhiệt độ Ngũ ca, liền muốn đi vòng sao khi ta thì hiếu kỳ, liền hỏi hắn cái gì Thánh Kinh."

"Hắn nói thế nào "

"Hắn nói, hình như là cái gì Tây Hạ thương nhân, cái gì Đại Quang Minh Kinh, ngược lại ta nghe không hiểu lắm."

Cao Dư mi tâm súc động, loáng thoáng, suy nghĩ mình bạch ảo diệu trong đó.

Đại Quang Minh Kinh

Sợ nói chính là kia đồ bỏ Thánh Kinh đi.

Cao Dư nhớ, ban đầu hấn tại Biện Lương thăm vấn Quách Kinh thì, Quách Kinh nói, Cừu Diệu Pháp cùng người khác từng cùng một cái Tây Hạ thương nhân giao dịch, thật giống như mua rồi vật phẩm gì qua đây. Đương nhiên, Quách Kinh cũng không rõ ràng, lúc ấy Cừu Diệu Pháp rốt cuộc mua cái gì, chính là Cao Dư lại mơ hồ đoán ra, Cừu Diệu Pháp mua được vật phẩm, chính là hấn từ Cừu Diệu Pháp nơi đó chiếm được cuộn da dê trực.

Ừ, chính là cái kia bị Quang Âm Thiên thôn phệ sạch sẽ vật phẩm.

Vật kia, có ánh sáng Âm chi lực, chỉ sợ sẽ là Hoàng Ái theo như lời kia đồ bỏ 'Đại Quang Minh Kinh' đi.

Minh Giáo khởi nguyên từ Tây Vực, tại Lưỡng Tấn Nam Bắc triều thời kỳ tiến vào trung nguyên, thậm chí còn dẫn phát một hồi phật đạo trong lúc đó tranh đấu.

Hội Xương Pháp Nan thì, rất nhiều Minh Giáo tín đồ đem về Tây Vực.

Sau đó trải qua mấy trăm năm, Tây Vực Minh Giáo cùng Trung Nguyên Minh Giáo càng lúc càng xa.

Căn cứ vào Cao Dư tại Biện Lương tài liệu tra cứu đến xem, Tây Vực Minh Giáo làm tôn kính kinh điển, phần lớn đều là Hội Xương Pháp Nan sau đó, từ Trung Nguyên truyền lưu đến.

Thế thì, có phải hay không là cái bộ dáng này: Đông nam Minh Giáo có mưu đồ, nhưng là lại thiếu một kiện có thể chứng minh mình chính thống địa vị vật phẩm. Cho nên bọn họ tại Tây Vực tìm được kia « Đại Quang Minh Kinh », hy vọng dùng cái này đến hiện ra hấn chính thống!

Cao Dư đầu óc cấp tốc chuyển động, chải vuốt trong đó mạch lạc.

Hấn tại Biện Lương hiểu được Minh Giáo tin tức, đi tới Hàng Châu sau đó, tại trong phố xá nắm giữ tin tức, và từ Hoàng Ái trong miệng biết được tình huống. . . Tất cả vụn vặt tin tức suu tầm chung một chỗ, chậm rãi cắt tĩa ra một cái rõ ràng mạch lạc.

Ừ, chính là cái bộ dáng này!

"Cừu ca, Cừu ca "

"A "

Ngay tại Cao Dư trầm tư cực kỳ, Hoàng Ái tiếng gào, đem hấn đánh thức.

Hấn ngẩng đầu lên, nhìn Hoàng Ái liếc mắt, lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Tiểu Lộc đến rồi."

"Ừ"

Cao Dư nghe, nghiêng đầu hướng về phía cửa sổ nhìn ra ngoài, liền thấy Vũ Tùng cùng Tiểu Lộc từ ngõ hẻm bên trong đi ra đến.

"Nhị ca, ở đây!"

Cao Dư lộ ra thân đến, hướng Vũ Tùng hai người vẫy tay.

Bên kia, Vũ Tùng cùng Tiểu Lộc nhìn thấy Cao Dư cùng Hoàng Ái ngồi ở trong quán trà, cũng không hẹn mà cùng thở ra một hơi dài.

Tiểu Lộc lo lắng, Hoàng Ái sẽ tìm Cao Dư phiền toái; Vũ Tùng tất lo lắng, Cao Dư sẽ thu thập Hoàng Ái. . . Hấn đi theo Cao Dư thời gian không lâu, lại biết Cao Dư tổ chất thân thể, tuyệt không phải Hoàng Ái bậc này nhân hấn du còn năng lực đánh đồng với nhau. Nói nghe không trùng mà nói, Cao Dư tổ chất thân thể, thậm chí tỷ vô lỏng còn cường hấn hơn một ít, chỉ là hấn tính tình lười biếng, càng ăn không được khổ, lãng phí một cách vô ích hấn khí lực. . . Nhưng mà, Vũ Tùng biết rõ, Cao Dư mặc dù công phu quyền cước không cao lắm mình, cũng không phải Hoàng Ái có thể đối phó. Chớ đừng nói chi là, kia Cao Dư còn có một tay công phu âm khí, liền Vũ Tùng cũng không dám khinh thường.

Nếu Cao Dư cùng Hoàng Ái nổi lên va chạm, Vũ Tùng tin tưởng, Hoàng Ái kết quả nhất định thê thảm. . .

Hai người xuyên qua đường, liền đi tiến vào trà tùy tiện bên trong.

"Cừu ca, ngươi cùng Tam ca nói gì nữa "

Tiểu Lộc tại bên cạnh bàn ngồi xuống, nghi hoặc nhìn đến Cao Dư cùng Hoàng Ái.

Nàng có chút không biết, Cao Dư cùng Hoàng Ái rõ ràng là hai loại người, lại có chuyện gì đáng nói hơn nữa, một trò chuyện liền trò chuyện lâu như vậy.

"Há, ta cùng với Tam ca trò chuyện một ít Hàng Châu phong tình, đang nói ra tâm.

Người cũng biết, ta khi còn bé tại Hàng Châu cuộc sống qua. Lần này trở về, nghĩ đi khắp nơi đi, nhìn một chút, đáng tiếc đã cách nhiều năm, rất nhiều địa phương đều đã biến hóa xa lạ. Ban này Tam ca còn nói, nếu là có thể, hẳn nguyện ý làm ta dẫn đường đi."

"Có đúng không" Tiểu Lộc tròn to hai mắt, nghi hoặc nhìn về phía Hoàng Ái.

Liền thấy Hoàng Ái không ngừng bận rộn gặt đầu, cười nói: "Đúng vậy a, ban này Cửu ca nói với ta rồi rất nhiều địa phương, ta lại đều rất quen."

"Thật ra thì, ta cũng quen tất a."

Tiểu Lộc có chút mất hứng, quyết cái miệng nhỏ nhắn, gò lên hai gò má.

Tầm kia tròn vo khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn qua thật giống như một cái túi Tù, để cho Cao Dư không nhận được, lộ ra nụ cười. . .

Nha đầu này, cùng tiểu muội thật đúng là giống như!

Nhất là đây lúc tức giận sau khi, đều thích sưng mặt lên gò má, quả thực giống nhau như đúc.

"Ta cũng từ nhỏ tại Hàng Châu lớn lên, chung quanh đây cảnh vật, ta so với Tam ca còn phải quen thuộc, tại sao Cửu ca không tìm ta đây "

"Cái này. . ."

Cao Dư trong lúc nhất thời, không biết nên trả lời như thế nào rồi.

Lúc này, Hoàng Ái ở một bên nói: "Tiểu Lộc chó có hồ nháo, Cửu ca nói một vài chỗ, đường không dễ đi lắm."

"Nơi nào không dễ đi "

Hoàng Ái bị truy hỏi có chút á khẩu không trả lời được, vì vậy hướng về phía Cao Dư nhìn lại.

Cao Dư lúc này, lại linh quang chợt lóe, bật thốt lên: "Ngọc Hoàng Quan, ta nghe nói bên kia hôm nay, thật không an toàn."

VOTE (9-10), Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Tiểu Át hoài nghi (2)

"Ngọc Hoàng Quan "

"Ngọc Hoàng Quan!"

Hoàng Ái cùng Tiểu Lộc trầm miệng một lời.

Cao Dư tắt về mặt vô cùng kinh ngạc biểu tình nói: "Ngọc Hoàng Quan làm sao vậy "

Hoàng Ái trề miệng một cái, có chút do dự.

Ngược lại Tiểu Lộc nói: "Cửu ca, Ngọc Hoàng Quan bên kia, đúng là không quá an toàn, nghe nói quan địa phương chuyên môn phái người, thủ ở bên kia."

"Như vậy a. . ."

Cao Dư lộ ra vẻ thất vọng, "Năm đó phụ mẫu ta rời khỏi Hàng Châu trước, từng tại Ngọc Hoàng Quan thấp hương, khẩn cầu tu hành Đạo Tổ phù hộ.

Ta lần này qua đây, cũng là muốn thay cha mẹ thực hiện lời hứa."

"Thực hiện lời hứa a!" Tiểu Lộc ngoeo cổ, suy nghĩ một chút, hướng về phía Hoàng Ái nhìn.

Hoàng Ái vậy còn năng lực không biết Tiểu Lộc ý tưởng, vì vậy cười khổ nói: "Nếu Cửu ca muốn đi thực hiện lời hứa, đến lúc đó ta làm Cửu ca dẫn đường liền phải."

"Hừm, Tam ca nhận biết nhiều người, có thể chút ít nhiều phiền toái."

Tiểu Lộc cười trả lời, cũng để cho Hoàng Ái không nhìn được, thẳng sống lưng.

Suy nghĩ tỉ mỉ, ta thật giống như cũng không phải cái gì cũng sai sao. . .

+++++

Phụng bồi Cao Dư mưa thật nhiều cuộc sống nhu phẩm cần thiết, lại ăn chung cơm trưa, Hoàng Ái đi ngay Thanh Khê quán.

Trời tối sau đó, hần rời khỏi Thanh Khê quán, chạy thẳng tới nhìn tiên kiều.

Chạng vạng tối, Hằng Châu xuống một cơn mưa nhỏ, thiên khí thay đổi ướt sũng, có chút khó chịu.

Hoàng Ái trong tâm mất tiên kiều dưới dê trong tiệm cơm ngồi xuống, điểm bụng sắc nhọn cùng nấu ốc gạo, lại muốn một bình cây mơ ngâm rượu vàng, sau đó tự rót tự uống.

Ước chừng sau nửa giờ, Yến Thanh một thân tiểu trang phục, đi vào.

Sắc mặt hần không tốt lắm, sau khi ngồi xuống, ho khan không ngừng.

Hoàng Ái không khỏi khản trương, nhẹ giọng nói: "Tiểu Át Ca, người đây là tại sao "

"Thuốc nhanh ăn xong rồi."

"Ăn xong rồi, liền mua a."

"Thuốc này ăn nhiều, liền không có tác dụng."

Yến Thanh cười khổ nói: "Nếu không thể mau sớm tìm ra 100 năm sâm già làm thuốc dẫn đến, ta thương thể này, sợ là muốn không áp chế được."

Nghe lời này, Hoàng Ái căng thẳng trong lòng.

Hần vội nói: "Tiểu Át Ca chớ gấp, ta hôm nay đã nghe ngóng một ít tiếng gió.

Năm ngoái thì, Chu trong phủ làm trang hoàng, tìm bác Thổ Môn bên trong Trần Tam người què đi qua. Hần nhất định rõ ràng Chu phủ tình huống, ta đang nói rõ ngày đi tìm đến, nhìn một chút có thể hay không nghe được tin tức."

"Ồ kia trên thân Tiền đủ chưa "

"Được rồi!"

Hoàng Ái nghe cười một tiếng, nói: "Hôm nay phải không ít tiền thưởng, cộng thêm Tiểu Át Ca lúc trước cho, có mười mấy quan đi. . ."

Yến Thanh làm cho mình đầy một chén rượu, cười nói: "Thoạt nhìn, Tam ca hôm nay tâm tình không tệ."

"Cũng không thể coi là không tệ chứ."

Hoàng Ái suy nghĩ một chút, hít sâu một hơi nói: "Những tiền kia, là Vì Cao cho."

"Ừ"

"Hôm nay xế trưa, ta gặp phải hần."

"Hần làm khó dễ người sao "

"Vậy cũng được không có, chỉ là muốn ta giúp hần làm chút ít chuyện. . . Tiểu Át Ca, hần để cho ta dẫn hần đi Ngọc Hoàng Quan."

Yến Thanh tay run một cái, bất thành linh ngẩng đầu hướng về phía Hoàng Ái nhìn.

"Hắn đi Ngọc Hoàng Quan làm chi "

"Nói là đi thực hiện lời hứa, bắt quá ta cảm thấy, hắn không phải là lời thật."

Hoàng Ái bây giờ, đối với Cao Dư đã không có địch ý. Bắt quá, so sánh với Yến Thanh đến, hắn càng nghiêng về Yến Thanh, mà không phải là Cao Dư.

Hắn là du côn, cùng Yến Thanh nhận biết sớm.

Mà bây giờ, hắn biết Yến Thanh thân phận về sau, càng nhiều một phần kính trọng. Mà Cao Dư đây, theo Hoàng Ái, là người trong quan phủ. Thân phận hắn, cũng tạo cho hắn đối với Cao Dư sẽ sợ xa một chút, đối với Yến Thanh, càng thân cận hơn một chút.

"Vậy hắn đi Ngọc Hoàng Quan làm chi "

"Hắn không nói, nhưng mà ta cảm thấy, hắn chắc có cái khác mục đích."

Nói tới chỗ này, Hoàng Ái thấp giọng nói: "Tiểu Át Ca, ta cảm thấy người này, là người trong quan phủ."

"Có đúng không "

"Ừm"

"Người làm sao biết."

Hoàng Ái nói: "Bởi vì, hắn nói cho ta biết, Tiểu Át Ca thân phận."

"Thân phận ta "

Yến Thanh nhú mày lại, một đôi mày kiếm xoay thành một cái chữ xuyên. Hắn làm bộ như không thèm để ý bộ dáng, nói: "Ta thân phận gì."

"Hắn nói, Tiểu Át Ca là từ Lương Sơn đến."

Yến Thanh tâm lý, nhất thời run nhẹ.

Trong tay dưa, chợt quay tít một vòng, giống như cầm đao một dạng nắm trong tay.

Hoàng Ái cũng nhất thời khản trương, hắn biết rõ, trước mắt Tiểu Át Ca, có thể tuyệt đối không giống như hắn mặt ngoài nhìn tuấn mỹ thanh tú. Trong tay hắn tuy rằng chỉ lấy một chiếc dưa, nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần Yến Thanh suy đoán kia dưa cũng có thể biến thành lợi khí giết người.

"Người, không sợ ta "

"Sợ!"

"Vậy người còn dám tới tìm ta, hoàn nguyện ý giúp ta "

Hoàng Ái hít sâu một hơi, nói: "Tiểu Át Ca đem ta coi như bằng hữu, không có bởi vì ta hèn mọn, liền xem thường ta, hoàn nguyện ý giúp ta, vì ta xuất đầu. Hoàng tam tuy nói là một du côn, cũng không phải cái loại này không biết điều người. Tiểu Át Ca thấy ta, ta lại làm sao có thể vác Tiểu Át Ca mặc kệ cái khác người nói cái gì, trong lòng ta, Tiểu Át Ca vĩnh viễn là ta Tiểu Át Ca."

Yến Thanh, chậm rãi buông dưa xuống.

Nhìn đến Hoàng Ái ánh mắt, cũng theo đó biến hóa êm dịu rất nhiều.

Đã lâu, hắn thở ra một hơi dài nói: "Tam ca, người người này tuy nói bát vô lại, nhưng lại nói nghĩa khí."

Nói thật, lúc trước người nặc dù đã cứu mạng ta, nhưng cũng không có vào mắt ta. Sở dĩ ta giúp người, là bởi vì cảm thấy, người người này không xấu. . Bắt quá, người ban nãy nếu nói như vậy, vậy sau này, người chính là ta Yến Thanh bằng hữu, bạn tốt."

"Ân!"

Hoàng Ái kích động, gật đầu một cái.

"Tam ca, ta muốn người sẽ giúp ta một chuyện."

"Mời Tiểu Át Ca phân phó."

"Kia Vi Cao lai lịch, người biết không "

"Lúc trước, Thanh Khê quán bên kia cũng phải người nghe qua một ít, chỉ biết là hắn là mấy ngày trước đây mới đến Hàng Châu."

Theo Thanh Khê quán bên kia tin tức, hẳn trước kia tại Hàng Châu cuộc sống qua, ngụ ở vạn lòng lĩnh dưới Nhân Hiếu phường, sau đó liền dọn đi rồi Biện Lương. Thanh Khê quán cũng phải người đi Nhân Hiếu phường nghe qua, bất quá là năm đó Nhân Hiếu phường tại mười mấy năm trước trùng kiến, người bên trong đã sớm dời đi, sở dĩ không có ai biết năm đó tình huống, cũng không có ai nghe nói qua Vì Cao cái người này.

Thanh Khê quán còn phải người, đi Biện Lương hỏi thăm tin tức, nhưng trước mắt còn không tin tức."

"Vậy người biết được lúc trước ở tại Nhân Hiếu phường người sao "

"Ta suy nghĩ xem . . Đúng rồi, . . . Ta dễ dàng giống như nhớ, hẳn nói qua hẳn trước kia là ở tại Nhân Hiếu phường. Bất quá ta không quá năng lực xác định, muốn đi hỏi thăm một chút mới có thể biết. Tiểu Át Ca, chẳng lẽ kia Vì Cao có gì không đúng sao "

Yến Thanh ăn miếng rượu, cười lắc đầu một cái.

"Thật cũng không chỗ nào không bình thường, chẳng qua là ta cảm thấy, nếu hẳn rõ ràng như vậy ta lại lịch, ta nếu không là biết rõ lại lịch của hẳn, về sau lại giao thiệp với thi, sợ phải ăn thiệt thòi. Sở dĩ, tốt nhất biết rõ thân phận hẳn, lại tính toán sau.

Tam ca, người chính là kinh nghiệm thiếu.

Không thể hẳn nói cái gì chính là cái đó, có một số việc, nhất định phải mình nghe được, mới là thật."

Hoàng Ái nghe, không nén nổi lộ ra thẹn sắc.

Hắn tao liễu tao đầu, nói: "Nếu không phải Tiểu Át Ca nhắc nhở, ta còn thật không biết, sẽ có nhiều như vậy con đường."

"Còn nữa, người đi tìm Trần Tam người què thời điểm, tốt nhất là mang ta lên."

"A "

"Người người này, dài một mở tinh tế mặt, kì thực hồ đồ chặt.

Ta phải muốn đi theo người, tránh cho người đến lúc đó có sơ hở. Tam ca, đừng xem người tước hiệu qua Sơn Hồ, có thể đây kinh nghiệm giang hồ, thật sự là quá ít. Ngày khác nếu thật muốn lăn lộn giang hồ, nhất định sẽ bị người lừa gạt thê thảm, về sau phải cẩn thận nhiều hơn."

Yến Thanh nói xong, bưng chén lên, nhấp một miếng rượu.

Cặp kia tình lượng con người, lại quay tròn lớn vồn, cũng không biết hẳn vào giờ phút này, đến tột cùng đang suy nghĩ chuyện gì. . .

VOTE (9-10), Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Ngọc Hoàng trên núi Ngọc Hoàng Quan

Ngọc Hoàng núi, vị trí Tây Hồ cùng sông Tiền Đường trong lúc đó.

Bởi vì sơn thể nhìn về nơi xa như Cự Long nằm ngang, oai hùng tuần pháp, cho nên lại tên Long Sơn.

Hồ núi không khoát, Giang Thiên mệnh mộng, cảnh giới tráng vĩ cao xa, sở dĩ lại có 'Vạn Sơn Chi Tổ' cách nói. Nó cùng Phượng Hoàng núi đầu đuôi liên kết, gió thổi mây vờn, nếu rồng bay phượng múa, cảnh sắc cực kỳ đồ sộ, sở dĩ tại thành Hàng Châu vô cùng thanh danh.

Ngọc Hoàng Quan, liền tọa lạc ở đây Ngọc Hoàng Sơn Nam chân núi.

Cao Dư dọn vào Lục Trúc hạng sau đó, thay đổi lúc trước nói phách lối tác phong, bắt đầu biến hóa đề điều.

Thanh Khê quán cũng đi thiếu, thậm chí ngay cả miếng ngói Từ cũng không thường đi. . .

Hắn sẽ đi lang thang khắp nơi, cũng thỉnh thoảng chơi thuyền Tây Hồ. Hoặc là đi tới tại Cô chân núi thường thức Tây Hồ cảnh sắc, cũng biết chạy đi Tê Hà trên núi tìm u thám hiểm, một bộ trở lại chốn cũ bộ dáng.

Tại dọn vào Lục Trúc hạng sau đó ngày thứ năm, Hoàng Ái tìm tới cửa.

"Cửu ca muốn đi Ngọc Hoàng Quan sao "

"Hôm nay "

"Đúng vậy a, ta nghe Trầm đại ca nói, hần hôm nay sẽ ở Ngọc Hoàng Quan bên kia, cho nên muốn đến mang Cửu ca đi, năng lực chút ít nhiều phiền toái."

Căn cứ vào Cao Dur hiểu rõ, quan địa phương đối với Ngọc Hoàng Quan theo dõi, đã buông lỏng rất nhiều.

Cho dù, khoảng cách Yên Thanh lần trước đi tới Ngọc Hoàng Quan, cũng trôi qua rất lâu rồi. Yên Thanh dấu vết hoàn toàn không có, quan địa phương lại sao có thể năng lực vẫn luôn đem sự chú ý đặt ở trong đạo quan cho dù Chu hồ vẫn là Hàng Châu Thông Phán, cũng phải suy tính một chút, trong này ảnh hưởng.

Nghe nói, lúc trước đóng trú Ngọc Hoàng Quan sai dịch, phần lớn đều đã rút về Hàng Châu.

Còn lại mấy cái sai dịch, cũng nhiều là vì ứng phó.

Từ nhìn bề ngoài, nguy hiểm đã qua.

Nhưng Cao Dur hôm nay nghe Hoàng Ái vừa nói như thế, cũng biết nguy hiểm như cũ tồn tại.

Chỉ bất quá đối phương đối một loại phương thức, từ Minh chuyển vào Âm, rút về sai dịch, lại trong bóng tối sai rồi Thanh Khê quán người. . .

Cao Dur làm ra một bộ cân nhắc sắc, suy nghĩ một chút nói: "Nếu như thế, chúng ta đi đi một chút đi."

Hắn hỏi Vũ Tùng, có nguyện ý hay không cùng hắn cùng đi Ngọc Hoàng núi.

Vũ Tùng lại hứng thú không lớn, cự tuyệt Cao Dur mời.

Tả hữu có Hoàng Ái tiếp theo, cũng sẽ không có chuyện gì. . . Cao Dur liền đổi một bộ quần áo, thân nhiên cùng Hoàng Ái đi ra thành Hàng Châu.

Dọc theo đường núi mà đi, chỉ chốc lát sau, Hoàng Ái liền thờ hồng học, đầu đầy mồ hôi.

"Tam ca thân thể này, có thể hư không rất đi."

"Đây trời nóng bức, nếu không phải là theo Cửu ca đến, ai sẽ chạy tới leo núi

Cửu ca, chúng ta ở trước mặt nghỉ một lát, uống miếng nước lại đi đi. Cửu ca người xem thư sinh yếu ớt, có thể thân thể này, khi thật là mạnh mẽ rất đi. Ta đây coi như là không tệ, vẫn có chút cổ hết sức. Có thể Cửu ca xem ra, lại dễ dàng chật."

"Hừm, ta tại Biện Lương thì, từng bái Đại Tướng quốc tự Trường Lão Vi Sư, học qua một ít cường thân kiện thể chi pháp."

"Đại Tướng quốc tự ta ngược lại thật ra nghe nói qua, thật giống như rất lớn."

"Ha ha, ngày khác nếu Tam ca đến Biện Lương mà nói, ta nhất định sẽ chiêu đãi ngươi."

"Kia, thì đa tạ Cửu ca rồi."

Hoàng Ái thu hồi bình nước, đứng lên nói: "Cửu ca, chúng ta tiếp tục đi thôi."

"Tốt !"

"Cửu ca, người ở đây Đại Tướng quốc tự, học được cái gì cường thân kiện thể chi pháp đây "

"Há, là Đại Tướng quốc tự hàng long phục hồ cộc.

Vốn là, Trường Lão muốn truyền cho ta Kim Cương phục ma công, nhưng ta thật sự là chịu không nổi kia khổ, chỉ học được hai bộ Thung Pháp, liền không có luyện tiếp nữa."

"Kim Cương phục ma công nghe vào rất lợi hại a."

"Đúng vậy a, dạy ta Thung Pháp Trường Lão nói, cái kia vốn là Ngũ đài sơn Bát Truyện Chi Bí.

Hắn là xem ta có tuệ căn, cho nên mới thu ta vào môn hạ. Kết quả, ta đúng là cái không có ý chí tiến thủ, cũng để cho hắn phi thường thất vọng."

"Lại không biết, là vị trưởng lão nào "

"Chính là Đại Tướng quốc tự, Trí Thâm Trưởng Lão."

Hoàng Ái nhìn như tùy ý hỏi thăm, lại đem Cao Dư mà nói, vừng vàng ghi tạc tâm lý.

Sáng sớm từ trong thành Hàng châu đi ra, sau đó bỏ nửa ngày núi, ước chừng tại giữa trưa sau đó, hai người liền đi tới Ngọc Hoàng Quan.

Đứng ở đỉnh núi, bên trong xem hồ Tây Tử, bên ngoài ngắm sông Tiền Đường.

Gió núi từ từ, cực kỳ mát mẻ.

"Đáng tiếc chúng ta đến sớm, nếu như đến mười sáu tháng tám kia mấy ngày, liền có thể nhìn thấy sông Tiền Đường triều, mới là thật cái đồ sộ."

"Hừm, ta biết."

Cao Dư tại Hàng Châu ở ba năm, đương nhiên xem qua Tiền sông triều.

Hắn lúc này, lòng có chút không yên, ánh mắt rơi vào cách đó không xa, tòa kia tại bóng cây xanh râm mát vồn quanh trong, hơi có vẻ tàn phế đạo quan đồ nát.

Đó chính là Ngọc Hoàng Quan!

Một tòa cũng không phải là rất hùng vĩ, cũng không phải rất nổi danh Đạo Quan.

Chính là tại trong đạo quan này, hắn sinh sống ròng rã ba năm, cũng là hắn thời niên thiếu, vui sướng nhất đứng đầu không buồn không lo ba năm.

"Đó chính là Ngọc Hoàng Quan sao "

"Đúng vậy a, Cửu ca chưa từng tới sao "

"Ta ngược lại thật ra thật chưa có tới, chỉ nghe mẫu thân nói qua."

Hoàng Ái ánh mắt chớp động, cười nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta vào đi thôi."

"Tốt !"

Nho nhỏ Ngọc Hoàng Quan, xung quanh lại có chút náo nhiệt.

Đạo Quan bên ngoài, có 4 5 cái lái buôn bộ dáng hán tử, đang ngồi ở bên trong bóng râm, vừa nói chuyện, trò chuyện.

Tuy rằng bọn họ là lái buôn trang phục, nhưng khi nhìn bọn họ bộ dáng, cũng biết là nhân hán du côn. Đừng hỏi Cao Dư làm sao biết, hắn thấy thêm loại này nhân hán. Nhân hán cùng lái buôn, tại cử chỉ bên trên, khác biệt rất lớn, nhìn kỹ là có thể nhận.

"Trần đại ca, ta tới thăm ngươi!"

Hoàng Ái hướng về phía từng cái một Tử không cao, lại có vẻ rất vai u thịt bắp khô ngô hán tử hô.

Hán tử kia nhìn thấy Hoàng Ái sững sờ, chợt đứng lên, cười mắng: "Tam ca thật hăng hái, đây trời nóng bức, tại sao lên núi "

"Há, một người bạn, đến Ngọc Hoàng Quan thấp hương thực hiện lời hứa, ta liền dẫn hắn đến rồi."

"Đến Ngọc Hoàng Quan "

Hán tử nghe, nhất thời lộ ra vẻ cảnh giác.

Hắn nhìn về phía đứng sau lưng Hoàng Ái Cao Dư, con mắt hí thành một khe hở.

"Đúng vậy a, vị bằng hữu này, là ta tại Thanh Khê quán nhận biết, Đồ Thuật cao minh.

Hắn thuở thiếu thời theo cha mẹ đi tới Biện Lương, lần này trở về, chính là là mẫu thân hắn thực hiện lời hứa đến. . . Cửu ca, ta tới vì ngươi giới thiệu, đây là ta Trần đại ca; đây là Vi Cửu ca, Biện Lương đến Khách quý, tại Thanh Khê quán có thể thắng không ít Tiền."

Trần Cương nghe Cao Dư tên, không khỏi sững sốt một chút.

Hắn vô cùng kinh ngạc hướng về phía Hoàng Ái nhìn, bởi vì trước đó vài ngày, Hoàng Ái còn tìm hắn giúp đỡ, muốn thu thập Cao Dư, bị hắn cự tuyệt

rồi.

Làm sao. . .

Hơn nữa, hắn cũng biết 'Cửu ca' người, nghe nói phương hướng Thất gia đối với hắn rất coi trọng.

Hắn sao lại tới đây còn chạy tới Ngọc Hoàng Quan thấp hương hắn cùng với kia mất tích một thanh đạo nhân, có quan hệ hay không đây

Liên tiếp nghi vấn, tại Trầm Cương trong lòng dâng lên.

Hắn đang muốn hỏi lại, lại nghe Cao Dư một bên không nhịn được nói: "Tam ca, nói xong chưa

Ta thấp hương còn nguyên, còn muốn sớm đi trở về. Ở đây không có thứ gì, quả thực vô vị chết. . ."

"Đại ca, vậy ta mang Cửu ca đi vào trước "

" Tốt !"

Trầm Cương suy nghĩ một chút, liền gật đầu đáp ứng.

Hoàng Ái tất cười chạy tới Cao Dư bên người, mang theo hắn hướng Ngọc Hoàng Quan bên trong đi tới.

Trầm Cương nhìn đến Cao Dư bóng lưng, cũng lộ ra vẻ nghi hoặc. Hắn vẫy tay, đem một cái nhân hắn kêu đến, nhẹ giọng nói: "Làm sao, nhìn người, quen biết sao "

"Không nhận biết!"

Nhân hắn trà trộn tại hạ miếng ngồi Từ du côn, từng gặp Cao Dư.

Hắn nhẹ giọng nói: "So với hắn kia một trong sạch tiểu tạp mao cao hơn một cái đầu có thừa, hơn nữa cũng cường tráng rất nhiều.

Dài. . . Nhìn thế nào đi vậy không quá giống nhau, máu chốt là kia tiểu tạp mao, thế nào có hắn bên kia khí chất, vừa nhìn đã biết là quý nhân."

Trầm Cương nhíu mày lại, gật đầu một cái.

Bất quá, hắn còn là không quá yên tâm nói ra: "Đi vào, nhìn thêm chút nữa."

VOTE (9-10), Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Diệu Nhân (2)

"Cửu ca, có người theo dõi."

Ngọc Hoàng Quan bên trong, Ngọc Hoàng trong đại điện, Cao Dư thần sắc trang trọng nghiêm túc, đốt lên ba cây bình an hương thơm.

Tại Đạo Giáo trong, ba cây hương thơm song song đốt, khoảng thời gian giống nhau, có thể gọi là bình an hương thơm. Hắn quỳ gối trước tượng thần, nhắm mắt lại, yên lặng ở trong lòng khẩn cầu.

"Sư phụ, nếu người trên trời có linh, phù hộ ta sớm ngày tìm ra thù đạo nhân, báo thù cho người tuyệt hận.

Lữ Quan Chủ, ta biết người nhất định không cam lòng. Yên tâm, ta sẽ tìm được những người đó, cho các người báo thù. . ."

Lữ Quan Chủ, chính là Ngọc Hoàng Quan Quan Chủ Lữ Thái Xung.

Cao Dư đối với hắn ẩn tượng không thật là tốt, cay nghiệt mà thấy nhỏ tức giận. Ban đầu hắn và sư phụ ở chỗ này ngủ lại chùa khác, Lữ Thái Xung

thường cho mặt bọn họ sắc xem. Bất quá, vật đổi sao dời, bất kể nói thế nào, Lữ Thái Xung sư đồ đều là bởi vì hấn sư đồ mà chết.

Về tình về lý, hấn là Lữ Thái Xung sư đồ báo thù, cũng hợp tình hợp lý.

"Ồ "

Ngay tại Cao Dư đứng đây, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, bỗng nhiên dừng bước.

Từ lần trước tại Khai Phong phủ thôn phệ Thánh Kinh sau đó, vẫn trầm tĩnh ngủ không tỉnh Quang Âm Thiền, trong lúc bất chợt truyền tới một hồi dị động.

Lấy Cao Dư đối với Quang Âm Thiền hiểu rõ, không lợi lộc không dậy sớm.

Nó lúc này tỉnh lại, nhất định là phát hiện gì rồi thú vị đồ vật.

Hoàng Ái đi tới, ghé vào lỗ tai hấn thấp giọng nhắc nhở.

Cao Dư nhìn hấn một cái, đồng thời khước mắt liếc qua hướng về phía bên ngoài đại điện quét tới, liền thấy một cái nhân hấn đang ở bên ngoài đứng đưa.

"Hấn gọi Nguru Nhị, tước hiệu quý kiến sâu, là dưới miếng ngói Từ nổi danh du côn."

Nguru Nhị

Cao Dư trong lòng khẽ động, nhẹ nhàng gõ đầu.

Cái người này, hấn có ấn tượng.

Lúc trước sư phụ cùng hấn trà trộn tại hạ miếng ngói giờ Tý sau khi, từng cùng đây Nguru Nhị đánh qua một lần qua lại. Quý kiến sâu, không phải nói hấn lợi hại đến mức nào bản lãnh, mà là nói cái tên này vô lại, ngay cả quý thấy đều rầu rĩ, không thể làm gì được hấn.

Lúc đó hấn chạy đến sư phụ gian hàng trước người già bị đụng, kết quả bị sư phụ thu thập thật thảm.

Trương Hoài Thanh bản lãnh, không chỉ có riêng là kiếm pháp cao thâm. Hấn từ có một bộ Kỳ Môn Thuật, khiến Nguru Nhị lúc ấy khổ không thể tả.

Cũng là tại lần đó sau đó, Nguru Nhị cũng không dám trêu chọc hấn sư đồ.

Cao Dư nói: "Người này theo dõi ta làm chi "

"Không biết. . . Cần phải ta đem hấn đuổi đi "

"Đuổi hấn làm cái gì, thật giống như ta chốt dạ tựa như. Hấn nếu là ưa thích tiếp theo, sẽ để cho hấn tiếp theo, ta há lại sẽ sợ hấn "

Cao Dư đang khi nói chuyện, đã tìm được Quang Âm Thiền cảm thấy hứng thú sự vật.

Đó là. . . Một cây Đồng Thụ

Cao Dư có chút ấn tượng, đây Đồng Thụ hình như là Ngọc Hoàng Quan toàn bộ, Lữ Thái Xung xưng là sinh tử Thụ. Bởi vì này Đồng Thụ một nửa cành lá sum xuê, một nửa chính là khô chết. Cao Dư nhớ, sư phụ từng nói, vật này có chút Tà Tính, tốt nhất đừng thả ở trong đại điện, sẽ đưa tới tai họa. Chính là Lữ Thái Xung lại không nghe, ngược lại nói sư phụ là tà thuyết mê hoặc người khác, mưu đồ Đồng Thụ.

Ở đó sau đó, sư phụ sẽ không nói tới chuyện này nữa.

Đồng Thụ liền đưa vào thần án dưới, bởi vì khói xông lửa đốt, hiện ra một loại ánh sáng kỳ dị.

Chỉ có điều, hôm nay Đồng Thụ, lại bị người sắp xếp đặt ở trong góc, không chừng có người biết được, đây Đồng Thụ lai lịch.

Quang Âm Thiền nếu đối với nó sinh ra hứng thú, vậy thì đại biểu, đây Đồng Thụ lai lịch bất phạm.

Cao Dư có chút do dự, bởi vì hấn không biết, làm như thế nào đi lấy đi Đồng Thụ. Nếu là như thế đi tới lấy đi, cũng quá bất mắt, rất dễ dàng bị người hoài nghi. Cũng không lấy đi. . . Theo Quang Âm Thiền tính tình, nó hợp ý đồ vật, làm sao có thể bỏ qua

Quang Âm Thiền a Quang Âm Thiền, người thật đúng là cho ta đưa ra một câu đố khó.

"Cửu ca, người này tiếp theo, quá xui, ta đi hỏi một chút."

Cao Dư mặc dù không để ý Nguru Nhị tồn tại, chính là Hoàng Ái nhưng có chút chán ngán.

Bởi vì đây Nguru Nhị thanh danh quá thú, để cho người ta e sợ cho tránh không kịp. Mặc dù biết, đây Nguru Nhị đi vào là phụng Trầm Cương mệnh

lệnh, chính là Hoàng Ái đây tâm lý, vẫn còn có chút mất hứng. Hắn cảm thấy, Trầm Cương làm như vậy, quá không nể mặt hắn.

Hoàng Ái nói xong, trực tiếp từ đi ra ngoài.

Cao Dư tất nhìn như đi lang thang một dạng, ở trong đại điện đi loanh quanh, đi tới trong góc.

Bốn bề vắng lặng, hắn khom người liền nhặt lên Đồng Thụ.

Kia Đồng Thụ trên hiện đầy tro bụi, còn treo móc mạng nhện. Chỉ là, không đợi hắn trừ tro bụi cùng mạng nhện, Đồng Thụ liền quý dị biến mất.

Không sai, chính là hư không tiêu thất!

Đem Cao Dư sợ hết hồn, nhất thời ngẩn ra.

Hắn nhìn mình tay, trên tay còn dính tro bụi, lộ vẻ tàn phá mạng nhện. . .

Chuyện gì xảy ra

Cao Dư có chút ngẩn ra, không nhìn được dùng sức lắc đầu.

Lúc này, Hoàng Ái từ bên ngoài đi tới, nhìn thấy Cao Dư đứng ở đại điện trong góc, cúi đầu nhìn đến tay hắn sừng sờ.

"Cửu ca, làm sao vậy "

"Ồ. . . Không có gì!"

Cao Dư nghe được Hoàng Ái tiếng gào, không ngừng bận rộn tỉnh hồn lại.

Hắn nhìn một chút trên tay tro bụi, rồi sau đó làm ra một bộ chê bộ đáng nói: "Ồ đây bao lâu không có ai quét dọn, thật là bẩn chết.

Nếu không phải mẫu thân để cho ta tới thực hiện lời hứa, ta tuyệt sẽ không qua đây.

Đi đi đi, chúng ta rồi đi nơi này. . . Khắp nơi đều là tro bụi, sau khi trở về, nhất định phải cực kỳ tắm mới được."

Hoàng Ái cười nói: "Cửu ca nói là, ở đây xác thực rất lâu không có ai quét dọn.

Sở dĩ lúc trước Cửu ca nói muốn tới thấp hương thực hiện lời hứa, ta đều muốn ngăn trở. . . Từ năm trước đến bây giờ, có một năm không có ai quét dọn qua rồi."

Cao Dư từ da hồ bách nạp trong túi, lấy ra một khăn tay vuông, cầm trên tay tro bụi lau sạch.

Đồng Thụ mất tích, hắn là cùng Quang Âm Thiền có liên quan.

Mặc dù không biết Quang Âm Thiền là làm sao lấy đi Đồng Thụ, nhưng trước mắt mà nói, đều không phải là kiểm tra thời điểm. Hắn lần này tới Ngọc Hoàng Quan, là muốn cho sư phụ thấp hương. Mà nay, hương thơm đã đốt, chôn củ cũng trọng du rồi, là thời điểm rồi đi.

"Chúng ta đi thôi."

Cao Dư hít sâu một hơi, để cho tâm tình bình phục lại, mà xong cùng Hoàng Ái gọi một tiếng, đi ra Ngọc Hoàng đại điện.

Nhưng ngay khi hai bọn họ đi ra đại điện thời điểm, lại thấy một đạo nhân từ Ngọc Hoàng Quan bên ngoài sơn môn đi tới. Trầm Cương đi theo đạo nhân kia sau lưng, thái độ lộ ra cực kỳ cung kính. Đạo nhân lúc đi tới sau khi, vừa vịn cùng Cao Dư đối mặt.

Nhìn thấy đạo nhân kia, Cao Dư ngẩn ra, chợt tức giận trong lòng.

Diệu Nhân!

Thù đạo nhân tiểu đồ đệ.

Hắn liếc mắt một cái liền nhận ra đạo nhân kia thân phận, theo bản năng nắm chặt quả đấm.

Cũng may, Hoàng Ái tại trước người hắn, chặn lại thân thể hắn. Cao Dư chợt tỉnh táo lại, chậm rãi buông lỏng quả đấm. . .

Cao Dư nhìn Diệu Nhân, Diệu Nhân cũng tại thấy hắn.

Hắn hôm nay là thuận đường đến Ngọc Hoàng Quan, nghe Trầm Cương nói, có người ở bên trong thấp hương, sở dĩ mang theo Trầm Cương đi vào kiểm tra.

Ừm!

Không nhận biết, nhưng thật giống như lại có chút quen mắt.

Bất quá Diệu Nhân có thể xác định, hắc hắc là lần đầu tiên nhìn thấy Cao Dư.

Cảm tạ Quang Âm Thiên mấy lần đối với Cao Dư cải tạo, không những đem hắc ngũ quan làm điều chỉnh, thể trạng và khí chất cũng xảy ra biến hóa rất lớn. Thêm nữa Cao Dư một năm qua này tao ngộ rất nhiều chuyện, cùng năm đó tiểu đạo sĩ, quả thực như hai người khác nhau.

Đúng như Ma Bà Tử nói, chỉ cần hắc một ít bệnh vật không lộ ra đến, coi như là Ma Bà Tử, cũng nhận không ra hắc.

"Tiểu Đê bá kiến Diệu Nhân đạo trưởng."

Hoàng Ái tại Thanh Khê quán làm việc, tự nhiên gặp rồi Diệu Nhân.

Hắc biết rõ, đây Diệu Nhân tại Thanh Khê trong quán, địa vị rất cao.

Không thấy Trầm Cương đều theo sau lưng hắc, hiển nhiên thật giống như cháu trai một dạng. . . Rất rõ ràng, đây Diệu Nhân địa vị, tuyệt đối cao hơn Trầm Cương.

VOTE (9-10), Kim đậu, Nguyệt phiếu đề ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Sinh tử Thụ (1)

Diệu Nhân không có để ý Hoàng Ái, ánh mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Cao Dư.

Cao Dư tất toát ra vẻ nghi hoặc, nhìn Diệu Nhân liếc mắt, tự mình hướng bên ngoài sơn môn đi.

Trong phút chốc, Diệu Nhân sau lưng Trầm Cương cùng người khác, đều hiện ra rất khẩn trương, theo bản năng lùi về sau nửa bước, tay lặng lẽ đặt ở bên hông.

Cao Dư cùng Diệu Nhân, gặp thoáng qua.

Hắc đi tới trước sơn môn, dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn đến Hoàng Ái nói: "Tam ca, ngớ ra làm chi, đi a."

"Há, tới ngay."

Hoàng Ái vội vàng trả lời đáp một tiếng, len lén nhìn về phía Diệu Nhân.

Liền thấy Diệu Nhân bất động thanh sắc hướng hắc gật đầu một cái, Hoàng Ái lập tức hiểu ý.

Hắc và Trầm Cương lên tiếng chào, liền vội vã chạy tới Cao Dư bên cạnh.

"Lê mê làm chi, chúng ta còn phải sớm hơn điểm xuống núi đi."

"Vâng vâng vâng, ban này đây không phải là gặp người quen sao."

"Người quen người nói thế nào Ngưu Tị Tử lão đạo sao lên lút thậm thụt, nhìn đến liền không phải là cái người gì tốt, về sau bớt tiếp xúc."

". . ."

Cao Dư cùng Hoàng Ái vừa đi vừa nói, dần dần đi xa.

Bất quá hai người nói chuyện với nhau âm thanh, lại rõ ràng truyền vào Diệu Nhân cùng Trầm Cương chờ trong tai người.

Diệu Nhân mặt, kéo lão trường.

Mà Trầm Cương cùng người khác tất cố nén, buồn cười lại không dám cười.

"Ban nầy người kia, đây Thanh Khê quán thủ đoạn "

"Vâng, hấn gọi Hoàng Ái, tại Thanh Khê quán làm một cái tiểu chấp sự."

"Ngày mai để cho hấn qua đây thấy ta, ta có lời muốn hỏi hấn."

Diệu Nhân chẳng qua là cảm thấy Cao Dư khá quen, nhưng cũng không nhớ ra được trải qua.

Bất quá, chỉ cần là đến Ngọc Hoàng Quan người, hấn đều phải cẩn thận một chút, chứ đừng nói là một cái nhìn quen mắt người. Trầm Cương vội vàng khom người đáp ứng, phụng bồi Diệu Nhân đi vào Ngọc Hoàng Quan. Đây Diệu Nhân tại Ngọc Hoàng Quan cũng cuộc sống qua một ít thời gian, đối với nơi này từng ngọn cây cọng cỏ, đều rất rõ. Sở dĩ, hấn quen việc dễ làm tại Ngọc Hoàng Quan bên trong dạo qua một vòng, không có phát hiện gì, liền xoay người rời khỏi.

Đến tốt cùng là ở nơi nào gặp qua người kia đây

Tại sao, sẽ cảm thấy nhìn quen mắt đây

Đi về trên đường, Diệu Nhân vừa đi vừa suy tư, lại không nghĩ ra một cái đầu mối đến. . .

+

Rời khỏi Ngọc Hoàng Quan, Cao Dư thở phào nhẹ nhõm.

Gió núi thổi qua, sau lưng lạnh lẽo, nguyên lai mới vừa rời kia phiền khổ thời gian, mồ hôi lạnh đã ướt đầm rồi áo trong. Cũng may mắn là mùa hè nóng bức, sở dĩ hấn ướt áo chẳng có gì lạ. Không thấy kia Hoàng Ái đâu đây mồ hôi, càng không có sinh ra hoài nghi.

Ban nầy hấn và Diệu Nhân gặp thoáng qua thời điểm, có một loại muốn giết chết đối phương xúc động.

Bất quá, hấn cuối cùng vẫn là nhịn được!

Bởi vì hấn biết rõ, cho dù động thủ, phần thắng cũng không nhiều.

Kia Diệu Nhân tinh thông kiếm thuật, công phu quyền cước hơn người.

Sư phụ lúc còn sống từng nói, hấn luyện là hoành luyện công phu, không giống bình thường.

Như thường thủ đoạn công kích rất khó có hiệu quả, nhất định phải có sắc bén vũ khí mới có thể tạo thành tổn thương. Cao Dư trong tay có hãn Cá chép lưỡi dao, năng lực chém sát như chém bùn. Có thể hay bên người thân còn có Trầm Cương cùng người khác đi theo, sở dĩ thật động thủ mà nói, vô cùng nguy hiểm.

Cao Dư cho tới bây giờ thì không phải cái loại này lỗ mạng người.

Biết rõ không thể làm mà thôi, là ngu xuẩn. . . Sở dĩ, hấn chỉ có thể mạnh mẽ nhẫn nại.

Cũng may, hấn gặp được Diệu Nhân, cũng biết Diệu Nhân mà nay, ngay tại Hàng Châu, sẽ ở đó Thanh Khê quán, cũng liền tăng lên cơ hội.

Ta ngoài sáng không giết chết ngươi, trong tối còn giết không được ngươi sao

"Cửu ca, ngươi chậm một chút a."

Hoàng Ái sau lưng hấn, cao giọng gào thét.

Cao Dư lúc này mới dừng lại bước chân, nhìn Hoàng Ái liếc mắt, đột nhiên mỉm cười nói: "Tại sao, ban nầy đạo sĩ kia, còn có phân phó "

Hoàng Ái cũng dừng lại, diu dờ ven đường cây bách.

Hấn nghe Cao Dư câu hỏi, trước tiên sững sờ, toàn tức nói: "Cũng biết không gat được Cửu ca.

Bất quá, hấn mặc dù không có cho ta dặn dò gì, nhưng nghĩ đến, nhất định sẽ tìm ta đi qua câu hỏi. Cho dù, đây Ngọc Hoàng Quan là đất thị phi, Cửu ca chạy đi tới bên này, hấn nhất định sẽ sinh ra hoài nghi. Đến lúc đó, một phen vận hội là không thể thiếu."

"Người kia, là ai "

"Diệu Nhân, là cái xuất gia đạo sĩ.

Ta cũng không rõ lắm lai lịch của hắn, chỉ biết là Thất ca mấy ngày trước đây rời đi Hàng Châu, hắn và một người khác tiếp quản Thanh Khê quán."

"Một người khác "

"Hừm, cũng là một đạo sĩ, thật giống như kêu cái gì hay trong sạch, là vừa mới đạo sĩ kia sư huynh."

"Người gặp qua "

"Cái này Diệu Nhân ngược lại không thường gặp, bất quá hay trong sạch lại thường thường thấy."

Hắn sẽ ở lâu ba chơi đùa thắng quan đồ, lại đánh cược rất lớn. Ta phải nói, người kia đáng về này đạo sĩ, háo sắc chặt. . . Đã nhiều ngày, Thanh Khê quán lục sự nhóm bị hắn gieo họa không ít, hoàn mỹ kỳ danh viết là truyền đạo khai quang, cũng không biết tính toán cái gì đạo sĩ."

Thù đạo nhân bốn tên học trò, hay nói tâm tới kiên định.

Còn lại ba tên học trò, hay trong sạch Diệu Pháp là quý còn hơn cả sắc quý, mà Diệu Nhân sao. . . Là cái lão đạo, tửu quý.

Cao Dur cùng bọn họ tiếp xúc qua một đoạn thời gian, đối với thù đạo nhân bốn tên học trò, ít nhiều có hiểu chút ít. Hay nói trong ngày thường trầm mặc ít nói, không quá vui vẻ nói chuyện. Sư phụ đã từng nói, kia hay nói công phụ, tại trong bốn người cao minh nhất.

Hay trong sạch, Diệu Nhân. . .

Cao Dur hít sâu một hơi, ghi tạc tâm lý.

"Đi thôi, chúng ta trở về đi thôi."

Hắn nỗ lực bình phục tâm tình, cùng Hoàng Ái có chậm rãi khoan thai hướng dưới núi đi.

+

Trở lại thành Hàng Châu, Cao Dur cùng Hoàng Ái liền tản đi.

Hoàng Ái nói muốn đi Mai gia bên kia cầu, Cao Dur cũng không có hỏi thăm, chỉ cho hắn một cái năm mươi quan Tiền dẫn đến, xem như thù lao.

Đối với lần này, Hoàng Ái cũng không có cự tuyệt, hết sức phấn khởi nhận lấy Tiền, một đường tiểu bào rời khỏi.

Cao Dur tắt một người, trở lại Lục Trúc hạm.

Viện khóa cửa, Vũ Tùng không ở nhà.

Cao Dur cũng không biết hắn chạy đi nơi nào, chỉ để ý mở cửa vào viện tử.

Hắn trở lại gian phòng của mình, liền đóng cửa lại.

Ngồi ở trên giường, hắn vươn tay, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, thật lâu tự nhủ: "Quang Âm Thiền, đem Đồng Thụ cho ta."

Hắn vốn là chỉ là thử nghiệm, nào biết tiếng nói vừa dứt, cây kia Đồng Thụ liền ra hiện trong tay hắn.

Chỉ là, kia Đồng Thụ bộ dáng, phát sinh biến hóa.

Đồng Thụ lúc trước bị lấy đi thì, khắp cả người màu xanh đồng, hiện đầy tro bụi, còn có kia khói xông lửa đốt vết tích, hơi có chút phát dính. Nhưng là bây giờ, Đồng Thụ lại rực rỡ hẳn lên. Trên cây tro bụi cùng màu xanh đồng, đều biến mất không còn tăm hơi mất tăm, kóe lên một loại ánh sáng kỳ dị.

Trên thân cây, nổi lên thất nữ bát quái, thật giống như con giun một dạng phù hiệu.

Cao Dur sửng sốt một chút, vội vàng tiến tới trước mắt, cẩn thận kiểm tra.

Không có bị hoa mắt, trên thân cây thật là có phù hiệu. Lúc trước hắn tại Ngọc Hoàng Quan thì, cũng không có phát hiện phù hiệu, làm sao. . .

Sư phụ nói, cây này gọi sinh tử Thụ!

Nhưng, sinh tử Thụ lại là cái gì

Ký hiệu này, rõ ràng có lấy phi phạm ý nghĩa, hơn nữa nhìn Đồng Thụ sáng bóng, hiển nhiên cũng niên đại xa xưa, là cái lão vật kiện.

Sinh tử Thụ

Nhìn đến kia một nửa cành lá tươi tốt, một nửa phơi bày khô chết trạng thái Đồng Thụ, Cao Dư rơi vào trầm tư.

Hắn ở trong tay vuốt vuốt chốc lát, rồi sau đó thả ở trong tay.

"Thù!"

Trong lòng mặc niệm một câu, Đồng Thụ lập tức biến mất.

Cao Dư nhìn đến tay hắn, lúc này mới lưu ý đến, không biết từ lúc nào, Quang Âm Thiền hình xăm thôi lan tràn đến bàn tay trên.

Chẳng lẽ nói . .

Hắn suy nghĩ một chút, lại xòe bàn tay ra.

"Đi ra!"

Đồng Thụ, cực kỳ quý dị tại trong bàn tay xuất hiện.

Phát đạt, phát đạt!

Cao Dư không nhận được nuốt nước miếng một cái, trong nội tâm một vui mừng như điên.

Đây lại là cái gì kỹ năng giống như việc này kỹ năng, há chẳng phải là nói, về sau ra ngoài, có thể lên đường gong gông, phương tiện rất nhiều

VOTE (9-10), Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Quang Âm hạn giới (2) cầu đặt, cầu phiếu hàng tháng! !

Tên họ: Cao Dư

Vật phẩm: Toàn bộ bản đồ hình ảnh, da mềnh xà Hộ Tỉ đao nang, Yuri phi đao (mười hai thanh)

Kỹ năng: Hỏa Dược Chuyên Tinh (cao cấp), long hồ sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (sơ cấp), nghe lời đoán ý (cấp chuyên gia), nhạc cụ sở trường (tông sư cấp), Thanh Sang Phùng Hợp Thuật (cấp chuyên gia), phi đao Thuật sở trường (cấp chuyên gia)(ở trong chứa ném, cấp chuyên gia), Đồ Thuật sở trường (tông sư cấp), chạy nhanh sở trường (cao cấp), bơi lội sở trường (cao cấp), thư pháp sở trường (cao cấp), thơ từ sở trường (cao cấp), giáo huấn sùng sở trường (cấp chuyên gia), ngôn ngữ sở trường (Tây Hạ Ngữ, Cổ La Mã Ngữ), kỹ thuật nấu nướng sở trường (tông sư cấp)

Quang Âm hạn giới: 5x 5x 5(Tổng xích < đơn vị đo chiều dài 1 xích ≈ 37cm)

Não Vực khai phá: 11(max trị số 50)

Phụ: Sinh tử Thụ, Minh Giáo thánh vật.

Tương truyền, Ma Ni giáo người sáng lập Ma Ni chế sinh tử Thụ, ý muốn sinh tử luân hồi, quang ám thay nhau, thân ở khổ nạn, tâm hướng về phía Quang Minh ý. Sau khi được Tây Vực truyền vào Hồi Cốt nhân thủ, lại trải qua do Hồi Cốt người phát nhiều sinh truyền vào trung thổ, tôn sùng là thánh vật.

Hội Xương Pháp Nan sau đó, sinh tử Thụ mất đi dấu vết, Minh Giáo giáo đồ chỉ đành phải khai tỏ ánh sáng dạy tam bảo trong « Đại Minh Tôn trải qua » , cũng xưng là « Đại Quang Minh Kinh » mang về Tây Vực, sau thành Hồi Hộ Minh Giáo thánh vật.

+

Cao Dư tử tế quan sát, phát hiện hắn chuyên mục trong, có rất nhiều biến hóa.

Kỹ năng ngược lại không có gì thay đổi, nhưng mà vật phẩm . . Nguyên lai da hồ bách nạp túi biến mất.

Chính là, kia gia tăng Quang Âm hạn giới, lại là ý gì

5x 5x 5. . .

Cao Dư suy đoán, chẳng lẽ là một cái không gian thể tích sao Quang Âm hạn giới, thật ra thì đáng giá chính là không gian. Nếu không mà nói, hắn không cách nào giải thích, kia sinh tử Thụ biến mất cùng xuất hiện.

Trừ lần đó ra, Não Vực khai phá tăng lên một cái cứ điểm.

Đây là Quang Âm Thiên biểu tạng sao

Bất quá khi hắn thấy được kia đoạn liên quan tới sinh tử Thụ sau khi giải thích, liền hiểu ảo diệu trong đó.

Sinh tử Thụ, cũng ẩn chứa có ánh sáng Âm chi lực. Căn cứ vào Cao Dư hiểu, kia cái gọi là Quang Âm hạn giới, nguyên nhân này tiến tới

Quang Âm Thiên lần này biểu hiện không tệ, không giống lần trước như vậy, trực tiếp đem Đại Minh Tôn trải qua thôn phệ.

Không sai, hắn lần trước chiếm được kia cuốn cuộn da dê, nhất định chính là kia cái gọi là « Đại Minh Tôn trải qua » . Nghĩ đến, sinh tử Thụ quá hào hữu, Quang Âm Thiên rằng lợi không tốt, cho nên mới được cất giữ. Đây, ngược lại thật là một niềm vui ngoài ý muốn rồi.

Cao Dư liền theo sau, mở ra Quang Âm hạn giới.

Phát hiện da hồ bách nạp trong túi công việc, đều ở bên trong.

Hắn hướng về phía Quang Âm Thiên nhìn, phát hiện Quang Âm Thiên đang tròn to mắt nhìn hắn, tựa hồ đang hướng về phía hắn truyền lại tin tức gì.

Là vui duyệt

Hay là, cảnh cáo

Cao Dư không nói rõ ràng tình trạng, chỉ cảm thấy lúc này Quang Âm Thiên, nhìn qua so với từ trước, tựa hồ tăng thêm chút sức sống.

+

Cao Dư ý thức, từ trung tâm hư không thu hồi.

Hắn lại lần nữa quan sát một chút bàn tay, nhìn đến kia lan tràn đến trên bàn tay hình xăm, không nhận được nhếch môi, cười!

Hắn đi tới góc phòng rương gỗ trước, mở cái rương ra.

Đem bên trong đồ lật vật lấy ra sau đó, lộ ra bày ra tại đáy rương vật phẩm.

Có 20 viên Oanh Thiên lõi, là Cao Dư tại Biện Lương thu thập tài liệu, mỗi lứa thuốc tiến hành cải tiến sau đó, chế tạo thành vũ khí.

Uy lực, so sánh với Tu Thành thì Oanh Thiên lõi, ít nhất phải cường hãn gấp đôi.

Cao Dư đã từng thử qua một lần, hắn tin tưởng, nếu như tại Tu Thành thì hắn dùng loại này Oanh Thiên lõi, tại giống nhau dưới tình huống, có thể nổ chết tại chỗ Triều Cái. Chỉ là, lứa này thuốc phối bí quá phức tạp, hắn cũng không khả năng mang theo quá nhiều Oanh Thiên lõi.

Ngoại trừ 20 viên Oanh Thiên lõi bên ngoài, còn có 50 thanh đặc biệt chế tạo phi đao.

Phi đao hình dáng, hoàn toàn là dựa theo Yuri phi đao hình dạng chế tạo. Yuri phi đao là Quang Âm Thiên tặng cho ban tặng, chẳng những sắc bén, hơn nữa hiếm thấy. Loại phi đao này, là Cao Dư bảo vệ tánh mạng sử dụng, một khi thất lạc, căn bản không khả năng lại tìm trở về.

Vì vậy hắn tại Biện Lương để cho người ta chế tạo một trăm thanh phi đao, lúc gần đi, mang đi 50 thanh.

Loại phi đao này bị mất, chỉ ít có thể bổ sung, cũng sẽ không quá thương tiếc.

Cao Dư vẫn luôn đem những thứ này phi đao giấu ở trong rương, hôm nay có Quang Âm hạn giới, tựa hồ có thể đem phi đao cùng Oanh Thiên lõi mang theo người.

Hắn vươn tay, đề ở phi đao cùng Oanh Thiên lõi trên.

Đã cảm thấy tay hết sạch, theo sát đáy rương phi đao cùng Oanh Thiên lõi liền tan biến không còn dấu tích.

"Oanh Thiên lõi!"

Hắn nhẹ giọng kêu một câu, trong tay liền xuất hiện một cái Oanh Thiên lôi.

Đem Oanh Thiên lôi thu hồi, Cao Dư đi tới cửa, đột nhiên xoay người, trong lòng mặc niệm 'Phi đao '. Một khẩu phi đao liền xuất hiện ở trong tay, bá bay ra, chính giữa đầu giường chữ vẽ trên. Xuất quỷ nhập thần, khó lòng phòng bị, quả nhiên là lợi khí giết người.

Hắn đi tới, ngọn phi đao thu hồi.

Ngay vào lúc này, phòng ngoài truyền tới rồi vang động.

Cao Dư mở cửa phòng, liền thấy Vũ Tùng cùng Tiểu Lộc từ bên ngoài đi vào.

Trong tay hắn xách một nửa tát chân heo, một cái tay khác xách một cái vò rượu.

Tiểu Lộc tất khoác một cái giỏ trúc, bên trong không ít đồ gia vị. . . Hai người nhìn thấy Cao Dư, cũng không khỏi sửng sốt một chút.

"Cửu ca, ngươi tại sao trở về sớm như vậy "

"Không có chuyện gì, trở về."

Cao Dư chỉ kia một nửa tát chân heo, nghi ngờ nói: "Các ngươi đây là làm chi "

"Tiểu Lộc nói, phải làm Tây Hồ tặc thịt, hắc hắc, sở dĩ liền mua chút ít thịt sống trở về, thuận tiện mua một vò rượu."

"Tây Hồ tặc thịt "

Cao Dư ánh mắt sáng lên, cười nói: "Tiểu Lộc còn có tay nghề này "

Tiểu Lộc nghe, thật giống như nổi giận Tiểu Lộc một dạng, nhú mũi nói: "Đương nhiên, tay nghề ta chính là cha thân truyền."

"Đúng vậy a, Tiểu Lộc nói, nhà nàng tặc tay không nghề chính là Tổ Truyền.

Năm đó Tô Học Sĩ quyền tri Hàng Châu thời điểm, tở phụ nàng là Tô Học Sĩ nhà đầu bếp, Tô Học Sĩ đối với tở phụ nàng tặc thịt, khen không dứt miệng. . . Ta đây cũng là nghe Tiểu Lộc nói như vậy, cho nên mới có chút. . . Hắc hắc, Cửu ca có phải hay không ném thừ một chút "

"Tình cảm kia tốt!"

Cao Dư cười, gật đầu liên tục.

Tiểu Lộc tất tiếp theo Vũ Tùng, đem thịt heo cùng gia vị đưa cho nhà bếp trong.

Cao Dư thấy bọn họ bận rộn không ngừng, cũng tới hứng thú.

Cũng đừng quên, hắn thân mang tông sư cấp kỹ thuật nấu nướng kỹ năng, nhưng đến bây giờ, đều không có cơ hội hiện ra.

"Cửu ca đao công này, bắt đầu lợi hại a."

Ngay từ đầu, Tiểu Lộc còn lo lắng Cao Dư sẽ vướng chân vướng tay.

Chính là tại Cao Dư tiếp tục xử lý thịt heo, cho thấy tông sư cấp đao công về sau, ánh mắt của nàng nhất thời thành sao hình, ở một bên khen không ngừng.

Ngay cả Vũ Tùng, cũng nhìn tròn mắt hốc mồm.

"Có Cửu ca tại, vậy thì không có chuyện của ta rồi ta đi uống rượu!"

"Trông đẹp, Nhị ca tới giúp ta."

Tiểu Lộc nắm lấy Vũ Tùng tay áo, đem hắn kéo đến bên cạnh làm việc.

Nàng đứng ở một bên, nhìn đến Cao Dư trong tay chiếc kia đao nhọn thật nhanh vũ động, đem thịt heo cả khối được cạo đến, liên tục thán phục.

"Cửu ca đao công này, có thể so sánh Mai gia cầu Vương đồ tể còn lợi hại hơn."

"Vương đồ tể "

"Đúng vậy a, chính là tại Mai gia cầu bán thịt đồ tể, tước hiệu Vương một đao.

Hắn cắt thịt, một đao chuẩn, nói muốn bao nhiêu thịt, xuống một đao không nhiều không ít, phi thường lợi hại. . . Theo ta thấy, Cửu ca công phu này, so với Vương đồ tể muốn lợi hại hơn. Hi hi hi, bằng không, về sau liền gọi Cửu ca làm Vi một đao, thế nào "

Cao Dư đem được cạo đến thịt heo, oành một tiếng nhét vào trên thớt.

Nghe được Tiểu Lộc mà nói, hắn không nhịn được cười ha ha.

Vương một đao tên, hắn đương nhiên biết rõ, hơn nữa còn gặp qua Vương một đao giết heo đi.

Bất quá, đây Vi một đao. . . Ừ, nghe vào, tựa hồ cũng không kém, rất có khắp nơi vị. . .

"Nhị ca, có nghe thấy không, về sau cũng đừng khi phụ ta, nếu không ta Vi một đao, đối với ngươi sẽ không khách khí."

Một bên đang mặt mày ủ rũ rửa rau Vũ Tùng nghe sừng sờ, cũng không khỏi cười.

"Vi một đao, tên rất hay!"

Nói xong, hắn cười ha ha, chọc cho Tiểu Lộc ở một bên, cũng khanh khách cười không dứt. . .

VOTE (9-10), Kim đầu, Nguyệt phiếu đề ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Gió tương khởi (một)

Biện Lương, Hoàng Thành Khánh Ninh Cung.

Triệu Cầu có chút khản trương, bất an ở trong đại điện đi đi lại lại.

Hắn khi thì đi, cau mày trầm tư; khi thì lại dừng bước lại, đứng ở nơi đó nhìn qua lòng có chút không yên.

Vi Hiền Phi nghi hoặc nhìn đến hắn, nói: "Cửu ca, hôm nay là tại sao, như vậy tâm thần không yên "

"A. . . Hải nhi chỉ là nghĩ đến rồi một ít chuyện, sờ dĩ. . . Mẫu thân chớ trách."

"Chuyện gì "

Vi Hiền Phi bất mãn nói: "Hôm nay ngươi mới được Quan Gia đến phần thưởng chữ vẽ, lại có chuyện gì, có thể so sánh chuyện này quan trọng hơn đây

Cắt không thể suy nghĩ lung tung, có chuyện gì, qua hôm nay lại nói."

"Hải nhi, minh bạch."

Triệu Cầu mạnh mẽ cười một tiếng, đi tới ngồi xuống một bên.

Chỉ là thấy hắn kia thần bất thủ xả bộ dáng, cũng không biết ban này Vi Hiền Phi mà nói, hắn nghe hiểu được bao nhiêu. Vi Hiền Phi không khỏi Nga Mi hơi cau lại, trong lòng càng thêm bất mãn. Triệu Cầu lúc trước, không uống một đồng tiền lấy được khoái tuyệt thì tình thấp, khiến Vi Hiền Phi thật cao hứng. Chuẩn bị rất lâu, rốt cuộc rồi Quan Gia hứa hẹn, hôm nay sẽ đến đây Khánh Ninh Cung trong uống rượu nói chuyện.

Đây đối với Vi Hiền Phi cũng tốt, đối với Triệu Cầu cũng được, đều vô cùng trọng yếu.

Hết lần này tới lần khác Triệu Cầu lúc này trạng thái. . .

Vi Hiền Phi trong lòng không nén nổi tức giận, liền đứng lên muốn mắng.

Ngay vào lúc này, Khánh Ninh Cung ngoài truyền tới Nội thị tiếng kêu gào: "Hoàng thượng giả lâm "

"Quan Gia đến rồi, Cửu ca mau theo ta đi vào nghênh giá."

Vi Hiền Phi cũng không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng đứng lên, thúc giục Triệu Cấu.

Triệu Cấu lúc này, cũng tỉnh hồn lại, cùng sau lưng Vi Hiền Phi, cùng đi ra Khánh Ninh Cung đại điện, cung nghênh Quan Gia đến.

Triệu Cát một thân thường phục, dẫn một đám người đi vào Khánh Ninh Cung.

Hắn cũng không là một người qua đây, sau lưng còn tiếp theo Vương phủ, Lee bang ngân, Cao Cầu và mới từ Tô Châu trở lại báo cáo công việc Chu Miên.

Trừ cái này bốn người ra, còn có Đồng Quán cùng Lương Sur Thành kèm đi theo.

Đây cơ hồ là Triệu Cát bên cạnh thông thường ề kíp, ngoại trừ Thái Kinh bởi vì bệnh không ở, Thái Du bởi vì công đi ra ngoài ra, hắn thân tín, cơ hồ đều tới.

Vốn là, Triệu Cát đều quên đáp ứng đến Khánh Ninh Cung sự tình.

May mắn Nội thị mờ địch nhắc nhở, hắn mới nhớ, vì vậy mang theo mọi người, từ căn Nhạc trực tiếp tới Khánh Ninh Cung. Theo ý hắn, tại Khánh Ninh Cung đợi một hồi, cho Vi Hiền Phi mặt mũi này, sau đó mượn cớ rời đi là được.

Hắn không thích Vi Hiền Phi, cảm thấy Vi Hiền Phi thô bỉ, không biết phong nhã, càng không hiểu phong tình.

Triệu Cát bên cạnh không thiếu nữ nhân, lại không nói trong hoàng cung, chính là tại Cung bên ngoài thành, cũng kim ốc tàng kiều, có một cái Lý Sur Sur.

Nếu so sánh lại, Vi Hiền Phi thật không coi là cái gì.

Nếu không phải Vi Hiền Phi sinh ra Triệu Cấu, hắn thậm chí sẽ không sắc phong nàng làm phi tử.

"Hiền Phi, bình thân đi."

Triệu Cát cười ha hả khoát tay, tỏ ý Vi Hiền Phi miễn lễ, rồi sau đó ánh mắt tại Triệu Cấu trên thân nhìn lướt qua, liền nhanh chóng dời đi.

Ngược lại không phải là nói chán ghét Triệu Cấu, mà là bởi vì Vi Hiền Phi nguyên do, đối với Triệu Cấu có bản năng xa lánh.

Triệu Cát đi vào Khánh Ninh Cung đại điện ngồi xuống, liền nói: "Hiền Phi, trầm chuyện hôm nay vụ hỗn tạp nhiều, sợ là ngồi không được quá lâu. Sai người dọn tiệc đi, trầm đang tốt có một số việc muốn cùng chư vị Ái Khanh thương nghị, liền mượn người đây Khánh Ninh Cung cùng nhau xử lý."

Nhìn thấy Vương phủ cùng người khác đến, Vi Hiền Phi tâm lý chính là chột lạnh.

Từ Triệu Cát kia lạnh lùng trong giọng nói, nàng nghe được một tia vẻ không kiên nhẫn.

Trong lòng không nén nổi phát khò, chính là lại không thể ở trên mặt biểu lộ ra.

Triệu Cát đây là rõ ràng ngồi một chút liền đi, không định tại Khánh Ninh Cung lưu lại, Vi Hiền Phi này trong lòng, thì lại làm sao có thể vui vẻ.

Có thể nàng còn nhất định phải miễn cưỡng cười vui, khom người nói: "Thần Thiếp tuân chỉ."

Nếu là muốn thương nghị sự tình, nàng kia sẽ không tốt đi theo.

Lúc trước các loại thiết kế, cũng đều đem trôi theo giòng nước, Vi Hiền Phi cảm thấy không tên tuyệt vọng.

Nàng khom người cáo lui, mệnh cung nữ đem đã sớm chuẩn bị xong tiệc rượu, đưa vào trong đại điện. Cũng may, Triệu Cát không có xua đuổi Triệu Cấu, cũng coi là cho rồi Vi Hiền Phi từng tia hy vọng. Chỉ nguyện Cửu ca không được lỗ mắng, phá hủy Quan Gia hứng thú. . .

Vi Hiền Phi lui ra sau đó, Triệu Cát tâm tình, lập tức chuyển biến tốt rất nhiều.

Hắn khi thì cùng Vương phủ bọn người nói cười, khi thì hỏi thăm Đồng Quán một ít quan hệ đến Tây Bắc chiến cuộc.

Hoặc là, trêu chọc Cao Cầu đôi câu, cũng thỉnh thoảng cùng Lương Sur Thành xì xào bàn tán, còn phát ra tiếng cười cợt mở, cho thấy tâm tình không tệ.

Triệu Cấu ngồi ở cuối cùng, ăn không ngon.

Mẫu thân khuất nhục tâm tình, hắn có thể đủ hiểu, đồng thời, trong lòng càng chứa một chuyện, làm hắn cảm thấy rất khó khăn.

Hắn thấy được Cao Cầu.

Cao Cầu tựa hồ cũng mang tâm sự, ngồi ở chỗ đó, cường tiếu cùng Quan Gia ứng đối.

Còn nữa, Lương Sư Thành thật kỳ quái. . . Hắn thỉnh thoảng đưa ánh mắt rơi vào Cao Cầu trên thân, có một loại cao thâm khó dò cảm giác.

Triệu Cấu trong lòng nghi hoặc, chẳng lẽ nói, cao Thái Úy trêu chọc Lương Sư Thành sao

"Cửu ca, tại sao không nói lời nào "

"A "

Ngay tại Triệu Cấu suy nghĩ lung tung thời khắc, Triệu Cát lại đột nhiên gọi tên hắn.

Triệu Cấu sững sốt một chút, vội vàng tỉnh hồn lại, đứng lên nói: "Hài nhi nghe phụ thân cùng chư vị Tướng công nói chuyện với nhau, được ích lợi không nhỏ."

"Ha ha ha!"

Triệu Cát biết rõ Triệu Cấu là đang nói nói mò, nhưng mà trong lòng cũng không thêm để ý.

Hắn theo miệng hỏi: "Những này qua, trăm bề bận nhiều việc chính vụ, sở dĩ sơ vu lo lắng Cửu ca.

Cửu ca gần đây đọc cái gì sách làm chuyện gì "

"Hài nhi. . ."

Triệu Cấu đảo tròn mắt một vòng, liền nảy ra ý hay.

Hắn đứng lên nói: "Hài nhi, gần đây đang luyện chữ."

"Luyện chữ "

"Hừm, hài nhi cảm thấy, thư pháp không chịu nổi, làm có chút xấu hổ.

Phụ thân là đương thời Thư Pháp Đại Gia, tự tạo ra sách toàn thể, có thể nói tuyệt nhất, có thể hài nhi lại không phụ thân một hai phần mười. . . Sở dĩ đứng đầu gần một chút thời gian, hài nhi đào đến không ít thư thiếp, cũng tăng thêm sao chép, cảm thấy cái này thư pháp, có một ít tiến bộ."

Triệu Cát sững sờ, chợt mừng rỡ.

Hắn khác sự tinh đều cũng tạm được, nhưng mà đây cảm kỳ thư họa, đúng là tinh thông.

Nghe nói Triệu Cấu đang luyện chữ, hắn liền tới hứng thú, nói: "Cửu ca có việc này nhận thức, xác thực là không tệ.

Không biết Cửu ca gần đây, sao chép người phương nào thư pháp "

"Hài nhi sao chép, là Vương Hữu Quân thư pháp."

Một bên Lee bang ngân nghe, không nén nổi cười, "Nghĩễm Dương Quận Vương, đây Vương Hữu Quân bản gốc, hôm nay phần lớn làm quan nhà cất giữ, bên ngoài truyền lưu, phần lớn đều là chút ít hàng giả. Nghĩễm Dương Quận Vương nếu muốn sao chép Hữu Quân thư pháp, cần gì phải đi bên ngoài tìm "

"Lý tướng công nhắc nhở là. . . Bất quá vài ngày trước, hài nhi lại đào đến rồi một bộ khoái tuyệt thi tình thiếp."

"Ừ"

Triệu Cát cùng người khác nghe, đều ngẩn ra, vô cùng kinh ngạc nhìn đến Triệu Cấu.

Mà Cao Cầu ánh mắt tất trở nên có chút cổ quái, nhìn đến Triệu Cấu, như có điều suy nghĩ.

"Khoái tuyệt thi tình thiếp đây chẳng phải là trong tay Quan Gia. . . Vài ngày trước, ta biên soạn Tuyên Hoà sách phổ thi, còn từng nhìn thấy."

Triệu Cấu không có để ý Lee bang ngân, mà là nhìn đến Triệu Cát nói: "Phụ thân, hài nhi đào đến, là chữ ấn dán."

Triệu Cát nhất thời tinh thần tỉnh táo, khoát tay nói: "Chút thời gian trước nghe người ta nói, có người ở Bạch Hồ cầu phát hiện Hữu Quân bản gốc, chẳng lẽ là Cửu ca phải không trăm đã sớm nghe người ta nói qua chuyện này, nhưng vẫn không tìm được người, không nghĩ tới. . . Cửu ca, mau mau lấy tới, trăm muốn đích mắt nhìn một chút, đây chữ ấn khoái tuyệt thi tình thiếp, cùng trăm trong tay khoái tuyệt thi tình thiếp có gì khác biệt."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Gió tương khởi (hai)

"Người, nhận biết nhà ta Tứ ca "

Khoái tuyết thì tình thiệp bị lấy tới, có hiến tặng cho Triệu Cát.

Triệu Cát cũng không để ý cái gì ăn uống, liền không dần nổi mở ra thưởng thức.

Hắn sở thích phong nhã, bên cạnh những người này tự nhiên cũng có không tầm thường thưởng thức năng lực. Có thể nói, tại Triệu Cát bên cạnh thân trong thư, duy nhất không có nhã cốt người, chính là Cao Cầu. Đương nhiên, đây cũng là so với mà nói. Cho dù Cao Cầu từng đã làm Tô Học Sĩ tiểu lịch sử, cũng tinh thông thư pháp, năng lực ngâm thơ làm phú, văn tài cũng không tính là kém, nhưng thua xa Triệu Cát cùng người khác.

Sở dĩ, khi Triệu Cát cùng người khác tụ tập một chỗ thời điểm, Cao Cầu lại tìm Triệu Cầu.

Kia khoái tuyết thì tình thiệp đưa tới thì, hắn liền nhận ra, là Cao Dư « khoái tuyết thì tình thiệp » .

Hắn không có muốn, cũng không có nghĩa là hắn không thích, không có chuyện gì cũng biết tìm Cao Dư thỉnh cầu, thưởng thức cái một hai ngày, sao chép một ít.

Nhưng mà, Cao Cầu lại không có cất giữ thói quen.

"Tứ ca cùng ta, là bạn tốt.

Bất quá Tứ ca đến bây giờ cũng không biết, ta thân phận chân thật."

"Ồ "

Cao Cầu nhìn Triệu Cầu liếc mắt, chột cười.

Hắn gật đầu một cái, yên lặng chốc lát, đột nhiên hỏi "Gần đây, Cửu ca còn có nhà ta Tứ ca tin tức "

"Hắn rất tốt. . . Chẳng qua là ta cũng không biết hắn ở nơi nào, chỉ thu được hắn một phong thư."

"Hắn đương nhiên rất tốt, một người tiêu dao khoái hoạt, lại đem ta bỏ ở nhà, trong ngày bị ồn ào không ngừng, bắt đầu bắt đầu."

"Tứ ca, có một ít phiền toái nhỏ."

"Ta biết. . . Chính là, chuyện này quả thật có chút phiền toái."

Vừa nói chuyện, Cao Cầu nhìn Chu Miển liếc mắt.

Triệu Cầu nói: "Ban nãy ta còn đang suy nghĩ, có phải hay không cùng phụ thân nói chuyện này."

"Chuyện này, người đừng bảo là, để ta tới nói đi."

Cao Cầu suy nghĩ một chút, liền ngăn cản Triệu Cầu.

Hắn biết rõ Triệu Cầu tình cảnh, cũng biết, Triệu Cầu mặc dù là hoàng tử, nhưng trên thực tế địa vị hắn, cũng không phải quá cao.

Triệu Cầu cảm kích gật đầu một cái, thở phào nhẹ nhõm.

"Thái Úy, còn có một việc, người muốn lưu ý."

"Chuyện gì "

"Lương lẫn nhau một mực đang quan sát người, người phải cẩn thận."

Cao Cầu kích linh linh rung mình một cái, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Trong triều những cái này Tướng công, hần một cái cũng không sợ. Bởi vì hần biết rõ, mình đối với những Tướng công đó, cũng sẽ không sinh ra uy hiếp.

Nhưng mà Lương Sur Thành. . .

Cao Cầu theo bản năng nghiêng đầu nhìn, liền thấy Lương Sur Thành đứng sau lưng Triệu Cát, đánh thẳng lưng hần.

Hai người ánh mắt chạm nhau, Lương Sur Thành hướng hần khẽ mỉm cười, cũng không có né tránh ý.

Ngược lại thì Cao Cầu, tâm lý run nhẹ, vội vàng dời ánh mắt.

Lương Sur Thành được xưng 'Ẩn lẫn nhau'. Xưa nay khiêm tốn. Với tư cách Biện Lương Thành Lý, cơ hồ xem như một tay che trời nhân vật, hần cũng không cao lắm mức độ. So sánh Thái Kinh cùng người khác, Lương Sur Thành thật giống như ẩn núp ở trong bóng tối nhân vật, rất ít lộ diện.

Có thể Cao Cầu lại biết, đây là một cái rất có thủ đoạn nhân vật!

Từ lúc trước Cừ Diệu Pháp cùng người khác trong vụ án, cũng có thể thấy được đầu mối. Kìa vụ án, vốn là Vương phủ là thoát không xuất thân, có thể cũng bởi vì Lương Sur Thành cùng Vương phủ giao tình tâm đầu ý hợp, liền gắng gượng đem Vương phủ từ trong vụ án rút ra, còn khiến cho phải Thái Kinh im hơi lặng tiếng, càng làm cho Nhiếp Xương thành thành thật thật giao ra Khai Phong phủ chức vụ, còn an bài Vương Đình đón lấy Khai Phong phủ.

Vương Đình, đó là người Vương phủ!

Vương phủ chẳng những không có chịu ảnh hưởng, ngược lại được Khai Phong phủ chức vụ, xem như nhân họa đắc phúc.

Kìa liên tiếp thao tác, cho dù là Cao Cầu cũng không khỏi không bội phục.

Cũng chính bởi vì có Lương Sur Thành nhúng tay, mới khiến cho Cao Cầu cuối cùng chỉ có thể tiếp nhận cái kết quả này, thậm chí không dám có câu oán hận.

Cũng may, Lương Sur Thành cũng không có bạc đãi hần.

Cuối tháng ba Thi Tĩnh, Cao Nghiêu Phụ lấy án kiện đầu thân phận bộc lộ tài năng.

Cao Cầu lúc ấy cũng không phải thường giật mình.

Bởi vì hần thấy, Cao Nghiêu Phụ có thể thông qua Thi Tĩnh, hợp tình hợp lý, nhưng muốn nói lấy án kiện đầu thân phận thông qua. . . Ha ha, không phải Cao Cầu xem thường Cao Nghiêu Phụ, hần còn thật không có bản lĩnh kia. Nguyên tưởng rằng, đây sẽ đưa tới trong triều các đại lão bất mãn. Nhưng người nào nghĩ đến, kết quả lộ ra sau đó, cả triều trên dưới đối với cái kết quả này, đều không có dị nghị.

Đến lúc đầu tháng, Cao Cầu mới biết trong đó chân tướng.

Cao Nghiêu Phụ mặc dù có thể được án kiện đầu, bởi vì Lương Sur Thành trong bóng tối nhúng tay.

Cao Cầu lúc ấy dọa sợ!

Hần không nghĩ ra, Lương Sur Thành vì sao lại giúp đỡ Cao Nghiêu Phụ.

Sau đó hần đạt được tiếng gió, Lương Sur Thành là dùng loại phương thức này, để diễn tả hần tại Cừ Diệu Pháp một án kiện trong áy náy. . .

Lương Sur Thành lúc nào như vậy có lương tâm

Cao Cầu mặc dù có chút kỳ quái, lại không có để ở trong lòng.

Trong lòng của hần nghĩ là, Cao Nghiêu Phụ thông qua Thi Tĩnh, liền có thể vào Thu tham gia Thi Đình.

Đến lúc đó, có Lý Sur Sur trong bóng tối giúp đỡ, Cao Nghiêu Phụ phải cái xuất thân tiến sĩ không khó lắm.

Nhưng là bây giờ, Triệu Cầu lại nói với hần, Lương Sur Thành đang quan sát hần. Mà ban nãy Lương Sur Thành khẽ mỉm cười, cũng để cho Cao Cầu cảm thấy không tên khủng hoảng. Hần không biết, Lương Sur Thành hồ lô này bên trong rốt cuộc mua bán cái gì thuốc lại là ý gì

"Cừ ca, đây khoái tuyết thi tình thiếp, người đến từ đâu "

"Chính là ta một vị bằng hữu tặng."

"Tặng "

Triệu Cát đang thường thức xong rồi khoái tuyết thi tình thiếp sau đó, tâm tình thật tốt, lộ ra phi thường vui thích.

Hắn sai người đem thư thiếp thu cất, lại trả lại cho Triệu Cấu. Không sai, hắn miệt mài thư pháp, lại không có nghĩa là hắn sẽ đoạt người làm yêu thương, hơn nữa còn là từ hắn con trai ruột trong tay cướp lấy. Triệu Cấu có thể đem sách này thiếp lấy ra, thôi hiện ra hắn hiếu tâm. Có phần này tâm, Triệu Cát liền thật cao hứng. Hơn nữa, thư thiếp tại Triệu Cấu ở đây, cùng trong tay hắn cũng không phân biệt.

Triệu Cát cất giữ nhiều không kể xiết, cũng không thiếu đây một bộ khoái tuyệt thi tình thiếp.

Hắn ngược lại càng hiếu kỳ hơn, Triệu Cấu là thế nào có được đây « khoái tuyệt thi tình thiếp ». Bởi vì tại Biện Lương Thành, khoái tuyệt thi tình thiếp xuất hiện, cơ hồ thành một cái truyền kỳ. Mà nay Bạch Hồ cầu Thổ Thành bác chữ về trước sạp, có thể là sinh ý thịnh vượng.

Triệu Cấu vội nói: "Nói đến chuyện này, ngược lại có một cái cô sự."

Hôm đó hải nhi đi Bạch Hồ cầu Thổ Thành, vốn là nghĩ đến nơi đi dạo một chút, lại không muốn nghe đến có người phê bình Liễu Thất chữ, vì vậy bắt nấn trong lòng, tiến đến cùng với tranh cãi. Người kia nói, Liễu Thất thơ từ, thiên kim khó cầu, nhưng này chữ, là quá mị, phong cách không cao. Hắn còn bình luận hiện nay Thư Pháp Đại Gia, càng sùng bái phụ thân sáng tạo độc đáo Sáu kim thể, và Thái Tương thư pháp.

Sau đó, hải nhi cùng hắn làm đánh.

Hải nhi nhào tới Mễ Nam Cung « biển Đại thơ », cũng chưa từng nghĩ người kia lại nhào tới « khoái tuyệt thi tình thiếp »."

"Nguyên lai, ngày đó Cửu ca ngay tại hiện trường, còn tham dự như vậy chuyện tao nhã."

Triệu Cát xem Triệu Cấu ánh mắt, có thêm mấy phần thân thiết.

Hắn liền thích loại sự tình này, huống chi con trai mình còn tham dự trong đó, thậm chí khiến Triệu Cát sinh ra từng tia hâm mộ.

"Sau đó, hải nhi liền muốn từ trong tay người kia mua được khoái tuyệt thi tình thiếp, dâng cho phụ thân."

Thế nhưng người ấy lại không muốn bán, cho dù hải nhi xuất gia 3000 quan, hắn cũng không đồng ý. Hắn nói, bậc này chuyện tao nhã, há có thể dính hơi tiền khí cũng chính vì vậy, hải nhi cùng hắn thành bằng hữu, sau đó còn ăn chung rượu, hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh. . .

Trước đó vài ngày, người kia đột nhiên rời đi Biện Lương, để cho người ta đem Tự Thiếp tặng cho hải nhi, đồng thời lại phó thác rồi hải nhi hai chuyện."

"Ha ha, ta đã sớm đoán được, người kia mua danh chuộc tiếng, bất quá muốn nhân cơ hội cùng Nghiêm Dương Quận Vương thân mật."

Người nói chuyện, là Vương phủ.

Triệu Cấu lại nói: "Vương tướng công nói sai rồi, người kia cũng không biết thân phận ta, mà phó thác chuyện của ta, một là để cho ta giúp đỡ, cấp hắn một người bạn tại đô thương thuế vụ tìm một vô tích sự; một chuyện khác, chính là hắn một người bạn tại Tây Kinh bị người ta vu cáo, mời ta tìm người hỗ trợ, cọ rửa tội danh. Trừ lần đó ra, hắn thậm chí không hỏi qua ta, là người nào."

"Nói như vậy, người kia cũng không biết Cửu ca thân phận "

Đồng Quán một bên hiếu kỳ hỏi.

Triệu Cấu lắc đầu nói: "Ta vẫn là lấy dùng tên giả cùng hắn kết giao, hắn cũng không biết thân phận ta."

"Kỳ nhân, chuyện lạ!"

Triệu Cát một bên nghe xong, không nhịn được lớn tiếng tán dương: "Người này, bắt đầu là một cái kỳ nhân, bắt đầu là một vị ẩn sĩ."

Cao Dư phó thác Triệu Cấu hai chuyện, tại Triệu Cát cùng người khác xem ra, đều không đủ làm đề.

Ngược lại Lương Sư Thành đột nhiên mở miệng nói: "Lại không biết người kia nói Tây Kinh bị mưu hại người, có thể hay không là thật "

"Hải nhi phái Phú Quý đi qua điều tra, không khó kiểm chứng, chính xác trăm phần trăm."

Người kia gọi Lee chí lớn, vốn là Tây Kinh khám nghiệm tử thi. Năm ngoái Tây Kinh xảy ra một hồi án mạng, hắn không để ý Lạc Dương khiến phản đối, liều chết điều tra, làm người cọ rửa rồi trong sạch. Nhưng cũng bởi vì chuyện này, hắn đắc tội Lạc Dương lệnh, bị người ta vu cáo."

Đây có danh tiếng có chuyện thật sự, rất dễ dàng kiểm chứng.

Triệu Cát gật đầu liên tục, nói: "Nói như vậy, hắn phó thác, cũng không thể coi là cái gì. . . Đúng rồi, kia kỳ nhân tên gọi là gì

Lần sau hắn nếu như trở về, Cửu ca nhất định phải cùng trăm dẫn đến gặp một chút, trăm đối với những người này, cũng tò mò chặt đi."

Triệu Cấu, lại do dự một chút.

Hắn hít sâu một hơi, tiến đến một bước nói: "Người này tên là Cao Cầu, là Thái Úy trong nhà ấu tử, chính là kìa Cát Tường Nhi."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Gió tương khởi (ba)

Triệu Cát biến sắc, xem Cao Cầu ánh mắt, cũng chợt biến hóa bất đồng.

Từ xưa tới nay đảo chính, phần lớn đều là cung vua cùng Ngoại Thần cấu kết gây nên. Có Tổng đến nay, Lão Triệu Quan Gia hấp thụ đời Đường giáo huấn, một mặt chèn ép Võ thần, mặt khác tất hết sức áp chế cung vua thế lực, mới bảo đảm chính quyền vững chắc.

Cao Cầu, quan bái trước điện đều Thái Úy, so như vào lĩnh cấm vệ.

Mà Triệu Cầu tất là con của hắn. . . Mỗi liên hệ này, nó tính nguy hại thậm chí lớn hơn cung vua cùng Ngoại Thần liên lạc, trong lòng của hắn sao có thể không có ngăn cách

Vương phủ một bên cười nói: "Nguyên lai Thái Úy cùng Nghiễm Dương Quận Vương là quen biết cũ

Ta đã nói rồi, Cát Tường Nhi nếu không biết Nghiễm Dương Quận Vương thân phận, lại sao có thể năng lực phóng khoáng đem kia thư thiếp tặng cho người khác

Chuyện tốt bụng này, ta liền chưa bao giờ gặp."

"Ha ha, ta cũng chưa bao giờ gặp, Nghiễm Dương Quận Vương bắt đầu thật là có phúc."

Vương phủ nói xong, một bên Chu Miến cũng mở miệng.

Lee bang ngân ngược lại không nói gì, chỉ mỉm cười.

Mà Đồng Quán tất biến sắc, nhìn Vương phủ liếc mắt, tiến đến một bước nói: "Quan Gia, lão nô cho là, Nghiễm Dương Quận Vương không biết nói lão."

"Ồ "

"Lão nô ý là, sợ là Cát Tường Nhi, thật không biết Nghiễm Dương Quận Vương thân phận."

"Làm sao mà biết "

Đồng Quán cùng Cao Cầu quan hệ không tệ, tự nhiên muốn giúp hắn nói hai câu.

Nhưng mà, hắn nhưng không biết nên như thế nào là Cao Cầu chối bỏ trách nhiệm. . .

Lúc này, Lương Sư Thành đột nhiên mở miệng, "Quan Gia, lão nô cũng cảm thấy, Thái Úy cùng Cửu ca không có quan hệ."

Đồng Quán còn có thể nói, Triệu Cầu không nói gì, có thể Lương Sư Thành lại nói thẳng, Cao Cầu cùng Triệu Cầu không có quan hệ, khiến Vương phủ cùng người khác, tâm lý không yên cả kinh.

Triệu Cát ngược lại đối với Lương Sư Thành mà nói sinh ra hứng thú, "Lão Lương lời này hiểu thế nào "

"Không đối gạt Quan Gia, lão nô đứng đầu gần một chút thời gian, đối với Tướng Học khá cảm thấy hứng thú.

Bất quá lão nô xem không là kia cát hung họa phúc, lão nô yêu thích suy nghĩ, là người biểu tình biến hóa. Ban nầy Quan Gia đến Khánh Ninh Cung thời điểm, Thái Úy nhìn Cửu ca mấy lần, nhưng cũng không phải là người quen trong lúc đó chú ý, mà là một loại thú vị ánh mắt.

Thứ ánh mắt này, trên nguyên tắc là nói rõ, giữa hai người cũng không nhận ra, nhưng là lại nghe nói qua đối phương, sở dĩ sinh ra hiếu kỳ, mà Cửu ca đây, ngược lại quan sát Thái Úy mấy lần, hắn hẳn đúng là nhận biết Thái Úy, nhưng là lại không quá quen thuộc."

"Cho nên "

"Sở dĩ lão nô đã cảm thấy thú vị, vì vậy tiếp tục quan sát."

Lương Sư Thành cười hi hi nói: "Kết quả tại Cừu ca nói kia khoái tuyệt thì tình thiếp thời điểm, Thái Úy rõ ràng sùng sốt một chút."

Cao Cầu mặt âm trầm nói: "Thần đương nhiên sẽ giết mình, bởi vì thần biết rõ, kia khoái tuyệt thì tình thiếp tại ta kia Cát Tường Nhi trong tay. Cát Tường Nhi là như thế nào đạt được khoái tuyệt thì tình thiếp, thần tự nhiên rõ ràng, lúc ấy hẳn còn nói muốn tặng cho lão thần, nhưng lão thần lại cho là, lão thần lại không có bản lĩnh, cũng không thể đoạt rồi con trai mình vật phẩm, sở dĩ liền không đồng ý. . .

Cừu ca ban nãy xuất ra khoái tuyệt thì tình thiếp thời điểm, lão thần liếc mắt liền nhận ra, đó là Cát Tường Nhi bảo bối, vì vậy mới sẽ kỳ quái."

"Thì ra là như vậy."

Triệu Cát ánh mắt, sau đó biến hóa êm dịu rất nhiều.

Cho dù, hẳn cũng không muốn nhìn thấy, mình một mực tin mù quáng, thậm chí còn lệ thuộc vào đại thần phản bội mình.

Lại suy nghĩ một chút xem, lấy hẳn đối với Cao Cầu hiểu rõ, đó là một cái cực kỳ người thông minh. Nếu hẳn và trưởng tử Triệu Hoàn có quan hệ ngược lại khả năng, nhưng muốn nói hẳn đi cầu kết Triệu Cầu, tựa hồ không có gì cần phải. Triệu Cầu, mới vừa lớn lên hài tử a! Chớ đừng nói chỉ là, Cao Cầu rất rõ ràng bản thân cũng không thích Triệu Cầu, sở dĩ càng không có khả năng tốn nhiều sức cùng Triệu Cầu kết giao.

Nếu không phải Cao Cầu trong bóng tối chỉ thị mà nói, kia Cao Dư có thể là thật sự không biết Triệu Cầu. . .

"Lão Lương, gần đây không gặp, lại học bản lĩnh bức này có còn hay không, nói nghe một chút."

"Đương nhiên còn có!"

Lương Sư Thành cười nói: "Ban nãy Quan Gia cùng tất cả mọi người đang thường thức thư thiếp, lão nô lại phát hiện, Thái Úy cùng Cừu ca đang nói chuyện.

Thái Úy cùng Cừu ca lúc nói chuyện tự thể rất thú vị, Thái Úy cơ thể tuy rằng về phía trước sập đổ, nhìn như là rất quen lặc, nhưng hai chân lại khoảng cách Cừu ca rất xa, đây trên nguyên tắc là giữa người xa lạ trao đổi khoảng cách; mà Cừu ca tựa hồ muốn hướng Thái Úy giải thích, nhưng mà, cũng bản năng giữ vững giữa người xa lạ khoảng cách. . . Ừ, nếu như người quen biết, hết sẽ không như vậy.

Cũng chính là cơ ở đây, lão nô cho rằng, Thái Úy đối với chuyện này, có thể là thật không rõ ràng."

Lương Sư Thành mấy lời nói này, đưa đến Triệu Cát cười ha ha.

Hắn chỉ Lương Sư Thành nói: "Người lão gia hỏa này, về sau trăm có thể phải cẩn thận một chút, miễn cho bị người tùy tiện chỉ nhìn ra tâm tư."

"Quan Gia bèn nói Quân Hoàng Đế, tâm tư tuyệt diệu, không phải phạm nhân có thể suy đoán.

Lão nô cũng là đoán một chút người bình thường, nếu như khán quan nhà thời điểm, ngay cả thờ đều phải cẩn thận, chớ nói chỉ là suy đoán tâm tư."

Triệu Cát cười to, không tiếp tục bàn tán chuyện này.

Hắn ngược lại nhiều hứng thú nhìn về phía Cao Cầu nói: "Cao khanh, Cát Tường Nhi như vậy tiêu tiền như nước, người cái này làm cha nhưng không biết, chính là không xứng chức chặt đi."

"Tiểu tử kia từ nhỏ lưu lạc tại khắp nơi, nhuộm một thân khắp nơi tập quán, lão thần thật sự là không làm gì được hắn.

Đừng nói hắn bây giờ không ở nhà, coi như là hắn ở nhà, lão nô cũng không quản được hắn. Trong nhà ngoại trừ ta kia vợ ra, hẳn ai mà nói cũng không nghe. Cuối tháng ba, hẳn bỏ nhà ra đi, bảo là muốn cho sự phụ hắn báo thù, hôm nay cũng không biết ra sao."

"Cát Tường Nhi không ở Biện Lương "

Triệu Cát nhớ mang máng, hẳn thật giống như nghe người ta nói qua chuyện này, nhưng lại không có để ở trong lòng.

Cũng khó trách, hắn đường đường một nước chi chủ, chuyện lớn chuyện nhỏ nhiều vô số kể. Giúp xong chính sự, hắn còn có ngâm thơ vẽ tranh, còn phải thường thức cần Nhạc, còn phải chạy đi tiền tài Hạng cùng Lý Sư Sư hẹn hò, lại từ đâu tới tinh thần đi nhớ kỹ Cao Dư sự tình.

Sở dĩ, nghe Cao Cầu vừa nói như thế, hắn sùng sốt một chút, "Hắn ngày nay ở đâu "

"Nói đến chuyện này, lão thần liền nổi giận trong bụng.

Lúc trước Kim Lương Cầu miếng ngồi Từ vụ án, cư nhiên để cho hắn tìm được giết sư cừu nhân, rồi sau đó một mực kêu, muốn đi Hàng Châu tìm cừu nhân báo thù; lão thần tự nhiên không đồng ý, hắn cư nhiên cho lão thần khiến cho cái mạn thiên quá hải kế sách, len lén chạy đi Hàng Châu.

Đến lúc bấy giờ trước đây, hắn mới phái người đưa một phong thư trở về, sau đó liền không còn có tin tức."

Triệu Cát nghe, chẳng những không có tức giận, ngược lại lộ ra vẻ tán thưởng.

"Vi Sư báo thù, một mình thiệp hiểm, không nghĩ tới Cát Tường Nhi còn có như vậy khí phách, ngược lại có chút cổ nhân phong độ."

Hắn thoại phong nhất chuyển, lại hỏi: "Vậy hắn tin tới, có hay không nói, hắn chuyện báo cừu như thế nào "

"Ngã nói rồi, có thể. . ."

"Có thể cái gì "

Cao Cầu lộ ra vẻ khó xử sắc, nhẹ giọng nói: "Cát Tường Nhi ngã là tìm được manh mối, chính là cũng phát hiện một ít tình huống "

"Tình huống gì "

"Hắn phát hiện, trong triều tựa hồ có người, cùng kia Kim Lương Cầu kẻ cường đạo cầu kết."

"Cái gì "

Triệu Cát vốn là tâm tình rất buông lỏng, Cao Dư sự tình hắn thấy, càng giống như là một cái thú vị cổ sự.

Nhưng bây giờ nghe Cao Cầu nói, trong triều có người cùng Kim Lương Cầu kẻ cường đạo có liên quan, hắn lại thêm cũng không nén được tức giận, hô thoảng cái đứng dậy.

"Ai cùng kẻ cường đạo cầu kết "

"Cái này. . ."

"Cao Nhị, đừng lại ấp a ấp úng, nói!"

Triệu Cát phát giận lên, cũng là khí thế kinh người.

Dù sao cũng là nhất quốc chi quân, coi như là lại Văn Nhựt, lại phong nhã, cũng sẽ có một cỗ uy áp.

Cao Cầu há miệng, ánh mắt cũng tại Vương phủ trên người mấy người, đảo qua. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Gió tương khởi (bốn)

Vương phủ, trong lòng cả kinh.

Hắn nhìn đến Cao Cầu, có chút kiêng kỵ.

Ban này hắn còn bỏ đá xuống giếng, lấy hắn đối với Cao Cầu hiểu rõ, giá cao hai có thù tất báo, cũng không phải là cái lòng dạ hẹp hòi người. Ban này Cao Cầu không để ý tới hắn, không có nghĩa là hắn không có thù dai. Quan trọng hơn là, cho tới nay, cùng hắn giao tình tâm đầu ý hợp Lương Sư Thành, trong lúc bất chợt đứng ở Cao Cầu một bên. . . Đây, quả thực để cho Vương phủ tâm lý, có chút sợ hãi.

"Chuyện này, vẫn là lão thần lúc không có ai cùng Quan Gia nói đi."

"Ừ"

Triệu Cát không ngốc, lập tức đã minh bạch Cao Cầu ý tứ.

Ánh mắt, tại Vương phủ trên người mấy người đảo qua, hắn gạt đầu một cái, liền đứng dậy đi ra ngoài.

"Cửu ca, bị một gian Thiên Điện, bất luận kẻ nào không được đến gần."

"Tuần chỉ."

Triệu Cửu vội vàng khom người lình mệnh, chạy ra đại điện.

Hắn rất nhanh thì an bài thỏa đáng, mà sau cổ đến Triệu Cát cùng Cao Cầu, vào một gian Thiên Điện.

"Lương công. . ."

Vương phủ sợ hết hồn hết vía, vội vàng đi tới Lương Sur Thành bên cạnh.

Chỉ là, không đợi hắn nói xong, liền nghe Lương Sur Thành nói: "Đi phải đang, ngồi thẳng, ai có thể hại người Quan Gia vẫn là rất công bình, càng sẽ không dễ dàng làm oan người. Nếu Thái Úy nói là thật, Thiên Vương lão tử cũng cứu không thể người; nhưng nếu Thái Úy nói là giả, Quan Gia cũng sẽ không giáng tội người. Lão Đồng, ta lời nói này không tạt xấu, có đúng hay không đây "

Một bên Đồng Quán cười ha ha, "Lương công nói không tệ."

Lộng lẫy hai năm, hắn và Cao Cầu cùng nhau đốc chiến Tây Bắc, lúc ấy chỉ huy tác chiến người, là Lưu trọng Võ.

Cũng là từ đó trở đi, hai người liền kết giao tình thâm hậu.

Đồng Quán hảo võ chuyện, mà Cao Cầu chính là Thái Úy. Mấy năm nay, Đồng Quán Đô Đốc Tây Bắc chiến sự, cũng không ít được Cao Cầu giúp đỡ.

Lúc trước hắn tại Yên Vân cùng Liêu Nhân giao thủ đại bại, cũng là Cao Cầu cho hắn khai thông.

Tóm lại, hai người quan hệ rất thân mật, mà nay xem Vương phủ ăn quả đắng, Đồng Quán này trong lòng, tự nhiên cũng cao hứng vô cùng.

Mặc dù không biết Lương Sur Thành tại sao giúp đỡ Cao Cầu, nhưng hắn còn là đón nhận Lương Sur Thành có lòng tốt.

"Lão Lương, ngày khác ăn chung rượu."

"Được a, kêu Thái Úy, chúng ta không say không nghỉ."

Lương Sur Thành mà nói, khiến Vương phủ tâm lý phát trầm.

Không sai, hắn thân là ít làm thịt, cũng là Đường Triều Tướng công, quyền thế huân thiên.

Nhưng mà Vương phủ cũng biết, hắn có thể có hôm nay thành tựu, thiết thời Lương Sur Thành ở phía sau thêm dầu vào lửa. Nếu không người đến người nào đều có thể tiên tục thăng Bát cấp không có Lương Sur Thành giúp đỡ, hắn Vương phủ cho dù có Triệu Cát ân sủng, cũng không có khả năng lắm.

Nhưng bây giờ. . .

Hắn thậm chí không biết, hắn nơi nào đắc tội Lương Sur Thành.

Ngay tại Vương phủ mất hồn mất vía thời khắc, Cao Cầu từ trong Thiên điện lộ ra.

Hắn mặt mỉm cười, nhìn Vương phủ liếc mắt sau đó, lại đối với Chu Miển nói: "Chu công, Quan Gia muốn người đi vào."

"Cao Cầu, người đừng vội tại Quan Gia trước mặt lộng thị phi."

Chu Miển thấp giọng nói: "Nếu là bị ta biết người hồ ngôn loạn ngữ mà nói, đừng trách ta không khách khí."

Hắn lo liệu một cái xấu tiếng phổ thông, mang theo nồng đậm Tô Hàng khẩu âm. Chu Miển đồng dạng không phải từ nề nếp con đường đi sĩ đồ, tại hắn phát tích lúc trước, chẳng qua chỉ là một cái tá điền, một lần tại Tô Châu sinh không sống nổi, thậm chí thoát đi Tô Châu.

Có thể sau đó, cái tên này thời cơ đến vận chuyển, nhận thức một cái đạo sĩ tha phương, hơn nữa từ đạo sĩ kia trong tay lừa gạt rồi mấy cái toa thuốc. Trở lại Tô Châu sau đó, hắn dựa vào những phương thuốc kia, nhanh chóng trở nên giàu có, tính toán là có gia sản. Sau đó lại đi rồi Đồng Quán phương pháp, trình diễn miễn phí đá Thái Hồ phải Triệu Cát thưởng thức, từ nay một đường sông sè, rốt cuộc quan bá hai Chiết Thử sử, khai mở Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục.

Nó gia sản phong phú, còn có mình vệ đội.

Có lẽ là tại vùng đông nam ngang ngược quen rồi, đây Chu Miển đi tới Biện Lương, thậm chí ngay cả Đồng Quán đều không coi vào đâu. . .

"Chu cái mông, người đừng ngang."

Mình làm phải chuyện gì, người trong lòng mình rõ ràng.

Nơi này là Biện Lương, là thiên hạ trung tâm chỗ này, không phải Tô Châu. . . Người theo ta đùa bốn ngang cũng không hỏi một chút, nhà người Nhị gia tại Biện Lương, ngoại trừ Quan Gia, phục sao qua người nào không chọc tới lão tử, có tin ta hay không để cho người không đi ra lốt Biện Lương cửa thành."

Cao Cầu là nhân vật nào, như thế nào lại sợ hãi Chu Miến, trực tiếp mở miệng mắng.

Chu cái mông, là người Tô Châu cho Chu Miến lên ngoại hiệu.

Nghe nói năm đó cho Chu Miến được phương vân du bốn phương đạo nhân, sở thích Long Dương. Chu Miến có thể từ đạo nhân trong tay chiếm được được phương, không ít bán cái mông, cho tới trở nên giàu có sau đó, không ít người tại lúc không có ai mắng hấn 'Chu cái mông'. Để bày tỏ đối với hấn khinh thường.

Đồng Quán một dự thính, phốc bật cười.

'Chu cái mông' cái tước hiệu này, hay là hấn nói cho Cao Cầu.

Không nghĩ tới Cao Cầu cư nhiên ngay mặt xưng hô, để cho hấn trong lòng cực kỳ vui sướng. . . Đây Chu Miến ban đầu, đi bọn họ đường. Không nghĩ tới trở nên giàu có sau đó, liền hấn mặt mũi cũng không cho, kiêu hoành bạt hổ cực kỳ. Sở dĩ Đồng Quán tâm lý, cũng đúng Chu Miến cực kỳ coi là kẻ thù.

Không hổ là năm đó 'Cao Nhị lẩn lộn'. Đây hồn đứng lên, thật là ngang a!

"Cao Nhị, người dám mắng ta "

"Người không có tin, ta còn có dũng khí đánh người."

Cao Cầu không sợ chút nào, vừa nói một bên vén tay áo lên.

Vẫn là Lương Sư Thành ho khan một tiếng, lạnh lùng nói: "Các người chơi cái gì, còn thể thống gì

Chu Miến, Quan Gia ở bên trong chờ người, người không đuổi mau đi qua, chẳng lẽ còn muốn Quan Gia chờ người phải không Thái Úy, đừng náo loạn nữa."

"Hừ!"

Cao Cầu phát ống tay áo một cái, hướng Lương Sư Thành chấp tay, liền đi tới Đồng Quán bên cạnh.

Chu Miến tắt sắc mặt tái xanh, ánh mắt lạnh lùng nhìn Cao Cầu liếc mắt, lúc này mới xoay người đi vào Thiên Điện.

"Hôm nay, ăn hoá được phải không, tại sao lớn như vậy tính khí."

Đồng Quán kéo Cao Cầu, đi tới một bên.

Mà Lương Sư Thành tắt cùng Lee bang ngân tại Thiên Điện bên ngoài, vừa nói vừa cười.

Điều này cũng làm cho Vương phủ tâm lý càng thêm bất an, hấn cảm giác mình thật giống như bị cô lập rồi. . . Chính là nguyên nhân, hấn lại không rõ ràng.

"Ta là đang lo lắng Cát Tường Nhi a."

"Nói thế nào "

"Hắn tại Hàng Châu tìm được manh mối, chính là lại phát hiện, Chu cái mông con trai nhỏ, cư nhiên cùng kẻ cường đạo cấu kết cùng nhau."

"Không phải đâu!"

Đồng Quán sợ hết hồn, "Cát Tường Nhi thật như vậy nói "

"Hừm, ban đầu sư phụ hấn bị người giết hại, hấn chạy trốn Hàng Châu.

Có thể Chu hồ vẫn lại phái người canh giữ ở năm đó hấn và sư phụ hấn chỗ ở phương hướng, còn nói hấn sư đồ hai người giết người, đang bắt hấn."

"Chu cái mông, quá liều lĩnh rồi!"

"Ta cũng cho là như thế. . . Chu hồ vẫn đầu gì cũng coi là mệnh quan triều đình, Hàng Châu Thông Phán, địa vị gần như chỉ ở Triệu Đình bên dưới. Lại cùng một bọn kẻ cường đạo cấu cấu đáp đáp, ta cảm thấy chuyện này có kỳ hoặc. Sở dĩ, ta bây giờ thật là rất lo lắng."

"Lo lắng cái gì "

"Đồng nam, có biến a."

"Người là nói. . ."

Đồng Quán con mắt, phạch một cái Từ sáng lên, cả người đều lộ ra tinh thần rất nhiều.

Cái tên này, là cái chiến tranh điên cuồng, sở thích binh sự. . . Yến Vân cuộc chiến, hấn bị Liêu Nhân đánh bại, đang cảm thấy mất mặt. Mà nay nghe đồng nam sẽ có biến số, hấn liền lập tức động khởi tiểu tâm tư, nắm lấy có phải hay không đi đồng nam một chuyến đây

"Lão Cao, người phải giúp ta."

"Ừ"

"Nếu đồng nam có biến, ta đem lên bề ngoài Quan Gia, đi tới Tô Hàng.

Đến lúc đó, người có thể phải cho ta ủng hộ. . . Cho ta phân phối mấy tay hảo thủ qua đây."

"Chuyện này không khó, chỉ cần người coi trọng người, ta đều có thể cho người.

Bất quá, ta hiện đang lo lắng, là ta kia Cát Tường Nhi. . . Hấn tính tình quật, nhất định phải là sự phụ hấn báo thù. Ta là lo lắng, nếu như đồng nam xuất hiện biến số, một mình hấn tại Hàng Châu, ngay cả một giúp đỡ người cũng không có, nên làm thế nào cho phải "

Đồng Quán tròn mắt hơi híp, "Người muốn như thế nào "

Cao Cầu cười hắc hắc, ôm một cái Đồng Quán cổ, "Ta lão Tam nhà ta, hôm nay đợi tại Đông Bình Phủ, khó có thành tựu. . . Ta muốn để cho hấn đi đồng nam, càng nhanh càng tốt, ít nhất cũng có thể cho nhà ta Cát Tường Nhi có một chiếu cố, người giúp ta sao "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Khắp nơi Phong Vũ vô tình nhất

Đồng Quán đảo tròn mắt một vòng, liền hiểu Cao Cầu ý tứ.

Cao Kiệt mà nay quan bái Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám, tại quan võ trên mà nói, xem như vào tới phẩm cấp quan chức. Nhưng ai cũng biết, Vũ Quan không có có tiền đồ. Xu mật viện càng không thể nào để cho một cái Vũ Quan nắm giữ đại quyền, nhiều lắm là cất giữ trong quân quyền lực.

Nhưng dù cho như thế, còn có được các phe tiết chế.

Cao Kiệt vận khí tính toán không tệ, Đông Bình Phủ Tri Phủ Trình Lâm đối với hấn rất coi trọng, lại để cho hấn đuổi kịp một lớp Lương Sơn cường đạo phong ba, lập được chiến công. Dựa vào việc này công lao, Cao Kiệt muốn lên chức, thì có cơ sở, chớ đừng nói chi là có Cao Cầu giúp đỡ.

Có thể Cao Cầu sẽ giúp sắn, đúng là vẫn còn cái Vũ Quan. . .

"Thái Úy, người lẽ nào nghĩ. . ."

Đồng Quán con người quay tròn lớn vồn, thử thăm dò.

Cao Cầu không đợi hấn nói xong, liền dụng sức gật đầu, rồi sau đó toét miệng cười.

"Lão Đồng, người giúp ta sao "

"Nếu người chỉ muốn Tam ca lên chức, đây cũng là không khó.

Hấn chiến công cùng tư cách và sự từng trải đều có, quả thực không thể, ta có thể đem hấn mức độ đi Tây Quân rèn luyện một phen, không tới ba năm, để cho hấn làm một Lộ tổng quản cũng không phải không có khả năng. Nhưng nếu là chuyển chức, có thể thì khó rồi! Hấn không có công danh, muốn

chấp chính một phương. . . Thái Úy, không phải ta không giúp, đúng là khó khăn. Người nói xem, đến tốt cùng là muốn làm thế nào chờ an bài "

"Quyền tri Gia Hưng, không khó lắm đi."

Lấy Cao Kiệt trước mắt quan giai, lại tăng dòi, quyền tri một châu cũng không phải là không thể.

Cao Cầu đưa ra, để cho Cao Kiệt quyền tri Gia Hưng, từ trình độ nào đó, là đem Cao Kiệt xuống chức rồi.

Đương nhiên, đây cũng phải xem tình huống.

Quyền tri Gia Hưng mà nói, chức vụ mặc dù nói là hàng rồi, nhưng đối với Cao Kiệt mà nói, chính là đòi người một chuyển biến lớn, từ Vũ Quan chuyển thành văn phòng, địa vị sẽ tăng lên rất nhiều. Chỉ cần phía sau thao tác tốt, Cao Kiệt quyền tri một châu, cũng không phải là không thể.

Đương nhiên, cái này độ khó đúng là muốn tỷ võ quan hệ thống lên chức, phiền toái rất nhiều.

Đồng Quán cau mày, lộ ra vẻ khó xử.

Hắn nghĩ ngợi đã lâu, nói: "Chuyện này thật có điểm khó, lại không phải không thể thao tác.

Bất quá chỉ là dựa vào ta, sợ có hơi phiền toái. . . Ban nãy ta xem lão Lương giúp đỡ người nói chuyện, nếu như hắn chịu giúp đỡ, liền dễ như trở bàn tay."

Lương Sư Thành

Cao Cầu ánh mắt chợt lóe, nghiêng đầu hướng về phía Thiên cửa điện Lương Sư Thành nhìn.

"Người giúp ta hẹn hắn, như thế "

"Cái này không thành vấn đề, ban nãy lão Lương còn nói ta ngày mai ăn chung rượu, còn nói phải gọi người.

Ta đang không biết nên nói như thế nào đây, nhưng người mình lại gần. . . Kia cứ như vậy nói, tối mai chính hưng lâu, người tới đãi khách."

"Kia quyết định như vậy."

Cao Cầu vừa nói, lại lần nữa hướng về phía Lương Sư Thành nhìn.

Không nghĩ, Lương Sư Thành cũng tại thấy hắn. Hai người ánh mắt chạm nhau, Lương Sư Thành hướng hắn khẽ mỉm cười, mà Cao Cầu cũng vội vàng hướng phía Lương Sư Thành chấp tay. Hai người chẳng hề nói một câu, nhưng mà tại trong nụ cười kia, lại thấy được với nhau phóng thích có lòng tốt.

Hai bọn họ bên này liếc mắt đưa tình, để cho Vương phủ ở một bên, khó phạm vào.

Hắn không biết, Lương Sư Thành tại sao đột nhiên đối với Cao Cầu như vậy hữu hảo, nhưng hắn lại minh bạch, nếu không bỏ tức, hắn phiền phức lớn rồi!

Trong quan trường sự tình, chính là như vậy.

Vương phủ căm thù Cao Cầu, là bởi vì trước đây Cao Cầu phá hủy chuyện hắn.

Hắn ý có Lương Sư Thành giúp đỡ, Quan Gia đối với hắn ân sủng, sở dĩ không đem Cao Cầu để ở trong mắt. Nào biết, đây trong chớp mắt, thiên bình liền bắt đầu xuất hiện nghiêng về. Hắn đứng đầu dựa vào Lương Sư Thành, tựa hồ cùng Cao Cầu sinh ra hữu nghị.

Như vậy, hắn nên làm thế nào cho phải đây

Bất tri bất giác, thôi vào tháng sáu.

Một ngày này, khí trời oi bức.

Thiên Tướng lúc chạng vạng tối, Hoàng Ái từ Thanh Khê quán lộ ra, mặt âm trầm, chạy thẳng tới nhìn tiên kiều.

Hắn đến nhìn tiên kiều thời điểm, trời đã tối hẳn.

Miếng ngói Từ bên trong tiếng cổ nhạc liên tục, người đi đường hỗn tạp được. Trời nóng, ngồi trong phòng cũng khó chịu, sở dĩ không ít người liền đi ra khỏi cửa, đến miếng ngói Từ bên trong mua vui. Thổi gió lạnh thổi, xem riêng biệt đùa giỡn, đây bất tri bất giác, khí trời liền biết tiêu giảm mấy phần.

Hoàng Ái trong tâm nắm bắt tiên kiều người kẻ tiếp Ân nhẹ than, tìm được Yến Thanh.

Yến Thanh như cũ là một thân tiểu trang phục, bất quá không có mặc áo ngoài, chỉ bộ một kiện tay ngắn hắn sam ngồi ở chỗ đó. Dưới ánh đèn, có thể nhìn thấy hắn bên ngoài phơi bày hình xăm. Đó là một con mãnh hổ hình xăm, trông rất sống động, rất sống động, cho Yến Thanh kia tuần tú bề ngoài,

bình thêm mấy phần sát khí. Hắn chỉ ngồi ở chỗ đó, tuy rằng sắc mặt tái nhợt, lại tự có một loại khí độ.

Hoàng Ái cũng không nói chuyện, tự ý đi tới, tại Yên Thanh đối diện ngồi xuống.

"Tam ca hôm nay, tại sao có rảnh rồi "

"Có phải là nguoi hay không làm."

Hoàng Ái mặt mũi, lộ ra một cổ hung ác khí, hạ thấp giọng quát hỏi.

Yên Thanh cầm lên một khóa đậu tằm, một bộ không có vấn đề biểu tình nói: "Cái gì là không phải ta làm, Tam ca đang nói gì "

"Trần Tam người què."

"Ừ"

"Hắn đã chết!"

Hoàng Ái cắn răng, gần từng chữ một.

Có thể Yên Thanh như cũ là vẻ mặt vân đạm phong khinh, "Chết "

"Hừm, hắn bị người giết, buổi trưa hôm nay, thi thể mới bị phát hiện.

Tiểu Át Ca, có phải là nguoi hay không làm "

"Còn nhớ rõ, ngày đó chúng ta cùng Trần Tam người què gặp mặt sau đó, ta nói rồi mà nói sao "

"Nói cái gì "

"Khi ta thì nói qua cho nguoi, Trần Tam người què cái người này, rất tham lam."

"A "

"Nguoi từ trong tay hắn, mua Chu hồ vắn nhà bán đồ. . . Có thể nguoi cũng biết, ta muốn bán đồ kia, là dùng làm gì nơi.

Một khi sự tình bộc lộ, Trần Tam người què nhất định sẽ liên tưởng đến nguoi, đến lúc đó, nguoi và ta đều sẽ có nguy hiểm."

Hoàng Ái há hốc mồm, trong lúc nhất thời không biết nên thế nào phản bác.

Yên Thanh nói: "Tam ca, ta biết nguoi hướng tới chuyện giang hồ, có thể nguoi nhất định không biết, giang hồ này có bao nhiêu hiểm ác.

Một chút sơ sót, đều có thể đưa tới tai họa ngập đầu. . . Cũng tỷ như từ trước ta Ân Chủ triều Thiên Vương, bức nào anh hùng! Có thể cũng bởi vì không nhìn thấu Tống Giang sắc mặt, kết quả bị buộc phải mạo hiểm tập kích Tu Thành, kết quả đây, lại chết tại Tu Thành.

Hắn đã chết, ngày trước cùng hắn xưng huynh gọi đệ người, đều đến nhờ cậy Tống Giang."

"Ta. . ."

"Tam ca, nguoi tính tình này, thật không thích hợp lẫn lộn giang hồ, sẽ bị ăn liền mảnh xương vụn đều không thừa.

Nguoi nói kia khắp nơi hảo hán, mỗi người đều là nói nhân nghĩa sao ta cho nguoi biết, muốn ở trên giang hồ sống đến mức mở, nguoi được lòng dạ ác độc, càng phải cẩn thận một chút. . . Liền lấy Trần Tam người què lại nói, nguoi cảm thấy hắn không quan trọng, chính là ta nhưng từ trong mắt hắn, nhìn ra tham lam. Thà giết lầm, không buông tha. . . Ta tuyệt sẽ không cho phép có nguoi đến cuối cùng, uy hiếp được ta.

Cũng còn tốt, hắn là người không vợ một cái, vô thân vô cố.

Người bậc này chết cũng đã chết, có thể tiết kiệm rất nhiều phiền toái, trọng yếu nhất là, nguoi và ta cũng có thể được an toàn, có cái gì không tốt sao "

Yên Thanh vừa nói, nhấp một miếng rượu, lại khảy hai khóa đậu tằm ném vào trong miệng.

"Bất quá chết một người, liền chịu không nổi phải không "

Hắn mặt mỉm cười, nhìn đến Hoàng Ái hỏi.

Trong nụ cười kia, mang theo từng tia ý giễu cợt.

Hoàng Ái cá giận nói: "Người giang hồ, liền có thể tùy ý giết người, liền có thể xem mạng người như cỏ rác sao các nguoi như vậy, so với quan địa

phương còn ác hơn độc."

"Không tàn nhẫn, làm sao sinh tồn "

"Ta. . ."

"Tam ca, người khí phách này, thật lẫn lộn không thể khắp nơi.

Cực kỳ kiêu tiền, tương lai cưới Tiểu Lộc cố gắng sống qua ngày đi. . . Chuyện giang hồ, tuyệt không phải người muốn đơn giản như vậy. . .

Về sau, người chờ tới tìm ta nữa, chúng ta không phải người cùng một đường.

Đúng rồi, đừng để cho ta biết người bán đứng ta, nếu không. . . Ta coi như là không tìm được người, cũng biết tìm Tiểu Lộc trả thù, hiểu chưa "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Bộc lộ (2)

Hoàng Ái không biết mình là làm sao rời khỏi nhìn tiên kiều, cả người đều thất hồn lạc phách.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, trong lòng hắn hảo hán, có tình có nghĩa Tiểu Át Ca, dĩ nhiên là giết người không chớp mắt ác ma.

Sự tình, còn phải từ tháng trước nói đến.

Hôm đó Hoàng Ái phụng bồi Cao Dư du ngoạn Ngọc Hoàng Quan sau đó, liền cùng Yến Thanh cùng nhau, tìm được Trần Tam người quê.

Không sai, chính là cái kia quen thuộc Chu hồ vãn trong phủ tình huống Trần Tam người quê.

Hoàng Ái tốn mười quan Tiền, để cho Trần Tam người quê vẽ ra Chu phủ bản đồ.

Sau đó, hắn sẽ không có lại đem chuyện này để ở trong lòng. Cho tới hôm nay, hắn là tình cờ nghe Thanh Khê quán chấp sự nói đến, Trần Tam người quê bị người giết.

Nghe nói, chết trọn vẹn mười ngày.

Nếu không phải khí trời nóng bức, thi thể thối rữa bốc mùi, chỉ sợ còn sẽ không bị người phát hiện hắn thi thể.

Hoàng Ái nghe, liền bối rối.

Mười ngày. . . Đó không phải là hắn và Trần Tam người quê giao dịch ngày thứ hai sao

Hoàng Ái bản năng liền liên tưởng đến Yến Thanh, bởi vì ngày đó Yến Thanh nói rất nhiều lý kỳ cổ quái mà nói, đến khác nhau thì, hắn biểu tình cũng không phải thường quý dị. Vì vậy, hắn giận dỗi chạy đi tìm Yến Thanh chất vấn, có kết quả lại để cho hắn. . .

Kia, vẫn là trong ngày thường đối với hắn và thiện để thân cận Tiểu Át Ca sao

Khi Yến Thanh nói về Trần Tam người quê thời điểm, giống như là đã giết một con gà Từ một bản dễ dàng.

Trong mắt hắn, sinh mệnh là cái gì

Hoàng Ái tự nhận là tên ác nhân, tại thành Hàng Châu tước hiệu qua Sơn Hồ.

Nhưng hắn lại từ chưa từng giết người, càng chưa bao giờ gặp giống như Yến Thanh như vậy, giết người sau đó, còn thể thi thân sắc như thường, khí định thần nhàn người. Trầm Cương đủ phá hư đi, cũng là ý thế hiếp người mà thôi; Trương Đạo Nguyên ngoan độc đi, kì thực cũng là đối phó người bình thường thì, sẽ hiển lộ Vương Phách Chi Khí. Nhưng phải nói giết người, Trầm Cương cũng tốt, Trương Đạo Nguyên cũng được, cũng không từng trải qua.

Điều này cũng làm cho Hoàng Ái cảm thấy, hần tướng tượng trong khắp nơi, tựa hồ cũng không phải tươi đẹp như vậy.

Mộng tưởng, biến hóa tàn khốc; thần tượng, cũng biến thành xa lạ.

Hoàng Ái về đến nhà, đặt mộng ngồi ở cửa, ánh mắt đờ đẫn.

Hắn muốn đi qua báo quan, chính là ý niệm này mới vừa mọc lên, bên tai giống như hồi vang lên Yến Thanh kia lãnh khốc âm thanh. . .

"Người nếu như có dũng khí báo quan, ta không tìm được người, nhưng có thể tìm Tiểu Lộc."

Vừa mới sinh ra dũng khí, nhanh chóng biến mất.

Hắn cười khổ cúi đầu xuống, đem đầu đặt ở giữa hai chân.

Ta thật là không có hữu dụng a. . . Người ta một câu nói, là có thể để cho ta thành thành thật thật. Ta thứ người như vậy, lại làm sao có thể xông xáo giang hồ

"Tam ca, Tam ca!"

Ngay tại Hoàng Ái thất hồn lạc phách thời khắc, phía bên ngoài viện, truyền đến Tiểu Lộc âm thanh.

Hoàng Ái sững sờ, cuối cùng cũng tỉnh hồn lại, vội vàng đứng lên.

Viện cửa không có đóng, Tiểu Lộc tự ý đi vào.

"Tam ca, người ở nhà a."

"Ha ha, vừa trở về, có chuyện gì sao "

"Hi hi, Cừu ca mấy ngày trước đây mua thịt heo, để cho ta làm tạc thịt.

Ta giữ lại một chút, cho người đưa tới. . . Nhanh lên một chút ném thử một chút, cha đều nói ta làm đồ hần làm xong, người cũng thử một lần."

Nàng khoác một cái giỏ trúc, đi tới Hoàng Ái trước mặt.

"Tam ca, người sắc mặt làm sao kém như vậy, có phải là bị bệnh hay không "

"Không có không có, ta chỉ là. . . Hôm nay hơi mệt chút."

"Người nha, quá không biết chiều cố mình rồi."

Tiểu Lộc nhìn hắn một cái, lắc đầu một cái, thở dài, thật giống như tiểu đại nhân một dạng nói ra.

"Người xem một chút người bếp núc, đều sắp dài mạng nhện rồi.

Trong ngày ở bên ngoài, cùng người những cái kia hồ bằng cầu hữu ăn ăn uống uống, cũng không tích góp ít tiền, tương lai làm sao sống thời gian người không phải nói, muốn đang dâng lên Kim bên cạnh ao một bên mở một nhà dê tiệm cơm sao giống như người bộ dáng này, tới khi nào mới có thể đặt mua đứng lên "

Tiểu Lộc lẩm bẩm, liền đi vào phòng bếp, đốt đèn lên.

Nàng một bên thu thập, một bên lẩm bẩm

Lúc trước, Hoàng Ái thật chán ghét Tiểu Lộc dài dòng như vậy, có thể không biết tại sao, hôm nay lại cảm thấy rất dễ nghe.

Hắn đứng tại cửa phòng bếp, nhìn đến ở bên trong bận rộn Tiểu Lộc, đột nhiên nói: "Tiểu Lộc, người thật tốt."

"Người có phải hay không choáng váng "

"A "

"Ta vẫn luôn tốt như vậy, cần người nói "

Tiểu Lộc vừa nói, còn hướng về phía Hoàng Ái huy vũ một cái quả đấm nhỏ, chọc cho Hoàng Ái, không nhịn cười được.

"Đúng rồi Tiểu Lộc, người gần đây thường cùng Cừu ca bọn họ cùng nhau sao "

"Cũng không có, Cừu ca gần đây thường một người ra ngoài, cũng không biết đang làm gì; ngược lại Nhị ca thường thường ở nhà. . . Tam ca, ta với

ngươi nói, Nhị ca thật rất lợi hại. Bọn họ viện kia bên trong, có một cái Thạch Đầu cối xay, ngươi nhớ đi, nói ít có ba năm trăm cân bột đáng. Ta liền thấy Nhị ca gánh vác kia cối xay ở trong sân chạy đi, nhìn qua rất dễ dàng.

Ngươi không thường nói, muốn học tập quyền cước sao

Ta cảm thấy, ngươi có thể tìm Nhị ca đi học a. . . Hẳn quyền cước thật rất lợi hại, tuy rằng ta xem không hiểu, nhưng cảm giác rất lợi hại."

Hoàng Ái nghe, trong lòng âm áp.

Tiểu Lộc thật ra thì rất nghĩ đến ta, nếu không, như thế nào lại lưu ý những thứ này

Đột nhiên, hắn cảm thấy Cao Dư cùng Yến Thanh so với, muốn rất an toàn nhiều.

Hơn nữa, Cao Dư là người trong quan phủ, tại sao đều so với kia giang hồ đại đạo mạnh hơn đi. . .

Hoàng Ái nhớ lại một chuyện, vội vàng mở miệng hỏi: "Tiểu Lộc, Cừu ca lúc nào ở nhà ta có chuyện muốn tìm hắn."

+

"Hất xì!"

Cao Dư dùng sức hít hơi một cái, rồi sau đó hướng lấy trong tay xúc xắc thổi một ngụm.

Hắn cười đối với bên cạnh một cái xinh đẹp lục sự nói: "Mỹ nhân, ngươi nói ta thanh này, sẽ là mấy "

Kia lục sự sắc mặt có chút tái nhợt, cẩn thận từng li từng tí nhìn thoáng qua xéo đối diện, một thân thường phục hay trong sạch, không nhìn được nuốt nước miếng một cái.

Nàng đương nhiên hy vọng Cao Dư có thể thắng, nhưng mà hay trong sạch, nàng sợ hơn.

"Nô, không biết."

"Sẽ là sáu "

Cao Dư cười ha ha, hướng về phía đối diện hay quét đường phố: "Nhà ta tiểu mỹ nhân nói, thanh này ta sẽ ra sáu.

Nếu thật là sáu, kia ta muốn phải lên đỉnh Thái sư rồi. . . Lang quân nếu như bây giờ nhận thua, ta cũng chỉ coi như ngươi mặt bàn thắng thua."

Đây, đã là Cao Dư lần thứ năm đến Thanh Khê quán rồi.

Ngoại trừ lần đầu tiên là đến hỏi dò tin tức, còn lại bốn lần, hắn đều là trực tiếp trên lầu ba.

Lần đầu tiên hắn chỉ là quan sát; lần thứ hai, hắn liền bắt đầu tham dự, hơn nữa rất nhanh thì gặp được hay trong sạch. Một năm không gặp, hay trong sạch cũng không biến hóa quá lớn, sở dĩ Cao Dư liếc mắt có thể nhận ra hắn. Người này cũng không có nhận ra Cao Dư, cũng hoặc là nói, hắn biết rõ Cao Dư thân phận, nhưng mà cũng không có hoài nghi, mà là tràn đầy phấn khởi, cùng Cao Dư làm đánh đánh cược lên.

Hai người đánh cuộc hai hồi, có thắng thua.

Cao Dư cũng nhìn ra được, hay trong sạch thôi hoàn toàn buông lỏng đối với hắn cảnh giác.

Cũng khó trách, năm đó hay trong sạch biết hắn thời điểm, hắn bắt quả là một u mê tiểu đạo đồng.

Tông sư cấp Đồ Thuật, tuyệt không phải một hai năm có thể luyện thành, sở dĩ hay trong sạch căn bản cũng không có đem hắn cùng năm đó tiểu đạo đồng liên hệ với nhau.

Hôm nay, hai người lại lần nữa làm đánh, thắng thua đã gần đến 3000 quan.

Đây thắng quan đồ cách chơi có rất nhiều, cũng căn cứ vào quan giai khác biệt, có thể đối với tiền đặt cược tiến hành điều chỉnh.

3000 quan, là hai người tại trên mặt bàn tiền đặt cược, dưới mặt bàn, nếu như Cao Dư thanh này năng lực lên đỉnh Thái sư vị, liền trọn vẹn thắng hay trong sạch cấp tám chức quan. Nói cách khác, thanh này nếu hay trong sạch thua, vậy sẽ phải bại bởi Cao Dư ba vạn quan. . .

Hay trong sạch cũng có chút sợ!

Ba vạn quan thắng thua, cũng không phải là số lượng nhỏ.

Hắn đỏ mặt, do dự hồi lâu sau, đột nhiên nói: "Ta cũng không tin, ngươi đem đem ra sáu, ta với ngươi."

"Tốt !"

Cao Dư đem xúc xắc nhét vào bát to trong, liền thấy xúc xắc quay tròn lộn vòn.

Hay trong sạch ở một bên, cũng mắt người xuất gia phong độ, xé ra vạt áo, lộ ra rậm rạp lồng ngực, hét to nói: "Ba, ba, ba!"

Chỉ cần Cao Dư xúc xắc là ba, cũng sẽ bị đánh lại.

Thăng quan đồ, cơ hồ liền là một bộ trên thực tế thăng quan đường tắt, có lấy vô số cạm bẫy giấu vào trong đó.

Chỉ tiếc. . .

Cao Dư cười ha ha, mạnh mẽ xoay người, ôm lấy kia lực sự mạnh mẽ hôn một cái.

"Lang quân, cái này ta thắng."

Xúc xắc ngừng chuyển động, phía trên ghi chú đồ thăm sáu giờ.

Hay trong sạch sắc mặt tái nhợt, nhìn đến Cao Dư, đột nhiên lạnh lùng nói: "Ta không phục. . . Có dám hay không qua hai ngày, chúng ta lại bác một lần."

"Được a !"

Cao Dư vừa nói chuyện, sai người đem 1 vạn quan tiền đặt cược đổi thành vàng lá, sau đó kín đáo đưa cho kia lực sự mười tám trăm quan Tiền dẫn đến.

Hắn đứng lên, đuổi người.

"Hôm nay, ta cũng có chút mệt mỏi, chúng ta ba ngày sau, lại bác một lần."

"Tốt !"

Cao Dư không thích hay trong sạch, nhưng lại không khỏi không thừa nhận, người này vật đánh cược không kém.

Biến thành người khác, thắng nhiều tiền như vậy, hẳn khả năng không đi ra lot Thanh Khê quán. Nhưng này hay trong sạch, lại vẫn cứ dễ dàng tha thứ hẳn rồi đi.

Từ Thanh Khê quán lộ ra, kia không khí nóng bức, làm hắn không nhịn được hít sâu một hơi.

Dọc theo chúng hài lòng cầu đường phố đi, vòng qua dưới miếng ngói Từ.

Cao Dư đi không nhanh không chậm, để cho vừa rồi tại Thanh Khê trong quán nóng ran tâm tình, dần dần lạnh lại.

"Người nào "

Hắn đột nhiên dừng bước, hô xoay người.

Một đạo hàn quang từ tay hắn bên trong bay ra, chỉ nghe keng một thanh âm vang lên, phi đao ở trong bóng tối, tựa hồ đánh trúng cái gì, rơi xuống đất.

Từ ven đường một cây đại thụ sau đó, chuyển ra khỏi một người.

Bởi vì ánh sáng mờ昧, sở dĩ Cao Dư không có thấy rất rõ người kia tướng mạo, chỉ nghe người kia dùng một cái lưu loát tiếng phổ thông nói: "Tốt phi đao. . . Không nghĩ tới Cửu ca còn có như vậy thủ đoạn bản lãnh, ta ngược lại thật ra khinh thường ngươi. Bất quá, ta là phải gọi ngươi Cửu ca, vẫn là một quét đường phố mọc tốt đây "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Nha Nội gặp lăng tử

Cao Dư, tâm lý trầm xuống.

Hắn hai tay chấp ở sau lưng, trong tay lặng lẽ nhiều hơn hai khẩu phi đao.

"Các hạ, người phương nào "

"Hắc hắc, ai có thể nghĩ đến, ban đầu trong thành Hàng châu chán nản tiểu đạo sĩ, một cái chớp mắt ấy biến thành mà nay Vi Cửu ca.

Nếu không phải ngươi đi Ngọc Hoàng Quan, ta suýt nữa bị ngươi lừa gạt được."

"Yến Thanh "

Đối phương tuy nói tiếng phổ thông, lại mang theo thủ đô phía đông khẩu âm.

Cao Dư trông mắt hơi híp, diêm nhiên nói: "Không nghĩ tới ngươi cái này thủ đô phía đông tắc, còn dám ở trước mặt ta xuất hiện."

Thủ đô phía đông tắc, là mà hôm nay Đình đối với Tống Giang cùng người khác xưng hô.

Tống Giang cùng người khác từ khi giết ra Lương Sơn sau đó, thì có Hà Bắc tắc cùng thủ đô phía đông tắc danh xưng, cũng nói bọn họ phạm vi hoạt động.

Cao Dư đoán được thân phận đối phương, nhưng lại không sợ.

Bởi vì Vũ Tùng từng nói qua, Yến Thanh vết thương cũ chưa lành. Nếu là lúc trước, Cao Dư có thể sẽ sợ hãi, nhưng bây giờ, hắn mang theo trong người năm mươi khẩu phi đao, có thể xuất quỷ nhập thần. Thêm nữa hắn lại có chạy nhanh kỹ năng, thật muốn đánh bất quá, cũng có thể thoát thân.

"Ngươi không sợ sao "

"Ta vì sao phải sợ ngươi, ngươi là tắc, ta là quan, từ xưa chỉ có tắc sợ quan, cần gì phải từng nghe qua quan sợ tắc "

Yến Thanh cười lạnh một tiếng nói: "Ngươi quỷ này mà nói, lừa gạt hoàng tam Lang hoàn thành, lại đừng hòng gạt ta.

Nếu như là ngươi tiếng phổ thông, kia Hàng Châu quan địa phương vì sao còn phải bắt ngươi ngươi cần gì phải mai danh ẩn tính, núp ở kia Lục Trúc hạng bên trong

Mọi người căn cơ đều không sạch sẽ, hơn nữa ở nơi này Hàng Châu, ai là quan ai là tắc, còn chưa nhất định."

Cái tên này, có chút khó đối phó a!

Cũng may Cao Dư cũng không có ý định thật sự hù dọa Yến Thanh.

Nếu lắng từ Yến Thanh dễ dàng như vậy bị sợ ở, há có thể làm Lương Sơn giao y

"Ngươi tới, là muốn giết ta sao "

"Vốn là muốn giết ngươi, chính là ta đột nhiên thay đổi chủ ý."

Yến Thanh vừa nói chuyện, đi về phía trước hai bước.

Cao Dư một cái tay từ phía sau rút ra, ba ngón tay ngược chấp nhất khẩu phi đao, lạnh lùng nói: "Tiểu Át Ca dừng bước, ngươi đi về trước nữa, ta sợ hãi sẽ khản trương."

Lúc trước, Yến Thanh cách hắn ước chừng hai chừng mười bước.

Khoảng cách này không tồi, ít nhất Cao Dư có cảm giác an toàn.

Nhưng bây giờ, giữa hai người bất quá 15 bước, đi về trước nữa, Cao Dư liền không cách nào đảm bảo an toàn.

Tuy rằng hắn phi đao thuật đã đạt đến cấp chuyên gia tiêu chuẩn, lại dù sao không phải là tông sư cấp tài nghệ. Nếu như tông sư cấp tiêu chuẩn, hắn ắt có niềm tin, để cho Yến Thanh không vào được 10 bước bên trong. Chính là cấp chuyên gia. . . Khoảng cách quá gần, hắn cũng lo lắng không kịp phản ứng.

Rốt cuộc, đối diện chính là lắng từ Yến Thanh!

Nhìn thấy Cao Dư trong tay phi đao, Yến Thanh lập tức dừng bước lại.

Ban nãy, hắn là chuẩn bị dùng Truy Hồn mũi tên dò xét một hồi Cao Dư, không nghĩ tới, Cao Dư vẫn còn có như vậy thủ đoạn phi đao.

Nếu như lấy ám khí tài nghệ mà nói, Cao Dư phi đao thuật so với hắc Truy Hồn mũi tên cao minh hơn.

Đây, cũng để cho Yến Thanh không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thấy Cao Dư cẩn thận, Yến Thanh cũng không có càn đi về phía trước, mà là đưa hai tay ra, tỏ vẻ trong sạch.

"Chớ khần trương, ta nói rồi, hôm nay tới tìm ngươi, không phải muốn giết ngươi."

"Ha ha, các ngươi Lương Sơn đi ra người nói chuyện, ta một câu cũng sẽ không tin tưởng."

"Xem ra, đạo trường đối với chúng ta Lương Sơn, hiểu lầm rất sâu a."

"Đó là, nếu không phải mệnh ta lớn, lúc trước tại Tu Thành thời điểm, ta khả năng sẽ chết ở đó Giải Trần Giải Bảo trong tay. . . Bất quá cũng may mắn hai bọn họ, ta xem như nhân họa đắc phúc. Tốt rồi, Yến Tiểu Át, chúng ta nhân ngôn thiếu tự, có lời gì cứ việc nói thẳng."

"Ngươi sẽ không cùng Hoàng lão tam tranh đoạt Tiểu Lộc, đúng không?"

"Ừ"

"Lão Tam yêu thích Tiểu Lộc, ngươi hẳn rất rõ ràng."

Lúc trước, ngươi đối với lão Tam nói, ngươi không thích Tiểu Lộc, cho nên, ngươi cũng sẽ không cùng hắn tranh đoạt Tiểu Lộc, có phải hay không đạo lý này?"

Cao Dư khẽ mỉm cười, "Ngươi là hoàng tam Lang xuất đầu sao?"

"Vâng!"

Yến Thanh trả lời, như đinh chém sắt, không chút do dự nào.

Đây cũng là ngoài Cao Dư dự liệu, hắc sừng sốt một chút, chợt cũng gật đầu nói: "Không sai, ta chỉ là coi Tiểu Lộc là làm muối muối."

"Ngươi không phải đạo sĩ sao còn có muối muối?"

"Ta là đạo sĩ, nhưng có muối muối rất kỳ sao?"

"Cái này. . ."

Yến Thanh bị Cao Dư một câu nói này, nghẹn phải không nhẹ.

Hắn không có tức giận, chỉ cười lắc đầu một cái, trong miệng lầm bầm một câu cái gì, tiếp tục nói: "Câu nói mới vừa rồi kia, coi như ta không nói."

"Nếu ngươi đối với Tiểu Lộc cũng không phải là bụng dạ khó lường, ta nghĩ ngươi giúp ta một chuyện."

"Giúp cái gì?"

"Giúp đỡ lão Tam, cưới Tiểu Lộc."

Cao Dư ngạc nhiên, nói: "Ta đây giúp thế nào chẳng lẽ, ta còn buộc Tiểu Lộc gả cho Hoàng lão tam?"

"Kia ta bắt kẻ!"

Yến Thanh cậy mạnh nói: "Ngược lại chuyện này, ngươi phải giúp một tay."

"Ta dựa vào cái gì nghe ngươi?"

"Bởi vì, ngươi là một trong sạch!"

Yến Thanh vừa nói, cười hắc hắc, "Ngươi nói nếu như ta đem ngươi một trong sạch thân phận truyền đi, ngươi sẽ là kết quả gì đây?"

Cao Dư ánh mắt ngưng tụ, không trả lời.

Hắn chỉ là bước về phía trước một bước, nào biết không chờ hắn đứng vững, Yến Thanh liền thật nhanh lui về phía sau một bước.

"Ngươi cũng đừng động, chúng ta liền khoảng cách này nói chuyện, nếu không ta lập tức đi, sau đó thân phận ngươi, ngay lập tức sẽ bại lộ."

"Ta một cái chán nản tiểu đạo sĩ, ngươi sợ cái gì?"

"Hắc hắc, chán nản tiểu đạo sĩ, nếu như có thủ đoạn Oanh Thiên lôi công phu, còn có một tay xuất thần nhập hóa phi đao, ta muốn coi như là Lô Tuấn Nghĩa ở chỗ này, cũng biết lo lắng đề phòng. Huống chi, ta trên người bị thương, chưa chắc trốn được người phi đao."

Cùng người này giao thiệp với, quá mệt mỏi!

Cao Dư phát hiện, Yên Thanh gian hoạt chặt, cũng là hấn xuất đạo đến nay, gặp phải đứng đầu đối thủ khó dây dưa.

"Yên Tiểu Át, người rút cuộc muốn như thế "

"Ta đã nói rồi, người giúp đỡ lão Tam, ôm mỹ nhân về."

"Dựa vào cái gì ta muốn giúp hấn. . . Được rồi, là ta chưa nói, chỉ bằng người biết thân phận ta.

Bất quá ta cũng tò mò, ta tự nhận che giấu rất tốt, ngay cả ta cừu nhân đều không nhận ra ta tới, người dựa vào cái gì kết luận ta là một trong sạch "

"Người ngày ấy, đi Ngọc Hoàng Quan rồi "

"Vâng!"

"Bất cứ người nào, cho dù là muốn là mẫu thân thực hiện lời hứa, tại biết Ngọc Hoàng Quan tình huống sau đó, cũng sẽ có điều băn khoăn. Chính là người, biết rõ Ngọc Hoàng Quan nguy hiểm, còn càng muốn vào lúc này đi, bản thân này liền tồn một vài vấn đề.

Lão Tam nói, người ở đây Ngọc Hoàng Quan thời điểm, rất cẩn thận.

Nhưng hấn lại có thể cảm giác được, người thấp hương cũng tốt, lễ bái cũng được, tựa hồ lại rất quen thuộc.

Ta cẩn thận hỏi thăm người lúc đó tại Ngọc Hoàng Quan biểu hiện, cuối cùng ra kết luận, chính là người đối với Ngọc Hoàng Quan rất quen thuộc."

Cao Dư sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

Yên Thanh nói tiếp: "Một cái rất quen thuộc Ngọc Hoàng Quan người, lại vẫn cứ lộ ra đối với Ngọc Hoàng Quan rất xa lạ, hơn nữa lại nhất định phải đi Ngọc Hoàng Quan. . . Đạo trưởng, Tiểu Át tuy nói là một vào nhóm tặc, chính là đầu này, vẫn là vô cùng linh quang.

Ta liền đoán rằng, người nhất định chính là một trong sạch."

Nói tới chỗ này, hấn dừng dừng một cái, lại nói: "Bất quá người yên tâm, ta đã nói cho Hoàng lão tam, giúp người giấu giếm hành tích. Cho nên hấn ngày thứ hai tại Thanh Khê quán giải thích, cơ hồ đem trách nhiệm đều kéo vào trên đầu của hấn, không có liên quan tới người."

"Ta có thể giúp hấn!"

Cao Dư nghe đến đó, không nén nổi thở dài.

"Bất quá ta đầu tiên nói trước, ta sẽ không miễn cưỡng Tiểu Lộc.

Nếu như Tiểu Lộc không muốn, ta hết sẽ không bắt buộc nàng gả cho Hoàng lão tam. . . Cho dù người uy hiếp ta, ta cũng sẽ không làm loại chuyện này."

"Loại sự tình này, người tình ta nguyện, ta hiểu!"

Yên Thanh nói: "Nếu như Tiểu Lộc là sự thật không thích hấn, ta cũng sẽ không bắt buộc. Nhưng người phải bảo đảm, nếu như nàng nguyện ý, người sẽ giúp lão Tam chuyện này. . . Còn nữa, người tuyệt đối không thể nói cho lão Tam, nói là ta muốn cầu người giúp hấn, hiểu chưa "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Lãng tử tâm

Cao Dư không hiểu!

Yến Thanh đột nhiên chạy tới, đem thân phận hần vạch trần sau đó, lại phải hần chiếu cố Hoàng Ái

Chuyện này, bản thân liền rõ ràng đến không bình thường.

Cao Dư cảnh giác nhìn đến Yến Thanh, không trả lời.

Cũng khó trách hần như vậy, đổi thành bất luận kẻ nào, đang đối mặt loại tình huống này thời điểm, sợ đều phải chần chờ. Người Yến Thanh cùng Hoàng Ái nhận biết, hơn nữa cùng hần quan hệ mật thiết. Hoàng Ái muốn đuổi theo Tiểu Lộc. . . Cao Dư tin tưởng, lấy Yến Thanh thủ đoạn, cũng không phải việc khó. Hần chính là lăng tử Yến Thanh, nếu có dũng khí được xưng lăng tử, không có chút ít thủ đoạn, lại làm sao có thể không phụ lòng danh hào này

Yến Thanh tất nhìn đến Cao Dư, một hồi lâu sau, bất đắc dĩ cười.

"Ta đem hần đuổi đi!"

"Tại sao "

Cao Dư không nén nổi vô cùng kinh ngạc, nghi hoặc nhìn đến Yến Thanh.

Yến Thanh cười khò một tiếng, nhẹ giọng nói: "Lão Tam nói một cách thẳng thừng, bất quá là một người bình thường.

Chớ nhìn hần là kia đồ bỏ 'Qua Sơn Hồ '. Chính là đến trong chốn giang hồ, hần tối đa chính là cái qua phố chuột. Thứ người như vậy, thành thành thật thật sống qua ngày cho thỏa đáng, còn là đừng để cho hần dính vào đến chuyện giang hồ bên trong. Ta, một cái kẻ liều mạng, đầu đao Âm Huyết, chết không có gì đáng tiếc. Nhưng nếu là liên lụy một cái người đang hoàng, tâm lý có phần có không đành lòng. Nếu như hần và ta không nhận biết, cho dù chết ở trước mặt ta, ta cũng sẽ không để ý. Nhưng hần. . . Tóm lại, ta đuổi hần đi là vì tốt cho hần, sẽ không hại hần."

Trong lời nói, lộ ra chút bất đắc dĩ.

Thanh âm hần nghe vào có chút già nua, càng bao hàm từng tia mệt mỏi ý.

Cao Dư hít một hơi, xoay cổ tay một cái, phi đao ở trong tay biến mất.

Bất quá, hần lại thuận thế lùi về sau hai bước, nói: "Giúp hần, không thành vấn đề. . . Nhưng vấn đề là, ta tại sao muốn nghe người "

"Bởi vì, người cần ta giúp đỡ."

"Ta muốn người giúp đỡ "

Cao Dư không nhịn được cười ha ha, khẽ gật đầu một cái nói: "Nhưng ta quả thực không biết, người cần phải có giúp gì."

"Theo ta được biết, Minh Giáo người đang một trong sạch tiểu đạo sĩ, quan địa phương người, cũng tại tìm một trong sạch.

Người thay hình đổi dạng hồi Hàng Châu, hết không chỉ là vì tế bái người một chút sự phụ. Ta phỏng đoán, người trở về là muốn báo thù.

Một điểm này, ta có thể giúp người."

"Giúp thế nào "

"Nếu như một đêm khuya tĩnh lặng tập Chu phủ, trộm đi Chu gia đồ vật, người nói Chu Bưu sẽ là phản ứng gì "

Cao Dư sửng sốt, chợt hiểu Yến Thanh ý tứ.

Hần không nhịn được lại lần nữa quan sát Yến Thanh hai mắt, đột nhiên cười nói: "Lăng tử Yến Thanh, quả nhiên là một có tình nghĩa gia hỏa."

"Hừ, người chớ đắc ý."

Ta giúp người, cũng giới hạn nơi này. . . Đợi ta thương thế khỏi bệnh, nhất định sẽ hồi tới tìm người.

Khi đó, cũng sẽ không giống như hiện tại dễ nói chuyện như vậy. . . Người giết triều Thiên Vương, ta tại sao đều phải vì Thiên Vương báo thù."

"Bất cứ lúc nào xin đến chỉ giáo."

Hai người nói xong, qua lại vừa liếc nhìn.

Yến Thanh xoay người rời đi, nhưng ngay khi hần xoay người trong tích tắc, một nhánh Truy Hồn tiễn ra tay, bay về phía Cao Dư.

Mà Cao Dư cũng bước lên trước, một khẩu phi đao xuất thủ.

Phi đao cùng Truy Hồn mũi tên trên không trung va chạm một chỗ, đồng loạt rớt xuống mặt đất trên.

Yến Thanh, lại thừa này công phu, tan biến không còn dấu tích.

Cao Dư đứng tại chỗ ngây ngốc chốc lát, lúc này mới đi tới, từ dưới đất nhặt lên phi đao cùng Truy Hồn mũi tên.

Hắn nhìn đến Yến Thanh phương hướng rồi đi, đột nhiên khoe miệng phẩy một cái.

Người này, ngược lại thú vị!

Bất quá hẳn thứ người như vậy, sợ cũng lẫn lộn không thể khắp nơi. . . Theo Cao Dư, Yến Thanh thật ra thì cũng là một rất có nguyên tắc người. Mà nguyên tắc, đối với người giang hồ mà nói, tựa như cùng phải chết Huyết một dạng. Đại khái, giống như Tống Giang người như vậy, mới có thể ở trên giang hồ được hoan nghênh đi.

Nghĩ tới đây, Cao Dư nhẹ nhàng lắc đầu một cái.

Ngày thứ hai, Cao Dư không có giống như thường ngày dậy sớm.

Ngày hôm qua trận đánh cuộc, hơn nữa sau đó cùng Yến Thanh gặp phải, để cho hắn thần kinh một mực căng thẳng, cho nên cảm thấy rất mệt mỏi.

Lười biếng nằm ở trên giường, một thẳng tới giữa trưa mới bò dậy.

Hắn đơn giản rửa mặt một chút, chuẩn bị đi trong phòng bếp tìm chút thức ăn.

Vũ Tùng không có ở nhà, phòng chừng lại chạy ra ngoài xem náo nhiệt!

Lúc trước, hẳn một mực đang Thiếu lâm tự học võ, sau đó lại cùng thủ đô phía đông tặc, cũng là Tống Giang nhóm người kia lên lút, mãi đến đi tới Hàng Châu. Thật ra thì Vũ Tùng là cái yêu thích náo nhiệt người, đặc biệt thích nghe Bình đàn cùng tiểu thuyết nói. Hàng Châu miếng ngồi Từ bên trong Bình đàn, tiểu thuyết nghệ nhân có thể không so được với Biện Lương thế thì nổi danh, nhưng đều có các đặc sắc, ngô nông nhẹ nhàng giọng nói nói nói về đến, có tư vị khác.

Vũ Tùng gần đây si mê một cái tên là Hồ Thập Ngũ Lang tiểu thuyết.

Hắn và Cao Dư nói qua, Cao Dư cũng đi nghe qua hai hồi.

Kia Hồ Thập Ngũ Lang nói là tiền triều công án, nói là Đường Triều danh tướng Dịch Nhân Kiệt phá án cổ sự. Trong đó không hiện ra quỷ thần nói đến, khiến trong tiểu thuyết dung càng thêm hoang đường ly kỳ, nhưng nghe đúng là náo nhiệt. Theo kia Hồ Thập Ngũ Lang nói, hẳn đây Dịch công án là mình biên soạn, cho nên nói cũng không phải rất nhanh. Nhưng dù cho như thế, Vũ Tùng cũng nghe hoài không chán, thường thường cổ động.

Hắn đây người hộ vệ, quả thực không chịu trách nhiệm.

Có lúc vì nghe tiểu thuyết, khả năng cả một ngày đều ở tại miếng ngồi Từ bên trong.

Cũng may đứng đầu gần một chút thời gian cũng không có chuyện gì, Cao Dư càng không biết quản hắn khi gió, mặc hắn ở bên ngoài quần lấy nhau, chỉ cần không gây chuyện là được.

Nhóm bếp có một cái nồi lớn, bên trong chưng rồi chút ít khoai lang.

Cao Dư lại cắt mấy khối tạc thịt, liền kia khoai lang ngồi ở ngưỡng cửa ăn.

Đang lúc này, Tiểu Lộc mang theo Hoàng Ái đến rồi.

"Cửu ca, người tại sao ăn những thứ này "

"Làm sao vậy "

"Lần này khoai, là hôm qua còn lại."

"Nào có cái gì, năng lực nhét đầy cái bao tử là tốt rồi. . ."

Nhìn đến Cao Dư kia nếu không có người khác ăn đồ ăn bộ dáng, Hoàng Ái cảm thấy, phi thường thú vị.

Hắn gặp qua những người có tiền kia bình thường cuộc sống. Cao Dư cũng coi là người có tiền, chính là cùng trước hắn nhận biết, khác nhau hoàn toàn.

Chú trọng thời điểm, Cao Dư chết chú trọng, thậm chí ngay cả trong thành Hàng châu có tiền nhất người, cũng chưa chắc có hắn chú trọng.

Không chú trọng thời điểm, kia thật là cái gì cũng không quan tâm.

Một chén tạc thịt, mấy cái thê lương khoai lang, cư nhiên cũng có thể ăn nồng nhiệt

Hoàng Ái không nhịn được cười nói: "Cửu ca, ta nghe nói người hôm qua tại Thanh Khê quán đại sát tứ phương, thắng rất nhiều Tiền, tại sao ăn những thứ này "

"Đói!"

Ngọt ngào khoai lang, suýt nữa nghẹn Cao Dư.

Tiểu Lộc vội vàng chạy đi nhà bếp, rót một chén nước cấp hần.

"Lão Tam, hôm nay không đi gặp công việc sao "

"Há, không quá muốn đi. . . Ngược lại Thanh Khê quán bên kia, cũng không thiếu ta một cái chấp sự, coi như là không đi, cũng không người để ý."

Hôm qua Yến Thanh kia mấy câu nói, đối với hần đã kích bắt đầu không nhỏ, cho tới lúc nói chuyện, cũng uể oải.

Cao Dư nhìn hần một cái, không nói gì.

Tiểu Lộc thì tại trong phòng bếp thu thập một chút, rồi sau đó đối với hai người nói: "Tam ca ở đây theo Cửu ca nói chuyện, ta đi mua chút ít thức ăn.

Cửu ca cũng quá không quý trọng mình, hôm qua com thừa làm sao có thể ăn no

Đúng rồi, có phải hay không tìm Nhị ca trở về, ban ngày nhìn thấy hần thì, thật giống như lại đi miếng ngồi Từ bên trong nghe tiểu thuyết, giống như gặp giống như mê."

"Không cần phải để ý đến hần, tùy tiện mua chút ít thức ăn là được."

Cao Dư vừa nói, tỏ ý Hoàng Ái ngồi xuống một bên.

Chờ Tiểu Lộc sau khi ra cửa, hần mới nói: "Lão Tam hôm nay, nhìn đến có tâm sự "

"Ta. . ."

Hoàng Ái muốn bày tỏ một phen, có thể lời đến khóe miệng, đột nhiên nghĩ tới hôm qua Yến Thanh nhắc nhở, lại xảy ra sinh nuốt trở vào.

"Cửu ca, ta có phải là rất vô dụng hay không "

"Tại sao nói như vậy "

"Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy mình, cái gì cũng không thành."

Cao Dư tam khẩu lưỡng khẩu đem trong tay khoai lang ăn xong, đi tới bên giếng nước, lấy một chậu nước rửa tay một cái, lại đi trở về.

Hần mới không có kiên nhẫn đi trấn an Hoàng Ái, hần thấy, Hoàng Ái sở dĩ như vậy, hoàn toàn là tự tìm

Không có kia 3 phần ba, càng muốn lên Lương sơn. . .

Hần ngồi xuống, trầm giọng nói: "Lão Tam, vậy người nói cho người biết, người muốn cái gì "

"A "

"Hoặc có lẽ là, người cảm giác mình năng lực làm gì "

Hoàng Ái lộ ra vẻ mê mẩn, ngây ngô ngồi ở chỗ đó, sau một hồi lâu, hần lắc đầu một cái, lại lần nữa là vẻ mặt chán nản biểu tình. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Thanh thảo

Cao Dư không tiếp tục để ý tới Hoàng Ái, mà là đứng dậy chạy đi phòng bếp.

Từ trong phòng bếp, nhẹ nhàng vọt tới một cái Cổ mùi com, tuy rằng ban nãy ăn chút ít, có thể nghe đến mùi thơm này, hấn lại cảm thấy đói bụng.

"Thức ăn chan canh "

Đứng ở cửa, hấn cười hỏi.

Tiểu Lộc nói: "Đúng vậy a, nhưng Cửu ca bên này vật liệu quá ít, chỉ có thể làm chút ít đơn giản thức ăn."

"Rất tốt, đã rất khá."

Cao Dư tuy có tông sư cấp kỹ thuật nấu nướng, lại vì người lười biếng, không thích nấu com.

Vũ Tùng tất thuộc về vô thịt không vui loại người như vậy, chỉ cần có rượu ngon, có thịt ăn, cái khác đều không trọng yếu.

Phóng chừng những năm gần đây, hấn cũng là tại Thiếu lâm tự nhịn gần chết, nếu không không đến mức đối với thịt như vậy si mê. Cao Dư thậm chí hoài nghi, cái tên này luôn miệng nói phải về Thiếu lâm tự, nhưng thật có một ngày trở về, hấn thật năng lực chịu được kham khổ

Ừ, phi thường hoài nghi!

Thức ăn chan canh cách làm rất đơn giản, cũng là hai Chiết vùng hàng ngày cách làm.

Trọng yếu nhất, là muốn dùng dầu mỡ heo nấu, ăn ở trong miệng, sẽ phi thường ngọt ngào hương vị.

Tiểu Lộc đang bình thường thức ăn chan canh bên trong, lại tăng lên một ít thức ăn mặn, khiến cho sơ mùi tức ăn thơm cùng thịt, com hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ.

"Cửu ca, Tam ca hai ngày này, một mực thờ ơ vô tình, ta hỏi thế nào hấn đều không nói."

"Hừm, ta thấy được. . . Không có đáng ngại, chỉ có điều có một số việc, nhất định phải dựa vào chính hấn nghĩ rõ ràng."

Cao Dư xem vội vàng Tiểu Lộc, đột nhiên nói: "Tiểu Lộc, ngươi yêu thích lão Tam "

"A "

Tiểu Lộc mặt, xồng lên đỏ.

Nàng có vẻ hơi hốt hoảng, sau lưng Cao Dư, giận trách: "Cửu ca đang nói bậy bạ gì."

Đây tiểu nữ nhi nhà tâm tư, Cao Dư thật ra thì không quá rõ.

Nhưng mà, hấn còn là năng lực nhìn ra được, Tiểu Lộc thật ra thì yêu thích Hoàng Ái.

Rốt cuộc thanh mai trúc mã, Hoàng Ái cũng một mực đang giúp đỡ Tiểu Lộc, nàng lại sao có thể năng lực không có phát giác

Về phần nàng lúc trước tiếp cận Cao Dư, sợ rằng càng nhiều là xuất phát từ sự hiếu kỳ, cũng hoặc giả nói là một loại cảm kích. Rốt cuộc Cao Dư hôm đó cử chỉ vô tâm, giải quyết xong Tiểu Lộc đại phiền toái. Tốt lắm khẳng định là có, nhưng phải nói yêu thích. . . Sợ hay là đối với Hoàng Ái nhiều hơn một chút. Từ sau đó Tiểu Lộc biểu hiện đến xem, nàng cũng yêu thích Cao Dư, bất quá nhiều là một loại cảm kích cùng ngưỡng mộ.

Cao Dư thấy vậy, không nhịn được cười ha ha.

"Tiểu Lộc mau mau nấu com, ta đói bụng rồi."

"Biết, nếu không phải Cửu ca làm loạn, sớm là tốt."

Cao Dư từ phòng bếp trở về, đi tới Hoàng Ái bên cạnh, chụp sợ bả vai hấn, tỏ ý hấn vào nhà.

Đi vào phòng khách, Cao Dư trong tay là thêm mười tám trăm quan Tiền dẫn đến. Hấn tỏ ý Hoàng Ái ngồi xuống, rồi sau đó đem tiền dẫn đến đặt ở Hoàng Ái trước mặt.

"Giúp ta một chuyện."

"A "

"Người biết thân phận ta, hơn nữa không có mặt báo, ta rất cảm kích.

Ta biết, người yêu thích Tiểu Lộc; thật ra thì Tiểu Lộc cũng thích người. . . Chỉ là đây, người lúc trước lang thang quán, sợ là trong lúc nhất thời cũng khó làm chuyện gì. Ta cũng đang quan sát người, cộng thêm Tiểu Lộc quan hệ này, cũng cho ta có thể tin nhiệm người.

Bây giờ, ta với người một chuyện. . . Làm tốt, ngày khác ta liền cùng người một cái tiền đồ."

Hoàng Ái nghe, không khỏi tròn to hai mắt.

Tiền đồ

Rất nhiều người cùng hần nói qua, có thể cấp hần một cái tiền đồ.

Trầm Cương nói qua, Trương Đạo Nguyên nói qua. . . Nhưng hần biết rõ, trước đó trình nhất định rất nguy hiểm.

Nhưng Cao Dư lại không giống nhau, hần quan chức đã chú định, hần mà nói so Trầm Cương, Trương Đạo Nguyên những người này hứa hẹn có thể tin hơn.

"Cửu ca, muốn ta làm gì "

"Hai chuyện!"

Cao Dư suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Chuyện thứ nhất, ta muốn người nghĩ biện pháp nói cho Thanh Khê quán người, là cái loại này năng lực quản sự làm chủ nhân, ta là Hội Hột Minh Giáo giáo đồ, thân mang Minh Giáo chỉ bảo sinh tử Thụ, ta lần này tới Hàng Châu, là phụng mệnh truy xét « Đại Minh Tôn trải qua » tung tích. Tin tức này, không nên quá tận lực, về phần làm sao truyền đi, ta không hỏi tới."

Hoàng Ái ánh mắt ngưng tụ, xem Cao Dư ánh mắt, cũng trở nên có chút bất đồng rồi.

"Cửu ca chẳng lẽ. . ."

"Người ngừng hỏi nhiều, chỉ đề ý làm xong chuyện này."

"Minh bạch."

Hoàng Ái lập tức ngậm miệng lại, dùng sức chút gật đầu.

"Chuyện thứ hai, ta muốn người nghĩ biện pháp, hỏi thăm ra Minh Giáo cao tăng sự tình, ít nhất phải nói cho ta biết, Thanh Khê quán phía sau, rốt cuộc có gì người. Còn có hay trong sạch, Diệu Nhân hai người thói quen cuộc sống, và bọn họ thường thường ra vào địa phương, có thể làm được sao "

"Cái này. . ."

Hoàng Ái do dự một chút, vẫn gật đầu một cái.

"Chuyện thứ hai, rất nguy hiểm, người muốn mình chú ý.

Số tiền này, là cho người dùng để thu xếp quan hệ, ta không sẽ hỏi người xài như thế nào số tiền này, ta chỉ cần kết quả cuối cùng. Nhưng điều kiện tiên quyết là, bảo vệ tốt mình. Có một số việc, ta không ngại cùng người nói rõ, Thanh Khê quán căn cơ không quá sạch sẽ. . . Trong lúc này, có không ít kẻ liều mạng, vô cùng nguy hiểm. Người đang bảo vệ tốt chính mình điều kiện tiên quyết, giúp ta hỏi thăm tin tức.

Tuyệt đối không nên xảy ra chuyện, nếu không ta không cách nào hướng về phía Tiểu Lộc khai báo."

Những lời này nói ra khỏi miệng, cũng để cho Hoàng Ái tâm lý ám áp.

Cửu ca cũng không có bởi vì ta thô bỉ, liền khinh thường ta, thậm chí là lợi dụng ta.

Tuy rằng hần cũng biết, trong này có Tiểu Lộc quan hệ tại, nhưng này không cũng nói, Cao Dư cũng không phải là kia ác độc người

"Cửu ca yên tâm, ta biết nên làm như thế nào."

Cao Dư đang muốn mở miệng, lại nghe phía bên ngoài truyền tới tiếng bước chân.

"Ồ, các người làm sao vào nhà "

Tiểu Lộc bụng hai chén thức ăn chan canh đi tới, Hoàng Ái thấy vậy, vội vàng đứng dậy chạy đi hỗ trợ.

Xem Hoàng Ái kia rất vui sướng bộ dáng, Tiểu Lộc chính là sùng sốt một chút.

Nhưng chợt, nàng liền cười!

Hôm nay mang Hoàng Ái đến, không phải là nghĩ Cao Dư có thể khai đạo hấn sao Cửu ca quả nhiên là có đại bản lĩnh người, mấy câu nói sẽ để cho Tam ca khôi phục lại.

Thật ra thì, Hoàng Ái chỉ là bị Yến Thanh cho đả kích!

Hấn từ nhỏ sống ở Hàng Châu, cơ hồ chưa đi ra Hàng Châu chung quanh.

Cho tới nay, hấn cũng cảm giác mình là một nhân vật, kia dự đoán đây ếch ngồi đáy giếng đầy tâm lý, tự nhiên sẽ có thất lạc.

Cao Dư cũng tiếp theo đi ra khỏi phòng, bụng một chén thức ăn chan canh, lớn miệng ăn.

"Tam ca cũng ăn a, người nói Tiểu Lộc làm hai chén, đều là cho ta sao "

"A "

Hoàng Ái sừng sốt một chút, hướng về phía Tiểu Lộc nhìn.

Tiểu Lộc tắt khuôn mặt đỏ lên, nhẹ giọng nói: "Tam ca cũng ăn đi, từ hôm qua đến bây giờ, người cũng không ăn đồ vật, nghĩ đến cũng đói."

"Ân ân ân!"

Hoàng Ái giống như tiểu gậy đầu như gà mổ thóc, bụng một cái khác chén cơm, bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Hấn quả thật đói.

Lúc trước không cảm thấy, là bởi vì hấn tâm tư mê man.

Mà nay, hấn cảm giác mình thật ra thì rất hữu dụng nơi, quan trọng hơn là, Cao Dư cho hấn chỉ rõ một con đường. . . Hấn cũng nguyện ý tin tưởng Cao Dư. Bởi vì hấn thấy, Cao Dư cấp hấn con đường này rất rõ ràng, hơn nữa còn là có thể đụng tay đến. . .

"Tam ca, còn có một việc, phải nhắc nhở người."

Cơm nước xong, Tiểu Lộc đi thu thập bộ đồ ăn, Cao Dư tắt kéo Hoàng Ái đi tới một bên.

"Ta có một loại dự cảm, Minh Giáo toan tính không giống bình thường, có lẽ dùng không quá lâu, Hàng Châu liền sẽ phát sinh biến cố.

Người phải chuẩn bị sẵn sàng, một khi cảm thấy được thế cục không ổn, lập tức mang theo Tiểu Lộc rời khỏi Hàng Châu. Ta không biết sẽ là như thế nào tình huống, nhưng cách Hàng Châu càng xa càng tốt. . . Tốt nhất đi Biện Lương, đến Đại Tướng quốc tự vườn rau, tìm một cái tên là chậm chạp Trí Thâm người. Đến lúc đó, người liền nói với hấn, người là người ta, để cho hấn giúp người thu xếp ổn thỏa. . . Nhớ kỹ, có gió thổi cỏ lay, lập tức rời khỏi."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Gió nổi lên (một)

Cao Dư mà nói, để cho Hoàng Ái sợ hết hồn hết vía.

Bất quá, cũng bởi vì những lời này, để cho hấn đối với Cao Dư càng thêm cảm kích.

Không phải người mình, Cao Dư lại sao có thể có thể nói ra lời như vậy đến thậm chí ngay cả đường lui, đều đã giúp hấn an bài thỏa đáng.

Trong nội tâm, Hoàng Ái cũng hạ quyết tâm: Nhất định phải đem sự tình làm được thỏa đáng.

Nếu không, liền thật phụ lòng Cửu ca kỳ vọng rất lớn.

Hai ngày kế tiếp, Cao Dư không có ở đi khắp nơi động, mà là đợi ở trong nhà.

Ban ngày, hắn luyện tập xúc xúc.

Đến buổi tối, tất liên lạc phi đao thuật.

Đây là hắn công phu bảo mệnh, tuyệt đối không thể lười biếng.

Tuy rằng, hắn còn có Oanh Thiên lôi, có thể kia Oanh Thiên lôi động tĩnh quá lớn, không tới bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt không thể bại lộ.

Cấp chuyên gia phi đao thuật, có thể nói là xuất quỷ nhập thần.

Thêm nữa có ánh sáng ngấm hạn giới phụ trợ, khiến cho uy lực tăng lên gấp bội.

Ngay cả Vũ Tùng, đều cảm thấy mấy phần kiêng kỵ.

"Cửu ca phi đao này, rốt cuộc là người phương nào truyền thụ "

Tại một lần trong luyện tập, hắn suýt nữa bị phi đao đánh trúng sau đó, không nhịn được hỏi thăm Cao Dư.

"Trước đây ta từng cùng phác thiên điều Lý Anh giao thủ, tự nhận hắn phi đao thuật, có thể tính phải là xuất thần nhập hóa.

Không ngờ thấy Cửu ca phi đao, mới biết Lý Anh phi đao thuật quả thực không đáng nhắc tới. Ngày đó nếu Lý Anh có Cửu ca phi đao này Thuật bảy thành công lực, ta chắc chắn phải chết."

Theo Vũ Tùng, Cao Dư cùng Lý Anh phi đao thuật cao thấp phân biệt ở chỗ, Lý Anh phi đao có dấu vết mà lần theo.

Mà Cao Dư phi đao, lại xuất quỷ nhập thần, căn bản không biết rõ hắn phi đao giấu ở nơi nào, cũng không biết hắn khi nào sẽ xuất thủ.

"Ta phi đao, không ra tay thì, không có người năng lực nhìn thấy; chờ người thấy thời điểm, chính là mệnh tang thời điểm."

Cao Dư ngồi ở trên bậc thang, một phen cô tay, một khẩu phi đao liền xuất hiện ở trong tay.

Nhìn đến hắn kia một bộ đắc ý biểu tình, Vũ Tùng rất muốn đi tới cấp hắn hai quyền. Chính là nhìn hắn phi đao, lại hơi thờ ơ nghĩ. . .

Trong nháy mắt, Cao Dư cùng hay trong sạch ước định thời gian đã đến.

Một ngày này, hắn mặc quần áo xong, chuẩn bị ra ngoài, lại bị Hoàng Ái ngăn cản.

"Cửu ca, ta đã đem người trong tay Minh Giáo chỉ bảo tin tức truyền ra ngoài."

"Ồ "

"Hắc hắc, hôm qua ta cùng với mở Cửu ca lúc ăn cơm, cố làm trong lúc vô tình, nói thấy được Cửu ca nói sinh tử Thụ, còn bị Cửu ca dạy dỗ một trận."

Cao Dư lúc này mới phát hiện, Hoàng Ái vành mắt đen xanh, thật giống như bị người đánh một dạng.

"Mình làm "

"Không như thế, thế nào để cho mở Cửu ca mở miệng "

Cái tên này, thật ra thì vô cùng cơ linh!

Cao Dư thấy vậy, không nhịn cười được.

Hắn nhẹ giọng nói: "Làm không tệ, bất quá ngàn vạn lần chớ nói với Tiểu Lộc, cùng ta có liên quan, nếu không nàng nhất định vì người lo lắng."

"Cửu ca yên tâm, sự tình nặng nhẹ, ta xách rõ ràng."

"Vậy thì tốt!"

Cao Dư cùng Hoàng Ái trò chuyện mấy câu, liền tách ra.

Sở dĩ để cho Hoàng Ái truyền ra sinh tử Thụ tin tức, cũng là hành động bất đắc dĩ.

Thanh Khê quán bên kia hiển nhiên rất cảnh giác, đồng thời đối ngoại nhân cũng không phải thường loại trừ. . . Cao Dư biết rõ, nếu muốn tìm được thù đạo nhân không khó, cần phải nghĩ tiếp cận thù đạo nhân, sợ chỉ có lẫn vào mình trong giáo. Cũng may trước hắn bịa đặt một cái cái Hội Minh Giáo giáo đồ thân phận, nếu không thật đúng là phiền toái. Kia Minh Giáo người, lúc trước phải Cửu Diệu Pháp nghênh đón Đại Minh Tôn trải qua, cho thấy

bọn họ đối với Minh Giáo thánh vật, nhất định vô cùng coi trọng. Thế thì, Minh Giáo cũng nhất định sẽ coi trọng trong tay hấn sinh tử Thụ.

Sau đó, chỉ nhìn Minh Giáo bên kia chuẩn bị ứng đối ra sao!

Cao Dur nghĩ rõ đây ảo diệu trong đó sau đó, mới an bài Hoàng Ái đem tin tức truyền đi.

Bây giờ, Hoàng Ái đã thành công.

Sau đó phải nhờ vào hấn đến diễn tốt đây một võ tướng. . . Chắc hấn kia Thanh Khê quán người, nhất định cũng nhận được tin tức này.

Đúng như Cao Dur phỏng đoán, khi hấn đến Thanh Khê quán thời điểm, phát hiện Thanh Khê quán bài tràng cũng có biến hóa.

"Ồ, đây không phải là bác sĩ phải không "

Hấn vừa vào cửa, liền thấy canh gấp sĩ ở cửa.

Chỉ có điều, canh gấp sĩ không còn là người hầu trà trang phục, mà là một thân chính trang.

"Cửu ca nói đùa, kia trà tùy tiện cũng là Thanh Khê quán sản nghiệp, liền không tin Cửu ca xem không rõ."

Canh gấp sĩ tuy rằng đôi trang điểm, vẫn như cũ là làm người hầu trà thì ôn hòa nụ cười.

Tuyệt đối không nên bị hấn nụ cười lừa gạt, Hoàng Ái nói qua, đây canh gấp sĩ là Thanh Khê quán nhân vật số hai. Tại hay Thanh Hòa Diệu Nhân đến từ trước, thân phận hấn chỉ ở phương hướng bảy Phật bên dưới. Cho dù là hay Thanh Hòa hay người đến, đối với hấn cũng phi thường tôn kính.

"Cửu ca phải cẩn thận hấn, người này là tiểu diện hồ."

Coi như là Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên ở trước mặt hấn, cũng không dám can rờ. . . Ta từng thấy Trầm Cương thủ hạ tại trà tùy tiện nháo sự, kết quả ngày thứ hai, người kia liền mất tích, cho tới bây giờ cũng không người nào biết tung tích của hấn. Ngược lại Trầm Cương nhắc nhở qua ta, muốn ta gặp được hấn thì, hạn chế liều lĩnh. . . Lấy Trầm Cương tính khí, nếu không phải hấn có thủ đoạn, sao sẽ như vậy nhắc nhở ta "

Cao Dur trong đầu, hồi vang lên Hoàng Ái lời nói này.

Hấn lập tức nói: "Tiến sĩ nếu đã biết thân phận ta, chắc hấn cũng nên rõ ràng, ta tới ý "

"Ha ha ha, Cửu ca chớ vội, có chuyện gì, chúng ta Lại nói đến."

Hấn liền theo sau thấp giọng, "Hôm nay chúng ta ở hậu viện chơi đùa, Chu Thông Phán cũng tới, hơn nữa đối với ván này khá cảm thấy hứng thú."

"Ừ"

"Ta ở chỗ này, là có chuyện muốn nhờ."

Chu Thông Phán thân phận tôn quý, hấn nếu cũng tham gia vào, dù sao phải cấp hấn chút ít mặt mũi."

"Người có ý gì "

"Ta muốn mời Cửu ca nhường, để cho Chu Thông Phán thắng ván này."

Cao Dur nghe, sắc mặt nhất thời trầm xuống, lộ ra vẻ không hài lòng.

Canh gấp sĩ vội vàng nói: "Bất quá Cửu ca cũng không cần phải lo lắng, hôm nay thắng thua, đều do Thanh Khê quán một mình gánh chịu. . . Chi là, nhà ta Cửu ca nhi tốt tích cực, không muốn tùy tiện nhường. Cho nên ta muốn mời Cửu ca nhường đồng thời, ngăn chặn Cửu ca."

Cao Dur nhú mày lại, nói: "Đó chính là muốn ta thắng Cửu ca, còn phải bại bởi kia đồ bỏ Chu Thông Phán "

"Chu Thông Phán là quan chức, yêu thích cái mặt mũi."

Ta biết, Cửu ca Đồ Thuật cao minh, nghĩ đến cũng không buồn ngủ khó."

"Chính là, dựa vào cái gì ta muốn giúp người "

Canh gấp sĩ nghe, cũng không khỏi cười khò.

Hôm nay, là Chu Buru thu tiền lương thời gian. Có thể không biết tại sao, hấn nghe nói Cao Dur cùng hay trong sạch đánh cuộc sau đó, liền sinh ra hứng thú. Chu Buru tham tiền háo sắc, đồng thời cũng tốt đánh bài. Cao Dur cùng hay trong sạch đánh cuộc, nghe nói cao đến ba vạn quan khoảng cách. Điều này cũng làm cho Chu Buru sinh ra ý tưởng, tự nhận Đồ Thuật không tệ, cho nên liền muốn tham dự vào, thắng đi số tiền lớn này.

Hắn mỗi tháng từ Thanh Khê quán, có thể lấy đi năm chục ngàn quan tiền lương.

Nhưng đây năm chục ngàn quan là phải giao cho hắn lão tử Chu Miễn, rơi vào trong tay hắn Tiền, thật ra thì cũng không phải rất nhiều.

Mà Cao Dư cùng hay trong sạch tiền đánh bạc cộng lại, so với hắn một tháng tiền lương còn nhiều hơn. Trọng yếu nhất là, hắn nếu thắng, những tiền kia coi như thuộc về hắn toàn bộ. Cho dù Chu Bưu cũng không thiếu số tiền này, vẫn như cũ là động tâm tư, muốn bỏ vào miệng túi mình.

Canh gấp sĩ giải Chu Bưu, rõ ràng hơn hay trong sạch tính tình.

Thù đạo nhân tại Minh giáo địa vị không thấp, càng là Thánh Công làm nể trọng người.

Hay trong sạch có hắn nâng đỡ, trong ngày thường cũng là ngông cuồng. Không chỉ là hay trong sạch, thù đạo nhân bốn tên học trò, lớn đều như thế. . . Nếu bộ dáng không phải vậy, kia Cừu Diệu Pháp sao lại dám tại Biện Lương tự quyết định, khiến cho đã đắc thù thánh vật thất lạc

Cũng là hành động bất đắc dĩ, canh gấp sĩ liền nghĩ đến Cao Dư.

Đang nghe Cao Dư vấn đề sau đó, canh gấp sĩ nói: "Cừu ca đến Hàng Châu dụng ý ta biết, mời Cừu ca yên tâm, chuyện này đi qua, ta nhất định sẽ cho Cừu ca một câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Gió nổi lên (hai)

Cao Dư thân phận, vẫn là canh gấp sĩ quan tâm vấn đề.

Lúc trước hắn mời Chu Bưu phái người đi tới Biện Lương kiểm tra thực hư, chiếm được tin tức là, đúng là có người này!

Về phương diện này muốn thua thiệt là Lý Bảo làm giống như thật, mà một phương diện khác, cũng phải may mắn mà có có người ở trong bóng tối giúp đỡ.

Chu Miễn thực lực, cơ hồ tập trung vào đông nam chi địa, tại Biện Lương cũng không phải rất cường đại.

Nhưng hắn có đồng minh, muốn kiểm chứng, cũng không phải việc khó.

Lý Bảo làm đúng là thiên y vô phùng, thậm chí còn sở trường an bài một cái chỗ ở. Có thể loại chuyện này, nếu quan địa phương thật muốn điều tra, vẫn có thể tra ra sơ hở. May mắn Chu Bưu phái người tới thời điểm, mới nhận chức quyền tri Khai Phong phủ Vương Đình mới vừa tới mặc cho, đối với Khai Phong phủ tình huống cũng không phải đặc biệt giải, vì vậy tùy ý ủy thác người phía dưới đi kiểm chứng.

Hắn người ủy thác, chính là Mạnh Việt.

+

Từ Biện Lương truyền tới tin tức, Vi Cao tài sản trong sạch.

Vi thị tổ tịch Hàng Châu, tại lộng lẫy năm đầu từ Hàng Châu dời đến Biện Lương, đồng thời hành thương Tây Vực, gia sản cũng không phải thường phong phú.

Nếu tài sản trong sạch, vậy thì rõ ràng không có vấn đề.

Nhưng canh gấp sĩ trời sinh tính đa nghi, chậm chạp không cùng Cao Dư tiếp xúc, chính là còn tồn từng tia băn khoăn.

Không muốn hôm qua, hắn lại nghe được một tin tức.

Kia Vi chín vạn mà nghi ngờ có sinh tử Thụ, hơn nữa là phụng mệnh đến Hàng Châu, tìm kiếm « Đại Minh Tôn trái qua » tung tích. . . Người khác không rõ ràng, canh gấp sĩ lại biết, cái gọi là « Đại Minh Tôn trái qua » là Tây Vực cách gọi, tại đông nam khu vực tất xưng là « Đại Quang Minh Kinh », là Minh Giáo căn bản trái qua. Cừu Diệu Pháp đi tới Biện Lương, làm muốn giao dịch chính là « Đại Quang Minh Kinh ».

« Đại Quang Minh Kinh » bị Hội Hột Minh Giáo coi như chí bảo, tương truyền là năm đó phát nhiều sinh truyền giáo Trung Nguyên thì, từ Tây Vực mang đi.

Sau đó, Đại Quang Minh Kinh liền được tôn sùng là căn bản trải qua.

Tại Hội Xương Pháp Nan sau đó, Đại Quang Minh Kinh bị tín đồ mang về Tây Vực.

Sau đó, Hội Hột Minh Giáo liền ở chệch một góc, không có lần nữa tiến vào trung nguyên. Mà Trung Nguyên Minh Giáo cũng trải qua vô số lần thay đổi sau đó, cùng Hội Hột Minh Giáo giáo nghĩa phát sinh biến hóa, song phương đứt khoát cả đời không qua lại với nhau, với nhau không sẽ liên lạc lại.

Trước đây, Thánh Công từng định đón về Đại Quang Minh Kinh, lại bị Hội Hột Minh Giáo cự tuyệt.

Tại không có biện pháp dưới tình huống, bọn họ không thể làm gì khác hơn là liên lạc dân bản xứ, nghĩ cách lấy trộm Đại Quang Minh Kinh, rồi sau đó phái Cừu Diệu Pháp đi tới.

Đây chính là tổn số tiền lớn, giá trị một vạn lượng Bạch Ngân.

Không sai, chính là Bạch Ngân.

Tại trung nguyên vùng, đồng tiền cùng Hoàng Kim là chính lưu thông tiền. Nhưng mà đang cùng Tây Vực Chư Quốc quá trình giao dịch trong, Bạch Ngân đang từ từ thay thế đồng tiền địa vị. Hơn nữa, theo thời đại đổi thay, bao gồm Tây Hạ cùng Liêu Quốc ở bên trong, Bạch Ngân địa vị cũng đang dần dần đề thăng.

Một vạn lượng Bạch Ngân, chính là hơn mười ngàn quan.

Cũng thua thiệt Minh Giáo vị trí đông nam, ở đây thương nghiệp phát đạt, mà Minh Giáo tín đồ rất nhiều, cơ hồ bao hàm các ngành các nghề, cũng khiến cho Minh Giáo tiền vốn cực kỳ dư thừa. . . Chỉ là, Cừu Diệu Pháp tự quyết định, chẳng những không có đón về Đại Quang Minh Kinh, ngược lại sai bảo Minh Giáo lâm vào nguy cơ. Cũng may miễn Minh Giáo tại vùng đông nam thế lực cường đại, nếu không thì là một hồi tai họa ngập đầu.

Nhưng dù cho như thế, Minh Giáo làm việc cũng biến thành càng ngày càng cẩn thận.

Mà nay, Cao Dư lấy Hội Hột Minh Giáo giáo đồ thân phận tới, trực tiếp hơn làm rõ, hẳn là là « Đại Quang Minh Kinh » mà đến, hoàn toàn bỏ đi canh gấp sĩ hoài nghi. Không phải Minh Giáo giáo đồ, căn bản không thể nào biết « Đại Quang Minh Kinh » sự tình, chớ đừng nói chỉ là Cao Dư còn có sinh tử Thụ. . . Tuy nói sinh tử Thụ tại Hội Xương Pháp Nan sau đó liền biến mất, chưa chắc đã không phải là Hội Hột Minh Giáo che giấu tai mắt người cách nói. Cao Dư giữ sinh tử trước cây đèn, khỏi không nói rõ rồi, có phải hay không là Hội Hột Minh Giáo ý tứ

Nếu như là Hội Hột Minh Giáo ý tứ, thế thì bọn họ lại muốn làm cái gì

Cao Dư xuất hiện, cho canh gấp sĩ vô hạn mơ mộng, đây cũng là canh gấp sĩ hôm nay sở trường tới đón tiếp Cao Dư nguyên nhân.

Cao Dư cau mày, vẻ mặt không thoải mái.

Hắn nhìn đến canh gấp sĩ, một hồi lâu sau, nói: "Xem ra, ta hôm nay nếu không đáp ứng, sợ tiến sĩ là sẽ không đồng ý."

"Cửu ca chuyện này, nếu Cửu ca không muốn thì cũng thôi đi.

Chỉ có điều, chuyện này giam giữ ta Minh Giáo thuộc về tương lai, Cửu ca nếu cũng là huynh đệ, khi biết Minh Giáo tại trung nguyên sinh tồn không dễ."

"Được rồi!"

Canh gấp sĩ nói tới mức này, Cao Dư cũng thấy tốt thì lấy.

Hắn tới nơi này, không phải là vì thắng Tiền, mà là vì cùng Minh Giáo bắt được liên lạc.

Hắn nói: "Bất quá ta đem xấu xí nói trước, « Đại Minh Tôn trải qua » một chuyện, quý phương nhất định phải đưa cho ta một câu trả lời mới được."

Ngươi nếu miệng hô huynh đệ, vậy ta cũng không ngại nói cho rõ ràng.

Tại Minh giáo, Giáo Chúng với nhau lấy 'Huynh đệ' tương xứng. Canh gấp sĩ nếu đem lời làm rõ, Cao Dư cũng sẽ không giấu giếm nữa.

Canh gấp sĩ tâm lý âm thầm kêu khổ, lại không thể ở trên mặt biểu hiện ra, chỉ có thể gật đầu liên tục.

Ngay sau đó, Cao Dư cùng canh gấp sĩ mặc qua lầu một đại sảnh, đi tới Thanh Khê quán hậu viện.

Đây Thanh Khê quán hậu viện, là y theo đến lâm viên cách cục kiến tạo mà thành.

Cao Dư vẫn là lần đầu tiên tiến nhập Thanh Khê quán hậu viện, mới biết Hoàng Ái nói 'Hết sức xa hoa '. Tuyệt không phải hư ngôn.

Nhưng thấy khúc kính Thông U, đình đài Lâu Tạ hỗn tạp thích thú.

Hơn nữa, đường mòn con đường thiết kế có khác đặc sắc, như không người thủ lĩnh dẫn đến, thậm chí có thể sẽ mất phương hướng.

Cao Dư không nén nổi hít mắt lại, dọc đường trong bóng tối quan sát.

Sắc trời mờ mịt, nhìn không quá rõ ràng đây lâm viên toàn cảnh, nhưng loáng thoáng, Cao Dư có thể phát giác ra, trong đó giấu giếm sát cơ.

Đây tuyệt không phải đơn thuần lâm viên, sợ rằng còn có khác huyền diệu đi!

"Cửu ca, mời tới bên này!"

"Tiến sĩ trước hết mời."

Cao Dư đi theo canh gấp sĩ sau lưng, dọc theo khúc chiết đường mòn, thất quái bát quái tự đi tới trước một tòa lầu nhỏ.

Canh gấp sĩ ở trước mặt dẫn đường, Cao Dư đi sau lưng hắn, vừa đi vào tiểu lầu, liền thấy hay trong sạch Diệu Nhân hai huynh đệ, đều ở dưới lầu trong đại sảnh.

Canh gấp sĩ hướng hai người nhẹ nhàng gõ đầu, hay Thanh Hòa Diệu Nhân liền đi lên trước.

"Vi huynh đệ, lừa gạt chúng ta thật là khổ."

Hiển nhiên, bọn họ cũng biết Cao Dư thân phận, lấy Minh Giáo lễ phép gặp lại.

Cao Dư cũng trở về lấy lễ phép, nói: "Hai vị huynh đệ, thật ra thì ta lần đầu tiên tới ở đây thì, đã tỏ rõ quá thân đơn vị."

Cao Dư lần đầu tiên tới Thanh Khê quán, từng đốt ba trụ lớn Quang Minh hương thơm.

Chỉ bất quá khi đó, là phương hướng bảy Phật chủ trì đại cuộc, xuất phát từ cẩn thận, không có cùng Cao Dư nhận nhau.

Canh gấp sĩ nói: "Không phải là là chúng ta không chịu nhận nhau, thật sự là khi đó. . . Khắp nơi mây quý sóng quyết, kính xin Vi huynh đệ thứ lỗi."

"Vậy các người bây giờ làm cần gì phải nhận nhau "

"Cái này hà. . ."

Cũng không thể nói, là có người mật báo.

Canh gấp sĩ còn hy vọng Hoàng Ái khóa này ám tử có thể ần núp lâu một chút, có thể từ Cao Dư đây lấy được nhiều tin tức hơn.

Ngay tại hắn không biết nên trả lời như thế nào thời điểm, trên lầu truyền tới rồi một cái thanh âm.

"Người có tới không bắt đầu là thật là lớn cái khung."

Theo sát, liền nghe được tiếng bước chân từ thang lầu truyền tới.

Cột kết, cột kết. . . Chỉ nghe thanh âm kia, cũng biết người tới phân lượng không nhẹ.

Cao Dư ngẩng đầu nhìn, liền thấy từ trên thang lầu đi xuống một người.

Người này vóc dáng không cao, ước chừng cũng là năm thước 6 tấc trên dưới, lại sống cực kỳ mập mạp, một thân thịt béo, kèm theo hắn đi đi lại lại, nhấp nhô uyển như sóng một dạng.

Hắn đi xuống lầu, đi tới Cao Dư trước mặt trạm định.

"Người chính là kia Vi Cao sao "

"Chính là, dám hỏi các hạ. . ."

Cao Dư đoán được thân phận đối phương, vẫn như cũ làm ra một bộ nghi hoặc biểu tình nhìn đối phương hỏi.

Chương 166: Gió nổi lên (ba)

"Vị này là Chu Tam công tử!"

Không chờ đối phương mở miệng, canh gấp sĩ đã chủ động mở miệng.

"Chu Tam công tử sao "

Cao Dư quan sát tỉ mỉ, rồi sau đó chấp tay, lại không nói gì nữa.

Trong thái độ, lộ ra cực kỳ kiêu ngạo, thậm chí mang theo chút ít thanh cao ngạo mạn ý.

Chu Bư sững sờ, chột cười.

Xem ra, đây Vi chín cũng không biết mình. Như vậy rất tốt, không nhận biết hấn, đánh đứng lên mới có ý tứ!

Chu Bư làm người tham lam, đồng thời lại vô cùng tự phụ.

Hắn lão tử được xưng 'Đông nam Vương '. Có thể nói quyền thế huân thiên. Tại hai Chiết đường, Chu Bư có thể đi ngang, nhưng hấn cũng biết, thuộc về sở dĩ như vậy, là bởi vì Chu Miển nguyên nhân. Càng như vậy, Chu Bư lòng tự ái lại càng cường, liền càng không muốn đánh hấn lão tử danh hiệu. Nhưng vấn đề là, tại đông nam chi địa, lại có ai năng lực không biết được, hấn Chu Bư là Chu Miển con trai

Chu Bư tự nhận Đồ Thuật hơn người, cho nên muốn muốn gia nhập đánh cuộc.

Nhưng hấn lại không hy vọng người khác để cho hấn, nghĩ dựa vào bản sự của mình thủ thắng.

Cao Dư thái độ, để cho hấn cao hứng vô cùng.

Không cung kính không có quan hệ! Một lát nữa đợi hấn thủ thắng sau đó, càng ra về mình Đồ Thuật cao minh, đến lúc đó tại cố gắng làm nhục người này.

Chu Bư nghĩ tới đây, cũng liên liền theo sau thư thái.

Hấn nhìn đến canh gấp sĩ nói: "Lão Tam, nhanh lên một chút đi, ta đã đợi rất lâu rồi."

"Bây giờ sẽ bắt đầu, bây giờ sẽ bắt đầu."

Canh gấp sĩ cười ha hả trả lời, sau đó dẫn mọi người lên rồi tiểu lâu tầng hai.

Đây tiểu lâu tầng hai, là một gian đại sảnh. Trang sức xinh đẹp tuyệt vời, ngay chính giữa chính là một cái tứ tứ phương phương cái bàn.

"Đây là ý gì, không phải nói đánh thắng quan đồ sao "

Cao Dư nhìn thấy phòng khách này bên trong trần thiết, không nén nổi nhăn đầu lông mày hỏi.

Không giống canh gấp sĩ mở miệng, Chu Bư nói: "Đánh lớn thắng quan đồ, trò đùa trẻ con.

Chúng ta hôm nay, phác thiên chín bài, chẳng lẽ Cửu ca sẽ không đùa bốn sao "

Thiên Cửu bài

Cao Dư chột nhìn về phía canh gấp sĩ, liền thấy canh gấp sĩ lộ ra vẻ lúng túng.

Hấn sầm mặt lại, nói: "Thiên Cửu bài ngược lại sẽ đùa bốn, có thể tiến sĩ nguoi muốn ta tới đánh, lại không có nói rõ là phác thiên chín bài."

"A, là ta sơ sót, Cửu ca chớ trách."

Canh gấp sĩ liền vội vàng chấp tay nói xin lỗi, Cao Dư lúc này mới không xót không thích ngồi xuống.

Thiên Cửu bài, lại xưng quân bài, Tuyên Hoà bài.

Đây là một loại cực kỳ thịnh hành trò chơi, đặc biệt là tại công khanh trong quý tộc là lưu hành nhất.

Chu Bưu quan báii Hàng Châu Thông Phán, hần lão tử lại là "Đông nam Vương ". Cũng coi là xã hội thượng lưu, tự nhiên khinh thường vào kia đồ bỏ thắng quan đồ.

Cũng may Cao Dư đối với hôm nay chín bài cũng không xa lạ gì.

Lúc trước Cửu Diệu Pháp liên thủ với Quách Kinh làm cực, dự định hãm hại Cao Nghiêu Phụ thời điểm, chơi đùa chính là chỗ này Thiên Cửu bài.

Một bộ Thiên Cửu bài, có 32 con, chia làm Văn Từ 22 viên, Vũ Từ 10 viên, đều là lấy hai khóa xúc xắc bất đồng tổ hợp mà thành. Văn Từ bao hàm 11 khoản không giống bài, mỗi khoản hai cái; Vũ Từ lại có 10 viên hoàn toàn bất đồng bài, trong đó 4 đối với điểm số giống nhau, nhưng đồ án không giống, hai quả khác, tất đều là đơn độc thành bài.

Đừng tưởng rằng Thiên Cửu bài là một loại thuần túy trò chơi, đó là bởi vì đại đa số người, đem Thiên Cửu bài cùng bài chín nói nhập làm một.

Thiên Cửu bài, cực kỳ coi trọng suy nghĩ, trí nhớ và vận khí.

Nó cách chơi có chút tương tự với hậu thế sừ lớn d cùng kiều bài, chỉ có điều hôm nay chín bài biến hóa càng nhiều, đồng thời cũng càng thêm phức tạp. .

Thiên Cửu bài cách chơi, cần bốn người tham dự.

Tại Chu Bưu ngồi vào chỗ sau đó, Cao Dư cùng hay trong sạch cũng phân biệt ngồi vào chỗ, cuối cùng mới là canh gặp sĩ cũng gia nhập vào.

"Tiền sĩ cũng phải đánh sao "

"Ha ha, đủ số, đủ số mà thôi."

Canh gặp sĩ cười, khiêm nhượng nói.

Nói là đủ số, nhưng khi nhìn hần mã bài thủ pháp cũng biết, cái tên này tuyệt đối là một cái hành gia.

Thiên Cửu bài cách chơi rất phức tạp, nói như vậy, đầu tiên muốn xúc xắc nắm vị, chính là căn cứ vào xúc xắc điểm số lớn nhỏ, đến quyết định ai tới làm cái nhà. Trang Gia có thể chọn vị trí, hơn nữa nắm giữ trước tiên xuất bài quyền lợi, tại bài cực trong chiếm cứ tiên cơ.

Bất quá có Chu Bưu tại, cũng không có rồi chọn vị trí nói đến.

Chu Bưu đột nhiên nói: "Cửu ca tại sao một mực xưng hô lão Tam làm tiền sĩ "

Không giống canh gặp sĩ trả lời, Cao Dư liền cười nói: "Người này có dờ hơi, cố gắng Thanh Khê quán chấp sự không làm, càng muốn chạy đi làm người hầu trà. Sở dĩ ta biết hần, chính là tại trà tùy tiện bên trong ăn hần trà. . . Bất quá khi đó không nghĩ tới, hần lại là vị quý nhân."

"Quý nhân "

Chu Bưu nghe, cười ha ha.

"Lão Tam, ngày khác ta cũng đi tìm người dùng trà."

Hần đương nhiên biết rõ canh gặp sĩ làm người hầu trà sự tình, nhưng cũng không có để ở trong lòng.

Người có tiền nhiều dờ hơi rồi đi, Chu Bưu thậm chí có thấy chút ít hào thương nhân buồn chán, chạy đi kia trong thanh lâu làm Quy Công. . . Nếu so sánh lại, canh gặp sĩ làm người hầu trà cũng liền không coi là cái gì, rốt cuộc uống trà ở thời đại này, cũng xem như phong nhã.

Bốn người cười cười nói nói, bầu không khí biến hóa dung hiệp.

Chu Bưu trước tiên mở bài, Cao Dư tất sau đó thu hồi đùa giỡn chỉ tâm, bắt đầu tiến hành tính toán.

Tông sư cấp Đồ Thuật kỹ năng, cộng thêm 11 giờ Não Vực khai phá, khiến Cao Dư năng lực tính toán biến hóa cực kỳ sắc bén. Bất quá, hần nhớ ở hôm nay mục đích, cho nên tại trò chơi đồng thời, một phía tại vô tình hay cố ý áp chế lại hay trong sạch bài, mặt khác cũng không chế bài mình, đồng thời còn không thể để cho Chu Bưu nhận thấy được không bình thường, cũng thì càng thêm vất vả.

Cũng may, Chu Bưu trình độ chơi bài quả thật không yếu, mà canh gặp sĩ tất ở một bên nói xa nói gần.

Một vòng bài xuống, Chu Bưu thắng được rất vất vả, nhưng thắng thua không lớn.

Điều này cũng làm cho hần càng ngày càng hưng phấn, kêu phải thêm tiền đánh cược.

Kỳ phùng địch thủ!

Đây chính là Chu Bru cảm thụ!

Trò chơi sợ nhất chính là nghiêng về một phía, như vậy sẽ không có ý tứ.

Thú vị nhất là, kỳ phùng địch thủ, rồi sau đó còn có thể thủ thắng. . . Cứ như vậy, gần thú vị, kích thích hơn, còn có thể thắng Tiền.

Chu Bru hứng thú dâng cao, canh gấp sĩ tất trong bóng tối khen.

Một mặt, hẳn là khen Cao Dư trình độ chơi bài Đồ Thuật, mặt khác, lại xưng khen Cao Dư tâm tư.

Không trách Hồi Hột Minh Giáo phái hẳn qua đây, xác thực là một nhân tài. Đây mọi phương diện, bản khoản rất chu toàn, đúng là lợi hại.

Nếu so sánh lại, Hàng Châu bên này chỉ còn thiếu Cao Dư như vậy năng lực chiều cổ đến chu toàn, khéo léo nhân vật.

Canh gấp sĩ tướng mạo và khí chất, chú định hẳn không ra gì.

Phuong hướng bảy Phật làm người cẩn thận, nhưng là lại sơ vu khí độ.

Nếu so sánh lại, Cao Dư loại này gia giáo xuất thân hải lòng, khí độ phi phạm thiếu niên lang, tựa hồ thích hợp hơn đón lấy Thanh Khê quán.

Hắn biết rõ làm như thế nào trò chơi, làm sao để cho người ta vui thích.

Cũng tỷ như bây giờ Chu Bru, rõ ràng thua một ván, lại có vẻ cực kỳ vui vẻ.

Cái này, tuyệt đối là một môn kỹ xảo.

Nhìn bề ngoài, Chu Bru là Trang Gia, khổng chế toàn cục.

Nhưng trên thực tế toàn bộ bài cục, đều tại Cao Dư trong khổng chế. Hẳn sẽ làm Chu Bru thủ thắng, nhưng cũng sẽ không để cho hay trong sạch khó chịu, ngược lại có thắng có thua, toàn bộ bài cục tại Cao Dư điều khiển phía dưới, bầu không khí cũng biến thành là cực kỳ nóng nảy trào dâng. . .

Mấy vòng bài cục xuống, đã là nửa đêm.

Chu Bru có thể nói là đại hoạch toàn thắng, mà hay trong sạch mặc dù thua, lại không khó lắm chịu nổi.

Mọi người ở đây hứng thú càng ngày càng cao thời điểm, dưới lầu đột nhiên truyền đến một hồi hỗn loạn âm thanh.

Theo sát, tiếng bước chân vang lên, một gã sai vặt hoang mang rối loạn từ dưới lầu chạy tới, bước nhanh đi tới Chu Bru bên cạnh, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ.

"Cái gì "

Chu Bru sắc mặt bỗng nhiên đại biến, rào một tiếng liền đem bàn đánh bài đẩy ra.

Hắn đứng dậy, lạnh lùng nói: "Là cái nào không có mắt đồ vật, lại dám đến ta trong phủ tìm việc "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Gió nổi lên (4)

"Tam công tử, chuyện gì xảy ra "

Thang Phùng Sĩ bị sợ hết hồn, thất kinh hỏi.

"Chuyện gì xảy ra, nhà ta, bị người đốt!"

Hắn nói xong, liền đi xuống lầu dưới.

Đừng xem Chu Bưu hình thể phi thạc, có thể lúc này lại có vẻ cực kỳ linh hoạt.

Thang Phùng Sĩ thất kinh, đột Chu Bưu gia đây rõ ràng là động thổ trên đầu Thái Tuế sao!

Hắn nhìn hay Thanh Hòa Diệu Nhân liếc mắt, lại nhìn một chút Cao Dư, lại thấy Cao Dư cũng là vẻ mặt kinh ngạc biểu tình.

"Cửu ca, theo ta đi một lần "

"Cung kính không bằng tuân mệnh, nếu tiến sĩ mở miệng, liền đi một lần đi."

Cao Dư gật đầu, cùng Thang Phùng Sĩ cùng nhau đi xuống lầu dưới. Trước khi đi, Thang Phùng Sĩ còn đem hay trong sạch hai người kéo xuống một bên, thấp giọng nói thầm mấy câu.

Hai người gật đầu liên tục, không có bất kỳ phản đối ý tứ.

Cứ như vậy, Cao Dư đi theo Thang Phùng Sĩ vội vã xuống lầu. Bọn họ đuổi kịp Chu Bưu, từ Thanh Khê quán cửa sau đi ra. Chu Bưu xe ngựa, đã đợi chờ đã lâu. Mà Thanh Khê quán người hầu, cũng dắt mấy thớt ngựa, đưa cho Thang Phùng Sĩ mấy người này.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra "

"Không biết, bắt quá đây trong thành Hàng Châu, mới ra người tìm đến Tam công tử phiên toái, cũng sẽ không quá nhiều.

Chúng ta trước tiên cùng đi, cũng đừng nói gì, chỉ nhìn một chút tình huống. Nếu là có thể giúp được một tay, ngược lại cũng coi là một cái cơ hội."

"Tốt!"

Cao Dư biết rõ, Thanh Khê quán có thể tại trong thành Hàng Châu như vậy trắng trợn, cũng là thua thiệt có Chu Bưu phối hợp.

Song phương quan hệ, nhất định vô cùng mật thiết.

Nếu không ban đầu hắn và sự phụ gặp nạn, quan địa phương chẳng những không có biểu thị, ngược lại còn gài tang vật bọn họ đã giết Lữ Thái Xung sự đồ, càng phái sai người canh giữ ở Ngọc Hoàng Quan, hơn nữa một thủ chính là hơn nửa năm. Nếu như không có đầy đủ thân mật giao tình, tuyệt đối không thể.

Sẽ là người nào, có dũng khí động thổ trên đầu Thái Tuế

Cao Dư trong đầu, thoáng hiện lên Yến Thanh thân ảnh.

Là hắn, nhất định là hắn, cũng chỉ có thể có thể là hắn. . . Yến Thanh sẽ đối Chu phủ động thủ sự tình, Hoàng Ái cũng không có nói cho Cao Dư. Rốt cuộc, Yến Thanh uy hiếp, nếu hắn tiết lộ phong thanh, Yến Thanh sẽ đi tìm Tiểu Lộc trả thù. Cho dù Hoàng Ái đã tâm hướng về phía Cao Dư, cũng không dám tùy tiện mạo hiểm. Rốt cuộc, ngộ nhờ chọc giận Yến Thanh, hắn lại sẽ làm ra ra sao phản ứng

Hắn, chính là người giang hồ, là kẻ liều mạng.

Hoàng Ái sao lại dám cầm Tiểu Lộc tánh mạng, đi đánh cược Yến Thanh tính tình đây

Nhưng Cao Dư lại đoán được Yến Thanh, bởi vì tại trong thành Hàng Châu, có khả năng nhất đối với Chu Bưu động thủ người, tự hồ chỉ có Yến Thanh.

Cái tên này, bắt đầu là gan lớn!

Cao Dư ở trên ngựa, theo sát Chu Bưu xe ngựa sau đó.

Hắn cũng không biết, Thang Phùng Sĩ theo sau lưng hắn, đang yên lặng quan sát. . .

+

Chu phủ, đã hóa thành một cái biển lửa.

Khi mọi người lúc chạy đến, đám cháy tiếng người huyên náo.

Chỉ thấy phụ cận bách tính, trong phủ tạp dịch, thậm chí bao gồm đồng tại lộ ra kim môn bên trong quân tốt, đều rối rít chạy tới, dập tắt lửa lửa lớn.

Nhưng Chu phủ diện tích thật sự là quá lớn, thêm nữa trời khô vật hanh, thế lửa cũng liền cực kỳ mãnh liệt.

"Đến tột cùng là làm sao bốc cháy "

"Hồi bẩm lang quân, tiểu nhóm cũng không biết, chỉ biết là lửa là từ bên viện bên kia thiêu cháy, hơn nữa lan tràn rất nhanh.

Tuy nói khí trời khô ráo, có thể thế lửa lên thật sự là quá nhanh, tiểu nhóm đều vội vàng không kịp chuẩn bị.

Đội mọi người kịp phản ứng đi cứu lửa thời điểm, lại phát hiện thế lửa đã từ bên viện lan tràn ra, hơn nữa liên đới toa sau phòng cũng được lửa, căn bản là không có cách khống chế. . ."

Chu Bru nghe kia người làm trả lời, không nén nổi giận tím mặt, một cước đạp lộn mào người kia.

"Phế vật, liền làm sao bốc cháy đều không làm rõ được, cần ngươi làm gì "

Hắn nói xong, liền vẫy tay tỏ ý tùy tùng qua đây, "Lập tức tập trung trong thành Hàng Châu tất cả nhân mã, đưa cho ta dập tắt lửa lớn, có nghe hay không "

Tùy tùng vội vàng ứng tiếng lĩnh mệnh, xoay người vội vã rời đi.

Cao Dư cùng Thang Phùng Sĩ tất đứng ở đám cháy bên ngoài, nhìn đến ngọn lửa kia từ Chu phủ hậu trạch vọt lên, khói dày đặc cuộn cuộn.

"Cửu ca, xem xảy ra chuyện gì rồi sao "

"Hắn đúng là có người phóng hỏa."

"Làm sao mà biết "

Cao Dư khước miệng phẩy một cái, lộ ra một chút vẻ khinh thường nói: "Tiến sĩ là muốn khảo giáo ta "

"A. . . Đó cũng không phải, chỉ có điều hiếu kỳ mà thôi."

"Ban nãy người kia cũng nói, thế lửa lan tràn nhanh chóng. Y theo đến Chu trong phủ nhân viên số lượng mà nói, cho dù là không cẩn thận đi nước, cũng có thể rất nhanh dập tắt mới được. Nhưng là bọn họ không những chưa có thể khống chế ở, ngược lại khiến thế lửa càng ngày càng lớn.

Đây chỉ có một cái khả năng, chính là có người phóng hỏa.

Tặc nhân chẳng những là ở bên viện phóng hỏa, sợ rằng còn chuẩn bị chất dẫn cháy vật, mới khiến cho thế lửa mãnh liệt như vậy, lan tràn như vậy mãnh liệt.

Bất quá, ta có chút không rõ, lấy Chu Tam công tử tại Hàng Châu quyền thế, đến tột cùng là người nào to gan như vậy "

Thang Phùng Sĩ sắc mặt âm trầm, "Ta nghĩ, Chu Bru sẽ không chịu để yên."

"Đương nhiên, đổi lại là ta, bị người đốt nhà ở, cũng sẽ không chịu để yên."

"Ta không phải nói cái này. . ."

Thang Phùng Sĩ cười khổ một tiếng, chợt thấp giọng nói: "Chu Bru người này, tham lam nhất.

Hắn nếu là có thể tìm ra hung thủ thì cũng thôi đi, nếu không tìm được, nhất định sẽ giận cá chém thớt người khác, thậm chí cũng bao gồm chúng ta Thanh Khê quán."

"Không thể nào, bá đạo như vậy "

"Không bá đạo, thì hắn không phải là Chu Bru rồi. . . Đến lúc đó, sợ là Thanh Khê quán không thể thiếu một khoản tiêu xài."

Cao Dư cười nói: "Thanh Khê quán gia đại nghiệp đại, sợ đây làm chi."

"Gia đại nghiệp đại, cũng không chịu được. . . Cửu ca, sự tình không phải ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy."

Thang Phùng Sĩ lời đến khước miệng, đột nhiên ý thức được cái gì, đẩy đến bên mép mà nói, lại cứng rắn nuốt sống nuốt trở về.

Lúc này, có liên tục không ngừng dừng trống chạy tới, gia nhập cứu hỏa hàng ngũ.

Kèm theo cứu hỏa người càng ngày càng nhiều, thế lửa cũng dần dần lấy được khống chế, hơn nữa hướng theo thời gian đưa đẩy, dần dần nhỏ đi.

Đến canh ba sáng thì, lửa lớn cơ bản bị dập tắt, mặc dù còn có vài chỗ đám cháy, nhưng đã không đáng đề lo.

Có thể toàn bộ Chu phủ, đều biến hóa bừa bãi một mảnh.

Căn cứ vào Thang Phùng Sĩ giới thiệu, Chu phủ ban đầu lúc kiến tạo, hao tổn không ít lượng tiền. Đặc biệt là hậu trạch, càng từ Thái Hồ dời đến rất nhiều

đá Thái Hò, ở bên trong chế tạo núi giả. Hậu trạch lâm viên, xây dọc theo núi, càng vận dụng rất nhiều Thổ Mộc.

Dùng Thang Phùng Sĩ cách nói, kiến tạo Chu phủ tiêu phí, có thể kiến tạo 10 cái, thậm chí còn hai mươi Thanh Khê quán lâm viên. . .

Nhưng lúc này, đều hóa thành tro bụi.

"Ta Hắc Long, Hắc Hồ, Hắc Báo. . ."

Nơi xa xa, truyền đến Chu Bưu thê lương tiếng quát tháo, vang vọng tận trời.

Thang Phùng Sĩ vội vàng mang theo Cao Dư lên kiểm tra trước, liền thấy tại một đồng nám đen phế tích trong, có ba cái Ngao Khuyển bộ dáng Thi Hải.

"Đó là Chu Bưu quý nhất yêu thương ba đầu con chó, lại cũng đã chết "

Thang Phùng Sĩ trong giọng nói, không thiếu cười trên nỗi đau của người khác.

Cao Dư liếc hần một cái, hần lập tức ý thức được mình thất thố, vội vàng đổi sắc mặt, đổi thành bi thương biểu tình.

Toàn bộ hậu trạch, bị cháy sạch chỉ còn lại đồ nát thê lương.

Chu Bưu y phục đã bị trên mặt đất bùn văng bắn thiêu, lại hoàn toàn không để ý, trong phế tích khắp nơi đi đi lại lại, sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi.

"Xem ra, thật đúng là bị người phóng hỏa."

Khi bọn hần tại một góc hẻo lánh bên trong phát hiện hai cỗ thi thể sau đó, liền trên căn bản xác định trận này lừa lớn tính chất.

"Là ai, đến tột cùng là cái kia Thiên Sát hăng hái mới, nếu là bị ta biết, ta nhất định phải đem ngươi tan xương nát thịt."

Chu Bưu giậm chân đầm ngực, chửi như tát nước.

Ngay vào lúc này, chợt nghe có người cao giọng hô: "Lang quân, ở đây thật giống như có chữ."

"Nơi nào "

Chu Bưu thuận theo âm thanh chạy tới, tại một chỗ bên giếng nước tường thấp bên trên, thấy được một hàng chữ lớn: Ngươi phá hủy ta đạo quan, ta phá hư ngươi gia viên. Hôm nay bãi phòng, dâng lên lễ mọn, bắt thành kính ý. Ngày khác lại đến, nhất định lấy ngươi đầu chó.

Ký tên đúng là: Một trong sạch.

"Một trong sạch "

Chu Bưu sắc mặt tái xanh, nổi giận gầm lên một tiếng nói: "Phong cho ta khóa cửa thành, khắp thành lục soát, Phàm biết được một trong sạch tung tích người, phần thưởng ngàn quan!"

☆☆ VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Gió nổi lên (5)

"Lão Tam, chuyện này, ngươi phải cho ta một câu trả lời."

Tại phát tác xong sau đó, Chu Bưu ánh mắt chợt chuyển tới Thang Phùng Sĩ trên thân.

Hần mắt lộ ra hung quang, tầm kia mập mập mặt to, dữ tợn đáng sợ.

Thang Phùng Sĩ trong bóng tối kêu khổ, vội vàng tiến lên một bước nói: "Tam công tử yên tâm, chuyện này bởi vì ta Thanh Khê quán mà khởi, nhất định

sẽ đưa ra một câu trả lời."

"Vậy thì tốt, ta chờ."

Chu Bưu sắc mặt, lúc này mới sơ qua hòa hoãn, bất quá vẫn lộ ra dữ tợn.

Hắn nhìn Cao Dư liếc mắt, cũng không để ý tới, mà là xoay người rời đi.

"Tiền sĩ, chuyện này là sao nữa, một trong sạch người phương nào "

Cao Dư tiến tới góp mặt, nghi hoặc hỏi "Nhà hắn bị người đốt, cùng Thanh Khê quán có quan hệ gì, vì sao phải người khai báo "

"Cái này, một lời khó nói hết."

Thang Phùng Sĩ thở dài, trong mắt như cũ toát ra sầu khổ.

"Chúng ta trở về, vừa đi vừa nói."

Đi qua vô số lần thử thách sau đó, Thang Phùng Sĩ đã đối với Cao Dư thu hồi phòng bị, hơn nữa coi là huynh đệ trong giáo.

Hai người lên ngựa, song song mà đi.

Sau lưng bọn họ, còn có hơn mười người hộ vệ đi theo, bất quá kéo dài khoảng cách.

"Sự tình thật ra thì . . Ta Trung Nguyên Minh Giáo phát triển đến bây giờ, đã ra hồn.

Bây giờ có Thánh Công giảng thể, cũng làm chúng ta lực lượng càng ngày càng cường đại. Chính là, năm đó Hội Xương Pháp Nan sau đó, Giáo Trung thánh vật phần lớn bị mang về Tây Vực, Thánh Công bắt đắ dĩ, không thể làm gì khác hơn là tìm kiếm những vật phẩm khác thay thế, lấy phương tiện hiệu lệnh Minh Giáo đệ tử.

Ước chừng hai năm trước, ta Giáo Trung đệ tử tại trong lúc vô tình, phát hiện long hổ sơn phản giáo đệ tử Trương Hoài Thanh.

Năm đó, Trương Hoài Thanh bởi vì bất mãn Trương Kế trước tiên tuổi nhỏ liền chấp chương Thiên Sư phủ, cho nên liền đánh cắp Thiên Sư phủ tứ đại thánh vật một trong ngọc phủ phản giáo trút ra. Lúc ấy, long hổ sơn còn phái người cùng chúng ta liên lạc, muốn chúng ta nghĩ cách tìm kiếm Trương Hoài Thanh."

Trương Hoài Thanh đó không phải là sư phụ sao

Cao Dư căng thẳng trong lòng, nhất thời lên tinh thần.

Thang Phùng Sĩ nói tiếp: "Thánh Công sau đó biết được, Trương Hoài Thanh đánh cắp ngọc phủ, ả núp có Thiên Sư phủ thiên đại bí mật, vì vậy không khỏi động tâm. Mạo hắn Giáo Trung hộ pháp cừu ngày tân đi vào cùng Trương Hoài Thanh tiếp xúc, không nghĩ bị Trương Hoài Thanh cự tuyệt, bắt đắ dĩ chỉ đành phải động thủ lưu. Người cũng biết, đao thương không có mắt! Trương Hoài Thanh không những tinh thông Đạo Thuật, quyền cước hơn người, kiếm pháp trác tuyệt. . . Cho tới khi thì Thánh Công cùng Cừu hộ pháp liên thủ muốn lưu hắn lại, nhưng nhưng vẫn bị Trương Hoài Thanh chạy mất.

Một trong sạch, chính là Trương Hoài Thanh đồ đệ."

Hôm đó xuất thủ phục kích sư phụ người, ngoại trừ còn có Minh Giáo Thánh Công

Cao Dư lúc này mới biết, kia thù đạo nhân nguyên lai không họ thù, mà gọi là làm cừu ngày tân.

Về phần Minh Giáo Thánh Công. . Cao Dư trong khoảng thời gian này tại Hàng Châu khắp nơi đi loanh quanh, có thể cũng không phải là vì du ngoạn, mà là hỏi thăm tin tức.

Minh Giáo Thánh Công, gọi là Phương Tịch, là Mục Châu Thanh Khê Huyện người.

Nhưng tình huống cụ thể, chỉ biết được người cũng không phải quá nhiều, cho nên hắn cũng không nghe được.

Cuối cùng, cuối cùng. .

Cao Dư mạnh mẽ kiềm chế lại trong nội tâm kích động, cười nói: "Xem ra, đây một quét đường phổ sĩ, cũng coi là một nhân vật."

"Đúng vậy a, chúng ta lúc trước cho là, một trong sạch bất quá là một tiểu nhân vật.

Nhưng bây giờ, hắn lại để cho chúng ta bể đầu sứt trán. Lúc ấy Trương Hoài Thanh chạy mất sau đó, chúng ta kính nhờ Chu Bưu lưu ý Ngọc Hoàng Quan động tĩnh. . . Chút thời gian trước, có người dạ thám Ngọc Hoàng Quan, suýt chút nữa bị chúng ta bắt được. Chúng ta lúc này mới phát hiện, đây một trong sạch thật giống như không đơn giản. . . Thật không nghĩ đến, người này thật không ngờ thế này gan lớn, đốt Chu Bưu nhà, còn giết không ít

người."

"Vậy làm sao bây giờ "

"Cái này. . ."

Thang Phùng Sĩ do dự một chút, nhìn về phía Cao Dư.

"Cứu ca, người ta tất cả đều Minh Giáo huynh đệ, người phải giúp ta."

"Ta giúp người "

"Ta biết Cứu ca ý đồ, yên tâm, chúng ta nhất định sẽ cho Cứu ca một câu trả lời.

Bất quá, ngắn hạn bên trong, sợ là không cách nào đem Cứu ca Tiền thực hiện. . . Không những như vậy, chúng ta còn phải lại gom góp một số tiền lớn.

Cứu ca thân phận, ta đã thông báo Thánh Công.

Đến lúc đó, Thánh Công sẽ phái người cùng Cứu ca gặp mặt, đến lúc đó nhất định sẽ làm cho Cứu ca hài lòng.

Nhưng mà trước mắt. . . Mời Cứu ca gia hạn phép tắc. Lúc trước Cứu ca cất giữ trong Thanh Khê quán Tiền, kính xin Cứu ca hết sức muốn lo lắng."

Lúc trước, Cao Dư tại Thanh Khê quán thắng mấy vạn quan.

Nhưng hắn chỉ cầm đi 1 vạn quan, còn lại đều tồn tại Thanh Khê bên trong quán.

Chu Bư nhà bị thiêu, Thanh Khê quán thoát không thể liên quan, nhất định phải cho Chu Bư một câu trả lời. Đây khai báo sẽ là như thế nào thật ra thì không khó suy đoán, không cách nào là tiền tài mỹ nữ. Dựa theo Thang Phùng Sĩ cách nói, Chu Bư kia nhà, nói ít cũng giá trị năm sáu chục ngàn quan. Đây vẫn chỉ là nhà chi phí, ngoài ra còn có bị thiêu hủy đồ vật, đến tột cùng nhiều ít rất khó lường được.

Muốn cho Chu Bư hài lòng, sợ ít nhất phải 20 vạn quan chi tiêu đi.

Thanh Khê quán có tiền, Minh Giáo cũng có Tiền, lại không có nghĩa là năng lực thoáng cái xuất ra nhiều như vậy lượng tiền.

Cho nên, Cao Dư cất giữ trong Thanh Khê trong quán Tiền, rất khó tại ngắn hạn bên trong lấy ra. . .

Cao Dư không có trả lời ngay, mà là nhìn chằm chằm Thang Phùng Sĩ.

Hồi lâu, hắn thấp giọng nói: "Nếu ta tới ý người đã hiểu được, còn hi vọng các người cuối cùng khai báo, hết sức khiến ta thất vọng.

Về phần chút tiền kia. . . Ha ha, ta Hồi Hột Minh Giáo không có cái khác, chính là có Tiền.

Chúng ta cũng không muốn cùng nhà mình huynh đệ bất hòa, nếu như cần giúp mà nói, chúng ta còn có thể giúp đỡ, nhưng mà sao. . ."

Thang Phùng Sĩ thần sắc nghiêm túc, chấp tay nói: "Cứu ca yên tâm, chúng ta từ sẽ không làm nhà mình huynh đệ làm khó."

+

Tại Hạc Lâm Cung lối rẽ, Cao Dư cùng Thang Phùng Sĩ xa cách.

Thang Phùng Sĩ phải về Thanh Khê quán, mà Cao Dư mặc dù có Minh Giáo giáo đồ thân phận, chính là Hồi Hột Minh Giáo, nhắc tới cùng Trung Nguyên Minh Giáo quan hệ cũng không tính mật thiết. Hắn cũng không tiện quá mức chủ động, cho nên liền không có nói ra đi Thanh Khê quán giúp đỡ nói đến.

Bởi vì hắn biết rõ, Thanh Khê quán bây giờ, cũng không cần hắn giúp đỡ.

Cùng Thang Phùng Sĩ sau khi tách ra, Cao Dư liền hướng nhà đi.

Tại hắn sắp đến Lục Trúc hạng thì, từ chỗ tối thoát ra một người, ngăn cản hắn đi đường.

"Người chuyện, ta đã giúp người giải quyết xong."

"Yến Tiểu Át "

Người tới, chính là Yến Thanh.

Hắn một thân y phục dạ hành, trên thân còn đeo một cái bọc.

"Bắt đầu từ bây giờ, bọn họ sẽ không lại đem ngươi cùng một trong sạch dính líu quan hệ, cũng coi là trước ngươi hứa hẹn, chiếu cố Hoàng lão tam tình nghĩa."

"Yến Tiểu Át, lá gan của ngươi thật là lớn."

Cao Dur đề phòng nhìn đối phương, trầm giọng nói: "Làm tốt đại sự, còn dám lộ diện "

"Ta có cái gì không dám "

Yến Thanh cười lạnh một tiếng nói: "Ở nơi này trong thành Hằng Châu, ngươi tình cảnh cần phải so với ta càng thêm hung hiểm."

Nói xong, hắn từ bên hông dựng bạc bên trong lấy ra một cái miếng vải đen bao, vút xuống Cao Dur trước mặt.

"Đây là ta tại Chu Bưu bên kia tìm ra đồ vật, nói không chừng ngươi sẽ cảm thấy hứng thú."

"Cái gì "

"Ngươi trở về tự nhìn chẳng phải sẽ biết "

Cao Dur chậm rãi cúi người xuống, đem miếng vải đen bao nhặt lên.

"Vậy ngươi bây giờ, ra sao dự định "

"Ta "

Yến Thanh cười hắc hắc, nói: "Hằng Châu đã thành đất thị phi, ta không liên tiếp tục lưu lại.

Hơn nữa ta thương thế trên thân, cũng không đủ để cho ta tiếp tục ở đây một bên làm mưa làm gió, cho nên ta chuẩn bị tạm thời rời khỏi Hằng Châu, đem thương thế dưỡng hảo.

Nhớ ngươi đáp ứng ta sự tình, phải chiếu cố kỹ lưỡng Hoàng lão tam."

"Nói nhảm nhiều như thế, cút đi."

"Tốt !"

Yến Thanh kia tái nhợt trên mặt, hiện ra một nụ cười.

"Chờ ta đem bị thương dưỡng hảo, nhất định sẽ trở lại."

"Trở về làm chi "

"Hắc hắc, trở về . . Lấy mạng của ngươi!"

☆☆ VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Giống như đã từng quen biết (1)

Yến Thanh nụ cười, có chút cổ quái, nghe vào càng giống như đang nói đùa.

Có thể Cao Dur rất rõ, cái tên này hết không có nói giỡn!

Lần gặp mặt sau, hắn thật sẽ giết mình, bởi vì . . Hắn và hắn phòng, còn có một đoạn ân oán không có kết đi.

Nếu cho là Yến Thanh giúp đỡ Cao Dur, chính là bỏ qua đuôi giết Cao Dur

Kia, tuyệt đối là ấu trĩ ý tưởng.

Yến Thanh nụ cười trên mặt, đối với Cao Dư mà nói cũng không xa lạ gì.

Hắn nắm đó theo sự phụ tại Yến Vân mười sáu Châu phiêu bạc thì, từng gặp như vậy nụ cười.

Nụ cười kia nhìn như cà lơ phát phơ, không có chính hành, nhưng trên thực tế, lại bao hàm không sợ hãi quyết tâm cùng tín niệm. . .

Cao Dư, không nhận được cũng cười.

Hắn cũng không sợ, ngược lại hướng về phía Yến Thanh gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Được a, ta chờ ngươi."

Yến Thanh sững sờ, nhìn đến Cao Dư ánh mắt, cũng xảy ra nhỏ xíu biến hóa.

Hắn tự tay đem trên bả vai bọc quanh lấy xuống, vút xuống Cao Dư trước mặt.

Chỉ nghe oành một thanh âm vang lên, túi kia khóa tựa hồ rất trầm trọng, bên trong không biết chứa những đồ vật gì.

"Trong này, liền Tiền dẫn đến mang vàng lá, còn có một chút vụn vật đồng tiền, đoán chừng có bốn, năm vạn quan.

Tìm cơ hội, cho lão Tam. . . Hắn muốn kết hôn rồi Tiểu Lộc, cũng không thể lại giống như bây giờ chơi bời lêu lổng, phải học Cố gia."

"Tốt !"

Cao Dư nhìn thoáng qua bọc quanh, chỉ trả lời một chữ.

Yến Thanh tắt gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Hắn đi hai bước, lại bỗng dừng lại, nghiêng đầu đối với Cao Dư nói: "Ta không biết ngươi đến tốt cùng muốn làm gì, chính là ta phải nhắc nhở ngươi, Thanh Khê quán phía sau, mưu đồ không nhỏ. . . Nếu có thể, mau rời khỏi ở đây, luôn cảm thấy khác thường."

"Ta biết."

"Còn nữa, Diệu Nhân mỗi đêm, sẽ ở Kiều gia quán ăn uống rượu."

Cao Dư nghe sững sờ một chút, vừa muốn tiến đến lại hỏi thăm, nào biết Yến Thanh đã bước nhanh rời đi, trong chớp mắt liền biến mất trong bóng đêm.

Hắn chạy đi hai bước, dừng lại.

Nhìn đến Yến Thanh phương hướng rời đi, nghĩ ngợi một lát sau, khom người lại từ dưới đất nhặt lên cái xách tay kia, liền chạy thẳng tới Lục Trúc hạng

+

Chu gia lửa lớn, đưa đến Hàng Châu trên dưới vì thế mà chấn động.

Là một trong sạch đốt Chu gia nhà

Một trong sạch lại là ai

Chu Bưu thân là Hàng Châu Thông Phán, là gần như chỉ ở Triệu Đình thuộc về xuống tồn tại.

Mà Triệu Đình, mặc dù là Hàng Châu Tri Phủ, nhưng trên thực tế, cũng phải xem Chu Bưu ánh mắt làm việc. Không có cách nào ai bảo Chu Bưu phía sau, còn có một cái 'Đồng nam Vương' . Kia Chu Miễn đối với hai Chiết đường mà nói, tuyệt đối là một cái giống như hoàng đế miệt vườn tồn tại.

Mà nay, Chu phủ bị thiêu, Triệu Đình tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.

Trong vòng một ngày, phủ Hàng Châu Nha liên phát mười hai đạo văn thư, chẳng những là toàn bộ Hàng Châu nha môn đều động, liền đối Hàng Châu xung quanh châu huyện, cũng đều hành động. Mục tiêu, phi thường rõ ràng, chính là muốn bắt được cái kia một quét đường phố sĩ.

Không chỉ là quan địa phương đang động làm, trong thành Hàng Châu du côn nhàn hán nhóm, cũng biến thành chuyên cần mau dậy đi.

Trong ngày thường, bọn họ phần lớn đều là trú phục dạ xuất, khắp nơi du đãng.

Nhưng là bây giờ, lại bị tập trung ở cùng nhau, khắp nơi tìm kiếm người khả nghi, hỏi thăm đủ loại tin tức, thật giống như chốt đất một dạng.

"Cửu ca, là không biết, hai ngày này trong thành Hàng Châu, có thể bắt đầu náo nhiệt."

Cơm trưa thì, Hoàng Ái về mặt buồn ngủ ý đi tới Lục Trúc hạng.

Hắn đêm qua đi theo Trầm Cương ở trong thành phố vòng vo suốt đêm, đến lúc rạng sáng mới về nhà ngủ.

Nếu không phải Cao Dư để cho Tiểu Lộc kêu hắn, phỏng chừng lúc này, hắn vẫn còn ở khò khò ngủ say. Hắn lộ ra rất mệt mỏi, nhưng lại lộ ra rất hưng phấn. Đối với hắn mà nói, thành Hàng Châu hai ngày này biểu hiện ra tình trạng, tuyệt đối xem như cảnh tượng hoành tráng, cũng để cho hắn mở rộng tầm mắt.

"Ta lúc trước chỉ cho là Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên là Thanh Khê quán người, bây giờ mới biết, nguyên lai Mai gia cầu, Tây cầu, phong nhạc cầu đây mấy chỗ đoàn đầu, tất cả đều là Thanh Khê quán thủ hạ. Trục nung tặc, tối ngày hôm qua ở trên đường tìm người, tìm được kêu là một náo nhiệt. . . Khắp nơi đều là người, có mấy cái miếng ngói Từ đều bởi vì chuyện này ngừng kinh doanh, biến hóa vắng vẻ không ít."

"Có phải hay không cảm thấy rất uy phong "

"A "

"Đi theo thế thì một đám trùng Xà hoành hành phố xá, phải không là tìm được một chút qua Sơn Hồ cảm giác, cảm thấy rất uy phong sao "

"Cái này. . ."

Hoàng Ái mặt đỏ lên, gãi gãi đầu cười.

Cao Dư tỏ ý hắn ngồi xuống, lần lượt một chén cơm cấp hắn.

Hắn không có để ý Hoàng Ái, mà là nhìn đến Vũ Tùng nói: "Nhị ca, hai ngày này đừng đi nghe tiểu thuyết, ta có chuyện làm phiền ngươi."

"Tốt !"

Bên ngoài miếng ngói Từ đều nhắm thành phố, những cái kia các nghệ nhân, càng không dám ra ngoài.

Vũ Tùng coi như là muốn nghe sách, cũng không tìm được người nói cho hắn nói.

Hơn nữa, hắn cũng biết, Cao Dư nếu nói 'Phiền toái '. Đó nhất định là phiền toái, cho nên lại càng không dám xem thường.

Hắn không tốt ăn cơm, cho dù Hàng Châu lấy cơm làm chủ, vẫn không thể nào tiếp thu được.

Cũng may Hàng Châu với tư cách đông nam thương mại trung tâm, cũng không thiếu diện thực. Dĩ nhiên, Hàng Châu bánh bao, so với Biện Lương, cũng hoặc giả nói là phương bắc bánh bao muốn nhỏ rất nhiều. Nhìn từ ngoài, Hàng Châu bánh bao càng tinh xảo, lại trải qua không thể ăn. . .

Đặc biệt là Vũ Tùng loại này bụng bự hán, một bữa cơm xuống, nói ít muốn ăn hai ba chục cái bánh bao mới có thể ăn no.

Hắn tóm lấy dưa, gọi một chậu thức ăn, rồi sau đó bưng một khay đan bánh bao, đứng lên liền đi ra ngoài, rồi sau đó đứng ở cửa viện.

Đây là cho Cao Dư hóng gió, bởi vì Vũ Tùng biết rõ, Cao Dư tìm Hoàng Ái, nhất định là có chuyện.

"Cửu ca, gọi ta tới, có chuyện gì "

"Lúc trước Chu phủ trận kia lửa lớn, xem có thể đã ghiền "

"Hắc hắc."

"Ngươi cũng đã biết, Thanh Khê quán đem các ngươi gọi đến trên đường, là dụng ý gì "

"Ta nghe người ta nói rồi, là tìm cái kia một trong sạch tiểu đạo sĩ."

"Sau khi tìm được đây "

"Sau khi tìm được tự nhiên. . ."

Hoàng Ái mà nói nói phân nửa, đột nhiên ngừng lại.

Sau khi tìm được, năng lực thế nào

Bắt một quét đường phố sĩ sao cắt không nói trước có thể hay không tìm ra, cho dù là tìm được, dựa vào hắn kia mèo cào quyền cước, có thể bắt được đối phương

Hoàng Ái cảm thấy, có chút khó khăn!

"Kia một quét đường phố sĩ đốt Chu phủ, càn tại Chu phủ bên trong giết người.

Tam ca, ta phải nhắc nhở ngươi là, ngươi phải đối mặt, cũng không phải là cái loại này đầu đường trong phố xá du côn nhàn hán, mà là một cái thật kẻ liều mạng. . . Hãn loại người như vậy, giết người cũng liền giết, tuyệt sẽ không có một điểm nửa điểm lòng dạ mềm yếu."

Cao Dư những lời này, để cho Hoàng Ái lâm vào trầm tư.

Không biết tại sao, Cao Dư mà nói, để cho hãn nhớ tới Yên Thanh. . .

Chậm, một quét đường phố sĩ tại sao muốn đốt Chu phủ chẳng lẽ nói, hỏa thiêu Chu phủ người không phải một trong sạch, mà là Tiểu Át Ca

Ý niệm này cùng nhau, Hoàng Ái liền không nhịn được giật mình một cái.

Hãn suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: "Cửu ca, có thể hay không không phải một quét đường phố sĩ "

"Lời này hiểu thế nào "

"Theo ta được biết, kia một trong sạch chỉ là một tiểu đạo sĩ, căn bản không nhận thức quyền cước.

Chu phủ thủ vệ nghiêm ngặt, người bình thường căn bản không có thể có thể ra vào, chớ nói chi là giết người phóng hỏa. . . Ta cảm thấy, không có khả năng lắm."

"Vậy ngươi cho rằng, sẽ là ai "

"Cái này. . ."

Để cho Hoàng Ái bán đứng Yên Thanh, hãn thật đúng là không làm được.

Lại không nói Yên Thanh đối với hãn uy hiếp, cho dù Yên Thanh không có uy hiếp qua hãn, cũng rất cuộc giúp qua hãn không ít, thậm chí coi hãn là làm bằng hữu. Bất kể Yên Thanh có thừa nhận hay không một điểm này, ngược lại theo Hoàng Ái, hãn và Yên Thanh ít nhất đã từng là bằng hữu.

"Là Yên Tiểu Át, có đúng hay không "

"Ta. . ."

Cao Dư thả xuống bát, đứng dậy.

"Thật ra thì, ta cũng cảm thấy là kia lăng tử Yên Thanh gây nên. . . Bất quá, ta càng cảm thấy, một khi bị người tra ra là Yên Thanh gây nên, ngươi tình cảnh có thể sẽ càng thêm nguy hiểm, sợ ý một chút, thậm chí khả năng có họa sát thân, thậm chí ngay cả một môi Tiểu Lộc."

☆☆VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Sổ sách (2)

Hoàng Ái, đi.

Nhìn đến hãn thất hồn lạc phách bóng lưng, Vũ Tùng cảm thấy không đành.

Hãn bụng mồm không cùng khay đàn đi trở về sân nhỏ, đi tới Cao Dư bên cạnh.

"Hù dọa hãn làm chi "

"Ta nào có hù dọa hãn."

"Còn nói không có hù dọa hãn, liền Tiểu Lộc đều kéo kéo ra."

Cao Dur vươn người một cái, xoay người đi vào phòng.

Một lát sau, hắn từ trong phòng đi ra, trong tay lại nhiều hơn một vốn sổ sách, rồi sau đó đặt ở trên bàn đá.

"Đây là cái gì "

"Người xem một chút sẽ biết."

Vũ Tùng nghi hoặc nhìn Cao Dur liếc mắt, cầm lên sổ sách lật hai trang, sắc mặt cũng không khỏi sau đó biến đổi, lộ ra ngưng trọng biểu tình.

"Đây là đang Chu Bru trong phủ tìm ra sổ sách.

Quyển này chỉ là một cái trong số đó, ghi lại từ năm trước tháng năm đến tháng mười một, Thanh Khê quán thông qua Chu Bru tại âm thầm tiến hành giao dịch. Trong đó, có bảy thành giao dịch, là lấy quân giới làm chủ. Người xem ở đây, ngày hai mươi hai tháng năm, Thanh Khê phụng mệnh Kim trăm năm mười, lấy thuộc về An Huyền cao su thế 5000 bốn. . . Ở đây, ngày mười sáu tháng bảy Thanh Khê phụng mệnh Kim bảy trăm hai, tấn thủ thờ hăm hại vũ khí, tổng cộng một ngàn hai trăm pho. . . Còn có ở đây, ở đây. . . Nhị ca, người có thể nhìn ra được, đây huyền cơ trong đó "

"Thanh Khê, là Thanh Khê quán sao "

"Sợ không phải Thanh Khê quán, cũng không xa rồi."

"Bọn họ tại sao muốn đây rất nhiều Binh giới, hơn nữa còn không phải tại đây đất mua sắm, là phân tán các nơi."

Cao Dur đóng lại hết nợ bộ, thở ra một hơi dài.

"Ta không biết, nhưng ta nghĩ, trong này tuyệt đối có đại vấn đề.

Rất rõ ràng, Chu Bru tại lúc không có ai buôn bán Binh giới, hơn nữa đều là bán cho một người, cũng hoặc là nói, là thông qua một người tay thu tiền tài, mà sau sẽ Binh giới đưa ra. Ta cũng nghĩ không thông, dưới tình huống nào, cần nhiều như vậy Binh giới "

"Chẳng lẽ nói. . ."

Vũ Tùng sắc mặt, có chút khó coi.

Cao Dur đem sổ sách thu cất, trầm giọng nói: "Tin tức này, ta phải phải nhanh một chút thông báo Biện Lương."

"Làm sao thông báo "

Vũ Tùng nói: "Mà nay trong thành Hàng Châu, thủ vệ nghiêm ngặt.

Coi như là muốn thông qua Dịch Quán đưa đi, cũng sẽ bị mở ra kiểm tra thực hư. Ta hôm qua đang dâng lên kim môn bên trong Dịch Quán, liền thấy bọn họ đem đưa ra thư đều cẩn thận kiểm nghiệm. Người vật này quá dễ thấy, chỉ cần một chút lật xem, là có thể nhìn ra đầu mối."

"Ta biết, cho nên ta vừa muốn để cho Hoàng lão tam đem những này mang đi."

"Hắn "

"Người đừng xem lão Tam trong ngày thường chơi bời lêu lổng, không có bản lĩnh gì. . . Cái tên này tại Hàng Châu mặt người thành thực rất, cũng rộng rãi. Hàng Châu mỗi cái cửa thành vệ binh, cơ hồ đều biết hắn, còn có Thành Lý những du côn đó nhân hắn, cũng lớn đều cùng hắn có giao tình.

Để cho hắn mang đi sổ sách, sẽ dễ dàng rất nhiều.

Cho nên, ta vừa muốn muốn cho hắn rời khỏi Hàng Châu chỗ thị phi này."

Cao Dur nói tới chỗ này, dừng dừng một cái.

Hắn lại lần nữa thấp giọng nói: "Hơn nữa, ta cũng cảm thấy đây Hàng Châu phải ra chuyện, hắn và Tiểu Lộc rời khỏi, cũng coi là ta không có phụ lòng Yến Thanh phó thác. . . Chớ đừng nói chi là, ta ban này tuyệt không phải hù dọa hắn, mà là hắn lưu lại, thật có nguy hiểm."

"Lẽ nào. . ."

"Ân!"

Vũ Tùng không ngu ngốc cũng không ngốc, thì lại làm sao nghe không ra Cao Dur trong giọng nói ý tứ.

Hắn cao ngát nói đến Yến Thanh cái người này, mà Yến Thanh lại cùng Hoàng Ái có quan hệ, đây ảo diệu trong đó, Vũ Tùng cũng liền biết.

"Vậy ngươi muốn ta làm gì "

"Ta muốn mời Nhị ca, vì ta giết một người."

"Ai "

Cao Dư do dự một chút, ghé vào Vũ Tùng bên tai nói: "Thanh Khê quán, Diệu Nhân, hay trong sạch."

"Tốt !"

Vũ Tùng cơ hồ không chút nghĩ ngợi, liền đáp ứng.

Điều này cũng làm cho Cao Dư có chút giật mình, còn tưởng rằng muốn phí chút ít miệng lưỡi, lại không nghĩ tới, sẽ đơn giản như vậy hơn nữa dễ dàng.

"Ngươi không hỏi ta, tại sao muốn giết bọn hắn "

Vũ Tùng toét miệng cười nói: "Cửu ca muốn giết bọn hắn, nhất định có giết bọn hắn lý do, vậy bọn họ nhất định là đáng chết."

Đây, là một loại tín nhiệm, một loại không giữ lại chút nào tín nhiệm.

Cao Dư tâm lý, cảm thấy rất ấm áp, gật gật đầu nói: "Đã như vậy, liền nhờ cậy Nhị ca. . . Muốn gọn gàng, cũng đừng để lộ thân phận."

"Tốt !"

Cao Dư đứng dậy, đi vào nhà.

Khi hắn đi tới cửa thời điểm, chợt nghe đến Vũ Tùng sau lưng hắn nói: "Cửu ca, ta đây biết rõ ngươi giấu ta đây rất nhiều chuyện, nhưng mà ta đây cũng biết, ngươi là người tốt. Ngươi có thể biết được Trí Thâm sư huynh, nhân phẩm nhất định sẽ không kém rồi, ta đây tin tưởng ngươi.

Bất quá, ngươi cũng nên cẩn thận mới được.

Tuy rằng ta đây không biết tại sao những người đó sẽ nhận ngươi không ra, nhưng vẫn là phải cẩn thận một chút, tránh cho để lộ thân phận."

Cao Dư vốn là một cái chân đã bước qua cánh cửa, nghe những lời này, lập tức dừng lại.

Hắn nghiêng đầu, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Liền thấy Vũ Tùng nhìn đến hắn, nhếch môi cười.

Vũ Tùng cũng không nói gì, Cao Dư cũng không hề hỏi gì.

Nhưng thông qua ánh mắt đối phương, đều đọc hiểu rồi kia ý tưởng này. . . Không hề nghi ngờ, Vũ Tùng đây là đoán được Cao Dư thân phận.

Không sai, chính là 'Một quét đường phổ sĩ thân phận.

Mặc dù không biết Vũ Tùng là làm sao đoán được, lại đủ để cho Cao Dư cảnh giác.

Vũ Tùng không ngốc, hoặc có lẽ là hắn thật ra thì rất thông minh. Hơn nữa hắn và Cao Dư sớm chiều sống chung lâu như vậy, có thể từ Cao Dư hàng ngày hành vi trong, nhìn ra một ít đầu mối. Vũ Tùng năng lực nhìn ra, thế thì nhất định cũng sẽ có những người khác năng lực nhìn ra.

Thuộc về cho nên bây giờ vẫn không có lộ ra sơ hở, càng nhiều là bởi vì đối phương tiếp xúc với hắn ít.

Một ngày tiếp xúc nhiều. . .

Phải biết, kia Minh Giáo trong không hiện ra cao nhân.

Không nói tỷ võ lòng xuất sắc hơn, nhưng là cùng Vũ Tùng sà sà với nhau, hắn là liền có không ít.

Cũng tỷ như thù kia đạo nhân cừu ngày tân! Sư phụ khi còn sống liền từng khen qua, nói hắn tài tình cao tuyệt, tuyệt không phải bình thường. Sư phụ bức nào nhân vật, liền hắn đều khen kia cừu ngày tân tài tình, há chẳng phải là nói rõ rồi, người kia thật là phi thường lợi hại.

Còn có Minh Giáo Thánh Công Phương Tịch, còn có cái kia phương bảy Phật. . .

Thậm chí, bao gồm Thang Phùng Sĩ đều không phải bình thường người.

Cao Dư cũng không nhận ở trong lòng âm thầm cảnh giác, về sau làm việc, nhất định phải càng cẩn thận, càng cẩn thận hơn mới phải!

Trong thành Hàng Châu, loạn thành tê đại.

Rất nhiều cửa hàng đều đóng cửa, bạn hàng cũng đều rớt rít ngừng buôn bán.

Nhưng cũng có một chút bạn hàng, đều nghe theo thường ra đến. Cũng tỷ như dưới miếng ngói Từ Ma Bà Từ, giống nhau trước kia tại miếng ngói Từ bên trong bán thối đường.

Một ngày này, nàng cứ theo lẽ thường ra quầy.

Chỉ có điều dưới miếng ngói Từ so thường ngày so sánh, vắng vẻ rất nhiều.

Người đi đường ít nhất giảm bớt 4-5 thành, mà trong ngày thường tại du bằng lý đánh đem thức mãi vô biểu diễn lưu động, cũng lớn cũng không dám lộ diện.

Ma Bà Từ dám ra đây, là bởi vì nàng tại Hàng Châu là khuôn mặt cũ rồi.

Người bình thường, cũng sẽ không chạy tới làm khó nàng một cái bán thối đường cô lão bà từ, càng không dễ coi trọng nàng mua thối đường kiếm lời chút tiền nhỏ kia.

Chính là, dù vậy, Ma Bà Từ cũng cảm nhận được mấy phần áp lực.

Bất kể không xuất ra quầy, đây miếng ngói Từ bên trong đô thương thuế vụ cũng sẽ thu tiền thuế, một đồng tiền cũng sẽ không ít; người đi đường thưa thớt, mua nàng thối đường nhân cũng sẽ không nhiều. Thiên nàng lại là một cứng đầu, mỗi ngày lấy ra buôn bán thối đường, đều là do trời nẫu chẻ ra. Đã như thế, sẽ có Hứa thật lãng phí. . . Ngày lại một ngày, Ma Bà Từ liền cảm nhận được làm khó.

Nàng dọn xong gian hàng, dâng lên lửa, bắt đầu nấu đường.

Đang lúc này, gian hàng tới trước một người, dùng một cái chính gốc Hàng Châu mà nói nói: "A Bà, ta muốn một cái thối đường."

☆☆VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Chạy trốn Hàng Châu (1)

3 ngày thời gian, nhanh chóng trôi qua.

Đã là tháng sáu trung hạ tuần rồi, mặt trời tuy rằng như cũ nóng rực, nhưng mà tại đêm xuống, liền sẽ trở nên mát mẻ rất nhiều.

Hàng Châu Bắc quan cửa, Trầm Cương mang theo mấy cái du côn ngồi ở cửa thành bên cạnh trà tùy tiện.

Bắc quan bên trong cửa bên ngoài, chờ đợi ra khỏi thành người, xếp thành hàng dài.

Hôm nay thành Hàng Châu, vào thành dễ dàng ra khỏi thành khó. Toàn bộ ra khỏi thành người, đều phải qua nghiêm khắc vận hỏi, thậm chí sẽ còn gặp phải du côn nhân hán tập kích. Mọi người phi thường nổi nóng, nhưng lại không dám phản kháng. Ai cũng biết, sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, là bởi vì mấy ngày trước kia một hồi lửa lớn. . . Nếu như không tìm được hung thủ mà nói, sợ chắc là sẽ không buông lỏng.

"Kia một trong sạch rốt cuộc người phương nào "

"Nghe nói là lúc trước ở trong thành phố cho người ta Đoán Mệnh cái lão đạo sĩ kia đồ đệ."

"Cái nào lão đạo sĩ "

"Chính là thường thường tại hạ miếng ngói Từ thay người xem tướng cái lão đạo sĩ kia."

"Ta nhớ ra rồi. . . Đúng rồi, lão đạo sĩ kia không phải nói mất tích sao "

"Ai biết được trước đây truyền thuyết, lão đạo sĩ đã giết Ngọc Hoàng Quan Lữ Thái Xung sư đồ, rồi sau đó không rõ tung tích. Có thể nhìn tình huống

này, tựa hồ có chút cổ quái. Nếu như lão đạo sĩ giết người, kèm theo đến đồ đệ hẩn rời khỏi, tội gì lại chạy trở lại

Cái kia một trong sạch, ta có chút ấn tượng, gầy teo nho nhỏ, rất cơ trí."

"Hừ, ngươi không muốn sống sao "

Một bên người, vội vàng cắt đứt rồi người nói chuyện lời nói, thấp giọng nói: "Không có nghe nói sao bây giờ chỉ cần là nói nhận biết tiểu đạo sĩ, hoặc là cùng tiểu đạo sĩ có qua quan hệ người, đều sẽ bị vồ vào trong đại lao, trước tiên thẩm vấn, sau đó mới sẽ thả người."

". . ."

Trầm Cương loáng thoáng nghe được nói chuyện với nhau, lại không có để ý.

Dù sao cũng là sinh trưởng ở địa phương Hàng Châu lão nhân, chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm, hẩn có thể tự hiểu rõ ràng.

Có một số việc làm thật là quá đáng, sợ về sau không cũng may Hàng Châu lẫn lộn.

Thanh Khê quán có thể đóng, Chu Bưu có thể thuyền chuyển.

Nhưng hẩn nhà cũng tại Hàng Châu, làm sao có thể thật đi tích cực đây

Cho nên, có một số việc, hẩn mở một con mắt, nhắm một con mắt, cũng không có đi để ý.

Ngay vào lúc này, từ thành lập đi tới một chiếc xe ngựa, chậm rãi khoan thai đi tới cửa thành dừng lại.

Trầm Cương liếc mắt nhận ra, kia đánh xe người là Hoàng Ái, vì vậy đứng dậy, từ trong quán trà đi ra, nghênh đón.

"Tam ca, đây là muốn ra khỏi thành sao "

"Nguyên lai là đại ca a!"

Hoàng Ái nhìn thấy Trầm Cương, vội vàng lộ ra mặt mày vui vẻ.

Hẩn từ Xe trên cái giá nhảy xuống, đem ngựa roi sáp tại Xe trên cái giá, đi lên phía trước.

"Tiểu Lộc cha nàng, lại mắc bệnh."

"A không phải nói, đã chữa khỏi sao "

"Nào có dễ dàng như vậy chữa khỏi lúc trước nhìn qua cổ găng, chính là ngày hôm trước buổi tối lại đột nhiên phát tác, bệnh tình tăng thêm."

Trầm Cương nghe, chân mày không nén nổi nhú một cái, liền đi tới bên cạnh xe ngựa, vén rèm xe lên.

Một cỗ nồng đậm mùi thuốc nhào tới, để cho hẩn không nén nổi che lại mũi.

Hướng trong xe xem, liền thấy Tiểu Lộc ngồi trên xe, bên cạnh nằm một người trung niên, da mặt vàng khè, thỉnh thoảng rất nhỏ ho khan.

"Tiểu Lộc, chuyện gì xảy ra "

"Nguyên lai là Trầm đại ca, cha bệnh tăng thêm."

Tiểu Lộc lúc nói chuyện, nước mắt lã chã, sờ sờ động lòng người.

Trầm Cương cũng biết được Tiểu Lộc, càng biết được trung niên nhân kia, chính là Tiểu Lộc phụ thân.

Hẩn thả xuống rèm, quay đầu hỏi: "Tam ca, các ngươi bây giờ muốn đi nơi nào "

"Ta nghe người ta nói, Gia Hưng bên kia có một cái lang trung, y thuật cao minh, cho nên chuẩn bị đưa bọn hẩn đi Gia Hưng xem một chút."

Gia Hưng, lệ thuộc Tú Châu trị hạ, vị trí Hàng Châu đông bắc.

Trầm Cương nói: "Tại sao không mời lang trung qua đây "

"Ta ngược lại thật ra suy đoán có thể nơi đó đến nhiều tiền như vậy mời người

Hơn nữa, ta nghe nói kia lang trung tính tình cổ quái, hơn nữa chưa bao giờ bước ra Gia Hưng huyện thành. Kia Gia Hưng cũng không phải là Hàng Châu, có đại ca vì ta nâng đỡ, nếu muốn chữa bệnh, chỉ có thể đi qua. . . Đứng rồi, còn thế nào nhiều người như vậy, phải chờ tới khi nào "

Tại Trầm Cương trong mắt, Hoàng Ái là hán Kyōdai.

Hán và Hoàng Ái nhận biết rất nhiều năm, nói không có giao tình vậy khẳng định là nói sai. Nhưng phải nói giao tình thâm hậu bao nhiêu chỉ sợ liền Trầm Cương cũng sẽ không tin tưởng. Bất quá, chỉ là một điểm nhỏ vội vàng mà nói, Trầm Cương ngược lại nguyên ý giúp đỡ, rốt cuộc chuyện này với Hán mà nói, không tính quá khó khăn.

"Huynh đệ nhà mình, xếp hàng lớn đội ngũ "

Trầm Cương cười to, kéo Hoàng Ái nói: "Đi, ta mang người ra khỏi thành."

"Trầm đại ca hết sức muốn làm khó."

"Cái này có gì làm khó, Đi đi đi, đừng nói nhiều."

Hán đi ở phía trước, Hoàng Ái tất dắt ngựa Xe theo ở phía sau.

Ở cửa thành, liền thấy Trầm Cương tiến đến cùng thủ thành binh lính gác cửa thấp giọng nói chuyện với nhau đôi câu. Binh lính gác cửa chợt hướng Hoàng Ái bên này nhìn thoáng qua, gật đầu một cái, khoát tay tỏ ý Hoàng Ái có thể thông hành.

"Đại ca quả nhiên lợi hại, liên quan địa phương người đều muốn xem đại ca sắc mặt làm việc."

"Ha ha ha, đây tính là gì, đều là sinh trưởng ở địa phương lão Hàng Châu người, đây mấy tòa cửa thành chúng ta đều chín, phương tiện chặt."

"Ca ca cực khổ, nơi này có chỉ tan toái nát Tiền, liền cùng ca ca dùng trà."

Hoàng Ái càng là nhu thuận lấy ra một mạch đồng tiền, kín đáo đưa cho Trầm Cương.

Trầm Cương làm bộ làm tịch cự tuyệt hai lần, liền thuận thế thu cất, vẫy tay cùng Hoàng Ái nói lời từ biệt.

Vàng yêu Xe, giờ rồi giục ngựa, lái xe rời đi.

Một mực lái ra khỏi ước chừng hai ba dặm, Hán mới dừng lại xe tới, quay đầu hướng Hàng Châu mục tiêu nhìn, không tự chủ được thở ra một hơi dài.

Hôm đó, Cao Dư mà nói, chấn động Hoàng Ái.

Hán sau khi trở về suy nghĩ cẩn thận, càng nghĩ thì càng cảm thấy nguy hiểm, vì vậy liền tìm Tiểu Lộc thương lượng.

Tiểu Lộc sau khi nghe xong, cũng không phải thường sợ hãi, lại cùng lão Lộc nói chuyện này, ba người liền quyết định, muốn nghĩ cách rời khỏi thành Hàng Châu.

Hoàng Ái trở về tìm được Cao Dư, đem ý nghĩ Hán nói rõ.

Cao Dư tự nhiên khích lệ Hán rời khỏi Hàng Châu, đồng thời đem kia sổ sách giao cho Hoàng Ái, để cho Hán lúc rời Hàng Châu sau đó, nghĩ cách đem đây sổ sách đưa về Biện Lương.

"Vật này, quan hệ trọng đại, nếu người có thể đưa đi Biện Lương, trở thành chỉ người một hồi Phú Quý."

Phú Quý bất phú quý, Hoàng Ái cũng không thêm đề ý.

Bất quá, Cao Dư phân phó xuống, Hán liền sẽ không cự tuyệt. . .

"Tiểu Lộc, Lộc thúc, có thể đi ra."

Hoàng Ái dứt tiếng, màn xe liền đẩy ra đến, từ bên trong xe đi ra Tiểu Lộc phụ nữ.

Hai người há mồm thờ đốc, Tiểu Lộc càng bối vì ban nãy khăn trương, mà sắc mặt nổi lên từng tia đỏ ửng sắc.

"Chúng ta tới chỗ nào "

"Đã ra Hàng Châu. . . Cừu ca nói, để cho chúng ta ra khỏi thành sau đó, đi bảo thạch bên kia núi đón một người, sau đó sẽ đi.

Chúng ta đi trước bảo thạch núi đón người, lại nói tiếp theo an bài."

"Bảo thạch núi nhận người nào "

"Cừu ca không nói, chỉ nói chúng ta đã đến, tự nhiên sẽ có người qua đây."

Một bên lão Lộc đột nhiên chen miệng nói: "Tam ca, Tiểu Lộc, vị kia Cừu ca có thể từng nói qua, chúng ta rời khỏi Hàng Châu sau đó, đi nơi nào "

"Không bằng trước hết đi Gia Hưng, cách Hàng Châu không xa.

Nếu như Hàng Châu bên này tình trạng gì, chúng ta thì trở lại; nếu là có tình trạng mà nói, cách nhau hai trăm dặm, cũng có thể ứng đối. Cứu ca làm việc bền chắc, sẽ không vô phóng túng. Ta cảm thấy, chúng ta đi ngay Gia Hưng, cũng có thể quan sát tình huống. . ."

"Tiểu Lộc bắt đầu thông minh, chúng ta cứ làm như vậy."

Hoàng Ái lập tức biểu thị đồng ý, miệng đầy a dua nịnh hót.

Lão Lộc thấy vậy, cũng không khỏi cười.

Hắn gật gật đầu nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta cứ dựa theo Tiểu Lộc nói, nhận nhóm người sau đó, đi trước Gia Hưng đặt chân."

☆☆VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Bôn Lô Thương, dường như sét đánh (2) cuối tháng, cầu cá nguyệt phiếu ^_^

Hàng Châu, có ba trăm ngàn nhân khẩu.

Hoàng Ái, Tiểu Lộc cùng lão Lộc, chẳng qua chỉ là 30 vạn phần có ba, gần liền biến mất rồi, cũng sẽ không có người lưu ý.

Đồng dạng, cái kia tại hạ miếng ngói Tử bán thổ đường Ma Bà Tử, cái kia ở tại hưng thịnh khánh phường, bất kể quát phong trời mưa cũng sẽ ra quây cô lão bà tử biến mất, càng không biết bị người lo lắng. Rốt cuộc, đoạn thời gian gần nhất bên trong, dưới miếng ngói Tử làm ăn cực kỳ vắng vẻ. Coi như là Ma Bà Tử không có ra quây, tựa hồ cũng hợp tình hợp lý, lại có người nào, sẽ thật đi để ý

Trong thành thế cục, không có biến hóa quá lớn.

Kia cửa thành mỗi ngày đều sẽ tụ tập vô số chờ đợi ra khỏi thành người, sáo sáo nháo nháo, loạn thành một bày tề đại.

Hàng Châu Tri Phủ Triệu Đình có chút không chịu nổi!

Hắn tìm được Chu Bưu, nghiêm khắc cảnh cáo: Nếu tại tiếp tục như vậy, Hàng Châu tự đại Tổng Kiến nước đến nay, trải qua hơn một trăm năm thật vất vả tạo dựng lên đông nam thương mại trung tâm địa vị, sẽ bị dao động. Đến lúc đó, triều đình nhất định sẽ vấn trách.

Ý nói chính là nói cho Chu Bưu, không sai biệt lắm là được rồi.

Đã mười ngày, vẫn không có tin tức, nói không chừng hung thủ kia sớm liền chạy ra Hàng Châu, người lại giới nghiêm đi xuống, đối với người ta đều không có lợi.

Tại trong rất nhiều chuyện, Triệu Đình sẽ dễ dàng tha thứ Chu Bưu.

Nhưng cái này liên quan đến hắn mũi ô sa, đương nhiên sẽ không tiếp tục dung túng.

Đừng xem Chu Bưu lão tử là Chu Miễn, có thể Triệu Đình năng lực quyền tri Hàng Châu, cũng không khả năng không có chỗ dựa.

Thật muốn ồn ào, Triệu Đình là nghiêm chỉnh xuất thân tiến sĩ, so với Chu Bưu, xuất thân hiển nhiên càng thêm thuần túy, càng có thể được trung tâm ủng hộ.

Chu Bưu cũng biết, truy xét một trong sạch vô vọng.

Vì vậy hắn hướng về phía Triệu Đình khẩn cầu, cho hắn thêm 3 ngày thời gian.

Điều này cũng làm cho coi như là hướng về phía Triệu Đình nhượng bộ, Triệu Đình cũng liền không kháng kháng nữa.

Một ngày, hai ngày. . .

Trong thành Hàng Châu kiểm tra vẫn nghiêm ngặt, nhưng mọi người có thể rõ ràng cảm nhận được, kia nghiêm ngặt càng nhiều, là ở ngoài mặt mà thôi.

Đây, cũng để cho rất nhiều người thấy được hy vọng, vô cùng vui vẻ.

Có người vui vẻ, cũng có người nổi nóng.

Diệu Nhân, chính là kia nổi nóng người.

Thanh Khê quán tiền vốn bị kéo ra bát thành trở lên, tuy nói còn có thể ráng duy trì, cũng đã là kém xa trước đây.

Không có cách nào bọn họ phải cho Chu Miển một câu trả lời. . . Kia Chu Tam mập quả nhiên là một tham lam người, đòi hỏi nhiều, trực tiếp lái ra 30 vạn Quán Thiên giá trị. 30 vạn quan, cho dù Thanh Khê quán phía sau có Minh Giáo ủng hộ, cũng không chịu nổi gánh nặng.

Bát thành tiền vốn tách ra, vẫn là như muối bỏ biển.

Chu Bưu đã đưa tới cảnh cáo: Nếu như Thanh Khê quán tại trung thu lúc trước không thể giao ra 30 vạn quan, hẳn liền không nữa khách khí.

Đáng chết cầu quan!

Diệu Nhân trong lòng không cảm chú con mẹ!, càng cảm thấy không tên uất ức.

Vốn tưởng rằng lần này hẳn và sư huynh qua đây, tiếp tục Thanh Khê quán, có thể nhân cơ hội kiếm bọn, lại không muốn gặp loại chuyện này.

Giờ có khỏe không, kiểm bọn ý tưởng chẳng những rơi vào khoảng không, còn phải nghĩ cách gom góp tiền tài.

Đáng tiếc Cừu Diệu Pháp tự quyết định, nếu lúc ấy hẳn có thể nghênh đón thánh vật, nói không chừng Thánh Công bây giờ đã có chuyện, tội gì lại được cầu quan kia ác khí như có một ngày, bắt được cầu quan kia thì, ta nhất định muốn cho cầu quan kia ăn hết nhiều ít, đều nhỏ ra cho ta.

Lại là không công một ngày bận rộn, hay tâm tình người ta cực kỳ phiền não.

Sau khi trời tối, hẳn liền rời đi Thanh Khê quán, một thân một mình đi tới Mai gia cầu.

Mai gia cầu có một nhà tửu quán, tự nhượng rượu để có phần có mùi vị. Mà nhà hẳn làm nấu ốc gạo cùng bụng sắc nhọn, có thể nói Hàng Châu song tuyệt, cũng là Diệu Nhân thích nhất đồ nhắm rượu. Mấy ngày trước đây bận bịu tìm kiếm 'Một trong sạch' tung tích, Diệu Nhân không có thời gian.

Ngày mai, Hàng Châu liền phải xóa bỏ lệnh cấm rồi, hẳn cuối cùng có thể buông lỏng.

Ở đó quán rượu nhỏ bên trong, Diệu Nhân ăn hai vò rượu đế.

Ra khỏi tửu quán, bị kia gió lạnh thổi tới, chợt cảm thấy một hồi huân huân song.

Hắn đứng ở đầu cầu hít sâu một hơi, liền chậm rãi đi trở về. . . Lúc này, sắc trời đã rất khuya. Nếu vào ngày thường bên trong, lúc này cũng là thành Hàng Châu phấn hoa nhất mà huyền ảo thời điểm. Nhưng hôm nay, trải qua đây mười mấy ngày ban đêm Cấm sau đó, đô thị náo động gần như biến mất. Vốn phải là người đi đường hỗn tạp con phố nói, vào giờ phút này chính là vắng ngắt. . .

Diệu Nhân lưng la lưng lay đi trở về, bất tri bất giác liền đi tới Tiên Lâm Tự cầu.

Qua Tiên Lâm Tự cầu, càng đi về phía trước chính là muối cầu.

Hắn ở trên cầu duỗi lưng một cái, cảm giác thanh tỉnh rất nhiều, vì vậy tựa vào đầu cầu trên đôn đá, chuẩn bị nghỉ ngơi chốc lát.

Thật là quanh quẩn, không có một người, chỉ nghe dưới cầu con ếch âm thanh từng trện.

Say lúc này bắt đầu cuộn cuộn, hẳn đột nhiên xoay người, hướng về phía dưới cầu oa oa nôn mửa.

Cũng chỉ hẳn nằm ở trụ cầu trên nôn mửa thời điểm, chợt nghe sau lưng truyền tới một hồi kinh phong.

Diệu Nhân tuy rằng ăn nhiều rượu, nhưng dù sao cũng là cừu ngày tân đồ đệ, đây một thân công phu quyền cước, cũng không phải là uống công luyện tập. Hắn bản năng bước xéo lắc mình, liền thấy một người cảm thương mà đến, tại hẳn xoay người trong tích tắc, đối phương bất thành linh phát ra nhất thanh trầm hét.

Kia tiếng quát, giống như sấm rền.

Liền thấy hẳn dậm chân đỉnh thương đâm ra, nhanh như thiểm điện.

Kia cây thương phá không, càng phát ra tiếng sấm mơ hồ, Diệu Nhân đây quay người lại, vừa vặn trước người không môn đại khai, đối diện kia cây thương.

"A!"

Diệu Nhân không khỏi kinh hô một tiếng, muốn né tránh đã không kịp.

Liên nghe phốc một tiếng, đại thương đi vào bộ ngực hấn.

Người tới tay hợp Âm Dương nắm, phác lãng đại thương chính là run nhẹ, chợt từ Diệu Nhân ngực rút ra.

Súng kia, quá nhanh. . . Nhanh, dường như sét đánh giống như mãnh liệt.

Một luồng huyết thủy phun mạnh ra ngoài, Diệu Nhân tròn to hai mắt, dùng tay chỉ người tới, trề miệng một cái, liền bạch ngã trên mặt đất.

Hắn nhận ra người tới, chính là Vi Cao kia người tùy tùng, thật giống như kêu cái gì Vô hai

Mà Vũ Tùng một thương giết chết Diệu Nhân sau đó, liền cầm thương từ hay người thi thể trên vượt qua, đi lên Tiên Lâm Tự cầu. Hắn đứng ở trên cầu, vừa quay đầu nhìn thoáng qua ngã vào trong vũng máu, như cũ co quắp hay người thi thể, phát ra cười lạnh một tiếng.

Theo sau, đem cầm trong tay đại thương, vút xuống dưới cầu.

Cuốn cuộn nước sông, sẽ đem tất cả vết tích tẩy đi.

Vũ Tùng sau giết người, hồn nếu như không có chuyện giống như đi qua Tiên Lâm cầu, rồi sau đó tại Tây cầu đổi đường, liền biến mất ở trong bóng tối.

Ước chừng qua thời gian đốt hết một nén hương, một đội lính tuần từ Tiên Lâm Tự cầu đi về trước qua.

Khi bọn hắn nhìn thấy hay người thi thể thời điểm, ngay từ đầu còn tưởng rằng là uống say hấn tử say. Nhưng khi bọn họ sau khi đến gần. . .

"Giết người!"

Lính tuần đầu mục thấy rất rõ phải chết nhóm người sau đó, không nén nổi sợ hết hồn, vội vàng thối lên mang theo người còi trúc.

Tiếng cười sắc bén, vang vọng tại bầu trời đêm, nguyên bản vốn đã an tĩnh trở lại thành Hàng Châu, rất nhanh thì trọng lại trở nên náo động lên.

Linh Chi đầu hẻm xéo đối diện, trà tùy tiện bên trong.

Bởi vì liên tục mười mấy ngày ban đêm Cẩm, Thanh Khê quán làm ăn cũng biến thành thanh đạm lên.

Cao Dur ngồi ở trà tùy tiện, cùng Thang Phùng Sĩ đối địch.

Đây Thang Phùng Sĩ tài đánh cờ quả thực không yếu, nếu so sánh lại, Cao Dur tài đánh cờ rõ ràng chưa tới, một con rồng lớn bị tiểu giết 70 trận thảm bại.

"Không được, không được!"

Hắn đầy cân mà khởi, chỉ Thang Phùng Sĩ nói: "Tam ca không chỗ nói, biết rõ ta tài đánh cờ không cao, còn phải cứ cùng tay ta bắn."

Thang Phùng Sĩ tất cười ha ha, vắn vế Sơn Dương Hồ.

Đã nhiều ngày trải qua, để cho hắn phi thường phiền não. Kia 30 vạn số tiền lớn đặt ở trên đầu của hắn, thật giống như một tòa núi lớn tựa như. Thanh Khê quán tiền vốn, cơ hồ bị hắn điều đi hết sạch, gần 10 vạn quan tiền tài mới đổi lấy Chu Bưu kéo dài đến trung thu.

Chính là, trong khoảng cách Thu, bắt quá hơn năm mươi trời.

Hơn năm mươi khoảng thời gian, muốn đủ 20 vạn quan, cũng không phải là một chuyện dễ dàng chuyện.

Trong lòng của hắn phi thường lo âu, nhưng không thể làm gì.

Chỉ hy vọng Thánh Công bên kia năng lực sớm ngày trả lời, hắn mới dễ làm ra ứng đối. . . Mỗi ngày vui vẻ nhất sự tình, chính là kéo Cao Dur đánh cờ, trên bàn cờ mạnh mẽ chà đạp 'Cửu ca' một phen. Một mặt, cái này có thể lôi kéo Cao Dur, mặt khác, chưa chắc đã không phải là một loại hóa giải thủ đoạn. . . Cao Dur Đỗ Thuật hơn người, chính là đây tài đánh cờ, bắt đầu là không ra gì.

"Cửu ca, trở lại một ván ngươi đây tài đánh cờ so sánh với lúc trước, xác thực đề thăng không ít."

"Được rồi, không có hứng thú."

Cao Dur đuổi người, cự tuyệt Thang Phùng Sĩ mời.

"Trời không còn sớm, ta nên trở về đi nghỉ ngơi.

Quá muộn mà nói, sẽ bị lính tuần kiểm tra. . . Ta nói Tam ca, lâu như vậy rồi, vẫn không có kia 'Một trong sạch' tung tích "

"Người kia gian hoạt rất, hơn nữa đối với Hàng Châu cũng quen thuộc, thật muốn giấu, xác thực khó tìm được người."

Các người đương nhiên không tìm được, bởi vì hán liền ở trước mặt người!

Cao Dur trong lòng cười lạnh, lại làm ra một bộ phiền não sắc, "Vậy các người chậm rãi tìm đi, ta về ngủ rồi.

Sớm đi chấm dứt chuyện này đi, ta hy vọng có thể mau sớm đạt được các người hồi phục. . . Ta cũng không muốn một mực bao vây đây thành Hàng Châu."

"Đúng vậy, đúng vậy tự nhiên, mấy ngày nữa Thất ca trở về, nhất định sẽ cho Cửu ca một cái hài lòng trả lời."

Thang Phùng Sĩ vừa nói, đưa Cao Dur đi ra trà tùy tiện.

Đang lúc này, một cái đại hán vạm vỡ từ muối cầu mục tiêu vội vã đi tới, nhìn thấy Thang Phùng Sĩ, hán vội vàng đi nhanh tiến đến, tại Thang Phùng Sĩ bên tai, nói nhỏ đôi câu.

Thang Phùng Sĩ sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Người nói cái gì" 8)

☆☆ VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Người thứ ba (1)

Diệu Nhân, chết!

Cho dù Thang Phùng Sĩ tỉnh táo đi nữa, nghe được tin tức này, cũng không khỏi một hồi lòng rung động.

Hán cũng không để ý Cao Dur liền ở một bên, bắt lại kia đại hán vạm vỡ, lạnh lùng nói: "Lúc nào, chết như thế nào "

Đại Hán đầu cao hơn Thang Phùng Sĩ, khổ người so Thang Phùng Sĩ lớn.

Chính là bị Thang Phùng Sĩ vỗ lấy y phục cổ áo, lại không tự chủ cúi người xuống, thân thể run rẩy không ngừng.

Rất hiển nhiên, Thang Phùng Sĩ tại những người này trong lòng, có lấy phi phạm địa vị. Nếu như không phải nguyên nhân này, phương bày Phật rồi khỏi Hàng Châu thì, cũng sẽ không đem đại quyền giao cho Thang Phùng Sĩ. Cho dù hay trong sạch Diệu Nhân, đối với Thang Phùng Sĩ cũng cực kỳ tôn kính.

"Ngay mới vừa rồi, tại Tiên Lâm Tự đầu cầu, bị người giết chết."

"Đi thông báo hay trong sạch, ta liền tới đây."

Đại Hán như trút được gánh nặng, như một làn khói chạy vào Linh Chi Hạng.

Thang Phùng Sĩ tất đi mau hai bước, lại bỗng dừng dừng lại, nghiêng đầu hướng về phía Cao Dur nhìn.

"Cửu ca, có thể theo ta đi "

"Tốt !"

Chuyện tốt như vậy, Cao Dur quả quyết sẽ không cự tuyệt, vui vẻ đáp ứng.

Mà hấn biểu hiện, lại cho Thang Phùng Sĩ một cái "Tốt xem não nhiệt" ấn tượng.

Hai người vội vã rời đi, không mất một lúc, Thanh Khê quán cửa quán mở rộng ra, hay trong sạch mang theo một đội người như gió vọt ra.

Hắn đỏ ngầu cả mặt, hướng Tiên Lâm Tự cầu mục tiêu chạy nhanh.

Đám kia tùy tùng tất chặt theo sau lưng hấn, lộn xộn, nháo thành một đoàn.

Thanh Khê quán, biến hóa càng quanh què rồi!

Tại hay trong sạch cùng người khác rời khỏi ước chừng có hai nén nhang thời gian, Thanh Khê quán trên đầu tường, đột nhiên thoát ra một vệt bóng đen.

Bóng đen kia đứng ở đầu tường hướng về phía đánh giá chung quanh, xác định không có người sau đó, tung người mà rơi.

Hấn vóc dáng cực kỳ cao lớn, nhưng lại phi thường linh hoạt.

Từ trên tường nhảy xuống sau đó, rơi xuống đất lặng yên không một tiếng động. . . Đứng ở góc tường dưới kiểm tra trái phải, tại xác nhận không có người sau đó, bóng đen liền chạy như bay.

Thanh Khê quán hậu viện, khúc kính phức tạp, rất dễ lạc đường.

Có thể bóng đen nhưng thật giống như quen việc dễ làm một dạng đi tới một gian buồng trước, dừng bước.

Hấn hướng về phía nhìn chung quanh một hồi, liền vọt tiến lên, thân thủ đẩy cửa. Cửa, không có khóa lại, chỉ nghe một tiếng cọt kẹt nhẹ vang lên, liền bị đẩy ra.

Bóng đen một mèo eo, liền chui vào trong nhà.

Ước chừng có một thời gian uống cạn chun trà, hấn lại từ giữa mặt xuất hiện, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa cửa, liền đi vòng qua sau nhà.

Mái hiên sau đó, là một mảnh rừng thưa, xuyên qua rừng thưa, chính là Thanh Khê quán tường sau.

Người kia tại rừng thưa trong giấu thân hình, liền không tiếng thở nữa. . .

+

"Là cao thủ!"

Hay trong sạch đứng ở Diệu Nhân trước người, kiểm tra Diệu Nhân thương thế.

Hồi lâu, hấn đứng dậy, cắn răng nghiêng lợi nói: "Một phát súng lấy mạng, Diệu Nhân toàn bộ phản ứng đều ở đối phương nắm trong bàn tay.

Cái người này công phu, không thua gì với sư phụ ta.

Toàn bộ vùng đông nam, có thể có bậc này cao minh thân thủ người, có thể đếm được trên đầu ngón tay. . . Mà trong thành Hàng Châu, theo ta được biết cũng không một người có bậc này bản lĩnh."

Thang Phùng Sĩ nghe, ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hấn nhìn một chút hay người thi thể, lại nhìn một chút hay trong sạch.

"Lẽ nào, là một trong sạch "

"Không có khả năng!"

Hay trong sạch đột nhiên biến hóa nóng nảy, con mắt đỏ bừng.

Hấn lạnh lùng nói: "Kia một trong sạch bản lĩnh, ta tại quá là rõ ràng.

Người kia tư chất bình thường, hơn nữa ăn không được khổ. Lúc ấy chúng ta chung một chỗ thời điểm, ta một cái tay liền có thể giết chết hấn. . . Cho dù hấn sau đó được kỳ ngộ, cũng không khả năng thành bộ dạng như thế nhanh. Diệu Nhân mặc dù tốt rượi, nhưng quyền cước đúng là hơn người."

"Không phải một trong sạch, sẽ là người phương nào "

Hay trong sạch nhắm mắt, lộn vào trầm tư.

Hấn khước mắt đột nhiên co quắp một trận, bất thành linh mở mắt ra, lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Có phải hay không là Trương Hoài Thanh "

"Hắn "

"Trương Hoài Thanh thân thủ, cho dù là sư phụ ta cũng kém mấy phần.

Ngoại trừ Trương Hoài Thanh, ta quả thực không nghĩ ra còn có người nào, có thể một thương giết chết Diệu Nhân. . . Hắn không có chết, hắn đã trở về!"

Hay trong sạch hình như điên cuồng, bắt lại Thang Phùng Sĩ cánh tay.

"Tam ca, tin tưởng ta, nhất định là kia Trương Hoài Thanh đã trở về."

"Nói bậy!"

Thang Phùng Sĩ hạ thấp giọng, lạnh lùng nói: "Hôm đó sư phụ ngươi lấy bảy Độc Kiếm trước tiên bị thương hắn, sau đó hắn lại trúng Thánh Công lớn Quang Minh đại thủ ấn, sao có thể năng lực còn sống ngươi không cần loạn phân tặc, lúc này, ngươi ta phải tỉnh táo hơn."

Có lẽ là Thang Phùng Sĩ xây dựng ảnh hưởng, khiến hay trong sạch dần dần tỉnh táo lại.

Mà lúc này, quan địa phương sai dịch cũng đã chạy tới.

"Ta đi ứng phó những Ứng Khuyển đó, ngươi dẫn người trở về.

Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, tắm, nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai sau khi tỉnh lại, chúng ta làm tiếp thương nghị."

Nói xong, hắn chấp tay đối với Cao Dư nói: "Cửu ca, làm phiền ngươi vất vả sáng sớm, tặng hắn trở về đi thôi."

"Ta không dùng người đưa!"

Hay Thanh Tâm tình hiển nhiên rất tồi tệ, quơ múa cánh tay, quay đầu bước đi.

Thang Phùng Sĩ liền vội vàng tỏ ý Thanh Khê quán tùy tùng đi theo hay trong sạch, rồi sau đó nhìn đến Cao Dư nói: "Thời buổi rối loạn, thời buổi rối loạn a."

"Muốn ta giúp một tay sao "

"Được rồi, giúp vội vàng thì không cần!" Thang Phùng Sĩ cự tuyệt nói: "Nơi này chỉ còn lại cùng quan địa phương đối mặt sự tình, Cửu ca cho dù lưu lại, cũng không lớn tác dụng. Về sớm một chút nghỉ ngơi. . . Đã nhiều ngày, ta sợ là không có biện pháp theo Cửu ca chơi đùa."

" Tốt !"

Cao Dư cũng không có khách sáo, chấp tay cáo từ.

Thang Phùng Sĩ tất đứng ở đầu cầu, dùng sức xoa bóp rồi mấy cái mặt mũi, để cho mình tỉnh táo lại, rồi sau đó liền đổi lại mặt mày vui vẻ. . .

+

Hay trong sạch trở lại Thanh Khê quán, đã là canh ba sáng.

Hắn cảm thấy không tên mệt mỏi, trở lại bên trong quán, thậm chí không có rửa mặt, liền tự ý trở về phòng.

Hắn sau khi vào phòng, một đầu ngã xuống giường.

Hắn và Diệu Nhân tuy nói hứng thú không nếm, nhưng rốt cuộc sư huynh đệ nhiều năm, tình cảm phi thường thâm hậu.

Lần này hắn và Diệu Nhân phụng mệnh tới Hàng Châu, suy nghĩ năng lực nhân cơ hội kiếm bộn trở về. Thật không nghĩ đến đi tới Hàng Châu sau đó, lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, bây giờ liền Diệu Nhân cũng đã chết. Hắn biết rõ, Trương Hoài Thanh đã chết. . . Cửu ngày tân bảy Độc Kiếm, Thánh Công lớn Quang Minh đại thủ ấn, hai người trong thứ nhất, liền trên căn bản là chắc chắn phải chết, huống chi ngày đó Trương Hoài Thanh trước tiên bị bảy Độc Kiếm gây thương tích, sau đó lại bị lớn Quang Minh đại thủ ấn đánh trúng, căn bản không có sống sót khả năng.

Có thể không biết tại sao, hay trong sạch chính là cảm thấy, Trương Hoài Thanh không có chết.

Nếu không, Diệu Nhân làm sao sẽ bị người một thương đánh chết

Có thể có loại thủ đoạn này người, có thể đếm được trên đầu ngón tay, ít nhất theo hay trong sạch biết, trong thành Hàng Châu không có người có loại thủ đoạn này. . .

Trương Hoài Thanh tuy rằng trúng bảy Độc Kiếm cùng đại thủ ấn, chính là cái tên này lại tinh thông Đạo Thuật.

Trời mới biết hắn có phải hay không có một ít cổ quái thủ đoạn bảo vệ tánh mạng nếu là như vậy mà nói, vậy hắn sống sót, cũng không phải là không thể.

Đây lộn xộn ý nghĩ, liên tục.

Hay trong sạch tại trên giường nhỏ lặp đi lặp lại, một mực giằng co nửa giờ, mới tỉnh ngủ.

Ngoài nhà, đã canh bốn sáng rồi!

Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, tiến vào mộng đẹp.

Bất quá, hắn ngủ cũng không phải đặc biệt thực tế, không ngừng gặp ác mộng, ở trên giường không ngừng quay cuồng.

Một chút hỏa quang từ ngoài cửa sổ xuất hiện, phát ra tiếng lách tách vang lên, nhanh chóng vượt qua cạnh cửa sổ, tiến vào phòng. . . Kia là một cây giấy dẫn, một cái đốt giấy dẫn. Giấy dẫn thiêu đốt tốc độ rất nhanh, hơn nữa tản mát ra một luồng tiêu thạch mùi lưu huỳnh, tràn ngập trong phòng.

Hay trong sạch đột nhiên mở mắt ra, xoay mình ngồi dậy.

Hắn, là bị ác mộng sở kinh.

Bất quá tại sau khi tỉnh lại, hắn liền ngửi thấy mùi là lạ, đồng thời giấy dẫn thiêu đốt thì phát ra tiếng lách tách vang lên, cũng hấp dẫn hắn sự chú ý.

Hắn liền vội vàng thuận theo âm thanh nhìn, lại nhất thời sắc mặt biến hóa trắng bệch. . .

☆☆VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Tiếng lòng (2)

Hay trong sạch cũng là va chạm người!

Hắn biết được, kia giấy dẫn là dùng làm gì. . .

Giấy dẫn thiêu đốt rất nhanh, làm hay trong sạch xem đến lúc đó, đã đốt tới mép giường, đang hướng dưới giường thiêu đốt. Hay trong sạch lúc này hoàn toàn tỉnh hồn lại, ực một cái xoay mình từ trên giường xuống, hướng dưới giường nhìn. Liền thấy ván giường phía dưới, dính mười con ống trúc hình dáng đồ vật, mỗi một cái trên ống trúc, đều dọc theo một cái giấy dẫn, hơn nữa quấn quanh cùng nhau.

Kia thiêu đốt giấy dẫn đầu giây, đã đốt tới quấn quanh nơi, ánh lửa chột lóe, hóa thành mười cái hỏa tuyến nhanh chóng thiêu đốt.

Muốn ngăn cản, đã không còn kịp rồi.

Hay trong sạch tròn to hai mắt, nhìn đến kia giấy dẫn tiến nhập ống trúc, trong đầu đột nhiên lóe lên một bóng người.

Vào giờ phút này, đầu óc hắn biến hóa cực kỳ rõ ràng.

Hắn nhớ tới Diêu Nhân lúc trước cùng hắn nói câu nào: "Sư huynh, nhắc tới cũng thật là kỳ quái. Hôm nay ta gặp cái kia Vi chín, rất xa lạ. . . Có thể không biết tại sao, ta nhìn thấy hắn thời điểm, luôn có một loại giống như đã gặp cảm giác."

"Đã gặp qua ở nơi nào "

"Liền là nghĩ không ra đã gặp qua hắn ở nơi nào a."

Vi chín, một trong sạch!

Trong ấn tượng người tiểu đạo sĩ kia, tại lúc này, tại hay trong sạch trong đầu, chính là như vậy quý dị cùng Vi cửu trọng hợp.

Con mắt. . .

Cao Dur bề ngoài biến hóa rất lớn, khí chất cũng có bất đồng lớn.

Chính là cặp mắt kia!

Hay trong sạch không nhìn được hết to nói: "Vĩ chín, chính là một trong sạch!"

Hắn lạc giọng gào thét, muốn đem tin tức này truyền ra ngoài. Nhưng ngay khi hắn tiếng rống trong tích tắc, trước mắt ánh lửa tăng vọt.

Một tiếng ầm ầm tiếng vang lớn, trong sương phòng khói dày đặc cuộn cuộn.

Kia nổ lớn sóng trùng kích, thậm chí núp ở rừng thưa trong, cũng có thể cảm thụ được.

"Trực nương tặc, Cửu ca đây Oanh Thiên lôi, có thể thật mạnh!"

Rừng thưa trong bóng đen phát ra một tiếng cười khê, thân hình giống như hoa báo một dạng liền xoay người xuyên qua rừng thưa. Hắn hai chân dùng sức, cơ thể bay lên trời, hai tay liền vung vàng bài ở đầu tường, rồi sau đó phách một cái bay lên không vượt qua, trôi giạt rơi vào ngoài tường.

Cho đến lúc này, Thanh Khê trong quán mới truyền tới tiếng quát tháo.

Bóng đen cười một tiếng, xoay người rồi đi, thân ảnh nhanh chóng biến mất trong bóng đêm. . .

+

Cao Dur, ngồi ở bên cạnh cái bàn đá.

Trên bàn đá để một bàn rượu và thức ăn, hắn lại không nhúc nhích, chỉ ngồi yên lặng.

Tại sân nhỏ một góc, có một cái đồng đất, phía trên cắm một tấm ván, trên đó viết ân sư Trương Hoài Thanh vị trí.

Linh bài trước, cắm một trụ đốt hương thơm, đầu nhang trong bóng đêm lúc sáng lúc tối, Thanh Yên lượn lờ. Cao Dur tắt nhìn đến kia linh bài trước hương thơm, ngơ ngác sững sờ. Thật lâu, hắn đứng lên, ngẩng đầu lên nhìn sắc trời một chút, khoe miệng phác họa ra một vết lạnh lạnh đường cong.

Đang lúc này, cửa sân mở ra.

Vũ Tùng bước từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy Cao Dur thì, khẽ mỉm cười nói: "Cửu ca, vẫn chưa đi nghỉ "

"Ừm "

Vũ Tùng khẽ cười một tiếng, đi tới bên cạnh cái bàn đá.

"Nghĩ đến, nóng lòng chờ đi."

"Cũng không thể coi là cấp bách, chỉ là có chút tiếc nuối."

"Tiếc nuối cái gì "

"Không thể tận mắt thấy hay trong sạch từ trạng."

"Ha ha, không cần nhìn, cho dù không phải hài cốt không còn, cũng là chết không toàn thây.

Cửu ca kia Oanh Thiên lôi, bắt đầu lợi hại. . . Đồ chơi này có thể so sánh ta đây quyền cước lợi hại hơn nhiều, bị tặc một hồi, chắc chắn phải chết."

Cao Dur nhìn đến Vũ Tùng, sau một lúc lâu mặt dần ra mà cười.

Hai tay của hắn ôm quyền, giọng cao khỏi đỉnh đầu, hướng Vũ Tùng vái chào ngả xuống.

"Đa tạ nhị ca."

"Ha ha ha, huynh đệ nhà mình, cần gì khách khí. . . Ta đây chuyển này xuống, chính là đói bụng lắm, sẽ không cùng người khách sáo."

Vũ Tùng liền vội vàng lóc lên né tránh, tự ý ngồi xuống, đưa tay liền kéo xuống rồi một cái đùi gà.

Cao Dur tắt cười một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa, mà là xoay người đi vào trong phòng. Không mất một lúc, hắn lại đi ra, trong tay lại nhiều ba cây hương thơm. Đi tới sân nhỏ trong góc, hắn vén áo tại linh bài trước quỳ xuống, đem hương thơm cắm trên mặt đất, rồi sau đó lại đập đầu ba cái, mới mở miệng tự ngữ: "Sư phụ a, đây là người thứ ba rồi. . . Nếu người trên trời có linh, xin phù hộ đồ nhi. Đồ nhi bây giờ đã biết rồi toàn bộ cửu nhân, cửu ngày

tân, Phương Tịch! Chỉ bất quá đám bọn hán thế lực rất lớn, đồ nhi nhất định phải từng bước một đến. Xin người phù hộ đồ nhi, đem bọn họ từng cái một giết chết, báo thù cho người."

Vũ Tùng tắt ngòi ở bên cạnh cái bàn đá, nhìn đến Cao Dư bóng lưng.

Hắn cảm thấy, hắn không có giúp đỡ lắm người!

Hơn nữa, hắn cũng nguyện ý, tiếp tục giúp đỡ đi xuống. . .

Cao Dư đang cầu khẩn xong phía sau đứng dậy, trở lại bên cạnh cái bàn đá ngồi xuống.

Hắn bưng chén lên, uống một hơi cạn sạch.

Rượu kia thủy có chút mạnh, cửa vào cũng rất hướng. Chính là, hắn lại cảm thấy rất khoái hoạt, không nhịn được thả xuống bát, ngửa mặt lên trời cười to.

Giết sư thù, ở trong lòng hắn chất chứa một năm dài.

Mà nay, mặc dù không thể nói trước đại thù phải báo, chính là tâm tình lại biến hóa dễ dàng rất nhiều.

Vũ Tùng tự nhiên có thể thông cảm Cao Dư lúc này tâm tình. Bởi vì trước đó, hắn cũng đã làm đồng dạng chuyện, từng có cùng Cao Dư đồng dạng cảm thụ.

"Cửu ca, tiếp theo, tính toán gì"

Cao Dư ngưng cười, Vũ Tùng không nhịn được hỏi.

Tính toán gì

Cao Dư xóa đi khóe mắt nước mắt, hít sâu một hơi nói: "Nhị ca nghĩ đến cũng có rất nhiều nghi vấn. . . Thật ra thì, ta cũng không gọi Vi Cao."

"Hừm, ta đây đoán được."

"Ta họ Cao, gọi Cao Dư, một trong sạch là ta đạo hiệu."

Cao Dư quyết định, cùng Vũ Tùng giao đãi.

Bởi vì hắn biết rõ, tiếp theo hắn phải đối mặt đối thủ, sẽ càng thêm khó dây dưa, càng thêm hung tàn.

Hắn cần phải mượn Vũ Tùng địa phương còn rất nhiều, đến lúc này, nếu giấu giếm nửa thân phận, không khỏi lộ ra hẹp hòi.

Cao Dư cho Vũ Tùng rót đầy một chén rượu, cũng không để ý Vũ Tùng phản ứng gì, liền tự mình nhấp tới.

Hắn từ hán Ký Sự lên, đi theo sư phụ lưu lăng tứ xứ bắt đầu nói đến, thẳng đến sư phụ bị hại, hắn chạy trốn Hàng Châu, suýt nữa bỏ mạng tại Tu Thành, sau đó tại Tu Thành còn giết chết Triều Cái sư tình, tuân tự giảng thuật một lần. Đương nhiên, hắn sẽ không nói cho Vũ Tùng Quang Âm Thiền tồn tại, đó là hắn ở trên đời này, lớn nhất theo giữ, cho nên ai cũng sẽ không nói cho.

"Thật ra thì tự ta cũng không nghĩ tới, tại sao trong lúc bất chợt, biến thành Nha Nội."

Cao Dư nói tới chỗ này, khô miệng khô lưỡi, ăn một miếng rượu.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua trọn mắt hốc mồm Vũ Tùng. Hắn trải qua, xác thực là phi thường ly kỳ, đừng nói là Vũ Tùng, ngay cả hắn mình bây giờ nghĩ đến, đều cảm thấy có chút khó tin.

"Gia phụ Cao Cầu, quan bá trước điện đều Thái Úy, chấp chương tam ti bình mã.

Ta thật ra thì có thể tại Biện Lương làm ta Nha Nội, tiêu dao khoái hoạt. . . Chính là, sư phụ cùng ta có công ơn nuôi dưỡng, ta nếu không thể là sư phụ báo thù, ý niệm này liền không cách nào thông suốt, tâm tình lại không thể khoái hoạt, thì lại làm sao có thể tiêu dao khoái hoạt lên

Cho nên, tại ta phát hiện cừu nhân manh mối sau đó, liền len lén chạy tới Hàng Châu.

Cũng thua thiệt những ngày đó khổ nạn, nói thật ngay cả chính ta đều không nghĩ ra, tại sao đã biến thành bây giờ bộ dáng. . ."

"Vậy ta. . . Là nên gọi người Cửu ca, vẫn là gọi người Nha Nội đây"

Vũ Tùng cũng có chút tay chân luống cuống, lộ ra rất cục xúc.

Cũng khó trách, hắn một mực đang Thiếu lâm tự tập võ, đối với quan trường cũng không biết.

Từ xưa tới nay, quan viên này thân phận đối với người bình thường mà nói, có lấy Vô Thượng lực uy hiếp, cho dù là Vũ Tùng cũng như vậy.

Cao Dư cười nói: "Theo Nhị ca cao hứng, bắt quá ở trước mắt, ngươi chỉ có thể gọi ta Vi chín."

"Tốt!"

"Về phần tiếp theo, có thể sẽ càng thêm nguy hiểm."

Hay trong sách Diệu Nhân là cừu ngày tân đồ đệ, hôm nay hán bốn tên học trò, chết ba cái, tuyệt sẽ không chịu để yên. . . Cho nên ta đoán, hán rất nhanh sẽ xuất hiện. Còn nữa, trong tay của ta sinh tử Thụ, phòng chừng cũng là bọn hán hiện nay đang cần vật.

Chắc hán phe kia tịch, cũng sẽ tới.

Một ngày đây hai người tới Hàng Châu, ngươi ta đều phải cẩn thận, không được lộ ra sơ hở. . ."

☆☆ VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Kịch biến (một)

Thang Phùng Sĩ như muốn điên cuồng.

Tình thế biến hóa, làm hán không hề đề phòng, thậm chí không kịp làm ra ứng đối.

Diệu Nhân vừa vặn bị giết, hay trong sách liền chết ở Thanh Khê bên trong quán, hơn nữa còn là bị người nổ chết! Đây đối với Thanh Khê quán mà nói, quả thực là vô cùng nhục nhã. Chính là, hán nhưng không biết phải ứng đối ra sao, bởi vì đến bây giờ, hán còn không rõ ràng lắm đối thủ người phương nào.

Hay trong sách ở mái hiên, tại Thanh Khê quán tận cùng bên trong.

Từ Thanh Khê quán bên ngoài tiến vào hậu viện, nhất định phải xuyên qua phức tạp, giống như mê cung như nhau đường tắt.

Hơn nữa, hay trong sách chỗ ở rất bí ẩn, bên ngoài người rất khó biết được hán nơi ở. Đối phương lại là làm thế nào biết địa chỉ, vừa chuẩn xác thực không có làm nổ chuỗi này vấn đề, để cho Thang Phùng Sĩ cảm thấy kinh hãi, thậm chí có một ít sợ hãi.

Mái hiên bị khói dày đặc hun đen, nóc phòng sập một nửa.

Cạnh cửa sổ Phá Toái, khung cửa rớt cuộc, trên vách tường còn có nổ mạnh tạo thành vết thương.

Thang Phùng Sĩ ngồi xổm người xuống, dùng ngón tay va chạm sàn nhà, sau đó lại đem ngón tay đặt dưới lỗ mũi, ngửi một cái.

Đối phương là hỏa khí cao thủ!

Thang Phùng Sĩ gò má hơi co quắp hai lần.

Hán bản thân liền là một người hỏa khí cao thủ. Đại khái tại ba năm trước đây, hán đề luyện ra rồi Bạo Hòa Dược phối phương, năng lực làm ra so quan địa phương gây ra hỏa dược uy lực càng lớn hỏa dược. Cũng chính là bằng vào ngón này kỹ năng, hán lấy được Phương Tịch tin cậy.

Lúc trước Cừu Diệu Pháp trong tay Oanh Thiên lôi, chính là Thang Phùng Sĩ chế.

Theo đạo lý nói, hán loại nhân tài này, hán là đi theo ở Phương Tịch bên cạnh.

Nhưng trên thực tế đây, có Tổng đến nay, quan địa phương mỗi lửa thuốc quân khổng phi thường nghiêm khắc. Rất nhiều làm ra hỏa dược nguyên liệu, chỉ có trong thành phố lớn mới có thể tìm được. Mà những Thiên đó hoang vắng thành trấn, cho dù là tìm ra, cũng phần lớn đều là chút ít chất lượng kém vật liệu.

Rốt cuộc, vào Tổng đến nay, hoá dược sửa đổi không ngừng, cũng khiến hỏa khí uy lực càng ngày càng lớn.

Vì vậy triều đình đối với một ít nguyên liệu quân chế, cũng liên càng ngày càng nghiêm khắc.

Hàng Châu là thành phố lớn, càng là đông nam thương mậu trọng trấn, tự nhiên sẽ có hoá dược nguyên liệu buôn bán. Thang Phùng Sĩ tại Hàng Châu bí mật thu mua vật liệu, hơn nữa tiến hành gây ra sau đó, lại bí mật đưa ra Hàng Châu. Nếu so sánh lại, những địa phương khác quả thật không có phương tiện.

Lửa này thuốc phối bí, rất cao minh.

Thang Phùng Sĩ từ nổ mạnh sau đó lưu lại hoá dược vết tích bên trong, năng lực đại khái đoán ra một ít đầu mối.

Bất quá cụ thể phối bí, hẳn không có khả năng biết được. Cũng hoặc là nói, hẳn cần phải nghiên cứu một phen, mới có thể biết được ảo diệu.

Diệu Nhân, là bị người một phát súng lấy mạng.

Hay trong sạch, nhưng là bị người dùng uy lực rất lớn Oanh Thiên lôi nổ chết.

Sẽ là người nào gây nên

Thang Phùng Sĩ cảm nhận được từng tia không tên sợ hãi, hẳn nhớ tới hay trong sạch mà nói, chẳng lẽ nói kia Trương Hoài Thanh quả nhiên sống sót

Hàng Châu tình thế biến hóa, đã vượt ra khỏi hần phạm vi khống chế.

Thang Phùng Sĩ trở lại đại sảnh, ánh mắt tại trên người mọi người đảo qua, chân mày khấn túc.

"Trầm Cương."

"Tam ca có gì phân phó "

"Gần đây một đoạn trong cuộc sống, Thanh Khê bên trong quán có thể người khả nghi ra vào "

"Cái này, xác thực chưa phát hiện."

"Kia có thể có cái gì người rời khỏi "

"Không có chứ, thật giống như không có người nào rời khỏi."

Trầm Cương đương nhiên sẽ không nói đến Hoàng Ái, bởi vì hần căn bản không từng hoài nghi.

Thang Phùng Sĩ suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Chư vị huynh đệ, nay ta Minh Giáo, gặp phải đại địch.

Địch nhân khí thế hung hung, lại lòng dạ ác độc. . . Cho nên trong khoảng thời gian này, tất cả mọi người thu liễm một chút, không nên khinh cử vọng động. Ta sẽ phái người cùng Thánh Công bảo vệ bên này tình huống, cũng mời Thánh Công cách làm, phái tới cao nhân hiệp trợ, đánh lui địch nhân.

Trước đó, mọi người tận lực tránh cho tiếp xúc, tránh cho gây phiền toái.

Những thứ này tặc nhân số lượng không ít, cho nên mọi người. . . Đề cẩn thận một chút đi."

Thang Phùng Sĩ cảm thấy rất khó giải quyết, nhất định phải mời Phương Tích bên kia đến quyết định chuyện này. Mà trước đó, Hàng Châu Minh Giáo hoạt động nhất định phải giảm bớt, bởi vì hần thấy, đối phương thật sự là quá đáng sợ, đáng sợ đến hần không biết nên ứng đối ra sao.

"Tuân lệnh."

Trầm Cương cùng người khác, cũng không khỏi sợ hết hồn hết vía, cùng kêu lên tuân mệnh.

Thang Phùng Sĩ sai người mang tới một ít lượng tiền, phân phát cho Trầm Cương mọi người, để cho bọn họ tạm thời có thể được lấy sinh tồn.

"Trầm Cương, Trương Đạo Nguyên, hai người các ngươi cũng nên cẩn thận một ít. . . Các ngươi đều là Đại chấp sự, rất có thể sẽ được đối phương đề mắt tới."

Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên nghe, cũng có chút sợ hãi.

Bất quá, tại Thang Phùng Sĩ trước mặt, bọn họ sẽ không biểu lộ ra sợ hãi, mà là vỗ ngực lớn tiếng nói: "Tam ca yên tâm, nếu kia tặc nhân dám tìm lại nói, nhất định để cho bọn họ chỉ có tới chứ không có về. . . Ngược lại Tam ca, phải cẩn thận nhiều hơn mới phải a."

"Hừm, ta sẽ tự lưu ý."

Trầm Cương cùng Trương Đạo Nguyên phô trương thanh thế, Thang Phùng Sĩ một chữ đều không tin.

Hai cái này thẳng nhóc, nếu thật gặp phải đối phương, nói không chừng chạy đi so với ai cũng đều nhanh hơn, hấn sao có thể năng lực thật đem hy vọng gởi gắm với trên người của hai người

Nói cho cùng, Trầm Cương hai người, đều không phải là người trong giang hồ, càng không biết nói cái gì nghĩa khí.

Hai bọn họ nói một cách thẳng thừng chính là địa bỉ du côn, trong ngày thường tại Hàng Châu làm một tai mắt còn có thể, thật muốn ra trận, cộng lại cũng chưa chắc năng lực hơn được hay trong sạch, Diệu Nhân một người trong đó. Chính là, Thang Phùng Sĩ bây giờ, tựa hồ cũng không người nào có thể dùng.

Vi Cao

Thang Phùng Sĩ trong đầu, đột nhiên lóe lên Cao Dư thân ảnh.

Đối phương nếu là Hồi Hột Minh Giáo đệ tử, lại bị Hồi Hột Minh Giáo coi trọng, để cho hấn mang theo sinh tử trước cây đến thương nghị sự tình. . . Nếu như đó thật là một cái con nhà giàu, Hồi Hột Minh Giáo tuyệt đối không thể ủy thác trách nhiệm nặng nề. Có phải hay không mời hấn đến giúp đỡ đây

Ý niệm này mới vừa mọc lên, liền bị Thang Phùng Sĩ bác bỏ.

Hồi Hột Minh Giáo, Giang Nam Minh Giáo, tuy rằng đều là Minh Giáo, nhưng trên thực tế từ Hội Xương Pháp Nan sau đó, đã là như người dung.

Mặc dù mọi người đều tôn kính Đại Minh Tôn, nhưng giáo nghĩa lại xảy ra biến hóa lớn.

Tỷ như, Hồi Hột Minh Giáo trong, trộn lẫn lớn Phật giáo cùng lục đạo tư tưởng, mà Giang Nam Minh Giáo, chính là dung hợp Phật giáo Nho Tam gia giáo nghĩa mà thành tư tưởng, cùng Hồi Hột Minh Giáo giáo nghĩa thậm chí có căn bản mâu thuẫn. Hai giáo phòng, cũng không hòa thuận, nếu không ban đầu Giang Nam Minh Giáo muốn đón về « Đại Quang Minh Kinh » thời điểm, bị Hồi Hột Minh Giáo từ chối thẳng thắn. . .

Sau đó, còn phải thông qua Cao Dư cùng Hồi Hột Minh Giáo liên lạc.

Nếu như bây giờ mời hấn giúp đỡ, thì đồng nghĩa với là lộ ra sợ hãi. . . Đến lúc đó, Giang Nam Minh Giáo khó tránh khỏi liền phải ở hạ phong.

Không thể, hay là mời Thánh Công bọn họ tới làm chủ đi!

Thang Phùng Sĩ nghĩ tới đây, đã có quyết định.

Hấn chợt đưa tới Thanh Khê quán người hầu, phân phó nói: "Kể từ hôm nay, Thanh Khê quán đóng quán, đối ngoại liền nói bên trong chỉnh tu."

Bóng đêm, dần dần dày.

Ngày trước thời điểm, thành Hàng Châu vào đêm, nếu bất dạ thành, phi thường náo nhiệt.

Nhưng bây giờ, trải qua Chu phủ hóa tai, và Tiên Lâm Tự cầu vụ án giết người sau khi phát sinh, Hàng Châu trời vừa tối, đầu đường cuối ngõ trở nên vắng ngắt.

Miếng ngói Từ bên trong, không còn đèn đuốc sáng choang, đèn đuốc rực rỡ cảnh sắc.

Mọi người rồi rít đóng cửa đóng cửa, tránh ở trong nhà, để tránh gặp phải nguy hiểm gì sự tình. . .

Cũng khó trách, nhiều chuyện như vậy phát sinh, để cho rất nhiều người đều sinh ra bất an. Cho dù quan địa phương tại hai ngày trước đã giải ngoại trừ ban đêm Cấm, vẫn không người nào nguyện ý ra ngoài. Quá nguy hiểm, Trời mới biết đây trong thành Hàng Châu, rốt cuộc cất giấu cái gì

Vào đêm, thành Hàng Châu cửa đã đóng.

Binh lính gác cửa ở trên thành lầu thờ ơ vô tình tuần tra, thỉnh thoảng há mồm, ngáp một cái.

Một hồi dồn dập tiếng vó ngựa, từ xa đến gần truyền tới.

"Người nào "

Trên cổng thành, lập tức có quân lính cao giọng kêu uống.

Năm người mười cười, xuất hiện ở bảo vệ đức cửa dưới thành, người cầm đầu cao giọng hô: "Ta là Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục chấp sự Mã Thiên quân, phụng mệnh lão gia nhà ta chỉ mệnh, đưa một phong thư cùng nhà ta Tam Lang. Sự tình khẩn cấp, kính xin cho chằm chước, thông báo phép tắc."

☆☆VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ Converter☆☆

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Kịch biến (hai)

Chu Bư trong giấc mộng bị người đánh thức, cực kỳ táo bạo.

Hắn gần đây qua không quá trót lọt, vốn là phủ đệ bị người phóng hỏa, sau đó lại bị Triệu Đình khiển trách.

Sau đó, vụ án giết người, nổ mạnh án kiện, liên tục tai nạn khiến trong thành Hàng Châu lòng người bàng hoàng, rất nhiều thương nhân cũng vì vậy mà sinh ra bất mãn, hướng về phía Triệu Đình đưa ra chất vấn. Từ xưa tới nay, Hoa Hạ thương nhân địa vị không cao. Nhưng nhất định phải thừa nhận là, có Tổng một buổi sáng, bởi vì hàng hóa phong phú, hoạt động thương nghiệp gia tăng, thương nhân địa vị cũng có tăng lên.

Đặc biệt là Hàng Châu không ít thương nhân, đều có như vậy đen đủi như vậy cảnh.

Cũng tỷ như Hàng Châu đứng đầu đại tửu lâu hi xuân lâu, tự có Thái gia thân ảnh. . . Những thương nhân này nháo nháo tương khởi đến, chính là Triệu Đình cũng sẽ như thế.

Triệu Đình như thế, đương nhiên sẽ không cho Chu Bư sắc mặt tốt.

Vội là mỗi ngày cũng sẽ đem Chu Bư kéo qua đi trách móc, không có chút nào để ý Chu Bư thân phận.

Lúc trước, người tốt ta dễ dàng mọi người khỏe, người liều lĩnh cũng tốt, bá đạo cũng được, ta xem tại nhĩ lão tử mặt mũi, sẽ không để ở trong lòng; nhưng nếu là người Chu Bư phá hủy chuyện của ta, ảnh hưởng đến ta tiền đồ, người xem ta có thể hay không nể mặt người.

Nếu so sánh lại, Triệu Đình là nghiêm chỉnh quan liêu xuất thân, cũng không ỷ kị tí nào Chu Miễn tồn tại.

Thành Hàng Châu tất cả bình thường thời điểm, hắn sẽ không quản lý tài sản Chu Bư.

Nhưng bây giờ, thành Hàng Châu trăm nghề tiêu điều, những thương nhân kia càng gào thét phải rời khỏi Hàng Châu, Triệu Đình liền cảm nhận được áp lực.

Hắn tại Hàng Châu đã nhậm chức hai năm, chẳng mấy chốc sẽ tiến nhập khám mại trình tự.

Chỉ cần hắn lý lịch trong sạch, thành tích vượt trội, tiếp theo liền biết tiền đồ như gấm; nhưng nếu như vào lúc này xảy ra ngoài ý muốn, thì đồng nghĩa với cho là hắn thành tích bôi nhọ. . . Cần người tiền đồ, vậy thì như người giết cha mẹ, Triệu Đình như thế nào khách khí với Chu Bư.

Chu Bư tuy rằng cuồng vọng, nhưng cũng phải xem là đối với người nào.

Triệu Đình không nổi giận thời điểm, nhìn qua thư sinh yểu ớt, cực kỳ ôn hoà, hắn đương nhiên sẽ không để ý.

Nhưng bây giờ, Triệu Đình phát tác, Chu Bư cũng chỉ có thể bóp mũi lại, mặc cho Triệu Đình trách mắng, cũng không dám có một chút phản bác.

Chọc giận Triệu Đình, hắn những cái này bạn cùng trường Hương loại, có thể sẽ không bỏ qua Chu Bư.

Điều này cũng làm cho Chu Bư cảm thấy rất uất ức, về đến nhà uống một trận muộn tửu, liền thật sớm ngủ.

Chu phủ hậu trạch bị thiêu, cũng không có nghĩa là Chu Bư không có đứng chỗ ở. Hắn tự có cái khác nơi ở, chỉ là so với này bị thiêu hủy phủ đệ, hơi có vẻ mộc mạc.

"Mã Thiên Quân "

Chu Bư bị kêu, vốn là nổi giận đùng đùng.

Có thể nghe nói Mã Thiên Quân cái tên này sau đó, giống như một chậu nước lạnh tưới xuống, để cho trong lòng của hắn hòa khí nhất thời dập tắt.

"Mau mau mở Thành, mời hắn tới."

Mã Thiên Quân là Chu Miễn thủ hạ đệ nhất mãnh tướng, cũng là Chu Miễn tin cậy nhất người.

Nghe nói, hần vốn là hải tặc, một lần nữa khắp nơi báo thù trong, suýt nữa bỏ mạng. Thua thiệt Chu Miễn đem hần cứu, càng không ngại cực khổ chiếu cố. Lúc đó Chu Miễn, còn không phải là cái gì sùng thần, chẳng qua là trong thành Tô Châu một cái mua thuốc người bình thường.

Mã Thiên Quân khôi phục sau đó, liền mai danh ẩn tính đi theo Chu Miễn bên cạnh.

Lúc đó, Chu Miễn không quyền không thế, hần được phương liệu hiệu tốt lắm, bị rất nhiều người làm khen, cũng chọc giận lúc ấy Tô Châu thành lập mấy nhà buôn bán thuốc, liên thủ đối với hần tiến hành chèn ép. Mã Thiên Quân dưới con nóng giận, tại một trong đêm đã giết Tam gia buôn bán thuốc, hơn nữa còn là diệt gia Tam gia buôn bán thuốc cả nhà, càng một cây đuốc đốt gia Tam gia tiệm thuốc, rồi sau đó thoát đi Tô Châu. . .

Chu Miễn cũng là dưới tình huống này, nhanh chóng quật khởi.

Sau đó Chu Miễn lại đầu phục Đồng Quán, dựa vào đá Thái Hồ phải Quan Gia tin mù quáng, quyền thế càng ngày càng lớn.

Hần nghĩ đủ phương cách, đem đang ở trên giang hồ lưu lữ tứ xứ Mã Thiên Quân tìm trở về. . . Sau đó, hai người không còn có xa cách.

Chu Miễn đối với Mã Thiên Quân tín nhiệm, thậm chí vượt quá đối với hần người nhà.

Mã Thiên Quân lúc này đi tới Hàng Châu, cũng đã nói lên, nhất định có chuyện trọng yếu phát sinh.

Chu Bru có dừng khí ở trước mặt bất kỳ người nào ngang ngược càn rỡ, cũng không dám tại Mã Thiên Quân trước mặt liều lĩnh. Ban đầu, Chu Miễn một cái tiểu thiếp ý vào Chu Miễn sủng ái, ngay trước mọi người nhục mạ Mã Thiên Quân. Kết quả ngày thứ hai, Chu Miễn coi như Mã Thiên Quân mặt, đem kia tiểu thiếp giống như loạn côn đánh chết. . . Dùng Chu Miễn kể chuyện: Ta có thể không có có vợ con, nhưng ta không thể không có huynh đệ ta.

Một nhân vật như vậy, Chu Bru sao lại dám làm càn

Hần sai người mở ra cửa phủ, cũng tự mình đến ngoài cửa phủ cung nghênh Mã Thiên Quân.

Liền thấy Mã Thiên Quân mang theo bốn nàng tùy tùng đi tới hần ngoài cửa phủ, tung người xuống ngựa.

"Tam Lang, giữa ngươi và ta đừng vội sắp xếp những tình cảnh này, ta muốn một gian im lặng căn phòng, lão gia có chuyện muốn hỏi mà nói cùng ngươi."

"Thúc phụ, xin mời đi theo ta."

Chu Bru không dám thờ ơ, vội vàng tự mình dẫn đường, dẫn Mã Thiên Quân tiến nhập trong phủ, chạy thẳng tới hậu hoa viên thư phòng.

Vào thư phòng, hần xin Mã Thiên Quân ngồi vào chỗ, mới thận trọng nói: "Thúc phụ, trẻ như vậy qua đây, chẳng lẽ có chuyện "

Mã Thiên Quân thân hình cao lớn, nhìn qua khôi ngô mà cường tráng.

Niên kỷ của hần tại ngoài bốn mươi bộ dáng, dưới hàm râu ngắn, dài cũng cực kỳ tuấn mỹ.

Nếu không phải trên mặt có một vết sẹo, làm hần bình thêm một chút hung hoành dữ tợn mà nói, ngược lại cũng thật có thể cũng coi là mỹ nam tử.

Mã Thiên Quân mặt trầm như nước, đưa mắt nhìn Chu Bru.

Ánh mắt kia, thật giống như hai thanh lợi kiếm đảo qua, khiến Chu Bru sợ hết hồn hết vía.

"Lão gia để cho ta hỏi ngươi, ngươi ở đây Hàng Châu đều làm chuyện gì tốt "

"Ta" Chu Bru nghe sững sờ, toàn tức nói: "Thúc phụ, ta cũng không có làm gì a.

Ngoại trừ giúp đỡ phụ thân sửa sang lại hoa thạch cương ra, ta vẫn luôn thành thật. . ."

"Thành thật "

Mã Thiên Quân lạnh lùng nói: "Kia Thanh Khê quán, ngươi giải thích thế nào "

"Thanh Khê quán làm sao vậy "

Mã Thiên Quân từ trong ngực lấy ra một phong thư, nhét vào Chu Bru trước mặt.

Chu Bru cầm lên mở ra, đọc nhanh như gió quét qua thư nội dung bên trong, nhất thời sắc mặt đại biến.

"Thúc phụ, ta thật không biết chuyện này.

Thanh Khê quán bên kia, là phụ thân quan hệ, bọn họ cây thế chế phẩm, phần lớn đều là tại Hàng Châu tập trung, ta cũng là thay mặt cha thân cùng bọn

chúng tiếp xúc. Ta ngược lại thật ra biết rõ, Thanh Khê quán cùng Minh Giáo có quan hệ, nhưng ta cũng không biết, bọn họ vậy mà. . ."

Thư, là Chu Miễn chính tay viết viết, ở trong thư càng là chửi như tát nước Chu Bru.

Thanh Khê quán cùng lúc trước Kim lương man tử có liên quan, tại sao người Chu Bru còn phải giúp bọn hắn làm việc, cùng bọn chúng cấu kết

Còn phải người giúp đỡ Thanh Khê quán bắt người, người Chu Bru là quan, cho dù Thanh Khê quán đám người kia không phải phản tặc, cũng bắt quá là một đám tiện dân. Người đường đường quan, nhưng phải giúp bọn hắn làm việc, đem triều đình thể diện để ở nơi đâu, đem hán Chu Miễn mặt mũi, đưa vào nơi nào

Chu Miễn trong thư, giọng cực kỳ nghiêm khắc.

Chu Bru sau khi xem xong, lạnh mồ hôi nhỏ giọt. . .

Mã Thiên Quân nói: "Chuyện này, là trước điện đều Thái Úy Cao Cầu con trai Cao Dư trình báo, lúc ấy khiến lão gia tại Quan Gia trước mặt, thể diện hoàn toàn không có.

Tam Lang, người khi biết, lão gia có thể có hôm nay, toàn dựa vào Quan Gia tin mù quáng.

Wakamu Quan Gia, chúng ta cái gì cũng không phải. . . Cũng may mắn Quan Gia tin Nhâm lão gia, mới không có trách tội, cho rằng người là được người che đậy. Bây giờ, lão gia vẫn còn ở Biện Lương, hẳn phải người sáu trăm dặm gấp đến Hàng Châu, để cho ta tới hỏi người, kết thúc như thế nào "

Chu Bru sau khi nghe xong, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Chu Miễn ở trong thư đem hán con mẹ! Cầu huyết lâm đầu, hẳn là thật sự sợ rồi.

Mà Mã Thiên Quân mà nói, tất nói rõ Chu Miễn cũng không vứt bỏ hắn. . . Phải kết thúc như thế nào Chu Miễn mắt tam giác trong, hung lóng lóng.

Hắn nhẹ giọng nói: "Thúc phụ yên tâm, ta biết nên làm như thế nào!"

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Kịch biến (ba)

Tử Châu, Gia Hưng.

Ma Bà Tử ngồi ở bên giếng nước trên ghế nhỏ, đang chà xát giặt quần áo.

Ở bên cạnh, Tiểu Lộc cũng tại giặt quần áo, một bên tẩy rửa, còn một bên riu ra riu rít vừa nói chuyện, thật giống như một cái khoái hoạt bách linh điều.

Ma Bà Tử mà nói tất tương đối ít, thường thường Tiểu Lộc nói bảy, tám câu, nàng mới hỏi trên một câu.

Không phải nàng không thích Tiểu Lộc, mà là nàng đã cô đơn rồi quá lâu, đã quên mất làm như thế nào và những người khác đi trao đổi.

Bơ vơ cả đời, không có con cái.

Ma Bà Tử cả đời này, năng lực coi như thân mật người, cũng chỉ có Cao Dư sư đồ.

Đây là năm đó Trương Hoài Thanh vì nàng chữa bệnh, Cao Dư mỗi ngày chạy đi nàng gian hàng trên ăn thối đường nguyên do.

Nhưng cũng chính là đây nguyên do, ngày đó Cao Dư nói cho nàng biết, làm cho nàng mau rời khỏi Hàng Châu sau đó, Ma Bà Tử không chút do dự cũng đồng ý.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, sẽ cùng Tiểu Lộc cùng người khác đồng hành.

"A Bà, người nói chúng ta về sau, còn có thể hay không thể hỏi Hàng Châu rồi "

"Đương nhiên năng lực, đó là nhà chúng ta a."

"Hừm, ta cũng là cảm thấy như vậy. . . Lúc trước tại Hàng Châu thời điểm không cảm thấy, lần này ra đi sau đó, phát hiện đặc biệt muốn nhà."

"Đừng nóng, chờ Tiểu Ngư Nhi đem phiên toái đều giải quyết xong, chúng ta liền có thể trở về rồi."

"Kia, lúc nào mới có thể giải quyết "

"Cái này hà. . ."

Ma Bà Tử bị hỏi khó, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào.

+

"Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện!"

Ngay tại Ma Bà Tử nói chuyện với Tiểu Lộc thời điểm, cửa sân đột nhiên bị đung ra.

Hoàng Ái hoang mang rồi loạn chạy vào, vừa vào cửa liền luôn miệng nói.

Hắn tâm tình lộ ra có một ít kích động, nhìn qua thật giống như bị cái gì kích thích một dạng.

Tiểu Lộc nghi hoặc nhìn đến hắn, đứng dậy hỏi "Tam ca, xảy ra chuyện gì, người thế nào là cái bộ dáng này "

Ở trong phòng nghỉ ngơi lão Lộc, cũng nghe được Hoàng Ái tiếng quát tháo, đi ra nói: "Tam ca, người không phải đi gửi đồ vật sao "

Hoàng Ái nghe, hít sâu một hơi.

Hắn nỗ lực bình phục một hạ tâm tình, sau đó nói: "Ban nãy ta đi cửa thành dịch trạm, chuẩn bị gửi ít thứ đi Biện Lương.

Chính là ta, ta, ta. . ."

"Ta cái gì ta người ngược lại nói a!"

"Ta ở cửa thành, thấy được một cái hải bộ văn thư."

Lão Lộc Tiểu Lộc, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, mà Ma Bà Tử cũng ngồi xuống lại, cúi đầu tiếp tục giặt quần áo.

"Tam ca, hải bộ văn thư không phải mỗi ngày đều có, về phần người ngạc nhiên như vậy "

"Không phải, không phải!"

Hoàng Ái khoát tay lia lịa.

Hắn trong lòng nóng nảy, có thể càng nhanh, lại càng không nói ra lời, cho tới kìm nén đến mặt đỏ cổ to.

Tiểu Lộc nhìn ra đầu mối, vội vàng đi lên phía trước nói: "Tam ca, người chớ gấp, uống miếng nước, có lời gì, từ từ nói là được."

Hoàng Ái nhận lấy bầu nước, ừng ực ừng ực uống một hớp lớn, hóa giải trong lòng lo âu.

"Ta vừa ở cửa thành thấy được một phần hải bộ văn thư, phía trên hình ảnh, thật giống như Cửu ca."

"Cái gì "

Tiểu Lộc nghe sững sờ, bật thốt lên: "Tam ca, người chẳng lẽ là nhìn lầm rồi "

"Ta sao có thể năng lực nhìn lầm, Cửu ca cùng ta lại không phải thứ nhất trời nhận biết, ta chính là nhận lầm phụ mẫu, cũng sẽ không nhận sai hắn a."

Hoàng Ái phụ mẫu chết rất sớm, hắn thật đúng là chưa chắc năng lực nhận ra.

Hắn đây mà nói, cũng khiến người khác đều trầm mặc.

Tại Hàng Châu thời điểm, Hoàng Ái cùng Cao Dur tiếp xúc qua rất nhiều lần, nói thực, hắn thật đúng là không có khả năng lầm nhận lầm Cao Dur.

"Mang ta đi xem."

"Còn có ta!"

Tiểu Lộc lão Lộc lôi kéo Hoàng Ái liền đi ra ngoài, lúc này Ma Bà Tử cũng đứng lên, tay ở trước người quần áo dính dính, sau đó nói: "chờ một chút ta!"

Bốn người vội vã đi tới Gia Hưng Thổ dưới cửa thành, liền thấy cửa thành bên cạnh bố cáo trên lan can thành, kẻ sát vào một cái bố cáo.

Phía trên, có một bức tranh giống như, bên cạnh viết: Nay tập nã hải tặc, nếu cung cấp tin tức người, tiền thưởng mười quan.

Hải tặc không có hữu danh tự, chỉ có một bản vẽ giống như.

Bốn người tiến lên trước, nhìn kỹ lại, không hẹn mà cùng đều ngậm miệng lại.

Mục đích bọn họ Quang chạm nhau, đều toát ra vẻ hoảng sợ. Bức họa kia tuy rằng họa sĩ thô ráp, nhưng đúng là rất giống Cao Dur.

"Trở về rồi hãy nói."

Tiểu Lộc muốn nói, lại bị lão Lộc ngăn trở.

Bốn người lại xoa người rời khỏi, vội vã trở lại nơi ở.

Tại trong sân nhà ngồi xuống, bọn họ ngơ ngác xem ta, ta xem người, trong lúc nhất thời lại không người mở miệng.

"Không có khả năng!"

Ma Bà Tử dẫn đầu phá vỡ yên lặng, nói: "Tiểu Ngư Nhi tuyệt đối không thể là cái gì hải tặc, ta cảm thấy trong này nhất định có hiểu lầm gì đó."

"A Bà, có thể kia bố cáo Thượng Nhân, không phải Cửu ca sao "

"Cái này. . ."

Ma Bà Tử không biết trả lời như thế nào, cười khổ ngồi xuống.

"Ta liền nói, cái kia đồ bỏ Cửu ca không phải là cái người gì tốt, hắn đem chúng ta lừa gạt ra Hàng Châu, nhất định nghi ngờ có mục đích gì."

"Cha, người tại sao có thể nói như vậy Cửu ca "

"Chẳng lẽ không đúng sao "

Lão Lộc lộ ra rất kích động, vẫy tay lớn tiếng nói: "Hắn lừa các người nói hắn là người trong quan phủ, nhưng trên thực tế đây nếu hắn là người trong quan phủ, quan địa phương như thế nào lại phát hắn hải bộ văn thư chẳng lẽ, quan địa phương còn có thể làm oan hắn sao

Còn nữa, kia bố cáo trên viết rất rõ, hắn là hải tặc."

"Hải tặc lại thế nào, ít nhất hắn một mực đang trợ giúp chúng ta. . . Nếu như không phải Cửu ca, cha người bây giờ còn nằm liệt giường không tốt đi."

"Vậy hắn là bụng dạ khó lường, nói không chừng hắn là dòm ngó người sắc đẹp đi."

"Cha!"

Tiểu Lộc lúc này thật giận, lớn tiếng nói: "Làm người muốn tri ân đồ báo, Cửu ca đối với ta cho tới bây giờ không có vượt qua cử chỉ, coi ta là làm mọi việc tiếp đãi. . . Hắn có phải hay không hải tặc ta không biết, có thể ta biết, hắn đối với chúng ta có ân, là người tốt."

"Tất cả chờ ồn ào!"

Một mực yên lặng không nói Hoàng Ái, đột nhiên hét lớn một tiếng, đứng dậy.

Hắn đối với lão Lộc nói: "Thúc phụ, Tiểu Lộc nói đúng, Cửu ca có phải hay không hải tặc chúng ta không rõ ràng, nhưng hắn xác thực là người tốt. Hắn nếu thật là người xấu, đã sớm xuống tay với Tiểu Lộc; hắn nếu thật là người xấu, lại sao có thể năng lực khắp nơi giúp đỡ chúng ta; hắn nếu là người xấu, càng không biết tại chúng ta lúc rời đi sau khi, cầm mấy vạn quan tiền tài, cho chúng ta làm lộ phí."

Lão Lộc nghe, cũng trầm mặc.

Hắn chậm rãi ngồi chồm hóm xuống, cũng là vẻ mặt mờ mịt.

"Tam ca, vậy bây giờ nên làm thế nào cho phải "

Hoàng Ái đưa tay, dùng sức xoa bóp gò má.

Thật ra thì, trong lòng của hắn cũng rất mâu thuẫn.

Tựa như cùng hắn nói như vậy, Cao Dư đối với hắn, đối với Tiểu Lộc đều rất tốt, cũng không phải thường chiều cõ.

Từ khi biết Cao Dư đến bây giờ, Cao Dư một lời một hành động, nhất cử nhất động, thấy thế nào cũng không giống là kia bố cáo bên trong hải tặc.

Nhưng vấn đề là, Cao Dư nói với Hoàng Ái, hắn là người trong quan phủ.

Nếu là trong quan phủ người, quan phủ kia tại sao lại phải truy nã hắn, còn nói hắn là hải tặc đây

Cái này làm cho Hoàng Ái cảm giác rất khó chịu, bởi vì lúc trước, Yến Thanh từng thương qua hắn một lần. . . Hoàng Ái ngay từ đầu, đúng là đối với Cao Dư có mang địch ý. Nhưng mà sau đó, hắn đón nhận Cao Dư, cũng đem Cao Dư nhìn kỹ là hắn trong cuộc sống đèn chỉ đường.

Là Cao Dư, để cho hắn có thể cùng Tiểu Lộc thân mật; là Cao Dư, cho hắn hy vọng, để cho hắn quyết định, triệt để hối cải. . . Chính là có một ngày, khi hắn phát hiện Cao Dư nói với hắn những cái kia hy vọng, đều giống như hoa trong gương, trắng trong nước, tâm lý rất cảm thấy thất lạc.

Hoàng Ái thậm chí có một loại bị lừa gạt cảm thụ, để cho hắn khó mà quên được.

Hắn trầm ngâm bao lâu, nhẹ giọng nói: "Ta dự định hồi Hàng Châu."

"A "

"Chỉ có một mình ta trở về, các người ở lại chỗ này."

Hoàng Ái hít sâu một hơi, nói như đinh chém sắt, "Ta phải đi về biết rõ một chuyện, Cừu ca hắn có gạt ta hay không.

Hắn nếu như lừa ta, ta phải nhắc nhở hắn; hắn nếu như không có gạt ta, ta cũng phải cho hắn biết, bên này tình huống.

Ừ, chính là như vậy, ta trở về, các người ở lại chỗ này chờ tin tức ta. . . Ngược lại ta tin tưởng, Cừu ca sẽ không gạt ta."

Tiểu Lộc nghe, lộ ra vẻ lo âu.

"Tam ca. . ."

"Tiểu Lộc, tin tưởng người nhất định cũng muốn biết câu trả lời, có phải hay không "

"Ta. . ."

"Hoàng tam đời này, một cái mạng cùi, không đáng để lo.

Nhưng ta không muốn ta kính trọng nhất người, là một cái coi ta là kẻ dấn dõn đối đãi giống nhau tên lũng gạt. Ta đã được qua một lần lừa gạt, bị người coi thường qua một lần, lần này ta không muốn làm tiếp kẻ dấn dõn. Cho nên vô luận như thế nào, ta đều phải đi về tìm Cừu ca."

Hoàng Ái nói rất kiên quyết, Tiểu Lộc còn muốn khuyên nữa, nhưng cuối cùng không nói ra lời.

Ma Bà Từ đột nhiên nói: "Tam ca, Tiểu Ngư Nhi để cho người rời khỏi Hàng Châu, nhất định là không muốn người trở về nữa, người bây giờ đi về, há chẳng phải là. . ."

"Ta biết!"

Hoàng Ái toét miệng cười, nhẹ giọng nói: "A Bà, ta chính là sinh trưởng ở địa phương Hàng Châu người, sau khi trở về, ta sẽ cẩn thận."

Thấy hắn bộ dáng như vậy, Ma Bà Từ cũng biết, nói không có ích gì.

Hoàng Ái tất kéo Tiểu Lộc đến một bên, từ dụng bạc bên trong lấy ra sổ sách bọc quanh, thả trong tay Tiểu Lộc.

"Đây là Cừu ca muốn ta đưa đi Biện Lương vật phẩm, trước tiên cất giữ trong người nơi này, chờ ta trở lại."

"Tam ca, người phải cẩn thận."

Không biết tại sao, Tiểu Lộc tâm lý, nặng chịch.

Nàng kéo Hoàng Ái tay, nhẹ giọng dặn dò.

Hoàng Ái lại nụ cười rực rỡ, nói: "Yên tâm đi, ta rất nhanh sẽ trở lại!"

Converter by ๑๗๓Hào๑๗ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Kịch biến (4)

Hoàng Ái trong đêm đi!

Chính là ở lại Gia Hưng ba người, lại mỗi người có tâm tư riêng.

Tiểu Lộc chỉ cảm thấy mí mắt trực nháy, lại không nghĩ ra nguyên nhân ở trong. Nàng ở trên giường lặp đi lặp lại không ngủ được, bất tri bất giác, đã trời sáng.

Đột nhiên, nàng nghe được một tiếng cọt kẹt vang lên, vội vàng từ trên giường đứng dậy.

Đi tới cửa, nàng mở cửa nhìn ra phía ngoài, liền thấy Ma Bà Từ khom người, đi ra sân nhỏ.

Ma Bà Từ rất ít sớm như vậy ra ngoài. . . Ngược lại không phải là nói nàng không chuyên cần, mà là thói quen gây nên. Sớm như vậy, trời vừa mới sáng, nàng ra ngoài làm chi

Tiểu Lộc trong lòng không nén nổi kỳ quái, vội vàng vội vàng mặc quần áo xong, cũng đi ra ngoài.

Sáng sớm Gia Hưng, rất im lặng.

Toà này huyện thành nho nhỏ, không giống Hàng Châu như vậy phồn hoa cùng náo động.

Tiểu Kiều, dòng chảy, người ta. . . Lúc sáng sớm, không ít người nhà đều đã thức dậy, khói bếp lượn lờ, đem cái thành nhỏ về bề ngoài giống như biên độ Tranh thủy mặc một bản động lòng người. Yên lặng, an lành, thêm chậm chạp. . . Đây chính là Gia Hưng cho Tiểu Lộc ấn tượng.

Nàng xa xa treo sau lưng Ma Bà Từ, đi thẳng tới huyện nha.

Chậm, huyện nha

Tiểu Lộc tâm lý, không khỏi một lộp bộp, vội vàng bước nhanh tới.

Liền thấy Ma Bà Từ đi tới cổng huyện nha, ở đó nghe thấy leo trổng trước dừng lại. Nàng do dự một chút, bất thành linh đưa tay tóm lấy đuôi trổng, mạnh mẽ đập vào mặt trổng.

Đùng!

Một tiếng trổng vang, phá vỡ huyện nha yên lặng.

Ma Bà Từ đang chuẩn bị lại đánh trổng, Tiểu Lộc đã xông lại, ôm lấy cánh tay nàng.

"A Bà, ngươi làm gì "

"Tiểu Ngư Nhi không là người xấu, lão bà từ biết rõ!"

"Vậy ngươi gõ trổng làm gì "

"Nha đầu ngốc, lẽ nào ngươi không cảm thấy ngày hôm qua mở bố cáo, thật kỳ quái sao "

"Có ý gì "

"Nào có hải bộ văn thư, không viết tên họ "

"Cái này. . ."

Ma Bà Từ dùng sức đánh ra cánh tay, lại lần nữa gõ mặt trổng.

"Lão đạo trưởng tại Hàng Châu thời điểm, thích làm vui người khác, thường làm người xem bệnh làm nghề, là một người tốt.

Lão bà tử đánh chết cũng không tin, Tiểu Ngư Nhi sẽ là người xấu, sẽ là cái gì hải tặc. . . Kia bố cáo có gì đó quái lạ, lão bà tử chính là để chứng minh chuyện này. Nha đầu, coi như là quan địa phương phát ra hải bộ văn thư, cũng có khả năng có nguyên nhân khác."

Tiểu Lộc đầu, hò hét loạn lên, đã biến thành hỗn loạn.

Tiếng trống liên tiếp không ngừng, không lâu lắm chỉ nghe trong huyện nha truyền tới một loạt tiếng bước chân, theo sát kia đóng chặt cửa chính, chậm rãi mở ra.

Từ bên trong đi ra một người thanh niên, mang theo mấy tên sai dịch.

Hắn đi ra nha môn, ánh mắt liền rơi vào Ma Bà Tử cùng Tiểu Lộc trên thân.

"Là các người tại đánh trống sao "

"Vâng!"

Tiểu Lộc lúc này có chút mộng, Ma Bà Tử thả xuống đuôi trống, tiến đến một bước nói: "Là lão bà ta đánh trống, ta muốn thấy Huyện Tôn lão gia."

"Phải gặp huyện tôn có gì oan tình sao "

"Các người ở cửa thành dân bố cáo, có vấn đề."

Thanh niên không nhịn cười được, từ trên xuống dưới quan sát Ma Bà Tử nói: "Người nói bố cáo có vấn đề từ nào bố cáo có vấn đề gì "

Hắn tháo một cái phi thường lưu loát tiếng phổ thông, mang theo Biện Lương khẩu âm.

Tiểu Lộc sau lưng Ma Bà Tử, nhẹ nhàng lôi kéo Ma Bà Tử một hồi, là ý nói: A Bà, người nói chuyện phải cẩn thận chút ít.

"Tiểu Ngư Nhi không phải hải tặc, các người không thể làm oan người."

Thanh niên sau lưng nha dịch nghe, nhất thời giận dữ, đi lên trước lớn tiếng mắng.

"Các người lui ra!"

Thanh niên lại đổi sắc mặt, nghiêm nghị quát lớn một câu, đi tới Ma Bà Tử trước người.

"Người mới vừa nói. . . Ai mà không hải tặc "

Thanh âm hắn, mang theo từng tia run rẩy, có vẻ hơi kích động.

Ma Bà Tử nói: "Tiểu Ngư Nhi không phải hải tặc."

"Người biết được Nha Nội "

Thanh niên kia nghẹn ngào gào thét, nhưng chợt lại ngậm miệng lại, hướng liếc mắt nhìn hai phía, khoát tay tỏ ý các sai dịch đẩy tới bên cạnh.

"Người, gặp qua Nha Nội "

"Nha Nội là ai "

Ma Bà Tử vẻ mặt mờ mịt nhìn đến thanh niên kia, hiển nhiên bị thanh niên lời nói, nói tới bị hồ đồ rồi.

Không tồi, Tiểu Lộc lúc này cuối cùng cũng tỉnh hồn lại, từ Ma Bà Tử sau lưng lộ ra đầu nhỏ, yếu ớt nói: "Người nói Nha Nội, chính là Cửu ca sao "

"Cửu ca "

"Hừm, Vi Cao Vi Cửu ca."

Thanh niên trong lòng khê động, chợt lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn nói: "Nói đến không sợ các người trò cười, Nha Nội sau khi rời đi, lại không có cùng chúng ta liên lạc qua, chúng ta càng không biết, Nha Nội hôm nay dùng là tên gì. Nhưng nếu như các người nói Cửu ca, là bố cáo trong kia người, nghĩ đến chính là Nha Nội."

Nói xong, hắn như trút được gánh nặng một bản, thở ra một hơi dài.

"Chúng ta sờ dĩ dấn ra bố cáo, cũng là vì hướng về phía Hàng Châu gửi bài sách sử dụng.

Bất quá các ngươi đã biết rõ Nha Nội tung tích, kia văn thư cũng không cần phát ra, bố cáo thu hồi là được."

"Kia, Tiểu Ngư Nhi không là người xấu, đúng không "

Thanh niên sừng sốt một chút, chột kíp phản ứng, lắc đầu liên tục nói: "A Bà nói tới chuyện này, nhà ta Nha Nội sao có thể là người xấu "

Ma Bà Từ nghe được câu này, nhất thời tươi cười rạng rỡ.

Nàng nghiêng đầu đối với Tiểu Lộc nói: "Ngươi xem, ta nói, Tiểu Ngư Nhi không thể nào là người xấu, lần này ngươi không cần phải lo lắng hẳn sẽ hại Tam ca tánh mạng."

Tiểu Lộc, cũng cười. . .

+

Ma Bà Từ cùng Tiểu Lộc lần đầu tiên trong đời, làm khách huyện nha.

Tại huyện nha hậu trạch trong phòng khách, hai người như đứng đồng lứa một bản, giãy dụa cơ thể, nhìn qua tựa hồ là không quá thích ứng.

Tiểu Lộc, một người bình thường nhà nữ nhi.

Cho dù nàng tỏ tiên từng có người đã làm Tô Học Sĩ nhà đầu bếp, cũng vẹn vẹn như thế.

Ma Bà Từ chớ đừng nói chi là rồi, cô lão bà từ một cái. Cả đời, chính là tại hưng thịnh khánh phùng cùng dưới miếng ngói Từ hoạt động, bình sinh đi xa nhất địa phương, là Tê Hà núi. Lúc trước, nàng có thể dựa vào trong lồng ngực một luồng tức giận, chống đỡ nàng đến đánh trống.

Bởi vì, nàng hết không tin, Cao Dư là kia đồ bỏ hải tặc.

Mà nay nàng lấy được câu trả lời, về này tức giận cũng liền sau đó thư sướng.

Gia Hưng huyện nha hậu trạch đại sảnh rất giản dị, nhưng nhưng thật giống như có một loại uy áp, để cho Ma Bà Từ không thờ nổi. . .

Tiếng bước chân, vang lên.

Lúc trước tiếp đãi nàng hai người thanh niên, phụng bồi một người đàn ông trung niên từ sau Đường đi ra.

Nam tử kia cũng là vẻ mặt hưng phấn biểu tình, bất quá trong lúc giờ tay nhắc chân, lại cất giữ từng tia uy nghiêm khí phách.

"Hai vị, đây cũng là bốn huyện Tri huyện mới nhậm chức."

"A, Dân Phụ (nữ) bá kiến huyện tôn Đại lão gia."

Là huyện tôn a!

Không trách nhìn qua dọa người như vậy.

Ma Bà Từ cùng Tiểu Lộc liền vội vàng đứng lên hành lễ, liền nghe huyện tôn nói: "Hai vị không cần đa lễ, ta còn phải đa tạ hai vị, nếu không phải hai vị tới, ta còn không biết làm như thế nào đi tìm nhà ta Tứ ca đi."

"Tứ ca "

Tiểu Lộc ngẩng đầu lên, nghi hoặc nhìn đến huyện tôn.

Huyện tôn thấy vậy, cũng không thể nín được cười.

Hắn tỏ ý Ma Bà Từ cùng Tiểu Lộc ngồi xuống, rồi sau đó cũng ngồi xuống.

"Bản quan họ Cao, tên là Cao Kiệt.

Nếu không có nói vậy, các ngươi theo như lời Cửu ca, Tiểu Ngư Nhi, chính là bản quan cháu.

Hắn là gia huynh ấu tử, từ nhỏ lưu lạc khắp nơi, bị một lão đạo sĩ thu dưỡng. Cho đến đầu năm nay, hắn mới trở lại Biện Lương, quy tông nhận tổ. Chi là hài tử này tâm tư quật cường, từ đầu đến cuối không quên giết sư thù, vì vậy liền len lén chạy trốn về Hàng Châu.

Gia huynh ràng buộc hắn, vì vậy để cho ta quyền tri Gia Hưng, liền là hy vọng ta có thể mau sớm tìm ra Tứ ca.

Biển người mịt mờ, hấn tại Hàng Châu, mà ta tại Gia Hưng, muốn tìm hấn cũng không phải là chuyện dễ, huống chi hấn còn mai danh ẩn tính. Bất đắc dĩ, ta chỉ năng lực mượn quan địa phương lực lượng, phát hải bộ văn thư xin huyện Tiền Đường hiệp trợ, lại chưa muốn các người, đến rồi!"

Converter by [Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Kịch biến (5)

Tuyên Hoà hai năm, hai mươi tám tháng sáu.

Một ngày náo động đã qua, Hàng Châu hồi phục lại trở nên yên ắng.

Người thường nói, phá hoại dễ dàng xây dựng khó. . . Hàng Châu tự đại Tống Kiến nước đến nay, trải qua 160 năm, trải qua vô số người tài giỏi Trí sĩ kinh doanh, Hàng Châu mới có đông nam đệ nhất thành phồn hoa cùng giàu có. Nhưng nếu là phá hoại lên, cũng không cần hơn tháng.

Ban đêm Cầm đã triệt trừ, nhưng Hàng Châu lại phồn hoa không còn.

Vô số thương nhân rời khỏi, hơn nửa liên tục tai nạn, đủ để cho rất nhiều người sợ hãi không thôi.

Miếng ngói Từ, nặng lại mở ra, nhưng du khách thừa thốt.

Ngày trước đông nam bắt dạ thành Hàng Châu, mà nay tại đêm xuống, biến hóa không khí trầm lắng.

Ánh trăng, trong sáng.

Cao Dư từ trong mộng thức tỉnh, khoác áo đi ra phòng ngủ.

Vẫn chưa tới giờ sủu, bóng đêm đang nồng.

Tâm tình của hấn có chút thấp thòm, nhưng lại không nói ra được nguyên nhân gì, con lúc ẩn lúc hiện cảm giác, thật giống như muốn xảy ra chuyện gì.

Một bên trong phòng ngủ, Vũ Tùng cũng đi ra.

Hai người ở dưới mái hiên nhìn nhau, cũng không có người nào nói chuyện trước.

Qua bao lâu, Cao Dư mới nhẹ giọng nói: "Không ngủ được, luôn cảm thấy muốn triển khai sinh tình trạng, chẳng lẽ Nhị ca cũng có loại cảm giác này "

"Án!"

Vũ Tùng gật đầu nói: "Từ hôm nay sáng sớm bắt đầu, liền cảm xúc sôi trào.

Vừa mới ngủ sau đó, lại cảm thấy tâm tư không yên. . . Ta không biết là tình trạng gì, nhưng đúng là cảm thấy, phải ra biển cỏ."

"Làm sao bây giờ "

"Yên lặng theo dõi kỳ biến đi."

Vũ Tùng nói: "Cửu ca cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta tối nay, vẫn là tỉnh ngủ một ít cho thỏa đáng."

"Tốt !"

Cao Dư cùng Vũ Tùng nhìn nhau, từ trong mắt đối phương, đọc lên từng tia lo lắng.

Hai người ai cũng không nói lời gì nữa, mà là trở lại mỗi người phòng ngủ.

Cao Dư thật ra thì không có gì có thể thu thập, toàn bộ đáng tiền, đồ trọng yếu, sớm bị hấn thu vào rồi Quang Âm hạn giới bên trong.

Bất quá, hắn vẫn làm một chút chuẩn bị.

Tỳ như đem Hộ Tỉ đao nang lấy ra, quán quanh ở trên cánh tay.

Sau đó lại đem chiếc kìa hàn Cá chép lưỡi dao thu hồi, thử hai lần về sau, đang xác định không lừa bịp sau đó, mới tính An Tâm.

Mặc dù tại Lục Trúc hạng đã ở chút ít thời gian, lại không có gì đáng giá lưu niệm sự vật. Hắn đảo mắt trong nhà một vòng sau đó, liền thổi tắt ngọn đèn dầu, mở cửa rời đi. Từ trong phòng ngủ ra đi, Cao Dư đi ngay Vũ Tùng căn phòng. Hắn cũng thu thập thỏa đáng, thay cho này thân hoa mỹ áo quần, chiêm lấy là toàn thân áo đen trang phục, ôm trong ngực Đại Đao đã chuẩn bị xong.

"Tôi nay, chúng ta tại nhà bếp nghỉ ngơi."

"Tốt!"

Cao Dư hai người ra đi, đem cửa phòng đóng kỹ, liền đi vào nhà bếp.

Căn này nhà bếp, rất sạch sẽ.

Vô luận là Cao Dư vẫn là Vũ Tùng, đều không coi là cỡ nào chuyên cần người, trong ngày thường ăn cơm, phần lớn đều tìm kìa 'Tăng nhi' 'Bán bên ngoài. Lúc trước Tiểu Lộc tại thì, còn sẽ dùng tới nhà bếp. Sau đó Tiểu Lộc các nàng rời khỏi, nhà bếp này lại thêm không có mở quá tải.

Bên trong không gian rất lớn, rất rộng rãi.

Cao Dư cùng Vũ Tùng xách hai đầu tấm đệm trải trên mặt đất, liền ngồi trên mặt đất.

Vũ Tùng, tự có hắn Thiếu lâm tự Tọa Thiền công phu, mà Cao Dư Nội Thiên Cương Quyết Pháp, đồng dạng nặng nội tu, cũng ngồi xếp bằng.

Hai người ai đều không nói gì, liền ngồi tĩnh tọa nghỉ ngơi.

Ánh trăng, chiếu theo ở trong sân, phảng phất cho đây đình viện, bình thêm một điểm tĩnh lặng. . .

Thời gian đang lặng lẽ trôi qua, giờ Dần sắp tới, Vũ Tùng bỗng nhiên mở mắt, thấp giọng nói: "Cửu ca, có người đến."

Hắn lời còn chưa dứt, Cao Dư đã có thân.

Cao Dư tuy không công phu quyền cước, lại tại thính mắt tinh.

Hắn và Vũ Tùng đồng thời đứng lên, đi tới cửa phòng bếp, đem cửa gỗ đẩy ra một khe hở.

Ánh trăng như tẩy rửa, liền thấy một bóng người leo tường mà vào.

Người kia vào sân nhỏ sau đó, liền nhẹ giọng hô: "Cửu ca tỉnh lại, Cửu ca tỉnh lại!"

"Là Thang Phùng Sĩ."

Cao Dư nhú mày lại, tại Vũ Tùng bên tai nói một câu.

Vũ Tùng tắt gập đầu một cái, nói: "Con một mình hắn, có thể đi ra ngoài."

"Tốt!"

Cao Dư đẩy cửa đi ra phòng bếp, trầm giọng nói: "Tam ca thể nào lúc này đến, còn leo tường mà vào, chẳng lẽ có chuyện sao?"

Hắn đột nhiên này xuất hiện, quả thực dọa Thang Phùng Sĩ giật mình.

Bất quá, chờ thấy rất rõ là Cao Dư sau đó, Thang Phùng Sĩ liền thở phào nhẹ nhõm, vội vàng chạy tới Cao Dư trước mặt.

"Cửu ca, xảy ra tai nạn rồi."

"Trở ra chuyện gì cổ?"

"Quan địa phương, đang bắt người. . ."

"A?"

"Cửu ca, người nếu như tin ta, cũng đừng hỏi nhiều như vậy, chúng ta rời khỏi nơi này trước."

Ta phỏng chừng không bao lâu, những cái kia ưng khuyến liền biết tìm tới bên này. Chúng ta trước tiên tìm địa phương giấu, ta ở chỗ người nói rõ ràng thì mĩ."

Cao Dư nhìn đến Thang Phùng Sĩ, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

Mà lúc này, Vũ Tùng cũng từ trong phòng bếp đi ra.

"Nhị ca, làm sao bây giờ "

"Ta hôm nay cảm xúc cuộn cuộn, nghĩ đến liền nên phải tại canh ba trên người anh."

"Như vậy, chúng ta đi."

Cao Dư trong nháy mắt làm ra quyết định, hấn trở về phòng, một lát sau làm bộ làm tịch xách một cái bọc liền đi ra.

"Chúng ta mau mau rời đi."

Thang Phùng Sĩ gật đầu một cái, bất quá khi hấn nhìn thấy Vũ Tùng muốn đi dắt con lừa kia thời điểm, liền vội vàng ngăn lại.

"Nhị ca, không còn kịp rồi. . . Chúng ta mang theo nó, cũng đừng nghĩ chạy đi."

"Nhưng mà. . ."

Đầu kia thanh lư, đã đi theo Cao Dư rất lâu.

Trong ngày thường, đều là Vũ Tùng xử lý, bất tri bất giác liền có tình cảm.

Nghe nói không thể mang đi thanh lư, Vũ Tùng có vẻ hơi xoắn xuýt. Cũng may lúc này Cao Dư nói: "Canh Tam ca nói không sai, chúng ta mang theo Đại Thanh phí, mục tiêu quá lớn. . . Không bằng như vậy, đem nó thả, nếu có duyên, sẽ tự cùng nó gặp lại."

Vũ Tùng trong lòng không đành, nhưng cũng biết, lúc này không thể xử trí theo cảm tính, vì vậy gật đầu đáp ứng.

Hấn dắt đầu kia tên là 'Đại Thanh phí' Thanh lư đi ra đình viện, rồi sau đó vỗ mông một cái, nhẹ giọng nói: "Đại Thanh phí, mình đi thôi. . . Ta đây không thể lại chiếu cố người, người muốn tự bảo trọng mình. Tương lai nếu có duyên phận, ta lại tới tìm người."

Nhìn đến Vũ Tùng bộ dáng kia, Cao Dư ngược cũng không nói gì.

Hấn thúc giục Vũ Tùng một tiếng, đi theo Thang Phùng Sĩ đi ra ngoài. Vũ Tùng tất do dự một chút, liền cùng sau lưng Cao Dư. . . Bên tai, vang lên đập đập âm thanh, nghiêng đầu xem, liền thấy Đại Thanh phí lại còn theo hấn.

"Đi a, đi a "

Vũ Tùng quơ múa cánh tay, tỏ ý Đại Thanh phí rời khỏi.

Đại Thanh phí tất nghi hoặc nhìn đến Vũ Tùng, hiển nhiên có chút không nỡ.

Chỉ là tại Vũ Tùng cố làm ra vẻ muốn đánh nó sau đó, Đại Thanh phí mới quay đầu lại rời khỏi, hướng phía Lục Trúc hạng một đầu khác rừng trúc đi tới.

Đi tới Hạc Lâm Cung thời điểm, phía trước có ánh lửa chớp động.

Thang Phùng Sĩ kéo lại Cao Dư hướng bên cạnh né tránh, ba người liền ẩn thân tại ven đường trong bụi cỏ.

Vừa giấu kỹ, liền nghe tiếng vó ngựa cùng tiếng bước chân vang lên.

Ánh lửa càng ngày càng gần, một đội quân lính cầm trong tay cây đuốc đao thương, bước nhanh từ Hạc Lâm trước cung đi qua. Cầm đầu là một người Vũ Quan, cưỡi ngựa cầm thương, uy phong凛凛.

Bọn họ cũng không nhiều lời, chạy thẳng tới Lục Trúc hạng phương hướng chạy đi.

Thang Phùng Sĩ chờ quân lính đi tới sau đó, mới từ trong bụi cỏ bò ra ngoài, hướng quân lính phương hướng rồi đi nhìn thoáng qua, rồi sau đó nhẹ giọng nói: "Cửu ca, thấy không, mà nay Hàng Châu quân lính đều đang bắt chúng ta, nếu ban nãy chúng ta buổi tối đi chốc lát, nói không chừng sẽ bị bọn họ ngăn ở Lục Trúc hạng. . . Chúng ta mau mau rời đi nơi này, trước tiên tìm một chỗ ẩn thân."

"Tam ca, đây rốt cuộc là chuyện gì, quan địa phương vì sao phải bắt người"

Còn nữa, ta chẳng qua chỉ là đi qua Hàng Châu mà thôi, bọn họ bắt ta, lại là ý gì "

Thang Phùng Sĩ dừng bước lại, nhìn đến Cao Dư.

Một lát sau, hần nhẹ giọng nói: "Ta là người trong Minh giáo, Cửu ca cũng là người trong Minh giáo. . . Trước ngươi cùng ta đi rất gần, quan địa phương lại sao có thể năng lực bỏ qua ngươi

Nơi này không phải là nói chuyện địa phương. Cửu ca theo ta đi, chúng ta trước tiên tìm chỗ đặt chân, đang cùng ngươi giải thích cận kề!"

Converter by [Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Kịch biến (sáu)

Có Tổng đến nay, Hàng Châu bảo vệ đức bên trong cửa, trái rộng ty chức cùng cơ phường xưởng

Nơi này, bố cục thanh âm, so nhà lẫn nhau nghe thấy, là 'Tơ lụa Hàng Châu' trọng yếu sinh sản vùng.

Cao Dư đoạn đường này đi tới, cơ hồ là tà xuyên nửa cái thành Hàng Châu. Dọc theo đường đi, khắp nơi rõ ràng tuần tra quân lính, còn chứng kiến quan địa phương người xông vào dân cư bên trong bắt người. Kìa cảnh tượng, phi thường thảm thiết, tiếng khóc kêu, vang vọng tại Hàng Châu bầu trời.

Thanh Khê quán phường hướng, ánh lửa ngút trời.

Thang Phùng Sĩ lại đi qua Mai gia cầu thì, nghiêng đầu hướng về phía Thanh Khê quán phường hướng nhìn, trong mắt lóe lên một tia thê lương.

Bởi vì hần biết rõ, Thanh Khê quán qua tới nay, đem không còn tồn tại.

"Tam ca, chúng ta bây giờ muốn đi nơi nào "

"Sắp tới!"

Thang Phùng Sĩ trả lời một câu, dẫn hai người đi vào một cái hẻm nhỏ vắng vẻ.

Đây Hạng mạch sâu thẳm, trên mặt đất ướt sũng, có chút chuồn tron nhẵn. Lúc này, chính là trước bình minh là hắc ám nhất thời khắc, ba người tại trong hẻm nhỏ thất thiếu đi, rất mau tới đến một chỗ xưởng ngoài cửa lớn.

Thang Phùng Sĩ hướng về phía nhìn chung quanh hai mắt, tiến đến mở cửa ra, đẩy cửa vào.

"Đây vốn là một nhà tia phường xưởng, sau đó không thể có đã đóng rồi.

Đã bỏ trống mười năm dài, ngày thường không có người nào qua đây. Ta có lúc sẽ tới nơi này, ngoại trừ phường Thất ca không người hiểu rõ."

Trong xưởng, còn để mấy chục cụ máy dệt, xem ra ban đầu kích thước không nhỏ.

"Tơ lụa Hàng Châu nổi tiếng thiên hạ, chỉ nghe nói bởi vì tơ lụa Hàng Châu thu lợi, cũng rất ít nghe nói có người sập tiệm

Nhà này xưởng quy mô cũng không nhỏ, theo đạo lý nói, hần là làm ăn thịnh vượng mới là, thế nào liền biết vỡ nợ đây "

Cao Dư cùng Vũ Tùng cùng sau lưng Thang Phùng Sĩ, xuyên qua xưởng công trường, đi tới hậu viện.

Thang Phùng Sĩ dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn đến Cao Dư nói: "Cửu ca chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai. Mười năm trước, nơi này xác thực là sinh ý thịnh vượng. Có thể sau đó. . . Nhà này xưởng chủ nhân, đắc tội Thái gia, kết quả không thể không đóng xưởng."

"Thái gia "

Thang Phùng Sĩ tựa hồ không muốn thảo luận cái vấn đề này, con dẫn bọn họ vòng qua một Tràng phòng xá.

Đây phòng xá, hần đúng là xưởng chủ nhân, năm đó ở chỗ.

Thang Phùng Sĩ đi tới sau phòng, tại nơi góc tường nhấc lên một cái đầu gỗ nắp, lộ ra một cái hang ngầm đến.

Hắn từ dưới mái hiên trên bệ cửa sổ, nhảy ra một cái hộp quẹt, còn có hai cái cây nến, đốt sau đó đưa cho Cao Dư một nhánh, tự cầm một nhánh, liền dẫn đầu đi vào trong huyết động. Cao Dư cùng Vũ Tùng nhìn nhau, cũng đi theo Thang Phùng Sĩ chui vào.

Tiến nhập hang ngầm, bọn họ mới phát hiện đây hang ngầm bên trong là có khác càn khôn.

Nửa ngời đến đi qua một đoạn đường lát gạch, liền đi tới một căn mật thất. . . Mật thất này bên trong, có giường cùng cái bàn, còn đủ đủ loại lè tẻ vật phẩm. Thang Phùng Sĩ dùng cây nến đốt lên trên vách tường ngọn đèn dầu, nhất thời mật thất ánh sáng sáng ngời rất nhiều.

"Đây là. . ."

"Hắc hắc, ta trong ngày thường yêu thích xúi giục một ít hòa khí, đây là ta làm ra hòa khí địa phương."

Thang Phùng Sĩ vừa nói chuyện, kéo ra hai cái băng đưa cho Cao Dư hai người, sau đó lại từ trong góc nhảy ra một bộ trà cụ, bày ra tại trước mặt hai người.

Hắn đốt đuốc lên lò, bắt đầu nấu nước.

Cao Dư cũng ngồi xuống, đảo mắt mật thất.

Mật thất này không gian không nhỏ, hơn nữa không có chút nào bức bối, hiển nhiên có sở trường không khí lưu thông thiết kế.

"Nơi này, cũng là Tam ca thiết kế "

"Ân!"

Thang Phùng Sĩ tìm tới một ít trà, bắt đầu làm ra lời trà.

Hắn một bên bận rộn, vừa nói: "Hôm nay ta cũng cảm thấy có chút tâm thần không yên, cho nên buổi tối ngủ rất trễ.

Sau đó, quan địa phương đột nhiên phái đội ngũ bao vây Thanh Khê quán, hơn nữa khắp nơi bắt người. Ta thấy tình huống không ổn, liền trốn, thông qua một cái mật đạo trốn ra Thanh Khê quán. Ta thoát khỏi Thanh Khê quán sau đó, vốn muốn đi tìm Chu Bưu giúp đỡ. . . Chính là sau đó, ta phát hiện quân lính bên trong, có mấy cái Chu Bưu thân tín, cũng biết chuyện này, rất có thể là Chu Bưu gây nên."

"Khoảng cách này mười lăm tháng tám, còn có hơn bốn mươi ngày đi."

Cao Dư không nhịn được nói: "Chu Bưu liền trở mặt rồi hơn nữa, cho dù trở mặt, cũng không cần phải động như vậy can qua đi."

Thang Phùng Sĩ nói: "Hắn là cùng khoản tiền kia không có quan hệ."

"Ồ "

"Ta bây giờ còn không rõ ràng lắm Chu Bưu ý đồ, cũng không rõ ràng hôm nay sự tình, đến tốt cùng là Chu Bưu chủ đạo, cũng hoặc là là Triệu Đình chủ đạo.

Tóm lại, sự tình xảy ra quá đột ngột, làm ta trong lúc nhất thời cũng nghĩ không thông nguyên do trong đó.

Bất quá ta có dự cảm, lần này quan địa phương hành động, cũng không đơn giản. . . Chúng ta trước tiên giấu kỹ, chờ trời sáng sau đó lại nghĩ biện pháp."

Cao Dư nhìn ra được, Thang Phùng Sĩ cũng không phải là lấy lẹ.

Hắn hẳn đúng là không rõ ràng nguyên nhân, nếu không đại khái có thể nghĩ biện pháp đi giải quyết, mà không phải như vậy trốn. . .

Một cái ý niệm, đột nhiên trong đầu thoáng qua.

Chẳng lẽ, là triều đình động tác sao

+

Ba người tại trong mật thất ẩn giấu trọn một ngày, sau khi trời tối, Thang Phùng Sĩ làm một đơn giản hóa trang, đi bên ngoài hỏi thăm tin tức.

Nơi này, hẳn đúng là Thang Phùng Sĩ một chỗ trụ sở bí mật.

Bên trong không nén nổi ẩn giấu nước trà, còn có đầy đủ rượu thức ăn dự trữ.

"Cửu ca, cái này Thang Phùng Sĩ chuẩn bị, có thể đoạn chu toàn."

"Hừm, càng như vậy, thì càng nói rõ, bọn họ mưu đồ không nhỏ."

Cao Dư vừa nói, đi tới một cái bàn trước.

Trên bàn bày đầy dụng cụ, còn có đủ loại vật liệu. Ánh mắt của hắn trên bàn nhìn lướt qua, liền lập tức nhìn ra, phía trên này dụng cụ cùng vật liệu, tất cả đều là để luyện hoá dược, làm ra hỏa khí sử dụng. Liên lạc với lúc trước Thang Phùng Sĩ một vài câu, Cao Dư liền sinh ra một loại hiểu ra: Trước đây Cửu Diệu Pháp hỏa khí, chẳng lẽ là Thang Phùng Sĩ chế tạo

Hắn tại bàn dừng đứng lại, cẩn thận kiểm tra trên bàn những tài liệu kia.

Có cao cấp Hỏa Dược Chuyên Tinh kỹ năng Cao Dư, càng xem càng kinh hãi. . . Cái này Thang Phùng Sĩ, chẳng lẽ là thiên tài sao

Cao Dư Hỏa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, xuất xứ từ với Quang Âm Thiên.

Có thể cái tên này. . . Cao Dư phát hiện, Thang Phùng Sĩ đang chế tạo hỏa dược, vậy mà cùng trước hắn chế tạo Oanh Thiên lôi thì sử dụng Bạo Hỏa Dược vô cùng tương tự. Cũng hoặc là nói, chính là Bạo Hỏa Dược hình thức ban đầu, chỉ là cách điều chế còn chưa phải là rất hoàn thiện.

Nếu như dựa theo Thang Phùng Sĩ bây giờ làm nghiên cứu ra được phối phương, cũng có thể đạt đến Oanh Thiên lôi hiệu quả, nhưng tính năng không ổn định.

Chỉ cần hắn đem bên trong vật liệu phối bị số liệu xác định được, kia trên căn bản chính là Bạo Hỏa Dược phối phương rồi. . .

Minh Giáo, lại còn có nhân tài như vậy

Cao Dư càng xem càng kinh hãi, lại không có đụng chạm bàn trên bất kỳ vật phẩm gì.

Hắn biết rõ, giống như Thang Phùng Sĩ người như vậy, đối với trên bàn hắn vật phẩm nhất định ký ức sâu sắc. Chỉ cần có bất kỳ nhỏ xíu biến hóa, hắn cũng có thể cảm giác phát hiện. Cho nên, tốt nhất không nên đụng đến, hơn nữa Thang Phùng Sĩ trước khi rời đi, cũng đã cảnh cáo.

"Cửu ca, mà nay tình huống, chúng ta cần phải cùng quan địa phương liên lạc "

Vũ Tùng ngồi ở mặt thất lối vào, một bên lưu ý bên ngoài động tĩnh, vừa hỏi Cao Dư chủ ý.

Cao Dư thẳng người, tại Vũ Tùng ngồi xuống bên người.

Hắn suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Nhị ca, chờ một chút xem."

"Chờ cái gì "

"Quan địa phương lần hành động này rất đột nhiên, ta có chút ứng phó không kịp.

Minh Giáo mưu đồ không nhỏ, theo đạo lý nói triều đình hắn là cẩn thận làm việc mới đúng, hôm nay lại đột nhiên hạ thủ, không khỏi có chút giật động rừng hiểm nghi nghi. Ta muốn biết rõ ràng, kết quả này là chuyện gì xảy ra. . . Ta cảm thấy lần hành động này, có một ít lỗ mãng."

"Lỗ mãng "

"Ân!"

Cao Dư chính là muốn giải thích, Vũ Tùng chợt đứng dậy, xoay cổ tay một cái, một cái giải oản đao nhọn liền ra hiện trong tay hắn.

"Có người!"

Hắn làm ra một cái động tác, Cao Dư lập tức công khai.

Đứng lên, Cao Dư xoay người thổi tắt mặt thất lối vào ngọn đèn dầu, rồi sau đó ẩn thân tại mặt thất bên kia, hướng ra phía ngoài quan sát.

Tiếng bước chân, truyền tới. . .

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Dịch dung (1)

"Là ta!"

Bên ngoài mật thất, truyền tới Thang Phùng Sĩ âm thanh.

Một đoàn ánh lửa sáng lên, Thang Phùng Sĩ từ mặt đất tiến nhập hang ngầm.

Vũ Tùng hướng Cao Dư đưa ra một ngón tay, là ý nói, chỉ có một người.

Hắn chợt thu hồi đao nhọn, mà Cao Dư tắt đánh bóng hộp quẹt, đốt lên lõi vào ngọn đèn dầu, mật thất nặng lại khôi phục Quang Minh.

Thang Phùng Sĩ lớn mồ hôi nhỏ giọt, từ cửa vào nhảy vào mật thất.

"Trời mưa!"

Hắn thở ra một hơi dài, đối với Cao Dư hai người nói một câu, liền dập tắt cây nến.

"Tình huống bên ngoài thế nào "

Cao Dư đưa qua một cái khăn vải, Thang Phùng Sĩ nhận lấy, lau đi trên đầu cũng không biết là mồ hôi hay là nước mưa hạt nước.

Tại trên cái băng đặt móng ngồi xuống, Thang Phùng Sĩ ánh mắt có chút ngốc trẻ.

Hồi lâu, hắn nhẹ giọng nói: "Rất tồi tệ."

"Nói thế nào "

"Là Chu Bưu hạ lệnh, khắp thành lùng bắt Minh Giáo giáo đồ.

Toàn bộ Thanh Khê quán, và cùng Thanh Khê quán có quan hệ người, đều bị bắt đi rồi. Thậm chí một ít trong ngày thường tại Thanh Khê quán chơi đùa khách đánh bạc cũng chịu ảnh hưởng. Theo tin tức ta, mà nay phủ Hàng Châu trong đại lao, đã là đầy ắp cả người."

"Hắn tại sao phải làm như vậy "

Vũ Tùng đột nhiên mở miệng, hiểu kỳ hỏi.

Hắn biết rõ một ít liên quan tới Chu Bưu cùng Thanh Khê quán sự tình, cho nên đối với chuyện này, cũng cảm thấy rất kỳ quái.

Còn có hơn 20 vạn quan không có thu được đi. . . Chu Bưu lúc này động thủ, há chẳng phải là không chiếm được kia hơn 20 vạn quan phải không

Chớ đừng nói chi là, Thanh Khê quán hợp tác với Chu Bưu không sai, hắn hàng năm đều có thể được không ít lợi nhuận.

Bây giờ, Thanh Khê quán không có, há chẳng phải là tự đoạn tài lộ

Thang Phùng Sĩ nhìn hai người nháy mắt, cười khổ nói: "Mã Thiên Quân đến rồi!"

"Mã Thiên Quân là ai "

Cao Dư cùng Vũ Tùng, không hẹn mà cùng hỏi.

"Mã Thiên Quân, là Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục Đại chấp sự, cũng là Chu Miễn bên cạnh đệ nhất cao thủ.

Người này tước hiệu tám cánh tay Thiên Quân, bất quá giang hồ trên mọi người càng quen thuộc xưng hô hắn làm tám cánh tay Ma Quân, quyền cước Vô Song, tinh thông hơn ám khí. Nghe nói người này ám khí vô cùng vô tận, căn bản không người hiểu rõ hắn ám khí giấu ở nơi nào, có bao nhiêu loại ám khí.

Hắn mấy ngày trước bí mật đến Hàng Châu, sau đó Chu Bưu liền cùng Triệu Đình mưu đồ bí mật, tại hôm qua phát động toàn diện bắt."

Tám cánh tay Ma Quân

Vũ Tùng nghe xưng hô này, theo bản năng nhìn Cao Dư nháy mắt.

Cao Dư đồng dạng là tinh thông ám khí, một tay phi đao xuất quỷ nhập thần. . . Cho tới bây giờ, Vũ Tùng đều không rõ ràng Cao Dư phi đao giấu ở nơi nào.

Nếu như Cao Dư cùng Mã Thiên Quân gặp nhau. . .

Hắn đối với Minh Giáo sự tình, đối với quan địa phương hành động, hứng thú cũng không lớn.

Ngược lại đối với cái kia Mã Thiên Quân, sinh ra nồng hậu hứng thú.

"Làm sao người biết những thứ này" Cao Dư hỏi.

Thang Phùng Sĩ cười hắc hắc, nhẹ giọng nói: "Ta cùng với Chu Bưu tiếp xúc cũng không phải một năm, tuy nói với nhau hợp tác, lại sao có thể năng lực không có phòng bị

Hắn trong phủ, có ta tai mắt.

Chỉ có điều địa vị không cao, không cách nào tham dự vào cụ thể công việc trong. Hôm qua quan địa phương mở rộng hành động, hắn mới phát hiện, nhưng muốn lộ ra tin tức, đã muộn. . . Mã Thiên Quân là Chu Miễn tâm phúc, hắn bí mật tới, đây đã nói lên. . ."

Thang Phùng Sĩ nói tới chỗ này, trong lúc bắt chợt chửi như tát nước Cừu Diệu Pháp.

"Đáng chết Ngưu Tị Tử, nếu không phải hắn tự quyết định, làm sao đến mức làm cho bọn ta lọt vào như vậy khốn cảnh "

Cao Dư lĩnh ngộ được Thang Phùng Sĩ ý tứ.

Tại hắn nghĩ đến, nhất định là triều đình truy xét được Thanh Khê quán, rồi sau đó hạ chỉ mở rộng hành động.

Chính là, Cao Dư cũng không nhìn như vậy.

Thanh Khê quán cùng Minh Giáo quan hệ, là Cao Dư lấy thư phương thức nói cho Cao Cầu cùng Triệu Cầu hai người.

Theo đạo lý nói, bọn họ hẳn là trước tiên phái người qua đây, nghĩ cách cùng Cao Dư bắt được liên lạc. Nhưng bây giờ, Chu Bưu đột nhiên hành động, hơn nữa còn là dùng một loại cực đoan kịch liệt thủ đoạn, hiển nhiên không thể nào là Cao Cầu tác phong. Cao Cầu không có khả năng không lo lắng Cao Dư sống chết, như hành động này, hẳn không sợ đưa Cao Dư với hiểm cảnh sao cho nên, cái này không thể nào là triều đình hành động. . .

Không phải triều đình hành động, đó chính là Chu Bưu mình hành động

Cũng hoặc là nói, là Chu Miễn chủ ý!

Cao Cầu sẽ báo cho biết Quan Gia Hàng Châu tình huống, nhưng nếu như Quan Gia đối với Chu Miễn rất tin không nghi ngờ, chưa chắc sẽ thật đi trách tội. . . Mà Chu Miễn, vì vấn đề cục diện, nhất định muốn cùng Thanh Khê quán, cũng hoặc giả nói là cùng Minh Giáo phải sạch quan hệ, vì vậy. . .

Nghĩ như vậy đến, cái này hành động cũng trở nên hợp tình hợp lý.

Chính là, cứ như vậy, có thể hay không quá gấp gáp, sẽ sẽ không đánh cỏ động rắn

Minh Giáo nhất định là mưu đồ bất chính!

Nhưng mà tại không có bất kỳ chuẩn bị dưới tình huống, đột nhiên đối với Thanh Khê quán hạ thủ, rất có thể sẽ dẫn phát Minh Giáo trên dưới phản kích.

Nghĩ tới đây, Cao Dư không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, cảm giác tình thế cực kỳ nghiêm trọng.

Nhất định phải phải nghĩ biện pháp thông báo quan địa phương. . . Nhưng mà, lại không thể là cùng Chu Bưu liên lạc. Phủ Hàng Châu trên dưới, tất cả quan viên lớn nhỏ vô số, có quyền thế cũng là mấy người kia. Triệu Đình sao Cao Dư không tin được, lo lắng hơn hẳn sẽ bại lộ mình.

Có thể ngoại trừ Triệu Đình, tựa hồ cũng là Chu Bưu.

Nếu như không liên lạc hai người kia, như vậy phải liên lạc người nào

Cao Dư cảm thấy có chút nhức đầu, một bên Thang Phùng Sĩ, cũng đang nghĩ ngợi.

"Cừu ca, nơi này sợ cũng không rõ lắm an toàn, chúng ta muốn nghĩ cách mau rời khỏi Hàng Châu."

"Đi nơi nào "

"Hồ Châu thuộc về An Huyện, có chúng ta huynh đệ, khoảng cách Hàng Châu gần đây.

Chúng ta có thể thoát khỏi Hàng Châu sau đó, đi thuộc về hải lòng, đi nhờ cậy lực hành. . . Sau đó nghĩ cách cùng tổng đàn liên lạc, xin Thánh Công làm

chủ."

Thuộc về An Huyền, lục hành nhi

Cao Dư nhìn về phía Vũ Tùng, lại thấy Vũ Tùng vẻ mặt không có vấn đề biểu tình.

"Nhưng ta tại sao muốn cùng ngươi đi canh Tam ca, ta lần này đến Hàng Châu, là vì « Đại Minh Tôn trải qua » mà đến, bây giờ, Đại Minh Tôn trải qua ta không thấy, ngược lại cuốn vào tiến vào các ngươi cùng quan địa phương tranh chấp bên trong, cái này lại tính toán là chuyện gì "

"Cửu ca, ta biết, lần này ngươi là bị làm liên lụy.

Nhưng bây giờ tình huống này, ngươi cũng thấy đấy, toàn bộ cùng chúng ta có liên quan người, đều phải bị quan địa phương lung bắt. Ta không biết ngươi ở đây Biện Lương có hay không bối cảnh, nhưng nơi này là Hàng Châu, khoảng cách Biện Lương khá xa. Cho dù ngươi ở đây Biện Lương có chỗ dựa, cũng nước xa không cứu được lửa gần. Chúng ta hiện tại là trên một cái thuyền người, chỉ có với nhau hiệp trợ, mới có thể có một chút hi vọng sống.

Và lại nói, một khoản không viết ra được hai cái Minh Giáo đến!

Ngươi Hồi Hột Minh Giáo cùng ta Giang Nam Minh Giáo tuy rằng giữa lẫn nhau không có bất cứ quan hệ nào, nhưng chúng ta từ đầu đến cuối đều là thờ phụng Đại Minh Tôn. . . Hôm nay, nếu chúng ta năng lực chịu nổi, ta sẽ hướng về phía Thánh Công khẩn cầu, vô luận như thế nào cũng sẽ cho ngươi một cái hải lòng khai báo."

Thang Phùng Sĩ lời nói thành khẩn, không có chút nào nhăn nhó.

Cao Dư tất nhìn đến hần, trầm ngâm chốc lát sau đó hỏi "Có thể ngươi ban nãy cũng nói, hôm nay cả thành đều là quân lính, khắp nơi đều tại bắt bắt chúng ta. . . Bây giờ, cửa thành khẳng định đã đóng. Nếu như chờ trời sáng, chúng ta thì lại làm sao rời khỏi Hàng Châu "

Thang Phùng Sĩ nghe, nhất thời cười.

"Chuyện này, Cửu ca không cần phải lo lắng, ta đã có đối sách."

"Cái gì đối sách "

Thang Phùng Sĩ đứng dậy, từ trong ngực lấy ra ba phân công nghiệm.

"Ban nãy ta đi ra ngoài, lấy được ba phân công nghiệm, đến lúc đó lại thay hình đổi dạng, kiếm ra Thành đi.

Bất quá, ngươi ta còn dễ nói, Cửu ca ngươi có thể nói Hàng Châu mà nói, dễ dàng lừa bịp; Nhị ca khẩu âm. . . Nhưng phải ủy khuất một ít."

"Làm sao "

"Xin Nhị ca ra về người cầm, như vậy liền có thể lừa gạt những quan binh kia."

"Có thể ngươi ta tướng mạo. . . Được rồi, không nói ngươi ta, chỉ nói Nhị ca, hần đây điển hình người miền bắc tướng mạo, quá dễ dàng để lộ."

Canh tân nói

Ừ, lại là tự động đổi mới, hôm nay đi Nam Kinh. . .

Converter by [www.hao123.com](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 182: Khắp thành giới nghiêm (2)

"Chuyện này có khó khăn gì "

Thang Phùng Sĩ cười híp mắt đứng lên, từ mặt thất trong góc, lấy ra một cái túi.

Hắn từ bên trong xuất ra một đồng công cụ, bày ra tại khác một cái bàn bên trên, sau đó nói: "Ta bình sinh không quá mức sở thích, liền là ưa thích một ít kỳ kỳ cổ quái đồ chơi. Đây là lúc thời niên thiếu, ta từ một cái người giang hồ trong tay học được thủ đoạn, tên là thuật dịch dung."

Làm phiền Nhị ca ở chỗ này ngồi xuống, đợi ta là Nhị ca dịch dung, chính là Cửu ca cũng chưa chắc năng lực nhận ra được."

Nói xong, hắn đem Vũ Tùng kéo qua đi, lấy tay tại Vũ Tùng trên mặt vuốt ve.

Hắn vuốt ve rất tỉ mỉ, ngoại trừ ngũ quan ra, vẫn còn ở Vũ Tùng quyền cốt, cảm từng cái vị trí quan sát bao lâu, sau đó liền bắt đầu bắt đầu bận túi bụi.

Cao Dư có chút hiếu kỳ, liền đứng ở một bên quan sát.

Dần dần, hắn nhìn ra một ít cửa ngõ, vì vậy hứng thú nồng hơn.

Thang Phùng Sĩ tròn vẹn xúi giục rồi tiểu một giờ, cuối cùng cũng kết thúc.

Mà lúc này Vũ Tùng, đúng như Thang Phùng Sĩ từng nói, nếu như không phải Cao Dư biết rõ, hai người cho dù mặt đối mặt cũng không nhận ra được.

Vũ Tùng vốn là khí vũ hiên ngang, mặc dù không coi là tuấn mã, lại tự có một luồng dương cương tức giận.

Nhưng là bây giờ, lại trở thành một đôi tàn phế lông mi, mắt tam giác.

Vốn là cao thẳng sống mũi, đã biến thành củ tỏi mũi, miệng hơi có chút lệch, thật giống như trúng gió, cả người khí chất cũng tùy chi phát sinh biến hóa, cho người ta một loại hung tàn cảm giác. Ngược lại đi ở trên đường, phỏng chừng liếc hắn một cái, sẽ không nghĩ lại xem lần thứ hai.

Thuật dịch dung, nguyên lai đây chính là thuật dịch dung

Cao Dư trong lòng rất là vui sướng, liên tục khen.

Vũ Tùng tuy rằng không hài lòng lắm mình hình dáng, nhưng nghĩ tới là có chút bất đắc dĩ, hắn cuối cùng cũng không có cự tuyệt.

"Nơi này còn có một đôi giày đệm, có thể khiến Nhị ca chiều cao lại cao nhất thôn nhiều."

Như vậy, hắn chính là đi ở trên đường chính, cũng sẽ không có người nhận ra hắn là Võ hai, đến lúc đó chúng ta là có thể kiếm ra Thành đi."

"Được, kia liền quyết định như vậy."

Cao Dư lúc ban đầu, nhưng thật ra là có chút do dự.

Rốt cuộc đi chỗ đó đồ bỏ tổng đàn, có thể sẽ gia tăng rất nhiều biến số.

Nhưng càng là như vậy, hắn càng thấy được tất yếu đi tới một lần. Rốt cuộc, đó cũng là dễ dàng nhất nhìn thấy thủ đạo nhân cùng Phương Tịch địa phương.

"Thế thì tối nay, sớm nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày mai chúng ta liền đi."

+

Cứ như vậy, một đêm vô sự.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thang Phùng Sĩ liền đem Cao Dư kêu lên, hơn nữa cấp hắn làm dịch dung.

Ba người thu thập xong, liền rời đi mất hút.

Trải qua một ngày hỗn loạn, Hàng Châu tựa hồ biến hóa càng càng quanh quẩn rồi.

Ban ngày, ánh nắng rực rỡ.

Nếu đôi tại trong ngày thường, nhất định là phi thường náo nhiệt.

Nhưng bây giờ, chính là người đi đường thưa thớt. . . Khắp nơi có thể nhìn thấy võ trang đầy đủ quân lính, và cầm trong tay xiềng xích sai dịch. Bọn họ khắp nơi tuần tra, thỉnh thoảng sẽ dừng lại, ngăn cản người đi đường vận hồi, từng cái một biểu tình nghiêm túc, làm người ta không tên khản trương.

Có lẽ là Vũ Tùng tướng mạo quá mức hung ác nguyên do, cho nên không có ai qua đây hỏi thăm.

Ba người vừa đi, Cao Dư cùng Thang Phùng Sĩ vừa dùng hai Chiết đường phương ngôn nói chuyện với nhau.

Bất tri bất giác, đã đến Tiền Đường bên trong cửa.

Chỉ thấy trong cửa thành, chuẩn bị ra khỏi thành người xếp thành hàng dài.

"Cửu ca, chúng ta ở bên kia chờ một chút."

"Chờ cái gì "

" Chờ người mang chúng ta đi ra ngoài. . . Bằng không như vậy xếp hàng chờ đến, chính là đến lúc giữa trưa, cũng chưa chắc có thể đi ra ngoài."

Vừa nói chuyện, hần liền dẫn hai người tại ven đường một cái ăn trước sạp ngồi xuống.

Cao Dur điểm một chén tiểu hoành thánh, muốn hai cái nhục tổng, vừa ăn, một vừa tra xét cửa thành tình huống.

Ra khỏi thành rất nhiều người, nhưng mà tốc độ cũng rất chậm.

Cửa thành vệ binh số người rõ ràng so thường ngày muốn gia tăng rất nhiều, khiến bầu không khí biến hóa càng căng thẳng hơn.

Đội ngũ, xếp thành hàng dài, nhưng không ai đứng ra thúc giục. Dùng Thang Phùng Sĩ mà nói, ngày hôm qua bắt, để cho Hàng Châu người đều bị dọa sợ.

Đây chẳng phải là một hai bắt, mà là mấy chục, trên trăm cái bắt.

Nghe nói, Trầm Cương bị bắt, Trương Đạo Nguyên cũng bị bắt. . . Cơ hồ cùng Thanh Khê quán có quan hệ người, trong một đêm bị bắt sạch sẽ. Đối thành bắt luận kẻ nào, đối mặt kinh khủng như vậy bầu không khí, cho dù tâm tình phiền não, cũng không dám nói năng rườm rà.

Rốt cuộc, quan địa phương đã phán định, Thanh Khê quán là Nghịch loại.

Lúc này ai dám cùng Nghịch loại dính vào một bên, vậy cũng là một con đường chết.

"Dạ, chúng ta hải bộ văn thư."

"Ừ"

Cao Dur thuận theo Thang Phùng Sĩ ngón tay phương hướng, liền thấy cách đó không xa bờ cáo lan bên trong, Trương Thiếp có một loạt bức họa.

Trong đó có Cao Dur, Vũ Tùng và Thang Phùng Sĩ bức họa, bao gồm bốn họ danh tự, tất cả đều là viết rõ ràng.

Vì Cao, lại tên Vi chín, Biện Lương người. . . Hư hư thực thực cùng Nghịch loại cấu kết, Phàm có tố cáo người, tiền thưởng mười quan.

Ba người trong, Thang Phùng Sĩ tiền thưởng cao nhất, là 100 quan.

Tiếp theo chính là Vũ Tùng, tiền thưởng năm mươi quan.

Vũ Tùng nhìn thấy mình và Cao Dur hải bộ văn thư sau đó, không nhịn cười được, sau đó len lén hướng Cao Dur ra dấu một cái, là ý nói: Ta giá trị năm mươi quan, người mới mười quan.

Cao Dur tức giận nhìn Vũ Tùng nháy mắt, trong lòng cũng có chút bất mãn.

Dựa vào cái gì ta tiền thưởng cũng chỉ có mười quan hơn nữa, Vũ Tùng tiền thưởng cao hơn hần cũng nhận biết, rốt cuộc Vũ Tùng nhìn qua cao cao to to, không giống như là cái loại này dễ dàng đối phó người; có thể dựa vào cái gì Thang Phùng Sĩ cao nhất, lại giá trị 100 quan

Nghĩ tới đây, hần nhìn Thang Phùng Sĩ nháy mắt, lại thấy Thang Phùng Sĩ sắc mặt, hơi có vẻ ngưng trọng.

"Cửu ca, người cùng Nhị ca ở nơi này chờ ta một hồi, ta đi tìm người."

"Tốt !"

Thang Phùng Sĩ lại cùng Cao Dur khai báo đôi câu, vội vã đi.

Cao Dur trở lại ăn than, tam khẩu lưỡng khẩu ăn xong rồi tiểu hoành thánh cùng bánh chưng, sau đó ngồi ở lều dưới, cùng kia bán tiểu hoành thánh lão hán trò chuyện giết thì giờ. Đứng xem đây ăn than ra quây rồi, có thể làm ăn thật sự là quá lạnh lẽo buồn tẻ rồi, cơ hồ không có người chiếu cố.

Lão hán sáng sớm ra quây đến bây giờ, cũng bắt quá Cao Dur mấy người chiếu cố, đây tâm lý tự nhiên đầy bụng oán khí.

"Mà nay quan này Phủ, cũng chỉ có dừng khí khi để chúng ta những thứ này tiểu dân.

Người xem, Hàng Châu hiện nay đều biến thành bộ đáng gì bình thường Allah tiệm này, đến lúc này thế nào cũng có thể bán ra đi 17 18 cái bánh chưng, hai ba trăm ngàn hoành thánh. Nhưng bây giờ, cả ngày cũng chưa chắc có thể bán ra nhiều đồ như vậy.

Cuộc sống này, phải tới lúc nào mới là một đầu "

Lão hán lao tao không ngừng, Cao Dư cũng không cảm thấy chán ghét, ở một bên lắng nghe, còn thỉnh thoảng cùng lão hán kia nói lên hai câu.

Lúc này, vô luận như thế nào đều không thể lộ ra vẻ vội vàng.

Càng là khí định thần nhàn, lại càng không dễ dàng dẫn tới hoài nghi. . . Cao Dư cũng không muốn vào lúc này, trở lại gây thêm rắc rối.

Ngay tại hán và lão hán lúc nói chuyện, từ đằng xa truyền tới dồn dập tiếng vó ngựa.

Một đội quan quân nhanh như điện chớp đi tới, cầm đầu Vũ Quan, cách thành cửa còn cách một đoạn, liền cao giọng gào lên: "Cửa thành đóng, khắp thành giới nghiêm! Cửa thành đóng, khắp thành giới nghiêm."

"Chuyện gì xảy ra "

Đang xếp hàng mọi người, không khỏi một hồi hốt hoảng.

Cũng là đây một cái nháy mắt, quan quân đã đến rồi cửa thành.

Kia Vũ Quan vẫy tay tỏ ý cửa sau khi qua đây, dặn dò đôi câu, liền xoay người nói: "Tất cả mọi người nghe, nay phủ tôn có lệnh, bởi vì bắt Nghịch loại, từ ngày hôm nay, phủ Hàng Châu mười cửa đóng, khắp thành giới nghiêm. . . Trong vòng ba ngày, Wakamu thông hành lệnh bãi, cho phép vào không cho phép ra. Đội Nghịch loại dư nghiệt diệt trong sạch sau đó, khôi phục bình thường. Như có người cả gan kháng mệnh, giết tất bất luận tội."

Converter by [ĐH Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 183: Chim bồ câu (1)

"Tam ca, chuyện gì xảy ra "

Xảy ra bất ngờ biến cố, khiến Cao Dư ứng phó không kịp.

Trong thành chờ đợi ra khỏi thành mọi người, cũng biến thành táo động, lớn tiếng chất vấn, cũng hoặc là chửi như tát nước, lại không thể làm gì.

Cửa thành binh lính gác cửa toàn bộ điều động, võ trang đầy đủ.

Xem tư thế kia, có người có dũng khí nhảy ra nháo sự, bọn họ liền biết không chút do dự bắt người.

Cao Dư nhẫn nại tính tình, ở trước quán đến lúc Thang Phùng Sĩ.

Mà Thang Phùng Sĩ sắc mặt cũng rất khó nhìn, hướng Cao Dư nháy mắt, liền rời đi Tiền Đường cửa, dựa theo trở về đường cũ.

"Trương Đạo Nguyên, chiều!"

"Cái gì "

"Người kia là cái mềm xương, con một hồi đánh, đem hán biết rõ sự tình đều chiều.

Hôm nay, Chu Bưu đã biết ta tại Hàng Châu còn có một cái chỗ ẩn thân, cho nên mười cửa đóng, muốn bắt người ta; trừ lần đó ra, ta trong nha môn nhân tuyến cũng để lộ. . . Nếu không phải ta giữ lại có hậu thủ, nói không chừng ban nãy liền tồn thất tại Tiền Đường cửa."

Với tư cách Minh Giáo tại Hàng Châu nhân vật số hai, Thang Phùng Sĩ tuyệt không phải kia hạng người bình thường.

Cao Dư đối với hán, không nên nổi nhìn với con mắt khác.

Bất quá, mười cửa đóng, khắp thành giới nghiêm, vậy kế tiếp nên làm thế nào cho phải

"Cửu ca chóe hoảng sợ, hôm nay thế cục tuy nói bất lợi, nhưng người ta tạm thời vẫn tính an toàn.

Bất quá, kia xường là không thể trở về. . . Tuy rằng bên kia biết rõ rất ít người, nhưng cuối cùng là có người biết. Ta tại Hàng Châu còn có một cái chỗ ẩn thân, trừ ta ra, không người hiểu rõ. Xem ra, chúng ta trước phải nghỉ ngơi, lại nghĩ đối sách."

Suy nghĩ tỉ mỉ, thật giống như cũng chỉ có như vậy.

Cao Dư suy nghĩ một chút, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, đi theo Thang Phùng Sĩ một đường hướng nam, đi tới Ngô Sơn dưới bảo vệ dân phường.

"Đây làm nhà ở, là gia phụ khi còn sống để lại cho ta sản nghiệp, không có ai biết được.

Ta tại phòng này bên trong mở một cái thâm nghĩ, có thể nổi thẳng Ngô sơn nơi chân núi. Nếu như có nguy hiểm, chúng ta liền từ thâm nói rời khỏi, tiến nhập Ngô Sơn. . . Đến lúc đó, coi như là Chu Bưu điều động Hàng Châu toàn bộ binh mã vào núi, cũng không có thể tìm ra chúng ta.

Bất quá, hai ngày này bên trong, chúng ta tốt nhất không nên đi khắp nơi động."

Thỏ khôn có ba hang!

Thang Phùng Sĩ xem như hoàn mỹ giải thích ở đây từ hàm ý.

Người này, bắt đầu thận trọng.

Cao Dư một bên cảm thấy kính nể, bên kia, lại thêm mấy phần chú ý.

+

Nhà ở, rất nhã trí.

Dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, xung quanh cảnh sắc rất đẹp.

Hai tiến vào đình viện, diện tích rất rộng rãi, tổng cộng 15 gian phòng, Top 8 sau đó bảy, hỗn tạp thích thú.

"Đó là cái gì "

Ở hậu viện, Cao Dư nhìn thấy tại trên nóc nhà, rốt cuộc có xây một tòa Bò câu buông bỏ.

Bò câu buông bỏ bên trong có hơn hai mươi con chim bò câu, xì xào kêu to, lộ ra cực kỳ đáng yêu.

Thang Phùng Sĩ cười nói: "Ta sở thích bác tập, một loại trong đó, chính là giáo huấn Bò câu. Những thứ này đều là ta nuôi chim bò câu, trong ngày thường như có rồi rảnh, sẽ tới thấy bọn nó. . . Mỗi lần thấy bọn nó bay lượn chân trời, tâm tình liền biết thoải mái, cả người đều tinh thần rất nhiều."

Cao Dư cũng không nhịn cười được, "Tam ca quả nhiên thật có nhã hứng "

Hai người tại trong đình viện sau khi vòng vo một vòng, liền trở về phòng khách ngồi xuống.

"Tam ca, bây giờ mười cửa đóng, khắp thành giới nghiêm, chúng ta tổng phải không một mực như vậy ẩn núp, còn phải nghĩ biện pháp mới được."

"Ân ân, ta biết."

"Kia Tam ca còn có đối sách "

"Ân ân, không nên gấp, từ từ đi."

Cao Dư phát hiện, tại đến bảo vệ dân phường sau đó, Thang Phùng Sĩ ngược lại hoàn toàn tỉnh táo lại.

Vô luận Cao Dư làm sao hỏi thăm, hần đều là một bộ binh chân như vại bộ dáng, không nhanh không chậm, lộ ra là trong lòng có dự tính. . .

Thang Phùng Sĩ theo Cao Dư tán gẫu chốc lát, liền đi nghỉ ngơi.

Mà Cao Dư tắt ngòi ở trong phòng khách, trầm tư không nói.

Hắn đem trước đây đủ loại biến cố, lại nghiêm túc cẩn thận chải vuốt một lần.

Không hề nghi ngờ, Chu Bưu đột nhiên bất hòa, là thực sự; khắp thành giới nghiêm truy nã, là thực sự; Thanh Khê quán bị kê biên tài sản, là thực sự. . . Đây đủ mọi thứ, đều là thật. Duy chỉ có Thang Phùng Sĩ lúc trước biểu hiện ra hết hoảng, nhưng chưa chắc là thực sự.

Có lẽ, hẳn đã sớm dự liệu được sẽ có một ngày như thế, nếu không cũng không khả năng an bài như vậy chu đáo.

Thỏ khôn có ba hàng a!

Đến tốt cùng phải làm như thế sự tình, mới có an bài như vậy

Điều này cũng làm cho nói rõ, Thang Phùng Sĩ rất rõ Minh Giáo muốn làm gì, mà Minh Giáo cũng rất rõ ràng, bọn họ sớm muộn cũng sẽ bị quan địa phương đề mắt tới. Nếu đã có chuẩn bị, bọn họ lại sao có thể năng lực không có phòng bị phương bảy Phật rời khỏi Hàng Châu, vốn là có chút ít đột nhiên, trừ phi. . . Bọn họ đang mưu tính đến cái gì liên tưởng đến Cửu Diệu Pháp tại Biện Lương cử động, Cao Dư kích linh linh rùng mình một cái.

Hắn thật giống như, đã minh bạch Thang Phùng Sĩ ý đồ!

Thang Phùng Sĩ rất bận, sau khi trời tối, lại đi ra cửa.

"Cửu ca, cần phải theo ta tung tích hắn "

Vũ Tùng tại Thang Phùng Sĩ sau khi rời đi, không nhận được hỏi thăm Cao Dư.

Cao Dư suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Chúng ta tuy nói đến Hàng Châu đã nhiều ngày, nhưng đối với Hàng Châu trình độ quen thuộc, tuyệt đối so với không được Thang Phùng Sĩ loại này sinh trưởng ở địa phương Hàng Châu người. Hơn nữa, bên ngoài khắp thành giới nghiêm, hắn còn dám ra ngoài, nói rõ hắn không có sợ hãi. Người theo dõi hắn sẽ chuyện rất khó khăn, sợ ý một chút, còn có thể bại lộ hành tàng, ngược lại càng thêm nguy hiểm."

"Vậy làm sao bây giờ "

Vũ Tùng đậm chân nói: "Luôn cảm thấy bị người kia điều khiển, thật giống như làm trung gian giới thiệu như tượng gỗ, tốt không được tự nhiên."

Suy nghĩ một chút, tựa hồ là cái dạng này.

Từ đầu tới cuối, đều là Thang Phùng Sĩ tại quyết định.

Bên ngoài đến tốt cùng là tình huống gì, rốt cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng Cao Dư bọn họ thật không phải là quá rõ.

Chính là, không có cách nào!

Bọn họ bây giờ nhất định phải trầm trù khí, chờ Thang Phùng Sĩ lộ ra sơ hở.

Vũ Tùng là người nóng tính, tính tình nóng nảy. Cao Dư chỉ có thể ôn ngôn trấn an, thật vất vả mới tính đem Vũ Tùng dưới sự trấn an đến.

Sắc trời, đã không còn sớm.

Phòng chường Thang Phùng Sĩ phải rất muộn mới có thể trở về, cho nên Cao Dư cũng không có ý định chờ hắn.

Hắn và Vũ Tùng nói chuyện một hồi, chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi. Lại nghe được một hồi ục ục, cánh võ âm thanh truyền tới.

Theo sát, từ phòng ngoài truyền tới 'Uc ục ục ". Một hồi chim bồ câu tiếng kêu to.

Cao Dư sững sốt một chút, đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Cấp chuyên gia giáo huấn sững sờ trường kỷ năng, mặc dù không thể để cho hắn tinh thông chim hót, nhưng có thể nghe ra được kia chim bồ câu tiếng kêu, rõ ràng cho thấy trải qua huấn luyện đặc biệt.

Chim bồ câu

Cao Dư trong đầu quang sáng chột lóe, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Hắn đi ra phòng khách, đi tới hậu viện.

Bồ câu buồng bỏ cửa đã đóng, một cái màu xám tro chim bồ câu, đang đứng tại trên mái hiên.

Nó thỉnh thoảng phát ra xì xào tiếng kêu, tựa hồ muốn biểu đạt ý gì. Cao Dư cẩn thận lắng nghe một hồi, đi tới, chậm rãi vươn tay, đồng thời từ trong cổ họng phát ra một loại gần giống như với chim bồ câu tiếng kêu to thanh âm, khi thì ngắn ngủi, khi thì kéo dài.

Kia con chim bồ câu đang nghe được Cao Dư tiếng kêu sau đó, ục ục từ trên mái hiên bay xuống, rơi vào Cao Dư trên cánh tay.

Nó rơi vào rất thận trọng, hiển nhiên là trải qua phi thường chuyên ngành huấn luyện.

Cao Dư liếc mắt liền thấy được nó trên móng vuốt, trói một cái tờ giấy.

Suy nghĩ một chút, trong miệng hắn tiếp tục phát ra cái loại này chim bồ câu tiếng kêu, chậm rãi đem tờ giấy lấy xuống.

"Minh Tôn tương lâm, bình tĩnh chớ nóng."

Trên tờ giấy con tám chữ, nội dung cũng vô cùng đơn giản.

Cao Dư xem xong tờ giấy sau đó, lại đem nó cột vào chim bồ câu trên chân, rồi sau đó kêu rột rột hai tiếng, kia chim bồ câu liền giương cánh bay lên, rơi vào trên mái hiên, lại không còn có phát ra cái gì âm thanh đến.

Thở ra một hơi dài, Cao Dư xoay người.

Hắn đang muốn trở về nhà, liền thấy Vũ Tùng đứng ở cách đó không xa, đang tròn mắt hốc mồm nhìn đến hắn.

"Cửu ca, lại còn biết con chim này nói sao "

Converter by [www.haovote.com](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Người nào có thể tin (2)

Dùng bồ câu đưa tin, từ xưa cũng có, cũng không lớn lý kỳ.

Vũ Tùng kinh ngạc là, Cao Dư cư nhiên có như vậy bản lãnh.

Cao Dư cười nói: "Nhị ca nói đùa, ta sao biết Bồ câu nói chỉ có điều năm xưa đi theo sư phụ lưu lãng tứ xứ thì, tại một ít biểu diễn lưu động trong tay học được thủ đoạn, sao lên được mặt bàn "

Ngược lại đem mọi chuyện, đều từ chối đến năm đó đi theo sư phụ lưu lạc trải qua trong, trên căn bản liền không có vấn đề.

Vũ Tùng cũng không có hoài nghi, chỉ là nói: "Cửu ca sở học quá bác tạp, cho nên ta đây mới cảm thấy kinh ngạc."

"Đều là chút ít đồ chơi nhỏ, không ra gì, Nhị ca không để ý."

"Kia chim bồ câu trên chân, có tin tức "

"Àn!"

Cao Dư cùng Vũ Tùng trở về lại phòng khách, ly biệt ngồi xuống.

"Minh Tôn tương lâm, bình tĩnh chớ nóng."

Cao Dư đem trên tờ giấy nội dung nói cho Vũ Tùng, sau đó nói: "Thoạt nhìn, Minh Giáo sớm có chuẩn bị, Hàng Châu sợ có nguy hiểm."

Minh Giáo, thờ phượng Minh Tôn.

Cái gọi là Minh Tôn chỗ này, lớn Quang Minh đến.

Liên lạc lúc trước Cửu Diệu Pháp hành vi, đi tới Hàng Châu sau đó nghe thấy, và cùng Thang Phùng Sĩ cùng người khác trong khoảng thời gian này biểu hiện cùng trong lời nói để lộ ra đến tin tức. Cao Dư trên căn bản năng lực xác nhận một chuyện, đó chính là Minh Giáo tạo phản sắp tới!

"Cửu ca, vậy chúng ta làm sao bây giờ "

Vũ Tùng có chút khẩn trương, thấp giọng hỏi.

Hắn ngược lại không phải là sợ hãi, mà là không biết nên làm sao tới xử lý loại chuyện này.

Hắn tính tình hào phóng, nhìn như không câu nệ tiểu tiết, kì thực đơn thuần chặt. Từ nhỏ tại Thiếu lâm tự tập võ, sau đó liền một đầu đâm vào rồi khắp nơi. Ở trong mắt Vũ Tùng, giết người không coi là đại sự gì. Nhưng nếu liên lụy đến rồi tạo phản, chính là đại sự.

Cao Dur nói: "Nhị ca không cần khẩn trương, tuyệt không thể rối loạn phương tắc.

Minh Giáo mưu đồ bất chính, ta sớm đã có phát giác, nhưng không nghĩ tới, sẽ vào lúc này bộc phát. Chu Bưu tự tiện hành động, chỉ sợ đã đưa tới Minh Giáo phản ngược. Lúc này, chúng ta nhất định phải phải nghĩ biện pháp, để cho triều đình sớm làm chuẩn bị."

"Làm sao để cho triều đình chuẩn bị "

"Cái này. . ."

Cao Dur nghe, không nén nổi cười khở.

Đây, cũng là hấn nhưc đầu sự tình!

Thông báo Chu Bưu Cao Dur cũng không bởi vì hấn có thể phát huy được tác dụng.

Lại không nói Chu Bưu liệu sẽ có tin tưởng, coi như là tin, phỏng chừng hấn phản ứng đầu tiên không phải bình loạn, mà là chạy trốn.

Thứ người như vậy, thành sự thì không, bại sự có thừa, không thể dựa vào.

Quyền tri Hàng Châu Tri Phủ Triệu Đình

Lấy Cao Dur hiểu rõ, đó cũng không phải là một cái có trách nhiệm người, hơn nữa cùng Chu Bưu cấu kết với nhau, có thể nói là cầm giữ toàn bộ phủ Hàng Châu. Người như vậy, hết không thể tin, cho dù đem tin tức nói cho đối phương biết, kết quả có thể sẽ bết bát hơn.

Nhất định phải tìm ra có thể tin tưởng người, nhưng này lớn như vậy Hàng Châu, đến tốt cùng người nào có thể tin

Cao Dur trong lúc nhất thời, cũng không quyết định chắc chắn được rồi. . .

+

Sáng sớm ngày thứ hai, Cao Dur tỉnh lại, phát hiện Thang Phùng Sĩ đã trở về.

Hấn còn mang theo sớm ăn, là cháo trắng cùng gạch cua bao.

Bất quá, từ hấn lông mày giữa năng lực nhìn ra, Thang Phùng Sĩ tâm tình có chút thấp, cũng hoặc là nói, có vài phần vẻ mệt mỏi.

Trong ánh mắt hấn, hiện đầy huyết sắc, vành mắt biến thành màu đen, hiển nhiên là một đêm chưa ngủ.

Nhìn thấy Cao Dur, Thang Phùng Sĩ con lên tiếng chào, cũng không nói gì nữa.

"Tam ca, này là thế nào "

"Ngày mai buổi trưa canh ba, Chu Bưu muốn tại Đông Thanh Môn bên ngoài, xử trăm Trầm Cương chờ mười tám người."

"A "

Cao Dur nghe, nhất thời cả kinh.

Chu Bưu làm như vậy, rõ ràng là tại tưới dầu vào lửa.

Thang Phùng Sĩ ngẩng đầu lên, nhìn đến Cao Dur nói: "Trầm Cương, là ta một tay tiến cử Giáo Trung, những năm gần đây đối với Giáo Trung công việc, cũng là tận tâm tận lực. Ta vốn định chờ thời cơ chín muồi lại cứu hấn, có thể bây giờ nhìn lại, sợ là muốn không kịp đội. . ."

"Tam ca ý muốn như thế nào "

"Ta, muốn cướp ngục!"

"Cướp ngục "

Thang Phùng Sĩ gật gật đầu nói: "Trầm Cương là ta Giáo Trung huynh đệ, cho tới nay cũng là trung thành tuyệt đối.

Tuy nói hấn năng lực cũng không xuất chúng, nhưng mấy năm nay lại phi thường cần cù, Phàm ta khai báo đi xuống sự tình, hấn cũng có tận tâm tận lực. Trong thành Hàng Châu không ít huynh đệ, đều là Trầm Cương một tay tiến cử. Nếu ta nhìn hấn bị giết, chỉ sợ sẽ rét lạnh Giáo Trung huynh đệ tâm. . . Cho nên, vô luận như thế nào, ta đều muốn cứu viện hấn, cho dù là cứu hấn không thể, cũng không thể khoanh tay đứng nhìn."

Cao Dư xem Thang Phùng Sĩ ánh mắt, có một chút biến hóa.

Người này như cũ là cái lợi ích trên hết người, nếu như không phải Trầm Cương, đổi thành những người khác mà nói, hẳn chưa chắc sẽ như vậy cân nhắc.

Nhưng mà, hẳn có thể vào lúc này, liều lĩnh mạo hiểm như vậy cứu người, cũng coi là có nghĩa tức giận.

Chính là cứu người, như thế nào dễ dàng như vậy

"Người dự định làm sao cướp ngục "

"Chu Bưu như vậy, không phải là muốn giết gà dọa khỉ." Thang Phùng Sĩ trầm ngâm chốc lát sau đó, nói: "Cho nên ngày mai Pháp Trường xung quanh, nhất định là thủ bị nghiêm ngặt. Ta đêm qua cùng Giáo Trung huynh đề lấy được liên lạc, chuẩn bị tối hôm nay cướp ngục cứu người."

"Vậy người dám bảo đảm, Chu Bưu sẽ không ở trong đại lao mai phục sao "

"Cái này. . ."

Thang Phùng Sĩ nói: "Ta đương nhiên cũng có nghĩ đến, nhưng nghĩ đến dù sao cũng hơn ngày mai tại Pháp Trường cứu người đến dễ dàng.

Chu Bưu chưa chắc năng lực nghĩ đến, ta dám như vậy gan lớn. Cho nên cho dù hẳn tại trong đại lao mai phục, cũng sẽ không là không sợ hãi nào để tấn công. . . Ta duy nhất lo lắng, là Chu Bưu bên cạnh Mã Thiên Quân, tám cánh tay Thiên Quân không phải là so bình thường, bên cạnh ta người sợ là khó mà ngăn cản."

"Vậy người muốn như thế nào "

"Ta muốn. . ."

Thang Phùng Sĩ do dự một chút, ánh mắt nhìn về phía Vũ Tùng.

Cao Dư vậy còn năng lực không hiểu ý hẳn, nhíu mày lại, nói: "Không thể, ta không có khả năng để cho Nhị ca trước đi mạo hiểm."

"Cứu ca bớt giận, lại nghe ta chậm rãi giải thích."

"Giải thích cái gì "

Cao Dư cả giận nói: "Các người phái người trộm đi ta Giáo Trung thánh vật, mà ta đến bây giờ, cũng không biết các người đến tốt cùng là dụng ý gì.

Vốn là đem ta cuốn vào trận này thị phi bên trong, mà nay lại muốn cho Nhị ca đi mạo hiểm

Canh Tam ca, người chẳng lẽ đem chúng ta Hội Hột Minh Giáo người, cũng làm thành kẻ dẫn độn sao "

Thang Phùng Sĩ cũng biết rõ mình yêu cầu hơi quá đáng, thấy Cao Dư phát tác, cũng không kỳ quái.

Hắn đứng dậy liên tục vỗ tay nói: "Cứu ca bớt giận, ta tuyệt không lừa lòng lợi dụng.

Chỉ là. . . Nếu Cứu ca đem lời đều nói rõ, ta cũng không muốn giấu giếm nữa Cứu ca. Không phải là chúng ta không muốn biểu hiện thành ý, mà là kia 'Thánh Kinh' hôm nay cũng không trong tay chúng ta, đã bị triều đình cướp đi. . . Chúng ta cũng rất nhứt đầu."

Con chim này tư trong miệng, không có câu có nói thật!

Cao Dư trong lòng âm thầm cười lạnh, kia « Đại Quang Minh Kinh » đã sớm bị Quang Âm Thiền thôn phệ, triều đình căn bản cũng không biết nó tồn tại. Bất quá, đây cũng là một chiêu diệu kỳ, chắc là Thang Phùng Sĩ muốn dùng loại thủ đoạn này, đem Cao Dư lôi xuống nước.

Cũng hoặc là nói, hẳn muốn đem Hội Hột Minh Giáo lôi xuống nước!

Cái tên này, bắt đầu âm hiểm. . .

Cao Dư nghĩ tới đây, có thể trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh sợ.

"Người nói cái gì "

"Cứu ca, người bây giờ chính là phát tác, cũng không hề có tác dụng.

'Thánh Kinh' bị triều đình chiếm đoạt, là ta Minh Giáo vô cùng nhục nhã. Chúng ta hai nhà tuy không phải cùng gia tộc, xác thực thuộc đồng nguyên, theo lý nâng đỡ lẫn nhau mới được. Nay ta Giang Nam, Minh Tôn tương lâm, lớn Quang Minh sắp tới, đến lúc đó liền có thể ra bắc đánh chiếm Biện Lương, đoạt lại 'Thánh Kinh'. . . Cứu ca, ta biết người mất hứng, nhưng tình huống bây giờ đúng là, người ta hợp tác phương phải lớn Quang Minh."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Uy hiếp (1)

Thang Phùng Sĩ cuối cùng lỗ ló tiếng lòng.

Mình Giáo mục đích, chính là muốn tạo phản!

Tuy rằng Cao Dư sớm đã có chuẩn bị tâm tư, nhưng khi Thang Phùng Sĩ chính miệng thừa nhận trong tích tắc, vẫn không nén nổi một hồi tâm tri Thần lay động.

Tạo phản

Đây mới là Minh Giáo mục đích chân chính.

Cừu Diệu Pháp ý đồ ám sát Quan Gia, quả nhiên không phải một cái đơn thuần hành vi cá nhân.

"Cừu ca, ta biết ngươi làm khó, chính là đến một bước này, ngươi còn có đường tuyển chọn sao "

"Ngươi này là đang uy hiếp ta sao "

Cao Dư sắc mặt tái xanh, nhìn đến Thang Phùng Sĩ, ánh mắt trong lóe lên sát cơ.

Thang Phùng Sĩ ngược lại bình tĩnh xuống, một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng nói: "Cừu ca, ngươi bây giờ coi như là đã giết ta, hoặc là đem ta giao cho quan địa phương, đều vô ích nơi. Trên người của ngươi, đã đánh lên Minh Giáo đóng dấu, càng không cách nào thay đổi.

Chuyện cho tới bây giờ, sao không cùng Thánh Công cộng mưu đại sự

Ngươi cũng là Giang Nam đệ tử, Triệu Lão quan nhĩ tại đông nam hoành chinh bạo liễm, bách tính khổ không thể tả, trong lòng đối với Lão Triệu Quan Gia đã sớm bất mãn, tin tưởng ngươi cũng nhìn ra được. Nay ta Minh Giáo tín đồ, trải rộng đông nam, Thánh Công một tiếng hiệu lệnh, sẽ có 100 vạn tín đồ đi theo. . . Ngươi cũng là người Trung nguyên, ở đó Hồi Hột Minh Giáo trong, nghĩ đến địa vị cũng sẽ không quá cao, hưởng chi, không phải chúng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác. Hồi Hột man tử, lại sao so được với ta Hán gia nhĩ lang thân mật sao không phụ tá Thánh Công "

Thang Phùng Sĩ tài ẩn nói, từ không cần hoài nghi.

Thân là người hầu trà, nhất định sẽ có phi thường xuất chúng tài ẩn nói, nếu không lại sao khả năng hấp dẫn đến khách nhân

Cao Dư gò má co quắp, nắm chặt quả đấm.

Hồi lâu, hần đột nhiên ngồi xuống, vẻ mặt chán nản.

"Ngươi muốn thế nào "

Thang Phùng Sĩ mừng rỡ trong lòng, vội mở miệng nói: "Cừu ca, ngươi có tài hoa, lại khó mà thi triển.

Bên cạnh Nhị ca, càng là Hào Sĩ, mà nay lại lưu lạc khắp nơi. Kìa trong triều đình, nhưng đều là chút ít hạng người vô năng, đã như vậy, chúng ta dứt khoát phụ tá Thánh Công, nhất định có thể thành tựu đại sự. Không dỗi gạt Cừu ca, Thánh Công đã làm xong cách đối phó. Tuy nói chúng ta bây giờ tình huống không ổn, nhưng không ngoài mấy ngày, nhất định có thể xoay chuyển cục diện, đến lúc đó Cừu ca chính là công thần.

Cừu ca, ngươi cũng tin phụng mệnh Minh Tôn, biết được kìa Hồi Hột Minh Giáo, làm theo chẳng qua chỉ là đường ngang ngõ tắt mà thôi.

Trong tay ngươi có sinh tử Thụ, mà lại có bản lĩnh thật sự, tin tưởng Thánh Công nhất định sẽ đối với ngươi phi thường thương thức, đến lúc đó vinh hoa phú quý, có làm sao buồn "

Thang Phùng Sĩ xảo thiết như hoàng, nói thiên hoa loạn trụ.

Cao Dur tắt một bộ xoắn xuýt bộ dáng, đã lâu mới nghiêng đầu hướng về phía Vũ Tùng nhìn, "Nhị ca, người thấy thế nào "

"Dựa vào Cửu ca phân phó."

Trừ phi Vũ Tùng biết rõ Cao Dur thân phận, nói không chừng thật sẽ hiểu lầm Cao Dur động tâm.

Hắn lão tử là trước điện đều Thái Úy, Quan Gia cận thần, lại sao có thể năng lực tạo phản bất quá, Cửu ca hành động này, bắt đầu phi phạm.

Cao Dur xoa bóp gò má, một hồi lâu sau mới hỏi: "Người dự định cứu người, làm sao cứu người còn có kế hoạch "

Thang Phùng Sĩ nói: "Cửu ca yên tâm, ta đã có sắp xếp.

Ta mới vừa nói, ta Minh Giáo tín đồ trải rộng đông nam, ven ven đây trong thành Hàng Châu, liền có mấy vạn tín đồ.

Tối nay, ta sẽ ngày mai đánh nghi binh phủ Hàng Châu Quan Nha, hấp dẫn quân lính sự chú ý, rồi sau đó lại chia ra một đạo nhân mã đến, tại quân lính đem toàn bộ chú ý lực đều tập trung ở Phủ Nha thời điểm, tập kích Hàng Châu đại lao, như vậy liền có thể đem người cứu ra."

Cao Dur nghe, ánh mắt ngưng tụ.

"Nói rõ đánh Đông, thật ra thì đánh Tây!

Canh tiến sĩ, người thật là bản lãnh, vẫn còn có như vậy mưu lược "

Nói rõ đánh Đông, thật ra thì đánh Tây, xuất thân từ đời Đường đồ hữu sở trứ « thông điển » .

Cao Dur chưa có xem qua thông điển, nhưng lại biết một câu nói như vậy. Hắn ban đầu đi theo sư phụ lưu luyến tứ xứ, nghe những tiểu thuyết đó nhà kể chuyện cổ tích thời điểm, thường thường sẽ nghe được một câu như vậy. Cho nên, khi Thang Phùng Sĩ đem kế hoạch nói ra, hắn liền vốn có thể làm ra phản ứng.

Thang Phùng Sĩ khẽ mỉm cười, lộ ra đắc ý biểu tình.

"Cửu ca quả nhiên thông minh, ta vừa nói, người liền hiểu."

Nói xong, hắn nhìn đến Cao Dur nói: "Bây giờ, ta đã đem ta kế hoạch nói ra, không biết Cửu ca thế nào quyết định "

Cao Dur nhắm mắt, ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn.

Bao lâu, hắn mới mở hai mắt ra, đối với Vũ Tùng nói: "Vậy thì làm phiền Nhị ca đi một lần. . . Bất quá, phải cẩn thận, nếu như có nguy hiểm, không nên cật lực. Có cứu hay không người ra đi, đối với ta mà nói cũng không trọng yếu, trọng yếu là Nhị ca an toàn."

Vũ Tùng khẽ mỉm cười, gật đầu tỏ ý biết.

"Vậy phải ta làm gì "

"Cái gì cũng không phải làm, tối nay ta theo Cửu ca đánh cờ một câu."

"Haaa...!"

Cao Dur nghe, cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Vũ Tùng tắt liếc Thang Phùng Sĩ nháy mắt, nói: "Khi nào xuất phát "

Cái nhìn kia từ trên người Thang Phùng Sĩ đảo qua, làm hắn không có từ đâu tới chính là một cái rung mình. Vũ Tùng thấy hắn thì loại cảm giác đó, giống như bị Mãnh Hổ nhìn chăm chú vào một dạng, khắp cả người phát rét. Hắn cũng biết, mình làm pháp tựa hồ có một ít không chỗ nói, vì vậy vội vàng đứng dậy nói: "Nhị ca nghỉ ngơi trước, chạng vạng tối thì ta sẽ đến tìm Nhị ca, đến lúc đó tự có người thủ lĩnh Nhị ca đi."

"Tốt !"

Vũ Tùng đứng lên, liền chuẩn bị rời khỏi.

Bất quá, đang đi ra phòng khách trong tích tắc, hắn lại đột nhiên dừng bước.

"Nhà ta Cửu ca đối đãi người thành tâm thành ý, nhưng người trong bóng tối tính kế hắn.

Hôm nay Cửu ca không mở miệng thì cũng thôi đi, nếu ngày khác hắn mở miệng mà nói, ta đây Võ hai nhất định lấy người trên cổ đầu người."

"Nhị ca tha thứ, Nhị ca tha thứ.

Ta tuyệt không phải tính kẻ Cừu ca, chẳng qua là cảm thấy Cừu ca hợp khẩu vị của ta, cho nên lòng tốt mồi, tuyệt không hại hấn ý, kính xin Nhị ca mình giám."

Vũ Tùng, đó là nhân vật nào

Thuở nhỏ tập võ, 10 năm khổ tu, một thân công phu sớm đã đến hóa cảnh.

Hắn nói chuyện như vậy, cũng là cảnh cáo Thang Phùng Sĩ, cấp hấn một ít áp lực.

Nếu không bị hấn bỗng dưng tính kẻ. . . Được rồi, mặc dù là Cao Dư cố ý phải bị hấn tính kẻ, chính là Vũ Tùng như cũ bất mãn.

Hắn hừ một tiếng, sai bước rồi đi.

Thang Phùng Sĩ tắt thở ra một hơi dài, đặt mông ngồi xuống, xóa đi mồ hôi lạnh trên trán.

Hắn sợ hãi!

Nhưng cùng lúc, lại cao hứng vô cùng.

Cao Dư hấn thấy, chẳng qua chỉ là một cái con nhà giàu, không khó đối phó. Hắn chân chính coi trọng, là Vũ Tùng. . . Mặc dù không hiểu biết quyền cước, nhưng hấn nghe hay trong sạch nói qua, Vũ Tùng công phu quyền cước không kém, hơn nữa nhìn nó khí phách, cũng là một viên Đại tướng.

Nếu tiến cử cho Thánh Công, hấn tất nhiên cao hứng, mà Thang Phùng Sĩ tự nhiên có thể được chỗ tốt.

Chỉ tiếc, bên trong có một cái Cao Dư.

Thang Phùng Sĩ đối với Cao Dư thì cũng chẳng có gì ác ý, chỉ là vừa nghĩ tới Vũ Tùng phải nghe theo Cao Dư một cái như vậy con nhà giàu sai khiến, trong lòng của hấn liền không thoải mái. Không sai, Cao Dư có chút bản lĩnh, nhưng phần lớn không có chỗ gì dùng. Hắn Thang Phùng Sĩ, thế nào cũng mạnh hơn kia Vi chín, dựa vào cái gì hấn có thể có Vũ Tùng đi theo, mà mình lại người cô đơn, không có vừa lòng trợ thủ

Bất quá, cũng không có gì!

Thang Phùng Sĩ hít sâu một hơi, để cho mình hoàn toàn bình tĩnh lại.

Hôm nay, hấn việc muốn làm là cứu người, chỉ có cứu ra Trầm Cương cùng người khác, hấn có thể đủ phối hợp Thánh Công làm việc.

Cái khác, từ từ đi. . .

Sắc trời, dần tối.

Lúc chạng vạng tối bắt đầu rơi xuống mưa nhỏ, khiến nhiệt độ hạ xuống không ít.

Thang Phùng Sĩ mang theo một người đi tới bảo vệ dân phường, sau đó để cho người kia thủ lĩnh Vũ Tùng rời khỏi.

Hắn lại lưu lại, suy nghĩ nhân cơ hội cùng Cao Dư hòa hoãn một hồi quan hệ.

Có thể Cao Dư lại không có để ý đến hấn, sau bữa cơm chiều trở về đến trong nhà. Từ đầu tới cuối, hấn cũng không có cùng Thang Phùng Sĩ nói chuyện với nhau qua, cũng để cho Thang Phùng Sĩ cảm thấy có chút xấu hổ. Nhưng Thang Phùng Sĩ cũng không tức giận, ngược lại cảm thấy, Cao Dư loại phản ứng này mới tính bình thường.

Đổi vị trí suy nghĩ, nếu hấn đổi thành Cao Dư, bị người tính như vậy mà tính, chắc hấn trong lòng cũng sẽ phi thường bất mãn đi. . .

Converter by ๑๗๑Hào๑๗ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Sở trường Cổ Độc (2)

Cao Dư nằm ở trên giường, thật giống như ngủ thiếp đi!

Thang Phùng Sĩ mấy lần tới thăm, cũng mặc kệ hắn gọi thế nào, Cao Dư đều không có phản ứng.

Thường xuyên qua lại, hắn cũng lười tới nữa kiểm tra, tùy ý Cao Dư một người ở trong phòng nằm, tự mình bận rộn đi tới.

Tiếng bước chân, xa dần.

Một lát sau, hậu viện truyền đến ục ục chim bồ câu kêu to.

Nghĩ đến Thang Phùng Sĩ lại muốn dùng chim bồ câu truyền tin, nhưng lại không biết, hắn phải cho người nào truyền tin

Cao Dư mở mắt, chậm rãi ngồi dậy.

Nháo nháo cũng náo loạn, đùa giỡn cũng điên. . . Từ trước mắt tình trạng đến xem, Thang Phùng Sĩ đã hoàn toàn bỏ đi đối với Cao Dư hoài nghi.

Sau đó, là làm như thế nào đối mặt thù đạo nhân

Thù đạo nhân công phu quyền cước, tuy nói không so được với sư phụ, cũng không phải bình thường.

Còn có Phương Tịch kia, năng lực được gọi là "Thánh Công". Liên thù đạo nhân đều thần phục ở dưới tay hắn, chắc hắn cũng có phi phạm thủ đoạn.

Người bình thường, Cao Dư không sợ hãi.

Nhưng đối phó với thù đạo nhân cùng Phương Tịch. . .

Chớ đừng nói chi là, Phương Tịch kia thủ hạ còn có phương bảy Phật chờ một đám cao thủ, nghe nói đều rất lợi hại.

Muốn giết chết Phương Tịch, có thể bắt đầu không dễ.

Mà Cao Dư ngoại trừ Vũ Tùng ra, bên cạnh lại không có người có thể xài được. Duy nhất có thể giúp hắn, chỉ có Quang Âm Thiền! Đúng rồi, Quang Âm Thiền. . . Cao Dư nghĩ tới đây, tâm thần lập tức đắm chìm trong hư không kia. Số liệu cùng kỹ năng, không có thay đổi, mà Quang Âm Thiền vẫn nằm rạp xuống ở đó trong hư không, khi Cao Dư xuất hiện trong tích tắc, Quang Âm Thiền trong lúc bất chợt mở mắt.

Ồ

Cao Dư đột nhiên phát hiện, cặp kia Thiền trong con ngươi, hiện lên một loại ánh sáng kỳ dị, khiến Quang Âm Thiền lộ ra mấy phần linh tính.

Lúc trước Quang Âm Thiền, tuy rằng kỳ lạ, nhưng cho Cao Dư cảm giác, lại là một loại lạnh lùng, lỗ hổng, là một loại khó mà miêu tả cảm giác.

Mà bây giờ, nó trong ánh mắt, thật giống như tăng thêm một ít cái thú trên đời.

Cũng hoặc là nói, là tình cảm

Cao Dư không nói được loại cảm giác đó, hắn chỉ biết là, Quang Âm Thiền xem ánh mắt của hắn trong, tựa hồ tăng lên một ít thân thiết.

Không sai, chính là thân thiết!

"Quang Âm Thiền ca ca, gần đây bình yên "

Cao Dư do dự một chút, thử thăm dò cùng Quang Âm Thiền lên tiếng chào.

Hắn có thể không có ý định Quang Âm Thiền có đáp lại, bởi vì trước đó, hắn cũng như vậy đã thử, có thể Quang Âm Thiền nhưng từ vô động tĩnh.

Không nghĩ tới, Quang Âm Thiền cánh lại hơi mở ra.

Lưu quang tràn ra, ánh mắt nó bên trong, phảng phất tăng thêm chút kỳ dị màu sắc, đồng thời phát ra một hồi cổ quái tiếng ve kêu.

Quang Âm Thiền cũng không phải là lần đầu tiên kêu to!

Nhưng đại đa số thời điểm, Cao Dư là không thể nào hiểu được trong đó hàm nghĩa.

Nhưng lúc này đây, hắn lại. . .

Cao Dư tròn to hai mắt, nhìn đến Quang Âm Thiền.

Kia tiếng ve kêu, tựa hồ là đáp lại hần chú ý. . . Thú vị nhất là, khi thấy Cao Dư phản ứng sau đó, Quang Âm Thiền Thiền trong con ngườì, lại có từng tia vẻ nghịch ngợm, thật giống như đối với Cao Dư phản ứng cảm thấy hài lòng.

Đây Quang Âm Thiền, là càng ngày càng có sinh mệnh rồi!

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Cao Dư thấy vậy, vội vàng nỗ lực để cho mình bình tĩnh lại.

Hần suy nghĩ một chút, "Ca ca nếu như hiểu được ta tâm ý, có thể hay không kêu to ba tiếng "

Lời còn chưa dứt, tiếng ve kêu vang lên, một tiếng, hai tiếng, ba tiếng. . .

Ta trời!

Cao Dư lần này, thật đúng là bối rối.

Hần vội lui ra kia hư không, từ trên giường đứng lên, trên mặt đất đi tới đi lui, chậm rãi bình phục tâm tình mình.

Chỉ chốc lát sau, hần lại lần nữa tiến nhập hư không, liền nghe được Quang Âm Thiền một tiếng kêu to, phảng phất là trách cứ hần ban nãy không lễ phép hành vi.

Cao Dư liền vội vàng chấp tay vái chào, "Đa tạ ca ca cho tới nay chiếu cố, chẳng qua là ta ban nãy thoáng cái. . .

Kính xin ca ca thứ lỗi!"

Quang Âm Thiền kêu to hai tiếng, tựa hồ là nói cho hần biết: Ta tha thứ ngườì.

Một ngườì, một Thiền, cứ như vậy tại trong hư không mất đối mặt. Qua một lúc lâu, Cao Dư mới rung giọng nói: "Ta bây giờ, có hơi phiền toái, muốn mời ca ca giúp đỡ "

Tiếng ve kêu: Phiền toái gì

"Ta. . ."

Cao Dư suy nghĩ một chút, nói: "Chuyện của ta, nghĩ đến ca ca cũng đều biết.

Mà nay, ta liền phải gặp phải kia giết sư cừu nhân. Bọn họ đều rất lợi hại , ta muốn báo thù, nhưng không biết nên như thế nào hạ thù, cho nên muốn xin ca ca dạy ta, nên như thế nào làm việc "

Quang Âm Thiền kia lưu quang tràn ra Thiền trong con ngườì, thoáng qua một chút giễu cợt.

Nó liền tiếp kêu to, phảng phất là đang trách móc Cao Dư.

Ta đã cho ngườì phi đao thuật, còn dạy cho ngườì thế nào chế tạo hỏa khí, và tuần thú chi pháp cùng nhiều như vậy kỹ năng, lẽ nào còn chưa đủ sao

"Ta không biết!"

Cao Dư hít sâu một hơi, ngồi xếp bằng ngòì tại trong hư không.

"Cừu nhân rất lợi hại, hơn nữa thế lực rất lớn.

Ta một thân một mình, không dám tùy tiện mạo hiểm, nhất định cần phải cẩn thận làm việc. . . Ca ca mặc dù cùng ta tất cả kỹ năng, nhưng sợ còn chưa đủ. Ta cơ hội không nhiều, một ngày thất bại, nhất định nguy hiểm đến tánh mạng. Cho nên, ta cần phải có càng nhiều kỹ năng."

Dựa vào cái gì

"Ta. . ."

Quang Âm Thiền thấy tiền sáng mắt, thuộc về cái loại này không thấy thỏ không thả chim ưng chủ nhân.

Cao Dư rất biết Quang Âm Thiền cái này tập quán, cho nên khi nó hỏi thăm thời điểm, hần đảo tròn mắt một vòng, liền nảy ra ý hay: "Ta nếu là thua, liền chỉ có một con đường chết. Ta nếu là chết, sợ là sẽ phải liên lụy ca ca, đến lúc đó như thế nào cho phải "

Quang Âm Thiền, trầm mặc!

Nó Thiền trong con ngườì, hào quang liên tục chớp động, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Có chút không tình nguyện, có chút tức giận, lại có chút lo âu.

Bao lâu, nó cuối cùng có đáp lại, chỉ thấy cặp kia cánh ve mở ra, hóa thành một cái quang cầu, hô liên bay hướng Cao Dur.

Lực lượng khổng lồ, trực tiếp đem Cao Dur từ trong hư không đập ra đến.

Đồng thời, nó còn truyền một cái tin tức cho Cao Dur: Chỉ này một lần, lần sau không được phá lệ!

+

Cái tên này, tuyệt đối là có ý.

Khi Cao Dur tâm thần bị đập ra hư không trong tích tắc, cơ thể oanh liên té xuống đất, đau Cao Dur mắng nhức.

Nó cho ta kỹ năng gì

Cao Dur bắt chấp đau, hưng phấn bò dậy, nghĩ muốn lần nữa tiến nhập hư không, lại phát hiện. . .

Quang Âm Thiên, vậy mà đóng cửa hư không.

Cùng lúc đó, vô số tin tức tràn vào Cao Dur trong đầu, khổng lồ lượng tin tức, để cho hắn không khỏi a kêu to một tiếng, ôm đầu trên mặt đất qua lại lăn qua lăn lại. Cái loại này đầu thật giống như muốn bị nổ tung một dạng khổ sở, bắt đầu là cực kỳ khó chịu!

Kỹ năng: Sở trường Cổ Độc (cấp chuyên gia).

Đây là một loại đem trong truyền thuyết Cổ Thuật cùng Độc Thuật hỗn hợp với nhau kỹ năng!

Cấp chuyên gia kỹ năng sở trường, lượng tin tức khổng lồ, cho dù là đã có 11 Nỗ Vực sức chứa Cao Dur, thoáng cái cũng không cách nào hoàn toàn tiêu hóa. Kịch liệt đau nhức kéo dài đến thời gian một nén nhang mới tính dần dần biến mất, mà Cao Dur tắt nằm trên đất, ngửa người lên không nhúc nhích, khắp toàn thân đều bị mồ hôi ướt đầm, cả người tinh thần nhìn qua, rất mệt mỏi.

Nó, tuyệt đối là có ý!

Không phải là ta uy hiếp nó một hồi, nó cứ như vậy trả thù

Cao Dur phát hiện Quang Âm Thiên một đặc tính khác, đó chính là hẹp hòi, có thù tất báo.

Hắn thở hào hển, cảm giác tinh thần khôi phục một ít sau đó, mới từ dưới đất bò dậy, rồi sau đó đặt mông liên ngồi ở trên giường.

Sở trường Cổ Độc!

Cao Dur nhắm mắt, thưởng thức kỹ năng này nội dung.

Chỉ chớp lát sau, hắn cười. . .

Có việc này kỹ năng, chuyện báo cừu ngược lại có thể biến hóa dễ dàng rất nhiều!

Converter by [Đệ Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Hoàng Ái

Hàng Châu, nửa đêm

Một hồi tiếng la giết xảy ra bất ngờ, phá vỡ thành Hàng Châu yên lặng.

Tọa lạc ở Tiền Đường bên trong cửa phủ Hàng Châu Nha, trong lúc bất chợt Liệt Diễm hùng hực. Hỏa hoạn ngất trời, chiếu sáng nửa bên bầu trời đêm.

Toàn bộ thành Hàng Châu nhất thời biến hóa sôi trào lên.

Tiếng la giết liên tục, cho dù là nằm tại Ngô chân núi bảo vệ dân phường, cũng có thể ngấm trộm nghe đến.

Cao Dư biết rõ, này là 'Âm thanh Đông'. Thang Phùng Sĩ mưu kế có thể thành công hay không, liền phải xem đây 'Âm thanh Đông' khúc nhạc dạo có thể hay không hiệu quả.

Tâm tình, biến hóa nóng nảy.

Hắn trong phòng quanh quẩn, đứng ngồi không yên.

Thang Phùng Sĩ cũng đi ra khỏi phòng, leo lên nóc nhà hướng về phương bắc nhìn ra xa.

Bất quá, hắn ngược lại lộ ra rất bình tĩnh, một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng. . .

"Canh tiến sĩ, tình huống thế nào "

Cao Dư đi ra khỏi phòng, hướng về phía trên nóc nhà Thang Phùng Sĩ hô.

Thang Phùng Sĩ nói: "Cửu ca yên tâm đi, ta an bài phi thường chu đáo, nhất định có thể thành công."

"Vậy ngươi phải đi tập kích Phủ Nha người làm sao bây giờ nếu như đem quân lính đều tập trung qua, há chẳng phải là chắc chắn phải chết "

"Ha ha, muốn thành đại sự, sao có thể năng lực không có từ thương

Những người đó đều là ta Giáo Trung tín đồ, chính là chết trận, cũng có Đại Minh Tôn che chở, rõ ràng lớn Quang Minh, chẳng phải tốt thay "

"Nhưng mà. . ."

"Cửu ca không cần phải lo lắng, Nhị ca bên kia không có việc gì."

Đối với Cao Dư nói đông dài, Thang Phùng Sĩ khá xem thường.

Đúng như hắn nói, muốn thành đại sự, sao có thể năng lực người không chết, không thấy máu Cao Dư lo lắng, hắn thấy là lòng dạ đàn bà. Loại nhân vật này, lại sao có thể năng lực thành tựu đại sự ha ha, con nhà giàu chính là con nhà giàu, đảm đương không nổi đại sự.

Hắn ngồi ở nóc nhà, nhìn ra xa phương bắc.

Lửa lớn, kéo dài hơn một canh giờ, tiếng la giết dần dần yếu bớt.

Hắn từ trên nóc nhà nhảy xuống, đối với Cao Dư nói: "Cửu ca không cần phải lo lắng, ta đi kiểm tra tình huống, ngươi ở nhà chờ tin tức đi."

"Ta cũng đi!"

"Cửu ca, không phải là ta không chịu mang ngươi, mà là bên ngoài rất hung hiểm.

Ta đối với thành Hàng Châu quen thuộc, tùy thời có thể thoát thân. Nhưng ngươi lại không rõ ràng, đi theo ta ngược lại sẽ thành gánh nặng.

Yên tâm đi, ta lần hành động này rất chu đáo, nhất định sẽ không có nguy hiểm phát sinh. Ngươi chỉ để ý ở nhà các loại, nếu thấy Nhị ca, ta sẽ để cho hắn trở về. Bất quá, hai ngày này trong thành Hàng Châu tiếng gió sẽ chặt hơn, ta có thể sẽ ở bên ngoài ẩn thân."

Ý nói chính là, hắn sẽ không hồi bảo vệ dân phường.

Cao Dư sau khi nghe xong, nhíu mày lại.

Xem ra, đây Thang Phùng Sĩ cũng không chỉ là thô khôn có ba hang. . . Hắn tại thành Hàng Châu, nhất định còn có đừng nơi ở, nhưng không có phương tiện để cho Cao Dư biết rõ.

"Đã như vậy, vậy ta sẽ chờ đi."

Cao Dư nhìn Thang Phùng Sĩ nháy mắt, không có cường cầu.

Đội Thang Phùng Sĩ sau khi rời đi, hắn liền trong phòng tiếp tục suy nghĩ kia Cổ Độc Thuật, một bên suy nghĩ, một bên chờ đợi Vũ Tùng trở về.

Ước chừng sắp đến giờ Mẹo, chân trời đã nổi lên màu trắng bạc ánh sáng, Vũ Tùng đã trở về.

Cao Dư một đêm không có nghỉ ngơi, nhìn thấy Vũ Tùng trở về, vội vàng tiến lên đón đến.

"Nhị ca, tình huống thế nào "

"Có chút nhỏ phiền toái, nhưng tất cả vẫn tính thuận lợi."

"Vậy thì tốt!"

Cao Dư thấy Vũ Tùng bình yên vô sự, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đang còn muốn hỏi quá trình cụ thể, lại thấy Vũ Tùng sắc mặt trang trọng, kéo hắn trở lại trong nhà, thấp giọng nói: "Cửu ca, Hoàng Ái đã trở về."

"A "

Cao Dư thoáng cái không thể kịp phản ứng, nghi hoặc nhìn đến Vũ Tùng nói: "Hoàng lão tam hắn không phải đã sớm rời khỏi, thế nào lại đã trở về "

"Ta không biết!"

Vũ Tùng cười khổ nói: "Ta cũng là tại trong đại lao thấy được hắn, cùng Trầm Cương đám người ở cùng nhau.

Bất quá, đang rời khỏi thời điểm, ta để cho hắn đi vào Lục Trúc hạng ẩn thân. Về phần hắn có hay không nghe theo, ta cũng không quá chắc chắn."

Vũ Tùng trả lời, để cho Cao Dư trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

"Con một mình hắn "

"Hừm, con một mình hắn."

"Trực nương tặc, con chim này tư trở về làm chi hắn đây không phải là đưa cho ta thêm phiền toái sao "

Vũ Tùng cũng là vẻ mặt cười khổ, nói: "Cửu ca, ngươi có muốn gặp hắn hay không "

"Hắn nhận ra ngươi "

"Ừm."

"Vậy cũng có phơi bày thân phận ngươi "

"Cái đó ngược lại không có. . . Đưa cho ta cảm giác, người này thật giống như có tâm sự, nhìn thấy ta thời điểm, cũng biểu hiện rất lãnh đạm.

Thẳng đến ta để cho hắn đi Lục Trúc hạng ẩn thân, hắn mới coi là có một ít đáp lại.

Lúc đó quá nhiều người, cũng rất loạn, cho nên ta không tiện lắm cùng hắn nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là về tới trước, cùng Cửu ca biết được chuyện này."

Hoàng Ái quay về, để cho Cao Dư có một ít khó giải quyết.

Hắn không rõ ràng, Hoàng Ái là tại sao trở về, hắn sau khi trở về, lại làm chuyện gì

Phải biết, hắn chính là biết rõ mình thân phận. Nếu hắn lại thay đổi chủ ý, quyết định nhờ cậy Minh Giáo mà nói, Cao Dư cùng Vũ Tùng không thể nghi ngờ là hắn tốt nhất tiến thân thuộc về cấp. Nếu như là cái dạng này, kia Cao Dư cùng Vũ Tùng bây giờ, coi như nguy hiểm.

Chính là, hắn lại không muốn tin tưởng, Hoàng Ái lại bán đứng hắn.

Đang yên đang lành, hắn nhờ cậy đồ bỏ Minh Giáo làm chi Cao Dư đã cho hắn chỉ ra đường sáng, hơn nữa còn đem Yến Thanh cấp hắn những tiền kia, tất cả đưa cho rồi Hoàng Ái. Muốn tiền đồ, đi Biện Lương tự có lượng lớn cơ hội; muốn lượng tiền, đây chính là mấy chục ngàn quan tài sản, coi như là cả đời cũng khó xài hết. Có tiền đồ, lại có tiền tài sản, tại sao muốn hỏi Hàng Châu

Hắn hỏi Hàng Châu, Tiểu Lộc cùng Ma Bà Tử làm sao bây giờ

Cao Dư trong lúc nhất thời cũng không biết phải ứng đối ra sao, trong phòng quanh quẩn.

"Ngươi lúc trở về, canh ba nói thế nào "

"Hắn "

Vũ Tùng suy nghĩ một chút, nói: "Hắn thật giống như cũng không có gì khác thường, đối với ta vẫn rất khách khí, trong lời nói có phần có lời kéo ý. Ta lúc

rời đi sau khi, hấn còn dặn dò ta để cho ta chuyển cáo Cửu ca, nói hai ngày này tiếng gió chặt, tận lực không nên đi ra ngoài."

"Hấn ngày nay ở đâu "

"Chúng ta cứu nhóm người sau đó, đi ngay Tiên Lâm Tự.

Bắt quá theo ta thấy, đây chẳng qua là hấn một cái điểm dừng chân, phòng chừng đây lúc sau đã bỏ chạy."

"Ân!"

Cao Dư sau khi nghe xong, gật đầu một cái.

Hấn nghĩ ngợi đã lâu, cuối cùng vẫn quyết định chủ ý.

Hoàng Ái xuất hiện để cho hấn có chút hơi khó, nhưng hấn đã tới mức độ này, càng không thể nào phí công nhọc sức, lúc ấy buông tay.

Cho nên, hấn quyết định, hay là muốn đi một lần Lục Trúc hạng.

"Hoàng lão tam hiện ở chỗ nào "

"Ta không rõ lắm. . . Bắt quá ta tại Tiên Lâm Tự không nhìn thấy hấn."

"Không thấy hấn "

Cao Dư dừng bước lại, nhìn đến Vũ Tùng, "Ngươi không phải cứu hấn ra phải không "

"Là ta, ta là cứu hấn ra rồi. . . Nhưng khi đó tình cảnh quá rối loạn, có không ít quân lính ngăn trở. Ta chỉ lo liệu chết xung phong, cho nên cũng không có lưu ý. Tại ta muốn đến, hấn sẽ cùng theo Trầm Cương đi, nhưng mà tại Tiên Lâm Tự nhưng không thấy hấn bóng dáng."

"Chúng ta đi Lục Trúc hạng."

"Bây giờ "

Cao Dư suy nghĩ một chút, nói: "Ta đi, ngươi không nên đi, liền lưu lại nơi này.

Nếu như canh lão Tam trở về hỏi tới, ngươi thì nói ta đi mua thức ăn rồi. . . Ừ, liền trả lời như vậy. Nếu như phát hiện tình huống không ổn, liền giết canh lão Tam, sau đó đốt lửa làm tín hiệu, chúng ta tại Ngô Sơn miếu thành hoàng tụ họp, lại tính toán sau."

Vũ Tùng gật đầu một cái, tỏ ý biết.

Hấn nhẹ giọng nói: "Cửu ca, bên ngoài bây giờ rất loạn, ngươi đi ra ngoài, cũng phải cẩn thận."

"Yên tâm đi!"

Cao Dư cười một tiếng, liền trở về nhà đổi một bộ quần áo, rồi sau đó rời đi bảo vệ dân phường.

Hấn có một loại dự cảm, Hoàng Ái trở về là vì tìm hấn. . . Mặc dù không biết chuyện gì xảy ra sự tình, nhưng hấn tin tưởng, Hoàng Ái không có ác ý! Hấn không có đi Tiên Lâm Tự, hoặc chết bởi loạn chiến; hoặc là không có thể chạy trốn; cũng hoặc là, hấn nghe được Vũ Tùng mà nói, cho nên một người len lén chạy đi, chạy đi Lục Trúc hạng ẩn thân, chờ đợi Cao Dư đi vào cùng hấn tụ họp.

Ừ, nhất định là như vậy!

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Tiểu nhân vật kiên trì (1)

Lúc tờ mờ sáng, bắt đầu mưa.

Mưa vừa phải, tí tách tí tách, thật giống như lão thiên gia đang khóc, cũng cho thành Hàng Châu bằng thêm một phần bi thương ý nhị.

Cao Dur đổi một thân thường phục, dọc theo hẻm nhỏ tạt qua.

Trên đường chính, khắp nơi đều là tuần tra quân lính. Trải qua đêm qua biến cố, Hàng Châu bách tính cơ hồ đều đóng cửa đóng cửa, thậm chí ngay cả trước kia ra ngoài bày sạp bán điểm tâm thương hồ cũng không dám lộ diện. Một khi bị quân lính phát hiện, không thể thiếu lao ngục tai ương.

Cũng may, Cao Dur đối với Hàng Châu con đường cũng rất quen thuộc.

Rốt cuộc ở chỗ này sinh sống vài năm, đoạn thời gian gần nhất bên trong, càng đi khắp hang cùng ngõ hẻm, đem toàn bộ đường Hạng mạch đều khắc lục tại toàn bộ bản đồ hình ảnh trong. Hắn bằng vào bản đồ, có thể dự trước biết được xung quanh tình trạng, cho nên hành đi cũng vô cùng an toàn.

Có thể cho dù là như vậy, Cao Dur cũng vô cùng cẩn thận.

Hắn dùng bản đồ thiết kế ra an toàn nhất, ngắn nhất chặng đường, sau đó liền dọc theo đường đi cất bước.

Dọc theo đường đi, hắn cẩn thận một chút, tránh thoát mười mấy lần lính tuần, cuối cùng cũng an toàn đến Lục Liễu Hạng.

+

Trong mưa phùn, Lục Liễu Hạng cực kỳ im lặng.

Sâu thăm Hạng mạch bên trong, tĩnh lặng, không thấy bóng dáng.

Cao Dur đi tới trước hẻm chỗ ở, liền thấy cửa sân ngõ trên mặt đất, trong đình viện loạn thành một bầy tê dại.

Đây cũng là ba ngày trước quân lính tới bắt hắn thì lưu lại vết tích. . . Bất quá, ngược cũng còn tốt, ít nhất không đem nhà ở phá hủy. Cao Dur phòng chừng, đây còn là bởi vì nhà ở thuộc về tiệm nơi ở vụ sản nghiệp, nói một cách thẳng thừng chính là Hàng Châu quan địa phương tài sản. Nếu thật phá hoại quá ác, quay đầu lại hay là muốn quan địa phương đến kết thúc. Cũng chính vì vậy, phòng này mới không có bị phá hư.

Thu hồi toàn bộ bản đồ hình ảnh, Cao Dur bước đi vào sân nhỏ.

Hắn nhìn khắp bốn phía, lại không có phát hiện có người đến qua vết tích. . .

Ngay tại hắn chuẩn bị vào nhà thời điểm, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận âm thanh kỳ quái.

Cao Dur căng thẳng trong lòng, lật cổ tay lấy ra hàn Cá chép lưỡi dao, lắc mình liền núp ở chỗ tối. Đạp đạp đạp, thanh âm kia càng ngày càng gần.

Một đầu thanh lư ngó dáo dác tại ngoài cửa viện đứng, hướng về phía bên trong đình viện nhìn.

Nó bộ dáng, rất là quái dị, lén lén lút lút, khiến người ta không nén nổi cảm thấy buồn cười.

Có thể Cao Dur lại nhận ra được, đầu này thanh lư, chính là trước đây theo hắn cùng đi tới Hàng Châu, tại ba ngày trước hắn lúc rời đi, để cho chạy đầu kia thanh lư, Đại Thanh phí. Trong ba ngày này, nó nhìn qua gầy không ít, hiển nhiên chịu không ít khổ.

Cao Dur chậm rãi đi ra, kia Đại Thanh phí nhìn thấy hắn sau đó, bữa thì hưng phấn không thôi, chạy chậm liền đi tới trước mặt hắn.

To lớn đầu lớn hướng Cao Dur trong ngực xuyên, thân thiết chặt.

Cao Dur cũng không nhịn cười được, ôm lấy Đại Thanh phí đầu, một bên vuốt ve, một bên thấp giọng nói: "Đại Thanh phí, ngươi có khỏe không

Hai ngày này, có thể khỏe ngươi!"

Đại Thanh phí than nhẹ không ngừng, tựa hồ là đang kể lể nó ủy khuất.

Mà lúc này, một bóng người từ hậu viện bên trong thò đầu ra, lén lén lút lút, nhìn về phía Cao Dur.

"Ai "

Cao Dur bất thành linh buông lỏng Đại Thanh phí, xoay người lại.

Một đạo hàn quang bay ra, cơ hồ là kẻ sát vào bóng người kia gò má bay qua, bát chính giữa khung cửa.

"Cửu ca, là ta!"

Hoàng Ái bị dọa sợ đến cả người toát mồ hôi lạnh, run giọng hô.

Máy mắn hần ban nầy kịp chuẩn bị, bằng không Cao Dư một đao này, liền muốn tính mạng hần.

"Lão Tam "

Cao Dư nhìn thấy Hoàng Ái, giận không kềm được, tiến đến một bước nắm lấy Hoàng Ái cổ áo, hung ác hỏi "Ngươi tại sao trở lại "

"Ta "

"Trước tiên đừng nói nhảm, đi theo ta."

Cao Dư chặn lại Hoàng Ái, dắt Đại Thanh phi, mang theo Hoàng Ái liền đi ra đình viện.

Hai người xuyên qua Lục Trúc hạp, chui vào trong rừng trúc.

Tiến nhập rừng trúc, Cao Dư mới dừng bước, nhìn đến Hoàng Ái nói: "Ta không phải để cho ngươi rời khỏi Hàng Châu, ngươi tại sao lại đã trở về "

"Ta. . ."

Hoàng Ái há hốc mồm, có vẻ hơi do dự.

Cao Dư thấy vậy, không nén nổi nhú mày lại.

"Làm sao chẳng lẽ Tiểu Lộc cùng A Bà các nàng xảy ra chuyện "

"Không có không có!"

Hoàng Ái khoát tay lia lịa, nói: "Các nàng đều rất tốt. . . Ta đem các nàng đưa cho Gia Hưng, hơn nữa còn mua một chỗ nhà."

"Đã như vậy, tại sao trở về "

"Ta, ta, ta. . ." Hoàng Ái lắp ba lắp bắp, quần quít thật lâu. Nhưng cuối cùng, hần còn là hạ quyết tâm, ngẩng đầu nhìn Cao Dư nói: "Cửu ca, ta lần này trở về, chỉ muốn biết, ngươi đến tốt cùng là ai có gạt ta hay không "

"A "

Cao Dư nghe sững sờ, có chút không quá rõ Hoàng Ái ý tứ.

Hoàng Ái hít sâu một hơi nói: "Ta tại Gia Hưng, thấy được truy nã ngươi hải bộ văn thư."

"Cái gì "

Cao Dư có chút bối rối, truy nã ta hải bộ văn thư

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, ngươi nói tường tận đến."

"Đúng như vậy, ta đến Gia Hưng sau đó, vốn định đem Cửu ca ngươi đưa cho ta chứng cứ dùng xe ngựa dịch đưa đi Biện Lương, không muốn ở cửa thành, thấy được một cái bố cáo, phía trên có ngươi bức họa. Mặc dù có chút thô ráp, có thể ta biết, đó chính là ngươi. . . Ngươi nói với ta, ngươi là quan địa phương người. Nhưng vì cái gì quan địa phương còn phải truy nã ngươi ngươi rốt cuộc là người nào "

"Chậm chậm, ngươi mới vừa rồi là nói, Gia Hưng huyện có truy nã ta hải bộ văn thư ngươi xác định sao "

"Ân!"

"Kia bố cáo bên trên nói thế nào "

Hoàng Ái ngoẹo cổ, suy nghĩ một chút nói: "Bố cáo đã nói, ngươi là hải tặc, cho nên treo giải thưởng lùng bắt."

"Phía trên, có tên ta "

"Cái này. . ." Hoàng Ái lắc lắc đầu nói: "Ngược lại không có! Chuyện này nhắc tới, ta cũng cảm thấy có chút cổ quái, giống như kia hải bộ văn thư bên trên, đều sẽ có danh tự, kia gương ra bố cáo bên trên, chỉ có ngươi bức họa, lại không có tên ngươi."

Có ta bức họa, lại không có tên ta

Cao Dư nhắm mắt lại, đầu óc cấp tốc chuyển động.

Hần chưa bao giờ đi qua Gia Hưng, cho nên cũng không khả năng có cái gì người quen. Mà đối phương có mình bức họa, nói rõ bọn họ gặp qua hần.

Có thể nếu gặp qua hần, tại sao không viết lên tên hần đây trừ phi, bọn họ không biết thân phận hần! Nhưng, nếu như không biết hần là ai, tội gì lại phải truy nã điều này nói rõ đối phương nhất định biết rõ thân phận hần, nhưng cùng lúc, lại không rõ ràng hần thân phận bây giờ. . . Phù hợp những điều kiện này người, cũng không nhiều! Chẳng lẽ nói, là Cao Cầu người

Hần là vì tìm hần. . .

Cao Dư nghĩ tới đây, đột nhiên hỏi "Kia Gia Hưng huyện, tên gọi là gì "

"Cái này. . . Ta lại không biết."

Hoàng Ái suy nghĩ một chút trả lời: "Ta chỉ nghe nói, Gia Hưng huyện là Tri huyện mới nhậm chức, cứ mặc cho còn không trắng tròn. Về phần danh tự, ta suy nghĩ a. . . Ta hỏi qua, có thể trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra. . . Đúng rồi, họ Cao, cái kia Tri huyện mới nhậm chức họ Cao, gọi cao, cao, cao. . ."

Hoàng Ái trầm tư suy nghĩ, đã không nhớ nổi tri huyện danh tự.

"Cao chuối "

"Không phải!"

"Cao Nghiêu khang "

"Không phải!"

"Cao Kiệt "

"Ồ. . . Không sai, Cao Kiệt, chính là để cho làm Cao Kiệt!"

Cao Dư nghe, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, trên mặt cũng liền theo sau lộ ra một ít vui sướng nụ cười.

Cao Kiệt đến rồi. . . Nói rõ Cao Cầu đã nghe vào rồi hần mà nói. Nói như vậy, triều đình nhất định có đề phòng, nói không chừng bây giờ, đang điều binh khiển tướng đi. Bất quá, cha cũng đủ thần thông quảng đại! Phải biết, Cao Kiệt trước đây là Vũ Quan, mà nay làm Văn Quan, nhìn như là phẩm cấp thấp xuống chút, nhưng trên thực tế đúng là mình hàng mù mịt thăng, tiền đồ nhất định càng thêm Quang Minh.

"Ngươi thì ra là vì vậy, mới trở về "

"Ân!"

"Ngươi thật đúng là. . . Ngươi có biết hay không, bây giờ trong thành Hàng Châu, có bao nhiêu nguy hiểm "

"Ta, ta, ta biết! Nhưng ta càng muốn biết, Cửu ca trước ngươi nói với ta những lời đó, đến tốt cùng là thật hay giả "

"Điều này rất trọng yếu sao "

"Rất trọng yếu!" Hoàng Ái chần chờ một hồi, rồi sau đó dụng sức gật đầu nói: "Ít nhất, cái này đối ta mà nói, vô cùng trọng yếu."

"Tại sao "

"Ta. . ." Hoàng Ái nhìn đến Cao Dư, do dự một chút sau đó, mới nhẹ giọng nói: "Cửu ca, có lẽ trong mắt ngươi, hoàng tam cái gì cũng không phải. Chính là tại hoàng tam trong mắt, ngươi đối với ta có lấy phi phạm ý nghĩa. Hoàng tam cả đời không có tiền đồ, không có ai để mất. Đa tạ Tiểu Át Ca cùng Cửu ca hai vị, vẫn luôn đem khi ta làm bằng hữu, cũng không có chê.

Tiểu Át Ca dạy ta quyền cước, ta vô cùng cảm kích.

Mặc dù sau đó tới. . . Đó là ta hoàng tam không có tiền đồ, để cho hần thất vọng!

Cửu ca ngươi cũng như vậy, cùng ta tiền đồ, vì ta chỉ đường sáng, hoàng tam đây tâm lý đều nhớ rõ. Hoàng tam chỉ muốn biết, Cửu ca có phải hay không thật coi ta là bạn, bởi vì đối với hoàng tam mà nói, quả thực không muốn làm làm bị người lợi dụng kẻ đàn độn."

"Ngươi chính là vì cái này, hỏi tới tìm ta "

"Ân!"

"Ngươi có biết hay không, ngươi làm như vậy rất nguy hiểm, sợ ý một chút, tiếp theo nộp mạng "

"Ta biết. . . Chính là, ta chỉ là muốn biết câu trả lời."

Hoàng Ái vừa nói chuyện, ngẩng đầu, ưỡn ngực lên.

"Cho dù là chết rồi, hoàng tam cũng phải chết được rõ ràng! Ta chỉ muốn biết, Cửu ca ngươi có gạt ta hay không, có hay không coi ta là làm bằng hữu "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Hàng Châu mất vào tay giặc (một)

Hoàng Á ý tưởng, Cao Dư có thể hiểu.

Hắn cũng là từ trong phố xá đi ra, mặc dù có cái trước điện đều Thái Úy lão tử, còn có một cái Dịch Công Lang quan giai, có thể tại trong xương, hắn còn là một tiểu nhân vật. Đại nhân vật năng lực giết người không thấy máu, tiểu nhân vật chỉ có một bầu nhiệt huyết.

Hoàng Á cũng là cái tiểu nhân vật!

Tuy rằng hắn trong ngày thường cả lơ phát phơ không lý tưởng, nhìn qua thật giống như không cần mặt mũi, nhưng trong lòng lại còn có kiên trì!

Tiểu nhân vật kiên trì, tại đại nhân vật trong mắt, có lẽ sẽ phi thường nực cười, nhưng lại không thể phủ nhận đây kiên trì tầm quan trọng. . .

Nhìn đến Hoàng Á, Cao Dư không nhịn cười được.

"Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt, là ta thúc phụ!"

"A "

Hoàng Á nghe, nhất thời trợn to hai mắt, nhìn đến Cao Dư hồi lâu không nói ra lời.

Một cái họ Cao, một cái họ Vi, lại sao có thể là chú cháu

"Vi chín, là ta dùng tên giả, về phần ta thực sự tên, bây giờ còn không thể nói cho ngươi biết.

Vốn là, ta là không nên đem những chuyện này nói cho ngươi biết, chính là nếu không nói ra, ngươi nhất định sẽ không cam lòng. Cha ta, là mệnh quan triều đình, từ trước ta muốn nói với ngươi đến Hàng Châu, nhưng thật ra là sau lưng ta phụ thân tới. Trừ những thứ này ra sự tình, cái khác đều là lời thật. Thậm chí ta Hứa tiên đồ ngươi, đều phát ra từ với phế phủ, tuyệt không nửa câu nói sai, hiểu chưa "

Thúc phụ, là tri huyện.

Kia Cao Dư phụ thân. . .

Hoàng Á trong lúc bất chợt không biết nên nói cái gì, con hắc hắc cười ngây ngô không ngừng.

"Được rồi, bây giờ chúng ta mà nói chút chính sự."

"Xin Cửu ca phân phó."

Hoàng Á vội vàng lên tinh thần, cẩn thận từng li từng tí nhìn đến Cao Dư nói.

"Phân phó không thể nói, ta muốn nói, là ngươi bây giờ tình cảnh.

Trước tiên ta hỏi ngươi, ngươi làm sao bị tóm lên đến "

"Ta. . ." Hoàng Á then, cúi đầu nói: "Ngày đó ta vội vã trở về tìm Cửu ca, thật không nghĩ đến mới đến một cái thành Hàng Châu cửa, liền bị người nhận ra thân phận, sau đó liền bị bắt. Sau đó ta lại đang trong tù thấy được Trầm Cương bọn họ, mới biết Hàng Châu xảy ra biến cố, Thanh Khê quán phạm tội rồi. . . Bất quá, liên quan tới Cửu ca sự tình, ta ai cũng không có nói."

"Ta đây tin tưởng."

Cao Dư dựa vào Đại Thanh phí, lọt vào trầm tư.

Một hồi lâu sau, hần mới mở miệng nói: "Ta cũng không sợ ngươi biết, Hàng Châu sợ là đại nạn tương lâm.

Thanh Khê quán mưu đồ tạo phản, khởi sự sắp tới. . . Hoặc có lẽ là, là Minh Giáo khởi sự sắp tới. . . Hoàng Ái, ta muốn ngươi đi Gia Hưng."

"A "

"Ngươi có thể có biện pháp ra khỏi thành "

Hoàng Ái do dự một chút, gật đầu nói: "Biện pháp ngược lại có!

Tuy nói hôm nay mười cửa đóng, nhưng ta từ nhỏ tại Hàng Châu lớn lên, đối với thành trì này quen thuộc chặt. . . Cái khác lỗ hổng có hay không bị chặn lại, ta không biết. Nhưng ta biết, lộ ra Kim bên trong ao có một cái thủy đạo, có thể nổi thẳng bên ngoài thành, không người hiểu rõ.

Sở dĩ ta biết được này thủy đạo, vẫn là lúc thời niên thiếu tại trong ao bắt cá, một lần tình cờ phát hiện.

Nước kia nói có chút dài, nhưng chỉ cần chuẩn bị thỏa đáng, muốn bí mật đi ra khỏi thành, cũng không phải là việc khó, thậm chí vô cùng an toàn."

"Lại có chuyện này "

"Ân!"

Cao Dư trong lòng không nén nổi mừng như điên, gật đầu liên tục.

"Rất tốt, ta muốn ngươi nghĩ biện pháp, mau sớm ra khỏi thành.

Sau khi đi ra ngoài, ngươi đi ngay Gia Hưng, tìm Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt, liền nói ngươi đã tìm được ta. Ngươi nói cho Cao tri huyện: Minh Giáo thủ lĩnh phản loạn tên là Phương Tịch, thủ hạ có cừu ngày tân, phương bảy Phật cùng người khác, tín đồ 100 vạn, khởi sự sắp tới, cần mau sớm báo cho biết triều đình, sớm làm chuẩn bị. Ta sẽ ở lại Hàng Châu, lẫn vào Minh Giáo, như có biến cố, ta sẽ nghĩ cách thông báo các ngươi."

Nói xong, hần nhìn đến Hoàng Ái nói: "Năng lực nhớ kỹ sao "

"Năng lực nhớ kỹ."

"Ngoài ra, chỗ này của ta có một phần Oanh Thiên lôi phối phương, cùng nhau giao cho Cao tri huyện.

Nói cho hần biết, mình trong giáo, cũng có người tinh thông hỏa khí, uy lực mạnh hơn triều đình làm ra hỏa khí, nhất định phải tiến hành đề phòng "

Cao Dư vừa nói chuyện, đem đã sớm chuẩn bị xong Oanh Thiên lôi phối phương giao cho Hoàng Ái.

Phối phương, dùng túi giấy dầu bọc quanh, có thể chống nước.

Hần lại để cho Hoàng Ái đem hần mà nói lặp lại một lần, xác nhận không có lầm sau đó, mới tính yên tâm.

"Ngươi, khi nào có thể lên đường "

"Lập tức có thể lên đường."

"Ngươi không phải phải làm chuẩn bị sao "

"Hắc hắc, tối hôm qua Nhị ca cứu ta sau đó, ta liền biết, Cửu ca không có gạt ta.

Cho nên tại đến Lục Trúc hạng trên đường, ta liền thuận tay dắt dê chuẩn bị kỹ càng. . . Bất quá, Cửu ca ngươi phải cẩn thận, tối hôm qua gây ra lớn như vậy động tĩnh, trong thành Hàng Châu nhất định sẽ đề phòng nghiêm ngặt. Hơn nữa, canh kia tiến sĩ, cũng không phải thường xảo trá."

"Ta biết."

Cao Dư nghe Hoàng Ái mà nói, khẽ mỉm cười.

Hần vỗ vỗ Hoàng Ái bả vai, trầm giọng nói: "Như vậy, ta liền đi trước rồi. . . Bản thân ngươi chú ý cẩn thận, nhất định phải hãy mau đem tin tức đưa đến Gia Hưng."

"Vậy tặng đến sau đó làm sao bây giờ "

"Ngươi liền ở lại ta thúc phụ bên cạnh, hần nhất định sẽ an bài cho ngươi thỏa đáng."

+

Cứ như vậy, Cao Dư cùng Hoàng Ái xa cách.

Hắn chuẩn bị trở lại bảo vệ dân phường, nhưng không nghĩ Đại Thanh phí theo hắn, không bao giờ nữa chịu rời khỏi.

Phòng chùng Đại Thanh phí mấy ngày nay được không ít tội, mà nay cùng Cao Dư gặp lại, cho nên không cần thận tiếp tục lưu lạc. Mà Cao Dư đây, cũng không muốn lại để cho Đại Thanh phí chịu khổ, vì vậy hắn không dám lần theo đường cũ đi về, mang theo Đại Thanh phí vòng qua lộ ra Kim ao, đang dăng lên kim môn một bên vào Ngô Sơn, Xuyên Sơn mà đi. Vừa có mưa, con đường núi này tự nhiên không quá dễ dàng cất bước. . .

Cũng may, Đại Thanh phí tuy rằng biến hóa gầy, có thể cước lực này lại cực kỳ mạnh mẽ.

Một người một lừa Xuyên Sơn mà qua, cho đến sau giờ ngọ mới trở lại bảo vệ dân phường.

Vũ Tùng đã sớm chờ không nhận được, thấy Cao Dư cùng Đại Thanh phí trở về, hắn cũng không nhận được một trận trách cứ.

Cũng may, Cao Dư không việc gì, còn mang về Đại Thanh phí, cuối cùng cũng để cho Vũ Tùng ngậm miệng lại.

"Họ Thang đến bây giờ cũng chưa trở lại, chắc là không về được!"

"Hừm, ta muốn hắn cũng không tiện trở về."

Thuật dịch dung tuy rằng có thể thay đổi tướng mạo, cũng không phải vạn năng.

Mà nay trong thành Hàng Châu, có thể nói là ba bước một trạm gác, năm bước một trạm gác, Thủ Bị nghiêm ngặt. Thang Phùng Sĩ coi như là muốn về đến, cũng không phải dễ dàng như vậy. Liền trước mắt mà nói, hắn trốn an toàn hơn, hơn nữa hắn còn phải trấn an Trầm Cương cùng người khác, phòng chừng đây trong chốn lát, sợ cũng không để ý Cao Dư. Có lẽ, tại Thang Phùng Sĩ nghĩ đến, có Vũ Tùng tại, Cao Dư sẽ rất an toàn.

Nói chuyện cũng tốt, ngược lại tiết kiệm phiền toái!

"Hoàng Ái đây "

"Ta đã an bài hắn ra khỏi thành."

"Vậy chúng ta. . ."

Cao Dư đứng ở dưới mái hiên, đứng chấp tay.

Mưa, đã ngừng.

Một vòng như lửa kiêu mặt trời mọc, chiếu khắp mặt đất.

Chính là, hắn lại không cảm giác được chút nào ấm áp, đưa lưng về phía Vũ Tùng nhẹ giọng nói: "Chúng ta hôm nay, chỉ có chờ đợi!"

Chỉ mong phải Hoàng Ái có thể đem tin tức kịp thời truyền đi; chỉ mong phải triều đình năng lực kịp thời làm ra phản ứng; chỉ mong. . . Quá nhiều không xác định, để cho Cao Dư trong lòng, biến hóa cực kỳ nặng nề. Hắn chỉ hy vọng, hết thảy đều vẫn không tính là quá muộn.

Ngày đêm thay nhau, lại là một ngày.

Trong thành Hàng Châu kiểm tra, cũng biến thành càng ngày càng nghiêm.

Ngày thứ hai, bảo vệ dân phường Bảo chính liền thông báo tất cả các nhà, tất cả mọi người không được ra ngoài, chờ đợi quan địa phương tới kiểm tra thực hư thân phận.

Cao Dư nghe sau đó, không nói hai lời, liền cùng Vũ Tùng mang theo Đại Thanh phí lên lên rồi đi nơi ở, tiến nhập Ngô Sơn.

Bọn họ lại lần nữa chuyển kiếp Ngô Sơn, đi tới Ngô Sơn chân núi phía tây tòa kia tan hoang miếu thành hoàng.

Hai người không còn dám xuất đầu lộ diện, tại trong Thành Hoàng Miếu một mực chờ đến trời tối. Sau khi trời tối, quan quân cũng sẽ không đang tiếp tục lục soát, cũng thì có cơ hội thở dốc. Có thể trong lòng hai người đều vô cùng rõ ràng, đây tuyệt không phải kế hoạch lâu dài. . . Thời gian càng lâu, liền càng nguy hiểm. Bởi vì những quan quân kia sớm muộn cũng sẽ qua đây, đến lúc đó hai bọn họ phiền toái liền càng ngày sẽ càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Hàng Châu mất vào tay giặc (hai)

Hàng Châu muôn năm cầu, rom cỏ trận.

Màn đêm, đã đem đến.

Thang Phùng Sĩ một thân Lão Quân trang phục, ngồi ngay ngắn ở trong nhà.

Tại hán dưới tay, là cô này đoán trận Quân Doanh Tiết Đầu Nam

Theo đạo lý nói, Tiết Đầu Nam mới là cô này đoán trận chủ nhân chân chính. Chính là tại một thân Lão Quân trang phục Thang Phùng Sĩ trước mặt, hán lại biểu hiện tốt giống như một tên thuộc hạ một bản cung kính. Hán ngồi ở Thang Phùng Sĩ dưới tay, tràn đầy không che giấu được hưng phấn.

"Tôn sứ, Thánh Công đã quyết ý khởi sự rồi "

Thang Phùng Sĩ khẽ mỉm cười, nói: "Lão Tiết, chúng ta rồi nhiều năm, cuối cùng đến lúc một ngày này.

Thuộc về An Huyền lục hành nhi Lục tôn sứ đã ở đêm qua khởi sự, chiếm lĩnh thuộc về An Huyền. Đại tôn giả cũng đã đến thuộc về hải lòng, tỷ số 3000 lực sĩ đuổi chạy Hàng Châu, hôm nay đã ẩn thân Shippō dưới núi. Chỉ cần chúng ta tối nay đoạt lấy Bắc quan cửa, nhất định đại hoạch toàn thắng."

"Phương tôn giả đã trở về "

Tiết Đầu Nam nghe, càng thêm kích động, thậm chí có một ít hưng phấn.

Thang Phùng Sĩ nói: "Đúng vậy a, Đại tôn giả nghe Hàng Châu phát sinh biến cố, liền suốt đêm chạy tới thuộc về hải lòng, cũng chủ trì thuộc về hải lòng chiến sự.

Hán đưa tin với ta, nói Thánh Công đã chuẩn bị thỏa đáng.

Tô Châu Thạch Sinh Thạch tôn giả, Vụ Châu Lan tuổi Chu nói, Ngô bang hai vị Tôn giả, vĩnh khang Trần 14 Trần tôn giả, nơi Châu Hoắc thành giàu, Trần bá hai vị Tôn giả, Đài Châu Lữ sư tui Lữ tôn giả, Việt Châu Cừu tôn giả, Cù Châu Trịnh Ma Vương chờ chín Lộ tôn giả đều đã hồi phục, cũng tụ họp binh mã tổng cộng một trăm hai chục ngàn người. . . Chỉ cần chúng ta bắt lấy Hàng Châu, đều Lộ tôn giả liền cùng nhau hưởng ứng."

"Hào, hảo, hảo!"

Tiết Đầu Nam lệ nóng doanh tròng, gật đầu liên tục.

Thân là Minh Giáo tín đồ, hán trong giáo địa vị rất cao.

Chỉ có điều, hán chưa bao giờ biểu hiện ra, toàn bộ trong thành Hàng Châu, ngoại trừ Thang Phùng Sĩ cùng phương bảy Phật hai người ra, không người hiểu rõ.

"Lão Tiết, ta muốn người ở đây giờ Tý trước, chiếm lĩnh Bắc quan cửa, mà mới xuất hiện lừa làm hiệu, có thể có thể làm được "

"Ha ha, tôn sứ yên tâm, kia Bắc quan cửa của Bá Lee 19 là ta huynh đệ kết nghĩa, càng là ta huynh đệ trong giáo, hán nếu biết được Thánh Công quyết định, hết sẽ không cự tuyệt, thậm chí sẽ hiệp trợ chúng ta. . . Bây giờ, chỉ chờ Đại tôn giả thân binh đến."

" Tốt !"

Thang Phùng Sĩ nụ cười trên mặt càng tăng lên, gật đầu liên tục, biểu thị khen.

Mà ngồi ở Tiết Đầu Nam dưới tay Trầm Cương, cũng lộ ra cực kỳ hưng phấn.

Hán vùng đến quả đấm, lớn tiếng nói: "Tôn sứ, còn có ta hiệu lực chỗ Thánh Công khởi sự, lớn Quang Minh đến, ta nguyện làm Thánh Công đầy tớ."

Trầm Cương lúc này, cũng là một thân quân lính trang phục, bắt quá trên đầu, lại quấn một tấm vải đỏ.

Hôm qua, hán bị Thang Phùng Sĩ phái người cứu ra, đối với Minh Giáo càng là quyết một lòng.

Từ trong đại lao ra đi sau đó, hán theo Thang Phùng Sĩ trốn ở rom cỏ trong sân. . . Đây muôn năm cầu rom cỏ trận, vốn là có 20 tên Lão Quân. Không quá sớm ở tại bọn hán đến trước, những Lão Quân đó đều đã bị Tiết Đầu Nam độc giết, cho nên Trầm Cương đám người đi tới sau đó, mới được thuận lợi ẩn thân. Cô này đoán trận, là quan địa phương thuộc quyền, càng không có người nghĩ đến, Tiết Đầu Nam vậy mà cũng là Minh Giáo tín đồ, hơn nữa địa vị không thấp. Thang Phùng Sĩ chính là bởi vì Tiết Đầu Nam, mới có thể tại Hàng Châu thông hành không trở ngại.

Thang Phùng Sĩ nói: "Trầm đại lang chờ vội, ta có nhiệm vụ trọng yếu cùng ngươi.

Lão Tiết động thủ lúc trước, ta muốn thủ hạ ngươi người ở trong thành khắp nơi phóng hỏa, đem Hàng Châu bắt đầu làm náo loạn, càng loạn càng tốt. . .

Đương nhiên, phải chú ý bảo vệ tốt chính mình, lại không thể bị quân lính tổn thương.

Một chờ lão Tiết hành động, ngươi liền dẫn người đi tìm Trương Đạo Nguyên. Ta muốn để người ta biết, phản bội Minh Tôn, phản bội Thánh Công người, tuyệt sẽ không có kết quả tốt. Ngoài ra, phải người nhìn chăm chú vào Phủ Nha, một chờ Chu Bưu cùng Triệu Đình di động, liền lập tức báo cho biết cùng ta."

"Tuân lệnh!"

Trầm Cương nghe, nhất thời toét miệng cười.

Hắn cắn răng nghiêng lợi nói: "Tôn sứ yên tâm, Trương Đạo Nguyên không chạy khỏi. . . Ta sáng sớm cũng làm người ta, đem hắn nhìn chăm chú vào."

"Rất tốt!"

Thang Phùng Sĩ đứng dậy, bước đi tới cổng.

Ngoài nhà, ánh trăng sáng tỏ.

Hắn đột nhiên nói: "Vi chín bên kia, còn không có tin tức sao "

Tiết Đẩu Nam vội trả lời: "Đến bây giờ còn không có tin tức. . . Bất quá nghe nói, quan địa phương cũng không thể bắt được hắn. Quân lính đến bảo vệ dân phường thời điểm, người kia đã không còn ở bên kia. Tôn sứ, đây Vi chín ngược lại là một người cơ trí, đi thật là nhanh."

"Ha ha, hắn nếu không là thông minh, lại nào đáng là Hối Hối Minh Giáo sứ giả

Người này quả thật thông minh. . . Ta phỏng chừng, hắn sẽ trốn vào Ngô Sơn. Tuy nói tối nay trăng sáng sao thừa, nhưng mà quan địa phương muốn bắt hắn, sợ là không quá dễ dàng. Bất quá không liên quan, bên cạnh hắn còn đi theo cái kia Võ hai, nghĩ đến sẽ không có nguy hiểm gì.

Đáng tiếc, nếu Võ hai nguyện Quy Y ta Giang Nam Minh Giáo, không thể nói trước lại có thể vì ta Minh Giáo thêm một hổ tướng."

"Tôn sứ yêu tài, là hắn có phúc.

Nếu không hành, cần gì phải không giết kia Vi chín, giả họa quan địa phương. Tôn sứ đến lúc đó có thể nhân cơ hội lôi kéo, nghĩ kia Võ hai cũng là một thô nhân, lấy tôn sứ thủ đoạn, muốn thu phục hắn nghĩ đến không khó. Như vậy, tôn sứ há chẳng phải là có thể làm thỏa mãn nhà mình tâm nguyện "

Thang Phùng Sĩ ánh mắt chợt lóe, rất là ý động.

Nhưng hắn suy nghĩ một chút, vẫn là lắc đầu một cái, cự tuyệt Tiết Đẩu Nam đề nghị.

"Bây giờ còn chưa phải lúc. . . Ta còn muốn mượn Vi chín, liên lạc Hối Hối Minh Giáo, mời bọn họ xuất binh tương trợ, kèm chế Tây Quân.

Ngược lại hắn liền ở bên cạnh ta, chờ liên lạc với Hối Hối Minh Giáo sau đó, lại thu thập kia Vi chín không muộn."

Nói xong, Thang Phùng Sĩ khoát tay một cái, tỏ ý không muốn lại tiếp tục cái đề tài này.

Hắn nhìn một chút Tiết Đẩu Nam, lại nhìn một chút Trầm Cương.

"Tối nay, lớn Quang Minh tương lâm thành Hàng Châu, ngươi Huỳnh Đệ chúng ta nhiều năm tâm nguyện, cũng sắp được thực hiện.

Truyền mệnh lệnh của ta, toàn bộ Minh Giáo huynh đệ, tối nay đầu khóa khăn đỏ, nghênh đón Đại tôn giả vào thành, Phàm có người chống cự, giết tất bất luận tội."

"Tuân lệnh!"

Thang Phùng Sĩ ánh mắt giống như Chim cắt, đưa mắt nhìn Tiết Đẩu Nam cùng Trầm Cương.

Vào giờ phút này, hắn cũng kích động vô cùng.

Nhưng hắn biết rõ, thân là tôn sứ, hắn vào giờ phút này, nhất định phải gắng giữ tỉnh táo.

Ngửa đầu nhìn ra xa bầu trời đêm, kia một vòng Kiều Nguyệt cực kỳ trong trẻo nhưng lạnh lùng, tinh thần lóe lên. . .

"Phần ta Tàn Khu, nóng bức Thánh Hòa.

Sống có gì vui, chết có gì khổ

Là thiện trừ ác, vâng Quang Minh cổ.

Hí nhạc sầu bi, đều thuộc về bụi đất.

Thương ta thế nhân, ưu hoạn thật sự nhiều. . ."

Hắn đưa lưng về phía Tiết Đẩu Nam Trầm Cương, trong miệng thấp giọng ngâm xướng lên này đầu Đại Quang Minh Kinh trong kinh văn, âm u mà nghiêm túc.

Trầm Cương cùng Tiết Đẩu Nam tất nhìn nhau, đi tới Thang Phùng Sĩ sau lưng, theo hắn nhẹ giọng ngâm xướng.

Tiếng hát, vang vọng tại rom cỏ trong sân.

Những cái kia ẩn thân tại rom cỏ trận Minh Giáo tín đồ, cũng rồi rít đi ra khỏi phòng, từng cái một mặt lộ vẻ vẻ kích động, nhẹ giọng, đồng ý. . .

Cao Dư kích linh linh rùng mình một cái, bất thành linh mở mắt.

Trong Thành Hoàng Miếu, đen như mực, đưa tay không thấy được năm ngón. . .

Hắn đứng dậy, đi tới miếu thành hoàng cửa chính bên cạnh, nhẹ nhàng đem cửa chính đẩy ra.

Ánh trắng, chiếu vào miếu thành hoàng bên trong.

"Cửu ca, làm sao tỉnh "

Vũ Tùng liền nằm ở miếu thành hoàng trên bệ thần, dựa vào chi còn nửa thân dưới tượng thần, thấp giọng hỏi.

"Giờ gì "

"Hắn đúng là Hợi trong từ đầu đến cuối."

"Àn!"

Cao Dư nghe, gạt đầu một cái, bước ra miếu thành hoàng cửa chính.

Tuy vẫn cuối hạ, nhưng đêm xuống, Hàng Châu đã biến phải cực kỳ mát mẻ. Ngõ trong núi, càng là gió núi chậm chậm, hết sức mát mẻ.

Cao Dư ngẩng đầu, tra nhìn thoáng qua sắc trời.

Mà Vũ Tùng tất nhảy xuống Thần Thai, đi tới phía sau hắn đứng lại.

"Cửu ca, có gì không đúng sao "

"Ta không biết, chỉ cảm thấy tâm thần không yên. . . Không biết nguyên nhân gì, ta luôn cảm thấy tối nay Hàng Châu, phải ra chuyện."

"Xảy ra chuyện "

Vũ Tùng nghe ngẩn ra, bật thốt lên: "Xảy ra chuyện gì "

"Ta. . ."

Cao Dư chính là muốn trả lời, ánh mắt lại đột nhiên hơi chậm lại. Hắn bước gấp mấy bước, tung người nhảy lên miếu thành hoàng này mặt sụp đổ một nửa đầu chái nhà đầu tường, lấy tay che nắng nhìn ra xa, lớn tiếng nói: "Nhị ca, người mau đến xem, Hàng Châu chính là đi lấy nước sao "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Hàng Châu mất vào tay giặc (ba)

Trong thành Hàng Châu, xuất hiện mười mấy cái hỏa điểm, hơn nữa số lượng đang không ngừng gia tăng.

Ánh lửa kia, đúng là tinh tinh chi hỏa, nhanh chóng lan tràn.

Trong đó có vài chỗ hỏa điểm, đã là Liệt Diễm hùng lực, chiếu sáng bầu trời đêm.

Đứng ở Ngô Sơn trên đỉnh ngọn núi, có thể nhìn bao quát thành Hàng Châu. . . Cao Dư thậm chí năng lực nhìn thấy hỏa điểm từ bắc hướng Nam, từ đông sang tây, biến hóa càng ngày càng dày đặc.

"Có người phóng hỏa "

Vũ Tùng cũng nhảy lên đầu tường, nhìn bao quát thành Hàng Châu.

Hắn đối với Cao Dư nói: "Đây nhất định là có người phóng hỏa, nếu không sao có thể năng lực nhiều địa phương như vậy đồng thời đi lấy nước "

"Minh Giáo, muốn khôi sự rồi!"

Cao Dư la lớn, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tuy rằng, hắn đã sớm đoán được sẽ có một ngày như thế, nhưng khi một ngày này thật đến thì, hắn như cũ cảm thấy sợ hết hồn hết vía.

Minh Giáo phản ứng, thật sự là quá nhanh!

Sắp đến Cao Dư tuy rằng làm ra an bài, nhưng vẫn là không còn kịp rồi.

"Đáng chết Chu Bư!"

Cao Dư đột nhiên tức miệng mắng to: "Vì lợi ích một người, rút cuộc đưa triều đình an nguy không để ý, quả thực tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!"

Nếu như không phải Chu Bư đột nhiên đối với Thanh Khê quán động thủ, sợ Minh Giáo cũng sẽ không như thế mau dấy chuyện.

Tuy rằng, kia Minh Giáo sớm có chuẩn bị, có thể nếu như không có Chu Bư kích thích, bọn họ nói không chừng sẽ tiếp tục ẩn nhẫn , chờ đợi thời cơ hoàn toàn chín muồi. Nếu như thế, Cao Dư cũng có đủ thời gian thu thập tội chứng, sau đó giao cho triều đình, sớm làm chuẩn bị.

Nếu như triều đình sớm chuẩn bị mà nói, cho dù Minh Giáo tin đồ rất nhiều, sợ cũng được không phải khí hậu.

Hết lần này tới lần khác, hết lần này tới lần khác đây Chu Bư. . .

Cao Dư nỗ lực để cho mình tỉnh táo lại, từ trên đầu tường tung người nhảy xuống.

"Cửu ca, có lớn dự định "

"Chúng ta xuống núi. "

"Hiện tại sao "

Vũ Tùng nghe, không nén nổi lộ ra vẻ kinh ngạc nói: "Bây giờ xuống núi, thì có chỗ ích lợi gì sợ cũng không ngăn cản được bọn họ hành động. "

"Chúng ta không phải đi ngăn cản, mà là phải nghĩ cách gia nhập. "

"A "

"Nếu không như thế, Minh Giáo nào đáng tin nhiệm người ta

Nếu đã vô lực vẫn hồi, vậy cũng chỉ có thể gia nhập trong đó. Chỉ có như vậy, chúng ta mới được Minh Giáo tiếp nạp, mới có thể lấy được nhiều tin tức hơn. . . Nhị ca, người ta bây giờ đã không có lựa chọn nào khác, trừ phi chúng ta đưa mình nằm ngoài mọi việc."

Không quan tâm

Tựa hồ là một cái lựa chọn tốt.

Nhưng mà cùng đại cuộc mà nói, tựa hồ không có quá nhiều chỗ ích lợi.

Vũ Tùng biết rõ, Cao Dư mục tiêu là muốn cừu ngày tân, là Phương Tích. . . Loại nhân vật đó, như thế nào dễ dàng tới gần coi như là có Thang Phùng Sĩ

tiến cử, có thể muốn được Phương Tịch chờ người tin nhiệm, vẫn khó khăn. Đúng như Cao Dư nói, muốn gia nhập trong đó.

"Kia. . ."

"Nhị ca, chờ lát nữa sau khi xuống núi, người nghĩ cách ra khỏi thành, rời khỏi Hàng Châu."

"Cái gì"

"Người rời khỏi Hàng Châu sau đó, đi ngay Gia Hưng, nhờ cậy ta thúc phụ, nói cho hắn biết Hàng Châu đã mất vào tay giặc, mời hắn sớm làm chuẩn bị."

"Vậy còn người"

"Ta sẽ tiếp tục lưu lại Hàng Châu, tìm cơ hội, diệt trừ Phương Tịch."

Vũ Tùng bị Cao Dư đẩy quá mức quyết định hù dọa, sắc mặt khó coi, nói: "Kia tại sao có thể người không phải sẽ có nguy hiểm"

"Hắc hắc, ta sẽ không có nguy hiểm, ngược lại người Ở lại bên cạnh ta - Sobaniirune, ta ngược lại sẽ có nguy hiểm"

"Lời này hiểu thế nào"

"Lẽ nào người nhìn không ra, kia Thang Phùng Sĩ luôn muốn lôi kéo người sao"

Chỉ cần ta sống, hắn liền sẽ không được như ý. . . Lấy ta đối với người này giải, hắn hết sẽ không nghĩ. Cho nên một ngày hắn tìm ra cơ hội, liền biết phá hư tính mạng của ta. Nhưng nếu là người đi, ta cùng với hắn sẽ không có mâu thuẫn, tự nhiên cũng liền an toàn."

Vũ Tùng trong mắt, hung quang chột lóe.

"Kia ta đây liền giết kia chim tu."

"Không cần, chờ hắn hoàn thành sứ mệnh sau đó, ta sẽ tự nghĩ cách đem hắn diệt trừ."

"Nhưng mà. . ."

"Nhị ca, không cần chính là, nghe lời ta không sai."

Ta thúc phụ mà nay là Gia Hưng tri huyện, tuy rằng ta không rõ lắm hắn làm sao lại thành tri huyện, nhưng ta biết, hắn nhất định là phụ thân ta phải tới, vì nghĩ cách tiếp ứng ta. Người ở bên cạnh ta, khó mà thi triển quyền cước, không bằng đi theo ta thúc phụ, mới có cơ hội kiến công lập nghiệp. . . Hơn nữa, ta phỏng chừng những thứ này phản tác chiếm cứ Hàng Châu sau đó, nhất định sẽ đối với Gia Hưng dùng binh.

Người nói cho ta biết thúc phụ, để cho hắn sớm làm chuẩn bị."

"Chính là, người làm sao cùng kia Thang Phùng Sĩ giải thích"

"Ha ha ha, chuyện này có khó khăn gì, ta sẽ nói tới phía sau núi gặp phải quân lính, người và ta tan mất, cũng không biết người tung tích."

Vũ Tùng kinh ngạc nhìn đến Cao Dư, mắt lóng lánh.

Cao Dư tắt vồ vồ hắn cánh tay, nhẹ giọng nói: "Nhị ca yên tâm, ta có lực tự bảo vệ."

Bất quá, người đến ta thúc phụ phía sau người, nếu ra chiến trường, tốt nhất năng lực che lại mặt mũi. Người ở bên ngoài giết càng ác, những cái kia phản tác chết càng nhiều, ta bên này thì sẽ càng an toàn. Huynh đệ chúng ta trong ứng ngoài hợp, làm một sự nghiệp lấy lòng. . .

Hắc hắc, ngày khác áo giáp về làng thì, cũng có thể cáo úy người nhà người trên trời có linh thiêng."

"Tốt !"

Cao Dư đem mà nói nói đến trình độ này, Vũ Tùng cũng biết, hắn rất khó khuyên Cao Dư hồi tâm chuyển ý.

Tuy rằng lo lắng, nhưng hắn cũng biết Cao Dư bản lĩnh.

Tuy nói Cao Dư cũng không tinh thông quyền cước, nhưng mà có phòng thân Thuật.

Hắn khí lực kinh người, cước trình kéo dài, càng thêm một tay xuất quỷ nhập thần phi đao, còn có kia uy lực kinh người hỏa khí. . . Thật dường như tự vệ, thật đúng là không quá khó khăn. Hơn nữa, đúng như Cao Dư nói, hắn đi Gia Hưng, có lẽ còn có thi triển quyền cước cơ hội.

"Vậy chúng ta trước tiên xuống núi, ta đây trước tiên nghĩ cách bảo vệ người chu toàn, rồi rời đi Hàng Châu."

Đây, là Vũ Tùng ranh giới cuối cùng.

Cao Dư biết rõ, Vũ Tùng thật ra thì cũng là một cái rất cố chấp người.

Hắn có thể đủ đáp ứng mình rời khỏi Hàng Châu, đã là cực hạn. Nếu như khuyên nữa nói hắn, nói không chừng sẽ hoàn toàn ngược lại. . .

Nghĩ tới đây, Cao Dư liền gật đầu nói: "Như vậy, chúng ta đi thôi!"

+

Có trăng sáng nhô lên cao, đường núi mặc dù quanh co, ngược lại cũng không tính toán khó đi.

Cao Dư cùng Vũ Tùng hai người, kết bạn xuống núi đến nhân xinh đẹp phùng.

Lúc này Hàng Châu, đã loạn thành một bầy, khắp nơi đều là ánh lửa. Cũng may nhân xinh đẹp phùng tọa lạc ở phủ Hàng Châu Nha phía sau, ở cũng phần lớn đều là trong thành Hàng Châu nhà giàu sang, cho nên vẫn tính yên ổn. Nhưng dù cho như thế, trong phùng như cũ là nhân ảnh lác lác, không ít người đi ra khỏi nhà, trông vẻ xa xa, đối với bất thình lình, khắp nơi xuất hiện lửa lớn cảm thấy nghi hoặc.

Cao Dư hai người cùng nhau đi tới, nhìn thấy không ít quân lính cùng sai dịch.

Bên trong thành nhiều như vậy địa phương bốc cháy, tuyệt không phải tình cờ. . . Trong một đêm, trong thành Hàng Châu thật giống như khắp nơi kẻ phạm pháp, cướp đốt giết hiếp, khiến quan địa phương đã mạng loạn không chịu nổi. Tuy có sai dịch ngăn lại hại người, tất cả đều là sơ lược kiểm tra hai người công nghiệm sau đó, liền không để ý tới nữa. Không thể không nói, Thang Phùng Sĩ cho hai người bọn hắn cái làm công nghiệm thật có dùng, miễn đi không ít phiền toái.

"Xem ra, Hàng Châu đã mất không chế!"

Nhìn thấy một màn trước mắt này cảnh tượng, Cao Dư cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Đây là tại nhân xinh đẹp phùng, đã biến thành bộ dáng này rồi nếu đổi thành bình thường, hắn và Vũ Tùng như vậy cao ngất xuất hiện, nhất định sẽ bị nghiêm ngặt kiểm tra. Nhưng là bây giờ. . . Điều này cũng làm cho nói rõ, những địa phương khác thế cục, đã hoàn toàn tan vỡ.

Đang lúc này, ngay phía trước một tòa trạch viện, đột nhiên môn hộ mở rộng ra.

Từ trong sân vọt ra khỏi một đội nhân mã, cầm trong tay cây đuốc bình khí, nhanh chóng phong tỏa đường.

Cao Dư thấy vậy, vội vàng kéo Vũ Tùng trốn vào một cái hẻm nhỏ. Hai người ẩn thân ở trong bóng tối, hướng phía ngoài nhìn, liền thấy một cái thân hình cực kỳ sừng vù Bàn Tử, tại một đội vệ sĩ vây quanh phía dưới, từ kia trong nhà ra đi, leo lên trên ngựa.

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Hàng Châu mất vào tay giặc (4)

Chu Bưu

Cao Dư nháy mắt nhận ra, cái kia đang có hết sức lên ngựa Bàn Tử, chính là Chu Bưu.

Hắn đang chuẩn bị từ tế quan sát, nhưng không nghĩ Vũ Tùng đột nhiên đem hắn kéo trở về.

"Nhị ca. . ."

"Hừ!"

Cao Dư đang muốn mở miệng, liền thấy Vũ Tùng làm ra cầm thanh thủ thế, rồi sau đó chậm rãi ló đầu ra ngoài, hướng phía ngoài kiểm tra.

Một cái thân hình nam tử khôi ngô từ trong cửa lớn đi ra, tại Chu Bưu trước ngựa dừng bước lại nói: "Tam Lang, chúng ta đi thôi."

"Thúc phụ, cứ như vậy đi sao "

Chu Bưư hiển nhiên có chút không tình nguyện, ngồi ở trên ngựa hời.

"Thuộc về hải lòng đã thất thủ, dùng không quá lâu, quân phản loạn liền biết binh lâm thành hạ (hãm thành nguy cấp).

Hàng Châu là đông nam đệ nhất thành, quân phản loạn tuyệt đối sẽ không bàng quan tọa thị không để ý tới. Lúc trước chúng ta giết không ít phản tặc, bọn họ nhất định sẽ tâm tồn trả thù. Lấy Hàng Châu tình huống trước mắt, rất khó ngăn cản quân phản loạn công kích. Hơn nữa, trong thành này còn có bao nhiêu phản tặc, đến bây giờ ai cũng không rõ ràng. . . Cho dù miễn cưỡng phòng thủ thành Hàng Châu, cũng thủ không lâu dài. Chúng ta hồi Tô Châu lại mưu đồ."

"Đáng chết Minh Giáo, sớm biết ta nên đem bọn họ đuổi tận giết tuyệt."

"Bây giờ không phải là hối hận thời điểm. . . Tam Lang, ta nhiệm vụ là bảo vệ người chủ toàn, hết thầy chờ trở lại Tô Châu thương nghị."

"Được rồi."

Chu Bưư hiển nhiên, không quá cam tâm rời khỏi Hàng Châu, nhưng lại không dám chống lại Mã Thiên Quân mệnh lệnh.

Đây là một cái có thể thay thế Chu Miễn phát hiệu lệnh người, thật muốn chọc giận hắn, đến cuối cùng thua thiệt hay là hắn Chu Bưư.

"Có thể phải báo cho Triệu tri phủ "

"Hắn "

Mã Thiên Quân phóng người lên ngựa, lộ ra sắc mặt cười trào phúng.

"Tam Lang chẳng lẽ cho là, kia Triệu Đình mà nay, vẫn còn ở Hàng Châu sao "

"A "

"Buổi chiều đạt được thuộc về An Huyền thất thủ tin tức sau đó, Triệu Đình liền trốn đi.

Bây giờ Phủ Nha trong người chủ sự, là Hàng Châu Binh Mã Đô Giám lương có thể tin. . . Nếu không phải như vậy, ta sao lại dám để cho người rời khỏi "

"Triệu Đình đã chạy "

Chu Bưư nghe cả kinh, rồi sau đó tức miệng mắng to: "Người này ngày hôm qua vẫn cùng ta nói đồ bỏ muốn thuần phục triều đình nói nhảm, không nghĩ tới cũng là một không có can đảm nhà nhỏ nghèo. . . Thúc phụ, người đọc sách này quả thật giáo hoạt, so với ta càng không muốn thể diện."

"Ha ha, cho nên lang quân một mực không muốn cùng bọn họ có đồng thời xuất hiện, đã là như vậy."

Mã Thiên Quân vừa nói chuyện, từ từ trong tay nhận lấy nhất khẩu Kim Bối Đại Dao, trầm giọng nói: "Chúng ta hết sức trì hoãn nữa, xuất phát."

"Tốt !"

Chu Bưư cũng không dài dòng nữa, ở trên ngựa quơ múa cánh tay hô: "Đi đi đi, xuất phát!"

"Những người này, muốn làm gì "

Cao Dư nín thở cùng Vũ Tùng đưa mắt nhìn Chu Bưư dẫn người sau khi rời đi, không nhịn được hỏi "Ban nầy Nhị ca tại sao muốn kéo ta đây "

"Đó là một cái cao thủ!"

Vũ Tùng nhẹ giọng nói: "Nếu ban nầy chúng ta không cẩn thận, rất có thể sẽ lộ ra chân tướng."

Cao thủ

Cao Dư nghe Vũ Tùng giải thích, lập tức đã minh bạch kia khôì ngô nhân thân phận.

Tám cánh tay Ma Quân Mã Thiên Quân, chính là hắn. . . Chi là, bọn họ trẻ như vậy ra đi, chẳng lẽ là muốn đi bình định phản loạn

Nhìn qua không giống!

Cao Dư đảo tròn mắt một vòng, nhẹ giọng nói: "Nhị ca, chúng ta theo sau."

"Có chút nguy hiểm a."

"Hắc hắc, càng nguy hiểm, cũng càng an toàn.

Những người này lúc này ra đi, chắc hẳn nhất định là có xảy ra chuyện lớn, chúng ta theo ở phía sau, cẩn thận chút, nghĩ đến không có việc gì."

Vũ Tùng đối với Cao Dư thập phần tín nhiệm, nghe hẳn nói như vậy, cũng liền không dài dòng nữa.

Hai người từ ngõ nhỏ bên trong ra đi, liền xa xa treo ở Chu Bưu cùng người khác sau lưng, ra nhân xinh đẹp phường sau đó, dọc theo sau đó thành phố đường phố một đường hướng bắc.

Sau đó thành phố đường phố, vẫn tính yên ổn.

Hỏa điểm phần lớn đánh trúng tại Hàng Châu phía Đông cùng phía bắc, thêm Thượng Quan phủ xuất động binh mã bình định, cho nên kia loạn cục chưa lan tràn đến bên này. Nhưng dù cho như thế, như cũ có thể cảm nhận được thành Hàng Châu xao động. Khắp nơi đều là ánh lửa, tiếng la giết liên tục. Cao Dư cùng Vũ Tùng đi theo Chu Bưu, rất nhanh là đến Tiền Đường cửa đường phố. . . Nơi này, thế cục rõ ràng hỗn loạn rất nhiều, trên đường chính quân lính bồn tẩu, mỗi một người đều hiển lộ ra bối rối biểu tình, vội vàng tự đại đường đi qua.

Bên đường, té mười mấy bộ thi thể, xem bộ dáng giống như là người bình thường, quần áo khác nhau.

Chỗ giống nhau duy nhất, chính là bọn hắn trên đầu đều quấn màu đỏ khăn trùm đầu. . . Cao Dư thấy sững sờ, đi lên trước từ hai cổ thi thể bên trên lấy xuống hai đầu khăn đỏ, đưa cho Vũ Tùng một cái, sau đó bản thân cũng cầm một cái, đặt ở bên hông dựng bạc trong.

"Làm chi "

"Cầm . . Một ngày tình huống không ổn, liền dùng khăn đỏ khóa đầu.

Đây tuyệt không phải là bình thường hỗn loạn, là có người trong bóng tối bày ra. . . Ta phỏng chừng, Minh Giáo khởi sự, rất có thể ngay tại tối nay."

"Cái gì "

Vũ Tùng nghe cả kinh, đang muốn mở miệng hỏi thăm, lại chợt nghe đến phía bắc Bắc quan cửa phượng, trong lúc bất chợt ánh lửa ngút trời, tiếng la giết mãnh liệt.

"Phần ta Tàn Khu, nóng bức Thánh Hóa.

Sống có gì vui, chết có gì khổ.

Trừ ác là thiện, vãng Quang Minh cổ. . . Minh Tôn tương lâm á!"

Tiếng hát, xa xa truyền tới, khiến Cao Dư sắc mặt không khỏi phải biến đổi.

Theo sát, tiếng la giết càng ngày càng vang lên, quân lính cũng theo đó chạy tứ phía.

"Minh Tôn tương lâm, cứu thế người nổi khổ, có dũng khí có người phản kháng, giết tất bất luận tội, giết tất bất luận tội!"

Từng tiếng kêu lên, hội tụ thành một cái vang vọng âm thanh, vang vọng tại Hàng Châu bầu trời. Thanh âm kia càng ngày càng vang lên, từng cái một Minh Giáo tín đồ, đầu khóa khăn đỏ, từ từng đầu Hạng mạch trong, trong bóng tối lao ra, tay cầm binh khí phát ra kêu gào.

Mà những cái kia bồn tẩu tại đầu đường quân lính, tất nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Rất nhiều người thậm chí đều không thể biết rõ tình trạng, liền bị những cái kia lao ra Minh Giáo tín đồ chen nhau lên, chém tới trong vùng máu.

Mã Thiên Quân ở trên ngựa thấy vậy, quát to một tiếng không tốt.

Hắn phóng ngựa tiến đến, trong tay Kim Bối Đại Dao quăng lên, một đao liền đánh bay một cái cái tín đồ, rồi sau đó la lớn: "Đi Tiền Đường cửa, đi Tiền Đường cửa đi ra ngoài. . . Quân phản loạn vào thành!"

Lập tức Chu Bưu lại có chút ngăn ra, mắt thấy xảy ra bất ngờ biến cố, trong lúc nhất thời tay chân luống cuống.

Cũng may, Mã Thiên Quân phản ứng kịp thời, xông lên ngăn cản những Minh Giáo đó tín đồ.

Mà Chu Bưu hộ vệ bên người, cũng chen nhau lên, quơ múa đao thương, đem Minh Giáo tín đồ giết liên tiếp lui về phía sau. Dù sao cũng là Tô Hàng nên phải phụng mệnh cục tình như thế, không phải là những cái kia dân chúng bình thường có thể so sánh. Con phiến khắc thời gian, Tiền Đường cửa trên đường chính liền thấy ngã khắp nơi, máu chảy thành sông.

Bất quá, bọn hộ vệ tuy rằng dũng mãnh, có thể những tín đồ kia lại không sợ hãi chút nào, phảng phất như bị điên xông lên.

"Đây là cuồng tín Đồ!"

Mã Thiên Quân cũng không khỏi cả kinh, quay đầu ngựa hô: "Tam Lang, đi Tiễn Đường cửa, chúng ta đi Tiễn Đường cửa."

Vốn là, bọn họ là dự định từ Bắc quan cửa ra khỏi thành.

Có thể bây giờ nhìn lại, Bắc quan cửa đã thất thủ, sẽ đi qua không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào lưới.

Chu Bưu cũng kịp phản ứng, lập tức quay đầu ngựa, hướng về phía Tiễn Đường cửa phương chạy đi.

"Cửu ca, làm sao bây giờ "

Vũ Tùng thấy vậy, nhíu mày lại hỏi.

Cao Dư tắt ánh mắt ngưng tụ, đem Đại Thanh phi đưa cho Vũ Tùng nói: "Nhị ca, theo hấn ra khỏi thành."

"Vậy còn ngươi "

"Ta từ có biện pháp, không cần phải lo lắng."

Cao Dư vừa nói chuyện, từ dụng bạc bên trong lấy ra khăn trùm đầu, quần ở rồi trên đầu.

Vũ Tùng thấy vậy, liền hiểu Cao Dư ý tứ, cũng không khách khí, nhảy lên Đại Thanh phi, liền đi theo những hộ vệ kia hướng về phía Tiễn Đường cửa đi.

Mà Cao Dư tắt nhân cơ hội quẹo vào bên đường một cái hẻm nhỏ, chạy thẳng tới Lục Trúc hạng. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Quyết định (2)

Toàn bộ Hàng Châu, đã lọt vào một phiên biến lửa.

Trong ánh lửa, đầu đội khăn đỏ Minh Giáo tín đồ từ bốn phương tám hướng đi ra, cầm trong tay đơn sơ binh khí, cùng quan quân giết thành một đoàn.

Toàn bộ thành Hàng Châu, quan quân bắt quá 2000.

Nếu tại ngày trước, mấy con số này đã đầy đủ.

Tính cả sai dịch cùng binh bộ, nói ít cũng có năm ba ngàn nhóm người nhiều. Hơn nữa gần đến huyện thành khoảng cách cũng không tính là xa, viện binh có thể tại trong một ngày đến. . . Nhưng là bây giờ, tình huống lại phát sinh biến hóa. Lại không nói kia binh bộ bên trong có bao nhiêu Minh Giáo tín đồ, ngay cả quân lính trong, cũng không thiếu người trong Minh giáo. Hơn nữa rắn mất đầu, khiến cho thế cục nát thành hỗn loạn.

Hoàn toàn không biết nên làm sao ứng chiến quân lính, cơ hồ là tự mình chiến đấu.

Mà Minh Giáo, chính là sớm có chuẩn bị.

Thang Phùng Sĩ an bài phi thường hoàn thiện, cơ hồ cân nhắc đến mỗi cái phương diện.

Tôn Tử binh pháp lý thuyết, nhiều tính toán người thắng ít tính toán người không khỏi, chớ đừng nói chỉ là hoàn toàn không có chuẩn bị Hàng Châu quân lính. . .

Lục Trúc hạng, là hôm qua Cao Dư đưa đi Hoàng Ái sau đó, đã nghĩ xong chỗ ẩn thân.

Nơi này rất tĩnh lặng, thêm nữa đã sớm bỏ hoang, sẽ không có người nào xuất hiện.

Hắn chỉ cần tại Lục Trúc hạng tránh thoát tối nay phong ba, đến ngày mai cũng liền an toàn. . . Hấn quen việc dễ làm xuyên qua hẻm nhỏ, rất nhanh thì đi tới Hạc Lâm trước cung. Đang chuẩn bị tiếp tục đi, phía trước lại đột nhiên xuất hiện cây đuốc ánh sáng, có một đám người đâm đầu đi tới.

Cao Dư sợ hết hồn, vội vàng trốn vào chỗ tối.

Hắn ngừng thở, hơ lửa Quang nơi nhìn ra xa, liền thấy một cái đầu khóa khăn đỏ, Lão Quân trang phục người đang 4 5 cái quân sĩ dưới sự bảo vệ, vội vã đi tới.

Thang Phùng Sĩ!

Cao Dư nháy mắt liền nhận ra cái kia Lão Quân bộ dáng người, chính là Thang Phùng Sĩ.

Hắn vốn không muốn vào lúc này cùng Thang Phùng Sĩ tiếp xúc, nhưng khi nhìn đến Thang Phùng Sĩ người bên cạnh không nhiều, lại đảo tròn mắt một vòng.

"Canh tiến sĩ!"

Hắn từ trong bóng tối đi ra, lớn tiếng kêu lên.

Thang Phùng Sĩ tất dừng bước lại, nghiêm nghị quát hỏi: "Người nào "

"Ta, Vi Cao a."

Cao Dư vừa nói, dưới chân cũng theo đó tăng thêm tốc độ, hướng phía Thang Phùng Sĩ chạy tới.

Vi chín

Thang Phùng Sĩ sửng sò, chợt liền buông lỏng rồi cảnh giác.

Hắn tuy đối với Cao Dư mang trong lòng sát niệm, nhưng mà ở trước mắt, hắn cũng không muốn giết chết Cao Dư.

Đối với hắn mà nói, Cao Dư còn có giá trị lợi dụng. . . Chờ hắn có liên lạc Hội Hộ Minh Giáo sau đó, lại giết rồi cũng không muộn.

Cho nên, Thang Phùng Sĩ không phòng bị chút nào, liền cất bước tiến lên nghênh tiếp.

Hắn cười hỏi: "Cửu ca, người sao lại ở chỗ này thế nào chỉ một mình người "

"Ta cùng Nhị ca, thất lạc. . ."

Cao Dư chạy như bay, khoảng cách Thang Phùng Sĩ càng ngày càng gần.

Không biết tại sao, nhìn đến cách hắn càng ngày càng gần Cao Dư, Thang Phùng Sĩ trong lòng đột nhiên sinh ra một loại không tên rung động.

Hắn sắc mặt hơi đổi một chút, lui về phía sau.

"Cửu ca, người. . ."

Thang Phùng Sĩ lời còn chưa dứt, lại thấy Cao Dư trong tay đột nhiên xuất hiện một cái ống trúc, một cái tay khác tất cầm một cái hộp quẹt, đốt lên trên ống trúc giấy dẫn, liền vùng tay ném ra. Kia ống trúc tốc độ phi hành rất nhanh, giấy dẫn thiêu đốt tốc độ càng là kinh người.

"Oanh Thiên lôi, mau tránh ra."

Thang Phùng Sĩ kích linh linh rung mình một cái, liền tung người nhảy vào một bên trong cổng ngầm.

Cùng lúc đó, Oanh Thiên lôi cũng trên không trung nổ tung. . .

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, một quả cầu lửa ở giữa không trung xuất hiện.

Lấp vào tại Oanh Thiên lôi bên trong đỉnh sắt gào thét khắp nơi bay vút, đem mấy cái đi theo ở Thang Phùng Sĩ khoảng, chưa kịp phản ứng hộ vệ, trong nháy mắt nổ máu thịt be bét, ngã xuống trong vũng máu. Mà Cao Dư, tại ném ra Oanh Thiên lôi sau đó, liền nằm trên đất. Đợi nổ mạnh đi qua, hắn mới chậm rãi từ dưới đất bò dậy, xem trên mặt đất máu thịt be bét thi thể, khoe miệng hơi thấy một cái, phác họa ra một vệt lạnh lạnh đường cong.

Mà bên kia, Thang Phùng Sĩ cũng từ trong cổng bò ra ngoài.

Trong tay hắn nắm chặt một thanh kiếm báu, rồi bù, chặt vật cực kỳ.

"Người. . ."

Thang Phùng Sĩ bảo kiếm trong tay nhắm vào Cao Dư, lớn tiếng nói: "Người là một trong sạch."

"Đã đoán đúng!"

Không trung, còn tràn ngập khói lửa, cũng tản ra nồng đậm mùi khói thuốc súng nói.

Về hàn quang chớp động, từ trong khói súng bắn ra. Đây hàn quang, nhanh như thiểm điện, nhưng lại xuất hiện quý dị phi thường, thật giống như đến từ Cửu U trong địa ngục Truy Hồn thiếp. Thang Phùng Sĩ vội vàng giơ kiếm muốn ngăn cản, có thể kia phi đao lại về ra trên không trung một cái Dodge quý đường vòng cung, phốc một tiếng, chính giữa Thang Phùng Sĩ mi tâm. Thang Phùng Sĩ bảo kiếm mới giơ lên một nửa, coi như bang một tiếng dừng ở chỗ.

Hắn tròn to hai mắt, nhìn đến Cao Dư, trong mắt lộ ra khó tin biểu tình.

Mà Cao Dư tắt nhìn hắn một cái, khẽ mỉm cười, liền xoay người biến mất ở trong bóng tối. . .

Bịch!

Sau lưng truyền tới một thanh âm vang lên, là Thang Phùng Sĩ thi thể trực đỉnh đỉnh, ngã trên đất.

Hồ!

Cao Dư không dám dừng lại, chạy như bay hướng về phía Lục Trúc hạng.

Giết Thang Phùng Sĩ, là hắn ý muốn nhất thời. . . Không vì cái gì khác, chỉ vì tại hắn cùng Thang Phùng Sĩ tiếp xúc qua trình trong, cảm thấy không tên uy hiếp. Thang Phùng Sĩ, thật giống như một cái sắp thành rồi tinh Độc Xà, hơn nữa đối với Cao Dư còn có ác niệm.

Tâm tư khác kín đáo, mưu kế hơn người, chẳng những tinh thông thuật dịch dung, còn có thể chế tạo hỏa khí.

Cao Dư thậm chí cảm thấy, nếu để cho Thang Phùng Sĩ sống sót, sớm muộn cũng sẽ thành uy hiếp. Chớ đừng nói chi là, có cái tên này tại, ắt sẽ cho triều đình tạo thành rất lớn sát thương. Hắn hỏa khí, uy lực lớn qua triều đình chế tạo hỏa khí, nếu như để mặc cho hắn sống sót. . .

Cho nên, Cao Dư khi nhìn đến Thang Phùng Sĩ trong tích tắc, đã động sát tâm.

Cái tên này sống sót, bất kể đối với hắn, hay là đối với triều đình, cũng sẽ là một cái uy hiếp thật lớn. Tuy rằng còn không rõ ràng lắm Thang Phùng Sĩ tại Minh giáo đến tốt cùng là như thế một loại địa vị, chính là từ Phương Tịch, Phương Thất Phật bổ nhiệm hắn đến chủ trì Hàng Châu đại cuộc, và hắn ở nơi này trận hỗn loạn trong triển hiện ra năng lực, Cao Dư đều cảm thấy, giết Thang Phùng Sĩ mới là lựa chọn tốt nhất.

Về phần hắn sau khi chết, sẽ cho Minh Giáo mang đến như thế đã kích

Cao Dư cũng không thêm để ý, cũng chưa hề nghĩ tới.

Hắn chỉ biết là, giết Thang Phùng Sĩ sau đó, hắn sẽ càng thêm an toàn. . .

Hàng Châu, đã hoàn toàn mất đi khống chế.

Binh Mã Đô Giam lương có thể tin suất bộ liều chết chống đỡ, làm sao quân phản loạn càng ngày càng nhiều, mà quan quân đã sớm sụp đổ. . .

Đại thế đã qua!

Lương có thể tin cũng biết, dựa vào hắn khó mà vẫn hồi cục diện.

Tại bất đắc dĩ, hắn không thể làm gì khác hơn là mang theo mấy chục tên tàn Binh bại Tướng từ lộ ra kim môn chạy trốn.

Kèm theo lương có thể tin chạy trốn, Hàng Châu quân lính lại cũng vô lực tiếp tục chống cự. Tri Phủ Triệu Đình từ đầu tới cuối đều chưa từng xuất hiện, hoặc là chết, hoặc là chạy; Hàng Châu Thông Phán Chu Bưu cũng không thấy bóng dáng, nghe nói đã từ Tiền Đường cửa chạy trốn.

Nói cách khác, Hàng Châu hai đại cự đầu đều đã chạy, ở lại giữ ở trong thành phố quân lính, nơi nào còn có tâm tình tái chiến

Kết quả là, Minh Giáo quân phản loạn đến mức, quan quân rồi rít ngưng chống cự.

Khắp nơi đều là đầu đội khăn đỏ, tay nâng cây đuốc Minh Giáo tín đồ, bọn họ bôn tẩu khắp nơi, la lên, cuồng tiếu, đắc ý không thôi.

Rất nhiều Minh Giáo tín đồ, vốn là du côn nhàn hán.

Mà nay bọn họ rốt cuộc thế, đương nhiên sẽ không dừng tay như vậy. Trước kia đắc tội bọn họ người, tựu là bọn họ trả thù đối tượng. Từng ngọn dân cư bị đụng ra, đã giết đỏ cả mắt rồi Minh Giáo các quân phản loạn xông vào trong đó, cướp đốt giết hiếp không ngừng.

Mà lúc này, Cao Dư tắt đứng ở Lục Trúc hạng kia nhà trên nóc nhà, nhìn ra xa thành Hàng Châu.

Ánh lửa, chiếu sáng Hàng Châu bầu trời đêm, lộ ra một luồng nồng đậm mùi máu tanh. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Hay nói (hôm nay con một canh)

Phá thành sau đó, mặc dù Binh cướp bóc, cơ hồ là các triều đại đều sẽ xuất hiện sự tình.

Minh Giáo cũng không ngoại lệ, nếu không như thế, thì lại làm sao khích lệ những du côn đó vô lại ý chí chiến đấu bất quá cũng may, tập cướp thời gian không tính quá lâu. Khi tờ mờ sáng đạo thứ nhất Thự Quang lúc xuất hiện, nhiều đội lực sĩ rồi rít đi lên Hàng Châu đầu đường.

Cái gọi là lực sĩ, thật ra thì chính là Minh Giáo trong bóng tối huấn luyện ra tính nhuệ.

Những người này, đồng loạt khỏi giáp, đầu khóa khăn đỏ, vượt đao nắm súng, khí thế hùng hổ.

Mà lúc trước những cái kia cướp bóc các tín đồ, cũng đều biết, những thứ này lực sĩ xuất hiện, giống như là chè chén say sưa kết thúc, rồi rít dừng tay.

Đương nhiên, cũng có kia không tin Tà.

Nhưng kết quả sao. . .

Sau đó thành phố đường phố, Hạc Lâm Cung.

Phurong Thất Phật sắc mặt âm trầm, chậm rãi từ Thang Phùng Sĩ bên cạnh thi thể đứng lên.

Xung quanh, vẫn lưu lại hỏa khí nổ mạnh vết tích. Kia mấy cỗ bị nổ máu thịt be bét thi thể, tại nắng sớm trong, lộ ra cực kỳ vắng lặng.

Mà Thang Phùng Sĩ con lẳng lẳng nằm trên đất, trên trán một cái hình thù kỳ lạ phi đao, con mắt trợn tròn.

Phurong Thất Phật thân thủ ngọn phi đao rút ra, ở trong tay đem làm.

"Đồng nam chi địa, ai am hiểu nhất ám khí "

Hắn trầm giọng hỏi thăm, trong giọng nói nghe không có bất kỳ tình cảm.

Người bên cạnh, trở mắt nhìn nhau, không biết nên trả lời thế nào.

Ngược lại một cái đạo trang thanh niên đi tới trước, nhẹ giọng nói: "Nếu nói là ám khí, hai Chiết đường đệ nhất cao thủ, chính là Mã Thiên Quân."

"Cái kia tám cánh tay Ma Quân sao "

Phurong Thất Phật cười lạnh một tiếng nói: "Đáng tiếc, hắn đêm qua đã chết trong tay ta."

"Đó thì không rõ lắm. . . Phải nói cao thủ ám khí, hai Chiết đường có không ít người. Tựa lấy Hàng Châu mà nói, ít nhất cũng có sáu bảy có thể gọi nổi danh kêu gào. Chính là, tình thông ám khí, còn có thể sử dụng hỏa khí người, thấp hèn lại không nghĩ ra người đến."

Phurong Thất Phật trong mắt, thoáng qua một vệt lệ sắc.

"Đưa cho ta đem những người đó tìm ra, nghiêm hình tra hỏi."

"Tuân lệnh."

Có tùy tùng lớn tiếng đáp lại, liền nghiêng đầu vội vã rời đi.

"Tôn giả, ta ngược lại có chút ý tưởng."

"Hay nói người nói."

Đạo trang thanh niên nói: "Tôn giả còn nhớ, ta hai vị kia sư huynh sao "

"Ừ"

"Lúc trước canh tôn sư từng chim bồ câu truyền tin, nói hại chết hai ta vị sư huynh người, rất có thể là Trương Hoài Thanh."

"Không có khả năng!"

Phương Thất Phật lập tức khoát tay nói: "Được Thánh Công đại thủ ấn, kia Trương Hoài Thanh cho dù có Thông Thiên khả năng, cũng đừng hòng sống xuống.

Lúc đó lão Thang truyền tin thì, ta liền mừng qua hẳn là suy nghĩ lung tung."

"Thấp hèn cũng cho là như thế, kia Trương Hoài Thanh trước tiên bị sư phụ ta bảy Độc Kiếm gây thương tích, lại trúng Thánh Công đại thủ ấn, hết không còn sống lý lẽ. . . Chính là Tôn giả chớ quên, Trương Hoài Thanh chính là long hổ sơn đệ tử, nói không chừng sẽ có bí pháp gì.

Hơn nữa, người đều nói hẳn là long hổ sơn phản đồ, chính là lấy Trương Thiên sư khả năng, vậy mà phóng túng hẳn hai mươi năm Tiêu Dao "

"Người muốn nói cái gì "

Phương Thất Phật nghiêng đầu, nhìn về phía hay nói.

Đạo trang thanh niên nói: "Ta nghe nói, Trương Hoài Thanh là gương ra Thiên sư thúc phụ, thân thúc phụ.

Được rồi, cho dù hẳn phản bội long hổ sơn, cũng là một khoản không viết ra được hai cái gương ra chữ. Nghe tiếng đã lâu Trương Thiên sư có năng lực quỷ thần cũng không lường được, nếu thật muốn tìm được Trương Hoài Thanh, nghĩ đến cũng không phải việc khó. Có thể Tôn giả cũng nhìn thấy, hai mươi năm qua, hẳn chậm chạp không có động tác."

"Người là nói. . ."

Phương Thất Phật sắc mặt siết chặt, lộ ra vẻ ngưng trọng.

Thanh niên nói: "Không không khả năng a!"

"Ân!"

Phương Thất Phật suy nghĩ một chút, nói: "Người nói cũng có đạo lý.

Bất quá, long hổ sơn thế lớn, nó dưới quyền 3000 Đạo Binh, được xưng đao thương bất nhập, có quỷ thần khả năng. Chúng ta bây giờ đại sự chưa thành, tốt nhất không nên tùy tiện đi treu chọc đối phương. Người lập tức phái người đi báo cho biết lục hành, để cho hẳn đến điều tra chuyện này."

"Tuân lệnh!"

Hay nói nói xong, liền khom người lui ra.

Phương Thất Phật tắt mặt lộ vẻ vẻ bi thương, nhìn đến đã không có khí tức Thang Phùng Sĩ, trong lúc bất chợt chảy xuống hai giọt nước mắt.

"Lão Thang a lão Thang, người ta tên là chính và phụ, thật là bạn thân.

Mười năm tương giao, bởi vì có người tương trợ, Minh Giáo mới có thể tại Hàng Châu tăng cường. Hôm nay đại sự sắp thành, nhưng người. . . Bất quá người yên tâm, chỉ cần bị ta biết là ai gây nên, cho dù là Thiên Hoàng lão tử, ta Phương Thất Phật cũng nhất định sẽ báo thù cho người."

Nói xong, hẳn cỡi xuống trên thân áo choàng, đắp lên Thang Phùng Sĩ trên thi thể.

"Lão Thang khi còn sống, thích nhất tại Phụng Hoàng trên núi xem biển. Đêm hẳn chôn tại Phụng Hoàng trên đỉnh ngọn núi, từ nay về sau, có thể nhìn hết Tiền sông triều cảnh đẹp. Nhớ, muốn rạng rỡ an táng, cắt không thể qua loa lấy lệ."

Các tùy tùng cùng kêu lên tuân mệnh, có hai cái lực sĩ mang theo vài người, tiến đến là Thang Phùng Sĩ nhặt xác.

Phương Thất Phật tắt nhìn khắp bốn phía, hồi lâu, hẳn thở dài, liền xoay người muốn đi. Nhưng vào lúc này, từ bên kia đi tới một đám người, cầm đầu chính là Trầm Cương. Mà tại Trầm Cương bên cạnh, tất đi theo một người thanh niên, nhìn qua rất là tuấn tú.

"Thấp hèn tham kiến Tôn giả."

Trầm Cương nhìn thấy Phương Thất Phật, bước nhanh đi tới trước.

"Là Đại Lang a, này là từ nơi nào đến "

"Ban này thấp hèn tuần tra lộ ra Kim ao Lục Trúc hạng thời điểm, tìm được Vi Cao công tử."

"A "

Phương Thất Phật nghe sững sờ, ánh mắt chột rơi vào Trầm Cương bên cạnh thanh niên trên thân.

Người này, nhìn qua tẻ bĩ nộn nhục, căn bản không như một người tập võ. Đây cũng là Phương Thất Phật nhìn thấy Cao Dư thì, người thứ nhất cảm thụ.

Cao Dư tắt sắc mặt tái nhợt, nhìn qua là bị không ít kinh sợ.

Bất quá, hần như cũ lộ ra đúng mực sắc, chấp tay nói: "Hội Hột Minh Giáo đệ tử Vi Cao, gặp qua Tôn giả."

"Người, chính là Vi chín "

Phương Thất Phật trên dưới quan sát Cao Dư, lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Đối với cái này Thang Phùng Sĩ nhiều lần ở trong thư đề cập đến Vi Cao Vi chín Lang, Phương Thất Phật cũng là đầy lòng hiếu kỳ. Hần biết rõ Thang Phùng Sĩ dự định, cũng biết Vi Cao đến Hàng Châu mục đích. Đối với Thang Phùng Sĩ ý tưởng, Phương Thất Phật từ chối cho ý kiến. Bởi vì hắn thấy, Hội Hột Minh Giáo tuy rằng thế lớn, có thể Hội Hột cùng Đại Tổng, lại không nói bên trong cách một cái Tây Hạ, coi như không có Tây Hạ, khoảng cách Giang Nam cũng có trăm lẻ tám ngàn dặm. Đối với hắn mà nói, Hội Hột Minh Giáo tác dụng cũng không lớn.

Dĩ nhiên, Hội Hột cùng Tây Hạ giao hảo, mà Tây Hạ cùng Đại Tổng trong lúc đó. . .

Nếu thật là năng lực thông qua Hội Hột Minh Giáo kèm chế Đại Tổng Tây Quân, đối với Giang Nam Minh Giáo mà nói, cũng là một chuyện tốt tình.

Cho nên, Phương Thất Phật tại trong thái độ, vẫn là biểu hiện ra có lòng tốt.

"Ta nhiều lần nghe lão Thang nói đến Cửu ca, chỉ tiếc trời xui đất khiến, đến hôm nay mới gặp mặt."

"Ta cũng thường thường nghe canh tiền sĩ nói đến Tôn giả, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền."

Cao Dư vừa nói chuyện, ánh mắt liền rơi vào Thang Phùng Sĩ trên thi thể.

"Canh tiền sĩ "

Hắn vốn là sững sờ, chột lộ ra vẻ kinh hãi.

"Tôn giả, canh tiền sĩ hắn. . ."

"Đêm qua, lão Thang bị gian nhân làm hại."

Phương Thất Phật tắt trong bóng tối, len lén quan sát Cao Dư.

Hắn đột nhiên hỏi "Cửu ca, ta nghe lão Thang nói, bên cạnh người còn có một cái cao thủ, tại sao không gặp hắn bóng dáng "

Nghe được Phương Thất Phật câu hỏi, Cao Dư phục hồi tinh thần lại, lộ ra nụ cười khổ sở.

"Hôm qua ban ngày, quân lính phát hiện ta cùng Nhị ca hành tung.

May mắn ta phản ứng nhanh chóng, cùng Nhị ca trốn vào Ngô Sơn. . . Lúc nửa đêm, ta cùng Nhị ca thấy trong thành Hàng Châu bốc cháy, mơ hồ cảm thấy có biến cân nhắc, vì vậy xuống núi đến hỏi dò. Không nghĩ xuất hiện ở nhân ái phùng thì, gặp phải quân lính vây công. . . Nhị ca che chở ta rời khỏi, trong loạn quân, ta cùng hắn mất đi liên lạc, đến bây giờ cũng không biết, hắn đi nơi nào.

Ta xem tình thế đại loạn, liền trốn vào Lục Trúc hạng.

Từ trước ta ngụ ở bên kia, sau đó quan địa phương bắt nhận lấy ta thời điểm, theo ta đến canh tiền sĩ chạy trốn. . . Ta chỉ muốn, kia Lục Trúc hạng vị trí hẻo lánh, không có khả năng lắm có người đi vào, sẽ tương đối an toàn. Cứ như vậy, thẳng đến trời sáng gặp phải Trầm đại lang."

Phương Thất Phật ánh mắt chột lóe, nhìn về phía Trầm Cương.

Trầm Cương hướng hắn gật đầu một cái, biểu thị hắn đúng là tại Lục Trúc hạng tìm được Cao Dư.

"Thật là khổ Cửu ca. . . Bất quá, bây giờ đã không sao!"

Mình Tôn tương lâm, Hàng Châu rất nhanh sẽ biết bình tĩnh lại, Cửu ca không cần lo lắng sợ hãi. Ta sẽ phái người tìm kiếm người đồng bạn kia, tin tưởng chỉ cần hắn sống sót, rất nhanh thì có thể tìm được. Cửu ca cũng cực khổ một đêm, Đại Lang mang Cửu ca trước tiên tìm địa phương nghỉ ngơi.

Chờ ta xử lý xong bên này sự tình, sẽ cùng Cửu ca an ủi."

"Hừm, cũng tốt!"

Cao Dư tựa hồ là thật mệt mỏi, cũng không cự tuyệt, hướng về phía Phương Thất Phật nói tiếng cảm ơn, liền đi theo Trầm Cương vội vã rời đi.

Đội Cao Dư cùng Trầm vừa sau khi rời khỏi, Phương Thất Phật nhìn đến bóng lưng hắn, lại lọt vào trầm tư.

Cao Dư giải thích, hắn không thể nói có tin hay không.

Bởi vì từ đầu tới cuối, hắn không có cùng Cao Dư tiếp xúc qua, đối với Cao Dư hiểu rõ, càng nhiều là tới từ ở Thang Phùng Sĩ thư.

"Hay nói."

"Có mặt."

"Người thấy thế nào "

"Kia Vì chín "

"Đang phải."

Hay nói nghe, suy nghĩ một chút nói: "Thì cũng chẳng có gì cái nhìn, là người bình thường.

Phải nói có cái gì một cách lạ kỳ phương nha, ta ngược lại thật ra không có cảm giác. . . Chỉ có điều, không biết tại sao, ta luôn cảm thấy hắn khá quen."

"Nhìn quen mắt "

"Giống như đã từng quen biết, nhưng lại chưa từng thấy qua.

Ừ, ta có thể xác định, trước đó, ta chưa thấy qua người này, nhưng không biết tại sao, cảm giác hắn có chút quen thuộc."

Converter by ๑๗๑Hảo๑๗ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Thần tiên Thảo (1)

Hay nói, hay nói, hay nói!

Cao Dư lúc này, khoái hoạt thật giống như muốn bay lên một dạng.

Khi nhìn đến hay nói đầu tiên nhìn, hắn liền nhận ra đối phương, thù đạo nhân tứ đại đệ tử trong, hôm nay duy nhất một người. . .

Bất quá, hắn che giấu rất tốt, từ đầu tới cuối cũng không có toát ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì.

Thăng đến Trầm Cương đem hắn đưa đến Tiền Đường bên cạnh cửa một khu nhà trong trạch viện, hắn đi vào phòng, sau khi đóng cửa lại, mới hưng phấn nắm chặt quả đấm.

Hay nói đến rồi!

Cao Dư cơ thể, hơi run rẩy đến, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

Trước hắn còn đang suy nghĩ, phải làm sao báo cừu.

Thù đạo nhân mà nay thân ở Việt Châu, chính chủ giữ Việt Châu Minh Giáo khỏi sự, trong thời gian ngắn không có khả năng xuất hiện.

Mà hần, cũng không khả năng chạy đi Việt Châu tìm thù đạo nhân, đó chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới. Nhưng bây giờ hay nói đến rồi. . . Chi cần giết người này, thù đạo nhân tử đại đệ tử giống như là toàn quân bị diệt. Cao Dư biết rõ, thù đạo nhân đối với hần đây bốn người đệ tử vô cùng coi trọng, nhất là hay nói, có thể nói hết thù đạo nhân y bát, nếu như chết rồi, thù đạo nhân còn có thể ổn định sao

Chi cần hần không vững vàng, cao như vậy ta cơ hội, cũng đã tới rồi!

+

Trạch viện, vốn là Tiền Đường huyện nha chỗ này.

Mà nay Tiền Đường huyện đã mang theo gia quyến chạy trốn Hàng Châu, cho nên huyện nha cũng liền khoảng không xuống.

Phương Thất Phật mạng rom cỏ trận Quân Doanh Tiết Đẩu Nam tạm thủ lĩnh Hàng Châu trị an, đem Cao Dư an bài ở bên này, cũng là vì phương tiện theo dõi.

Mà Tiết Đẩu Nam lúc này, đang bề bộn với xử lý Hàng Châu trị an công việc.

Một đêm cướp sạch đã kết thúc, chính là vẫn có một ít gia hỏa không biết sống chết, muốn nhân cơ hội đục nước béo cò.

Hàng Châu, nhìn bề ngoài cũng trải qua bình tĩnh lại, nhưng trên thực tế, như cũ nằm ở hỗn loạn bên trong. Thành Hàng Châu lớn như vậy, chỉ có dựa vào Minh Giáo 3000 lực sĩ duy trì, lực có chưa đến. Cho nên, Phương Thất Phật bắt đầu sử dụng Tiết Đẩu Nam đến ổn định cục diện, một mặt Tiết Đẩu Nam là Hàng Châu người, mạng giao thiệp khá rộng; mặt khác, hần cũng là Minh Giáo tại Hàng Châu, đứng sau Thang Phùng Sĩ tồn tại.

Nếu như Thang Phùng Sĩ còn sống, thế thì Phương Thất Phật liền biết ủy nhiệm Thang Phùng Sĩ đến bình định Hàng Châu.

Nhưng bây giờ Thang Phùng Sĩ chết. . . Tiết Đẩu Nam tuy nói tư cách và sự từng trải cùng địa vị đầy đủ, nhưng về năng lực, quả thật kém Thang Phùng Sĩ không chỉ một bậc. Chỉ nhìn hần lĩnh mệnh sau đó, căn bản không có rồi rành tọa trấn huyện nha, mà là mang người khắp nơi tuần tra, liền có thể nhìn ra đầu mối. Tiết Đẩu Nam có lẽ là một cái tướng tài, nhưng tuyệt đối không phải soái tài, bình định Hàng Châu, xác thực gánh nặng đường xa.

Cao Dư vào ở rồi huyện nha sau đó, cũng không nhìn thấy Tiết Đẩu Nam, mà là trực tiếp bị an bài vào hậu trạch một gian phòng buồng bỏ trong.

"Cửu ca nếu có cần gì, chỉ đề ý khiến người ta báo cho ta biết.

Hôm nay, tốt nhất không phải rời đi nơi này, bên ngoài rối loạn rất, vạn một chuyện gì xảy ra ngoài ý muốn, ta không tốt hướng về phía Tôn giả khai báo."

"Hừm, ta tránh khỏi, đa tạ Trầm đại lang."

"Cửu ca."

"Ừ"

"Có chuyện ta muốn hỏi, người có nhìn thấy được hoàng tam "

"Tam ca, ngày đó không có tùy các người rời khỏi sao "

Trầm Cương đáng chất cười nói: "Đêm trước tình thế khẩn trương, khi ta thì bận bịu phá vòng vây, cho là lão Tam đi theo. . . Có thể không nghĩ, sau đó mới phát hiện lão Tam không thấy bóng dáng, phỏng chừng. . . Haizz, là ta mạo muội, Cửu ca người trước nghĩ ngơi cho khỏe đi."

Nhìn ra được, Trầm Cương đối với Hoàng Ái vẫn là tương đối nhớ mong.

Rốt cuộc hần và Hoàng Ái nhiều năm giao tình, mà nay Hoàng Ái không rõ tung tích, hần đây tâm lý khó tránh khỏi ràng buộc.

Cao Dư đương nhiên sẽ không cùng hần nói thật, cùng Trầm Cương chào hỏi mấy câu sau đó, Trầm Cương liền vội vã rời đi. Địa vị hần không thể so với Tiết Đẩu Nam, nhưng mà tại Hàng Châu du côn nhàn hần trong, uy vọng lại cao hơn Tiết Đẩu Nam. Nếu muốn bình định Hàng Châu, chỉ bằng vào Tiết Đẩu Nam một người khẳng định không có khả năng, còn cần có Trầm Cương phối hợp. Cho nên, hần cũng không khả năng tại trong huyện nha lưu lại quá lâu.

Đội Trầm Cương rời đi, Cao Dư liền ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt trầm tư.

Muốn giết chết hay nói, sợ cũng không quá dễ dàng.

Người này cùng Diệu Nhân ba cái không giống, tâm tư kín đáo, lại không có gì bất lương ham mê, là cái mê vô nghệ.

Thêm nữa hần đi theo Phương Thất Phật, muốn giết hần, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Hoàng Ái từng nói qua, Phương Thất Phật công phu quyền cước cao minh vô cùng; đồng thời Yên Thanh đã từng nhắc nhở qua Cao Dư, đây Phương Thất Phật tính thông một môn đại thủ ấn công phu. Lúc trước Yên Thanh, chính là bị Phương Thất Phật gây thương tích, suýt nữa liền bị mất mạng. . .

Yến Thanh thương thể chưa khỏi bệnh thì, Cao Dư còn chắc chắn, bồng vào nhẩy bén thân thủ cùng xuất thần nhập hóa ám khí, cùng hấn chu toàn.

Nhưng nếu như Yến Thanh thương thể khỏi bệnh, hấn liền hoàn toàn không phải Yến Thanh đối thủ.

Lúc trước, Cao Dư bên cạnh có Vũ Tùng bảo hộ.

Mà nay Vũ Tùng đã rời khỏi, Cao Dư biết rõ, hấn mà nay đã thâm nhập Hồ trong huyết, nhất cử nhất động nhất định phải càng cẩn thận.

Hay nói, hay nói!

Cao Dư ở trong phòng nghỉ ngơi chốc lát, liền đi ra ngoài.

Ngoài nhà, có Minh Giáo lực sĩ thủ vệ.

Nói là thủ vệ, chẳng "Theo dõi" đến càng thêm chính xác.

Trầm Cương lúc trước đã nhắc nhở Cao Dư, cho nên Cao Dư cũng không kỳ quái. Cùng kia lực sĩ gạt đầu một cái, hấn liền tại trong sân nhà tản bộ.

Không thể không nói, tiền này đường huyện ngược lại là một phong nhã người, tại hậu trạch trong đình viện, nuôi rất nhiều hoa cỏ.

Hấn bước từ từ tại trong bụi hoa, thỉnh thoảng dừng lại, thường thức kia đang đang nở rộ đóa hoa, nhìn qua lộ ra phi thường nhân nhã.

Lực sĩ nhìn chằm chằm Cao Dư, mắt cũng không nháy một cái.

Nhưng kèm theo thời gian trôi qua, hấn tính cảnh giác dần dần suy yếu.

Bởi vì hấn nhìn ra được, Cao Dư tựa hồ cũng không cố ý rời khỏi, chỉ là đi lang thang khắp nơi.

Chỉ cần hấn không rời đi tầm mắt, đó cũng không có quan hệ. Cho nên, lực sĩ dần dần cũng liền dần dần buông lỏng xuống. . .

"Ồ "

Cao Dư bước từ từ trong sân nhà, ánh mắt đột nhiên rơi vào góc tường một bó hoa chùm bên trên.

Hấn đi mau hai bước, tại bụi hoa trước dừng bước lại, thần sắc cũng theo đó biến hóa ngưng trọng. Chạm rai ngồi xổm người xuống, hấn hướng về phía kia bụi hoa đưa tay ra. . . Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, một cái màu sắc sắc sỡ, như kia cảm thức hoa đoàn màu sắc giống nhau Độc Xà đột nhiên thoát ra. Đầu rắn, phơi bày hình tam giác hình, Xà Khẩu tất mở ra, lộ ra răng nanh, mạnh mẽ cắn về phía rồi Cao Dư.

Mà Cao Dư lại không chút hoang mang, mắt thấy độc xà kia nhanh cắn phải tay hấn thì, xoay cổ tay một cái, bất liền giữ lại đầu rắn.

Thân rắn, trong nháy mắt quán quanh ở trên cánh tay hấn, dùng sức co rút lại.

Cùng lúc đó, từ kia răng nanh trong phun ra nọc độc, tung ở một bên trong bụi hoa, kia đóa hoa nhất thời toát ra một luồng khói xanh.

Quả nhiên là thần tiên Thảo!

Cao Dư chớp mắt, quanh quán một tia nhân nhạ mùi thơm.

Khỏe miệng của hấn hơi phẩy một cái, từ trong miệng phát ra liên tiếp yếu ớt, thêm quý dị tiếng huyết gió.

Vốn là tại trên tay hấn điên cuồng vùng vẫy Độc Xà, tại tiếng huyết gió trong dần dần an tĩnh lại, thật chặt quán quanh ở Cao Dư trên cánh tay cơ thể, chậm rãi lỏng xuống. . . Mà Cao Dư tất ngồi xổm người xuống, cẩn thận từng li từng tí đem Độc Xà đặt tại dưới đất, buông lỏng tay ra.

Độc Xà nhanh chóng từ trên cánh tay hấn chảy xuống, vòng tại bụi hoa trước, dùng cặp kia âm lãnh mắt rắn, ngưng mắt nhìn Cao Dư.

Một lát sau, nó xoay người liền bơi vào rồi trong bụi hoa, cũng không gấp lại bóng dáng. . .

Cao Dư lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi đứng dậy, xóa đi trên trán mồ hôi lạnh.

Xà, tên bách hoa Xà; phí, tên thần tiên Thảo.

Tại Quang Âm Thiền đưa cho Cao Dư sở trường Cổ Độc kỹ năng bên trong, tự có loại rắn này cùng phí liên quan ghi chép. Nghe vào thật tục khí, nhưng là lại phi thường đáng sợ. Bách hoa Xà cùng thần tiên Thảo là Tương Sinh làm bạn. Nghe nói, đây bách hoa Xà nuốt thần tiên trên cỏ Lộ Châu, độc tính mặc dù mạnh, nhưng cũng không trí mạng. Đáng sợ là, khi bách hoa rắn độc dịch cùng thần tiên Thảo lẫn lộn chung một chỗ thời điểm, sẽ sinh ra một loại kỳ dị khí tức, có thể làm cho người sinh ra ảo giác. . . Ban này, Cao Dư đã chứng minh.

Hấn nắm giữ thuần sủng kỹ năng, lại có sở trường Cổ Độc.

Trước đây, Cao Dư liền nghĩ qua đem hai loại kỹ năng năng lực kết hợp với nhau, bây giờ nhìn lại, loại này kết hợp tựa hồ có vô cùng tác dụng thần kỳ.

Hắn xoay người đi ra vườn hoa, cùng lực sĩ lên tiếng chào, liền đi trở về phòng.

Tựa hồ, có từng tia linh cảm. . . Nhưng nếu muốn thực hiện, còn cần cơ hội, tuyệt không thể quá mức gấp gáp.

Rốt cuộc lần này đối thủ của hắn, đã không phải là Thang Phùng Sĩ những người đó, mà là Phương Thất Phạt! Có thể vì một Lộ tôn giả, Phương Thất Phạt nhất định có chỗ hơn người. Cao Dư cần đối với Phương Thất Phạt tăng thêm giải, sau đó mới hảo tìm cơ hội, tìm hay nói tới đây tay. . .

Converter by ๑๗๓Hào๑๗๓ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Đầu danh trạng (2)

Người thường nói, phá hoại dễ dàng, xây dựng khó.

Hàng Châu tự có Tổng đến nay, trải qua 160 chữ Quang Âm, trong lúc càng trải qua vô số người nỗ lực, mới có được như hôm nay quy mô.

Chính là tại giữa đêm, phồn hoa Hàng Châu, đã biến thành thiên sang bách không.

Minh Giáo làm chủ Hàng Châu sau đó, mặc dù hết sức muốn khôi phục hình dáng cũ, có thể cũng không thuận lợi.

Phá thành đêm, vô số tử thương.

Rất nhiều cửa hàng bị phá hoại, cũng không thiếu thương nhân, cũng chết ở trong hỗn loạn. Những người này ở đây thịnh thế, có thể cũng không trọng yếu, chính là tại loại hỗn loạn này thời khắc, liền cho thấy nó tầm quan trọng. Tỷ như tọa lạc ở phong nhạc cầu bờ Lão Trịnh nhà buôn bán gạo, bề ngoài vừa phải, nhưng lại bao làm rồi trong thành Hàng Châu gần 4 hơn mẽ lương cung ứng. Nhưng mà tại phá thành đêm đó, Lão Trịnh nhà buôn bán gạo bị thiêu hủy, mà mét Hành chương quỹ cũng trong lúc hỗn loạn bị người giết hại. . . Tuy nói buôn bán gạo tồn kho phải để bảo tồn, có thể ai cũng biết, một ngày những cái kia tồn kho hao hết, Hàng Châu ắt phải đem giảm bớt ba đến bốn thành mẽ lương.

Những lương thực này, lại phải từ chỗ nào bổ sung

Phương Thất Phạt cơ hồ muốn tức điên lên, đem thiêu hủy buôn bán gạo mấy cái nhân hán chém giết tại chỗ.

Nhưng, vô sự với bỏ. . .

Trịnh gia buôn bán gạo nguồn hàng hóa, đến từ Giang Nam Tây Lộ.

Mà nay Minh Giáo khởi sự, Giang Nam Tây Lộ ắt sẽ phong tỏa đối với Hàng Châu đường thủy chuyển vận, Wakamu thủ đoạn đặc thù, căn bản là không có cách đem lương thực chở tới. Nếu Lão Trịnh nhà buôn bán gạo tại, nói không chừng còn có trở về chỗ trống, nhưng bây giờ đã không có khả năng.

Cũng may, hai Chiết đường cũng là đất lành.

Tuy nói ít đi Giang Nam Tây Lộ lương thực lối đi, cũng không thể coi là đại sự.

Chi cần hai Chiết cục đường xá thế ổn định lại, Minh Giáo ắt phải hướng về phía Giang Nam hai đường mở rộng, đến lúc đó lương đạo tự nhiên có thể đã thông.

Phương Thất Phạt lập tức sai người truyền tin Phương Tịch, khẩn cầu bổ sung Hàng Châu mẽ lương.

Nhưng đây cũng cần thời gian, tại lương đạo chưa có thể giải quyết lúc trước, Hàng Châu liền không thể tránh khỏi muốn đi đối mặt lương thực giá trị tăng lên tình trạng quần bách.

Trừ lần đó ra, tương tự với loại tình huống này sự tình không ít.

Phương Thất Phạt tại ba ngày trong, thăm hỏi Hàng Châu Thập Tam hành, cuối cùng cũng khiến thế cục được ổn định.

Cùng lúc đó, Tiết Đẩu Nam cũng phải Phương Thất Phật mệnh lệnh, tại trong thành Hàng Châu đại khai sát giới. Phàm là tại Hàng Châu nháo sự du côn nhàn hán, một chờ phát hiện, giết ngay tại chỗ. Ngăn ngừa ba ngày, tựu có hơn trăm tên du côn nhàn hán bị xử tử đầu đường.

Thủ đoạn lời đình, cũng khiến cho Hàng Châu trị an đạt được hóa giải. . .

Cao Dư tại Tiền Đường trong huyện nha, nhàn nhã vượt qua ba ngày.

Trong ba ngày này, hán rất là dễ dàng, mỗi ngày hoặc là tại hậu trạch bên trong ngắm hoa chơi đùa, hoặc là kéo theo dõi hán lực sĩ, ăn thịt uống rượu, nếu đến rồi hứng thú, lại nhào tới mấy cục, cũng làm cho này lực sĩ, đối với Cao Dư hảo cảm không ngừng tăng lên.

Cao Dư Đồ Thuật kỹ càng, khiến những cái kia lực sĩ rất là kính nể.

Mà hán lại không keo kiệt chỉ giáo, đem một vài Đồ Thuật kỹ xảo nói cho đối phương biết, lực sĩ nhóm tự nhiên cao hứng vô cùng.

Tuy rằng mỗi ngày bọn họ vẫn sẽ hướng về phía Phương Thất Phật báo cáo, nhưng mà trong báo cáo dung, lại đã bắt đầu hướng về phía Cao Dư thiên vị. . .

Chính là đến buổi tối, Cao Dư liền biết thổi huyết sáo, triệu hoán cái kia bách hoa Xà tới.

Hán còn đào được một ít thần tiên đệch, bí mật tiến hành điều chế.

Đương nhiên, những thứ này hán chắc là sẽ không để cho bất kỳ biết rõ, tại lực sĩ trong mắt, 'Cửu ca' làm người phong thú, là cái người yêu hoa.

Tại Tống Triều, nam nhân yêu hoa, cực kỳ bình thường.

Rất nhiều người không những yêu hoa, làm vườn, còn có thể đem đoá hoa làm phối sức.

Cho nên, cho dù Cao Dư trong một ngày, sẽ có thời gian rất lâu tại trong vườn hoa quanh quần, cũng sẽ không có người đối với lần này sinh ra hoài nghi.

Cứ như vậy, 3 ngày thời gian, lặng lẽ trôi qua.

Ngay tại Hàng Châu phá thành ngày, hai Chiết đường Các Châu huyện Minh Giáo tín đồ, cũng rồi rít khỏi sự bạo động.

Minh Giáo Thánh Công Phương Tịch, tại Mục Châu Thanh Khê huyện Thệ Sư khởi nghĩa, cũng thành lập nguyên Vĩnh Lạc. Hán tại trong một ngày, triệu tập tín đồ tám ngàn người, đánh chiếm Thanh Khê huyện thành, chém giết Thanh Khê tri huyện Thái tuần. . . Theo sau, hán không thật Đại Minh tôn chi tên, kêu gào Minh Tôn thân thụ sinh tử Thụ, phải lớn Quang Minh Cảnh chiếu Phù, giải cứu đông nam bách tính với trong nước lửa.

Trên thực tế, vùng đông nam được hoa thạch cương thuộc về hãm hại, đã sớm không chịu nổi gánh nặng.

Thêm nữa Minh Giáo trong ngày thường truyền giáo thì, có bao nhiêu đứng trước triều đình chi ngữ, khiến cho hai Chiết đường bách tính, đối với triều đình đã sớm bất mãn.

Ngăn ngừa ba ngày, Phương Tịch liền triệu tập tín đồ mấy vạn người, gạt xưng mười vạn thiên binh, hướng về phía Hàng Châu phương thẳng tiến.

Cùng lúc đó, Việt Châu cửu ngày tân, Tô Châu Thạch Sinh, Vụ Châu Chu nói, Ngô bang, Trần 14, nơi Châu Hoắc thành giàu, Trần bá, Đài Châu Lữ sư tú, Cù Châu Trịnh Ma Vương khắp nơi khuyến khích Minh Giáo tín đồ, rồi rít khỏi binh hưởng ứng, thanh thế thật lớn.

Hơn nữa trước đây khỏi sự Hồ Châu lục hành. . .

Hàng Châu hỗn loạn thế cục, cũng theo đó lấy được hóa giải.

"Cửu ca, Phương tôn giả xin mời."

Một ngày này, Cao Dư đang trong vườn hoa ngắm hoa, liền thấy Trầm Cương mang người tới.

"Làm sao, Hàng Châu thế cục đã ổn định rồi "

"Hắc hắc, đúng là như vậy."

Trầm vừa lộ ra vẻ đắc ý nói: "Tôn giả có đại thần thông, Đại Minh Tôn thật sự đều lớn Quang Minh, Hàng Châu lại làm sao có thể ngoại lệ "

"A, vậy cần phải chúc mừng Trầm đại lang rồi."

Cao Dư vừa nói, ánh mắt tại Trầm Cương trên thân thoáng qua, cười nói: "Xem ra, Trầm đại lang mà nay, cũng phải Minh Tôn Chúc Phúc "

"Ha ha ha, đang phải."

Trầm Cương cười ha ha, nói ra: "Ta vừa được Minh Tôn chiếu Phù, bị ủy nhiệm Hàng Châu Bình Mã Đô Giám."

"Ồ lão kia Tiết đây."

"Lão Tiết mà nay có thể khó lòng rồi, làm tổng quản, Tổng Linh Hàng, hồ hai châu quân sự."

"Người này lại không có cùng ta nói đến, ngày khác nhất định phải để cho hắn đãi khách."

"Cửu ca, chúng ta vẫn là trước xuất phát, chớ có để cho Tôn giả lâu hầu."

Hai người nói xong, liền cùng đi ra Tiền Đường huyện nha. Tại huyện nha ra lên ngựa, Trầm Cương cùng Cao Dư song song mà đi. . .

Hắn người mặc khôi giáp, dưới ánh mặt trời, cực kỳ uy vũ.

"Không ngờ, ta Trầm Cương một ngày kia, cũng có thể như vậy rạng rỡ."

Đáng tiếc lão Tam. . . Năm đó ta sẽ để cho hắn nhập giáo, nhưng hắn chính là không chịu. Nếu hắn vẫn còn, thế nào cũng chạy không thoát một cái Đồ Đầu chức vụ. Đến lúc đó, hắn muốn cưới Tiểu Lộc, há chẳng phải là dễ như trở bàn tay làm sao đến mức lúc trước như vậy thống khổ.

Cửu ca, ngươi là không biết, người kia ban đầu đối với ngươi, chính là ghen tị chặt đi."

Trầm Cương lộ ra rất đắc ý, nói chuyện cũng không có rồi điều kiêng kị gì.

Mà Cao Dư vừa gật đầu đáp ứng, một bên dọc theo đường quan sát, đồng thời này trong lòng còn đang suy nghĩ, Phương Thất Phật tìm hắn chuyện gì.

Sinh tử Thụ

Ừ, khẳng định có liên quan với đó.

Nhưng trừ lần đó ra, chắc hẳn kia Phương Thất Phật còn có đừng có đừng ý.

Cao Dư nghĩ tới đây, trong lòng cũng có tính toán.

Hắn biết rõ, là thời điểm hướng về phía Giang Nam Minh Giáo cúi đầu. . . Phải biết, từ Tiền Đường huyện nha đến phủ Hàng Châu Nha, chỉ cần dọc theo sau đó thành phố đường phố xuống nam liền có thể. Chính là Trầm Cương lại mang theo hắn, vòng một vòng tròn lớn. Dọc đường liền thấy Minh Giáo lực sĩ tại đầu đường tuần tra, mà rất nhiều cửa hàng, cũng đều bắt đầu buôn bán, tuy rằng lộ ra rất vắng vẻ, nhưng lại so ba ngày trước mạnh mẽ hơn trăm lần.

Đây là đang khoe khoang sao

Cao Dư trong lòng ung dung cười một tiếng, bất quá ở trên mặt, lại một phái vẻ kinh ngạc.

Hắn dọc đường không ngừng hỏi thăm Trầm Cương một ít Hàng Châu sự tình, Trầm Cương cũng trả lời phi thường cặn kẽ, làm hắn thỉnh thoảng phát ra khen ngợi.

Bất tri bất giác, bọn họ liền đi tới phủ Hàng Châu Nha.

Đây phủ Hàng Châu Nha tọa lạc tại lộ ra kim môn bên trong, gần đến nhân ái phùng.

Khi Cao Dư lúc xuống ngựa, liền nghe có người thê âm thanh hô: "Trầm Cương ca ca, Kyōdai sai, kính xin ca ca cứu ta một lần."

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Đầu nhập vào (1)

Phủ Nha ngoài cửa lớn, để một cái lồng gỗ.

Trong lồng, quỳ một người đàn ông, thương tích khắp người. Hắn chỉ mặc một cái lớn khố, ở trần.

Nam tử kia búi tóc rối tung, một bộ rối bù bộ dáng. Hai tay nắm thật chặt lan can, đang hướng về phía Trầm Cương hét to.

Chỉ là, không chờ Trầm Cương hồi phục, liền thấy một người lực sĩ cầm trong tay to bằng cánh tay trẻ con côn gỗ, mạnh mẽ đâm tạt trên mặt hắn.

Một cơn này, đánh cho người kia kêu thảm một tiếng, liền ngã xuống lồng gỗ trong, trong miệng mũi máu tươi chảy đầm đìa, nhìn qua vô cùng thê thảm.

"Đây là người phương nào "

"Phản giáo đồ!"

Trầm Cương nhìn thấy người kia, nhất thời cắn răng nghiêng lợi.

Hắn trầm giọng nói: "Nếu không phải hắn mềm xương, ta Hàng Châu Minh Giáo đệ tử, làm sao có thể tổn thất nặng nề

Chỉ vì một mình hắn, làm hại mười mấy tên trung thành đệ tử gặp thảm tàn sát. Bất quá, may mắn được Minh Tôn phù hộ, hắn cuối cùng vẫn rơi vào trong tay của ta. . . Cứu ca không biết, lão Tam chính là bị đích thân hắn bắt, nếu không cũng sẽ không hiện tại không rõ tung tích."

Trương Đạo Nguyên!

Cao Dư lập tức kịp phản ứng, biết kia người thân phận.

Trong mắt, chợt toát ra vẻ khinh thường, hắn cười lạnh nói: "Đã như vậy, vậy cũng tuyệt đối đừng dễ tha con chim này tư."

"Yên tâm đi, Tôn giả đã có mệnh lệnh, ba ngày sau dùng hắn đến tế cò."

"Tế cò "

Cao Dư nghe, trong lòng chính là chấn động.

Hắn tuy không phải binh nghiệp xuất thân, nhưng cũng đã nghe nói qua tế cò cách nói.

Thông thường mà nói, chỉ có tại hành động quân sự lúc trước, là khẩn cầu ông trời phù hộ thắng lợi, mới có thể giết nhân tế Kỳ.

Hôm nay, Hàng Châu đã an định lại, Phương Tịch đang suất bộ hướng về phía Hàng Châu thẳng tiến, rất nhanh sẽ biết đến Hàng Châu; mà chung quanh châu huyện, Hồ Châu lục hành nhi cần quét Hồ Châu, đại bại Hồ Châu Bình Mã Đồ Giãm về mặt thân, đã hoàn toàn không chế Hồ Châu thế cục.

Dưới tình huống này, Phương Thất Phật muốn xuất binh mà nói, tự hồ chỉ còn dư lại mục tiêu kế tiếp: Tú Châu, Gia Hưng.

Phương Thất Phật sẽ đối Gia Hưng dùng binh!

Tại trong điện quang hòa thạch, Cao Dư đã có phán đoán.

Trong ba ngày này, hắn tuy rằng đủ không ngoài huyện nha cửa chính, nhưng mà đang cùng những cái kia lực sĩ tán gẫu thì, cũng nhận được một ít tiếng gió.

Phương Tịch khởi binh sau đó, có thể nói là cực kỳ thuận lợi.

Mục Châu, Việt Châu, nơi Châu, Hồ Châu các nơi tin chiến thắng liên tiếp báo về, lại chỉ có Tú Châu, truyền tới chiến bại tin tức.

Nghe nói Tú Châu Tôn giả tổ sĩ tại phía xa Gia Hưng khởi sự, kết quả bị quan địa phương trước đó phát hiện. Tổ sĩ xa chập vọt trốn ra Gia Hưng, mà Tú Châu quang minh sử Tư hành phương lại bị quan địa phương bắt được, bị chém giết với Gia Hưng bên ngoài thành. Đồng thời bị xử trảm, còn có hơn ba trăm Minh Giáo trung thành đệ tử, càng khiến cho Minh Giáo tại Gia Hưng thế lực bị thanh trừ hết sạch, tổn thất cực kỳ thảm trọng. . .

Gia Hưng, là Hàng Châu đông bắc môn hộ.

Xem hôm nay hình thức, Phương Tịch hiển nhiên là chuẩn bị tại Hàng Châu Kiến Đô.

Cho nên, hắn nhất định sẽ mưu cầu Gia Hưng, để bảo đảm Hàng Châu an toàn. . . Ừ, nhất định là như vậy, bọn họ sẽ đối Gia Hưng dùng binh!

Cao Dư trong lòng, không nén nổi có chút lo âu.

Hắn đối với Cao Kiệt rất có lòng tin, hắn năng lực xác thực không tầm thường.

Chính là, Gia Hưng dù sao cũng là huyện nhỏ, nó phòng vệ năng lực cùng binh lực không coi là quá nhiều, làm sao có thể đủ chống đỡ Minh Giáo quân

phản loạn

Hơn nữa, lại phải như thế đem tin tức này truyền ra ngoài

Cao Dư lo lắng, nhưng mà ở trên mặt lại không có chút nào biểu hiện.

Hắn tại Phủ Nha trước xuống ngựa, cùng Trầm Cương cùng đi vào phủ Hàng Châu Nha. . . Phủ Hàng Châu Nha cách cực cùng quy mô, vượt qua xa Tiền Đường huyện nha có thể so sánh. Phủ Nha trong, thủ vệ nghiêm ngặt, ít nhất trú đóng hai ba trăm danh lực sĩ. Phủ Nha mỗi cái nhà công, cũng đều tại vận chuyển bình thường. Cao Dư cùng nhau đi tới, liền thấy không ít người ra ra vào vào, từng cái một trước khi đi vội vã, cực kỳ bận rộn.

"Khải bảm Tôn giả, Vi Cao công tử đến rồi."

Tại Phủ Nha bên ngoài phòng khách, Trầm Cương sai người đi vào thông báo.

Không mất một lúc, liền thấy bên trong có người đi ra nói: "Tôn giả có lệnh, xin công tử đi vào nói chuyện. . . Trầm Đô Giám, Tôn giả để cho người trở về, chỉnh đốn binh mã."

"Tuân lệnh!"

Trầm Cương chấp tay lĩnh mệnh, sau đó cùng Cao Dư dạo dò một tiếng, liền xoay người rời đi.

Kia lực sĩ dẫn Cao Dư hướng trong phòng khách đi, tại đi tới cửa phòng khách thời điểm, liền thấy hay nói một thân nhung trang từ bên trong ra đi.

Hai người soi cái mặt, hay nói hướng Cao Dư cười một tiếng.

Trong mấy ngày này, hay nói tại vô tình hay cố ý, từng nhiều lần ra vào Tiền Đường huyện nha, hơn nữa cùng Cao Dư đánh đối mặt.

Cao Dư biết rõ hắn dùng ý, chắc là cùng kia Diệu Nhân một dạng, đối với hắn có cảm giác quen thuộc, cho nên mới qua đi dò xét. . . Bất quá, ban đầu hắn và Diệu Nhân khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, Diệu Nhân đều không thể nhận ra hắn. Mà nay hay nói dò xét, hắn từ không lo lắng. Thậm chí mỗi lần nhìn thấy hay nói thời điểm, hắn còn sẽ chủ động chú ý, thậm chí sẽ đi chào hỏi đôi câu.

Từ tình huống trước mắt đến xem, hay nói cũng không nhận ra hắn.

Điều này cũng làm cho Cao Dư càng thêm yên tâm, cùng hay nói gật đầu một cái, rồi sau đó gặp thoáng qua.

Hắn đi vào phòng khách, hay nói lại dừng bước.

Hắn đứng ở ngoài cửa phòng khách, cau mày trầm tư suy nghĩ. . . Hắn vẫn cảm thấy, Cao Dư có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nhưng trải qua tiếp xúc mấy lần, lại nghĩ không ra đã gặp qua ở nơi nào Cao Dư. Có lẽ, từng thấy cùng Cao Dư giống nhau người

Ừ, rất có thể!

Nghĩ tới đây, hay nói lắc đầu một cái, cũng liền không khổ não nữa, vội vã hướng về phía Phủ Nha đi ra ngoài.

"Cửu ca, đã nhiều ngày chậm trễ, xin hãy tha lỗi phép tắc."

Phương Thất Phật một thân thường phục, nhìn thấy Cao Dư đi vào, lộ ra cực kỳ nhiệt tình.

Mà Cao Dư tất không dám thờ ơ, tiến đến một bước, khom người thi lễ nói: "Tôn giả phương đắc lớn Quang Minh, công việc phức tạp, tại sao chậm trễ nói đến đáng tiếc Vi chín không có bản lãnh, giúp không thể Tôn giả, không thể làm gì khác hơn là ở một bên tự thủ, nghĩ đến thật sự là xấu hổ."

"Ha ha, người ta đều là Minh Giáo đệ tử, không cần câu nệ như vậy, nhanh mau mời ngồi."

Phương Thất Phật cười ha ha, nhiệt tình đem Cao Dư dẫn nhập chỗ ngồi.

Hắn ngược lại không gấp với kéo chính đề, mà là đông lập tây xả, nhắc tới Minh Giáo giáo nghĩa.

Cũng may, Cao Dư đến Hàng Châu lúc trước liền kịp chuẩn bị. Mà tại đi tới Hàng Châu sau đó, vì lấy được Minh Giáo tín nhiệm, lại sở trường nghiên cứu một ít Giang Nam Minh Giáo giáo nghĩa. Trên thực tế, nguyên thủy Minh Giáo, cũng là Hồi Hột Minh Giáo giáo nghĩa cùng Giang Nam Minh Giáo giáo nghĩa khác biệt rất lớn. Bất quá, Giang Nam Minh Giáo giáo nghĩa trong, dung hợp rất nhiều Đạo Giáo bên trong tư tưởng, từ trình độ nào đó lại nói, lại càng dễ bị Cao Dư tiếp nhận. Rốt cuộc, hắn trước đó, làm mười bảy năm đạo sĩ.

Phương Thất Phật miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt, hiển thị rõ Minh Giáo Tôn giả phong thái.

Mà Cao Dư tất bỏ tức thiếu sót, mỗi một câu nói đều có thể quấy nhiễu đến Phương Thất Phật chỗ ngồi. . .

Hai người càng nói, Phương Thất Phật đối với Cao Dư lại càng có hảo cảm, vì vậy mở miệng nói: "Cửu ca, người cuối cùng là người Hán, hơn nữa tổ tịch Hàng Châu. Hồi Hột Minh Giáo tuy tốt, dù sao cũng là Man Di Giáo Phái, đảm đương không nổi Minh Giáo chính tông. Ta cùng với Cửu ca trò chuyện

với nhau thật vui, cả gan mời Cửu ca gia nhập ta Giang Nam Minh Giáo. Từ nay về sau, chúng ta chính là người một nhà, khỏi bắt khoái tai ư "

Cao Dư nghe, vội vàng đứng dậy hành lễ.

"Năm đó ta gia nhập Minh Giáo, cũng là thiếu hiểu biết.

Thêm nữa sư tôn ta đã Viên Tịch, tuy nói cùng Hội Hột Minh Giáo thường có liên lạc, kì thực cũng không tình cảm. Ta lần này tới Giang Nam, cũng là nghe người ta nói Giang Nam Minh Giáo mới là chính tông. Mà nay thấy lớn Minh Tôn hàng lâm, Thánh Công chỉ, đều lớn Quang Minh Cảnh, trong lòng đã sớm bội phục cực kỳ. Ta nguyện gia nhập Giang Nam Minh Giáo, kính xin Tôn giả thay mặt tiến cử. . . Vì chín không quá mức bản lãnh, nguyện lấy ta Minh Giáo thánh vật sinh tử Thụ là gấp mặt thuộc về lễ, kính xin Tôn giả hết sức muốn từ chối."

Phương Thất Phật, chờ chính là chỗ này câu.

Hắn cười ha ha, tiến đến kéo lại Cao Dư tay nói: "Cửu ca có thể đem thánh vật đưa tặng, đủ để chứng minh đối với ta Minh Giáo tâm ý.

Ta mặc dù bất tài, trong giáo cũng xem như có chút địa vị.

Nguyện làm Cửu ca Tiếp Dẫn sứ, từ nay tổng cộng Mộc lớn Quang Minh, về sau chúng ta chính là một nhà huynh đệ.

Dám hỏi, kia sinh tử Thụ mà nay ở chỗ nào "

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Gặp tập kích (2)

Từ Tần Diệt chết, chính quyền thay nhau không còn là bởi vì quý tộc tinh anh đoàn thể cầm giữ.

Người thường nói, thiên tử vâng mệnh trời. Người bình thường nghĩ muốn tạo phản, thì không khỏi không dựa vào một ít thần tiên ma quái dị nói đến khuyến khích bách tính.

Từ 'Đại Sở hưng thịnh, Trần Thắng Vương' khởi nghĩa Trần Thắng - Ngô Quảng bắt đầu, đến Hán cao tổ lưu bang Trảm Xà khởi nghĩa, quân không gặp đủ loại kỳ lạ truyền thuyết, tầng tầng lớp lớp. Thậm chí càng về sau Đường Cao Tổ, Tống thái tổ, cũng đều có thật nhiều thần kỳ truyền thuyết.

Phương Tịch lấy tông giáo lập nghiệp, đương nhiên sẽ càng thêm chú trọng những chuyện này.

Đây cũng là trước hấn tại sao nghĩ đủ phương cách muốn mua đến « Đại Quang Minh Kinh » nguyên nhân. Thân là Minh Giáo Thánh Công, khỏi sợ người lại đa số Minh Giáo tín đồ, nếu trong tay không có Minh Giáo tín vật, thế nào để cho những tín đồ kia cùng người theo đuổi vui lòng phục tùng đây

Cao Dư lúc thời niên thiếu theo sư phụ lưu lãng tứ xứ, đối phương tịch ý nghĩ thế này, tự nhiên vô cùng rõ ràng.

Trước hấn thông qua Hoàng Ái miệng, truyền ra bản thân nắm giữ 'Sinh tử Thụ' tin tức.

Trên thực tế, đây sinh tử Thụ so Đại Quang Minh Kinh còn có kỳ lạ, rốt cuộc mất tích nhiều năm, mà nay xuất hiện ở Phương Tịch trong tay, càng có thể chứng minh Phương Tịch chính thống. Tin tưởng Phương Tịch cũng là bởi vì việc này mà sinh ra linh cảm, tại khởi nghĩa thì biên tạo rất nhiều lời bịa đặt, xưng 'Sinh tử Thụ' đã mất vào trong tay hắn. Mà bây giờ, Phương Thất Phật xuất hiện ở Hàng Châu, chỉ sợ cùng vì sinh tử Thụ tiến tới

Cao Dư vội nói: "Tôn giả yên tâm, lúc trước ta lo lắng thánh vật gặp phải phá hoại, cho nên không có mang theo người.

Ta đem sinh tử Thụ, giấu ở Ngô Sơn miếu thành hoàng thần án dưới, Tôn giả có thể phái người đi vào, rất dễ dàng liền có thể tìm được."

Hắn vẽ mặt chân thành biểu tình, trong mắt lộ ra một ít cuồng nhiệt.

Phương Thất Phật cười ha ha, hắn đứng lên, đi tới Cao Dư bên cạnh nói: "Cửu ca, từ nay về sau, chúng ta chính là người một nhà.

Bất quá, một chuyện không phiền hai chủ, kia sinh tử Thụ nếu là người cất giấu, vẫn là bởi vì người tự mình lấy ra cho thỏa đáng."

Cao Dư nếu thông khoái như vậy, Phương Thất Phật tự nhiên cũng sẽ cho tôn trọng.

Hắn vẫy tay gọi một người lực sĩ, "Nguyên hưng thịnh, ngươi mang người, theo Cửu ca đi vào Ngô Sơn đi một lần, cần phải bảo vệ tốt Cửu ca an toàn."

"Dạ!"

Kia lực sĩ hiển nhiên là Phương Thất Phật tùy tùng, khom người lĩnh mệnh.

Cao Dư cũng không có khách khí, liền đứng dậy cùng Phương Thất Phật hành lễ, mà xong cùng kia tên gọi nguyên hưng thịnh lực sĩ nhanh chân đi ra phòng khách.

Cao Dư sau khi rời đi không lâu, hay nói trở về.

"Tôn giả, kia Vi chín thế nào "

"Là một người thông minh!"

Phương Thất Phật suy nghĩ một chút, trả lời: "Năng lực thấy rõ hình thức, cũng không phải thường thông minh."

"Người Tôn giả kia là chuẩn bị giữ hấn lại đến "

"Ta cẩn thận suy nghĩ một chút lão Thang chuyển lời, người này nếu cùng Hội Hết Minh Giáo có liên lạc, ngược lại là có thể lợi dụng một ít. Tuy nói Hội Hết Minh Giáo khoảng cách Hàng Châu khá xa, cũng không giúp được chúng ta giúp cái gì. Chính là năng lực kềm chế một hồi Triệu Lão Quan Gia đội ngũ, tựa hồ cũng là lựa chọn tốt. . . Bất quá, ta còn muốn dò xét hấn một hồi, đến lúc đó nhìn lại tình huống."

"Ừm."

"Làm sao, ngươi vẫn cảm thấy hấn nhìn quen mắt "

"Ha ha ha, có thể là cùng người khác dài liên lẫn nhau, cho nên mới có loại cảm giác này.

Bất quá có một việc ta ngược lại là có thể khẳng định, ta lúc trước hấn không có gặp qua hấn. Bất quá, Tôn giả nói cũng không có sai, trước tiên không vội tiến cử cho Thánh Công, chậm rãi quan sát một chút. Nếu quả thật đáng tin, lại dẫn tiến cho Thánh Công cũng không tính là trì."

"Kia cứ như vậy nói. . ." Phương Thất Phật suy nghĩ một chút, lại mở miệng nói: "Còn có một việc, tổ sĩ tại phía xa Gia Hưng thất bại, mà nay không rõ tung tích. Ta phỏng chừng, hấn sẽ đến Hàng Châu, ngươi phái người lưu ý một hồi, nếu phát hiện hấn, lập tức dẫn hấn tới."

"Tôn giả, đã quyết tâm đối với Tú Châu dùng binh sao "

"Tú Châu một ngày không chiếm lĩnh, Hàng Châu liền không được an bình.

Tổ sĩ tại phía xa Gia Hưng kinh doanh nhiều năm, đối với Tú Châu tình huống, so với ngươi ta muốn lấy hết giải, cho nên ta chuẩn bị để cho hấn ra tay."

"Tuân lệnh."

Hay nói đối với Phương Thất Phật, phi thường tôn kính.

Không chỉ là bởi vì Phương Thất Phật cùng sư phụ hấn người cùng thế hệ, quan trọng hơn là, Phương Thất Phật cũng là Thánh Công người tín nhiệm nhất.

Phủ Hàng Châu Nha, khoảng cách Ngô Sơn cũng không tính xa.

Cao Dư tại nguyên hưng thịnh cùng đi, một đường chạy thẳng tới miếu thành hoàng, hơn nữa tại trong Thành Hoàng Miếu, tìm được cây kia sinh tử thụ.

Đem sinh tử thụ gói kỹ, hấn đi ra miếu thành hoàng, hướng về phía nguyên hưng thịnh gật đầu một cái.

"Đều làm xong "

Nguyên hưng thịnh cũng không biết Cao Dư đến miếu thành hoàng làm gì, thấy hấn ra đi, liền mở miệng hỏi thăm.

Cao Dư nói: "Làm xong, chúng ta nhanh trở về phủ Nha, nghĩ đến Tôn giả cũng nóng lòng chờ."

Ngay sau đó, đoàn người dọc theo đường núi mà đi.

Đã gần đến hoàng hôn, Tà Dương nắng chiều.

Trên đường núi gió mát chậm chậm, xua tan nắng gắt cuối thu tàn phá.

Cao Dur cùng nguyên hưng thịnh không có bất kỳ nói chuyện với nhau, con một đường hướng dưới núi đi.

Đột nhiên, Cao Dur dừng bước, lộ ra vẻ khẩn trương, nhìn chung quanh.

"Cửu ca, sao không đi "

Nguyên hưng thịnh thấy vậy, không khỏi sửng sò, nghi hoặc hỏi.

Mà Cao Dur lại không trả lời, ánh mắt quét nhìn bốn phía, cuối cùng rơi vào một bên trên sườn núi, nhú lại trong bụi cây rậm rạp. . .

"Chú ý!"

Một luồng khí lạnh, bỗng nhiên từ xương cột dâng lên, chợt cảm thấy bộ lông lạnh lạnh.

Cao Dur hô to một tiếng, theo sát liền nghe một tiếng vang nhỏ, một nhánh hắc sắc mũi tên ngắn từ trong bụi cây rậm rạp bay ra, nhanh như thiểm điện.

Mũi tên ngắn bắn ra sau đó, một đạo nhân ảnh từ sau lùm cây vọt lên, chạy như bay đến.

Trong tay người kia một chiếc cung ngắn, vừa chạy, một bên giương cung lấp tên, từng nhánh mũi tên ngắn rời cung trút ra.

Đi ở trước nhất hai tên lực sĩ, kêu thảm thiết hai tiếng liền ngã vào trong vũng máu.

Nguyên hưng thịnh tắt mắt liền biến sắc, rút đao ra khỏi vỏ, lạnh lùng nói: "Cửu ca nhanh đi, nơi này liền giao cho chúng ta."

Hắn tổng cộng mang theo mười người, chết mất hai cái sau đó, liền đối nguyên hưng thịnh còn có chín người. Chỉ là, người kia toàn thân áo đen, cái khăn đen che mặt, cung tên trong tay tốc độ bắn thật nhanh. Từ lùm cây đến đường núi, bắt quá 30 bước rộng cách, hắn Xà Hình mà đi, tiếng giầy cung liên tiếp không ngừng, tại gần gũi mười hơi thở trong, liền bắn ra tám nhánh mũi tên ngắn, bắn chết ba người tùy tùng. . .

Nguyên hưng thịnh kinh hãi!

Mới vừa rồi còn là chín người, nhưng này một cái chớp mắt, thì ít đi nhiều ba người

Hắn không còn dám chậm trễ, quơ đao liền đánh về phía hắc y nhân kia.

Chỉ thấy hắc y nhân đã vọt tới trên đường núi, mắt thấy nguyên hưng thịnh sáu người xúm lại lên đây, hắn lập tức thu hồi đoản cung, thân hình xoay một cái, rồi tay ba chỉ Truy Hồn thiếp bay ra, đem hai người đánh chết tại chỗ.

"Người tới người phương nào "

Nguyên hưng thịnh nghiêm nghị quát hỏi.

Có thể hắc y nhân cũng không để ý đến hắn, rùn người tránh thoát nguyên hưng thịnh Đại Đao sau đó, xoay mình quăng ra một nhánh Truy Hồn thiếp, lại lần nữa đánh chết một người, hướng phía Cao Dur liền nhào tới. Kia Truy Hồn thiếp, là một loại mũi tên ngắn, không có mũi tên, hoàn toàn dựa vào hai tay thao tác.

Hắc y nhân kia thân hình linh hoạt, giống như Linh Xà một bản mau lẹ.

Khi Cao Dur thấy rất rõ một bên trên thì thể Truy Hồn thiếp thì, đã nhận ra hắc y nhân kia thân phận.

Hắn cũng không khiêu phá đối phương, nhanh chân chạy.

Chạy nhanh kỹ năng năng lực sau khi mở ra, Cao Dur tốc độ chạy trốn thật nhanh.

Hắc y nhân đang muốn đuổi theo, lại thấy nguyên hưng thịnh mang theo duy nhất hai tên lực sĩ đem hắn ngăn cản.

Hắn gần đến chửi như tát nước: "Vi chín, người tránh được lần đầu tiên, không tránh khỏi 15."

Đang khi nói chuyện, thân hình bay lộn, sáu nhánh Truy Hồn thiếp xuất thủ, đem kia hai tên tùy tùng đánh chết. Rồi sau đó né người tránh thoát nguyên hưng thịnh đại đao trong tay, xoay cổ tay một cái, trong tay liền xuất hiện nhất khẩu đao găm, thác thân mà lên, bá bối ở nguyên hưng thịnh trên cổ. . .

Converter by ๑๗๓Hảo๑๗๓ : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Chương 199: giúp hung (1)

"Cứu mạng, cứu mạng a!"

Cao Dư một đường cuộn cuộn, vọt vào nhân ái phòng.

Đằng trước, có một đội Minh Giáo quân mã đang đi tuần, cách đến rất xa, hân liên lớn tiếng gào thét, hấp dẫn đối phương sự chú ý.

"Đằng trước người nào, lập tức dừng bước."

"Ta là Vi Cao, phụng mệnh Phương tôn giả mệnh lệnh đến trên núi lấy đồ vật, trên đường gặp tập kích, nguyên hưng thịnh huynh đệ bọn họ còn ở trên núi."

Cao Dư không ngừng bước, vừa chạy một bên gào thét.

Một con khoái mã lao ra, ngăn cản Cao Dư.

"Cửu ca, chuyện gì xảy ra "

Cao Dư ngẩng đầu, nhận ra cản người khác, tên là Từ trắng, là Trầm Cương người bên cạnh.

Đây Từ trắng trước đây cũng tại Thanh Khê quán làm việc, cho nên cùng Cao Dư biết được. Lúc trước hân giống như Trầm Cương, bị Chu Bưu vồ vào rồi đại lao, sau đó bị Thang Phùng Sĩ cứu ra.

Cao Dư nói: "Nhanh, nhanh lên núi, cứu nguyên hưng thịnh huynh đệ, thích khách rất lợi hại."

Từ trắng cũng không do dự, lập tức chỉ huy sau lưng binh mã hướng trên núi đi, hân lại lưu lại đi cùng Cao Dư, đồng thời lấy ra một cái còi trúc, chứa ở trong miệng dùng sức thổi lên. Kia còi trúc âm thanh chói tai, âm thanh truyền rất xa. Ba tiếng còi trúc đi qua, nhân ái phòng bên ngoài cũng truyền tới rồi còi trúc âm thanh, Từ mặt trắng sắc, đây mới xem như coi trọng một ít, dù dõ Cao Dư nói: "Cửu ca, người có khỏe không "

Yến Thanh!

Người kia, chính là Yến Thanh. . .

Cao Dư trong lòng chửi như tát nước, đồng thời càng cảm thấy một trận hoảng sợ.

Yến Thanh lần này xuất hiện, so với trước hân mấy lần xuất hiện đều còn đáng sợ hơn, vô luận mỗi cái phương diện đều có rõ rệt đề thăng.

Điều này nói rõ, thương thế hân đã khỏi bệnh.

Yến Thanh lúc trước lúc rời đi, từng nói qua: Lần sau gặp lại, ta sẽ muốn tính mạng người!

Bây giờ nhìn lại, người này cũng không phải đùa. Hân là thật tới giết Cao Dư rồi, hơn nữa nhìn tư thế, hiển nhiên là tình thế bất buộc.

Người này đến, có thể thật là đúng lúc.

Cao Dư bây giờ không dám tùy tiện sử dụng phi đao, càng không thể sử dụng Oanh Thiên lôi.

Dùng tới nghênh địch hai đại lợi khí đều không cách nào thi triển, tựa như cùng chặt đứt hân hai cái tay cánh tay. Ban này nếu không phải hân đoán trước cảm giác được nguy hiểm, nói không chừng liền thật muốn ngã Yến Thanh trong tay. Khỏi bệnh Yến Thanh, quả thực làm người ta cảm thấy có chút lòng rung động. . .

"Ta không sao, nhanh đi thông tri Tôn giả."

Cao Dư nói xong, liền làm ra một bộ bị kinh sợ hù dọa đáng vẽ, chân mềm nhũn, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Ngô Sơn đường núi, đèn đuốc sáng choang.

Phương Thất Phật cùng hay nói mang người vợ vả lúc chạy tới, sắc trời đã tối.

Minh Giáo binh mã đốt lên cây đuốc, vây quanh Phương Thất Phật đi tới hiện trường. Liền thấy trên đường núi, ngổn ngang té mười một cỗ thi thể.

Phương Thất Phật ngồi xổm người xuống, cẩn thận kiểm tra thực hư nguyên hưng thịnh vết thương.

Hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, chỉ có một vết thương, bị người dùng dao găm cắt cổ họng.

"Thật là nhanh thủ pháp."

Hãy nói tại thi thể bên kia kiểm tra, không nhìn được nhẹ giọng nói: "Người xem nguyên hưng thịnh biểu tình, cũng không vẻ thống khổ, lộ ra nghi hoặc, hiển nhiên là không nghĩ tới đối phương một đòn toi mạng. Cái người này, tuyệt đối là một cao thủ, thân thủ vô cùng."

Trong mắt hắn lóe lên tia sáng kỳ dị, đứng dậy, lại đi tới mấy bộ thi thể khác bên cạnh.

Từ một cỗ thi thể bên trên, rút ra Truy Hồn thiếp.

Ở trong tay ước lượng số lượng một lúc sau, xoay người đưa cho Phương Thất Phật.

"Tôn giả, cùng kia khẩu phi đao phân lượng không sai biệt lắm."

"Người là nói. . ."

Phương Thất Phật nhìn đến hay nói, nhận lấy kia nhánh Truy Hồn thiếp, như có điều suy nghĩ.

"Nhất pháp thông, trăm pháp thông."

Phương Thất Phật nhẹ nhàng gõ đầu, nhưng lại không có mở miệng, mà là hướng bốn phía kiểm tra.

"Cửu ca, lúc ấy là tình huống gì?"

Cao Dư lúc này, nhìn qua lộ ra yên ổn rất nhiều.

Hắn đi lên phía trước nói: "Lúc ấy ta cùng nguyên hưng thịnh huynh đệ lấy đồ vật xuống núi, dọc theo đường đi cũng không nói chuyện với nhau."

Nguyên hưng thịnh huynh đệ tựa hồ bất thiện lời nói, cho nên cũng không thể nào nói chuyện. . . Khi đi ngang qua nơi này thời điểm, tên thích khách kia chính là từ. . . Cái kia sau lùm cây, bắn trước ra một mũi tên, rồi sau đó xông tới, vừa chạy một bên bắn tên, giết hai cái huynh đệ.

Nguyên hưng thịnh huynh đệ gọi ta đi trước, hắn mang người vây công người kia.

Cho nên phía sau tình huống, ta cũng không phải đặc biệt rõ ràng. . . Lúc ấy tên thích khách kia hung tàn chặt, ta cũng không dám chậm trễ."

"Người là nói, hắn vừa mới bắt đầu là bắn tên?"

"Hừm, dùng một chiếc cung ngắn."

Phương Thất Phật ánh mắt chợt lóe, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn.

"Nguyên lai là hắn."

Hắn tự lẩm bẩm: "Tiểu tử này thật là lớn mạng, bị ta đại thủ ấn đã thương, lại sống đến bây giờ, còn khỏe ròi."

"Tôn giả, biết được người này?"

"Hãy nói người là có hay không nhớ, chút thời gian trước, từng có người dạ thám Ngọc Hoàng Quan, bị ta đã thương."

Sau đó người kia liền mai danh ẩn tích, ta vốn tưởng rằng hắn đã chết, không nghĩ tới. . . Nếu như người này, vậy thì chẳng có gì lạ."

"Tôn giả nói là, cái kia hỏi thăm một Thanh Nhân?"

"Hừm, chính là hắn."

"Vậy hắn vì sao phải ám sát Cửu ca đây?"

Phương Thất Phật gò má co quắp một hồi, nhẹ giọng nói: "Hắn mặc dù không nhận biết Cửu ca, cũng không nhận biết lão Thang. . . Ta phỏng chừng, là kia chìm tư bị ta đã thương sau đó, mang lòng hận ý, cho nên sỡ trường đối với ta Minh Giáo đệ tử xuất thủ. Lão Thang là như thế, Cửu ca lần này cũng là như thế. Hơn nữa, ta cảm thấy hắn hẳn không phải là một người, nếu không hẳn sử dụng ra hỏa khí, Cửu ca chắc chắn phải chết."

"Còn có ta Diệu Nhân sư đệ, bị người một thương đánh chết."

Ta hay trong sạch sư huynh, bị người dùng hỏa khí nổ chết. . ."

Hay nói nghĩ tới đây, nhẹ giọng nói: "Như vậy, ta liền hiểu.

Không phải Trương Hoài Thanh, mà là kia một trong sạch tìm trợ thủ qua đây! Ta nhớ được, năm đó chúng ta tại Ngọc Hoàng Quan thời điểm, một trong sạch liền đối với hòa khí khá có hứng thú. Sự phụ ta còn nói, hấn là không làm việc đảng hoàng, không cố gắng tập võ, lại loay hoay bằng môn tả đạo.

Tồn giả, một trong sạch, còn có thích khách này, nhất định liền ẩn náu trong thành Hàng Châu."

Phương Thất Phật lập tức xoay người, nghiêm nghị quát lên: "Lập tức thông báo Tiết Đầu Nam, Trầm Cương.

Mạng hai bọn họ điểm đủ toàn bộ binh mã, tìm tòi khắp thành, từng nhà tìm. . Ta cũng không tin, bọn họ còn có thể ông trời Độn Địa phải không "

Cao Dư ở một bên nghe rõ ràng, không tự chủ được trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, lúc trước nó giết chết Thang Phùng Sĩ, là xuất trình độ nhất định hiếm.

Đừng xem Phương Thất Phật ngoài mặt bình an vô sự, nhưng trên thực tế nhưng vẫn trong bóng tối điều tra. Ngắn hạn bên trong, hấn sẽ không liên lạc với Cao Dư trên thân. Nhưng mà lâu dài phía dưới, không gánh nổi liền biết hoài nghi Cao Dư. . . Loại chuyện này, ai có thể bảo đảm

Bây giờ được rồi, Yên Thanh xuất hiện, thật ra thì giống như là là Cao Dư rửa sạch hoài nghi.

Chỉ là, đây Yên Thanh xuất quỷ nhập thần, thủy chung là một cái họa hại.

Ngộ nhờ hấn bị Phương Thất Phật bắt được, đến lúc đó lại khai ra rồi Cao Dư thân phận, đó thật đúng là nguy hiểm đến tánh mạng. . .

Nghĩ đến đây, Cao Dư sắc mặt, trở nên phi thường khó xem

Hay nói ở một bên len lén quan sát, hấn đột nhiên nói: "Cừu ca cũng không cần phải lo lắng, thích khách kia lần này cũng không phải là nhằm vào người mà đến, người chỉ cần bình thường lưu ý, tận lực ít đi ra ngoài, cũng sẽ không nguy hiểm đến tánh mạng. Yên tâm đi, hấn không chạy khỏi."

Nghe vào, hấn tựa hồ là đang an ủi Cao Dư.

Nhưng trên thực tế, kia trong lời nói, lại lộ ra từng tia ý giễu cợt.

Hiển nhiên, Cao Dư biểu hiện để cho hấn cảm thấy khinh thường. Liên đới, trước đây đối với Cao Dư từng tia hoài nghi, cũng liền tan thành mây khói.

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Thần tiên ngược (2)

Khấp thành giới nghiêm

Nghe vào, là một ý kiến hay.

Nhưng nếu như Thang Phùng Sĩ còn sống mà nói, hết sẽ không tán thành Phương Thất Phật thành tựu.

Hàng Châu vừa trải qua phá thành, lòng người bàng hoàng. Lúc này, hấn đúng là đẹp an an ủi sẵn sóc làm chủ, mà tuyệt không phải là làm to chuyện. Rốt cuộc, phá thành lúc trước, phủ Hàng Châu đã lần hai giới nghiêm. Phá thành đêm đó, càng vô số tử thương. . . Mà nay, mặc dù trải qua ba ngày bình phục, nhìn bề ngoài đi đã khôi phục bình tĩnh, nhưng trên thực tế, trong thành Hàng Châu vẫn dòng nước ngầm nước cuộn cuộn.

Cao Dư cảm thấy, đối thành Thang Phùng Sĩ mà nói, nhất định sẽ bác bỏ khấp thành giới nghiêm chủ ý, hành ngoài lòng trong chặt chỉ pháp , chờ đợi thích khách xuất hiện lần nữa.

Hắc hắc, may mắn!

Cao Dư có chút vui mừng, đêm hôm ấy ý tưởng đột phát, phục kích Thang Phùng Sĩ.

Nếu không có hãn tương trợ, chỉ sợ sẽ càng thêm nguy hiểm.

Ngược lại không phải là nói Phương Thất Phật những người này năng lực không thể. Thước có sở trường, thốn có sở đoản. Thang Phùng Sĩ hành quân đánh giặc khẳng định so với không thể Phương Thất Phật những người này, nhưng phải nói thống trị địa phương, sợ 10 cái Phương Thất Phật, cũng không sánh được một tô canh gặp sĩ đi. . .

Chết tốt, chết phi thường tốt.

+

Cao Dư giao ra sinh tử phía sau cây, liền trở về Tiền Đường huyện nha.

Thứ nhất, Phủ Nha phương diện công việc hỗn tạp, không thích hợp để cho Cao Dư lưu lại; thứ hai, Phương Thất Phật tuy rằng đã đón nhận Cao Dư, hơn nữa không còn đối với hãn còn có nghi ngờ. Có thể đường đột giữa để cho hãn tại Phủ Nha, Phương Thất Phật chỉ sợ vẫn sẽ có một ít bất khoản.

Nếu so sánh lại, Tiền Đường huyện nha liền tương đối thích hợp.

Nơi này thủ vệ cũng rất chặt chẽ, lại công việc không tính bận rộn.

Cao Dư ở bên này, sẽ không có nguy hiểm gì, càng không cần phải lo lắng sẽ đi lậu tin tức.

Chờ Phương Tịch đến Hàng Châu sau đó, đem Cao Dư đề cử qua. Nếu Phương Tịch công nhận, lại ủy phái một ít nhiệm vụ cũng không tính là tri.

Phương Thất Phật rất cẩn thận, lại không biết an bài như vậy, Cao Dư cũng rất vui vẻ.

Ở lại Phủ Nha, tuy có thể hỏi thăm tin tức, nhưng tương tự, cũng sẽ vô cùng nguy hiểm.

Kia hay nói xem ánh mắt của hãn, luôn mang theo một ít nghi ngờ, khiến Cao Dư này trong lòng, hoặc nhiều hoặc ít có một ít kiêng kỵ.

Hơn nữa, hãn ở lại huyện nha, cũng sẽ không trở ngại chính sự.

Thông qua cùng những cái kia lực sĩ nói chuyện với nhau, đồng dạng có thể nghe ngóng đến rất có bao nhiêu dùng tin tức.

Lực sĩ nhóm, rốt cuộc đa số nhân sĩ giang hồ, hoặc là dân chúng bình thường xuất thân. Bọn họ không phân biệt được cái gì có thể nói, cái gì không thể nói. Tại trong lúc vô tình nói chuyện nói, cũng sẽ cất giấu rất nhiều tin tức, chỉ cần nghiêm túc phân biệt, là có thể nắm giữ.

Tỷ như, Trầm Cương trong lúc vô tình nói 'Sau ba ngày giết Trương Đạo Nguyên tể cờ' .

Trầm Cương người nói vô tâm, Cao Dư người nghe hữu ý.

Hãn đã đoán được, quân phản loạn sẽ ở sau ba ngày dùng binh, mục tiêu rất có thể chính là Tú Châu Gia Hưng.

Thế thì, vấn đề đã tới rồi!

Hãn nhận được tin tức, thì lại làm sao đem tin tức truyền ra ngoài đây

Bóng đêm, đang nồng.

Cao Dư trong căn phòng, điểm ngọn đèn dầu, ánh sáng mờ mịt.

Có lẽ là ban ngày bị kinh sợ hù dọa nguyên do, hãn thật sớm ngủ.

Ngoài nhà, trông chừng hãn lực sĩ cũng buông lỏng cảnh giác, không có giống trước kia như vậy trị thủ, mà là trở về phòng nghỉ ngơi. . .

Từ đằng xa, nhẹ nhàng vọt tới mấy đóa mây đen, che kín ánh trăng.

Huyện nha trong sân nhà, một mảnh sơn đen, yên tĩnh không tiếng động.

Sau đó thời gian đưa đẩy, bất tri bất giác đã qua giờ sửu. Trên đường, truyền tới tiếng báo canh thanh âm, đã là nửa đêm canh hai trời.

Một vệt bóng đen, bá từ huyện nha ngoài tường lật đi vào, trôi giạt rơi vào góc tường dưới.

Hãn ngồi xổm người xuống, cẩn thận kiểm tra một hồi hoàn cảnh chung quanh, đang xác định hậu trạch không có nguy hiểm gì sau đó, tựa như một cái Linh Miêu một bản thoát ra, chạy thẳng tới Cao Dư chỗ ở. Hãn tại ngoài cửa sổ ngồi xổm người xuống, xuyên phá rồi cửa sổ vào bên trong dòm ngó.

Cao Dư, liền nằm ở trên giường nhỏ, mặt ngó cửa sổ.

U ám ánh sáng, lúc sáng lúc tối.

Bóng đen trong mắt lóe lên một vệt tinh quang, mèo thất lung đi tới cửa, lấy ra nhất khẩu chủy thủ sắc bén, từ hai cánh cửa trong khe hở tham tiến vào, dừng ở then cửa sau đó, chậm rãi nâng lên, rồi sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra, lác mình liền chuồn vào trong nhà.

Trong căn phòng trang trí rất đơn giản, cũng không có cái gì xa hoa chỗ.

Cao Dur không nhúc nhích nằm ở trên giường, phảng phất đã ngủ chìm . .

Trong không khí, tràn ngập một loại như có như không, như lan tự xạ một bản mùi thơm.

Bóng đen chậm rãi gò xuống trên mặt khăn, lộ ra một cái tuấn tú khuôn mặt, kia trên gương mặt càng hiện lên một ít hung ác nụ cười.

Hắn hít sâu một hơi, giờ cao chân, Khinh Lạc chân, hướng về phía giường nhỏ đi tới.

Đang lúc này, Cao Dur lại đột nhiên phát ra một tiếng mớ, tại trên giường nhỏ trở mình.

Bị dọa sợ đến bóng đen vội vàng ngồi xổm người xuống, hô hấp cũng theo đó trở nên có chút dồn dập.

Khác thường, có chút choáng váng đầu!

Khi hắn đứng lên sau đó, sắc mặt hơi đổi một chút.

Dùng sức quơ quơ đầu, hắn về phía trước bước ra một bước, cơ thể lại sau đó thoáng một cái.

Chuyện gì xảy ra

Trong lòng của hắn dao động, nhất thời phát giác không ổn, nghiêng đầu liền muốn đi ra ngoài.

Có thể vừa lúc đó, Cao Dur xoay mình mà khởi, ngồi ở trên giường nhỏ, nhìn đến hắc y nhân kia, trên mặt lộ ra nụ cười.

". . . Mười sáu, mười bảy, 18. . . Từ trước ta đã thí nghiệm qua, người bình thường nhiều nhất năng lực chống nổi mười hơi thở liền biết ngã xuống đất.

Tiểu Át Ca chính là Tiểu Át Ca, bắt đầu bắt phạm

19, 20. . . Đến bây giờ, còn có thể kiên trì không ngã "

Hắn cười đùa, từ trên giường xuống đất, từ trong miệng thốt ra một viên dược hoàn, hướng phía hắc y nhân lung lay hai lần.

"Đừng lo lắng, ta có giải dược."

Bịch!

Cao Dur vừa dứt lời, hắc y nhân kia liền ngã quấp xuống đất bên trên.

Hắn vốn muốn nhào tới giết Cao Dur, cũng không có một bước đi ra, liền toàn thân vô lực.

"Ngươi người này, cực kỳ vô sỉ!"

Hắn tê liệt ngồi dưới đất, căm tức nhìn Cao Dur nói: "Vậy mà dùng độc."

"Tiểu Át Ca đây mà nói đã sai lầm rồi, Hứa ngươi phục kích giết ta, thì không cho ta dùng độc để phòng sao "

"Ngươi thủ đoạn như vậy, không coi là hảo hán."

"Tiểu Át Ca lời nói này. . . Ta dễ dàng giống như từ không có nói qua, ta là kia đồ bỏ hảo hán, tại sao sai bảo không được thủ đoạn "

"Ngươi. . ."

Hắc y nhân, chính là Yến Thanh.

Ngày khác giữa ám sát không có kết quả, tan biến không còn dấu tích.

Cao Dur biết rõ, Yến Thanh tuyệt sẽ không chịu để yên.

Người này là cái rất có chủ kiến người, ban đầu không tiếc rời khỏi Tống Giang, Thiên Lý xa xôi chạy tới Hàng Châu là Triều Cái báo thù, là có thể nhìn ra đầu mối.

Hắn nói được là làm được, tuyệt sẽ không nửa chừng bỏ dở.

Lúc trước, bởi vì Hoàng Ái nguyên do, thêm nữa hắn vết thương cũ chưa lành, mà Cao Dur bên cạnh lại có Vũ Tùng một cao thủ như vậy, Yên Thanh không cách nào động thủ.

Mà nay Hoàng Ái đã không ở Hàng Châu, mà Yên Thanh thương thế khỏi bệnh, Vũ Tùng lại rời đi Cao Dur.

Liên tiếp dưới, Yên Thanh hết sẽ không dễ dàng dừng tay.

Ngô Sơn hành thích, nói rõ hắn đã sớm nắm rõ ràng rồi Cao Dur tình huống. Tuy rằng ám sát thất bại, nhưng hắn nhất định sẽ kéo nhau trở lại. Rốt cuộc Hàng Châu hôm nay là Minh Giáo thiên hạ, hắn tại Hàng Châu nhiều một ngày, nguy hiểm liền biết gia tăng, cho nên nhất định tốc chiến tốc thắng.

Nếu đối lại là Cao Dur, cũng sẽ như vậy lựa chọn.

Yên Thanh trong mắt phun lửa, căm tức nhìn Cao Dur.

Tiểu tử này, học được cũng quá hỗn tạp đi. . . Vốn là đã cho là biết Cao Dur thủ đoạn, có thể không nghĩ tới người này, thế mà còn biết dùng độc

Nghĩ tới đây, Yên Thanh trong lòng không khỏi kêu khổ.

Cao Dur thủ đoạn càng là hỗn tạp, hắn ám sát độ khó cũng lại càng lớn.

Đương nhiên, Yên Thanh cũng có thể đem Cao Dur thân phận bại lộ cho người trong Minh giáo, để cho Phương Thất Phật đợi người tới tìm Cao Dur phiền toái.

Có thể bởi như vậy, liền không coi là quang minh lỗi lạc.

Hắn cho là vì Triều Cái báo thù, cho dù muốn giết Cao Dur, cũng nhất định phải bởi vì hắn đến hạ thủ. Tay giả người khác, không phải là đại trượng phu gây nên.

"Người, muốn thế nào "

Yên Thanh nhìn đến Cao Dur, một chữ một cái nói ra. . .

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Quân tử có thể khi dễ thuộc về lấy phương

Cao Dur không trả lời, mà là đem cửa sau mở ra.

Cửa sau dưới, là một cái cái ao, khi Cao Dur mở cửa sổ ra thì, đưa tới con ếch âm thanh một mảnh.

Mang theo Thủy Khí gió mát thổi vào trong nhà, khiến không khí nhất thời biến hóa thành tân rất nhiều. Cao Dur tất đứng ở trước cửa sổ, phun ra được hoàn, rồi sau đó hít sâu hai cái không khí mới mẻ.

Hắn xoay người, điểm chỉ Yên Thanh nói: "Tiểu Ất Ca, không phải ta muốn thế nào, mà là người muốn thế nào."

"Người, không giết ta "

"Ha ha, ta vì sao phải giết người."

"Bởi vì, ta muốn giết người."

"Vậy người tại sao, muốn giết ta đây "

"Bởi vì, ngươi hại chết Triều Thiên Vương."

Cao Dur nhìn đến Yến Thanh, sau một hồi, khe khẽ thờ dài.

"Tiểu Át Ca, ngươi loại tính cách này, thật không thích hợp trong giang hồ đi đi lại lại."

"Có ý gì?"

"Ta kính nể Tiểu Át Ca, ngươi đối với Triều Thiên Vương tận tâm, làm ta cảm thấy bội phục."

Đồng thời ta cũng hâm mộ Triều Thiên Vương, cho dù là bỏ mạng, từ đầu đến cuối có một người, nhớ kỹ hân, muốn báo thù cho hân.

Chính là, loại người như ngươi người xác thực không thích hợp trong giang hồ đi đi lại lại. . . Ngươi thái tử bản, quá nghiêm túc, sẽ rất vất vả."

"Nhưng ít ra, ta không thẹn với lương tâm."

"Không thẹn với lương tâm"

Cao Dur nghe, không nhịn được cười ha ha, chỉ Yến Thanh nói: "Tiểu Át Ca, đây mà nói ai cũng có thể nói, Thiên ngươi không thể nói."

"Có ý gì?"

"Ta hỏi ngươi, kia Trần Tam người quê có thể trêu chọc ngươi?"

"A"

"Còn nữa, ban đầu các ngươi tại đất vàng cương cướp đi sinh nhật cương, có thể từng nghĩ qua, những cái kia làm mất đi sinh nhật cương Quân Tốt, lại sẽ là kết quả gì"

Những người đó, cũng không có trêu chọc ngươi.

Bọn họ chỉ là phụng mệnh hành sự. . . Có thể quay đầu lại, bởi vì các ngươi bản thân tư tâm, bọn họ gặt gao, lưu đầy lưu đầy, chỉ còn lại trong nhà cô nhi quả mẩu gian khổ cuộc sống. Ngươi bậc này hành vi, cũng năng lực không thẹn với lương tâm thật sự là cười chết người."

Yến Thanh sắc mặt, hơi đổi.

Hân há hốc mồm, lại không có phát ra thanh âm.

"Tiểu Át Ca, đừng đem mình nghĩ cao lớn như vậy, ngươi ta cũng không qua đây đây trong trần thế vùng vẫy con kiến hôi."

Lúc trước, nếu không phải các ngươi Lương Sơn Giải Trần Giải Bảo huynh đệ cướp đi ta hành lý, suýt nữa giết ta, ta cũng sẽ không ở lại Tu Thành; ban đầu, nếu không phải Triều Thiên Vương muốn tập kích Tu Thành, ta lại sao khả năng đối địch với hân ha ha, ta không giết hân, hân liền biết giết ta, ta chẳng qua chỉ là tại tự vệ mà thôi. . . Thị thị phi phi, đúng đúng sai sai, trong giang hồ ai nói rõ ràng

Cho nên, ngươi muốn là Triều Thiên Vương báo thù, ta cũng không tức giận.

Nhưng nếu như ngày đó là ta bị Triều Thiên Vương giết chết, ai lại tới báo thù cho ta?"

Yến Thanh trầm mặc, cúi đầu không nói.

Đúng vậy a, chuyện trong chốn giang hồ tình, nào có cái gì đúng sai.

Giống như trước hân giết chết Trần Tam người quê, cũng là bởi vì cảm giác, Trần Tam người quê sẽ uy hiếp được hân, uy hiếp được Hoàng Ái.

Hân thấy, giết chết Trần Tam người quê không coi là cái gì.

Thế thì tại Cao Dur mà nói, hân vì bảo vệ tánh mạng, giết chết Triều Cái lại có lỗi gì làm

Nếu cũng không có sai, hân Yến Thanh, lại dựa vào cái gì tìm Cao Dur báo thù

"Chậm, ta chưa từng đã nói với ngươi đúng sai"

Yến Thanh bất thành linh ngẩng đầu lên, trầm giọng nói: "Ta quả ngươi đúng sai, Triều Thiên Vương đối với ta có thu nhận ân, ta báo thù cho hân, cũng hợp tình hợp lý."

"Được a, kia Hoàng Ái đối với ngươi cũng có qua ân cứu mạng."

"Ta nhờ ngươi chiếu cố hần, trả lại cho tiền hần gấm vóc sống qua ngày."

"Theo như ngươi nói, ngày đó ngươi ở đây đất vàng cương Kiếp sinh nhật cương, cũng không phải là báo Triều Thiên Vương ân tình sao

Còn nữa, ta chiếu cố Hoàng Ái, đó là ta sự tình, cùng ngươi có quan hệ gì còn nữa, những tiền kia là ngươi ngược đến không sai, nhưng là trải qua ta tay cho Hoàng Ái. Nếu như theo lời ngươi nói pháp, ngươi còn thiếu ta ân tình, ngươi còn thể nào "

"Ta. . ."

Yến Thanh trề miệng một cái, cảm thấy không phản bác được.

Hần nói: "Ta không có đem thân phận ngươi nói ra, đã là báo ân rồi."

"Vậy ngươi nói đi a, ta có ngăn ngươi sao "

"Ta. . ."

"Ngươi cho rằng ngươi còn ta ân tình, chính là ta lại không có cảm giác được."

"Từ trước ta, từng có cơ hội giết ngươi, lại tha cho ngươi khỏi chết."

"Bớt đi, ngươi khi đó, thật có thể giết ta sao lại không nói Nhị ca ở bên cạnh ta, cho dù Nhị ca không ở, ngươi lúc đó loại trạng thái kia, hai người chúng ta một chọi một tỷ đấu, không phải ta tự đại, ai chết vào tay ai, cũng còn chưa biết đi."

Yến Thanh cảm thấy, có chút từ nghèo.

Hần then quá thành giận nói: "Ta giết ngươi, ta sao không thể giết cho ngươi "

"A, vậy ngươi đến a."

"Ta. . ."

Ngươi con chim này tự khiến cho độc, ta bây giờ liền động một cái đều khó khăn, giết thể nào ngươi

"Ngươi rốt cuộc muốn thể nào "

Cao Dư, cười.

Hần đi tới Yến Thanh trước người, ngồi xuống thân thể, trực câu câu nhìn đến Yến Thanh.

Yến Thanh ngay từ đầu còn có thể cùng hần mắt đối mắt, có thể dần dần, hần có chút chột dạ, rốt cuộc quay đầu, không tiếp tục nhìn về phía Cao Dư.

"Nếu như ta cho ngươi biết, Hoàng Ái nguy hiểm, ngươi nói thể nào "

"Ừ"

Yến Thanh sững sờ, bá nghiêng đầu lại, lại lần nữa đón lấy Cao Dư ánh mắt.

"Hần không phải đã đi rồi sao năng lực có nguy hiểm gì. . . Một trong sạch, ngươi chừng phải ở chỗ này lừa ta."

"Lừa ngươi, mới có lợi sao "

Cao Dư khước miệng phẩy một cái, đứng dậy.

Hần đi tới cửa, hướng phía ngoài nhìn một chút, lúc này mới xoay người trở lại trong nhà.

"Lớn ngày sau, quân phản loạn liền phải tấn công Gia Hưng huyện thành.

Hoàng Ái mà nay, cùng Tiểu Lộc đều ở tại Gia Hưng. . . Ta phải nói cho ngươi là, trước đây quan địa phương từng phá hư Gia Hưng Minh Giáo khởi sự, hơn nữa giết rất nhiều người, Hoàng Ái cũng có tham dự. Nếu như quân phản loạn đánh chiếm Gia Hưng, tất Hoàng Ái chắc chắn phải chết."

"Quả thật "

Yến Thanh mày kiếm chau mày, trầm giọng hỏi.

"Nói nhảm, loại chuyện này, ta lừa ngươi lại có ích lợi gì

Chuyện này đối với ta mà nói, cũng không quá lớn liên quan. Ta ẩn náu tại Hàng Châu, tạm thời sẽ không có nguy hiểm gì. Đáng thương Hoàng lão tam

nha, đối với người khác có ân cứu mạng không nói, ban đầu đối với người khác thế thì kính trọng. Kết quả, người khác lại thấy chết mà không cứu.

Đáng thương nha, thật sự là, quá đáng thương. . ."

"Người câm miệng."

Yến Thanh nghe, trên mặt âm tình bất định.

Cao Dur tắt ngòi ở bên cạnh hắn, không ngừng hát 'Đáng thương'. Làm hắn tâm phiền ý loạn.

"Người con chim này tư, rốt cuộc muốn thế nào "

"Không phải ta muốn thế nào, mà là người đến cùng muốn hay không đi báo ân, đi cứu Hoàng lão tam "

"Đương nhiên phải cứu."

"Dạ, ta cũng không có cầu người."

Yến Thanh sắc mặt tái xanh, cắn tức nhìn Cao Dur.

"Đúng, người không có cầu ta."

"Vậy nếu như ta bây giờ thả người. . . Đúng nga, người là muốn tới giết ta."

Ta đại nhân đại lượng, không nhắc chuyện cũ, tha tính mạng người, há chẳng phải là người thiếu nợ ta một cái mạng sao "

"Một trong sạch, người vô si!"

Yến Thanh cắn răng nghiêng lợi, nhìn đến Cao Dur, một chữ một cái mắng: "Người con chim này tư, nếu muốn dùng cái này uy hiếp ta, đừng hòng."

"Haizz, đáng thương Hoàng lão tam a, đây một lần, lại chết chắc rồi."

Yến Thanh hận không được một đao giết Cao Dur, làm sao toàn thân vô lực, không thể động đậy.

Trong ánh mắt hắn, thật giống như muốn phun ra lửa một dạng, nhìn chăm chăm Cao Dur. . . Một hồi lâu sau, hắn cắn răng nói: "Một trong sạch, ta thiếu người một cái mạng, như vậy cũng có thể đi."

Cao Dur lập tức xoay mình đứng lên, từ dụng bạc bên trong lấy ra một viên dược hoàn.

"Người nói, ta cũng không có bức người."

"Đúng, người không có bức ta."

"Hắc hắc, đại trượng phu hành tẩu giang hồ, nhất ngôn ký xuất."

"Tứ mã nan truy."

"Kia, há mồm đi."

Cao Dur vừa nói, đem dược hoàn đưa tới Yến Thanh bên mép.

Yến Thanh há mồm nuốt vào, nhưng trong đôi mắt, như cũ lộ ra hận ý.

"Nghe, người lập tức ra khỏi thành. . . Ta biết, người có biện pháp ra khỏi thành."

Sau khi đi ra ngoài, đi Gia Hưng, đến huyện nha tìm Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt, nói cho hắn biết quân phản loạn lập tức phải tấn công Gia Hưng, để cho hắn sớm làm chuẩn bị.

Hoàng Ái mà nay, cũng tại Gia Hưng huyện nha, người đến Gia Hưng liền có thể cùng hắn gặp lại "

Converter by ๑๗๓Hảo๑๗๓ : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Chương 202: Tế cò (2)

Cổ nhân nói: Quân tử có thể lẩn thuộc về lấy phương, khó vờng lấy không phải là kỳ đạo.

Là ý nói, đối với chính nhân quân tử, có thể dùng hợp tình lý phương pháp lừa gạt, nhưng là rất khó dùng không hợp tình lý sự tình lừa gạt hẳn.

Theo Cao Dư, Yến Thanh thuộc về cái loại này trong chốn giang hồ dị loại.

Hắn rất có nguyên tắc, cũng rất cố chấp, có lấy phi thường ý chí kiên định.

Người như vậy, uy hiếp không có chỗ hữu dụng, muốn khuyên hắn thay đổi chủ ý, cũng không có khả năng lắm. Nhưng mà, muốn muốn đối phó người như vậy, cũng không phải là không có biện pháp. Chỉ cần đâm trúng hần chỗ yếu, cho dù là kiên cường nữa, cũng sẽ cải biến thái độ.

Yến Thanh, là thuộc về trong chốn giang hồ 'Quân tử' .

Cao Dư làm dùng độc dược, chẳng xứng là là một loại mê dược.

Căn cứ vào sở trường Cổ Độc kỹ năng trong cách nói, thần tiên thảo thân liền tự có cực kỳ mãnh liệt Mê Hồn hiệu quả. Chỉ là, loại hoa này độc, tựa như thực dược, cho nên thường bị người hiểu lầm. Đem cánh hoa sau khi hái xuống, hợp với một ít thảo dược, nghiền nát sau đó tiến hành điều chế, sẽ sinh ra một loại chất lỏng. Lẫn vào ngọn đèn dầu bên trong, có thể theo ngọn đèn dầu thiêu đốt, vung phát ra ngoài Dược Tính.

Dược Tính rất mạnh, hơn nữa khó mà đề phòng.

Yến Thanh ăn giải dược sau đó, liền xoay người rời đi.

Đương nhiên, hắn không thể nào là từ cửa chính đi, mà là càng cửa sổ trút ra, lại đưa tới con ếch âm thanh một mảnh.

Nhìn đến hắn lúc rời đi, kia một bộ chịu hết khuất nhục biểu tình, Cao Dư không nhìn được ngã xuống trên giường nhỏ, cười ha ha. . .

Đối phó Yến Thanh, chỉ có thể dùng như vậy thủ đoạn, nếu không thật đúng là phiền toái.

Bất quá, cũng chính là Yến Thanh xuất hiện, giải quyết xong Cao Dư trong lòng vấn đề khó khăn lớn nhất.

Chỉ cần Cao Kiệt có thể sớm nhận được tin tức, tin tưởng hắn đã có thể làm ra thích đáng an bài. Quân phản loạn tuy nói người đông thể mạnh, nhưng là muốn muốn công phá Gia Hưng, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản. Phương Thất Phật có thể cao thủ, nhưng theo Cao Dư, lại không phải là soái tài.

Một lần nữa, Cao Dư trong lòng vui mừng, hắn kịp thời trừ đi Thang Phùng Sĩ.

Nếu như người này bây giờ còn sống sót, nói không chừng thật sẽ cho Cao Dư mang đến uy hiếp trí mạng. . .

Phương Thất Phật tại trong thành Hàng Châu, trắng trợn lục soát, khiến Hàng Châu bầu không khí, biến hóa càng ngày càng khẩn trương, cũng biến thành càng ngày càng vắng vẻ.

Đương nhiên, hắn cũng không phải là không có thu hoạch.

Trải qua phen này lục soát, hắn lấy ra gần trăm danh quan Binh.

Những quan binh này đây phá thành đêm chạy trốn, rồi sau đó che giấu ở trong thành. Không muốn Phương Thất Phật trắng trợn lục soát, đem những đào binh này cho kinh sợ ra. Kết quả là, bọn họ biến thành tù nhân, càng có thật nhiều người đang bắt bên trong bỏ mạng.

Cao Dư không có đi hỏi thăm chuyện này, mà là lặng lẽ quan sát.

Yến Thanh như là đã đi, hắn cũng sẽ không lại khẩn trương như vậy.

Ban ngày, hắn sẽ mang lực sĩ tại trong thành Hàng Châu đi dạo. Nhìn như là không hề mục tiêu, kì thực đem trong thành Hàng Châu binh lực an bài, hỏi dò rõ ràng.

Trong thành Hàng Châu, hiện hữu quân phản loạn vạn người.

Trong đó ba ngàn người, là sáng giáo tinh nhuệ, thống lĩnh binh mã người, tên là Lý Thiên hữu, là sáng giáo hai mươi bốn quang minh sứ một trong.

Người này là Phương Thất Phật tâm phúc, đóng quân Ngô chân núi.

Trầm Cương là Hàng Châu Bình Mã Đô Giám, dưới quyền có 5000 người, phần lớn đều là tạm thời chiêu mộ, nói một cách thẳng thừng chính là ô hợp chi chúng. . .

Đây 5000 người, phân dưng Hàng Châu mười môn.

Trừ lần đó ra, bên ngoài thành còn có 3000 binh mã, là có Minh Giáo tín đồ tạo thành.

Thống lĩnh nhánh binh mã này người, là Tiết Đẩu Nam.

Cùng lúc đó, Hồ Châu phương diện cũng liên tục không ngừng có binh mã đến, liên tục cộng lại, ước chừng có bốn, năm ngàn người.

Nhánh binh mã này cũng là tại bên ngoài thành Hàng Châu đóng trú.

Bất quá, cái này đường binh mã đóng quân Hàng Châu, không thể tránh khỏi cho Hàng Châu mang đến rất nhiều phiền toái.

Rất nhiều binh mã, giữa lẫn nhau cũng không quen thuộc tất, tự nhiên sẽ có nhiều loại mâu thuẫn. Tỷ như, kia Minh Giáo 3000 lực sĩ, thuộc về Minh Giáo tinh nhuệ, Phương Thất Phật thuộc quyền. Vô luận là đóng quân hoàn cảnh, vẫn là hằng ngày đãi ngộ, cũng muốn giỏi hơn qua những người khác.

Mà Hồ Châu binh mã, tất hiệp cần quét Hồ Châu quân lính chỉ uy, kiêu căng kiêu ngạo.

Tiết Đẩu Nam bộ đội sở thuộc phần lớn đều là sinh trưởng ở địa phương Hàng Châu Minh Giáo đệ tử, tự nhiên đối với Hồ Châu quân phản loạn kiêu ngạo, cảm thấy phi thường bất mãn.

Bọn họ sức chiến đấu, đúng là so ra kém Hồ Châu quân phản loạn.

Chính là Tiết Đẩu Nam bộ đội sở thuộc, hơn nữa Trầm Cương thủ hạ binh mã, cộng lại có tám ngàn thuộc về chúng, về số người vượt quá Hồ Châu quân phản loạn. Điều này cũng làm cho song phương tranh đấu không ngừng, giữa lẫn nhau lẫn nhau đều thấy ngứa mắt. Theo những cái kia lực sĩ nói, hai bên tại ngăn ngại trong mấy ngày, liên xảy ra to to nhỏ nhỏ hơn mười lần mâu thuẫn, số người chết hơn trăm, có thể nói phi thường thảm thiết.

Phương Thất Phật đối với lần này, cũng là bẽ đầu sút trán.

Một bên là Hàng Châu địa đầu xà, một bên là Hồ Châu đến kiêu binh hãn tướng.

Nếu như không phải thủ hạ của hắn còn có Lý Thiên hữu bộ đội sở thuộc binh mã chấn nhiếp, hai bên nói không chừng đã sớm đại quy mô xung đột. . .

Hơn nữa, Hồ Châu đến tiếp sau này binh mã còn đang không ngừng gia tăng.

Nếu như không thể hóa giải hai bên ân oán, đây Tây Hồ bờ nói không chừng biến thành lưỡng địa binh mã tròng giặc đấu.

Cũng may, lập tức sẽ khai chiến!

3 ngày thời gian, thoáng một cái đã qua.

Một ngày này, Cao Dư sáng sớm liền bị đánh thức, hướng theo Tiết Đẩu Nam đi tới Ngô Sơn đại võ đài.

Đây cũng là Hàng Châu lớn nhất trại lính chỗ này.

Sáng sớm, liền thấy bên trong trại lính bên ngoài, cờ xí lay động.

3000 lực sĩ khôi giáp tiên minh, tại bên trong trại lính bên ngoài trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Làm cái gì vậy "

Cao Dư về mặt nghi hoặc nhìn đến Tiết Đẩu Nam hỏi.

"Điểm mào!"

"Ồ!"

Hắn làm ra một bộ bùng tình đại ngộ biểu tình, đi theo Tiết Đẩu Nam đi vào trại lính, chạy thẳng tới trung quân đại trưởng.

Bên ngoài lều lớn, thủ vệ nghiêm ngặt.

Hai hàng lực sĩ tay cầm đao thương, chia nhóm hai bên.

Cao Dư đi vào trong đại trưởng, liền thấy Phương Thất Phật, hay nói cùng người khác đã sớm ngồi ở bên trong đại trưởng.

Xem Cao Dư đi vào, Phương Thất Phật vẫy tay tỏ ý hân hoan, rồi sau đó ánh mắt quét nhìn bên trong đại trướng mọi người, trầm giọng nói: "Bây giờ có hai Chiết đường thứ ba đem Quách sư trong suất bộ xâm phạm, Thánh Công đã suất bộ đi vào tiêu diệt. Từ Thánh Công Thệ Sư đến nay, phải Minh Tôn phù hộ, ta Minh Giáo bình phong chỉ, quan quân không có cái nào không chạy mất dép. . . Đông nam thuộc về dân, khổ nổi bốc lột lâu rồi, gần tuổi phỉ thạch lo lắng, càng làm phát chịu nổi. . . Nay lớn Quang Minh đến, tứ phương hưởng ứng, chính là ta chờ nam nhi, kiến công lập nghiệp thời khắc.

Cố, ta muốn mưu cầu Gia Hưng, rồi sau đó ra bắc, chia sông mà cai trị, 10 năm được hoà làm một.

Chư quân mượn Minh Tôn sư giả, lúc này càng nên phải đồng tâm hiệp lực. . . Tiết Đầu Nam."

"Có mặt tướng."

"Đây chính phật Gia Hưng, có thể nguyện xứng đáng"

"Mặt tướng nghe lệnh."

Tiết Đầu Nam dù sao cũng là binh nghiệp xuất thân, trong lời nói đều toát ra binh nghiệp khí.

"Như vậy, đến người dẫn theo bốn bộ binh mã, tổ sĩ xa, Từ trăm, Trầm Trạch, gương ra gần nhân bốn người là phụ, liền có thể xuất binh Gia Hưng."

Tổ sĩ xa, là Gia Hưng Tôn giả.

Bất quá bởi vì hân Gia Hưng khỏi sự thất bại, cho nên địa vị đầu hàng.

Lần này xuất binh Gia Hưng, luận thân phận vốn phải là tổ sĩ xa làm Chủ Tướng. Có thể bởi vì hân là từ Gia Hưng trốn về, trong tay càng không Binh không tướng, cho nên con có thể là phụ; Từ trăm cùng Trầm Trạch, là Hàng Châu người, trong đó Trầm Trạch là Trầm Cương đường đệ.

Gương ra gần nhân là Hồ Châu lục hành nhi thủ hạ một viên hân tướng, có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dững.

Tiết Đầu Nam năm người đứng dậy, khom người lĩnh mệnh.

Mà Phương Thất Phật cũng đứng dậy, cười to nói: "Hôm nay chư vị huynh đệ xuất chinh, khi ta tể cò, là chư vị huynh đệ lấy tăng thanh thế.

Người tới, đem tể cò người dẫn tới!"

Converter by [wWw.EbookFull.Net](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 203: Đầu danh trạng (hai)

"Tôn giả, tha mạng!"

3 ngày thời gian, đủ để đem một người hành hạ đến chết.

Trương Đạo Nguyên bị người mang ra ngoài thời điểm, đã không còn hình người.

Là một người phản đồ, bất kể tại bất cứ lúc nào cũng sẽ không bị người thích. Huống chi, bởi vì Trương Đạo Nguyên phản bội, khiến Hàng Châu Minh Giáo lực lượng trung kiên tổn thất nặng nề. Nếu như không phải Thang Phùng Sĩ quyết định thật nhanh, hạ quyết tâm cướp ngục cứu người mà nói, toàn bộ Hàng Châu Minh Giáo trung tầng, liền đem toàn quân bị diệt. Có thể cho dù là như vậy, cũng có thật nhiều người vì vậy mà bỏ mạng.

Từ Trương Đạo Nguyên bị bắt tới ngày đó bắt đầu, vận mạng hân liền đã định trước.

Những Minh Giáo đó bộ hạ, càng không thể nào cho hân bất kỳ đãi ngộ, sáu khoảng thời gian bên trong, có thể nói là đối với Trương Đạo Nguyên hết sức hành hạ.

Cũng thua thiệt Phương Thất Phật hạ lệnh không được hại tính mạng hân, nếu không Trương Đạo Nguyên đã sớm biến thành người chết. . .

Hắn cơ hồ là bị đẩy ra ngoài, sau lưng để lại một đầu dài dài vết máu.

Phương Thất Phật lộ ra vẻ dữ tợn, lạnh lùng nói: "Người đâu, đem đây phản đồ kéo qua, chém đầu tể cò."

"Tuân lệnh!"

Trầm Cương hôm nay, đóng vai đao phủ thủ thân phận.

Liền thấy hắn xuyên thấu qua khăn đỏ, ở trán, lộ ra một thân đen nhánh khối cơ thịt, tuổi thơ nhất khẩu quý đầu Đại Đao.

"Đại Lang, cứu ta!"

Trương Đạo Nguyên bị kéo đến rồi Đại Kỳ dưới cò, dùng cầu khẩn ánh mắt nhìn Trầm Cương.

Trầm Cương lại lộ ra cười ác độc, cắn răng nghiêng lợi nói: "Trương Đạo Nguyên, ngày đó ngươi phản bội Đại Minh Tôn thì, có thể tưởng tượng đến hợp có hôm nay "

"Ta. . ."

"Trầm Cương, động thủ."

Trương Đạo Nguyên còn muốn cầu xin tha thứ, lại nghe Phương Thất Phật một tiếng quát chói tai.

Trầm Cương cũng không do dự, giơ lên Đại Đao.

Chỉ thấy ánh đao chợt lóe, huyết quang băng hiện. . . Cũng coi là Trầm Cương nhớ tới năm đó tình nghĩa, đây xuống một đao phi thường lưu loát, không có để cho Trương Đạo Nguyên được một chút tội, tiện nhân đầu rơi mà. Cái đầu người kia, nhanh như chớp trên mặt đất lộn mấy vòng, lăn đến Cao Dư bên chân.

Cao Dư cúi đầu nhìn thoáng qua, mặt không biểu tình.

Phương Thất Phật vào lúc này tể cò, cũng có uy hiếp ý đi.

"Dẫn tới!"

Trương Đạo Nguyên thi thể bị kéo đi, cũng có người tiến đến, khom người đem người khác đầu nhặt lên.

Vốn là, Cao Dư đã cho là kết thúc, nhưng không nghĩ Phương Thất Phật lại lần nữa kêu quát ra âm thanh.

Một cái hình thể sưng vù mập mạp người, đầu thượng sáo miệng vải đen Kabuto, bị mấy cái lực sĩ thô tằng, đi tới trong giáo trường.

"Các ngươi Loạn Thần Tặc Tử, mau thả ta, nếu không nhất định chết không có chỗ chôn."

Người kia gằm to, lại không chịu quỳ xuống.

Trầm Cương tiến đến, đem kia miếng vải đen Kabuto kéo xuống đến, lộ ra một cái sắc mặt tái xanh, hình dung tiều tụy mặt béo.

Chu Bưu

Cao Dư nhìn thấy gương mặt đó, không khỏi sửng sốt một chút.

Nguyên tưởng rằng, Chu Bưu đã chạy, cũng chưa từng suy đoán hắn lại bị người ta tóm lấy.

Chu Bưu chạy, lại không biết Vũ Tùng ra sao

Theo đạo lý nói, kia Vũ Tùng bây giờ, sợ đã sớm đến Gia Hưng đi. . .

Trước đây, Cao Dư từng nghe người ta nói qua, phá thành đêm đó, Phương Thất Phật giết chết Mã Thiên Quân. Nhưng hắn cũng không biết Chu Bưu bị bắt tin tức, thậm chí thời gian dài như vậy bên trong, hắn đều không có nghe được nửa điểm phong thanh, cho tới trong lòng cảm thấy giật mình.

Phương Thất Phật toét miệng cười, đi tới Chu Bưu trước người.

"Ngươi chó này quan, cũng có hôm nay."

"Phương Thất Phật, ngươi đây nghịch tặc, cả gan tạo phản "

"Không phải là chúng ta muốn tạo phản, mà là hôn quân Vô Đạo, làm ta đông nam bách tính thân ở đầu sòi lửa bỏng. Cha con ngươi, càng nói giáo

cho giặc, giết hại hai Chiết sinh dân. Hôm nay, Thánh Công phải Đại Minh Tôn phù hộ khỏi sự, đến mức, chẳng lẽ là lớn Quang Minh Cảnh. Bách tính trở nên tung tăng, từ phương hướng ứng. . . Nay ta muốn chinh phạt Gia Hưng, đang muốn dùng ngươi đầu chó, trắng đại quân ta thanh sắc."

Phương Thất Phật nghĩa chính từ nghiêm, âm thanh tại giáo trường quanh quần trên không.

Trong phút chốc, chỉ nghe trong giáo trường khoảng không, quanh quần như núi kêu biển gầm âm thanh.

"Minh Tôn giảng thế, hữu ta sinh dân.

Sống có gì vui, chết có gì khổ, trừ ác là thiện, vâng Quang Minh cổ!"

Tiếng reo hò, thật lâu không ngừng, khiến Chu Bưu nhất thời biến sắc.

Mà Cao Dư ở một bên lặng lẽ quan sát, con mắt không khỏi hí thành một kẻ hở.

Minh Giáo tẩy não bản lãnh, quả thực lợi hại. . . Chỉ nhìn những tín đồ kia, từng cái một kích động lệ nóng doanh tròng, cũng biết Minh Giáo đối với bọn họ sức ảnh hưởng, là khổng lồ biết bao. Cũng không trách được Minh Giáo tại trong khoảng thời gian ngắn, là có thể có thanh thế như vậy.

Những thứ này tín đồ hoàn toàn bị bọn họ khống chế, chính là mấy câu khẩu hiệu, cũng đủ để cho bọn họ bán mạng.

Lại suy nghĩ một chút lúc trước Biện Lương Cửu Diệu Pháp những thủ hạ kia, tựa hồ so với cái này chút tín đồ càng thêm cuồng nhiệt, Minh Giáo đáng sợ, cũng có thể thấy được lố bịch.

"Cửu ca, Cửu ca "

Ngay tại Cao Dư đang cảm thán Minh Giáo sức ảnh hưởng thì, bên cạnh có người lui hấn hai lần.

Cao Dư lúc này mới phục hồi tinh thần lại, liền thấy Phương Thất Phật đang hướng về phía hấn vẫy tay.

Không chỉ là Phương Thất Phật, trong giáo trường rất nhiều người đều tại thấy hấn. Kia từng đôi mắt, càng làm cho hấn cảm thấy rất không thoải mái. . .

"Tôn giả, có gì phân phó "

Cao Dư vội vàng đi tới, đi tới Phương Thất Phật trước mặt.

Phương Thất Phật đem hấn khoác ở, cười nói: "Cửu ca là Hối Hột Minh Giáo huynh đệ, lần này tới Hàng Châu, là sở trường nhờ cậy Thánh Công.

Cho nên, ta chuẩn bị xin Cửu ca động thủ, là Đại Minh Tôn dâng lên hậu lễ.

Cửu ca, ta nghe nói Chu Bưu ban đầu còn thiếu người không ít lượng tiền, không bằng rồi mời Cửu ca động thủ, đòi lại một cái công đạo "

Cao Dư hoàn toàn không nghĩ tới, Phương Thất Phật còn có như vậy một tay, nhất thời ngây ngẩn.

Mà lúc này, Chu Bưu cũng sợ!

Trước đây, hấn cho rằng Phương Thất Phật không dám giết hấn, cho nên còn có thể gắng gượng.

Nhưng bây giờ, hấn ý thức được. . . Những người này, là thực sự muốn tạo phản, cũng là thật muốn lấy tính mệnh của hấn.

Nghe Phương Thất Phật cao hơn ta động thủ, hấn sắc mặt đại biến, hai chân có chút như nhũn ra.

Cao Dư nhìn về phía Phương Thất Phật, liền thấy Phương Thất Phật trên mặt, vẫn mang theo nụ cười. Nhưng hấn biết rõ, nếu như hấn cự tuyệt mà nói, Phương Thất Phật nhất định sẽ lập tức trở mặt. Đây, là để cho hấn bên trên đầu danh trạng a! Lúc trước sinh tử Thụ, chỉ có thể nói là gặp mặt thuộc về lễ. Cao Dư vốn là đã cho là đầy đủ, có thể bây giờ nhìn lại, Phương Thất Phật vẫn là không yên lòng, cho nên mới có hôm nay cử động.

"Có mong muốn vậy, không dám mời mà thôi."

Cao Dư hít sâu một hơi, từ Phương Thất Phật trong tay nhận lấy giải oản đao nhọn.

Phương Thất Phật thấy vậy, cũng lộ ra mặt mày vui vẻ, lui về phía sau một bước.

Bất kể nói thế nào, cho dù Cao Dư dâng lên sinh tử Thụ, nhưng đối với Phương Thất Phật mà nói, như cũ mang trong lòng hoài nghi. Ngược lại không phải là hoài nghi Cao Dư thân phận, mà là lo lắng Cao Dư là bị tình thế ép buộc, tạm thời cúi đầu. Nếu như tương lai tình thế có biến, hấn nói không chừng liền biết trở mặt. . . Đây cũng là Phương Thất Phật không hy vọng nhìn thấy sự tình, cho nên mới cao hơn ta ra tay giết người.

Chu Bưu, là Chu Miến con trai.

Cao Dư nếu như giết Chu Bưu, lại muốn quay đầu, đã không khả năng.

Đã như thế, cũng thì đồng nghĩa với chặt đứt Cao Dur đường lui. . .

Giải oản đao nhọn tại Cao Dur trong tay quay tròn đánh một vòng, hấn bước hướng Chu Bru.

"Người dám giết ta sẽ không sợ gây họa tới người nhà hả?"

Chu Bru cũng biết, Cao Dur là tới từ Biện Lương, cho nên âm thanh tàn khốc nhằm, lớn tiếng uy hiếp.

Mà Cao Dur lại làm ra một bộ hồn nhiên không thêm để ý biểu tình, tiến đến hai bước, bắt lại Chu Bru vạt áo, giơ tay lên một đao liền chạm vào Chu Bru lồng ngực.

"A!"

Chu Bru kêu thảm một tiếng, trợn to mắt nhìn Cao Dur.

Mà Cao Dur cũng không la toa, kề sát vào Chu Bru thân thể, xoay cổ tay một cái, kia đao nhọn khoảng chuyển động, đồng thời ghé vào lỗ tai hấn thấp giọng nói: "Người nếu bắt từ, chính là ta chết. Hôm nay, làm quan nhà bỏ mạng, cũng chết có ý nghĩa, người đừng có trách ta."

Nói xong, hấn bất thành linh lùi về sau, rút ra đao nhọn.

Trong lòng một chùm nhiệt huyết bắn ra, bắn ở rồi Cao Dur trên thân.

Chu Bru vẫn như cũ là một bộ không tương tượng nổi biểu tình, con mắt trừng lưu viên, nhìn đến Cao Dur, trề miệng một cái, liền bịch ngã trên đất. . .

Converter by ๕๗๕Hào๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Tây Quân (một)

Cao Dur không nghĩ tới, giết Chu Bru sau đó, hấn tại Minh giáo trong địa vị tăng vọt.

Trước đây, tất cả mọi người nhìn thấy hấn, đều rất khách khí, thể nhưng càng nhiều là bởi vì Phương Thất Phật nguyên do, tuy rằng khách khí, lại không có tôn trọng, ngược lại có chút xa cách.

Chính là tại giết Chu Bru sau đó, mọi người đối với hấn thái độ, nhất thời nhiệt tình rất nhiều.

Có lẽ tại những người này ý tưởng bên trong, Cao Dur giết Chu Bru sau đó, liền tương đương với là người mình.

Nếu đã biến thành người mình, thái độ đương nhiên không giống nhau.

Tại Minh giáo bên trong, đề xướng tình huynh đệ, hận nhất chính là phản đồ.

Đây, cũng là Trương Đạo Nguyên thể thâm như vậy nguyên nhân đi. . .

Cao Dur càng ngày càng vui mừng, nếu như ngày đó không có giết chết Thang Phùng Sĩ, mặc hấn sống đến bây giờ, sợ sẽ không như thế dễ dàng đặt chân.

Nói cho cùng, Phương Thất Phật những người này từ đầu đến cuối tồn mấy phần giang hồ khí.

Mà Thang Phùng Sĩ, mới thật sự là quân sư, một cái có thể bày mưu lập kế người.

Chết tốt, bắt đầu chết được a!

Hấn trong lòng không tên hoan hô, đồng thời cũng đưa ánh mắt chuyển tới hay nói trên thân. . . Người này con mắt, đều là ở trên người hấn đi loanh quanh. Tuy rằng đến bây giờ cũng không thể nhận ra Cao Dur thân phận đến, cũng mặc kệ như thế, đều là một cái uy hiếp.

+

Đại quân rút ra, khiến cho Hàng Châu nhất thời biến hóa vắng vẻ không ít.

Cũng may, còn có Lý Thiên hữu 3000 binh mã, và Trầm Cương trong tay binh bộ tại, cho nên vẫn có thể khiến Hàng Châu gìn giữ ổn định.

Cao Dư cùng ở lại giữ Hàng Châu Minh Giáo thủ lĩnh, ăn một bữa rượu, quan hệ biến hóa càng thêm thân mật.

Trời tối sau đó, Hàng Châu ban đêm Cấm bắt đầu.

Hắn tắt một người, dọc theo sau đó thành phố đường phố mà đi, chậm rãi khoan thai hưởng huyệt nha đi.

Bây giờ, hắn đã là minh giáo người mình, cũng sẽ không còn nữa nhiều người như vậy theo dõi hắn.

Lý Thiên hữu cùng người khác vốn là phải phái người tặng hắn, nhưng mà bị hắn cự tuyệt.

Hắn không thích bên cạnh cùng quá nhiều người, đặc biệt là cùng quá nhiều chưa quen thuộc người. Nơi này là Hàng Châu, đã bị Minh Giáo khống chế lại. Tin tưởng cũng sẽ không có người gây sự nữa, liên tình huống trước mắt mà nói, Cao Dư rất an toàn, vô cùng an toàn.

Sau khi vào thu, ngày đêm nhiệt độ chênh lệch rất lớn.

Giữa trưa thì, mặt trời chói chang, chính là đến buổi tối, lại gió mát chậm chậm

Từ Tây Hồ phương thổi tới gió, thổi vào người làm người ta cảm giác phi thường thoải mái. Hắn đi một hồi Tử, liền ngồi ở ven đường trên một tảng đá. Ngẩng đầu nhìn lên Tinh Không, chỉ thấy sao lốm đốm đầy trời, tại trong màn đêm hội tụ thành một cái rực rỡ Tinh Hà.

Cũng không biết được, Đại Tráng hiện đang làm những gì

Mẹ, có khỏe không

Cao Dư khoe miệng, hơi nhếch lên, phác họa ra một cái đẹp mắt đường vòng cung.

Hắn có chút nhớ nhà. . . Tuy rằng cái nhà kia, hắn cũng không có cuộc sống quá lâu, có thể chẳng biết tại sao, lại để cho hắn vô cùng ràng buộc.

Mẹ, chờ ta là sự phụ báo thù, nhất định trở về cố gắng cùng ngươi, cũng sẽ không bao giờ rời khỏi ngươi!

+

Biện Lương, Cao phủ.

Họ Lương kích linh linh rung mình một cái, mở mắt.

Ngoài nhà mưa rơi lác đác, tí tách tí tách.

Nàng từ trên giường đứng dậy, chậm rãi đi tới cổng, theo khung cửa, nhìn đến ngoài nhà trong vườn cảnh sắc.

Tiếng bước chân, truyền tới.

Nàng nghiêng đầu xem, liền thấy Cao Cầu dọc theo hành lang dài đi tới.

"Nuông tử, ngươi thế nào rời giường lang trung không phải nói, muốn ngươi nghỉ ngơi nhiều sao "

"Ban nãy ta, nằm mơ thấy Cát Tường Nhi."

"A "

Cao Cầu nghe, trong mắt tối sầm lại.

Hắn vội vàng đi lên trước, dắt díu lấy họ Lương đi trở về trong nhà, làm cho nàng ngồi xuống.

"Mơ thấy kia nghịch tử làm chi "

"Ta mơ thấy hắn, gọi mẹ ta. . . Ta cũng không biết tại sao, đã cảm thấy rất khó chịu.

Hắn gọi mẹ ta, ta vốn hắn nên vui vẻ mới là, nhưng mà. . . Ta muốn đi qua ôm hắn, chính là chung quy lại cũng đi không tới bên cạnh hắn."

Họ Lương vừa nói, nước mắt liền chảy xuống xuống.

Cao Cầu tâm lý đau xót, vội vàng khuyên lơn: "Nuơng tử, chớ có khó chịu.

Ngươi kia Cát Tường Nhi từ nhỏ lưu lạc khắp nơi, kia khắp nơi con đường so với ta còn rõ ràng. Hẳn thông minh chặt, tuyệt sẽ không có nguy hiểm."

"Chính là, ta chính là nhớ hần a."

Nhi hành Thiên Lý mẹ lo âu, đối với họ Lương mà nói, nàng làm sao có thể không ngoảnh niệm Cao Dư.

Đặc biệt là Cao Dư từ lần trước tin tới sau đó, liền không còn có tin tức. Tuy rằng Cao Cầu không biết dùng rồi thủ đoạn gì, trong thời gian ngắn nhất đem Cao Kiệt vận hành đến Giang Nam. Chính là, một ngày không có Cao Dư tin tức, họ Lương liền một ngày An Tâm không được.

Cao Cầu chỉ có thể nhẹ nhàng vuốt ve họ Lương sau lưng, trong mắt cũng lộ ra vẻ lo âu.

Lúc trước, hần tố cáo Chu Miển cùng Minh Giáo cấu kết, vốn muốn để cho Quan Gia hạ quyết tâm, gia tăng đối với Hàng Châu theo dõi. Ai có thể dự đoán, Quan Gia con bài nhiệm Chu Miển quan chức. . . Cứ như vậy, rất có thể sẽ bút giây động rừng, khiến Cao Dư càng thêm nguy hiểm.

Cao Cầu cũng cảm thấy bất đắc dĩ, đồng thời phi thường tự trách.

Hần khinh thường Quan Gia đối với Chu Miển tin mù quáng. . . Cũng không biết, Tứ ca tại Hàng Châu như thế, mà nay lại là cái gì tình trạng

Hần tức giận, hần nổi nóng, hần hận Cao Dư không từ mà biệt.

Chính là, hần lo lắng hơn, lo lắng Cao Dư tình cảnh. . .

"Phụ thân, phụ thân!"

Ngay tại Cao Cầu an ủi họ Lương thời điểm, phòng ngoài truyền tới dồn dập tiếng bước chân.

Liền thấy Cao Nghiêu Phụ vội vã chạy đi vào trong nhà, vừa vào nhà liền nói: "Phụ thân, Tam thúc có tin, Tam thúc có tin."

"Ồ "

Cao Cầu nghe, vội vàng đứng dậy.

Hần bước nhanh tiến lên đón, hấp tấp nói: "Thư ở chỗ nào "

"Ở chỗ này."

Cao Nghiêu Phụ vội vàng cầm trong tay thư, liền cùng một cái bọc giao cho Cao Cầu.

Cao Cầu không có lập tức mở bọc ra, mà là trực tiếp đem thư hủy đi xem, tiến tới chờ chút đọc.

Sắc mặt hần, trở nên có chút khó coi. . .

"Đáng chết, tại sao thư bây giờ mới đưa tới "

Hần vừa nói chuyện, liền lớn tiếng nói: " Ngươi đâu, thay quần áo, ta phải lập tức vào cung "

"Phu quân, làm sao vậy "

"Chu gia tại quá khứ trong mấy năm, thông qua Thanh Khê quán bí mật hướng về phía Minh Giáo buôn bán rất nhiều quân giới.

Minh Giáo tạo phản sắp tới, tuyệt đối không thể lại tiếp tục dung túng. Ta phải lập tức vào cung kiến giá, khẩn cầu Quan Gia xuất binh Giang Nam "

"A "

Họ Lương nghe, cũng không khỏi cả kinh.

"Kia Tam thúc, còn có Cát Tường Nhi tin tức "

Minh Giáo tạo phản hay không, tại họ Lương trong mắt cũng không trọng yếu, trọng yếu, là Cao Kiệt có tìm được hay không Cao Dư.

Cao Cầu nói: "Tìm được, tin tức này chính là Cát Tường Nhi đạt được, rồi sau đó rơi xuống lão Tam trong tay. Ta đây liền vào cung, có chuyện gì trở lại hằng nói. Lão Tam nói, Cát Tường Nhi hôm nay rất an toàn, hẳn sẽ nghĩ cách cùng Cát Tường Nhi liên lạc."

Đang khi nói chuyện, hần đã mặc xong quan địa phương, cầm bọc quanh liền đi ra ngoài.

Chính là, không chờ hần đi ra khỏi phòng, liền thấy Cao Thành chạy tới, vẻ mặt hoảng lên sắc nói: "Lão gia lão gia, ảo lẫn nhau đến rồi."

"Cái gì "

Cao Cầu sững sờ, vội nói: "Nhanh mang ta đi."

Đồng Quán lúc này qua đây, nhất định là có vô cùng trọng yếu sự tình.

Cao Cầu tâm lý, nhất thời có một loại dự cảm không hay, hần để cho Cao Thành tại phía trước dẫn đường, sau đó dẫn Cao Nghiêu Phụ vội vã đi tới phòng khách.

Trong phòng khách, đèn đuốc sáng choang.

Đồng Quán đang ở bên trong nóng nảy bất an quanh quẩn, tựa hồ tâm thần không yên.

"Lão Đồng, trẻ như vậy, sao ngươi lại tới đây bất quá, ngươi tới vừa vặn, ta cũng đang muốn vào Cung kiến giá, chúng ta cùng nhau."

Đồng Quán nói: "Thái Úy, ngươi nhận được tin tức "

"Tin tức gì "

Cao Dư sững sốt một chút, nghi hoặc nhìn đến Đồng Quán hỏi.

Đồng Quán đi lên trước, thấp giọng nói: "Vừa nhận được tin tức, Minh Giáo phản. . . Bọn họ đã chiếm lĩnh Hàng Châu, Quan Gia mạng ta tới, tìm ngươi vào cung nghị sự. Đi mau đi mau, nghĩ đến chư công đều đã được thông báo, chúng ta chớ có trì hoãn."

Converter by [Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Tây Quân (hai)

Biện Lương, Hoàng Thành, Tập Anh điện.

Bầu không khí cực kỳ ngưng trọng, trong không khí tràn ngập một vẻ hoảng sợ.

Quan Gia mặt trầm như nước, ngồi ngay ngắn long y. Hần nhìn qua rất trầm ổn, nhưng nếu như tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện trong mắt hần, lóe lên từng tia sợ hãi.

"Làm sao đều không nói chư công trong ngày thường, không phải rất có thể nói không tại sao bây giờ, không nói một lời "

Hần cố gắng ra một bộ bình tĩnh tư thái, âm thanh tàn khốc nhắm hỏi.

"Trẫm lên ngôi đến nay, đến bây giờ hai mươi năm

Hai mươi năm qua, trẫm cẩn trọng, không dám có chốc lát sơ sót, đặt vào kỳ vọng rất lớn cùng chủ công. Chính là, chư công chính là như vậy qua lại báo thật kỳ vọng rất lớn sao mười ngày, bất quá mười ngày, hai Chiết đường cơ hồ phân đều sạch sẽ. . . Hai Chiết đường chế Trí Sứ Trần thành lập, Liêm phòng vẫn sai bảo Triệu ước chừng bị giết, Hàng Châu Tri Phủ Triệu Đình không đánh mà chạy, Hàng Châu Thông Phán Chu Bưu bị bắt. Thanh Khê tri huyện Ông Khai bị giết, Mục Châu Bình Mã Đồ Giam về mặt thân chết trận. . . Trẫm hỏi các ngươi, trẫm tình Bình cường Tướng đều chạy đi đâu

Các ngươi ngược lại nói chuyện a trong ngày thường, các ngươi thao thao bất tuyệt, thế nào đến lúc này, tuy nhiên cũng ngậm miệng không nói "

Triệu Cát cái trán gân xanh toác ra, thần sắc hơi có vẻ dữ tợn.

"Trước đây, Lương Sơn tặc rối loạn, các ngươi nói không quan trọng, không đáng sợ.

Nhưng bây giờ, kia Lương Sơn phản tặc vẫn tàn phá Hà Bắc cùng thủ đô Đông, mấy vạn đại quân nhiều lần vây quét, chậm chạp không gấp bất kỳ tiến

triển.

Hôm nay, hai Chiết đường lại phân, ai có thể nói cho trẫm, phải như thế nào giải quyết "

Thái Kinh cúi thấp đầu, một bộ giả nua thái độ.

Thái Du tất nhìn đến đại điện ánh nến, chân mày khấn túc, tựa hồ đang suy tư chuyện gì.

Lý Bang Ngạn, Vương phủ, Chu Miễn cùng người khác tất cảm như hén, không có một người có dũng khí đứng ra nói chuyện.

Tập Anh trong điện, quanh quần Triệu Cát tiếng găm giữ, lại có vẻ như vậy tái nhợt.

Nhìn thấy loại tình huống này, Triệu Cát càng thêm phần nộ.

Hắn đang muốn đứng dậy quát mắng, chợt nghe bên ngoài đại điện truyền tới dồn dập tiếng bước chân, đúng là Cao Cầu cùng Đồng Quán hai người, vội vã chạy tới.

"Cao Cầu, người tới vừa vặn."

Nhìn thấy Cao Cầu cùng Đồng Quán, Triệu Cát trong mắt, đột nhiên nhiều chút màu sắc.

"Nghĩ đến người đã biết, hôm nay hai Chiết đường chuyện phát sinh.

Lúc trước, người đã từng nhắc nhở qua trẫm, muốn trẫm chú ý Giang Nam Minh Giáo, đáng tiếc trẫm không có nghe người khuyên, cho tới bây giờ. . .

Phương Tịch tạo phản, hai Chiết đường sáu Châu bốn mươi tám huyện nằm ở hỗn loạn bên trong, người còn có đối sách "

Triệu Cát cũng là bệnh cấp loạn đầu y.

Cao Cầu bản lãnh, hần vô cùng rõ ràng, lúc này cũng không xuất phát chủ ý gì tốt.

Sở dĩ tìm hần, cũng là muốn hần có thể mở một cái đầu, ít nhất có thể đánh vỡ trước mắt cục diện khó xử, mới phải tiến hành tiếp.

Thái Kinh ngẩng đầu lên, đục ngầu trong ánh mắt, thoáng qua một vệt tinh quang.

Mà Thái Du cũng đưa ánh mắt rơi vào Cao Cầu trên thân, lộ ra từng tia hiếu kỳ.

Về phần mọi người còn lại, cũng đều hướng về phía Cao Cầu nhìn tới. . . Chỉ có điều, trong mắt bọn họ càng nhiều là mang theo một ít vẻ khinh thường.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Cao Cầu chẳng qua chỉ là một cái sùng thần, năng lực có quyết định gì

Nếu tại bình thường, Cao Cầu là tuyệt sẽ không tự tiện mở miệng.

Nhưng bây giờ, mình con trai bảo bối mất vào tay giặc tại trong thành Hàng Châu, trước mắt tình trạng còn không rõ ràng.

Cái này cũng không cho phép Cao Cầu không quan tâm, cho dù vì Cao Dur, hần cũng phải kiên trì đến cùng đứng ra.

"Bệ Hạ, đồng nam biến hóa, tuyệt không phải tình cờ, là là tệ nạn kéo dài lâu ngày rất sâu, mới có hôm nay biến cục.

Thần cho là, nếu muốn bình định đồng nam hỗn loạn, còn cần tìm căn nguyên tổ nguyên, trước tiên tìm xảy ra vấn đề căn bản, rồi sau đó lại tìm cách văn hồi.

Bệ Hạ lên ngôi hai mươi năm, nom nớp lo sợ.

Đáng tiếc thần hạ không biết Bệ Hạ vất vả, tùy ý làm bậy, mới khiến cho bách tính mạng lòng oán niệm."

Tìm căn nguyên tổ nguyên

Thái Du trên mặt, nhất thời lộ ra một vệt thú vị nụ cười.

Mà Đồng Quán tất cuống lên, vội vàng sau lưng Cao Cầu đẩy một hồi, ý là để cho hần không nên nói bậy bạ. . . Tìm căn nguyên tổ nguyên, làm sao tìm căn nguyên tổ nguyên Phương Tịch khởi sự thì đã đã nói rõ, là bởi vì Quan Gia ngu ngốc, đối với đồng nam chỉ địa hoành chinh bạo liễm, lão Cao chẳng lẽ là đã uống nhầm thuốc, lại muốn tìm căn nguyên tổ nguyên người đây đó là tiêu hòa, rõ ràng là cho Bệ Hạ thêm lửa sao.

"Người, phải thế nào tìm căn nguyên tổ nguyên "

Triệu Cát sắc mặt âm trầm, nhìn đến Cao Cầu hỏi.

Cao Cầu cũng không la toa, đem một cái bọc lấy ra, hai tay trình lên.

"Bệ Hạ, nhìn xong những thứ này, từ biết hay không kia kẻ cầm đầu người phương nào."

"Ừ"

Triệu Cát ngần ra, chợt tỏ ý gương ra địch qua, đem bọc quanh nhận lấy.

Chu Miễn ở một bên nhìn thấy, không khỏi trong lòng khê động, nhất thời sinh ra một loại dự cảm không hay.

Triệu Cát cũng không để ý mọi người, mở bọc ra, liền thấy bên trong là mười mấy vón sổ sách. Hắn thuận tay cầm lên đến một quyển, lật hai trang. Ngay từ đầu, hắn xem rất tùy ý. Có thể hướng theo lui về phía sau lật xem, sắc mặt hắn, tất biến hóa càng ngày càng khó coi.

Đến cuối cùng, Triệu Cát cơ thể rốt cuộc nhẹ nhàng run rẩy, răng cắn nát băng vang lên.

"Cao khanh, những thứ này sổ sách, ngươi là sao ngày thường đến "

"Bệ Hạ, đáng thương nhà ta Cát Tường Nhi. . ."

Cao Cầu nghe được Triệu Cát hỏi thăm, lại phát sinh khóc lớn lên.

Tập Anh trong điện bầu không khí, cũng tùy chi phát sinh rồi biến hóa vi diệu.

"Những thứ này sổ sách, là Cát Tường Nhi nhà ta liệu chết chiếm được.

Chính là, hắn nhưng bây giờ mất vào tay giặc với thành Hàng Châu, trước mắt sống chết không biết. . . Nhà ta Cát Tường Nhi đem đồ vật đưa tới nói, chỉ mang theo một câu nói: Đáng tiếc hắn niên thiếu, không thể sớm làm quan nhà phân ưu. Nay liệu chết lên vào tặc quật, chiếm được những chứng cứ này, kính xin Quan Gia sớm ngày làm ra quyết định."

"Cát Tường Nhi, cho tới bây giờ còn không có tin tức sao "

"Không có."

Triệu Cát không khỏi động dung, hắn lại đem khơi một quyển sổ sách, nhìn hai lần sau đó, đột nhiên lạnh lùng nói: "Chu Miễn!"

"Có thần !"

"Phiền ngươi cùng trăm giải thích một chút, đây sổ sách đến tột cùng là chuyện gì xảy ra."

Triệu Cát vừa nói chuyện, tóm lấy một quyển sổ sách liền đập xuống, đập ngay tại Chu Miễn tấm kia mập mạp mặt to bên trên.

Chu Miễn sắc mặt tái nhợt, đã phát giác tình huống không ổn.

Hắn run lấy bảy từ dưới đất nhặt lên sổ sách, con nhìn hai lần, liền một trận hoa mắt choáng váng đầu.

"Thần. . ."

"Được rồi, trăm bây giờ không muốn nghe ngươi giải thích, ngươi quay đầu, hướng đi Bách đài giải thích đi. . . Người tới, đem Chu Miễn hái đi ô sa, đánh vào Ngự Sử đài trong đại lao. Thái Du, những thứ này sổ sách thu cất, ta muốn ngươi tự mình giám sát chuyện này, cần phải mức độ tra rõ."

Thái Du nghe, vội vàng đứng ra khom người lĩnh mệnh.

Hắn hiếu kỳ nhìn thoáng qua Chu Miễn bên chân sổ sách, rồi sau đó lại ngẩng đầu lên hướng về phía Cao Cầu nhìn, trong mắt càng tăng thêm mấy phần hiếu kỳ.

"Được rồi, trước tiên bắt kẻ Chu Miễn sự tình, chur công có thể đối với Sách, bình định đông nam hỗn loạn "

Đồng Quán giành trước đứng ra, lớn tiếng nói: "Khải bẩm Bệ Hạ, thần nguyện cảm quân, ngựa đạp Giang Nam, bình định phản loạn."

"Ồ "

Triệu Cát ánh mắt ngưng tụ, lộ ra vẻ vui mừng, "Vậy ngươi có thể có đối sách gì "

"Đông nam thế cục thời nát, nhưng cũng không phải là không thể vãn hồi.

Thần tiến cử Vụ Châu Bộ Quân đều Ngụ Hậu Vương Bẩm cảm quân xuất chiến, có thể kèm chế quân phản loạn binh mã; Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt, từng tại Tu Thành đánh lui qua Lương Sơn phản tặc, tinh thông binh pháp, vũ dũng hơn người, có thể trọng dụng; ngoài ra, thần có thể tập trung kinh kỳ cấm quân cùng Tây Quân các bộ, bởi vì tồn thất có thể tồn chỉ huy. Thần nguyện tự mình dẫn đại quân đốc chiến, nhất định có thể mang phản tặc nhất cử

tiêu diệt. . ."

Đồng Quán hăm hở, lớn tiếng trả lời.

Hắn mà nói, để cho Triệu Cát cảm thấy vẻ vui vẻ yên tâm.

Lúc mấu chốt, vẫn là lão gia hỏa này đáng tin. . . Chợt, ánh mắt của hắn vừa nhìn về phía Cao Cầu, càng nhiều một chút vẻ tán thưởng.

Đồng nam biến hóa, đúng là bởi vì hắn mà ra.

Nhưng Cao Cầu lại dễ dàng đem hắn từ nơi này cục diện rồi rầm bên trong tẩy sạch đi ra, đem tội danh tất cả đều ném cho Chu Miễn.

Bởi vì Chu Miễn cùng Minh Giáo cấu kết, thậm chí là dung túng, mới có hôm nay đồng nam biến hóa. Về phần cái gọi là hoành chinh bạo liễm, chẳng qua chỉ là Phương Tịch tạo phản mượn cớ mà thôi. Có những thứ này sổ sách, Triệu Cát tình cảnh, cũng sẽ thoải mái rất nhiều.

Chỉ có điều, đã như thế, Chu Miễn phải chết!

Hắn nếu như không chết, hết thảy các thứ tội danh liền không cách nào chu đáo tại trên đầu của hắn.

Cho dù Triệu Cát đối với Chu Miễn rất là thương thức, nhưng chuyện liên quan đến giang sơn xã tắc, quan hệ đến hắc Hoàng Vị an ổn, Chu Miễn lại coi là cái gì

Nghĩ tới đây, Triệu Cát nhìn về phía Thái Du.

Mà Thái Du cũng một mực đang lên lên quan sát Triệu Cát biểu tình biến hóa, khi Triệu Cát nhìn về phía hắn thì, Thái Du lập tức hiểu Triệu Cát tâm tư.

Hắn ánh mắt chợt lóe, tâm lý đã biết, nên xử lý như thế nào Chu Miễn sự tình.

"Cao khanh, người có thể còn có chủ ý gì hay "

"Thần, muốn đi Hàng Châu."

"A "

"Con ta hôm nay thân vui lạp Hàng Châu, thần ngủ không yên, khẩn cầu Bệ Hạ chấp thuận, để cho thần đi tới Hàng Châu."

Cao Cầu nói càng về sau, đã là than thở khóc lóc.

Triệu Cát cũng không khỏi lộ vẻ xúc động, vòng qua long án đi tới Cao Cầu bên cạnh, hòa nhã nói: "Cao khanh tâm niệm Cát Tường Nhi, trăm đường nhiên hiểu. Nhưng là bây giờ, thời cuộc hỗn loạn, trăm lại sao rời khỏi được người Cát Tường Nhi lần này mạo hiểm lẫn vào tặc quật, càng lấy được Chu Miễn cấu kết phản tặc tội chứng, công lao quá nhiều. . . Đồng Quán, trăm bất kể người dùng biện pháp gì, cần phải tìm ra Cát Tường Nhi, đem hắn an toàn bảo vệ đưa về. Suy nghĩ tỉ mỉ lên, trăm lần trước gặp Cát Tường Nhi thì, hắn còn ở trong tã lót.

Mà nay. . . Trăm cũng là phi thường nhớ mong!"

Converter by [ĐHẢO](#) : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 206: Lời bịa đặt (1)

Sáu Châu bốn mươi tám huyện thất thủ, chợt nghe tựa hồ cực kỳ nghiêm trọng.

Nhưng trên thực tế, Minh Giáo lần này khởi sự, chỉ có điều lan tràn ảnh hưởng đến hai Chiết đường mà thôi.

Giang Nam Đông đường, Giang Nam Tây Lộ và hưng thịnh biến hóa quân, tại khởi sự mười ngày sau tất cả đều làm ra cách đối phó, hơn nữa bắt đầu đối với hai Chiết đường tiến hành phong tỏa, nghiêm cấm bất kỳ vật liệu chảy vào hai Chiết đường. Từ trình độ nào đó, cũng hạn chế Minh Giáo sức ảnh

hưởng.

Đại Tổng binh mã 100 vạn khoảng cách, nó tinh nhuệ lớn đều tập trung ở Biên Tắc.

Mà đông nam chi địa, với tư cách Đại Tổng kinh tế đầu mối then chốt chỗ này, mặc dù không hiện ra có buru hân dân tình, nhưng sức chiến đấu cũng rất bình thường.

Không phải nam nhân không sợ trường tác chiến, mà là bầu không khí cho phép, khiến đại đa số người không cẩn thận nhập ngũ.

Phương Tịch khỏi sự sau đó, mặc dù ngày càng ngạo nghễ, thế không thể đỡ. Nhưng trên thực tế, bọn họ đối mặt, lại lớn nhiều ô hợp chi chúng.

Chỉ cần triều đình coi trọng, Phương Tịch liền khó có thành tựu.

Một điểm này, bao gồm Tổng Huy Tông Triệu Cát cũng vô cùng rõ ràng.

Đồng Quán nguyện ý xuất chiến, cũng làm hân thờ phào nhẹ nhõm.

Sau đó, hân phải làm, chính là bình định lòng dân, ổn định thế cục.

Lúc trước, hân tay chân luống cuống, là bởi vì không biết nên từ chỗ nào bắt tay. Mà bây giờ, Cao Cầu lại cho hân một cái cực tốt điểm vào.

Hân sở thích phong nhã, Ai Kỳ Thạch dị vật, xác thực lao dân thương tài.

Nhưng phải nói cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân, Triệu Cát trên thực tế cũng không tính quá đáng.

Chỉ là người thủ hạ mượn có cho hân chuẩn bị hoa thạch cương, hoành chinh bạo liễm. . . Nói khó nghe mà nói, Triệu Cát cũng là gánh tội.

Tỷ như, Chu Miễn tại đông nam cạo mà ba thước, cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân vô số.

Nhưng trên thực tế, hân lại tạm giữ ít nhất một nửa. Còn dư lại nửa dưới thì tại đưa để Biện Lương sau đó, lại bị người bóc lột một lần.

Mà rơi vào Tổng Huy Tông tay, bắt quá ba, bốn phần mười.

Bây giờ, Quan Gia muốn thoát thân đi ra, cũng chỉ có bắt Chu Miễn làm văn chương. Đối với lần này, Triệu Cát không có bất kỳ gánh nặng, hân chỉ cần có thể mau sớm ổn định thế cục, về phần những chuyện khác, tự có Thái Du chờ một đám thân tín, cho hân làm thỏa đáng.

Dĩ nhiên, nếu muốn diệt phản loạn, cũng không phải chuyện dễ.

Đại quân không nhúc nhích, lương thảo đi trước.

Tập trung cấm quân và mạng Tây Quân xuống nam, tuyệt không phải một chuyện nhỏ, cho dù Tổng Huy Tông cũng biết, điều này cần thời gian nhất định.

Đại quân, tạm thời không cách nào xuất chinh, thế thì hai Chiết cực đường xá thế, phải nhờ vào Giang Nam binh mã.

Vương Bẩm, Cao Kiệt. . .

Tổng Huy Tông tại nhớ kỹ Cao Dư đồng thời, cũng nhớ kỹ hai người kia danh tự, chỉ mong cho bọn họ có thể chịu đựng!

Đã vào Thu, nắng gắt cuối thu tàn phá.

Bất quá, so sánh với mùa hè nóng bức mùa hè nóng bức, khí trời mát mẻ rất nhiều.

Sa trường Thu điểm binh, cũng chính là chinh phạt mùa!

"Tiết Đầu Nam, tại Sùng Đức huyện bị ngăn trở "

Trong thành Hàng Châu, Phương Thất Phật nổi giận đùng đùng, lạnh lùng nói: "Sùng Đức huyện binh mã bất quá ngàn, chỉ là một cái thành nhỏ, lại chặn lại Tiết Đầu Nam gần mười ngàn binh mã hân Tiết Đầu Nam chẳng lẽ kẻ dẫn đầu phải không chính là Sùng Đức huyện, sẽ để cho hân nửa bước khó đi sao "

Trên đại sảnh, mọi người cảm như hén.

Lúc trước, bọn họ lòng tin tràn đầy, cho rằng Gia Hưng dễ như trở bàn tay.

Ai ngờ nghĩ gần mười ngàn binh mã, lại bị ngăn trở ở Sùng Đức huyện, thậm chí ngay cả Gia Hưng cái bóng đều không nhìn thấy.

Đây ra ngoài tất cả mọi người ngoài ý liệu, cũng để cho không ít người, cảm thấy từng tia lo lắng.

Minh Giáo bình mã, nhìn như cường đại, thanh thế kinh người.

Nhưng đó là cho dân chúng bình thường xem. . . Minh Giáo đại quân, thật ra thì phần lớn ô hợp chỉ chúng. Thuận buồm xuôi gió thì, từng cái một ngang ngược càn rỡ, chỉ khi nào gặp phải thất bại, nó sẽ liền biết đầu hàng. Quan trọng hơn là, Minh Giáo rất nhiều binh mã tin chiến thắng liên tiếp báo về, mà Hàng Châu bên này, liền chỉ là một tòa Gia Hưng huyện đều không làm gì được, đối với Phương Thất Phật mà nói, tuyệt đối là sỉ nhục.

"Tôn giả, không phải là Tiết tôn sứ vô năng, mà là kia Sùng Đức huyện. . ."

Từ trăm phụng mệnh hồi tới báo tin, gặp Phương Thất Phật nổi giận đùng đùng, cũng cảm nhận được sợ hãi.

Bất quá, hắn còn là đánh bạo nói: "Trần thủ Sùng Đức huyện người, cũng không phải là Sùng Đức tri huyện, là Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt."

"Ồ "

"Người này tại mấy ngày trước, đột nhiên đến Sùng Đức, đem Sùng Đức tri huyện giam giữ sau đó, tiếp chương Sùng Đức huyện.

Người này thủ hạ, có mấy cái nhân vật hung ác, vũ dũng hơn người. Trong đó có một người, chiều cao gần bảy thước, dùng mặt nạ bằng đồng xanh che mặt, sai bảo song đao, có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dững. Gương ra gần nhân Trương huynh đệ, chính là bị người kia lâm trận chém giết. . . Trừ lần đó ra, Cao Kiệt thủ hạ còn có Hồ Thành, Lục Kỳ hai người, cũng đều không phải là bình thường. Tiết tôn sứ mấy lần tiến công, đều cuối cùng đều là thất bại."

"Chính là một cái tri huyện, thủ hạ thế nào có nhiều như vậy người tài giỏi "

Phương Thất Phật sắc mặt cũng xảy ra biến hóa, lộ ra vẻ kinh hãi.

Gương ra gần nhân công phu không kém, là lục hành nhi thủ hạ một viên hãn tướng, tại chinh phạt Hồ Châu thì, có thể nói là đánh đâu thắng đó.

Một người như vậy, lại bị người lâm trận chém giết

Phương Thất Phật cảm thấy, hắn thật giống như không để mắt đến vấn đề gì, vì vậy lớn tiếng nói: "Ai biết, kia Cao Kiệt là lai lịch ra sao "

Chính là một cái tri huyện, có lớn như vậy quyết đoán

Giành trước chiếm cứ Sùng Đức huyện, hơn nữa có gan giam giữ tri huyện. . .

Đây, hết không phải người bình thường có thể làm được.

Mọi người nghe, người xem ta, ta xem người, không khỏi trở mắt nhìn nhau.

Cao Kiệt lai lịch, mọi người thật đúng là không biết. Hắn đến Gia Hưng, cũng bất quá hơn một tháng, ai cũng có thể lưu ý hắn đây

"Khục khục!"

Ngay tại Phương Thất Phật nhanh muốn phát tác thời điểm, Cao Dur đột nhiên ho khan hai tiếng, đứng lên.

Hắn hôm nay tại Minh giáo bên trong, mặc dù không có bất kỳ chức vụ nào, nhưng mà nhân duyên không tệ. Làm người phóng khoáng, xuất thủ rộng rãi, khiến không ít người sinh lòng hảo cảm. Cho nên, hắn mặc dù không có bất kỳ thực quyền, nhưng là lại có tư cách dự thánh, bất quá rất ít nói chuyện.

"Từ huynh đệ, người nói thế nào Cao Kiệt, bộ đáng gì "

Từ trăm ngẩn ra, trước tiên nhìn về phía Phương Thất Phật.

Mà Phương Thất Phật tắt lộ ra vẻ nghi hoặc, cau mày nói: "Cửu ca không là người ngoài, có chuyện cứ nói đừng ngại."

Từ trăm vội vàng trả lời đáp một tiếng, suy nghĩ một chút, đem Cao Kiệt bộ dáng hình dung một lần.

Cao Dur nói: "Từ huynh đệ theo như lời cái này Cao Kiệt, ta ngược lại thật ra biết rõ một ít.

Nếu ta đoán không sai, hắn chính là trước điện đầu Thái Úy Cao Cầu huynh đệ, trước đây từng đảm nhiệm qua Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám chức. Ta tại Biện Lương thì, nghe nói qua người này, hơi có chút bản lĩnh. Năm ngoái Tống Giang tạo phản, tập kích Tu Thành, kết quả bị hắn nhìn thấu, còn thiết kế giết Thiết Thiên Vương Triều Cái, đại bại người Lương Sơn Mã. . . Chuyện này tại Biện Lương, còn sở trường có người biên cổ sự, cho nên ta mới hiểu cái người này. Nếu thật là người này, Tôn giả muốn đánh chiếm Gia Hưng huyện, sợ là không dễ dàng."

"Ồ lời này hiểu thế nào."

"Cao Kiệt bản thân, Vũ Quan xuất thân.

Về phần lúc này Từ huynh đệ nói Hồ Thành, từng là Đông Bình Phủ trực mệnh Trại Tuần Sứ, làm việc hết sức chăm chú; mà Lục Kỳ cái người này, lai lịch càng bỏ thêm hơn không được. Hắn lão tử là cầm quân Bộ Quân Đô chỉ huy sứ Lục binh, cũng là một cái không tốt đối phó vai trò.

Ta cảm thấy, Cao Kiệt nếu là Cao Cầu huynh đệ, cao như vậy cầu nhất định sẽ không bạc đãi rồi hử.

Về phần người đeo mặt nạ kia, ta cũng có một chút ý tưởng, hẳn đúng là Tokyo Biện Lương trong cảm quân cao thủ, phải tới bảo vệ Cao Kiệt."

Mọi người nghe, không khỏi lộ ra vẻ bình tĩnh.

Cao Dư là Biện Lương người, hơn nữa gia cảnh không tệ.

Đối với Biện Lương một số người chuyện giải, tuyệt không phải Phương Thất Phật những thứ này ở lầu Hàng Châu nhân sĩ giang hồ có thể so sánh.

Phương Thất Phật cũng lộ ra vẻ bình tĩnh, rất là tán thưởng nhìn Cao Dư một cái.

Nguyên tưởng rằng Cao Dư không có chỗ gì dùng, có thể bây giờ nhìn lại. . . Người này ở lầu Biện Lương, đối với một ít bí văn hiểu rõ, vượt qua xa bọn họ có thể so sánh.

Có Cao Dư tại, Phương Thất Phật mấy người cũng là có thể yên tâm không ít.

"Cửu ca, kia Tokyo Biện Lương có nhân vật lợi hại gì người cảm thấy, người đeo mặt nạ kia, lại sẽ là cái kia đây "

"Cái này, ta liền không nói được rồi!"

Cao Dư suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Nhưng phải nói cao thủ, tương đối nổi danh mấy cái ta ngược lại thật ra biết rõ một ít.

Tỷ như, kia 800 ngàn cảm quân thương bổng giáo đầu Trần Nghiễm, được xưng Biện Lương phát súng đầu tiên, thương pháp xuất chúng, không có người có thể so sánh; trừ hử ra, ta còn nghe nói qua một cái tên là Cao Sùng người. Người này xuất thân không đơn giản, là Cao gia hậu nhân, thần lực kinh người, thiện sai bảo một đôi Đại Dao, có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dững. . . Lấy Từ huynh đệ nói, ta cảm thấy người đeo mặt nạ kia, có thể là Cao Sùng."

Trong đại sảnh, truyền tới liên tiếp hít một hơi lãnh khí âm thanh.

Cao Dư sau khi nói xong, liền lui về.

Hửn cố ý đưa ra Cao Sùng, còn nói Cao Sùng thiện sai bảo song đao, chính là vì thay Vũ Tùng che giấu thân phận.

"Có câu nói là, biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng.

Trước đây, là chúng ta khinh thường đối phương, cho là kia Cao Kiệt cũng là một vô dụng thư sinh, không nghĩ tới người này lai lịch không nhỏ.

Từ trăm, người sau khi trở về đem Cửu ca nói những thứ này nói cho Tiết Đẩu Nam cùng tổ sĩ xa, tin tưởng bọn họ nhất định có thể nghĩ ra đối sách. Nói cho Tiết Đẩu Nam, Sùng Đức muốn đánh chiếm, Gia Hưng càng phải đánh chiếm. Nếu như không bắt được Gia Hưng, sẽ để cho hửn đưa đầu tới gặp."

Converter by ๑๗๓Hào๑๘ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Ba gặp Tiểu Ất (2)

Sùng Đức huyện, là Ngũ Đại Thập Quốc thời kỳ Ngô Việt sở trí.

Nó lúc ban đầu là do Sùng Đức, Nam tân, Ngừ nhi, ngàn trình, tích thiện, cửa đá, mộ hoá bảy Hương tạo thành, thuộc về Hàng Châu sở trí.

Sau đó, Ngô Việt Vương đưa Tú Châu, Sùng Đức huyện nhập vào trong đó.

Hi thù 10 năm, triều đình lại cắt Gia Hưng huyện Ngô Đồng, Vĩnh Tân, Thanh Phong, bảo vệ ninh hòa thiên kim năm Hương vào Sùng Đức, khiến cho trở thành Tú Châu trị hạ đứng sau Gia Hưng huyện thành, càng là liên tiếp Tú Châu cùng Hàng Châu đầu mối then chốt, cũng xem như một tòa trọng trấn.

Muốn lấy Gia Hưng, trước phải lấy Sùng Đức.

Con muốn bắt rồi Sùng Đức, liền có thể đánh thắng một mạch.

Phương Thất Phật kế hoạch phi thường tốt, chỉ tiếc bị Cao Kiệt sớm lấy được tin tức, giành trước chiếm cứ rồi Sùng Đức huyện thành.

Cái này làm cho Phương Thất Phật phi thường mất hứng, cũng may từ Cao Dư trong miệng biết được Cao Kiệt lai lịch, cũng dễ cho tâm tình của hắn chuyển biến tốt rất nhiều.

Đêm đó, hắn tại Phủ Nha trong thiết yến khoản đãi Cao Dư, xem như đối với Cao Dư cung cấp tin tức cho cảm tạ.

Tiệc rượu kết thúc, đã là nửa đêm.

Cao Dư thừa dịp tửu hứng, ngà say song trở lại Lục Trúc hạm.

Hắn đã mang ra Phủ Nha, trở lại Lục Trúc hạm ở.

Dựa theo hắn cách nói, hắn không qua một cái bạch thân, tổng ở tại trong huyện nha, danh bất chính ngôn bất thuận, truyền đi khó nghe.

Đối với lần này, Phương Thất Phật thật cũng không suy nghĩ nhiều.

Hàng Châu thế cục đã bị khống chế lại, không cần phải lo lắng có bất kỳ nguy hiểm nào.

Mà khoảng cách Lục Trúc hạm không xa, chính là Hạc Lâm Cung, đóng trú Minh Giáo binh mã; mà Lục Trúc hạm rồi phủ Nha cũng không tính là quá xa, bên trong liền cách một tòa lộ ra Kim ao. Cao Dư ở tại Lục Trúc hạm, có thể nói là vô cùng an toàn. Kìa Lục Trúc hạm trách viện, đã bị tu sửa một lần, Phương Thất Phật còn phái người sở trường phục vụ Cao Dư cuộc sống thường ngày. Rốt cuộc, Hàng Châu hôm nay không thể so với từ trước. Cao Dư lúc trước có thể tìm kìa 'Tăng nhĩ' ăn bán bên ngoài, nhưng là bây giờ, cũng đã không còn ban đầu phồn hoa. . .

Cao Dư đối với lần này, không có cự tuyệt.

Hắn sự vật trọng yếu, đều đặt ở Quang Âm hạn giới bên trong, không lo lắng bị người kiểm tra.

Về phần kìa phục vụ hắn binh bộ phụ phụ, sợ cũng có theo dõi ý nghĩa. Nhưng mà hắn thấy, vậy căn bản không coi là chuyện.

Dạ Phong, mất mẻ.

Cao Dư dọc theo lộ ra Kim ao mà đi, xa xa liền thấy Lục Trúc hạm.

Một người mặc Minh Giáo trang phục, đầu đội khăn đỏ nam tử đối diện đi tới.

Cao Dư nhìn người kia một cái, không nhận biết, cho nên cũng không có để ý. Chỉ là, tại hai người thác thân mà qua chớp mắt, hắn chợt nghe có thanh âm tại vang lên bên tai: "Một quét đường phố dài, sau đó thành phố Hạng Hoàng lão tam trong nhà, có cổ nhân chờ bái phỏng."

Thanh âm kia đến rất cao ngất, mang theo nồng đậm Hàng Châu khẩu âm.

Cao Dư kích linh linh rung mình một cái, dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn.

Liền thấy kìa người thật giống như người không có sao, cùng hắn thác thân mà qua, đi về phía Phủ Nha phương hướng đi tới.

Cái người này, rất xa lạ; thanh âm này, cũng rất xa lạ!

Cao Dư nhìn đến người kia bóng lưng, chân mày khấn tức.

Sau đó thành phố Hạng, Hoàng lão tam trong nhà. . . Không phải là Hoàng Ái trong nhà sao

Hoàng Ái không có người thân, mà hắn hôm nay, tất thân ở Gia Hưng, cho nên trong nhà hắn liền bỏ trống đến, căn vốn không có người ở.

Cổ nhân chờ

Cao Dư suy nghĩ một chút, chợt liền làm ra quyết định.

Trên đường dài, vắng ngắt, không gặp một bóng người.

Hắn rời khỏi lộ ra Kim ao, xuyên qua sau đó thành phố đường phố, rất nhanh là đến sau đó thành phố Hạng đầu hẻm

Mà nay, Cao Dư tại trong thành Hàng Châu không có gì người quen. Ma Bà Tử cùng Hoàng Ái, Tiểu Lộc phụ nữ đều đi Gia Hưng, Vũ Tùng cũng đã đến Cao Kiệt thủ hạ. Từ trăm nói người đeo mặt nạ kia, chính là Vũ Tùng. Cao Dư có thể khẳng định một điểm này. Bởi vì ban đầu hắn để cho Vũ Tùng lúc rời đi sau khi, từng dặn dò qua Vũ Tùng, để cho hắn đeo lên mặt nạ, có thể che lại thân phận.

Những thứ này người đều không tại Hàng Châu, kia cái gọi là cố nhân. . .

Biết rõ hấn 'Một trong sạch' thân phận, đồng thời lại lựa chọn tại Hoàng Ái trong nhà 'Cố nhân'

Yến Tiểu Át, người lại đang đùa bỡn hoa chiêu gì

Cao Dư trong lòng ung dung, đồng thời cũng chuẩn bị kỹ càng.

Hấn mà không sợ Yến Thanh lại bán đứng hấn, lại lo lắng người này du mục phiền phức đầu.

Từ Quang Âm hạn giới bên trong lấy ra một cái Oanh Thiên lôi giấu ở trên người, rồi sau đó lại đem hộp quẹt dán cổ tay đặt vào, hấn bước đi vào sau đó thành phố Hạng.

Hướng hai bên nhìn một chút, xác định không có ai theo dõi.

Cao Dư đi tới Hoàng Ái cửa nhà bên ngoài, xem cửa phòng khóa chặt sau đó, vì vậy lại hướng hai bên nhìn thoáng qua, liền tung người vượt qua một người cao tường viện. Hoàng Ái nhà, là một tòa điển hình dân cư, một cái tiểu viện Tử, một Tràng phòng trệt, liếc qua thấy ngay.

"Tiểu Át Ca đi ra đi, ta đều xem gặp người."

Hấn tại toà nhà bên ngoài, nhẹ giọng nói.

Có thể trong phòng lại đen ngòm, thật giống như không có ai, phi thường im lặng.

Cao Dư thở dài, tiến đến một bước, đẩy cửa phòng ra liền bước vào.

Chỉ là, hấn mới tiến nhập trong nhà, từ trên nóc nhà liền rơi xuống một bộ lưới cá, đem hấn bao ở trong đó.

Cao Dư căng thẳng trong lòng, nhưng chợt liền tĩnh táo lại.

Hấn không có vùng vẫy, mà là nhẹ giọng nói: "Tiểu Át Ca, cái này đùa giỡn có ý tứ sao "

"Hắc hắc, một quét đường phố sĩ, người cũng có hôm nay."

Trong nhà ngọn đèn dầu thấp sáng, nhưng ánh sáng vẫn mờ mịt.

Liền thấy Yến Thanh từ một bên đi ra, vẻ mặt nụ cười đắc ý, nhìn đến Cao Dư nói: "Người không phải thật thông minh, thế nào còn sẽ mắc lừa

Lần này, ta xem người còn có thủ đoạn gì nữa thoát thân."

"Người muốn giết ta "

"Đương nhiên sẽ không. . . Bất quá, ta lần này thả người, cũng coi là cùng người hòa nhau."

"Huê nhau "

Cao Dư, cười.

Hấn bị trói tại lưới cá bên trong, xoay cổ tay một cái, liền xuất hiện một cái Oanh Thiên lôi.

Mà trong tay kia, cũng xuất hiện một cái hộp quẹt. Hấn dứt khoát ngồi dưới đất, nhìn đến Yến Thanh nói: "Có tin ta hay không điểm Oanh Thiên lôi, cùng người lấy mạng đổi mạng "

"Người. . ."

Yến Thanh nhìn thấy Cao Dư trong tay Oanh Thiên lôi, sắc mặt nhất thời đại biến.

Hấn chính là biết rõ đây Oanh Thiên lôi uy lực. . . . Lúc trước tại Tu Thành thì, Triều Cái sẽ chết tại Oanh Thiên lôi dưới.

"Người đây du côn, thế nào còn mạng theo trong người nó sẽ không sợ chơi với lửa có ngày chết cháy sao "

"Không sợ a, ta có cái gì sợ ngược lại Tiểu Át Ca, người bây giờ làm sao đây đừng động, người dám động một hồi, ta liền điểm Oanh Thiên lôi. Đến lúc đó, người Tiểu Át Ca nói không giữ lời, vong ân phụ nghĩa thanh danh, sẽ phải truyền ra."

Đối phó Yến Thanh thứ người như vậy, đừng định giảng đạo lý.

Cái tên này khẳng định chặt, giảng đạo lý căn bản không có tác dụng.

Yến Thanh sắc mặt hơi khó coi rồi. . . Vốn định hôm nay hòa nhau một ván. Hắn cũng không chuẩn bị giết chết Cao Dư, mà là muốn triệt tiêu lần trước Cao Dư thêm vào tính mạng hắn trái. Nhưng bây giờ, Cao Dư một tay Oanh Thiên lôi, một tay hộp quẹt. . . Kia tính trước kỹ càng bộ dáng, để cho Yến Thanh nhưng có chút rơi vào tình huống khó xử rồi. Nên làm cái gì là từ bỏ cơ hội lần này, còn tiếp tục. . .

Ngay tại Yến Thanh do dự thời điểm, Cao Dư lại đánh bóng hộp quẹt, hơn nữa đốt lên dây dẫn.

"Người điên rồi sao ta cũng không muốn giết người."

"Chính là, ta muốn giết người, làm sao bây giờ "

"Người nhanh lên một chút đừng hỏa diệt rồi, có lời gì, chúng ta dễ thương lượng."

"Đó chính là người thiếu ta một cái mạng rồi "

"Ta. . ."

"Có phải hay không "

Nói thật, Yến Thanh thật không có ý định cùng Cao Dư lấy mạng đổi mạng, cũng hoặc là nói, hắn cho tới bây giờ, còn không có chuẩn bị sẵn sàng.

Mất thấy kia dây dẫn đồ rào rào thiêu đốt, càng lúc càng ngắn.

Yến Thanh cũng không khỏi cuống lên mắt, lớn tiếng nói: "Được, ta thiếu người một cái mạng, nhanh lên một chút nắm lửa diệt!"

Cao Dư lập tức há mồm, đem dây dẫn ngâm tại trong miệng.

Rất nóng, nhưng là lại phi thường hiệu quả. . .

"Vậy người có thể phải nhớ kỹ, người bây giờ là thiếu ta hai cái mạng!"

Yến Thanh xanh mặt, nhìn đến Cao Dư, một hồi lâu sau chỉ có thể bất đắc dĩ gạt đầu một cái. . .

Converter by ๔๗๔Hào๔๗๔ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Lương chán (1)

"Nói đi, tới tìm ta có chuyện gì "

Cao Dư thần sắc như thường, dùng hàn Cá chép lưỡi dao cắt lưới cá, lấy được tự do lần nữa.

Yến Thanh phát hiện, hắn thật có chút không nhìn thấu Cao Dư. Người này căn bản là cái vô lại, trong xương giang hồ khí so với hắn còn nặng hơn.

Vốn chỉ muốn có thể huê nhau, kết quả nợ cũ chưa tiêu, lại thêm tân trái.

Yến Thanh ánh mắt phức tạp nhìn đến Cao Dư, đã lâu lắc đầu cười khổ.

Hắn đem ngọn đèn dầu chọn sáng lên, sau đó đem bộ kia lưới cá thu hồi, ném trong góc.

"Ta là nên gọi người một trong sạch, hay là nên gọi người Nha Nội "

"Ừ"

Cao Dư ánh mắt chợt lóe, đưa mắt nhìn Yến Thanh, một hồi lâu sau đột nhiên cười nói: "Người tùy ý."

"Không nghĩ tới, đường đường Cao nha nội, lại là một giàu cảm xúc, vì cho sự phụ báo thù, một người chạy tới tặc quật."

Yến Thanh ngồi xuống, trầm giọng nói: "Nếu không phải người hại triều Thiên Vương, ngược lại là có thể giao đến giao một cái."

Đề cho Yến Thanh đi Gia Hưng báo tin, Cao Dư liền làm xong bại lộ thân phận chuẩn bị.

Hắn cười nói: "Đây tựa hồ cũng không mâu thuẫn."

Người muốn báo thù, ta không ngăn cản, chỉ cần người còn người ta tình, đến lúc đó giết chính là ta. Tại người không có trả người ta tình lúc trước, chúng ta cũng có thể làm bạn. Chỉ nhìn người muốn thế nào lựa chọn, đối với ta mà nói, tựa hồ cũng không có phân biệt."

"Được rồi, ta không muốn nói với người những thứ này."

Yến Thanh lộ ra phiền não sắc, khoát tay chặn lại nói: "Cao tri huyện là một quan tốt, ta có thể nhìn ra được."

Hắn đề cho ta trở về hỏi người, sau đó phải làm gì hắn còn nói, người bộ dáng này đem mình nằm ở trong hiểm cảnh, không phải là kế hoạch lâu dài. Tuy nói bây giờ an toàn, có thể Minh Giáo trong cũng không phải đều là hạng người vô năng, sớm muộn cũng sẽ bại lộ thân phận. . . Đến lúc đó, người coi như nguy hiểm! Người nếu muốn báo thù, hắn có thể hiểu được. Mà nay hắn đến Tú Châu, chính là sợ trường đến giúp người."

"Giúp thế nào "

Cao Dư khước miệng phẩy một cái, lộ ra vẻ khinh thường.

"Hôm nay đông nam thế cục thối nát, Phương Tịch liên tiếp thủ thắng."

Ta nghe nói, đông nam thứ ba tướng, cái kia có 'Bệnh giam giữ tác' danh xưng Quách sư trong đã liên bại cân nhắc giai đoạn, còn làm mất đi hai tòa huyện thành. Ta thúc phụ mặc dù tại Sùng Đức chiếm điểm thượng phong, lại không có nghĩa là hắn nhất định có thể thủ thắng. Phương Thất Phật chưa tích cực, một ngày hắn muốn tích cực lên, hết khỏi Hàng Châu binh mã, Sùng Đức chỉ sợ khó mà cố thủ, thậm chí ngay cả Gia Hưng cũng sẽ nguy hiểm.

Ta ở bên này, có thể vì hắn hỏi dò tin tức, còn có thể vì hắn thu thập một ít đối thủ.

Về phần nguy hiểm . . Thật nếu như Phương Tịch được việc, ta cho dù ở bên cạnh hắn, còn chưa phải là nguy hiểm "

"Ha ha, những lời này, hay là chờ người có cơ hội, nhìn thấy hắn thân tự nói rõ đi."

"Ồ người không chuẩn bị rời khỏi sao "

"Tại sao muốn rời khỏi" Yến Thanh khước miệng phẩy một cái, cười nói: "Người kia thúc phụ bên cạnh, có Lục Kỳ cùng Hồ Thành, còn có kia Vô hai tương trợ. Ta nghe nói, hắn đang liên lạc Vụ Châu Bộ Quân điều Ngu Hậu Vương Bẩm, tin tưởng đã làm xong hoàn toàn chuẩn bị."

Ta bắt quá giới lãng tử, lại giúp đỡ được hắn chuyện gì

Ta lần này trở về, cũng là người kia thúc phụ nhờ cậy, đề cho ta trong bóng tối bảo hộ người. Hắn biết rõ, người sẽ không dễ dàng rời khỏi."

"Người, bảo hộ ta "

Cao Dư thật giống như nghe được cái gì thú vị sự tình, trừng mắt to nhìn Yến Thanh nói: "Người nhất định không có nói cho hắn, thân phận người."

"Người nghĩ rằng ta năng lực lừa gạt được sao "

Yến Thanh nói: "Biết rõ thân phận ta người có không ít. . . Hoàng lão tam, Vô Nhị Lang! Người thúc phụ đương nhiên biết rõ thân phận ta."

"Vậy người sao đáp ứng "

"Ta. . ."

Yến Thanh do dự một chút, thở dài một tiếng nói: "Người thúc phụ đáp ứng ta, nếu ta năng lực bảo hộ người chu toàn, tương lai Lương Sơn nếu binh bại, hắn có thể giúp ta bảo toàn một số người tánh mạng! Người chớ như thế nhìn ta, tuy nói Lương Sơn nhiều vô nghĩa người, nhưng có vài người vẫn là cùng ta giao tình khá sâu. Ban đầu bọn họ giúp qua ta, nếu một ngày kia bọn họ gặp rủi ro, ta thế nào đều phải báo đáp."

"Cho nên, người đáp ứng ta thúc phụ yêu cầu "

"Nếu không phải như vậy, người nói người ban này, có thể sống sao "

Yến Thanh nói xong, về mặt bất đắc dĩ.

"Ta đáp ứng người thúc phụ, sẽ bảo hộ người bình an rời khỏi Hàng Châu."

Cao Dư xem Yến Thanh trong ánh mắt, lại thêm chút vẻ tán thưởng.

Thật ra thì, hần lờ gạt yêu thích Yến Thanh. . . Cái tên này tuy rằng muốn giết hần, nhưng đúng là cái có tình nghĩa người, xác thực đáng giá kết giao.

"Vậy người, dự định làm sao bảo hộ ta người nhất khẩu thủ đô Đông khẩu âm, rất dễ dàng bại lộ thân phận."

"Yên tâm, ta chỉ trong bóng tối bảo hộ, sẽ không bại lộ thân phận người."

Bất quá, ta cũng cho người tìm một vị vệ sĩ, nhưng làm sao để cho hần đến bên cạnh người, lại cần người tự nghĩ biện pháp mới được."

"Vệ sĩ "

Cao Dư nghe ngẩn ra, nghi hoặc nhìn đến Yến Thanh.

Đang lúc này, phòng ngoài truyền tới tiếng gõ cửa.

Tam trường lưỡng đoan, lập đi lập lại ba lần sau đó, liền quy về yên tĩnh.

Theo sát, liền nghe trong sân truyền tới vang động. Cao Dư cùng Yến Thanh cùng đi ra khỏi căn phòng, liền thấy một vệt bóng đen leo tường tiến nhập.

Ánh trắng, sáng tỏ.

Cao Dư một cái nhận ra, người kia đang là trước kia đang dâng lên Kim ao ven hồ gặp phải người.

"Vị này là Hàng Châu Bình Mã Đô Giám lương có thể tin cháu, tên là lương chán."

Ta tại trở lại Hàng Châu trên đường, gặp lương có thể tin suất lĩnh tàn Binh bại Tướng. . . Lương có thể tin nói, lương chán mặc dù là cháu hần, nhưng trong ngày thường phi thường khiêm tốn, biết hần cũng không có nhiều người. Hơn nữa, hần đối với Hàng Châu hết sức quen thuộc, có thể làm dẫn đường. Lương có thể tin hôm nay, đã suất bộ đi tới Gia Hưng, cùng người thúc phụ tụ họp, nghĩ đến bây giờ đã đến.

Hần đề cho lương chán đến hiệp trợ người, nhưng làm sao đem hần đưa tới bên cạnh, lại cần người tự nghĩ biện pháp mới được."

Lương chán vóc dáng không cao, nhưng lại cực kỳ vai u thịt bắp.

Hần dài mắt to mày rậm, tướng mạo rất là bình thường. . . Nếu không phải Yến Thanh giới thiệu, Cao Dư thậm chí sẽ cho rằng lương chán là cái nông phu.

Bởi vì. . . Hần dài quá bình thường!

"Lương chán, gặp qua Nha Nội."

Hàng Châu Bình Mã Đô Giám, chức vị không thấp.

Nếu như đổi thành bình thường, lương chán cũng có thể được gọi là Nha Nội. Nhưng nếu là tại Cao Dư trước mặt, hần lại không có làm Nha Nội tư cách.

Phải biết, Cao Dư phụ thân là Cao Cầu, vô luận thân phận địa vị, đều không phải là lương có thể tin có thể so sánh.

Cao Dư kinh ngạc nhìn đến lương chán, có chút ngẩn ra.

Hần không nghĩ ra, lương có thể tin tại sao muốn phái lương chán tới

Phải biết, Hàng Châu mà nay xem như đầm rồng hang hổ. Hần đem cháu mình phái tới, há chẳng phải là đem lương chán đưa vào hiểm cảnh

Chẳng lẽ, lương có thể tin đối với lương chán tương đối phản cảm

Cao Dư có chút nghĩ không thông, bất quá hần vẫn hoàn lễ nói: "Lương công tử khách khí. . . Người ta hôm nay người đang ở hiểm cảnh bên trong, Nha Nội tiếng xưng hô này, cắt không thể nhắc lại cùng. Ta thân phận bây giờ, là Biện Lương Vi Cao, người có thể gọi ta một tiếng 'Cửu ca' ."

"Há, lương 19 hiểu được."

Lương chán nói chuyện phi thường ngắn gọn, chính là lời ít ý nhiều.

Cao Dư quan sát toàn thể hần hai mắt, âm thầm gật đầu một cái, tỏ ý hần ngồi xuống.

"19 ca mà nay, là thân phận như thế nào "

"Mà nay, ta trú đóng Đông Thanh Môn."

"Không có ai nhận ra người đi."

"Cứu ca yên tâm, từ trước ta rất ít xuất đầu lộ diện, vẫn là trong quân đội, ít có người biết được ta."

Mà nay, quân phản loạn trắng trợn chiêu mộ binh mã, chỉ cần nói thờ phượng Đại Minh Tôn, liền có thể nhập ngũ. Đông Thanh Môn có hơn trăm người trú đóng, nhân viên thành phần cũng không phải thường phức tạp. Ta mượn cơ là Dư Hàng người, rất dễ dàng liền gia nhập trong quân, căn bản không có người kiểm chứng."

"Vậy thì tốt, người bây giờ Đông Thanh Môn bên kia, ta sẽ tìm cơ hội, đem người điều tới bên cạnh."

"Tốt!"

Lương chán trả lời đáp một tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Mà Yên Thanh lúc này mở miệng nói: "Nha Nội, tiếp theo người có tính toán gì?"

Converter by Hào: VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Hỏa khí (2)

Sùng Đức cuộc chiến, không ngờ thảm thiết.

Tiết Đẩu Nam tại thu được Phương Thất Phật mệnh lệnh sau đó, lập tức thay đổi chiến lược. Vốn là, hắn là muốn dùng nhỏ nhất tổn thất cướp lấy Sùng Đức huyện thành, cũng chưa từng nghĩ lại chiết gương ra gần nhân. Mà nay, khi hắn biết được đối thủ cũng không phải là hạng người vô năng, mà là nghiêm chỉnh Vũ Quan xuất thân, bên cạnh còn có cấm quân cao thủ tương trợ, thế thì tập kích bất ngờ cách hiển nhiên đã không cách nào thực hiện.

Tiến công!

Lấy ưu thế tuyệt đối binh lực, tiến công Sùng Đức huyện thành.

Căn cứ tình báo, Sùng Đức huyện binh mã bất quá ngàn rưỡi, hơn nữa phần lớn đều là binh bộ xuất thân, sức chiến đấu cũng không phải quá mạnh mẽ.

Mà trong tay hắn, thật có gần mười ngàn binh mã.

Trong đó đến từ Hồ Châu binh mã, càng trải qua Hồ Châu cuộc chiến, có thể nói là kinh nghiệm phong phú, sức chiến đấu kinh người. Lấy như vậy ưu thế binh lực, đẩy mạnh Sùng Đức huyện, tuyệt không phải việc khó gì. Và lại nói, kia Sùng Đức cũng không phải là cái gì kiên Thành, cũng không tin không cách nào công phá.

Tiết Đẩu Nam liền theo sau điều binh khiển tướng, mạng Từ trăm cùng Trầm Trạch hai người, đem một bộ binh mã, hướng về phía Sùng Đức thay phiên phát động tiến công.

Hắn càng tự mình dẫn đại quân, cùng tổ sĩ xa đốc chiến.

Sùng Đức bầu trời, tiếng la giết liên tục.

Đại chiến kéo lên màn mở đầu, không sợ chết Minh Giáo binh mã như thủy triều hướng về phía Sùng Đức phát khởi công kích.

Mặt trời rực rỡ, cao chiếu.

Đây là một cái cuối thu khí sáng khí trời tốt.

Nhưng mà tại Sùng Đức trên đầu tường, lại tràn ngập nồng đậm mùi máu tanh, làm người ta không nén nổi nôn mửa.

Mà dưới thành, ngổn ngang khắp nơi đều là thi thể. Tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng, toàn bộ Sùng Đức huyện thành, phảng phất bao phủ tầng một huyết

sắc.

"Truyền lệnh xuống, mạng Trầm Trạch suất bộ công kích!"

Tiết Đẩu Nam mắt thấy lão đảo muốn ngã Sùng Đức huyện thành, không nhịn được cười ha ha.

Hắn đối với tổ sĩ đường xa: "Tổ Tôn giả, xem ra hôm nay một trận chiến này, là có thể cướp lấy Sùng Đức."

"Cao Kiệt người, đứng đầu thiện ân nhân.

Trước đây tại Gia Hưng thì, hắn biết rất rõ ràng thân phận ta, nhưng vẫn ần nhẫn không phát, cho đến ta tập trung toàn bộ Binh lập tức chuẩn bị phát động thời điểm, hành lời đình nhất kích, làm ta Gia Hưng Minh Giáo cơ hồ toàn quân bị diệt. Hắn dám ở Sùng Đức chặn đánh chúng ta, nhất định là có thủ đoạn. Nhưng đến hiện tại, ta còn không nhìn thấy Cao Kiệt thủ đoạn, cho nên ta lo lắng, hắn sẽ có quỷ kế."

"Quý kẻ "

Tiết Đẩu Nam nghe, không nhịn được cười lớn.

Hắn xem tổ sĩ xa trong ánh mắt, lộ ra một ít khinh thường.

"Tổ Tôn giả tại sao dài người khác chí khí, diệt uy phong mình

Nghĩ đến là trước đây Tôn giả tại Gia Hưng thua quá thảm, mới có thể đối với kia Cao Kiệt lòng vẫn còn sợ hãi. Chính là cầu quan, nếu không phải mạng hắn hảo có một cái huynh trưởng, làm sao có thể chấp chính một phương dựa vào mấy cái cấm quân cao thủ, muốn ngăn cản trở đại quân ta tiến tới, rõ ràng là trúng chọi với đá.

Dẫn ta phá thành sau đó, nắm lấy Cao Kiệt, Trảm kỳ thủ cấp, là Gia Hưng huynh đệ báo thù."

Nếu bàn về địa vị, dĩ nhiên là tổ sĩ xa muốn cao một chút.

Rốt cuộc, tổ sĩ xa là Tú Châu Minh Giáo Tôn giả.

Có thể chán nản Phụng Hoàng không bằng gì. . . Tổ sĩ tại phía xa Tú Châu thời điểm, có thể cũng coi là trung thành nhân vật. Mà Gia Hưng khởi nghĩa thất bại, xác thực khiến cho địa vị hắn đầu hàng. Có Binh có Tướng thì, hắn đương nhiên có thể liêu lĩnh. Nhưng bây giờ hắn không quyền không thế, vô binh không tướng, thậm chí túi trống trơn, một cái 'Năm vô Tôn giả ". Tiết Đẩu Nam lại sao có thể có thể đem hắn để ở trong mắt

Tổ sĩ xa trong lòng cũng rõ ràng, địa vị mình không cao.

Lần này năng lực với tư cách phó tướng đi theo, đã là Phụng Thất Phật cho hắn cơ hội.

Cho nên, Tiết Đẩu Nam giữu cột hắn cũng không có để ở trong lòng, mà là tận tình khuyên bảo khuyên: "Tôn sứ binh cường mã tráng, là bên trong giáo trung thành. Bất quá, Cao Kiệt tuyệt không phải hạng người vô năng, tôn sứ còn cần chú ý, chớ có gặp hắn quỷ kế."

"Yên tâm đi, ta từ có chủ trương."

Tiết Đẩu Nam lộ ra không nhịn được biểu tình, khoát tay tỏ ý nói chuyện kết thúc.

Hắn đang muốn hạ lệnh để cho Từ trăm thu nạp binh mã, chuẩn bị phát động tiến công, lại nghe được Sùng Đức dưới thành, truyền tới liên tiếp tiếng nổ.

Từng đoàn từng đoàn ánh lửa ở dưới thành bốc lên, khói lửa tràn ngập.

Tiếng vang cực lớn, cơ hồ nhấn chìm tiếng la giết, liền thấy từng cái một Minh Giáo sĩ tốt tại trong ánh lửa bị nổ bay lên, lúc rơi xuống đất đã máu thịt be bét.

"Oanh Thiên lôi "

Tiết Đẩu Nam cả kinh thất sắc, nhìn đến trên chiến trường từng đoàn từng đoàn ánh lửa thoáng hiện.

Mà Sùng Đức đầu tường, tất bay ra một cái lại hình một vòng tròn quả cầu sắt, có trên không trung nổ mạnh, có là sau khi rơi xuống đất mới nổ tung.

"Tổ Tôn giả, Sùng Đức thể nào giống như việc này hỏa khí "

Tiết Đẩu Nam đối với hỏa khí hết không xa lạ gì, bởi vì hắn cấp trên, cũng là hắn bạn tốt Thang Phùng Sĩ, vốn là giỏi về làm ra hỏa khí.

Chỉ có điều, Thang Phùng Sĩ lúc trước làm ra hỏa khí, lớn đều tập trung trong tay Phụng Tịch.

Hàng Châu phương diện cũng không hỏa khí trang bị, hôm nay mắt thấy từ Sùng Đức trong thành bay ra vô số hỏa khí, trong lòng của hắn làm sao có thể không khiếp sợ

Tổ sĩ xa tất sắc mặt khó coi, không biết nên trả lời như thế nào.

Sùng Đức tuyệt đối không thể có hỏa khí dự trữ, vậy bây giờ từ trong thành bay ra ngoài hỏa khí, hẳn đúng là từ Gia Hưng vận đến.

"Ta đã sớm nói, đã sớm nói. . . Kia Cao Kiệt, nhất định có hậu thủ."

Hắn lạc giọng gào thét, rồi sau đó nắm lấy Tiết Đầu Nam Y Giáp nói: "Tôn sứ, xin mau sớm thu binh, nếu không hẳn phải chết bị thương thảm trọng."

"Đứng, thu binh, thu binh!"

Tiết Đầu Nam lúc này cũng kịp phản ứng, vội vàng hạ lệnh đánh chuông thu binh.

Chỉ là, tại hắn ra lệnh mới phát ra trong tích tắc, Sùng Đức huyện thành cửa thành đột nhiên mở ra.

Một đội kỵ quân, từ Sùng Đức trong huyện thành giết ra. Người cầm đầu, dạng chân một ô chuy Mã, cầm trong tay hai cây đại đao, mặt che một cái mặt nạ bằng đồng xanh, chỉ lộ ra miệng cùng con mắt đen. Hắn tiếng như cự lôi, một người một ngựa liền sát nhập vào chiến trường. . .

Quân phản loạn bị nổ hồn phi phách tán, làm quan quân giết ra sau khi đến, rốt cuộc không một người tiến đến ngăn trở.

Kia viên Đại tướng, như vào chỗ không người, Đại Đao tung bay, chỗ đi qua liền thấy người ngã ngựa đổ, máu chảy thành sông.

Tiết Đầu Nam vội vàng hét to nói: "Nhanh cản bọn họ lại, nhanh cản bọn họ lại. . ."

Chỉ tiếc, không chờ bên cạnh hắn chúng tướng kịp phản ứng, sau lưng đột nhiên một trận người hô ngựa hí, đúng là một đội quan quân từ phía sau lưng tới đánh lên.

"Không tốt, trúng kế!"

Tiết Đầu Nam thấy vậy, nhất thời luống cuống tay chân.

Hắn, xác thực là có chút bản lĩnh, nhưng là từ chưa ngồi ở vị trí cao, làm hắn nhân giới cùng quyết đoán, xa kém xa hắn năng lực. Cho dù hắn bây giờ làm hai châu Bình Mã chỉ huy sứ, nhưng không cách nào che giấu hắn nhân giới thiếu sót. Tại đôi mắt loạn tượng thời điểm, hắn nghĩ không phải muốn triệu tập binh mã làm ra phản kích, mà là mang người rút lui. . . Cái gọi là Binh bại như núi đổ. Quân phản loạn vốn là một đám người ô hợp, mà bây giờ chủ tướng cũng rối loạn tay chân, số người tuy nhiều, chính là không chịu nổi một kích. . .

Tổ sĩ xa tuy rằng lớn tiếng kêu uống, để cho mọi người ổn định.

Nhưng Tiết Đầu Nam đã mang người chạy, hắn không quyền không thể càng không uy vọng, lại sao có thể năng lực ngăn cản quân phản loạn bị bại

Người đeo mặt nạ kia, đao nhanh sai nha, chạy thẳng tới tổ sĩ xa tiến tới

Tổ sĩ xa đang chỉ huy đội ngũ phản kích, kia nghĩ đến người đeo mặt nạ vậy mà một mình cỡi ngựa tiến vào trung quân.

Hắn vội vàng giơ súng muốn chào đón, có thể người đeo mặt nạ đại đao trong tay nhanh hơn, bá một đao bôi qua, đem tổ sĩ xa Trảm xuống dưới ngựa!

"Oanh Thiên lôi "

Phương Thất Phật lộ ra vẻ kinh hãi, nhìn đến quỳ xuống ở trước người Trảm Trạch.

"Người là nói, kia Sùng Đức huyện vậy mà trang bị có Oanh Thiên lôi hơn nữa số lượng rất nhiều, uy lực rất lớn "

"Đứng vậy!"

Trảm Trạch vết máu đầy người, nhìn qua chật vật không chịu nổi.

Sùng Đức dưới thành, Tiết Đầu Nam đại bại.

Cũng may, tại Trảm Trạch cùng Từ trăm liều chết dưới sự bảo vệ, cuối cùng cũng chạy thoát.

Bọn họ một mặt thu nạp binh mã, mặt khác, phái Trảm Trạch trước tới báo tin, hướng về phía Phương Thất Phật cầu viện.

"Kia tổ sĩ xa đây "

"Tổ Tôn giả hắn. . . Bị người đeo mặt nạ kia chém giết."

Phương Thất Phật đặt mộng ngồi xuống, sắc mặt tái mét.

"Sùng Đức huyện tuyệt đối không thể trang bị có Oanh Thiên lôi, Triệu Lão quan đối với hỏa khí phi thường coi trọng, như thế nào Sùng Đức huyện nhỏ có thể trang bị

Nhất định là kia Cao Kiệt. . . Hắn từ Biện Lương đến, chắc hẳn mới có nhiều như vậy hỏa khí dự trữ."

Nói tới chỗ này, Phương Thất Phật lộ ra một ít nhớ nhung.

Hắn hung ác nói: "Đều do kia một trong sạch Tặc Đạo, nếu không phải hắn, lão Thang như thế nào bỏ mạng

Nếu như lão Thang tại, chúng ta há lại sẽ ăn hỏa khí thiệt thòi đáng chết, đáng chết, Tặc Đạo đáng chết."

Hắn bây giờ có chút hối hận, ban đầu Thang Phùng Sĩ làm ra hỏa khí thì, hắn hẳn là bảo tồn một ít.

Đáng tiếc, lúc ấy hắn cũng không cân nhắc chu toàn, cho tới Thang Phùng Sĩ bị giết sau đó, Hàng Châu phương diện rốt cuộc không có bao nhiêu hỏa khí có thể sử dụng.

Nếu như không phải Sùng Đức huyện xuất hiện lượng lớn hỏa khí, Phương Thất Phật có thể còn sẽ không như vậy hối hận.

Nhưng bây giờ. . .

Trong lòng của hắn cũng không khỏi có chút sợ hãi, rốt cuộc hắn biết rõ, kia hỏa khí uy lực.

"Thật ra thì, Tôn giả cũng không nhất định lo lắng quá mức."

Cao Dư ở một bên, đột nhiên mở miệng khuyên: "Lấy ta đối với Triệu Lão quan giải, Cao Kiệt coi như là từ Biện Lương mang theo hỏa khí đến, số lượng cũng sẽ không quá nhiều. Rốt cuộc, kia hỏa khí làm ra phi thường phức tạp, hơn nữa là bởi vì đều làm viện độc lập làm ra.

Cao Kiệt coi như là có hắn huynh trưởng giúp đỡ, cũng không khả năng mang theo quá nhiều hỏa khí.

Ta phỏng chừng, hắn nhiều nhất là từ cấm quân thỉnh cầu một ít. . . Sùng Đức nhất chiến, hắn đã sử dụng không ít, nghĩ đến đã mất quá nhiều chứa đựng."

"Cửu ca nói có lý."

Phương Thất Phật nghe, không khỏi gật đầu liên tục, biểu thị đồng ý.

"Hắn một cái nho nhỏ Huyện lệnh, lại có thể có bao nhiêu hỏa khí"

Suy nghĩ minh bạch một điểm này, Phương Thất Phật tựa hồ lại có tinh khí thần, hô thoán cái đứng dậy.

"Cửu ca, ta muốn tự mình dẫn binh mã, đánh chiếm Gia Hưng Thành.

Ta ngược lại muốn nhìn một chút, kia Cao Kiệt không có hỏa khí sắc bén, còn có thể bao lớn bản lĩnh. . ."

Converter by [Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210: Ở lại giữ

Phương Thất Phật muốn đích thân cầm quân xuất chinh

Cao Dư ngăn, nghi hoặc nhìn đến Phương Thất Phật, có chút không quá rõ ý nghĩ hắn.

Phương Thất Phật cũng không phải là giới binh sự người, khắp nơi ầu đã hắn có thể nói cao thủ, nhưng phải nói hành quân đánh giặc, sợ năng lực một dạng.

Cũng chính là nguyên nhân này, khởi sự lúc trước, hấn nhiều lệ thuộc vào Thang Phùng Sĩ.

Chiếm lĩnh Hàng Châu sau đó, hấn mặc dù trong tay binh mã, nhưng đại đa số thời điểm, sẽ đem binh quyền giao cho Lý Thiên hữu cùng Tiết Đầu Nam cùng người khác phụ trách. Từ trình độ nào đó mà nói, Lý Thiên hữu cùng Tiết Đầu Nam tại binh sự bên trên năng lực, tuyệt đối phải vượt quá Phương Thất Phật.

Nhưng bây giờ, hấn vì sao phải tự mình cầm quân đây

"Tôn giả, tại sao có ý tưởng này "

Phương Thất Phật nghe, nở nụ cười khổ.

"Ta chiếm lĩnh Hàng Châu đã có nhiều ngày, lại chậm chạp không cách nào đánh chiếm Gia Hưng.

Thánh Công đối với lần này phi thường bất mãn, hôm qua phái người tới thúc giục ta, để cho ta mau sớm chiếm lĩnh Gia Hưng. Cứu ca là Biện Lương đến, nghĩ đến cũng kiên thức rộng. Người làm rõ ràng, chúng ta bây giờ mặc dù tin chiến thắng liên tiếp báo về, thật sự chỉ là đánh Triệu Lão quan ứng phó không kịp. . . Cho nên, chúng ta nhất định phải chỉ có thể là tại Triệu Lão quan kịp phản ứng lúc trước, ổn định lại hai Chiết cục đường xá thế.

Hôm nay, rất nhiều binh mã đều có tiếp báo, duy chỉ có ta bên này. . .

Cho nên ta chuẩn bị tự mình đi Sùng Đức đốc chiến, lại mang theo Lý Thiên hữu bộ đội sở thuộc binh mã, nghĩ tới bắt lại Sùng Đức, đánh chiếm Gia Hưng nên vấn đề vừa phải."

"A "

Cao Dư nghe, nhất thời cả kinh.

Hấn chợt làm ra vẻ khẩn trương nói: "Nếu như Tôn giả đi tới, nhất định có thể kỳ khai đắc thắng.

Có thể cứ như vậy, Hàng Châu Thủ Bị coi như hư không rất nhiều. . . Ta cũng không phải là nói Trầm đại lang nói xấu, người này trung thành tuyệt đối, nhưng là năng lực một dạng chỉ huy Hàng Châu mười môn binh mã, đã là cố hết sức. Trước đây Tôn giả tại Hàng Châu thì, còn có thể vì hấn nâng đỡ. Nhưng nếu là Tôn giả vừa đi, chỉ bằng Trầm Cương một người, muốn ổn định Hàng Châu thế cục, sợ không quá dễ dàng a."

Phương Thất Phật lộ ra vẻ tán thưởng, nhìn đến Cao Dư, nhẹ nhàng gõ đầu.

Cao Dư lời nói này, cũng nói đến trong lòng của hấn đi.

Hấn hỏi nào không biết Trầm Cương năng lực chưa tới, nhưng không có cách nào, Phương Thất Phật không có quá nhiều lựa chọn.

Nếu như Thang Phùng Sĩ sống sót, hấn sẽ không chút do dự đem Hàng Châu giao cho Thang Phùng Sĩ. Nhưng bây giờ, Thang Phùng Sĩ chết rồi, thành Hàng Châu lớn như vậy bên trong, cũng không có mấy người có thể để cho hấn tin nhiệm người. Dĩ nhiên, bắt đầu sử dụng người có học không thể nghi ngờ là một cái lựa chọn tốt nhất. Có thể Hàng Châu người có học đối với Minh Giáo lại có mấy cái quy tâm ngộ ngộ nhờ chân trước rồi đi, những người đó chân sau tạo phản, há chẳng phải là nguy hiểm.

"Cứu ca, không bằng người lưu lại, hiệp trợ Trầm Cương "

"Ta "

"Người tuy không có quyền cước, nhưng ý nghĩ thông minh, hiểu biết cũng rộng, hơn nữa cùng Trầm Cương quan hệ không tệ, ta cũng tương đối yên tâm.

Người lưu lại giúp hấn bổ túc thiếu sót, tin tưởng cũng sẽ không có vấn đề quá lớn."

Cao Dư trong mắt, ánh mắt chợt lóe.

Xem ra Phương Thất Phật đã quyết định quyết tâm muốn đi trước Sùng Đức, thúc phụ ở bên kia, đối phó ô hợp chỉ chúng còn có thể, nhưng muốn đối phó Lý Thiên hữu thủ hạ 3000 lực sĩ, sợ sẽ có chút cố hết sức. Ừ, phải nghĩ biện pháp, để cho thúc phụ bên kia làm chút chuẩn bị.

"Còn có một việc, Việt Châu Tôn giả cừu ngày tân, chính là hay Ngôn sư phụ, ước chừng tại mười ngày sau sẽ đến Hàng Châu."

"Cái gì "

Cao Dư thoáng cái không có thể kịp phản ứng, vô cùng kinh ngạc nhìn đến Phương Thất Phật.

Bất quá, hấn nghe được một câu nói, đó chính là 'Hay Ngôn sư phụ' . Đứng rồi, cừu ngày tân thật giống như chính là thù đạo nhân, hấn muốn tới Hàng Châu rồi

"Cừu tôn giả muốn tới Hàng Châu "

Cao Dư lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn đến Phương Thất Phật hỏi.

"Kìa Việt Châu phương diện, hấn bắt kẻ sao "

"Hả, Việt Châu quan quân đã bị đánh tan, không đáng để lo.

Cừu ngày tân ngược là vận khí tốt, trẻ nhất khởi sự, lại đứng đầu sắp kết thúc rồi chiến sự. . . Hấn vốn là muốn đi tiếp viện Thánh Công, nhưng Thánh Công lại để cho hấn đến Hàng Châu giúp đỡ. Cũng là vận khí ta không tốt, gặp khó găm cốt đầu, nếu không cần gì phải để cho hấn tới "

Phương Thất Phật trong lời nói, toát ra từng tia không cam lòng ý, đồng thời còn có chút bất mãn.

Vừa nói như thế, Cao Dư liền hoàn toàn đã minh bạch!

Nguyên lai, không chỉ là bởi vì Phương Tịch đang thúc giục Phương Thất Phật, cừu ngày mới đến đến, sợ mới là Phương Thất Phật muốn đích thân xuất chiến nguyên nhân. Đầu là Minh Giáo Tôn giả, Phương Thất Phật từ không muốn cử người xuống sau đó. Cừu ngày tân tại Việt Châu khởi sự, nhưng bây giờ Việt Châu chiến sự đã dừng lại, mà Hàng Châu lại chậm chạp không cách nào đánh rút xuống Gia Hưng, cho nên Phương Thất Phật cảm thấy có chút mất thể diện đi.

Nếu như thế, cũng đã nói lên, Phương Thất Phật cùng cừu ngày tân trong lúc đó quan hệ, khả năng cũng không quá hòa hợp.

Cừu ngày tân, cừu ngày tân, cừu ngày tân!

Cao Dư mạnh mẽ kiềm chế lại rồi bên trong kích động trong lòng, trên mặt làm ra vẻ bình tĩnh.

"Như vậy, vậy ta ngay tại Hàng Châu, yên lặng Hậu tôn giả khai hoàn giai âm."

"Ân!"

"Nhưng không biết, Tôn giả khi nào xuất phát "

"Sáng sớm ngày mai liền biết lên đường, người đến lúc đó cũng đưa đến Phủ Nha, chớ có ở tại Lục Trúc hạng, tránh cho qua lại phiền toái."

"Tuân lệnh."

Cao Dư phụng bồi Phương Thất Phật trò chuyện trong chốc lát, liền cáo từ rồi đi.

Hấn rời khỏi Phủ Nha, chạy thẳng tới Lục Trúc hạng mà đến.

Cừu ngày tân gần sắp đến tin tức, để cho hấn cảm thấy thập phần phấn chấn.

Đây là hấn triều tư mộ tướng báo thù mục tiêu, nguyên lai còn đang suy nghĩ, làm như thế nào tìm cái này cừu ngày tân, nhưng không nghĩ hấn tự đưa tới cửa.

Đây, rõ ràng là sự phụ trên trời có linh thiêng, phù hộ hấn trả thù tuyệt hận.

Bất quá, giết cừu ngày tân, tuyệt sẽ không giống như giết hay trong sạch cùng người khác đơn giản như vậy. . .

Cao Dư vô cùng rõ ràng, cừu ngày tân âm hiểm xảo trá, quỷ kế đa đoan, hơn nữa làm người đa nghi, rất khó đối phó. Hấn muốn giết chết cừu ngày tân, cơ hội sẽ không quá nhiều, sợ chỉ có một lần. Nếu không thể một đòn giết chết, nói không chừng sẽ chọc tới tai họa.

Cho nên chuyện này, nhất định phải thập phần chú ý, chu đáo kế hoạch mới có thể.

+

"Lương Chấn, ta với người một cái vô cùng trọng yếu nhiệm vụ, người có bằng lòng tiếp nhận "

Đêm đó, Cao Dư thông qua Yến Thanh, tìm tới Lương Chấn.

Lúc trước Yến Thanh cao hơn ta nghĩ cách đem Lương Chấn điều chỉnh đến bên cạnh, Cao Dư cũng chuẩn bị tìm cơ hội.

Thế nhưng, Tiết Đầu Nam Sùng Đức thảm bại, Phương Thất Phật xảy ra bất ngờ muốn đi vào đốc chiến, khiến Cao Dư không thể không thay đổi kế hoạch.

"Xin Cừu ca phân phó."

"Ta nhớ được người đã nói, người sở trường che giấu hành tung, lại thân thủ bén nhạy "

"Ừm."

"Nghe cho kỹ, Phương Thất Phật sắp tự mình dẫn binh mã xuất chinh, Lý Thiên hữu và dưới trướng hần 3000 lực sĩ đi theo.

Hần lấy hay nói làm tiên phong, thủ lĩnh 800 lực sĩ, ngày mai giờ Dần xuất phát. Ta muốn người nghĩ biện pháp, lăn lộn gần trong đội ngũ, chờ cơ hội ám sát hay nói. Bất kể có thể hay không ám sát hay nói thành công, sau một kích lập tức rời khỏi, đi tới Sùng Đức huyện báo tin.

Người nói cho Cao Kiệt tri huyện, liền nói Phương Thất Phật khí thế hung hung, không thể địch lại được, chỉ có thể dùng trí."

"Tốt !"

Lương Chấn là cái khó hiểu, không quá vui vẻ nói chuyện.

Hần đáp ứng sau đó, lại hỏi: "Thế nhưng, làm như thế nào hạ thủ ám sát hay nói "

Yến Thanh tựa vào đầu giường, một cái chân đi lên giường nhỏ, một bên nói: "Người có thể chớ vì báo thù, liền chẳng ngó ngàng gì tới. . . Cái kia hay nói rất cảnh giác, không dễ đối phó. Cho dù là ta xuất thủ, cũng phải phí chút tay chân, Lương Chấn sợ là không quá dễ dàng đắc thủ."

"Ta đương nhiên biết rõ hay nói khó đối phó, thế nhưng người không có cách nào, không có nghĩa là ta không có cách nào."

"Người có biện pháp gì "

Cao Dư cười hắc hắc, nhìn đến Yến Thanh nói: "Tiểu Át Ca chẳng lẽ quên, đêm đó ám sát ta thì, là làm sao thất thủ sao "

Một câu nói, khiến Yến Thanh nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

Bất quá, hần lại con mắt tinh lộng, nhẹ giọng nói: "Ý người là, hạ độc "

Cao Dư gạt đầu một cái, từ trong ngực lấy ra một cái lớn chừng ngón cái chai, đưa cho Lương Chấn.

"Các người ở trên đường dừng trại thì, đem trong này nước thuốc nhỏ vào hay nói sử dụng đèn trong lửa liền có thể. Thần tiên này ngã, vô sắc vô vị, có thể tại thân không biết quý không hay trong khiến người ta trúng chiêu. Chờ được liệu phát tác sau đó, người liền có thể động thủ ám sát.

Nhưng, nếu như không có cơ hội, cũng không cần cưỡng cầu.

Ta cho người yêu cầu chính là, cần phải tại Phương Thất Phật đến Sùng Đức lúc trước, đem tin tức truyền cho Cao Kiệt tri huyện biết được."

Converter by [www.haocn.com](#) : VOTE (9-10), ném Kim đậu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 211: Hay nói chết

"Kia bên cạnh người, há chẳng phải là lại không người bảo hộ sao "

Yến Thanh hơi nhú mày, lộ ra vẻ lo âu.

Cao Dư cười nói: "Sợ cái gì, bên cạnh ta không phải còn người nữa sao "

"Ta "

Yến Thanh ngần ra, chợt bật cười nói: "Người sẽ không sợ ta giết người sao ta nhưng là phải giết người, là Triều Cái ca ca báo thù đây."

"Kia trừ phi là đại danh鼎鼎鼎鼎 từ Yến Thanh, là vong ân phụ nghĩa hạng người, quyền tác ta nhìn lắm liền phải."

"Người. . ."

"Tiểu Át Ca, chớ có quên mất, ngươi bảo hộ ta, không chỉ có riêng là đền mạng, còn dính líu đến Lương Sơn ba mạng người."

Yến Thanh trầm mặc, từ trên giường ngồi dậy.

"Cho dù như vậy, cũng không ổn thỏa.

Ta dù sao cũng không thể xuất đầu lộ diện, thì lại làm sao đi theo bên cạnh ngươi Lương Chấn có thể đi theo ngươi, là hấn có thể nói nhất khẩu Dư Hàng lời nói. Ta đây vừa mở miệng, chính là thủ đô Đông khấu âm, liền kẻ đàn độn đều có thể nghe ra được vấn đề đến, lại sao cũng may bên cạnh ngươi đây

Không ổn, không ổn!"

"Một điểm này, Tiểu Át Ca không cần phải lo lắng, ta sẽ tự có chừng mực.

Phương Thất Phật sau khi rời khỏi, để cho ta phụ trách phụ tá Trầm Cương. Mà cừu ngày tân tại mười ngày sau mới có thể đến, cho nên chúng ta có đầy đủ thời gian chuẩn bị. Trầm Cương, nỡ tàn người, không đáng để lo. Hấn đối với ta vô cùng là tín nhiệm, ta từ có biện pháp thay ngươi an bài.

Ngược lại Lương Chấn, ngươi lần đi phải cẩn thận nhiều hơn.

Vô luận có thể hay không giết hay nói, Phương Thất Phật đến Sùng Đức sau đó, đều sẽ dốc toàn lực xuất kích, ngươi phải nhắc nhở Cao tri huyện, để cho hấn sớm làm an bài."

"Tuân lệnh!"

Lương Chấn gật đầu một cái, liền không nói nữa.

Cao Dư lại phân phó hấn đôi câu, Lương Chấn liền vội vã rời khỏi Lục Trúc hạ.

Hãy nói sẽ trước khi trời sáng xuất phát, cho nên hấn vô luận như thế nào, đều phải trước ở giờ Dần trước đến giáo trường.

Về phần thế nào lẫn vào đội ngũ

Cao Dư không có phân phó, nhưng hấn lại biết rõ, Lương Chấn nhất định có biện pháp.

Căn cứ vào hấn trong khoảng thời gian này đối với Lương Chấn quan sát, cái này trầm mặc ít nói, tướng mạo bình thường hấn từ, nhưng có một khóa Thất Xảo Linh Lung tâm.

Không trách lương có thể tin giữ hấn lại đến, chỉ sợ cũng đối với hấn tín nhiệm.

"Kia, ngươi dự định làm sao đem ta chiêu đến bên cạnh "

Lương Chấn sau khi rời đi, Yến Thanh không nhận được hỏi.

Lại thấy Cao Dư xoay người vào bên trong phòng, một lát sau từ bên trong đi ra, trong tay lại nhiều hơn một cái đầu gỗ cái hộp.

"Đây là cái gì "

"Tiểu Át Ca nghe nói qua thuật dịch dung sao "

"A "

"Trước đó vài ngày, ta làm rồi né tránh quan địa phương bắt, cho nên đi theo Thang Phùng Sĩ đông đoá tây tàng.

Sau đó, người kia chết trong tay ta sau đó, ta liền tìm cơ hội len lén đi tới hấn một cái chỗ ẩn thân, hơn nữa ở nơi nào tìm được một ít phi thường thú vị vật phẩm. Thuật dịch dung, chính là một cái trong số đó, ta đã học được, đang có thể luyện tay."

Yến Thanh nghe, ánh mắt không khỏi chợt lóe.

Hấn phát hiện, Cao Dư tựa hồ càng ngày càng khó đối phó.

Thân là người trong giang hồ, Yến Thanh đương nhiên biết rõ thuật dịch dung, đồng thời cũng minh bạch, đây thuật dịch dung phi thường khó học. Trong chốn giang hồ rất nhiều thuật dịch dung cao thủ, đều đưa thuộc về coi là chí bảo, sẽ không dễ dàng truyền thuyết. Không nghĩ tới Cao Dư vậy mà nắm giữ môn này kỹ năng, về sau lại muốn đối phó hấn, sợ là sẽ phải phi thường khó khăn. Thiếu Cao Dư hai cái mạng, trơ mắt nhìn đến hấn không ngừng trưởng thành, nhưng không thể làm gì. . . Yến Thanh cảm thấy trước giờ chưa từng có uất ức, chỉ có thể hừ một tiếng, liền không nói nữa.

Cao Dư đối với hấn thái độ, xem thường, mà là mở hộp ra, lấy ra bên trong công cụ.

Hấn tại Yến Thanh trên mặt so vạch mấy cái, rồi sau đó bắt đầu tiến hành dịch dung. Yến Thanh dịch dung, cũng không phải đặc biệt khó khăn. Gặp qua người khác ít vô cùng, vốn là rất an toàn. Cho nên, Cao Dư chỉ là tại Yến Thanh vốn là tướng mạo trên căn bản đã làm một ít Hứa vi điều, đem hấn ngũ

quan tiền hành dịch dung thay đổi. Dội dịch dung thỏa đáng sau đó, Yến Thanh đã là hoàn toàn thay đổi.

Ít nhất theo Cao Dư, cho dù Hoàng lão tam ngay mặt, cũng chưa chắc nể lực nhận ra Yến Thanh.

Mà Hoàng Ái, cơ hồ là toàn bộ trong thành Hàng Châu, đối với Yến Thanh quen thuộc nhất người.

"Bắt đầu từ bây giờ, người gọi Yến Thập Tam, Hồ Châu Angie người, bởi vì Hồ Châu chiến loạn, trốn đến Hàng Châu.

Người sinh con có nhanh, không thể nói chuyện, cũng là người câm. Ngày mai, chúng ta sẽ dọn đi Phù Nha, người phải đặc biệt coi chừng."

Người câm

Yến Thanh ngắt ra, chợt chỉ Cao Dư nói: "Người đã sớm suy nghĩ xong, có phải hay không "

"Cũng không phải chủ ý của ta, là Thang Phùng Sĩ chủ ý."

"A "

"Ban đầu chúng ta nghĩ muốn trốn khỏi Hàng Châu thì, bởi vì Nhị ca hình thể hùng tráng, đồng dạng cũng là thủ đồ Đông khẩu âm, cho nên Thang Phùng Sĩ liền nghĩ kế, để cho hắn ra về người câm. Đáng tiếc sau đó đến chưa kịp chấp hành, gặp Hàng Châu giới nghiêm, cho nên cũng liền không thể thực hiện. Ban này người nói thủ đồ Đông khẩu âm thời điểm, ta liền nghĩ đến một điểm này, sẽ không có tật xấu gì."

Yến Thanh cười khổ nói: "Người người này, bắt đầu gian hoạt. . . Kia Thang Phùng Sĩ ngã trong tay người, cũng không thể coi là ủy khuất."

Hắn đây lời nói nghe vào, tựa hồ là mang theo mấy phần châm chọc.

Đáng tiếc Cao Dư cũng không thêm để ý, con khế mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Hôm nay người liền ở ngay đây ngủ nghỉ, ta chậm chút lúc trở về, đem người thủ lĩnh đi."

"Được rồi, tất cả như người mong muốn.

Bất quá người phải nhớ kỹ, lần này đi theo người, có thể chống đỡ một cái mạng, chờ ta đem mạng còn xong sau, chính là ta lấy mạng của người thời điểm"

+

Hay nói trời chưa sáng, liền cầm quân rời đi Hàng Châu.

800 lực sĩ, khôi minh giáp lạng, khí giới hoàn hảo. . . Hắn nhiệm vụ, là phải nhanh một chút đến Sùng Đức, tìm ra Tiết Đẩu Nam sau đó, giúp hắn ổn định lòng quân. Sùng Đức thảm bại, Tiết Đẩu Nam cơ hồ tổn thất toàn bộ quân nhu quân dụng lương thảo. Tuy rằng thu hẹp binh mã, nhưng mà sĩ khí thấp, lòng quân bất ổn. Cho nên, hay nói chuyện này, còn mang theo thập đại Xe lương thảo cùng xuất phát.

Người thường nói, binh mã không nhúc nhích, lương thảo đi trước.

Lương thảo đối với quân đội mà nói, có đến phi phạm ý nghĩa.

Bụng ăn no, liền sẽ không thái quá hốt hoảng. Đặc biệt là đối với một đám vừa trải qua thảm bại quân phản loạn mà nói, càng phải như vậy.

Hay nói dọc theo đường đi ngựa không dừng móng, đêm đó tại Sùng Đức huyện hướng tây nam năm mươi dặm nơi, cùng Tiết Đẩu Nam bộ đội sở thuộc tụ họp.

Phương trải qua thảm bại sau đó Tiết Đẩu Nam, gặp hay nói mang theo lương thảo cùng binh mã đến sau đó, cũng không khỏi là thở ra một hơi dài.

Bọn họ đêm đó liền nghỉ tại tại Tiết Đẩu Nam trong doanh địa.

Thập đại Xe lương thảo lái vào trong doanh địa, Lương Chấn liền từ một chiếc xe lớn bên trong lên lên chạy đi ra.

Hắn một thân quân phản loạn trang phục, đầu khóa khăn đỏ, thuận thế liền lẫn vào Tiết Đẩu Nam bộ đội sở thuộc. Bàng vào nhất khẩu lưu loát Dur Hàng phương ngôn, Lương Chấn không có có nhận đến bất kỳ hoài nghi, dễ như trở bàn tay liền lẫn vào trung quân. Cũng thua thiệt là Tiết Đẩu Nam bộ đội sở thuộc binh mã phương trải qua một đợt thảm bại, binh mã hàng ngũ hoàn toàn bị đánh tan, sĩ tốt phòng, với nhau cũng không nhận ra, cũng cho hắn thừa dịp cơ hội.

Lương Chấn lẫn vào trung quân sau đó, rất dễ dàng tìm được hay nói doanh trưởng.

Có Quân Tốt đang ở bên trong quét dọn, nhìn thấy Lương Chấn sau đó, liền hỏi: "Người là người nào, tới đây làm chuyện gì "

Lương Chấn vội vàng lấy ra một bó cây nến, cười đưa cho đối phương nói: "Tướng quân nhà ta lo lắng không đủ ánh sáng, cho nên để cho ta lại đưa tới một ít cây nến, để phòng bất cứ tình huống nào."

"Như vậy, liền đặt lên bàn đi."

Quân Tốt cũng không có để ý, tiện tay chỉ một cái, liền tiếp tục bắt đầu bận túi bụi.

Lương Chấn tất đem cây nến đặt lên bàn, rồi sau đó lại cùng kia Quân Tốt nói đôi câu, liền xoay người rời đi. . .

Thời gian, một chút trôi qua.

Ước chừng sắp đến giờ Hợi, hay nói liền trở lại trong quân trường.

Một ngày hành quân, hán cũng không phải thường mệt mỏi. Hơn nữa mới vừa rồi cùng Tiết Đẩu Nam cùng người khác ăn hai ly rượu, cũng để cho hán cực kỳ mệt mỏi.

Trong quân trường điểm một nhánh mỡ trâu lớn đèn cầy, nhưng ánh sáng vẫn có chút mờ mịt.

Hay nói ngồi ở trước bàn, tiện tay điểm một nhánh cây nến, sau đó từ trên bàn cầm lên một phần tin chiến sự, liền ánh nến lật xem.

Kia ánh nến, chớp chòn.

Hay nói nhìn một hồi, chỉ cảm thấy không tên buồn ngủ, đầu ngất đi.

Còn tưởng rằng là men rượu đáng trào, cho nên hán cũng không có hoài nghi, cầm trong tay tin chiến sự đặt lên bàn, đứng dậy đi tới giường hành quân một bên ngồi xuống, chợt liền một đầu ngã lên giường.

Không đúng, ta dễ dàng giống như trúng chiêu!

Tại hay nói một đầu ngã xuống giường chớp mắt, trong đầu lóe lên một cái ý niệm.

Say rượu cũng tốt, mệt mỏi cũng được, cũng không phải là loại tình huống này. Phải biết, hay nói là thù đạo nhân thủ hạ tứ đại đệ tử trong, công phu cao minh nhất một cái. Đối với mình tình trạng cơ thể, hán cũng vô cùng rõ ràng, tuyệt đối không phải là cái bộ dáng này.

Chỉ là, khi hán tỉnh ngộ lại thời điểm, đã hơi trễ.

Thần tiên ngược được liệu mạnh mẽ, đừng nói hay nói không phòng bị chút nào, coi như là Yến Thanh, ban đầu cũng như nhau bị dụ khi. . .

Hán ngã xuống giường, cơ thể Đã mất đi rồi không chế.

Thế nhưng thần trí lại phi thường tỉnh táo, chỉ là nói không ra lời, cũng không thể động dậy, chỉ có thể trực đỉnh đỉnh nằm tại trên giường hành quân.

Ước chừng qua một thời gian uống cạn chun trà, quân trường ngoài truyền tới một thanh âm vang lên động.

Theo sát, có phác thông thanh thanh âm truyền tới, hán đứng là tại quân trường bên ngoài thủ vệ quân Tốt ngã xuống đất hay nói trong lòng cả kinh, con mắt chợt tròn tròn, kinh hoàng nhìn đến kia buông xuống mạnh mẽ. Chỉ chớp lát sau, màn lều bị người khơi mào, từ bên ngoài đi tới một người đàn ông. Nam nhân một thân quần phản loạn trang phục, đầu khóa tấm vải đỏ, trong tay xách nhất khẩu vẫn tích huyết đao nhọn.

Hán chạy thẳng tới giường hành quân, xem hay nói ngã xuống giường, tròn to mắt nhìn hán, không thể nín được cười.

"Hay Ngôn đạo trưởng, một quét đường phố dài muốn ta thay hán vấn an ngươi."

Lương Chấn hạ thấp giọng, dùng chỉ có hai người có thể nghe được âm thanh, tại hay nói bên tai nói nhỏ.

Chợt, hán nâng tay lên, liền mạnh mẽ đâm về rồi hay nói. . .

Converter by ๑๗๓Hào๑๗๓ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 212: Trù mưu

Hàng Châu, bảo vệ đức bên trong cửa.

Một nhà đã bỏ hoang nhiều năm ty chức xưởng trong hậu viện, Cao Dư cẩn thận từng li từng tí đem một cái rương gỗ, đưa ra cửa hang.

Yến Thanh ở bên ngoài nhận lấy, trực giác trên tay trầm xuống.

Cao Dư vội vàng nói: "Cẩn thận một chút, sẽ nổ."

"A "

Yến Thanh sợ hết hồn, mau lên rương gỗ ôm tốt.

Một lát sau, Cao Dư mới từ thâm nói bên trong đi ra đến, trên thân còn công một cái bọc.

Đây là Thang Phùng Sĩ một chỗ mật thất, ngày đó hắn từng mang theo Cao Dư cùng Vũ Tùng, ở chỗ này ẩn thân, bên trong cất giữ có rất nhiều vật liệu.

Nếu như Thang Phùng Sĩ còn sống lời nói, những vật liệu này trên căn bản không có duyên với Cao Dư.

Nhưng hắn bây giờ chết rồi, mà Phưong Thất Phật tuy rằng biết được như vậy một chỗ tồn tại, lại không biết bên trong cất giữ rồi cái gì nữa.

Đây là Thang Phùng Sĩ phòng thí nghiệm, còn có hàng loạt hỏa khí nguyên liệu.

Mà những thứ này, hôm nay thuộc về bị quản chế vật liệu. Cao Dư rất khó tại phổ xá bên trên mua được, cho dù năng lực mua được, cũng sẽ đưa tới Minh Giáo chú ý. Hắn cũng không muốn bị Minh Giáo phát giác, nếu không lời nói, hắn biết chế tạo hỏa khí bí mật liền đem bại lộ.

Lúc đó, Phưong Thất Phật rất dễ dàng đem hắn cùng Thang Phùng Sĩ chết, liên hệ với nhau.

Vào ngay hôm nay bảy Phật đi, mật thất bí mật càng không biết làm người biết.

Trầm Cương trong ngày bề bộn nhiều việc duy trì trị an, căn bản không có ý chiếu cố đến những thứ này. Mà Cao Dư trên danh nghĩa với tư cách Trầm Cương trợ thủ, cũng liền có được phi phạm quyền lợi. Lúc này lại nổi lên ra Thang Phùng Sĩ hàng tích trữ, thần không biết quỷ không hay, căn bản không thể nào tìm kiếm.

"Chúng ta đi thôi."

Cao Dư lưng đeo cái bao, bước đi ra ngoài.

Yến Thanh tất làm ra một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, cùng sau lưng Cao Dư.

"Người chậm một chút đi!"

Hắn nhẹ giọng kêu một câu, tâm lý âm âm nhảy loạn.

Lửa này khí uy lực, hắn đương nhiên biết được, cho nên cực kỳ chú ý.

Cao Dư lại không để ý tới hắn, đi ra hậu viện sau đó, xuyên qua ty chức xưởng, liền đi tới cửa lớn.

Hắn đứng ở bên cạnh xe ngựa, chờ đợi đến Yến Thanh đi ra.

Sắc trời đã tối, Kiếu Nguyệt trên không.

Cao Dư dựa vào ở trên xe ngựa, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, không nhận được thờ dài một cái.

Còn có Cửu Thiên, chỉ mong năng lực tới kịp!

Yến Thanh chậm rãi đi ra đại môn, đem rương gỗ thả ở trên xe ngựa.

Hắn há miệng, vốn định muốn mở miệng nói chuyện, nhưng lời đến khóe miệng, lại cứng rắn sinh nuốt trở vào, rồi sau đó nhảy lên xe ngựa.

"Không nghĩ tới, Tiểu Át Ca cũng có sợ hãi thời điểm"

Cao Dư ngồi trên xe, cười hì hì trên ghẹo nói.

Yến Thanh lại không để ý tới hắn, đuổi Xe từ Hạng mạch trong đi ra, sau đó dọc theo đường phố chậm rãi hành sử.

"Không việc gì, bây giờ chỉ có hai người chúng ta, nói chuyện cũng không có quan hệ."

"Hô. . . Người làm nhiều như vậy hóa khí vật liệu, chẳng lẽ có kế hoạch gì không "

"Ngược lại có chút ý nghĩ, nhưng mà liền trước mắt mà nói, còn không phải lúc. . . Chờ ta đem kế hoạch nghĩ chu toàn, sẽ cùng người nói tỉ mỉ."

"Được rồi, theo người, bất quá phải cẩn thận một chút."

"Ta biết."

Hai người đột nhiên ngưng nói chuyện với nhau, bầu không khí biến hóa trầm muộn.

Yến Thanh cảm roi ngựa, thúc giục chạy xe ngựa đi tiếp. Cao Dư tắt ngòi ở bên kia, một chân đặt ở xe cộ bên trên, dựa vào buồng xe, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm ngơ ngác sững sờ, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Dọc đường, có lính tuần ngăn trở.

Nhưng mà tại Cao Dư xuất ra lệnh bài sau đó, cũng liền lập tức cho qua.

"Tiểu Át Ca, người xem bây giờ Hàng Châu, cùng lúc trước chúng ta lúc mới tới sau khi, có cái gì không giống nhau sao "

Yến Thanh sững sờ một chút, không khỏi nhớ nhưng nói: "Ban đầu Hàng Châu, xứng đáng đông nam đệ nhất thành chi danh. Nhưng là bây giờ, lại giống như Từ Thành. . . Ta gần đây đi mấy chỗ miếu ngôi Từ, đều biến hóa vắng vẻ cực kỳ. Ngày trước lúc này, chính là Hàng Châu náo nhiệt nhất thời điểm. Nhưng bây giờ. . . Chúng ta đi lâu như vậy, dọc theo đường đi nhìn thấy người, cũng nhiều là lính tuần."

"Đúng vậy a, hai ngày này ta đi ở đầu đường, cũng mau muốn không nhận ra tòa thành này trấn rồi."

Còn nhớ rõ Tiền Đường bên trong cửa nhà kia sớm ăn gian hàng sao lão hán kia tại Hàng Châu bày vài chục năm sớm ăn gian hàng, thế nhưng tại thành Hàng Châu phá đêm đó, lại chết tại loạn binh tay. Về sau còn muốn ăn thế thì thuần khiết tiểu hoàng thánh cùng bánh chưng, sợ là khó khăn."

Yến Thanh, không có tiếp lời.

Xe ngựa qua cầu Phong Nhạc, hán đột nhiên nói: "Người nói rõ Tôn hàng lâm, lớn Quang Minh đến."

Nhưng mà. . . Ngày hôm trước ta đi ngang qua bên ngoài thành Thái gia mộ phần, nhìn thấy rất nhiều mộ phần đều bị người gỡ ra, thi thể bị vứt tới hoang dã. Nghe nói, đó là Thái Kinh lão nhi tổ phụ mộ phần. Ta không thích Thái Kinh, động lòng người chết lớn như trời, lại đem hán tổ phụ mộ phần gỡ ra, thật sự là. . . Đoạn này thời gian, bên ngoài thành Hàng Châu đến rồi rất nhiều nạn dân, ta thật sự tại bất minh trắng, Phương Tịch khẩu khẩu thanh thanh trừ ác là thiện, lại để cho bách tính sống lang thang, là là cái gì thiện trừ, lại là cái gì 'Xấu' đây "

Cao Dư sững sờ một chút, vỗ vỗ Yến Thanh cánh tay.

Hôm nay sáng sớm, Phương Thất Phật suất bộ xuất chinh, Cao Dư liền dọn vào Phủ Nha.

Hắn chợt đem Yến Thanh tìm đến, để cho hắn cùng đi theo.

Nếu Phương Thất Phật tại, không thể nói trước sẽ đối với Yến Thanh tiến hành một phen điều tra. Nhưng hắn bây giờ không có ở đây, Trầm Cương càng không tâm hỏi tới chuyện này, cho nên Yến Thanh cũng liền thuận lợi đi tới Cao Dư bên cạnh, trở thành Cao Dư bên cạnh một tên sai vặt. Hắn chạy xe ngựa, tòng phủ Nha cửa sau tiến nhập, sau đó giúp đỡ Cao Dư đem rương gỗ bỏ vào phòng ngủ.

Cao Dư nói: "Ta ở bên trong làm ra hỏa khí, người giúp ta ở bên ngoài nhìn chăm chăm."

Nếu là có tình trạng gì, liền lập tức cho ta biết."

Yến Thanh gật đầu một cái, cũng không nói chuyện, ngay tại trên bậc thang ngồi xuống.

Cao Dư đi vào phòng ngủ, đem phòng cửa đóng, mở ra rương gỗ, đem bên trong vật liệu, một chút lấy ra.

Thang Phòng Sĩ công cụ phi thường đầy đủ hết, để cho Cao Dư tiết kiệm rất nhiều phiền toái.

Hắn đem công cụ cùng vật liệu đặt ở phía sau giường trên sàn nhà, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí điều phối hoá dược.

Bạo Hóa Dược phương pháp luyện chế, hắn đã sớm thuộc nằm lòng, cho nên chế luyện, cũng không phải đặc biệt khó khăn. Hắn nắm lửa thuốc lắp vào vào ống trúc, sau đó cẩn thận từng li từng tí, đem Bạo Hóa Dược đặt vào trong đó. . . Đợi trời sáng thì, hắn đã làm ra ba cái Oanh Thiên lôi.

Lần này làm ra Oanh Thiên lôi, so với lúc trước hắn chế tạo Oanh Thiên lôi, lại có tiến một bước cải tiến cùng đề thăng. . .

Thế tích so sánh với lúc trước Oanh Thiên lôi lớn gấp mấy lần, tiêu hao hoá dược cùng Bạo Hóa Dược, cũng không phải thường kinh người.

Cũng may Thang Phùng Sĩ hàng tích trữ đầy đủ, mới khiến cho hắn không cần làm tài liệu mà lo âu. Nhưng làm ra trình tự muốn gia tăng rất nhiều, tốc độ cũng trở nên chậm không ít. Suốt đêm, hắn mới làm ba cái Oanh Thiên lôi đi ra, có thể tinh thần đã biến phải mệt mỏi không chịu nổi.

Đem làm xong Oanh Thiên lôi thu nhập Quang Âm hạn giới trong, hắn lại đem ngoài ra vật liệu giấu kỹ, đây mới đi ra khỏi phòng.

Yến Thanh, một mực thủ ở cửa.

Nghe được động tĩnh, hắn bỗng dừng mở mắt, nghiêng đầu nhìn lại.

"Tiểu Át Ca, đi nghỉ ngơi đi."

Cao Dư cười đối với Yến Thanh khoát tay một cái, rồi sau đó đi xuống bậc thang.

Yến Thanh đứng lên, vươn người một cái, cùng Cao Dư ra dấu tay, liền đi vào bên cạnh trong buồng.

Sáng sớm, không khí cực kỳ thanh tân.

Trong không khí tràn ngập một loại mùi hoa, làm người ta tâm thần sáng khoái.

Cao Dư ngẩng đầu, nhìn lên trời một bên kia một màn màu trắng bạc ánh sáng, khoe miệng hơi vênh lên, phác họa ra một vệt đẹp mắt đường vòng cung.

Nếu như không có gì ngoài ý muốn lời nói, nghĩ đến Lương Chấn bên kia, hắn đã đắc thủ!

Converter by ๑๗๖๓๗๖๓๗๖ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Nguy cơ (một)

Hay nói ngược tại trên giường hành quân, máu tươi đã thấm thấu dưới người hắn tẩm đẫm.

Hắn như cũ mở to hai mắt, trên mặt toát ra kinh ngạc, và không tưởng tượng nổi biểu tình.

Phùng Thất Phật sắc mặt tái xanh đứng ở trong quân trường, nhìn đến hay nói thì thể, trong lòng tức giận cơ hồ muốn không áp chế được. . .

Còn không thấy Sùng Đức tường thành, nhà mình tiên phong liền bị người giết chết tại trong quân doanh.

Tin tức này truyền ra sau đó, đối với quân phản loạn sĩ khí, tuyệt đối là một cái đả kích trí mạng, thậm chí người người cảm thấy bất an.

Liền hay nói nhân vật như vậy, đều bị người thần không biết quý không hay giết chết, kia nói không chừng lúc nào, liền biết đến phiên mình.

Mặc dù đại đa số người đều hiểu, bọn họ không thể nào là mục tiêu.

Nhưng sự sợ hãi ấy, nhưng thật giống như ác mộng một dạng thật lâu không cách nào tản đi. . .

Phùng Thất Phật cũng giận không kềm được, nhưng hắn biết rõ, lúc này hắn không thể xung động, nhất định phải tĩnh táo lại mới có thể. Việc cần kíp trước mắt, là muốn bắt được hung thủ, ổn định lòng quân. Có thể hung thủ là ai, lại ẩn thân nơi nào ai cũng không rõ lắm.

Ngồi xổm xuống, kiểm tra hay nói thì thể.

Là bị người một đao trí mạng!

Nhìn ra được, đối phương là đi tới hay nói trước người hạ thủ, mà hay nói lúc ấy là thanh tịnh, hay không tất không thể nào là thể biểu tình.

"Tiết Đầu Nam."

"Có mặt tướng."

"Sáng nay người phát hiện hay nói bị hại thì, có thể cảm giác được cái gì "

"Cảm giác được cái gì "

Tiết Đẩu Nam cau mày trầm tư hồi lâu, nói: "Mặt tướng như nhó, sáng sớm đang tra xem hay nói thì thể thời điểm, cảm thấy một ít Dizziness, người không thăng bằng. Bất quá rất nhanh thì khôi phục, cho nên mặt tướng cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng."

"Dizziness "

Phùng Thất Phật lập tức hướng bốn phía kiểm tra, ánh mắt cuối cùng, đã rơi vào vụ án bên trên dầu thấp đèn bên trên.

Hắn đi tới, lột xuống một khối dầu thấp đèn, đặt ở chóp mũi quơ quơ, rồi sau đó lại giờ lên, điều chỉnh ống kính kiểm tra một hồi.

Trong mắt, thoáng qua một vệt lạnh lạnh.

"Có người dùng mê dược."

"A "

"Lấy hay nói thân thù, cho dù là ăn nhiều rượu, cũng không đến mức bị người xâm đến bên cạnh, lại không phản ứng chút nào.

Huống chỉ, người cũng nói, đêm qua hắn chỉ ăn rồi mấy ly rượu, cũng không có ăn say. Thích khách tiến nhập quân trường sau đó, hay nói hắn là đã trúng chiêu. Cho nên hắn chỉ có thể trở mắt nhìn đến thích khách đến bên cạnh hắn, rồi sau đó bị thích khách một đao giết hại.

Thích khách này, bắt đầu không đơn giản. . . Ta phỏng chừng, hắn bây giờ sợ đã chạy trốn, nghĩ muốn bắt tuyệt đối không phải chuyện đơn giản."

"Tôn giả, vậy làm sao bây giờ "

Tiết Đẩu Nam cũng sắc mặt khó coi, nhìn đến Phùng Thất Phật hỏi.

Hay nói phải chết tại hắn trong doanh trại, về tình về lý, hắn đều khó Từ kỳ cừu.

Mấu chốt nhất là, hay nói sau lưng còn có một cái cừu ngày tân, Việt Châu Tôn giả. Người kia không những ở Giáo Trung địa vị phi phàm, thân thủ cũng cực kỳ cao minh. Nó dưới quyền Việt Châu Bộ Tốt, càng được xưng tụng tinh nhuệ, năng chinh thiện chiến, càn quét Việt Châu các huyện. . .

Từ trình độ nào đó, cừu ngày tân mà nay uy danh, thậm chí cao hơn Phùng Tịch.

Hay nói là đồ đệ hắn, cũng là vì duy nhất đồ đệ.

Đây nếu là để cho cừu ngày tân biết, lại sao có thể năng lực chịu đựng yên

Nếu như không bắt được hung thủ, khó bảo toàn cừu ngày tân sẽ không giận lây sang hắn. . . Tiết Đẩu Nam nghĩ đến những thứ này, cũng không khỏi âm thầm sợ hãi.

Hắn dùng khăn cầu ánh mắt nhìn Phùng Thất Phật, mà nay cũng chỉ có Phùng Thất Phật có loại bản lĩnh này, bảo vệ hắn tánh mạng.

"Truyền lệnh xuống, sáng sớm ngày mai, tiến công Sùng Đức!"

"Tuân lệnh."

Hung thủ không cách nào tìm ra, nếu muốn khôi phục sĩ khí, nhất định phải đánh chiếm Sùng Đức.

Vốn là, Phùng Thất Phật còn dự định tại trận tiền phơi bày một ít hắn hơn người binh pháp cùng mưu lược. Có thể bây giờ nhìn lại, đã không còn kịp rồi. Nếu không thể mau sớm đánh chiếm Sùng Đức huyện thành, sợ dùng không quá lâu, nhà mình thì lương sĩ khí sẽ bị hao hết.

Tiến công, chỉ có tiến công!

Dưới trướng của ta hơn mười ngàn binh mã, chẳng lẽ còn không phá được người một cái Sùng Đức huyện thành sao

Tiết Đẩu Nam lúc này, không còn dám có một chút tiểu tâm tư, lập tức xoay người sai bước đi ra quân trướng, đi vào chinh đồn và sắp đặt binh mã.

Phùng Thất Phật như cũ ở lại trong quân trướng, bên cạnh chỉ có Lý Thiên hữu đi theo.

"Thiên Hữu, đến tột cùng là người nào "

"Ừ"

Phương Thất Phật nhẹ giọng nói: "Thích khách rõ ràng cho thấy hướng về phía hay nói mà đến, xem ra đối với hay lời nói tung tích, cũng hết sức quen thuộc.

Hay trong sạch, Diệu Nhân, hay nói, còn có Thang Phùng Sĩ!

Người kia thật giống như hiểu rõ vô cùng bọn họ, cho nên mỗi lần đều là một kích thành công.

Hơn nữa, hay trong sạch bị nổ chết, Diệu Nhân bị người một thương đâm chết, hay nói chết tại mê được phía dưới, mà Thang Phùng Sĩ chính là bị người dùng phi đao đánh chết. Mỗi người chết kiểu này cũng không giống nhau, hiển nhiên đối phương không chỉ một người. . . Thang Phùng Sĩ cùng hay nói đều nói, chuyện này cùng Trương Hoài Thanh có quan hệ. Nhưng ta tại sao cảm giác, cái kia hung thủ thật giống như liên núp ở bên người chúng ta đây "

Lý Thiên hữu nghe ngăn ra, bật thốt lên: "Tôn giả ý là, có gian tế "

"Nghĩ đến không có sai."

Phương Thất Phật nói: "Từ Chu Bưu đột nhiên động thủ, đối với Thanh Khê quán cận tào ráo máng bắt đầu, ta cũng cảm giác có một ít kỳ hoặc. Trước đó, Chu Bưu cũng truy xét qua Minh Giáo, nhưng lại chưa bao giờ đối với chúng ta xuống tay. Nhưng đột nhiên giữa trở mặt, làm chúng ta ứng phó không kịp.

Người còn nhớ hay không, chúng ta nắm lấy Chu Bưu sau đó, hắn từng khai báo nói, sở dĩ xuống tay với chúng ta, là bởi vì triều đình cảm giác được hắn và chúng ta liên lạc, hơn nữa uy hiếp được hắn lão từ an toàn, cho nên mới bắt đắc dĩ đối với chúng ta động thủ "

"Đúng, ta nhớ ra rồi, hắn nói thật giống như cái gì con trai của Cao Cầu chạy tới Hàng Châu."

"Cao Cầu con trai. . . Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt, là Cao Cầu huynh đệ."

"Hừm, Cừu ca là nói như vậy."

Phương Thất Phật trong mắt, ánh mắt lóe lên, tựa hồ Liên nghĩ tới điều gì.

"Cừu ca, là khi nào đến Hàng Châu "

"Thật giống như, tháng tư "

Lý Thiên hữu không hổ là Phương Thất Phật tâm phúc, tại chỉ chốc lát sau, liền hiểu Phương Thất Phật ý tứ.

"Tôn giả ý tứ. . . "

"Tháng hai, Cừu Diệu Pháp tại Biện Lương thất thủ.

Tháng tư, Vi Cao xuất hiện ở Hàng Châu, hơn nữa đi qua Ngọc Hoàng Quan, trong tay còn giữ có sinh tử Thụ.

Lúc trước ta không có hướng phương diện này suy đoán nhưng bây giờ suy nghĩ tỉ mỉ lên, người chẳng lẽ không cảm thấy được, Vi Cao xuất hiện phi thường trùng hợp sao "

Lý Thiên hữu sắc mặt, nhất thời âm trầm xuống.

"Còn nữa, trước hắn bên cạnh, có một cao thủ, thế nhưng tại phá thành ngày sau đó, lại không thấy tăm hơi, sống không thấy người, chết không thấy xác; Thang Phùng Sĩ tại đêm đó bị người giết hại, hung thủ giới dùng phi đao cùng hỏa khí; còn nữa, lần này chúng ta gấp rút tiếp viện Tiết Đầu Nam, ta chỉ nói cho rồi Vi Cao. Kết quả ngày thứ hai buổi tối, hay nói sẽ chết với trong quân trưởng, hắn là quái tai

Ta nhớ được hắn nói qua, Cao Kiệt huynh trưởng là trước điện đầu Thái Úy Cao Cầu.

Trong cấm quân, vô số cao thủ. . . Nếu Vi Cao. . . Hắn danh tự này, đảo lại không phải là cao Vi sao vừa vặn cũng họ Cao.

Cao Cầu con trai, thân ở Hàng Châu.

Kia Cao Cầu phái ra rất nhiều cao thủ đi theo, cũng rất bình thường.

Thiên Hữu, người nói thế nào Cừu ca, sẽ không phải là con trai của Cao Cầu đây "

Lý Thiên hữu nghe xong Phương Thất Phật những lời này, nhất thời biến sắc.

"Tôn giả, vậy phải làm thế nào cho phải "

"Không nóng nảy, đây trước mắt chẳng qua là ta suy đoán mà thôi.

Vi Cao có phải hay không con trai của Cao Cầu, còn ở khó nói, bất quá chúng ta lại cũng không lấy xem thường. Việc cần kíp trước mắt, chúng ta là

muốn đánh chiếm Gia Hưng. Nhưng nếu như Vi Cao thật là Cao Cầu con trai. . . Ừ, Thiên Hữu người lập tức phái người trở về, nói cho Trầm Cương, để cho hắn đưa cho ta nhìn chăm chú vào Vi Cao. Hắn nhất cử nhất động, đều không thể bỏ qua cho. Như có một chút không ổn, liền đem thuộc về bắt lấy.

Đội ta đánh chiếm Gia Hưng sau đó, trở về nữa cùng vị này 'Cửu ca' cực kỳ tỷ thí một lần."

"Tuân lệnh!"

Converter by [Hào](#) : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Đầu mối (hai)

Dựa theo Phương Thất Phật ý nghĩ, Sùng Đức sẽ là một cuộc ác chiến.

Rốt cuộc, nó là Gia Hưng bình chương, như bị đánh chiếm, quân phản loạn liền có thể đánh thắng một mạch, bình lâm Gia Hưng dưới thành.

Nhưng ra ngoài Phương Thất Phật dự liệu, Cao Kiệt cũng chưa chết thủ Sùng Đức.

Ngay tại Phương Thất Phật đại quân đến đêm đó, Cao Kiệt cầu thừa dịp bóng đêm, suất bộ rút lui ra khỏi Sùng Đức, hướng về phía Gia Hưng phương hướng rút lui.

Tiết Đẩu Nam cảm giác được quan quân xu hướng, lập tức mạng Trầm Trạch suất bộ truy kích.

Nhưng không nghĩ, giữa đường gặp phải Cao Kiệt phục kích, Lục Kỳ cùng Hồ Thành hai người tiền hậu giáp kích, đánh tan hoàn toàn quân phản loạn.

Trầm Trạch chết bởi trong loạn quân, 3000 binh mã hao tổn gần nửa. . .

Phương Thất Phật tuy rằng lấy được Sùng Đức, chính là một tòa thành trống không.

Nguyên lai, tự cao kiệt tiếp chương Sùng Đức sau đó, tụt hạ lệnh bách tính rời khỏi Sùng Đức, cũng dời đi Sùng Đức trong huyện thành toàn bộ có thể dùng vật liệu.

Phương Thất Phật biết được tin tức sau đó, kêu la như sấm.

Thế nhưng đối mặt một tòa thành trống không, hắn lại không thể làm gì, chỉ đành phải hạ lệnh tiếp tục hành quân, Bình tiến vào Gia Hưng Thành.

Mà lúc này đây, Gia Hưng đã chinh đồn và sắp đặt xong.

Tường thành thêm cao thêm dày, quân giới cũng đều chuẩn bị thỏa đáng, chờ đợi đến quân phản loạn đến.

Một đợt xảy ra bất ngờ tiểu hết mưa, Hàng Châu nhiệt độ đầu hàng.

Nắng gắt cuối thu không còn tàn phá, gió mát chậm chậm, cực kỳ sáng khoái.

Năm trước mùa này, là thành Hàng Châu xinh đẹp nhất, náo nhiệt nhất thời điểm.

Tiền Đường triều gần sắp đến, Tây Hồ cảnh sắc mùa thu, cũng làm lòng người tri Thàn lay động. Bờ hồ, đều là có vô số du khách, hoặc là du sơn ngoạn thủy, hoặc là chơi thuyền trên hồ, là Tây Hồ tăng thêm vô hạn rạng rỡ.

Trong trường hợp đó năm nay, lại cực kỳ vắng vẻ.

Tây Hồ bờ, người đi đường thưa thớt, cho dù tụ năm tụ ba thỉnh thoảng có dấu người, cũng phần lớn đều là vội vã đi ngang qua.

Mà bên trong thành cũng cực kỳ tiêu điều, rất nhiều cửa hàng đều đóng cửa không còn buôn bán.

Cao Dư cất bước ở ven hồ, nhìn đến Tây Hồ cảnh vật, không khỏi thở dài một tiếng.

Trận này phân loạn, không có mười năm khoảng chừng, sợ là khó khôi phục nguyên khí. Căn cứ vào Cao Dư làm nhận được tin tức, Hàng Châu nhân khẩu tại trong khoảng thời gian ngắn, giảm bớt mấy vạn người. Hơn nữa mỗi ngày đều có người rời khỏi, càng làm thành Hàng Châu lớn như vậy, càng ngày càng vắng vẻ.

Dưới miếng ngói Từ, trong miếng ngói Từ cùng lớn miếng ngói Từ, Hàng Châu mấy cái nổi danh miếng ngói Từ đều đóng cửa.

Để cho Cao Dư cảm thụ sâu sắc, không gì bằng chứng hài lòng đầu cầu một nhà dê tiệm com. Nghe nói, nhà này dê tiệm com tự đại Tổng Kiến Quốc liền bắt đầu buôn bán, 160 năm, có thể nói cửa hiệu lâu đời. Trải qua vô số Phong Vũ, dê tiệm com chưa từng đóng cửa. Thế nhưng ở nơi này trận đông nam hỗn loạn bên trong, nhà này dê tiệm com hoàn toàn sập tiệm, cửa tiệm chủ nhân một nhà đều chết với phá thành đêm.

Nhà hán nấu đỉnh ốc cùng bụng sắc nhọn, có thể xưng được là là Hàng Châu tuyệt nhất.

Có thể từ nay về sau, sợ lại cũng không nếm được loại cảm thụ đó, làm người ta không nén nổi cảm thấy đáng tiếc. . .

Trận này hỗn loạn nếu tiếp tục kéo dài lời nói, sợ rằng dùng không quá lâu, thành Hàng Châu liền sẽ biến thành một tòa thành trống không đi.

Cao Dư tâm lý, thật ra thì cũng có chút lo âu.

Phương Thất Phật tại Gia Hưng bị ngăn trở, chiến sự bất lợi; thế nhưng Phương Tịch lại đại hoạch toàn thắng, chém giết đông nam thứ ba đem Quách sư trong, danh tiếng đại chấn.

Cùng lúc đó, Tô Châu thất thủ.

Thạch Sinh tại đánh chiếm Tô Châu sau đó, liền xua binh ra bắc, ép thẳng tới Giang Âm.

Mục đích của hán ngọn vô cùng rõ ràng, chính là muốn đánh chiếm Giang Âm quân, khóa kín Trường Giang Độ Khẩu.

Bất quá, cũng may mắn Thạch Sinh ra bắc, mới khiến cho Gia Hưng tạm thời có đường xoay sở, không đến mức hai mặt thụ địch.

Căn cứ vào từ phía trước truyền tới tin tức, Gia Hưng tuy rằng tạm thời chặn lại Phương Thất Phật, nhưng nếu như thời gian quá lâu, sợ cũng sẽ phi thường cố hết sức.

Đài Châu Lữ sư túi, đang hướng về phía Hàng Châu áp sát.

Hồ Châu lục hành nhi chuẩn bị tiếp viện Phương Thất Phật. . .

Ngoài ra, còn có Cù Châu Trịnh Ma Vương, cũng liên tiếp chiến thắng, đánh cho quan quân chật vật mà chạy.

Từng cái một tin tức truyền tới, cũng để cho Cao Dư trong lòng, cảm nhận được không tên áp lực. . . Cha a, đây mắt thấy hơn nửa tháng đều phải đi, tại sao còn không thấy các người hành động đây triều đình phản ứng sao như vậy chậm chạp, chẳng lẽ nhất định phải chờ tới Phương Tịch tại đông nam đã có thành tựu, các người mới có thể coi trọng sao có thể hải nhi tại Hàng Châu, sợ là đã kiên trì không quá lâu!

"Cửu ca, hướng tây bắc hai ngoài mười bước, có người theo dõi."

Ngay tại Cao Dư trong lòng than thở thời điểm, Yến Thanh đột nhiên ở bên cạnh hán, nhẹ giọng nói.

Cao Dư không quay đầu lại, con lông mày chọn động một cái.

"Không cần lo hán, chúng ta chuẩn bị trở về Thành."

Đây đã là ngày thứ ba!

Liên tục ba ngày, Cao Dư đều cảm thấy được, có người ở theo dõi hán.

Đây, cũng để cho hán có một loại dự cảm không hay, vì vậy ở ven hồ lại đứng đứng một lát, liền chậm rãi xoay người, mang theo Yến Thanh đi trở về.

Mở ra toàn bộ bản đồ hình ảnh, có thể thấy rõ, sau lưng hán cách đó không xa, có người đi theo.

Đã nhiều ngày, Trầm Cương đối với hán thái độ, xảy ra hết sức rõ ràng biến hóa, mang theo có thể dùng mắt thường phát giác xa cách.

Điều này cũng làm cho Cao Dư âm thầm cảm thấy kinh ngạc!

Hán tự nhận, mình cũng không có làm gì quá đáng sự tình, càng không có một chút xâm phạm Trầm Cương lợi ích.

Thế nhưng Trầm Cương lại tới một 180° bước ngoặt lớn, biểu hiện ra thật sâu đề phòng, để cho Cao Dư có một ít nghi hoặc.

Nếu không phải là hán đắc tội Trầm Cương, như vậy sẽ là nguyên nhân gì, để cho Trầm Cương thay đổi thái độ

Phải biết, Trầm Cương đối với hắn luôn luôn ôn hoà.

Ngay tại xa cách một ngày trước, hai người còn ăn chung rượu.

Có thể trong một đêm, Trầm Cương thái độ liền phát sinh biến hóa, đưa tới Cao Dư cảnh giác.

Trừ phi... Là Phương Thất Phật!

Nếu như Phương Thất Phật phản phò Trầm Cương đối với hắn đề phòng, tất cả cũng liền thuận lý thành chương. Thế nhưng, Phương Thất Phật tại sao lại làm việc như thế hắn trước khi lên đường, hai người quan hệ còn cực kỳ thân mật. Chẳng lẽ là... Kia Phương Thất Phật cảm giác được đầu mối gì

Cao Dư nghĩ tới đây, tâm lý không nên nổi cảnh giác.

Hai người một trước một sau từ Tiền Đường cửa tiến nhập thành Hàng Châu, dọc theo Tiền Đường cửa đường phố đi hướng đông, đi qua chúng hải lòng cầu, đi thẳng tới cuối cầu đầu cầu, nhìn thấy ven đường có một cái gian hàng, Cao Dư trong lòng khẽ động, đối với Yến Thanh ra dấu một cái, bước đi tới.

Gian hàng bên trên làm cháo gà com, còn có một chút Ăn nhẹ.

Cao Dư đưa lưng về phía đường ngồi xuống, muốn mấy cái Ăn nhẹ cùng một bầu rượu, nhìn qua cực kỳ ung dung tự tại.

Mà Yến Thanh tắt ngòi ở bên cạnh, vừa vặn có thể nhìn thấy bên ngoài trên đường động tĩnh.

Hắn dùng ngón tay kề cận thủy, trên bàn thật nhanh viết: Vẫn là người kia, ngay tại ngòi phía sau dưới cây lớn theo dõi.

Cao Dư nháy mắt một cái, cũng lấy tay viết: Biết được người kia sao

Không nhận biết, nhưng xem ra, tựa hồ là cái du côn.

Trầm Cương, Hàng Châu du côn nhân hắn xuất thân.

Mình Giáo cùng những du côn đó, có bao nhiêu liên lạc, quan hệ vô cùng mật thiết.

Thông thường mà nói, những du côn đó tuyệt sẽ không tại tình huống trước mắt dưới gây phiền toái. Hắn sở dĩ theo dõi mình, rất có thể liền là bị Trầm Cương sai sử.

Chúng ta tựa hồ có phiền toái!

Ta biết.

Lúc này, gian hàng lão bản bụng thức ăn qua đây, Yến Thanh nhanh chóng trên bàn một vệt, đem chữ viết xóa sạch.

"Tiểu Át Ca, ta nghĩ ta thân phận, khả năng để lộ."

"Ừm."

"Bất quá xem tình huống trước mắt, bọn họ còn không quá chắc chắn, cho nên chỉ phái người theo dõi."

"Chính là cái bộ dáng này."

"Còn có bốn ngày, cừu ngày tân sẽ tới."

"Người tính thế nào "

"Chúng ta phải tăng tốc chuẩn bị, thừa dịp Phương Thất Phật chưa có trở về lúc trước động thủ... Sau đó rời khỏi."

"Không giết Phương Tịch rồi "

"Sợ không có cơ hội."

Cao Dư cùng Yến Thanh hạ thấp giọng, dùng chỉ có hai người có thể nghe thấy âm thanh nói chuyện với nhau.

Hắn ăn một chén cháo gà com, nuốt lưng một cái, chậm rãi đứng dậy, "Cái gì đều đừng làm, chúng ta xem tình thế mà làm."

Converter by ๑๗๓Hảo๑๗ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 215: Cướp đoạt

Vào giờ phút này, Cao Dư không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Phương Thất Phật hiển nhiên đã đối với hắn động liễu nghi tâm, nhưng từ trước mắt tình thế đến xem, hắn còn chưa có xác định, cho nên Trầm mới vừa rồi không có đối với Cao Dư áp dụng hành động, chỉ là phái người trong bóng tối theo dõi. Cao Dư cảm thấy, hắn bây giờ thật giống như cất bước ở giữa trời cao gây thừng bên trên, sợ ý một chút, tiếp theo sẽ chiêu đưa tới họa sát thân, cho nên cũng liền càng thêm cẩn thận.

Động một cái, không bằng yên tĩnh lại.

Lúc này, vô luận Cao Dư áp dụng bất kỳ hành động nào, cũng sẽ rất nguy hiểm.

Đã như vậy, hắn dứt khoát tĩnh tâm xuống, ưu tai du tai hưởng thụ bảo táp đến lúc trước yên lặng.

Cừu ngày tân, đã đến Hồ Châu, còn có hai ngày sẽ đến.

Mà Phương Thất Phật bên kia, khi lấy được lục hành nhi gấp rút tiếp viện sau đó, binh mã đã nhiều đến ba vạn người, đem Gia Hưng đoàn đoàn vây khốn.

Từ hình thức nhìn lên, Gia Hưng lâm nguy.

Bất quá trong vòng thời gian ngắn, Phương Thất Phật lại dừng hòng đạt được tiện nghi.

Cao Dư mỗi ngày cũng sẽ kiểm tra tin chiến sự, mặc dù không có ở đây Gia Hưng, nhưng lại đối với Gia Hưng tình hình chiến đấu, rõ như lòng bàn tay.

Cao Kiệt đem Sùng Đức huyện binh mã rút về Gia Hưng sau đó, hơn nữa tạm thời chiêu mộ đến Hương dũng, binh lực đạt đến hơn năm ngàn.

Mà đang ở Sùng Đức cuộc chiến mở màn thì, Gia Hưng phương diện phòng ngự cũng đều đầu vào đẩy tiến hành.

Gia Hưng tường thành, so với lúc trước thêm cao dày hơn rất nhiều, mà bên trong thành quân giới, cũng lớn đều tiến hành tu sửa, có thể toàn bộ đưa vào sử dụng. Cao Kiệt còn mạnh hơn hành sai người mở ra Tử Châu Khố Phủ, đem Khố Phủ trung vũ bị tồn kho toàn bộ lấy ra.

Lương thảo, cũng không phải thường dư thừa.

Thủ thành khí giới, cũng cực kỳ hoàn hảo.

Hơn nữa Cao Kiệt một mực đang tuyên dương Minh Giáo phá hoại tính, khiến cho Gia Hưng bách tính đối với Minh Giáo quân phản loạn, sợ thuộc về như con thạch sùng một bản.

Đã như thế, trên dưới đồng tâm.

Cao Kiệt tinh thông binh sự, thủ hạ Lục Kỳ Hồ Thành hai người, càng cũng đều có kinh nghiệm phong phú.

Ngoài ra, Hàng Châu Bình Mã Đô Giám lương có thể tin cũng toàn lực ủng hộ Cao Kiệt, thủ hạ binh mã toàn bộ giao giao cho Cao Kiệt chỉ huy. . . Lương có thể tin cũng không phải bình thường người, cùng Cao Kiệt phối hợp lại, cực kỳ ăn ý, cũng khiến cho Cao Kiệt áp lực giảm bớt rất nhiều.

Hơn nữa võ lực mạnh mẽ Vũ Tùng, Phương Thất Phật muốn tại ngắn hạn bên trong công phá Gia Hưng, tuyệt không phải một kiện chuyện dễ.

Bất quá, để cho Cao Dư cảm thấy hứng thú, chính là trong chiến báo khác một tin tức.

Kia Gia Hưng trong thành, vậy mà xuất hiện hai cái người đeo mặt nạ. . .

Hai cái người đeo mặt nạ đều có Vạn Phu Bất Đáng Chi Dũng, một người trong đó thiện sai bảo đại thương, tại Phương Thất Phật bình lâm thành hạ (hãm thành nguy cấp) ngày đó, một người một ngựa tiến vào trong phản quân, súng chọn Tiết Đầu Nam, rồi sau đó bình yên rút đi, khiến quân phản loạn sử khí, cũng không khỏi trở nên thấp.

Dùng thương người đeo mặt nạ

Cao Dur nhìn thấy cái tin tức này thì, trong lòng không khỏi kỳ quái.

"Người thúc phụ dưới trướng, thật đúng là tàng long ngoạ hồ."

"Lần trước người đi Gia Hưng thì, không thấy cái người này sao "

"Không có!"

Yến Thanh nói: "Theo trong chiến báo nói, người này thân thù, sợ sẽ không kém hơn Võ hai.

Kỳ quái, bậc này hảo hán, nếu ta đã thấy, nhất định có thể nhìn ra đầu mối. Thế nhưng lần trước ta tại Gia Hưng, ngoại trừ Võ hai ra, không có người nào năng lực phù hợp loại điều kiện này. Trong loạn quân lấy Thượng tướng thủ cấp, sợ là chỉ có Dương Chí, giam giữ thẳng đầu lĩnh như vậy bản lãnh, mới có thể đến một điểm này đi. Lợi hại, bắt đầu lợi hại, chưa từng nghĩ nhỏ Gia Hưng lại tàng có tốt như vậy hán."

"Dương Chí, giam giữ thẳng "

Cao Dur nghe ngẩn ra, chợt kịp phản ứng.

Yến Thanh nói, sợ là kia Tống Giang trong quân mười tên triều đình Vũ Quan đi.

Hắn đối với Lương Sơn những người đó, không có hảo cảm gì. Thêm nữa cùng những người đó không có gì tiếp xúc, cho nên cũng không để ở trong lòng.

"Chẳng lẽ, là phụ thân phái tới viện binh "

Cao Dur trong đầu, quang sáng chợt lóe, nghĩ tới một loại khả năng.

Hắn là là cái dạng này!

Nhưng phòng chừng, chỉ là tiền đồn, phái đến giúp đỡ Cao Kiệt.

Chân chính viện binh, chỉ sợ trước mắt còn chưa có tới, nếu không Gia Hưng thuộc về vậy sợ sớm đã hóa giải.

Thế thì, sẽ là ai chứ

Nếu như Cao Cầu phái tới tiền đồn, đó nhất định là từ cấm quân lấy ra điều ra cao thủ. Cao Sùng cũng hoặc là là Trần Nghiễm đây

Theo Cao Dur, sợ là Trần Nghiễm có khả năng lớn hơn nữa!

Cao Dur không có lưu ý đến, Yến Thanh trong mắt lóe lên vẻ thất vọng.

Hắn tông phủ Nha trong hậu trạch hoa viên trong đi ra, đi tới một tòa hẻo lánh trước tiểu viện, dừng bước lại.

Khu nhà nhỏ này, rất tiêu vẹo hoang vắng, ẩn náu vườn hoa phía sau. Mặc qua nhất cá Nguyệt Lọng cửa, chính là Phủ Nha cửa sau.

Cửa tiểu viện, có vệ binh canh giữ.

Đây là Phương Thất Phật cất giữ vật phẩm địa phương, nghe nói hán tại phá thành ngày, từ Chu Bưu gia trong lục soát ra vật phẩm, phần lớn bị tịch trữ để ở nơi này.

Cao Dur cùng vệ binh kia lên tiếng chào, liền đi vào sân nhỏ.

Trầm Cương mặc dù tại giám sát bí mật Cao Dur, nhưng chỉ là một số ít người biết rõ sự tình, đại đa số người cũng không rõ ràng.

Cao Dur tại Phủ Nha địa vị rất cao, đứng sau Trầm Cương.

Cho nên vệ binh cũng không có ngăn trở, mặc hắn đi vào, lại đem Yến Thanh ngăn lại xuống.

Chỗ này, thân phận không đủ là không cho phép tiến nhập. . . Yến Thanh mà nay là Cao Dur bên cạnh gã sai vặt, lại không có tiến nhập tư cách.

Cao Dur tỏ ý Yến Thanh chờ ở bên ngoài, tự ý đi vào phòng chính.

Hai gian buồng bên trong, rương lớn chồng chất lên cái rương nhỏ, nhìn qua tràn đầy.

Cao Dur đi vào mái hiên, đánh mở một cái cặp, chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng. Kia trong rương, rốt cuộc chứa đầy Hoàng Kim, tất cả đều là cái loại này nửa cân một cái vỏ ngựa Kim, phía trên còn có đánh dấu Ấn Ký. Những thứ này, hẳn đúng là Hàng Châu Khố Tàng Hoàng Kim đi.

Hàng Châu là đông nam đệ nhất thành, cũng là Đại Tổng tại vùng đông nam thương nghiệp trọng trấn.

Hàng năm phú thuế kinh người, không chút nào kém cỏi hơn Biện Lương.

Những thứ này Khố Tàng Hoàng Kim, hẳn là không chỉ là từ Chu Bưu nơi đó chiếm được, trong đó cũng không thiếu, đoán chừng là từ Khố Phủ cướp bóc.

Cao Dư nhìn đến kia rương, đảo trông mắt một vòng, nắm tay đặt ở Hoàng Kim bên trên.

Theo sát, kia trong rương Hoàng Kim phạch một cái liên tan biến không còn dấu tích, tiến vào Cao Dư Quang Âm hạn giới bên trong.

Một rương, hai rương, ba rương. . .

Cao Dư cũng không khách khí, đem từng rương Hoàng Kim đi vào Quang Âm hạn giới. Hắn không biết chứa bao nhiêu đi vào, cho đến kia hạn giới bên trong, ngược lại đem không gian kia lấp vào tràn đầy. Những thứ này Hoàng Kim, lưu lại cũng là phiền toái. Nếu Phương Tịch cùng người khác có số tiền này hai, tất nhiên sẽ như hồ thêm cánh. Như vậy lời nói, chẳng hẳn đem những này Hoàng Kim, toàn bộ lấy đi.

Cao Dư đem Hoàng Kim dọn vào Quang Âm hạn giới sau đó, liền xoay người rời đi.

Hắn ở nhà này trong, đã dừng lại quá lâu.

Lại lưu lại nữa, sẽ bị vệ binh hoài nghi. . .

Lưu luyến nhìn thoáng qua đối diện mái hiên, Cao Dư đây mới đi ra.

Đóng kỹ cửa lại, hắn tự ý rời khỏi sân trong. Lúc sắp đi, vẫn cùng vệ binh kia vẫy vẫy tay, liền không lo lắng rời khỏi.

"Cửu ca, có phải hay không giờ trò gì "

"Ta có thể làm trò gì, đây ban ngày ban mặt, ta làm gì tay chân "

"Nhưng vì cái gì, ta luôn cảm thấy Cửu ca bộ dáng hiện tại, hiển nhiên là một cái ăn vụng đắc thủ mèo đây "

"Có không "

Cao Dư ngăn ra, vội vàng khoát tay lia lịa, "Người nhìn lầm rồi!"

Yến Thanh trên dưới quan sát Cao Dư, cũng không nhìn ra sơ hở gì, trong lòng không khỏi cũng cảm thấy nghi hoặc.

Phải biết, ban này Cao Dư thần sắc thật rất quái dị. . . Nếu nói là hắn không có làm gì, Yến Thanh đánh chết cũng sẽ không tin tưởng.

Đang lúc này, đâm đầu đi tới một người, ngăn cản Cao Dư.

"Cửu ca, Đô Giám nhà ta xin người đi vào đại sảnh nghị sự."

Người này tên là Trầm Biện, là Trầm Cương đường đệ.

Cái gọi là một người đắc đạo, gà chó lên trời. . . Trầm Cương mà nay thành Hàng Châu Bình Mã Đô Giám, hắn thân thích cũng đều nước lên thì thuyền lên.

Lúc trước đi theo Tiết Đầu Nam xuất chinh Trầm Trạch, còn có trước mắt Trầm Biện, đều là Trầm Cương huynh đệ.

Cao Dư cũng không do dự, liền gạt đầu, đi theo Trầm Biện chạy thẳng tới đại sảnh mà đến.

"Cửu ca, hôm nay không có ra ngoài sao "

Trầm Cương nhìn qua, còn rất nóng tính.

Nhưng mà ở đó nhiệt tình phía dưới, nhưng có từng tia cảnh giác cùng xa cách cảm giác.

Cao Dư nói: "Trong ngày du dã, cũng không lớn ý tứ. . . Đây thành Hàng Châu ta cũng quen không thể, tựa hồ không quá có thể chơi đùa."

Hai người vừa nói chuyện, liền ly biệt ngồi vào chỗ.

Trầm Cương tìm Cao Dư đến, cũng là thương lượng với hắn cửu ngày tân sự tình.

"Cửu tôn giả ngày sau liền đem đến Hàng Châu, ta chuẩn bị đến lúc đó, an bài hắn ở tại Phủ Nha bên trong."

"Lẽ ra nên như vậy."

Trầm vừa lộ ra thẹn sắc, nhẹ giọng nói: "Chỉ là, Phủ Nha phòng hạng trung buồng bỏ vốn là khăn trương, cho nên ta muốn cùng Cửu ca thương lượng một chút. . ."

Không giống Trầm Cương nói xong, Cao Dư liền nói: "Vậy ta dọn về Lục Trúc hạng liền phải."

"A "

Trầm Cương sững sờ, có chút không tiếp nổi đi lời nói.

Nguyên tưởng rằng, Cao Dư sẽ mất hứng, nhưng khi nhìn bộ dáng như vậy, tựa hồ. . . Có thể cứ như vậy, lại để cho Trầm Cương càng ngại ngùng.

Hắn đối với Cao Dư cảnh giác, xa cách, xuất xứ từ với Phương Thất Phật mệnh lệnh.

Trên thực tế liền Trầm Cương mà nói, ngược lại thật thích Cao Dư.

Cửu ca tính tình thẳng thắn, lại kiến thức rộng, làm người cũng rất hào sảng, làm hắn có phần có hảo cảm.

Để cho Cao Dư đổi phòng, một mặt là bởi vì không muốn để cho hắn lại tiếp xúc quá nhiều Minh Giáo bên trong tin tức, mặt khác, cũng đúng là muốn làm cửu ngày tân chuẩn bị nơi ở. Phủ Hàng Châu Nha Nội, có hai nơi nơi ở tốt nhất, một là Phương Thất Phật nơi ở, cái kia không thể đổi; một cái khác chính là Cao Dư nơi ở. Cửu ngày Tân Hòa Phương Thất Phật địa vị tương đương, thêm nữa cần quét Việt Châu thanh âm Uy, trong giáo thậm chí so Phương Thất Phật còn cường thịnh hơn. Cho nên, Trầm Cương mới động để cho Cao Dư đổi phòng tâm tư.

Thật không nghĩ đến Cao Dư sẽ dứt khoát như vậy, không nhưng cùng với ý rồi, thậm chí còn đưa ra dọn ra Phủ Nha.

Tôn giả, là không phải là sai đây

Cửu ca hạng nhân vật này, lại sao có thể là triều đình gian tế

Trầm Cương không nén nổi có chút hoài nghi, vì vậy nói: "Cửu ca thật ra thì không cần dọn ra ngoài, chỉ cần đổi phòng là được rồi."

"A, đây Phủ Nha ta ở không thoải mái, không bằng tại Lục Trúc hạng nhân nhả.

Huống chi, Lục Trúc hạng cách nơi này cũng không xa, có chuyện gì, Trầm đại lang có thể phái người tìm ta, cũng mới liền chặt."

"Đây, chuyện này. . ."

Trầm Cương lấp ba lấp bắp, nghĩ muốn tìm một giải thích.

Nhưng này lời đến bên mép, làm thế nào cũng nói không nên lời.

Cao Dư cười nói: "Trầm đại lang chớ có áy náy, ta đúng là không quá thói quen ở tại Phủ Nha.

Nơi này tuy tốt, mặc dù an toàn, có thể khắp nơi đều là người, quá làm ảm ỉ. Ta tại Lục Trúc hạng, có Tiểu Át phụng bồi là đủ rồi."

"Như vậy, chỉ ủy khuất Cửu ca rồi!"

Trầm Cương nói xong, đứng dậy hướng về Cao Dư, khom người thi lễ. . .

Converter by ๕๗๕Hảo๕๗๕ : VOTE (9-10), ném Kim đầu, Nguyệt phiếu để ủng hộ converter

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Tham ô (2)

"Ca ca, cứ như vậy để cho hần dọn ra ngoài sao "

"Làm sao "

"Kia Lục Trúc hạng, bốn phía không có gì chỗ ẩn thân, không tốt lắm theo dõi a."

Cao Dư dọn đi vô cùng sáng khoái, cùng Trầm Cương quyết định sau đó, liền mang theo Yến Thanh, dắt hai con ngựa rời đi Phủ Nha.

Hần bên người cũng không có gì hành lễ cần thu thập, cho nên đi thanh thanh sáng sáng.

Tại hần sau khi đi, Trầm Biện liền tìm được Trầm Cương.

"Không tốt theo dõi, vậy cũng không cần theo dõi."

Trầm Cương nhủ mày lại, suy nghĩ một chút, liền làm ra quyết định.

Trầm Biện ngăn ra, nói: "Chính là Tôn giả bên kia. . ."

"Ta phải nói, Tôn giả là nghi thần nghi quỷ."

Cho dù triều đình gian tế phái tới, cũng sẽ không là Cửu ca loại này. Người xem kia Cửu ca, trên thân còn có một chút quan gia nhân vị nói "

"Cái này, đúng là không có."

"Người trong quan phủ, trực nung tặc chính là cách mười dặm mà, ta đều năng lực ngửi được trên người bọn họ cổ này mùi vị."

Cửu ca vừa nhìn không phải loại người như vậy, cũng không biết Tôn giả là nghĩ như thế nào, lại cho rằng Cửu ca có thể là quan địa phương Mật Thám

A, nếu như hần cái loại này điều bộ năng lực trà trộn quan địa phương, lão tử đã sớm là quan!"

Trầm Cương vừa nhìn, chính là cái loại này đối với quan địa phương vô quá hảo cảm người, hướng về phía Trầm Biện liền lao tào lên.

Trầm Biện gãi gãi đầu, cũng khá chấp nhận.

Hần cười khổ nói: "Nghĩ là Tôn giả bên kia chiến sự không thuận, cho nên mới như thế chứ."

"Gian tế, khẳng định tồn tại, nếu không quan địa phương không có khả năng chuẩn xác như vậy biết được chúng ta hành động."

Nhưng ta lại không tin đó là Cửu ca. . . Chúng ta đã nhiều ngày cũng một mực phái người theo dõi, có thể nhìn đến Cửu ca có bất kỳ không ổn nào sao "

"Vậy cũng được không có, thậm chí hần Liên Thành trong mấy chỗ đóng quân trọng địa đều chưa từng đi."

"Vậy là sao, cho nên nói Cửu ca sao có thể là Mật Thám "

Trầm Biện cũng gật đầu liên tục, biểu thị đồng ý Trầm Cương lời nói.

"Đúng rồi, ban nãy ta đi tìm Cửu ca thời điểm, thấy hần từ vườn hoa bên cạnh trong sân đi ra."

"Kia có thể nào "

"Trong lúc này chính là có giấu số tiền lớn. . ."

"Người thấy Cửu ca cảm "

"Vậy cũng được không có, ta nhìn thấy Cửu ca thời điểm, chính là ban nãy hần tới gặp ca ca trang phục, không có lấy gì."

"Vậy được rồi!" Trầm Cương hơi không kiên nhẫn nói: "Nhà kia đồ vật bên trong quá nhiều, sửa sang lại một lần phải một chết cá nhân. Ngược lại có lý ngọc bọn họ ở bên kia trông coi, nếu Cửu ca cầm đồ vật, bọn họ nhất định sẽ phát hiện. Ta hôm nay đã một đồng sự tình, chuyện này chờ Lại nói đến. Người chờ lát nữa đi tìm người, đem hậu trạch phòng xá quét sạch sẽ, chớ có kia Cửu tôn giả đến rồi không hài lòng, đến lúc đó chúng ta tất cả mọi người đều phải xui xẻo. . . Còn nữa, hai ngày này đề cho tất cả mọi người tỉnh ngủ chút."

Trầm Biện trả lời đáp một tiếng, liền xoay người rời đi.

Mà Trầm Cương ngồi ở trong chính sảnh, ngo ngác sừng sờ chốc lát, mới đứng dậy đi ra ngoài.

Lúc trước, luôn cảm thấy làm quan người rất uy phong, hôm nay hần ngồi vào vị trí này bên trên, mới biết sẽ là phiên toái như vậy. . .

Cao Dư mang theo Yến Thanh, lại trở về Lục Trúc hạng.

Yến Thanh ở bên ngoài quét dọn, mà Cao Dư tắt kính từ trở về phòng bên trong, xoay người liền khép cửa phòng lại.

Chỉ chốc lát sau, Yến Thanh liền nghe được từ trong nhà truyền tới Cao Dư tiếng quát mắng: "Trực nương tặc, đây là tình huống gì "

Yến Thanh sợ hết hồn, vội vàng làm mất đi chỗi, chạy tới đem cửa phòng đưng ra.

"Cửu ca, chuyện gì "

Cao Dư biểu tình thừ ra, ngồi ở trên giường, tựa hồ là bị cái gì kinh sợ.

Nhìn thấy Yến Thanh đi vào, hắn mới xem như hồi phục lại, khoát tay một cái, cổ làm buông lỏng nói: "Không việc gì, chẳng có chuyện gì."

"Nhưng mà. . ."

"Ta vừa mới nhớ tới một chuyện, cho nên mới ghen ngào quát mắng.

Không sao không sao, Tiểu Át Ca ngươi không cần để ý tới ta. Ta có chút mệt mỏi, trước tiên ngủ một giấc, có chuyện gì buổi tối nói."

Nói xong, hắn liền đứng dậy đi tới, đem Yến Thanh thôi táng đi ra ngoài, rồi sau đó đóng cửa phòng.

Yến Thanh đứng ở cửa, có chút ngẩn ra.

Thật lâu, hắn mới mắng một câu: "Trực nương tặc, Nha Nội thì ngon, có thể trêu đùa người sao "

Nói xong, hắn lại đi trở về đi, cây chổi nhặt lên, nghiêng đầu nhìn thoáng qua kia đóng chặt cửa phòng, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Trong nhà, Cao Dư ngồi xếp bằng trên giường.

"Quang Âm Thiền, thả ta đi vào!"

Từ lần trước hắn uy hiếp Quang Âm Thiền sau đó, Quang Âm Thiền không gian, tự đối với hắn hoàn toàn phong bế.

Đoán chừng là mất hứng, cho nên ở đó sau đó, liền vẫn không có để ý tới Cao Dư.

Chính là ban này, Cao Dư đang tra xem hết tron ngằm hạn giới thời điểm, lại ngoài ý muốn phát hiện trước hắn cất giữ trong hạn giới bên trong Hoàng Kim, toàn bộ đều không thấy!

Đây Quang Âm hạn giới, là Cao Dư vật tư mật, những người khác căn bản không có thể có thể đi vào.

Ngoại trừ Quang Âm Thiền, cũng chỉ có Quang Âm Thiền, mới có thể tại thần không biết quỷ không hay trong, đem hạn giới trong Hoàng Kim toàn bộ đều dọn đi.

Hắn nhắm mắt lại, bả tâm thần đắm chìm thức hải.

Lần này, Quang Âm Thiền không tiếp tục ngăn cản hắn, mà là để mặc cho hắn thuận lợi tiến nhập hư không.

Như cũ là kia quen thuộc hư không, Quang Âm Thiền nằm rạp xuống trên không trung, trọn to hai con mắt, ánh mắt trong tràn đầy linh động khí.

Mà tại nó dưới thân, chính là một đồng ánh vàng rực rỡ, sáng long lanh Hoàng Kim.

Nhìn thấy Cao Dư, Quang Âm Thiền vỗ cánh kêu to, kia tiếng kêu to trong, tràn đầy vui thích tình.

"Ngươi. . ."

Cao Dư nhìn đến Quang Âm Thiền dưới thân đồng kia Hoàng Kim, trề miệng một cái, lại không biết nên nói cái gì cho phải.

Quả nhiên là bị Quang Âm Thiền lấy đi rồi!

Nhìn đến có vẻ, nó rõ ràng là chuẩn bị đem những thứ này Hoàng Kim chiếm làm của mình.

"Đó là ta!"

Cao Dư biết rõ Quang Âm Thiền thấy tiền sáng mắt, có thể trước đó, hắn chiếm được tiền tài, Quang Âm Thiền nhưng chưa bao giờ có tham ô qua.

Nhưng mà lần này. . .

Cao Dư cảm giác có chút ngẩn ra, không hiểu Quang Âm Thiền là ý gì.

Nghe được hần tiếng gào, Quang Âm Thiền trên thân cánh ve mở ra, toàn thân dâng lên kim quang.

Cũng không biết là nó bản thân phát ra ánh sáng, vẫn bị nó dưới thân Hoàng Kim huy ánh, tóm lại kim quang kia hơi có chút chói mắt.

Nó kêu to, cực kỳ khoái hoạt.

Cao Dư tựa hồ nghe hiểu, nó đối với Cao Dư những thứ này Hoàng Kim, vô cùng hài lòng.

Tiếng ve dừng thì, Cao Dư trước mắt xuất hiện lần nữa một cái nhân hình tàn ảnh, tàn ảnh phía dưới càng xuất hiện từng hàng văn tự.

Tên họ: Cao Dư

Vật phẩm: Toàn bộ bản đồ hình ảnh, da mãng xà Hộ Tỉ đao nang, vũ lý phi đao (50 thanh)

Kỹ năng: Hóa Dược Chuyên Tinh (cao cấp), Long Hồ Sơn Nội Thiên Cương Quyết Pháp (sơ cấp), nghe lời đoán ý (cấp chuyên gia), nhạc cụ sở trường (Tổng Sư cấp), Thanh Sang Phùng Hợp Thuật (cấp chuyên gia), phi đao thuật sở trường (Tổng Sư cấp)(ở trong chứa ném, cấp chuyên gia), Đồ Thuật sở trường (Tổng Sư cấp), chạy nhanh sở trường (cấp chuyên gia), bơi lội sở trường (Tổng Sư cấp), thư pháp sở trường (cấp chuyên gia), thơ từ sở trường (cao cấp), giáo huấn sủng sở trường (Tổng Sư cấp), ngôn ngữ sở trường (Tây Hạ Ngữ, Cổ La Mã Ngữ), kỹ thuật nấu nướng sở trường (Tổng Sư cấp), đúc sở trường (cao cấp), Vu Cổ sở trường (Tổng Sư cấp), Mộc Khí sở trường (cấp chuyên gia)

Quang Âm hạn giới: 10x 10x 10(Tổng xích)

Não Vực khai phá: 13(max trị số 50)

Phi đao thuật, chạy nhanh sở trường, thư pháp sở trường, bơi lội sở trường, thuần sủng sở trường, và Vu Cổ sở trường đều được tăng lên.

Trừ lần đó ra, lại tăng lên đúc sở trường cùng Mộc Khí sở trường lượng hạng kỹ năng.

Quang Âm hạn giới không gian tăng lên, Não Vực khai phá tăng lên hai điểm. . . Còn nữa, vũ lý phi đao tăng lên 38 con.

Đây, là Quang Âm Thiền cho hần khen thưởng sao

Cao Dư xem xong mình trạng thái, vừa nhìn về phía Quang Âm Thiền.

Quang Âm Thiền cũng tại thấy hần, kia ánh mắt trong mang theo vẻ cổ vũ, tựa hồ là đang nói cho Cao Dư: Xin tiếp tục cố gắng!

Không trách. . . Không trách nó đem Quang Âm hạn giới không gian tăng lên.

Cao Dư nhìn đến Quang Âm Thiền, trong phút chốc tâm lý phát khổ, nhưng lại không biết phải hướng về phía ai tới bày tỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Thù đạo nhân

Lượng Chiết cực đường xá xu thế, càng ngày càng hỗn loạn.

Đại Tổng hướng 160 năm quốc phúc nội tình, tuyệt không phải bình thường.

Tại trải qua lúc giai đoạn ban đầu bị bại sau đó, lượng Chiết đường Các Châu quan địa phương cuối cùng tỉnh táo, cũng nhanh chóng ổn định, bắt đầu làm ra phản kích.

Đồng nam thứ ba đem Quách sư trong chết trận, chọt nghe làm người ta sợ hãi.

Nhưng phải thừa nhận, Quách sư trong chết, đối với toàn bộ chiến cuộc lại có phi phạm ý nghĩa.

Chính là bởi vì Quách sư trong kèm chế, khiến cho Phương Tịch chủ lực tại Mục Châu đại hoạch toàn thắng sau đó, nhưng không cách nào nhanh chóng

đi tới Hàng Châu tụ họp.

Cũng chính bởi vì Phương Tịch không dứt ra được đi, tạo thành Hàng Châu binh mã tụ họp tốc độ chậm lại.

Ngoại trừ Hồ Châu lục hành nhi hết sức ủng hộ ra, rất nhiều binh mã đều lộ ra chậm chạp. Vô luận là Đai Châu Lữ sư tui, cũng hoặc là Cù Châu Trịnh Ma Vương, thậm chí bao gồm Việt Châu Cừ Nhật Tân, tại lấy được mỗi người sau khi thắng lợi, không có lập tức hướng về phía Hàng Châu dựa vào, cũng khiến cho Phương Thất Phật mặc dù tọa ủng thành Hàng Châu, lại không thể nhanh chóng mở rộng chiến quả, ổn định Hàng Châu cục diện.

Ngay tại Quách sư trong chết trận không lâu sau, cũng là Cừ Nhật Tân binh mã sắp đến Hàng Châu đầu một ngày.

Tú Châu chiến sự, vẫn nằm ở trạng thái giằng co.

Phương Thất Phật đối mặt Cao Kiệt ngoan cường chống cự, tiến công gần mười ngày, hao tổn mấy ngàn binh mã, chậm chạp không cách nào công phá Gia Hưng Thành.

Đồng dạng, Cao Kiệt một phương, cũng bắt đầu hiển lộ mệt mỏi.

Gần mười ngày cường độ cao chém giết quyết chiến, quan quân đồng dạng thương vong nặng nề, mấy gần ngàn người.

Nếu không phải Gia Hưng chuẩn bị chu toàn, bên trong thành quân giới lương thảo đầy đủ, thảm trọng như vậy thương vong, chỉ sợ sớm đã khiến lòng quân sĩ khí giao động.

Bất quá, Cao Kiệt cũng mau muốn đến cực hạn. . .

Nhưng vừa lúc đó, lại truyền đến một cái tin tức kinh người.

Vụ Châu Bộ Quân Thống Chế Vương Bẩm suất bộ xuất binh, trấn áp Vụ Châu Minh Giáo quân phản loạn sau đó, bởi vì Bắc mà Nam, hướng về phía Hàng Châu nhào tới.

Mười chín tháng bảy, Cừ Nhật Tân tự mình dẫn Việt Châu 3000 lực sĩ, xuất hiện ở bên ngoài thành Hàng Châu.

Hắn ít mà từ nói, sau đó gia nhập Minh Giáo, cũng vẫn là mặc đạo trang, lấy đạo gia thân phận kỳ nhân. Cho dù là Minh Giáo khôi sự, hắn cũng chưa từng thay đổi cái thói quen này. Cho nên, tuy là suất lĩnh thiên quân vạn mã, có thể từ bên ngoài nhìn vào đi, vẫn như cũ là một người đạo sĩ.

Ánh nắng, tươi đẹp.

Hắn đứng ở lộ ra kim môn ra, nhìn ra xa Tây Hồ cảnh sắc mùa thu.

Sau lưng hắn, 3000 Việt Châu lực sĩ yên lặng như tờ, làm lòng người thấy sợ hãi.

"Hàng Châu quang minh sứ Trầm Cương, bái kiến Cừ tôn giả."

Trầm Cương dẫn dắt Hàng Châu quan viên lớn nhỏ, đang dâng lên kim môn ra nghênh đón Cừ Nhật Tân, nhìn thấy Cừ Nhật Tân thì, cũng không khỏi trở nên sợ hãi.

Cừ Nhật Tân đầu không cao, hình thể cũng không tính là cường tráng.

Hắn tướng mạo bình thường, trên dưới quanh người cho người ta một loại u ám cảm giác, cho dù còn cách mấy bước khoảng cách, cũng có thể cảm nhận được vẻ này âm lãnh khí.

Cừ Nhật Tân xoay người, nhìn Trầm Cương một cái, gật đầu một cái.

"Doanh địa, có thể an bài thỏa đáng "

"Phụng mệnh Phương tôn giả mệnh lệnh, Tôn giả bộ khúc có thể tại Ngô chân núi giáo trường nghỉ ngơi.

Đó vốn là Phương tôn giả bộ đội sở thuộc tùy tùng doanh địa, Phương tôn giả nói Cừ tôn giả lao khổ công cao, quyết không thể chậm trễ, cho nên ra lệnh cho ta đem giáo trường thu cả, chỉ chờ Tôn giả đến."

"Lão Phương, ngược lại khách khí!"

Cừ Nhật Tân mặt hiện lên ra vẻ tươi cười, gật đầu một cái song sau đó xoay người khoát tay chặn lại.

"Triệu Nghị, ngươi chờ lát nữa liền tùy bọn hắn vào thành.

Truyền mệnh lệnh của ta, sau khi vào thành không được tự tiện rời khỏi trại lính, cũng không thể tùy ý quấy rầy bách tính, như có vi mạng người, giết tất bất luận tội."

"Tuân lệnh!"

Cừ Nhật Tân thanh âm không lớn, nghe vào phi thường ôn hòa, nhưng lại cho người ta một loại u ám cảm thụ.

Kia Triệu Nghị cũng là Minh Giáo trong đầu lĩnh, càng là Cừ Nhật Tân tùy tùng. Hắn giống như có lẽ đã thành thói quen, cung kính lĩnh mệnh lui ra. Mà một màn này, rơi vào Trầm Cương chờ trong mắt người, nhưng lại là một phen cảm giác, đối với Cừ Nhật Tân càng thêm tôn kính.

"Ta tại Hồ Châu thì, nhận được lão Phương một phong thư."

Hắn nói với ta, hoài nghi cái kia trình diễn miễn phí ra sinh tử Thụ Vi Cao là quan địa phương gian tế, cũng bảo người giám sát bí mật, còn có phát hiện "

Cừ Nhật Tân cũng không có lập tức vào thành, mà là để cho Trầm Cương phái người, trước tiên dẫn dắt lực sĩ vào thành.

Hắn đem Trầm Cương kéo đến một bên, vừa hỏi, vừa hướng Trầm Cương đám người sau lưng kiểm tra, ánh mắt nếu như chim ưng sắc bén.

Trầm Cương sững sờ, vội trả lời: "Hồi bẩm Tôn giả, nhận được Phương tôn giả mệnh lệnh sau đó, ta phái người theo dõi Cừ ca."

Này mười ngày đi, hắn cũng không đặc biệt gì động tác, mỗi ngày hoặc là ở trong thành du dãng chơi đùa, hoặc là chính là ở trong nhà không bước chân ra khỏi cửa. Cừ tôn giả, ta cảm thấy Cừ ca không giống quan địa phương Mật Thám. Hắn nhìn qua, cũng không có bất kỳ khả nghi."

"Không có có khả nghi, chính là lớn nhất khả nghi!"

Cừ Nhật Tân sầm mặt lại, nói: "Hắn, hôm nay tới sao "

"Há, hôm qua hắn nhiệm phong hàn, vẫn tại nhà nghỉ ngơi, cho nên hôm nay chưa có tới."

"Không có tới "

Cừ Nhật Tân mày rậm nhíu một cái, trầm giọng hỏi "Hắn nhiệm phong hàn, người có thể tra chứng qua "

"Ta mang theo trong thành thà lang trung đi vào thăm, thật có chuyện như vậy."

"Hừm, bất kể hắn có phải là thật hay không nhiễm bệnh, nếu lão Phương cho người ra lệnh, người nên đem tước nã hắn lên mới được."

"A "

"Thà giết lầm 1000, tuyệt đối không thể thả qua một cái."

Mà nay ta Minh Giáo đại nghiệp sắp thành, càng là lúc này, thì càng muốn cẩn thận cảnh giác. Nhà người Phương tôn giả, tuyệt không phải cái loại này nghi thần nghi quỷ hạng người. Hắn nếu hoài nghi Vi Cao, tin tưởng nhất định là có phát hiện. Người hắn là càng quả quyết một ít, đem tước nã hắn lên, nghiêm ngặt trông coi mới được. Ngộ nhờ người kia quả nhiên là Mật Thám, người đến lúc đó khỏi không bị liên lụy "

Trầm Cương nghe, khóe miệng hơi co quắp một cái.

Hắn đã sớm nghe nói qua, Cừ Nhật Tân làm người tàn nhẫn, làm việc phi thường quả quyết.

Hôm nay vừa nhìn, quả là như thế. . .

"Vậy ta bây giờ liền phái người tới."

"Ừ. . . Chúng ta cùng đi. Ta cũng muốn nhìn một chút, vị này Vi huynh đệ đến cùng phải hay không gian tế."

Cừ Nhật Tân nói xong, liền mệnh lệnh Trầm Cương để cho những cái kia nghênh đón người khác trở về, rồi sau đó kêu 100 danh lực sĩ hướng trong thành đi.

Lúc này, lộ ra kim môn hai bên, tụ tập hai đội binh mã.

Việt Châu lực sĩ đang nổi đuôi mà vào, khiến cho trong cửa thành có vẻ hơi chật chội.

Cao Dư cũng trà trộn ở trong đám người, một bộ Minh Giáo sĩ tốt trang phục, lẳng lặng nhìn đến những cái kia vào thành Việt Châu lực sĩ.

Ánh mắt của hắn trong lúc bất chợt ngưng tụ, nhìn chăm chú vào một người.

Thù đạo nhân!

Cao Dư một cái liền nhận ra, Cừ Nhật Tân đúng là hắn ngày nhớ đêm mong thù đạo nhân, trong lòng nhất thời dâng lên sát cơ.

Hắn hiểu thù đạo nhân, cũng biết kia thù đạo nhân là một cái cực kỳ cẩn thận, đa nghi tàn nhẫn người. Cho nên tại cảm thấy được Trầm Cương phái

người theo dõi hần sau đó, hần liền biết, hần thời gian không nhiều lắm. Nếu không thể diệt trừ thù đạo nhân, chờ hần cùng thù đạo nhân gặp mặt thì, rất có thể không còn có cơ hội báo thù. Cái tên kia, so với Phương Thất Phật muốn tàn nhẫn gấp trăm lần.

Cho nên, hần không thật làm bị bệnh, hôm nay không có theo Trầm mới xuất hiện.

Nhưng đồng thời, hần lại dịch dung làm một cái Minh Giáo binh lính bộ dáng, lẫn trong đám người, chờ đợi cơ hội.

Cửa thành trong động không gian rất nhỏ, cũng không phải thường chật chội.

Cao Dư đột nhiên lui về sau một bước, kề sát vào chân tường, trong tay đột nhiên xuất hiện một cái bọc.

Hần dùng hộp quẹt đốt lên lộ tại bọc quanh ra dây dẫn, giờ cao cánh tay hướng về phía trong đám người ném ra ngoài, đồng thời xoay người nhanh chân chạy.

Tại hần hai bên Minh Giáo binh lính, nhìn thấy trong tay hần đột nhiên xuất hiện một cái bọc thời điểm, đều cảm thấy kinh ngạc.

Chính là không chờ bọn hần kịp phản ứng, Cao Dư đã hoàn thành một loạt động tác, bay chạy ra khỏi cửa thành động, hướng về phía trong thành chạy đi.

Cửu Nhật Tân cùng Trầm Cương tại Việt Châu lục sĩ vây quanh đang hướng trong thành đi.

Cao Dư động tác, phi thường dễ thấy, hần xem vô cùng rõ ràng.

Đặc biệt là khi Cao Dư đem cái xách tay kia ném ra thời điểm, Cửu Nhật Tân trong lòng cả kinh, la lớn: "Có thích khách. . ."

Hần vừa nói chuyện, thân thủ bắt lại Trầm Cương.

Trầm Cương hình thể, so với Cửu Nhật Tân lớn hơn hai vòng.

Chính là nhưng thật giống như hoàn toàn không có sức đề kháng tượng gỗ một dạng, liền bị kéo tới rồi Cửu Nhật Tân trước người.

Ngay tại Cao Dư chạy ra khỏi cửa thành động trong tích tắc, sau lưng truyền tới một tiếng Thiên Bằng Địa Liệt một bản tiếng vang lớn. Ầm ầm. . . Khói lửa tràn ngập, ánh lửa tỏa ra bốn phía. Một đoàn hỏa cầu khổng lồ ở cửa thành trong động xuất hiện, rất lớn sóng khí từ Cao Dư sau lưng vọt tới.

Cao Dư thân thể, bị khí lăng thúc đẩy, bay ra ngoài xa mấy chục bước, oành té xuống đất.

Hần bắt chập trên thân đau đớn, nghiêng đầu nhẹ răng, trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn, "Trực nương tặc, Thất Độc Kiếm. . . Nổ không chết được người sao "

Kêu thê lương thâm thiết âm thanh, từ cửa thành trong động truyền tới.

Cao Dư lần này sử dụng Oanh Thiên lôi, uy lực to lớn, là hần biết hỏa khí bên trong lớn nhất một loại.

Mặc dù không có thí nghiệm qua, nhưng hần tin tưởng, cho dù là ném vào trong phòng, cũng có thể đem nhà ở nổ thành phế tích. Cửa thành động thể thì hẹp không gian nhỏ, căn bản không khả năng có Cửu Nhật Tân ẩn núp địa phương. Lần này, sợ còn nổ không chết được người tên khốn này sao

Nghĩ tới đây, Cao Dư đã từ dưới đất bò dậy.

Hần đang muốn thừa dịp rối loạn chạy đi, lại không muốn nghe đến từ cửa thành trong động truyền tới một tiếng thê lương thét dài: "Tiểu tặc, chạy đi đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Sinh tử (một)

Trầm Biện đứng ở cửa thành bên trong, hiệp trợ Việt Châu lục sĩ vào thành.

Hắn vô cùng cẩn thận, biết rõ đi là đại nhân vật, tự nhiên không dám xem thường.

Bất quá hắn thấy, 3000 lực sĩ vào thành, thanh thế thật lớn. Chỉ cần là mọc ra mắt, ai dám chạy tới tiếp xúc đây rồi.

Mà nay, cũng không phải là Triệu Lão quan Hàng Châu, là Minh Giáo Hàng Châu.

Ở nơi này trong thành Hàng Châu, trêu chọc người trong Minh giáo, không thể nghi ngờ lại tự tìm đường chết.

Cho nên, bên cạnh gần chú ý, cũng không phải thường yên tâm. . .

Nhưng ngay khi hắn cho rằng không sơ hở tí nào thời điểm, một tiếng vang thật lớn từ cửa thành trong động truyền tới.

Nổ mạnh sinh ra sóng khí, từ cửa thành trong động xông ra, đem Trầm Biện hất tung ở mặt đất. Cũng may hắn đứng ở cửa thành một bên, nếu như đi về trước nữa mấy bước, tuyệt đối sẽ bị kia sóng khí đụng bay ra ngoài. Quân không gặp, cái kia từ cửa thành trong động chạy đến tiểu tử, liền bị khí lăng cho hất tung lên

Trầm Biện đầu óc quay cuồng, có chút ngẩn ra.

Hắn dùng lực lắc đầu, từ dưới đất bò dậy, liền nghe được một cái thê lương tiếng quát tháo, từ cửa thành trong động truyền ra. . .

"Tiểu tặc, chạy đi đâu!"

Trầm Biện thoáng cái liền tỉnh hồn lại, ánh mắt chợt rơi xuống ở đó một đang từ dưới đất bò dậy binh lính.

Không đúng, hắn ban nãy làm sao lại từ cửa thành trong động chạy ra ngoài

"Bắt hắn lại!"

Trầm Biện kịp phản ứng, hét to, đồng thời rút ra kiếm xuất vô.

Chỉ là, không chờ hắn chạy đến trước mặt đối phương, một khẩu phi đao phảng phất từ trong u minh bay ra, thần không biết quỷ không hay liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Phi đao nhanh như thiểm điện, chính giữa Trầm Biện mặt.

Trầm Biện quát to một tiếng liền ngã trên đất, bảo kiếm trong tay khi bang một tiếng sạch rơi xuống mặt đất.

Chuyện này, đã có không ít Việt Châu lực sĩ vào thành.

Chỉ có điều đối mặt với xảy ra bất ngờ biến hóa, cho dù lực sĩ nhóm từng càn quét Việt Châu, cũng có chút không biết làm sao.

Triệu Nghị phản ứng nhanh nhất, tóm lấy một cây đại đao liền đánh về phía binh lính.

Cùng lúc đó, người binh lính kia lại nghênh đón Triệu Nghị đột kích mà đến, trong tay quý dị xuất hiện một cái Oanh Thiên lôi, đốt sau đó ba ngón tay đứng im Oanh Thiên lôi, giờ cao cánh tay liền ném về phía Triệu Nghị. Oanh Thiên lôi dây dẫn phi thường ngắn, ở giữa không trung lúc phi hành sau khi, đã cháy đốt tới phần cuối. Triệu Nghị đang muốn quơ đao chặt chém chớp mắt, chỉ nghe thấy đánh cho một tiếng vang thật lớn. . .

Oanh Thiên lôi ở giữa không trung nổ tung, một cái hỏa cầu khổng lồ ở giữa không trung xuất hiện.

Triệu Nghị né tránh không kịp, bị nổ máu thịt be bét, giống như khối thịt vụn từa như liền ngã trên đất.

Khói lửa tràn ngập, Cao Dư từ bên cạnh hắn tiến lên, mở ra chạy nhanh kỹ năng sau đó, nhanh chân cuộn cuộn, dọc theo đường liền hướng nam chạy đi.

+

Cừ Nhật Tân lúc này, chặt vật không chịu nổi.

Mới vừa rồi Cao Dư ném ra thuốc nổ thời điểm, hắn liền phát hiện đến không ổn, tạm thời đem Trầm Cương vồ tới.

Cửa thành động không gian vừa phải, cũng khó mà chạy thoát.

Khi thuốc nổ nổ mạnh trong tích tắc, may mắn có Trầm Cương chắn đằng trước, nếu không Cừ Nhật Tân hết không trốn thoát đây kinh thiên nổ mạnh.

Trầm Cương, tại chỗ bị nổ chết.

Cừ Nhật Tân tuy rằng tránh thoát một kiếp, lại cũng khó tránh khỏi thụ thương.

Rốt cuộc, Cao Dư lần này chế tạo ra được Oanh Thiên lôi, uy lực to lớn, có thể nói kinh người.

Thuốc nổ trong, còn bỏ thêm vào nồi độc được dính sát các loại vật phẩm, nổ mạnh sau đó, kia diện tích che phủ rất rộng, hơn một nửa cái cửa thành động đều chịu ảnh hưởng.

Cừu Nhật Tân màng nhĩ chảy máu, trùng kích quá lớn sóng còn bị thương hấn nội tạng.

Chờ hấn từ một đồng thịt vụn Tử Thi bên trong bò ra ngoài thì, vẫn cảm thấy ừ tai không ngừng, đầu óc quay cuồng.

Trong không khí, tràn ngập nồng đậm mùi khói thuốc súng, hỗn tạp mùi máu tanh, làm người ta nôn mửa. Hấn rất nhanh kịp phản ứng, nổi giận gầm lên một tiếng liền hướng ra khỏi cửa thành động. Khi hấn hướng ra khỏi cửa thành động trong tích tắc, liền thấy Triệu Nghị bị nổ máu thịt be bét, ngã trong vũng máu. Cừu Nhật Tân con mắt, nhất thời đỏ. . . Hấn bốn tên học trò đều chết hết, mà nay mình tùy tùng tâm phúc cũng đã chết.

Cừu Nhật Tân lại cũng không để ý bình tĩnh, nghiêm nghị quát: "Bắt hấn lại cho ta, bắt hấn lại!"

Đang khi nói chuyện, hấn thi triển ra đề túng thuật, phóng người lên liền hướng Cao Dư đuổi theo.

Ban này, tiểu tặc kia là làm sao lấy ra bọc quần áo giống như loại tràng diện này, trên người hấn căn bản không khả năng mang theo cái gì vật phẩm riêng tư.

Lớn như vậy bọc quần áo, nhưng không ai phát hiện

Cừu Nhật Tân ánh mắt sáng lên, lúc ẩn lúc hiện đoán được một ít đầu mối.

"Một Thanh, người không chạy khỏi."

Hấn theo sát Cao Dư sau lưng, lớn tiếng kêu uống.

Phía trước người, thân hình dừng lại, tiếp tục chạy như bay.

Một Thanh, tuyệt đối là một Thanh. . . Về phần hấn là như thế nào giấu bọc quần áo, Cừu Nhật Tân cũng trên nguyên tắc năng lực nghĩ đến câu trả lời.

Xuân Thu Ngọc Thiên, nhất định là Xuân Thu Ngọc Thiên!

Cái này bị Long Hồ Sơn coi như trấn sơn chi bảo ngọc phù, nhất định là tại trên người hấn.

Ngọc phù, vốn là là Trương Hoài Thanh toàn bộ.

Thế thì một Thanh trên thân bí mật, nhất định cùng cái này Xuân Thu Ngọc Thiên có liên quan. Nếu không, liền không cách nào giải thích quý dị kia bọc quần áo.

Xuân Thu Ngọc Thiên, cũng là Cừu Nhật Tân cùng Phương Tịch ngày nhớ đêm mong bảo bối.

Bọn họ cũng không biết kia ngọc phù rốt cuộc có gì bí mật, nhưng là có thể bị Long Hồ Sơn người coi như trọng bảo, nhất định có chỗ bất phạm. Tỷ như, năm đó mở Đạo Lăng thành đạo thì, tương truyền có Bạch Hồ hàm ngọc phù tới. . . Đây dân gian truyền thuyết thần thoại, thật thật giả giả khó mà phân biệt. Nhưng mà Cừu Nhật Tân lại tin tưởng, vậy chưa chắc là giả, Xuân Thu Ngọc Thiên thật có chuyện như vậy.

Bây giờ nhìn lại. . .

Nếu phải Xuân Thu Ngọc Thiên, chết nhiều hơn nữa người đều đáng giá.

Cừu Nhật Tân nghĩ tới đây, tâm lý biến hóa càng ngày càng nóng bỏng lên, dưới chân tốc độ càng lúc càng nhanh, thật chặt cùng truy Cao Dư.

Cao Dư chạy như bay, tốc độ thật nhanh.

Hấn chọt chui vào Hạng mạch bên trong, chọt leo tường mà qua.

Chọt tại trên đầu tường chạy, chọt lại dọc theo đường lớn cuộn cuộn. . .

Tiểu tử này, mới một năm không gặp, thân thủ thật không ngờ thế này bén nhạy sao

Cừu Nhật Tân một bên đuổi theo Cao Dư, trong lòng cũng cảm thấy muôn phần kinh ngạc.

Bởi vì, Cao Dư biểu hiện ra tố chất thân thể, cùng ban đầu hấn nhận biết một Thanh tiểu đạo sĩ, như hai người khác nhau.

Nhưng hấn không hề cảm thấy kỳ quái, càng phát giác kia Xuân Thu Ngọc Thiên kỳ lạ. Nếu không phải Xuân Thu Ngọc Thiên, làm sao đến mức sẽ có đây cách biến hóa hấn đương nhiên mình bạch, tôi luyện có thể thay đổi người tố chất thân thể. Nhưng giống như Cao Dư dạng thay đổi này, nếu như không có ngoại lực tương trợ, tuyệt đối là không đạt tới hiệu quả như thế. Bắt được hấn, bắt được hấn! Chỉ cần bắt được hấn, có thể có được Xuân Thu Ngọc Thiên. . . Nếu thật như vậy, làm sao khổ đi theo Phương Tịch tạo phản đây chẳng mai danh ả tính, cầu con đường trường sinh.

Cừu Nhật Tân tâm tư nóng, lại chưa từng phát hiện, bởi vì hắn cùng Cao Dư tốc độ cực nhanh, trong lúc vô tình, đã đem Minh Giáo Quân Tốt roi xuống ở sau lưng, thậm chí không thấy được cái bóng.

Cao Dư từ nhân ái phưởng xuyên qua, tiến vào Ngô Sơn.

Cừu Nhật Tân thấy vậy, càng không dám dừng lại, ngược lại tăng nhanh tốc độ.

Ngô Sơn không cao, lại thê núi chạy dài, một khi Cao Dư chạy vào trong núi, hắn còn muốn tưởng bắt được Cao Dư, coi như khó khăn.

Đường núi phức tạp, tuyệt không thể thả chạy hắn.

Cừu Nhật Tân trong lòng càng nóng nảy, một mặt là vì Xuân Thu Ngọc Thiên xuất hiện mà vui sướng, đồng thời cũng đứng Cao Dư kia thể lực kinh người, và tốc độ mà kinh ngạc. Hắn chính là vô cùng rõ ràng lúc trước một Thanh, đây thay đổi không khỏi cũng quá lớn!

Dọc theo đường núi, hai người một truy vừa chạy, dần dần liền tiến vào Ngô Sơn sâu chân núi.

Phía trước, Cao Dư đổi qua một khúc cong, đột nhiên không thấy bóng dáng.

Cừu Nhật Tân tất dừng bước lại, thở hào hển, hướng về phía khắp nơi quan sát, "Một Thanh, ngươi không chạy khỏi. . . Giao ra Xuân Thu Ngọc Thiên, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Sinh tử (hai)

Cao Dư chậm rãi đi ra khỏi rừng cây, nhìn đến Cừu Nhật Tân không nói một lời.

Hắn nhìn qua rất mệt mỏi, gò má hiện lên một mặt triều hồng, hô hấp phi thường dồn dập.

Chỉ là, kia ánh mắt trong ẩn tàng thù hận, lại không giảm chút nào.

Mà Cừu Nhật Tân lại có vẻ rất dễ dàng, nhiều hứng thú nhìn đến Cao Dư, một hồi lâu sau đột nhiên nói: "Một Thanh tiểu hữu, vẫn khỏe chứ sao "

"Ta rất khỏe, nếu ngươi chết, ta sẽ tốt hơn."

"Ha ha ha!"

Cừu Nhật Tân nghe được Cao Dư trả lời, không những không giận, ngược lại cười đến rất vui vẻ, "Một Thanh, ngươi vẫn là như cũ. . . Bất quá ta ngược lại có chút kỳ quái, ta nhớ được ngươi lúc trước cũng không phải là bộ dáng này. Làm sao mới một năm, liền như hai người khác nhau

Nếu không phải ngươi chủ động xuất hiện, chính là đứng trước mặt ta, sợ cũng nhận ngươi bắt xuất."

Cao Dư tất hừ một tiếng, không trả lời.

Hắn trực câu câu nhìn đến Cừu Nhật Tân, ánh mắt từ trên mặt hắn, chuyển tới hắn lộ ra đầu vai trên chuỗi kiếm.

Thất Độc Kiếm, đây chính là Cừu Nhật Tân khắp nơi phi hào từ đâu tới.

Cao Dư từng gặp Thất Độc Kiếm, đối với Thất Độc Kiếm đặc tính cũng hiểu rõ vô cùng. Nghe nói, kiếm kia bên trên bôi lên có thuốc độc, là do trong đó độc được hỗn hợp luyện chế mà thành, độc tính dữ dội, có thể kiến huyết phong hầu (gặp máu là tòi). Cừu Nhật Tân chiêu Kiếm song tuyệt, đang phối hợp độc được này, có thể nói là chiến vô bất thắng. Toàn bộ cùng hắn từng giao thủ đối thủ, cơ hồ không có người có thể sống sót. Không phải là bị hắn tại chỗ giết chết, chính là chết bởi cái kia độc được bên dưới. Cho nên, tại đông nam đây đất, Cừu Nhật Tân lại được xưng 'Bảy độc Tôn giả'.

"Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, lá gan của ngươi lớn như vậy.

Nếu đổi lại là ta, nhất định sẽ mai danh ẩn tính. . . Ngươi ngược lại tốt, lại tự chui đầu vào lưới. Cho dù ngươi đã tìm được xuân thu Jade thiên bí mật,

nhưng một dạng không đáng ngại đại cuộc. Nói thật, ban đầu sư phụ ngươi quá ngu dốt! Nếu nghe theo ta khuyên cáo, gia nhập ta Minh Giáo, chẳng những sẽ không nguy hiểm đến tánh mạng, ngày sau trở lại Long Hồ Sơn, chấp chương Thiên Sư cũng tuyệt không phải việc khó. . .

Đáng tiếc, hần ngu đần không thay đổi, cuối cùng vẫn chết!"

Cao Dur thân thể run nhẹ, cả người thật giống như biến hóa kích động.

"Sư phụ ta không xử bạc với ngươi, nhưng ngươi vong ân phụ nghĩa, hại tính mạng hần.

Nếu sư phụ ta trên trời có linh, định sẽ không bỏ qua cho ngươi."

"Ha ha ha, nhưng ta bây giờ còn sống rất tốt, hơn nữa lập tức có thể có được xuân thu Jade thiên."

Cừu Nhật Tân nói xong, sắc mặt bỗng dưng trầm xuống, lạnh lùng nói: "Đừng vội dài dòng, giao ra xuân thu Jade thiên, ta tha cho ngươi khỏi chết."

"Ngươi nằm mơ!"

Cao Dur hét lớn một tiếng, hai tay nâng lên, lưỡng khẩu phi đao dường như hai tia chớp một bản, liền bay về phía Cừu Nhật Tân.

Cùng lúc đó, dưới chân hần bước xéo, xoay người liền hướng trong rừng cây chạy.

Cừu Nhật Tân cười lớn một tiếng, sau lưng Thất Độc Kiếm tuốt ra khỏi vỏ, thương khó lang một tiếng long ngâm vang lên, ánh kiếm chớp động, chỉ nghe keng keng hai tiếng vang lên, liền ngọn phi đao đánh rơi xuống đất, nhu thân đánh về phía Cao Dur.

"Một Thanh, hảo phi đao!"

Đây cũng là xuân thu Jade thiên thượng thần dị sao cũng tốt, sẽ để cho ta lãnh giáo một chút Long Hồ Sơn trấn sơn chi bảo chỗ lợi hại."

Cừu Nhật Tân chương Kiếm song tuyệt, hoành hành đông nam, tuyệt không phải hạng người vô năng.

Tại Minh giáo trong, hần công phu đứng sau Phurong Tịch, so sánh với Phurong Thất Phật vẫn cao hơn một bậc.

Cao Dur lưỡng khẩu phi đao mặc dù nhanh, cũng không vào Cừu Nhật Tân pháp nhãn.

Hần cảm thấy hứng thú là, một năm trước Cao Dur còn không biết bay đao, nhưng hôm nay phi đao này Thuật, dễ nhận thấy đã tiến dần từng bước. Người bình thường, muốn luyện giỏi phi đao cũng phải có một phen khổ công phu. Mặc dù không phải Đông luyện ba chín, hạ luyện tam phục gian khổ, lại phải bỏ ra đầy đủ mồ hôi cùng nỗ lực. Không có một vài năm khổ luyện, căn bản không khả năng đem phi đao này Thuật luyện ra được.

Nhưng bây giờ, gần một năm khoảng chừng, Cao Dur liền luyện thành bậc này phi đao thuật

Nếu nói là hần thiên tư thông minh Cừu Nhật Tân tuyệt đối không tin.

Cao Dur tư chất bình thường lại không nói, cho dù hần tư chất hơn người, cũng không khả năng luyện được trình độ này phi đao thuật.

Cho nên, câu trả lời miêu tả sinh động!

Nếu như không phải kia xuân thu Jade thiên để cho giúp đỡ, Cao Dur tuyệt đối không thể có bản lĩnh bậc này. Trong nội tâm, Cừu Nhật Tân đối với xuân thu Jade thiên khát vọng cũng chỉ càng ngày càng mãnh liệt. Hần thi triển ra nhảy lên Thuật, xoạt xoạt xoạt mấy cái lên xuống, đã ép tới gần Cao Dur.

Mà lúc này, Cao Dur đem đến bên rừng cây.

Mất thấy Cừu Nhật Tân càng ngày càng gần, hần tựa hồ cũng gấp mắt, thân hình dừng lại, bá xoay người chuyển động, mười mấy đạo hàn quang bắn nhanh ra như điện. Tốc độ của hần thật nhanh, xuất thủ cũng lộ ra phi thường quỷ dị. Cho tới Cừu Nhật Tân nhãn lực, cũng không thể nhìn ra những cái kia phi đao là đến từ đâu. Cừu Nhật Tân cất tiếng cười to, trong tay Thất Độc Kiếm phun ra nuốt vào, như độc xà thò tín một bản, trên không trung thoáng qua từng đạo ánh kiếm. Chỉ nghe dường như mưa rơi Ba Tiêu một bản âm thanh không ngừng, mười mấy khẩu phi đao liền sạch rơi xuống mặt đất.

Cao Dur nhân cơ hội này, lại kéo ra khoảng cách nhất định.

Bất quá, Cừu Nhật Tân tốc độ nhanh hơn, hai cái xê dịch liền đuổi tới.

Bất đắc dĩ, Cao Dur lại lần nữa quăng ra mười mấy khẩu phi đao.

Lần này, Cừu Nhật Tân liền dừng lại cũng không, vừa hướng trước vọt lên, bảo kiếm trong tay tung bay, đem kia phi đao nện vào dừng ở chỗ.

Đột nhiên, hần cảm giác trên tay trầm xuống.

Trong lòng nhất thời sinh ra một ít rung động, Cừu Nhật Tân định thần nhìn lại, lại thấy Thất Độc Kiếm bên trên, lộ về một cái đã đốt Oanh Thiên lôi.

Nguyên lai, Cao Dư lúc này liên tiếp quăng ra phi đao đồng thời, còn len lén đốt lên một cái Oanh Thiên lôi ném ném ra.

Cừu Nhật Tân cũng là nóng lòng đuổi theo Cao Dư, cho tới cũng không cảm thấy được kia hơn mười đạo hàn quang trong ầm tàng Oanh Thiên lôi, một kiếm liên đâm đi xuyên qua.

Oanh Thiên lôi ngòi nổ rất ngắn, sắp đốt tới phần cuối.

Cừu Nhật Tân sắc mặt không khỏi biến đổi, không kịp đem Oanh Thiên lôi quăng ra, chỉ có thể rời tay làm mất đi Thất Độc Kiếm, vọt người về phía sau nhảy lên.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn.

Oanh Thiên lôi nổ mạnh sau đó, ánh lửa lóe lên.

Cừu Nhật Tân thân hình trên không trung lùi về sau, lại vẫn cảm nhận được kia phả vào mặt sóng khí.

Hắn quát to một tiếng, đem trên thân đạo bào kéo xuống đi, ở trên tay xoay hai vòng sau đó, hô mưa động.

Gào thét mà đến đỉnh sắt bị hủy bay ra ngoài, thế nhưng trùng kích quá lớn lực, vẫn khiến cho Cừu Nhật Tân lộ ra sơ hở, bị hai viên đỉnh sắt bắn trúng. Thân hình hắn dừng ở chỗ, quay cuồng hai vòng sau đó đang muốn đứng dậy. Lại nghe được sau lưng đổ rào rào một trận tiếng động, một đạo nhân ảnh thoát ra, theo sát mười mấy nhánh Truy Hồn thiếp gào thét hướng về phía hắn bay tới. Cừu Nhật Tân quát to một tiếng, trên chân, đầu vai, bị hai cái Truy Hồn thiếp bắn trúng. Hắn trên mặt đất có lần cuộn hai vòng, mới ổn định rồi thân hình, sắc mặt tái xanh.

Có mai phục!

Hắn nghiêng đầu, hướng về phía sau lưng xem, liền thấy một người thanh niên một nửa ngồi chồm hóm dưới đất.

Khi Cừu Nhật Tân hướng về phía hắn nhìn tới trong tích tắc, thanh niên kia toét miệng cười một tiếng, tung người nhào ra.

Trong tay, xuất hiện hai cái đoản kiếm, thân kiếm hiện lên một vệt xanh đậm đĩa, Lanh U U hàn quang.

"Người. . ."

Cừu Nhật Tân thấy vậy, giật nảy cả mình, phi thân lùi về sau.

Giữa không trung, tràn ngập khói lửa.

Cừu Nhật Tân cầm trong tay áo khoác buộc thành một cái bố trí côn, tung bay vũ động, đem thanh niên kia bức lui.

Chỉ là, thanh niên kia một đòn sau khi thất bại, cũng không nhụt chí, mà là nhu thân lại lần nữa nhào ra. Cùng lúc đó, Cao Dư cũng chạy tới, ở cách Cừu Nhật Tân vài chục bước địa phương dừng lại, giờ tay về hàn quang bay ra, vạch ra một đạo Hồ Quang.

Khác thường!

Đây khẩu phi đao, chớ luận đây lực đạo cùng trên kỹ xảo, xa so với trước kia Cao Dư kia hơn 20 khẩu phi đao cao mình.

Cừu Nhật Tân chặt vật tránh thoát Cao Dư đây khẩu phi đao, sắc mặt đã biến phải tái mét. Rất rõ ràng, giá cao ta là sớm có chuẩn bị. .

+

"Nha Nội, người thật muốn làm như thế sao "

Đem thời gian rút lui nửa ngày, Cao Dư cùng Yến Thanh ngồi ở Lục Trúc hạng trong sân nhà.

Yến Thanh biểu tình ngưng trọng, nhìn qua có chút nghiêm túc, "Người cũng không thể xác định, kia Cừu Nhật Tân nhất định sẽ ra tay với người a."

"Hắn sẽ."

Cao Dư nhấp một miếng rượu, cười híp mắt nói ra: "Cừu Nhật Tân cái người này, quả quyết tàn nhẫn.

Mà nay đối với Minh Giáo lại nói, phải chết sinh tồn chết thời điểm, hắn sẽ không mạo hiểm, cũng không dám mạo hiểm. Chỉ cần có một chút hoài nghi, hắn liền biết xuống tay với ta. Nếu ta bỏ tay chịu trời, chỉ sợ rất khó có cơ hội báo thù. . . Hắn và Phương Thất Phật không giống nhau. Hắn tại Việt Châu chiến sự thuận lợi, nhất định sẽ không giống Phương Thất Phật thể dễ dàng tha thứ ta, thậm chí có thể sẽ muốn tính mạng của ta.

Tiên hạ thủ vi cường!

Ta không cách nào xác định năng lực một kích thành công, cho nên chúng ta nhất định phải làm ra cái thứ 2 kế hoạch."

"Kế hoạch gì "

Cao Dư nói: "Hắn sẽ truy ta, hơn nữa rất có thể một mình truy kích.

Ta hiểu cái tên này, võ công của hắn cao cường, quyền cước cao minh. Sự phụ ta khi còn sống nói qua, Cừ Nhật Tân thân thù rất lợi hại."

"Cho nên "

"Có đôi lời gọi là: Người tài cao gan lớn.

Giống như hắn thứ người như vậy, ý mình rất cao, nhất định sẽ không dễ dàng chịu để yên. Cho nên, chúng ta ngay tại Ngô Sơn mai phục. . . Nếu như Cừ Nhật Tân một mình truy sát ta, vậy chúng ta liền động thủ; nếu như hắn mang người truy kích, chúng ta liền tránh vào trong núi.

Thang Phùng Sĩ từng nói qua, Ngô Sơn thế núi chạy dài, tam sơn liên kết, đường tắt phức tạp.

Chỉ cần chúng ta tránh vào trong núi, cho dù hắn Cừ Nhật Tân phát động Hàng Châu tất cả nhân mã lục soát, cũng chưa chắc có thể tìm được chúng ta.

Đến lúc đó, chúng ta ở trong bóng tối, bọn họ ở ngoài sáng, xem ai xui xẻo. . ."

Yến Thanh giống như đầu súc thể đả phát Liệp Báo, gắt gao nhìn chăm chăm Cừ Nhật Tân.

Nha Nội thật là lợi hại, lại bị hắn đã đoán đúng!

Lúc này cùng Cừ Nhật Tân giao phong, khiến Yến Thanh cũng rất là giật mình. . . Bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, Cừ Nhật Tân thậm chí cao hơn Phương Thất Phật mình.

Bất quá lúc này Cừ Nhật Tân lại có vẻ cực kỳ chật vật.

Bà vai hắn cùng trên chân, bị Yến Thanh hai cái Truy Hồn thiếp gây thương tích.

Bụng cũng có vết máu, thấm ướt trên người hắn món đồ bạch mộc miên bố chế thành hãn sam, dưới ánh mặt trời cực kỳ dễ thấy.

Kìa, hắn đúng là ban nãy nỗ mạnh thì bị bị thương đi. . .

Nếu như là hoàn hảo không chút tổn hại Cừ Nhật Tân, Yến Thanh cũng không có nắm chắc.

Nhưng là bây giờ, tình huống của hắn nhìn qua cũng không tốt. Huống chi, Nha Nội hậu chiêu đã thi triển ra, chỉ chờ phát tác.

"Thật cao minh phi đao thuật!"

Cừ Nhật Tân tránh thoát Cao Dư phi đao, bức lui Yến Thanh.

Hắn bỏ lại trong tay bố trí côn, nhìn đến Cao Dư nói: "Không nghĩ tới người tiểu tạp chủng này, còn tìm rồi trợ thủ. . . Vốn là, ta còn dự định lưu người một cái mạng. Nhưng bây giờ, ta lại thay đổi chủ ý. Tiểu tạp chủng, ta phải bắt được người, đem người rút gân lột da, nghiền xương thành tro."

Cao Dư nghe, lại lần nữa lùi sau một bước.

Hắn từ trên xuống dưới quan sát Cừ Nhật Tân, hai tay buông xuống hai bên người.

"Không sai biệt lắm, đến lúc rồi!"

"Người nói cái gì "

"Không hổ là bảy độc Tôn giả. . . Hắc hắc, chỉ là người bây giờ, còn có dư lực sao "

Cừ Nhật Tân sắc mặt hơi đổi một chút, liền bước về phía trước.

Chỉ là, khi hắn nhấc chân trong tích tắc, thân thể lại không có từ đâu tới thoáng một cái.

Ban nãy nỗ mạnh, lấp vào tại Oanh Thiên lôi trong đỉnh sắt bị thương hãn bụng, hơn nữa hắn cũng biết, kia đỉnh sắt trên có độc.

Nhưng Cừ Nhật Tân cũng không có để ở trong lòng.

Chính hắn vốn là dùng độc hành gia, đỉnh sắt bên trên độc tuy rằng lợi hại, lại không đủ để tổn thương tính mạng hắn.

Nhưng bây giờ. . .

Hắn cảm giác thân thể cực kỳ mệt mỏi, hai chân thật giống như đồ chì, vô cùng nặng nề.

Chuyện gì xảy ra

Tại sao không sử dụng ra được khí lực đi

Cừu Nhật Tân trong lòng không tên hoảng sợ, nhìn đến Cao Dư nói: "Người dùng cái gì Yêu Pháp "

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Sinh tử (ba)

Cao Dư cười!

Hắn nụ cười, cực kỳ rực rỡ, đồng thời lại lộ ra mấy phần đắc ý.

Đem 'Thần tiên ngược' lẫn vào Oanh Thiên lôi, thông qua nỗ lực trong nháy mắt sinh ra nhiệt độ đem bốc hơi, di tán trong không khí.

Thần tiên ngược lại không chịu nổi nhiệt độ, dễ dàng bốc hơi huy phát.

Nỗ lực thì nhiệt độ, xa cao hơn với bình thường thiêu đốt sản xuất sinh nhiệt độ, cũng dễ phát huy hơn xuất thần Tiên ngược được lực.

Đây là cao cấp Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng có thể phối hợp sở trường Cổ Độc kỹ năng sau đó sản xuất có hiệu lực quả.

Cao Dư cùng Yên Thanh trong miệng, đều ngậm giải dược, cho nên cũng sẽ không phải chịu ảnh hưởng. . . Nhưng mà Cừu Nhật Tân lại bất đồng, hắn trước tiên ở lộ ra kim môn bị thương, rồi sau đó một đường đuổi theo Cao Dư, khí tức vốn cũng không quá ổn định. Thêm nữa nơi này bụi cây hỗn tạp, không khí lưu động chậm chạp, cũng khiến Cừu Nhật Tân trúng độc tăng thêm. Đương nhiên, Cừu Nhật Tân cũng là dùng độc hành gia, không dễ trúng chiêu.

Chỉ bất quá hắn quá mức khinh thường, cộng thêm bị lúc trước nỗ lực gây thương tích, cho tới hắn đem tinh lực đều đặt ở bụng vết thương.

Thần tiên ngược khí tức, bị khói lửa hoàn toàn che giấu.

Đã như thế, đến lúc Cừu Nhật Tân cảm thấy được không ổn thời điểm, trúng độc rất nặng.

Cao Dư cùng Yên Thanh nhìn nhau, rồi sau đó bước hướng về phía Cừu Nhật Tân đi tới.

"Một Thanh, chúng ta có thể thương lượng.

Chỉ cần người tha ta mạng, ta nguyện ý giúp người diệt trừ Phương Thất Phật."

Cừu Nhật Tân cũng là hoảng hồn, sau đó thần tiên ngược hiệu lực càng ngày càng mạnh, thân thể của hắn dần dần có chút không nhìn được. Mặc dù còn có thể ráng đứng vững, chính là lại vô lực phản kháng. Mắt thấy Cao Dư hướng về phía hắn đi tới, hắn liền vội vàng hét to.

Chính là Cao Dư lại không có để ý, đi tới Cừu Nhật Tân trước mặt sau đó, xoay cổ tay một cái, hàn Cá chép lưỡi dao liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

"Người đi tìm sự phụ ta cầu xin tha thứ đi."

Vừa nói chuyện, hắn một đao liền đâm vào rồi Cừu Nhật Tân buông tay, rồi sau đó đem hàn Cá chép lưỡi dao khuấy động, hướng về hai bên phải trái kéo một cái, liền rút ra lưỡi dao trút ra. Một đạo huyết tiễn bắn ra, bắn ở rồi Cao Dư trên mặt. Cừu Nhật Tân trực đỉnh đỉnh ngã trên đất, ngực xuất hiện một cái quả đấm lớn lỗ máu. Máu tươi thuận theo vết thương ồ ồ chảy xuống, trái tim đã bị Cao Dư một đao kia khuấy nát.

Cao Dư chợt, vén áo quỳ dưới đất, hướng tây bắc hướng về phía đập đầu ba cái.

"Sự phụ, thù nói người chết rồi, ta báo thù cho người!"

Sau đó, còn lại một cái Phuong Tịch. . . Bất quá ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không để cho hấn tốt hơn, nhất định sẽ giết hấn báo thù cho ngươi."

"Nha Nội, đi nhanh đi."

"Ừ"

"Truy binh sắp tới."

Cao Dur hít sâu một hơi, ngưng lại, từ một bên trên mặt đất nhặt lên Thất Độc Kiếm.

Hắn đi tới Cừu Nhật Tân bên cạnh thi thể, tay nâng Kiếm rơi xuống, đem Cừu Nhật Tân đầu chặt xuống, rồi sau đó dùng Cừu Nhật Tân kia rách rưới đạo bào đem thủ cấp gói xong. Hắn một tay xách Thất Độc Kiếm, một tay thu gom hành lý, cùng Yến Thanh gật đầu một cái, liền hướng thâm sơn chạy như bay.

"Nha Nội, ngươi cước lực này, bắt đầu lợi hại."

"Có đúng không "

"Hừm, đều sắp tới ta đây đề tống thuật rồi."

"Không có cách nào thiên phú nắm đi."

". . . Nha Nội, ta phát hiện, ngươi thật lòng vô sỉ."

"Ha ha ha!"

Cao Dur tiếng cười, vang vọng tại sơn lộ trong, thật lâu không ngừng.

Ước chừng tại hai người sau khi rời đi thời gian đốt hết một nén hương, Hàng Châu Minh Giáo quân phản loạn mới vội vã chạy tới.

Khi bọn hấn nhìn thấy kia trên mặt đất không đầu Từ Thi thì, đều không khỏi sùng sốt một chút.

"Đây là Cừu tôn giả thi thể!"

Có người nhận ra Cừu Nhật Tân, kinh hô lên.

Lần này, tất cả mọi người đều luống cuống.

Ban này thu thập lộ ra kim môn tàn cuộc thời điểm, bọn họ phát hiện Trầm Cương thi thể. Lộ ra kim môn bên trong, Trầm Biện bị phi đao giết chết, Triệu Nghị bị nổ chết. Mà nay Cừu Nhật Tân cũng đã chết, há chẳng phải là nói toàn bộ thành Hàng Châu, mà nay đã là răn mất đầu

Tất cả mọi người nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều cảm như hén.

Cừu Nhật Tân cùng người khác chết ý vị như thế nào

Tại trong lòng mỗi người đều không có cùng câu trả lời. . . Nhưng có một chút chính là cùng, đó chính là trong truyền thuyết 'Minh Tôn phù hộ' quả thật tồn tại sao liên Cừu Nhật Tân nhân vật như vậy đều chết hết, liền đầu đầu người khác cắt, há chẳng phải là nói. . .

"Nha Nội, tiếp theo chúng ta nên làm gì "

Ngô Sơn vạn lỏng lĩnh bên trên, Cao Dur cùng Yến Thanh tránh ở một cái bí ẩn trong sơn động.

Hai người không có nôi lửa, con ngồi ở trong bóng tối, ăn lương khô. Nắng gắt cuối thu đã sớm rời đi, Sơn Trung ban đêm, có từng tia hàn ý. Bất quá đối với Cao Dur cùng Yến Thanh mà nói, điểm này rét lạnh không coi là cái gì, chỉ là mọi người tâm lý mỗi người có tâm tư riêng.

Cao Dur đem một cái mễ đoàn ăn xong, ở trong động đầm nước nhỏ bên trong rửa tay một cái.

"Trước khi trời sáng, chúng ta từ hậu sơn đường mòn rời núi."

"Rời núi "

Yến Thanh sùng sốt một chút, nói: "Luc này, khắp thiên hạ đều tại tìm chúng ta, rời núi làm chi "

"Theo ta nhìn, Cừu Nhật Tân vừa chết, Hàng Châu bây giờ tất nhiên đại loạn.

Tất cả mọi người đều đem tinh lực đặt ở Ngô Sơn lục soát, chắc hẳn bên trong thành tất nhiên buông lỏng. Chúng ta ở trong núi tuy rằng an toàn, là quá bị động. Ta cảm thấy, chúng ta không ngại thừa dịp quân phản loạn vẫn chưa có hoàn toàn phong tỏa Ngô Sơn lúc trước, lén vào thành Hàng Châu an thân.

Trong núi càng ngày càng thê lương, chúng ta mang thức ăn cũng không nhiều.

Trời mới biết quân phản loạn còn muốn lục soát bao lâu, cùng khốn ở trong núi, không bằng mạo hiểm rời núi, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn."

Trong bóng tối, Yên Thanh không thấy rõ Cao Dư biểu tình.

Nhưng không khỏi không thừa nhận, hẳn bị Cao Dư cái này ý nghĩ lớn mật dọa sợ.

"Như thế, có dũng khí không dám mạo hiểm "

Cao Dư âm thanh yếu ớt truyền tới, mang theo một ít khiêu khích ý.

Yên Thanh không nén nổi cười, "Ta một cái mạng cùi, nhưng ngươi là thiên kim thân thể.

Nha Nội không sợ, Tiểu Át chẳng lẽ còn sẽ sợ phải không chỉ là, ngươi chuẩn bị thế nào đặt chân, hôm nay đây trong thành Hàng Châu, có thể là rất khó tìm đặt chân chi địa."

Yên Thanh nói cũng không sai, Hàng Châu bây giờ, xác thực khó tìm được người chỗ dung thân.

Khách sạn phần lớn đóng, mặc dù có vẫn còn ở buôn bán, kiểm tra cũng không phải thường nghiêm khắc. Về phần mướn phòng càng không thể nào, tiệm nơi ở vù đã sớm đóng cửa, căn bản không chỗ cho mướn. Về phần bình thường gia đình, càng sẽ không dễ dàng thu nhận người ngoài. Làm không cẩn thận, còn khả năng sẽ kinh động quân phản loạn. Nếu lúc này Cao Dư cùng Yên Thanh vào thành lời nói, xác thực không dễ tìm cho lắm đến một chỗ nơi ở.

"Yên tâm, ta từ có sắp xếp."

"Ồ "

"Còn nhớ rõ Thang Phùng Sĩ sao "

"Đương nhiên nhớ."

"Người kia, xác thực là một nhân tài , đáng tiếc. . . Ta ở hẳn nơi đó, học xong một chiêu, gọi là thỏ khôn có ba hang.

Cho nên ta tại Phú Nha kia mấy ngày, lấy được mấy phần Minh Giáo khai cụ công nghiệm, còn len lén tìm một chỗ nhà, hơn nữa đặt không ít lương thực và đồ dùng hàng ngày. Bảo an Minato bên trong, có một cái chỗ đi gọi là đô đình. Bên cạnh có một cái rom cỏ trện, hơn nữa nhà ở cực ít, gần như hoang vu. Chúng ta ở bên kia đặt chân, sẽ không có bất luận kẻ nào hoài nghi, ngươi xem coi thế nào "

Hàng Châu cách cực, giống như một yêu cổ hình dáng.

Cao Dư theo như lời đô đình, tọa lạc tại thành Hàng Châu góc đông nam, là một chỗ đất hoang.

Tuy nói Hàng Châu là đông nam đệ nhất thành, nhưng còn không so được với Biện Lương phát đạt như vậy. Giống như đô đình chỗ này, trước đây là một cái chợ hàng phun ra nuốt vào bến tàu. Từ trên biển hàng tới vật, trải qua bảo an Minato vào thành, tại đô đình cập bến, tồn trữ hoặc chuyển vận.

Sau đó, hướng theo Hàng Châu chuyển vận phát triển, đô đình dần dần bị bỏ hoang, sau đó kiến tạo một cái rom cỏ trện.

Mà nay kia rom cỏ trện cũng bỏ phế, không có một bóng người.

Cao Dư lựa chọn ở nơi nào đặt chân, đúng là một cái lựa chọn tốt. . .

Yên Thanh cười khò nói: "Nếu Nha Nội đã có an bài, Tiểu Át liền liều mình tương bồi.

Bất quá, ta không quá rõ, ngươi đã giết Cừ Nhật Tân, tại sao không nhân cơ hội rời khỏi, đi tới Gia Hưng cùng ngươi thúc phụ tụ họp đây "

"Còn chưa đến thời điểm!"

Cao Dư yếu ớt trả lời một câu, nhẹ giọng nói: "Chúng ta bây giờ đi Gia Hưng, cũng giúp đỡ không thể bận rộn.

Phụ thân ta đã phái cao thủ qua hiệp trợ ta thúc phụ, chúng ta coi như là đi tới bên kia, tối đa cũng chính là trợ thủ.

Chẳng ở lại Hàng Châu, ta luôn cảm thấy chúng ta lưu lại, tác dụng có thể sẽ lớn hơn nữa.

Hơn nữa, Phương Tịch còn chưa có chết, sư phụ ta thù, vẫn không có báo xong. . . "

"Ngươi muốn giết Phương Tịch "

Yến Thanh nghe, giật mình rùng mình một cái.

"Người điên rồi sao lại không nói Phương Tịch không có ở đây Hàng Châu, cho dù hấn tại Hàng Châu, người lại sao có thể năng lực giết hấn

Người thân phận bây giờ đã bại lộ, rất khó đang đến gần Phương Tịch. Chớ đừng nói chỉ là, Phương Tịch kia công phu vốn là cao minh, ta nghe nói so Cừu Nhật Tân còn lợi hại hơn một chút. Bên cạnh hấn còn có 800 lực sĩ thường theo, dựa vào hai người chúng ta, sao có thể có thể thành công "

Cao Dur, trầm mặc!

Một hồi lâu sau, từ trong bóng tối truyền tới hấn yếu ớt thanh âm nói: "Ta biết giết hấn rất khó, nhưng ta chỉ là muốn lưu lại.

Lúc trước chúng ta đều nói giết Cừu Nhật Tân khó, có thể kết quả đây, Cừu Nhật Tân còn chưa phải là chết trong tay chúng ta

Lấy có tâm tính vô tâm, cho dù Phương Tịch kia có Thông Thiên khả năng, cũng sẽ có buong lỏng thời điểm. Về phần kia 800 thường theo lực sĩ, càng không thể nào cả ngày theo hấn. . . Hơn nữa, liền coi như chúng ta giết không được Phương Tịch, ít nhất cũng có thể để cho hấn khó chịu."

"Nha Nội, kẻ sách tốt mang ra "

Cao Dur nhẹ giọng nở nụ cười, trả lời: "Chúng ta, xem tình thế mà làm."

Nghe câu trả lời này, Yến Thanh hồi lâu cũng không nói ra lời. Thật lâu, hấn cười khỏ một tiếng nói: "Đã như vậy, liền theo Nha Nội nói."

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: Đối soái

Cừu Nhật Tân đến Hàng Châu ngày đó, chết bởi Ngô Sơn.

Hàng Châu Bình Mã Đô Giám, Minh Giáo Hàng Châu quang minh sứ Trầm Cương bị giết, tất cả ở lại giữ Hàng Châu trung tầng nhân viên, thì chết bị thương hơn nửa.

Thành Hàng Châu lớn như vậy, cơ hồ loạn thành hỗn loạn.

Hỗn loạn kéo dài đến hai ngày, mới có người nhớ tới, phải đem chuyện này thông báo Phương Thất Phật.

"Cừu Nhật Tân chết "

Phương Thất Phật nhìn qua, rất tiêu tụy.

Tuy rằng, hấn từng chủ trì Minh Giáo tại Hàng Châu phát triển công việc. Nhưng trên thực tế, Hàng Châu Giáo Vụ, vẫn là bởi vì Thang Phùng Sĩ cụ thể tổ chức. Phương Thất Phật chỉ là chủ trì đại cuộc, cũng không tham dự qua cụ thể công việc. Hơn nữa, phát triển Giáo Vụ, cùng hành quân đánh giặc hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. Mới bắt đầu hơn mười ngày quang cảnh, Phương Thất Phật liền cảm thấy trước giờ chưa từng có mệt mỏi.

Kia Gia Hưng, tựa như cùng một khối bèn chắc không thể gãy Bàn Thạch.

Minh Giáo đại quân tiến công bảy ngày, thương vong nặng nề, lại không tiến triển chút nào.

Tuy rằng Gia Hưng phương diện đồng dạng có thương vong, nhưng bằng vào kiên phòng thủ thành ngự, lại có đầy đủ vật liệu, cộng thêm Gia Hưng trên dưới một lòng, cho nên tuy có thương vong, nhưng vẫn sĩ khí dâng cao. Tất cả mọi người đều biết rõ, một khi Gia Hưng thành phá, ắt sẽ máu chảy thành sông. Không chỉ là dân chúng bình thường rõ ràng một điểm này, ngay cả Gia Hưng quan chức hào thương nhóm, cũng đều khẳng khái giúp tiền, giúp đỡ ủng hộ.

Mà nay, muốn công phá Gia Hưng, phải trả giá thật lớn nhất định kinh người.

Hợp hồ, Hàng hai châu quân phản loạn lực lượng, nhưng không cách nào công phá nhỏ nhỏ Gia Hưng huyện thành, Phương Thất Phật cảm thấy thể diện không ánh sáng.

Vào lúc này, lại truyền tới Cừu Nhật Tân bị giết tin tức, càng khiến cho Phương Thất Phật vô cùng khiếp sợ, thúc thủ vô sách. . .

Cũng may, hấn rút cuộc từng chủ trì qua một phương Giáo Vụ, rất nhanh liền tỉnh táo lại.

"Nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

Từ Hàng Châu tin tới sai báo không dám giấu giếm, đem Cừu Nhật Tân bị giết sự tình, tuần tự giảng thuật một lần.

"Tôn giả, mà nay Hàng Châu rối loạn, loạn thành hỗn loạn.

Lòng người phù động, hoảng loạn. . . Khẩn cầu Tôn giả mau sớm trở lại Hàng Châu, trụ trì đại cuộc. . . Nếu không, Hàng Châu nhất định rối loạn."

"Vi Cao!"

Phương Thất Phật sau khi nghe xong, oành một quyền liền đập bể ở trên bàn.

Kia gỗ thật chế thành soái án, nhất thời hiện ra từng đạo mịn vết nứt.

Phương Thất Phật thật là nổi giận!

Vốn là hấn chỉ là hoài nghi Cao Dư, lại không ngờ, Cao Dư thật là gian tế.

"Lục tôn giả, ngươi thấy thế nào chuyện này "

Phương Thất Phật hít sâu một hơi, nỗ lực để cho mình tỉnh táo lại, ánh mắt chợt đã rơi vào ngò ở bên cạnh, một cái mập mập nam tử trên thân.

Người này chính là lục hành, Minh Giáo Hồ Châu Tôn giả.

Hấn đầu không cao, lùn mập lùn mập, một cái trên mặt tròn tồng sẽ mang nụ cười.

Nhưng tuyệt đối đừng cho là lục hành nhi như hấn bề ngoài nhìn thế, là một cái lòng dạ mềm yếu hiền lành người. Hấn chấp chương Hồ Châu Giáo Vụ, không giống với Phương Thất Phật dựa vào Thang Phùng Sĩ hiệp trợ, mà là từ trên xuống dưới, một mình hấn một tay xử lý đi ra.

Cần quét Hồ Châu, cố nhiên là bởi vì Hồ Châu đề phòng sơ suất, Binh bị buông thả nguyên nhân, nhưng nếu như không có bản lĩnh thật sự, cũng không thể nào làm được một điểm này.

Đi tới Gia Hưng sau đó, lục hành nhi tuân thủ một cách nghiêm chỉnh Phương Tịch mệnh lệnh, lấy Phương Thất Phật như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Hấn cũng biết, Gia Hưng cuộc chiến là Phương Thất Phật lập uy cuộc chiến, hấn nếu như nhúng tay quá nhiều, rất có thể sẽ khiến Phương Thất Phật bất mãn.

Cho nên, Phương Thất Phật hỏi hấn thời điểm, hấn biết lái miệng.

Nếu Phương Thất Phật không hỏi hấn, lục hành nhi liền không nói một lời, chỉ nghe từ Phương Thất Phật sai khiến.

Mà nay, nghe Phương Thất Phật hỏi thăm, lục hành nhi mới chậm rãi thu hồi nụ cười trên mặt.

"Phương tôn giả, Hàng Châu là đông nam trọng trấn, đối với ta Minh Giáo có đến phi phạm ý nghĩa.

Hàng Châu định, tất đông nam vững chắc; nếu Hàng Châu bất định, toàn bộ đông nam cũng sẽ sau đó hỗn loạn. Ta Minh Giáo khởi sự lúc trước, Lữ tôn giả liền từng gián ngôn Thánh Công, cần phải nhanh chóng khống chế Hàng Châu. Hôm nay, Hàng Châu bất ổn, ắt sẽ ảnh hưởng đến ta Minh Giáo đại nghiệp. . . Cho nên, ta lấy là tôn giả hấn là lập tức trở lại Hàng Châu, ổn định thế cục, cũng xin Thánh Công mau sớm đến.

Chư Châu chiến sự, tự có Giáo Trung đệ tử chủ trì, không có ý phí tâm.

Thánh Công một ngày không đến Hàng Châu, tất Giáo Trung đệ tử thì sẽ không an lòng. Mà Tôn giả nhiệm vụ, hấn đứng là tại Thánh Công đến lúc trước, ổn định lại Hàng Châu cục diện, chớ khiến Hàng Châu sống lại loạn tượng, nếu không đối với ta Minh Giáo đại nghiệp không có ích lợi chút nào."

Phương Thất Phật không thích nghe lục hành nhi lời nói này, nhưng hấn cũng nhất định phải thừa nhận, lục hành nhi nói có đạo lý.

"Kia Gia Hưng bên này. . ."

"Nếu Phương tôn giả tin ta, ta nguyện lưu lại trụ trì chiến cuộc."

"Cái này. . ."

"Phương tôn giả yên tâm, Gia Hưng cuộc chiến chuyện liên quan đến Hàng Châu đông bắc chỉ môn hộ. Cho dù ta cướp lấy Gia Hưng, cũng phải theo Lại

tôn giả ủng hộ mới được a."

Lục hành nhi những lời này, thật ra thì chính là nói cho Phương Thất Phật: Người không cần lo lắng cho ta sẽ đoạt đoạt người công lao. Nếu ta nắm giữ Gia Hưng, cũng là người công đầu. Mà ta, chẳng qua chỉ là từ bên cạnh hiệp trợ, tuyệt sẽ không đối với người sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

Phương Thất Phật trong lòng then, có chút ngưng ngừng.

Lục hành nhi đây lời nói, đang nói đến hấn trong tâm khảm.

Đối với lục hành nhi năng lực, Phương Thất Phật phi thường yên tâm. Mà nay lục hành nhi như là đã đem lời nói nói đến trình độ này, Phương Thất Phật biết rõ, hấn nêu tại vì thế xoắn xýt, khả năng thật sự nếu đắc tội lục hành. Kia lục hành nhi đầu gì cũng là một châu Tôn giả, tại địa vị bên trên cùng hấn ngồi ngang hàng. Làm hấn lâu như vậy phụ tá, hấn quả thực không tốt đang nói gì.

"Đã như vậy, Gia Hưng bên này liền nhờ cậy Lục tôn giả chủ trì!

Ta liền có thể trở lại Hàng Châu, liền cung kính chờ đợi Lục tôn giả khai hoàn tiếp báo. . . Đến lúc đó, ta sẽ tại Hàng Châu là tôn giả chúc mừng."

+

Cứ như vậy, Phương Thất Phật ngày đó liền mang theo Lý Thiên hữu, trở lại Hàng Châu.

Lục hành nhi tại Phương Thất Phật sau khi rời đi, tất chợt tiếp chương binh quyền, cũng làm ra điều chỉnh.

Hấn không có lại tiếp tục tiến công Gia Hưng, bởi vì hấn biết rõ, đánh cho tới bây giờ, Gia Hưng cuộc chiến đã đã biến thành làm tiêu hao Chiến.

Gia Hưng phương diện chuẩn bị đầy đủ, mà Cao Kiệt càng không phải là cái loại này không hiểu binh sự, tay trái gà không chặt nhà nhỏ nghèo.

Muốn công phá Gia Hưng, hoặc là tiến công, hoặc là chính là khác nghĩ mưu kế. . . Tiến công một đường, dễ nhận thấy không quá thích hợp. Lấy Gia Hưng tình huống trước mắt đến xem, cho dù tiến công, cũng phải hao phí hàng loạt thời gian, hao binh tổn tướng không quá có lợi. Hơn nữa, Trời mới biết quan quân khi nào sẽ phát động phản kích tuy nói cho tới bây giờ, chỉ có đồng nam thứ ba đem Quách sư trung hòa Vụ Châu Thống Chế Vương Bẩm hai đường Bình lập tức tiến hành phản kháng, nhưng đúng là một cái dấu hiệu: Triều đình đã từ lúc ban đầu trong hoảng loạn tinh tảo lại.

Cho nên, muốn công phá Gia Hưng, nhất định phải khác nghĩ mưu kế.

Đồng thời hấn nghĩ ngợi binh mã, cũng là vì ổn định lòng quân cùng sĩ khí. Bảy ngày liên tiếp không ngừng tiến công, Gia Hưng phương diện áp lực tuy lớn, Minh Giáo binh mã đồng dạng mệt mỏi. Chớ đừng nói chi là, bảy ngày không thể phá thành, quân phản loạn sĩ khí vô cùng là thấp.

Nhất định phải phải nghĩ cái biện pháp, mau sớm phá thành mới là!

Sắc trời đã tối, lục hành nhi suất lĩnh tùy tùng ra khỏi quân phản loạn đại doanh, vây quanh Gia Hưng Thành quay vòng, càng nghĩ ngợi phá thành kế sách.

Cùng lúc đó, Gia Hưng bên trong thành cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Cao Kiệt mang theo tùy tùng, ở trong thành dò xét một lần sau đó, trở lại Thành Lâu thì, lại chân mày khấn túc.

"Cao tri huyện, tại sao nhìn qua lo lắng "

Hàng Châu Binh Mã Đô Giám lương có thể tin thấy vậy, không nhận được tiến đến hỏi thăm

Luận chức vụ, hấn và Cao Kiệt kém không nhiều lắm. Nhưng mà luận thân phận, Cao Kiệt là Cao Cầu đệ đệ, thân phận cao hơn hấn đất rất nhiều.

Lương có thể tin rất rõ, hấn thân là Hàng Châu Binh Mã Đô Giám, lại bị mất Hàng Châu, nhất định có tai họa.

Không sai, kia Triệu Đình là Hàng Châu Tri Châu, hơn nữa lâm trận bỏ chạy, chính là thù phạm. Có thể Triệu Đình là người có học, càng là Thái Kinh thần tín, ở trong triều cựa cố rất nhiều. Đến lúc đó nhất định sẽ có người giải vây cho hấn, cuối cùng xui xẻo nhất định là hấn lương có thể tin.

Cho nên, vô luận như thế nào, phải sớm ngày tìm ra một cái chỗ dựa.

Cao Cầu không thể nghi ngờ là lương có thể tin lựa chọn tốt nhất. . . Lúc trước, hấn không có cơ hội đầu nhập vào, hôm nay hấn lại cùng Cao Cầu huynh đệ kể vai chiến đấu.

Đây là bực nào cơ hội khó được!

Từ Cao Cầu phái tới người giúp đỡ hiệp trợ Cao Kiệt cử động đến xem, Cao Cầu đối với Cao Kiệt vô cùng coi trọng.

Đương nhiên, trong này cũng có Cao Du nguyên do. . . Có thể vô luận như thế nào, đây đối với lương có thể tin mà nói, đều là rom rã cứu mạng.

Đến Gia Hưng sau đó, lương có thể tin một mực lấy Cao Kiệt thuộc hạ tự cho mình là.

Nghe được hần câu hỏi, Cao Kiệt nói: "Hôm nay quân phản loạn đột nhiên đình chỉ công thành, để cho ta cảm giác có chút không tốt."

"Lời này hiểu thế nào "

"Đưa cho ta cảm giác. . . Quân phản loạn tựa hồ biến hóa lý trí rất nhiều, mà không giống lúc trước điên cuồng như vậy.

Đồng thời, bọn họ đây dừng lại một cái, cũng để cho bên trong thành sĩ tốt biến hóa buông lỏng không ít. Thuộc về bảy ngày trước, mọi người tuy rằng vất vả, lại cùng chung mối thù, sĩ khí đáng cao. Nhưng là bây giờ. . . Lương Đồ giám sát người làm mình bạch, đây sĩ khí nhắc tới khó, buông lỏng lại rất dễ dàng. Một khi buông lỏng xuống, còn muốn khôi phục lại như trước khẩn trương càng khó hơn. . . Cho nên, ta có một ít lo lắng."

Lương có thể tin không nên nổi lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Tri huyện nói rất có lý."

"Phương Thất Phật, hoàn toàn không có mưu hạng người, không đáng để lo.

Trước đây hần chỉ huy binh mã, đừng nói ba vạn, chính là 30 vạn, ta cũng không sợ; nhưng bây giờ, quân phản loạn đưa cho ta cảm giác thật giống như thay đổi. Ta lo lắng, nếu như quân phản loạn thật đổi một biết binh nhân, chúng ta tiếp theo sợ là phải có phiền toái."

"Tri huyện nói là, quân phản loạn đổi soái rồi "

"Ừm"

"Không thể nào. . . Lâm trận đổi soái, chính là binh gia đại kỵ a."

"Kia cũng phải xem đổi là người nào. . . Lúc trước, Hồ Châu quân phản loạn thủ lĩnh lục hành nhi đến, ta một mực rất lo lắng. Bởi vì theo ta được biết, kia lục hành nhi là cái biết binh nhân, khó đối phó. Có thể sau đó, xem quân phản loạn thế công mãnh liệt, ta liền đoán được không phải lục hành nhi chỉ huy. Lấy hần tại Hồ Châu phong cách hành sự đến xem, người này xảo trá, cũng khó đối phó.

Huống chi, lục hành nhi tại trong phản quân danh vọng rất cao, không phải là Phương Thất Phật có thể so sánh.

Mà bên ngoài thành quân phản loạn, có lục thành là tới từ Hồ Châu. . . Lúc này nếu đổi thành lục hành, đối với quân phản loạn mà nói ngược lại kích lệ."

Lương có thể tin nghe, cũng không khỏi chân mày khấn túc.

Hần suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Vậy phải làm thế nào mới phải "

"Biện pháp tốt nhất, có thể có một đạo nhân mã ở ngoài thành kèm chế quân phản loạn, một khi có bên trong thành nguy hiểm, cũng có thể lẫn nhau tiếp viện.

Đáng tiếc, đánh cho tới bây giờ, chúng ta đã vô lực lại chia ra nhân thủ.

Cũng không biết triều đình đại quân khi nào sẽ đến, ta thực sự có chút bận tâm, tiếp tục như vậy, Gia Hưng sợ là không kiên trì nổi a."

Lương có thể tin rất chấp nhận.

Hần nghĩ ngợi chốc lát, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

"Thật ra thì, hạ quan ngược lại có một cái biện pháp."

"Ồ "

"Ta Lương gia mặc dù không coi là nhà giàu, nhưng mà tại Trì Châu cũng xem như một phương hào cường.

Huynh đệ ta lương có thể trung, hôm nay ngay tại Minh Châu Tuần Kiểm Ti nhậm chức. Ban đầu hần nhậm chức thì, cân nhắc đến Minh Châu dân tình bừa hần, đạo phi mọc um tùm, cho nên từ Trì Châu lão gia mang theo 800 binh bộ đi theo. Trì huyện hần biết, Trì Châu từ xưa tới nay, chính là ra người tinh anh Duệ Sĩ chi địa. Ta vậy huynh đệ dưới quyền 800 binh bộ, đều là tuyển chọn tỉ mỉ, chiến lực không thể tầm thường so sánh.

Tri huyện có thể phái ra một người vũ dũng thuộc về sĩ, dẫn ta thư đi tới Minh Châu, tìm ta vậy huynh đệ giúp đỡ.

Không phải hạ quan thôi phồng, ta vậy huynh đệ tuy nói không có bản lĩnh gì, nhưng hần dưới trướng có một nữ, cũng là hạ quan cháu gái, lại phi thường lợi hại. Năng lực kéo ba thạch cung cứng, đao Mã thuần thực, ngay tại chỗ khá có danh tiếng, hơn nữa còn thông hiểu binh pháp, thắng ta gấp 10 lần.

Đến lúc đó có thể để cho ta kia cháu gái dẫn dắt Minh Châu binh bộ ở ngoài thành mai phục hiệp trợ, nhất định có thể kèm chế quân phản loạn binh mã."

Cao Kiệt ngần ra, theo bản năng hướng về phía sau lưng một người tùy tùng nhìn.

Lại nghe tùy tùng kia hừ một tiếng, tựa hồ không quá chịu phục.

Cao Kiệt nhất thời cười, chợt đối với lương có thể tin nói: "Đã như vậy, rồi mời lương công thư một phong, ta có thể để cho Trần giáo đầu tối nay ra khỏi thành, giết ra khỏi trùng vây đi tới Minh Châu cầu viện."

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Phương Tịch đến rồi (một)

"Trần giáo đầu "

Lương Khả Tín ánh mắt, vượt qua Cao Kiệt, đã rơi vào đứng ở hán sau lưng hai tên nam tử trên thân.

Kia khôi ngô cường tráng, thân hình cao lớn người, tên là 'Cao Nhị' nghe nói là Cao nha nội tùy tùng, được phái tới hiệp trợ Cao Kiệt.

Hắn trong ngày thường cũng sẽ đeo một bộ mặt nạ bằng đồng xanh, chỉ lộ ra miệng con mắt cùng mũi đi ra.

'Cao Nhị'

Danh tự này nghe một chút liền là tên giả chữ, nghĩ đến là bảo vệ mà nay còn thân hãm Hàng Châu Cao nha nội, cho nên mới mai danh ẩn tính. Người này thân lực kinh người, đao pháp xuất chúng, trước đây từng tại Sùng Đức huyện nhiều lần chém tướng đoạt cờ, là một vị khó lường hổ tướng.

Trần giáo đầu không phải hắn, đó phải là một người khác.

Lương Khả Tín chợt nhìn về phía 'Cao Nhị' bên cạnh nam tử.

Nam tử kia tướng mạo diện mạo rất là bình thường, đứng ở nơi đó, không có chút đáng chú ý nào, phảng phất một cái tiên sinh dạy học.

Bên hông, lộ vẻ một khối mặt nạ, hình dạng cùng 'Cao Nhị' mặt nạ giống nhau như đúc. Nếu không phải thấy tận mắt hắn chém tướng đoạt cờ, Lương Khả Tín rất khó tin, cái người này vậy mà cũng là một vị cao thủ.

Cao Kiệt nói: "Trần giáo đầu là động tĩnh 800 ngàn cấm quân súng bông tổng giáo đầu, là gia huynh tâm phúc."

"Trần giáo đầu!"

Lương Khả Tín nghe, vội vàng chấp tay thi lễ.

800 ngàn cấm quân súng bông tổng giáo đầu, không coi là cái gì, căn bản không nhập lưu.

Khiến Lương Khả Tín cảm thấy kinh ngạc là Cao Kiệt phía sau câu nói kia, 'Gia huynh tâm phúc' . Trước điện đều Thái Úy Cao Cầu tâm phúc, cho dù Lương Khả Tín quan bái Bình Mã Đô Giám, cũng phải cẩn thận đối đãi. Nhân đạo là Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, Cao Cầu tuy không phải Tể tướng, đứng là vị cùng Vũ Quan hết sức, càng là quan gia bên cạnh thân tín, ở trong mắt Lương Khả Tín, tựa như cùng kia Tể tướng.

"Tam Lang, dường như phá vòng vây, còn cần nhanh chóng.

Ta thấy quân phản loạn, đang nghi ngại, cũng là nhất buông lỏng thời điểm. Bây giờ phá vòng vây còn không tính quá khó khăn, nếu đến lúc quân phản loạn nghi ngại xong lại phá vòng vây lời nói, sợ muốn phí chút tay chân. Còn nữa, để tìm nhất một người đi theo, đến Minh Châu cũng dễ nói."

"Có thể để cho Lương Chấn đi theo."

"Lương Chấn "

Trần Nghiễm suy nghĩ một chút, cũng không cự tuyệt.

"Lương Chấn thân thủ hơn người, đúng là một tay hảo thủ."

Nghe một chút Trần Nghiễm lời này, Lương Khả Tín trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Hắn liền vội vàng đem Lương Chấn tìm đến, đối với hắn dặn dò một phen sau đó, lại nói: "Còn có một cái phiền toái, nếu như kia Minh Châu Tri Châu

không chịu cho qua, nên làm thế nào cho phải "

Minh Châu Tuần Kiểm Tỉ, thuộc về Lương Chiết Lộ thuộc quyền, trong ngày thường nghe theo Minh Châu Tri Châu sai khiến.

Cao Kiệt suy nghĩ một chút, nghiêng đầu đối sau lưng một người tùy tùng nói đôi câu, liền thấy tùy tùng kia từ bên người trong túi lấy ra một tấm kim bài.

Cao Kiệt đem kim bài giao cho Trần Nghiễm, rồi sau đó đối với Lương Chấn nói: "Gia huynh quan tâm ta đưa cháu kia, cũng lo lắng Lương Chiết Lộ Các Châu quan địa phương đến lúc đó làm khó, cho nên đặc biệt hướng về phía quan gia mời tới một đạo kim bài. Phàm Lương Chiết Lộ quan chức, thấy vậy kim bài, như quan gia đích thân tới. Như có người cả gan bất tuân mệnh lệnh, có thể nhìn kỹ tình huống tiên trăm hậu tấu, tất cả hậu quả tự có gia huynh gánh vác."

Có Tổng Nhất triều, có thể không có gì Thượng phương bảo kiếm nói đến.

Cái gọi là 'Kim bài '. Chính là cao nhất biểu tượng, tuy không bằng Thượng phương bảo kiếm, lại cũng sẽ không kém quá nhiều.

Lương Khả Tín ngược lại hít một hơi khí lạnh, trong lòng kiên định hơn muốn đầu nhập vào Cao Cầu ý nghĩ.

Cao Thái Úy quả nhiên thật là thủ đoạn, liền kim bài này đều xin ra, rõ ràng quan gia đối với hắn là bọc nào ân sủng.

Hoặc giả Cao Cầu vào không thể xu mật viện, cũng không làm được Tướng công. Vậy do ân này sủng, liền đủ để hoành hành Đại Tổng quan trưởng.

Đây, có thể thật sự là một cái hảo chỗ dựa!

Thu ý, dần dần dày.

Năm trước thời tiết này, chính là cuối thu khí sáng, lên cao nhìn ra xa thời điểm tốt, càng là được mùa thời vụ.

Trong trường hợp đó Tuyên Hoà hai năm mùa thu, toàn bộ Lương Chiết Lộ lại nằm ở phiên tiêu điều cùng hỗn loạn trong. Rất nhiều nơi, bởi vì nhận được chiến loạn ảnh hưởng, cho tới ruộng đất hoang vu. Kèm theo cuộc phản loạn này phạm vi càng ngày càng rộng, toàn bộ đông nam đều nằm ở sợ hãi bên trong.

Phương Thất Phật từ Gia Hưng trở lại Hàng Châu, nhanh chóng ổn định thế cục.

Hắn kèm theo 3000 lực sĩ, lấy thế lôi đình, đem trong thành Hàng Châu bọn đạo chích dọn dẹp hết sạch, cũng ổn định lòng quân.

Lý Thiên hữu không hổ là Phương Thất Phật nể trọng nhất người, trở về đến Hàng Châu sau đó, lập tức tóm thâu Việt Châu binh mã.

Vốn là, song phương sức chiến đấu không phân cao thấp, có thể bởi vì Cừu Nhật Tân cùng Triệu Nghị rối rít bị hại, Việt Châu binh mã rối loạn. Mà Lý Thiên hữu càng là thủ đoạn kinh người, vừa đánh vừa xoa, tại thời gian mười ngày bên trong, liền khiến cho mọi người đều vui lòng phục tùng.

Đây, cũng để cho Phương Thất Phật thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là, Cao Dư nhưng thật giống như bốc hơi khỏi thế gian một dạng, biến mất.

Phương Thất Phật có một loại trực giác, Cao Dư không hề rời đi, mà là giống như Độc Xà một dạng núp ở Hàng Châu chỗ tối, lúc nào cũng có thể sẽ cho hắn một kích trí mạng. Cái này làm cho Phương Thất Phật không dám thờ ơ, mỗi ngày đều ra vào Phú Nha, đều có hơn trăm tên thân vệ đi theo.

Không có cách nào nếu như là mặt đối mặt ẩu đả, Phương Thất Phật sẽ không sợ sệt Cao Dư.

Nhưng là bây giờ, Cao Dư lại nắm giữ một tay hỏa khí kỹ năng, liền Cừu Nhật Tân đều chết không minh bạch, hắn sao không lo lắng

Bất quá, Phương Thất Phật lại không hiểu, Cao Dư vì sao còn phải ở lại Hàng Châu.

Theo đạo lý nói, hắn đã hoàn thành sứ mệnh, sớm nên rời đi Hàng Châu mới là, có thể tại sao còn muốn ở lại trong thành Hàng Châu

Cái này làm cho Phương Thất Phật trăm mối vẫn không có cách giải!

Vào tháng tám, khí trời ngày càng mát mẻ.

Thành Hàng Châu như cũ là không khí trầm lắng, nhân khẩu tiến một bước giảm bớt.

Hưng thịnh hóa quân, Giang Nam Đông đường và Quảng Châu to như thế, bắt đầu phong tỏa vật liệu, cũng khiến cho trước đây liên chiến liên thắng quân phản loạn, biến hóa bước đi liên tục khó khăn lên.

Vụ Châu Thống Chế Vương Bẩm, đi vòng Hàng Châu phòng tuyến, hướng về phía Gia Hưng ép tới gần.

Mà giang ninh vùng, lại có rất nhiều quan quân bắt đầu tụ họp, hơn nữa thử hướng về phía Lương Chiết Lộ thẳng tiến.

Quan gia Triệu Cát, mạng Đồng Quán đảm nhiệm Giang Hoài Kinh Chiết Tuyên phủ sứ, mặc cho Thường Đức quân Tiết Độ Sứ đảm chắn là Lưỡng Chiết Lộ chế Trí Sứ, tập trung kinh kỳ cấm quân, và giam giữ phải, Hà Đông phiên Hán Bình Mã đồng thời xuống nam, đối phương tịch chờ quân phản loạn triển khai ác liệt phản kích.

Đàm chắn, giống như Đồng Quán, cũng là xuất thân từ cung vua, là một người hoạn quan.

Hắn tinh thông binh pháp, làm người cũng không phải thường khiêm tốn, thường xuyên chấp chương ngũ long Tự, đối với Triệu Cát trung thành tuyệt đối.

Người cùng Lương Sư Thành, Đồng Quán không giống, không tham tiền, cũng không quyền quyền thế. Duy nhất hứng thú, chính là đọc binh thư.

Lần này hắn bị bắt đầu sử dụng, cũng là Cao Cầu đề cử.

Đàm chắn thẳng đến xuất phát rời khỏi Biện Lương, cũng không biết Cao Cầu sao liền đề cử hắn

Bất quá, trong nội tâm hắn đối với Cao Cầu vẫn là vô cùng cảm kích, cho nên tại Bình đề giang ninh sau đó, tưng hạ lệnh thủ hạ Đại tướng Dương Khả Thế phát khởi tiến công, nhất cử đánh tan trú đóng giang ninh Minh Giáo quân phản loạn, cũng chém giết Minh Giáo Tôn giả Thạch Sinh, đại hoạch toàn thắng.

Giang ninh dưới thành, khói lửa tràn ngập.

Đàm chắn giục ngựa tiến lên ở chiến trường trong, Phàm những cái kia người bị thương nặng quân phản loạn, đều bị hắn hạ lệnh xử tử tại chỗ, không lưu tù binh.

"Dương tướng quân!"

"Có mặt tướng!"

Dương Khả Thế xuất thân Tây Quân, là Tàn Phong đường thứ hai tướng.

Hắn cũng là lần này giang ninh cuộc chiến chỉ huy, nghe đàm chắn kêu gọi, vội vàng tiến lên tuân mệnh.

"Nay giang ninh mặc dù đã thu phục, song quân phản loạn vẫn tàn phá đông nam

Chúng ta có một lão hữu, chính là cao Thái Úy. . . Hắn ấu tử, trước đây một mình đi tới Hàng Châu, hỏi dò quân phản loạn xu hướng. Nhưng bây giờ, nhân Chu Miển lão tặc tự tiện hành động, khiến cho Nha Nội thân hãm Hàng Châu. Thái Úy mặc dù mạng kỳ đệ Cao Kiệt trú đóng Gia Hưng, cho dù thủy cứu không thể gần lửa. Cho nên chúng ta lần xuất chinh này lúc trước, Thái Úy đặc biệt phó thác chúng ta, giải cứu tiểu Nha Nội."

Đàm chắn nói tới chỗ này, ánh mắt sáng quắc, đưa mắt nhìn Dương Khả Thế.

"Chúng ta muốn phái một đạo nhân mã, khinh kỵ bí mật đi, đi tới Hàng Châu.

Dương tướng quân, nếu có thể cứu ra tiểu Nha Nội, đối với ngươi mà nói, đúng là 1 cọc trời đại kỳ ngộ. . . Lại không biết, ngươi còn có đối sách "

Dương Khả Thế nghe, trước tiên sửng sò, chợt mừng rỡ trong lòng.

Hắn con người xoay hai vòng, đã nói nói: "Mặt tướng dưới quyền, có nhất tiểu tướng tên là Hàn đòi trung, dũng mãnh hơn người, lại phi thường nhanh trí. Mặt tướng có thể mạng hắn tỷ số khinh kỵ bí mật đi, chạy thẳng tới Hàng Châu, nhất định có thể đem tiểu Nha Nội an toàn cứu ra."

*Converter ๕๓๕๕Hào๕๓๕๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Phương Tịch đến rồi (hai)

Một đêm Thu Vũ, lá rụng rồi rít.

Khí trời càng ngày càng thê lương, khiến người ta nhóm bắt đầu thay quần áo mùa thu.

Một thân sai dịch trang phục Cao Dur, dọc theo Tiền Đường cửa đường phố đi chậm rãi, của mọi người hải lòng đầu cầu hoành thánh trước sạp dừng bước lại.

"Chín Lang, đi một chén hoành thánh."

Hắn thao nhất khẩu chính gốc Hàng Châu phương ngôn, hướng ngời ở trong lán lim dim Yến Thanh kêu một tiếng.

Yến Thanh mở mắt ra, nhìn hắn một hồi, chậm rãi đi tới bếp trước.

Khoảng cách Cừ Nhật Tân bị giết, đã nửa tháng trời qua.

Hàng Châu cũng từ lúc ban đầu hỗn loạn bên trong, dần dần ổn định lại.

Không thể không nói, Phương Thất Phật tại Minh giáo trong uy vọng quả thật không thấp, trở về đến Hàng Châu sau đó, hắn giết một nhóm, lôi kéo một nhóm, nhanh chóng đem đã chia ra quân phản loạn lại lần nữa ngưng tụ tập một chỗ. Kết quả là, vốn là hỗn loạn Hàng Châu, cũng chỉ khôi phục ổn định.

Cao Dur phải thừa nhận, Phương Thất Phật thật có quyết đoán.

Trở về đến Hàng Châu ngày đầu tiên, liền dựng lên Đồ Dao, chém giết hơn trăm tên quân phản loạn, khiến cho mọi người cũng vì đó sợ hãi.

Đồng thời, hắn cũng ở một trình độ nào đó, ổn định Hàng Châu bách tính tâm.

"Người này không nên đi hành quân đánh giặc, nếu khiến hắn tọa trấn Hàng Châu lời nói, chúng ta muốn giết chết Cừ Nhật Tân, tuyệt đối không thể."

Đây là Cao Dur tại lãnh giáo Phương Thất Phật thủ đoạn sau đó, nói với Yến Thanh lời nói.

Yến Thanh đối với lần này, cũng rất là đồng ý.

Mà nay Cao Dur cùng Yến Thanh, đều đã thay hình đổi dạng.

Thông qua Thang Phùng Sĩ truyền thụ thuật dịch dung, hai người coi như là cắt bước tại đầu đường, cũng sẽ không có người đối với bọn họ có hoài nghi.

Hàng Châu khôi phục bình tĩnh, nhưng nhân thù trông chỗ.

Đặc biệt là Phủ Nha trong sai dịch, lúc trước hỗn loạn trong cơ hồ đi hơn phân nửa, cũng đã tạo thành Hàng Châu trị an hỗn loạn.

Phương Thất Phật chợt hạ lệnh, mạng đều bên trong bảo trưởng người đề cử tay đến trong phủ nha người hầu.

Cao Dur tắt nhân cơ hội mua được mà lại Đình bảo trưởng, cũng thông qua hắn tiến cử, dễ như trở bàn tay liền tiến vào phủ Hàng Châu Nha. . .

Nếu như là tại từ trước, Cao Dur rất khó lẫn vào trong đó.

Nhưng bây giờ, Hàng Châu hỗn loạn không chịu nổi, thêm nữa có thật nhiều từ vùng khác chạy nạn qua đây nạn dân, khiến cho mọi người với nhau đều chưa quen. Thêm nữa Cao Dur nói tới nhất khẩu Hàng Châu lời nói, lại có Hàng Châu bảo trưởng đứng ra bảo đảm, tự nhiên cũng không có người hoài nghi.

Trên thực tế, Minh Giáo phản loạn đến bây giờ, tuy nói Hàng Châu vẫn ở chỗ cũ quân phản loạn dưới sự khống chế, nhưng không ít người cũng nhìn ra đầu mối.

Quân phản loạn, sợ là lâu dài không được. . .

Một cái Gia Hưng, đánh đến bây giờ đều vẫn không có đánh xuống.

Cho dù là đối lục hành nhi chỉ huy, đối mặt Gia Hưng thùng sắt một dạng phòng ngự, một thời gian cũng là thúc thủ vô sách.

Nghe nói, gần đây Gia Hưng phụ cận xuất hiện một nhánh quan quân, nhiều lần tập kích quân phản loạn phía sau, khiến quân phản loạn ăn mấy lần giảm nhiều. Lục hành nhi tuy rằng phái người vây quét, nhưng những quân phản loạn kia lại phi thường cơ trí, thấy tình thế không ổn liền nhanh chóng rút lui, trốn vô ảnh vô tung.

Gia Hưng, vị trí bình nguyên, địa thế mở rộng.

Chi này quan quân tất cả đều là kỵ binh, số người mặc dù không nhiều, nhưng quả thật cho quân phản loạn làm ra phiền toái rất lớn.

Trừ lần đó ra, giang ninh chiến bại tin tức cũng truyền đến trong thành Hàng Châu. . . Quan quân phải phản kích rồi, hơn nữa nhìn có vẻ phi thường ác liệt. Mặc dù nói giang ninh khoảng cách Hàng Châu còn có chút xa, nhưng người nào có thể bảo đảm, quan quân không lại đột nhiên giữa xuất hiện bên ngoài thành

Cho nên, vô người nguyện ý đi cho quân phản loạn làm việc.

Đây cũng là Cao Dư tiêu tiền thì thành công một cái nguyên nhân, bảo trưởng đang rầu làm như thế nào hoàn thành nhiệm vụ. Chớ đừng nói chi là, hấn còn có thể nhân cơ hội kiếm lời một khoản tiền, nhất cử lưỡng tiện, có sao mà không làm đây

Cao Dư công nghiệm bên trên danh tự, gọi lương Shiro; mà Yến Thanh tất đổi tên làm triều tiểu Cửu.

Cao Dư đã từng hỏi qua Yến Thanh, tại sao muốn thay đổi cái tên này Yến Thanh tất trả lời nói: Không quên Thiên Vương thù.

Đối với lần này, Cao Dư cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

Hấn có thể cảm giác được, Yến Thanh đối với hấn hận ý, xa không giống hấn nói sâu như vậy. Chỉ có điều, hấn năm mới Triều Cái ân tình, cũng không biết nên làm như thế nào mới phải, mà nay đang đứng ở xoắn xuyết bên trong. Loại sự tình này, Cao Dư cũng không có biện pháp.

Yến Thanh chính là chỗ này sao cái cổ chấp người, có một số việc chỉ có thể chính hấn nghĩ thông suốt rồi mới được.

Xua đuổi khỏi ý nghĩ, mọi người vẫn là bằng hữu; không không thông, về sau liền là địch nhân. . . Bất quá tại lập tức, Yến Thanh ít nhất sẽ không hại hấn.

Cao Dư làm Phủ Nha sai dịch, mỗi ngày tại đầu đường dò xét.

Mà Yến Thanh, bởi vì nhất khẩu thủ đô Đông khẩu âm, cho nên không cũng may Phủ Nha xuất hiện, vì vậy ngay tại chúng hải lòng đầu cầu bày một hoành thánh gian hàng.

Hấn khéo tay, làm một tay thức ăn ngon.

Đặc biệt là tại hôm nay dưới cục thế, rất nhiều ban đầu ở miếng ngói Tử luyện võ mài võ người, bởi vì miếng ngói Tử đóng, cộng thêm chiến loạn không ngừng, chạy cũng không biết phải chạy đi nơi nào. Vì cầu cái ẩm no, rất nhiều người chỉ có thể tìm kiếm đường Sinh Lộ.

Trong những người này, không hiện ra người miền bắc.

Ngược lại tại Hàng Châu trong mắt người, tiếng Bắc đều là một cái nhân mạnh, cũng nghe không ra cái gì phân biệt.

Tại cộng thêm Cao Dư tại Phủ Nha trong động tay chân, vì vậy Yến Thanh cũng chỉ thuận lý thành chương, của mọi người hải lòng đầu cầu bắt đầu sinh kế.

"Gần đây tình huống thế nào "

Yến Thanh nấu xong tiểu hoành thánh, điểm hai điểm dầu mỡ heo, dùng nước sôi tan ra, đặt ở Cao Dư trước mặt.

Cao Dư ăn một miếng, hướng về phía nhìn chung quanh một chút, xác định không có những người khác sau đó mới nói đến: "Gia Hưng bên kia tình huống không tồi, xem ra còn có thể lại chống đỡ một đoạn thời gian. Ngược lại Hàng Châu bên này, cảm giác tiếng gió càng ngày càng gấp, quân phản loạn số lượng cũng đang không ngừng gia tăng."

"Nghe nói, là nếm mùi thất bại."

"Triều đình hai đường binh mã đều xuất hiện, xem bộ dáng là phải chuẩn bị phản công."

Mấy ngày này, người phải cẩn thận một chút, chớ có để lộ hành tàng mới được."

"Ai lại sẽ chú ý ta một cái bày hàng "

Yến Thanh cười một tiếng, chột sắc mặt trầm xuống: "Chẳng qua là ta nghe nói trong thành lương thực giá trị lại tăng, xem ra triều đình đã bắt đầu đối với quân phản loạn tiến hành phong tỏa. Ta phỏng chừng qua mấy ngày, lương thực giá trị còn có thể tăng cao. . . Chúng ta đến tốt cùng phải ở chỗ này đến lúc khi nào "

Cao Dư nghe được, Yến Thanh có chút lo âu.

Hấn suy nghĩ một chút, nói: "Trước tiên đừng có gấp, lại quan sát một chút."

Ta nghe nói, Vương Bẩm binh mã chẳng mấy chốc sẽ đến Gia Hưng, một khi Gia Hưng chiến sự chiến thắng, Hàng Châu nhất định sẽ là một cái chiến trường kế tiếp. Ta phỏng chừng, cũng sẽ không quá lâu. . . Rốt cuộc triều đình đã bắt đầu phản kích, tin tưởng rất nhanh sẽ biết binh lâm Hàng Châu.

Đến lúc đó, chúng ta chờ cơ hội chuyển động.

Đã đến nước này, chúng ta con có thể kiên trì ở. . . Hơn nữa, ta cũng muốn nhìn một chút vị kia Thánh Công, đến tốt cùng là đáng đáp ra sao."

Cao Dư cảm thấy Yến Thanh cố chấp, thật ra thì chính hấn hỏi nào cũng không phải là hoang tưởng.

Vì báo thù, hắn một mình đi tới Hàng Châu. Tính toán thời gian, đã có gần nửa năm lâu dài. Hắn đã giết Cừu Nhật Tân bốn tên học trò, giết Cừu Nhật Tân, cũng coi là là sự phụ báo thù. Chính là hắn lại không muốn rời khỏi, bởi vì còn có một cái Phương Tịch, để cho hắn nhớ không quên. Hắn cũng biết, mà nay thế cục, muốn giết chết Phương Tịch, dường như rất nhỏ khả năng.

Lại không nói Phương Tịch thân thủ cao hơn Cừu Nhật Tân, máu chó là hắn cũng có đề phòng.

Thân là Minh Giáo chi chủ, bên cạnh nhất định có rất nhiều cao thủ.

Cao Dư rất muốn giết rời Phương Tịch, lại không có nghĩa là hắn sẽ lỗ mắng làm việc. Tại Phương Tịch đã có sở địa phương dưới tình huống, ám sát Phương Tịch, có thể so với giết chết Cừu Nhật Tân càng khó hơn. Cao Dư rõ ràng một điểm này, chính là hắn lại có chút không quá cam tâm rời khỏi.

Cho dù không giết chết Phương Tịch, nhìn đến hắn bại vong, cũng là một kiện đại khoái nhân tâm sự tình.

Cao Dư mà nay trách nhiệm, liền là phụ trách Tiền Đường cửa đường phố khu vực trị an.

Ăn hoành thánh, hắn rời đi gian hàng, làm bộ làm tịch dọc phố tuần tra một phen sau đó, liền chậm rãi khoan thai trở lại huyện nha.

"Mọi người đây là thế nào "

Trở lại huyện nha, liền thấy trong nha môn sai dịch công nhân, từng cái một trước khi đi vội vã, nhìn qua phi thường bận rộn.

Cái gọi là người hầu, nói một cách thẳng thừng chính là làm một có vẻ. Hàng Châu hôm nay đã khôi phục bình tĩnh, kia có thật nhiều vụ án phát sinh chỉ có điều các sai dịch cất bước tại đầu đường, dân chúng sẽ cảm thấy an lòng, không đến mức giống hơn nữa mấy ngày trước đây thế sợ hãi.

Cho nên khi kém đến nay, tất cả mọi người rất lười biếng, toàn bộ không giống như bây giờ vậy bộ dáng.

Cao Dư ngăn cản một cái nhận biết sai dịch, thấp giọng hỏi thăm.

Kia sai dịch nói: "Người còn không biết sao Thánh Công đã đến Dư Hàng, sáng sớm ngày mai sẽ đến Hàng Châu.

Phương tôn giả ban nãy truyền lệnh qua đây, để cho tất cả mọi người ra đi dò xét, cần phải bảo đảm ngày mai Thánh Công đến thì, sẽ không phát sinh bất trắc. Shiro, người đi nhanh thủ lĩnh y phục đi. Phía trên phân phó, ngày mai tất cả mọi người đều nhất định phải quân áo chỉnh tề."

Sai dịch là cái toái chủ tử, nói lời nhai nói không xong.

Chỉ là Cao Dư đã mất tâm lại nghe tiếp, trong đầu con quanh quẩn một cái thanh âm: Phương Tịch, đến rồi!

*Converter ๕๓๕๕Hào๕๓๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Hữu danh vô thực (1)

Phương Tịch, yêu cầu tới

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi Cao Dư nghe Phương Tịch sắp đến Hàng Châu tin tức thì, vẫn là bối rối. . .

Đối phương tịch, Cao Dư hận ý tràn đầy.

Rốt cuộc sự phụ chết trong tay Phương Tịch, hắn sao có thể có thể không mang lòng hận ý

Nhưng muốn nói hận thấu xương, lại xa xa không đạt tới. Hắn đối phương tịch hận ý, thậm chí còn không đạt tới Cừu Nhật Tân một nửa.

Rốt cuộc, ban đầu Cừu Nhật Tân tiếp xúc với hắn qua, có hiểu biết.

Nhưng Phương Tịch, hắn thậm chí không nhớ quá rõ đối phương tướng mạo, con nhớ mạng máng, đêm hôm đó sự phụ dẫn hắn phá vòng vây thì, có một cái hùng tráng kịch cộm nam tử dẫn đầu ngăn trở. Người kia, chính là Phương Tịch, bất quá cũng không để lại ấn tượng sâu sắc.

Trương Hoài Thanh chết, cũng không phải là Phương Tích đại thủ án gây nên.

Hắn chân chính nguyên nhân cái chết, là Cừ Nhật Tân Thất Độc Kiếm gây thương tích. Phương Tích đại thủ án, ít nhất tiêu hao hết Trương Hoài Thanh tinh khí, không cách nào áp chế lại Thất Độc Kiếm độc. Cho nên, kể một ngàn nói một vạn, kia kẻ cầm đầu chỉ có thể là Cừ Nhật Tân mà thôi.

Nếu không phải Cừ Nhật Tân, Trương Hoài Thanh không có khả năng bị Phương Tích gây thương tích.

Nếu không phải Thất Độc Kiếm, Trương Hoài Thanh liền bị Phương Tích đá thương, cũng không đến mức chết đi.

Mà nay, Cừ Nhật Tân đã chết, thậm chí ngay cả hắn kia cái gọi là 'Bảy độc' một mạch, đều bị Cao Dư hoàn toàn diệt trừ. Cao Dư sở dĩ lưu lại, trọng yếu nhất vẫn là hi vọng có thể làm một ít chuyện, khiến Hàng Châu sớm một ngày khôi phục thái bình.

Giết chết Phương Tích, chẳng qua chỉ là một cái có mà thôi!

Nhưng là khi Phương Tích thật sắp đến thì, Cao Dư bên trong trong lòng vẫn là có một loại không nén được xung động.

Giết, còn chưa giết

Cao Dư muốn phản xoắn xuýt. . . Hắn dĩ nhiên muốn giết Phương Tích, chính là hắn cũng biết, muốn giết chết Phương Tích, tuyệt không phải một kiện chuyện dễ.

Quân không gấp, đêm đó Hàng Châu mười môn liền toàn bộ phong tỏa.

Trong đó Bắc quan cửa bên kia, càng bị Phương Thất Phật thuộc quyền Minh Giáo lực sĩ nơi tiếp quản. Trong cửa thành ra mười dặm mà, ba bước một trạm gác, năm bước một trạm gác, toàn bộ đều là có Minh Giáo lực sĩ phụ trách canh gác. Như tình huống như vậy, Cao Dư lại sao có thể có thể đắc thủ

"Nha Nội, yên tĩnh một chút, tuyệt đối đừng xung động."

Cao Dư lĩnh một thân bộ đồ mới sau đó, hợp với Yêu Dao, nặng lại đi tới đầu đường.

Hàng Châu đầu đường, như cũ là vắng ngắt.

Yến Thanh đã chuẩn bị dẹp quây, nhìn thấy Cao Dư xuất hiện lần nữa, cũng không khỏi sững sờ, vì vậy đem trong tay công việc dừng lại.

Gian hàng trước, không có ai.

Cao Dư đem Phương Tích đến tin tức, nói cho Yến Thanh.

Yến Thanh nghe một chút Cao Dư lại muốn mạo hiểm hành thích, liền không ngừng bận rộn ngăn cản.

"Ta biết người muốn giết chết Phương Tích là sư phụ người báo thù, có thể tình huống bây giờ, đã không phải là ban đầu Cừ Nhật Tân đến thì có thể so sánh.

Lại không nói cái khác, riêng chỉ là kia Bắc quan cửa thủ vệ nghiêm ngặt, người liền không cách nào kẻ.

Nếu muốn tiếp cận ám sát, cùng ta người hai người lực lượng, cũng chưa chắc có thể đắc thủ. . . Cho nên, cắt không thể hành động thiếu suy nghĩ."

Cao Dư nghĩ tới đây, không nhịn được hít sâu một hơi, để cho mình tĩnh táo lại.

Yến Thanh nói có đạo lý, Phương Thất Phật cũng không phải là kia Trầm Cương có thể so sánh với. Có Cừ Nhật Tân gương xe trước, hắn sao có thể sẽ không có phòng bị nói không chừng ở đó Bắc quan cửa phụ cận đã sớm an bài phục binh, chỉ chờ hắn và Yến Thanh tự chui đầu vào lưới.

"Ta minh bạch."

Cao Dư gật đầu một cái, dựa vào đầu cầu lan can đá cái.

Hắn yên lặng một lát sau, thấp giọng nói: "Ngày mai người không cần ra quây rồi, phòng chừng Phương Tích đến sau đó, không thể thiếu sẽ có chính đồn. Ta tới nay cũng không cách nào trở về, trong nhà môn để cho ta đang làm nhiệm vụ. Huyện nha cùng Phủ Nha đều đã đề phòng, gần đây hai ngày, tốt nhất là cẩn thận một chút. Chúng ta trước xem một chút, Phương Tích kia đến Hàng Châu sau đó, đến tốt cùng muốn làm gì dự định."

Thấy Cao Dư bỏ qua động thủ ý nghĩ, Yến Thanh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn và Cao Dư lại trò chuyện mấy câu, xem có người xuất hiện, liền xoay người đi vào gian hàng bên trong thu thập, rồi sau đó đem xe đẩy ly khai chúng hải lòng cầu.

Cao Dư đứng ở trên cầu, cúi đầu nhìn đến dưới cầu chảy xuống hoán cát sỏi, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

+

Một đêm này, vô sự.

Dựa theo Cao Dư ý nghĩ, Phương Tịch sẽ là tại bình minh sau đó đến.

Chính là đến giờ Dần, Bắc quan cửa phương hướng trong lúc bất chợt biến hóa đèn đuốc sáng choang.

Lúc ẩn lúc hiện, có thể nghe được từ Bắc quan cửa phương hướng truyền tới người hô ngựa hý âm thanh. . . Cao Dư đang cùng một cái sai dịch tại chữ bát câu phụ cận dò xét, nghe được thanh âm kia, hần sừng sốt một chút, chợt liền kịp phản ứng, là chuyện gì xảy ra tình huống.

"Thánh Công tới sao "

"Hắn đúng là!"

Kia sai dịch lấy tay che nắng hướng bắc đóng cửa nhìn ra xa, cười nói: "Đây thành Hàng Châu phụ cận, tất cả đều là người chúng ta Mã. Nếu là có quan địa phương bình mã lui tới, nhất định sẽ nhận được tin tức. Lúc này, có cái này tiếng động, nhất định là Thánh Công đến."

"Giờ này. . ."

"Giờ này, mới an toàn a."

Sai dịch tên là Bạch Đại Nhân, là người Hồ Châu.

Hắn đã tuổi đã hơn bốn mươi, bởi vì Hồ Châu nạn binh hoả, vì vậy trốn đến Hàng Châu nhờ cậy thân thích.

Lần này Phương Thất Phật chiêu mộ nhân thủ, hần chủ động báo danh. Ngược lại không phải là nói hần đối với Minh Giáo mang lòng hảo cảm, mà là hần nếu đi ra ứng chinh, nhà thân thích liền có thể không cần tại phái nhân thủ đi ra, đồng thời còn có thể được vài mẫu ruộng nước, cho nên mới chủ động tới.

40 tuổi người, nhân chiến loạn bất đắc dĩ viễn phó tha hương.

Bạch Đại Nhân bây giờ muốn, là có thể nhường vợ nhi tại Hàng Châu thu xếp ổn thỏa, về phần về sau sự tình, hần cũng lười cân nhắc.

Hắn và Cao Dư quan hệ không tệ, thường thường sẽ cùng nhau dò xét.

Cao Dư không nhịn được hỏi "Giờ này, thế nào liền an toàn "

"Ha ha, suy nghĩ một chút kia Cừu Nhật Tân là chết như thế nào đi. . . Đừng xem Tôn giả sai người nghiêm ngặt thủ hộ, chính là thích khách kia, lại có thể phi thiên độn địa, hơn nữa còn có triệu hoán thiên lôi thủ đoạn. Thánh Công mặc dù có bản lãnh, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, lúc này vào thành, ai đều sẽ không nghĩ tới, hơn nữa người đi đường thừa thốt, thích khách nghĩ muốn tới gần, tuyệt không phải 1 cộc chuyện dễ.

Đi đi đi, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút nào nhiệt.

Chờ lát nữa Thánh Công nhất định sẽ từ sau thành phố đường phố đi ngang qua, nói không chừng còn có thể nhìn thấy lão nhân gia người tướng mạo đây."

Bạch Đại Nhân là cái yêu thích tham gia náo nhiệt tính tình, kéo Cao Dư đi tới đường phố.

Lúc này, sau đó thành phố đường phố dọc theo đường đều có Minh Giáo binh mã xếp thành hàng chờ đợi, Cao Dư cùng Bạch Đại Nhân căn bản đến không thể bên đường, cho nên không thể làm gì khác hơn là đứng ở trên cầu nhón lên bằng mũi chân nhìn ra xa. Sau đó thành phố hai bên đường, đèn đuốc sáng choang. Các binh lính cầm trong tay cây đuốc, đem đường chiếu theo phản chiếu toàn bộ xuyên thấu qua xuyên thấu qua.

Một đội binh mã, từ Bắc quan cửa phương hướng chậm rãi đi đi.

Kia binh mã khôi minh giáp lạng, nhìn qua cực kỳ hùng tráng uy vũ.

Ngay chính giữa, có nhất định vàng la tán cái, tán cái phía dưới, một người vóc dáng đàn ông cao lớn, dạng chân một con ngựa trắng, tại mười mấy người vây quanh chậm rãi đi tiến vào. Phương Thất Phật, cũng hiển nhiên ở trong đó, theo tại kia phía sau nam tử. . .

"Thấy rõ ràng chưa thấy rõ ràng chưa "

Bởi vì khoảng cách xa, Bạch Đại Nhân nhìn không quá rõ ràng, vì vậy hỏi thăm Cao Dư.

Mà Cao Dư nhãn lực, xác thực tốt hơn Bạch Đại Nhân. Tuy rằng cách một khoảng cách, lại có thể sau khi thấy rõ thành phố trên đường động tĩnh.

Người kia, giống như đã từng quen biết!

Ngày đó Cao Dư bị Trương Hoài Thanh bảo vệ phá vòng vây, cũng không có thấy rất rõ Phương Tịch tướng mạo.

Trong ấn tượng, chỉ nhớ rõ người kia thân hình cao lớn, hơi có mấy phần hào tráng khí khái. Nhưng mà nay từ xa nhìn lại, Cao Dư lại cảm thấy có chút thất vọng. Tại hắn trong quan niệm, Phương Tịch nếu được gọi là Thánh Công, chỉ huy mấy trăm ngàn Minh Giáo giáo đồ, hẳn đúng là một cái rất có uy nghiêm người mới đúng. Nhưng là bây giờ. . . Tuy nói khoảng cách có chút xa, nhưng vẫn nỗ lực xem rất rõ.

Cái kia bị vây quanh ở chính giữa người, chính là Phương Tịch.

Có thể cảm giác, tựa hồ rất khó cùng hắn trong ấn tượng 'Thánh Công' giống in.

Nói như thế nào đây, có một cổ chán nản từ khí. . . Có lẽ là ánh lửa tác dụng, ngược lại theo Cao Dư, Phương Tịch khí sắc cũng không khá lắm, mặt mũi hiện ra một loại vàng khè sắc, thật giống như bệnh lâu không khỏi bệnh nhân, hoàn toàn không có hắn tưởng tượng trong, kia Lực Bạt Sơn Hề Khí Cái Thế Hào trang điểm. Tuy rằng hắn hết sức làm bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, nhưng mà anh khí hoàn toàn không có.

Cao Dư trong đầu, đột nhiên hồi vang lên Phương Thất Phật từng trải qua nói câu nào: Ngày đó Trương Hoài Thanh phá vòng vây, đã thương 'Thánh Công'.

Hắn lúc nói những lời này sau khi, tựa hồ không để ý.

Theo Cao Dư, cho dù là Phương Tịch thụ thương, lấy hắn điều kiện, một năm qua, sợ là đã sớm khỏi rồi.

Nhưng mà. . .

Chẳng lẽ, Phương Tịch là bị sư phụ 'Thái Ất Miên Chương' gây thương tích

Trương Hoài Thanh có một môn tuyệt kỹ, kêu gào 'Thái Ất Miên Chương'. Nghe nói là Long Hồ Sơn Bất Truyền Chi Bí, chỉ có Thiên Sư huyết mạch đệ tử, mới có cơ hội học tập. Sư phụ khi còn sống đối với hắn môn công phu này rất là tự đắc, từng nhiều lần tại Cao Dư trước mặt khoe khoang.

Bất quá, Cao Dư chưa bao giờ thấy Trương Hoài Thanh sử dụng tới, cho nên cũng chỉ biết là môn công phu này âm độc cực kỳ, nhưng đến tột cùng là như thế uy lực, lại không biết. Nhưng hôm nay nghĩ đến, nếu sư phụ thật có môn công phu này, lúc ấy phá vòng vây, nhất định sẽ thi triển ra.

Nếu Phương Tịch là bị 'Thái Ất Miên Chương' 'Gây thương tích' lời nói, vậy hắn phiền toái có thể to lắm. . .

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Kinh văn (2)

Minh Giáo, tuyệt không phải một khối thiết bản.

Thân thủ cao minh, tuy có thể uy hiếp người khác, nhưng phải nói thống lĩnh chỉ dạy. . . Nói thật, thân thủ cao thấp cũng không trọng yếu.

Nhưng mà, nếu như cái người này có tổn thương, hơn nữa là bị chữa trị một năm, cũng không thể khỏi bệnh vết thương cũ. . .

Cao Dư cảm thấy, sự tình tựa hồ biến hóa thú vị!

+

"Theo dõi Phương Tịch "

Yến Thanh nhìn đến Cao Dư, tựa hồ đang hỏi hắn: Người muốn làm gì

Cao Dư nói: "Tiêu Ất Ca, ta cảm thấy Phương Tịch trên thân khả năng có tổn thương."

"Kia có thể nào "

Yến Thanh trong ánh mắt, toát ra vẻ nghi hoặc.

"Nhược Minh giáo chưa khởi sự, hấn có hay không bị thương đều không trọng yếu.

Nhưng bây giờ, Minh Giáo khuấy động Lưỡng Chiết Lộ phản loạn, đã không còn là đơn thuần Giáo Phái. Một cái thân thể khỏe mạnh Thánh Công, sẽ làm vô số người cảm thấy yên tâm. Nhưng nếu là Phương Tịch thương thể chưa lành, hoặc là quá nặng lời nói, vừa có thể hay không áp chế lại thủ hạ của hấn

Lúc trước hấn đại bại Quách sư trong, theo đạo lý nói phải thừa thắng xông lên, đánh chiếm Minh Châu.

Chính là, hấn lại đột nhiên đình chỉ công kích, ngược lại mạng Lữ sư tái tiếp chương binh sự, mình vội vã trở lại Hàng Châu. . . Ta luôn cảm thấy, chuyện này bên trong có kỳ hoặc. Hàng Châu không yên ổn, có lẽ là một cái nguyên nhân. Nhưng nếu như hấn có thể đánh chiếm Minh Châu lời nói, ắt sẽ khiến quân phản loạn uy danh đại chấn. Phương Thất Phật tuy nói chiến sự bất lợi, nhưng ổn định Hàng Châu thể cục lại đã đầy đủ.

Phương Tịch tại sao từ bỏ thật tốt thể cục, lại trở lại Hàng Châu đây

Tiểu Át Ca, ngươi không cảm thấy có gì đó quái lạ sao "

"Ngươi là nói, hấn đi Hàng Châu, có khác mục đích "

"Ta bây giờ không dám khẳng định hấn là hay không có khác mục đích, nhưng là từ ta trước bình minh thấy hấn có vẻ, thân thể hấn không tốt.

Ta không phải để cho Tiểu Át Ca ngươi có thể Kích, mà là để cho ngươi nghĩ biện pháp nhìn chăm chăm Phương Tịch.

Những chuyện khác ngươi không cần làm, chỉ nhìn hấn đều đang làm gì là tốt rồi. . . Ta cảm thấy, chuyện này, phải không làm khó được ngươi."

Nếu như là ám sát Phương Tịch, Yến Thanh hết sẽ không đáp ứng.

Hấn thân thủ đúng là rất cao minh, nhưng phải nói ám sát Phương Tịch, cũng không có đem nắm

Nhưng muốn nói theo dõi. . . Đây đối với Yến Thanh mà nói cũng không buồn ngủ khó. Hấn vốn là sở trường cái loại này mai phục hồi dò tin tức bản lĩnh, nếu chỉ là theo dõi Phương Tịch lời nói, ngược lại cũng đơn giản. Chỉ có điều, hấn không quá rõ, Cao Dư tại sao để cho hấn theo dõi Phương Tịch

"Ta không biết, ta chẳng qua là cảm thấy, chuyện này có kỳ hoặc."

"Được rồi, nếu ngươi nói như vậy, vậy ta đi ngay theo dõi hấn được rồi."

Phương Tịch giống trống khua chiêng đến Hàng Châu, đồng thời còn mang đến 5000 binh mã.

Đây, đủ để khiến vốn là sĩ khí có chút đề mê quân phản loạn, hồi phục lại tỉnh lại. Tại quân phản loạn trong lòng, Thánh Công Phương Tịch, là Đại Minh Tôn chuyển thế, sẽ mang thủ lĩnh bọn họ cùng hưởng lớn Quang Minh. Hấn đến, không thể nghi ngờ ở một mức độ rất lớn, che giấu Gia Hưng chiến sự bất lợi cùng giang ninh thất thủ sản xuất sinh ảnh hưởng, cũng để cho vốn là hốt hoảng lòng quân, nhanh chóng ổn định.

Mà đối với Hàng Châu bách tính mà nói, Phương Tịch đến, tựa hồ cũng không có cho bọn hấn cuộc sống kèm theo quá nhiều ảnh hưởng.

Ngược lại, trị an biến hóa tốt hơn!

Trên đường lính tuần tra Mã gia tăng, ở một mức độ rất lớn, khiến những du côn đó nhàn hán không còn dám tùy ý làm bậy.

Đây, tựa hồ là một chuyện tốt, Hàng Châu bách tính, cũng vì vậy mà biến hóa thoải mái rất nhiều, không còn giống như lúc trước thế thì lo lắng đề phòng.

Chính là, Cao Dư lại phát hiện, sự tình cũng không giống nhìn bề ngoài đến đơn giản như vậy.

Lại là ba ngày trôi qua, Yến Thanh đột nhiên đổi ý nơi ở.

"Nha Nội, ngươi đoán không sai, Phương Tịch kia xác thực là bị trọng thương."

Ba ngày này, Yến Thanh xuất quỷ nhập thần.

Cao Dư cũng không có đi hỏi thăm hấn chuẩn bị làm sao theo dõi Phương Tịch, bởi vì hấn tin tưởng, Yến Thanh có đầy đủ thủ đoạn đi hoàn thành nhiệm vụ.

"Xác định "

"Hấn ngụ ở Phủ Nha bên trong, thủ vệ phi thường nghiêm, ta căn bản là không có cách kẻ.

Bất quá, ta phát hiện hấn mỗi ngày trong đồ ăn, sẽ có thật nhiều vật đại bổ, đồng thời còn phát hiện, hấn sử dụng trong thuốc, không hiện ra bổ sung nguyên khí dược liệu. Đưa cho ta cảm giác, hấn hẳn đúng là chịu rồi một loại cực kỳ âm độc bị thương, khiến cho nguyên khí thiếu hụt, bắt buộc dĩ cần số lớn dược liệu bổ sung nguyên khí. . . Nha Nội, ngươi khi đó là nhìn thế nào ra, hấn bị trọng thương đây "

Cao Dư nghe, nhất thời cười.

Hắn không có lập tức trở về trả lời Yến Thanh vấn đề, hỏi "Vậy hắn đã nhiều ngày, đều tại Phủ Nha trong làm chi "

"Cảm giác. . . Hắn chính là đang nuôi bị thương."

"Kia Phương Thất Phật có thể có cái gì chỗ dị thường "

"Phương Thất Phật sao. . ." Yến Thanh suy nghĩ một chút, nói: "Phương Thất Phật ngược là mỗi ngày cũng sẽ đi bái kiến Phương Tịch, bất quá đưa cho ta cảm giác, bọn họ tựa hồ sinh ra một ít khác nhau. Hôm nay ta nhìn thấy Phương Thất Phật rời khỏi Phương Tịch chỗ ở thì, sắc mặt phi thường khó xem "

Phương Thất Phật cùng Phương Tịch lục đục

Hắn không khả năng!

Cao Dư hiểu rõ Phương Thất Phật, hắn không chỉ là Phương Tịch tộc đệ, đồng thời cũng là Phương Tịch điên cuồng nhất ủng hộ.

Hắn sở dĩ thần phục với Phương Tịch, không chỉ là bởi vì Phương Tịch giàu nứt đố vách, võ nghệ cao cường, càng bởi vì hắn đối phương tịch sùng bái.

Y theo đến Phương Thất Phật tính khí, Phương Tịch chỉ sử dụng hắn sẽ không chút do dự chấp hành.

Nhưng đến tột cùng là chuyện gì, làm hắn cùng Phương Tịch nói chuyện với nhau sau đó, sắc mặt khó coi rồi đi đây

Cao Dư cảm thấy, vậy nhất định không phải là một chuyện nhỏ.

"Tiểu Át Ca, có thể có biện pháp biết rõ Phương Tịch cùng Phương Thất Phật tại làm chuyện gì sao "

Yến Thanh lắc đầu một cái, lộ ra vẻ khó xử.

Hắn cười khổ nói: "Cái này rất khó. . . Phương Tịch làm người vô cùng cẩn thận, cho dù là tại Phủ Nha trong, hắn nơi ở xung quanh, tất cả đều là thủ hạ của hắn phụ trách đề phòng, căn bản không tin tưởng những người khác. Mà Phương Thất Phật, cũng là một chú ý người, hắn nơi ở cùng nhà công, cũng đều có người Cảnh Vệ, ta căn bản là không có cách kẻ. . . Bất quá, Tiểu Át Ca ngươi nói cũng không sai, Phương Tịch lần này qua đây Hàng Châu, nhất định là khác biệt mục đích."

Hai người nhìn nhau mà ngồi, thật lâu không nói.

Đã lâu, Yến Thanh nói: "Như vậy đi, ta trở về tiếp tục theo dõi, nếu là có biện pháp tiếp cận, sẽ nghĩ cách hỏi dò tin tức.

Bất quá, ngươi cũng phải lưu ý thêm.

Đừng xem Phương Tịch đóng cửa bất xuất, nhưng nếu như hắn có cái khác mục đích, nhất định sẽ ở trong thành có hành động, ngươi phải cẩn thận nhiều hơn."

Cao Dư nói: "Tiểu Át Ca yên tâm, ta sẽ tiến hành lưu ý."

Duy trì đàm chần đánh chiếm giang ninh, không lâu sau, Đồng Quán suất lĩnh Tây Quân, lấy Lưu trấn làm tiên phong, đánh chiếm Trấn Giang, khiến Giang Nam xôn xao.

Cùng lúc đó, Vương Bẩm bộ đội sở thuộc, cũng binh lâm Gia Hưng, ý đồ hợp vây lục hành nhi bộ đội sở thuộc.

Kia lục hành nhi lại cực kỳ giáo hoạt, tại cảm thấy được Vương Bẩm ý đồ sau đó, quyết đoán bỏ qua tiếp tục vây công Gia Hưng ý đồ, nhanh chóng xuống nam, lui thủ đến Sùng Đức, hơn nữa hướng về phía Hàng Châu phát tới tin chiến sự, khẩn cầu Phương Tịch mau sớm làm ra quyết định đi ra.

Gia Hưng cuộc chiến thất bại, triều đình hai đường đại quân lại tiết tiết thủ thắng.

Thế cục, tựa hồ trong một đêm xảy ra biến hóa lớn.

Trong trường hợp đó Hàng Châu lúc này, lại bình tĩnh như cũ. . .

"Nha Nội, xảy ra chuyện!"

Một đêm này, Cao Dư dò xét xong đường, tại huyện nha giao nộp thay ca sau đó, một người quay trở về đô đình nơi ở.

Không nghĩ tới Yến Thanh đã đợi chờ đã lâu, Cao Dư mới vừa vào phòng, hắn liền lập tức tiến lên đón đi.

"Xảy ra chuyện gì "

Cao Dư có thể chưa từng thấy qua Yến Thanh như vậy kinh hoàng biểu tình, liền vội vàng hỏi.

Yến Thanh nói: "Phương Thất Phật, chết!"

"A "

Cao Dư chợt nghe tin tức này, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

Thật lâu, hần tỉnh táo lại sau đó hỏi tới: "Phương Thất Phật chết hần làm sao sẽ chết là ai giết rồi hần đây "

Chạng vạng tối thì, hần còn chứng kiến Phương Thất Phật mang người ở trong thành dò xét.

Nhưng bây giờ Yến Thanh lại nói hần đã chết. . . Cao Dư lại sao có thể năng lực không cảm thấy giết mình

Yến Thanh ổn định tâm thần, nhẹ giọng nói: "Là Phương Tịch!"

"Phương Tịch "

"Phương Tịch, giết chết Phương Thất Phật!"

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim châu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Sinh tử bí ẩn (1)

Cao Dư đoán được đủ loại kết quả, duy chỉ có chưa hề nghĩ tới, Phương Tịch sẽ đối với Phương Thất Phật động thủ.

Phải biết, Phương Thất Phật không chỉ là Minh Giáo trung thành tín đồ, càng là Phương Tịch tộc đệ, từ vừa mới bắt đầu theo Phương Tịch, xem như Phương Tịch sớm nhất người tùy tùng. Hơn nữa, hần đối phương tịch cũng cực kỳ tận tâm, cho dù năng lực hơi có vẻ chưa đủ, nhưng cũng không đến mức Phương Tịch hạ thủ giết chết Phương Thất Phật. Cho nên, khi Cao Dư nghe được tin tức này, cũng không khỏi có chút mờ mịt.

"Tại sao "

Hần nhìn đến Yến Thanh, thất kinh hỏi.

Yến Thanh tắt tắc đầu cười khổ nói: "Ta cũng không rõ lắm

Hôm nay bọn họ đi tới một chuyến sân sau, liền là trước kia, người nói Phương Thất Phật cất giữ kim ngân tài bảo cái viện kia. Sau đó hai người đi ra, liền thần sắc không đúng lắm. Rồi sau đó sân sau thủ vệ liền bị Phương Tịch toàn bộ bỏ cũ thay mới, đổi thành người khác.

Sau bữa cơm chiều, hai người bọn họ đi tới thư phòng.

Khi ta thì chỗ ẩn thân, khoảng cách thư phòng có chút xa, chỉ nghe được bọn họ mơ hồ tiếng cãi vã.

Sau đó Phương Thất Phật giận dữ đi ra, Phương Tịch sau lưng hần, đột nhiên một chương đánh trúng Phương Thất Phật sau lưng, Phương Thất Phật liền thổ huyết ngã xuống đất. . . Bởi vì tình huống có chút hỗn loạn, cho nên ta không có xem quá rõ, sau đó liền chạy trở lại chờ người."

"Sân sau "

Cao Dư trong đầu, nhất thời hiện ra kia sân sau trong căn phòng, điệp chồng phải tràn đầy rương.

Căn phòng kia, hần tổng cộng đi tới lần hai.

Lần đầu tiên là rút lấy bốn rương Hoàng Kim, bị Quang Âm Thiền chiếm đoạt, cũng đem Quang Âm hạn giới diện tích mở rộng.

Sau đó Cao Dư lại len lén vào căn phòng, rút lấy gần 20 rương Hoàng Kim. Trong phòng kia Hoàng Kim, ít nhất có hơn trăm rương, điệp chồng chung một chỗ. Bởi vì bên ngoài có người thủ vệ, Cao Dư không dám làm ra động tĩnh quá lớn, cho nên con rút lấy phía ngoài cùng Hoàng Kim. Sau đó, hắn liền dời khỏi Phủ Nha, lại ám sát Cừu Nhật Tân, lại cũng không có cơ hội ăn cắp Hoàng Kim.

Trong khoảng thời gian này sự tình cũng tương đối nhiều, Cao Dư thiếu chút nữa thì quên mất chuyện này.

Mà nay, nghe Yên Thanh nhắc tới, hắn mới nhớ tới kia Phủ Nha sâu sau trong, còn tích trữ đến hàng loạt Hoàng Kim đây!

Cao Dư ngược lại không phải là một người tham tiền người.

Đi theo sự phụ lưu lãng tử xứ, để cho hắn nuôi thành một loại Tiền đủ hoa tụ thành, hơi có chút nhìn kỹ tiền tài như phản thổ thái độ.

Chính là, Quang Âm Thiền lại tham tiền như mạng.

Lần hai lấy trộm Hoàng Kim, đều bị Quang Âm Thiền cầm đi.

Tuy rằng, Quang Âm Thiền lại tương ứng tặng cho rồi Cao Dư một ít kỹ năng, nhưng mà theo Cao Dư, những kỹ năng kia hơi có vẻ gân gà.

Cấp chuyên gia Dịch Kỳ sở trường kỹ năng, cấp chuyên gia y thuật sở trường kỹ năng!

Hai cái này kỹ năng nghe vào tựa hồ không kém, nhưng mà liền trước mắt mà nói, Cao Dư ngược lại càng hy vọng Quang Âm Thiền có thể cho hắn một ít công phu quyền cước kỹ năng, để cho hắn năng lực tự vệ tăng thêm nữa một ít. Đáng tiếc, Quang Âm Thiền cũng không có như ước nguyện của hắn.

Hoàng Kim, Hoàng Kim . .

Cao Dư tìm đập thành thịch.

Nếu như có thể đem kia hơn 100 rương Hoàng Kim toàn bộ trộm với tay cầm, cũng không biết được Quang Âm Thiền còn có thể cho hắn như thế tặng cho đây

Ý niệm này cùng nhau, sẽ để cho Cao Dư có chút không ức chế được xung động.

Cũng may, hắn cuối cùng vẫn đem loại ý niệm này kiềm chế xuống đi, bởi vì ngay tại hắn ý nghĩ mọc lên trong tích tắc, trong nội tâm lại đột nhiên giữa sinh ra từng tia sợ hãi. Cũng chính là loại này sợ hãi, khiến Cao Dư đứng đầu cuối cùng vẫn bỏ qua kia xung động.

"Nha Nội, Nha Nội "

"A "

Yên Thanh âm thanh, để cho Cao Dư từ trong trầm tư tỉnh hồn lại.

Hắn dùng lực xoa bóp một cái đem mặt, âm thầm cảnh cáo mình nói: Sự phụ khi còn sống nói qua, chim vì thức ăn mà vong, người vì tiền mà chết. Quang Âm Thiền tuy năng lực mạng đến cho ta đều loại năng lực, có thể nếu vì thỏa mãn nó nhu cầu mà vứt bỏ tánh mạng mình, quả thực không có lợi lắm

Ừ, tuyệt không thể là Quang Âm Thiền không chế!

Nếu không cứ thế mãi đi xuống, hắn sớm muộn sẽ biến thành Quang Âm Thiền khôi lỗi.

Ý niệm này cùng nhau, Cao Dư nhất thời cảm thấy ý nghĩ thông suốt rất nhiều.

Cùng lúc đó, hắn cảm nhận được một loại không tên vui sướng. Đó là Quang Âm Thiền vui sướng, nó tựa hồ vô cùng hài lòng Cao Dư loại này giác ngộ cùng ý nghĩ. Đồng thời, tại trong nháy mắt, Cao Dư càng cảm giác hơn đến đầu óc hắn, cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái.

Không đúng!

Cao Dư nghĩ tới một ít chuyện.

"Tiểu Át Ca, người xác định là nhìn thấy, Phương Thất Phật kia đã chết rồi sao "

"Đúng a!"

"Kia không đúng."

"Thế nào không đúng "

Cao Dư suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Phương Tịch kia tuy nói là Minh Giáo Thánh Công, nhưng dưới quyền các nơi Tôn giả, phần lớn đều là tự thành một mạch. Hàng Châu là Phương Thất Phật thuộc quyền, không nói ngoài ra, chỉ nói kia Lý Thiên hữu, xưa nay duy Phương Thất Phật mệnh lệnh là

từ.

Nếu như ta là Phương Tịch, giết Phương Thất Phật sau đó, nhất định sẽ đối với Lý Thiên hữu hạ thù.

Chính là, căn cứ vào người nói pháp, Phương Thất Phật đã chết lâu như vậy, có thể Phương Tịch lại chậm chạp không có hành động, như cũ là mặc cho Lý Thiên hữu không chế bên trong thành trì an. . . Hoặc là, hẳn đã lôi kéo Lý Thiên hữu, hoặc là trong này còn có huyền cơ."

"Ý người là. . ."

Cao Dư nói: "Ta cảm giác, Phương Tịch kia nhất định có khác mục đích.

Phương Thất Phật. . . Ta chỉ là không quá tin tưởng hẳn chết. Ta luôn cảm thấy, trong này nhất định có gì kỳ hoặc. Tiểu Át Ca, người tiếp tục theo dõi Phương Tịch, ta sẽ gấp rút đối với bên trong thành dò xét. Chuyện này sẽ không đơn giản như vậy, nhất định có vấn đề."

Lý Thiên hữu sẽ bị Phương Tịch mua chuộc sao

Cao Dư cảm thấy, không có khả năng lắm. . .

Hắn từng theo hầu Phương Thất Phật, hơn nữa tại trong một đoạn thời gian, Phương Thất Phật đối với hắn là tín nhiệm có thừa.

Cũng chính vì vậy, Cao Dư biết rõ một ít người khác không biết nội tình. Tại rất nhiều người xem ra, Lý Thiên hữu đầu tiên là Minh Giáo đệ tử, tiếp theo mới là Phương Thất Phật thù hạp. Nhưng trên thực tế, Cao Dư lại biết, Lý Thiên hữu đối với Minh Giáo thái độ, thật ra thì rất bình thường. Hắn cũng không thờ phượng cái gì Đại Minh Tôn, cũng không cảm thấy có cái gì lớn Quang Minh. Lý Thiên hữu sở dĩ đi theo Phương Thất Phật, là bởi vì Phương Thất Phật đối với hắn có ân, có trời đại ân tình, khiến cho Lý Thiên hữu quyết một lòng đi theo.

Nghe nói, Lý Thiên hữu xuất thân nhà nông, nhân trời sinh thần lực, vì vậy bị địa phương một khu nhà Tự Viện hòa thượng coi trọng, cũng truyền thụ quyền cước võ nghệ.

Sau đó trong nhà hắn xảy ra biến cố, phụ mẫu bị người hại tánh mạng.

Lý Thiên hữu báo thù không thành công, suýt nữa bỏ mạng, bị Phương Thất Phật cứu. Phương Thất Phật biết Lý Thiên hữu thân thế sau đó, chẳng những chưa chấp Lý Thiên hữu, còn giúp hắn báo phụ mẫu thù. Ở đó sau đó, Lý Thiên hữu vẫn đi theo ở Phương Thất Phật bên cạnh. . .

Nếu như Phương Tịch hại Phương Thất Phật lời nói, Lý Thiên hữu không có khả năng thờ ơ không động lòng.

Cao Dư đều biết rõ Lý Thiên hữu cùng Phương Thất Phật quan hệ, thân là Phương Thất Phật Tộc huynh, lại sao có thể năng lực không biết nội tình trong đó

Nếu như Phương Tịch giết Phương Thất Phật, vậy nhất định sẽ đối với Lý Thiên hữu động thủ.

Cũng hoặc là, Lý Thiên hữu biết được Phương Thất Phật bị hại tin tức, cũng nhất định sẽ là Phương Thất Phật báo thù.

Nhưng đến bây giờ, trong thành Hàng Châu gió êm sóng lặng. . . Có lẽ, là Lý Thiên hữu còn không có được Phương Thất Phật bị hại tin tức. Nhưng theo Cao Dư, Phương Tịch kia chính là Kiều Hùng, lại sao có thể năng lực đối với Lý Thiên hữu chẳng quan tâm, thậm chí để mặc cho hắn tiếp tục chỉ huy binh mã

Có vấn đề, nhất định có vấn đề!

Cho nên, Cao Dư đang nghĩ ngợi hồi lâu sau, quyết định lại quan sát một chút.

"Nha Nội, chẳng lẽ cho là Phương Thất Phật không có chết "

Yến Thanh có chút không quá cao hứng, nhìn đến Cao Dư hỏi.

Cao Dư nói: "Ta bây giờ còn không cách nào xác định, chỉ là cảm giác chuyện này có phần có kỳ hoặc.

Tiểu Át Ca cũng nói, người là xa xa nhìn thấy. Người chỉ thấy Phương Tịch xuất thủ tập kích Phương Thất Phật, mà hậu phương Thất Phật ngã xuống đất không dậy nổi, nhưng không cách nào phán định, Phương Thất Phật kia có phải là thật hay không là Phương Tịch giết chết. Sinh biết người, chết thấy thi thể. . . Mà nay chúng ta thân ở hiểm địa, phải cẩn thận hơn chú ý. Tại chưa từng phán định Phương Thất Phật là thực sự trước khi chết, chúng ta còn tiếp tục quan sát."

*Converter : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đầu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Đầu mối (2)

Ngày thứ hai, Phủ Nha phụng diện truyền ra Phụng Thất Phật Từ Vong tin tức.

Dựa theo Phủ Nha phụng diện cách nói, Phụng Thất Phật là chết đột ngột. Bởi vì trước đây công việc bận rộn, khiến Phụng Thất Phật cực kỳ vất vả, cho tới vất vả quá độ mà chết.

Thuyết pháp này, bị đại đa số người nơi công nhận.

Rốt cuộc chút thời gian trước, Hàng Châu liên tiếp hỗn loạn, mà Phụng Thất Phật còn tham gia Sùng Đức cùng Gia Hưng cuộc chiến, đúng là rất vất vả.

Chính là, Cao Dư lại khịt mũi coi thường.

Phụng Thất Phật thân thể tráng kiện, sao có thể là vất vả quá độ mà chết

Cái cơ này, chỉ cần là quen thuộc Phụng Thất Phật người, liền hết sẽ không tin tưởng. Hết lần này tới lần khác, Hàng Châu trên dưới lại đối với lần này không hề đáng nghi.

Người khác không nghi ngờ thì cũng thôi đi, quanh năm đi theo Phụng Thất Phật Lý Thiên hữu cũng không nghi ngờ, vậy thì kỳ quái!

Sau đó hai ngày, Cao Dư cùng Yên Thanh có chạm một lần mặt.

"Phụng Thất Phật thi thể không biết dấu vết, nghe nói là đêm đó liền bị người đưa về Thanh Khê."

"Ta phải tin tưởng, kia ta chính là người ngu!"

Cao Dư cười lạnh một tiếng, lắc đầu liên tục.

Phụng Thất Phật là Mục Châu Thanh Khê huyện người, theo đạo lý nói sau khi chết thi thể đưa về Thanh Khê, cái này gọi là lá rụng về cội, nghe vào tựa hồ rất bình thường.

Nhưng mà, Cao Dư lại không đồng ý.

"Tiểu Át Ca, người không cần theo dõi Phụng Tịch rồi."

"Ừ"

"Phụng Tịch nhất định cảm giác được người tồn tại, cho nên muốn muốn mượn cơ dẫn đến chúng ta xuất hiện.

Ta cảm thấy, hắn sở dĩ bên trên diễn một màn cái gọi là tập kích giết người, liền là muốn đem chúng ta dẫn ra. . . Đương nhiên, hắn đối với Phụng Thất Phật nhất định có sắp xếp khác. Bắt đầu từ ngày mai, người tiếp tục tại chúng hải lòng bên kia cầu bày sập, chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến."

Cao Dư không nói ra được là nguyên nhân gì, nhưng trực giác nói cho hắn biết, Phụng Thất Phật nhất định không chết.

Phụng Tịch sở dĩ muốn diễn như vậy một vở tuồng, rất có thể là hắn cảm giác được cái gì, cho nên mới muốn mượn Phụng Thất Phật chết giả sự tình, dẫn đến Cao Dư cùng Yên Thanh xuất hiện.

Đây là một loại phi thường kỳ diệu trực giác, phi thường kỳ diệu.

Ngày ấy, Cao Dư ý nghĩ thông suốt sau đó, đầu không tên nhẹ nhàng khoan khoái.

Theo sau hắn liền phát hiện, hắn Não Vực khai phá giá trị, đã gần đến 15.

Mấy con số này, đến tốt cùng đại biểu ra sao ý nghĩa Cao Dư không quá rõ. Nhưng mà, khi Não Vực khai phá giá trị đạt được 15 sau đó, hắn trực giác càng ngày càng nhạy cảm, đồng thời ý nghĩ cũng biến thành càng ngày càng rõ ràng, ý nghĩ thay đổi phải cực kỳ thông minh.

Tai thính mắt tinh, trên nguyên tắc chính là như vậy cảm giác đi.

Có lúc, Cao Dư thậm chí cảm thấy đóng lại, những kỹ năng kia tuy rằng lợi hại, nhưng thật giống như so ra kém Não Vực khai phá kèm theo chỗ tốt.

"Vậy người nói Phương Thất Phật không có chết, lại là ý gì "

"Ta không biết, nhưng mà. . ."

Cao Dư khe khẽ chà xát động thủ hướng về, một hồi lâu sau nói: "Tóm lại, Phương Tịch an bài như vậy, nhất định có hấn dùng ý, chúng ta nhất định phải chú ý."

"Tốt !"

Thấy Cao Dư nói như vậy chắc chắn, Yên Thanh cũng không có hỏi nhiều nữa.

Từ lúc trước Cao Dư làm ra phân tích đến xem, phải không có lỗi gì làm.

Quân không gặp, Lý Thiên hữu vẫn cầm giữ thành Hàng Châu quân vụ, không có bất kỳ biến hóa nào. Một chết người đây nếu là đổi thành những người khác, hoặc giả rất bình thường. Nhưng nếu là Phương Thất Phật, rõ ràng có rất nhiều điểm đáng ngờ, tại sao Lý Thiên hữu lại làm như không thấy

Câu trả lời, chỉ có một!

Lấy Lý Thiên hữu cùng Phương Thất Phật quan hệ, nếu Phương Thất Phật chết có điểm khả nghi lời nói, hấn sao có thể năng lực thờ ơ không động lòng

Mà Phương Tịch, càng không thể nào để cho hấn tiếp tục chấp chương quân vụ. . . Trừ phi, Phương Tịch suy nghĩ phá hủy, muốn tự tìm đường chết.

"Nha Nội, chúng ta liền không hề làm gì sao "

"Yên lặng theo dõi kỳ biến, chúng ta việc cần kíp trước mắt, là phải biết Phương Tịch dự định."

"Minh bạch."

Hàng Châu, như cũ là gió êm sóng lặng, không có bất kỳ biến hóa nào.

Mà Hàng Châu bên ngoài thế cục, lại bắt đầu mỗi ngày càng, biến hóa nguy cấp lên.

Đồng Quán suất bộ đánh thẳng một mạch, một đường công thành chiếm đất.

Quân phản loạn tuy rằng hết sức chống cự, làm sao quan quân lần này khí thế hung hung, cộng thêm là Đồng Quán cùng đàm chấn suất lĩnh binh mã, tất cả đều là kinh kỳ cấm quân tinh nhuệ, và Tây Quân phiên hán tinh nhuệ. Hai đường binh mã kẻ vai sát cánh, tổng binh lực gần như năm vạn người.

So với quân phản loạn quy mô, số người này tựa hồ ở thế yếu.

Cần phải biết rằng, cấm quân item hoàn mỹ, Tây Quân thân kinh bách chiến.

Đây cơ hồ là tập hợp triều đình tinh nhuệ nhất binh mã, cho dù chỉ có năm vạn người, nhưng đối mặt gấp mấy lần với mấy phe quân phản loạn, lại không sợ hãi chút nào. Quân phản loạn được xưng có hai trăm ngàn nhân mã, có thể nói cho cùng, đa số ô hợp chỉ chúng. Trong đó lại càng không hiện ra có bị quân phản loạn lôi cuốn gia đình tử tế, cho nên khi quan quân đến sau đó, rất nhiều quân phản loạn tại trận tiền phản bội đối mặt. . .

Đã như thế, quân phản loạn tự nhiên dễ dàng sụp đổ, liên tục bại lui.

Mưa phùn, lã lướt.

Đây một cơn mưa thu, khiến cho Hàng Châu nhiệt độ lại lần nữa hạ xuống.

Giang Nam Thu Vũ một khi bắt đầu, liền liên miên không dứt. Mưa không quá lớn, nhưng lại đủ để cho mọi người cảm thấy không tên thấp.

Phía trước chiến sự thất bại, khiến Hàng Châu bầu trời, tràn ngập một loại không khí hoang vắng không khí.

Cao Dư cùng Bạch Đại Nhân mặc lên áo to, đứng ở muối trên cầu, dựa vào cầu lan can, câu có không có một câu vừa nói lời ong tiếng ve.

"Nguyên tưởng rằng đám tặc nhân này thật lợi hại, không nghĩ tới nhanh như vậy thì không được rồi!"

Còn Minh Tôn chuyển thế, ta nhờ vào. . . Haizz, có thể quay đầu lại, lại khổ chúng ta những người này, đến lúc đó khó tránh khỏi một cái phản tặc chi danh."

Bạch Đại Nhân tâm tình có chút thấp, trên mặt càng tràn đầy hơi bại sức.

Cao Dư tự nhiên biết ý nghĩ hấn: Hôm nay quân phản loạn liên tục bại lui, lực hành nhi càng bị vây ở Sùng Đức.

Mà Lữ sư tui ở ngoài sáng Châu chiến sự cũng không trôi chảy, Trịnh Ma Vương án binh bất động, chậm chạp không chịu hướng về phía Hàng Châu áp sát. Trần bố chết trận, Thạch Sinh chết trận. . . Hai ngày này nghe được tin tức, làm người ta khó tránh khỏi cảm thấy ừ rù. Bạch Đại Nhân ban đầu người

hầu, cũng là vì tìm một con đường sống. Nhưng bây giờ, xem tình huống này, Sinh Lộ không có tìm được, lại đi lên một cái hẻm phải chết con đường.

Hắn vốn chính là một người bình thường, dưới tình huống này, lại sao có thể nằng nặc lên tinh thần

Cao Dư vỗ nhẹ một cái Bạch Đại Nhân bả vai, thấp giọng nói: "Ca ca yên tâm, ta nhất định sẽ nghĩ cách, bảo vệ tính mạng ngươi."

"A, có Tứ ca những lời này, ta liền thỏa mãn."

Bất quá, nghe ca ca khuyên một câu, tương lai nếu như phát giác không ổn, tuyệt đối đừng cậy mạnh, phải chạy chạy. Nếu ta thật có cái ngoài ý muốn, ngươi nhớ phải giúp ta chiếu cố nhà ngươi tẩu tẩu cùng chất nhi. Nếu như thế, ca ca liền là chết, cũng niệm tình ngươi tốt."

"A, ca ca thôi nói đây ừ ừ lời nói."

"Tứ ca, ta đây lời nói, cũng chỉ là nói cho ngươi nghe."

Chúng ta nhận biết mặc dù không lâu, nhưng ta xem ra, ngươi là người tốt.

Nói cho ngươi một cái bí mật, thật ra thì Thánh Công đã bắt đầu bắt tay rút lui Hàng Châu rồi. . ."

Cao Dư nghe ngẩn ra, làm ra giật mình bộ dáng nói: "Loại chuyện này, ca ca làm sao biết hiểu "

"Ta đây, có một cái đồng hương, mà nay là sống xanh bên trong cửa Đồ Đầu. Luận bối phận, hắn còn muốn gọi ta một tiếng lão thúc. . . Hôm qua ta cùng với hắn uống rượu, hắn len lén nói cho ta biết nói, hai ngày này buổi tối, sống xanh cửa cũng sẽ bí mật mở ra. Có rất nhiều xe cộ đi ra ngoài, sau khi ra khỏi cửa thành, hướng cầu dài phương hướng đi, vận chuyển đều là kim ngân tài bảo, nhiều không kể xiết."

"Không phải đâu, ngươi đưa cháu kia làm sao biết nói "

"Hừ, hắn cũng là tại một lần tình cờ phát hiện, bất quá không dám khoe khoang."

Nếu không phải hắn hôm qua ăn nhiều rượu, cũng chưa chắc cùng ta nói chuyện này. . . Hắn còn nói, những xe kia Mã chớ đẩy trút ra, trước hừng đông sáng liền biết trở lại. Tuy nói trên xe dựng lều, xác thực đều là xe không. Hắn nói, xe kia vòng nghiền qua vết tích, là có thể nhìn ra."

Cao Dư trong bụng, ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Bạch Đại Nhân tin tức này, thật sự là quá kịp thời.

Phong Tịch phải chạy

Cao Dư cảm thấy, đây nhưng là một cái vô cùng trọng yếu tin tức. . .

*Converter : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đầu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 228: Bạch Đại Nhân chuyện cũ

Mưa nhỏ, lã lướt.

Đây ngày mùa thu nước mưa, đều sẽ làm người ta sinh ra một loại không tên buồn, càng sai bảo tình cảm ý nghĩ thấp.

Mặt sông, bị mưa bụi bao phủ, tựa như ảo mộng.

Chẳng biết tại sao, Cao Dư đột nhiên cảm thấy, đây Hàng Châu Thu Vũ, tựa hồ cùng Biện Lương mưa xuân rất giống nhau, có một loại mê mỵ cảm giác.

"Ồ "

Bên cạnh Bạch Đại Nhân khẽ hô một tiếng, khiến Cao Dư phục hồi tinh thần lại.

Hắn nghiêng đầu xem, liền thấy Bạch Đại Nhân nhìn chăm chăm dưới cầu mặt sông, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ca ca đây là thế nào, có chuyện gì không "

"Tứ ca, người còn có phát hiện "

"Phát hiện cái gì "

Bạch Đại Nhân ngón tay dưới cầu nước sông, nhẹ giọng nói: "Người chẳng lẽ không cảm thấy được, sông nước này có gì đó quái lạ sao "

"Cổ quái "

Cao Dur sững sốt một chút, cúi đầu cẩn thận kiểm tra.

Một hồi lâu sau, hắn lắc đầu nói: "Có lớn cổ quái, ta không nhìn ra được."

Bạch Đại Nhân nói: "Năm trước thời tiết này, Lan Giang thủy nhất định sẽ tăng lên.

Nhưng bây giờ, người xem nước sông tựa hồ chẳng những không có tăng lên, ngược lại so với chút thời gian trước còn ít hơn rồi."

"Có đúng không "

Cao Dur vô cùng kinh ngạc nhìn Bạch Đại Nhân một cái, vội vàng tập trung tinh thần quan sát.

Cũng thấy hồi lâu, hắn cũng không có nhìn ra đầu mối gì đi ra.

"Ngày thường không lâu là cái dạng này, ta làm sao không cảm thấy có vấn đề "

"Có vấn đề, thật có vấn đề!"

Bạch Đại Nhân đem thân thể lộ ra cầu lan can, dùng tay chỉ nằm tại cầu người đầu tiên đồn đá.

"Ta nhớ được ta vừa tới Hàng Châu thời điểm, nước kia ô vạch có thể không có hiện tại cao như vậy. Mà nay là mưa cuối kỳ, hơn nữa gần đây một thời gian liên tiếp trời mưa, cho dù mặt sông mực nước không có bao phủ thủy ô vạch, cũng không có khả năng lắm sẽ hạ xuống mới được. . .

Nhưng bây giờ người xem, thủy ô vạch rõ ràng so một tháng trước cao hơn một ít.

Tứ ca, ta từ nhỏ ngay tại bờ nước lớn lên, ta một cái thân thích, liền trong nha môn làm công trình trị thủy, hắn và ta nói rồi phương diện này sự tình."

Cao Dur nghe Bạch Đại Nhân nói nghiêm túc, cũng không khỏi lộ ra thân thể, nhìn về phía kia đồn đá.

Hắn trong ngày thường không có lưu ý qua đá này đồn, cũng không biết trong ngày thường nước sông mực nước, rốt cuộc là tình huống gì.

Bất quá, như Bạch Đại Nhân nói, trên đồn đá thủy ô vạch, đúng là cao hơn mặt nước rất nhiều, cho nên thấy rất rõ ràng.

Sông, tên Lan Giang thủy, nghe nói là sông Tiền Đường lớn nhất nhánh sông.

Nó chảy qua trong thành Hàng Châu, là thành Hàng Châu trọng yếu nhất một cái Thủy Hệ.

Chỉ có điều, Cao Dur trong ngày thường cũng không chú ý những thứ này, mà nay nghe Bạch Đại Nhân vừa nói như thế, cũng cảm thấy có chút cổ quái. .

Căn cứ vào lẽ thường, Hàng Châu mấy ngày liên tiếp mưa, nước sông mực nước tất nhiên tăng lên, đây chẳng có gì lạ.

Nhưng dựa theo Bạch Đại Nhân nói, Lan Giang thủy mực nước không có tăng lên thì thôi, mực nước còn hạ xuống. . . Cái này có vấn đề.

"Ca ca xác định "

"Đương nhiên!"

Nói xong, Bạch Đại Nhân xuyên qua mặt cầu, đi tới bên kia, đưa mắt trông về xa xa.

"Người xem, bờ sông kia cây dương phải không "

"Ừm"

"Tháng trước, kia cây dương bộ rễ bị thủy yêm không, nhưng bây giờ, cũng lộ ra mặt nước.

Ta nhớ rất rõ ràng. . . Người xem, bên kia là Lan Giang dưới nước du, theo đạo lý nói nước sông phải sâu hơn, nhưng là bây giờ, hạ lưu nước sông hạ xuống rất nhanh, hiển nhiên là hàng đầu nước sông xuất hiện vấn đề. Cũng không biết là tình huống gì."

Bạch Đại Nhân nói lái nhái, đây mấy hát vừa mở ra, lại thêm cũng không thu lại được.

Chính là, Cao Dư lại rơi vào trầm tư.

Hắn nhìn đến mặt sông, trong mắt lóe lên một ít quang thái kỳ dị.

Đã lâu, hắn cắt đứt Bạch Đại Nhân lái nhái, nhẹ giọng nói: "Ca ca có biết, sông nước này hàng đầu, là ở chỗ nào "

"Ba cửa sông!"

Bạch Đại Nhân suy nghĩ một chút, liền nói như đinh chém sắt: "Lan Giang thủy từ hướng nam Bắc, tại ba cửa sông vào Tiền Đường huyện, rồi sau đó tại ô mai Hương vào An Giang thủy. . . Ừ, chính là như vậy, ta xem qua Lan Giang thủy Thủy Hệ Đồ, cho nên có một chút ấn tượng."

"Ca ca tại gia tộc, rốt cuộc là làm gì "

Cao Dư không nén nổi có chút kỳ quái nhìn đến Bạch Đại Nhân, phải biết loại chuyện này, người bình thường sẽ không biết, cho dù biết, cũng sẽ không để ở trong lòng, càng không thể nào giống như Bạch Đại Nhân như vậy há mồm liền ra, đối với những chuyện này càng rõ như lòng bàn tay.

Bạch Đại Nhân trên mặt, thoáng qua một vẻ bối rối.

"Ca ca nếu như không muốn nói, kia không nói cũng được."

"Thật ra thì, cũng không phải là không thể nói. . ." Bạch Đại Nhân do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Ta tại gia tộc, chính là trong nha môn làm việc. Ban này ta và người làm mai thích, thật ra thì chính là ta mình, lúc ấy trong nha môn phụ trách sông vụ. . . Chỉ là sau đó, ta đắc tội rồi Huyện lệnh, bị vu tham ô tu sửa sông vụ lượng tiền, suýt chút nữa bị giết. May mắn ta trong ngày thường vẫn tính có chút tiếng đồn, cuối cùng để lại tánh mạng, lại bị khai trừ. . . Sở dĩ ta không nói, là sợ hãi Tứ ca người xem ta không tốt."

Cao Dư trong mắt, ánh mắt chợt lóe, cả cười.

"Trong nha môn sự tình, thị thị phi phi, ai có thể nói rõ.

Ca ca không cần cảm thấy xấu hổ, chỉ cần trong lòng xứng đáng, cần gì phải để ý người khác chỉ chỉ trỏ trỏ "

"Tứ ca nói đúng là, ta xác thực đến lẫn nhau rồi."

Bạch Đại Nhân tựa hồ thoải mái rất nhiều, cùng Cao Dư lại nhắc tới những chuyện khác.

"Ca ca, người nói nước này vị hạ xuống, sẽ là nguyên nhân gì đây "

Hai người đi tới chúng hải lòng đầu cầu, Yến Thanh hoành thánh than ngồi xuống, Cao Dư muốn hai chén hoành thánh.

Mưa, trên đường cơ hồ không có người đi đường, đây hoành thánh than thượng, cũng vắng ngắt, ngoại trừ Cao Dư hai người lại không người bên cạnh.

Yến Thanh tại bếp núc trước bận rộn, lỗ tai lại nhánh cạnh.

Nghe được Cao Dư câu hỏi, hắn sững sờ, nghiêng đầu hướng Bạch Đại Nhân nhìn thoáng qua.

Bạch Đại Nhân suy nghĩ một chút, trả lời: "Nguyên nhân này có thể là thêm

Tỷ như hạn hán, hàng đầu thiếu nước, hạ lưu mực nước tự nhiên hạ xuống; cũng hoặc là son hồng xuất hiện, bao bọc hàng loạt đồ lật vật chặn lại cửa sông, cũng có khả năng tạo thành mực nước hạ xuống. Điều này cần nhìn kỹ tình huống cụ thể mà định ra, nếu không thân hướng kiểm tra, sợ cũng khó mà đánh giá.

Bất quá, theo ta đoán, có thể là hàng đầu cửa sông xuất hiện ứ lấp, nếu không tại thời tiết này, mực nước tuyệt đối không thể hạ xuống.

Nếu là ở ngày trước, mùa này nha môn đều sẽ phái người dọc theo sông kiểm tra.

Nhưng hôm nay. . . Sợ là không có ai sẽ lưu ý chuyện này, càng không thể nào phái người kiểm tra."

Lúc này, Yến Thanh diệt hai chén hoành thánh, bày ra tại trước mặt hai người.

Cao Dư nhân cơ hội cùng hắn hai mắt nhìn nhau một cái, từ với nhau trong ánh mắt, nhìn ra đối phương bên trong tâm lý ý nghĩ.

Chuyện này, có gì đó quái lạ!

Chương 229: Nham hiểm (1)

Hàng Châu, Phủ Nha sân sau.

Trong nhà ánh đèn có chút mờ mịt, tràn ngập một luồng nồng đậm mùi thuốc.

Phương Tịch ngồi tê đít trên giường, đột nhiên một trận ho khan kịch liệt.

Hắn bùng lên bát, đem bên trong thuốc nước uống vào, vàng khè trên mặt dâng lên một mạt triều hồng.

"Ba cửa sông đều chuẩn bị thỏa đáng chưa "

"Đại huynh yên tâm, đã thỏa đáng coong. . Thiên Hữu ở bên kia chủ trì đại cuộc, tuyệt sẽ không có bất kỳ sai lầm nào."

"Như vậy, tốt lắm "

Phương Tịch cầm chén thả xuống, ngẩng đầu hướng về phía đối diện người nhìn.

Ánh nến chập chồn, chiếu theo chiếu vào trên mặt người kia. Nếu lúc này Cao Dư tại, nhất định có thể nhận ra, người kia chính là Phương Thất Phật.

"Thất ca lần này, chịu ủy khuất."

"Ca ca lời này kể từ đâu, đầy đủ mọi thứ, đều là ta Minh Giáo đại nghiệp."

Phương Tịch khẽ mỉm cười, khoát tay chặn lại Phương Thất Phật lời nói, nói: "Thất ca, nơi này chỉ có huynh đệ ta người, những cái kia bên trên tràng diện lời nói, liền không cần nói nữa rồi. . . Đáng tiếc, kia Chu Bưu phá hủy người đại sự của ta, nếu có thể chậm lại nửa năm lời nói, thế cục tuyệt sẽ không giống như bây giờ vậy bộ dáng. Thì không cùng ta, thì không cùng ta à! Nếu như đợi thêm nửa năm, ta thương thế này liền biết khỏi bệnh, Giáo Trung chuẩn bị cũng sẽ càng thêm chu đáo cẩn thận, làm sao đến mức giống như bộ dáng như hiện tại, trong lúc vội vàng khỏi sự."

Nói xong, Phương Tịch cảm thấy có chút mệt mỏi, liền tựa vào tấm đệm bên trên.

Gió, từ ngoài cửa sổ thổi tới, mang theo mấy phần hàn ý.

Phương Thất Phật vội vàng đi lên trước, kéo qua chăn nệm, là Phương Tịch đổ lên.

"Hai ngày này, ta đã không có cái loại này bị người theo dõi cảm giác!"

"Ồ "

"Xem ra, tặc nhân đã rời khỏi."

Ta vốn định mượn cơ hội này, đem tặc nhân dẫn ra, ai ngờ nghĩ tặc nhân lại án binh bất động, đúng là để cho ta có chút ngoài ý muốn."

"Ca ca cho là, là người phương nào gây nên "

"Ta không biết!"

Phương Tịch nhẹ nhẹ ho hai tiếng, tỏ ý Phương Thất Phật tại ngồi xuống một bên, sau đó nói: "Chút tiểu tặc, không đáng để lo, đi liền đi. . . Chẳng qua là ta không nghĩ tới, đây Lương Chiết Lộ càng như thế khó đối phó, một cái Tú Châu làm người ta hao binh tổn tướng."

"Đều là Thất Phật vô năng."

"Đây không có quan hệ gì với người."

Phương Tịch khoát tay nói: "Người trong ngày thường bề bộn nhiều việc Giáo Vụ, vốn cũng không thiện binh sự."

Mà tặc nhân cũng rất là lợi hại, rốt cuộc nhìn đúng người uy hiếp, cướp trước hết giết Thang Phùng Sĩ, chém người một cái cánh tay. . . Ban đầu, ta để cho Thang Phùng Sĩ đi theo người, chính là muốn cho hắn vì người chia sẻ. Hắn vừa chết, người có thể làm được mức hiện nay, đã ra ngoài ý ta đoán."

Phương Thất Phật cúi đầu xuống, lộ ra vẻ xấu hổ.

"Ta để cho ca ca thất vọng "

"Này không phải là người chi tội, thật sự là. . ."

Phương Tịch cười khò một tiếng, an ủi Phương Thất Phật một câu.

Chợt, hần mặt mũi nghiêm một chút, nói: "Thất ca, mà nay thế cục, cùng ta cùng lắm Lợi.

Hàng Châu chỉ sợ là khó mà cố thủ. . . Đàm chấn lão cầu thủ hạ Đại tướng Dương Khả Thế, đang nhanh chóng ép tới gần, nhiều nhất ba ngày, sẽ đến Hàng Châu. Lục hành nhi bây giờ thân hãm Sùng Đức, muốn cứu viện đã không khả năng, mà Lữ sư tui ở ngoài sáng Châu tiến tới bất lợi, Trịnh Ma Vương càng chậm chạp không chịu cùng chúng ta sẽ cùng, cũng khiến thế cục biến hóa càng ngày càng chật vật. . . Ta, chuẩn bị rút lui."

"Ca ca nói, Thất Phật mình bạch."

"Không, người không hiểu."

Phương Tịch nắm lấy Phương Thất Phật tay, nhẹ giọng nói: "Minh Giáo đại thế đã qua, chỉ dựa vào Lưỡng Chiết Lộ, căn bản là không có cách cùng triều đình chống lại.

Chúng ta vội vàng khởi sự, mặc dù ngay từ đầu tiến tới thuận lợi.

Nhưng bây giờ, Triệu Lão quan đã kịp phản ứng, càng điều động kinh kỳ cấm quân cùng Tây Quân tinh nhuệ. Ta chỉ là khinh thường Triệu Lão quan nguồn gốc. Triệu Lão quan dựng nước 160 năm, căn cơ thâm hậu. Chúng ta tuy nói tại Lưỡng Chiết Lộ tin đồ rất nhiều, nhưng chân chính nguyên ý cùng theo chúng ta người, nhưng cũng không tính toán quá nhiều. . . Nay một lần như thất bại rồi, đối với ta Minh Giáo mà nói, tổn thương nguyên khí nặng nề."

"Ca ca ý là. . ."

"Ta đã trở thành Triệu Lão quan cái đỉnh trong mắt, gai trong thịt, khó mà chạy thoát.

Cho nên, đang rời khỏi Hàng Châu sau đó, ta sẽ nghĩ cách hấp dẫn Triệu Lão quan sự chú ý, mà người nhất định phải nghĩ cách bảo toàn mình."

Phương Thất Phật ngược lại hít một hơi khí lạnh, nhìn đến Phương Tịch, vành mắt không nén nổi phấp hờng.

"Ca ca thế nào nói ra lời này, nếu Triệu Lão quan đến rồi, cùng hần liều mạng liền phải."

"Làm sao liều mạng dựa vào người trong tay của ta dám người ô hợp này "

"Cái này. . ."

"Hãy nghe ta nói, ta có thể chết, nhưng Minh Giáo tuyệt không thể chết.

Người chấp chương Giáo Vụ nhiều năm, so với ta rõ ràng hơn thế nào tăng cường Minh Giáo. Cho nên, một khi thất bại, ta có thể chết, nhưng người nhất định phải sống sót, bảo toàn bản thân, trong bóng tối phổ biến rộng rãi Giáo Vụ, chậm rãi tăng cường, khiến cho ta Minh Giáo không đến mức diệt vong. . .

Ta đã vì người an bài thỏa đáng, trước đây người ở đây Hàng Châu thu thập tài bảo, ước chừng 1200 vạn quan, ta đã bí mật vận ra Hàng Châu, cũng che giấu với một cái an toàn chỗ. Ta rút lui sau đó, triều đình nhất định sẽ nhanh chóng tiếp chương. Đến lúc đó, người đào ra ba cửa sông, thủy yểm thành Hàng Châu. . . Sau đó, người liền cho ta mai danh ẩn tính, đổi danh tiếng qua, lại tìm cách phổ biến rộng rãi Giáo Vụ."

Phương Thất Phật trề miệng một cái, chợt dựng sức gật đầu.

Hần do dự một chút, nói: "Ca ca, nếu rút lui Hàng Châu, vì sao còn phải thủy yểm Hàng Châu "

"Hàng Châu, Lưỡng Chiết Lộ bên trong khu vực ở.

Thủy yểm Hàng Châu sau đó, nơi này tất nhiên sẽ biến thành vùng ngập lụt, triều đình sẽ phân ra một phần lực lượng tiến hành bảo vệ cùng tu sửa. Cứ như vậy, ta áp lực liên biết giám sát, sau đó có thể nhiều kiên trì một thời gian, đối với người mà nói, sẽ an toàn hơn."

"Chính là, trong thành còn có 20 vạn bách tính. . ."

Phương Thất Phật trong mắt, toát ra vẻ bất nhẫn.

Thủy yểm Hàng Châu, tuyệt đối là một nước cờ hay, có thể trì hoãn quan quân bước chân.

Có thể hỏi đề chính là ở chỗ, Nhược Thủy yểm thành Hàng Châu, trong thành kia 20 vạn bách tính ắt phải vạ lây người vô tội, đến lúc đó sẽ chết bao nhiêu người ai đều không cách nào xác định. 20 vạn bách tính, cũng không phải là chuyện nhỏ! Nhớ năm đó Bạch Khởi Trường Bình chôn giết tù binh cũng bắt quá mười vạn người. Nếu Phương Tịch quả thật làm chuyện này, Minh Giáo về sau phát triển, sẽ phải biến thành một cái vấn đề lớn rồi.

Thử nghĩ, lại có ai sẽ tin phụng mệnh một cái gây họa tới hai trăm ngàn người tông giáo đây

Phương Tịch tựa hồ nhìn ra Phương Thất Phật ý nghĩ trong lòng, khẽ mỉm cười nói: "Thất ca không cần phải lo lắng, thủy yểm Hàng Châu, tuyệt sẽ không

đỉnh lú đến chúng ta. Đến lúc đó, ta sẽ nghĩ cách đem đây tội danh đây tới triều đình trên đầu, cùng ta Minh Giáo không liên quan."

"A "

Phuong Thất Phật kinh ngạc nhìn đến Phuong Tịch, cũng không khỏi vì mình vị huynh trưởng này lòng dạ ác độc mà cảm thấy giật mình.

"Hành đại sự người, không câu nệ tiểu tiết.

Thất ca, ta biết tâm người mềm mại, nhưng có một số việc, lại mềm lòng không được. Huống chi, chuyện này cùng người cũng không quan hệ, đây là ta mệnh lệnh!"

Phuong Tịch câu nói sau cùng, đề cao giọng.

Phuong Thất Phật cũng biết, ý hấn đã quyết, bất luận kẻ nào khuyên, đều vô ích nơi.

Vì vậy hấn đứng dậy, cúi người hành lễ nói: "Ca ca yên tâm, ta mặc dù có lòng không đành, nhưng tuyệt sẽ không chống lại ca ca mệnh lệnh."

"Được rồi, ta mệt mỏi!"

Phuong Tịch lộ ra vẻ mệt mỏi, nhắm mắt lại.

"Vây ca ca bảo trọng, ta cáo từ trước."

Phuong Thất Phật hành lễ, xoay người đi ra ngoài.

Khi hấn một cái chân đi ra khỏi phòng chớp mắt, sau lưng lại đột nhiên vang lên Phuong Tịch âm thanh, "Thất ca, lần này chúng ta sở dĩ thất bại, xét đến cùng, vẫn là kia đồ bỏ 'Cao nha nội' cản trở. Người này, có Cao Cầu làm chỗ dựa, ngày sau nhất định có thể một bước lên mây. Nếu Thất ca tương lai muốn phổ biến rộng rãi Giáo Vụ, người này phải có trừ, nếu không nhất định là họa hại."

Phuong Thất Phật thân thể dừng lại, đưa lưng về phía Phuong Tịch nói: "Ca ca yên tâm, Thất Phật minh bạch!"

Hất xì!

Thu Vũ băng hàn.

Từ ba cửa sông phuong hướng thổi tới gió, càng làm cho người ta cảm thấy nồng đậm hàn ý.

Cao Dư nằm ở một chỗ Cao Cương bên trên, trông về phía xa ba cửa sông. Chỉ thấy kia ba cửa sông khu vực, ánh lửa lấp lư, vệt sáng chọt dập tắt.

Từ hấn góc độ nhìn, toàn bộ ba cửa sông, ít nhất đóng trú có hơn ngàn người.

Hấn đột nhiên hất hơi một cái, từ trên sườn núi trượt xuống đi, rồi sau đó hóp lưng lại như mèo, nhanh chóng chạy vào trong một khu rừng rậm rạp.

Yến Thanh ở trong rừng đề phòng, thấy Cao Dư qua đây, vội vàng tiến lên đón nói: "Nha Nội, có thể có phát hiện gì "

"Quá xa, căn bản không thấy rõ."

Cao Dư lau mặt một cái bên trên nước mưa, nhẹ giọng nói: "Bất quá có một chút ngược lại là có thể khẳng định, bọn họ đúng là tại ba cửa sông chứa nước."

"Khí tiết lúc này, chứa nước làm sao "

Cao Dư nghe xong, cũng không khỏi cười khò.

Hấn cũng nghĩ không quá rõ ràng, quân phản loạn ý đồ.

Chứa nước, thủy yêm thành Hàng Châu sao nghe vào, tựa hồ cũng chỉ có một cái như vậy sử dụng. Nhưng vấn đề là, Hàng Châu hôm nay tại quân phản loạn trong tay, thủy yêm Hàng Châu, không phải yêm chính bọn hấn sao

"Đi, chúng ta đi về trước, sau đó sẽ cẩn thận thương nghị!"

Cao Dư không nghĩ ra câu trả lời, vì vậy cùng Yến Thanh chào hỏi một tiếng, liền vội vã đi ra rừng cây.

Bóng đêm, đang nồng.

Mây đen giăng đầy, trăng sao mất tăm

Từ ba cửa sông đến Hàng Châu cũng không tính quá xa, bất quá nhiều là đường núi, không quá dễ dàng cất bước.

Hai người lại không dám đốt đèn, chỉ có thể ở đen nhem trong đêm mưa, sâu một cước, cạn một cước cất bước. Cao Dư vừa đi, vừa suy tính Phương Tịch ý đồ. Bất tri bất giác, hai người tựu đi tới một chỗ thung lũng. Xuyên qua thung lũng, chính là bằng phẳng đại đạo. Bọn họ có thể trực tiếp trở lại Hàng Châu, rồi sau đó từ Minato lặn vào trong thành, tuyệt đối có thể làm được Thần không biết, quỷ không hay.

Đang lúc này, Yên Thanh đột nhiên dừng bước, kéo lại Cao Dư.

Đồng thời, hấn đề tay sau lưng từ bên hông rút ra nhất khẩu đoản kiếm, nhẹ giọng nói: "Nha Nội, có mai phục!"

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim châu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Hàn đòi trung (2)

Cao Dư bởi vì tâm lý có chuyện, cho nên cũng không có lưu ý tình huống bốn phía.

Nhưng Yên Thanh không giống, hấn sinh tính cẩn thận, dọc theo đường đi một mực đều bảo trì cảnh giác.

Mai phục

Cao Dư sửng sò, nghi hoặc nhìn về phía Yên Thanh.

Chỉ là, không chờ hấn kịp phản ứng, liền nghe được bên tai truyền tới một trận 'Tắc tắc' âm thanh. Từ thung lũng hai bên trên sườn núi, tảng đá sau đó, trong bụi cây rậm rạp, xuất hiện từng cái một bóng đen, hơn nữa nhanh chóng hướng về phía Cao Dư Yên Thanh hai người nhào tới.

Cao Dư theo bản năng lật tay, trong một bàn tay liền xuất hiện nhất khẩu hàn Cá chép lưỡi dao.

Đây là tình huống gì, nơi này thế nào sẽ có mai phục bất quá, xem những người này trang phục, tựa hồ cũng không phải là Minh Giáo quân phản loạn.

"Người chờ cái gì người "

Yên Thanh dựa lưng vào Cao Dư, hai tay đều cầm nhất khẩu đoản kiếm.

Những người đó lại không có lên tiếng, mà là thật nhanh đem hai người bao vây.

Bọn họ tay cầm binh khí, thậm chí, tại chỗ cao còn xuất hiện hai hàng cung tiễn thủ, ước chừng có khoảng hai mươi người.

Những người này vây quanh Cao Dư hai người sau đó, cũng không nói chuyện.

Kìa trong trầm mặc, ần chứa khí xơ xác tiêu điều, làm người ta không khỏi trở nên sợ hết hồn hết vía.

"Các người là người nào, tại sao đêm khuya lén lút lút, hành ở trên đường "

Một cái cường tráng nam tử khôi ngô, thao nhất khẩu mang theo nồng đậm Kansai khẩu âm tiếng phổ thông, đi tới trước.

Hắn đầu sánh vai ta phải cao hơn nhiều, bằng khoát yêu viên.

Toàn thân áo đen, trong tay một cây đại đao, sáng loáng, ở trong bóng tối cực kỳ dễ thấy.

Kansai khẩu âm

Cao Dư trong lòng khẽ động, nhìn về phía đối phương.

Hắn chậm rãi thu hồi hàn Cá chép lưỡi dao, rồi sau đó vỗ vỗ Yên Thanh cánh tay, trầm giọng nói: "Ta là trước điện đều Thái Úy Cao Cầu con trai Cao Dư, phụng mệnh gia phụ lén vào Hàng Châu hỏi dò tin tức. Các người là người nào, tại sao đêm khuya cản ngăn cản đường đi của ta."

Kansai khẩu âm, rất tiêu chuẩn Kansai khẩu âm.

Minh Giáo thủ hạ, phần lớn đều là Lương Chiết Lộ người, nói cũng nhiều là Lương Chiết Lộ phương ngôn.

Vào lúc này, xuất hiện như vậy một nhóm người, hơn nữa nói tới nhất khẩu Kansai khẩu âm, cũng liền khiến cho bọn họ lộ ra cực kỳ quý dị.

Cao Dư mơ hồ đoán được đối phương lai lịch, nhưng mà cũng không xác định.

Hắn sờ đi như vậy biểu lộ thân phận, thật ra thì cũng là muốn đánh cược một lần. . . Rốt cuộc, Hàng Châu phụ cận đột nhiên xuất hiện như vậy một nhóm người, hơn nữa rõ ràng không phải Minh Giáo quân phản loạn. Vậy chỉ có một khả năng, những người này là quan quân, là triều đình người.

"Người là Cao nha nội "

Cao Dư trả lời, làm đối phương cả kinh.

Hắn vội vàng khoát tay, tỏ ý thủ hạ của hắn thu hồi binh khí, rồi sau đó đi về phía trước hai bước, lạnh lùng nói: "Người làm sao có thể chứng minh "

Chứng minh

Cao Dư suy nghĩ một chút, nói: "Ta không cách nào chứng minh thân phận ta, bất quá ta thúc phụ Cao Kiệt, mà nay quyền tri Gia Hưng huyện, đang suất lĩnh đội ngũ vây khốn Sùng Đức."

Cao Kiệt thân phận, biết được người cũng không nhiều.

Đại đa số người chỉ biết là hắn tại Biện Lương có bối cảnh, nếu không cũng không khả năng từ một cái Vũ Quan, thoáng cái đã biến thành Văn Quan.

Kia nam tử khôi ngô dễ nhận thấy biết rõ một ít nội tình, nhất thời kinh hãi muôn phần.

Hắn vội vàng khom mình hành lễ, "Tiểu tướng Hàn đòi trung, là Tần Phụng đường thứ hai đem Dương Khả Thế tướng quân dưới trướng thuộc quyền, phụng mệnh Dương tướng quân mệnh lệnh, tới Hàng Châu tiếp ứng Nha Nội. Chúng ta tại bên ngoài thành Hàng Châu đã ba ngày, lại không vào thành chỉ pháp, không thể làm gì khác hơn là ẩn thân Sơn Trung. Đang không biết nên thế nào cùng Nha Nội liên lạc, không nghĩ . . . Nha Nội, lúc này nếu có đặc tội, kính xin thông cảm "

Quả nhiên là triều đình binh mã!

Chỉ có điều, Cao Dư không nghĩ tới, những người này dĩ nhiên là cho hắn tiến tới

Dương Khả Thế thì là người nào

Hắn chưa từng nghe nói qua cái tên này.

Bất quá, Cao Dư lại không nghĩ ngờ kia Hàn đòi trung lời nói.

"Triều đình đại quân, yêu cầu tới sao "

"Dương tướng quân bộ đội sở thuộc đang đang tới gần Hàng Châu, tin tưởng dùng không thể hai ngày là có thể đến."

Đó chính là vẫn không có đi. . . Cao Dư ánh mắt lóe lên, quét nhìn Hàn đòi trung cùng người khác, đột nhiên vàng sáng chột lóe, đối với Hàn đòi trung nói: "Hàn tướng quân, người tới vừa vặn, ta vừa phát hiện một chuyện. Chúng ta rời khỏi nơi này trước, lại nói rõ ràng tỉ mỉ."

"Được, chúng ta chỗ ẩn thân, khoảng cách nơi đây không xa.

Nha Nội, xin mời đi theo ta."

Hàn đòi trung vừa nói, khoát tay tỏ ý sau lưng mọi người rút lui.

Cao Dư đang muốn theo hắn đi, lại cảm giác Yên Thanh sau lưng hắn lôi kéo một hồi, liền quay đầu lại, hướng về phía Yên Thanh nhìn.

"Chú ý có bấy."

"Ta biết, nhưng là bây giờ, ta phải mạo hiểm một lần."

Yên Thanh thấy Cao Dư thái độ kiên quyết, cũng biết khuyên nữa nói, cũng không có chỗ ích gì.

Hắn cười khò lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Nha Nội, có lúc ta đang suy nghĩ, người nếu như lẫn lộn giang hồ, nhất định là cái kẻ liều mạng."

"Có đúng không có lẽ đi."

Cao Dư cười một tiếng, liền kéo Yến Thanh đuổi kịp Hàn Đồi trung.

Dọc theo đường đi, liền thấy Hàn Đồi trung bọn người yên lặng không nói. Tuy rằng bóng đêm đen nhem, nhưng là bọn họ lại hành động có thứ tự, không thấy chút nào hỗn loạn. Có người ở đằng trước mở đường, có người ở hai bên đề phòng, cũng có người kéo sau theo dõi, nhìn qua đều đầu vào đấy.

Đây, tuyệt không phải quân phản loạn!

Cho dù là Phurong Thất Phật thủ hạ những cái kia lực sĩ, sợ cũng không cách nào làm đến mức độ như thế.

"Hàn tướng quân, người lần này mang theo bao nhiêu người đi "

"Nha Nội đừng vội xưng hô như vậy, tiểu tướng sao làm tướng quân chi danh.

Tiểu tướng lần này mang theo 100 người, tất cả đều là Tây Quân tinh nhuệ nhất thần dạ du, tuyệt đối mới có thể bảo vệ được Nha Nội an toàn rút lui."

Thần dạ du, cũng là thám báo, thám mã ý tứ.

Đây là một đám chân chính Duệ Sĩ, chẳng những võ nghệ cao cường, hơn nữa cực kỳ lão luyện.

Cao Dư nắm đó theo sự phụ lưu lãng tử xứ thì, từng chứng kiến Tây Quân thần dạ du sức chiến đấu. Xem ra, Dương Khả Thế đối với hắn rất là coi trọng, nếu không cũng sẽ không phái ra nhiều như vậy 'Thần dạ du' đi. Bất quá, hắn đối với Hàn Đồi trung càng hiểu kỳ hơn. Hàn Đồi trung nhìn qua, ước chừng tại hai mươi bảy hai mươi tám bộ dáng, sông mắt to mày rậm, trong lúc giơ tay nhắc chân có một luồng anh khí.

Hắn tại chính giữa đám người kia, tựa hồ rất có uy vọng.

Có thể làm cho nhiều như vậy 'Thần dạ du' nghe theo chỉ huy, nếu như không có chút bản lĩnh, tuyệt đối không cách nào đến.

Đoàn người tại trên đường núi tiến lên, rất mau tới đến một cái hẻm lách trong sơn cốc.

Bên trong sơn cốc này, có một hang núi, cửa hang có dây leo che giấu, nếu không cẩn thận lục soát, rất khó phát hiện sơn động này tồn tại.

Sơn cốc miệng Cốc, có người đề phòng.

Hàn Đồi trung cùng bọn họ đối mặt sau đó, liền dẫn Cao Dư hai người vào sơn động.

Sơn động diện tích rất lớn, ít nhất có thể dung hạ ba năm trăm người.

Bên trong động, một cái hồ nước, tại sâu bên trong, tất đối hơn trăm con chiến mã.

Đống lửa hừng hực, phía trên dỡ lượng con heo rừng, đang đồ nướng. Hàn Đồi trung xin Cao Dư hai người ngồi vào chỗ, rồi sau đó lại sai người lấy canh nóng qua đây cho hai người khu hàn.

"Hàn tướng quân không nên khách khí, chúng ta nói tóm tắt."

Cao Dư uống một hớp canh nóng, cảm giác toàn thân ấm áp, rất thoải mái.

Hắn trầm giọng nói: "Ban nãy ta cùng Tiểu Át Ca là đi tìm hiểu quân tình. Hôm nay, quân phản loạn tại Lan Giang trên nước du ba cửa sông, đập chứa nước.

Chung quanh, thủ vệ cực kỳ chặt chẽ, nhìn qua không quá bình thường.

Ta cùng Tiểu Át Ca cũng không cảm binh chuyện, cho nên không nhìn ra quân phản loạn rốt cuộc là ý đồ gì. Tướng quân lần này đến, vừa vặn cùng ta giải thích."

"Đập chứa nước "

Hàn Đồi trung nghe sững sờ, lưỡng đạo mày rậm khấn túc.

"Nha Nội, kia Lan Giang thủy lại là cái tình huống gì ta vừa mới đến, đối với Hàng Châu cũng không biết, cho nên xin người trước tiên vì ta giải thích một ít."

Cao Dư gật đầu một cái, liền đem tình huống giải thích cặn kẽ một lần.

"Ta luôn cảm thấy, kia đập chứa nước, tựa hồ là muốn thủy yểm Hàng Châu.

Nhưng mà nay Hàng Châu tại quân phản loạn tay, ta thật sự là không nghĩ ra, bọn họ làm như vậy, đến tốt cùng là ý gì đây "

*Converter ๑๓๒๓ Hào๑๓ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đầu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Phương Tịch, muốn chạy!

Nước ngập Hàng Châu

Hàn Thế Trung sững sốt một chút, chột nhảnh đầu lông mày.

Hắn nhiệm vụ, là cứu ra Cao Dư. Nhưng bây giờ nghe Cao Dư vừa nói như thế, một loại quân nhân bản năng, để cho hắn cảm thấy bất an.

Hắn trầm tư chốc lát, hỏi "Nha Nội, trong thành Hàng Châu, có quân phản loạn bao nhiêu "

"Ước chừng ba vạn nhân mã.

Trong đó, phần lớn ô hợp chỉ chúng. Bất quá, Phương Tịch dưới quyền có tám ngàn lực sĩ, được xưng tình nguyện, chiến lực không tầm thường, ngoài ra phần lớn là từ các nơi qua đây lính mất chỉ huy, cũng hoặc là là bên trong thành du côn nhàn hán tạo thành, cũng không trải qua cái gì chiến trận."

"Kia gần đây binh mã bên trong thành, có thể điều động "

"Điều động a, ngược lại có một chút đi.

Hai ngày trước, Phương Tịch thủ hạ tám ngàn lực sĩ từ Ngô chân núi rút ra ra khỏi thành, nói là chuẩn bị đi vào gấp rút tiếp viện Sùng Đức. Nhưng sau đó, nhân vì một số nguyên nhân trì hoãn, cũng không có hành động. Mà nay, kia tám ngàn lực sĩ đều trú đóng ở Bắc quan ngoài cửa."

Cao Dư cả ngày ở trong thành dò xét, cộng thêm thường xuyên cùng cái khác sai dịch tán gẫu, vô tình hay cố ý hiểu được một ít tình huống.

Hàn Thế Trung hỏi rất cận kề, cũng rất vật vờ.

Một lát sau, hắn nhìn đến Cao Dư nói: "Nha Nội, nếu ta đoán không sai, Phương Tịch kia sợ là muốn từ bỏ Hàng Châu."

"A "

Cao Dư lấy làm kinh hãi, cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

"Triều đình đại quân chưa đến, khoảng cách Hàng Châu gần đây binh mã, cũng tại Sùng Đức, ngắn hạn trong lúc đó khó mà thoát thân.

Phương Tịch kia tự xưng Thánh Công, nếu như không đánh mà chạy, sẽ có hay không có chủ hán tại Minh giáo uy vọng cái này hắn không thể nào đầu."

"Đúng vậy, hắn chạy như vậy, hắn là không nể mặt "

Yến Thanh cũng không quá tin tưởng Hàn Thế Trung mà nói, lắc đầu liên tục.

Thấy hai người phản ứng như thế, Hàn Thế Trung không nhịn cười được.

"Nha Nội, còn có vị này lang quân, hành quân đánh giặc, coi trọng là bày mưu lập kế, cùng thể diện cũng không quan hệ.

Mà hôm nay Đình đã bắt đầu phản kích, người phản quân kia tuy rằng nhìn như cường đại, kì thực căn cơ nông cạn. Theo ta thấy, Phương Tịch nếu thật làm như vậy, mới xem như Kiêu Hùng, có thể tiến có thể lùi. Hàng Châu, vô hiểm khả thủ, cũng không phải là quyết chiến chỗ. Hắn nếu cố thủ Hàng Châu, chỉ đợi đại quân đến, đem bao vây, liền khó có thể thoát thân. . . Cho nên, đổi lại là ta cũng sẽ rút lui Hàng Châu.

Bằng vào Lương Chiết Lộ địa hình phức tạp, giăng đầy thủy đạo chu toàn, nói không chừng còn có một chút hi vọng sống.

Nhưng phải nói chống đỡ, tuyệt đối là tự tìm đường chết. . . Phương Tịch như vậy lựa chọn, có phần có tráng sĩ chặt tay khí khái, quả thực không dễ."

Hàn Thế Trung đối phương tịch, ngược lại khen không dứt miệng.

Hắn là thuần túy quân nhân, không có quá nhiều tâm tư phức tạp.

Cao Dư cùng Yến Thanh tất trở mắt nhìn nhau, một hồi lâu sau nói: "Cho dù bỏ chạy, làm sao đến mức nước ngập Hàng Châu "

"Này hắn là cản trở địch thủ đoạn." Hàn Thế Trung nói: "Hàng Châu, dù sao cũng là đông nam trọng trấn.

Phương Tịch nước ngập Hàng Châu, khiến cho trở thành vùng ngập lụt, triều đình sẽ không được không phân ra rất nhiều tinh lực, là tu sửa cùng bảo vệ Hàng Châu. Cứ như vậy, Phương Tịch áp lực sẽ giảm bớt rất nhiều, ung dung chu toàn. . . Ừ, ta nghĩ, hắn chính là cái chủ ý này."

"Có thể đã như thế, Hàng Châu bách tính. . ."

Hàn Thế Trung nói: "Từ xưa tới nay, mỗi chiến loạn, bách tính Lưu Ly, khó mà tránh khỏi.

Phương Tịch kia là một cái Kiều Hùng, hết sẽ không để ý những thứ này. Nói không chừng, hắn còn có thể đem đây tội danh quăng triều đình trên đầu."

"Không thể!"

Cao Dư hô ngưng lại, lớn tiếng nói: "Tuyệt không thể để cho Phương Tịch được như ý."

Hàng Châu, hôm nay còn có hơn hai trăm ngàn người, nếu như nước ngập Hàng Châu, Trời mới biết sẽ có bao nhiêu người vui thân với tai họa. Cao Dư cũng không phải là Hàng Châu người, có thể thành phố này, lại thừa tái cuộc đời hắn trong tốt đẹp nhất ba năm, làm hắn đối với Hàng Châu tình cảm thâm hậu.

Nơi này, có dấu ấn hắn và sự phụ cùng nhau sinh hoạt.

Tuy rằng hắn và sự phụ lưu lãng tứ xứ, đi qua rất nhiều nơi, nhưng nhất định phải thừa nhận, Hàng Châu mới là đoạn thời gian kia trong, tốt đẹp nhất ký ức. Như nhớ cùng sự phụ cùng nhau tại trong thành Hàng Châu bày sạp kiếm sống; cùng sự phụ cùng nhau đi lên mặt trời lặn ánh chiều tà, trở lại Ngọc Hoàng Quan; cùng sự phụ ồn ào, cùng sự phụ cười đùa, cùng sự phụ trò chơi. . . Hắn làm sao có thể ngồi nhìn Hàng Châu bị hủy

Hàn Thế Trung chân mày khẽ nhíu một chút.

Hắn đương nhiên biết rõ nước ngập Hàng Châu hậu quả, nhưng trong nội tâm lại không muốn gây thêm rắc rối.

Hắn nhiệm vụ là cứu ra Cao Dư, rồi sau đó hộ tống Cao Dư rời khỏi Hàng Châu.

Nếu đồng ý Cao Dư chủ ý, thì đồng nghĩa với thân hãm trong nguy hiểm. Đến lúc đó, Cao Dư sẽ có nguy hiểm không nói, hắn và thủ hạ của hắn kia 100 tên thân dạ du, cũng sắp đối mặt nguy hiểm. Mà, vừa vặn là Hàn Thế Trung không quá nguyện ý nhúng tay nguyên nhân chủ yếu.

"Nha Nội, đây quá nguy hiểm. . . Không bằng chúng ta đi tới Sùng Đức, nghĩ cách mời tới viện binh, cũng có thể ngăn cản quân phản loạn."

"Sợ là không còn kịp rồi."

Yến Thanh một bên nói: "Theo ta hôm qua quan sát, ba cửa sông nơi tích góp lượng nước đã phi thường kinh người, phỏng chừng Phương Tịch vỡ đê nương, cũng là hai ngày này. Tuy nói Sùng Đức cách nơi này không xa, có thể thử nhất một lần, cần bản không kịp ngăn cản."

"Vậy làm sao bây giờ "

Hàn Thế Trung có chút không quá cao hứng, trọn mắt nhìn Yến Thanh nói: "Trong tay của ta bắt quá đây 100 người, mà ba cửa sông bên kia, lại ít nhất trú đóng hơn ngàn người. Lấy một địch mười, vị thường bất khả. Chỉ khi nào động thủ, định sẽ kinh động Hàng Châu quân phản loạn, nên làm thế nào cho phải "

"Đại trượng phu sống ở trên đời, cần gì phải tiếc đầu người.

Cái này quan hệ đến Hàng Châu hơn 200 ngàn bách tính sống chết, chính là liều mạng vừa chết, cũng muốn ngăn cản."

"Nhưng nếu là liều mạng sau khi chết, vẫn không thể ngăn cản làm sao bây giờ "

Hàn Thế Trung cùng Yến Thanh, là hai loại người.

Yến Thanh xuất thân từ khắp nơi, mà Hàn Thế Trung tất xuất thân binh nghiệp.

Hai người ý nghĩ, cần bản là không có ở đây trên một sợi dây, theo Yến Thanh, chính là vừa chết, thì thế nào chính là theo Hàn Thế Trung, người chết lại chưa có thể ngăn cản, há chẳng phải là chết vô ích quay đầu lại, vẫn là không giải cứu được Hàng Châu bách tính.

Hai người đây một tranh chấp, nhất thời đem Cao Dư tranh cãi nhức đầu.

"Tất cả câm miệng, câm miệng!"

Hắn đứng lên, gầm lên một tiếng.

"Cái vãi như vậy, có thể có ý nghĩa "

Hàn Thế Trung cùng Yên Thanh, đều ngậm miệng lại.

Chính là từ bọn họ lẫn nhau mất đối mắt ánh mắt trong, năng lực nhìn ra được, bọn họ cũng không phục.

"Tiểu Át Ca nói không sai!" Cao Dư hít sâu một hơi, nói: "Ta tuyệt đối sẽ không bằng quan tọa thị Hàng Châu, bị hủy bởi tay của Phương Tịch."

"Nha Nội. . ."

"Hàn tướng quân, người hãy nghe ta nói hết.

Ta cũng không tán thành Tiểu Át Ca mà nói, lỗ mãng làm việc, chính là không không chịu chết, với đại cuộc vô ích. Lúc này ta cùng Tiểu Át Ca quan sát ba cửa sông tình huống, Tiểu Át Ca nói không sai, Phương Tịch vỡ đê, sợ sẽ là ở nơi này một hai ngày quang cảnh.

Cho nên, chúng ta nhất định phải phải nghĩ biện pháp ngăn cản bọn họ, nếu không Hàng Châu 20 vạn bách tính, ắt sẽ gặp phải đồ độc.

Như vậy đi, Tiểu Át Ca người bây giờ liền xuất pháp, đi tới Sùng Đức, tìm ta thúc phụ, khẩn cầu hắn phân ra một ít binh mã qua đây. . . Bất kể có kịp hay không, vẫn tốt hơn ngồi yên không lý đến. Hàn tướng quân phái người theo dõi ba cửa sông, ta bây giờ trở về Thành, một mặt có thể làm chút chuẩn bị, mặt khác, cũng có thể thăm thính một ít tin tức, xem Phương Tịch kia đến tới cùng khi nào vỡ đê."

Hàn Thế Trung nói: "Ngộ nhờ quân phản loạn vỡ đê, ta nên làm thế nào cho phải "

"Cái này, xem tình thế mà làm đi."

Cao Dư cũng nghĩ không ra quá ý kiến hay, chỉ đành phải cười khổ nói.

"Tóm lại, tất cả mọi người vất vả một chút, rút cuộc quan hệ hai trăm ngàn người tánh mạng, coi như là mạo hiểm, cũng đáng. . ."

Ngày mai chạng vạng tối, ta sẽ tới bên này cùng các người tụ họp.

Nếu ta chưa từng xuất hiện, Hàn tướng quân có thể tự mình quyết định, không cần để ý sinh tử của ta."

"Nha Nội, người đây là tội gì "

"Hàn tướng quân, người không biết. . . Thành phố này cùng ta mà nói, ý nghĩa phi phạm, ta tuyệt không thể ngồi nhìn nó bị người hủy diệt."

Cao Dư thái độ kiên quyết, Hàn Thế Trung có ý mạnh mẽ giữ hắn lại, lại lo lắng hắn đem hắn bút tích rồi, sẽ hoàn toàn ngược lại. . . Trong nội tâm, đối với Cao Dư cũng cực kỳ kính nể. Lại không nói trước hắn một mình lên vào Hàng Châu hỏi dò tin tức, chỉ nói hắn phần này tâm, liền hơn rất nhiều người. Hàn Thế Trung cảm thấy, hắn mạo hiểm tới giải cứu Cao Dư, tựa hồ cũng không phải là một chuyện xấu. . .

+

Trời, sáng.

Mưa rơi đã giảm yếu rất nhiều, nhưng vẫn cũ tí tách tí tách không ngừng.

Cao Dư từ Minato lặn vào trong thành, trở lại đô đình trong nhà đổi một bộ quần áo, liền vội vã chạy tới trong huyện nha báo danh.

"Tứ ca, hôm nay sao đi nhầm buổi tối "

Vừa vào huyện nha, Bạch Đại Nhân liền ngăn cản Cao Dư.

"Làm sao vậy "

"Lúc này Phủ Nha truyền tới mệnh lệnh, bắt đầu từ hôm nay, trong thành đem thực hành giới nghiêm, mười cửa đóng, cho phép vào không cho phép ra. . . Hơn nữa, binh mã bên trong thành sẽ đón lấy phòng ngự, phụ trách tuần tra. Quan trên có lệnh, để cho chúng ta phối hợp bọn họ hành động."

Lại là giới nghiêm

Đây đang yên đang lành, tại sao đột nhiên giới nghiêm

Cao Dư tâm lý giật mình một cái, lập tức nghĩ tới điều gì.

Phương Tịch muốn chạy. . . Không sai, người này nhất định là muốn rút lui Hàng Châu, cho nên mới có thể phát ra ra lệnh như vậy.

Bất quá, Cao Dư bây giờ, đã mất tâm lại đi bán khoán Phương Tịch sự tình, trong đầu hẳn tất cả đều là như thế nào giải quyết Hàng Châu sắp đổi mặt tai họa. Phương Tịch nếu muốn chạy, thế thì ba cửa sông vỡ đê, sợ là vội vàng ở trước mắt, đã cấp bách rồi.

Làm như thế nào ngăn cản Phương Tịch đây

Hắn lòng có chút không yên, một vừa nghe Bạch Đại Nhân lái nhái, vừa cùng hắn cùng đi ra khỏi huyện nha.

Lạnh như băng nước mưa, đánh vào trên mặt hắn, Cao Dư đột nhiên vàng sáng chói lóe, dừng bước lại, trực câu câu nhìn đến Bạch Đại Nhân.

*Converter ๕๗๕Háo๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Ngũ long Tự (1)

"Tứ ca tại sao như vậy nhìn ta "

Bị Cao Dư ánh mắt nhìn chăm chăm, Bạch Đại Nhân tâm lý có chút sợ hãi.

"Đầu tiên nói trước, ta cũng không có gì tích góp, người hầu đến bây giờ, con thù lĩnh qua một lần tiền lương, hơn nữa đều đã đặt mua sản nghiệp."

Cao Dư lấy lại tinh thần, nghe được Bạch Đại Nhân mà nói, không nhìn cười được.

"Lão Bạch, nói tới lớn mà nói, ta khi nào nói qua muốn tìm người vay tiền "

"Vậy người xem đến ta. . ."

"Đi đi đi, chúng ta chuyển sang nơi khác nói chuyện."

Cao Dư không nói hai lời, kéo Bạch Đại Nhân liền đi.

Bạch Đại Nhân cũng không có cự tuyệt, con luôn miệng nói: "Người chó có đất ta, ta đi với người chính là. . . Chậm một chút, chậm một chút a."

Cứ như vậy, hai người rời khỏi huyện nha sau đó, đi vào Kỳ gia đầu cầu một nhà dê tiệm com.

Mà nay Hàng Châu làm ăn không khá lắm, thứ nhất lương thực giá trị tăng lên, rất nhiều tiệm com giá tiền đều đề thăng không ít; thứ hai thế đạo có chút hỗn loạn, sợ ý một chút tiếp theo trên chọc đi tai họa. Cho nên, tất cả mọi người rất cẩn thận, không quá nguyện ý ra ngoài.

Cái này cũng khiến cho Hàng Châu tiệm com biến hóa rất vắng vẻ.

Sáng sớm, dê tiệm com mới mở cửa, bên trong căn vốn không có khách nhân gì.

Tiệm com đầu bếp cùng tiểu nhị đều tránh trong phòng nói chuyện phiếm nói chuyện, chính là Cao Dư cùng Bạch Đại Nhân đi tới, cũng không có ai tiến đến tiếp đãi.

Cũng may, Cao Dư cùng Bạch Đại Nhân cũng không để ý, tìm một im lặng góc ngồi xuống.

Yêu cầu một ít sớm ăn, Cao Dư liền nói: "Lão Bạch, có nhìn ra được gì hay không "

"Ừ"

"Thánh Công muốn chạy!"

"Cái gì "

"Mấy ngày trước đây, Thánh Công đem hắn trong tay tình nhục điều chỉnh đến rồi bên ngoài thành, mà nay lại để cho binh mã bên trong thành tiếp quản,

còn thực hành giới nghiêm. . . Đang yên đang lành, làm những chuyện này, tuyệt đối có vấn đề. Ta nghe người ta nói, triều đình đại quân sắp đến Hàng Châu rồi!"

"Nhanh như vậy "

Bạch Đại Nhân cả kinh, sắc mặt có chút khó coi.

"Lão Bạch, ngươi phải hiểu được, chúng ta trong nha môn người hầu, liền so như với Phụng Tịch đồng đẳng.

Nếu như triều đình đại quân đến, thu phục thành Hàng Châu. . . Đến lúc đó ta ngươi hai người, chỉ sợ là đều kéo không thể quan hệ này."

Bạch Đại Nhân sắc mặt, nhất thời trắng bệch.

Hắn đối với kết quả này, sớm có chuẩn bị. Chính là đang nghe Cao Dư mà nói sau đó, vẫn khó tránh khỏi cảm thấy sợ hãi. . . Trong nha môn người hầu, chẳng qua chỉ là cầu một con đường sống mà thôi. Nếu bởi vì loại chuyện này, mà gánh lấy rồi phản tặc chi danh. . .

Trong lòng của hắn thấp thỏm lo âu, ăn một miếng cháo trắng, ngẩng đầu nhìn về phía Cao Dư.

Hắn phát hiện, Cao Dư lộ ra rất dễ dàng.

Trong đầu vàng sáng chột lóe, Bạch Đại Nhân tựa hồ đã minh bạch cái gì, vội vàng thả xuống cháo trắng nói: "Tứ ca, cầu ngươi cứu ta phép tắc."

"Ta cứu ngươi ta mà nay, còn bản thân khó bảo toàn đây."

"Không, ngươi nhất định có chủ ý, có đúng hay không "

Bạch Đại Nhân trong ánh mắt toát ra khẩn cầu sắc, nhìn đến Cao Dư nói: "Tứ ca tuy rằng cũng trong nha môn người hầu, nhưng ta năng lực nhìn ra được, Tứ ca tuyệt không phải ta đây chờ vì tìm ăn miếng cơm người. Trong ngày thường Tứ ca rất ít cùng trong nha môn người tiếp xúc, mỗi ngày đều tại đầu đường tuần tra. Những cái này đồ đàn độn, nói Tứ ca là người ngu, có thể ta biết, Tứ ca nhất định sẽ có dụng ý.

Tứ ca, trong nhà của ta trên có mẹ già, dưới có ba cái hài nhi.

Nếu ta thật xảy ra chuyện, trong nhà có thể thì xong rồi. . . Cầu Tứ ca vì ta chỉ con đường sáng, Bạch mỗ nguyện máu chảy đầu rơi, báo đáp Tứ ca."

Cao Dư nhìn đến Bạch Đại Nhân, không nói một lời.

Bạch Đại Nhân cũng không nói thêm cái gì , chờ đợi đến Cao Dư trả lời.

"Lão Bạch, ngươi không phải tin đồ đi."

"Dĩ nhiên không phải, ngươi khi nào thấy ta bái Minh Tôn "

"Vậy thì tốt, ta bây giờ có một việc, muốn nhờ ngươi hỗ trợ."

"Tứ ca phân phó."

"Ngươi nói, ngươi nguyên là trong nha môn sông vụ."

"Không sai!"

"Vậy bây giờ, có thể thì một nơi, bị người đập chứa nước.

Lượng nước kinh người, một khi vỡ đê, tất cả tòa Thành đều sẽ bị hủy diệt. Ta muốn nghĩ cách giải quyết chuyện này, ngươi còn có chủ ý "

Đập chứa nước, vỡ đê yểm Thành

Bạch Đại Nhân cũng không phải là cái loại này không có kiến thức người, hắn rốt cuộc trong nha môn đã làm sự tình, đây đầu óc chuyển cũng là thật nhanh.

Trong mắt lóe lên một vệt sợ hãi, hắn nhìn đến Cao Dư, một hồi lâu sau nói: "Tứ ca nói là, Lan Giang ba cửa sông sao "

Cao Dư không trả lời, chỉ thấy Bạch Đại Nhân.

Một lát sau, hắn làm bộ làm tịch đem bàn tay vào khoá Kabuto, từ bên trong lấy ra một khối hình tròn màu đen lệnh bài bằng gỗ, đẩy tới Bạch Đại Nhân trước mặt.

"Đem cái này thu cất, quan quân vào thành sau đó, nếu như tìm ra ngươi, ngươi liền đem nó lấy ra, có thể tự bảo vệ cho ngươi bình an."

Bạch Đại Nhân sững sờ, đem gỗ thô lệnh bài cầm lên.

Chỉ thấy kia tấm bảng gỗ chính diện, là một cái ngũ long quanh quần đồ án. Mà mặt trái, tất có khắc hai hàng chữ: Trước điện tam ti, ngũ long Tuần sát. Tấm chữ là dùng thời cổ triện thể viết, rồi sau đó tiến hành mạ vàng, cho nên lộ ra cực kỳ hoa mỹ.

"Đây là. . ."

Bạch Đại Nhân tuy nói có chút hiểu biết, nhưng dù sao cũng là huyện nha tiểu lại, thế nào gặp qua loại vật phẩm này.

Khối lệnh bài này, là Cao Dư giao cho Cao Kiệt, rồi sau đó bởi vì Cao Kiệt thông qua Yên Thanh, chuyển cho Cao Dư. Cái gọi là ngũ long Tuần sát, cũng là Đại Tổng hướng sau khi dựng nước, thiết lập mà thành một cái đặc biệt cơ cấu, thuộc về cấm quân, biết rõ cũng không có nhiều người.

Ngũ long Tự, ở ngoài mặt là huấn luyện đặc biệt Đô Vật tay, cung cấp quan gia giải trí một cái ngành.

Nhưng trên thực tế, đây cũng là Đại Tổng Đặc Vụ cơ quan, bị đưa vào cấm quân hệ thống, trực tiếp nghe lệnh của quan gia.

Cao Cầu thân là trước điện đầu Thái Úy, chấp chương Tokyo 800 ngàn cấm quân, ngũ long Tự cũng thuộc về hần phạm vi quản hạt. Cho dù chỉ là trên danh nghĩa quân hạt, hần làm ra một khối lệnh bài, cũng là dễ như trở bàn tay. Cao Dư đem lệnh bài giao cho Bạch Đại Nhân, giống như là đem Bạch Đại Nhân đưa vào ngũ long Tự. Đến lúc đó cho dù hần bị quan địa phương lưng bắt, dựa vào này lệnh bài cũng có thể thoải mái thoát thân.

"Tứ ca, người. . ."

"Lão Bạch, bây giờ người biết ta là ai "

Bạch Đại Nhân tuy rằng chưa thấy qua lệnh bài này, chính là phía trên kia trước điện tam ti bốn chữ, đại biểu ý nghĩa, hần cũng hiểu được.

Cao Dư thân phận, miêu tả sinh động.

Bạch Đại Nhân trong lúc bất chợt một trận thoải mái, nguyên lai. . .

"Tứ ca, có gì phân phó, chỉ đề ý nói đi."

"Ta muốn nỗ lực ba cửa sông, lại cũng sẽ không uy hiếp được thành Hàng Châu, người có thể có biện pháp "

"Biện pháp sao. . ."

Bạch Đại Nhân nhú mày lại, lọt vào trầm tư.

Hần suy nghĩ một chút, nói: "Ta từng đi qua ba cửa sông, đối với bên kia địa thế, có chút hiểu ít nhiều.

Ba cửa sông địa thế cao, Phụng Tịch nếu là ở bên kia đập chứa nước, hẳn đúng là chọn Nam đỉnh đường sông. . . Không trách những ngày qua liên mưa thủy, chính là bên trong thành nước sông mực nước ngược lại hạ xuống. Căn cứ vào nhìn ta xét, nếu Phụng Tịch vỡ đê, tất Hàng Châu tất thành vùng ngập lụt. Cho nên, đường như tránh cho nạn lụt, có thể tại ba cửa sông phía nam nỗ lực đê đập, khiến nước sông phân luồng. . .

Tứ ca, bởi vì ba cửa sông đi về phía nam ba dặm, là Phụng Hoàng suối, nơi này địa thế hơi thấp, nếu là có thể nỗ lực Phụng Hoàng suối, nước sông liền có thể như vậy vào Ngọc Hoàng núi."

"Phụng Hoàng suối "

Cao Dư nhắm mắt lại, trầm tư hồi lâu sau đó hỏi "Kia người cũng đã biết, Phụng Hoàng suối vị trí cụ thể "

"Cái này khi ta song biết rõ. . . Ta cả đời này làm sông vụ, không việc gì thời điểm, liền thích dọc theo sông cất bước, quan sát thủy đạo. Ta biết Phụng Hoàng suối có một nơi, dễ dàng nhất nỗ lực. Có thể vậy cần hỏa khí, đúng là 1 cộc phiên toái."

Hỏa khí

Cao Dư nghe, không nhịn cười được. . .

*Converter sđdHào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 233: Dạ hành (2)

Cao Dur Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng, vẫn nằm ở cao cấp trạng thái.

Nhắc tới cũng kỳ quái, đạt được Quang Âm Thiên cũng có tiêu một năm rồi, hần lấy được rất nhiều kỹ năng, trong đó không hiện ra một ít ly kỳ cổ quái kỹ năng, đều thăng cấp đến rồi Tổng Sư cấp kỹ năng. Chỉ có Hóa Dược Chuyên Tinh, từ đầu đến cuối không có biến hóa, một mực nằm ở cao cấp.

Cái này làm cho hần cảm thấy phiền não, nhưng lại không biết phải từ chỗ nào hạ thủ.

Rốt cuộc, kia Quang Âm Thiên giao phó cho hần kỹ năng, hoàn toàn là Tinh ngẫu nhiên chất lượng, hần căn bản không chế không được.

Bất quá dù vậy, cao cấp Hóa Dược Chuyên Tinh kỹ năng đối với hần mà nói, đã quá.

Bạch Đại Nhân giảng giải cận kề một lần Phượng Hoàng suối địa hình địa vật, Cao Dur tắt trong lòng tính toán chốc lát, đại khái bên trên thì có một cái khái niệm.

Lửa này khí, muốn chế tạo thành nhiều đại uy lực!

Về phần làm ra hòa khí vật liệu, ngược lại không cần phí tâm.

Cao Dur ban đầu đem Thang Phùng Sĩ thu thập tài liệu vơ vét không còn gì, hôm nay còn thừa lại một nửa, đủ để làm ra thành một cái Oanh Thiên lôi.

"Lão Bạch, hòa khí không cần thiết người phí tâm, ta nghĩ biện pháp.

Bất quá, tối nay sợ là muốn làm phiền người một lần, cùng ta cùng nhau đi tới ba cửa sông. Rốt cuộc Phượng Hoàng suối thể nào nổ tung, còn cần người tới khám định."

"Cái này. . ."

Bạch Đại Nhân có chút do dự.

Đây cũng không phải cái gì thú vị sự tình, nguy hiểm rất lớn.

Phải biết, kia ba cửa sông còn đóng trú có quân phản loạn, sợ ý một chút, thì có thể bị mất mạng, hần nhất định cần phải cẩn thận.

Từ ca lai lịch, tựa hồ không nhỏ!

Tuy rằng còn không rõ ràng lắm hần thân phận cụ thể, nhưng chỉ dựa vào kia trước điện tam ti chỉ danh, cũng đủ để chứng minh địa vị hần không thấp.

Có lẽ, đối với những quan văn kia mà nói, cảm quân thân phận không đáng để lo.

Nhưng mà đối với Bạch Đại Nhân bậc này tiểu lại lại nói, có như vậy một cái thân phận, đủ để khiến hần cảm thấy sợ hãi.

Hần biết rõ, giống như loại này lệnh bài, lai lịch không đơn giản. Cao Dur có thể tùy ý đem lệnh bài cho hần, đã nói rồi thân phận hần.

Là quân phản loạn làm việc, vô luận như thế nào đều là một cái không cách nào xóa đi vết nhơ.

Nhưng nếu như có như vậy một khối lệnh bài, thì đồng nghĩa với cọ rửa rồi tội danh, vô luận là đối với hần, hay là đối với nhà hần người, đều có nhiều chỗ tốt.

Trọng yếu nhất là, có thể mượn cơ hội này cùng Từ ca cài đặt quan hệ. . .

Đây là một quan bản vị thời đại!

Cái gọi là 10 năm gian khổ học tập khổ, hàng bán để vương gia.

Chỉ cần là cá nhân, liền hy vọng có thể đạt được một cái quan chức.

Bạch Đại Nhân tuy rằng chưa làm qua nhập phẩm quan, nhưng rốt cuộc trong nhà môn thủ đoạn qua. Trong nội tâm, đối với làm quan khát vọng xa so với người bình thường càng thêm mãnh liệt.

Đi theo Cao Dur đi vào nổ Phượng Hoàng suối, rất nguy hiểm!

Có thể có câu nói thật tốt, phú quý hiếm trung cầu. . . Nếu như có thể nhân cơ hội trở về nhà môn, nói không chừng ngày sau còn có thể làm cái tiểu quan.

"Nếu Tứ ca nói như vậy, vậy ta theo Tứ ca đi một lần."

Bạch Đại Nhân đang nghĩ ngợi sau một hồi lâu, cuối cùng làm ra quyết định.

Cao Dư cũng cười, nhẹ giọng nói: "Ta trước tiên trở về chuẩn bị hỏa khí, ngươi cũng nghỉ ngơi tốt, đừng quá chuyên cần."

Sau khi trời tối, chúng ta tại Nam Minato bên trong tụ họp, ta mang ngươi ra khỏi thành. . . Chuyện này nếu làm thành công, ta bảo vệ ngươi một cái tiền đồ."

Bạch Đại Nhân muốn chính là Cao Dư những lời này, nhất thời mừng rỡ.

"Như vậy, chúng ta sau khi trời tối gặp lại."

Bình mã bên trong thành tiếp chương trị an, các sai dịch cũng chỉ Thanh rảnh rồi.

Nói đúng là phối hợp, nhưng những cái này 'Bình lính' cái nào sẽ nghe bọn hắn mà nói cùng đi vào chịu nhục, không bằng tìm địa phương nhân rồi.

Cao Dư trở lại đô đình trong nhà, liền đóng cửa làm ra hỏa khí.

Vật liệu đều là có sẵn, mà hắn hôm nay đối với hỏa khí chế tạo, càng là quen việc dễ làm, căn bản không cần phải hao phí quá nhiều tinh lực.

Bất quá, lần này là muốn nổ đê sông, cần phải cân nhắc rất nhiều yếu tố.

Cao Dư ở trong nhà rong rã một buổi chiều, cuối cùng hoàn thành một cái cỡ lớn Oanh Thiên lôi.

Hắn ăn chút gì, sau đó lại đổi một thân y phục dạ hành. Đợi sắc trời hoàn toàn đen xuống, lúc này mới mở cửa phòng chạy ra ngoài.

Đô đình nơi ở, phi thường heo lạnh.

Thành Hằng Châu mặc dù đã bắt đầu giới nghiêm, nhưng mà đô đình bên này cũng không nghiêm khắc.

Mưa, đã ngừng!

Trên đường người qua đường tuyệt tích.

Đã bốn năm ngày không thấy ra hiện ánh trăng, lộ ra một cái trăng lưỡi liềm, treo cao trong màn đêm, cực kỳ sáng tỏ.

Đây cũng không phải là một cái hảo sắc trời!

Cao Dư đã rửa đi trên mặt dịch dung vật, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm.

Trăng sáng sao thưa, cũng không phải cái gì hiện tượng tốt. . . Dưới tình huống này, không quá dễ dàng giấu giếm hành tích, cũng sẽ cho bọn hắn hành động tạo thành uy hiếp rất lớn. Nhưng mà, Cao Dư đã không có lựa chọn! Phương Tịch ở trong thành thực hành giới nghiêm, dễ nhận thấy đã bắt đầu rút lui Hằng Châu. Một chờ hắn rút lui Hằng Châu, chính là ba cửa sông vỡ đê thời điểm, thế cục đã là vội vàng ở trước mắt.

Cao Dư suy đoán, chậm nhất là ngày mai chạng vạng tối, Phương Tịch liền biết vỡ đê.

Cho nên, dường như hành động, tối nay là cơ hội cuối cùng, nếu không rất khó ngăn cản Phương Tịch.

Hắn dùng một cái khăn đen che lại mặt, rồi sau đó mới trong bóng đêm, một đường bí mật đi.

Toàn bộ bản đồ hình ảnh mở ra, khiến cho hắn có thể rõ ràng nắm giữ dọc theo đường tình trạng. Tại tránh thoát hai đội lính tuần sau đó, hắn liền đến Nam Minato.

Nam Minato tọa lạc tại một con sông bên trên, nước sông liên thông bên ngoài thành sông hộ thành.

Nơi này thủ vệ phi thường buông lỏng, căn bản không thấy được quân tốt hành tích. Nghĩ đến, Phương Tịch cũng không cho rằng, quan quân năng lực từ nơi này công vào trong thành.

"Tứ ca, ngươi đã đến rồi."

Bạch Đại Nhân đã sớm chờ ở Nam Minato bên trong, thấy Cao Dư qua đây, vội vàng tiến lên đón.

"Chúng ta trước tiên ra khỏi thành, có lời gì, đi ra ngoài hãy nói."

Nhà người, cũng đều thu xếp ổn thỏa "

"Ta đã để cho bọn họ đi tới Nhân Hiếu phường nhà thân thích trong, bên kia địa thế cao, cho dù thật nước ngập Hàng Châu, cũng sẽ không có nguy hiểm."

"Rất tốt, chúng ta đi."

Cao Dư mang theo Bạch Đại Nhân, liền bước vào trong sông, rồi sau đó một đường bơi về phía Minato.

Bạch Đại Nhân là sinh trưởng ở địa phương người Giang Nam họ, thuở nhỏ tại bờ sông lớn lên, sau đó có làm sông vụ, Thủy Tính thật tốt. Cao Dư thậm chí không cần thiết chiều cô Bạch Đại Nhân, liền phi thường thuận lợi từ Nam Minato dưới miệng cống lặn ra, một đường lại bơi hai ba dặm mà, mới tại một chỗ chỗ không có người lên bờ. Đã vào cuối mùa thu, bị nước sông thấm ướt y phục, sau khi lên bờ, tiểu gió thổi một cái, cách ngoại hàn lãnh. Cao Dư hai người vội vàng chui vào một cái rừng cây nhỏ, đem trên thân ướt chảy ròng ròng y phục cởi xuống, đổi lại khô quần áo.

"Tứ ca, người làm sao. . ."

Khi Bạch Đại Nhân nhìn rõ Cao Dư tướng mạo sau đó, không nén nổi sợ hết hồn.

Cao Dư nói: "Lão Bạch người đừng sợ, đây mới là ta tướng mạo. . . Lúc trước, ta với người xem gương mặt đó, là dịch dung qua."

"Không nghĩ tới, Tứ ca còn có thủ đoạn như vậy."

Bạch Đại Nhân vừa nói chuyện, thở ra một hơi dài.

Bất quá, hấn chợt lại hít mắt lại, "Tứ ca, ta hình như đã gặp người "

"Lúc trước, ta từng tại Phủ Nha trong làm việc. . . Bất quá khi đó, bọn họ đều gọi ta Cừu ca."

"Người là. . ."

Bạch Đại Nhân há to miệng, lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Được rồi, những chuyện này, ta quay đầu đang cùng người giải thích. . . Chúng ta đi trước cùng triều đình binh mã tụ họp, sau đó thương nghị hành động."

"Triều đình đại quân, đã đến rồi "

"Há, là phụng mệnh tới đón ta rồi khỏi đội ngũ, người số không nhiều, bất quá tất cả đều là Tây Quân Duệ Sĩ."

"Tứ ca thân phận, xem ra không đơn giản a. . . Triều đình vậy mà đặc biệt phái người tới đón người! Đã như vậy, Tứ ca tại sao không đi đây "

Bạch Đại Nhân xem Cao Dư ánh mắt, biến hóa càng ngày càng tôn kính.

Có thể được triều đình phái binh Mã đặc biệt giải cứu, Tứ ca thân phận nhất định không đơn giản!

Cao Dư tắt cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Ta nếu như đi như vậy rồi, trong thành Hàng Châu 20 vạn bách tính, coi như phải gặp tai ương!"

"Tứ ca, cao thượng!"

Bạch Đại Nhân không nhịn được giơ ngón tay cái lên.

Ngay vào lúc này, phía trước trên đường núi đột nhiên sáng lên một vầng sáng, chợt sáng chợt tắt. . .

*Converter ๑๗๓๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Bí mật đi (1)

Đã bắt tri bắt giác, bước vào tháng chín.

Tuyên Hoà hai năm cuối mùa thu, so năm trước muốn rét lạnh rất nhiều.

Có lẽ thật là khí trời nguyên nhân, cũng hoặc là là giác quan bên trên ảo giác, tóm lại Cao Dư cảm thấy, năm nay Thu trời rất lạnh.

Cùng Hàn Thế Trung cùng người khác tụ họp sau đó, Cao Dư liền đem trong thành tình huống nói rõ ràng tỉ mỉ.

"Nha Nội suy đoán không sai, nếu y theo Phương Tịch cử động như vậy, hẳn nhất định đã rút lui Hàng Châu.

Nói không chừng, hẳn mà nay đã không còn tại trong thành Hàng Châu. . . Thế thì, bọn họ vỡ đê sợ sẽ là tại nay mình hai ngày. Lờn như vậy, chúng ta nhất định phải mau sớm hành động, nếu không một khi vỡ đê, dựa vào người và ta lực lượng, căn bản là không cách nào vẫn hồi cục diện."

"Như vậy sao được động "

Cao Dư nhìn đến Hàn Thế Trung, trầm giọng hỏi.

Hàn Thế Trung suy nghĩ một chút, lại đem lấy địa đồ tra thoát nhìn.

Bản đồ, là Bạch Đại Nhân tạm thời tranh thành, rất đơn sơ, nhưng lại đem ba cửa sông khu vực địa hình, trên căn bản đánh dấu rõ ràng.

"Ban ngày, ba cửa sông binh mã đã rút lui hơn nửa.

Theo ta suy đoán, hôm nay ba cửa sông nơi đóng trú binh mã, ước chừng tại sáu trăm đến 800 người trong lúc đó.

Bọn họ chiếm cứ chỗ cao, dễ thủ khó công. Nếu muốn nổ hư đê đập, nhất định phải đem quân phản loạn từ trong doanh trại hấp dẫn ra đi."

"Hàn tướng quân còn có đối sách "

"Cái này hà. . ."

Hàn Thế Trung suy nghĩ một chút, nói: "Biện pháp ngược lại có một cái, chính là dẫn xà xuất động.

Ta tỷ số bốn bộ binh mã tập kích doanh địa, rồi sau đó nhanh chóng rút lui, đem quân phản loạn dẫn đi. . . Đã như thế, ba cửa sông quân phản loạn số người thiếu, tất thủ vệ tất nhiên sẽ buông lỏng rất nhiều. Đến lúc đó, Nha Nội có thể nhân cơ hội lên vào, nói không chừng có thể thành công."

Nói tới chỗ này, Hàn Thế Trung dừng lại một chút.

"Chỉ là, Nha Nội sợ là sẽ phải có nguy hiểm, cho nên. . ."

"Chuyện này không có quan hệ gì với người, ta quyết định như vậy."

Cao Dư rất rõ ràng Hàn Thế Trung băn khoăn, không đợi hẳn nói xong, đem hẳn mà nói đánh gãy.

"Luận hỏa khí, không có người có thể cùng ta so sánh; luận đối với đường sông đánh giá, cũng không có ai có thể so với lão Bạch.

Các người khả năng hấp dẫn đi càng nhiều địch nhân, ta thì sẽ càng an toàn. Ngược lại ngược lại là các người, nếu như đi không nổi, liền phải đối mặt gấp mấy lần cho người nhóm quân phản loạn, đó mới là thật nguy hiểm."

Hắn vừa nói, từ khoá trong túi lấy ra một bó Oanh Thiên lời, ước chừng có mười nhánh có vẻ.

"Đây là ta chế tạo đặc biệt Oanh Thiên lời, uy lực rất lớn.

Lúc trước ta tại Tu Thành, chính là dựa vào nó nổ chết Triều Cái. Mà lần này tại Hàng Châu, ta cũng là dựa vào này lợi khí, được là sư phụ báo thù. Hàn tướng quân, những thứ này Oanh Thiên lời giao cho người phòng thân, nói không chừng năng lực giúp người một tay. Đúng rồi, ta đây Oanh Thiên lời miếng gạch thiêu đốt rất nhanh, so triều đình đều làm viên làm ra Oanh Thiên lời, ít nhất phải nhanh hơn hai lần. Sau khi đốt, mười hơi thở bên trong ném ra, đồng thời muốn ném ra 20 bước trở lên khoảng cách, nếu không rất có thể sẽ ảnh hưởng đến các người. . ."

"Nha Nội còn có thủ đoạn như vậy "

Hàn Thế Trung nghe, không nén nổi muôn phần kinh hi.

Hắn con người quay tròn lớn vòn, tâm lý đã bắt đầu nghĩ ngợi lên, thế nào trình độ lớn nhất đi lợi dụng đây mười viên Oanh Thiên lời.

"Được rồi, mọi người nghỉ ngơi một chút, giờ sửa hành động."

Cao Dư đứng lên, đi tới một bên.

Bạch Đại Nhân tất cùng ở bên cạnh hắn, đợi Cao Dư ngồi xuống, hắn mới không nhịn được hỏi "Nha Nội Tứ ca, hắn là Nha Nội "

Cao Dư phì cười một cái, nhẹ giọng nói: "Lão Bạch, các thứ chuyện kết thúc, ta từ sẽ nói cho ngươi biết chân tướng.

Ngươi yên tâm, ta nói rồi sẽ cho ngươi một cái tiền đồ, tuyệt không nuốt lời. Dầu gì, ta cũng có thể đem ngươi đề cử cho ta thúc phụ."

Hắn dừng dừng một cái, nói: "Ta thúc phụ chính là Gia Hưng tri huyện, mà nay ngay tại Sùng Đức."

Bạch Đại Nhân nhất thời lộ ra vẻ bưng bình, chợt trong nội tâm không tên kích động.

Nếu như nói trước đó, trong lòng của hắn còn có chút thấp thỏm mà nói, như vậy hiện tại, hắn xem như hoàn toàn yên tâm! Cẩm quân lệnh bài, có thể để tỏ rõ Cao Dư là người trong quan phủ. Nhưng quan địa phương, cũng có Tam Lục Cửu Đẳng, Trời mới biết Cao Dư có hay không có bảo toàn hắn người một nhà năng lực nhưng là bây giờ, Bạch Đại Nhân đã không lo lắng nữa. Cao Dư là cái Nha Nội, đã nói lên hắn cụ có nhất định năng lực. Mà hắn thúc phụ là Gia Hưng tri huyện, cũng từ trình độ nào đó, biểu minh thân phận hắn. . .

Ít nhất, bảo toàn nhà hắn người không thành vấn đề, cho hắn một cái tiền đồ cũng không thành vấn đề.

Sau đó, hắn muốn làm là được như thế nào mới có thể để cho Cao Dư hài lòng, hơn nữa như thế nào lần hành động này trong sống sót.

Không sai, sống sót!

Chỉ có sống sót, hắn có thể hưởng thụ được Cao Dư mang đến cho hắn tiền đồ.

Thấy Cao Dư đã nhắm hai mắt lại, Bạch Đại Nhân cũng không nói nữa, lặng lẽ ngồi ở Cao Dư bên cạnh, trong đầu nhưng không ngừng thoáng hiện ba cửa sông địa hình.

Mà Cao Dư, tất nhắm mắt ngưng thần, y theo đến bên trong Thiên Cương pháp quyết hô hấp, điều chỉnh trạng thái.

Tính toán ra, hắn đã có hai ngày hai đêm không có nghỉ ngơi. . . Cho dù là Quang Âm Thiên cải tạo thân thể của hắn, như cũ có chút không chịu nổi. Cũng may, trong lúc này Thiên Cương pháp quyết có thể khiến hắn nhanh chóng khôi phục, bằng không hắn thật có chút trụ không được rồi.

Bên trong Thiên Cương pháp quyết, là đồ tốt.

Không trách sư phụ khi còn sống một mực so với hắn tu luyện.

Những chuyện khác, sư phụ đều cho phép hắn trộm gian dâm dùng mảnh lối, duy chỉ có ở bên trong Thiên Cương pháp quyết tu luyện bên trên, sư phụ lại rất nghiêm túc.

"Bên trong Thiên Cương pháp quyết, là tu thân dưỡng mệnh như một pháp bảo.

Đáng tiếc, nó là Bất Truyền Chi Bí, năm đó ta cũng chỉ được đến Quyển 1: Pháp quyết. Bất quá ngươi tiểu tử này, không ôm chí lớn, càng không có gì dã tâm. Dựa vào này cuốn một cái, đủ để khiến ngươi sống lâu trăm tuổi, nếu thật như vậy, sư phụ cũng yên lòng."

Lúc trước, Cao Dư không biết sư phụ thân phận.

Hiện tại hắn biết, sư phụ hắn đúng là Long Hồ Sơn đệ tử.

Chỉ tiếc, kia Quang Âm Thiên đã bị hắn đạt được. Nếu không, Cao Dư ngược lại thật muốn đi Long Hồ Sơn, thỉnh cầu phía sau nội dung.

Tất cả, hãy theo duyên đi. . .

+

Liên tiếp mấy ngày nước mưa, đem bầu trời đêm cọ rửa cực kỳ trong trẻo.

Trăng sáng, sao thưa.

Ánh trăng trong ngần rơi xuống mặt đất, là ba cửa sông nhấp nhô son loan, phủ thêm tầng một ánh trăng mờ lụa mỏng.

Gió núi chậm chậm, rất thoải mái.

Nhưng nếu như không có nặng như vậy hàn ý, Cao Dư cảm giác có thể sẽ tốt hơn một chút.

Bạch Đại Nhân ở trước mặt dẫn đường, vòng qua quân phản loạn trú đóng tuyến đầu, tại một chỗ bí ẩn nơi ẩn núp thân hình.

"Nha Nội, qua đằng trước trạm gác, liền có thể thẳng đến Phụng Hoàng suối.

Đây là đi thông Phụng Hoàng suối gần đây chặn đường, chỉ là xem bộ dáng như vậy, có chút không tốt thông qua a."

Phía trước, có một cái trạm gác, ước chừng có mười người trú đóng.

Cao Dư hơi nhíu mày, nhắm mắt lại tính toán, nên như thế nào thần không biết quỷ không hay giải quyết kia mười tên quân phản loạn. . .

Xác thực khó làm!

Nơi này cách quân phản loạn đại doanh quá gần, một chút gió thổi cỏ lay, tiếp theo sẽ đưa tới quân phản loạn chú ý.

"Chờ lát nữa, người trốn ở chỗ này đừng động.

Ta nghĩ biện pháp giải quyết những người này. . . Nhìn ta thủ thế sẽ hành động lại."

"Minh bạch!"

Bạch Đại Nhân đối với Cao Dư mà nói, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Hắn đây tiểu thể trạng, đừng nói đối phó 10 cái quân phản loạn, coi như là đối phó một cái trong thành Hằng Châu nhân hán, cũng sẽ cảm thấy cố hết sức.

Cao Dư thấy hắn đáp ứng, cũng sẽ không nói năng rườm rà.

Giống như con Linh Miêu một bản, bá tử trong bóng tối lui chạy ra ngoài, trong chớp mắt liền đi tới hơn mười bước, rồi sau đó giấu tại một cái núi đá phía sau.

Trạm gác quân phản loạn, như có phát giác, vì vậy hướng hắn nhìn bên này đi.

Bất quá không phát hiện gì hết, quân phản loạn đang trên ghẹo rồi mấy câu sau đó, lại trở về nơi xa xa.

Cao Dư không còn dám đường đột hành động. . . Đại não cấp tốc vận chuyển, đem tiếp theo hành động, mỗi một bước đều tính toán tính toán rõ ràng.

Cũng đang lúc này, từ đằng xa quân phản loạn trong đại doanh, truyền tới một trận tiếng la giết. . .

*Converter ๕๗๖๗๘๙ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Chuyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Hiểm hành (2)

Vốn là yên tĩnh ba cửa sông, trong lúc bất chợt trở nên náo nhiệt.

Quân phản loạn trong đại doanh sáng lên ánh lửa, chắc là Hàn Thế Trung dẫn người tại trong doanh trại phóng hỏa.

Tiếng la giết, liên tục.

Bất quá, cũng không có duy trì quá dài thời gian. . .

Ngay tại quân phản loạn trong đại doanh ánh lửa xuất hiện trong tích tắc, Cao Dư đột nhiên từ núi đá phía sau thoát ra, mở ra chạy nhanh kỹ năng, như gió liền xông về trạm gác.

Chạy nhanh kỹ năng, đã đến rồi Tông Sư cấp.

Chạy thời điểm, thậm chí sinh ra một đạo tàn ảnh, cho tới núp trong bóng tối Bạch Đại Nhân suýt chút nữa coi mình sinh ra ảo giác.

Núi đá khoảng cách trạm gác, ước chừng năm chừng mười bước.

Khi quân phản loạn cảm thấy được Cao Dur chớp mắt, khoảng cách song phương đã gần hơn đến hai trong mười bước.

Cao Dur đang chạy, bất thình lình huy động giờ lên hai cánh tay, sáu đạo hàn quang vạch ra kỳ quỹ vết tích, chính giữa mục tiêu.

Bốn tên quân phản loạn, bị một đạo toi mạng, một người quân phản loạn tắt ngấm xuống đất co quắp không ngừng. Còn có một tên quân phản loạn vận khí tốt một ít, bị phi đao bắn trúng ngực, hét thảm một tiếng. Cũng chính là đây hét thảm một tiếng, khiến còn lại bốn tên quân phản loạn cảnh giác.

Bọn họ rút ra Yêu Đao, liền đột kích hướng về phía Cao Dur.

Khoảng cách song phương càng ngày càng gần, cũng không thấy Cao Dur thế nào động tác, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo chợt lóe, hai tên quân phản loạn bị đánh chết tại chỗ.

Khoảng cách, đã bắt quá ba, năm bước.

Lại dùng phi đao, tựa hồ đã không còn kịp rồi.

Một người quân phản loạn giương đao liền bổ về phía Cao Dur, Cao Dur cũng không hoảng loạn, xoay cổ tay trong lòng bàn tay liền xuất hiện nhất khẩu dao găm, chính là chiếc kia hàn Cá chép lưỡi dao.

Keng một tiếng, hàn Cá chép lưỡi dao cùng Cương Đao giao kích.

Theo đạo lý nói Cương Đao nặng nề, theo lý chiêm thượng phong mới được. Ai có thể dự đoán, hàn Cá chép lưỡi dao vô cùng sắc bén, một đao liền đem cương đao kia chặt đứt, bị dọa sợ đến người phản quân kia liền vội vàng lùi về sau. Cùng lúc đó, một gã khác quân phản loạn cũng nhào tới. Cao Dur cũng không chợt hiện không tránh, như gió nghênh đón, không chờ người phản quân kia giờ lên Cương Đao, hắn đã phóng người lên, mạnh mẽ đụng vào người phản quân kia trên thân. Hàn Cá chép lưỡi dao trong nháy mắt, tại quân phản loạn nơi ngực ba tiến vào ba ra, đem người phản quân kia trực tiếp đụng bay lên.

Ầm ầm!

Quân phản loạn ngã xuống đất, đã khí tuyệt bỏ mình.

Cao Dur cũng tại quán tính dưới tác dụng, trên mặt đất lăn hai vòng, xoay mình mà khởi, quỳ một chân trên đất.

Lúc trước quân phản loạn, từ dưới đất lại nhật lên nhất khẩu Cương Đao, làm bộ đánh về phía Cao Dur, nhưng không nghĩ hàn quang chợt lóe, một khẩu phi đao liền đi vào hấn mặt.

Quân phản loạn thậm chí không có thấy rất rõ kia khẩu phi đao là như thế nào xuất thủ, đã đã biến thành một cỗ thi thể.

Cao Dur quỳ một chân trên đất, ngum lớn thở hào hển.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh!

Từ Cao Dur lao ra, đến kết thúc chiến đấu, tuyệt đối không có vượt quá mười hơi thở.

Bất quá, đây mười hơi thở dài ngắn, lại đủ để cho Cao Dur cảm thấy kiệt sức. 15 Nỗ Vực khai phá, làm hấn tại hành động trước, đem sở hữu khả năng phát sinh tình trạng đều tính toán ở bên trong. Có thể cho dù là như vậy, khi chiến đấu kết thúc sau đó, hắn cũng cảm thấy toàn thân như nhũn ra.

Hung hiểm, tuyệt đối là muôn phần hung hiểm!

Ban này chỉ cần hắn có một chút chút sai lầm, tiếp theo tạo thành thất bại.

Bạch Đại Nhân há to miệng, cảm giác đầu có chút hôn mê, tựa hồ không quá nguyện ý tin tưởng một màn trước mắt này.

Mười tên quân phản loạn, lại chết như vậy sao

Nha Nội thật không ngờ thế này rất giỏi, không trách dám một mình lên vào Hàng Châu, làm tốt chuyện lớn. . . Trong phút chốc, Bạch Đại Nhân cảm thấy, hấn đối với 'Nha Nội' cái quân thể này giác quan, tựa hồ chuyển biến tốt rất nhiều.

Nha Nội đang ngoắc ta

Bạch Đại Nhân vội vàng đứng lên, từ chỗ ẩn thân đi ra.

"Nha Nội. . ."

"Nhìn một chút có còn hay không người sống, chúng ta nhanh đi."

"Tốt !"

Bạch Đại Nhân không ngừng bận rộn đi tới, kiểm tra thi thể.

Tại xác nhận không có người sống sau đó, hắn đây mới đi tới Cao Dư bên cạnh.

Cao Dư lúc này, cũng chậm lại, cũng không có dài dòng nữa, để cho Bạch Đại Nhân ở trước mặt dẫn đường, chạy thẳng tới Phụng Hoàng suối. . .

+

Ba cửa sông quân phản loạn trong đại doanh.

Phụng Thất Phật một bên sai người tắt lửa, một bên mang người kiểm tra tình huống.

Xây ra bất ngờ tập kích, làm hắn cảm thấy nguy cơ đang hướng về phía hắn ép tới gần. . .

Là tình cờ, vẫn là cố ý tạo nên

Hắn kiểm tra một hồi trong doanh trại thi thể, tất cả đều là quân phản loạn thi thể. Nhìn ra được, người đánh lên thân thủ rất cao minh, tuyệt không phải ô hợp chỉ chúng. Từ đối phương vậy có tự tập kích cùng rút lui đến xem, hắn đúng là quan quân trong tình nhuệ, mà không phải là Hưong dũng.

Là quan quân đã tới chưa

Thánh Công bên kia cũng không có phương diện này tin tức, nghe nói khoảng cách Hàng Châu gần đây một nhánh binh mã, vẫn như cũ là Sùng Đức quân lính.

Hơn nữa, kia nhánh quan quân bị lực hành nhi cuốn lấy, cũng khó thoát thân tới Hàng Châu.

Nhưng nếu như không phải quan quân, lại sẽ là thần thánh phương nào

Phụng Thất Phật đã mệnh lệnh Lý Thiên hữu tử số một bộ quân phản loạn trước đuổi bắt, nhưng không biết tại sao, trong lòng của hắn lại càng ngày càng thấp thỏm.

Cái này còn không là bình thường quan quân có thể đến sự tình!

Thần không biết quý không hay lên vào đại doanh, rồi sau đó phóng hỏa. . .

Phụng Thất Phật ngược lại hít một hơi khí lạnh, điều này hiển nhiên là quan quân thần dạ du.

"Truyền lệnh xuống, chuẩn bị nổ tung đê đập."

"Tôn giả, Thánh Công không phải nói, Dân trong vỡ đê sao "

"Không còn kịp rồi. . . Xem ra quan quân phải liền phải đến Hàng Châu, lúc này những người đó, sợ là quan quân thần dạ du."

"Minh bạch."

Phụng Thất Phật xoay người chuẩn bị trở lại doanh trường, nhưng đi hai bước sau đó, lại đột nhiên giữa dừng lại.

Không đúng!

Nếu như quan quân thần dạ du, theo lý tại phát hiện nhà mình binh mã sau đó, nhanh chóng trở lại bẩm báo quân tình mới là, tại sao muốn tập kích doanh địa

Làm như thế, sẽ không sợ bại lộ sao

Thần dạ du cũng là thám báo quân, bọn họ đứng đầu nhiệm vụ chính, là kiểm tra quân tình, mà không phải là tập kích hoặc là tiêu diệt địch nhân. . .

Phụng Thất Phật nghĩ ngợi chốc lát, ánh mắt chợt vượt qua đại doanh, hướng về phía nơi xa xa nhìn.

Không được!

Hắn kích linh linh rung mình một cái, tựa hồ nhớ ra chuyện gì.

"Người đâu, theo ta đi."

Vừa nói chuyện, hắn đã nhấc chân hướng về phía bên ngoài đại doanh chạy đi.

Sau lưng hắn, hơn mười tên tùy tùng theo sát, tựa như một trận gió liền lao ra viên môn.

Men theo đường núi đi về phía trước, Phương Thất Phật mang người rất nhanh là đến trạm gác nơi.

Nghênh đoán đoán hắn, đúng là khắp nơi thì thể. . . Mười tên quân phản loạn lính gác lẳng lặng ngã trong vũng máu, không nhúc nhích.

"Cây đuốc!"

Phương Thất Phật hô to một tiếng, lập tức có tùy tùng giơ cây đuốc đi tới trước.

Hắn ngồi xổm người xuống, thân thủ từ một cổ thi thể bên trên rút ra một khẩu phi đao, ở trong tay vuốt vuốt rồi hai lần, trong mắt lóe lên một vệt ánh lạnh.

"Vi Cao!"

Hắn cắn răng nghiêng lợi, gần từng chữ một.

Phi đao này đối với Phương Thất Phật mà nói, thật sự là không thể quen thuộc hơn được.

Lúc trước, Cao Dư ám sát Thang Phùng Sĩ, dùng chính là loại phi đao này, Phương Thất Phật không thể quen thuộc hơn được.

Sau đó Cao Dư ám sát Cừ Nhật Tân, Phương Thất Phật cũng tại hiện trường phát hiện loại phi đao này. . . Mặc dù không quá chắc chắn có phải là ... hay không Cao Dư sử dụng, nhưng có một chút hắn tin tưởng, Cao Dư nhất định là tham dự trong đó. Hơn nữa, hắn đã biết được hắn kế hoạch.

Không giết Cao Dư, ăn ngủ không yên!

Nếu nói là Phương Thất Phật người hận nhất, không gì bằng Cao Dư.

Chính là chỗ này Cao Dư, làm hại hắn tổn thất một cái cánh tay; chính là cái này Cao Dư, làm hắn hao binh tổn tướng; chính là chỗ này Cao Dư, để cho hắn không nề mặt.

Buồn cười nhất là, hắn còn đối với Cao Dư thành thật với nhau. . .

Phương Tịch không có nói gì, nhưng Phương Thất Phật cũng hiểu được, Phương Tịch tâm lý, khẳng định đối với hắn có bất mãn.

Giá cao ta có thể nói là để cho hắn hôi đầu thổ kiếm, hôm nay phát hiện Cao Dư hành tàng, Phương Thất Phật lại làm sao có thể chịu để yên

"Đi theo ta!"

Phương Thất Phật cắn răng nghiêng lợi nói: "Hôm nay nhất định phải bắt được kia Vi Cao, đem hắn moi tim lột da, chém thành muôn mảnh!"

*Converter : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Trong màn đêm chém giết (một)

Suối Phụng Hoàng, nằm tại thượng du ba cửa sông.

Nó đường sông rất hẹp, hơn nữa thượng du cửa sông đối lập nhau cao hơn thủy bình tuyến, cũng khiến cho nó tuy rằng với tư cách Lan Giang thủy tại thượng du ba cửa sông một chỗ mạch, nhưng lưu lượng rất nhỏ. Nó nổi thẳng Ngọc Hoàng núi sâu chân núi, cho nên cho dù vỡ đê, cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Có thể vấn đề chính là ở chỗ, nên như thế nào nổ tung cửa sông.

"Lão Bạch, loại địa hình này, nên làm thế nào cho phải "

Nhìn đến mực nước dâng cao, cửa sông nước chảy xiết, Cao Dư không nên nổi có chút nhức đầu.

Bạch Đại Nhân tất không nhanh không chậm, đứng ở bờ sông cẩn thận tra thoát nhìn.

Cũng may tối nay ánh trăng sáng tỏ, chiếu theo phản chiếu mặt sông cực kỳ rõ ràng.

Hắn một nửa ngồi chồm hổm dưới đất, dùng nhánh cây tồ tồ vẽ vẽ. Trong đầu, không ngừng hiện ra ba cửa sông khu vực thủy văn tư liệu địa chất, thông qua nước sông lưu tốc, và liên quan địa chất tín tức, nghĩ phải tìm ra một khối thích hợp nhất Bạo Phá điểm tới.

Thấy Bạch Đại Nhân không nói lời nào, Cao Dư liền không nói lời gì nữa.

Phương diện này, hắn là Tay nghiệp dư, cùng nói lại nhai thêm phiền, chẳng đem sự tình xong giao tất cả cho Bạch Đại Nhân phụ trách.

Rốt cuộc, Bạch Đại Nhân làm nhiều năm sông vụ, từ trình độ nào đó lại nói, cũng xem như phải là chuyên gia về phương diện này.

Cao Dư cảm thấy, bản thân cũng không giúp được gì, vì vậy liền tìm một chỗ cao điểm ngồi xuống, một bên chờ đợi, một bên đề phòng.

Rốt cuộc, nơi này cách ba cửa sông rất gần, Trời mới biết những quân phản loạn kia, có thể hay không tìm tới bên này.

Bụng có chút đói bụng, hắn lấy ra một cái bánh từ, sau đó liền Bạch Thủy, vừa ăn vừa nhìn Bạch Đại Nhân tại cửa sông bận rộn.

Bất tri bất giác, đã gần đến giờ Dần.

Cao Dư chờ hơi không kiên nhẫn, đang chuẩn bị đi qua hỏi thăm Bạch Đại Nhân, lại phát hiện nơi xa xa có ánh lửa chớp động.

Ừ

Hắn trong lòng nhất thời cả kinh, vội vàng nhanh đi mấy bước, nhảy lên một khối núi đá, rồi sau đó lấy tay che nắng, hơ lửa quang xuất hiện phương hướng nhìn ra xa.

Không sai, là ánh lửa, có người qua đây!

Lúc này, chỗ này, xuất hiện dấu chân. . . Cao Dư thậm chí không cần suy nghĩ nhiều, là có thể suy đoán ra thân phận đối phương.

Ngoại trừ phản quân, sẽ không có những người khác.

Nói cách khác, bọn họ hành tung, rất có thể đã bại lộ.

Chân mày, không khỏi khẩn tức lên, Cao Dư mặt trầm như nước. Hắn suy nghĩ một chút, tung người từ trên núi đá nhảy xuống, một đường tiêu bào đi tới Bạch Đại Nhân bên cạnh.

"Lão Bạch, thế nào "

"Đã có chút manh mối, nhưng còn chưa phải là đặc biệt hoàn thiện."

Cao Dư ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, chợt làm bộ làm tịch từ khóa trong túi lấy ra một cái năm mươi cm kiến phương không lồ túi giấy dầu. Túi giấy dầu bên trong, tổng cộng là 40 viên Oanh Thiên lôi chất chồng chung một chỗ, 40 căn miếng gạc xoay thành một cái dây dẫn.

Dây dẫn, ước chừng có dài hơn một trượng, địa bàn thành một cái cuộn dây.

"Lão Bạch, nghe, chúng ta sắp không còn kịp rồi."

Bạch Đại Nhân bị Cao Dư lấy ra túi thuốc nổ sợ hết hồn, bởi vì cái này túi thuốc nổ hình thể quá lớn, mà Cao Dư trên thân. . . Trước hắn, lại là giấu ở nơi nào bất quá, không chờ hắn tới kịp hỏi thăm, Cao Dư mà nói sẽ để cho hắn cả kinh.

"Làm sao vậy "

"Phản quân sợ đã phát hiện chúng ta, đang chạy về đằng này."

"A "

Bạch Đại Nhân nghe, nhất thời sắc mặt trắng bệch, "Nha Nội, vậy làm sao bây giờ "

"Người hãy nghe cho kỹ, tiếp theo, ta sẽ nghĩ cách đem phản quân dẫn đi, bên này liền nhờ người để giải quyết."

Cái này hỏa khí, là ta chế tạo đặc biệt mà thành, uy lực rất lớn. Người muốn ra phương pháp sau đó, liền dùng nó đi nổ tung cửa sông. . . Nhớ kỹ, dây dẫn đốt sau đó, nhanh chóng rút lui. Căn này miếng gạc cũng là ta chế tạo đặc biệt mà thành, thiêu đốt tốc độ thật nhanh.

Người bây giờ nhiệm vụ, chính là nổ tung cửa sông, những chuyện khác không cần cân nhắc.

Lão Bạch, Hàng Châu 20 vạn bách tính tánh mạng, hôm nay liền ở trong tay người. . . Bọn họ sống hay chết, chỉ nhìn người."

"Ta. . ."

Bạch Đại Nhân cảm giác, đầu có chút hôn mê.

Hắn chẳng qua chỉ là một tiểu nhân vật, mà nay lại được trao cho rồi trọng yếu như vậy sự tình, để cho hắn trong lúc nhất thời cảm thấy khẩn trương. Lúc trước, có Cao Dư ở bên cạnh, hắn cảm giác không tồi chút. Rốt cuộc, mọi chuyện bởi vì Cao Dư chủ đạo, hắn áp lực vừa phải.

Nhưng là bây giờ. . .

"Được rồi, ta đi dẫn đi phản quân, bên này sự tình liền nhờ người.

Ta phỏng chừng phản quân rất nhanh sẽ biết vỡ òa, cho nên người cần phải mau sớm, càng nhanh càng tốt, nếu không thật có thể không còn kịp rồi."

Cao Dư đem túi thuốc nổ đặt ở Bạch Đại Nhân trong lòng, rồi sau đó lại lấy ra đá lửa chờ vật dẫn hỏa.

"Nha Nội, người chú ý."

Cao Dư nghe, hướng Bạch Đại Nhân cười một tiếng, rồi sau đó vỗ vỗ bả vai hắn, liền đứng dậy rồi đi.

Nhìn đến Cao Dư bóng lưng rồi đi, Bạch Đại Nhân trề miệng một cái, muốn gọi lại Cao Dư. Chính là, kia lời đến khoe miệng, cuối cùng vẫn nuốt trở vào. Cao Dư đi, đi dẫn đi phản quân, nhất định rất nguy hiểm. Bây giờ, hắn đem nổ tung cửa sông sự tình giao cho mình, cũng là đối với hắn Bạch Đại Nhân tín nhiệm. Cho nên, vô luận như thế nào, hắn đều không thể cô phụ Cao Dư.

Hít sâu một hơi, nổ lực để cho mình tỉnh táo lại.

Bạch Đại Nhân ôm lấy túi thuốc nổ, liền đi vào trong nước sông, hướng bờ bên kia đi tới.

Hắn trên nguyên tắc đã có phương án, nhưng còn muốn cuối cùng xác định xuống. Rốt cuộc chỉ có một cái như vậy túi thuốc nổ, nếu như thất bại, liền cũng không có cơ hội nữa. Đây không chỉ là Hàng Châu hai trăm ngàn người tánh mạng, còn quan hệ hắn tiền đồ, hắn thể diện. . . Bạch Đại Nhân thậm chí tin tưởng, nếu như hắn thất bại mà nói, hắn và hắn thể diện, đều đưa đối mặt nguy hiểm.

+

Cao Dư dọc theo đường núi chạy như bay, tại sơn đạo chỗ khúc quanh dừng lại.

Nơi này cách suối Phụng Hoàng cửa sông đã có một chút khoảng cách, hơn nữa cũng chỉ có chỗ này, thích hợp nhất tiến hành phục kích. . .

Hắn hướng về phía hai bên nhìn thoáng qua, liền xoay người trèo lên sườn núi.

Trên sườn núi, có một lùm bụi cây, ước chừng cao hơn nửa người. Hắn ẩn náu bụi cây phía sau, có thể thấy rõ trên sơn đạo động tĩnh, đồng thời cũng có thể ẩn nấp tốt chính mình tung tích. Hít sâu một hơi, hắn từ Quang Âm hạn giới trong lấy ra năm viên Oanh Thiên lôi.

Đây, cũng là hắn cuối cùng hàng tích trữ.

Đem miếng xà da Hộ Tỉ đao nang trên cánh tay cài chắc, rồi sau đó cầm đầy mười hai miệng Yuri phi đao.

Trước đây, hắn sử dụng phi đao, đều là y theo Yuri phi đao hình dạng chế tạo thành, cũng không phải là Quang Âm Thiên tạng cho cùng phi đao. Quang Âm Thiên tạng cho, tuyệt đối tinh phẩm. Cao Dư từng thử qua, vô luận là từ sắc bén độ cũng hoặc là dễ thao tác độ mà nói, vượt qua xa hắn sau đó chế tạo phi đao có thể so sánh. Bất quá, hắn tổng cộng chỉ có năm mươi khẩu phi đao, nơi lấy cực kỳ cẩn thận.

Hôm nay, sợ là muốn bác một lần, Cao Dư không còn dám có cất giữ.

Bản thân chế tạo phi đao, còn có Thập Tam Khẩu.

Hắn nhắm mắt lại, đầu cấp tốc chuyển động, thiết kế tiếp theo kế hoạch hành động.

15 Nảo Vực khai phá độ, mặc dù không rõ ràng rốt cuộc là như thế một cái khái niệm, lại đủ để cho hắn trong nháy mắt làm ra quyết định.

Cũng ngay vào lúc này, tiếng bước chân truyền tới.

Gần trăm tên phản quân lực sĩ, tại Phương Thất Phật dưới sự hướng dẫn, xuất hiện ở trên sơn đạo.

Phương Thất Phật không dám khinh thường Cao Dư, bởi vì hắn tại Cao Dư trong tay, ăn qua rất nhờ có, tổn thất nặng nề. Hắn không biết Cao Dư bên

này rất cuộc có bao nhiêu người. Nhưng căn cứ vào trước đây doanh trại bị tập kích đến xem, Cao Dư mà nay đã tụ tập không ít trợ thủ.

Cho nên, hẳn lại từ trong doanh trại điều tra trăm tên danh lực sĩ, lúc này mới hướng suối Phụng Hoàng ép tới gần.

'Vi Cao' bên cạnh cho dù có trợ thủ, số người cũng sẽ không quá nhiều. Mặc dù không biết Cao Dư là từ chỗ nào tụ tập những người này, nhưng mà theo Phụng Thất Phật, bất kể hẳn có bao nhiêu trợ thủ, hôm nay vô luận như thế nào, đều phải đi 'Vi Cao' giết chết.

Cái người này, thật sự là quá nguy hiểm . .

*Converter ๕๐๕๕Hào๕๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Trong màn đêm chém giết (hai)

Từ một bên đồi sau lùm cây, liên tiếp bay ra năm đạo hỏa quang.

Không sai, chính là ánh lửa.

Oanh Thiên lôi miêng gạc bị nhen lửa sau đó nhanh chóng thiêu đốt, tha duệ nhất lưu tia lửa, bay về phía phản quân.

Phụng Thất Phật phát hiện trước nhất, hẳn trước tiên sững sờ, rồi sau đó trong nháy mắt liền kịp phản ứng, tung người liền đánh ngã ở ven đường.

"Năm xuống, có hỏa khí!"

Phụng Thất Phật khàn giọng gầm to, đồng thời đem thân thể cuộn thành một đoàn.

Hắn biết rõ lửa này khí lợi hại. . . Nghĩ lúc đó, lại có bao nhiêu người đều là chết tại đây hỏa khí bên dưới Thang Phùng Sĩ, Trầm Cương, Triệu Nghị, thậm chí bao gồm Cửu Nhật Tân, cũng thiếu một chút bị nổ chết. Chính là bởi vì này, Phụng Thất Phật đối với hỏa khí cực kỳ cẩn thận.

Ầm ầm!

Liên tiếp tiếng nổ vang dội, trên sơn đạo từng đoàn từng đoàn ánh lửa chọi hiện.

Tại ánh lửa kia trong, có thể thấy rõ phản quân bị nổ huyết nhục văng tung tóe, ngã xuống đất không dậy nổi.

Đội nổ mạnh sau khi kết thúc, trên sơn đạo tràn ngập nồng đậm khói lửa mùi thuốc súng. Phụng Thất Phật vừa mới chuẩn bị đứng dậy, liền thấy một cái bóng đen từ trong bụi cây rậm rạp ngưng lại, giơ tay chính là cân nhắc đạo hàn quang xuất hiện. Kẻ đòi mấy tên phản quân, kêu thảm thiết mới ngã xuống đất. Theo sát, bóng đen kia xoay người rồi đi, hướng phía trên núi chạy như bay, rất nhanh thì biến mất.

"Đuổi theo!"

Phụng Thất Phật nhãn lực không tệ, nhận ra bóng đen kia chính là Cao Dư.

Trong phút chốc, hẳn đã cảm thấy nhiệt huyết bay thẳng đỉnh đầu, thậm chí bất chấp kiểm kê số người, cũng không kịp kiểm tra tình huống, bạt cước liền đuổi theo.

"Vi Cao ". Người cuối cùng xuất hiện!

Phụng Thất Phật đây một đuổi theo, sau lưng phản quân cũng rối rít đuổi theo.

Thời gian ngắn ngủi, trên sơn đạo liền trở nên quạnh quẽ, chỉ để lại hai mươi mấy cỗ thi thể.

Cao Dư căn vốn chưa kịp đi kiểm tra chiến quả, trực tiếp liền mở ra chạy nhanh kỹ năng, dọc theo đồi chạy như bay. Oanh Thiên lôi uy lực, hẳn hiểu rõ đi nữa bất quá. Lấy ban này phản quân hỗn loạn tại trên sơn đạo tình trạng, làm sao cũng có thể nổ chết 17 18 cái.

Về phần phi đao, hẳn càng không biết lo lắng, bởi vì hẳn đối với chính mình phi đao kỹ năng lòng tin, tuyệt đối vượt quá hỏa khí.

Kia, chính là Tông Sư cấp bay đến kỹ năng.

Chạy nhanh kỹ năng năng lực sau khi mở ra, Cao Dư thật giống như trong núi hoang Tinh Linh. Tiếng gió, ở bên tai gào thét, làm hắn cảm nhận được một loại biệt dạng sung sướng. Nói thật, từ hắn có chạy nhanh kỹ năng sau đó, vẫn không có giống như vậy sung sướng chạy đây.

Bất quá, tốc độ của hắn nhanh, Phương Thất Phật tốc độ cũng không chậm.

Hơn nữa, hướng theo thời gian đưa đẩy, hai người khoảng cách đang từ từ gần hơn.

Không khác, Phương Thất Phật dù sao cũng là người tập võ, càng gần như xuất thần nhập hóa. Cho nên luận hơi thở dài lâu, Cao Dư hơi có vẻ chưa đủ.

Hào trong đêm tối này, Cao Dư còn có một người khác kỹ năng, toàn bộ bản đồ hình ảnh.

Hắn ít ỏi cần tra nhìn địa hình, trước mắt sẽ trực tiếp xuất hiện đủ loại tin tức. Đồng thời, đầu cũng tại cấp tốc chuyển động, tại chạy thời khắc, không ngừng tính toán đường tắt, cũng từ trình độ nào đó, xóa sạch Phương Thất Phật ưu thế. Nhưng nếu như chỉ là như vậy chạy không thể được. . . Ngộ nhờ Phương Thất Phật tỉnh hồn lại, cảm giác được Cao Dư ý đồ, Bạch Đại Nhân liền nguy hiểm.

Cao Dư đổi qua một ngã rẽ, đột nhiên tung người nhảy lên, dọc theo đồi tuột xuống rơi xuống.

Chờ hắn đến chân dốc thời điểm, lập tức nằm trên đất, không nhúc nhích. Tại trên sơn đạo, Phương Thất Phật gào thét mà qua.

Chờ Phương Thất Phật chạy tới sau đó, Cao Dư dùng cả tay chân, leo về sơn đạo, dọc theo trở về đường cũ.

Hắn ẩn náu tại bên đường một tảng đá lớn sau đó, lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng có năm mươi hơi thở xung quanh quang cảnh, phản quân lực sĩ cũng chạy tới.

Bọn họ từng cái một thở hồng hộc, nhìn qua phi thường chật vật. Cũng khó trách, những này lực sĩ tuy nói là phản quân tinh nhuệ, nhưng mà chỉ là đối với người bình thường mà nói. Phương Thất Phật khí mạch trầm sâu, mà Cao Dư có kỹ năng gia trì, bọn họ lại sao có thể có thể so sánh

Có thể theo kịp, đã thuộc không dễ.

Cũng chính bởi vì thế này, những phản quân này căn bản không có lưu ý hai bên tình huống, chỉ là gào thét, một đường đuổi theo.

Cao Dư toàn bộ bản đồ hình ảnh trong, xuất hiện xung quanh địa hình.

Hắn suy nghĩ một chút, bất thành linh từ núi đá sau đó xông tới, trong tay còn sót lại mấy hóp tự chế phi đao tại hắn xông tới trong tích tắc, cũng rời tay bay ra. Ánh đao lóe lên, hàn tinh điểm điểm, phi đao gào thét xẹt qua không trung, vạch ra từng đạo kỳ quỷ đường vòng cung.

Phản quân lực sĩ không nghĩ tới, Cao Dư thể mà lại bỏ rơi Phương Thất Phật, tổn thất quay đầu lại lại lần nữa phục kích.

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, sáu gã lực sĩ kêu thảm thiết liền ngã ngã xuống trên mặt đất. Mà phản quân đội ngũ, cũng theo đó một trận hỗn loạn. . .

Chạy nhanh gia trì, tốc độ kinh người!

Cao Dư từ trên sườn núi vọt vào trong đám người, hàn Cá chép lưỡi dao đã nắm trong tay.

Rất lớn quán tính, đem che ở trước người hắn người trực tiếp đụng bay ra ngoài, hắn vừa chạy, một bên quơ múa hàn Cá chép lưỡi dao, tại trên sơn đạo mạnh mẽ giết ra một con đường máu, lưu lại sau lưng từng tiếng kêu thảm thiết, rồi sau đó thuận theo đồi liền tuột xuống.

Dưới sườn núi, là phiến rừng rậm.

"Đuổi theo!"

"Chạy đâu rồi tặc nhân."

"Nhanh thông báo Tôn giả!"

Phản quân lực sĩ lớn tiếng kêu lên, nhưng không ai hành động.

Vào giờ phút này, từ chân trời nhẹ nhàng vọt tới rồi mấy đám mây đen, đem kia nửa vòng Kiếu Nguyệt che giấu.

Dưới sườn núi mặt tối đen, cũng không thấy rõ rốt cuộc sâu bao nhiêu, có hay không có mai phục dưới tình huống này, ai dám mạo hiểm

Cũng may, một lát sau Phương Thất Phật đã trở về.

Hắn đuổi theo rồi một trận, phát hiện không gặp Cao Dur thân ảnh, liền ý thức được tình huống không ổn.

Vì vậy, Phương Thất Phật lại liền vội vàng lần theo đường cũ đi về, chờ hắn cùng phản quân lực sĩ tụ họp một chỗ thời điểm, liền thấy Cao Dur thân ảnh, đi vào rừng rậm.

"Tiểu tặc chỉ có một người, sợ hắn làm sao, đuổi theo cho ta."

Phương Thất Phật lúc này, sắp nổ.

Bị Cao Dur đùa bốn một vòng không nói, lại hao tổn không ít lực sĩ.

Cái này làm cho hắn hoàn toàn mất đi bình tĩnh, cái gì ba cửa sông vỡ đê, hắn đã không hề để tâm, tối nay nhất định phải lấy Cao Dur đầu người.

"Tôn giả, nơi này còn có mấy cái huynh đệ bị thương."

"Lưu lại mười người trông nom, những người còn lại theo ta đuổi theo."

Phương Thất Phật nói xong, một người một ngựa nhảy xuống sườn núi. Hắn thậm chí không có kiểm tra mấy phe rút cuộc thương vong bao nhiêu người, trong đầu chỉ còn lại một cái ý niệm, chính là đuổi theo Cao Dur, nắm lấy Cao Dur, sau đó đem Cao Dur moi tìm lột da, chém thành muôn mảnh.

Hắn làm gương cho binh sĩ, sau lưng lực sĩ, cũng chỉ đành theo hắn, thuận theo đồi tuột xuống.

Bất quá, bọn họ cũng không có Phương Thất Phật tốt như vậy nhân lực, cũng không giống Cao Dur có toàn bộ bản đồ hình ảnh gia tri. Từ trên sườn núi tuột xuống thời điểm, lại có mấy tên lực sĩ hoặc là đụng vào trên sườn núi trên đá, hoặc là bị bụi cây gây thương tích. . .

"Tôn giả!"

"Ba người các người lưu lại, chiếu cố bọn họ."

Phương Thất Phật căn bản không thính lực sĩ bẩm báo, đến chân dốc sau đó, liền một đầu vọt vào trong rừng rậm.

Trăm tên lực sĩ, trước tiên bị Cao Dur nổ chết nổ bị thương rồi hơn hai mươi người, tại trên sơn đạo lại đã thương mười mấy người, từ trên sườn núi trượt xuống lúc đến, đã thương bảy tám người. Tính lại bên trên lưu lại chiếu cố người bị thương mười ba người, đây một cái nháy mắt, tương đương với hao tổn một nửa. Có một chút thông minh lực sĩ thấy vậy, trong lòng không nên nổi có chút giao động. Không sai, bọn họ thờ phượng Minh Tôn, là Minh Giáo trung thật nhất tín đồ. . . Nhưng bây giờ tình huống này, Minh Tôn tựa hồ cũng không phù hộ bọn họ. Quan quân chưa đến, Thánh Công đã chuẩn bị bỏ thành chạy trốn, còn dự định nước ngập Hàng Châu. . . Bây giờ, không qua một cái dịch nhân, liền để cho bọn họ thương vong nặng nề.

Trọng yếu nhất là, nhà mình Tôn giả giống như có lẽ đã đầu óc mê muội.

Bộ dáng như vậy đi xuống mà nói. . .

Có mấy cái lực sĩ nhìn nhau, liền làm xong chạy trốn chuẩn bị.

Mà ngoài ra lực sĩ tất cùng sau lưng Phương Thất Phật vọt vào rừng rậm, cũng đang lúc này, trong bầu trời đêm bay xuống lâm lâm tám giọt mưa.

*Converter ๕๗๕Hảo๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 238: Chém giết trong bóng đêm (3)

Mưa, vừa phải.

Trong rừng rậm một mảnh đen nhánh, Cao Dur kê sát trên cành cây, nín thở.

Cây to này, không biết được đã bao nhiêu tuổi, không sai biệt lắm có kích thước ba người ôm tròn. Trên thân cây có một chỗ cái hố nhỏ, cũng không

biết là thế nào lớn lên. Cao Dư liền ẩn náu kia cái hồ nhỏ bên trong, trong bóng tối, căn bản là không có cách nhận thấy được hấn tồn tại.

Toàn bộ bản đồ hình ảnh mở ra, trong rừng rậm gió thổi cỏ lay, cũng có thể rõ ràng nắm giữ.

Phương Thất Phật từ Cao Dư trước người đi qua, không có phát hiện hấn.

Theo sát, lần lượt lực sĩ từ trước người hấn đi qua, vẫn không có người phát hiện hấn tồn tại.

Nội Thiên Cương Quyết Pháp, khiến Cao Dư hô hấp kéo dài, gần như bằng không.

Nước mưa đánh vào chạc cây bên trên, rồi sau đó từ khe hở giữa hạ xuống, rơi vào Cao Dư trên mặt. Hấn hí mắt, chậm rãi kề sát vào thân cây ngồi xổm người xuống. Khi người cuối cùng lực sĩ từ trước người hấn đi qua chớp mắt, Cao Dư đột nhiên xuất thủ, hàn Cáp chép lưỡi dao ở đó lực sĩ nơi mắt cá chân bôi qua, cũng không để ý kết quả thế nào, liền nhanh chóng rút vào trong bụi cỏ, trong chớp mắt đã biến mất.

Kia lực sĩ chỉ cảm thấy mắt cá chân chợt lạnh, nhưng cũng không để ở trong lòng.

Trong rừng rậm, mặt đất cỏ dại rậm rạp, sớm bị nước mưa làm ướt. Hấn ngay từ đầu còn tưởng rằng là nước mưa thấm ướt giày, nhưng đi được hai bước sau đó, dưới chân mềm nhũn, theo sát đau đớn một hồi truyền tới, lực sĩ té ngã trên đất, chợt phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

"Chân của ta!"

"Chuyện gì xảy ra "

Cái khác lực sĩ thấy vậy, vội vàng xoay người trở về.

Chỉ là, không chờ bọn họ kịp phản ứng, từ trong bóng tối đột nhiên bay ra lượng xóa sạch hàn quang.

Đi ở trước nhất hai cái lực sĩ âm thầm liền té lăn trên đất, mặt nơi cầm hai cái sắc bén phi đao.

Lực sĩ nhất thời một trận hỗn loạn, cũng kinh động đi ở phía trước nhất Phương Thất Phật. Hấn liền vội vàng đi trở về, đi tới mấy cái lực sĩ bên cạnh.

Liền thấy hai cái lực sĩ đã ngã xuống đất bỏ mình, mà một cái khác lực sĩ thì bị người kéo dài tới bên cạnh chữa trị.

Những người khác, rồi rít né tránh, có ẩn náu phía sau cây, có nằm trên đất, nhìn qua lộ ra là cực kỳ chật vật. . .

"Hỗn đản!"

Phương Thất Phật nổi giận gầm lên một tiếng, vọt người liền đánh về phía chỗ rừng sâu.

Cao Dư tuy rằng hết sức tại giấu giếm hành tích, có thể lừa gạt được những cái kia lực sĩ tại mắt, nhưng không cách nào lừa gạt được Phương Thất Phật tại mắt.

Hấn đi lần này, đồng thời cũng mang đi hai mươi, ba mươi người.

Mấy người còn lại tất giữ lại tại chỗ, một bên lục soát, một bên là thụ thương lực sĩ băng bó vết thương.

Cao Dư một đao kia, hết nhanh chuẩn tàn nhẫn thuộc về ẩn giấu nguyên lý. Xuống một đao, cắt đứt lịch sử gân chân, xé ra hấn nơi mắt cá chân mạch máu.

Tuy rằng xúc lên thuốc cầm máu, có thể máu tươi kia như cũ không ngừng chảy xuống.

"Lão Tam nguy hiểm!"

Một người lực sĩ nhìn đến cái kia tựa vào trên thân cây kêu thảm thiết lực sĩ, không những cảm thấy lòng rung động.

Ở nơi này đen nhem đưa tay không thấy được năm ngón trong rừng rậm, tựa hồ cất giấu cái gì đáng sợ quái thú, làm người ta không tự chủ được tâm sinh sợ hãi.

"Mọi người tới gần một chút, chớ có tản mát."

Mấy cái lực sĩ cẩn thận từng li từng tí lục soát bốn phía, chợt giữa hét thảm một tiếng.

"Xà, Độc Xà!"

Một cái lực sĩ âm thầm ngã xuống đất, tay bung bít cổ.

Hấn hét to, tựa hồ là muốn nhắc nhở những người khác.

"Chuyện gì xảy ra "

"Tiền 15 bị rấn cán."

"Mọi người cẩn thận một chút, cánh rừng này có rấn. . . A!"

Lại là hét thảm một tiếng vang dội, một cái lực sĩ liền đánh ngã trên đất.

Còn lại ba gã lực sĩ càng ngày càng khẩn trương, vội vàng chạy tới muốn kiểm tra, nhưng không nghĩ từ âm thầm thoát ra một cái bóng đen, theo sát hàn quang chọt lóe, ba khẩu phi đao bay ra, kia ba gã lực sĩ rồi rít ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình.

Cao Dur thở ra một hơi dài, đi tới trước thi thể, đem kia phi đao rút ra.

Đây chính là Quang Âm Thiên tặng cho phi đao, tổng cộng chỉ có 50 thanh, hẳn đương nhiên sẽ rất quý trọng.

Hắn ngồi chồm hồm dưới đất, trong miệng phát ra sột sột soạt soạt kỳ quái tiếng huyết gió, chỉ chốc lát sau liền thấy một đầu màu sắc sặc sỡ Độc Xà từ trong bụi cỏ boi ra, thuận theo bàn tay hắn chạy, rồi sau đó quần quanh ở trên cổ tay hắn. Đây là cái kia bách hoa xà. Trải qua Cao Dur thời gian hơn một tháng thuần dưỡng, độc tính càng ngày càng mãnh liệt, đồng thời cũng càng thêm nghe theo cao Dur chỉ huy.

Tại sở trường Cổ Độc kỹ năng gia trì dưới, bách hoa xà có biến hóa mới.

Vốn là kia một thân sặc sỡ màu sắc, tại hoàn cảnh khác nhau trong, có thể phát sinh biến hóa, hình như một đầu các kẻ bóng.

Cao Dur trong ngày thường cũng sẽ đem nó cất giữ trong Cổ chung bên trong, cũng dựa vào đủ loại độc trùng tiến hành chăn nuôi. Lần này, hắn còn đem này bách hoa xà giấu vào rồi Quang Âm hạn giới bên trong. Khi hắn đang bước vào rừng rậm trong tích tắc, một cái săn giết kế hoạch lặng lẽ thành hình.

Thu hồi phi đao, hắn đi tới cặp chân kia mất cá thụ thương lực sĩ trước người.

Lực sĩ kinh hoàng nhìn đến hắn, lớn tiếng nói: "Hào hán, tha mạng, tha mạng a!"

Cao Dur trong lòng có chút không đành, nhưng hắn biết rõ, lúc này không thể lòng dạ mềm yếu.

Từ dưới đất nhật lên một cây trường thương, hắn nhẹ giọng nói: "Đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, chỉ đồ thừa bản thân ngươi, chọn sai rồi con đường."

Nói xong, trường thương run lên, phốc liền tiến vào kia lực sĩ ngực.

Cũng đang lúc này, nơi xa xa truyền đến tiếng bước chân, và Phương Thất Phật tiếng rống giận dữ, "Vi Cao, chạy đâu."

Cao Dur không còn dám chần chờ, xoay người nhấc chân chạy.

Hắn mở ra chạy nhanh kỹ năng, tại toàn bộ bản đồ hình ảnh dưới sự giúp đỡ, nhanh chóng đi vào trong bóng tối. Một lát sau, Phương Thất Phật mang người đã trở về! Bọn họ ban nãy theo Phương Thất Phật truy lùng Cao Dur, có thể ở nửa đường, lại nghe được từng tiếng kêu thảm thiết.

Phương Thất Phật lập tức ý thức được hắn có thể có thể mắc lừa rồi, vội vàng mang người lại trở về đường cũ.

Nhưng mà, khi hắn trở lại nơi xa xa thời điểm, chỉ thấy khắp nơi thi thể. . .

Bị chơi xỏ, lại bị kia 'Vi Cao' lừa bôn!

Phương Thất Phật con giận đến nổi trận lôi đình, nghiêm nghị quát: "Vi Cao tiểu tặc, ngươi đi ra cho ta."

Âm thanh, tại trong rừng rậm vang vọng, thật lâu không ngừng.

Chính là, Cao Dur lại phảng phất hư không tiêu thất một cái bộ dáng, không gặp tung tích.

Một đám lực sĩ, trở mắt nhìn nhau.

Sự tình tựa hồ có hơi mất đi khống chế, vốn cho là mấy phe nhiều người như vậy, hẳn đúng là ổn thoả thắng khoán. Ai có thể từng dự đoán, đối thủ lại đem bọn họ kéo vào một cái trận săn giết trong trò chơi. Đen nhem rừng rậm, tràn ngập sát cơ, để cho tất cả mọi người trong lòng, đều bao phủ lên một tầng bóng ma.

Phương Thất Phật lúc này, cũng từ từ tỉnh táo lại.

Hắn suy nghĩ một chút, trầm giọng nói: "Mọi người phân tán ra, mười người một đội, cẩn thận lục soát."

Người kia không qua một cái người, chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, cũng sẽ không bị hắn được như ý. Chỉ cần giết người kia, mỗi người phần thưởng 100 quan."

Có câu nói là trọng thưởng phía dưới, nhất định có dũng phu.

Phương Thất Phật đối với lần này rất tin không nghi ngờ.

Hắn tuổi thơ đại đao, chậm rãi tiến lên, định tìm ra Cao Dur hành tích.

Hắn là một lòng muốn giết chết Cao Dur, lại không ngờ tới, sau lưng những cái kia lực sĩ, đã có biệt dạng tiểu tâm tư. . .

Mọi người mười người một đội, tản ra lục soát.

Chính là, tại lục soát trong quá trình, bọn họ và Phương Thất Phật khoảng cách lại biến hóa càng ngày càng xa, bắt đầu hướng về phía bên ngoài rừng rậm tới gần.

"Chúng ta như vậy chạy trốn, có tính hay không đào binh "

"Đúng vậy a, nếu đem đi Thánh Công truy cứu, chúng ta có thể gặp phiền toái!"

"Truy cứu "

Trong bóng tối truyền tới một tiếng giễu cợt, "Các người nói Thánh Công hiện tại, còn có tinh thần đi chiếu cố đến chúng ta triều đình binh mã chưa đến, hẳn liền chạy mất dép, còn muốn nước ngập Hàng Châu đi ngăn cản quan quân. Các huynh đệ, đại thế đã qua, chúng ta vẫn là đều tìm ra đường cho thỏa đáng."

"Cũng phải a, nghe nói triều đình đại quân, lập tức phải đến."

"Chúng ta, chạy đi. . . Nếu tiếp tục lưu lại nơi này, sớm muộn cùng lão Tam bọn họ một dạng."

Mọi người thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, đã bắt tri bắt giác đi tới rừng rậm bên bờ.

Mọi người nhìn nhau nhìn thoáng qua, không hẹn mà cùng làm mất đi binh khí, nhanh chân chạy, thật giống như sau lưng có mãnh thú đang đuổi đánh. . .

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 239: Nước lũ và mãnh thú (2)

Phương Thất Phật dần dần cảm thấy được có chút không bình thường.

Người bên cạnh, càng ngày càng ít.

Mới bắt đầu, hắn còn tưởng rằng là mọi người phân tán ra. Chính là, sau đó hướng về phía chỗ rừng sâu tiến tới, hắn phát hiện không ít người mất đi liên lạc.

Nếu tại ngày thường, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, lực sĩ nhóm liền biết chạy tới.

Nhưng bây giờ. . .

Chạy!

Phương Thất Phật lập tức tỉnh ngộ lại, những cái kia lực sĩ, sợ là chạy.

"Tất cả mọi người, đều qua đây."

Hắn liền vội vàng lớn tiếng kêu lên, một lát sau trước mặt đã tụ tập hơn mười người.

Nhưng mà vùn vụt như thế, chỉ có đây hơn mười người, những người khác không có tin tức.

Cái này làm cho Phurong Thất Phật cảm thấy có chút không ổn, lúc đến hơn một trăm người, mà nay lại chỉ còn lại mười mấy người này, cũng để cho hắn phi thường bất an.

Có thể đã đến bước này, hắn nhất định phải bắt được Cao Dur.

Nếu không, hao binh tổn tướng lại lưỡng thủ không không trở về, hắn nhất định không nể mặt.

Vì Cao. . . Phurong Thất Phật trong lòng âm thầm nghĩ, đối với Cao Dur hận ý, biến hóa càng ngày càng mãnh liệt.

"Tất cả mọi người cẩn thận một chút, tiểu tặc xảo trá, hạn chế lại phân tán ra, gặp hắn nói.

Bất quá, tiểu tặc kia chỉ có một người, không khó đối phó. Chúng ta tiếp tục lục soát, chớp được hắn, định đem hắn chém thành muôn mảnh."

"Tuân lệnh."

Lực sĩ nhóm trả lời, uể oải.

Phurong Thất Phật cũng lười truy cứu nữa những này, hắn hiện tại duy nhất muốn làm, chính là nắm lấy Cao Dur.

Thậm chí, liền ba cửa sông vỡ đê sự tình, hắn đều đã quên, chỉ muốn phải đem Cao Dur nắm lấy, sau đó chém thành muôn mảnh.

Chỉ có điều, ở nơi này đen nhem trong rừng rậm, nghĩ muốn bắt Cao Dur, lại khó khăn cỡ nào.

Tiếp tục hướng phía trước tiến tới, trong lúc vô tình, đã đến rồi rừng rậm bên kia. Đi về trước nữa, liền có thể đi ra rừng rậm, một dòng sông nhỏ róc rách chảy xuống.

Phurong Thất Phật nghiêng đầu xem, phát hiện theo hắn lực sĩ, mất đi hơn một nửa.

Ban này đoạn đường này đi tới, cũng không có gặp phải Cao Dur phục kích. Xuất hiện loại trạng huống này, chỉ có thể Vâng. . .

Phurong Thất Phật đè nén trong lòng lửa, làm bộ như không thêm đề ý có vẻ.

Hắn dừng bước lại, khắp nơi xem chừng, ánh mắt thuận theo nước sông đi lên, chân mày trong lúc bất chợt nhíu một cái.

Thượng du con sông này, thật giống như chính là ba cửa sông đi!

Phurong Thất Phật trong lòng khẽ động, tựa hồ nghĩ tới điều gì. . . Không đúng, kia 'Vi Cao' lên vào ba cửa sông, không có khả năng chỉ là vì phục kích hắn. Hắn lên vào ba cửa sông, nhất định có mục đích của hắn!

Con sông này, tên gọi là gì tới đây

Phurong Thất Phật mặc dù là ở lâu Hàng Châu, nhưng mà đối với thủy văn cũng không quen thuộc tất.

Hắn nhớ mang máng, con sông này nằm tại thượng du ba cửa sông, thật giống như Lan Giang thủy một đầu mạch.

Chẳng lẽ nói. . .

Phurong Thất Phật kích linh linh rung mình một cái, trong giây lát suy nghĩ mình bạch Cao Dur ý đồ.

Hắn, lẽ nào nghĩ tại thượng du con sông này chỗ thũng, phân luồng ba cửa sông lượng nước, phá hoại nước ngập Hàng Châu kế hoạch sao

Nhất định là như vậy, cũng chỉ có thể năng lực là như thế.

Nếu không lấy 'Vi Cao' cái loại này tính tình, tuyệt đối không thể vì phục kích bản thân, chạy tới đây ba cửa sông.

Phurong Thất Phật nghĩ tới đây, quát to một tiếng: "Không được!"

Hắn vừa định muốn xoay người phân phó, lại nghe sau lưng truyền tới hét thảm một tiếng.

Hai người lực sĩ mới ngã xuống đất, cái ót nơi cắm hai cái sáng loáng phi đao. Trong phút chốc, tất cả mọi người đều hoảng loạn lên, còn lại mấy tên lực sĩ vội vàng chạy trốn tứ phía.

"Chạy đi đâu!"

Phurong Thất Phật thấy vậy, tức giận trong lòng, nghiêm nghị kêu uống, liền đánh về phía trong rừng rậm nhào tới.

Nhưng vào lúc này, từ nhỏ trên sông vân du bốn phương hướng về phía, truyền đến một tiếng Thiên Bằng Địa Liệt một bản tiếng vang lớn.

Ầm ầm!

Đứng ở bờ sông, có thể thấy rõ một đoàn ánh lửa ngút trời mà nói.

Phurong Thất Phật sùng sốt một chút, chột kịp phản ứng. Sắc mặt hần, nhất thời biến hóa trắng bệch, la lớn: "Chỗ thùng rồi, chạy mau!"

Ầm ầm, từ ba cửa sông phurong hướng, truyền tới một trận nổ vang.

Suối Phurong Hoàng cửa sông bị nổ tung, tích súc mấy ngày lâu dài Lan Giang thủy, đụng vỡ cửa sông, thuận theo suối Phurong Hoàng lao nhanh mà xuống.

Nước kia xu thế kinh người, sôi trào mãnh liệt.

Hồng thủy nhanh chóng nhấn chìm đường sông, hơn nửa hướng về phía hai bờ sông lan tràn.

Nằm tại rừng rậm bên bờ cây cối bị hồng thủy hướng ngã, hơn nửa kèm theo cuộn cuộn hồng thủy, lăn lộn xuống phía dưới xông lại. . .

Phurong Thất Phật thấy vậy, chỗ nào còn nhớ đến Cao Dư sống chết.

Hần xoay người nhanh chân chạy, chính là kia hồng thủy tốc độ nhanh hơn, trong chớp mắt đã đến trước hần dựng thân chỗ. Hai người cao sóng lớn nô ran, đem ngăn lại tại trước mặt nó tất cả chương ngại thôn phệ. Phurong Thất Phật rõ ràng nghe được, từ phía sau truyền tới liên tiếp âm thanh thảm thiết. Chắc là những cái kia ban này trốn lực sĩ bị hồng thủy thôn phệ, trước khi chết phát ra gào thét bị thương.

Chính là, Phurong Thất Phật đã mất tâm đi bản khoãn bọn họ sống chết.

Hồng thủy hung mãnh, hết không ai có thể thắng. . . Nhắc tới, đây mãnh liệt hồng thủy, đúng là hần một tay tạo thành.

Mấy ngày liên tiếp mưa lớn, thêm nữa ngăn chặn Lan Giang nước chảy, đập chứa nước, khiến cho ba cửa sông lượng nước, sớm đã đến một cái đáng sợ trình độ. Mà nay suối Phurong Hoàng cửa sông bị nổ tung, cũng tương đương với cho Lan Giang nước một cái tuyên tiết khẩu Tử, hóa thân trở thành một đầu hung thủ, thuận theo suối Phurong Hoàng đường sông lao nhanh quay cuồng, rất nhiều phải đem cõi đời này tất cả, đều thôn phệ khí phách.

Phurong Thất Phật nhìn thấy ngay phía trước, có một cây đại thụ, vì vậy ba chân bốn cẳng, phóng người lên, liền nắm lấy cành cây to nha.

Thân hình hần đứng là con vượn, rất nhanh thì leo đến trên cây.

Hồng thủy, từ dưới người hần sôi trào mà qua, khí thế hùng hổ, cũng để cho hần nhất thời xuất mồ hôi lạnh cả người.

Nguy hiểm thật!

Trong lòng của hần âm thầm nhắc tới.

Nhưng ngay khi hần vừa thở phào nhẹ nhõm thời điểm, một cái vai u thịt bắp thân cây hướng theo hồng thủy chạy như bay đến.

Một cái sóng lớn, đem cây kia làm nhấc lên, đập về phía Phurong Thất Phật nương thân đại thụ. Phurong Thất Phật thấy vậy, không khỏi cả kinh, vội vàng tung người muốn nhảy đến khác trên một cây đại thụ, không muốn từ cây đại thụ kia chạc cây giữa, lại bay ra về hần quang.

"A!"

Phurong Thất Phật ở giữa không trung, căn bản không chỗ tránh né.

Cũng may, hần thân thủ cao minh, trên không trung mạnh mẽ đem thân thể lướt ngang hai thốn, một khẩu phi đao chính giữa bả vai hần.

"Vi Cao!"

Kia đau đớn kịch liệt, khiến Phurong Thất Phật một hơi nhận không lên đây, liền phù phù rơi vào trong ngập lụt.

Chột, kia đụng vào trên cây to thân cây cũng sạch rơi vào hồng thủy trong, tại hồng thủy trong bất thành linh mất một cái cái, ngang quét tới, đang đụng vào Phurong Thất Phật trên lưng. Phurong Thất Phật trong nước phun ra một ngụm tiên huyết, liền bị kia hồng thủy thôn phệ.

Cao Dư, đứng ở trên ngọn cây, nhìn đến Phurong Thất Phật thân hình biến mất ở trong ngập lụt, không khỏi thở dài một cái.

Dưới người hần cây này, chắc có một hai trăm tuổi thọ mạng.

Thân cây vai u thịt bắp, ít nhất phải bốn năm người mới có thể ôm trọn. . . Hồng thủy tuy rằng hung mãnh, nhưng không cách nào đem nó tòi ngược. Cao Dư chặt tựa vào thân cây bên trên chạc cây, nhìn đến tầng lên không ngừng hồng thủy, cũng là sợ hết hồn hết vía. Nguy hiểm thật. . . Ban này nếu như hần chậm một bước, liền phải bước Phurong Thất Phật theo gót. Hung mãnh như vậy hồng thủy, sợ là Phurong Thất Phật cũng khó mà thoát khỏi may mắn.

Hắn không ngừng leo lên, một mực leo đến đại thụ chớp đỉnh.

Chân trời, hiện ra một màn màu trắng bạc ánh sáng, chắc là muốn trời đã sáng. . .

Suối Phụng Hoàng chỗ thũng, Hàng Châu cũng sắp được bảo toàn. Chỉ là không biết, Bạch Đại Nhân cùng Hàn Thế Trung bọn họ hiện tại có an toàn hay không đây

Hồng thủy nổ ran, từ dưới người hắn chảy lững lờ trôi qua.

Cao Dư dứt khoát dạng chân tại một cái vai u thịt bắp chạc cây bên trên, nhìn đến cuộn cuộn hồng thủy, trong lúc bắt chợt ngẩng đầu lên đi, cười ha ha.

Phụng Tịch, lúc này nhìn ngươi còn có thể có chiều số gì!

*Converter sđđHào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Chuyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Gặp lại

Ba cửa sông biến cố, tự nhiên cũng kinh động Phụng Tịch.

Hắn đã rút ra Hàng Châu, đang chờ đợi Phụng Thất Phật vỡ đê ba cửa sông.

Nhưng mà. . .

Biết được ba cửa sông xuất hiện biến cố, Phụng Tịch phản ứng đầu tiên chính là xuất binh gấp rút tiếp viện. Chính là, không chờ hắn hành động, tự có thám mã truyền tới tin tức: Một nhánh Tổng Quân, ước chừng có chừng ba ngàn người, từ Sùng Đức huyện đang nhanh chóng hướng về phía Hàng Châu ép tới gần. . .

Cùng lúc đó, khoảng cách thành Hàng Châu Bắc tám mươi dặm bên ngoài, cũng phát hiện Tổng Quân tiền phong binh mã.

Nhìn Tổng Quân cờ hiệu, phải thuộc Tây Quân phó tướng Dương Khả Thế bộ đội sở thuộc, ước chừng có 5000 người.

Nếu chỉ là Sùng Đức phương hướng qua đây Tổng Quân, Phụng Tịch cũng không lo lắng. Trong tay hắn còn có hơn mười ngàn Duệ Sĩ, thật muốn giao phong mà nói, kia 3000 Sùng Đức Tổng Quân căn bản không đáng để lo. Nhưng mà, hắn không thể không nhìn lo kia 5000 Tây Quân tiền phong quân binh Mã.

Tây Quân sức chiến đấu, tuyệt không phải bình thường Tổng Quân có thể so sánh.

Tuy nói chỉ có 5000, nếu thật cái giao phong, cho dù là thắng cũng là thắng thảm.

Hướng chỉ, Tây Quân tiền phong quân đã xuất hiện, nói rõ bọn họ chủ lực cũng sẽ không quá xa. Một khi Tây Quân chủ lực đến bên ngoài thành Hàng Châu, Phụng Tịch trong lòng cũng không có chắc, có hay không có thể đem chiến thắng. Minh Tôn phủ hộ đây chẳng qua là lừa gạt những cái kia ngu phu ngu phụ lời bịa đặt. Phụng Tịch biết rõ, Tây Quân có thể nói là Tổng Quân tinh nhuệ, thường xuyên tại Tây Bắc tác chiến, tuyệt không phải phản quân có thể so sánh.

Cho nên, tại nghỉ lại sau đó, Phụng Tịch quyết định lập tức rút lui, hướng về phía Hồ Châu phương hướng quanh co.

Cùng lúc đó, tại phía xa Minh Châu Lữ sư tui cũng nhận được Phụng Tịch mệnh lệnh, bỏ qua Minh Châu, nhanh chóng hướng về phía Phụng Tịch áp sát.

+=

Tuyên Hoà hai năm tháng chín, thất thủ phản quân ba tháng Hàng Châu, quay về với triều đình không chế.

Gia Hưng tri huyện Cao Kiệt dẫn đầu đến bên ngoài thành Hàng Châu, cũng đối với Hàng Châu phát khởi hung mãnh công kích. . . Ở lại giữ trong thành

Hàng Châu phản quân, tuy có vạn người hơn, lại lớn nhiều đám người ô hợp. Đặc biệt là khi biết Phương Tịch đã chạy trốn Hàng Châu tin tức sau đó, phản quân càng là chửi như tát nước. Kia vốn là liên không coi là quá đánh nữa đâu lực, càng tại trong nhảy mắt biến mất hầu như không còn.

Con chống cự ước chừng một giờ, Bắc quan cửa liền cáo lấy thất thủ.

Bất quá, dẫn đầu giết vào trong thành Tổng Quân, đúng là hai người nữ tướng. . . Đùng xem là hai cái yếu điệu mỹ kiều nương, chính là hướng giết, thậm chí so đàn ông kia còn muốn hung tàn. Một người trong đó tên là lương Hồng Ngọc, là Minh Châu bình mã Tuần Kiểm Ti Tuần Sứ lương có thể trung con gái, dưới quần một tảo hồng mã, có thể lái được lương thạch cung cứng, một cây đại đao xuất thân nhập hóa, cực kỳ hung hãn.

Mà một cái khác nữ tướng, nếu như Cao Dư nhìn thấy, nhất định có thể đủ nhận ra, bất ngờ chính là hổ Tam nương.

Nàng cười một con ngựa trắng, sai bảo một cán chùy viết nét sừng, sừng nhanh sai nha, Sát Pháp kiều dũng, hành ở trong loạn quân như một đạo thiểm điện.

Mà sau lưng các nàng, chính là Vũ Tùng cùng Trần Nghiễm hai người.

Hai người này Sát Pháp càng thêm hung tàn, đặc biệt là Vũ Tùng, đao đao trí mạng, chỗ đi qua không có người năng lực địch.

Tổng Quân nhanh chóng chiếm lĩnh Hàng Châu, Cao Kiệt liền theo sau suất lĩnh đại quân vào thành.

Vừa mới vào Thành, Cao Kiệt tựu hạ lệnh đình chỉ truy sát, Trương Thiếp bố cáo bình định bách tính, đồng thời lại phái người trước đi tìm Cao Dư.

"Huyền Tôn, mà nay Hàng Châu chưa gặp phải Thủy Hoạn, nói vậy Nha Nội đã thành công.

Hắn hiện tại hẳn không ở trong thành, phỏng chừng còn ở ba cửa sông khu vực. Tiểu Đễ nguyện đi vào ba cửa sông tiếp ứng Nha Nội, kính xin Huyền Tôn châm chước."

Yến Thanh tiến đến chờ lệnh, Cao Kiệt suy nghĩ một chút, cũng liền đáp ứng.

Hắn là hôm qua vào lúc giữa trưa, gặp được Yến Thanh.

Biết được Hàng Châu thế cục sau đó, Cao Kiệt cũng không khỏi trong lòng khẩn trương.

Hàng Châu, đây chính là đông nam trọng trấn. Một khi phát sinh Thủy Hoạn, nhất định sẽ sai bảo đông nam thế cục phát sinh thay đổi. . . Hẳn quanh năm với binh nghiệp bên trong, đối với binh sự cũng hiểu rõ vô cùng. Phương Tịch ý đồ kia, hẳn cũng có thể suy nghĩ ra, cho nên lại càng không nguyện Phương Tịch được như ý.

Lần này Lương Chiết Lộ phản loạn, đã khiến cho đông nam chi địa tổn thương nguyên khí nặng nề.

Sáu Châu bốn mươi tám huyện bị ảnh hưởng đến, ắt sẽ dẫn phát một loạt thay đổi.

Đông nam, mà nay là triều đình trọng yếu nhất Kho lương thực, Tiền thương khố. Cuộc phản loạn này, đã ảnh hưởng đến triều đình phú thuế, nếu như không thể mau sớm thờ bình thường lại, nó hậu quả cũng sẽ trở nên càng ngày càng nghiêm trọng, thậm chí có thể có thể dao động giang sơn xã tắc.

Chớ đừng nói chi là, nhà mình chắc hẳn người đang ở hiểm cảnh.

Cho nên, Cao Kiệt lập tức cùng Vương Bẩm thương nghị, phân binh gấp rút tiếp viện.

Nếu như không là chuyện này, dựa theo Cao Kiệt cùng Vương Bẩm ý nghĩ, sẽ tiếp tục vây khốn lực hành, khiến cho cuối cùng không chiến tự tan.

Nhưng là bây giờ. . .

Vương Bẩm đương nhiên biết rõ Cao Dư tồn tại.

Trên thực tế, hẳn đối với Cao Dư cũng không phải thường kính nể, nếu không phải vị này Nha Nội, nói không chừng đây Lương Chiết Lộ thế cục sẽ càng thêm hỗn loạn.

Là Cao Dư phát hiện Minh Giáo âm mưu, khiến cho Minh Giáo không thể không sớm khởi sự.

Hắn mặc dù một mực thân ở Hàng Châu, lại liên tiếp truyền ra tin tức, bảo đảm Gia Hưng an toàn, cực lớn trình độ tiêu hao phản quân lực lượng, kềm chế phản quân binh lực.

Hắn đã giết nhiều tên phản quân cao tầng, trong đó còn bao gồm kia bảy độc Tôn giả Cừ Nhật Tân.

Nếu như Cao Dư là người bình thường, Vương Bẩm tối đa cũng chính là thương thức.

Có thể Cao Dư là cái Nha Nội, chỉ vì nghĩ là sự phụ báo thù, vì vậy một mình thiệp hiểm, đi tới Hàng Châu. . . Phần tình nghĩa này, cũng đủ để cho Vương Bẩm cảm động.

Cho nên, khi Cao Kiệt đem tình huống nói rõ sau đó, hần lập tức phân binh cùng Cao Kiệt, để cho hần trước tới cứu viện Cao Dư.

Cao Kiệt nghe xong Yến Thanh mà nói, con cân nhắc chốc lát, liền đáp ứng.

Yến Thanh từng cùng Cao Dư cùng hỏi dò ba cửa sông, đối với nơi đó địa hình cũng rất quen thuộc, là thích hợp nhất tuyển người . .

"Huyền Tôn, không nếu như để cho Tam nương cũng đi theo qua "

"Cái này. . ."

Trần Nghiễm se râu cười nói: "Nhị ca cùng ta sợ không tốt thoát thân, cần giữ lại ở trong thành, hiệp trợ Huyền Tôn duy trì trật tự.

Khoảng Phương Tịch đã rút lui, đây Hàng Châu xung quanh cũng không có nguy hiểm gì. Tam nương theo ta tập võ cũng gần nửa chớ, thân thủ hoặc giả còn không coi là cao minh, có thể nàng thận trọng, nói không chừng có thể giúp bên trên Tiểu Át Ca. . . Không tri huyện Tôn, ý như thế nào đây "

Hồ Tam nương đây cuối tháng ba, đến Biện Lương.

Theo sau, nàng liền bị Trần Nghiễm thu làm môn hạ đệ tử, truyền thụ quyền cước cùng thương thuật.

Mới bắt đầu, hồ Tam nương cũng rất hồ đồ, Trần Nghiễm vì sao phải thu nàng làm đệ tử sau đó nàng mới biết, là Cao Dư đề cử.

Nàng từ nhỏ sở thích quyền cước, khổ nỗi không thể Lương Sư.

Bất quá, nàng cơ sở phi thường vững chắc, người cũng thông minh, càng có thể ăn được khổ, cho nên được rồi Trần Nghiễm truyền thụ sau đó, tiến bộ thật nhanh.

Lần này Trần Nghiễm Phụng Cao cầu mệnh lệnh, tới Gia Hưng hiệp trợ Cao Kiệt, hồ Tam nương cũng cùng qua đây.

Nàng huynh trưởng hồ thành tựu tại Cao Kiệt thủ hạ làm việc, biết được đồng nam sắp có thảm họa chiến tranh, nàng cũng không phải thường lo lắng, nghĩ muốn tới trợ giúp.

"Như vậy, vậy hãy để cho Tam nương cùng nhau đi tới đi."

Cao Kiệt đương nhiên sẽ không mong Trần Nghiễm mặt mũi, gật đầu đáp ứng.

Cứ như vậy, Yến Thanh lĩnh tướng lệnh, cùng Hoàng Ái cùng đi ra Phủ Nha, rồi sau đó tìm được hồ Tam nương.

"Nha Nội vẫn chưa về sao "

Hồ Tam nương nghe nói Cao Dư trước mắt còn không có tin tức, nhất thời khản trương.

"Vậy ta đây theo Tiểu Át Ca đi tới ba cửa sông."

"Tam nương, ta theo ngươi cùng đi."

Hồ Tam nương mới đáp ứng, một bên lương Hồng Ngọc liền mở miệng.

Nàng lớn tiếng nói: "Bên trong thành vẫn cần binh mã duy trì, sợ cũng rút hết bắt xuất nhân thủ đi.

Ta cùng ngươi cùng nhau đi tới, cũng có thể có một cái phối hợp. Nghe nói, ba cửa sông bên kia còn có phản quân, vẫn cần thận thì tốt hơn."

Lương đỏ bên dưới tay ngọc, còn có sáu trăm tư binh, là nàng từ Minh Châu kèm theo.

Nàng cùng hồ Tam nương cùng vì nữ nhi thân, ở nơi này trong trại lính, tự nhiên càng thêm thân mật.

Hồ Tam nương nhất thời mừng rỡ, "Có tỷ tỷ làm bạn, Tam nương liền không lo lắng."

Mọi người thương nghị xong sau đó, lập tức xuất phát, tự nhiên trong sạch sáng cửa rời khỏi ra Hàng Châu, chạy thẳng tới ba cửa sông mà đến.

Dọc theo đường đi, hồ Tam nương không ngừng hỏi thăm ba cửa sông tình huống, khi biết bên kia có gần ngàn tên phản quân sau đó, nàng không nhịn được nói: "Nha Nội cũng quá tùy hứng, thế nào như vậy mạo hiểm nếu thật có cái gì ngoài ý muốn, cũng không sợ để cho phụ nhân khó chịu."

Lương Hồng Ngọc một bên nói: "Kia Tam nương, liền không khổ sở sao "

"Ta. . ." Hồ Tam nương nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, cười mắng: "Tỷ tỷ đừng vội nói bậy bạ, ta tại sao muốn cho hần khó chịu "

"Hi hi, ngoài miệng nói tới không khổ sở, cũng không biết là ai, nghe Nha Nội có nguy hiểm, liền. . ."

"Tỷ tỷ lại nói, ta thật là muốn giận!"

Lương Hồng Ngọc cười ha ha, cười đến hồ Tam nương xấu hổ không thôi.

Đi ở phía sau Yến Thanh tất mi tâm nhú một cái, dùng một loại rất là cổ quái con mắt nhìn hồ Tam nương một cái, nhưng lại lộ ra đăm chiêu biểu tình.

"Tiểu Át Ca, lần này chuyện, ngươi có tính toán gì không "

Hoàng Ái hôm nay, đã giải khai tư tưởng.

Hắn biết rõ, ban đầu Yến Thanh nói như vậy mà nói, nhưng thật ra là cho hắn lo nghĩ.

Cổ mà lần này Yến Thanh trở về, hắn cũng biểu hiện phi thường nhiệt tình, phảng phất toàn bộ không nhớ rõ ban đầu, Yến Thanh đối với hắn chăm chọc.

"Ta có thể sẽ cùng Nha Nội đi Biện Lương đi."

"Thế này a. . ."

Hoàng Ái lộ ra thần sắc không muốn.

Yến Thanh nói: "Vậy còn ngươi có tính toán gì "

"Biện Lương. . . Quá xa, ta sợ đi tới bên kia, sẽ không quá thói quen.

Kojika cũng nói, không muốn rời đi Hàng Châu, cho nên, cho nên ta muốn lưu lại, chiếu cố Kojika."

Yến Thanh cười, nụ cười ôn hòa.

"Nói chuyện cũng tốt, ngươi là bốn phận người, cũng không phải là cái loại này đầu đao liếm máu kiếm sống kẻ liều mạng.

Nói thật, khắp nơi đường không dễ đi, một bước đi nhầm, từng bước đi nhầm, hung hiểm chết. Ngươi kia tính tình, xác thực không thích hợp lang bạt. Bất quá, ngươi lưu lại dự định làm gì sinh kế Mạc phải cứ cùng Kojika cùng nhau, mở thịt tạc cửa hàng sao "

"Ha ha, Kojika ngược lại có ý tưởng này, hơn nữa nàng cùng Ma bà bà cũng nói xong rồi, đến lúc đó cùng nhau kinh doanh.

Ta sao. . . Sẽ ở Huyền Tôn thủ hạ đòi một sinh kế. Lục đại ca nói, để cho ta ở dưới tay hắn làm việc, ta cũng có chút ý động."

Không ra ngoài dự liệu, Cao Kiệt ngắn hạn bên trong, sẽ không rời đi Giang Nam.

Cho dù lần này thủ vệ Gia Hưng lập công lớn, cũng không có khả năng lắm có cơ hội nhanh chóng lên chức. Rốt cuộc, hắn mới từ quan võ chuyển thành Văn Quan, hơn nữa còn là tòng thất phẩm tri huyện. Nếu như tiếp tục đề bạt, chỉ sợ bên trong triều đình sẽ có người cảm thấy bất mãn.

Lục Kỳ thân là Cao Kiệt tâm phúc, tự nhiên cũng sẽ lưu lại.

Hoàng Ái đi theo Lục Kỳ, nói một cách thẳng thừng chính là đi theo Cao Kiệt, cũng coi là có quan chức.

Từ một cái trong thành Hàng Châu quần lấy nhau du côn nhàn hán, đến quan địa phương trong nha môn sai người, đây chính là hắn nằm mộng cũng không nghĩ tới cơ duyên.

Thêm nữa có Cao Dư tăng quan hệ này tại, Hoàng Ái hoặc giả không làm được cái gì cao quan, chính là trước đây trình sẽ không kém rồi.

Yến Thanh tâm lý, cũng không khỏi là Hoàng Ái cảm thấy cao hứng.

"Tam ca có cơ duyên này, xác thực phải biết quý trọng.

Không thể nói trước lần sau ta lại đây Hàng Châu thì, nhìn thấy Tam ca, liền muốn tuân một tiếng đại quan nhân rồi. . ."

"Ca ca ngừng muốn thù tiêu, Tiểu Át Ca ngươi đi theo Nha Nội, có thể so với ta lợi hại hơn nhiều ni."

Đi theo Nha Nội

Yến Thanh sùng sốt một chút, trong lòng biết Hoàng Ái hiểu lầm.

Hắn và Cao Dư cùng nhau hồi Biện Lương, có thể không phải là vì đi theo Cao Dư, mà là. . .

Hắn đang nghĩ ngợi, chợt nghe phía trước truyền tới một trận hỗn loạn âm thanh.

Theo sát liền nghe được lương Hồng Ngọc lạnh lùng nói: "Nơi nào đến tặc nhân, lại dám cản trở chặn đường chúng ta, còn không xuống ngựa liền trói."

Có tình huống!

Yến Thanh đây tâm lý, không khỏi siết chặt, vội vàng bỏ lại Hoàng Ái, giục ngựa tiến đến.

Một đội binh mã, ước chừng có bảy mươi, tám mươi người có vẻ, ngăn cản lương Hồng Ngọc cùng hồ Tam nương đường đi.

Kia một người cầm đầu, sống mắt to mày rậm, khôi ngô cường tráng.

Trong tay hắn một cán đại thương, đang cùng lương Hồng Ngọc đấu tại một chỗ. Hai người sùng đi đao hướng, giết cực kỳ kịch liệt, Mà tại bên kia, hồ Tam nương tay giờ cao chữ viết nét sùng, nhao nhao muốn thử nhìn đến hai người, xác thực là một bộ muốn lên trước trợ trận tư thế.

Yến Thanh vừa nhìn, nhất thời luống cuống.

Hắn giục ngựa vọt tới trận tiền, la lớn: "Hàn tướng quân, Lương cô nương, còn xin dừng tay, là người mình, là người mình!"

*Converter Hào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đầu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 241: Dur Hàng

Nhân hòa, cũng tên Dur Hàng.

Trên thực tế, Dur Hàng chỉ danh, ngay từ lúc thời kỳ Xuân Thu, đã thấy chư Sở Tịch.

Lúc đó, thuộc về Ngô Việt Quốc, Mà tại thời kỳ chiến quốc, tất thuộc về Thất Hùng một trong Sở Quốc sở trị.

Tổng thái bình hưng quốc bốn năm, đem đã sửa đổi vì tiền sông huyện Dur Hàng, lại lần nữa thay tên, cũng là hôm nay nhân cùng huyện, thuộc về phủ Hàng Châu sở trị. Bất quá, Dur Hàng tuy rằng trải qua nhiều lần đổi tên, chính là Hàng Châu người, vẫn sẽ theo thói quen xưng chỉ Dur Hàng, mà cũng không nhân hòa. Cho nên, nếu như người tới đến Hàng Châu, tìm người hỏi thăm nhân cùng huyện sự tình, rất có thể sẽ xuất hiện có người chưa từng nghe qua nơi này tình trạng.

Tuyên Hoà hai năm cuối tháng mười, Hàng Châu thế cục, từng bước gần như ổn định.

Bị khôn đồn Sùng Đức phản quân thủ lĩnh lực hành, thấy đại thế đã qua, thêm nữa Vương Bẩm thương hại hắn có thể, nhiều lần phái người khuyên hàng. Mà lực hành nhi tuy là Minh Giáo Tôn giả, lại không phải là Phương Thất Phật cái loại này đối phương tịch quyết một lòng, càng không phải là cái gì trung thành tín đồ. Dùng hắn kể chuyện, sở dĩ gia nhập Minh Giáo, cũng là vì mượn dùng Minh Giáo chỉ danh kiếm sống. Về phần sau đó, bằng vào bản thân tài cán, cuối cùng thành là Minh Giáo nông cốt.

Cho nên, đi qua Vương Bẩm mấy lần khuyên hàng sau đó, lực hành nhi cuối cùng quyết định quy hàng triều đình.

Vương Bẩm tự nhiên mừng rỡ khôn kể xiết, bởi vì hắn cũng không muốn tại Sùng Đức hao tổn quá nhiều binh mã.

Đừng xem kia Sùng Đức phản quân trở thành một nhánh cô quân, nhưng lực hành nhi uy vọng rất cao, thêm nữa tinh thông binh pháp, cá nhân cũng không phải thường đững mãnh. Cho nên thật nếu như tiến công Sùng Đức, cho dù thủ thắng, cũng sẽ hao binh tổn tướng. . .

Chiến chuyện đến trình độ này, đã không cần thiết tiếp tục tiêu hao!

Hướng chỉ Vương Bẩm mục tiêu, đã chuyển thành Trịnh Ma Vương, nếu có thể chiêu hàng rồi lực hành, liền tăng thêm một phần lực lượng.

Lực hành nhi tại quy hàng sau đó, đổi tên là Lục leo, bị Vương Bẩm ủy nhiệm làm thứ một phó tướng.

Lực hành nhi quy hàng, cũng khiến cho thành Hàng Châu phụ cận lại không có đại cổ phản quân. Đồng thời, hướng theo đàm chẩn tỷ số đại quân đến Hàng Châu, Cao Kiệt cuối cùng có thể rảnh tay, đối với quanh mình tiểu cổ phản quân tiến hành quét sạch, Hàng Châu cũng theo đó đã nhận được an

bình.

Bất quá, ổn định quy ổn định, tất cả mọi người đều biết rõ, nếu muốn khôi phục lại ban đầu phồn hoa, ít nhất cũng phải thời gian ba, năm năm.

Phương Tịch đánh chiếm Hàng Châu sau đó, đã khiến cho Hàng Châu nhân khẩu, giảm nhanh 1 phần 3.

Bất quá, Hàng Châu tuy rằng thu phục, phản quân thực lực dư âm

Phương Tịch cùng Lữ sư túi lui thủ Hồ Châu sau đó, mấy lần hướng về phía Hàng Châu phát động phản công.

Cũng may, đàm chấn bày mưu lập kế, một bên mạng Dương Khả Thế chống đỡ Phương Tịch, đồng thời lại hạ lệnh Vương Bẩm chặn lại Trịnh Ma Vương, chặt đứt Trịnh Ma Vương cùng Phương Tịch trong lúc đó liên lạc. Hắn không ngừng thúc giục Đồng Quán đại quân tới tụ hợp, định tại Hồ Châu nhất cử tiêu diệt Phương Tịch. Chỉ là, Đồng Quán tuy rằng cũng là tiết tiết thắng lợi, lại gặp phải phản quân điên cuồng chặn đánh. Bước vào sau mười tháng, Phương Tịch thấy thế cục không ổn, suất bộ rút lui Hồ Châu.

Đàm chấn thấy vậy, lập tức suất bộ xuất kích, nhân cơ hội thu phục Hồ Châu.

Bất quá lúc rời Hàng Châu thời điểm, hắn lại mệnh lệnh Cao Kiệt quyền tri Tiền Đường huyện, tạm thời ở lại giữ tại Hàng Châu.

Dư Hàng, Thiên Mục Sơn.

Tà Dương nắng chiều, một hồi tiểu đánh giá chiến đấu, đã hạ màn kết thúc.

Thiên Mục Sơn dưới chân, tràn ngập nồng đậm mùi máu tanh. Đồng điều bên khe suối, ngổn ngang té hơn trăm cỗ thi thể.

Máu tươi, nhiễm đỏ nước suối, róc rách lưu động.

Cao Dư đứng ở bờ suối, chấp tay nhìn ra xa nhấp nhô liên miên Thiên Mục Sơn, mi tâm khản tắc.

Sau lưng hắn, Vũ Tùng cùng Yến Thanh xuôi tay đứng.

Mà cách đó không xa trên chiến trường, Hàn Thế Trung đang suất lĩnh một đội binh mã dọn dẹp chiến trường.

Bọn họ từ Tiền Đường đi, tại Thiên Mục Sơn dưới, cùng một nhánh tiểu cổ phản quân giao thủ, cuối cùng là đại hoạch toàn thắng.

Chỉ có điều, Cao Dư tâm tư cũng không trên chiến trường.

Hắn chỉ thấy kia Thiên Mục Sơn, trong lòng tính toán: Nọ vậy đáng chết Phương Tịch, đến tột cùng đem tài bảo giấu ở nơi nào?

Tháng trước, hắn tại suối Phụng Hoàng phá hư Phương Tịch nước ngập Hàng Châu kế hoạch.

Sau đó trở lại Hàng Châu, liền bị Cao Kiệt lập tức trông chừng, lo lắng hắn phát sinh cái gì ngoài ý muốn nữa. . .

Cũng khó trách, đêm hôm ấy, thật sự là quá hung hiểm!

Ngay cả Hàn Thế Trung cùng người khác cũng không nghĩ tới, Cao Dư lại đang ở ba cửa sông cùng Phương Thất Phật cùng người khác triển khai một hồi săn giết trò chơi.

Cũng may nhờ là Bạch Đại Nhân nổ tung suối Phụng Hoàng, Phương Thất Phật chết thảm ở son hồng bên trong.

Nếu không, Cao Dư vẫn thật là nguy hiểm. . . Chớ nhìn hắn giết nhiều người như vậy, nhưng phần lớn là bằng vào khí giới cùng kỹ năng sắc bén. Càng gần đến mức cuối, Cao Dư thật ra thì liền càng nguy hiểm. Phương Thất Phật kia thân thủ cao minh, một chọi một ấu ả, 10 cái Cao Dư cũng không phải là đối thủ. Hôm nay nghĩ đến, hắn vẫn có chút sợ.

Cao Kiệt lúc ban đầu, là muốn lập tức đưa Cao Dư hồi Biện Lương.

Chỉ là, các nơi chiến loạn vẫn chưa dừng lại, một mặt hắn lấy ra bất xuất nhân thủ đi, mặt khác, cũng hy vọng chờ thế cục ổn định sau đó, lại đem Cao Dư đưa đi. Dù sao, hắn đã đảm đương không nổi Cao Dư lại có bất kỳ nguy hiểm nào.

Gần một tháng, đem Cao Dư nhìn gần chết!

Hôm nay Hàng Châu vừa mới ổn định, hắn liền rời đi mang người rời khỏi Tiền Đường, đi tới Dư Hàng.

Cao Dư từ đầu đến cuối nhớ một chuyện: Phương Tịch rút lui trước khi đi, đem Phương Thất Phật tại Hàng Châu cướp đoạt đi tài sản vận ra thành Hàng Châu.

Dựa theo lúc ấy Bạch Đại Nhân cho hắn đề lộ ra tin tức: Phản quân sáng sớm ra khỏi thành, lúc chạng vạng tối trở lại. . . Nếu như Phương Tịch không có đem những tài sản kia mang đi mà nói, thế thì nhất định là giấu ở Hàng Châu phụ cận.

Nếu không, kia vận chuyển tài bảo đoàn xe, tuyệt đối không thể nhanh như vậy liền trở lại Hàng Châu.

Vì thế, hần thông qua Bạch Đại Nhân, tìm được ban đầu hần cái kia đóng tại sóng xanh bên trong cửa phản quân đồng hương.

Sau đó lại thông qua người kia lời khai, và hần cung cấp một ít manh mối, cuối cùng xác định kia tài bảo nhất định là ẩn náu nhân cùng biên giới.

Nhân cùng huyện thành?

Tựa hồ không có khả năng lắm. .

Cao Dur thông qua Lục Kỳ, phái người đi tới Dur Hàng hỏi dò tin tức, xác định Phương Tịch chưa bao giờ phái xe gì đội, đã tiến vào nhân cùng huyện thành.

Nếu không tại nhân cùng bên trong huyện thành, lại ở nơi nào?

Cao Dur giả thiết, Phương Tịch đem những cái kia tài bảo ẩn náu Dur Hàng, hần lại sẽ giấu ở nơi nào?

Dur Hàng địa mạo phức tạp cực kỳ, vị trí Vu Hàng gia hồ bình nguyên và chiết tây cái gò đất miền đồi núi quá độ vùng.

Địa thế bởi vì Tây Bắc hướng Đông Nam nghiêng về, lấy Đông điều xuôi khu vực làm ranh giới.

Đông điều xuôi Tây Bắc, là núi mà cái gò đất, là Thiên Mục Sơn dư mạch nơi ở; mà đông bộ, chính là tích tụ bình nguyên, địa thế thấp phẳng, Đường dạng cờ bố trí. Toàn bộ Dur Hàng, có núi mà, cái gò đất, bãi bùn và bình nguyên trong chừa địa hình.

Phương Tịch nếu như đem tài bảo nấp trong Dur Hàng, lựa chọn tốt nhất chính là Thiên Mục Sơn khu vực.

Cao Dur đem Dur Hàng phân chia thành vì chín cái khu vực, cuối cùng xác định, kia tài bảo nhất định là tại Đông điều xuôi.

Không lâu sau, Bạch Đại Nhân đồng hương tại phản quân trong tù binh, tìm được một cái ngày đó phụ trách áp vận xe cộ phản quân đầu mục. Tại một phen tra hỏi phía dưới, cuối cùng xác nhận Cao Dur suy đoán, không có sai.

"Ngày đó, Tiểu Đễ phụng mệnh áp vận xe cộ, đến trong điều xuôi canh vịnh vượt.

Thánh Công phái người ở bên kia tiếp ứng, chúng ta đem vật phẩm đổi xe ngựa sau đó, liền lập tức trở lại Hàng Châu.

Bất quá, Tiểu Đễ Tăng lên lên quan sát, bọn họ hướng Mã sắc nhọn cương phương hướng đi."

Đó chính là vào núi rồi?

Điều xuôi, là Dur Hàng biên giới một đầu vô cùng trọng yếu con sông, chia làm Đông, trong, Tây tam đoạn. Nó ngọn nguồn, liền xuất thân từ Đông điều xuôi Mã sắc nhọn cương khu vực, đó thuộc về Thiên Mục Sơn dư mạch.

Cao Dur tại xác định mục tiêu sau đó, liền tìm được Cao Kiệt.

Hần không có nói với Cao Kiệt mình, là muốn đi tìm bảo tàng, chỉ nói muốn đi trước Thiên Mục Sơn.

Ngay từ đầu thời điểm, Cao Kiệt là kiên quyết không đồng ý. Nhưng mà tại Cao Dur quấy phía dưới, hần đứng đầu cuối cùng vẫn đáp ứng Cao Kiệt thỉnh cầu. Bất quá, hần lại để cho Hàn Thế Trung suất bộ đi theo, để cho Vũ Tùng cùng Yên Thanh bảo hộ.

Nếu như Cao Dur không đồng ý, Cao Kiệt thì bất đồng để cho hần rời khỏi Hàng Châu.

Bất đắc dĩ, hần con phải đáp ứng rồi Cao Kiệt điều kiện, mang theo một đạo nhân mã, đi tới nơi này nhân cùng huyện. .

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Làng mạc (1)

"Nha Nội, lần này tới Dư Hàng, đến tốt cùng là lớn chuyện?"

Sắc trời, đã trễ.

Vũ Tùng không nhận được hỏi thăm Cao Dư, Mà tại bên cạnh hán Yến Thanh, cũng lộ ra vẻ hiếu kỳ.

"Chúng ta lại tìm bảo!"

"A?"

"Ta nhận được tin tức, trước đây Phương Thất Phật tại công phá Hàng Châu sau đó, đem Chu Bưu và Triệu Đình cùng người khác nhiều năm qua cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân chiếm làm của mình. Phương Tịch rút lui Hàng Châu lúc trước, sai người đem những cái kia tài bảo lên lên chở đi, nghe nói liền giấu tại ngày này mục đích núi Mã sắc nhọn cương khu vực. Ta lần này tới, chính là muốn đem những cái kia tài bảo tìm ra. . . Bất quá, đây Thiên Mục Sơn quá lớn, tựa hồ có hơi không quá dễ dàng tìm ra a."

Đối với Vũ Tùng cùng Yến Thanh, Cao Dư không có giấu giếm

Hai người nghe không khỏi cả kinh, Yến Thanh càng nhìn đến Cao Dư nói: "Không trách Nha Nội không muốn dẫn người đi."

"Chuyện này nhất định phải bí mật tiến hành, nếu là bị triều đình biết rõ, chúng ta căn bản là không có cách bảo toàn."

Vừa nói, Cao Dư nhìn thoáng qua đang quét chiến trường Hàn Thế Trung.

Yến Thanh lập tức đã minh bạch Cao Dư tâm tư, gật đầu liên tục nói: "Nha Nội nói có lý."

"Đi thôi, chúng ta tìm một chút nhìn, chỉ cần những cái kia tài bảo vẫn còn ở Dư Hàng, nhất định sẽ giữ lại có đầu mối."

Cao Dư nói xong, phóng người lên ngựa.

Hắn hướng về phía Hàn Thế Trung hô: "Hàn tướng quân, sắc trời sắp muộn, chúng ta đi thôi."

Thừa dịp trước khi trời tối, chúng ta dễ tìm nhất một cái đặt chân chi địa. Ta xem khí tượng này, sợ là tối nay sẽ có mưa lớn. . . Trước tiên nghỉ ngơi lại nói, ta cũng không muốn tối nay tại ngủ đêm vùng hoang vu, làm kia ướt như chuột lột."

Hàn Thế Trung lúc này cũng dọn dẹp không sai biệt lắm, nghe được Cao Dư hô đầu hàng, hắn ngừng đầu nhìn một chút Thiên Tượng, liền gật đầu một cái, hạ lệnh thủ hạ quân sĩ tập hợp.

Chân trời, có mây mưa chậm rãi chuyển dời.

Cao Dư cùng người khác không dám chần chờ, dọc theo quan lộ bay nhanh.

Khi sắc trời hoàn toàn đen xuống sau đó, Cao Dư cùng người khác ngay tại Thiên Mục Sơn dưới chân, phát hiện một thôn trang.

Thôn trang này nằm tại một chỗ thung lũng, nếu không cẩn thận tìm kiếm, còn thật không dễ dàng phát hiện.

Rời núi thung lũng không xa, liền có thể nhìn thấy Đông điều suối.

Vác theo Thiên Mục Sơn, trông về phía xa Đông điều suối, hữu sơn hữu thủy, thôn trang này Phong Thủy nhìn qua, quả thực không kém.

Thôn trang vừa phải, nhìn bố cục, có chừng bảy tám chục gia đình.

Giống nhau rất nhiều thôn trang một dạng, sau khi trời tối, toàn bộ thôn trang liền lọt vào trong bóng tối, nơi này cũng là như vậy.

Rất bình thường, mà nay bên ngoài, chính là binh hoang mã loạn!

Mặc dù nói phản quân đã đi rồi, nhưng vẫn là để lại rất nhiều lính mất chỉ huy bại binh.

Những này bại binh, có lúc so thổ phi còn muốn hung tàn. Đặc biệt là đối mặt tay không tác sát dân chúng bình thường, bọn họ hung tàn càng biểu hiện tinh tế. Đương nhiên, có lúc quan quân sẽ càng thêm hung tàn.

Tóm lại, nếu như bị những cái này đã hóa thân làm thổ phi lính mất chỉ huy phát hiện, thôn trang tiếp theo gặp phải tai họa ngập đầu. Cho nên rất nhiều thôn trang đến buổi tối, liền biết dập tắt đèn, để tránh gặp phải đạo phi công kích.

Cao Dư cùng người khác bước vào thôn trang thì, đưa tới một mảnh tiếng chó sủa.

Rất nhiều người nhà, đều đóng chặt cửa nẻo, căn bản không dám ra đây kiểm tra tình huống.

Ngược lại tọa lạc ở cửa thôn một tòa nhà lớn, trong lúc bất chợt đèn đuốc sáng choang, từ bên trong lao ra ngoài mấy chục tráng hán.

"Người nào?"

Cầm đầu là một cái lùn mập lùn mập người trung niên, người mặc hoa mỹ đồng phục, tại một đám tráng hán vây quanh, ngăn cản Cao Dư cùng người khác đường đi.

"Chúng ta là Hàng Châu đi binh mã, phụng mệnh dò xét chung quanh huyện trấn, quét sạch phản quân.

Lúc này chúng ta tại con vệt miệng gặp phải phản quân công kích, đem tiêu diệt đường lui trải qua này mà, muốn cầu cái chỗ đặt chân nghỉ ngơi.

Ngươi, thì là người nào?"

Tiến đến người nói chuyện, tên là Hồ Duyên thông, là Hàn Thế Trung phụ tá.

Nghe nói người này là danh tướng Hồ Duyên khen hậu nhân, bởi vì gia cảnh sa sút bất đắc dĩ nhập ngũ, cùng Hàn Thế Trung giao tình thâm hậu.

Lúc trước ba cửa sông cuộc chiến, Hàn Thế Trung phái người tập kích phản quân đại doanh, chính là Hồ Duyên thông dẫn người đi vào.

Bọn họ đem Lý Thiên hữu cùng người khác đưa tới đại doanh, rồi sau đó Hàn Thế Trung dẫn người giữa đường phục kích, cũng lấy Oanh Thiên lôi đem phản quân đánh tan. Hồ Duyên thông thiện khiến cho song roi, kiêu dũng thiện chiến, Lý Thiên hữu chính là bị hắn chém giết.

"Nguyên lai là Thiên Quân đến, chính là Tiểu Đê hiền lành.

Gần đây bên ngoài binh hoang mã loạn, đạo phi mọc um tùm, còn tưởng rằng là có tặc nhân. . . Tiểu Đê tên là Trần Ngạn Bân, là bản xứ Bảo chính, gặp qua quân gia."

"Nha Nội, là bản xứ Bảo chính."

Hàn Thế Trung mặc dù tại Cao Dư bên cạnh, lại nghe rõ ràng.

Cao Dư gật đầu một cái, nói: "Đi hỏi một chút hán, chúng ta phải ở chỗ này nghỉ ngơi, có thể hay không năng lực cung cấp nơi ở, chuẩn bị chút thức ăn. . . Các huynh đệ theo ta mấy ngày liên tiếp bốn ba, đã có mấy ngày không thể ăn một miếng nóng hổi cơm.

Nói cho hán biết, tất cả tiêu xài trả, tuyệt sẽ không đoan tiền hán lượng."

Hàn Thế Trung nghe, vội vàng khom người lĩnh mệnh, giục ngựa tiến đến.

Chỉ chốc lát sau, hán và Hồ Duyên thông trở về, đối với Cao Dư nói: "Vay Bảo chính nói, trong thôn nhà dân khó mà chứa nhiều binh mã như vậy. Bất quá, cuối thôn có một ngôi miếu cổ, địa phương rất rộng rãi, có thể chứa chúng ta nghỉ ngơi. Về phần lương thực, hán có thể cung cấp, còn nói mời chúng ta tại trong nhà hán nghỉ ngơi một đêm."

"Không cần, có thể có một nơi đặt chân đã đầy đủ, không cần đi quấy rầy hán."

Đối với đi Trần Ngạn Bân trong nhà làm khách, Cao Dư hứng thú vừa phải.

Thấy Cao Dư thái độ như thế, Hàn Thế Trung cùng Hồ Duyên thông tự nhiên cũng không có ý kiến, vì vậy đi vào nói rõ với Trần Ngạn Bân tình huống.

Sau đó, Trần Ngạn Bân dẫn đường, mang theo trước mọi người hướng cuối thôn.

Đây Bảo chính cũng không có nói dối, cuối thôn thật có một ngôi miếu cổ.

Nhưng miếu là một tòa khoảng không miếu, theo Trần Ngạn Bân nói: "Tòa miếu cổ này đã nhiều năm rồi, trước đây hương hỏa coi như không tệ. Bất quá, bởi vì Phương Tịch tạo phản, trong thôn cũng bị một ít ảnh hưởng đến, trong miếu hòa thượng toàn bộ chạy."

"Quân gia nhóm tối nay trước hết tạm chút, Tiểu Đê lần này trở về thúc giục, khiến người ta đưa tới chút thóc gạo.

Sẽ không quá nhiều, cũng là Tiểu Đê tâm ý. . . Mấy ngày này, phản quân làm loạn, toàn bộ Hàng Châu vùng, lương thực giá tăng vọt, cho nên cũng không bỏ ra nói quá nhiều đi."

"Vất vả Trần Bảo chính."

Hàn Thế Trung nói cảm ơn liên tục, sau đó đưa Trần Ngạn Bân rời đi.

Cùng lúc đó, Hồ Duyên quy tắc chung dẫn dắt quân tốt bước vào tự miếu, cũng an bài mọi người nhóm lửa nấu cơm.

"Nha Nội, tối nay chúng ta tạm một hồi, người nghỉ ngơi trước, chờ lát nữa cơm làm xong, ta lại đây gọi người."

Hồ Duyên thông sai người thu thập một gian Thiện Phòng, xin Cao Dư ba người nghỉ ngơi.

Cao Dư cười nói: "Hồ Duyên, chúng ta cũng coi là kẻ vai chiến đấu qua, không cần khách khí như vậy."

Người từ đi làm việc đi, ta muốn tại trong tự viện đi một vòng. Ta bên này có Nhị ca cùng Tiểu Át Ca đi cùng đủ rồi, không cần phải lo lắng."

Hồ Duyên thông nghe, không còn nói năng rườm rà, cáo từ rồi đi.

"Đây Hồ Duyên, đúng là cái người cơ trí."

Vũ Tùng nhìn đến Hồ Duyên thông bóng lưng rồi đi, không nhận được cười đối với Cao Dư nói.

Yến Thanh tắt sửa sang lại giường, nghe được Vũ Tùng mà nói, liền hỏi: "Nhị ca lời này, lại kể từ đâu?"

"Khí tiết lúc này, những người khác bận bịu truy kích phản quân."

Lão Hàn cùng Hồ Duyên rõ ràng là có bản lĩnh người, lại lưu đây chiến công không đi qua hỏi, ngược lại đi theo Nha Nội. . . Chớ nhìn hấn hai người dài kịch cộm, nhưng trong lòng rõ ràng rất. Chính là lập được lại công lao lớn, cũng không sánh được Nha Nội một câu lời khen. . . Chỉ cần đem Nha Nội phục vụ được rồi, thăng quan tiến chức nhanh chóng trong tầm tay."

Vũ Tùng trong lời nói, toát ra một ít vẻ khinh thường.

Bất quá, Cao Dư cũng không ở ý.

Hắn thân là Cao Cầu con trai, như thế nào lại không hiểu Hàn Thế Trung lượng tâm tư người?

Dĩ nhiên, hấn cũng sẽ không cự tuyệt hai người lấy lòng. Hàn Thế Trung là cái có bản lĩnh người, ban đầu dám theo đến Cao Dư, lấy trăm người số lượng, tiêu diệt hết Lý Thiên hữu ba năm trăm người truy binh, năng lực quả thực không kém.

Thời đại này, Quang có năng lực không có dùng, còn cần có người nâng đỡ mới được.

Cao Dư rất rõ, Hàn Thế Trung hai người thuộc về sở dĩ như vậy, là bởi vì hấn Nha Nội thân phận.

Bất quá, nếu bọn họ lấy lòng, Cao Dư liền sẽ không cự tuyệt.

Thật ra thì ngay từ lúc ba cửa sông cuộc chiến kết thúc, hấn liền nghĩ qua, nếu như có cơ hội, giúp sản một hồi Hàn Thế Trung.

"Theo ta thấy, Lão Hàn lưu lại, cũng không chỉ là vì Nha Nội."

Yến Thanh thu thập xong giường, liền ngồi ở trên giường.

Cao Dư nói: "Làm sao, Tiểu Át Ca chẳng lẽ còn nhìn ra khác sự tình sao?"

"Hắc hắc, Nha Nội còn nhớ đóng lại, Lương Khả Tín cô cháu gái kia?"

"Người là nói Lương cô nương?"

"Nha Nội là không biết, hôm đó chúng ta đi ba cửa sông tìm người thì, Lão Hàn cùng Lương cô nương Tăng từng giao thủ."

Sau đó, hấn cặp kia mắt giả hoạt, liền không hề rời đi qua Lương cô nương."

"Người là nói. . ."

Cao Dư đối với Lương gia nương tử ấn tượng không tính quá sâu, chỉ nhớ rõ nàng gọi lương Hồng Ngọc.

Chính là, Vũ Tùng lại ký ức sâu sắc, cười nói: "Không trách mấy ngày nay đi, Lão Hàn mỗi ngày đến trong nha môn cho Nha Nội vấn an. Ta vẫn cho là, cái tên này là muốn đầu nhập vào Nha Nội, lại không nghĩ rằng là như thế."

Cao Dư tại Hàng Châu mấy ngày này, ngụ ở trong huyện nha.

Không những hấn ở tại huyện nha, hồ Tam nương cùng lương Hồng Ngọc, cũng đều tại huyện nha ở.

Không có cách nào hướng theo Đàm Chấn suất bộ đến Hàng Châu, phủ Hàng Châu Nha tự là Hàng Châu trung tâm chỗ. Vốn là, Đàm Chấn Tăng phái người mời Cao Dư tại Phủ Nha ở. Có thể bên kia quá ồn nháo nháo, quá nhiều người, Cao Dư liền dọn đi rồi huyện nha.

Mà hồ Tam nương cùng lương Hồng Ngọc là bởi vì là nữ tướng, không có phương tiện tại trong quân doanh ở.

Những ngày đó, Hàn Thế Trung đúng là đi rất thường xuyên, cơ hồ mỗi ngày đều chạy đi tìm Cao Dư.

Nói thật, Cao Dư còn thật không có hướng phương diện kia suy nghĩ.

Mà nay nghe Yến Thanh vừa nói, hần mới tỉnh bừng tỉnh đại ngộ, luôn miệng nói: "Không trách, không trách a!"

Hần cười lắc đầu một cái, xoay người hướng ngoài nhà đi.

Vừa đi, hần vừa nói: "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, nhân chi thường tình!"

Được rồi, chúng ta cũng đừng phía sau tiếng người thị phi, các người ai nguyện ý theo ta ở nơi này trong chùa miếu đi lên vừa đi?"

"Khiến Nhị ca theo Nha Nội đi thôi, ta đi nấu nước."

"Làm sao?"

"Ban nãy ta lúc đi vào sau khi, sau khi thấy viện thật giống như có một cái phòng tắm.

Đã nhiều ngày theo Nha Nội khắp nơi bốn ba, đều không thể nghỉ ngơi cho khỏe. Chờ lát nữa ta nấu chút nước, cũng có thể cố gắng tắm, buổi tối năng lực ngủ cho thoải mái chút."

Loại chuyện nhỏ này, cũng chỉ có Yến Thanh sẽ lưu ý.

Cao Dư cũng tốt, Vũ Tùng cũng được, bao gồm Hàn Thế Trung cùng Hồ Duyên thông, phỏng chừng cũng không có lưu ý đến phòng tắm.

Nói đến đây phòng tắm, sớm đã nhất là từ trong chùa miếu truyền tới.

Biện Lương, Hàng Châu, cũng không thiếu phòng tắm, rất nhiều người đang bận rộn rồi một ngày sau, đều thích đi phòng tắm ngâm một chút, thần thanh khí爽. Yến Thanh nếu không là nói, Cao Dư vẫn không cảm giác được phải khó chịu. Mà nay hần vừa nói như thế, Cao Dư ngay lập tức sẽ cảm giác toàn thân không thoải mái, vì vậy gật đầu liên tục, biểu thị đồng ý.

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Đại Minh Tôn (2)

Tự Viện, tên là Nhật Nguyệt Quán.

Nghe vào thật giống như đạo quán, nhưng Tự Viện bố cục, chính là điển hình chùa bố cục.

Cao Dư cùng Vũ Tùng tại Tự Viện hậu viện dạo qua một vòng, phát hiện đầu chái nhà thấp lùn, có thể nhìn ra xa sơn lâm.

Một đầu nước suối từ trên núi chảy xuống xuống, từ Tự Viện một bên truyền ra, phảng phất quán thất lưng ngọc đá.

Hậu viện, có một cái giếng cạn.

Trừ lần đó ra, chính là một mảnh vườn rau.

Nghĩ đến cái này nhật nguyệt quan điểm hòa thượng, trong ngày thường qua là một loại tự cung tự cấp cuộc sống.

Chỉ là không biết tại sao, Cao Dư luôn cảm thấy hậu viện này nhìn qua, tựa hồ có một chút cổ quái. Nhưng nếu là khiến hần nói ra, lại không nói ra được rốt cuộc là chỗ nào cổ quái. Tóm lại, chính là có chút không quá thoải mái.

"Đây Tự Viện, ngược lại phong thủy tốt."

"Nhị ca còn biết phong thủy sao?"

"Không coi là hiểu biết, bắt quá là năm đó tại Thiếu lâm tự học võ thì, trong chùa có biết phong thủy Trương Lão, cho nên đi theo học một chút bề ngoài."

"Nhị ca đây học được, có thể bắt đầu hỗn tạp."

"Trong chùa kham khổ, ngoại trừ tập võ ở ngoài, dù sao phải tìm một số chuyện, cũng tốt đuổi thời gian sao."

Vũ Tùng nhìn thấy đây Tự Viện, không nén nổi lộ ra vẻ tường nhớ.

Nghĩ đến, hẳn là tường niệm năm đó ở Thiếu lâm tự học võ thời gian đi.

Cao Dư cười một tiếng, không tiếp tục liên cái đề tài này dài dòng, mà là xoay người đi ra ngoài.

Đối diện, liền thấy Yến Thanh mang theo mấy cái quân tốt, đang đi tới.

"Nơi đó đi cũi lừa?"

"Tiền viện có một cái phòng chứa cũi, bên trong đến không ít cũi lừa, đoán chừng là ban đầu trong chùa hòa thượng lưu lại."

Yến Thanh một bên trả lời, một bên hướng hậu viện đi.

Cao Dư cũng không có hỏi lại, cùng Vũ Tùng xuyên qua cửa vũ, đi tới tiền viện.

Tiền viện diện tích không nhỏ, có hai hàng Thiện Phòng.

Các binh lính đều đã đầu vào đây thỏa đáng, không ít người vẫn còn ở ngoài nhà dưới mái hiên điểm đồng lừa, đang chuẩn bị nấu cơm.

Trên bầu trời, nhẹ nhàng vọt tới thật dày mây mưa, đeo sao Nguyệt che giấu.

Từ Thiên Mục Sơn thổi tới gió, cũng lộ ra cực kỳ mãnh liệt, thổi đồng lừa kia tí tách vang lên, sao hoá Từ phi dương.

Nhìn bộ dáng như vậy, chỉ sợ đến sau nửa đêm, nhất định có mưa to đánh tới.

"Hô Duyên!"

"Nha Nội có gì phân phó?"

"Khiến mọi người cẩn thận chút, không nên đi thủy."

"Minh bạch!"

"Lão Hàn đây?"

"Hắn đi Trần Bảo chính nhà, nói đúng là chuyên chở thóc gạo."

"Đây Trần Bảo chính, ngược lại là một người nhiệt tâm"

Cao Dư nói một câu, lại dặn dò Hô Duyên thông mấy câu nói, cùng Vũ Tùng cùng đi ra khỏi sơn môn, đứng ở Tự Viện bên ngoài.

Cuối thôn địa thế có chút cao, đứng ở bên ngoài sơn môn, có thể nhìn bao quát thôn trang.

Không biết là nguyên nhân gì, Cao Dư luôn cảm thấy có chút không quá thoải mái, hẳn nhìn đến thôn trang, một lát sau lại xoay người lại, nhìn về phía Tự Viện.

"Nhị ca, ngươi còn có phát hiện, đây Tự Viện có điểm quái dị?"

"Có khỏe không, không có cảm giác có cái gì chỗ quái dị."

"Phải không?"

Cao Dư suy nghĩ một chút, chợt lắc lắc đầu nói: "Có thể là ta nghĩ nhiều rồi đi."

Lúc này, nơi xa xa có đèn chớp động, là Hàn Thế Trung đã trở về.

Hắn mang không ít thóc gạo, còn có một chút rượu thịt.

"Vậy Trần Bảo chính ngược lại là một người sáng khoái, không những đưa thóc gạo, còn đưa rượu." Hàn Thế Trung nhìn thấy Cao Dư tại bên ngoài sơn

môn đứng, liền bước nhanh đi tới trước, cười nói: "Nha Nội đứng ở chỗ này làm sao?"

"Không có gì, ở bên trong đợi đến phiên muộn, cho nên đi ra hóng mát một chút."

"Hừm, vậy ta trước tiên đem thóc gạo đưa vào đi, chờ lát nữa nhất định phải cùng Nha Nội, cố gắng uống một hồi trước."

Hàn Thế Trung cười to, liền sai người đem thóc gạo cùng rượu đưa vào Tự Viện.

Những cái kia đưa thóc gạo người, hẳn đứng là Trần Ngạn Bản trong nhà nô bộc. Bọn họ đưa thóc gạo sau đó, liền rồi rít cáo từ rồi đi.

Đội những người đó ly khai, Hàn Thế Trung nụ cười trên mặt, trong lúc bất chợt biến mất.

Hắn đi nhanh đến Cao Dư bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Nha Nội, có tình huống."

"Hừm, ta đã nhìn ra."

Cao Dư biết rõ, Hàn Thế Trung không phải một cái nghiện rượu người.

Hơn nữa, hẳn lực tự chế rất mạnh, đặc biệt là đang làm chuyện thời điểm, càng không uống rượu.

Trong lúc bất chợt kêu uống rượu, còn ngay Trần Ngạn Bản trong nhà nô bộc, bại lộ ra Cao Dư thân phận. . .

Theo Cao Dư, đây tuyệt không phải Hàn Thế Trung phong cách.

"Lão Hàn, người có không có cảm thấy, đây Tự Viện vị trí, phảng phất là tại nhìn bao quát thôn trang."

Đây là 1 cộc cao cao tại thượng cảm giác, giống như thôn trang, tuyệt đối không thể đem Tự Viện thành lập tại loại vị trí này.

Nói cách khác, người trong thôn đối với đây Tự Viện phải phi thường kính trọng."

"Nha Nội nếu không nói, ta còn thực sự không có phát giác đến."

"Ban này, kia Trần Ngạn Bản nói, trong tự viện hòa thượng tại chiến loạn thì chạy trốn."

Chính là thôn trang này bách tính, lại không hề rời đi. . . Lấy bọn họ đối với Tự Viện coi trọng trình độ, nếu hòa thượng ly khai, bọn họ cũng sẽ chạy trốn mới được. Coi như không có chạy trốn, cũng sẽ hiển hiện ra một loại hốt hoảng.

Người xem thôn này rơi xuống, còn có một chút hốt hoảng?"

Hàn Thế Trung mày rậm nhíu một cái, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẽo.

Hắn nhìn một chút Cao Dư, nhẹ giọng nói: "Còn tưởng rằng con ta nhìn ra kẻ hở, chưa nghĩ Nha Nội cũng phát hiện."

"Khiến mọi người cẩn thận một chút, Trần Ngạn Bản đưa tới thóc gạo cùng rượu, toàn bộ cũng không muốn động."

"Ta đã nói cho Hồ Duyên, hẳn biết phải làm sao."

Cao Dư gật đầu một cái, xoay người đi vào Tự Viện.

Liền thấy Hồ Duyên thông đang mang người đỡ lấy hành quân nôi, đem bên người kèm theo lương khô đầu nhập trong nôi.

Nhìn Cao Dư trở về, Hồ Duyên thông hướng hắn khoát tay một cái. Tuy rằng cái gì cũng chưa nói, có thể Cao Dư lại biết, ý hắn: Nha Nội không cần lo lắng, chúng ta đã phát hiện, hết sẽ không bị trúng kế bị lừa gạt.

Cao Dư, thờ phào nhẹ nhõm.

Hàn Thế Trung cùng Hồ Duyên thông hai người, quả nhiên có thủ đoạn.

Đã phát hiện đầu mối, lại biểu hiện tốt giống như người không có sao một dạng, đây phần trăm ổn, bắt đầu lợi hại.

Hắn từ một người lính trong tay thỉnh cầu một cây đuốc, bước đi vào Đại Hùng bảo điện.

"Nhị ca, năng lực nhìn ra được, đây thờ cúng là cái gì Phật sao?"

Vũ Tùng xuất thân Thiếu lâm tự, không nén nổi quyền cước hơn người, đối với Phật môn tình huống cũng hiểu rõ vô cùng.

Hắn nhìn thoáng qua trong Đại Hùng Bảo Điện tượng thần, "Đây cũng là một vị tượng bồ tát, nhưng ta nhận không ra."

Một cái tại Thiếu lâm tự sinh sống 10 năm người, vậy mà không nhận ra tượng phật lai lịch?

Đó chỉ có thể nói, ngôi tượng phật này có vấn đề!

Cao Dư gượng cây đuốc đi lên trước, từ trên xuống dưới quan sát tượng phật. Đột nhiên, ánh mắt của hắn động lại, nhìn chăm chăm kia tượng phật dưới thân Liên Thai, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, chợt trên mặt tươi cười.

"Nhị ca, gọi Lão Hàn cùng Hồ Duyên qua đây."

"Tốt!"

Vũ Tùng không nói hai lời, xoay người ra Đại hùng bảo điện.

Mà Cao Dư tắt tung người nhảy lên Thần Thai, quan sát tỉ mỉ tòa kia Liên Thai.

"Nha Nội, phát hiện gì rồi?"

Ngay tại hắn kiểm tra Liên Thai thời điểm, Hàn Thế Trung cùng Hồ Duyên thông một đường tiểu chạy vào, trong tay mỗi người cầm một cái cây đuốc.

Cao Dư hướng bọn họ vẫy vẫy tay, tỏ ý bọn họ nhảy lên Thần Thai.

"Nha Nội, như vậy không tốt đâu. . . Tuy nói đây Tự Viện khả nghi, nhưng mà. . . Có thể hay không đối với Phật tổ bất kính?"

Hồ Duyên thông không nhịn được nói ra, trên mặt toát ra vẻ kính sợ.

"Hồ Duyên lại tin phật?"

Cao Dư đứng ở trên bệ thần, cười nói: "Bất quá ngươi không cần lo lắng, ngôi tượng phật này, là một vị Tà Phật."

"Tà Phật?"

"Ngươi nếu tin phật, biết được kia Phật tổ Liên Thai là hình dáng gì.

Chính là người tới nhìn, ngôi tượng phật này Liên Thai đúng là ngược che Liên Thai. . . Theo ta được biết, chỉ có Ma Ni giáo cùng Minh Giáo tượng phật mới sẽ đem Liên Thai ngược che. Cho nên, cái này Phật không phải Phật, mà là Đại Minh Tôn."

*Converter : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 244: Đồ sát

Một cơn mưa thu, chớp nhoáng mà tới.

Cuối mùa thu thời tiết nước mưa, tuyệt đối không giống như mùa hè cuồng bạo như vậy, nhưng mưa rơi đồng dạng kinh người, mưa như trút nước mà xuống.

Nhật Nguyệt Quán tiếng ồn ào dần dần đình chỉ, trở nên yên tĩnh lại.

Nhưng yên tĩnh thôn trang, lại đột nhiên giữa sáng lên ánh đèn.

Một nhà, hai nhà, Tam gia. . .

Ánh đèn phảng phất là bị truyền nhiễm, nhanh chóng tại toàn bộ thôn trang lan tràn ra.

Theo sát, nằm tại cửa thôn Trần gia đại viện, càng là đèn đuốc sáng choang. Đóng chặt đại môn trong lúc bất chợt tháo gỡ, một đám tay cầm đao thương

gia đình từ bên trong đi ra, nhanh chóng tại ngoài cửa lớn xếp hàng thành đội ngũ.

Có, ba mươi, bốn mươi người đi!

Trần Ngạn Bân đứng ở bậc cửa bên trên, trên mặt hoàn toàn không có nụ cười.

Đứng chấp tay, ánh mắt quét nhìn trong thôn trang từng ngọn phòng xá.

Liền thấy những cái kia phòng xá, cửa phòng không tiếng động mở ra. Từng cái từng cái cầm trong tay lưỡi dao sắc bén thôn dân, từ trong nhà đi ra.

Trần Ngạn Bân cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn hướng những người đó khoát tay một cái, liền thấy những người đó thật giống như tượng gỗ một dạng xoay người hướng Tự Viện.

Một tên tiếp theo một tên, chậm rãi, rồi cuộc tụ tập hơn trăm người.

Mà lúc này, nhật nguyệt trong quan lại yên tĩnh không tiếng động, phẳng phất từ địa một dạng. . .

Trần Ngạn Bân là Minh Giáo Tôn giả Trần 14 tộc thúc, bất quá hắn tuổi tác, so với Trần 14 tiểu không ít.

Hắn là Hàng Châu quang minh sứ, nhưng một mực mai danh ẩn tính, chỉ nghe từ Phương Tịch sai khiến.

Cho dù là Phương Thất Phật, cũng không biết có một cái như vậy thuộc xuống tồn tại. Mà Trần Ngạn Bân càng thâm cư giản xuất, trong ngày thường phạm vi hoạt động chủ yếu là lấy Dư Hàng làm chủ, chưa từng rời mở Dư Hàng ba mươi dặm phạm vi. Bằng vào Phương Tịch trong bóng tối giúp đỡ, Trần Ngạn Bân thu được hàng loạt tài vật, giúp giúp Minh Giáo tại Dư Hàng nhanh chóng phát triển.

Nhưng rất ít người biết được hắn tồn tại, bởi vì hắn chưa từng rời mở Mã sắc nhon cương.

Ngựa này sắc nhon cương, là Phương Tịch một chỗ trụ sở bí mật.

Trong thôn thôn dân, tất cả đều là Minh Giáo trung thành giáo đồ, đối với Minh Giáo trung thành tuyệt đối.

Sở dĩ thiết lập như vậy một chỗ căn cứ, cũng là vì phòng bị ngộ nhỡ. Thậm chí, Mã sắc nhon cương thôn dân chưa bao giờ biết sử dụng Minh Giáo giáo đồ thân phận, một liên giống như người bình thường, tại đây canh tác, cuộc sống.

Minh Giáo khởi sự, Mã sắc nhon cương cũng không tham dự trong đó.

Trần Ngạn Bân phụng mệnh Phương Tịch mệnh lệnh, trong bóng tối lặng lẽ quan sát thế cục.

Thẳng đến. . .

"Tôn sứ, vì sao phải đối với kia quan quân hạ thủ đâu?"

Thánh Công lệnh chúng ta mai phục, nếu vì vậy mà kinh động quan địa phương, há chẳng phải là phí công nhọc sức sao?"

Trần Ngạn Bân thủ hạ đứng sau lưng hắn, thấp giọng hỏi thăm.

"Không phải là ta muốn trái ngược Thánh Công mệnh lệnh, mà là những người này nếu sò đến nơi này, nhất định là phát giác một ít chuyện. Tôn giả đến bây giờ cũng không đến, trước đây Thánh Công hạ lệnh nước ngập Hàng Châu cũng chưa thấy thành công.

Ta cảm giác, rất có thể là xảy ra biến cố.

Chúng ta tuyệt không thể ngồi chờ chết, nếu quan địa phương tìm tới cửa, vậy chúng ta cũng chỉ có thể là liều mạng một lần. . . Đem bọn họ giết, thi thể ném vào sông, ít nhất cũng phải một hai tháng mới có thể bị quan địa phương phát hiện. Chúng ta nhân cơ hội đem đồ vật khỏi đi ra, sau đó nhờ cậy Thánh Công, tốt hơn tại đây cả ngày giới lo lắng đề phòng."

"Tôn sứ anh minh!"

Trần Ngạn Bân cười một tiếng, ánh mắt chợt xuyên qua màn mưa, rơi vào cuối thôn nơi Nhật Nguyệt Quán.

Những thôn dân kia, cũng đã đến Nhật Nguyệt Quán ra.

Tại chốc lát dừng lại qua đi, thôn dân cùng kêu lên kêu gào, liền đụng vỡ sơn môn, vọt vào Nhật Nguyệt Quán bên trong. . .

Chỉ là, nhật nguyệt trong quan, lại không có bất cứ động tĩnh gì.

Dưới mái hiên, điểm từng đồng đồng lửa, đem tiền viện chiếu theo ánh toàn bộ xuyên thấu qua xuyên thấu qua.

Một đám thôn dân vào Nhật Nguyệt Quán, cũng không nhìn thấy bọn họ tượng tượng bừa bãi một mảnh cảnh tượng. Trong không khí, tràn ngập mùi rượu nồng nặc, chính là nhưng không thấy một cái quân lính bóng dáng. Những thôn dân này vốn là sừng sò, chợt liền ý thức được sự việc không ổn.

Người cầm đầu, chính là Trần Ngan Bân con trai, Trần mười.

Hắn nhíu mày lại, lập tức la lớn: "Không tốt, chúng ta mắc lừa, rút lui. . ."

Lời còn chưa dứt, liền nghe Đại hùng bảo điện đại môn loảng xoảng một tiếng tháo gỡ, từ bên trong tuôn trào mười mấy danh quan Binh.

Cùng lúc đó, hai bên cửa sương phòng cũng mở ra, nhiều đội quân lính lác minh trút ra, nhanh chóng tại cửa hiên dưới tụ họp xong, giương cung lấp tên, nhắm ngay đình viện giữa viện Trần mười nhi cùng những cái này thôn dân.

"Các ngươi buông vũ khí xuống, bỏ tay chịu trói, nếu không giết tất bất luận tội."

"Ngừng nghe bọn hắn nói bậy nói bạ, giết cho ta!"

Thấy cảnh tượng này, Trần mười nhi đã minh bạch sự tình bại lộ, vì vậy rút đao ra khỏi vỏ.

"Bắn tên!"

Ngay tại hắn rút đao ra khỏi vỏ trong tích tắc, cầm đầu quan quân tướng lĩnh cũng nghiêm nghị kêu uống. Trong phút chốc, mũi tên như mưa, gào thét bắn về phía trong sân nhà mọi người. Đây trong đình viện, không có bất kỳ chướng ngại vật, cũng không còn chỗ ẩn thân.

Thôn dân kêu thê lương thảm thiết âm thanh, tại Nhật Nguyệt Quán bầu trời vọng về.

"Ta là Hồ Duyên Thông, các ngươi còn không đầu hàng, chờ đến khi nào?"

Kia cầm đầu quan quân tướng lĩnh, cầm trong tay song roi nghiêm nghị quát lên.

Chỉ là, hắn mà nói đối với mấy cái này đã bị trải qua nhiều năm tẩy não thôn dân mà nói, hoàn toàn không cần nơi.

Đặc biệt là tại Trần mười nhi hô to 'Minh Tôn phù hộ' tiếng khẩu hiệu trong, những người này phảng phất như bị điên, hoàn toàn không để ý sinh tử, liền hướng về phía quan quân chen chúc tiến tới

Hồ Duyên Thông lần này xuống nam, từng gặp tình hình như thế.

Giang ninh nhất chiến, Minh Giáo tử sĩ điên cuồng phản kích, khiến cho quan quân tổn thất nặng nề.

Hắn vô cùng rõ ràng, lúc này nếu như có một chút lòng dạ mềm yếu, cuối cùng xui xẻo khả năng chỉ có bọn họ.

Cho nên, hắn hét lớn một tiếng, liền vọt vào đình viện.

"Các huynh đệ, hạn chế lòng dạ mềm yếu, giết tất bất luận tội, không chừa một móng."

Hồ Duyên Thông vừa nói chuyện, song roi vũ động, trên dưới tung bay.

Đùng đùng hai lần, liền đập vỡ lưng người thôn dân đầu. Máu tươi hòa lẫn não tương văng tứ phía, tại ánh lửa chiếu xuống, hiện ra một loại cực kỳ tàn khốc yêu dị cảm giác.

Mà Tự Viện trong quan quân, cũng đều đề cung tên xuống, rút đao ra khỏi vỏ.

Những người này, đều là quan quân trong tình nhuệ, cừu kinh sa trường, kinh nghiệm cực kỳ phong phú. Mắt thấy những thôn dân kia xông lên, bọn họ không hoảng hốt chút nào, quơ đao liền tiến ra đón. Thôn dân số người tuy rằng chiếm cứ ưu thế, nhưng mà tại quan quân điên cuồng chém trong, thì lại làm sao có thể ngăn cản, bị quan quân giết liên tục lùi về phía sau.

Trần Ngan Bân tại cửa thôn, cũng cảm giác được không ổn.

Tại hắn đưa cho quan quân trong rượu, đã thả thuốc mê.

Theo đạo lý nói, những quan quân kia hiện tại hắn toàn bộ không còn sức đánh trả mới đúng, sao lại thế. . . Không được! Hắn trong lòng nhất thời giật mình một cái, vội vàng lạnh lùng nói: "Đánh chiêu, người cả thôn xuất kích, tuyệt không thể thả bọn hắn thoát."

Người thủ hạ nghe, cũng không dám thờ ơ, vội vàng lấy ra đồng la, keng keng keng gõ lên.

Đồng la vang lên, toàn bộ thôn trang đều sôi trào.

Nguyên bản không có đi ra thôn dân, cũng đều cầm trong tay gậy gộc hướng ra khỏi nhà, chuẩn bị hướng nhật nguyệt quan điểm phát động công kích.

Chỉ là, đồng la âm thanh mặc dù gọi ra rồi thôn dân, nhưng cùng lúc cũng gọi đã sớm lên lên mai phục ở ngoài thôn Hàn Thế Trung cùng người khác. Hàn Thế Trung tại cảm thấy được tình huống không ổn, đặc biệt là tại Cao Dư phát hiện ngược che Liên Thai sau đó, đã có định đoạt. Hắn để cho Hồ Duyên Thông mang theo năm mươi người ở lại trong tự viện hấp dẫn thôn dân, mình lại mang theo hơn năm mươi người, từ Nhật Nguyệt Quán hậu viện cửa bên đi ra ngoài, đi bộ xuyên qua sơn lâm, thần không biết quỷ không hay đi vòng qua cửa thôn, chờ đợi thời cơ mẫn mà, đối với làng mạc phát động toàn diện công kích.

Bây tám chục nhà người, cũng bắt quá ba năm trăm người mà thôi.

Quan quân tuy rằng chỉ có hơn trăm người, nhưng đều là trong quân tinh nhuệ, càng không cần phải nói Hàn Thế Trung Hồ Duyên Thông hai cái cừu kinh sa trường, võ nghệ cao cường. Trong thôn mấy người kia cân nhắc, cân bản cũng không có đặt ở Hàn Thế Trung trong mắt.

Hắn cự tuyệt Cao Dư để cho Vũ Tùng, Yên Thanh tham chiến thỉnh cầu, mang người mai phục ở cửa thôn.

Đồng la âm thanh, Hàn Thế Trung làm gương cho binh sĩ liền vọt vào thôn trang.

Trần Ngạn Bản đứng ở cửa lớn, đang chỉ huy nhân thủ công kích Nhật Nguyệt Quán, nhưng không nghĩ sau lưng có quan quân đến.

Hàn Thế Trung giống như con mãnh hổ, đánh về phía Trần Ngạn Bản.

Bị dọa sợ đến Trần Ngạn Bản liền tiếp lui về phía sau, la lớn: "Cẩn bọn họ lại, nhanh cẩn bọn họ lại!"

Gia đình cùng kêu lên kêu gào, xông lên trước muốn ngăn lại Hàn Thế Trung.

Thế nhưng, kia Hàn Thế Trung như thế nào bọn họ một đám người ô hợp có thể ngăn lại? Hắn là từ Tây Bắc trong núi thâm sơn bí cốc giết ra đến đem thủ lĩnh, cầm trong tay một cây đại đao, tung bay nếu bông tuyết bay tán, đao lóng lánh.

Gia đình tại Hàn Thế Trung hung hãn chém phía dưới, rất nhanh đã ngăn cản không nổi.

Trần Ngạn Bản thấy tình thế không ổn, nghiêng đầu liền hướng trong trạch tử đi. Có thể Hàn Thế Trung lại sao có thể có thể bỏ qua cho hắn, hét lớn một tiếng, đại đao đánh bay rồi hai người che ở trước người hắn gia đình, một cái đi nhanh liền nhảy lên bậc cửa.

Cùng lúc đó, Nhật Nguyệt Quán bên trong, quan quân tại Hồ Duyên Thông dưới sự suất lĩnh, trực tiếp đem những thôn dân kia đuổi ra khỏi sơn môn.

Hơn trăm tên thôn dân, có thể sống sót mà đi ra ngoài, chỉ còn lại chưa đủ ba mươi người.

Những người này tuy rằng bị Minh Giáo tẩy não, chính là mắt thấy điên cuồng như vậy chém giết, cũng bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ kêu khóc, bắt đầu bị bại.

Mà Hồ Duyên Thông cùng người khác như cũ là không chút lưu tình, roi sắt quơ múa, chỗ đi qua huyết nhục văng tung tóe. . .

Hàn Thế Trung sát tiến rồi Trần Ngạn Bản chỗ ở, dọc theo đường đi, biết người liền giết, gặp người chém liền. Bất kể trong nhà này đi ra người là nam hay nữ, là luôn Âu, hắn đều không chút lưu tình, đánh chết tại chỗ.

Tại Tây Bắc nhiều năm chinh chiến, tại sẽ để cho hắn luyện thành rồi một bộ tâm địa sắt đá.

Mà giang ninh cuộc chiến, và sau đó liên tiếp trải qua, cũng để cho Hàn Thế Trung minh bạch, Minh Giáo giáo đồ phát điên. Trên chiến trường, tuyệt không thể có một chút lòng dạ đàn bà, tí ti lòng dạ mềm yếu, quay đầu lại dỗi lầy rất có thể là vết thương trí mệnh. Cho nên, hắn một đường chém, càng đốt lên hai tòa phòng xá.

Mưa roi, liên tục, lại tưới bắt diệt kia lửa lớn rừng rực.

Hắn một đường truy sát Trần Ngạn Bản đến sân sau, cả người biến hóa thật tốt giống như Huyết Nhân, lưỡi đao nhỏ máu tươi.

Trần Ngạn Bản đứng ở dưới mái hiên, nhìn trước mắt thảm trạng, không nén nổi cười thảm.

Hắn chậm rãi rút ra bảo kiếm, căm tức nhìn Hàn Thế Trung.

"Lão tặc, buông binh khí xuống, ta tha cho ngươi khỏi chết."

"Ta thê nhi hết bỏ mạng tại trong tay ngươi, ta liền là vẫn còn sống, lại có cái gì thú vui?"

Cầu quan, các ngươi ức hiếp lương thiện, chết không được từ tế. . . Ta liền là chết, cũng hết sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi."

Trần Ngạn Bản vừa nói chuyện, thật Kiếm liền đánh về phía Hàn Thế Trung.

Hắn hiển nhiên là luyện qua, bảo kiếm một chiêu Tiên Nhân chi đường, tàn nhẫn cực kỳ.

Bất quá, tại Hàn Thế Trung trong mắt, Trần Ngạn Bản kiểm pháp căn bản không đáng đề lo. Hắn cười lạnh một tiếng, đại đao trong tay nâng lên, keng một tiếng liền sụp đổ Trần Ngạn Bản bảo kiếm trong tay, rồi sau đó lắc mình tiến đến, một cước đá vào Trần Ngạn Bản trên bụng. Kia Trần Ngạn Bản kêu thảm một tiếng, liền xô ngã xuống đất, bảo kiếm cũng theo đó rời tay bay ra.

"Lão tặc, Nha Nội nói qua, muốn lưu người mạng chó, nếu không hôm nay liền bảo người người đầu roi mà?"

Trần Ngạn Bản rớt ở trong bùn, trên mặt lại không có vẻ sợ hãi chút nào.

Hắn lộ ra nụ cười quỷ dị, đột nhiên lên tiếng hát vang nói: "Phân ta Tàn Khu, nóng bức Thánh Hóa.

Sống có gì vui, chết có gì khổ.

Là thiện trừ ác, duy Quang Minh cố. . . Đại Minh Tôn, đệ tử Trần Ngạn Bản về nhà!"

Trần Ngạn Bản khàn giọng gào thét, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, liền ngã trên đất.

Hàn Thế Trung thấy vậy, tâm kêu một tiếng không tốt, vội vàng đi nhanh đến Trần Ngạn Bản trước mặt, lại thấy hắn rớt ở trong bùn, đã khí tuyệt, bỏ mình. . .

*Converter Hào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Không chỗ kiếm bảo tàng

Mưa, đã ngừng.

Cao Dư từ hậu viện đi ra thì, Nhật Nguyệt Quán trong đình viện, chỉ còn lại bảy tám cái quân tốt đánh thắng hủy chiến trường.

Mùi máu tanh nồng đậm, bao phủ tại Nhật Nguyệt Quán bầu trời.

Cổ này mùi vị, rất cay mũi, khiến người ta có chút khó chịu. Cũng may, Cao Dư cũng coi là thấy quen sinh người chết, cho nên cổ này mùi vị tuy rằng khó ngửi, nhưng vẫn là có thể nhẫn nại. Chỉ là, trong sân nhà một ít thi thể tử trạng thật sự là quá thê thảm, được người đập bẻ não tương vỡ toang, máu thịt be bét, ngã trong vũng máu.

Đây, hẳn đúng là Hồ Duyên Thông cánh tay đi!

Hồ Duyên Thông khí lực kinh người, một đôi roi sắt cộng lại, gần nặng tám mươi cân.

Cái tên này giết người thật sự là quá hung tàn, nghe nói chết ở trong tay hắn người, rất ít có thể giữ được một toàn thân.

"Hồ Duyên sát tính, bắt đầu sâu nặng."

Cao Dư không nhịn được nói thảm một câu, lắc đầu một cái bước ra sơn môn.

"Nếu bàn về sát tính, sợ còn không sánh bằng Thiết Ngu đi."

"Tống Giang thủ hạ cái kia Lý Thiết trâu sao?"

"Hừm, chính là cái kia Hắc Toàn Phong. . ."

"Nhắc tới, tự mình xuống nam sau đó, lại thêm cũng không nghe được qua Lương Sơn những người đó tin tức, cũng không biết bọn họ hiện tại, tình huống làm sao?"

"Ta ngược lại thật ra nghe được chút tin tức, nghe nói triều đình mạng hầu lừa gạt lại lần nữa chiêu an.

Có thể không biết tại sao, cuối cùng chưa có thể thành công. . . Theo lý thuyết, công minh ca ca là hy vọng chiêu an, còn có Lô Tuấn Nghĩa, Dương Chí

những người đó, tất cả đều là như vậy. Nhưng tại sao chưa thành công, nhưng có chút kỳ hoặc."

"Tiểu Át Ca đối với Tống Giang những người đó, ngược lại quan tâm chặt đây."

Yên Thanh nhìn Cao Dư một cái, nhẹ giọng nói: "Ta không thể so với Nha Nội, làm việc tùy tính."

Bất kể như thế, những người đó ban đầu Tăng cùng ta đồng sinh chết, cùng chung hoạn nạn, nếu nói không có ràng buộc sao cũng có thể?"

Tùy tính?

Cao Dư ung dung cười một tiếng, lắc lắc đầu.

"Thật ra thì, Tiểu Át Ca cùng ta đều là cùng một loại người, yêu thích để tâm vào chuyện vụn vặt mà thôi."

Trong thôn trang chém giết, vẫn đang tiếp tục.

Bất quá, thôn dân chống cự, đã thập phần yếu ớt.

Những này tên thôn, bị trải qua nhiều năm tẩy não, đã sớm không sợ hãi sinh tử. Thế nhưng, khi lần lượt thân nhân ngã vào trong vũng máu thời điểm, lại điên cuồng tẩy não, cũng sẽ để cho bọn họ sinh sinh sợ hãi, cảm thấy sợ hãi.

Ngoại trừ số người cực ít còn đang chống cự, còn sót lại thôn dân đã bỏ vũ khí đầu hàng.

Bọn họ bị chạy tới Trần Ngạn Bân trạch viện ngoài cửa lớn, có Quân Tốt đốt lên đồng lửa, chiếu theo ánh đèn tối cực kỳ thông suốt.

"Nha Nội, Trần Ngạn Bân chết!"

Hàn Thế Trung mang người, vội vã tiến lên đón đi, hướng về phía Cao Dư làm lễ ra mắt.

"vậy tư đúng là cái không sợ chết, thấy đánh ta bất quá, liền uống độc tự sát."

Mấy cái này người trong ma giáo, quả nhiên điên cuồng chặt, nếu không phải chúng ta có phát giác, sợ tối nay liền bị dụ khị."

"Chết?"

"Vâng!"

Cao Dư chân mày khẽ nhú một chút, bước vào trạch viện đại môn.

Đây là một cái ba tiến vào tòa nhà lớn, liền thôn trang này lại nói, tuyệt đối là cao môn đại hộ.

Tại Hàn Thế Trung dưới sự hướng dẫn, hần đi tới hậu viện, đi vào một gian thư phòng.

"Đây là kia Trần Ngạn Bân thư phòng, ta kiểm tra qua, nhưng mà không có phát hiện có khả nghi sự vật."

Cao Dư gạt đầu một cái, trong thư phòng kiểm tra một lần, liền theo sau đi ra khỏi phòng. Hần lại tới Trần Ngạn Bân phòng ngủ, ở giường đầu phát hiện một cái cơ quan ngầm. Cơ quan ngầm trong, lưu đầy một quyển sổ sách. Cao Dư ngồi ở trên giường, nghiêm túc cẩn thận đem kia sổ sách nhìn xong, đột nhiên thở ra một hơi dài, trầm giọng nói: "Đây trong phủ, còn có người sống?"

"Trần Ngạn Bân thế thiếp, đều là Ma giáo đệ tử, cho nên tại Trần Ngạn Bân sau khi chết, toàn bộ tự sát bỏ mình."

Ngược lại có Trần Ngạn Bân con trai Trần mười nhi bị bắt sống, để lại người sống.

Nhắc tới, cũng thua thiệt Hồ Duyên cắt đứt hần hai chân, tại chỗ hôn mê. Nếu không, rất có thể như kia Trần Ngạn Bân một dạng, sẽ tự sát bỏ mình. Ta đã kiểm tra qua, hần muốn tự sát, sợ không có khả năng lắm."

"Đem hần kèm theo."

Cao Dư thu hồi sổ sách, đứng dậy đi ra ngoài.

Kia sổ sách trong ghi chép là Trần Ngạn Bân những năm gần đây, là Phương Tịch lúc không có ai vận doanh tiền bạc dòng chảy. Mà trong đó khiến nhất Cao Dư cảm thấy hứng thú, không gì bằng sổ sách mấy tờ cuối cùng nội dung. Từ thời gian và về số lượng đi suy đoán, đó phải là Phương Tịch lúc trước từ Hàng Châu chở đi tài bảo, ngay tại Trần Ngạn Bân trong tay.

Đáng tiếc, Trần Ngạn Bân đã chết, nếu không. . .

Cao Dư tâm lý có chút đáng tiếc, nhưng cũng biết, chuyện này không trách Hàn Thế Trung.

Kia Trần Ngạn Bản có thể tự sát, nói rõ hấn đối phương tịch tuyệt đối là trung thành tuyệt đối. Muốn từ trong miệng hấn hỏi dò ra tin tức, sợ là phi thường khó khăn.

Không lâu lắm, Hàn Thế Trung sai người đỡ Trần mười nhi đi tới cửa.

Cao Dư khiến người ta đem Trần mười nhi mang vào phòng bên trong, sau đó hướng Yên Thanh sử một cái ánh mắt, Yên Thanh lập tức đã minh bạch tâm tư khác.

Hướng Cao Dư gật đầu một cái, Yên Thanh xoay người liền đi vào trong phòng.

Mà Cao Dư tất mang theo Hàn Thế Trung rời khỏi hậu viện, đi ra Trần phủ đại môn, đứng ở cửa trên bậc, nhìn đến những cái này tù binh, trong lòng không khỏi có chút do dự. Những tù binh này, phần lớn là phụ nữ và trẻ con hàng ngũ. Nếu giao cho nha môn, chỉ sợ là khó thoát khỏi cái chết. Nhưng nếu như cứ như vậy thả bọn họ, Cao Dư lại không quá tình nguyện.

Những người này, tất cả đều là bị Minh Giáo tẩy não qua kẻ điên.

Tuy nói hiện tại đầu hàng, nhưng nếu là để cho chạy, nói không chừng lại sẽ chọc tới cái gì tai họa.

Nhưng nếu để cho hấn giết những người đó, hấn lại không đành lòng.

Vì vậy, Cao Dư hỏi nhỏ: "Hàn tướng quân, những người này, nên xử lý như thế nào?"

Hàn Thế Trung cũng toát ra làm khó biểu tình, cười khổ lắc đầu liên tục.

"Nha Nội, vẫn là giao cho nha môn xử trí đi."

"Ừ?"

"Nếu nói, những người này là Minh Giáo tín đồ, liền giết cũng không sao.

Có thể là . . . Hấn nhóm dù sao không có tham dự phản loạn, một mực ẩn thân ở nơi này trong thôn xóm. Nếu như giao cho nha môn, nói không chừng còn có thể có một chút hi vọng sống. Nhưng nếu như rơi xuống đầm soái tay, sợ là chắc chắn phải chết.

Giao cho nha môn, sinh tử do trời định. . . Bọn họ nếu tôn kính Ma Giáo, nên có thể này chuẩn bị."

Cao Dư suy nghĩ một chút, không có trả lời ngay.

Giao cho nha môn, cử tử nhất sinh; giao cho Đạm Chấn, thập tử vô sinh.

Nhắc tới, thật giống như không có khác nhau quá nhiều, nhưng mà tại Cao Dư trong lòng, cuối cùng là cảm giác không đành.

"Ta lại suy nghĩ một chút, lại suy nghĩ một chút nhìn."

Hấn nói xong, lại xoay người hướng trong cửa lớn đi tới, "Hàn tướng quân, để cho Hồ Duyên thu tay lại đi.

Tối nay đã chết quá nhiều người, chớ có lại người chết. . . Đi Trần phủ trong tìm chút lương thực và rượu thịt, cũng để cho mọi người ăn no bụng, nghỉ ngơi cho khỏe. Những người này trước tiên nhìn kỹ, đợi ta suy nghĩ ra lại nói."

"Tuân lệnh!"

Hàn Thế Trung khom người lĩnh mệnh, phái người đi triệu hồi Hồ Duyên Thông.

Trận chiến này, quan quân thương vong tại khoảng hơn hai mươi người, mà thôn dân thương vong, lại cao đến ba trăm trở lên.

Những cái kia khỏe mạnh trẻ trung, cơ hồ toàn bộ bị giết.

Còn lại hơn 100 phụ nữ và trẻ con, bị Hàn Thế Trung chạy tới Nhật Nguyệt Quán bên trong, hợp phái người canh gác.

Cao Dư ngồi ở trong phòng khách, lật xem Trần Ngạn Bản lưu lại quyển kia sổ sách.

Ước chừng sắp đến giờ Mẹo thời điểm, Yên Thanh từ sau nơi ở đi tới.

"Nha Nội, hỏi rõ."

"Ồ?"

"vậy từ miệng ngược lại rất cứng, nhưng đúng là vẫn còn bị ta hỏi lên.

Trần Ngạn Bân là Minh Giáo Hàng Châu quang minh sứ, là Phương Tịch tâm phúc. Theo kia Trần mười nhi khai báo, Hàng Châu, Hồ Châu to như thế xoay sở lương tiền, đều là thông qua Trần Ngạn Bân chuyển vận đưa đến Phương Tịch trong tay. Hai tháng trước, Phương Tịch xác thực sai người đưa tới 20 chiếc xe lớn tài vật, nói đúng là giao cho Trần Ngạn Bân bảo quản.

Trần mười nhi nói, khoản này tài vật, sẽ bởi vì Phương Thất Phật tới đón tay.

Nhưng mà, Phương Thất Phật vẫn không có xuất hiện. . . Bất quá, vì bảo đảm khoản này tài vật an toàn, tất cả đều là bởi vì Trần Ngạn Bân một người bảo quản, ngay cả Trần mười nhi cũng không rõ lắm, những tài vật kia đến tốt cùng giấu ở nơi nào.

Ta cần thận vận hỏi một phen, người kia không có nói láo."

"Chỉ có Trần Ngạn Bân biết rõ?"

"Đang phải."

"Nhiều như vậy tài vật, không thể nào là một mình hắn chuyên chở, những người khác đâu?"

"Trần mười nhi nói, lúc ấy Trần Ngạn Bân từ Phương Tịch bên kia điều tới một chút người, áp vận tài vật vào núi. . . Sau đó, Trần Ngạn Bân một người từ trong núi đi ra. Trần mười nhi cũng đã từng hỏi qua, nhưng Trần Ngạn Bân lại không trả lời."

"Nói cách khác, Trần Ngạn Bân đem tài vật, giấu ở trong núi?"

"Phải như vậy."

Cao Dư nghe, cũng không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Giấu vào núi bên trong, vậy thì không dễ dàng tìm. . . Đây Thiên Mục Sơn mênh mông, cho dù là phái ra mấy ngàn người tìm kiếm, cũng chưa chắc có thể có kết quả. 20 chiếc xe lớn tài vật, nghe vào số lượng không ít. Nhưng để ở trong rừng sâu núi thẳm, tựa như cùng mò kim đáy biển. Nghĩ tới đây, Cao Dư cũng không khỏi cảm thấy rất khó khăn.

Hắn đứng dậy, ở trong phòng khách đi qua đi lại.

Đã lâu, hắn trầm giọng nói: "Nơi đây, là Phương Tịch một chỗ trụ sở bí mật, hắn đem tài vật để ở chỗ này, tuyệt sẽ không chẳng quan tâm. Trần Ngạn Bân tuy nói đem tìm hiểu ẩn náu trong rừng núi, nhất định sẽ có đầu mối.

Thế này, người lập tức trở về Hàng Châu, tìm ta thúc phụ lại điều đi 300 người đi.

Những tài vật kia số lượng kinh người, tuyệt đối không thể hư không tiêu thất, chúng ta vô luận như thế nào đều phải nghĩ biện pháp tìm ra."

*Converter Hao : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Tam nương

Cao Dư cũng không nói rõ ràng, đến tốt cùng là nguyên nhân gì.

Đêm hôm đó, hắn ngồi trên tàng cây, nhìn đến dưới thân hồng thủy lao nhanh, trong nội tâm trong lúc bất chợt sinh ra một loại không tên rung động.

Hắn không biết là bởi vì cái gì, chỉ cảm thấy một loại nguy cơ mãnh liệt cảm giác.

Không sai, chính là nguy cơ!

Thật giống như có nguy hiểm gì, đang ở hướng về phía hắn ép tới gần, nhưng hắn lại không biết là nguy hiểm gì.

Loại cảm giác này, để cho hắn rất không thoải mái.

Nhắc tới, hẳn có thể có nguy hiểm gì? Cha thánh quyền đang to lớn, nhà cũng là một phái thuận hoà. Thúc phụ từ Vũ Quan chuyển chức Văn Quan, tuy nói chức vị không cao, có thể trải qua lần này phân loạn, ngày sau hẳn đứng là tiền đồ như gấm.

Hết thầy đều rất tốt a. . .

Thiên không biết tại sao, Cao Dư luôn cảm thấy, rất nguy hiểm.

Trương Hoài Thanh từng nói qua: Nguy hiểm, là bởi vì người bản thân không đủ cường đại gây nên. Nếu người bản thân cường đại, là có thể không sợ hãi.

Cao Dư rất rõ chuyện nhà mình, cho nên muốn phải biến đổi đến mức lớn mạnh một chút.

Nhưng này cường đại, như thế nào dễ dàng như vậy chiếm được?

Đông luyện ba chín, hạ luyện tam phục, 10 năm khổ công cũng chưa chắc có thể đổi lấy thành công. Đương nhiên, tình huống của hắn khá hơn một chút, trong nhà tài nguyên đầy đủ, càng không biết thiếu hụt Minh Sư dạy dỗ. Nhưng mà, Cao Dư lại có ngoài ra ý nghĩ.

Hắn có một cái 'Minh Sư'. Chỉ cần có thể phục vụ được rồi nó, là có thể trở nên phi thường thoải mái.

Hắn 'Minh Sư'. Chính là Quang Âm Thiền.

Chỉ là Quang Âm Thiền khuyết điểm chính là tham tiền, nếu muốn nó cấp cho kỹ năng, cần số lớn tiền tài đầu nhập.

Mà Phương Tịch cướp đoạt đi những tài sản kia, không thể nghi ngờ là nhất tiện.

Cũng chính là thế này, hắn mới sẽ như thế khẩn cấp muốn tìm được những cái kia tài bảo. . .

+

Yến Thanh sáng sớm trở lại Hàng Châu, mà Cao Dư tắt ngòi trong thư phòng, lật xem Trần Ngạn Bân lưu lại ghi chép.

Cổ nhân hảo viết ghi chép, ghi chép mình sinh hoạt hàng ngày, và cùng giữa bằng hữu lời đối thoại, nội dung sẽ liên quan đến mọi phương diện. Đến Tống đại, văn phong hưng thịnh, ghi chép cũng trở thành là văn nhân nhà sĩ một loại thói quen cuộc sống.

Trần Ngạn Bân cũng không phải là văn nhân, nhưng hắn viết ghi chép thói quen, lại không chút nào kém cỏi hơn những cái kia danh sĩ.

Tại Trần Ngạn Bân trong thư phòng, Cao Dư tìm được thật dày hơn hai mươi sách ghi chép, đều là do Trần Ngạn Bân viết.

Trần Ngạn Bân khi hai mươi tuổi, liền bắt đầu viết ghi chép.

Lúc ban đầu, hắn viết phần lớn đều là một ít tuổi thơ chuyện lý thú, và mình sinh hoạt hàng ngày thói quen.

Nói thật, Trần Ngạn Bân bút lực không yếu, nội dung cũng thật sự thú vị. Rất nhiều vô vị sinh hoạt hàng ngày, bị hắn viết mùi vị mười phần. Nếu như lúc nhàn hạ rảnh rỗi, lật xem bút ký này, ngược lại là có thể giết thời gian.

Chỉ là, Cao Dư đối với lần này, hứng thú vừa phải.

Hắn đầy đầu đều là Phương Tịch tài bảo, cho nên đối với không liên quan sự việc, cũng không có hứng thú chút nào lật xem.

Ước chừng là tại Trần Ngạn Bân ba mươi lăm tuổi thì, hắn thông qua tộc thúc Trần 14, cùng Phương Tịch quen biết.

Từ đó về sau, ghi chép nội dung liền phát sinh biến hóa, bắt đầu ghi chép hắn tin phụng mệnh Đại Minh Tôn qua trình, và cùng người trong Minh giáo lui tới. Tại Trần Ngạn Bân 40 tuổi sau đó, ghi chép bắt đầu trở nên thiếu. Từ ghi chép nội dung đến xem, hắn đem mình tinh lực, từng bước đầu nhập vào giúp đỡ Minh Giáo phát triển phía trên.

Trần Ngạn Bân tuy rằng mai danh ẩn tính, ít có người biết được thân phận hắn.

Thế nhưng, hắn đối với Minh Giáo cống hiến, lại trở nên càng ngày càng lớn. . . Đem Trần gia sườn núi Từ đã biến thành Minh Giáo trụ sở bí mật, cũng thành lập Nhật Nguyệt Quán, trở thành ngày khác thường đối với Trần gia sườn núi Từ thôn dân tẩy não nơi ở.

Cao Dư xem xong hắn ghi chép sau đó, cũng không khỏi là Trần Ngạn Bân ấn nhãn nơi kính nể.

Cái tên này, ngược lại một cái không biết dùng người mới.

Hắn trước kia từng muốn muốn thi cử, chính là mấy lần sau khi rơi xuống đất, mất hết ý chí, mới ngược lại thờ phụng Đại Minh Tôn.

Trong ghi chép, khó nén hắn đối với triều đình oán hận.

Nói hấn là có tài nhưng không gặp thời? Tựa hồ cũng không phải không thể.

Tóm lại, hấn đối với triều đình có tất cả bất mãn, sở dĩ tại Phương Tịch mưu đồ bí mật khởi sự thì, hấn tuy rằng phát giác, lại vẫn không đáng tổ cáo, ngược lại mà tận lực hiệp trợ, là Phương Tịch bỏ tức thiếu sót, từng bước trở thành Phương Tịch tâm phúc.

Vấn đề là, kia tài bảo giấu ở nơi nào?

Trong ghi chép không có đề lại liên quan manh mối, để cho Cao Dư cảm thấy phiền muộn.

"Nha Nội, chúng ta tiếp theo nên làm những gì?"

Lúc chàng vạng tối, Hàn Thế Trung tới hỏi thăm Cao Dư.

Hấn hơi không kiên nhẫn rồi!

Đã hơn mười ngày rồi, ở nơi này Dư Hàng quanh đi quẩn lại, cũng không biết Nha Nội rốt cuộc là dụng ý gì.

Hàn Thế Trung còn không dám hỏi tới, sợ hãi chọc giận Cao Dư.

Thế nhưng, mười mấy ngày như vậy vòng chuyển, liên tiếp gặp phải Sơn Phi, đạo tặc cùng phản quân dư nghiệt, thủ hạ của hấn hao tổn không ít, hơn nữa cũng cảm thấy mệt mỏi. Hàn Thế Trung thật sự là không nhịn được, vì vậy tới hỏi thăm Cao Dư.

"Nha Nội, chúng ta rốt cuộc muốn tìm thứ gì?"

Cao Dư nhìn hấn một cái, nói: "Ban đầu Chu Bưu là Hàng Châu Thông phán thì, mượn hoa thạch cương chi danh, cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân làm hữu dụng. Sau đó, thành Hàng Châu tiêu phí, những tài vật kia liền rơi xuống Minh Giáo trong tay. . .

Ta Tăng tại Phủ Nha xem qua những tài vật kia, sợ có mấy trăm bạc triệu khoảng cách.

Thế nhưng, tại Phương Tịch chạy trốn Hàng Châu sau đó, những tài vật kia lại tan biến không còn dấu tích. Ta từ một cái phản quân tù binh miệng bên trong biết được, Phương Tịch đang thoát đi lúc trước, Tăng bí mật đem những tài vật kia vận ra thành Hàng Châu. Nhưng đúng là ban đêm ra khỏi thành, trước bình minh trở về. Sở dĩ ta đoán, những tài vật kia cũng không có cách Hàng Châu quá xa.

Ta lần này tới Dư Hàng, chính là vì tìm kiếm những tài vật kia.

Thành Hàng Châu tiêu phí, không phải là 10 năm khó khôi phục nguyên khí. Như có những tài vật kia, cũng có thể khiến cho Hàng Châu sớm ngày khôi phục phồn hoa. . . Hôm nay, ta đã xác nhận những tài vật kia chính hôm đó mục đích Sơn Trung, lại không biết vị trí cụ thể."

Hàn Thế Trung nghe, con mắt không khỏi sáng lên.

"Có loại sự tình này?"

"Trần Thập Nhi nói, Phương Tịch đúng là vận đến rồi tài vật, sau khi được Trần Ngạn Bân tay, giấu ở Thiên Mục Sơn trong.

Nhưng bây giờ, Trần Ngạn Bân chết rồi, muốn tìm được những tài vật kia, sợ là phi thường khó khăn.

Ta đã để cho Tiểu Ất trở lại Hàng Châu, thỉnh cầu thúc phụ lại phân phối binh mã, phòng chừng ngày mai có thể đến nơi này.

Sau đó, chúng ta vào núi lục soát, nếu có thể tìm được những tài vật kia, người và ta chính là một cái công lớn."

Cao Dư mới sẽ không nói, hấn muốn đem những tài vật kia chiếm làm của mình.

Nếu như hấn thật nói như vậy, phòng chừng Hàn Thế Trung sẽ lập tức cùng hấn trở mặt.

Hàn Thế Trung nghe, không khỏi tinh thần chấn động.

Hấn suy nghĩ một chút nói ra: "Nếu không, ta đi thăm hỏi một chút những tù binh kia? Trần Ngạn Bân tuy rằng chết rồi, nhưng đều sẽ để lại một ít manh mối. Cho dù Trần Thập Nhi không biết, nói không chừng sẽ có người biết được chút manh mối."

"Khó!"

Cao Dư lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Trần Ngạn Bân làm việc vô cùng cẩn thận, sợ sẽ không để lại đầu mối. Bất quá, nếu tướng quân nguyên ý, ngược lại là có thể hỏi thăm một chút những người đó. Nếu có thể tìm được manh mối, tướng quân chính là công đầu."

Hàn Thế Trung liên tục khách sáo, liền xoay người rồi đi.

Nhìn đến bóng lưng hấn, Cao Dư lại không khỏi nhăn đầu lông mày.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Muốn nói còn ngừng

Một thân nhung trang Hồ tam nương, có khác phong tình.

Cùng năm đó ở Tu Thành gặp lại thì, mà nay Tam nương tựa hồ càng thêm ra hơn rồi một loại anh khí, khiến Cao Dư tìm đập thành thích.

Đây cũng không phải là lần đầu tiên thấy Tam nương như vậy trang phục, nhưng phải thừa nhận, mỗi lần nhìn thấy Tam nương như vậy trang phục, cũng sẽ cho hắn một loại kinh diễm cảm thụ. Nhìn thấy Hồ tam nương, Cao Dư trên mặt cũng không khỏi hiện ra dáng tươi cười đi. Trước đây tất cả phiền não, thoáng cái đều không thấy bóng dáng, càng có một loại vui vẻ tâm tình, tại trong lòng hắn tràn đầy.

"Tam nương, cực khổ!"

Cao Dư tiến đến một bước, khom người đáp lễ.

"Huyền Tôn để cho nô hoi Nha Nội, rốt cuộc đang làm gì, thế nào hơn mười ngày cũng không thấy trở về?"

"Há, cái này há, chờ ta trở về sau đó, cùng thúc phụ giải thích."

Cao Dư nói xong, rồi mời Hồ tam nương hướng trong cửa lớn đi.

"Một đường bên ba, nghĩ đến cũng đúng vất vả, Tam nương trước tiên nghỉ ngơi một chút, sau khi trời sáng chúng ta vào núi."

"Vào núi?"

Hồ tam nương lộ ra vẻ kinh ngạc, một đôi mắt đẹp nhìn đến Cao Dư nói: "Khí tiết lúc này, vào núi làm sao?"

"Chuyện này, ta chờ lát nữa giải thích nữa, trước tiên nghỉ ngơi đi."

Hồ tam nương cũng không có truy hỏi, hướng theo Cao Dư đi vào đại môn.

Về phần nàng kèm theo 500 binh mã, ngược lại không cần quá bận tâm, tự có Hàn Thế Trung cùng Hồ Duyên Thông cùng người khác an bài.

Vào phòng khách, Cao Dư hỏi "Tiểu Át Ca tại sao chưa có trở về?"

"Há, Tiểu Át Ca bị Huyền Tôn lưu lại, nói là có chuyện cùng hắn thương lượng."

"Ồ?"

Cao Dư nghe sững sờ, bởi vì theo Yến Thanh tính tình, Cao Kiệt muốn để cho hắn làm việc, không quá dễ dàng.

Bất quá, hắn chợt liền kịp phản ứng, nhẹ giọng nói: "Thật là Lương Sơn sao?"

"Án!"

Hồ tam nương nói: "Thái Úy phái người đưa tin tức qua đây, nói nhất gần một chút thời gian, Lương Sơn cãi nhau càng ngày càng hung, có chút phiền phức. Đặc biệt là đồng soái điều đi rồi kinh kỳ cấm quân sau đó, thủ đô Đông hai đường liên binh lực hơi có vẻ chưa đủ. Tổng kê trộm suất bộ xung quanh tập kích huyện trấn, đem thủ đô Đông hai đường và Hà Bắc nói quấy đến gà chó không yên."

Những này tộc nhân phi thường giáo hoạt, thường hành động phân tán.

Ba năm đầu lĩnh tỷ số mấy trăm tộc nhân xuất kích, nếu quan quân truy kích, tất nhanh chóng tụ lại. . . Hầu lừa gạt ý đồ chiêu an Tổng Giang, lại bị kia Tổng kê trộm cự tuyệt. Hơn nữa Giang Nam nạn binh hoả, càng khiến cho Tổng kê trộm kiêu căng phách lối."

Hồ tam nương nói rất đơn giản, có thể Cao Dư lại nghe rõ!

Lương Sơn ưu thế lớn nhất, chính là ở chỗ nó tính cơ động. Nó dưới quyền đầu lĩnh rất nhiều, không hiện ra tình thông binh sự người. Nếu phân tán xuất kích, quan địa phương liên khó mà xác định bọn họ hành tung, vậy quét đứng lên cũng liền phi thường khó khăn.

Không thể không nói, những này người Lương Sơn tộc, xác thực lợi hại.

Có lẽ là bị lúc trước bị vây ở Lương Sơn bạc bên trong giáo huấn, sợ đi bọn họ lần này rời núi sau đó, vẫn luôn không có lựa chọn một cái cố định địa điểm làm làm căn cứ, mà là xung quanh chạy trốn tán loạn. Quan quân thiếu, không phải bọn họ đối thủ; nhưng nếu như hơn nhiều, những này tộc nhân lập tức tan tác như chim muông, hóa thành vài luồng giặc cỏ chạy trốn, cũng đưa quan quân vây quét tăng lên độ khó. Nói cách khác, bày son tộc này,

đã đã biến thành giấc cỏ.

"Tìm Tiểu Át Ca hỏi thăm tình huống sao?"

"Cái này, ta thì không biết. . . Huyền Tôn chỉ nói muốn cùng Tiểu Át Ca thương lượng chuyện, nhưng cụ thể thương lượng chuyện gì, ta một cái nữ nhi gia, lại sao hảo đi tìm hiểu? Làm không cẩn thận, còn sẽ chọc tới tai họa."

"Người?"

Không biết tại sao, Cao Dư trong đầu, đột nhiên xuất hiện ban đầu lần đầu tiên cùng Hồ tam nương gặp nhau cảnh tượng.

Lúc đó Hồ tam nương, còn là một cái gì cũng không biết lỗ mũi nữ tử.

Vậy mà một người theo dõi Giải Trần Giải Bảo huynh đệ chạy đi Tu Thành, sau đó lại một cái người chạy đi phục kích Giải Bảo.

Thoáng một cái, đã một năm rồi!

Cao Dư nghĩ tới đây, trên mặt không nén nổi hiện ra một vết nụ cười cổ quái.

"Người cười cái gì?"

"Há, không có gì, chỉ là trong lúc bất chợt, nghĩ tới một ít chuyện."

"Đúng rồi, người còn không có nói cho ta biết, người lưu lại nơi này Trần gia sườn núi Từ, rốt cuộc muốn làm gì sự việc?"

Cao Dư nhìn đến Hồ tam nương, há miệng, nhưng không có lên tiếng.

Hắn suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: "Tam nương, chuyện này nói rất dài dòng. . ."

Ngay sau đó, hắn đem Phương Tịch kia bút tài vật tình huống, đơn giản nói một lần.

Bất quá cùng Hàn Thế Trung giải thích không giống nhau, hắn đối với Hồ tam nương là nói thật, rõ ràng muốn biến thủ những cái kia tài bảo tâm tư. Hồ tam nương nghe xong, ngược lại không có cảm thấy kỳ quái. Dưới cái nhìn của nàng, những cái kia tài bảo mà nay đã là vật vô chủ, Cao Dư cho dù là biến thủ rồi, cũng không thể coi là chuyện lớn gì.

Chỉ là, khi nàng nghe những cái kia tài bảo có mấy trăm bạc triệu khoảng cách thời điểm, cũng không khỏi âm thầm chắc lưỡi hít hà.

"Đây Chu Bru, thật là biết hết bạc."

"Hắn không coi là lợi hại, ta nghe người ta nói, thành Tô Châu tiêu phí thời điểm, phản quân từ Chu gia trong lão trạch chép ra tài vật, gần ngàn bạc triệu khoảng cách. Chỉ có điều những tiền kia, sau đó bị Phương Tịch phân cho các đạo nhân mã."

Mà Hàng Châu khoản này tài vật, lại không người biết, sở dĩ Phương Tịch mới sẽ muốn ả núp."

"Nói như vậy, mấy cái này ăn thức ăn Ma, cũng không phải rất tâm đủ a."

Ăn thức ăn Ma, là mà nay phía bắc đối với Minh Giáo đệ tử một loại xưng hô.

Bởi vì vì một số nguyên nhân, Minh Giáo đệ tử bị truyền không ăn thức ăn mặn, chỉ ăn ăn chay, cho nên được xưng là ăn thức ăn Ma.

"Những người này vốn là bởi vì lợi ích mà tiến tới với nhau, mỗi người có tâm tư riêng, cũng chẳng có gì lạ."

Thật ra thì, không chỉ là phản quân như vậy, chính là triều đình binh mã, làm sao không phải là thế này? Đồng soái công phá Tô Châu, lại chậm chạp không chịu xuống nam. Đàm soái mấy lần thúc giục hắn tỵ hợp, lại bị hắn lấy đủ loại lý do thoái úy.

Nói một cách thẳng thừng, còn không phải là bởi vì đàm soái trước tiên đến Hàng Châu, ép đi Phương Tịch sao?

Hồi phục đoạt Hàng Châu, có thể nói một cái công lớn. Chớ đừng nói chỉ là, trước đây đàm soái trước tiên công phá giang ninh. . . Đồng soái này trong lòng không thoải mái, cho nên mới có ý không xuất binh xuống nam, phối hợp đàm soái vây quét Phương Tịch những người đó. Nếu đồng soái chịu xuất binh mà nói, hai đường binh mã đánh từ hai mặt, Phương Tịch thua không nghi ngờ, lại sao có thể có thể kéo kéo dài đến nay?"

Hồ tam nương đôi mắt đẹp tia sáng kỳ dị liên miên, nhìn đến Cao Dư, nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới, Nha Nội còn có loại này hiểu biết?"

"Khi ta ở nhà, nhưng khi nhìn qua « Võ Kinh dù sao phải »."

Kia Võ Kinh dù sao phải, là tổ tiên người bắc Tống trong năm, bởi vì đại thần từng công sáng lên cùng đỉnh độ hai người, phụng mệnh Hoàng Đế mệnh lệnh, tốn thời gian năm năm biên soạn mà thành một bộ tính tổng hợp quân sự trứ tác. Cao Cầu thân là trước điện đều Thái Uy, tự nhiên cũng sưu tầm có bộ tác phẩm này. Cao Dư tại Biện Lương thì, trong lúc rảnh rỗi, xác thực bay qua mấy thiên.

Nhìn đến hán dương dương đắc ý bộ dáng, Hồ tam nương đột nhiên không nhịn được nói: "Người đây tiểu đạo sĩ, không cố gắng tu đạo niệm kinh, lại chạy đi đọc cái gì « Võ Kinh dù sao phải », tu hành Đạo Tổ đều sẽ bị người tức chết."

"Áy. . ."

Cao Dư cũng sợ, á khẩu không trả lời được.

Hắn không biết nên làm sao giải bày, bởi vì hắn đúng là một người đạo sĩ, cho tới bây giờ, hắn đạo sĩ kia tư cách, cũng không có bị thủ tiêu. Hắn há hốc mồm, nhìn đến Hồ tam nương, vẻ mặt vẻ mặt vô tội.

Chỉ là hán bộ dáng này, lại để cho Hồ tam nương không có từ đâu tới nhớ lại ban đầu ở Tu Thành Tuế Nguyệt.

Lúc đó Cao Dư, còn nói làm Cao Tiểu Dư, cũng không phải. . . gì đó Nha Nội, chỉ là một bị Đông Bình Phủ Bình Mã Đô Giám Cao Kiệt xem trọng tiểu đạo sĩ mà thôi. Lúc đó, bọn họ nói chuyện tựa như cùng mới vừa rồi vậy, không có một chút ngăn cách. Nhưng mà, từ Cao Tiểu Dư đã biến thành Cao Dư sau đó, giữa hai người tựa hồ cũng chưa có lúc ban đầu cái loại này hài hoà. Không phải Cao Dư muốn xa lánh, mà là Hồ tam nương có chút tự ti.

Sau đó, nàng cũng không biết tại sao, liền được triệu tập tiến vào Biện Lương.

Đến Biện Lương sau đó, nàng được an bài ở tại vạn thọ Hạng một chỗ trong nhà, Mã Đại Tráng cùng Chu Tứ Nương cũng ở ở bên kia.

Rồi sau đó, liền có một cái tên là Trần Nghiễm người đến cửa, nói đúng là, truyền thụ nàng công phu quyền cước. . . Hồ tam nương tại Tu Thành thì, từng gặp Trần Nghiễm, cũng biết Trần Nghiễm là Tokyo 800 ngàn cấm quân súng bông tổng giáo đầu.

Lúc đó nàng cũng không nghĩ quá nhiều, cao hứng vô cùng liền đón nhận phần hảo ý này.

Thật là, đợi nàng lắng xuống cẩn thận suy đoán liền cảm giác được trong này, tựa hồ có khác kỳ hoặc.

Nàng chỉ là hồ Thành muội muội, có lớn tư cách bị trước điện Từ chiêu mộ?

Tại Biện Lương, nàng đưa mắt không quen, ai cũng không nhận biết, dựa vào cái gì đường đường 800 ngàn cấm quân tổng giáo đầu, lại chạy tới truyền thụ nàng võ nghệ? Hồ tam nương cũng không ngờ, rất nhanh liền nghĩ minh bạch rồi ảo diệu trong đó. . .

Trong nội tâm nàng, thật ra thì Man ngọt ngào, ít nhất kia tiểu đạo sĩ cũng không có bởi vì thân phận biến hóa, mà quên nàng.

Lần này theo Trần Nghiễm xuống nam, cũng là Hồ tam nương hết sức yêu cầu.

Đặc biệt là khi biết Cao Dư thân lấm vào Hàng Châu sau đó, nàng cũng phi thường lo âu cùng khẩn trương.

Nhưng mà, khi nàng cùng Cao Dư gặp lại sau đó, lại phát hiện không biết nên làm sao cùng Cao Dư sống chung. Cho dù cùng nhau tại huyện nha sinh sống một tháng, nàng vừa nhìn thấy Cao Dư liền tâm hoảng ý loạn, không ngừng bận rộn né tránh.

Cho đến. . .

Tiểu đạo sĩ cùng ban đầu ở Tu Thành thì, tựa hồ cũng không có gì thay đổi.

Tuy rằng nhìn qua, hắn cao, cũng biến thành thanh tú cùng chừng chạc rất nhiều, nhưng thủy chung vẫn là người tiểu đạo sĩ kia.

Nghĩ tới đây, Hồ tam nương không nén nổi cười!

Nàng cười lên rất đẹp, giống nhau Cao Dư ban đầu ở Tu Thành thì nhìn thấy nàng bộ dáng, cũng để cho Cao Dư, nhìn mà tròn tròn mắt. . .

*Converter ๔๗๕Háo๔๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Thi hài

Thiên Mục Sơn, sâu thẳm tĩnh mịch đẹp đẽ.

Đã là ban đầu thời tiết mùa đông, nghe nói Biện Lương tuyết đầu mùa đã tới.

Bắt quả tại Thiên Mục Sơn, vẫn như cũ một phái thanh thủy tươi tốt cảnh sắc. . .

Trời vừa sáng lên, Cao Dư cùng Hồ tam nương liền suất lĩnh quân lính từ Mã sắc nhọn cương vào núi, bắt đầu tiến hành lục soát.

500 quân lính, nghe vào không ít.

Có thể là đối với sâu thẳm tĩnh mịch Thiên Mục Sơn mà nói, căn bản không coi là cái gì.

Vào núi cả một ngày, không phát hiện chút nào. Ngược lại thì bởi vì đường núi gập ghềnh, tổn thương không ít quân lính.

Đêm đến sau đó, trong núi bắt đầu mưa.

Cao Dư chỉ đành phải hạ lệnh ở trong núi dựng trại, tiến hành nghỉ ngơi.

"Tiểu đạo sĩ, thế này lục soát đi xuống, sợ là một năm cũng không cách nào tìm ra a."

Trải qua đêm qua tấn gấu, Cao Dư cùng Hồ tam nương trong lúc đó ngăn cách, tựa hồ thoảng cái biến mất. Hai người lại khôi phục lại ban đầu ở Tu Thành thi quan hệ, Hồ tam nương đối với Cao Dư xưng hô, cũng lặng lẽ a sinh biến hóa.

Cao Dư gật đầu một cái, đứng ở bên ngoài lều, nhìn đến nhấp nhô chạy dài sơn lâm.

Trong lòng của hắn đồng dạng lo âu, nhưng mà ở ngoài mặt, lại có vẻ một phái nhàn nhã sắc.

Dù sao, hần lần hành động này là xuất phát từ tư tâm, sợ dĩ càng tinh táo hơn, để tránh cho bị những người khác phát giác.

Dĩ nhiên, Hồ tam nương có thể lý giải nội tâm của hắn lo âu.

"Tiểu đạo sĩ, ngươi xác định, quả thật có bảo tàng sao?"

"Đương nhiên!"

"Vậy ngươi xác định, kia bảo tàng liền ẩn náu trong núi này?"

"Án!"

Cao Dư xoay người trở lại trong lều ngồi xuống, rót một chén khương thủy, đưa cho Hồ tam nương.

Trong núi này ban đêm, hàn ý rất nồng, một chén nóng hổi khương thủy, mặc dù không quá ngon miệng, lại có thể tại cực lớn trong trình độ khu trừ hàn ý. Đặc biệt là nữ hài tử, tại loại khí trời này phía dưới, càng phải cẩn thận.

"Căn cứ vào Trần Thập Nhi lời khai, ngày đó Trần Ngạn Bân điều tới rồi hơn trăm người vào núi, ước chừng tại sau ba ngày trở lại thôn trang. Từ Mã sắc nhọn cương vào núi, chỉ có con đường núi này, sợ dĩ ta đoán chỉ cần dọc theo con đường núi này đi vào bên trong, nhất định có thể tìm ra manh mối. Như vậy gập ghềnh đường núi, tin tưởng bọn họ đi không xa lắm."

Đối với Hồ tam nương, Cao Dư không có bất kỳ giấu giếm.

Hắn cũng không biết tại sao, con bản năng tín nhiệm đối phương.

Hồ tam nương một đôi Nga Mi châu mảy, nhẹ giọng nói: "Vậy ngươi sao liền xác định, Trần Ngạn Bân không có đem bảo tàng chôn đi đâu? Ngươi cũng nói, Trần Ngạn Bân là từ Phương Tịch nơi đó điều tới đội ngũ, sau đó con một mình hắn rời núi."

Có lẽ, những người đó trực tiếp đem bảo tàng chôn đi, hôm nay đã ở Phương Tịch trong tay?"

Cao Dư sững sốt một chút, chột cười.

"Ngược lại có khả năng, nhưng nếu như bọn họ từ trong núi chôn đi bảo tàng, há chẳng phải là uống công vô ích sao?"

Lúc đó Dư Hàng vẫn còn ở phản quân tay bên trong chường khổng, Phương Tịch đại khái có thể quang minh chính đại đem bảo tàng mang đi. Trước đây, kia Trần Thập Nhi không cũng nói, những kho báu này, là Phương Tịch để lại cho Phương Thất Phật, lại sao có thể có thể chôn đi đâu?

Chỉ là, Tam nương nói cũng có đạo lý.

Lúc đó Trần Ngạn Bân mang theo 100 người vào núi, có thể trở lại thôn trang thì, chỉ có một mình hân. . ."

Nói tới chỗ này, Cao Dư đột nhiên dừng lại lời nói, nhưng lại lộ ra dăm chiêu hình dáng.

"Tam nương, người nói có khả năng hay không. . ."

Hồ tam nương sững sốt một chút, chợt liên hiểu Cao Dư ý nghĩ.

Nàng há miệng một cái, một hồi lâu sau nhẹ giọng nói: "Lấy kia Trần Ngạn Bân về quyết tâm, ta xem cũng không phải là không thể."

"Như vậy, ngày mai lục soát thì, còn muốn càng thêm cẩn thận mới được."

+

Ngày thứ hai sáng sớm, mưa tạnh xong.

Nhiệt độ rất thấp, khiến người ta cảm nhận được run sợ khí lạnh mùa đông ý.

Cao Dư cũng theo đó phủ thêm một kiện thật dày áo choàng, cùng Hồ tam nương đi sóng vai, đi ở trên đường núi gấp ghe.

Hôm nay phương thức lục soát, lại phát sinh biến hóa.

Vũ Tùng mang theo 100 người, Hồ Duyên Thông mang theo 100 người, bắt đầu tiến hành thâm Thục lục soát.

Chỉ là, kia Trần Ngạn Bân vào núi đã gần lượng tháng trước sự việc. Cho dù là để lại dấu vết gì, từ lâu sau đó thời gian, biến mất. Điều này làm cho Cao Dư cùng người khác lục soát, trở nên càng thêm khó khăn.

Một cái buổi trưa, đi tới bất quá bảy tám dặm.

Chặng đường không tính quá xa, nhưng lục soát phạm vi rất lớn, đủ để khiến các binh lính cảm thấy mệt mỏi.

Ngày khi giữa trưa, mọi người tại một giong suối nhỏ bên cạnh chôn nồi nấu cơm.

Cao Dư ngồi ở bãi sông trên một khối nham thạch, nhìn đến khe nước chảy tràn, ngơ ngác sững sờ.

Cái loại này trải thâm lục soát, hiệu suất cũng không tính quá cao, hơn nữa cực kỳ vất vả, hơn nữa tốc độ rất chậm.

Nếu dựa theo trước mắt tốc độ tiến lên, sợ là không có một bảy, tám ánh nắng cảnh, căn bản không có thể có thể tìm được manh mối. Cao Dư tin tưởng, ngày đó Trần Ngạn Bân mang người vào núi, cũng sẽ không xâm nhập quá sâu. Thật là, phải nên làm như thế nào tìm kiếm đâu?

Hân có chút nhức đầu, đồng thời cũng có chút muốn nửa đường bỏ cuộc.

Kia bút tài vật tuy rằng dụ người, nhưng nếu như để cho hân tiêu phí thời gian rất lâu ở phía trên núi, hân lại hơi không kiên nhẫn.

Đây, thật đúng là một làm lòng người phiền vấn đề!

"Ồ, nước này là thế nào?"

Ngay tại Cao Dư có chút xuất thần thời điểm, trong doanh trại đột nhiên truyền đến Hồ Duyên Thông âm thanh.

Liên thấy hân bùng một chén nước, nhún nhún mũi, lớn tiếng nói: "Mọi người trước tiên không muốn uống nước, có gì đó quái lạ."

"Hồ Diên tướng quân, có lớn cổ quái?"

Hồ tam nương đi tới, từ Hồ Duyên Thông trong tay nhận lấy bát nước, ngửi một cái, chợt nhăn đầu lông mày.

"Thế nào có cổ phần Tử mùi lạ?"

"Xác thối!"

"A?"

"Đây trong suối nước, có cổ phần Tử xác thối!"

Hồ Duyên Thông vừa nói, liền đem nước đổ xuống đất, lớn tiếng nói: "Đem nước đổ rồi, nước này bên trong có xác thối."

"Nước là nước suối, hơn nữa còn là một đầu nước chảy, vì sao lại có xác thối đâu?"

Hồ tam nương thật là tận mắt thấy, các binh lính là từ trong suối nước đánh tới nước.

Cao Dư nghe được tiếng ồn ào, cũng đi tới. Hắn hỏi thăm một hồi nguyên do, cũng múc một chén nước, ngửi một cái sau đó, khé miệng phẩy một cái nói: "Không sai, là có một cổ xác thối, nước này có vấn đề."

Nói xong, hắn đem nước roi ở trên mặt đất, đi tới bên giòng suối nhỏ.

Thuận theo dòng suối nhỏ nghịch lưu nhìn ra xa, Cao Dư suy nghĩ một chút, nói: "Nhị ca, mang theo người, chúng ta dọc theo con suối nhỏ này đi lên."

"Tốt!"

Vũ Tùng lập tức triệu tập năm mươi người, đi theo Cao Dư hành động.

Hồ tam nương cũng muốn đi theo, Cao Dư lại không đồng ý.

"Người cùng Hồ Duyên lưu lại, lại tìm một chỗ nguồn nước, chôn nồi nấu cơm nghỉ ngơi. . . Đây nước suối đã không thể dùng lại, ít nhất tại gần hạn bên trong, không cách nào nữa dùng. Các người nghỉ ngơi trước, chúng ta lập tức trở về."

Hồ tam nương suy nghĩ một chút, liền gật đầu đáp ứng.

Cao Dư nói cũng có đạo lý, đây năm trăm người còn cần nghỉ ngơi, nhất định phải lại tìm một chỗ sạch sẽ nguồn nước mới phải.

Hơn nữa, có Vũ Tùng đi theo, cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Liền thế này, Cao Dư mang theo Vũ Tùng cùng người khác, đi ngược dòng nước. Ước chừng đi hơn mười dặm, liền thấy có một cái bí ẩn khe núi Cốc. Cao Dư lật tay, lấy ra hàn Cá chép lưỡi dao nằm trong tay, lộ ra vẻ cảnh giác.

Vũ Tùng thấy vậy, cũng liền hạ lệnh: "Tất cả mọi người, đề phòng!"

Năm mươi tên lính, đều khom lưng, gờ lên binh khí.

Đoàn người chậm rãi hướng về phía khe núi Cốc tới gần, mãi cho đến miệng Cốc, cũng chưa từng phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào. Điều này cũng làm cho Cao Dư cùng người khác, thở phào nhẹ nhõm. Hắn hướng Vũ Tùng làm một thủ thế, Vũ Tùng gật đầu một cái, mang theo mười người, liền vọt vào khe núi Cốc.

"Nha Nội, mau đến xem!"

Vũ Tùng vào khe núi Cốc không lâu sau, liền hét to lên.

Cao Dư sau khi nghe, vội mang theo còn lại bốn mươi tên binh lính vọt vào khe núi Cốc.

Khe núi Cốc diện tích không lớn, ước chừng một nửa Khoảnh mà khoảng. Trong cốc quán mọc từng sinh, Kỳ Thạch mọc như rừng. Một cái thác nước treo ở trên vách đá dựng đứng, nước chảy cũng không phải rất gấp, cũng không phải rất lớn. Thác nước nước, chảy vào dưới vách đá trong đầm nước. Mà nước kia đậm, cũng là dòng suối nhỏ ngọn nguồn nơi ở. . .

Trong đầm nước, nổi lơ lửng mấy chục cỗ thi thể.

Vũ Tùng đang mang người, đem thi thể mò vớt lên đây, bày ra tại bên bờ.

"Lục soát khe núi Cốc, nhìn một chút có còn hay không người may mắn còn sống sót."

Cao Dư chứng kiến đây cảnh tượng, đã lúc ẩn lúc hiện đoán được câu trả lời.

Tuy rằng biết rõ rất không có khả năng, nhưng hắn vẫn hạ lệnh, đối với khe núi Cốc tiến hành lục soát.

Hắn đi tới bên đầm nước, ngồi xổm người xuống kiểm tra thi thể.

Thi thể kia đã bị ngâm nước thối rữa, tản mát ra một cỗ hôi thối khí tức. Hắn lấy ra khăn tay, che mũi, dùng hàn Cá chép lưỡi dao thọt đi quần quanh ở trên thi thể bèo.

Khuôn mặt căn bản không thấy rõ, nhưng là từ thi thể trang phục nhìn lên, tựa hồ là Minh Giáo lục sĩ quần áo.

"Nhị ca, có bao nhiêu cỗ thi thể?"

"Khó mà nói. . . Từ trước mắt mò vớt tình huống đến xem, ít nhất có bốn mươi năm mươi cỗ thi thể."

Xem ra, đã chết một ít thời gian. Nếu không lấy trong núi trước mắt nhiệt độ, gần hạn bên trong, thi thể tuyệt đối không thể bốc mùi thối rữa."

"Tiếp tục mò vót, ta phỏng chừng đầm nước này bên trong, chắc có một trăm cổ thi thể mới đúng."

Khe núi trong cốc, không có phát hiện thi thể, vậy thì chỉ có thể đều chìm ở trong đầm nước.

Cao Dư mặt trầm như nước, hít sâu một hơi dọc theo Thủy Đàm cất bước. Một lát sau, hấn lại dừng bước, đảo mắt sơn cốc.

Đây, chính là theo Trần Ngạn Bân cùng nhau vào núi kia 100 tên Minh Giáo phản quân.

Vốn cho là, bọn họ đã rời khỏi thâm sơn, thật không nghĩ đến. . . Cao Dư đầu bắt đầu cấp tốc xoay nhanh, không ngừng trong đầu suy diễn lúc ấy tình huống. Khe núi trong cốc, còn lưu lại có sống ngọn lửa nấu cơm vết tích.

Một đám mệt mỏi không chịu nổi Minh Giáo binh lính, hướng theo Trần Ngạn Bân vào núi, đem Phụng Tịch từ trong thành Hàng Châu vận Lai Bảo giấu giấu vào trong rừng núi, rồi sau đó trở lại. Bọn họ bước vào đây khe núi Cốc, đã là người kiệt sức, ngửa hết hơi. . .

Vì vậy, bọn họ nhóm lửa nấu cơm.

Trần Ngạn Bân chắc tại tham dự trong đó, hấn thừa dịp người không chú ý, đem độc dược ném vào làm xong trong đồ ăn, sau đó gọi những quân phản loạn kia qua đây thức ăn. Phản quân sau khi ăn xong sấm có thuốc độc cơm nước sau đó, thể thì độc bỏ mình. Mà lúc này, đã sớm ẩn thân ở trong bóng tối Trần Ngạn Bân, nhìn đến những thống khổ kia gào thét bị thương phản quân, lộ ra u ám đáng tươi cười. . . Cho đến những quân phản loạn kia tất cả đều độc phát thân vong, hấn mới đi ra.

Đây khe núi Cốc ẩn núp, hơn nữa nằm ở trong thâm sơn.

Trần Ngạn Bân lo lắng lộ ra kể hồ, vì vậy đem thi thể đều ném vào trong đầm nước.

Lúc đó, hấn đúng là tháng tám, tuy nói khí trời đã trở nên lạnh, cho dù không giống như bây giờ vậy rét lạnh. . .

Thi thể tại trong đầm nước biến hóa hôi thúi, cũng hướng theo giong suối nhỏ chảy chảy ra đi.

Có lẽ, chưa tới mấy tháng, những thi thể này liền sẽ biến thành bạch cốt, chìm vào đáy đầm, đến lúc đó, xác thối cũng sẽ biến mất theo.

"Tiểu đạo sĩ, tiểu đạo sĩ?"

Cao Dư bất thành linh phục hồi tinh thần lại, liền thấy Hồ tam nương đứng ở trước mặt hấn, không chết tay.

Nguyên lai, Vũ Tùng lúc nãy sai người đi vào tìm Hồ tam nương thông tri, Hồ tam nương bước vào khe núi Cốc sau đó, liền thấy Cao Dư đứng ở bên đầm nước, thật giống như ngây ngô, cũng không nhúc nhích, vì vậy tiến đến kêu gọi.

"Tam nương, ta không sao!"

"Người không có chuyện đứng ở nơi này ngăn người, gọi người nửa ngày cũng không trông thấy đáp ứng, còn tưởng rằng người mất hồn Phách đây."

Cao Dư khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Ta chỉ là đột nhiên nghĩ đến một ít chuyện."

Nói xong, hấn hít sâu một hơi, lần nữa đảo mắt khe núi Cốc.

Một lát sau, hấn nhẹ giọng nói: "Nếu ta đoán không sai, kia bảo tàng hấn liền ở phụ cận đây, cùng ta cẩn thận lục soát, tuyệt đối không thể bỏ qua cho một chỗ khả nghi chi địa!"

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Gia thư

Thời gian, trong lúc vô tình qua đi.

Cao Dur mang người tại trong Thiên Mục Sơn, trong nháy mắt đã qua đi mười ngày.

Lấy khe núi Cốc làm trung tâm, hấn tự mình lĩnh đội, đem người Mã phân chia đội bốn, hướng về phía bốn cái phương diện tiến hành thăm Thức lục soát, mỗi một nơi cũng sẽ cẩn thận tìm kiếm, nhưng mà kết quả. . . Vẫn là không có kết quả.

Ngay từ đầu, tất cả mọi người tràn đầy phấn khởi.

Nhưng hướng theo thời gian đưa đẩy, tất cả mọi người bắt đầu sinh lòng oán khí.

Trong núi này cuộc sống cũng không mỹ hảo, chớ đừng nói chi là, trong Thiên Mục Sơn cuộc sống đủ loại dã thú, trùng Xà khắp nơi. Sợ ý một chút, tiếp theo thụ thương. Mười ngày kế tiếp, bảo tàng không có tìm được, người bị thương lại tăng lên hơn ba mươi, cũng khiến cho các binh lính bắt đầu sinh ra chán ghét tâm tình, không còn tích cực như vậy.

Đừng nói binh lính như vậy, ngay cả Cao Dur cũng có chút bức bối rồi!

Kia Trần Ngạn Bản, đến tột cùng đem bảo tàng giấu ở nơi nào?

Còn nữa, những cái kia bảo tàng có phải là thật hay không liền ẩn náu trong thâm sơn này? Cao Dur tâm lý, cũng có chút giao động.

"Lại tìm ba ngày!"

Một ngày này, mọi người trở lại khe núi Cốc sau đó, Cao Dur đem Vũ Tùng, Hồ Duyên Thông triệu tập qua đây, cắn răng nghiêng lợi nói ra.

Hắn cũng cảm nhận được mọi người phiền não tâm tình, tự nhiên rõ ràng, nếu như tiếp tục tại Sơn Trung dừng lại, nhưng vẫn không có phát hiện nói, đừng nói binh lính sẽ bạo động, chỉ sợ là Vũ Tùng cùng Hồ Duyên Thông cũng sẽ không nhận được.

"Thật là, cứ như vậy từ bỏ sao?"

Hồ tam nương ngược lại không lớn phiền não, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Chúng ta đã tìm tòi phạm vi tám mươi dặm, mỗi mỗi thân cây cối, mỗi một hang núi, chúng ta đều tra đã tìm, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Ta hiện tại cũng hoài nghi, những cái kia bảo tàng có thể hay không đã bị Phương Tịch chôn đi rồi hả?"

Hồ tam nương thấy hấn vẻ mặt sầu khổ bộ dáng, không nhận được khuyên giải nói: "Tiểu đạo sĩ, ngươi cũng đừng quá gấp rồi. . . Không tìm được bảo tàng cũng không có quan hệ gì, ngược lại ngươi cũng không thiếu chút tiền kia. Nghĩ lúc đó chúng ta tại Tu Thành thời điểm, một mạch tiền sẽ để cho ngươi hài lòng không chịu nổi rồi, mỗi ngày không đều là qua rất vui vẻ sao?"

Không phải ta tham tiền, là Quang Âm Thiên. . .

Cao Dur trong lòng không nén nổi cười khổ, nhưng là vừa không cách nào hướng về phía Hồ tam nương giải thích.

Hắn cười gượng nói: "Không việc gì, chiếm được là nhờ vận may của ta, mất đi là do số mệnh của ta. . . Ba ngày, chúng ta lại tìm ba ngày, còn không có manh mối nói, liền trở lại Hàng Châu. Ta phỏng chừng, thúc phụ sợ đã chôn không nhận được, không quay lại đi, hấn nhất định sẽ tức giận. Tính một chút thời gian, nếu chúng ta bây giờ đi về, nói không chừng còn có thể bắt kịp năm mới."

Hồ tam nương sững sờ, chợt nhẹ nhàng gạt đầu.

"Đúng vậy a, trong nháy mắt chính là một năm rồi!"

Năm ngoái lúc này, nàng mới đến Tu Thành, cùng Cao Dur quen biết.

Không nghĩ một năm này sau đó, nàng lại ở nơi này trong Thiên Mục Sơn phụng bồi Cao Dur tìm kiếm khắp nơi bảo tàng.

Không biết tại sao, Tam nương tâm lý có một loại không tên ám áp, ngồi ở chỗ đó đột nhiên bật cười.

"Ngươi ngốc cười cái gì?"

"Ta nào có cười!"

"Ngươi rõ ràng liền cười. . . Ha ha, Tam nương, ta phát hiện ngươi cười ngây ngô thời điểm, thật thật có ý tứ."

"Cao Tiểu Dur!"

Hồ tam nương thẹn quá thành giận, hô ngưng lại, một cước liền đá vào Cao Dur trên thân.

Không phòng bị chút nào Cao Dư, lao đảo một cái suýt chút nữa té ngã trên đất.

Hắn đứng vững thân hình, cả giận nói: "Tam nương, ngươi làm cái gì?"

"Ta cao hứng!"

"Ngươi. . ."

Hồ tam nương nghênh đầu, hơi có chút kiêu ngạo nhong nhong nhìn đến Cao Dư.

Cao Dư gò má co quắp hai lần, hừ một tiếng nói: "Ta không chấp nhận với ngươi, ta đi tìm Hồ Duyên nói một số chuyện."

Nói xong, hắn quay đầu bước đi ra lều trại.

Nhìn đến Cao Dư thờ phỉ phò bóng lưng rời đi, và hắn vạt sau bên trên lưu lại rõ ràng dấu chân, Tam nương không nhịn được, phốc bật cười.

Cao như vậy ta, mới là nàng ban đầu ở Tu Thành nhận biết cái kia lời thôi tiểu đạo sĩ sao.

Tuy rằng Cao Dư nhìn qua rất tức giận có vẻ, thật là Hồ tam nương lại biết, hắn thật ra thì cũng không hề tức giận.

Cao Dư tìm được Hồ Duyên Thông, đem hắn kéo đến một đồng lửa bên cạnh.

"Hồ Duyên, ngươi sau này có tính toán gì?"

Hồ Duyên Thông nghe ngăn ra, ngạc nhiên nhìn đến Cao Dư, một lát sau trả lời: "Có thể có tính toán gì. . . Đi theo Nha Nội làm việc chứ sao."

"Ta không phải nói hiện tại, ta là nói về sau."

"Về sau?"

"Đúng vậy, ba ngày sau, nếu không có đầu mối gì, chúng ta liền chuẩn bị trở lại Hàng Châu.

Sau đó, ta phỏng chừng liền phải chuẩn bị hồi Biện Lương rồi! Ta là nói, ngươi có ý kiến gì sao?"

"Nha Nội phải về nhà sao?"

Hồ Duyên Thông lộ ra vẻ mặt mác sặc, nhẹ giọng nói: "Cũng phải a, lập tức phải đến cửa ải cuối năm rồi, Nha Nội cũng nên trở về Biện Lương rồi. . . Ta nha, nếu như Nha Nội rời khỏi Hàng Châu, phỏng chừng ta sẽ cùng với Lão Hàn trở lại Dương Soái Trường dưới. Dù sao, chúng ta đều một phần của Dương tướng quân dưới quyền, hôm nay đã thoát khỏi quá lâu."

"Hồ Duyên, có thể nguyện theo ta đi tới Biện Lương?"

"A?"

"Ngươi tính tình táo bạo, lại quá ngay thẳng, hơn nữa cũng không có gì tâm kế.

Tuy nói giữ lại trong quân đội tiền đồ như gấm, có thể nói thật, ta cuối cùng thấy ngươi đây tính tình, sớm muộn cũng sẽ bị người mưu hại, gặp nhiều thua thiệt. Ngươi võ nghệ cao cường, lại năng chinh thiện chiến, là một thành viên hổ tướng. Sở dĩ ta muốn đem ngươi tiến cử cho phụ thân ta. . . Ngươi cũng biết, phụ thân ta thân là trước điện đầu Thái Úy, dù sao phải có một chút thân tín, mới có thể cầm giữ cầm quân. Ngươi nếu là đồng ý, có thể để cho gia phụ đem ngươi mức độ đi cầm quân."

Hồ Duyên Thông nghe, trước tiên ngăn ra, chợt mừng rỡ khôn kể xiết.

Nếu có thể đi vào cầm quân, vô luận đãi ngộ cùng bổng lộc, thậm chí bao gồm địa vị đều có thể có tăng lên. Mấu chốt nhất là, có Cao Dư tại, liền tương đương với quá giang Cao Cầu tuyến, ngày sau tiền đồ từ không chỉ phí tâm.

Tuy nói có Tống Nhất triều, Vũ Quan địa vị thấp hèn.

Nhưng nếu có thể làm cầm quân Đô Đầu, cũng tốt hơn tại Tây Quân bên trong nấu tư cách và sự từng trải.

Dù sao, hắn tuy là đem cửa sau đó, có thể gia cảnh đã sớm sa sút, tại Tây trong quân cũng không có gì chỗ dựa.

"Nha Nội, Lão Hàn cũng đi sao?"

"Hàn tướng quân. . ."

Cao Dư suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Hàn tướng quân là Dương soái người, sợ không tốt điều đi.

Hơn nữa, ta cảm thấy hần tính tình, cũng chưa chắc nguyện ý ở lại Biện Lương. Ở lại Dương tướng quân dưới trướng, nói không chừng cơ hội càng nhiều. . . Ta là dự định cùng đàm soái bên kia gọi một tiếng, mời đàm soái đối với hần nhiều hơn chiếu cố."

Phải nói năng lực, Hàn Thế Trung hơn xa Hồ Duyên Thông.

Nhưng mà, Cao Dư lại có thể cảm giác được, Hàn Thế Trung tuyệt không phải cái loại này cam nguyện khuất cư nhân hạ nhân vật.

Hần có dã tâm, cũng có năng lực, vượt qua xa Hồ Duyên Thông loại này thẳng thắn tính cách dễ dàng khổng chế. Đối với Hàn Thế Trung, Cao Dư thái độ thi tận lực giao hảo, nếu có thể lôi kéo liền lôi kéo, lôi kéo không phù hợp không nên đắc tội.

Kết một phần thiện duyên, còn hơn thêm một kẻ địch.

Hồ Duyên Thông lại trầm mặc, tựa hồ có hơi do dự.

Cao Dư cũng không có lại thúc giục hần, con vỗ vai hần một cái, nhẹ giọng nói: "Người từ từ suy nghĩ chuyện này, tại ta rời khỏi Hàng Châu lúc trước cùng ta một cái trả lời liền có thể. Bất quá, có đôi lời ta vẫn còn muốn nói: Một người có người cơ duyên! Mặc vì hần người cơ duyên, đem mình cơ duyên cũng trộn vào."

"Nha Nội, lại dung một nghĩ lại."

Hồ Duyên Thông không có lập tức đáp ứng, nhưng vẫn là cảm tạ Cao Dư coi trọng.

Cao Dư cũng không có dài dòng nữa, cùng hần chào hỏi đôi câu sau đó, liền đứng dậy rời đi. . .

Lời đã nói rõ ràng, cơ hội cũng cho Hồ Duyên Thông. Nếu như hần không muốn, Cao Dư cũng sẽ không cưỡng cầu.

Hướng chi, trở lại Biện Lương sau đó, mình đường làm như thế nào đi? Cao Dư cũng tại trong suy tư.

Dựa theo Cao Dư ý nghĩ, hần là chuẩn bị lại lực soát ba ngày.

Thật là, sáng sớm ngày thứ hai, hần đang chuẩn bị dẫn người xuất phát thời điểm, Hàn Thế Trung lại dẫn một người, tìm được bọn họ nương thân khe núi Cốc.

"Cao Thành?"

Cao Dư nhìn người tới, nhất thời căng thẳng trong lòng.

Đó là Cao Cầu bên cạnh tâm phúc, cũng là Cao phủ quan gia, Cao Thành.

Cao Thành nhìn qua Phong Trần một mắt, giữa hai lông mày toát ra một mắt sắc.

Chứng kiến Cao Dư, Cao Thành không ngừng bận rộn tiến đến hành lễ nói: "Nha Nội, Tiểu Đê xem như tìm ra người!"

"Làm sao?"

Cao Dư nghi hoặc hỏi "Ta đang định qua hai ngày rồi núi trở lại Hàng Châu, người không ở Hàng Châu chờ ta, lại chạy tới trong núi. . . Chẳng lẽ, là có chuyện gì xảy ra?"

"Bác gái, bác gái nàng. . ."

"Mẹ ta làm sao vậy?"

Cao Dư nghe xong Cao Thành nói, nhất thời khản trương.

Hần tiến đến một bước, bắt lại Cao Thành cánh tay, vội vã hỏi "Người nói mau, nương ta nàng, làm sao vậy?"

Cao phủ bên trong, nếu nói là khiến nhất Cao Dư nhớ mong, chính là hần mẹ đẻ họ Lương.

Tuy nói, hần mới cùng họ Lương sống chung bất quá hai tháng, nhưng mẹ con đồng lòng, máu hòa tan nước thân tình, để cho hần đối với họ Lương cực kỳ ràng buộc. Từ trình độ nào đó mà nói, hần đối với họ Lương ràng buộc, thẳng được Cao Cầu.

Chỉ có điều, Cao Dư khí lực rất lớn, vỗ lấy rồi Cao Thành cánh tay, đau đến hần thẳng nhe răng.

"Nha Nội, bác gái nàng, bị bệnh!"

"A? Mẫu thân nàng, mắc phải bệnh gì?"

"Bác gái bệnh tình rất nghiêm trọng, Thái Úy viết một phong thư cùng Nha Nội, để cho Nha Nội sớm một ít trở về."

Vừa nói chuyện, Cao Thành lấy ra một phong thư đưa cho Cao Dư.

Cao Dư một cái nhận lấy thư, mở ra đọc nhanh như gió bão qua, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi. . .

"Hô Duyên, người lập tức triệu tập đội ngũ, trở lại Hàng Châu."

"Nha Nội, vậy còn người?"

"Ta không chờ các người rồi, ta phải lập tức rời đi nơi này, về trước Hàng Châu đi."

Cao Dư nói xong, cũng không để ý và những người khác chú ý, kéo một cái Cao Thành, liền vội vã hướng ngoài núi đi.

*Converter sđđHào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Tạm biệt Hàng Châu (1)

Trần gia sườn núi Từ, đã đã biến thành phế tích.

Cao Dư rời núi sau đó, chứng kiến cảnh tượng trước mắt, cũng không khỏi giật nảy cả mình.

"Lão Hàn, những tù binh kia đâu?"

"Hồi nha bên trong lời nói, đã thả đi."

"Cái gì?"

Cao Dư tức giận không thôi, nhìn đến Hàn Thế Trung nói: "Người cư nhiên đem bọn họ thả đi?"

Hàn Thế Trung ngược lại không có bối rối, ngênh đón Cao Dư ánh mắt, hần nhẹ giọng nói: "Nha Nội, những tù binh kia, chẳng qua chỉ là một đám tay trái gà không chặt phụ nữ và trẻ con, căn bản là không có cách đối với thời cuộc sinh ra ảnh hưởng. . . Ở lại chỗ này, làm người ta khó mà an lòng, nhưng nếu là giao cho Nhân Hòa huyện, các nàng quay đầu lại khó thoát khỏi cái chết.

Ông trời có đức hiếu sinh, ta dứt khoát để cho chạy các nàng.

Nếu các nàng thông minh, đại khái có thể tìm địa phương đâu vào đấy; nhưng nếu là đi tìm phản quân, ngày khác chiến trường bên trên lại gặp nhau, ta càng không biết lòng dạ mềm yếu. . . Nha Nội, không phải là ta tự tiện chủ trương, mà là sợ Nha Nội làm khó."

Không thể không nói, Hàn Thế Trung nói rất có đạo lý.

Có thể Cao Dư này trong lòng, nhưng có chút không thoải mái. . .

Chẳng lẽ hần Hàn Thế Trung không thả người, hần Cao nha nội liền sẽ làm kia giết tù binh sự việc hay sao?

Nhưng lại suy nghĩ một chút, nói chuyện cũng tốt!

Như Hàn Thế Trung nói, ít nhất hần sẽ không cảm thấy làm khó.

Chỉ là từ trong chuyện này, bao nhiêu có thể thấy được, đây Hàn Thế Trung là cái trong nội tâm vô cùng có chủ trương người.

Vốn là, Cao Dư còn muốn dò xét một hồi miệng hần gió.

Hôm nay đã tuyệt ý nghĩ. . . Hần cũng không muốn đến cuối cùng, tìm một cái không nghe sai khiến người, tránh cho tương lai lại sinh ra mâu thuẫn. Đến lúc đó, hần và Hàn Thế Trung sợ là liền nhất bạn bình thường đều làm không được.

"Thà cũng tốt, vậy cứ như vậy đi."

Cũng may Hàn Thế Trung không có đốt Trần phủ, Cao Dư hơi chuyện dừng lại sau đó, sai người đem Trần Ngạn Bản viết những cái kia ghi chép tất cả đều cất vào rương, chuẩn bị mang về Hàng Châu.

Kia bảo tàng, nhất định còn giấu ở trong núi, nhưng không biết được sẽ giấu ở nơi nào!

Cao Dư tin tưởng, Phương Tịch không có khả năng đem những cái kia bảo tàng mang đi. Như vậy lời nói, Trần Ngạn Bản nhất định là đem hẩn giấu ở một cái hẩn thấy, là không sợ hờ tỵ nào địa phương. Cho nên, Cao Dư suy đoán, kia bảo tàng không nhất định là ẩn nấu sơn cốc phụ cận. Có lẽ Trần Ngạn Bản chỉ là đem sơn cốc kia, làm độc giết những quân phản loạn kia nơi. Nếu không, nhiều như vậy độc được mang theo người, sợ ý một chút tiếp theo sẽ bại lộ.

Không có ở đây sơn cốc, lại ở nơi nào?

Cao Dư đương nhiên sẽ không cam lòng, dù sao đầu nhập vào nhiều như vậy tinh lực.

Chỉ cần kia bảo tàng vẫn còn ở trong Thiên Mục Sơn, liền nhất định sẽ có đầu mối. Trần Ngạn Bản tuy rằng chết rồi, thật là Cao Dư lại tin tưởng, tại hẩn ghi chép bên trong, sẽ có một chút manh mối có thể tìm kiếm. Chỉ là những cái kia manh mối, cần phải từ từ tìm, nhìn kỹ. . . Trong bút ký, khó tránh khỏi sẽ bộc lộ ra Trần Ngạn Bản thói quen.

+

Đêm đó, Cao Dư tại Hàn Thế Trung cùng đi, cùng Hồ tam nương cùng Cao Thành trở lại Hàng Châu.

Hồ Duyên Thông cùng Vũ Tùng, tất dẫn dắt binh mã, theo sau tiến phát.

Đến Hàng Châu thì, đã là sau nửa đêm.

Từ vào thành một khắc này bắt đầu, Cao Dư liền cảm nhận được một loại hết sức rõ ràng biến hóa. Đó chính là thành Hàng Châu trải qua đây một hai tháng nghỉ ngơi lấy sức, dù chưa có thể hồi phục phần hoa, lại lâm râm có sinh cơ.

Lúc trước, thời điểm quân lính vừa chiếm lĩnh Hàng Châu, thành Hàng Châu không khí trầm lắng.

Đặc biệt là đến buổi tối, như vậy trong thành phố lớn trở nên tối đen, không gặp một chút ánh sáng, phảng phất một tòa thành chết.

Hiện tại, thành thị này bên trong ít nhất có rồi ánh sáng!

Hàn Thế Trung kèm theo thủ lĩnh đội ngũ trở lại bên ngoài thành trại lính nghỉ ngơi, ở ngoài thành nghênh đón Cao Dư, là Cao Kiệt thủ hạ, cũng là Cao Dư quen biết đã lâu, Lục Kỳ.

"Lục đại ca, thúc phụ xem ra làm không sai, ngắn như vậy thời gian, sẽ để cho Hàng Châu có tức giận."

Cao Dư ngồi trên lưng ngựa, cùng Lục Kỳ song song mà đi.

Hồ tam nương rất thức thời rơi vào hai bọn họ sau lưng, lặng lẽ nhìn đến Cao Dư bóng lưng.

Lục Kỳ cười nói: "Đó là tự nhiên, Huyền Tôn từ lúc đi đến Hàng Châu sau đó, liền bận không thể tách rời ra, mỗi ngày đều rất khuya nghỉ ngơi. Những này qua, hẩn không ngừng phái người quét sạch bên ngoài thành bại binh, đồng thời tăng cường bên trong thành trị an. Hàng Châu bách tính, cũng vì vậy mà đối với Huyền Tôn phi thường cảm kích, liền đối cũng ít chút đề phòng."

"Chờ chưa tới chút thời gian, đồng soái binh mã đến sau đó, Huyền Tôn chuẩn bị khôi phục ban đầu những cái kia cơ cấu."

Chỉ là muốn khôi phục lại trước đây cái loại này phần hoa náo động, sợ là rất khó.

Dù sao Huyền Tôn là Gia Hưng huyện Huyền Tôn, không phải Tiền Đường huyện Huyền Tôn. . . Hẩn rời khỏi Gia Hưng đã có thời gian, phòng chừng chờ đồng soái đến sau đó, Huyền Tôn sẽ phải rời khỏi Hàng Châu, trở lại Gia Hưng đi nhậm chức."

Cao Dư nghe, ánh mắt chợt lóe.

Hẩn nhìn Lục Kỳ một cái, lâm râm đoán được kia lời nói hàm nghĩa trong lời nói.

Cao Kiệt, sợ thì không muốn hỏi Gia Hưng rồi!

Gia Hưng tuy tốt, lại là Tú Châu Phủ Trị Sở tại, nhưng so với Hàng Châu Tiền Đường, cuối cùng là thấp một bậc.

Gia Hưng Huyện lệnh là tông thất phẩm dưới chức vụ, mà Tiền Đường Huyện lệnh, đúng là thật chính thất phẩm quan chức. Tông thất phẩm cùng chính thất phẩm phòng, đương nhiên dễ dàng lựa chọn. Chớ đừng nói chi là, đây Hàng Châu là đồng nam đệ nhất thành, có thể làm được Tiền Đường Huyện

lệnh chức vụ, đối với ngày sau lên chức, đều sẽ có chỗ tốt cực lớn. . .

Chỉ có điều, Cao Kiệt mới từ quan về chuyển thành Văn Quan, có thể làm được Gia Hưng Huyện lệnh, đúng là không ôn hòa.

Lại từ Gia Hưng điều chỉnh đến Tiền Đường. . .

Tựa hồ cũng không phải là không thể được, chỉ nhìn Cao Cầu có nguyện ý hay không thao tác.

Cao Kiệt sợ là ngại ngần cùng Cao Cầu mở cái miệng này, cho nên mới muốn thông qua Cao Dư, Hướng Cao Cầu chuyển đạt.

Thật ra thì, nếu Cao Kiệt có thể vì tiền đường Huyện lệnh, tựa hồ cũng không tệ.

Nhưng Cao Dư biết rõ, chính thức bổ nhiệm làm Tiền Đường Huyện lệnh sợ là rất khó, nếu như quyền tri Tiền Đường huyện, lấy Cao Kiệt tại Gia Hưng công lao, hơn nữa Cao Cầu tại Biện Lương vận hành, thật giống như cũng không phải chuyện khó khăn bao nhiêu.

Ừ, tất cả đợi trở lại Biện Lương, rồi hãy nói!

Cao Dư không có nhận Lục Kỳ lời nói, chạy thẳng tới Tiền Đường bên trong cửa huyện nha mà đi.

Phủ Nha, trước đây là Đàm Chấn chiếm cứ.

Đàm Chấn hôm nay ở phía trước đốc chiến, Phủ Nha liền để trống.

Bất quá, Cao Kiệt lại không có chiếm cứ, mà là thành thành thật thật mang tại trong huyện nha, chờ đợi Đồng Quán đến Hàng Châu.

Kia Phủ Nha, là Đồng Quán công thự, hẳn không thể chiếm cứ.

"Thúc phụ, mẫu thân nàng. . ."

Cao Dư nhìn thấy Cao Kiệt, liền không ngừng bận rộn hỏi thăm họ Lương tình huống.

Cao Kiệt nói: "Tẩu tẩu chắc là tư niệm người quá đáng, cho nên mới bị bệnh.

Người hải tử này cũng vậy, đây một cái chớp mắt liền trôi qua hơn nửa năm. Hàng Châu đã chuyển, nhưng người không vội về nhà, ngược lại mang người chạy đi rừng sâu núi thẳm bên trong. . . Bất quá, người cũng đừng lo lắng. Trong kinh nổi danh trị bệnh, sẽ tự là tẩu tẩu chữa trị. Quả thực không thể, Nhị ca vẫn có thể tìm quan gia, mời tới Ngự Y chữa trị.

Người cũng đừng quá nóng lòng, nghỉ ngơi một chút, ngày mai lại cử động thân.

Vừa vặn, chỗ này của ta cũng có vài thứ muốn sửa sang một chút, người thuận đường mang về, giao cho Nhị ca liền phải."

Lúc này, đã gần đến giờ Dàn.

Cao Kiệt bảo ngày mai, thật ra thì chính là ngày thứ hai.

Cao Dư có chút nóng nảy nói: "Thúc phụ, người từ khiến người ta đem đồ vật đưa đi chính là, ta muốn hôm nay lên đường."

"Người hiểu biết cái gì, có vài thứ, không thể giao cho người khác."

"A?"

"Lại nói, cũng không gấp một ngày này.

Người nghỉ ngơi một chút, ngày mai xuất phát. Chớ có người đến Biện Lương sống lại bệnh, đến lúc đó tẩu tẩu nhất định sẽ oán trách."

Cao Kiệt thái độ phi thường kiên quyết, để cho Cao Dư biết rõ khó mà thay đổi.

Thấy trong căn phòng không có có người khác, hắn nhẹ giọng nói: "Thúc phụ, rốt cuộc muốn đưa thứ gì?"

Cao Kiệt nhìn đến hắn, một lát sau đứng dậy đi tới cửa, hướng bốn phía mở nhìn một cái, lúc này mới trở lại bên cạnh bàn.

"Lục Đẳng người cũng đã biết?"

"Lục Đẳng?" Cao Dư sững sờ một chút, nói: "Không phải là Lục Hành Nhi, ta như thế nào không biết?"

"Lục Đẳng trước đây tại Hồ Châu tạo phản thì, vợ vết một khoản tiền tài."

"A?"

"Số lượng lớn ước chừng 50 vạn quan khoảng, đều là Hoàng Kim.

Trừ lần đó ra, cũng không thiếu người có tiếng tăm chữ vẽ, cũng rất có Niên Đầu, phi thường trân quý. Lục Đăng len lén tham mặc khoản này tiền tài, không có giao cho Phương Tịch. Hắn đầu hàng sau đó, liền đem những này tiền giao cho ta."

Cao Dư nhìn đến Cao Kiệt, há to miệng.

Hồi lâu, hắn đột nhiên cười.

Đầu năm nay, không có người không tham!

Bất quá khoản tiền này cầm cũng liền lấy, nếu là bị quan địa phương đoạt được, Trời mới biết cuối cùng sẽ rơi vào trong tay ai.

"Thúc phụ, kia Lục Đăng chẳng lẽ muốn. . ."

Cao Kiệt gạt đầu một cái, nói: "Hắn tuy nói đã đổi tên đổi tính, mà dù sao đã làm phản quân đầu lĩnh, biết hắn người quả thực không ít. Ở lại đông nam, cuối cùng là khó thoát mệnh có, không thể nói trước lúc nào liền tao người mưu hại.

Cho nên, hắn muốn rời khỏi đông nam, hy vọng Nhị ca có thể giúp đỡ xuống."

Nói cách khác, những kim tiền kia giống như là Lục Hành Nhi đầu danh trạng.

Ngẫm nghĩ, tựa hồ cũng hợp tình hợp lý.

Lục Hành Nhi một cái phản quân đầu lĩnh, đừng nói ở trong triều không có dựa vào, chính là tại đông nam cũng không có chỗ dựa.

Ở lại Lưỡng Chiết Lộ, hắn người phản quân kia đầu lĩnh thân phận, cuối cùng là một cái tai họa ngầm.

Mà nay chiến loạn, tất cả còn nói được, cũng sẽ không có người tìm hắn để gây sự. Có thể ai có thể bảo đảm, đến lúc thái bình thời điểm, sẽ không có ai tìm hắn để gây sự? Dù sao, hắn cần quét Hồ Châu thì, giết không ít người, trong đó không hiện ra triều đình quan chức thân thuộc. Giống như hắn loại này không có căn cơ, khó tránh khỏi bị người trả thù.

"Đây Lục Hành Nhi, ngược lại một người thông minh."

"Không thông minh, cũng không làm được người Tôn giả kia."

Cao Kiệt khẽ mỉm cười, nói: "Những thứ đó mới chờ tới đây, ta sửa sang một chút, ngươi mang về liền phải."

"Được rồi!"

Cao Dư gạt đầu một cái, tỏ ý biết.

"Đứng rồi, để cho Tam nương cũng theo ngươi cùng một chỗ trở về đi thôi."

"Tốt!"

Lần này, Cao Dư không chút do dự nào, lập tức gạt đầu đáp ứng.

Hồ tam nương ở lại chỗ này, cũng không có chỗ ích gì.

Tuy nói phản quân đã bỏ chạy, có thể Hàng Châu vẫn nguy hiểm. . . Vạn nhất có cái sơ xuất, Cao Dư lại sao cam lòng.

Thấy hắn trả lời kiên quyết như vậy, Cao Kiệt không nhịn được, cười ha ha.

"Đứng rồi, thúc phụ!"

Cao Dư hơi thẹn, nhưng chợt liền đem lời đề xé ra: "Ngươi có phải hay không để cho Tiểu Át Ca, liên lạc người Lương Sơn tặc?"

Cao Kiệt nói: "Lương Sơn mà nay cãi nhau quá lớn, quan gia phi thường bất mãn, đã hạ lệnh Trương thúc ban đêm đối với tặc nhân tiến hành áp chế. Bất quá, hầu Mông lão nhi, còn đang kiên trì chiêu an Tống Giang cùng người khác, mới kéo cho tới bây giờ.

Ngươi cũng biết, kia hầu Mông lão nhi cùng phụ thân ngươi từ trước đến giờ không cùng.

Thường thường cùng Nhị ca làm khó, cũng để cho Nhị ca đối với hắn phi thường căm tức. . . Nếu không phải hầu lừa gạt tên tiếng vang dội, phía sau lại có xu mật viện Tướng công nâng đỡ, Nhị ca không thể nói trước đã sớm tìm hắn để gây sự. Lần này hắn chiêu an Tống Giang, ta dự định để cho Yến Thanh đi bí mật liên lạc một hồi, cướp tại hầu lừa gạt lúc trước, cùng Tống Giang đạt đến ước định.

Đến lúc đó, chiều an công, liền không trốn thoát Nhị ca tay, cũng có thể cực kỳ ngượng một hồi hầu Mông lão nhĩ."

Dù sao cũng là anh em ruột, Cao Kiệt không giúp đỡ Cao Cầu, chẳng lẽ còn đi giúp sản hầu lừa gạt.

Cao Dư đối với lần này, tự nhiên không bằng ý kiến.

Chỉ là hắn không khỏi lo lắng nói: "Đề cho Tiểu Át Ca đi vào liên lạc, cũng là một chuyện tốt.

Tiểu Át Ca từng nói qua, kia Lương Sơn bên trong vẫn là có không ít người, tám Hưởng triều đình, hơn nữa có chân tài thực học.

Nhưng Tống Giang làm người xảo trá âm hiểm, ta lo lắng Tiểu Át Ca sẽ gặp hắn tính kế."

Cao Kiệt nghe, nhất thời cười.

"Tứ ca yên tâm chính là, Nhị ca bên kia đã làm xong đối sách."

"Ồ?"

"Hắn thông Quá đại ca cùng Trương thúc ban đêm lấy được liên lạc, đến lúc đó Trương thúc dạy hội nghị cách phối hợp Tiểu Át hành động. Một chò Tiểu Át có nguy hiểm, có thể đi tới Thanh Châu nhờ cậy Trương thúc ban đêm, Trương thúc ban đêm cũng sẽ phái người tiếp ứng.

Ngược lại chuyện này nếu thành, đại ca cùng Nhị ca đều có thể được chỗ tốt, Yến Thanh cũng có thể an tâm . . Ta biết người đối với hắn rất là coi trọng. Lần này nếu có thể được việc, hắn nhất định sẽ đối với người tin phục."

Cao Dư ánh mắt chợt lóe, nhìn đến Cao Kiệt, không nhịn cười được.

Người hiểu ta, thúc phụ vậy!

Cao Kiệt phòng chừng cũng nhìn ra Cao Dư muốn muốn mời chào Yến Thanh tâm tư, cho nên đem nhân tình này cho Yến Thanh.

Cứ như vậy, Yến Thanh chỉ sợ là lại phải nợ ta một món nợ ân tình rồi . .

Trở lại Hàng Châu, thật ra thì còn rất nhiều sự việc.

Sau khi trời sáng, Cao Dư lại gặp được Hoàng Ái.

Đáng tiếc, Ma bà bà cùng Kojika còn ở lại Gia Hưng, trong chốc lát không cách nào trở về.

Dù sao, Hàng Châu bên này còn không có ổn định, cùng trở về, chẳng ở lại Gia Hưng, càng thêm an toàn.

"Tam ca, quyết định?"

"Hừm, ta đã quyết định, tại Huyền Tôn dưới quyền hiệu lực."

"vậy, về sau cần phải Tôn người một tiếng 'Vàng Đô Đầu' ."

"Ôi chào, Nha Nội đừng vội nói như vậy, chiết sát Tiểu Đễ rồi."

Hoàng Ái liên tục chấp tay, vẻ mặt sợ hãi nói: "Nha Nội nếu để mất Tiểu Đễ, vẫn là gọi ta lão Tam đi."

"Cố gắng làm việc!"

"Ừm"

"Chăm sóc kỹ Kojika, ngàn vạn lần đừng khi dễ nàng.

Đáng tiếc, ta lần này trở về cấp bách, không thể tự mình cùng nàng nói lời từ biệt. Bất quá, nếu là bị ta biết người khi phụ nàng, đừng trách ta đối với người không khách khí."

"Tiểu Đễ sao dám a."

"Còn nữa, chăm sóc kỹ Ma bà bà."

"Tuân lệnh."

"Dành thời gian đi Ngọc Hoàng Quan, quét dọn một chút, thuận tiện tại Ngọc Hoàng Quan bên trong, là sự phụ ta dựng lên một cái bài vị."

"Tiểu Đễ minh bạch."

Cao Dư nói tới chỗ này, trề miệng một cái, trong lúc bất chợt không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn yên lặng chốc lát, nói: "Tam ca, đi thôi, theo ta tại Tây Hồ khu vực tản bộ, cũng không biết, lần sau lại đến Hàng Châu, sẽ là lúc nào."

"Tiểu Đễ nào dám không tòng mệnh!"

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Thập Tam Trảo (2)

Tuyên Hoà hai năm, cuối tháng mười.

Đông Vũ tí tách tí tách, hàn ý càng ngày càng đậm.

Giang Nam mùa đông, không giống phía bắc mùa đông loại kia, đem rét lạnh biểu hiện ở ra. Giang Nam trời đông giá rét, hàn ý ngón tay mềm. Gió không sẽ đặc biệt mãnh liệt, nhưng là lại xuyên thấu qua khe hở, hướng xương tủy thẩm vào.

Cái loại này rét lạnh, càng khó hơn chống đỡ. . .

+

Sáng sớm, Vận Hà trên bến tàu tụ tập rất nhiều người.

Cao Dư tại Vũ Tùng, Trần Nghiễm, Hồ tam nương cùng Hồ Duyên Thông bốn người cùng đi, mang theo trăm tên Quân Tốt, leo lên đã sớm cập bến ở trên bến cảng khách thuyền.

Thuyền tổng cộng ba chiếc, mỗi trên một con thuyền, đều có Quân Tốt thủ hộ.

Trần Nghiễm cùng Hồ Duyên Thông các áp vận một chiếc khách thuyền, Cao Dư tất mang theo Vũ Tùng cùng Hồ tam nương, ở trung tâm.

Mưa phùn lã lướt, Cao Kiệt mang theo Lục Kỳ cùng Hoàng Ái, và Hàn Thế Trung, lương Hồng Ngọc cùng người khác tiễn biệt.

"Thúc phụ, trở về đi thôi."

Cao Dư đứng ở đầu thuyền, hướng Cao Kiệt vẫy tay.

Cao Kiệt tất mặt nở nụ cười nói: "Tứ ca trên đường cẩn thận, đến Biện Lương sau đó, nhớ phái người đưa tin."

"Ta tránh khỏi."

Chia ra, nhất là làm người ta thương cảm.

Cho dù Cao Dư sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn không khỏi có chút khó chịu.

Hắn hít sâu một hơi, hạ lệnh người chèo thuyền lái thuyền.

Rồi sau đó, hắn đứng ở trên thuyền, hướng Cao Kiệt chấp tay vái chào nói: "Thúc phụ, người ở đây đông nam, còn xin bảo trọng."

Khách thuyền, chậm rãi lái rời bến tàu, dọc theo Vận Hà một đường lái ra thành Hàng Châu.

Cao Dư tất đứng ở đầu thuyền bên trên, đỡ lấy kia lã lướt mưa phùn, nhìn đến trên bến tàu người càng ngày càng mờ hồ, cho đến không nhìn thấy Cao Kiệt cùng người khác, lúc này mới thở ra một hơi dài, chậm rãi xoay người, tay vịn thành thuyền nhìn ra xa.

Việc này một lần Biện Lương, chẳng biết lúc nào mới có thể lần nữa hồi Hàng Châu.

Cao Dư tâm lý có chút không ổn, nhìn đến hai bờ sông cảnh vật, suy nghĩ cũng đã trôi dạt đến ngoài chín tầng mây.

Sư phụ hải cốt đã có ra, chôn ở Ngọc Hoàng Quan trong.

Chờ lần sau trở lại, định phải cực kỳ là sư phụ thiêu lượng nén nhang, đập đầu mấy cái.

Lần này xuống nam, thu hoạch rất phong phú.

Không những là sư phụ báo thù, Quang Âm Thiên cũng nhận được tiến hóa, cũng tặng cho rất nhiều kỹ năng cho Cao Dư.

Đáng tiếc duy nhất là, không thể tự tay giết chết Phương Tịch.

Điều này cũng làm cho Cao Dư có chút không cam lòng.

Nhưng hắn cũng biết, kèm theo thân phận hắn bại lộ, muốn giết chết Phương Tịch, tuyệt không phải một chuyện dễ dàng.

Tuy nói Phương Tịch bị sư phụ Thái Ất Miên Chương gây thương tích, đến bây giờ không thể khôi phục.

Nhưng hắn thời gian còn đang, ít nhất lấy Cao Dư trước mắt năng lực, tuyệt không phải Phương Tịch đối thủ. Chớ đừng nói chi là, người này cực kỳ cảnh giác, bên cạnh tổng sẽ cùng theo rất nhiều lực sĩ, Cao Dư căn bản không tìm được cơ hội hạ thủ.

Cũng may, hắn đã bị triều đình để mắt tới.

Theo Cao Kiệt nói, hôm nay không chỉ là rất nhiều binh mã bắt đầu áp chế phản quân, đồng thời vì đối phó Minh Giáo những cao thủ kia, triều đình còn phái ra Ngũ Long Ti cao thủ. Kia Ngũ Long Ti, trên danh nghĩa thuộc về cấm quân, là Cao Cầu thủ hạ. Đối ngoại, đây Ngũ Long Ti là quan gia huấn luyện giác để tay cùng Đồ Vật điện thoại di động cầu, không có bất kỳ thực quyền. Nhưng Cao Kiệt lại nói cho Cao Dư, kia Ngũ Long Ti là quan gia trong tay thần bí nhất cơ cấu nơi ở.

Cao Cầu quan bá trước điện đều Thái Úy, chấp chương cấm quân, nhưng là lại không cách nào sai Ngũ Long Ti nhân viên.

Những người đó, chỉ nghe từ quan gia sai khiến, phụ trách làm quan nhà xử lý sự việc, càng là quan gia trong tay ủng hộ.

Chỉ là, kia Ngũ Long Ti thành viên rất thần bí, không có ai biết được bọn họ tồn tại.

Cho dù Cao Kiệt, cũng chỉ là nghe Cao Cầu nhắc qua, lại không có tận mắt thấy qua Ngũ Long Ti đội ngũ. . .

Có những người này xuất thủ, tin tưởng Phương Tịch kia thời gian, tuyệt đối sẽ không tốt hơn.

"Nha Nội, trở lại Biện Lương sau đó, có tính toán gì hay không?"

"Dự định?"

Cao Dư phục hồi tinh thần lại, nhìn thoáng qua bên cạnh cầm trong tay ô giấy dầu, cho hắn ngăn che nước mưa Hồ tam nương.

Hắn suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: "Thật giống như có rất nhiều chuyện, có thể nghĩ kỹ lại, lại không biết từ đâu hạ thủ. . . Ta ngược lại thật ra muốn sau khi trở về, làm một Tiêu Dao Nha Nội, sau đó nghĩ biện pháp, kiếm nhiều một ít tiền.

Bất quá, phỏng chừng nhà ta Nhị ca sẽ không đáp ứng, không thể nói trước sẽ cho ta trong nhà môn tìm một vô tích sự."

Tổng đại xưng hô, phi thường đặc biệt.

Cao Dư nói 'Nhị ca '. Không phải Vũ Tùng, mà là đặc biệt là Cao Cầu.

Đồng dạng, Cao Cầu đối ngoại xưng hô Cao Dư thời điểm, cũng sẽ dùng 'Tứ ca' thay thế. Nếu không là rõ ràng người, không thể nói trước sẽ cảm thấy hồ đồ. Bất quá đối với Tổng Nhân mà nói, lại có thể từ trong giọng nói nghe ra đầu mối.

"Kiếm tiền? Người rất thiếu tiền sao?"

Hồ tam nương có chút kỳ quái, không hiểu Cao Dư tại sao đối với tiền tài có chấp như thế.

Tại nàng trong ấn tượng, năm đó cái kia Tu Thành tiểu đạo sĩ, tựa hồ đối với tiền tài xa không giống Cao Dư hiện tại coi trọng như vậy.

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy, nếu có thể trong nhà môn làm một sai khiến, ngược lại cũng không tệ."

"Thật là, ta vẫn còn muốn muốn cái kiếm tiền phương pháp."

Cao Dư có khổ khó nói, cười khổ đối với Hồ tam nương nói ra.

Hắn thoải phong liền theo sau xoay một cái, nhẹ giọng nói: "Ngược lại Tam nương ngồi đây?"

"Ta?"

"Đúng vậy a, trở lại Biện Lương, ngồi dự định làm gì?"

"Sư phụ nói ta đã qua trăm ngày Trúc Cơ giai đoạn.

Lần này xuống nam, cũng trải qua nhiều lần chém giết, cũng coi là hoàn thành lịch luyện, là thời điểm dạy ta chân chính thời gian. Sư phụ cả đời sở học, đều ở đây hắn kia cây thương bên trên, tiếp theo ta sẽ đi theo sư phụ học thương."

Trần Nghiễm được xưng Biện Lương Đệ Nhất Thương!

Hồ tam nương thân là đệ tử của hắn, tự nhiên cũng muốn bắt chước sẽ dùng thương.

Cao Dư nhíu mày lại, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Nữ nhân gia, học lớn thương? Chẳng học thêm chút nữ công."

"Ngươi nói cái gì?"

"Há, ta nói học thương được!"

Cao Dư nói tới chỗ này, đột nhiên nghĩ tới một chuyện.

Quang Âm Thiền thật là tặng cho rồi hắn một môn Tông Sư cấp đức kiếm kỹ năng.

Bất quá, cái gọi là đức kiếm, không chỉ có riêng là đức Kiếm khí, mà là một loại gọi chung.

Nội dung của nó bao hàm nấu sắt đức, và chế tạo đủ loại binh khí.

Tông Sư cấp đức kiếm kỹ năng, sợ là tại toàn bộ Đại Tông triều đô không coi là ít. Nhớ mang máng, năm đó ở Tu Thành thì, từng nghe Cao Kiệt nói đến, đương thời đức kiếm, đứng đầu không ngoài Kim bạc thầy, được xưng là Tông Sư cấp nhân vật.

Cũng không biết, kia Kim bạc thầy tông sư, cùng hắn cái này 'Tông sư' so sánh, thực cao thực thấp?

"Tam nương, đem ngươi tay cho ta."

"Làm sao?"

"Ngươi trước tiên đưa tay cho ta."

Hồ tam nương vẻ mặt vẻ mê mẩn, nhìn một chút Cao Dư, do dự đưa hai tay ra.

Chỉ là, không đợi nàng kịp phản ứng, Cao Dư đã một cái vỗ lấy nàng hai tay, cúi đầu cẩn thận quan sát.

"Tiểu đạo sĩ, ngươi làm sao?"

"Ngươi chớ lộn xộn, ta xem một chút."

Hồ tam nương mặt đỏ tới mang tai, tức giận không thôi.

Cao Dư tay, thật ấm áp. . . Thật là ở nơi này ban ngày ban mặt, nhưng lại còn thể thống gì?

Nàng muốn đem tay rút về đi, lại bị Cao Dư gắt gao vỗ lấy.

Hồ tam nương trong lòng quỳnh lên, hai vai run lên, hai cái cây cỏ mềm mại Wakamu cốt giống như từ Cao Dư trong tay rút ra, rồi sau đó ngược lại tay nắm lấy rồi Cao Dư cánh tay, thân hình bước xéo chột lóc, chân người kế tiếp liền hoàn bước, bất thoáng cái, liền đem Cao Dư giờ lên hai cánh tay ngược lại khóa, ép đến tại trên boong thuyền.

"Đau, đau, đau. . . Tam nương, ngươi buông tay!"

Cao Dư muốn dùng sức tránh thoát, lại bị Hồ tam nương gắt gao khóa lại cánh tay, không còn chút sức nào đến.

Hồ tam nương mặt đỏ, cả giận nói: "Tiểu đạo sĩ, ngươi dám khinh bạc ta?"

"Ta khi nào khinh bạc ngươi. . ."

"Vậy ngươi tại sao bắt được ta tay, không chịu buông ra."

"Nhẹ một chút, nhẹ một chút!"

Cao Dư cảm giác, hảo mắt mặt.

Hắn lớn tiếng nói: "Tam nương không phải muốn học thương sao? Vừa vặn ta hiểu phải chế thương, liền muốn giúp ngươi chế tạo một cán thích hợp binh khí."

Ta là đang tra nhìn ngươi tay hình cùng căn cốt, thấy thế nào vì ngươi chế thương."

"Ngươi còn có thể chế thương? Ta sao không biết!"

"Buông ra, buông ra, muốn gãy. . ."

Cao Dư tiếng kêu rên liên hồi, cũng kinh động tại trong khoang thuyền nghỉ ngơi Vũ Tùng.

Chỉ có điều, khi Vũ Tùng chạy ra khoang thuyền, chứng kiến Cao Dư cùng Hồ tam nương tình huống sau đó, liền cười lui về khoang thuyền.

Hắn đây vừa xuất hiện, cũng để cho Hồ tam nương thấy phải ngượng ngùng.

Nàng khe khẽ hừ một tiếng, buông lỏng Cao Dư cánh tay.

Cao Dư hai tay được giải phóng, ngưng lại chỉ đến Hồ tam nương nói: "Tam nương, ngươi đừng cho là ta không đánh lại ngươi, chỉ có điều nhìn ngươi là nữ tử, cho nên để cho ngươi nài thôi. Lần sau còn dám động thủ với ta chân. . ."

Lời còn chưa dứt, Hồ tam nương giơ tay lên liền giữ lại Cao Dư bàn tay.

Nàng xoay cổ tay một cái, đè ép Cao Dư cổ tay, đau Cao Dư oa nha nha la hét, suýt nữa thoáng cái quy xuống.

"Xin lỗi xin lỗi, ngươi ban nãy chia vào người của ta, ta thoáng cái không nhận được."

Con mụ này, quả thật là không bình thường rồi!

Nghĩ lúc đó tại Tu Thành thì, nàng còn phải dựa vào ta giải cứu.

Có thể không nghĩ đi theo Trần Nghiễm học nửa năm, thì có thủ đoạn như vậy?

Đương nhiên, nếu như liều mạng, Hồ tam nương thật đúng là không thấy được có thể chế trụ Cao Dư. Nhưng này đang yên đang lành, bác cái gì mạng đâu?

Không thể, phải nghĩ một chút biện pháp, không thì há chẳng phải là nàng gặp phải ăn gấu gao!

Cao Dư có chút thẹn quá thành giận, căm tức nhìn Hồ tam nương chốc lát, xoay người liền hướng trong khoang thuyền đi.

"Tiểu đạo sĩ, ngươi còn không có nói cho ngươi, ngươi làm sao sẽ chế thương đâu?"

"Chế thương?"

Cao Dư cũng không quay đầu lại nói: "Ta có khuyết điểm mới cho ngươi chế thương, đừng hòng."

Kia một bộ thờ hèn hèn bộ đáng, để cho Hồ tam nương không nhận được phúc xuy liền bật cười. . .

+

"Nhị ca, ngươi phải giúp ta."

Sau bữa cơm trưa, Cao Dư kéo Vũ Tùng, len lén đi ra khoang thuyền, đi tới đầu thuyền trên boong thuyền.

Vũ Tùng tất vô cùng ngạc nhiên biểu tình nói: "Nha Nội muốn ta giúp ngươi làm sao?"

"Hôm nay ngươi cũng thấy đấy, tiểu nương bị đi theo Trần giáo đầu học nửa năm quyền cước, liền bắt đầu khi phụ ta."

Ta đường đường nam tử hán đại trượng phu, lại sao bị loại này làm nhục?"

"Nha Nội, ngươi không phải là muốn ta đi cùng Tam nương động thủ đi."

Vũ Tùng lắc đầu liên tục nói: "Vô hai mặc dù không coi là hảo hán gì, cần phải ta khi dễ nữ nhân, tuyệt đối không thể."

"Ai muốn người cùng nàng động thủ."

"Vậy người muốn thế nào."

"Nhị ca, người xem ta, khí lực kinh người, căn cốt bất phạm, thân thủ cũng rất bén nhạy."

Nếu không phải ban đầu ta không muốn tập võ, nàng lại sao có thể là đối thủ của ta? Người dạy ta chút quyền cước, tốt nhất là có thể tốc thành, để cho ta có thể ở trước mặt nàng lấy lại công đạo. Nếu không, con mụ này đều là động thủ, ta sao tiêu tan chịu nổi?"

"Tập võ, nào có cái gì tốc thành!"

Vũ Tùng đầu dao động thật giống như trống lắc một dạng, luôn miệng nói: "Đây tập võ, chính là Đông luyện ba chín, hạ luyện tam phục, dựa vào là khổ công phu. Nha Nội tuy nói đã qua tập võ tuổi cao nhất, nhưng người cơ bắp bền bỉ, căn cốt phi phạm, cho dù là hiện tại bắt đầu học tập, cũng chưa hẳn không thể luyện đi ra công phu thật."

Ừ, nếu Nha Nội người thật nguyện ý tập võ, chỗ này của ta ngược lại có một môn tên là 'Thập Tam Trảo' quyền pháp, cũng không phải là Thiếu Lâm chân truyền thời gian, là ta một vị sư thúc sáng chế, uy lực kinh người, dịch học dễ luyện, chính thích hợp Nha Nội."

"Thập Tam Trảo?"

Cao Dư nghe, ánh mắt sáng lên.

"Như vậy, Nhị ca mau mau dạy ta!"

*Converter Hào : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: 3 phút nhiệt độ

Dựa theo Vũ Tùng ý kiến, đây Thập Tam Trảo là một tên Kansai quyền sư sáng chế.

Người quyền sư kia vốn là quyền cước cao minh, sau đó đi qua Tung Sơn, bãi phỏng Thiếu Lâm, cũng cùng trong chùa Võ Tăng thiết tha.

Võ Tăng lấy Ngũ Hình quyền thủ thắng, khiến quyền sư không cam lòng.

Vì vậy, hắn ở lại Thiếu lâm tự, cũng căn cứ vào Thiếu Lâm Ngũ Hình quyền, sáng chế ra môn này Thập Tam Trảo thời gian.

Tuy nói sau đó môn công phu này bị đưa vào Thiếu Lâm Tuyệt Nghệ, nhưng trên thực tế, hắn cũng không phải là Thiếu Lâm đích truyền.

Vũ Tùng cũng là một lần tình cờ học được môn công phu này, hôm nay thấy Cao Dư đột nhiên đối với tập võ thấy hứng thú, cũng liền nghĩ đến đây 'Thập Tam Trảo'. Nếu như cái khác thời gian, như La hán quyền, Ngũ Hình quyền các loại, Vũ Tùng không tốt truyền thụ. Có thể 'Thập Tam Trảo' lại không có phương diện này bản khoản, Vũ Tùng sẽ không để ý dạy cho Cao Dư.

Nói thật, Thập Tam Trảo yêu cầu không cao.

Có thể cho dù là cánh cửa thấp hơn, cũng cần khác khổ luyện tập.

Cao Dư ngộ tính, căn cốt, đi qua Quang Âm Thiền cải tạo sau đó, có thể nói là phi thường xuất chúng.

Nhưng Quang Âm Thiền thay đổi được hắn tố chất thân thể, lại không sửa đổi hắn trong xương cốt, cổ này lười biếng sức lực.

Ra Hàng Châu, dọc theo Vận Hà một đường ra bắc.

Còn không chờ thuyền đến giang ninh, Cao Dư liền ăn không chịu nổi rồi!

Hắn học võ, 3 phút nhiệt độ. Nhưng không quản đến học loại nào quyền cước, thật ra thì qua trình đều phi thường buồn tẻ.

Luyện năm ba ngày, Cao Dư cũng có chút phiền.

Luyện gần mười ngày, hắn liền không muốn luyện. . .

Thật ra thì, năm đó đi theo sư phụ thời điểm, hắn cũng là như vậy.

Mỗi năm tháng nào ngày nào, có linh cảm, đột nhiên muốn luyện võ, vì vậy nấn nỉ đến sư phụ truyền thụ cho hắn thời gian.

Vừa mới bắt đầu, Trương Hoài Thanh thật cao hứng.

Dù sao đây là hắn lão đồ đệ, hắn còn nghĩ Cao Dư có thể truyền thừa hắn y bát.

Nhưng không có mấy ngày nữa, Cao Dư liền không luyện. . . Cho dù là Trương Hoài Thanh nghiêm ngặt khiển trách, hắn tát bát lần qua lần lại chính là không muốn chịu khổ chịu tội. Như vậy phản phục mấy lần, Trương Hoài Thanh cũng liền đối với hắn không có hy vọng.

Dùng Trương Hoài Thanh kể chuyện: Một Thanh ngườì căn cốt vốn cũng không tốt, vừa không có cái bền lòng cùng kiên nhẫn.

Đều tại ta, đem ngườì làm hư rồi. . . Cũng được, ngườì muốn học thì học, muốn luyện thành luyện, sư phụ cũng không ép ngườì.

Lần này, Cao Dư kiên nhẫn coi như không tệ, kiên trì mười ba ngày.

Đang độ qua Trường Giang sau đó, hắn liền không bao giờ nữa muốn luyện tiếp, dù loại mượn có tần xuất, khiến Vũ Tùng dờ khóc dờ cười.

Ngược lại Hồ tam nương đối với lần này khá có hứng thú, mười mấy ngày kế tiếp, là thực sự dùng khổ công phu.

Một bộ "Thập Tam Trảo ". Nàng gặp phải luyện có phần có chương pháp, dựa theo Vũ Tùng ý kiến, đã tiến dần từng bước.

"Nha Nội, Nhị Lang bộ quyền pháp này không sai, ngườì nếu chăm chú luyện tiếp, không thể nói trước có thể lộ hòa thuận thanh. Đáng tiếc ngườì nửa chừng bỏ dở, lại bỗng dừng tiện nghi Tam nương. Về sau, sợ là ngườì càng không phải là Tam nương đối thủ."

"Bản Đạo đường đường nam tử hán, như thế nào cùng nàng một vị phụ nhân chăm chú?"

"Thật là, ngườì lần này cũng nhìn thấy, khắp nơi hung hiểm. . . Ngườì dù sao phải có một tay phòng thân bản lãnh a."

"Ta có a!"

Cao Dư lời còn chưa dứt, một đạo hàn quang xuất thủ, oanh chính giữa khoang thuyền ván tường.

Phi đao đi vào ván tường ba tấc, cực kỳ chuẩn xác vô cùng.

Cho dù là Trần Nghiễm, cũng không có thấy rất rõ hắn một đao này là như thế nào xuất thủ, thì lại làm sao chính giữa mục tiêu.

"Hảo phi đao!"

Trần Nghiễm liên tục khen, cũng sẽ không lại ép Cao Dư luyện võ.

Loại chuyện này, cần cao hơn ta mình chủ động mới được. Trần Nghiễm cùng Vũ Tùng đều rất nhiệt tâm, có thể chính hắn không để ý, thì có thể có ích lợi gì nơi? Trần Nghiễm cũng tốt, Vũ Tùng cũng được, đều có thể nói đương thời cao thủ.

Cho dù là kia Hồ Duyên Thông, cũng xem như phái Warrior.

Cao Dư không chịu khổ liên lạc, đây rất nhiều tài nguyên, cũng liền tiện nghi rồi Hồ tam nương.

Nàng dù sao cũng là nữ hải tử, luyện không thể cái loại này đại khai đại hợp chiêu thức. Nhưng Trần Nghiễm cùng Vũ Tùng lại là nhân vật nào, tuy nói quyền cước cương mãnh, nhưng cũng không phải sẽ không cái loại này âm nhu chiêu số, cùng nhau truyền cho Tam nương.

+

Đoàn ngườì vượt qua Trường Giang sau đó, liền thay đổi đi đường bộ.

Cũng không phải là đường thủy không thông suốt, chủ yếu là đang bước vào thủ đô Đông đường sở tri sau đó, dọc đường trạm gác rõ ràng tăng lên rất nhiều.

Chủ nếu là bởi vì Tổng Giang tại thủ đô Đông đường cãi nhau quá hung, liên đới đường thủy cũng chịu ảnh hưởng.

Nếu so sánh lại, đi đường bộ có thể đi vòng thủ đô Đông đường, từ Ứng Thiên phủ chạy thẳng tới Tokyo, đối lập nhau tiện rất nhiều.

"Nha Nội, chúng ta đến Ứng Thiên phủ sau đó, tốt nhất chia binh hai đường."

Đây Ứng Thiên phủ, lại gọi là 'Nam Kinh' .

Không phải sau đó Nam Kinh, mà là Đại Tổng Kinh Đô phụ một trong, tọa lạc ở Hà Nam Thương Khâu vùng.

Cao Dư nghi ngờ nói: "Giáo đầu, tại sao muốn chia binh hai đường?"

Trần Nghiễm hạ thấp giọng, nói: "Nha Nội lần này đi theo áp vận rồi đây rất nhiều tiền lượng, nếu hướng theo Nha Nội quang minh chính đại vào Biện Lương, há chẳng phải là dễ dàng lạc nhân khẩu thật? Nha Nội hôm nay, cũng không phải là đầu năm cái kia mới từ Tu Thành trở về một quét đường phố dài. Người ở đây Lương Chiết Lộ làm tốt chuyện lớn, khó bảo toàn sẽ có người để mất tới người."

Huống chi, Thái Úy thân phận cũng phi thường nhạy cảm, ngộ nhờ bị người ta phát hiện trong rương bảo vật, nhất định sẽ tìm cha con người phiền toái."

Trần Nghiễm chưa từng làm quan, lại không có nghĩa là hắn không biết kia trong quan trường sự việc.

Lần này Phương Tịch tạo phản, Minh Giáo làm loạn, xuất sắc nhất không phải Đồng Quán, cũng không phải Đàm Chân, mà là Cao gia một môn ba người.

Cao Cầu, Hướng quan gia tổ cáo tổ giác rồi Chu Miễn.

Cao Kiệt, tại toàn bộ Lương Chiết Lộ bị bại thời điểm, cùng Gia Hưng cố thủ thành trì, ngăn chặn phản quân công kích.

Cao Dư, càng không tầm thường.

Một mình phạm hiểm, một tay phơi bày Minh Giáo âm mưu, là triều đình cung cấp cực kỳ hiệu quả tình báo, khiến cho triều đình có thể kịp thời mức độ động binh mã, xuống nam bình định phản loạn. Chớ đừng nói chi là, hắn tổ giác rồi Chu Bư; ám sát Cừ Nhật Tân, Thang Phùng Sĩ một đám Minh Giáo nhân vật trọng yếu; còn ngăn cản rồi Phương Tịch nước ngập Hàng Châu âm mưu.

Biến thành người khác, khả năng không gánh nổi những công lao này.

Thật là đặt ở Cao Dư trên thân, hết sẽ không có người cùng hắn tranh đoạt.

Hắn, thật là liên quan gia đều đang chăm chú nhân vật. . .

Đã như thế, Cao gia tất nhiên sẽ trở thành phản mọi người, rất nhiều không ưa người nhà họ Cao, sẽ tìm Cao gia phiền toái.

Cao Dư nghe xong Trần Nghiễm giải thích, bưng tỉnh đại ngộ.

"Vậy, ta nên làm cái gì?"

"Nha Nội cũng không cần phải lo lắng, ta ngược lại thật ra có một cái kế sách."

"Mời nói."

"Ta cùng Hồ Duyên mang một nhóm người, trước tiên áp tải những kim tiền này đi Tây Kinh Lạc Dương."

Nha Nội chỉ để ý cùng Nhị ca, Tam nương trở về, tất sẽ không bị người phát hiện. Vừa vặn, ta kia sinh nhi chí lớn, sắp vào Khai Phong phủ làm việc. Đến lúc đó có thể để cho hắn và Hồ Duyên đưa đi Biện Lương. Nha Nội còn nhớ phải Thường Tiểu Lục sao? Hắn hôm nay là Biện Lương nổi danh đồ thương thuế vụ, thông qua hắn đem tiền đưa vào Biện Lương Thành, thần không biết quỷ không hay."

Cao Dư nghe, nhất thời lộ ra vẻ mừng rỡ.

Hắn chợt nhớ tới một chuyện, hỏi "vậy Lý chí lớn sự việc, giải quyết xong?"

"Thua thiệt Nha Nội chiếu cố, đã hoàn toàn giải quyết."

Kia Lạc Dương khiến đã bị bãi chức, mới nhậm chức Lạc Dương khiến Triệu Đình vốn định trọng dụng chí lớn, nhưng sau đó không biết tại sao, Khai Phong phủ lại phát ra điều tàn, mạng hắn đi vào nhậm chức. Ta nghĩ, đến Biện Lương cũng tốt, có Nha Nội chiếu cố, vẫn tốt hơn hắn đang Lạc Dương một người vô thân vô cố, càng ngay cả một chỗ dựa cũng không có."

"Vậy hắn là thật là có bản lĩnh, Khai Phong phủ cũng không có dễ dàng như vậy đi vào."

Cao Dư cười ha ha, chợt đối với Trần Nghiễm nói: "Giáo đầu nói có lý, đó là theo giáo đầu nói, người cùng Hồ Duyên đi trước Tây Kinh, rồi sau đó rồi đưa đến Biện Lương. Đến lúc đó, ta sẽ cùng với Lục ca gọi một tiếng."

*Converter ๑๓๖๓ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim châu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253: Lương thị

Một trận tuyết lớn chợt đến, nhộm trắng Biện Lương thành.

Cao phủ trong đình viện, tuyết đọng đã không có mắt cá chân. Cát bước bên trên, phát ra chít chít âm thanh, có khác ý nhị.

Lương thị ngồi ở dưới mái hiên, ngơ ngác nhìn đến trong sân nhà cảnh tuyết.

Nàng nhìn qua có một chút tiêu tụy, cả người đều thờ ơ vô tình, suy nghĩ đã sớm bay đến ngoài chín tầng mây.

Cát Tường Nhi vừa đi, chính là bây, tám tháng.

Có câu nói là nhi đi ngàn dặm mẹ lo âu, chớ đừng nói chi là, Cát Tường Nhi lần đi, càng thân lồm vào cùng trong chiến loạn.

Tuy nói đã biết Hàng Châu chiếm lại, Cao Dư cũng đã tìm được.

Thật là, một ngày không gặp Cát Tường Nhi, Lương thị này trong lòng, thủy chung là khiến trăng quai đỏ.

Năm trước lúc này, nàng sẽ tràn đầy phấn khởi gọi vào nhà người, ở trong vườn thưởng thức cảnh tuyết. Hứng thú sau khi đến, lại nhiệt độ bên trên một bầu rượu nước, đi Biện Lương nội thành mua chút thức ăn, ngồi ở trong lương đình tiêu phí thời gian.

Nhưng năm nay, nàng lại hứng thú hoàn toàn không có.

Mấy ngày trước đây Cao Thành đưa tới tin tức, nói đúng là Cao Dư đã đến Ứng Thiên phủ.

Tính một chút thời gian, từ Ứng Thiên phủ xuất phát, cũng không kém phải đến Biện Lương rồi, thật là Cát Tường Nhi vẫn không có tin tức.

Lương thị lo lắng, cả người cũng biến thành không có chút nào tinh thần.

"Đại nương, chúng ta trở về nhà đi, bên ngoài lạnh lắm."

Cao Tiểu Muội phụng bồi Lương thị, tại ngoài nhà đứng trong chốc lát, cũng có chút không chịu nổi.

Lương thị nói: "Ta không muốn trở về, muốn ở chỗ này lại đợi một hồi.

Tiểu muội, người nói Tứ ca hiện tại đến rồi nơi nào? Đây nên chết tuyết rơi nhiều, sợ là muốn trì hoãn Tứ ca hành trình đây."

Lương thị tâm tư, Cao Tiểu Muội lại làm sao có thể không biết.

Từ khi Tứ ca không từ mà biệt sau đó, hơn nửa năm qua này, Lương thị đều buồn buồn không vui, sầu não uất ức. . . Liên đới, tính khí cũng biến thành táo bạo rất nhiều, thậm chí ngay cả phụ thân Cao Cầu, cũng muốn né tránh Lương thị 3 phần.

Hôm nay, Tứ ca muốn trở về rồi!

Hết lần này tới lần khác lại gặp như vậy một trận tuyết lớn, nhất định sẽ kéo chậm rồi hành trình.

Tiểu muội biết rõ, Lương thị nhưng thật ra là đang nhớ nhung Tứ ca.

"Đại nương đừng lo lắng, Tứ ca là bản lĩnh người, chính là Tiểu Tuyết, lại sao có thể có thể kéo dài hần hành trình?"

Người trong mấy ngày này, mất ăn mất ngủ, gầy gò rất nhiều.

Nếu như Tứ ca trở về nhìn đại nương bộ dáng kia, nhất định sẽ rất khó chịu. . . Xem đi, nói không chừng Tứ ca hiện tại, đã đến Biện Lương bên ngoài

thành đây."

Lương thị ánh mắt sáng lên, gật đầu liên tục.

Nàng xoay người đang muốn đổi với tiểu muội nói chuyện, chợt nghe tiếng bước chân truyền tới.

Là Chu Tứ Nương!

Nàng cơ hồ là một đường chạy chậm chạy tới, xa xa liền hô: "Bác gái, bác gái, Nha Nội đã trở về!"

Lương thị ngẩn ra, Hướng Chu Tứ Nương nhìn.

"Tứ Nương, ngươi nói lời gì?"

"Là Nha Nội. . . Ban nãy nô cùng Đại Tráng khi đi tới sau khi, gặp Cao Thành.

Nha Nội đã vào vào thành, chẳng mấy chốc sẽ đến nhà. Đại Tráng chạy đi nghênh đón Nha Nội, nô qua đây cùng bác gái nói cảm ơn đây."

"Cát Tường Nhi ta, đã trở về?"

Lương thị tinh thần phấn chấn, mừng rỡ khôn kể xiết.

Nàng liền vội vàng chuyển người đến, hướng về phía Cao Tiểu Muội nói: "Tiểu muội, mau giúp ta tới xem một chút, ta bộ dáng hiện tại, có phải hay không rất khó nhìn?"

Bất quá, nàng cũng không có chờ Cao Tiểu Muội trả lời, liền lại quay lại thân thể.

"Nhanh, nhanh, nhanh thông báo lão gia, liền nói Nha Nội đã trở về.

Cát Tường Nhi căn phòng nhưng đánh quét sạch rồi hả? Khiến người ta đi nắm lửa đốt, tránh cho Cát Tường Nhi ta ngủ không thoải mái. . . Ủ, ừ, ừ. . . Tứ Nương, nhanh theo ta đi, ta mau mau đến xem ta kìa Cát Tường Nhi có thể gầy sao?"

Nói xong, Lương thị bước liền muốn đi ra ngoài.

Nhưng đi được hai bước sau đó, nàng lại dừng lại.

Tròng mắt quay mòng mòng hai vòng, nàng lại xoay người hướng trong phòng ngủ đi.

"Người ta không thoải mái, tiểu muội đi đón người Tứ ca đi."

Luôn luôn đều biểu hiện bình tĩnh trầm ổn Lương thị, trong lúc bất chợt tựa hồ rối loạn phương tắc.

Lời nói lộn xộn không nói, ngay cả hành động cũng biến thành dị thường cổ quái. Chu Tứ Nương thấy có chút ngẩn ra, không rõ vì sao song. Nhưng mà Cao Tiểu Muội lại phi thường minh bạch, không nhịn được mồm khởi miệng, phốc xuy cười ra đời đến.

"Ngươi đây nha đầu chết tiệt kia cười cái gì, còn không mau đi đón người Tứ ca."

Lương thị trừng mắt, lớn tiếng nói.

Chợt, nàng kéo Chu Tứ Nương đi về phòng ngủ đi, vừa đi còn một bên thấp giọng nói: "Tứ Nương, chờ lát nữa người có thể phải giúp ta. Tiểu tử thúi kia không nói tiếng nào chạy đi Hàng Châu, Tiểu Dao sung sướng hơn nửa năm, lại để cho ta lo lắng đề phòng. Lần này, thế nào đều phải cho hắn một bài học, ngươi cũng đừng nói sai."

Chu Tứ Nương tròn to hai mắt, trề miệng một cái, lại cuối cùng không có lên tiếng. . .

+

Biện Lương thành trên đường, tuyết đọng một đã sớm bị quét dọn sạch sẽ.

Cao Dư tại Hồ tam nương cùng Vũ Tùng cùng đi, đi vào Biện Lương bên trong thành.

Thoáng một cái, chín tháng!

Lần nữa trở lại Biện Lương, Cao Dư đột nhiên có một loại cảm giác kỳ quái.

Về nhà!

Thật, liền là một loại cảm giác như vậy, để cho hắn rất thân thiết, cũng thật ấm áp. Lần trước đến Biện Lương thì, hắn tràn đầy thấp thòm cùng bất an. Mà

lần này, hấn lại sinh ra một loại khẩn cấp cảm giác, muốn phải nhanh lên một chút về nhà.

"Tam nương, ngươi nói mẫu thân nàng. . . Có mắng ta hay không đây?"

Cao Dư trong lòng vẫn còn có chút lo âu, không nhịn được thấp giọng hỏi thăm.

Hồ tam nương liếc hấn một cái, nói: "Bây giờ biết sợ sao? Ban đầu ngươi lúc đi, có thể sáng khoái chặt đây.

Ta nghe nói, ngươi qua đời sau đó, trong nhà nhanh lật trời.

Bác gái liên tiếp chùng mấy ngày đều không có ngủ, mất ăn mất ngủ ngồi ở trong phòng ngươi, luôn nghĩ ngươi lại đột nhiên trở về. . . Hừ, ta mặc dù là người ngoài, nhìn đến cũng không khỏi lòng chua xót. Nha Nội, cũng nên cẩn thận."

"Ta, ta kia không phải là không có biện pháp chứ sao."

Cao Dư không nhịn được lẩm bẩm một câu, nhưng trong lòng, chính là ê ẩm.

Bởi vì hấn tùy hứng, khiến mẫu thân ở nhà chịu khổ.

Cái này khiến hấn tức là cảm động, lại có chút khó chịu. Đồng thời trong lòng, càng là thất thượng bát hạ, thấp thòm bất an.

Liên như vậy, hấn một đường lo lắng đề phòng đi tới Cao phủ ngoài cửa lớn.

Khi thấy kia quen thuộc đại môn thì, Cao Dư bèn đem dây cương ném cho Mã Đại Trắng, nhanh đi mấy bước.

"Tứ ca, ngươi đã trở về!"

Cao phủ đại môn mở rộng ra, Cao Tiểu Muội đứng ở cửa trên bậc.

Chứng kiến Cao Dư trong tích tắc, nàng nhất thời lộ ra vui sướng đáng tươi cười, từ bậc cửa bên trên chạy xuống, chạy thẳng tới Cao Dư.

"Tiểu muội!"

Cao Dư chứng kiến Cao Tiểu Muội, cũng phi thường vui vẻ.

Hấn đi lên trước, đột nhiên đưa tay, đem Cao Tiểu Muội chặn ngang ôm, tại chỗ vòng vo hai vòng, chọc cho Cao Tiểu Muội luôn miệng kêu sợ hãi, chợt phát ra một hồi tiếng cười như chuông bạc.

"Tiểu muội, lại cao hơn."

"Hừ, Tứ ca trở lại một cái liền làm ta sợ."

"Ha ha ha, trong nhà như thế, hết thấy đều có khỏe không? Cha hôm nay, có thể ở trong nhà?"

"Trong nhà hết thấy đều may mà, chỉ có điều Tam ca gần đây, có chút phiền muộn.

Về phần cha, ngươi không cần lo lắng, hấn vào lúc này không ở nhà. Sáng sớm hôm nay, trong cung người tới chiều hấn đi vào, thật giống như nói quan gia muốn tìm hấn thương nghị chuyện gì. Phòng chừng a, phải rất muộn mới có thể trở về."

Giang Nam chiến sự, đại cuộc đã định.

Đồng Quán cùng Đàm Chấn hợp binh một chỗ, chiếm lại nơi Châu, chém giết Trần 14.

Bất quá, kèm theo trời đông giá rét đến, quan quân sau đó đối mặt cảnh túng thiếu. Đi qua trong vòng mấy tháng, phản quân cần quét Lưỡng Chiết Lộ, sáu Châu bốn mươi tám huyện bị liên lụy. Tuy nói đã có rất nhiều nơi bị thu phục trở về, thật là chiến loạn tạo thành tan hoang, lại không phải là trong thời gian ngắn có thể loại bỏ. Có rất nhiều nơi, phản quân đang rời khỏi thì, đem lương thực vật liệu đều lục soát sạch sẽ, đã tạo thành rất nhiều thành phố huyện trấn, đều xuất hiện thiếu lương thực.

Hơn nữa nạn dân rất nhiều, nếu như không nhanh chóng bình định, ắt sẽ lần nữa sinh ra hỗn loạn.

Mà giải quyết hết thấy các thứ này điều kiện cơ bản, chính là lương thực.

Lưỡng Chiết Lộ lương thực vốn cũng không nhiều, nếu như lấy ra bình định dân bị tai nạn, tất quân lương sẽ xuất hiện thiếu hụt.

Đồng Quán cùng Đàm Chấn tại sau khi thương nghị, quyết định tạm hoãn thế công.

Bọn họ hạ lệnh, đem một phần lương thực lấy ra cứu tế dân bị tai nạn, đồng thời lại từ hưng thịnh hóa quân, Giang Nam Đông đường các loại mà tập trung lương thực. Tại lương thảo được bổ sung lúc trước, quan quân sẽ không lại tùy tiện đối với phản quân công kích.

Đồng thời, Phương Tịch cũng nhận được thờ đóc.

Chiến sự tạm thời bình tĩnh lại, nhưng song phương đều rất rõ, tiếp theo mới là quyết phân thắng bại quyết chiến thời khắc.

Phương Tịch Bất Từ, quan gia đều không được yên ổn.

Cho nên đoạn thời gian gần nhất bên trong, quan gia sẽ thường thường triệu tập nhân thủ, thương nghị sự việc.

Thân là quan gia tâm phúc, hơn nữa tại Phương Tịch một chuyện bên trên lập được đại công Cao Cầu, đương nhiên phải theo Vương Bận Giá.

Nghe nói Cao Cầu không ở nhà, Cao Dư nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

"Đúng rồi, sao không có thấy mẫu thân, nàng có khỏe không."

Cao Tiểu Muội trên mặt, lộ ra nụ cười cổ quái, nhẹ giọng nói: "Tứ ca, đại nương bị bệnh, nằm liệt giường không tốt, người. . . Bảo trọng."

"A?"

Cao Dư trong lòng cả kinh, bật thốt lên: "Mẫu thân bị bệnh? Nhanh dẫn ta đi gặp nàng."

Nói xong, hắn cũng không để ý chú ý những người khác, kéo Cao Tiểu Muội liền đi.

Chỉ là tại vào đại môn sau đó, Cao Dư có trong lúc bất chợt dừng bước, nghiêng đầu nhìn đến Cao Tiểu Muội, lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Mẫu thân, bị bệnh?"

"Ân!"

Hắn xoay người, Hường đang ở ngoài cửa lớn, đem chiến mã giao cho người nhà Mã Đại Tráng nhìn thoáng qua, chợt lộ ra bình tĩnh biểu tình.

Cao Dư đã hiểu Cao Tiểu Muội ban nãy kia nụ cười cổ quái hàm nghĩa!

Trong lòng nhất thời một khổ, hắn nhìn đến Cao Tiểu Muội, nhẹ giọng nói: "Tiểu muội, chờ lát nữa người có thể phải giúp ta."

*Converter Hao : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 254: Tô Môn học sinh

Bốn chương là đúng giờ đổi mới, vào lúc này hắn đứng là tại trên xe lửa. . .

"Con a, người về sau tuyệt đối không nên mạo hiểm nữa, nếu là có chuyện bất trắc, vì nương sống thế nào a!"

"Con a, người đã 18 rồi, phải lập gia đình!"

"Con a. . ."

Khi Cao Dư từ Lương thị trong phòng ngủ đi ra thì, lỗ tai vẫn vang trở lại Lương thị lời nhải.

Hắn đầu óc đã loạn thành hỗn loạn, cả người đều vô tri vô giác, thậm chí không nhớ rõ mới vừa rồi cùng mẫu thân đều nói những gì mà nói. Hắn vâng ẩn tượng đầu tiên chính là, khi hắn phơi bày mẫu thân giả bộ bệnh chân tướng sau đó, mẫu thân lại là khóc lại là nháo nháo, để cho hắn thoáng cái liền rối tung lên, càng bị rầy rất lâu.

Đứng ở trong đình viện, hắn thờ dài một cái.

Mẫu thân trong ngày thường nhìn qua rất là đoan trang, chưa từng dưới xuất ra khỏi häng hái đến, quả thực để cho hần cảm thấy ăn không chịu nổi.

Bất quá, này trong lòng lại ảm áp.

Bất kể mẫu thân làm sao khiển trách hần, hần cũng có thể cảm thụ được đi ra, mẫu thân đối với hần nồng đậm tình yêu. . .

+

"Tứ ca, buổi trưa bị đại nương giáo huấn làm sao?"

Sau giờ ngo, Cao Dư lười biếng ngồi ở gian phòng của mình bên trong, cầm một quyển sách, lại thần du vật ngoại.

Cao Tiểu Muội thật giống như một con báo một bản lưu vào trong nhà, cột nhà nhìn đến Cao Dư, nhẹ giọng trêu ghẹo.

Nhìn thấy nàng, Cao Dư liền giận không chỗ phát tiết.

"Nói phải giúp ta, thế nào chỉ chớp mắt đã không thấy tăm hơi người?"

Cao Tiểu Muội nói: "Tứ ca Mạc làm oan ta, đại nương nổi dóa thời điểm, chính là phụ thân cũng muốn nhượng bộ lui binh. Ta sao lại dám là người nói chuyện, làm một không tốt, ngay cả ta đều phải dính vào, bị đại nương trách mắng."

Cao Dư nhìn đến nàng, một lát sau cười.

Hần cũng không có nổi nóng Cao Tiểu Muội, bởi vì hần cũng thấy được, mẫu thân bất hết hòa lực sau đó uy năng.

"Trong nhà hôm nay, tình huống như thế?"

Cao Dư ngồi thẳng người, uống một hớp nước, nhẹ giọng nói: "Thế nào không nhìn thấy Tam ca đây?"

"Hần a, đang bận học đây."

"Làm sao, không có kiểm tra được không?"

"Thi Đình ngược lại qua, có thể Thi Đình. . .

Vốn là nói, tháng tám Thi Đình, ai ngờ muốn Giang Nam phản loạn, quan gia nào có cái gì tâm tư lại cử hành Thi Đình, cho nên vẫn lôi kéo, đến bây giờ cũng không có nói, đến tốt cùng lúc nào, sẽ tiến hành Thi Đình.

Tam ca trong lòng cũng không có chắc, không thể làm gì khác hơn là tại Thái Học bên trong khắc khổ học.

Nghe phụ thân nói, lần này Thi Đình rất có thể phải chờ tới sang năm mới có thể cử hành, cụ thể lúc nào lại không nói rõ ràng."

Cao Dư nghe bưng tỉnh, gật đầu liên tục.

Đây cũng là hợp tình hợp lý, không có gì kỳ quái.

Thử nghĩ Phưong Tịch vẫn chưa chém đầu, Minh Giáo phản quân vẫn chiếm cứ ba Châu 27 huyện, quan gia lại sao có thể có thể lại tâm tình, cũng hoặc là nói có tình lực tổ chức cái gì Thi Đình? Chỉ là như vậy thứ nhất, lại khóc Cao Nghiêu Phụ.

Thời gian kéo dài càng lâu, Cao Nghiêu Phụ áp lực cũng lại càng lớn.

Cái này phải xem một người năng lực chịu đựng, nếu như không nhịn được, phỏng chừng lần này khoa cử sẽ phải nguy hiểm. . . Nhưng mà, Cao Dư đối với lần này cũng không có biện pháp gì tốt, hết thấy đều chỉ có thể dựa vào Cao Nghiêu Phụ tự mình tới điều chỉnh.

"Quay lại cùng Tam ca nói một chút, chớ có quá khẩn trương.

Thi Đình không quá sớm buổi tối sự việc, tin tưởng phụ thân bên kia, cũng nhất định sẽ cùng hần chiếu cố. Nếu như đem mình khiến quá chật, chỉ sợ không tới Thi Đình bắt đầu, liền ăn không chịu nổi, hay là muốn lao dật kết hợp cho thỏa đáng."

"Lời này, ta cũng không dám nói.

Tam ca hiện tại tánh khí nóng nảy vô cùng, coi như là phụ thân khuyên hần, cũng không hề có tác dụng."

Cao Tiểu Muội về mặt bất đắc dĩ, hiển nhiên là thử qua khuyên Cao Nghiêu Phụ. Bất quá kết quả chứ sao. . . Rất hiển nhiên, chưa thành công.

Cao Dư không nói gì nữa, con gật đầu một cái.

Hần và Cao Nghiêu Phụ trong lúc đó mâu thuẫn đã hóa giải, nhưng phải nói có bao nhiêu thân mật, còn còn thiếu rất nhiều. . . Dù sao, hần và Cao

Nghiều Phụ tiếp xúc không nhiều, chỉ là tại hấn lần trước rời khỏi Biện Lương trước, mới xem như bắt tay giảng hòa. Cho nên, hấn cũng không biết có nên hay không đi khuyên, cũng hoặc là nói không biết nên khuyên như thế nào.

Tìm cơ hội đi, sau đó. . . Theo hấn đi!

Cao Dư cùng Cao Tiểu Muội trò chuyện một hồi, liền rời khỏi phòng.

Hấn đang trong đình viện, gặp Mã Đại Tráng.

Đại Tráng nhìn qua năm gần đây lúc trước, muốn vai u thịt bắp rất nhiều, đầu cũng cao không ít. Sơ lược nhìn, ngắn tại sáu thước 5 tấc trên dưới, kia cánh tay vai u thịt bắp, cảm giác so Cao Tiểu Muội chân còn lớn hơn trắng bên trên một vòng.

Hấn đang khiêng một gánh củi lửa đi nhà bếp, bị Cao Dư cản lại.

"Đại Tráng, gần đây qua làm sao?"

"Rất tốt, chính là Nha Nội nguoi không ở, luôn cảm thấy vô vị."

Mã Đại Tráng vẫn là kia thật thà bộ dáng, cùng Cao Dư lúc nói chuyện, tựa hồ cùng một năm trước hai người lần đầu tiên gặp nhau, không có thay đổi.

Tuy rằng Chu Tứ Nương đã nói với hấn rất nhiều lần, nhưng mà tại Mã Đại Tráng tâm lý, Cao Dư từ đầu đến cuối đều là cái kia tại Tu Thành bị hấn chiếu cố 'Tiểu Ngư Nhi'. Cho dù là hấn đối với Cao Dư xưng hô đã biến thành 'Nha Nội'. Nhưng đối với Cao Dư tình nghĩa, không có một chút thay đổi.

Cao Dư rất vui vẻ, kéo Mã Đại Tráng, trò chuyện rất lâu.

Tại Cao Dư sau khi rời đi, Mã Đại Tráng liền dọn đi rồi Cao gia nhà cũ, giúp Cao Dư trông nom nhà ở.

Ngày thường sẽ đi Đại Tướng quốc tự tìm chậm chạp Trí Thâm luyện võ, cũng hoặc là sẽ chạy đi đô thương thuế vụ, cùng Thường Tiểu Lục tán gẫu.

Ngược lại, từ hấn trong lời nói có thể nghe được, ngày khác Từ cũng vẫn tính tăng cường.

"Đại hòa thượng gần đây như vậy được chưa?"

"Sư phụ tháng trước đi ra ngoài. . ."

"Đi tới nơi nào?"

"Thật giống như nói đúng là đi tới Ngũ đài sơn, nhưng cụ thể chuyện gì, hấn không có nói."

Ngũ đài sơn, là chậm chạp Trí Thâm xuất gia chi địa.

Sau đó hấn rời khỏi Ngũ đài sơn, mới tới Đại Tướng quốc tự.

Nghĩ đến, là Ngũ đài sơn có tình huống gì, cho nên hấn mới có thể chạy tới.

Cao Dư cũng không có nghĩ quá nhiều, đối với Mã Đại Tráng nói: "Đại Tráng, hồi nhà cũ sau đó, đem phòng ta quét dọn một chút, ta qua mấy ngày liền biết dò qua. Ngoài ra, có một số việc, nguoi giúp ta chuẩn bị."

"Chuyện gì."

"Nguoi sau khi trở về, tìm Thường Tiểu Lục, thì nói ta cần phải một ít thượng hạng tinh thiết vật liệu."

Tại nhà cũ trong hậu viện, cho ta thành lập một tòa bếp núc, chính là rèn sắt dùng bếp núc, phải nhanh một chút xây xong.

Ừ, còn có tất cả công cụ, quay đầu ta sẽ viết một cái danh sách, nguoi giao cho Tứ Nương.

Nếu cần phải tiêu xài, liền nói với ta. . . Ta với nguoi nói, ta học xong một môn tay nghề, có thể lợi hại chặt đây."

Mã Đại Tráng nhất thời hứng thú, "Nha Nội học được bản lĩnh gì?"

"Hắc hắc, đến lúc đó lại muốn nói với nguoi."

Đêm đó, Cao Cầu trở về nhà.

Hấn trở về rất sớm, bởi vì Cao Thành đã Hưởng hấn bẩm báo, Cao Dư trở về tin tức.

Nhìn thấy Cao Dư, Cao Cầu cũng không có toát ra cái gì vẻ mừng rỡ, mà là đem Cao Dư kéo đi rồi thư phòng, chuẩn bị mắng một phen. Dù sao, tiểu tử

này to gan lớn mật, một người chạy đi Hàng Châu, khiến cho người cả nhà đều lo lắng đề phòng. Cũng tán thiệt thời chính là không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bằng không hẳn nhất định sẽ áy náy một đời.

Chỉ có điều, không chờ hẳn mắng đôi câu, liền được nghe tin chạy tới Lương thị ngăn cản.

Tại Lương thị xem ra, lão nương đã mắng rồi Cát Tường Nhi, người lại không thể lại trách cứ hẳn. . .

Cũng không biết tại sao, Cao Cầu tựa hồ có chút sợ hãi Lương thị.

Ừ, ngược lại cho Cao Dư cảm giác chính là như vậy, Cao Cầu đối với Lương thị thái độ, cũng trước sớm có chút bất đồng.

Cũng không phải chán ghét, mà là một loại. . .

Cao Dư không nói được, chẳng qua là cảm thấy, có chút cổ quái.

"Từ Mẫu bại nhi, Từ Mẫu bại nhi!"

Cao Cầu thấy khiến trách hay sao, giậm chân đầm ngực.

Hắn trầm giọng nói: "Cát Tường Nhi lần này tuy rằng cả gan làm loạn, nhưng cuối cùng là lập được công, khám phá Minh Giáo âm mưu, quan gia vô cùng hài lòng. Theo đạo lý nói, lấy Cát Tường Nhi lần này công lao, liền làm một cái thật sự kém cũng không tính là khó khăn. Chỉ là, Cát Tường Nhi không có công danh, nếu muốn phải thật sự kém có chút phiền phức.

Vốn là lấy ta ý nghĩ, là muốn mượn ân ái đi qua, là Cát Tường Nhi tại phủ viện bên trong tìm một cái sai khiến, làm một hai năm sau đó mới trải qua khám mại, ít nhất có thể mưu bên trên một cái bát phẩm bên trên thật sự thiếu. Nhưng mà. . ."

Cao Cầu nói tới chỗ này, hơi có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Lương thị nói: "Nhưng mà cái gì?"

"Lần này chúng ta Cao gia, làm náo động quá lớn, để cho không ít người đối với ta sinh lòng địch ý.

Các phủ viện mà nay đã mất trống chỗ, ngược lại Vương Đình nói với ta, kia Khai Phong phủ hiện còn có một cái Tà Quân tuần sứ thiếu. . . Nhưng ta không đồng ý. Con ta mặc dù nói không có công danh, có thể đầu gì cũng là Tô Môn học sinh."

"Tô Môn học sinh?"

Cao Dư sững sờ, vô cùng kinh ngạc nhìn đến Cao Cầu nói: "Phụ thân, đây Tô Môn học sinh lại là cái tình huống gì?"

"Người quên, lúc trước ta đem người kia 'Tô Tỳ Bà' đưa cho Tô Học Sĩ con thứ Tô Đãi sao?"

Cao Dư nhất thời bừng tỉnh, gật đầu liên tục.

Đó là Quang Âm Thiên sớm nhất tặng cho cùng hắn Tô Tỳ Bà, là Tô Đông Pha di vật. Sau đó hắn quy tông nhận tổ sau đó, Cao Cầu liền đem Tô Tỳ Bà kia lấy đi, phái người đưa cho loại ngu, cho Tô Học Sĩ con thứ Tô Đãi.

Lúc đó, Cao Cầu duy nhất điều kiện chính là, hy vọng Tô Đãi có thể đem Cao Dư nhận vào môn hạ.

Bây giờ nhìn lại, Tô Đãi hẳn là đã đồng ý Cao Cầu thỉnh cầu.

Nghĩ tới đây, Cao Dư không nhịn cười được. . . Không nghĩ tới một ngày kia, hắn cư nhiên cũng được Tô Môn học sinh?

*Converter ๑๗๓Hào๑๓๑ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Hằng ngày (một)

Cao Cầu kéo Cao Dư, nói tới rất khuya.

Nội dung, chính là lấy buôn bán thành cầu Cao Dư tương lai làm chủ.

Cao Cầu ý tứ, vẫn là hi vọng Cao Dư có thể đi sĩ đồ. Bất quá, Cao Cầu cũng không hy vọng Cao Dư đi quan võ, bởi vì hẳn chính là Vũ Quan xuất thân, đối với Đại Tông hướng Vũ Quan tình cảnh, cảm xúc là khắc sâu nhất.

Cũng hoặc là nói, căn bản không có đường ra.

Cho nên, Cao Cầu hy vọng Cao Dư đi Văn Quan con đường.

Nhưng vấn đề là, Cao Dư không có có công danh, muốn bởi vì khoa cử nhập sĩ, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Cao Dư không phải Tô Lão nguồn suối! Gần 19 tuổi, tuổi mụ cũng đã 21, học đã muộn.

Chỉ có ân ảm con đường này có thể đi.

Bất quá, trước đây cao chuỗi, cũng là cao Dư đại ca đã đi rồi ân ảm con đường. Cao Dư còn muốn lấy ân ảm nhập sĩ, độ khó sẽ phi thường đại. Cũng may, lần này Cao Dư tại Hàng Châu sở tác sở vì, cuối cùng cũng để cho hắn có vốn liếng. Tin tưởng trong triều những cái kia Tướng công, cũng sẽ không bởi vì chuyện này, làm khó Cao Dư.

Dĩ nhiên, gia tăng một chút phiền toái, là không thể tránh khỏi.

"Mà nay Giang Nam chiến sự không yên tĩnh, cho nên không tốt cùng quan gia thương nghị.

Bất quá, Lưỡng Chiết Lộ trải qua này chiến loạn, quan chức thương vong nặng nề, ắt sẽ trống đi rất nhiều quan chức. Đến lúc đó, triều đình sẽ từ các phủ viện trong điều đi nhân thủ, đi tới Lưỡng Chiết Lộ điền vào chỗ trống. Đã như thế, phủ viện ắt sẽ trống chỗ nơi rất nhiều chức vị, đến lúc đó làm cha sẽ nghĩ cách, vì người mưu một cái thật sự kém.

Tại phủ viện trong cổ gắng làm một hai năm, lại trải qua một lần khám mại.

Lúc đó, người cũng hai mươi ba hai mươi bốn, tuổi tác vừa vặn. Làm cha sẽ lại tìm cách, an bài cho người một cái phóng ra ngoài thật sự thiếu. . . Ha ha, đợi người 30 tuổi thì, quyền tri một châu, cũng vị thường bất khả. Chỉ là trong quá trình này, người cần phải có bình tĩnh lại. Làm cha mà nay chỉ sợ người tính tình chạy trốn, sẽ không chịu được tịch mịch."

Dưới gầm trời này, cũng chỉ có phụ mẫu sẽ vì người thao toái tâm nghĩ.

Cao Dư mặc dù không quá nhớ nhập sĩ, thế nhưng đối mặt Cao Cầu như vậy tâm ý, hẳn nhưng không cách nào cự tuyệt.

Cao Cầu, tại trong mắt rất nhiều người có lẽ là một cái Lộng Thần, sủng thần, nhưng đối với Cao Dư mà nói, tuyệt đối là một người cha tốt.

"Phụ thân, hài nhi muốn buôn bán."

"Ân?"

"Nếu phụ thân là hài nhi sắp xếp xong xuôi tiền đồ, hài nhi đoạn sẽ không cự tuyệt.

Chỉ là, vừa vào sĩ đồ sâu như biển, tuy nói hài nhi cũng không phải kia thanh cao người, có thể kia ăn hôi lộ uống pháp sự việc, lại khó làm được. Hài nhi chưa từng trải qua sĩ đồ, nhưng lại biết, đây sĩ đồ bên trên, không thể thiếu tiền. Cho nên hài nhi muốn tìm người buôn bán, tương lai vào sĩ đồ, cũng có thể có một bảo đảm."

"Người muốn làm gì sự việc?"

"Hài nhi, muốn làm đường."

"Làm đường?"

Có Tổng Nhất triều, thương nghiệp phát đạt.

Bất quá trải qua 160 năm phát triển, kia kiếm tiền làm ăn, phần lớn đã bị người độc quyền.

Bán lẻ, đối với Cao Dư tác dụng không lớn. Có thể tương tượng làm ăn lớn, thì nhất định phải có một ít chỗ đặc biệt.

Tổng Nhân rất ngọt ăn, đối với đường nhu cầu rất lớn.

Lúc này trên thị trường đường phẩm, phần lớn đều là đường đỏ hoặc là đường đỏ.

"Hài nhi năm xưa theo sư phụ xung quanh phiêu bạc thì, Tăng cứu một cái người Thiên trúc.

Kia người Thiên trúc nói, tại Thiên Trúc có một loại phương pháp, có thể đem đường phiêu bạc, chế được đường trắng như tuyết, nhỏ như cát. Lúc ấy hài nhi cảm thấy hiếu kỳ, vì vậy liền từ ngày đó trúc trong tay người, học được làm đường Thuật.

Nếu hài nhi chế được đường trắng, nhất định lấy tại Biện Lương đứng vững gót chân.

Rồi sau đó lấy Biện Lương làm trung tâm, Hướng các nơi tiêu thụ, nghĩ đến lợi nhuận sẽ không kém rồi. . . Chỉ là phải làm làm ăn này, chỉ bằng vào chúng ta Cao gia còn có chút không đủ, cho nên cần phải phụ thân liên lạc những người này, mới có thể tiến hành."

Ý nói chính là, ta có thể chế được thượng hạng đường trắng, nhưng mà cần phải có ô dù.

Cao Cầu nghe, mắt không khỏi sáng lên.

Hắn có phần là vui vẻ yên tâm nhìn Cao Dư một cái, nhẹ giọng nói: "Cát Tường Nhi có thể nghĩ như vậy, xác thực không phải người thường.

Tìm người hợp bọn, cũng không buồn ngủ khó.

Nhưng mà, người nhất định phải chế được như lời người nói cái loại này 'Trắng như tuyết, nhỏ như cát' đường, làm cha từ sẽ tìm được thí sinh thích hợp."

Phụ thân cùng ta chút thời gian, ta sẽ tự chế được đường trắng."

"Ha ha ha, Cát Tường Nhi nếu thật có thể chế được đường trắng đến, làm cha liệu mạng cái mặt già này, cũng đều vì người mưu một cái 'Cổng đường' thân phận."

'Cổng đường'. Nói trắng ra là chính là tìm quan gia làm học thuộc lòng.

Cao Dư toét miệng cười nói: "Phụ thân yên tâm, hài nhi nhất định sẽ không cô phụ rồi phụ thân kỳ vọng."

Trời cũng đã khuya lắm rồi rồi, Lương thị qua đây thúc giục, để cho Cao Dư sớm một chút đi nghỉ ngơi.

Cao Cầu đương nhiên sẽ không phản đối, đợi Cao Dư sau khi rời khỏi, hắn cười ha hả đi tới trong phòng ngủ.

"Cát Tường Nhi am tường đạo làm quan a."

"Cuối cùng chuyện gì, để người cao hứng như vậy?"

"Không có gì, chỉ là đột nhiên có chút hiếu kỳ, Cát Tường Nhi chế được 'Đường trắng'. Đến tốt cùng sẽ là hình dáng gì?"

Cao Cầu nằm ở trên giường, cùng Lương thị câu có không có một câu tán gẫu.

Đường trắng?

Thoạt nhìn, Cát Tường Nhi trên thân bí mật, thật đúng là không ít đây. . .

Cao Dư theo như lời 'Đường trắng'. Xác thực là hắn từ một cái người Thiên trúc trong tay học được.

Người Thiên trúc làm đường thì, biết dùng sữa bò tiến hành đề thuần cùng phiêu bạc. Nó công nghệ, cùng Trung Nguyên làm đường công nghệ khác biệt rất lớn. Theo kia người Thiên trúc nói, loại này 'Đường trắng' tại Thiên Trúc, cũng chỉ có quý tộc mới có thể hưởng dụng.

Cao Dư đã từng thử loại này làm đường công nghệ, chế được đường phẩm quả thật bất phẩm.

Lần này Cao Cầu cùng hắn nói về tiền đồ, hắn liền nghĩ đến loại này làm đường công nghệ, cũng chuẩn bị tiến hành phổ biến rộng rãi.

Nếu có thể đem 'Đường trắng' phổ biến rộng rãi đi ra ngoài, tại loại này làm đường công nghệ còn chưa từ Thiên Trúc chảy truyền tới lúc trước, nhất định có thể chiếm cứ thị trường. Mà mục đích của hắn ngon, chính là nhằm vào Đại Tống hướng xã hội thượng lưu. Đã như thế, cho dù tương lai loại này công nghệ phổ biến rộng rãi mở ra, cũng sẽ không đối với hắn sinh ra ảnh hưởng quá lớn.

Cho nên, vô luận như thế nào cũng phải nhanh một chút giành trước đem đường trắng chế được, rồi sau đó chiếm đoạt Biện Lương thị trường.

Ngày thứ hai, Cao Dư liền viết một cái danh sách, giao cho Cao Thành đi hái mua.

Hắn buổi trưa phụng bồi Lương thị ở trong nhà nói chuyện, ăn nghỉ cơm trưa, mới mang theo Vũ Tùng cùng Mã Đại Tráng rời khỏi Cao phủ.

Đây Biện Lương thành, từ biệt hơn nửa năm.

Lúc này Tokyo đang đứng ở thời tiết rét đậm, cảnh sắc cùng năm đó lần đầu rời khỏi Biện Lương thì, lại có bất đồng rất lớn.

"Nhị ca, ném thử một chút đây 'Đồ nhạt trắng thận ". Thế nhưng Phan lâu tuyệt nhất."

Tại Phan lâu ra, Cao Dư mua một chút Ăn nhẹ, ba người nâng trong tay, vừa đi, vừa ăn, phi thường cao hứng.

Trải qua gần một năm Biện Lương cuộc sống, Mã Đại Tráng đã không giống vừa tới Biện Lương thì, ăn cái gì đều không đủ. . . Hắn hôm nay ăn đồ ăn, tuy rằng vẫn là ăn như hổ đói, nhưng lại trở nên tinh tế rất nhiều. Biện Lương mỹ thực ăn vật, hắn cơ hồ ăn lần, địa phương nào có cái gì ăn ngon, sợ là lão Biện Lương cũng không sánh bằng phải Mã Đại Tráng.

Sau giờ ngó ánh nắng rất ấm, ở nơi này thời tiết rét đậm bên trong, chiếu lên trên người, khiến người ta cảm thấy có chút lười biếng.

Ba người tại Châu Cầu đầu cầu một nhà gian hàng bên trong ngồi xuống, một người một chén heo phở canh, xứng trong tay Ăn nhẹ, thông dong tự tại.

Vũ Tùng không nhịn được nói: "Nếu không phải Nha Nội, còn không biết cuộc sống này có thể sung sướng như vậy."

Nhắc tới, Vũ Tùng cũng coi là trong đội nhân gia xuất thân.

Trong nhà mặc dù không coi là cự phú, nhưng cũng là có chút gia sản. . . Chỉ là hắn từ nhỏ tập võ, sau đó lại đi tới Thiều lâm tự, qua là Thanh cuộc sống khổ. Sau đó đi theo Cao Dư, lúc này mới tính toán trở nên dễ dàng hơn. Vốn là tại trong thành Hàng Châu tiêu dao tự tại một thời gian, hôm nay đi tới Biện Lương, cũng không cần là ba bữa cơm bốn ba.

Người thường nói: Từ Tích kiệm tới Xa xỉ dễ, từ Xa xỉ tới Tích kiệm khó.

Vũ Tùng đây cũng tính là bị Cao Dư làm cho hư rồi, cộng thêm hắn cũng là hào sảng tính tình, thuộc về cái loại này có một đồng tiền liền hoa một đồng tiền người. Thật nếu để cho hắn lại trở lại lúc ban đầu, qua Thanh cuộc sống khổ, sợ là phi thường khó khăn.

"Nhị ca, hôm nay chúng ta trở lại Biện Lương, ngươi có thể có tính toán gì?"

"Dự định?"

Vũ Tùng suy nghĩ một chút, cười nói: "Cũng không lớn dự định, chỉ nhìn Nha Nội an bài."

"Nếu Nhị ca muốn nhập cấm quân, ta cùng phụ thân gọi một tiếng, liền làm một Đô Đầu cũng không thể coi là việc khó; nếu như Nhị ca không muốn từ quân, ta cũng có thể muốn cái khác phương pháp, chỉ nhìn Nhị ca ngươi muốn làm chuyện gì."

Nhập ngũ?

Vũ Tùng suy nghĩ một chút, lắc đầu hủy bỏ.

Hắn loại này sơ cuồng tính tình, chưa chắc có thể chịu được trong quân ràng buộc.

Thế nhưng, trừ cái này một thân công phu quyền cước bên ngoài, hắn tựa hồ cũng không có cái khác sở trường. Đúng rồi, hắn sẽ niệm phật kinh, nhưng luôn không khả năng chạy đi trong chùa miếu xuất gia làm hòa thượng? Trong lúc nhất thời, Vũ Tùng cũng mờ mịt.

Hắn do dự một chút nói: "Vậy do Nha Nội an bài liền phải."

"Nếu Nhị ca tin được ta, không bằng liền Ở lại bên cạnh ta - Sobaniirune đi.

Đợi qua chút thời gian, ta nói không chừng cũng muốn đến trong nha môn làm việc, đến lúc đó có Nhị ca tại, ta cũng yên tâm."

"Hừm, như vậy cũng tốt."

Một bên Mã Đại Tráng nói: "Nha Nội, ta cũng việc muốn làm."

"Đại Tráng ca ca muốn làm cái gì?"

Mã Đại Tráng sững sốt một chút, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, chỉ là trong ngày không có chuyện gì làm, thật là khó chịu.

Nha Nội sau khi rời đi, có sư phụ truyền cho ta quyền cước, ngược lại cũng có thể không có trở ngại.

Có thể sư phụ đi tới Ngũ đài sơn, đây một hai tháng đến, liền nhân phát hoảng, quả thực có chút không được tự nhiên."

"Ha ha ha, Đại Tráng ca ca không cần gấp gáp, đến lúc đó ta nhất định sẽ đưa ngươi gây chuyện tình làm."

Mã Đại Tráng sau khi nghe xong, toét miệng cười. . .

Tại trải qua Hàng Châu kia đoạn mỗi ngày đều muốn lo lắng đề phòng, kinh tâm động phách thời gian sau đó, trở lại Biện Lương Cao Dư, cả người đều

buông lỏng. Trở lại Biện Lương sau đó trong vòng vài ngày, hắn rất là nhàn nhả.

Hoặc là ở trong nhà theo mẫu thân nói chuyện, hoặc là mang theo Vũ Tùng cùng Mã Đại Tráng, tại Biện Lương chung quanh chơi đùa. . .

So với hôm nay vẫn còn hỗn loạn trong Lưỡng Chiết Lộ, Biện Lương không thể nghỉ ngơi giống như Thiên Đường một dạng.

Hắn đang Biện Lương, cũng không có bằng hữu nào.

Chậm chạp Trí Thâm đi tới Ngủ đài son, Vì Cửu công tử không biết được ở ở nơi nào, hắn trong chốc lát cũng không liên lạc được. Cao Nghiêu Phụ ngược lại mang theo hắn đi ra ngoài ăn một lần rượu, giới thiệu một ít Nha Nội cùng hắn nhận biết.

Thế nhưng, Cao Nghiêu Phụ trong cái vòng kia, phần lớn đều là người có học.

Tuy nói xem ở Cao Nghiêu Phụ mặt mũi, bọn họ sẽ đối với Cao Dư khách khí, nhưng mà nội tâm lại có một chút xem thường.

Không có cách nào ai để cho những người này là nghiêm chỉnh khoa cử xuất thân.

Đừng nói Cao Dư bây giờ còn là một cái bạch thân, tương lai cho dù là dựa vào ân ảm nhập sĩ, những người này vẫn sẽ không đem hắn coi là đồng loại. Mà, cũng chính là Cao Nghiêu Phụ tại sao nghĩ hết biện pháp cũng muốn khoa cử nguyên nhân.

Xem thường liền xem thường, lão tử cũng không xin các ngươi sống qua ngày!

Cao Dư tại tham gia hai lần tụ họp sau đó, liền không nữa cùng những người này tiếp xúc.

Cũng không có gì hay tiếp xúc, tựa như cùng những người đó xem thường Cao Dư một dạng, Cao Dư đây nội tâm, cũng coi thường những cái này 'Nhà nhỏ nghèo'. Nếu là lẫn nhau xem thường, cần gì phải mạnh mẽ lẫn lộn chung một chỗ, tất cả mọi người không thoải mái.

Chỉ là, Cao Nghiêu Phụ mặt mũi không thể không cấp.

Dù nói thế nào, đó là hắn huynh trưởng, Cao Dư không thể mỏng huynh trưởng mặt mũi.

Cũng may cũng không lâu lắm, Cao Dư liền bắt đầu bắt đầu bận túi bụi.

Hắn vốn là ở nhà chế tạo 'Đường trắng'. Sau đó lại dọn đi rồi nhà cũ bên kia, suy nghĩ là Hồ tam nương chế thương.

Lương thị mặc dù không buông bỏ, lại không có ngăn cản.

Nàng cũng biết, Cao Dư là cái loại này tự do đã quen người, tại Cao phủ ở cũng không được tự nhiên.

Dù sao cũng tại Biện Lương thành, thật muốn tưởng niệm Cao Dư thì, một tiếng triệu hoán hắn liền sẽ tới, dầu gì nàng đi thăm Cao Dư, cũng phi thường dễ dàng. Bất quá, Cao Dư người bên cạnh tựa hồ càng ngày càng nhiều. Ngoại trừ Mã Đại Tráng phu phụ bên ngoài, hôm nay lại thêm một người Vũ Tùng. Nghe nói qua mấy ngày, còn sẽ có người qua đây.

Nhà cũ liền có vẻ hơi nhỏ, căn phòng có thể sẽ không đủ.

Lương thị tại nghĩ lại sau đó, liền tìm người, đem vạn thọ Hạng kia nhà cũ hai bên phòng xá, đều cho mướn xuống.

Mua?

Có chút khó khăn, lại không nói người ta có nguyện ý hay không bán, cho dù nguyện ý, kia giá tiền cũng phi thường đắt tiền.

Cùng mua được, không bằng cho mướn.

Ngược lại tại Biện Lương, mướn phòng cũng không mất mặt.

Thậm chí rất nhiều Tướng công, đều là mướn phòng sống qua ngày, hắn Cao gia cho mướn lượng tòa trạch viện, cũng không thể coi là đại sự. . .

Đối với lần này, Cao Dư càng sẽ không cự tuyệt.

Hắn hôm nay căn bản là không có thời gian để ý tới nhà ở vấn đề, đang tò mò nghiên cứu hắn kia đức kiểm kỹ năng.

Bởi vì hắn phát hiện, đây đức kiểm kỹ năng phi thường thú vị.

"Đại Tráng, người y theo ban nãy ta rèn sắt phương pháp thử một lần?"

"Tốt!"

Thời tiết rét đậm, Mã Đại Tráng chỉ mặc một cái áo mỏng, phanh nghỉ ngơi.

Hắn tóm lấy một chiếc chùy sắt, từ lò bên trong lấy ra một khối nung đỏ khối sắt, sau đó vòng chùy leng keng mia mai.

"Không đúng, không đúng!"

Con gõ vài chục cái, Cao Dư liền ngăn cản Mã Đại Tráng.

Hắn lúc này cùng Mã Đại Tráng một dạng, cũng là chỉ mặc một kiện một nửa tay áo áo mỏng.

Từ Mã Đại Tráng trong tay nhận lấy chuỗi này đạt tới nặng hai mươi cân thiết chùy, hắn kèm ở mô từ sau đó, vòng chùy rơi.

Chỉ nghe keng một thanh âm vang lên, Cao Dư trên mặt chợt lộ ra biểu tình cổ quái. . . 8)

*Converter ๕๗๕Hảo๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim cương các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Hằng ngày (hai)

Đúc kiếm kỹ năng, tuyệt không phải đơn thuần đúc bình khí, mà là một loại bao hàm tất cả kỹ năng tính tổng hợp kỹ năng.

Rèn, tựa hồ là một cái vô cùng đơn giản kỹ năng, chỉ cần có hai cây Từ khí lực là tốt rồi.

Nhưng Cao Dư lại phát hiện, đồng dạng là rèn, hắn rèn phương thức cùng Mã Đại Tráng rèn phương thức hoàn toàn khác nhau. Cũng hoặc là nói, tại đúc kiếm kỹ năng gia trì phía dưới, hắn rèn phương pháp càng thêm tinh diệu.

Từ hô hấp, đến tiết tấu, đến rèn thì phát lực chút, lấy và thân thể phối hợp, cũng không đơn giản.

Con quan sát chốc lát, Cao Dư cũng cảm giác ra ảo diệu trong đó nơi ở.

"Đại Tráng ca ca khoan đã!"

Cao Dư kêu ngừng Mã Đại Tráng, nhận lấy thiết chùy, bắt đầu mình rèn.

Một lát sau, hắn dừng lại, nhìn đến Mã Đại Tráng nói: "Đại Tráng ca ca gần đây cũng không lớn chuyện làm, không bằng ta dạy cho ngươi rèn sắt làm sao?"

Mã Đại Tráng nói: "Nha Nội, ta sẽ rèn sắt a."

"Ngươi vậy coi như lớn rèn sắt, chẳng qua chỉ là loạn đả mà thôi.

Ngươi theo Trí Thâm Trường lão học phong ma Côn Pháp, lại không muốn mọi chuyện phong ma. Rèn, tuyệt không phải ngươi dùng chùy gỗ đơn giản như vậy. . . Chúng ta trước tiên từ tư thế bắt đầu, ngươi vừa mới rèn thì tư thế liền không chính xác."

Nói xong, Cao Dư liền bày ra tư thế, đem trong đó nội dung chính từng cái giải thích.

Mã Đại Tráng cũng không có nghĩ quá nhiều, mà là căn cứ vào Cao Dư giảng giải, ở một bên đầu ra đẩy học tập.

Từ mới bắt đầu cơ sở tư thế, đến nắm chùy thủ pháp, và huy động thiết chùy phương thức, Cao Dư đều nhất nhất giảng giải. Đến trời tối thì, Mã Đại Tráng dù chưa có thể thật học được trong đó chân tùy, lại nắm giữ cơ bản mẫu chốt.

"Bắt đầu từ ngày mai, chúng ta bắt đầu chính thức luyện tập."

"Tốt !"

Mã Đại Tráng gạt đầu, chợt thật thà hỏi "Nha Nội, ta đói bụng rồi."

Muốn luyện thành ngón này rèn thời gian, nếu không có đầy đủ thể lực không thể được.

Cao Dư tự nhiên cũng biết một điểm này, vì vậy cười ha ha, liền kéo Mã Đại Tráng trước đi ăn cơm.

Đem đến sau đó, hắn trở lại phòng ngủ, ngồi xếp bằng trên giường.

Nếu như đức kiểm kỹ năng trong bao hàm phức tạp như vậy nhỏ hạng, lại không biết những kỹ năng khác, có hay không cũng như vậy đây?

Cao Dư phát hiện, hắn đối với Quang Âm Thiền giao phó cho kỹ năng, chỉ có thể nói là có một cái sơ lược hiểu rõ.

Kia tuyệt không phải hắn tưởng tượng trong đơn giản, trong đó bao hàm kỹ năng, chỉ sợ cần phải cẩn thận nghiên cứu mới phải. . .

Hắn gọi ngồi điều tức, một hồi lâu sau, lại quyết định từ Nội Thiên Cương Quyết Pháp bắt tay.

Sư phụ khi còn sống truyền thụ cho hắn Nội Thiên Cương Quyết Pháp, là Long Hồ Sơn bí mật bất truyền. . . Chợt nhìn qua, tựa hồ cùng Quang Âm Thiền không có bất cứ quan hệ nào, nhưng nếu suy nghĩ tỉ mỉ đứng lên, liền sẽ phát hiện giữa hai người liên lạc chặt chẽ.

Quang Âm Thiền, Xuân Thu Phù, xuất xứ từ Long Hồ Sơn.

Nếu như truyền thuyết không sai, há chẳng phải là nói tám kia Lăng ngộ đạo mà thành Nội Thiên Cương Quyết Pháp, cũng cùng Quang Âm Thiền có liên quan sao?

Hắn đem Nội Thiên Cương Quyết Pháp khẩu quyết mở ra, từng chữ từng chữ đoán đo.

Trong thức hải, truyền tới từng trận như có như không tiếng ve kêu, đó là Quang Âm Thiền tiếng kêu to, lại đem Cao Dư dẫn vào đến một loại cực kỳ không linh trạng thái bên trong. Trong thoáng chốc, hắn phảng phất thấy được một cái mơ hồ nhân ảnh, tại trong hư không thi triển quyền cước. Quyền kia chân chiêu thức cực kỳ quý dị, chợt nhanh chợt chậm, nhanh chậm biến ảo trong, lại tựa hồ như hàm chứa một loại nào đó cực kỳ kỳ diệu ảo nghĩa, thấy Cao Dư, si mê như say rượu. . .

"Tiểu Ngư Nhi, đây Nội Thiên Cương Quyết Pháp, nội ngoại kiêm tu, là Long Hồ Sơn bí mật bất truyền.

Đáng tiếc, làm thầy năm đó cũng không phải là đích truyền, cho nên con nắm giữ Nội Thiên Cương Quyết Pháp hô hấp pháp, lại không thể nắm giữ nó Thung Pháp. Mà liên cả bộ Quyết pháp mà nói, Thung Pháp mới là trọng yếu nhất, không phải là Thiền Sư truyền thừa không thể kỳ diệu. . . Tương lai nếu có cơ hội, ngươi có thể tập được Thung Pháp, phải nhớ nói cho ta biết, để cho ta có thể để bù đắp năm đó tiếc nuối."

Cao Dư cảm thấy, người kia thi triển quyền cước, sợ sẽ là sư phụ nói Thung Pháp đi!

Tâm thần hắn, đắm chìm trong kia kỳ diệu Thung Pháp trên thế giới.

Không tự chủ từ trên giường xuống, ở trong phòng, bắt đầu luyện tập. . .

"Nha Nội tinh lại, Nha Nội tinh lại?"

Cũng không biết qua bao lâu, một hồi tiếng kêu gào đem Cao Dư đánh thức.

Trời, đã sáng!

Bắt quá bên ngoài bắt đầu rơi xuống Tiểu Tuyết, cho tới ánh sáng có chút ngất đi.

Hồ tam nương cùng Vũ Tùng, Mã Đại Tráng, Chu Tứ Nương đứng ở bên cạnh hắn kêu lên, thấy hắn mở mắt, đều không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

Cao Dư lúc này mới phát hiện, hắn dĩ nhiên là nằm trên đất.

"Ta làm sao ngủ ở trên mặt đất?"

"Ngươi hỏi ta, ta còn muốn hỏi ngươi đây?"

Hồ tam nương tức giận trả lời: "Ngày hôm trước cũng không biết là ai nói, muốn cùng đi Đại Tướng quốc tự chơi đùa. Kết quả ta đây Châu Cầu đợi hồi lâu, cũng không thấy người kia xuất hiện. Cho nên liền chạy tới thăm, phát hiện người nào đó vậy mà nằm ngủ dưới đất. . . Nha Nội, ngươi thế nhưng để cho tất cả mọi người lo lắng gần chết."

Cao Dư vô tri vô giác, từ dưới đất bò dậy.

Trên thân, mặc lên bên trong thường, bắt quá y phục tựa hồ có hơi ướt, tản ra một cỗ hơi chua khí tức.

Khi hắn lúc đứng lên, thân thể rắc rắc liên tiếp nổ vang.

Theo đạo lý nói, hần trên mặt đất ngủ lâu như vậy, hần mới eo đau lưng mới được.

Cũng không có, ngược lại là không tên tinh thần, trong thân thể thật giống như hàm chứa một loại không tên lực lượng. . .

"Thúi chết!"

Hồ tam nương bật mũi nói ra, vẻ mặt ghét bỏ.

"Nha Nội, ngươi làm cái gì vậy rồi, thế nào mũi lớn như vậy?"

Tứ Nương, chúng ta đi thiếu chút nước, để cho Nha Nội thanh tẩy xuống. Đúng rồi, bụng của ngươi hiện tại có đói bụng hay không?"

"Đói!"

Cũng chẳng biết tại sao, tại Hồ tam nương trước mặt, Cao Dư luôn cảm thấy không có sức.

Đói bụng là thực sự, thân thể hôi chua cũng là thật. . .

Hắn đây đầu nghi hoặc, nhưng là lại không nghĩ ra tình trạng.

Nhìn hần bộ kia đàn độn bộ đáng, Hồ tam nương dờ khóc dờ cười, kéo Chu Tứ Nương đi nấu nước rồi. Vũ Tùng tất đứng ở một bên, từ trên xuống dưới quan sát Cao Dư, trong mắt càng lóe lên một loại quang thái kỳ dị.

"Nhị ca tại sao như vậy nhìn ta?"

"Thần quang nội hàm. . . Nha Nội, ngươi đây dường khí công phu, đã tiến dần từng bước."

"A?"

Cao Dư mờ mịt nhìn đến Vũ Tùng, có chút không quá rõ lời hần trùng ý nghĩ.

Vũ Tùng nói: "Nha Nội có thể học qua phương pháp nội luyện?"

"Phương pháp nội luyện?"

Cao Dư sững sốt một chút, trong đầu vàng sáng chột lóe, bật thốt lên: "Ta chỉ luyện qua Nội Thiên Cương Quyết Pháp."

"Thì ra là như vậy, Nha Nội cư nhiên là Long Hồ Sơn một mạch."

"Có ý gì?"

"Ta đây Thiếu Lâm tự nghe người ta nói qua, Long Hồ Sơn thời gian, coi trọng nội ngoại kiêm tu, là một loại Siêu Phàm bên trong nuôi công pháp. Nếu luyện đến cao minh nơi, có lộ xác khả năng, lời nói nhà hiếm có thời gian."

Thiếu Lâm thanh danh hiển hách, dùng võ công mà nổi tiếng.

Vũ Tùng xuất thân Thiếu Lâm tự, 10 năm khổ tu, ở phương diện này hiểu biết tự nhiên cao minh.

Trên thực tế, Thiếu Lâm cũng có loại này bên trong nuôi công pháp, bắt quá càng thêm chú trọng ngoại công, chú trọng là từ ngoài vào trong, tiến hành theo chất lượng. Hần thân là chân truyền con cháu, đối với phương diện này sự việc, tự nhiên rất biết.

Cao Dư có chút không nghe rõ, còn mờ mịt gật đầu.

Cũng may, cái này nhà đều có tất cả quy củ, Vũ Tùng cũng không có tiếp tục truy vấn.

Nghe ý hần, Cao Dư bên trong nuôi công pháp tựa hồ rất cao minh, thế nhưng Cao Dư mình, cũng nói không rõ.

Lương thị biết rõ Cao Dư thật sạch sẽ, cho nên tại trong lão trạch tu đến một cái phòng tắm.

Hồ tam nương cùng Chu Tứ Nương nấu xong nước, liền hô Cao Dư đi vào thanh tẩy.

Trong phòng tắm, hơi nước bao phủ, Cao Dư ngồi ở trong ao, vẫn cảm giác hồ đồ. Hắn nhớ mang máng, tối hôm qua hắn trong phòng ngủ nghiên cứu Nội Thiên Cương Quyết Pháp, không biết tại sao, thật giống như thấy được một người đang thi triển quyền cước.

Không sai, hần thật giống như cùng theo một lúc luyện tập.

Ngồi tới đây, Cao Dư đột nhiên ngưng lại, tại trong ao nước, bằng vào ký ức muốn đem bộ kia Thung Pháp diễn luyện một lần. Chỉ là đây đưa tay, hần liền phát hiện đến khác thường. Động tác kia phảng phất đã khắc đến tận xương tủy, một bộ Thung Pháp thi triển ra, rốt cuộc thập phần trót lọt, hoàn

toàn không có nửa điểm trất chất.

Bên trong thiên cương Thung Pháp?

Hắn run lên vì lạnh, bận bước vào trong hư không.

Quang Âm Thiên, nằm rạp xuống tại một đồng Hoàng Kim bên trên, đang đang ngủ say.

Theo đạo lý nói, Quang Âm Thiên phi thường thức tỉnh. Nếu như Cao Dur đi vào, nó nhất định sẽ có phản ứng. Nhưng lúc này đây, nó lại không nhúc nhích, thật giống như ngủ như chết. Cùng lúc đó, thân thể hắn hiện lên một loại kỳ dị kim quang. Hào quang lưu chuyển, thật giống như phụ tại trên người nó, liền tựa như một con Hoàng Kim Thiên.

Mà Cao Dur thanh trạng thái trong, Nội Thiên Cương Quyết Pháp đã từ 'Nhập môn' trạng thái, đã biến thành 'Sơ cấp' trạng thái.

Giác mộng kia trong nhìn thấy, nhất định chính là bên trong thiên cương Thung Pháp!

Mặc dù không rõ ràng trong lúc này thiên cương Thung Pháp tại sao xuất hiện, nhưng nhìn đến mê man Quang Âm Thiên, Cao Dur biết rõ, nhất định là cùng nó có quan hệ mật thiết.

+

Long Hồ Sơn, Thiên Sư phù.

Trương Kế trước tiên đột nhiên mở mắt, lộ ra bất khả tư nghị biểu tình.

Hắn một tay nâng một cái hình rồng ngọc phù, một tay nâng một cái Hồ Hình ngọc phù. Lượng quả ngọc phù, hiện lên một đoàn mờ mịt ánh ngọc.

"Là Xuân Thu Phù!"

Hắn tự lẩm bẩm, chợt lộ ra đáng tươi cười.

Xuân Thu Phù rốt cuộc lại có phản ứng, hơn nữa từ Long Hồ song bùa phản ứng đến xem, cái này Xuân Thu Phù nhất định là tìm được chủ nhân. Chỉ là, Ngọc Thiên có linh, vậy mà ần nặc hành tung. Trương Kế trước tiên tuy rằng cảm giác được Ngọc Thiên khí tức, nhưng là lại không cách nào xác định nó vị trí. . . Bất quá, đây cuối cùng là một chuyện tốt. Xuân thu ba bùa, là tổ tiên truyền xuống bảo vật, Wakamu bí pháp, căn bản là không có cách mở ra.

Mà mở ra bí pháp, chính là Long Hồ Sơn Thiên Sư bí mật bất truyền, Nội Thiên Cương Quyết Pháp.

Nói cách khác, thức phụ truyền nhân còn ở nhân gian, hơn nữa đang ở thông qua Xuân Thu Phù, cảm ngộ Thiên Sư bí pháp.

Trương Kế trước tiên thu hồi Hồ Phù, đem Long Phù ký thác ở trong tay.

Hắn trầm ngâm chốc lát, đột nhiên há mồm phun ra một búng máu màu đỏ sẫm, Long Phù nhất thời ánh sáng phát ra rực rỡ, từ trong bàn tay hắn bay lên, ở đó một đoàn trong huyết quang boi lội không ngừng, cũng phát ra một tiếng long ngâm. . .

Tiếng rồng ngâm, tại nhà nhỏ trong vang vọng.

Trương Kế trước tiên sắc mặt có chút tái nhợt, đưa mắt nhìn Long Phù trên không trung biến ảo, như có điều suy nghĩ.

Xuân Thu Phù tuy rằng đã xuất hiện, nhưng rất hiển nhiên còn chưa trưởng thành.

Ngọc Thiên còn cần phải tiến hóa, cho nên mới che giấu hành tung. Đã như vậy, liền không vội ở tìm kiếm Ngọc Thiên, đối đãi nó hoàn toàn trưởng thành sau đó mới đi tìm, ba phù hợp một, Long Hồ Sơn truyền thừa ngàn năm bí mật, liền có thể triệt để tháo gỡ.

Thiên Sư một mạch, đã chờ đợi ngàn năm, không vội ở đây nhất thời chốc lát.

Sẽ để cho nó lại thành lâu một chút, từ Long Phù biến ảo nơi để lộ ra tin tức đến xem, Ngọc Thiên ngay tại Biện Lương.

Ừ, có lẽ là thời điểm trở lại Biện Lương rồi!

Cho dù là không cách nào tìm ra, cũng có thể thủ hộ Ngọc Thiên trưởng thành. . .

Nghĩ tới đây, Trương Kế trước tiên hít sâu một hơi, thu hồi Long Phù, hồi phục lại ngồi xếp bằng xuống, trong mắt lộ ra vẻ mong đợi sắc.

Lò lửa, hừng hực.

Cao Dur đem một khối đơ lại màu trắng đường miếng nghiền thành bụi phấn hình, tán mát ra một cỗ mạng theo mùi sữa thơm vị ngọt.

"Tam nương, người nếm thử một chút nhìn."

Hắn đem đường bột đẩy tới Hồ tam nương trước mặt, Hồ tam nương dùng ngón tay bóp một đồng, thả vào trong miệng.

Chu Tứ Nương tất khản trương đứng ở bên cạnh, tiêu vội hỏi: "Tam nương, như thế? Mùi này làm sao?"

"Rất ngọt, thật là thơm."

Hồ tam nương mặt dần ra mà cười, không nhìn được tán dương.

Chu Tứ Nương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng một bản cười.

Trải qua hơn mười ngày nghiên cứu, Cao Dư cuối cùng đem lúc trước hắn theo như lời 'Trắng như tuyết, nhỏ như cát' đường trắng nghiền chế ra được.

Đương nhiên, đây 'Trắng như tuyết' có chút khoa trương.

Đường trắng nghiền thành bột phần sau đó, hiện ra một loại sữa bò màu sắc.

Nhưng dù cho như thế, bên ngoài quan điểm cùng khẩu vị, đều vượt qua xa hôm nay trên thị trường nơi buôn bán đường đỏ cùng đường đỏ.

Cao Dư đem đây làm đường phương pháp, dạy cho Chu Tứ Nương.

Cao Cầu hy vọng hắn bước vào sĩ đồ, tuy rằng đồng ý hắn buôn bán ý nghĩ, lại sẽ không đồng ý hắn đi buôn bán.

Mà Cao Dư đây, cũng không khả năng đem toàn bộ tinh lực đều đặt ở buôn bán trên sự tình.

Hắn sẽ tìm một người thay mặt, rồi sau đó con phải vững vàng nắm chặt làm đường phương pháp, cũng đủ để khống chế toàn cục.

Về phần những phương diện khác, có Cao Cầu tại, liền không cần phải lo lắng có người tìm phiền toái.

"Tứ Nương, đem đường thu cất, chờ lát nữa ta mang về, cho mẹ ta nếm thử một chút."

"Tốt!"

"Đây làm đường phương pháp, ngươi phải nắm giữ tốt."

Ta đã để cho Lục ca tại khoái hoạt lâm kia vừa tìm một chỗ đất trống, đợi an bài thỏa đáng sau đó, liền giao cho người tới xử lý. Chỉ cần đem đường làm xong, những chuyện khác, ta sẽ tự xử lý, người không cần phí tâm."

Chu Tứ Nương nghe, gật đầu liên tục.

Có thể có một cái vô tích sự, đối với nàng mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Tuy nói Cao Dư cùng Mã Đại Tráng quan hệ bày ở nơi đó, cho dù nàng không hề làm gì, Cao Dư cũng không khả năng bạc đãi nàng. Nhưng mà, nội tâm Chu Tứ Nương vẫn là hi vọng có thể tự lập, không phải làm kia không có chuyện gì làm kẻ rảnh rang. Bộ dáng như vậy, Mã Đại Tráng cùng Cao Dư quan hệ mới có thể kéo dài, mới có thể càng thêm chặt chẽ.

"Nhà Nội hôm nay phải về nhà sao?"

Hồ tam nương nhìn đến Cao Dư, hỏi nhỏ.

Cao Dư nói: "Đã có đã vài ngày không có trở về, tiêu mười hôm qua còn nói, mẫu thân hơi nhớ nhưng ta."

Ta chuẩn bị đi trở về một chuyến, thuận tiện giải quyết sự tình người."

"Chuyện của ta?"

Hồ tam nương sững sờ, nghi hoặc nhìn đến Cao Dư nói: "Ta có chuyện gì?"

"Người không phải bắt đầu học súng sao?"

"Àn!"

Hồ tam nương gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Sư phụ nói ta công phu nhập môn đã luyện thành, có thể học súng."

"Ta từng nghe Nhị ca nói, năm đao Nguyệt côn cả đời thương."

Học thương, dịch học khó thành, cần phải chịu khổ cực phu, càng phải có một cán tiện tay hảo thương. . . Ta đây Hàng Châu thì, Tăng đáp ứng người vì người chế một hơi hảo thương. Chế một cán hảo thương, cũng không dễ dàng, cần phải phí một phen tâm tư. Ta đã biết rồi người thích hợp ra sao

thương, cho nên phải bắt đầu bắt tay chế tạo."

Trần Nghiễm kia cái bá vương thương, khẳng định không thích hợp Hồ tam nương.

Cao Dư chuẩn bị về nhà lần này thời điểm, tìm Cao Cầu giúp đỡ, đi cảm quân đều làm viện tìm vật liệu.

Có Tổng Nhất thay, Bình giới chế tạo từ lúc ban đầu làm viện cho tới bây giờ đều làm viện, đã tạo thành hệ thống.

Trong cảm quân thiết lập đều làm viện, đặc biệt chế tạo cảm quân vũ khí.

Nó vật liệu so sánh chưa đường giám sát đều làm viện Khó Tăng, không thể nghi ngờ càng thêm hoàn hảo.

Hồ tam nương đương nhiên cũng muốn có một cán chuyên thuộc về mình binh khí, nghe Cao Dư vừa nói như thế, cũng phi thường vui vẻ.

Bất quá, nàng vẫn còn có chút hoài nghi nói: "Tiểu đạo sĩ, ngươi thật sẽ chế thương?"

"Chê cười, ta nếu không là sẽ chế thương, Đại Tổng hướng tri hạ, sẽ không có người sẽ chế súng!"

Chờ đi, đợi ta cây súng chế xong, nếu là ngươi không hài lòng, ta liền đem ta kia 'Cao' chữ viết ngược lại."

Hắn lời này, chợt nghe có chút cuồng vọng.

Nhưng trên thực tế, nắm giữ Tông Sư cấp đức kiếm kỹ năng, Cao Dư lời này tuyệt không tính toán khoa trương.

Hồ tam nương cười, nụ cười kia cực kỳ đẹp mắt.

"Được a, vậy ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi kia 'Cao' chữ viết ngược lại, sẽ là sao sinh một cái bộ dáng."

*Converter ๕๐๕Hào๕๐ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng kim đậu các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Tiểu cáp

Biện Lương, Mã Hành nhai.

Tọa lạc ở Quan Âm đầu hẻm Lữ gia tiệm cũ, truyền thừa đến bây giờ đã có ba đời.

Cửa hàng mặt tiền không lớn, hai tầng tiểu lâu, tổng cộng sáu căn phòng khách, cộng thêm một gian phòng chứa củi cùng một tòa nhà bếp.

Tọa lạc ở Mã Hành nhai bên trên, dựa lưng vào điện quan âm, hơi có chút nháo nháo trong lấy yên lặng. Nhà này khách điểm thu lệ phí không tính quá cao, một căn phòng khách một ngày bất quá 30 văn, nếu như ở lâu, còn có thể bớt nữa chút.

Cho nên, không ít đến Biện Lương người, đều sẽ chọn nơi này làm lúc ban đầu điểm dừng chân, hơn nữa sẽ chọn thường ở.

Tính được, một tháng cũng bất quá 800 văn.

So với nó vị trí lại nói, cái giá tiền này quả thực không cao.

Tiểu cáp không có tiền, cũng ở không thể phòng khách, cho nên liền cho mượn kia phòng chứa củi, một tháng xuống, ba trăm văn.

Diện tích chật hẹp, rất là chật chội.

Nhưng đối với một cái người ngoại lai mà nói, có thể có như vậy nơi ở, đã là phi thường khó.

Nếu như không phải có người giúp đỡ, nói không chừng liền như vậy nơi ở cũng không tìm thấy, muốn lưu lạc ở đó đầu đường.

Ngoài nhà, có tuyết rơi.

Tiểu cấp lười biếng ngồi ở dùng củi lửa pho thành trên giường, dựa vào chần nệm nửa nằm.

Hắn một cái tay bên trên, nắm một miếng gỗ, trong tay kia, tất cầm một hơi ngắn tiểu chủ thủ. Lưỡi đao tại trên gỗ vạch ra từng đạo vết tích, mảnh gỗ vụn phân tranh rơi xuống, một con chó nhỏ khải quát đã liền hiện ra.

Hắn để đao xuống, cầm lên một cái hồ lô.

Đó là một cái bầu rượu " phía trên có lượng con cá đồ án, rất sống động.

Nhìn đến hồ lô, tiểu cấp trong mắt lóe lên một vết nhớ nhưng sắc.

Đây là năm đó hắn đang vui giao thì thu hoạch một phần hữu nghị. Một năm kia, hắn nhận một đơn làm ăn, đi tới vui giao giết người. Không nghĩ đối thủ cường đại, hắn tuy rằng hoàn thành nhiệm vụ, lại người bị thương nặng, suýt nữa bỏ mạng.

Thua thiệt bị một cái đạo sĩ tha phương cứu, cuối cùng cũng bảo vệ tánh mạng.

Đạo sĩ kia bên cạnh, có một cái nhỏ hơn hắn hai tuổi tiểu đạo sĩ, khéo tay, phi thường thông minh. Đạo sĩ tha phương không có khả năng trong ngày chiều cổ hắn, cho nên phần lớn thời gian, đều là kia tiểu đạo sĩ đang chiều cổ hắn.

Dần dần, hắn và tiểu đạo sĩ thành bằng hữu, tốt vô cùng bằng hữu. . .

Sau đó, hắn thương lạnh, phải rời khỏi vui giao.

Đạo sĩ tha phương cũng phải dẫn tiểu đạo sĩ đi, hai người tại vui giao bên ngoài thành chia tay, trước khi chia tay, tiểu đạo sĩ đem đạo sĩ tha phương yêu thích nhất hồ lô trộm qua đây, đưa cho tiểu cấp, còn nói muốn hắn nhiều hơn bảo trọng.

Thoáng một cái, có sáu bảy năm!

Tiểu đạo sĩ hôm nay, hắn đã lớn lên, chính là lại không còn có tin tức.

Lần đó chia ra sau đó, tiểu cấp tiếp tục tại Tắc Bắc lưu lạc, dấu chân khắp rất nhiều nơi.

Hắn nhận thức rất nhiều người, làm quen rất nhiều bằng hữu, nhưng mà trong lòng hắn, lại không người nào có thể cùng năm đó tiểu đạo sĩ đánh đồng với nhau.

Đem hồ lô kia ở trong tay vuốt vuốt, tiểu cấp trong mắt lóe lên một tia ám áp.

Đang lúc này, ngoài cửa đột nhiên có tiếng bước chân truyền tới.

Hắn hô làm đứng người dậy, đem hồ lô bỏ vào bên hông khoá trong túi, một tay nắm chặt chủ thủ, cảnh giác nhìn chăm chăm cổng tre.

"Tiểu cấp, là ta!"

Ngoài nhà, truyền tới một âm thanh.

Nghe giọng nói có chút cổ quái, xen lẫn rất nồng đậm phía bắc khẩu âm.

Nghe được thanh âm này, tiểu cấp đứng dậy, thu hồi chủ thủ đi tới cánh cửa.

Hắn mở cửa, liền thấy đứng ở phía ngoài một cái đầu mạng mũ da, trên người mặc miên bào, gầy teo cao cao, màu da đen tuyền nam tử.

Kia trong tay nam tử xách một cái hộp đựng thức ăn, một cái tay khác tất ôm lấy một cái vỏ rượu.

"Yên tâm đi, không có ai."

"Là Hốt Lỗ đại ca, mau vào đi."

Tiểu cấp nhận ra người, liền né người nhường ra đường đi.

Nam tử đem hộp đựng thức ăn đưa cho tiểu cấp, ôm lấy cái vỏ rượu đi vào phòng chứa củi bên trong, bốn phía nhìn thoáng qua nói: "Thế nào không đốt đèn đây?"

"Đây đồ bỏ đèn dầu đất chặt, cho nên chẳng muốn đi mua."

Tiểu cấp vừa nói, đi tới bên cửa sổ bên trên, mở ra cửa sổ.

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu theo vào phòng trong.

Trên mặt đất một mảnh ngân bạch, thật ra khiến phòng chứa củi bên trong trở nên sáng rõ không ít.

"Hốt Lỗ đại ca cũng không phải không biết, đây Biện Lương nội thành cái gì đều đắt, ta lại nào có kia rất nhiều tiền."

"Cũng không cần như vậy giản lược đi, một cân đèn dầu cũng bắt quá 20 đồng tiền."

"Vậy cơ hồ chính là hai ngày tiền mướn phòng."

Tiểu cấp vừa nói, đem hộp đựng thức ăn tháo gỡ, bên trong đến một mâm tỏi già thịt trắng, còn có một con Phi Kê.

Hốt Lỗ nghe cười, cũng không nói nữa, liền ngồi trên mặt đất.

"Vậy ngươi ngày thường làm sao bây giờ?"

"Con mắt ta tốt vô cùng, chính là không có ánh sáng, ta cũng có thể thấy rõ."

"Cũng được, theo ngươi."

Hốt Lỗ vừa nói, đem rượu vò thả xuống, từ bên hông khoá trong túi lấy ra hai cái cây nến, điểm một nhánh sau đó, đặt ở hộp đựng thức ăn nắp bên trên. Có ánh đèn, cũng khiến cho phòng chứa củi này bên trong nhiều hơn một tí ti ấm áp khí tức.

"Vừa nhận một cái sai khiến."

"Ăn?"

Hốt Lỗ từ trong ngực, tay lấy ra giấy, đưa cho tiểu cấp.

Tiểu cấp nhận sang xem một cái, đem tờ giấy kia đặt ở ánh nến bên trên đốt thành tro bụi.

"Mười quan tiền? Đúng là mua bán lớn."

"Có làm hay không?"

"Làm, tại sao không làm?"

Tiểu cấp xé một đuôi chân gà xuống, mạnh mẽ cắn một cái nói: "Ta suýt chết nghèo, người đều nói Biện Lương nội thành khắp nơi Hoàng Kim, căn bản là gạt người. Thật sự nếu không đến mua bán lời nói, ta sợ liền muốn lưu lạc đầu đường."

"Đều nói để ngươi dọn đi ta bên kia, ngươi lại không chịu."

"Không phải là không chịu, phải không Hợp quy củ."

"Được rồi, được rồi!"

Hốt Lỗ khoát tay lia lia nói: "Ta là thật không biết ngươi những quy củ kia. . . Ngược lại chuyện này làm tốt, về sau không thể thiếu có mua bán qua đây. Ngươi cũng biết, Biện Lương nội thành người có tiền nhiều, khó tránh khỏi sẽ có một chút phiền toái. Chỉ cần lần này đắc thủ, tiếp theo sẽ có rất nhiều mua bán đến cửa, cũng sẽ có rất nhiều tiền."

"Ta biết."

"Cần ta làm gì sao?"

Đây thời gian ngắn ngủi, tiểu cấp một đuôi chân gà đã vào bụng.

Hắn cầm trên tay dầu mỡ lên người một vệt, ngẩng đầu nhìn Hốt Lỗ nói: "Ta cần phải binh khí, thương cùng cung tiễn. Thương muốn 30 cân trở lên thiết địa bàn cướp, cung tiễn muốn Tứ Thạch Cường Cung. Trừ lần đó ra, ta còn muốn một con ngựa."

"Thương cùng cung tiễn không khó, nhưng này Mã. . ."

"Đối thủ có 100 người, mà còn có Tổng Nhân Võ Quan suất lĩnh."

Tính toán kia Võ Quan là cái phế vật, còn có 100 Tổng Binh. . . Chẳng lẽ, muốn ta Bộ Chiến cùng bọn họ giao phong?"

Hốt Lỗ gạt đầu một cái, biểu thị đồng ý.

"Như vậy đi, cho ta ba ngày, ta sẽ giúp người giải quyết Mã vấn đề."

"Tốt !"

"Căn cứ vào kim chủ tình báo, bọn họ sẽ ở bảy ngày sau đến Hắc Thạch miệng. Đến lúc đó, sẽ có người phối hợp người có thể động. . ."

"Ta không cùng bất luận người nào phối hợp, ta chỉ quân sát này Võ Quan."

Ngoài ra sự việc, ta sẽ không tham dự. . . Ba ngày sau, ta muốn thương, Mã, cung tiễn, còn có năm quan tiễn đặt cọc. Nhiệm vụ hoàn thành, trong vòng mười ngày đem dư khoản thanh toán, nếu không cho dù Thiên Vương lão tử ta cũng không lưu tình mặt."

"Yên tâm, Độc Xà tiểu cấp tiễn, không ai dám thiếu."

Tiểu cấp không nói gì thêm, con buồn bực đầu ăn thịt.

Hốt Lỗ liếc hần một cái, đứng dậy.

"Vậy ta đi trước."

"Tốt !"

"Tất cả cẩn thận, có thể ăn được hay không thịt uống rượu, chỉ nhìn đây một lần."

Tiểu cấp cầm vỏ rượu lên, đập vỡ bìn đóng, sau đó nâng hướng Hốt Lỗ giờ giương, liền ngửa đầu ừng ực ừng ực mạnh mẽ uống một hớp lớn.

Hốt Lỗ thấy vậy cũng không dài dòng nữa, chuyển thân đi ra phòng chứa củi.

Đội củi cửa đóng, tiểu cấp lập tức thôi tắt ánh nến, đem cây nến thu lại.

Hần đóng cửa sổ lại, xách vỏ rượu dựa vào tường ngồi xuống. . . Phòng chứa củi bên trong, lại trong nháy mắt bị bóng tối bao phủ.

*Converter ๕๗๕Hào๕๗๕ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng KIM ĐẬU các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 258: Thiệp mời

Cao Dư chế tạo đường trắng, quả thực để cho Cao Cầu giật nảy cả mình.

Loại này mang theo nồng đậm mùi sữa thơm đường phẩm, không những khẩu vị tốt, phẩm tương cũng phi thường xuất sắc.

"Không nghĩ tới, con ta còn có thủ đoạn như vậy."

Cao Cầu dùng ngón tay khảy một đồng đường bột, thưởng thức một hồi, liên tục khen.

Cao Cầu cũng không phải là không có va chạm người, trong nhà cũng không thiếu đường phẩm. Chính là, hần nhất định phải thừa nhận, trong nhà cái loại này nhìn qua đen thui đường đỏ cùng đường đỏ, vô luận là tại phẩm tương cùng về khẩu vị, đều kém hơn Cao Dư nơi chế tạo ra được 'Đường trắng' .

"Phụ thân, đây 'Đường trắng' còn không coi là hoàn thành, Thượng thiếu rồi cuối cùng một đạo thứ tự làm việc."

Ta đã sai người luyện chế rất nhiều mô tử, đến lúc đó sẽ đem đây đường bột tiến hành áp chế, cuối cùng hình thành cục đường. . . Thuộc về cho nên bây giờ lấy tới ngay cho cha phẩm định, là muốn nhắc nhở phụ thân, đến tiếp sau này công việc, cần muốn tăng thêm tốc độ. Cửa tiệm bên ngoài, và tương ứng nhân viên, đều phải bắt đầu bắt tay an bài.

Nếu không, sợ là không đuổi kịp mười lăm tháng giêng ngày tốt."

Cao Cầu gật đầu liên tục, biểu thị đồng ý.

"Chuyện này ta đã có an bài, Cát Tường Nhi mau mau làm ra thành phẩm, nếu có thể tại năm trước chế thành, ta khi dâng hiến quan gia, nói không chừng còn có thể năm nay Tế Tự Thái Miếu thì, coi như cung phẩm xuất hiện ở trước mặt người đời.

Về phần người hợp tác, ta đã nghĩ xong, Cát Tường Nhi không cần phải lo lắng."

Cao Cầu năng lực làm việc, Cao Dư tự nhiên yên tâm.

Hắn một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng, cũng để cho Cao Dư cảm thấy an lòng.

Loại này độc môn làm ăn, tuyệt đối không thể bị Cao gia nơi độc chiếm. Cao Cầu tuy rằng cao quý trước điện đều Thái Úy, nhưng trên thực tế địa vị hắn hoàn toàn không đủ để bảo hộ 'Đường trắng' môn này làm ăn. Tại Biện Lương nội thành, quyền quý nhiều vô số kể. Cho dù Cao Cầu sâu quan gia tin mù quáng, cũng nhất định phải tìm ra đáng tin người hợp tác mới được.

Về phần Cao Cầu 'Người hợp tác' người phương nào?

Cao Dư không có hỏi thăm, cũng không có hứng thú biết được.

Hắn mà nay chỉ là một Nha Nội, không muốn quá đi sớm giao thiệp với trong triều đình công việc, và đấu tranh quyền lực.

Trong nhà có cha, đủ để chống đỡ.

Chớ đừng nói chỉ là, hắn mặt trên còn có ba vị huynh trưởng, hai cái nhập sĩ, một cái bước vào Khoa Thi. Cao Dư hiện tại, chỉ muốn hưởng thụ một chút Nha Nội cuộc sống, kiếm nhiều tiền, rồi sau đó thông qua Quang Âm Thiên để thăng năng lực chính mình.

Ngoài ra sự việc. . .

Rồi hãy nói!

Cao Dư cáo từ, chuẩn bị đi thăm mẫu thân Lương thị.

Bất quá, tại hắn trước khi ra cửa thời điểm, lại nghe được Cao Cầu kêu hắn.

"Cát Tường Nhi!"

"Phụ thân còn có gì phân phó?"

Cao Dư xoay người nhìn, liền thấy Cao Cầu từ trên thư án cầm lên một tấm thiệp mời.

"Mùng tám tháng chạp, là Phật tổ thành đạo ngày, Đại Tướng quốc tự sẽ tổ chức pháp hội.

Pháp hội sau đó, có một đợt Thi Hội, đến lúc đó người cũng tham gia. Ta biết người không có ý những này, có thể nếu thân ở Biện Lương, có một số việc liền không thể tránh khỏi. Nhiều đi tham gia một ít tụ họp, có thể biết thêm một số người, đối với tương lai người sẽ có chỗ tốt cực lớn. . . Dù sao, người bây giờ cũng coi là Tô Môn học sinh."

Thi Hội?

Cao Dư nhận lấy thiệp mời, có một ít mê hoặc.

"Mời ta tham gia? Đây là. . ."

"Lý Phật nhi Thi Hội, đến lúc đó Biện Lương bên trong thành tuổi trẻ tuổi trẻ đều sẽ tham gia. Đây thiệp mời, có thể trân quý chặt, rất nhiều người muốn tham dự, còn không có như vậy tư cách đây. Đây tấm thiệp mời, là Lý Phật nhi phái người đưa tới, người cũng không nên tùy hứng, nếu là thật sự chọc giận nàng, cũng không có người ngày sống dễ chịu."

Lý Phật nhi!

Nghe được cái tên này, Cao Dư càng thêm nghi hoặc.

Hắn đã không phải ban đầu cái kia sơ lâm Biện Lương newbie, hôm nay đối với Biện Lương cũng coi là có rồi hiểu một chút.

Kia Lý Phật nhi chính là Lý Sư Sư, tương truyền quan gia ngưng tụ tinh nhân.

Quan trọng nhất là, nàng vẫn là Phan lâu hoa khôi, Biện Lương hành thủ. Người không chỉ có xinh đẹp động lòng người, tài tình cũng phi thường xuất chúng. Đây Biện Lương nội thành, lưu truyền rất nhiều liên quan tới nàng gió - lưu vận sự, ngoại trừ nàng cùng quan gia sự việc bên ngoài, khiến nhất người thuộc lâu lâu, vẫn là nàng cùng xung quanh bang ngân kia đoạn cổ sự.

Tóm lại, Lý Phật nhi thân phận và địa vị phi thường siêu thoát.

Mỗi lần nàng tổ chức Thi Hội, cũng sẽ đưa đến toàn bộ Biện Lương oanh động, thanh niên tuấn kiệt không có cái nào không chen lẫn muốn tham gia.

Chỉ là, nàng như thế nào đặc biệt phát tới thiệp mời cho hắn đây?

Cao Cầu tựa hồ hiểu rõ Cao Dư nghi hoặc, cười nói: "Ngươi quên, ban đầu ngươi là Tam ca giải quyết phiền toái thời điểm, Tăng dính líu đến Lý Phật. Cũng thua thiệt ngươi để cho làm cha đi vào bãi phóng, làm cho nàng nhận người người tình.

Sang năm, ngươi làm bước vào sĩ đồ.

Nhưng ngươi danh tiếng cùng uy vọng quá thấp, cho nên hắn vừa muốn muốn mượn cơ còn nhân tình này, vì vậy đưa thiệp mời."

Thì ra là như vậy!

Cao Dư nghe xong Cao Cầu giải thích, mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nói thật, hắn không quá muốn tham gia.

Trước đây, hắn theo Cao Nghiêu Phụ tham gia mấy lần cái gọi là Thi Hội, nhưng mà cảm giác nha, cũng không khá lắm.

Những cái này cái gọi là "Thanh niên tuấn kiệt ". Nói đại khái là một ít phong hoa tuyết nguyệt.

Có lúc mặc dù hội đàm luận chính trị, cũng thường thường nói bốc nói phét, cho Cao Dư giác quan cực kỳ ác liệt. Dĩ nhiên, những người đó đối với Cao Dư, nói chung cũng là nhìn không thuận mắt. . . Tóm lại, Cao Dư đối với loại chuyện này, phần lớn là không nguyện tham gia.

Có thể Cao Cầu đem lời nói nói đến trình độ này, hắn nếu không là tham gia, tựa hồ cũng không quá thỏa đáng.

Tâm bất cam tình bất nguyện đem thiệp mời thu cất, Cao Dư nói: "Phụ thân yên tâm, hài nhi biết rõ nên làm như thế nào."

+

Đêm đó, Cao Dư liền ở lại Cao phủ.

Hắn đã có mười mấy ngày chưa có về nhà, tuy nói nhà cũ khoảng cách Cao phủ không xa, có thể Lương thị vẫn sẽ phi thường nhớ mong.

Cho nên, hắn lần này trở về, Lương thị tự nhiên không thể thiếu ân cần hỏi han.

Nàng kéo Cao Dư một mực nói đến sau nửa đêm, sau đó tới vẫn là nàng thật mệt mỏi, mới thả Cao Dư trở về phòng nghỉ ngơi. Đây một cảm giác, Cao Dư một mực ngủ thẳng tới mặt trời lên cao. Ở nhà ăn cơm, lại phụng bồi mẫu thân nói một lúc lâu lời nói. Thẳng đến trưa sau đó, hắn mới cáo từ, mang theo Mã Đại Tráng rời khỏi Cao phủ.

"Nha Nội, vẫn khỏe chứ!"

Mới rời khỏi rồi Cao phủ, Cao Dư liền được người ngăn cản đường đi.

"Phú Quý?"

Cao Dư thấy rất rõ người kia sau đó, cả cười.

Phú Quý nhìn qua cũng không có biến hóa quá lớn, chỉ là màu da đen rất nhiều, cả người cũng khỏe mạnh không ít.

Hắn tiến đến hai bước, vốn là cùng Mã Đại Tráng lên tiếng chào, sau đó hướng phía Cao Dư hát cái mập này nói: "Nha Nội rất lâu không gặp, phong thái càng hơn từ trước. Nhà ta Cửu ca nghe nói Nha Nội trở về, lại cười không thể thân, một mực chưa từng bãi phóng. . . Hôm nay Cửu ca bọc thuyền, tìm Nha Nội du sông, kính xin Nha Nội thưởng quang."

"Cửu ca tìm ta? Ha ha, vậy ta tiêu chuẩn xác định thì đến hẹn."

Nhìn thấy Cao Dư thái độ, Phú Quý không nén nổi thờ phào nhẹ nhõm.

Hắn cười nói: "Đã như vậy, Dậu trong hồng kiều bến tàu, vẫn là Thất Nương chiếc thuyền kia, nhà ta Cửu ca đến lúc đó, sẽ cung kính chờ đợi Nha Nội."

"Như vậy, cùng Cửu ca nói, không gặp không về."

Phú Quý thấy Cao Dư đáp ứng, không tiếp tục dài dòng, lại hát cái mập này, cáo từ rồi đi.

Nhìn đến Phú Quý bóng lưng, Cao Dư không nhịn cười được.

Hắn đang muốn tìm Vi chín, nhưng không nghĩ Vi chín lại mình tìm tới cửa.

Đương nhiên, từ Cao Cầu trong miệng, Cao Dư đã biết rồi 'Vi chín' thân phận chân thật. Nói thật, đang đứng đầu mới được biết 'Vi chín' cư nhiên là Cửu hoàng tử thời điểm, Cao Dư cũng là quả thực giật nảy cả mình.

Hắn Tăng đã đoán Vi chín thân phận, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, Vi chín sẽ là hoàng tử.

Ngay từ đầu, hắn còn có chút khẩn trương, cũng không biết có nên hay không tiếp tục cùng Vi chín tiếp xúc.

Nhưng Cao Cầu lại nói cho hắn biết, không cần phải lo lắng, lúc trước phải như thế, sau này còn như thế, không cần quá mức cẩn thận.

"Phụ thân, đây chính là Cửu hoàng tử."

"Cửu hoàng tử lại thế nào, có lớn sợ?"

Cao Cầu cười an ủi Cao Dư, chợt nói cho Cao Dư, Triệu Cầu tại quan gia tất cả hoàng tử bên trong, thật ra thì cũng không phải rất được sủng ái. Vi thì không thể quan gia hoan hỉ, cho nên liên đới Triệu Cầu, cũng rất được lãnh ngộ. Bất quá mà nay Triệu Cầu địa vị ngược lại đề thăng không ít, bởi vì hắn Hướng quan gia truyền Cao Dư thư.

"Nghĩem Dương Quận Vương lần này vạch tội Chu Miễn, lập được đại công, phỏng chừng đợi Giang Nam chiến sự bình tức sau đó, liền sẽ sắc phong Khang Vương."

Ngươi cùng Cửu ca quan hệ, lúc này lấy lòng bình thường, hạn chế quá mức nịnh hót.

Cho là phụ kinh nghiệm, ngươi càng là đúng mực, hắn thì sẽ càng coi trọng ngươi. . . Quá mức nịnh hót, ngược lại hoàn toàn ngược lại."

Nếu bàn về cùng người trong hoàng thất qua lại, Cao Cầu lại quá là rõ ràng.

Cao Dư đối với lần này cũng rất rõ ràng, cho nên đối với Cao Cầu chỉ điểm tù đề trong lòng.

Căn cứ vào trước đây hắn và Triệu Cầu tiếp xúc, trên nguyên tắc biết rõ, Triệu Cầu nhưng thật ra là một cái rất nhạy cảm người.

Hắn đã từng nói, hắn thân ở cảnh vật chung quanh phức tạp cực kỳ.

Cũng chính vì vậy, hắn cực độ khát vọng hữu nghị.

Cao Dư cũng cảm thấy, hắn không cần thiết đối với Triệu Cầu quá mức nịnh hót, chỉ cần lòng bình thường đối đãi là tốt rồi. . .

Hắn và Triệu Cầu, nên tính là quân tử chi giao đi.

Từ lúc ban đầu, hắn và Triệu Cầu nhận biết, liền không tồn tại cái gì lợi ích bất hòa, càng chưa bao giờ nghĩ tới, muốn từ Triệu Cầu kia lấy được cái gì. Nói vậy Triệu Cầu cũng như vậy, nếu không sẽ không đổi tên đổi tính cùng Cao Dư kết giao.

Bất kể Cao Dư tìm hắn giúp đỡ, cũng hoặc là là Cao Dư tặng hắn Tự Thiếp, cũng không trộn lợi dụng.

Cho nên, cũng thì không cần đi thấp kém đi nghênh hợp Triệu Cầu, lúc trước ra sao, sau này vẫn vậy ra sao. Nếu như Triệu Cầu cho hắn khiến cho sắc mặt bầy dáng vẻ lời nói, Cao Dư cũng sẽ không đi nuông chiều hắn.

*Converter ๓๓๓๓๓๓ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng KIM ĐẬU các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Du Hà

Hướng theo thời vụ biến hóa, ban ngày càng lúc càng ngắn.

Giữa giờ Dậu, cũng là ước chừng khoảng sáu giờ tối, sắc trời đã mờ mịt.

Biện Hà trên mặt sông, vắng ngắt, toàn bộ không giống đầu xuân thời tiết kia bận rộn cảnh tượng. Cái này cũng cùng Giang Nam phản loạn có liên quan. Phương Tịch tạo phản, Lưỡng Chiết Lộ binh hoang mã loạn. Phải biết, từ Tùy Dương Đế đến nay, Lưỡng Chiết Lộ từng bước trở thành Kho lương thực. Ban đầu Đại Tổng dựn nước thì, Tổng thái tổ Triệu Khuông Dận sở dĩ đem Biện Lương định vì quốc đô, liền là bởi vì nơi này là đại vận hà trung tâm nơi ở, thủy vận cực kỳ phát đạt.

Chính là, Phương Tịch tại mùa thu sớm tạo phản, cũng đã tạo thành Lưỡng Chiết Lộ xuất hiện thiếu lương thực hiện tượng.

Giang Nam hai đường đồng dạng là Kho lương thực, nhưng mà tại Lưỡng Chiết Lộ thiếu lương thực dưới trạng thái, ưu tiên đem Lương thị thua đưa vào Lưỡng Chiết vùng. Đã như thế, dĩ thông Biện Lương quan thuyền tự nhiên giảm bớt, cũng liền đã tạo thành hôm nay vắng vẻ bộ dáng.

Cao Dư đến Hồng Kiều bến tàu thì, xa xa đã nhìn thấy Thất tẩu họa phảng cập bến tại bên bờ.

Thất tẩu hai đứa con trai đều ở trên bến căng chèo, nhìn thấy Cao Dư đến, hai người liền vội vàng tiến lên chào đón.

"Nha Nội đến vừa vặn, Cửu ca đã đến."

"Đa tạ hai vị chào đón, chúng ta lên thuyền đi."

Cao Dư cũng không la toa, mang theo Mã Đại Tráng liền leo lên họa phảng.

Triệu Cầu, thì tại trên boong thuyền cung kính chờ đợi, hần cười nói: "Nha Nội mau tới, rượu vừa nhiệt độ tốt, chúng ta tới nay nhất định phải không say không nghỉ."

Cùng đầu năm thì so sánh, Triệu Cầu đầu dài không ít, cũng khỏe mạnh rất nhiều.

Đồng thời tại trên mặt hần, đầy một loại côi mờ sắc, cùng ban đầu hai người quen biết thời điểm, biến hóa không nhỏ.

"Cửu ca, lừa gạt ta thật là khổ."

Cao Dư cười tiến đến, dùng sức đập Triệu Cầu xuống.

Ở một bên Phú Quý mặt liền biến sắc, tựa hồ có hơi khấn trương.

Bất quá, Triệu Cầu trên mặt lại không có gì thay đổi, tựa hồ Cao Dư một quyền này, càng làm cho hần vui vẻ rất nhiều.

"Ta nếu không là gạt Nha Nội, ngươi lại làm sao có thể đánh danh hiệu ta, tại Giang Nam Tiêu Dao quá đã?"

"Tiêu Dao quá đã ngược lại không thể nói, chỉ là Vi chín tên chữ, ngược lại vang dội không ít."

Cao Dư vừa nói, liền cười.

Mà Triệu Cầu cũng cười ha ha, kéo Cao Dư tay, liền hướng trong khoang thuyền đi.

"Ta với ngươi nói, từ khi nghe nói ngươi trở về, liền muốn tìm ngươi ăn chung rượu."

Vì hôm nay gặp nhau, ta đặc biệt phái người đi Tây Kinh, giết một đầu Giản miệng dê, vừa đưa tới liền đưa tới trên thuyền, mời Thất tẩu nấu. Thất tẩu không nén nổi làm một tay hảo cá chép cắt, còn có thể nướng hảo dê đến.

Ngoài ra, ta còn từ trong cung cầm hai vò hai mươi năm lưu hương thơm, ngươi đúng là được ăn ngon rồi."

Tổng đại rượu, có rất nhiều phẩm loại, giá cả chênh lệch rất nhiều.

Dân chúng bình thường uống rượu không phải rất đắt, lấy 'Ít rượu' làm chủ. Cái gọi là ít rượu, chính là mùa xuân nhượng tạo, mùa thu bán ra, chia làm 26 cấp bậc, loại kém nhất ngũ văn tiền một cân, xa hoa nhất 30 văn một cân.

Có 'Ít rượu'. Dĩ nhiên là có 'Đại rượu'.

Cũng là mùa đông nhượng tạo, mùa hè bán ra rượu, chia làm hai mươi ba cấp bậc.

Loại kém nhất tám đồng tiền một cân, xa hoa nhất bốn mươi tám văn một cân.

Tới Huy Tông Hoàng Đế sau khi lên ngôi, rượu chủng loại trở nên càng nhiều. Đặc biệt phụ trách sinh sản men rượu khúc viện, sinh sản có một loại 72 văn Ngân Bình rượu, cùng một loại tám mươi một đồng tiền dê con rượu.

Phải biết, tại Khai Phong, một đấu gạo ước chừng cũng là 30 đồng tiền.

Một đấu, chừng mười cân khoảng. Nói cách khác, một cân dê con rượu, liền không sai biệt lắm là ba đấu gạo giả tiền.

Cũng mặc kệ là Ngân Bình rượu vẫn là dê con rượu, cho dù giá tiền cao hơn nữa, trên thị trường cuối cùng có thể thấy được.

Trong hoàng cung, còn có hai loại Đại Nội nhường tạo, hoàng gia đặc cung rượu ngon, một tên "Trường vi lộ ". Một gọi 'Lư hương thơm rượu' . Hai loại rượu, hết không đối ngoại tiêu thụ, hơn nữa nếu là có tiểu thái giám len lén buôn bán, một khi phát hiện, 'Xâm chử lên mặt xa xấu Châu quân tù thành ". Hết không dễ tha. Như vậy, cũng đã tạo thành hai loại rượu có tiền mà không mua được cục diện. Hai mươi năm lư hương thơm, chính là một đấu 10 vạn văn, cũng khó mà mua được.

Triệu Cấu nói lư hương thơm, chính là hoàng cung đặc cung 'Lư hương thơm' .

Cao Dư nghe Trương Hoài Thanh nói qua loại rượu này, nhưng mà nhưng chưa từng thấy qua, chớ đừng nói chỉ là thưởng thức.

Hắn cũng không phải là nghiện rượu người, có thể bởi vì kia 'Lư hương thơm' thần bí thanh danh, cũng để cho hắn sinh ra hiếu kỳ.

"Có tốt như vậy rượu, vậy tối nay nhất định phải không say không về."

Họa phảng, chậm rãi lái rời bến tàu.

Hôm nay cầm lái, là Thất Nương hai đứa con trai.

Thất Nương cùng chồng của nàng, tại nơi đuôi thuyền nướng thịt dê. . . Nướng thịt dê, là một môn học. Thất Nương có thể làm một tay cá chép cắt, nhưng phải nói nướng thịt dê, vẫn là chồng của nàng tay nghề cao minh hơn. Lái thuyền có một cái thổ chế lò lửa, bên trong chất đồng có cây ăn quả chế thành củi lửa thiêu đốt. Đem mới mẻ Gian miệng dê xử lý xong, xúc lên Thất Nương chế tạo đặc biệt cá cắt, rồi sau đó thả ở trong hỏa lò chậm rãi xoay chuyển thiêu đốt, để cho cá cắt cùng thịt dê chậm chạp dung hợp tại một chỗ, hình thành một loại đặc biệt nồng nặc mùi thơm, bao phủ đang về thuyền bên trong.

Trong khoang thuyền, đã sắp đồ nhắm chút thức ăn.

Đất lư bên trên lại có sáu non nôi, bên trong đốt nước, để lên bầu rượu chậm rãi tăng nhiệt độ.

Đây ôn tửu, cũng là một môn học.

Rượu nhiệt độ không thể quá cao, nếu không rượu tính quá mạnh; cũng không thể quá thấp, không thì không đạt tới tư vị kia.

Đất lư bên cạnh, ngồi quỳ chân một cô thiếu nữ, là đặc biệt phụ trách ôn tửu.

"Đây chính là ta đặc biệt tại phiên lâu mời tới rượu tiến sĩ, người bình thường sợ là nhiệt độ hay sao đây 'Lư hương thơm' đến."

Triệu Cấu kéo Cao Dư nhập tọa, để cho thiếu nữ kia lấy tới một bầu rượu.

Rượu, nhiệt độ phải đang đến hảo thì, rượu vào Bích bát, nhất thời rượu mùi thơm khắp nơi.

Kia mùi thơm rất êm dịu, không là phi thường mãnh liệt, giống như lư hương thơm, làm người ta thần thanh khí sảng.

Cao Dư con ngửi rượu kia hương thơm, liền không nhịn được khen: "Rượu ngon!"

Hắn giờ lên Bích bát, uống một hơi cạn sạch, luôn miệng khen.

Mà Triệu Cấu cũng rất vui vẻ, bởi vì hắn tại Cao Dư trên thân, không nhìn thấy thứ gì xa cách cảm giác, giống nhau đầu năm thì hai người tại đây họa phảng uống rượu thì tự nhiên.

Hắn toét miệng cười, cũng ăn một miếng.

"Nha Nội lần này tại Hàng Châu, có thể rạng rỡ chặt đây."

"A, nào có cái gì rạng rỡ, chẳng qua chỉ là trong ngày đầu đào bên trên kiếm sống.

Nếu không phải vì sự phụ báo thù, ai ngờ đi qua những tháng ngày đó. . . Nhưng bất kể như thế, cuối cùng cũng là sự phụ báo thù, cũng xem như chấm dứt một nỗi lòng. Ngược lại Cửu ca, ta nghe gia phụ nói, có đại hỷ sự."

"Nếu không phải Nha Nội, kia có hỷ sự gì?"

"Bất kể như thế, đều đáng giá chúc mừng, ta mời Cửu ca một ly."

Cao Dư lại cùng Triệu Cấu ăn mấy ly rượu, bầu không khí dần dần dần dần nhiệt liệt lên. . .

Hai người nâng ly cạn chén, rượu đến hàm thì, Thất Nương diệt một mâm nướng thịt dê đi vào, lại khiến cho bầu không khí càng thêm nhiệt liệt.

Cao Dư nói đến hán đang Hàng Châu mạo hiểm, mà Triệu Cấu cũng nói cho Cao Dư, hán hơn nửa năm này biến hóa.

Hôm nay Triệu Cấu, đúng là không hề cùng dạng.

Hán sắp được sắc phong làm Khang Vương, dùng hán kể chuyện, đến lúc sang năm, liền có thể rời đi hoàng cung Khai phủ, xem như tự lập môn hộ.

Quan gia đối với hán cũng coi trọng rất nhiều, thường thường đề cho hán cùng đi theo.

Điều này cũng làm cho Triệu Cấu địa vị đề thăng không ít, ít nhất trong hoàng cung, không giống lúc trước loại kia không có tồn tại cảm giác.

Coi như bằng hữu, Cao Dư tự nhiên cũng vì Triệu Cấu biến hóa cảm thấy cao hứng.

Hán nhìn ra được, Triệu Cấu lần này tìm hán, thật ra thì cũng không có gì đặc biệt mục đích, chỉ muốn muốn lần nữa nhật ban đầu phần kia hữu tình. Dù sao, Cao Dư đã biết rồi thân phận hán, Triệu Cấu cũng sợ hãi, Cao Dư lại bởi vì thân phận hán, cùng hán sinh ra ngăn cách, thậm chí sẽ đề cho phần kia hữu nghị thay đổi vị đạo. . .

Hiện tại, hán yên tâm!

Cao Dư vẫn là cái kia Cao Dư, tựa hồ cùng hơn nửa năm trước cái kia Nha Nội, không có biến hóa quá lớn.

"Đúng rồi, có chuyện muốn cùng Nha Nội biết được.

Quan gia chuẩn bị năm sau trấn tĩnh qua đi, tiến hành Thi Đình. Ta nhớ được Tam ca năm nay, thật giống như qua Thi Tĩnh, một mực chờ đợi quan gia Thi Đình."

"Hừm, là có chuyện này."

"Vương phủ cháu Vương triết, cũng sẽ tham gia lần này Thi Đình.

Ta nghe người ta nói, người này có phần có văn tài, trong hai năm qua tại Biện Lương cũng phi thường sống động. Tự tĩnh thử sau khi kết thúc, phạm là có Thi Hội hoạt động, hán nhất định sẽ tham gia, hơn nữa nhiều lần cực kì làm văn thể, danh tiếng không nhỏ, ngay cả quan gia cũng biết người này danh hiệu. Ngược lại Tam ca, tự tĩnh thử sau đó biểu hiện quá mức yên lặng. . . Tuy nói hán cũng tham gia mấy lần tự hợp, lại không có thượng cấp biểu hiện, cuối cùng không phải một chuyện tốt."

Cao Dư chân mày không nén nổi nhú một cái, lọt vào trầm tư.

Triệu Cấu nói "Tam ca ". Chính là Cao Dư huynh trưởng, Cao Nghiêu Phụ.

Hán cũng biết, từ khi Quách Kinh chuyện kia sau đó, Cao Nghiêu Phụ trầm ổn rất nhiều, không còn trước đây khoe khoang.

Đây là một chuyện tốt!

Nhưng vấn đề là, Triệu Cấu nói cũng có đạo lý, Thi Đình sắp tới, quá mức khiêm tốn cũng không phải là chuyện tốt.

"Cửu ca tâm ý ta đã hiểu rõ, chuyện này ta sẽ cùng với phụ thân thương nghị."

Cao Dư suy nghĩ một chút, cùng Triệu Cấu nói cảm ơn.

Làm như thế nào sáng tạo cơ hội là Cao Nghiêu Phụ rạng danh đây? Đây chính là một đại sự, nhất định phải cẩn thận mưu đồ

*Converter ๓๓๓๓๓๓๓๓ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng KIM ĐẬU các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dư Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Đột biến (một)

Triệu Cầu lại ăn say!

Chỉ có điều cùng lần trước Du Hà thì ăn say bất đồng, lần này hẳn hiển nhiên là bởi vì cao hứng mới ăn say rượu.

Nói cho cùng, hẳn cũng bất quá 15 tuổi.

Tuy rằng trong hoàng cung lịch luyện, để cho hẳn có thể đủ tại đại đa số thời điểm gắng giữ tinh táo. Chính là, khi hẳn tại và bạn cùng một chỗ thời điểm, liền khôi phục 15 tuổi thiếu niên nên có tính tình. Hẳn rất vui vẻ, không chỉ là bởi vì hẳn đem được sắc phong làm Khang Vương, hơn nữa còn đem dọn ra hoàng cung, độc lập Khai phủ. . .

Quan trọng nhất là, Cao Dư như cũ là bạn hẳn.

Trên mặt sông phi thường lạnh, Cao Dư lại ngồi một mình ở trên boong thuyền, xách một bình lưu hương thơm chậm rãi thưởng thức mùi vị.

Thời tiết rét đậm, Biện Lương thành đã không còn đầu xuân thì bận rộn cảnh tượng.

Mới bắt quá giờ sủu, hai bờ sông đã trở nên đen nhèm.

Thuyền hoa từ một tòa cầu có vòm tròn dưới lái qua, chậm rãi tới gần thủy môn. Cao Dư đứng dậy, cùng Thất tẩu lên tiếng chào nói: "Thất Nương, tại Cầu Hồng bến sông cập bờ đi."

"Nha Nội muốn xuống thuyền sao?"

"Hừm, nghĩ tới một ít chuyện."

Cửu ca còn ở trên thuyền nghỉ ngơi, chớ có đã quấy rầy hẳn. Đợi hẳn sau khi tỉnh lại, thì nói ta dọn đi rồi nội thành nhà cũ, nếu có chuyện có thể đến người qua bên kia tìm ta. Còn nữa, Thất ca dê nướng rất tốt. Nếu có cơ hội, nhất định sẽ mời hẳn lại nướng trở lại một cái. . . Chính là đây lưu hương thơm xứng nướng thịt dê, quá mềm."

Thất Nương nghe, hé miệng cười.

Đây chính là 'Lưu hương thơm'. Biện Lương thành rượu ngon nhất.

Bình thường gia đình đừng nói uống một hơi, ngay cả ngủi một cái đều tương đối khó khăn.

Vị này Nha Nội ngược lại tốt, uống lưu hương thơm, còn đầy bụng lao tao. . . Bất quá, cũng chỉ có nhân vật như vậy, mới có thể làm cho Cửu ca thả buông lỏng.

"Nha Nội nếu muốn ăn dê thì, liền người mà nói một tiếng."

Nhà ta liền ở tại Mã Hành nhai Quan Âm Hạng, Nha Nội chỉ cần hỏi thăm một chút liền có thể tìm được."

Nhìn ra được, Thất Nương là muốn giao hảo Cao Dư.

Cao Dư cũng không khách sáo, gật đầu nói: "Vậy sau này, không thể thiếu muốn làm phiền Thất tẩu."

Thuyền hoa cập bến tại Cầu Hồng bến sông, Cao Dư đánh thức Mã Đại Tráng, xem còn có đại nửa vò lưu hương thơm không có uống hết, vì vậy bỏ bao mang đi. Hẳn và Phú Quý khai báo một tiếng, dẫn Mã Đại Tráng liền thân nhiên xuống thuyền.

Đã gần đến giờ Dần, toàn bộ Biện Lương thành đều bao phủ ở trong màn đêm.

Cao Dư hai người dọc theo Biện Hà đường phố mà đi, lạnh gió thổi vào mặt, làm người ta không khỏi kích linh linh rung mình một cái.

Hẳn theo bản năng xiết chặt áo khoác, nghiêng đầu nhìn thoáng qua sau lưng Mã Đại Tráng.

"Đại Tráng ca ca còn nhớ đóng lại, hôm đó người công ta hỏi Tu Thành thì tình hình?"

Mã Đại Tráng sững sờ, chợt toét miệng cười, "Đương nhiên nhớ, lúc đó Nha Nội, có thể bắt đầu thâm thâm."

Biến thành người khác, nói lời như vậy có lẽ sẽ có ý giễu cợt.

Chính là từ Mã Đại Tráng trong miệng nói ra, Cao Dư lại cảm thấy phi thường thân thiết.

Bất kể như thế, hẳn và Mã Đại Tráng đều là sinh tử giao tình. Năm đó nếu là không có Mã Đại Tráng, hẳn khả năng liền chết ở Tu Thành ngoại thành. Nếu nói như vậy, như thế nào lại có như bây giờ hẳn đang Biện Lương rạng rỡ thời gian?

Hơn nữa Mã Đại Tráng tính tình thật thà, nói một là một, không có nhiều như vậy cong cong nhiều.

Cao Dur đột nhiên cười lớn, bất thành linh nhào tới, thoáng cái liền nhảy tới Mã Đại Tráng trên lưng. . .

Mã Đại Tráng con hơi chao đảo một cái, không có né tránh.

"Nha Nội, ngươi có thể so với lúc trước, muốn nặng rất nhiều a. . ."

Hắn lờ còn chưa dứt, đột nhiên từ bên đường trong một cái hẻm nhỏ chạy ra vài người đến. Người cầm đầu kia sợ ý một chút, liền đụng vào Mã Đại Tráng trên thân. Bất quá, Mã Đại Tráng hạ bàn thật vững vàng, bị người kia va vào một phát sau đó, cũng vền vền là lung lay hai cái. Ngược lại người kia đứng không vững, đặt mông ngồi dưới đất.

"Không có mắt sao?"

Không đợi Mã Đại Tráng mở miệng, đối diện người liền chửi như tát nước.

Cao Dur lúc này cũng từ Mã Đại Tráng trên thân nhảy xuống, nói: "Ai không có mắt, rõ ràng là các ngươi bước đi không nhìn đường."

"Ngươi con chim này tư, chính là đáng đánh."

Đối phương giận tím mặt, liền chui lên đến muốn động thủ.

Chỉ là không chờ hắn giơ tay lên, Mã Đại Tráng liền ngăn ở Cao Dur trước người, giơ tay lên một cái liền bóp cổ đối phương.

Thân hình hắn cao to, sáu thước nhiều chiều cao, cánh tay thon dài, bàn tay to lớn.

Đi theo chậm chạp Trí Thâm học hơn phân nửa năm quyền cước, Mã Đại Tráng thân thủ đã không giống bình thường.

Người kia bị bóp cổ, nhất thời không nói ra lời. . . Mà hắn mấy người sau lưng thấy vậy, liền muốn làm bộ tiến đến.

"Dừng tay, tất cả dừng tay!"

Bị đụng vào trên đất nam tử ngưng lại, lớn tiếng ngăn cản những người đó.

Hắn đối với Mã Đại Tráng nói: "Ca ca thứ tội, là ban nãy ta không cẩn thận đụng vào người, không oán được ca ca. . . Ta đây huynh đệ cũng là nhất thời nhanh miệng, đắc tội hai vị ca ca, xin thứ tội, chớ trách tội."

Cao Dur vỗ vỗ Mã Đại Tráng, tỏ ý Mã Đại Tráng buông tay.

Mã Đại Tráng lúc này mới buông ra người kia, liền thấy người kia lùi về sau hai bước, liên tục ho khan.

"Hơn nửa đêm, bước đi cẩn thận một chút."

"Vâng, vâng!"

Nam tử liên tục nói xin lỗi, rồi sau đó cáo từ rời đi.

Cao Dur nhìn đến bọn họ bóng lưng biến mất ở trong màn đêm, chợt cười lắc lắc đầu.

Đây Biện Lương thành rất lớn, loại người gì cũng có.

Giống như ban nãy những người kia, thật dễ nói chuyện chuyện gì đều sẽ không phát sinh, hết lần này tới lần khác còn muốn đùa bỡn ngang, thực sự là. . .

"Đại Tráng, về nhà."

Cao Dur gọi một tiếng, bước phải đi.

Bỗng nhiên, hắn dừng lại chân, khom người từ dưới đất nhặt lên một vật.

Chính là một khối hình tròn thè bài kim loại, nhìn qua thật giống như dùng Bạch Ngân chế tạo thành, có phần là tuyệt đẹp.

Thẻ tròn chính diện, thật giống như một đầu Ưng đồ án.

"Đây là cái gì?"

"Thật giống như ban nãy người kia ngã xuống thì rơi xuống."

Cao Dur cầm Ngân Bài, xoay người nhìn.

Những người kia không thấy tung tích, Biện Hà trên đường chính, vắng ngắt, không thấy dấu chân người.

"Đi, về nhà đi."

Như là đã không thấy người, vậy coi như xong.

Tương lai nếu có duyên đụng phải nữa đối phương thì, trả lại cho hắn chính là. Chỉ có điều, ánh sáng tối như vậy, ban này Cao Dur cũng không có thấy rõ những người đó tương mạo. . . Hắn mới chẳng muốn phí sức tìm kiếm, cho nên lắc đầu một cái, đem Ngân Bài ném vào khoá Kabuto, cùng Mã Đại Tráng hai người một đường chậm rãi khoan thai, chạy thẳng tới vạn thọ Hạng đi tới.

Vũ Tùng đã ngủ!

Ngược lại Hồ tam nương cùng Chu Tứ Nương hai người, còn không có nghỉ ngơi.

Thấy Cao Dur hai người trở về, hai nữ nhân mới xem như thở phào nhẹ nhõm. Chỉ có điều, Hồ tam nương không có để ý Cao Dur, con hàn huyền một tiếng, liền trở về phòng nghỉ ngơi. Ngược lại Chu Tứ Nương kéo Mã Đại Tráng một lúc lâu trách cứ, nói hắn không nên trễ như vậy trở về, hơn nữa còn ăn rượu, trên thân một cổ mùi rượu.

Cao Dur thấy vậy, rất cảm thấy tâm nhét.

Chu Tứ Nương cùng Mã Đại Tráng cũng sớm đã xác định quan hệ, chỉ là tạm thời còn chưa thành thân.

Nhìn đến hai người tình chàng ý thiếp, Cao Dur đã cảm thấy cực kỳ vô vị, gọi một tiếng sau đó, cũng trở về nhà đi tới.

Hắn và Hồ tam nương quan hệ phi thường kỳ diệu.

Đáy lòng của hắn dưới là ưa thích Tam nương, nhưng từ nhỏ đến lớn, đi theo sư phụ lưu lãng tứ xứ, hắn thật là không biết, nên như thế nào cùng nữ nhân tiếp xúc, cũng hoặc là nói, hắn không biết nên như thế đi biểu đạt tình cảm. . .

Liên như vậy, mang một lời phiền muộn tình, Cao Dur ngủ một giấc đến trời sáng.

Khi tỉnh lại đã sắp đến giữa trưa, Mã Đại Tráng ở hậu viện rèn sắt, Vũ Tùng tắt xách kia đại nửa vò 'Lư hương thơm'. Tại cửa hiên dưới tự rót tự uống. Hồ tam nương ở phía trước đình dùng thương, mà Chu Tứ Nương tắt ra ngoài làm việc.

Cao Dur vừa dùng lông mao lợn chế thành bàn chải đánh răng, thấm muối tinh súc miệng, vừa cùng Vũ Tùng tán gẫu.

Cửa sân, đột nhiên bị đẩy ra, chỉ thấy Cao Thành thờ hồng học chạy vào sân nhỏ nói: "Nha Nội, lão gia xin mời." 19

*Converter ๓๓๓๓๓๓๓ : Ủng hộ mình bằng cách VOTE (9-10), tặng nguyệt phiếu, tặng KIM ĐẬU các loại.....

Bạn đang đọc truyện *Dur Tổng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.